

**JO. ALBERTI FABRICII
... BIBLIOTHECA
GRAECA, SIVE NOTITIA
SCRIPTORUM
VETERUM...**

Johann Albert Fabricius, Josè Maria
Fonseca de Evora

HAG 4013

A

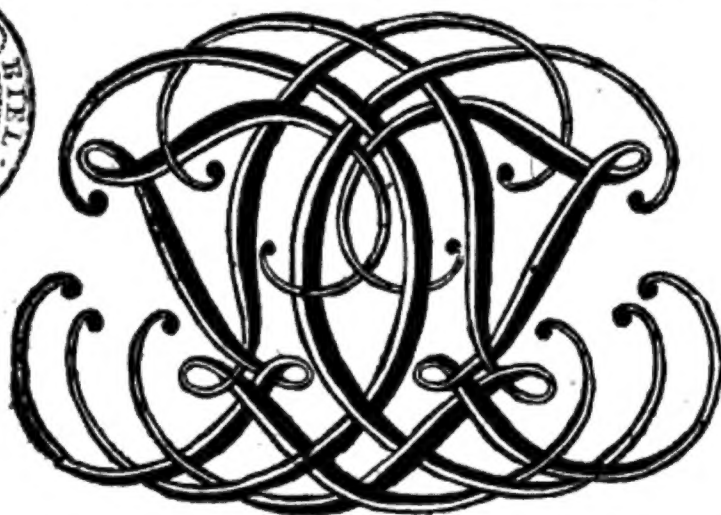

JO. ALBERTI FABRICII,
D. Prof. Publ. & h. a. Gymnasii Rectoris,
**BIBLIOTHECÆ
GRÆCÆ**
LIBRI V. PARS ALTERA,

Sive Volumen Sextum,
Quo Græci Auctores Annalium, & Historiæ Eccle-
siasticæ ac Byzantinæ, nec non Erotici Scriptores
recensentur.

Accessit præter LEONIS Imp. Naumachica, & Carmen HE-
LIODORI de Chrysopœia ad Theodosium Imp. aliaque aliorum inedita ha-
ctenus monumenta, Auctoris dissertatio, qua probatur *Crucem* qua in cœlo visa DEUS
usus est ad *Constantini M.* animum permovendum, fuisse phenomenon (perinde
ut iridem) naturale, in halone solari,

HAMBURGI,
Sumptu CHRISTIANI LIEBEZEIT,
ANNO MDCCXIV,

1917-18

1917-18

1917-18

1917-18

1917-18

NOBILISSIMO VIRO
ZACHARIÆ CONRA-
DO ab **UFFENBACH,**
J. U. Doctori Consultissimo,

S. D.
JO. ALBERTUS FABRICIUS.

 Iceat quæso mihi TE, VIR
AMPLISSIME, haud invi-
to, Nomen Tuum omni Lau-
de florens libro huic meo tes-
teræ systaticæ instar præfigere, atque ob-
latione præsentis Voluminis, quod Tibi
sacrum esse volo, tanquam testimonio
publico, meæ in Te observantiæ & amo-
ris mei firmare fidem, memoriamque mei
apud Te, magnis terrarum intervallis dis-
juncti recentare. Nemo eorum qui Vir-
tutes Tuas perspectas habent, ac Te no-
verunt, sibi imperare potest, ut Te non
amet colatque inter decora Francofurti

) (2

Tuæ

Tuæ atque ornamenta longe clarissima:
Nemo ex illa Urbe ad nos venit, qui non
idem eruditionem Tuam, humanitatem
& pronam juvandi Literas voluntatem
celebret laudibus, atque commemoret li-
benter. Neque tam omnes expetunt ocu-
lis animisque usurpare apparatissimum il-
lum librorum in Bibliotheca Tua dele-
ctum, & copiam, quæ non mediocri sum-
tu judicioque non minori Tuo amplifica-
tur quotidie, & rarissimis monumentis lo-
cupletatur; quàm Te, adeo instructi ac
pulchri Musarum sacrarii æditimum, &
thesauri librarii scientissimum Dominum
ac custodem, doctrina & ingenio ac vario-
rum itinerum usu præstantem convenire
& alloqui. Memini ipse quantam ex col-
loquio Tuo voluptatem ceperim, cum in
hac Urbe mihi daretur frui honore Te vi-
dendi coràm, cujus per literas jam fueram
humanitatem expertus, & amicitiam
quam absentes jam inter nos junctam pri-
dem

dem habebamus, cum præfente magis
conglutinandi, ftrictiusque fanciendi.
Gefiit inde animus monumento aliquo
publico testatum omnibus facere, quanti
virtutes Tuas æftimem: quod cogitanti
mihi alia inſuper cauſſa ſe ſuggeſſit, quæ
hocce Volumen ut tibi dicarem, me facile
potuit impellere, effecitque ut quod ex
parte jam per ſe tibi proprie debebatur, to-
tum jam à me jubeatur eſſe tuum jure me-
rito. Sane haud ingratum, ſpero, erit do-
ctis cognoscere, quale ſit Cerimoniale il-
lud Aulæ & Eccleſiæ CPolitanæ, quod
locuples opus Conſtantini Porphyrogeni-
ti juſſu & auſpiciis conditum, ac necdum
luci publicæ donatum, à te MStum aſſer-
vatur, & cujus notitiam atque argumenta
benevole à te mihi communicata huic li-
bro * cujus magna pars in recensendis Hi-
ſtoriæ CPolitanæ ſcriptoribus verſatur, in-
ferui, eoque veluti purpureo limbo telam
meam exornavi. Quod vero omnes eru-

* Pag. 622. ſeq.

ditimecum à te uno ore flagitabunt, quod
invidere tu illis pro tua in literas volunta-
te ne utiqvam potes, omnem rogo impen-
das operam, ut quam primum bees Or-
bem literatum tam egregio thesauro, patia-
risq; scriptoribus Byzantinis addi opus lu-
ce dignissimum, ac singularis pretii, è quo
ad Historiæ pariter latifundia amplifican-
da, & ad cognoscenda penitus linguæ
Græcæ labentis nondum satis reclusa ady-
ta, cognitionemque jucundam Antiqui-
tatis, nova insignia haud dubie auxilia &
adminicula nobis poterimus polliceri. Ita
prosperi tibi sint laudum tuarum conatus
& ex voto fluant, diuqve felix sis ac fospes,
ut cum communi utilitate conjuncta feli-
licitas tua prosperet rem literariam ac
publicam pulcherrimis successibus. Vale.
Scripsi Hamburgi, Calendis Maji, A. C.
CIO IO CC XIV.

AD

AD LECTOREM.

Ulm scriptorum Græcorum à temporibus Constantini M. copia non permiserit mihi hoc volumine omnia complecti, quæ ad librum quintum absolvendum superant, rogandus à me es, quisquis illorum amore ducris, ut serena interim fronte accipias quæ jam Tibi à me exhibentur. Ut autem videas quid adhuc restet, reliquatoremq; me ad breve temporis feras æque ac patienter, ecce Tibi indicem capitum proximo studio, si conatibus meis porro benigniter adspiret optimum Numen, tecum deinceps communicandorum:

1. De Dionysio Thrace, Hephæstione, Apollonio Dyscolo, Herodiano & aliis Grammaticis Græcis editis, ineditis atqve deperditis.
2. De Libanii Rhetoris scriptis & quædam illius hætenus inedita, cum versione ac notis Rev. Viri, D. Godfridi Olearii.
3. De Juliano Imp. ejusqve libris adversus Christianos, & aliis scriptis editis, ineditis, & deperditis, subjuncto elencho trecentorum amplius pro Christianæ Religionis veritate scriptorum, veterum ac recentium.
4. De S. Epiphanio & aliis qui adversus hæreses scripserunt: ac de scriptis Græcis Hæreticorum quarti à Christo nato sæculi, & posteræ deinceps ætatis.
5. De Gregorio utroqve, Nazianzeno & Nysseno, ac de duobus Basilis, Magno & Se-leuciensi.
6. De Apollinari, Nonno, Georgio Piside, Emanuele Phile & aliis Poëtis Græcis Christianis.
7. De Cyrillo utroqve, Hierosolymitano & Alexandrino, atqve Patriarcharum utriusqve Sedis notitia Chronologica atqve Alphabetica.
8. De Themistio Euphrada ejusqve Orationibus & scriptis in Aristotelem, atqve Index scriptorum in illis laudatorum.
9. De Johanne Chrysostomo, & series Chronologica atqve Alphabetica Patriarcharum Antiochenorum.
10. De S. Macario, & aliis quarti sæculi sive qui exstant, sive qui intercidere, Græcis scriptoribus.
11. De Asterio, Synesio, Theodorito & aliis sæculi quinti scriptoribus Græcis editis & deperditis.
12. De Theone & Pappo Alexandrinis, & de aliis Mathematicis quos superioribus Voluminibus indicatos prætermisi. Index scriptorum à Theone & Pappo allegatorum.
13. De Anastasio Sinaita & aliis scriptoribus Græcis, qui florere sæculo post Christum natum sexto.
14. De scriptis Syriani, Procli, Marini, Olympiodori, Simplicii & aliorum Græcorum Platonis & Aristotelis interpretum non Christianorum, atqve indices scriptorum qui ab iis laudantur.
15. De scriptis Johannis Philoponi atqve aliorum Christianorum Philosophi interpretum, nec non index scriptorum in Philoponi commentariis allegatorum.

16. De S. Maximo & aliis sæculi VII. scriptoribus, atque de Joanne Stobæo, & Antonio Melissa. Index scriptorum ab his laudatorum.
17. De Joanne Damasceno & aliis scriptoribus Græcis sæculi VIII. Index scriptorum qui in Damasceni parallelis aliisque scriptis allegantur.
18. De Theodoro Studita, Photio Patriarcha CPol. & aliis scriptoribus sæculi IX. cum indicibus scriptorum ab illis laudatorum.
19. De Magno Etymologico, Svida & aliis Lexicis Græcis editis atque ineditis, de quibus libro IV. dictum à me non est. Indices scriptorum in iisdem & in Mœridis Atticista allegatorum.
20. De Joanne Tzetzæ scriptoribusque Græcis sæculi X. XI. XII. & XIII. Index scriptorum qui in Tzetzæ Chiliadibus laudantur.
21. De Andrea Presbytero, Euthymio Zigabeno, Macario Chrysocephalo, Niceta, Oecumenio, Olympiodoro aliisque qui Catenas commentariorum in libros sacræ Scripturæ sive editas sive ineditas ex SS. Patribus concinnarunt. Index scriptorum in illis catenis allegatorum.
22. De Georgio Palama, Barlamo, Maximo Planude & aliis scriptoribus sæculi à Christo nato XIV.
23. De Gennadio Scholario, Georgio Gemisto Plethone & aliis scriptoribus Græcis sæculi XV. XVI. & XVII.
24. De Confessionibus & documentis de fide ac dogmatis ritibusque Ecclesiæ Græcæ, & syllabus Græcorum qui contra suorum placita ad Occidentis Ecclesias propius accesserunt.

Hiscæ capitibus absolutis licebit mihi demum, quod jam pridem cupio, progredi ad librum sextum sive ultimum, quo juris utriusque scriptores Græcos, Legum Canonum Conciliorumque auctores & interpretes, nec minus Medicos, Chirurgos, ac Chemicos exponam, persequarq; supposititios quosdam & alios scriptores in prioribus voluminibus prætermisissos, & non dictas alibi à me auctorum Græcorum collectiones: quo facto totum opus indicibus necessariis instruere, colophonemque ei imponere fas erit. Nunc quo cognoscas neq; huic, quod præsens tibi offero, volumini argumentum dignum studio tuo deesse, en tibi summa ejus capita brevi tabella descripta:

Index eorum, quæ hoc Volumine sexto sive LIBRI QVINTI parte secunda continentur :

- Caput III. De Constantino Magno Imperatore, ejusq; Orationibus, Epistolis & edictis. De Confessione & Donatione quæ sub Constantini nomine feruntur. p. 1.**
- Donationis ipsius exemplum Græcè & Latine. p. 5.**
- Digressio brevis, quæ disputatur Crucem quam in cœlis vidisse se juravit Constantinus M. fuisse Phænomenon naturale in halone solari. p. 8.**

Caput IV. De Eusebio Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum scriptoribus. Acacii plures. Eusebii scripta edita, inedita atque deperdita. Indices scriptorum in Eusebii præparatione Evangelica (p. 37.) & Historiæ Ecclesiasticæ libris allegatorum p. 63. Epistola Eusebii ad Carpianum, Græce & Latine. p. 97. Alii Eusebii amplius sexaginta. p. 105.

Scriptores Historiæ Ecclesiasticæ Græci deperditi. p. 112.

De editis, Philostorgio p. 114. Socrate p. 117. Sozomeno p. 121. Theodorito pag. 124. Evagrio pag. 125. Theodoro Lectore p. 128. Nicephoro Callisto. p. 130.

Chronicorum Scriptores Græci deperditi p. 135. & inediti. p. 157.

Chronographi post Eusebium, Græci editi Jo. Malalas ab Joanne Antiocheno diversus p. 138. Chronici Alexandrini sive Paschalis auctor p. 142. Scripta ad calcem illius Chronici vulgata à Cangiio p. 143. sq. De Dorotheo Tyrio aliisque Dorotheis p. 145. Chronicon Georgii Syncelli p. 149. Theophanis Confessoris p. 151. Nicephori Patriarchæ CPol. p. 153. Georgii Hamartoli p. 154. Hippolyti p. 155. Georgii Cedreni, ibid. Jo. Zonaræ p. 156. Michaëlis Glycæ, ibid. & Constantini Manassis. p. 157.

Indices scriptorum à Jo. Malala p. 139. Cedreno & Zonara p. 159. Georgio Syncello ac Theophane pag. 177. Chronico Alex. & Mich. Glycæ p. 205. laudatorum.

Caput V. De Byzantinæ sive CPolitane Historiæ scriptoribus p. 219. Corporis Byzantini quod è Regia Lupara Parisiis prodiit, conspectus p. 221. Nova ejus editio promissa p. 228.

Philippi Labbei Protrepticum. p. 229.

Excerpta de Legationibus. p. 230.

De Dexippo Herennio pag. 231. Eunapio 232. Petro Magistro p. 234. Prisco Panite p. 235. Malcho Philadelphensi p. 236. Menandro Protectore. ibid. Zosimo pag. 605. Olympiodoro Thebano p. 237. Candido Isauro p. 239. Theophane Byz. & Nonnosio. ibid. Hesychio illustri p. 240. alii Hesychii p. 243.

De Procopio Cæsareensi pag. 246. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 265. alii Procopii pag. 258. Catalogus scriptorum ex Bibl. Segvieriana (hodie Cosliniana) propediem vulgandorum p. 253. seq. in notis.

- De Agathia Myrinensi** p. 260. Index scriptorum ab eo citatorum, cap. 263.
- De Paulo Silentario** p. 279.
- De Theophylacto Simocatta** p. 280. Index scriptorum ab eo laudatorum p. 290. alii Theophylacti p. 284. Theophylacti Bulgaror. Episcopi Institutio Regia & alia scripta p. 285.
- De Nicephoro CPolitano Patriarcha** p. 295. Conspectus operum ejus ab V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum p. 640.
- Nicephori Gregoræ scriptorum notitia** tradita à Viris doctiss. Bernardo de Montfaucon & Joanne Boivin. pag. 300. De Nicephori Gregoræ Historia Byz. pag. 318. Index scriptorum in libris XXIV. Historiæ ejus laudatorum p. 324. Somnium Gregoræ tributum p. 322.
- Varia fragmenta & monumenta vetera notis Clariss. Boivini ad Gregoram inserta** pag. 323. Tomus tertius & quartus à Boivino promissus p. 322.
- De Nicephoro Blemmida**, pag. 341. Bryennio p. 343. Chumno & aliis Nicephoris p. 299. 341. 344.
- Scriptores post Theophanem** p. 348. Anonymus de vita Leonis Armeni & quatuor proximorum Imperatorum p. 349. Constantinus Porphyrog. de vita Basilii Maced. ibid. Anonymus de Leone Philosopho & aliis Imperatoribus usq; ad Romanum junio-rem p. 350. Joannis Monachi Hierosol. Joannis Cameniatae, Demetrii Cydonii &c. ib. Simeonis Magistri Annales & Georgii Monachi vitæ Imperatorum pag. 352. Index scriptorum à scriptoribus post Theophanem laudatorum p. 354.
- De Leonis Sapientis aliorumque Oraculis res CPol. spectantibus** p. 363. Alia Leonis Imp. scripta p. 367. Leo Philosophus à Leone sapiente Imp. diversus pag. 366. De Leonis Imp. Tacticis. p. 368. Ejus Naumachica nunc primum edita Græce & Latine. p. 372. De aliis Leonibus qui Græce scripserunt p. 379.
- De Joanne Scylitze**, Thracesio, Curopalata p. 386.
- De Anna Comnena** p. 390. Index scriptorum ab ea laudatorum. pag. 394. De scriptis Alexii Comneni aliorumque Comnenorum p. 392.

De

De Joanne Cinnamo p. 396.

De Niceta Acominato Choniata, p. 401. Fragmentum de statuis CPolitanis, Græce & Latine p. 405. Argumenta librorum thesauri Orthodoxæ fidei, Græce & Latine pag. 420. Index scriptorum in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. laudatorum. pag. 435. Alii Nicetæ pag. 422. 430. De Nicetæ fratre Michaële Acominato p. 402.

De Georgio Acropolita p. 448. Index virorum illustrium ab eo memoratorum p. 452.

De Joële Chronographiæ scriptore & Joanne Canano p. 456.

De Georgii Pachymeris Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis editis p. 465. & ineditis p. 468. De sapientia Indorum, quam Possinus Pachymeræ priori volumini subjecit p. 460.

De Joannis Cantacuzeni Imp. Historia Byz. pag. 458. & aliis scriptis p. 473. Matthæi Cantacuzeni scripta p. 474.

De Laonico Chalcocondyla p. 474.

De Georgio Codino p. 476. Index scriptorum in ejus Antiquitatibus CPol. allegatorum p. 481.

Matthæi Μοναχῆς ἐκτετῆ καὶ θύτης (ita in MS. Vindob. * pro Μοναχῆς ἐκτετῆ) & aliorum de officiis aulæ CPol. p. 479. De scriptis ineditis à Lambecio ad Codinum allegatis p. 485.

De Emanuele Chrysolora. pag. 484. Joanne Anagnosta &c. pag. 486.

De scriptis Constantini Porphyrogeniti Imp. p. 486. Index scriptorum in libris de thematibus & administrando Imperio allegatorum pag. 518. κεφαλαιωδῶν ὑποθισίων opus, ejusque tituli, atque inde servata excerpta de legationibus p. 230. excerpta Peiresciana. p. 490. Hippiatrica p. 493. Index scriptorum in Hippiatricis laudatorum p. 494. Geoponica pag. 500. Index scriptorum in Geoponicis laudatorum pag. 506. Ceremoniale MS. pag. 623.

)(3

De

* Vide Lambecium VIII. p. 469.

- De Simeone Metaphraste pag. 509. Vitæ sanctorum sive à Metaphraste sive ab aliis scriptæ , ordine Alphabetico pag. 510. Alia Metaphrastæ scripta pag. 564. Simeon ἱεὺ θεολόγος pag. 558. Constantinus novus Metaphrastes p. 562. Julius Metaphrastes p. 514.
- De Philippi Solitarii Dioptra p. 566.
- De Ducæ Historia Byz. p. 567.
- Anonymi varii rerum Byz. scriptores pag. 568. 573. 574.
- De Imperio Orientali V.C. Anselmi Bandurii. pag. 569. De Hieroclis Synecdemo pag. 568. Agapeti scheda regia pag. 570. De Basilii Macedonis capitibus exhortationum p. 572.
- De scriptis Athanasii Patriarchæ CPol. p. 582.
- De Eudocia Macrembolitissa ejusque ἱστορία MS. p. 587.
- Anonymus de Hippodromo CPol. p. 603.
- De scriptis Georgii sive Gregorii Cyprii, Patriarchæ CPol. pag. 603.
- De Zosimo ejusque Historiarum libris p. 605. alii Zosimi p. 612.
- De Georgio Phranze p. 615.
- De Josephi Genesii Historia Byz. MS. p. 620.
- De Cerimoniali MS. Constantini Porphyrogeniti quod exstat Francofurti ad Mœnum apud Nobilissimum Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. p. 623.
- Scriptores quidam alii inediti ad Historiam Byz. facientes p. 683.
- Scriptores deperditi Historiæ Byz. p. 684.
- De Francisci Combesii fasciculo Originum rerumque CPol. pag. 687.
- De Frid. Sylburgii Saraceniciis p. 689. Scriptores Græci adversus Muhamedanos p. 691.
- De Martini Crusii Turco Græcia pag. 692. Catalogus MSS. quorundam CPol. p. 702.

De

- De Leonis Allatii *συμμίκτοις* p. 704.
- Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum fuisse incerta fide feruntur p. 707.
- Conspectus Chronologicus Imperatorum & Patriarcharum CPol. à Constantino M. usque ad captam CPolin à Turcis, annotatis subinde præcipuis qui singulorum res exposuere scriptoribus. pag. 709.
- Catalogus Patriarcharum CPol. à capta per Turcas Urbe usque ad A. 1708. p. 746.
- Catalogus Alphabeticus Imperatorum omnium pag. 751. & Patriarcharum CPol. pag. 757. tempore quo præfuerunt ad singulorum nomina annotato.
- Godfridi de Villeharduin Historia CPoleos à Gallis Venetisque A. C. 1204. captæ Historia Gallice scripta p. 762. Cangii Historia CPolitana sub Imperatoribus Gallis. pag. 763. Alii scriptores de illo argumento & de Europæorum in Palæstinam expeditionibus. pag. 763. Cangii Historia Byz. duplici commentario illustrata sive familiæ Byzantinæ, & CPolis Christiana: & glossarium duplex ad scriptores mediæ Græcitatæ & Latinitatis. pag. 766. Anselmi Bandurii opus promissum de Imperatore CPol. numismatibus p. 767.
- Martini Hanckii de Byz. rerum scriptoribus p. 768.
- Rud. Cappelli Byzantina. ibid.

INDEX ALPHABETICUS Scriptorum de quibus præsentì volumine hætenus dictum est p. 769.

Caput VI. de Heliodoro, Achille Tatio, Longo, Eustathio, sive Eumathio, Theodoro Prodomo & aliis Scriptoribus Græcis eroticis, editis, ineditis ac deperditis. p. 784. V. C. Maturini Veisnerii la Crose Epistola ad V. C. Jo. Christoph. Wolfium de libris Athenagoræ tributis de vero amore, & de ara Dosiadæ pag. 800. Heliodori carmen Jambicum ad Theodosium Imp. nunc primum Græce editum è MS. Bibl. Regiæ Paris. pag. 790.

INDEX Homonymorum, in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ hætenus discussorum p. 828.

Unum

Unum adhuc est quod te velim, Lector Benevole, de scriptore ad calcem Bibliographiæ antiquariæ, ante anni spatium à me edito, Codex MS. membranaceus qui Carmen non contemnendum de ritibus Missæ mihi sub nomine Mauritiæ Senonensis offerebat, verba dedit mihi, persuasitque ut illud quoniam editum non memineram, Bibliographiæ meæ annecterem atque tibi legendum offerrem. Ab eo tempore ex auctione Bibliotheca egregii viri & cum viveret mihi amici Theodori Jansonii Almelooveenii nactus sum fragmenta Caroli M. & Rabani aliorumque de veteris Ecclesiæ ritibus, Wolfgango Lazio curante excusa Antwerpia A. 1560. 8. in quibus idem carmen sed sine nomine auctoris & parum emendatum vidi exstare pag. 112. hoc titulo: Incipiunt versus de Mysterio Missæ, in vetustissimo Codice, incerto auctore: quos ob antiquitatem, cum plerique sint manci, aut ubique non constent, mutare consulto nolimus. Postea allatum ad me è Belgio est volumen Operum Hildeberti, Cenomanensis primum deinde Turonensis Episcopi, sæculo duodecimo, eodem quo Mauritius vixit clari, editum Parisiis A. 1708 fol. & Antonii Beaugendre, Monachi Benedictini opera expolitum: in illo pag. 1135. reperio idem carmen sub Hildeberti nomine accurate recensitum ad Codices sex MSS. atque editionem Hildeberti Parisiensem A. 1548. Exstat etiam sub Hilberti nomine in Bibliothecis Patrum Parisiensibus universis, nec non in Colonienſi T. XI. & Lugdunensi T. XXI. Ex emendationibus vero quas vir doctus Christophorus Augustus Heumannus Actis Eruditorum Lipsiensibus Anni superioris MDCXIII. p. 542. seq. fecit inseri, sunt quæ consensu Codicum constanter repudiantur, & sine quibus sensus pulchre consistit, ut primo statim versu, vocabulum piorum quod jubet reponere pro priorum quod est in omnibus editis ac MSS. & instituto scriptoris optime congruit, & versu 549. confirmatur. Sunt nihilominus etiam quæ scite excogita sunt, nec temere repudianda, ut quod versu 31. vir Clarissimus legit:

Ille stat à dextris, quia quæ fuit antea inanes
Exsecrata Deos, gens quasi dextra fuit.

Similiter versu 73. recte monet legendum esse probat, & versu 158. actor, pro auctor quod posterius etiam novo operum Hildeberti editori placuisse video. Vale.

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ LIBRI V. PARS ALTERA.

CAPUT III. DE CONSTANTINO MAGNO, IMPERATORE.

*Constantinus M. 1. Ejus Orationes, Epistolæ & edicta. 2. Confessio & Donatio sup-
posita Constantino. 3. Dissertatio sive Digressio qua probatur crucem quam vidit
in celo Constantinus, fuisse Phenomenon naturale Crucis in Halone solari. 4.*

I.

Flavius Valerius Aurelius Claudius **CONSTAN-
TINUS**, cognomine *Magnus*, Flavii a) Valerii Con-
stantii Chlorig F. natus Naissi Daciæ opido A. C. 274.
A die

a) Ita vocatur in numis, ut apud Tristannum T. 3. p. 395. quanquam alii, ut Aurelius
Victor Julium Constantium appellant. Constantini M. numos illustrarunt præ-
ter alios, qui numismata Imperatorum edidere, Cangius in familiis Byz. atque Ale-
xander Wilhelmus S. L. in Actis Sanctor. T. V. Maji p. 22. seq.

die 27. Febr. Parenti in Imperio successit A. C. 306. 25. Jul. Uxorem habuit *Minervinam* Crispi matrem, eaque defuncta Herculi filiam Flaviam Maximianam *Faustam*, ex qua Constantinum, Constantium & Constantem, Constantiamque & Helenam genuit. Idem post visum in Cœlo Crucis insigne Christiana sacra amplexus & victoria de Maxentio potitus est A. C. 312. Hinc Maximino à persequendis Christianis desistere coacto, & victo etiam Licinio nihil ab eo intermissum quod ad Ecclesiam Christi ornandam amplificandamque & studia literarum fovenda b) facere posset. Unde à Græcis *ἱερατικός* vel *ὁ βασιλεὺς* c) *Ἀπὸστολὴ* dicitur & solenniter colitur ejus memoria die XXI. Maji. Non ineleganter etiam à Theodorito in Historia religiosa p. 768. appellatur Christianorum Zorobabel, qui fideles è captivitate liberavit & templa eis restituit. Denique multis pace & bello præclare gestis, morti vicinus ab Eusebio Nicomediensi non procul Nicomedia in Achyrone villa baptismum d) suscepit, & paucis diebus post diem obiit sacro Pentecostes festo 22. Maj. A. C. 337. Feliciano & Titiano COSS. cum regnasset 30. annos, menses novem, dies 27. vixissetque annos 63. menses duos, & dies 25.

II. Exstant ejus *Epistola* complures ab Eusebio & aliis servatae, quæ à doctissimo Caveo in Hist. literaria scriptorum Ecclesiasticorum diligenter recensentur. Ejus observatis pauca hæc si placet addes. *Epistola*
ad

b) Aurel. Victor in Epitome cap. 41. de Constantino: *Commodissimus rebus multis fuit: Calumnias sedare legibus severissimis, nutrire artes bonas, præcipue studia literarum: legere ipse, scribere, medicari, audire legationes & querimonias provinciarum.* Confer Eusebii Orat. de laudibus Constantini pag. 361. ubi de Scholis ab eo constitutis.

c) Vide Vales. ad Euseb. IV. 60. de vita Constantini, & Mich. le Quien ad Damasce. num T. 1. pag. 630.

d) Baptismum alterum, quem à Silvestro Episcopo Romano suscepisse lepra oblitum Constantinum, acriter adversus Tentzelium τὸν μακαρίτην disputat Clarissimus Schellstratenus, fabulis adscribunt non modo Protestantes, ut præter laudatum Tentzelium parte 2. diss. selectar. Abraham Scultetus in diss. anti-Baroniana de baptismo Constantini Romano, Neostadii 1607. 4. sed plerique etiam in Romana Ecclesia eruditi viri, ut Benedictini ad Ambrosium T. 2. pag. 1209. Tillemontius T. 4. Hist. Imperator. pag. 634. Papebrochius in Actis Sanctor. T. V. Maji 21. pag. 14. sq. & Conradus Janningus in Apologia pro Papebrochio, quæ præmittitur Actis Sanctorum T. 1. Junii pag. XVI. seq.

ad Arbanasium fragmentum pro Ario recipiendo e) habet etiam Socrates lib. 1. cap. 27. & Sozomenus II. 22. *Edictum prius pro pace Christianis concedenda*, quod Græce Eusebius refert X. 5. Hist. servavit latine Lactantius lib. de mortibus persecutorum c. 48. *Epistola ad Ecclesias de Synodo Nicæna* legitur etiam apud Theodorum lib. 1. Hist. Eccl. cap. 10. *Epistola ad Arium & Arianos* quam producit Gelasius in Actis Concilii Nicæni III. 1. supposita videtur Casaubono in Casaubonianis pag. 143. Prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1595. 8. Ab *Epistola ad Synodum Tyriam* quam habent Eusebius IV. 42. de vita Constantini, & Theodorus lib. 1. Hist. cap. 29. diversa est quæ exstat apud Socratem lib. 1. cap. 34. Sozomenum II. 28. nec minus in Tripartita III. 7. & apud Nicephorum VIII. 50.

Oratio ad sanctorum cætum, ad calcem librorum Eusebii de Constantini vita legitur Græce è latino versa, non ab Eusebio, sed ab alio interprete, ut ipse lib. IV. cap. 32. de vita Constantini diserte innuit.

Similiter à nescio quo è latino Græce versa est brevis *Oratio ad Synodum Nicænam de Pace*, quam idem Eusebius III. 12. exhibet. Prolixior quæ occurrit apud Gelasium II. 7. legit etiam Theodorus, ut ex ejus lib. 1. cap. 7. Historiæ colligitur.

Edicta quam plurima Constantini illustrant Jac. Godofredus ad Codicem Theodosianum, Franciscus Balduinus Jctus in suo Constantino Basil. 1556. & Argent. 1612. 8. & qui ad tempora quælibet sua revocant Annalium scriptores, ac præcipue Tillemontius Tomo IV. Historiæ Imperatorum. Cæterum edictum quod sub Constantini nomine vulgavit Nicolaus Cusanus lib. III. Concordiæ Catholici cap. 35. Honorio ac Theodosio vindicat, & integrius edidit Sirmondus ad Sidonium pag. 245.

A 2

III.

- e) Neque tamen Arii hæresin ideo probavit Constantinus, de qua nondum ei satis liquerat, sed speravit se ita dissidiorum semen in herba suppressurum. Confer ejus Epistolam Irenicam ad Alexandrum & Arium, apud Eusebium II. 64. seq. de vita Constantini, & ad illam B. Balth. Bebelii exercitationem Historico Theolog. Argentorat. 1663. & Nic. Vedelium de prudentia Veteris Ecclesiæ pag. 202. 267.

III. *Confessio* Constantini ad Silvestrum Episcopum Romæ, quæ latine exstat ad calcem recognitionum, aliorumque scriptorum Clementi Rom. suppositorum, Colon. 1569. fol. pag. 471. perinde ut Acta Silvestri, spuria est.

Donatio quæ eidem Silvestro à Constantino facta fertur, Romanæ etiam Ecclesiæ doctissimorum virorum f) judicio ac consensu itidem est commentitia. Primus ejus meminit Aeneas Parisiensis, qui circa A. C. 854. scripsit, libro adversus decem objectiones Græcorum T. 7. spicilegii Dacheriani pag. 111. inde Hincmarus Rhemensis, Petrus Damiani, Leo IX. Ado, aliique. Editiones ejus admodum diversæ feruntur, una quam habent Acta spuria Silvestri, quamque Anselmus Lucensis Collectioni suæ Canonum lib. IV. cap. 32. Deus dedit lib. IV. c. 2. Ivo Carnotensis parte 5. decreti cap. 49. & Gratianus parte 1. decreti dist. 96. c. 14. latine inseruit, licet in antiquioribus Gratiani Codicibus legi negat Antoninus Archiepiscopus Flo-

f) Primus proluxa & disertâ Oratione ejus falsitatem ostendit *Laurentius Valla*, quæ & separatim excusa est plus simplici vice, & cum Ulrici Hutteni præf. in Ortuii Gratii fasciculo rerum expetendarum ac fugiendarum apud Londinenses recuso, & in Simonis Schardii syntagmate tractatum de Imperiali jurisdictione legitur. Aeneæ Sylvii aliorumque plurium testimonia Vallæ suffragantia produxit Flacius in Catalogo testium Veritatis, & Rob. Cocus in censura Vett. scriptorum, quibus adde Baronium ad A. C. 324. n. 118. seq. & 1191. n. 52. seq. Isaacium Habertum ad Ecclesiæ Græcæ *ἀρχιεπιστολὴν* pag. 24. Jo. Morinum in Historia Gallicæ edita liberatæ per Constantinum Ecclesiæ, deque origine ac progressu potestatis secularis Romani Pontificis c. 8., Petrum de Marca III. 12. de Concordia Sac. & Imperii & VI. 6. §. 6. Antonium Pagi ad A. 324. n. 16. Tillemontium T. 4. Hist. Imperator. pag. 226. Petrum Josephum Cantæum Hist. urbium metropol. parte 2. diss. 2. cap. 2. n. 7. & præcipue Natalem Alex. Sec. IV. diss. 25. Quos facile opposueris Aug. Steucho lib. de donatione Constantini, Lugd. 1545. Jac. Gretsero de munificentia Principum in sedem Apostolicam, Ingolstadt. 1610. 4. pag. 26. seq. & Apologia pro Bellarmino cap. 21. & Nicolao Schaten in Carolo Magno Romano Catholico lib. 2. cap. 6. Ex Protestantibus de falsitate donationis hujus videndi Jo. Henelius in Otio Uratislaviensi cap. 22. Gisb. Voëtius T. 2. dispp. select. pag. 869. seq. Jac. Usserius de Ecclesiarum successione & statu pag. 60. Jo. Rainoldus Colloquio cum Hardto pag. 227. seq. Franciscus Hottomannus in bruto fulmine Sixti V. pag. 128. 151. seq. & novissime Rev. D. Jo. Andreas Schmidius in Historia sæculi IV. fabulis variorum in rebus Constantini M. maculata, Helmst. 1712. 8cc. *Edictum seu fictum seu depravatam, adeoque indignum quo Silvestri Pontificis Historia augeatur*, inquit Papebrochius, propylæo ad Acta Sanctor. T. 2. April. pag. 1.

Florentinus parte 1. hist. tit. 8. cap. 2. §. 8. *Theodorus* autem *Balsamon* Græce versam exhibet in scholiis ad Photii Nomocanonem tit. VIII. in Bibl. Canonica Justelli T. 2. pag. 929. seq. Illa Balsamonis versio una cum altera *Matthai Blastaris* edita etiam est à Marquardo Frehero A. 1610. 4. additis animadversionibus. Longe prolixior est quam vertit è Græco latine & Julio II. Pontifici inscripsit *Bartholomæus Picernus* de Monte arduo. Hæc præmissam habet, quam modo memoravi fictitiam Constantini *confessionem*, atque post editionem Colon. 1515. sæpius lucem vidit & D. Joach. Hildebrandi dissertationi de donatione Constantini Imp. præmissa Helmst. 1661. & 1703. atque Balthasaris Gvalteri diatribæ elencticæ de Imp. Constantini baptismo, donatione & legatione ad Concilium Nicænum, Jen. 1618. 12. pag. 67. seq. inserta legitur. Atque *Augustinum Steuchum* arguit Jo. Bodinus lib. 1. de Rep. cap. 9. pag. 221. Græco sermone donationem Constantini scripsisse, ut fucum faceret: *sed fraus*, inquit, *facile ex ipsius oratione & antiquitatis cognitione confutatur*. Alia Græca versio (*Constantini Harmenopuli*, ut notat Nesselius parte 2. Catalogi MSS. p. 27.) exstat in Bibl. Cæsarea & Lambecio lib. V. pag. 244. memoratur, sed quoad sensum eadem est cum illa Balsamonis, cujus idem p. 237. mentionem facit. Hanc ipsam è Codice Regis Christianissimi Græce & latine exhibet Julius Cæsar Bulengerus, lib. 2. de Imperio Romano cap. 6. pag. 318. & quoniam brevis est, hoc etiam loco exstare non erit, puto, Lectori ingratum, injucundumve.

Θεῶτισμα ἔμεγάλη καὶ ἐκείνῃ,
περὶ ἔπειτα ῥώμης. Ἰωαννῆς *
πῶσι τῆς αὐτοῦ αὐτοῦ, καὶ τῇ συγκα-
τῶ τῇ ἡμῶν βασιλείας, τῇ ῥώμης
ἐπισκοπῶν καὶ διάδοχον τῇ αἰώνων δό-
ξῶν, καὶ κυρίου καὶ πίστευ, πλείονα τῇ
βασιλείας ἔχῃ ἐξουσίας καὶ πᾶσι τῶν
ἐκκλησίῶν, καὶ πάντων πολλῶν πλείον ἢ
τῇ βασιλείᾳ πᾶσι καὶ σὺν καφα-
λίᾳ τῶν ποταμῶν δόξα καὶ δό-
ξῶν, καὶ ἐκείνῃ πᾶσι αὐτῶν, καὶ ψυφί-
ξῶν τῇ τῇ ὁρθόδοξῃ συμβαίνοντα πᾶσι.
δωρῶ-

Edictum, accessatum divinum magni
Constantini de Pontifice Romano. Omni-
bus Provinciarum rectoribus, & Sena-
tui R. Imperii, Romanum Pontificem,
successorem Sanctorum Apostolorum, &
Domini mei Petri, majorem quam Im-
perator habere potestatem per universum
orbem adversus omnes, (deest καὶ) &
plusquam Imperatorem coli & honorari,
caputque esse quatuor antiquarum se-
dium, & ab eo judicari, & decerni
que orthodoxæ fidei conveniunt, Edicti-
onis:

* MS. Vindobonensis addit, ὅν. *Discernimus una cum omnibus Satrapis & Senatibus Imperii nostri.*

δωρήμεθα ὃ τῷ πατρὶ μετὰ μακαρίων
 σιλβέστρο καὶ τοῖς αὐτῷ διαδόχοις τῇ ἡμέ-
 προν παλάτοι, τῷ Ἰππὶ τῇ κεφαλῇ δια-
 δῆμα ἐκ λίθων τιμίων καὶ μαργάρων συ-
 κείμενον, τῇ κυκλοῦ τῇ τετραχέλιον ὠμο-
 φόριον, τῷ πορφύρεον χλαμύδα, τῇ
 κόκκιον χιτῶνα, καὶ πάντα τὰ βασιλικά
 ἐνδύματα, τὰ τῇ βασιλικῇ ἵππων ἀξιώ-
 ματι, τὰ σκήπτρα, καὶ τὰ λοιπὰ τῇ βασι-
 λείας κοσμήματι, καὶ τῷ δόξαν ἀπα-
 σαι τῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ. τῆς ἡμετέρας κλήρης
 ἀγιοπάτης ῥώμης κατελείμεναι, κοσ-
 μέμεναι κελευσμένον ὡς ἀπολησίως τῇ συ-
 κλήτῃ ἡμῶν ἐνδύμασιν, ἵπποισι ἐποχ-
 μέναι, ὁδόναις περικειμέναις λαοκάς. ὡς
 καὶ τὰ ὑποδήματα τῶν ὁδόνων εἶναι
 πεπιημένα λαοκῶν, καὶ ὅς ἀν αἰροῦτο κλη-
 ρικός, ἐκ τῇ ἡμῶν συκλήτῃ ἡμετέρας τῆτον
 πρὸς πρὸς μηδαμῶς εἰργασθῇ. ὅτι γε
 μὲν τῷ ἐκ χρυσοῦ ἐφάνη φρονήμα-
 ματὸς μετριοτητι ὁ πατήρ μετὰ ἁγίου
 σιλβέστρο ὡς αἰτῆται, ταῦτά τινι τὸν
 ὑπερλαμπρὸν χάρον σημαίνοντι τῷ
 ἁγίῳ ἀνάστασιν, τῇ ἁγίᾳ κεφαλῇ αὐτῷ
 ἰδίαις χερσὶν ἐπιθήκαμεν. ἡμεῖς σεβάτω-
 ρας ὁφείκοι ὑπελθόντες, καὶ τὰ χαλινὰ
 εἰς ἵππους αὐτῷ κατέχοντες, τῇ αὐτῇ τῇ ἱε-
 ρῶν αὐτῷ ἐξείμεν ἀνακτόρων, αἰδοῖ καὶ φό-
 βῳ εἰς κυρεῖ μετὰ ἁγίου σωεχόμενοι πῆ-
 ρας τῇ χρησίμῳ κομιδῇ καὶ θεοφίλων
 νομορμικῶν, ἐκτελεσμένων τῇ πύλαις ῥώ-
 μης, καὶ τῇ δυτικῶν ἀπάντων χωρῶν τι καὶ
 πύλαι τῷ ἀγιοπάτῃ πάντα, τῇ τῇ βα-
 σιλείας κρατὸς πρὸς τῇ τῆς ἐώας μέρη
 μετρίειν, καὶ τῷ ἐκ καλλίστῃ τῇ ὑφ' ἡμῶν
 εἰς βύζαντον πύλιν καταλαβεῖν, καὶ ἐν
 αὐτῇ ἰδρύσασθαι τὰ βασιλεία, ἀδικον
 οἰ-

mus: Donatus enim Patri meo Beato
 Sylvestro, & successoribus ejus nostrum
 Palatium, diadema capitis lapillis pre-
 tiosis & gemmis intextum, epomidem
 qua collum cingat, chlamydem purpu-
 ream, coccineam tunicam, & omnia
 regia vestimenta, ephippia quibus equi
 regii insternuntur, sceptrum, & reli-
 qua imperii ornamenta, & gloriam
 omnem mea potestatis. Eos autem qui
 in clerum Romanum allekti sunt, ornari
 jubemus iisdem quibus Senatus noster
 vestimentis, (* lego ὡς ἀπολησίως)
 equo vehi, albis vestibus tegi. Ita & cal-
 ceos eorum fieri ex pannis albis, & eum
 qui lectus sit clericus, a nemine impe-
 diri posse, quo minus sit Senator. Quan-
 do vero coronam auream pater meus
 S. Sylvester, qua est humilitate & mo-
 deratione respuit, hac ornamenta qua
 sanctam resurrectionem, & superillu-
 stem locum significant (lego καὶ τῷ
 ἁγίῳ) sancto ejus capiti imposuimus.
 Nos stratoris officium obeuntes, & frena
 ejus equi tenentes, ex aula palatii exi-
 vimus, reverentia & metu Domini mei
 S. Petri. Maxime autem utile & ami-
 cum DEO esse duximus cedere urbe Ro-
 ma, & omnibus occidentis locis ac urbi-
 bus sanctissimo Papa, & robur imperii
 transferre ad ortum, & capere Byzanti-
 um urbem optimo sub sole situ, & eo se-
 dem imperii ponere: iniquum existiman-
 tes ut Imperator in eo loco summam po-
 testatem habeat, ubi Christiana fidei
 caelestis principium nobis fuit. Cum hac
 manu propria scripserimus, & reliquiis
 Domi-

* Emendationes hae sunt interpretis Bulengeri.

οὐδένι τις ἰξυσίαν ἔχεν τὸν ὁπὶ γῆς βασιλεία, εἶτα καὶ δεχάτης τῆς χριστιανῶν θρησκείας ἐκ τῶν θρασυῶν ὑπερῆξεν ἡμῖν. πάντα ἱδίαις χερσὶ γράψαντες, καὶ τῷ σικρῷ καὶ κυρίῳ μὲν ἐπιτέμνουσι πίστεως ἐνόρκους ποιεῖμεθα, καὶ μὲν ὅλως ἀπαρῶναι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἡμετέρων δεξαμενῶν κρατίζοντες φυλάττειν ἀπαρῶν θραυστα παραγυῖναιμεθα πρὸς τὸν πατέρα ἡμῶν πάντων, καὶ τοὺς αὐτοὺς ἀγαθόχους.

Domini mei Petri imposuerimus, jurandum damus, non modo nos servaturos quæ sanximus, verum et nostros successores, ut sancte ac religiose servent, obstringimus, idque jurati patri nostro Papa, et successoribus ejus pollicemur.

IV. Claudam hoc caput dissertatione de literis quas in cælo legisse creditur Constantinus Imperator, ἐν τῇ τῷ νίκῃ, & de Cruce quam vidisse se † juravit, & juranti libenter credimus. Quamvis autem digressio ista paullo alienor ab argumento Bibliothecæ hujus Græcæ videri possit, tamen existimavi hoc non inopportuno loco satisfacere me posse desiderio illorum, qui sententiam super illa remeam, à communi non nihil abhorrentem, argumentis confirmatam videre voluerint. Est autem de Cruce Constantini diatribe ante septem annos à me edita, & respondente Nobilissimo Viro *Christoph. Woltereck* Gluckstadiensi, publice in Gymnasio Hamburgensi defensitata qua probavi Crucem quam in Cælo vidit Constantinus Imp. fuisse phænomenon Naturale, qualem in halonibus non Lunaribus modo sed etiam Solaribus conspiciendum se subinde, licet haud ita frequenter offert: nec mediocriter in sententia mea confirmatus sum, cum postea intellexi idem non absurdum visum Reverendo Helmstadiensium Theologo ac Philosopho, Mathematicas inprimis disciplinas egregie docto, D. Jo. Andrea Schmidio in diss. de Luna in Cruce visa, Jenæ 1681. atque in Historia sæculi IV. fabulismaculata, Helmst. 1712.

Exer-

- † Nolim igitur tem totam pro astuto Constantini commento & strategemate habere cum V. C. Jacobo Tollio, qui notis ad Lactantium c. 44. de mortibus persecutorum: *strategema*, inquit, hoc Constantini non minus scitum, quam illud Philippi Macedonis fuit quod sceleratos Phocenses prostravit. & ad c. 46. Non minus egregium hoc Licinii strategema atque illud, de quo supra, Constantini. Eodem ferme astu usus Sertorius apud Plutarchum: nec Scipionis in templum Jovis secessus, aut Numa ad Deam Egeriam aditus diversis generis sunt. Et præf. ad Gallicam Longini versionem: *Mais moy - trouvant que le Roy Antigonus successeur d'Alexandre le Grand s'est servy du même stratagème, seignant d'avoir veu au ciel une pensagone, qui est le symbole du Salut, avec ces paroles, in hoc signo vinces, & qu'il le fit peindre aux boucliers de ses soldats, & gagna ainsi la bataille: trouvant aussi, qu'un Roy de Portugal a eu la même vision que Constantin, & qu'il a par là ramporté la victoire sur ses ennemis, j'avene que je considère tous ces miracles comme de finesse militaires des grands Capitaines.*

Exercitatio Critica,

qva disputatur, Crucem, qvam in Coelis vidisse
se juravit Constantinus Imp. fuisse Phæno-
menon Naturale in Halone Solari.

Præfatio.

SANCTUS STEPHANUS jamjam coronandus Martyrio, per
imbrem saxeum intuetur cœlos apertos, Divinam glo-
riam videt, ac Jesum, veluti paratum in sui auxilium,
latus contemplatur stantem * à dextris DEI. Act. VII.
55. At Magnus CONSTANTINUS ingressus Imperium Roma-
num, & coronam capiti firmaturus suo, pro CHRISTO nudam cru-
cem in cœlo conspicit, & in hac jubetur vincere. Stephanus sub
testo ** clarissima fidei acie in cœlum penetrat, & jam incipit
DEUM videre qvalis est: Constantinus contrà sub dio clausum su-
spicit cœlum, de quo crucis imago, res mira sed vacua, ad oculos
corporis ejus demittitur. Jam vides mi lector, præstantiorem fuisse
ac

* Accurate rem putando hoc stare ad dextram DEI, non magis situm certum corporis
denotat, quam quod alibi dicitur *sedere*. Nihil enim aliud hæc verba signifi-
cant, quam CHRISTUM etiam secundum humanam naturam participem esse thro-
ni ac Majestatis Divinæ, imperiique in creaturas ac singillatim in Ecclesiam. Sic
non Hebræi tantum sed Græci quoque & Latini passim utuntur verbis incedere,
stare, venire, pro esse. Vide quæ viri Docti ad Gen. XV. 2. *orbis incedo*. Neque
alio sensu Virgilius 1. 50. *Æneid.* *Ast ego qua Divum incedo Regina*. Idem V. 68.
Aus jaculo incedis melior levibusque sagittis. Seneca Epist. LXXI. *quarimus sape eos,*
quibuscum stamus i. e. sumus, live versamur. Mamilius IV. 147. *Index extrema*
sistet visque necisque. Sistet i. e. stabit, quod iterum positum pro erit, ut pluri-
bus scriptorum testimoniis ad eum locum docuit illustris Huetius.

** Augustinus cap. 41. de cognitione Veræ vitæ: *Concio illa, in qua Stephanus stans*
CHRISTUM conspexit, in domo aliqua fuit, cujus tecti culmen ipsius corporis oculus
penetrare minime potuit. Constat igitur quod non oculo corporeo, sed intuitu inte-
rioris hominis CHRISTUM non in corporeo sed in intellectuali cœlo viderit. Censet, D.
Philippi Nicolai τὸ μαγαρίτῃ Opera Latina T. 1. pag. 218.

ac diviniorem imaginem oblatam Stephano morienti, quam Constantino imperanti ac jam triumphaturo. Addes fortassis, quanto præstantiorem, tanto quoque certiore, fideque digniore. Ita est profecto, neque enim humana testimonia comparanda divinis sunt. At si me audis, non statim hinc, quod faciunt multi, crucem illam à Constantino visam totam callidis adscribes commentis, Politicæque regnaturientis fraudi, sed vere oblatam ipsius oculis, credes tot testibus antiquis, Constantino denique ipsi, saltim jurato: neque tamen illico propterea eam stupebis tanquam rem miraculis proprie accensendam. Hoc præsentis diatribæ est institutum, hæc ratio, quam si probavero tuæ æquitati, non temere de hoc argumento post tot viros egregios in arenam descendisse videbor. Si non probavero, certe ero verecundior his, qui non dubitant veterem historiam omnem meris suspicionibus suis conculcare, ac Constantinum principem Ecclesiæ Patronum sola conjectura fraudis ac perjurii reum agere.

Argumentum Dissertationis.

Testimonium Constantini ipsius de Cruce in cælo visa, apud Eusebium. §. 1. Arsenii testimonium dubium. 2. Lactantii & aliorum, qui somnii solius meminerunt, nullum. 3. In numis antiquis nihil pro cruce in cælo visa præsidii. 4. Philostorgii, aliorumque Eusebio suffragantium testimonia. 5. De loco, anno ac die vise in cælo crucis. 6. Non fuisse hoc commentum Politicum Constantini. 7. Neque tamen fuisse miraculum proprie dictum, sed crucem in Halone solari visam fuisse à Constantino & exercitu. 8. Huic sententia ex asse favere descriptionem Eusebii, formam & materiam crucis, tempus, spectatores. 9. Præcipue alias cruces similiter in cælo visas & pro miraculo habitas, quarum decem amplius exempla afferuntur. 10. De cruce quam in cælo vidit Waldemarus secundus Dania Rex, unde ordo Equitum Danebroge. De cruce visa ab Electore Saxonie Friderico Sapiente, ejusque Fratre Johanne. ibid. De literis quas cruci adjunctas vidit Constantinus, In hoc vince. 11. Error ridiculus de Nica Erymologici M. auctore ex verbis in τὰ τὸν ὄρατος ortus. ibid. Locus Philostorgii, de lucido tractu quem suo tempore in cælis per aliquot menses observatum scribit, mantisse vicem illustratus. 12.

B

L. Duas

Libri sti P. A.

I.

DUas res admirandas Constantino Imperatori accidisse refert Eusebius, quæ neutiquam sunt inter se confundendæ. Una eaqve prior vigilantibus contigit, altera ac posterior dormienti. Vigilans primum crucem in cælo vidisse Constantinus traditur: postea dormienti apparuisse CHRISTUS, cum cruce, præcepisseqve, hoc ut in hostes tanquam præsidio ac militari signo uteretur. Posterioris solius meminit auctor Chronici Orientalis fol. 57. *Anno decimo septimo Imperii Constantini apparuit ei in somnio signum Crucis, audivitque vocem sibi dicentem: porta hoc signum, vinces hostes tuos.* De priori imagine Crucis, quæ vigilantibus sese obrulit oculis, potissimum hac dissertatione solliciti erimus, itaq; ante omnia de eadem adscribenda sunt Eusebii verba. Ita vero ille lib. I. de Vita Constantini cap. XXVIII. cum narrasset Constantinum Maxentii tyrannidi frangendæ occurrere parantem, idolorum agnita rejectaque vanitate atqve impietate, vero DEO Patris sui (Constantinus enim Chlorus jam favere Christianis cœperat) adhære constituisse. *Hujus ergo opem implorare cœpit, orans acque obsecrans, ut se ipsi noscendum præberet, ac presentibus negotiis adjutricem manum porrigeret. Hec precanti ac suppliciter postulanti Imperatori admirabile quoddam à DEO missum apparuit.* Θεοσημία τις ὀπφαίνεται ὡς ἀδοξοτάτῃ, ἢ τὰ χαμὲν ἄλλω λέγοντος ὃ ῥάδιον ἦν δόποδὲ ἔλασθαι, αὐτὴ δ' ἔνικητ' βασιλείῳ τοῖς τ' γραφὴν διηγούμενοις ἡμῖν μακροῖς ὑπεροχρόνοις, ὅτε ἡξιώθημεν τῆς αὐτῆς γνώσεως πικρῆς ὁμιλίας, ἐξαγγείλαιτος, ὅΡΚΟΙΣ ΤΕ ΠΙΣΤΩΣΑΜΕΝΟΤ ΤὸΝ ΛΟΓΟΝ, τίς αἰ ἀμφιβάλοι μὴ ἔχι πειῦσαι τῷ διηγήματι; μάλισθ' ὅτε καὶ ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἀληθὴ τῷ λόγῳ παρίσχει τὴν μαρτυρίαν. *Quod siquidem ab alio quoriam diceretur, haud facile quis fidem esset habiturus. Verum cum ipse Victor Augustus nobis, qui hanc Historiam scribimus, longo post tempore, cum videlicet in ejus notitiam & familiaritatem pervenimus, id retulerit, & SERMONEM SACRAMENTI RELIGIO FIRMAVERIT, quis posthac fidem huic narrationi habere dubitabit? Prasertim cum id quod subsequutum est tempus, sermonis hujus veritatem testimonio suo confirmaverit.* Αἰμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας δόποκλειψης, αὐτοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν ἔφη ἐν αὐτῇ ἔρανθ' ὑπερκεῖμενον ὃ ἡλίου στερεὴ τρόποιον ἐκ φωτὸς σπινθήμενον, γραφὴν αὐτῇ συνῆφθαι, λέγουσαν, τὸτῳ νῖκα. *Horis diei meridianis, sole in occasum vergente, crucis tropæum in cælo ex luce constatum, Soli superpositum ipsis oculis*

se vidisse affirmavit, cum hujusmodi inscriptione: *hac vince.* Θάμβε δ' ὅτι τῷ θαύματι κρατῆσαι αὐτόντε καὶ τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν, ὃ δὲ ἐπιδιομένῳ καὶ πορείᾳ, συνέπειρε καὶ θεωρὸν ἐγένετο θαύματι. Eo viso & seipsum, & milites omnes qui ipsum iter facientem sequebantur, & qui spectatores miraculi fuerant, vehementer obstupefactos. In hoc luculento testimonio, quod ad verbum repetit Sozomenus lib. 1. cap. 3. & Hist. Tripartita lib. 1. cap. 4. videmus Eusebium non modo ea se scribere profiteri, quæ ex Constantini ipsius ore coram accepit, sed quæ iurejurando etiam ille confirmaverat, & quæ non solus Constantinus sed totus exercitus suis viderat oculis, ex quo multi, tum cum ista Eusebius scriberet, adhuc fuerunt haud dubie in vivis. Confer Jacobum Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 23. seq.

II. *Artemius* his anumerandus merito esset, cujus testimonio plurimum tribuit Cæsar Baronius ad annum Christi CCCXII. num. 21. si modo Acta Artemii, quæ apud Surium ad Octobris diem vicesimum leguntur, pro sinceris & nulla parte suspectis possent à viris doctis admitti. Narratur enim in illis Actis Artemius, Præfectura Augustali à Juliano Imperatore ideo, quod Christo nomen dedisset, exutus, inter alia in hanc sententiam ad Julianum verba fecisse: *Ad Christum declinavit Constantinus ab illo vocatus* (non ab hominibus neque per homines sed ὑπανόθεν sive de cælo vocatum Constantinum scribit etiam Theodoritus lib. 1. Hist. cap. 2.) *quando difficillimum commisit prælium adversus Maxentium.* Tunc enim ei in meridie apparuit signum crucis, radiis Solis splendidius, & literis aureis belli significans victoriam. Nam nos quoque ipsi adspeximus, cum bello interessemus, & literas legimus: quin etiam totus quoque id est contemplatus exercitus, & multi hujus sunt testes in exercitu Tuo. Verum per me quisque ut volet, ita huic Artemii testimonio addet vel demet fidem, probe enim notum est quantum in confingendis vel interpolandis ejusmodi Martyrum actis sibi permiserit falsa multarum ætatum pietas. Confer quæ de Cruce Constantini in Actis Apocryphis S. Quiriaci T. 1. Maji p. 445. & in Actis S. Silvestri T. 5. Maji pag. 19.

III. Solet etiam pro confirmanda hac re ad Lactantium provocari, sed ille de cruce in cælo visa tacet, solum somnium commemorat, libro de mortibus persecutorum cap. XLIV. *Communi-*

tus est in quiete Constantinus, ut cœleste signum DEI notaret in scutis, atq; ita præ-
 dium committeret. Fecit ut jussus est, & transversa X litera summo capite circum-
 flexo Christum in scutis notat, quo signo armatus exercitus capite ferrum. Possit
 quidem videri à Lactantio dici cœleste signum DEI, quasi in cœlo osten-
 sum à DEO & in cœlo à Constantino visum: verum qui hoc in dubi-
 um vocaturus esset, facile posset afferre loca plura scriptorum Græ-
 corum, Latinorumque, quibus sine illo respectu ad Constantini vi-
 sionem crux vocatur signum cœleste, quoniam de cruce veteres
 plerique interpretabantur locum Matthæi XXIV. 30. ut docuit vir
 eruditissimus Gerh. Joh. Vossius in Thesibus Theologicis pag. 228.
 seq. Somnium quoque solum, quod miror, commemorat non Jo-
 hannes modo Malala in Chronica Historia lib. 2. pag. 2. καὶ ἐλκυομένης
 εἰς ὑπνόν εἶδε κατ' ὄναρ ἐν τῷ ἔργῳ σωτῆρος, ἐν ᾧ ἐπιγράφατο, ἐν τῷ νύκτα.
 καὶ ἀναγνῶντες τὸ ἐπιγεγραμμένον ἐν τῷ σωτῆρι, διυπνίσθη, καὶ ἀναστὰς
 ποιεῖν τε σίγνον σωτῆρος &c. Somno deinde correptus, per quietem vidit crucem
 in cœlo, cui inscriptum erat: In hoc vince. Perleſta autem inscriptione, è so-
 mno expergefactus est. Surgens itaque &c. Sed quoque antiquior longe
 Rufinus lib. IX. historiæ Eccles. cap. 9. & ex eo auctor Hist. Miscellæ
 XI. 7. tum Nicolaus Primus Papa in responso ad consulta Barbarorum
 cap. 33. Abbas Urspergensis in Chronico, & Haymo Halberstadensis
 VIII. 4. Hist. Eccles. Cum igitur anxius Constantinus & multa secum de immi-
 nentis belli necessitate pervolvens iter ageret, atque ad cælum sapius oculos elevaret,
 & inde sibi divinum deprecaretur auxilium, vidit per soporem ad Orientis partem
 signum crucis igneo fulgore rutilare. Cumque tanto visu fuisset exterritus, ac no-
 vo perturbaretur adpectu, adstare sibi videt Angelos, dicentes: ἐν τῷ νύκτα,
 id est in hoc vince. Illud de angelis legas etiam in Historia Tripartita
 lib. 1. cap. 4. e Sozomeno pag. 404. edit. Valesii. At alias insuper
 fabellas adjungit Theodoricus Engelhusius pag 63. Chronici. Hic
 Constantinus sexto anno regni sui, cum gens Barbarorum congregata super Da-
 nubium parata ad bellum foret contra Imperium Romanum, cum timeret multi-
 tudinem, audivit in somno, noli timere, sed respice sursum & vide. Intendens
 ergo in cælum, vidensque Crucem in claro, & desuper scriptum titulum, in hoc
 vinces, bellavit & vicit. Post victoriam convocans sacerdotes idolorum, cum
 adhuc paganus esset, quarebat ab eis, cujus DEI esset hoc signum? Et dixerunt qui-
 dam, hoc signum cœlestis DEI est, & evangelizarunt ei fidem Christi. Mittens
 igitur ad Eusebium Episcopum urbis Romæ, baptizatus est. Eruditis constat,
 baptismum Constantini Romanum non minus commentitium esse,
 quam

quam Eusebium urbis Romæ Episcopum jam anno ante visam à Constantino crucem obiisse. Itaque ad alia pergamus.

IV. Claudius Molinetus Canonicus Regularis Congregationis Gallicanæ, in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXI. Ephemeride undecima, inferendam dedit dissertationem de veritate crucis à Constantino visæ, confirmata ex numis antiquis. Et si vero elegantia sunt nec inficianda quæ ibi affert de labaris, cruce & Monogrammate Christi notatis, quæ etiam occurrit in Optatiani Porphyrii (Constantini æqualis) Panegyrico tabula IX. & XVI. edit. Velleri: & quæ etiam observata sunt in numis aliisque monumentis à Baronio ad A. CCCXII. num. 23. seqq. Lipsio lib. III. de cruce cap. 15. Antonio Augustino dialogo 1. de usu numismatum, Canguio de inferioris ævi numismatis §. 24. & in familiis Byzantinis tabula IX. itemque aliis; nullus tamen extat numus, nullum vetus monumentum, quo crux in cælo à Constantino visa diserte confirmetur. Quamquam non negaverim, Constantinum numis crucem in cælo visam insculpi curavisse, sive τῷ βασιλικῷ τῆς πολιτείας νομισματι πῶ, πῃ ἱερανοφανὲς σημεῖον ἔσται, ὡς καὶ καὶ θεανδρικῇ χειρὶ χαράκτῃρα ἐν αὐτῷ μὲν ἔστιν ἀνατυπώσασθαι, ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophilum pag. 112.

V. Non desunt tamen scriptores veteres quamplurimi, qui Eusebii narrationi de cruce in cælo, non per somnum, sed à vigilante conspecta Constantino, suffragantur, licet nonnulla ejus paulo aliter referunt. Philostorgius lib. I. c. 6. ansam conversionis Constantini ad Christianam fidem narrans fuisse victoriam de Maxentio reportatam, addit, circa eandem, καθ' αὐτὴν, apparuisse πρὸς ταυρὸν σημεῖον καὶ ἀνατολὰς ὅτι μήκιστον διήκον, αἴγλης αὐτὸν καταπληθίσσης καὶ ἀσέρων αὐτὸν κύκλῳ περιθεόντων ἱερός τρόπου, καὶ πρὸς γράμματα τὴν χαράκτῃρα ῥυθμιζομένων. τὸ δὲ ἄρα ῥωμαίων ἔλεγε Φωτῇ, ἐν τούτῳ νικᾷ. *Signum crucis in Oriente longissime protensum, luce quadam admirabili eam depingente, & stellis undique circa eam currentibus instar cælestis arcus, & literarum formam exprimentibus.* Porro literæ latino sermone hæc verba designabant: *In hoc vinces.* Philostorgii vestigia legunt Nicephorus VIII. 3. Cedrenus & Zonaras in Annalibus. At Socrates lib. I. Hist. cap. 2.

B 3

69

* Vide B. D. Dorshei pentadecadem diss. pag. 251. 252.

ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἀμφισβητήσῃ τυγχάνοντι, καὶ πᾶσι αὐτοῖς στρατιώταις
 ὁδεύοντι, σωτὴρ θαυμασίον τι καὶ λόγῳ κρείττον θιάσασθαι. Περὶ γὰρ μεση-
 βρινὰς ἡλίου ὥρας, ἥδη τῆς ἡμέρας δόποκλινύσης, εἶδεν ἐν τῷ ἑραῷ σῦλον φω-
 τὸς σαυροειδῆ, ἐν ᾧ γραμμάτια ἦν λέγοντα, ἐν τῷ νίκα. Τὸτο φανέν τ'
 σημεῖον τὴν βασιλείαν ἐξέπλησεν. Αὐτὸς τε τοῖς δικαίοις χαρὸν ἀπιστῶν ὀφθαλ-
 μοῖς ἠρώπει καὶ τὴς παρόντας, εἰ καὶ αὐτοὶ τῆς αὐτῆς δόπολάνυσιν ὄψεως. τῶν ἡ συμ-
 φωνησάντων, ἀνεργῶντο μὲν ὁ βασιλεὺς ὅτι τῇ θεᾷ καὶ θαυμαστῇ φαντασίᾳ.
Porro, dum in ancipiti deliberatione versatur Constantinus, forte illi cum mi-
litibus iter facienti admirabilis quaedam & qua omnem dicendi vim superat
visio oblata est. Horis enim meridianis cum jam dies vergeret in vespertum,
lucis columnam instar crucis in caelo videt, cui inscripta erant (Nice-
phorus VII. 29. eandem rem è Socrate referens, interserit verba:
γραμμάσι Ῥωμαϊκοῖς δι' αἰτέρων ἐκτυποθεῖσιν literis latinis per stellas ex simili luce
expressis) haec verba: In hoc vince. Huiusmodi signo statim obstupescit Im-
perator. Nec jam suis ipse oculis satis fidens, interrogavit eos qui aderant,
num & ipsi idem signum vidissent. Quibus idem sibi quoque visum esse testanti-
bus, Imperator quidem confirmatus est divina illa ac mirabili visione. Ex hoc
Socratis loco emendandus Svidas in μαζέντιος, ubi male σαυροειδῶς ex-
cusum pro σαυροειδῶς. εἶδεν ἐν τῷ ἑραῷ σῦλον πυρὸς σαυροειδῶς γραφόντα,
ἐν τῷ νίκα, καὶ γέγονε χριστιανός. Vidit in caelo lucis columnam crucis for-
ma, scribentem, in hoc vince, & factus est Christianus. Gelasius Cyzice-
nus in Historia Concilii Nicæni lib. 1. cap. 4. celebrans quanto-
pere DEUS adamaverit Constantinum δείξας αὐτῷ τὸ σωτήριον &
σαυρὸν σύμβολον φωτοειδῶς ἐν τῷ ἑραῷ, ostendens ei salutare Crucis signum
ex lucis splendore in caelo figuratum, additis literis quibus visionis usus ac
ac vis significaretur, τῷ νίκα, hoc vince: subjungit, istud nec
Græcis nec Judæis fabulam videri debere, cum multa ex utrorum-
que libris incredibilia proferri queant, quæ tamen ab illis cre-
duntur esse verissima. Scriptor Anonymus Actorum Concilii Ni-
cæni, quæ ex codice Regis Christianissimi & Segvieriano edidit
Combesius Historiæ Monothelitarum pag. 576. Photius autem
Cod. CCLVI. retulit sub titulo πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητρο-
φάνους καὶ Ἀλεξάνδρου p. 765. συμπλακὴς μάχῃ (πρὸς Μαζέντιον ὁ Κωνσταν-
τῖνος) πρὶν πρῶτα μὲν ἐγγὺς γίνεσθαι & λαβεῖν τὸ ἥτιον. Φανέντ' δ' αὐτῷ
καὶ τὸν ἑραῖον & τύπῃ θ' σαυρὸν φωτὶ αὐτῷ ἐγκεχαραγμένον, καὶ γραμμάτι
τῆς αὐτῆς ὕλης εὐαγγελιζομένον τῷ νίκῃ, ἔλεγε γὰρ τὸ γραμμα, ἐν τῷ νίκα,
συμβαλὼν τοῖς πλεμίοις καὶ θ' πλεμὴ καὶ θ' τυραννὸς σκυλεύει τὸ κράτ'.
 Com-

Commiffa cum Maxentio pugna parum abfuit quin vinceretur Constantinus, Crucis demum in cælo apparente figura, inſculpta illa immateriali lumine atque literis ex eodem lumine annunciantibus victoriam, dicebat enim ſcriptura: in hoc Vince, cum hoſtibus congreſſus belli pariter & tyranni vim frangit. Duo hic cum Maxentio commiſſa prælia ſupponit ſcriptor, addit enim; πρὸς τὴν συμπλοκῆς τὴν θείαν ὅψιν εἰς τροπαίῃς χημα μορφώσας καὶ χρυσοκολλήτοις λίθοις ἀρμόσας, ἰδίῃ φέρειν τοῖς περιπαύεσσι. Ante vero prælium (alrerum puta) quam viderat oſtenſam crucem trophæi inſtar efformans, gemmisque auro inſertis concinnans, iis ferendam dedit qui equitatui præibant. Michael Glycas parte IV. Annalium pag. 247. Ὁ μέγας Κωνſταντῖνος ἠνίκα καὶ Μαξεντίῳ ἐστράτευε, τίτι εἶδεν ἐν ἑρανῶ τὸν τίμιον ſταυρὸν ἐφ' ᾧ γενέκηνεν, εἴτα ῥαθυμήσας καὶ κατ' ἐχθρῶν ὀρμήσας ὑπνώσας, καὶ κατ' ὅτιαν ὑπὸ ῥάβδῳ πλεῖστηται τὴς μυκτῆρας, καὶ κείθεν αἶμα ἐξίον τὸν ſταυρὸν ἐν ὁδοῇ χάραξε. Quo tempore Conſtantine Magnus copias contra Maxentium ducebat, ſignum Veneranda Crucis in aëre conſpexit, indeque cum hoſte congreſſus victor diſceſſit. Tum vero negligentior factus, ubi ruruſus in hoſtem prorupiſſet, vitæ ſuus eſt, quo detrimento accepto quendam in mærorem incidit & conſopitus eſt. Heic per quietem viſus eſt ſibi naves virga quadam verberari. Moxque de navibus ſanguis promanans in veſte linea notam crucis expreſſit. Auctor Chronici quod Alexandrinum vulgo vocant, & præſtantiffimus Cangius in editione ſua inſcripſit Chronicon Paſchale, pag. 280. κινήσονται καὶ τῶν δυναſτευόντων Τυραννῶν Μαξιμίνῳ, Γαλερίῳ καὶ Μαξεντίῳ, ὡς φησὶ αὐτῶν καὶ αὐτῶν ἀπερχομένων πλεμῆσας, Φωτεινῶς ἐν τῷ ἑρανῶ τὸ σημεῖον τῆς ſταυροῦ μέσον, καὶ ὑποκάτω διὰ Φωτεινῶν γραμμάτων ταῦτα, ἐν τῷ τῷ νίκῃ καὶ Φαειρώτατα. In impiſſimos Tyrannos Maximinum, Galerium, & Maxentium (Constantino) bellum moventi, cum in eos prælio decertaturus progredetur, fulgens in cælo Crucis ſignum in medio apparuit, in cuius inſima parte (ita malo reddere hunc locum quam cum eruditiffimo Cangio: crucis ſignum apparuit, in cuius media & inſima parte) ſulgidis & manifeſtis characteribus ſcriptum erat, in hoc Vince,

VI. Obrulit ſeſe crux videnda Conſtantino poſt prælia cum barbaris commiſſa, de quibus Nazarius in panegyrico c. 18. ſub dio in Caſtris, cum Romam obſideret, An. Chriſti CCCXH. die ſeptimo Kal. Novembris. Hoc recte colligit Stephanus Baluzius, vir ſupra laudes, è Lactantio, qui ſomnium Conſtantini, quod Euſebius mox inſecutum eſſe poſt viſam in cælo crucem affirmat, perſpicue ad illum locum

locum & ad illud tempus retulit. *Dimicatum, & Maxentiani milites praevalabant, donec postea confirmato animo Constantinus & aditumque paratus (urbem obsidendum & praelio decernendum) copias omnes ad urbem propius admovit, & e regione pontis Milvii confedit. Imminebat dies, quo Maxentius Imperium ceperat, qui est ad sextum Kalendas Novembris, & Quinquennalia terminabantur. Commonitus est in quiete Constantinus &c. Non igitur audiendi sunt ii, qui conjecturis quibusdam levibus ducti hanc visionem contigisse existimant Augustoduni cum in Galliis Constantinus versaretur, vel ad Vesontinam Civitatem, ut contendit Patriæ * suæ hanc gloriam vindicaturus Petrus Franciscus Chifletius Vesontionensis, in dissertatione edita Parisiis Anno MDCLXXVI. & Tillemontius Tom. IV. Historiæ Imperatorum Gallicæ editæ pag. 573. seq.*

VII. Multo minus audiendos putaverim, qui cum Jacobo Oiselio in thesauro numismatum antiquorum pag 463. totum hoc negotium de cruce ostensa Constantino referunt ad pias veterum fraudes, sive cum Jacobo Tollio in notis ad Lactantium & in præf. ad Gallicam Longini versionem ab acutissimo Boilavio Despræo concinnatam habent pro strategmate non minus scito, quam fuit illud Philippi Macedonis, quo Phocenses templi Delphici spoliatores protrivit, jussis militibus suis coronas laureas DEI insigne sumere, atque ita veluti DEO duce in prælium pergere, teste Justino VIII. 2. Vel Antiochi illud cognomento Soteris, qui cum Galatis prælium conferturus, Alexandrum M. professus est sibi adstitisse per somnium, ἀκελεύειν σύνθημα πρὸ τῆς μάχης ὡς δίδουαι τῇ στρατιᾷ τὸ ὑγιαίνειν, præcepisse tesseræ loco dari militibus suis vocabulum ὑγιαίνειν ** sive valere, quo facto insignem illam de hoste victoriam retu-

* Egregium Dan. Papebrochii monitum T. 3. Actor. Maji pag. 20. *Laudandum est enim vero ornandæ patriæ studium, sed nescio an ulli moderandum magis quam Historico, nisi enim id fecerit, quanto fuerit eruditior, tanto pronior erit ad patriæ traditiones qualescunque animosius fidentiusque propugnandas, nec poteris quam sint ea male fundata agnoscere.*

** G. I. Vossius IX. 36. de Idololatria, & Stephan. Le Moyne p. 89. ad Varia sacra, Pentagonum impertitum esse ab Antiochio militibus affirmant, nescio quo auctore, licet constat Pentagonum esse symbolum τῷ ὑγιαίνειν. Nisi forte colligunt hoc è numo, quem dat Picrius Valerianus lib. XLVII. de Hieroglyphicis Ægyptior. cap. 37.

retulit, ut narrat Lucianus pro lapsu inter salutandum Tom. I. pag. 499. seq. Vel Antigoni, qui Alexandro in regno Macedoniae successit, atque exercitui suo persuasit vidisse se in caelo pentagonum Salutis Symbolum cum verbis ἐν τῷ νίκῃ, illoque scuta militum suorum ornavit. Vel denique Regis primi Portugalliae Alphonsi Henrici, qui (ex relatione Anno 1596. demum publicata) traditur Anno 1142. conflicturus cum incredibili Maurorum multitudine, Christum vidisse in cruce splendida promittentem sibi victoriam, & futura familiae suae fata praedicentem. At enim ab his omnibus longe diversa est quae Constantini oculos perstrinxit caelestis crux, quia non solus eam vidit Constantinus, sed totus exercitus, πᾶς στρατιωτικὸν ἄπαν, teste Eusebio eam oculis usurpavit, & est admirata. Itaque haec res Constantini quidem, sed non solius fide nititur, cum multi qui exercitui illi interfuerant, Eusebio scribente adhuc superstites, eum facile potuissent mendacii convincere, nisi vere hoc de ipsis prodidisset. Utque nec Zosimus Ethnicus, qui diu post scripsit, Constantini nomini infestissimus, hoc velut à Christianis falso proditum exagitat, sed abominatus, plane praetermittit, & loco ejus ostentum nocturnarum muros urbis Romae oppulentium memorat lib. II. cap. 16. Quemadmodum Nazarius in Panegyrico cap. 14. de caelo missos in subsidium Constantini auxiliares refert: *Flagrabant vevendum nescio quid umbones corusci, & caelestium armorum lux terribilis ardebat, tales enim venerant ut tui crederentur. Hac ipsorum sermocinatio, hoc inter audientes ferebant: Constantinum petimus, Constantino imus auxilio. Silentium vero Aurelii Victoris minus miramur, tam exiguo in compendio, cum à Christianis crucem visam praeterierint etiam Sulpicius Severus, atque in Historia sua ipse Eusebius, contentus dixisse Constantinum τῆς ἐκ θεῶν συμμαχίας ἀνημμένον divino adjutum auxilio, hostes fudisse, & deinde victorem Romae imagini sive statuae suae cum cruce apposuisse hanc hypographen: τῷ τῷ σωτηριῶδι σημεῖον τῷ ἀληθινῷ ἐλέγχῳ τῆς ἀνδρείας τὴν πόλιν ὑμῶν ἀπὸ ζυγῆς τῆς τυραννὸς διασωθῆσαν ἡλευθέρωσα &c. Hoc salutari signo, quod vera virtutis insigne est, vestram urbem Tyrannica Dominationis jugo liberatam servavi. lib. IX. 9. Neque Constantini fidei, qui juratus Eusebio crucem visam à se in caelo affirmavit, vel hilum detrahare potest Zosimi calumnia, qui lib. II. cap. 27. ait solenne ipsi fuisse jurisjurandi religionem violare, τὰς ὀρκὰς πατήσας, ἣν γὰρ τὰ αὐτῷ σύνθησις, nam illo ipso in loco quo Con-*

C

stanti-

stantinum perjurii reum peragit, falso hoc à Zosimo & ex præcon-
cepto adversus Constantinum odio fieri palam est, cum Licinius,
quem contra fidem sacramenti occisum Thessalonicae quæritur, res
novas interim denuo sit molitus, teste Socrate & aliis. Et quoniam
nonnulli, nescio quo studio, malunt uni Zosimo Ethnico Con-
stantinum proculcanti credere, quam mille Christianis, audiant
& alterum Ethnicum, Praxagoram Atheniensem, qui in libris de
Constantino, quos legit Photius cod. LXII. fatetur, ὅτι πᾶσι ἀρετῇ καὶ
καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευσέας ὁ
βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρίψατο. *Quod omni virtutum & honestatis genere,
omnique adeo felicitate omnes omnino qui se antecesserunt Imperatores facile ob-
scuravit Constantinus.* Argumentis cæteris, quibus totum hoc de vi-
sa cruce negotium præfidenter nimis inter commenta adscripserunt
viri quidam docti, diatriba singulari Witebergæ Anno 1706. edita
satisfecit Clarissimus doctrina atque ingenio Vir & Collega meus
conjunctissimus Jo. Christophorus Wolfius, Wernigerodensis:
itaque hoc in loco nihil aliud addo, quam Centuriarum Magdebur-
gensium scriptores à Molineto * præter rem referri inter eos,
qui narrationem illam Eusebii plane in dubium vocant atque adspers-
nantur: Centuria enim quarta duobus in locis, capite secundo &
tertio decimo, ita illam referunt, ut pro vera habuisse se non ob-
scure testentur.

VIII. Quemadmodum autem vere crucem in cœlis visam
à Constantino fuisse, non sine causa, ut opinor, mihi persuadeo,
ita ex altera parte vix ac ne vix quidem assentior iis, qui per singula-
re miraculum hoc à DEO factum opinantur. Neutiquam sane,
quod dubitem de divina potentia, quæ enim stupor esset existimare,
DEum, qui cœlum & terram, qui solem & sidera condidit, eun-
dem si velit non posse etiam crucem lucidam præter consuetas natu-
ræ leges producere, atque in cœlis tropæi instar suspendere. At
vicissim leges Naturæ tanta mihi sapientia & tam consulto à summo
Numine sancitæ videntur, tanta quoque est cordatorum omnium ju-
dicio post stabilitam utriusque fœderis Ecclesiam miraculorum non in-
ficiandorum raritas, ut qui narrationibus quibuscunque incredibi-
libus divinæ statim omnipotentia magnitudine volunt fidem adde-
re,

* Ephemerid. Paris. Anno MDCLXXXI. p. 131. edit. Amstelod.

re, iis occinendum sit illud Ciceronis 2. divinatione, quod potuisset DEus illos quoque, qui nihil non credunt, minus supersticiosos reddere, si voluisset. *Nihil est, inquiunt, quod DEus efficere non possit. Utinam sapientes eos effecisset, ne omnia cum superstitiosa sollicitudine & miseria crederent.* Præterea, si ex naturalibus causis, & usu vitæ de re aliqua constat, non minus temere recurritur ad miraculum, quam imperiti quondam Astronomiæ populi, & majorum nostrum memoria Americani, Eclipses tanquam prodigia à Deorum indignatione profecta exhorruerunt. Cum igitur narratio de cruce à Constantino visa ejuscemodi sit, ut non admodum conveniat aliis visionibus divinis, & per miraculum factis: Saulo enim cum in Paulum Apostolum & vas electum convertendus esset, non nuda crux, sed Christus ipse, quem persecutus erat, apparuit, ne de S. Stephano repetam quod in præfatione jam dixi: Cum porro crux illa ex phænomeno Naturali commode ac perspicue possit explicari: cum phænomenon illud Naturale sit adeo rarum, ut longe facilius quam Eclipses potuerit in admirationem rapere Constantinum, militesque spectantes, & miraculi speciem illis objicere: cum denique ævo Constantini non adeo magna, certe non per vulgus, fuerit peritia intimior Physices, Opticesque & Astronomiæ: non video qui possit absurditatis vel impudentiæ argui opinio, qua verissimillimum mihi videtur, Crucem Constantino ejusque exercitui in Cælo oblatam, fuisse admirandum ejusmodi phænomenon naturale, quo Crux lucida in Halone solari cum parheliis conspici solet, neque magis ideo adscribendam miraculis, quam quod Dio Cassius inter prodigia, everisionem Reip. Romanæ portendentia, temere retulit τὸν ἥλιον ἐν τρισὶ κύκλοις φανταζομέναι δοκῶμενον, ἕνα γὰρ αὐτῶν σιφάνει πυρώδεις τινὲς περλάχοντος, *solem triplicem visum & corona ignea circumdatum.* Xiphilin. pag. 33. edit. Rob. Stephani.

IX. Notum est Astrophilis, plerosque Halones solares & parhelios, * uti lunares quoque & paraselenas, sine cruce appare-

C 2

* Confer descriptiones Halonum Solarium & parheliorum factas à Cassendo, Cartesio, Hevelio, Hugenio, tum quæ exhibentur in Transactionibus Philosoph. Anglicanis A. 1670. pag. 1065. seq. In Actis Erud. T. 2. supplem. p. 229. sq. & Anno 1694. Mense Jul. p. 320. In Novis lit. Maris Baltici A. 1701 p. 175. seq. & 1702. p. 116. In Observationibus Historicis Hamburg. A. 1699. pag. 150. Memoires de Trevoux 1701. II. pag. 342. Galleria di Minerva T. 3. p. 263. &c.

parere, ac præcipue circa solares coronas & parhelios cruces esse rarissimas, qvo magis miranda res Constantino visa merito fuit, cum hodieq; multi sunt, qvos facile credo per omnem vitam ne parhelios quidem ne dum crucem in halone solari vidisse. Neq; enim aër semper tranquillus, neq; nubes tranquillo aëre ita sunt frequentissime comparatæ, ut specularibus veluti & glacialibus granulis cylindricis semipellucidis turgidæ, Solis imagines tam fulgide reddere, & circa eas arcus, è quibus inchoatis fere cruces constituuntur, circumscribere possint. Fieri illud tamen nonnunquam, & naturæ legibus fieri, res est Physicorum & Astronomorum filiis testatissima, ut patet vel ex figura Halonis solaris, quam è Transactionibus Philosophicis Anglicanis Anno 1670. editis numero LX, hic adjunxi, & cui præter alteram à celeberrimo Hevelio & tertiam à Rev. Viro Caspare Buffingio observatam addidi, etiam quarto loco unam Halonis lunaris, non minus crucem in se conspicuam habentis, quam de nocte VII. Cal. Februarii Anno MDCLXXXIV. ipse oculis usurpare me memini Lipsiæ admodum adolescens. Jam si Eusebii descriptionem Crucis à Constantino visæ accuratius inspiciamus, huic sane Phænomeno naturali Halonis solaris nihil non in ea favere intelligemus, Formam, Materiam, Tempus, Spectatores. Diserte enim ait fuisse *ὑπερκείμενον τὸ ἥλιος στυγρὸν τροπαῖον*, *crucis tropæum soli superpositum*, ut solem vel parhelium decussatim scinderet, quemadmodum in apposita figura videmus: Deinde ait Eusebius *constituisse ex luce*, *ἐκ φωτὸς συνιστάμενον*, neque enim ex alia re cruces in halonibus ejusmodi constant, quam ex luce solis mirifice refracta in nubibus, perinde fere uti calix è vitro sub radiis solis in aëre libratus, halonem quendam in mensa supposita describit. Nec fides habenda Eutychio Tom. 1. Annal. pag. 423. & aliis, narrantibus *Crucem è stellis fulgentem* Constantino per ipsum meridiem apparuisse. Porro addit Eusebius, apparuisse crucem illam in cælo *ἀμφὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσης* *horis diei meridianis*, * *sole in occasum vergente*. Qvis vero nescit, hoc ipsum esse tempus solenne, qvo conspiciendos se Halones Solares

* Joh. Columbus Vir Clariss. in notis ad Lactantii cap. 44. de mortibus persecutor. p. 216. docet, meridiem vocari non raro veteribus, tempus quod post medium diem est, sive quod non longe antecedit occasum solis. Atque ita intelligendum esse hoc loco Eusebium, ostendunt verba, *ἤδη τῆς ἡμέρας ἀποκλινέσης*, die jam in vespertum inclinante.

res præbent hominibus, non minus quam tempus matutinum. Aristoteles III. 6. Meteorolog. ubi de parheliis, virgis &c. *γίνονται δὲ ὡς περ εἰπομεν, ὥς τε τὰς δυσμαῖς καὶ ὥς τε τὰς ἀνατολάς.* Contingunt autem, ut diximus, circa occasum & circa ortum solis. Neque autem tempus ortus vel occasus tam arcte hic computandum est, quin horas aliquot ortum sequentes, vel antecedentes occasum complectatur, quemadmodum usus & exempla parheliorum visorum demonstrant. Denique quod non Constantinus solus, sed etiam exercitus illam crucem viderunt, hinc maxime credibile est, non fuisse istam visionem ejusmodi miraculosam, qualis contigit Paulo divinitus perculso, comitibus ipsius nihil spectantibus: sed vero naturale fuisse phænomenon, non minus militum quam Constantini oculis obvium, quo ipso tamen velut iride, DEUS ad rem singularem signandam uti potuit.

X. Probabiliorem hanc sententiam, ni fallor, reddunt vel maxime exempla consimilia, nam & sæpius accidisse ejusmodi in cælo visum, & prodigii instar ac miraculi divini attonitos reddidisse mortales accepimus, ut vel omnia illa negare, vel præter verisimilitudinem adscribere miraculis, vel Constantini pariter ac cæteras, quas jam commemoraturus sum, cruces in cælo visas, de phænomeno naturali explicare cogamur. Prætereo quod Nicephorus non magna fide scriptor, Constantino ipsi iterum iterumque postea crucem in cælo visam, sive narrat, sive fabulatur. Semel in obsidione Byzantii, VII. 47. Hist. *Vespera diei erat, & Imperator languidus & mæstus inopia consilii continue oculos in cælum intendit, atque ibi rursus, itidem ut Roma, quum contra Maxentium bellum gereret, scripturam stellarum, ordine atque distinctione conformatam vidit hoc sic significantem: Invoca me in die tribulationis tue, & liberabo te, & glorificabis me (ex Psal. L. 15.)* Stupore igitur percitus rursus oculos in cælum sustulit, atque iterum καὶ ταυρὸς πάλιν ὡς τὸ ἀσπράζιν ἐξηεργμῆθαι ἐν ἔρανῳ καὶ χαφῇ περικύκλω τῶν βαλόντων, ἐν τῷ τῷ σημαίῳ πάντα νικήσεις τὴν πολεμίαν. Crucem stellis sicuti antea effigiatam in cælo, & inscriptionem circum eam conspexit, cujus hac sententia erat: In hoc signo hostes omnes vinces. Iterum deinde, cum adversus Scythas pugnaturus esset Constantinus, Danubio per pontem saxeam juncto VII. 49. *Istius fluvium, qui Danubius quoque dicitur, ponte saxeo junxit: eoque transito, Scythicam gentem quæ ultra id flumen coluit, sibi subjugavit. Quo tempore*

ei denuo in cælo τὸ σωτήριον ὄπλον salutifera illa armatura apparuit, victoriamque eam, sicuti & antea, conciliavit, sive uti malim reddere, fidem reportandæ victoriæ fecit, τὴν νικην ἐμνηστεύσατο. Confer si placet Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 30. seq.

Melioribus testibus nititur, quæ sub Constantio Imp. Anno Christi CCCLI visa est crux in cælo, Nonis Maji, quam ita describit Cyrillus Hierosolymitanus in Epistola ad Constantium πρὸς τὸν ἐν ἑρανοῖς φανέντων σημεῖων & σαυρῶν pag. 306. editionis præclaræ viri præstantissimi Thomæ Milles : ὁ μακάριος σαυρὸς φωτὸς μαρμαρυγαῖς ἀπασράπτων ἐν ἱεροσολύμοις ᾤφθη. Ἐν 2ῃ τῆς ἀγίας ταύτης ἡμέρας τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς νότοις Μαΐαις πρὸς τρίτην ὥραν παμμεγέθης ὁ σαυρὸς ἐκ φωτὸς κατεσκευασμένον ἐν ἑρανῶν ὑπεράνω & ἀγίῃ Γολγοθᾷ καὶ μέχρι τῆς ἀγίας ὥρας τῶν ἑλαιῶν. *Beata crux lucis radiis resplendens visa est Hierosolymis. Sacris enim hisce Pentecostes diebus, Nonis Maji circa horam tertiam diei (ex nostra computandi ratione circa octavam matutinam) permagna Crux ex luce facta in cælo super sanctum Golgatha, ad usque montem extensa olivarum apparuit.* Meminit & Eutychius T. 1. pag. 475. seq. Chronicon Orientale fol. 57. In Græcorum Horologio pag. 413. ad VII. Martii. Ἡ ἀνάμνησις & ἐν ἑρανῶν φανέντων σημεῖων & σαυρῶν ἐν τῇ πόλει ἱερουσαλὴμ περὶ ὥραν γ' τῆς ἡμέρας Ἰππὶ Κωνσταντίνου βασιλέως δὸς & ἀγίῃ κρανίῃ ἐκπιπτεῖν δι' αἰθέρων ἕως & ἀγίῃ ὥρᾳ τῶν ἑλαιῶν. In Ephemeridibus Moscorum quas figuris sive iconibus illustratas edidit Papebrochius ante T. 1. Maji, ad diem Maji septimum *memoria Crucis apparentis tempore Constantii*: licet in icone apparitio Constantino M. facta repræsentatur. Vide & Jac. Gretserum lib. 2. de Cruce cap. 45. sq. Imperatorem non ipsum vidisse hanc crucem, sed ex aliorum relatione, & ex Cyrilli Epistola, certio rem de hac re factum, tradit Sozomenus IV. 5. At enim Hierosolymis quidem non vidit, verum in castris contra Magnentium pugnaturus vidit, si credimus Philostorgio III. 26. Ὁ μὲν ἔν Κωνσταντίνῳ ἐγκρατὴς & τυραννὴ γίνεται, καὶ ταῦτα & σημεῖα & σαυρῶν Ἰππὶ μεγίστῳτε προφανέντων καὶ καταπληκτικῶς αἰγλαῖς ὑπερασπράξαντων τῆς ἡμέρας φῶς. ᾤφθη δὲ Ἰππὶ τῶν ἱεροσολύμων περὶ τὴν τρίτην ὥραν μάλιστα τῆς ἡμέρας, ἑορτῆς τῆς λεγομένης Πεντηκοστῆς ἐνισπεμένης. Ὁ δὲ θεογράφος τύπον ἑκάντο δὸς & λεγομένης κρανίῃς μέχρι καὶ τῶν ἑλαιῶν ὥρας διήκων ὡρᾶν, ἱερὸν μεγάλης σφάνης τρίπον. παταχόθεν αὐτὸν περιελίττης. Ἐδήλυν δὲ ἅρα ἡ μὲν ἱεὺς τὴν τὴν σπυραθέντων καὶ ἀναληφθέντων δυνάμεναι, ὁ δὲ

ὁ δὲ σίφαντος τὴν τὴν βασιλείαν νίκην. Τὸ δὲ σπλασφόρον ἐκεῖνο καὶ σι-
 βάσμιον ἵαμα εἶδε τοῖς Ἰππὶ στρατοπέδῳ ἀγίατον ἦν &c. *Et Constanti-*
nus quidem victoriam de Tyranno (Magnentio) reportavit, cum
signum Crucis illic quoque visum esset ad longissimum spatium protensum, &
diurnam lucem splendidissimis ad stuporem usque radiis longe superans. Apparuit
autem Hierosolymis circa horam tertiam ejus diei, quæ vulgo dicitur Pente-
coste. Porro hoc signum divinitus pictum à Calvaria monte usque ad mon-
tem Olivarum pertingere videbatur, magna Iride instar Coronæ illud undique
ambiente. Et Iris quidem Christi crucifixi & in cælum assumpti clemen-
tiam designabat: Coronæ vero Imperatoris victoriam. Porro splendidum
istud ac venerandum signum, ne militum quidem oculos effugit, sed ab utro-
que exercitu clare conspectum, Magnentium quidem & eos qui à partibus il-
lius stabant, utpote demonum cultui addictos, supra modum terruit: Constans
vero & iis qui cum illo erant, invictam quandam fiduciam addidit. At vero
tempus prælii adversus Magnentium commissi parum cum tempo-
re * visæ crucis convenit, siquidem Idatii Fasti cum Magnentio
Constantinum ad Mursam conflixisse testantur IV. Kal. Octobris
(Anno Christi CCCLI. Sergio & Nigriniano Coss.) quod confirmat
Julianus Imp. confectum illud bellum testatus λεγέσθης ἡδὴ τῆς ὀπώρας,
autumno jam desinente. Orat. I. pag. 38. In iisdem Fastis ad 3. Kal.
Februarii ejusdem Anni traditur, apparuisse in Oriente signum Sal-
vatoris, quod die Pentecostes apparuisse præter jam laudatos refe-
runt acta Anthemii apud Surium XX. Octobr. & Baronium ad An-
num CCCLIII. num. 23. Auctor Chronici Alex. tum Theophanes,
Cedrenus, Glycas, & Nicephorus IX. 32. Auctor Historiæ Mi-
scellæ XI. 20. Tunc Constantius Imperator Gallum patruelem suum Casarem fe-
cit, cui nomen suum imponens Syriam Antiochia habitandam destinavit, ut par-
tes per eum custodirentur Orientales. Quo ad Antiochiam veniente, circa Ori-
entem signum apparuit in cælo die Pentecostes. Columna namque sub speciem
crucis in cælo visa est (σύλος τευροειδὴς ἐν τῷ ἁρανῷ ὁφθαλμοῖς Socrati II. 28.
Hist.) speciem luminis habens extensam à Golgotha usque ad montem Olivarum;
in circuitu autem ejus Corona erat velut Iridis speciem habens. Hoc & Constans
vidit. Iisdem fere verbis è Socrate rem refert Tripartita
V. 5. Meminit & Sanctus Hieronymus in Chronico, ex Pontaci edi-
tione: Syriæ populis crucis signum & maximo insipientium terrore in Orientali
plaga apparuit.

Anno

* Confer Illustris Ez. Spanhemii notas ad Julianum pag. 244. seq.

Anno CHristi CCCLXIII. cum Julianus Imp. Hierosolymas instaurari iussisset, non modo metuendi globi flammarum prope fundamenta, crebris assultibus erumpentes fecere locum, exustis aliquoties operantibus, inaccessum, ut præter Christianos scriptores testatur Ammianus Marcellinus XXIII. 1. sed crux quoque in cælo visa terruit hostes Christianorum, ut his verbis refert Gregorius Nazianzenus in vectiva in Julianum secunda non longe ab initio pag. 112. Ὁ δὲ ἐν ταύτῃ ἀδελφότητι καὶ ἀειφανέστερον, ἔση φῶς ἐν τῷ ἑρῶν τὸν αὐτὸν ἀειχρᾶτον, καὶ τὸ πρῶτον ὅτι γῆς αἰμαζόμενον τοῖς ἀθέοις ἔχῃμα, νῦν ἐν ἑρῶν δεικνύται πᾶσι ἐπίσης, καὶ γίνεται τρόπαιον τῷ Θεῷ τῆς κτ. τῶν ἀσεβῶν νίκης, τρόπαιον πάντες ὑψηλόπρον. Πρὸς ταῦτα τι φήσονται οἱ τῷ αἰῶνι τῆς σοφείας; *Quod autem hoc etiam mirabilius clariusque fuit, lux in celo stetit, crucem in orbem describens, ac nomen illud & figura qua in terra prius impiis contemptui fuerat, in cælo nunc omnibus æque ostenditur, Deoque victoriæ de impiis relatæ tropæum efficitur, tropæo omni sublimius & præclarior. Ad hæc porro quid dicturi sunt huius sæculi sapientes?*

Eneconi, Graciæ, cognomento Aristæ, filio, qui primus Arragoniæ ac Navarræ Regis nomen assumpsit (Anno CHristi DCCLVIII. ut ad illum annum notat Antonius Pagi num 12.) idem plane quod Constantino accidit, si credimus Lucio Marinæo Siculo, aliisque rerum Hispanicarum scriptoribus. Cum enim adversus Mauros prælio decertaturus esset, visum & illi in cælo crucis signum est, quo fretus primo statim impetu incredibilem vim hostium fudit protrivitque. Hæc ipsa crux deinde ab Enecone armis insculpta, hodieque sempiternæ memoriæ ergo in Arragonici Regni insignibus cernitur.

Anno quoque CHristi DCCLXXIV. rubra CHristi crux in cælis post solis occasum apparuit, ut notatum * Chronologo Saxoni ad illum annum, pag. 61. cujus loci indicium debere me fateor indicio Nicolai Gurtleri Viri Clariss. in Historia Templariorum num. LXXVIII. Edidit illud Chronicum Edmundus Gibson Oxon. 1692. 4to.

Dodechinus abbas, qui Chronicon continuavit Mariani Scoti, atque in Joh. Pistorii collectione scriptorum rerum Germanica-

* In eodem Chronico ad A. DCCCVI. *Hoc ipso etiam anno XI. Non. Junii Crucis signum ostensum est in luna quodam Mercurii die sub Auroram. Postea item hoc anno 3. Kal. Septembris mirabilis Circulus conspicuus fuit circa solem.*

nicarum legitur, Ad Annum Christi MCXLVII. pag. 473. *Quum Episcopus & omnis populus Clerusque (Merseburgensis) qui ad diem festum convenerant, adstarent, quasi iris in cælo apparuit, ac in medio cruces ostensa sunt.*

Robertus de Monte, in appendice ad Chronicon Sigeberti Gemblacensis ad A. C. 1177. p. 662. edit. ejusdem Pistorii; *In nocte Sancti Andreae factus est ventus vehemens, & in ipsa festivitate & in prædicta vigilia apparuit lux, mane veniens ab Oriente usque ad Occidentem, qua die pugnaverunt Christiani cum paganis apud S. Georgium de Ramula. Putabat enim Saladdin, qui duxerat uxorem Naraadin jam defuncti, quod posset capere urbem Hierusalem defensoribus destitutam, quia Comes Flandrensis duxerat fere omnes Christianos milites ad obsidionem Harenc. Sed tamen Rex Hierusalem & Patriarcha & alii religiosi viri habentes paucos milites, & servientes; per virtutem sanctæ Crucis vicerunt innumerablem exercitum paganorum, cujus crucis longitudo à terra ad cælum pagani apparuit, sicut ipsi dixerunt.*

Matthæus Paris ad A. C. MCCXVII. sub Richardo III. p. 203. *Sub his quoque diebus mense Maio, feria scilicet sexta ante Pentecosten, extitit provincia Coloniensis in obsequium Salvatoris. Nam in villa de Bebon Frisia, apparuit in aëre triplex forma Crucis: una coloris candidi adversus Aquilonem, altera versus Meridiem, ejusdem Schematis & coloris: tertia medio colore colorata, habens crucis patibulum, & formam hominis in eo suspensi brachiis elevatis & extensis cum infixione clavorum in manibus & pedibus & capite inclinato: Et hac media fuit inter alias, in quibus corporis humani effigies non apparebat. Alia vice & alio loco, in villa scilicet Frisia, qua Fuserhuse appellatur, Crux apparuit juxta solum crocarulei coloris, & hanc plures quam priorem viderunt. Tertia apparuit in villa de Doctham, in qua B. Bonifacius martyrio coronatus est: ubi in festo ejusdem Martyris, cum multa hominum millia convenissent, visa est Crux magna & alba, ac si lignum trabis ex transversa alterius trabis artificialiter construeretur: Movebatur autem paulatim ab Aquilone ad Orientem, & hanc plurimi homines conspexerunt.*

Nescio sitne hisce adjungendum, quod biennio post, Anno MCCXIX. Waldemar II. Daniæ Rex, in prælio cum Livonis amissa aquila sive vexillo suo vidisse fertur descendentem ad se de cæ-

D

lo

lo albam crucem rubro circumdatam cingulo, qva Vexilli loco usus, non modo militum suorum jam terga dare hosti incipientium ordines feliciter restituit, sed etiam Livoporum aciem acerrimo conflictu perrupit, atqve egregiam ad suos, fufis infidelibus, reportavit victoriam, ac præterea multis eorum, ut Christo nomen darent auctor fuit. Possit aliquis inde conjicere, halonis solaris cum cruce non ita pridem in Cælo visi ectypon Regem fieri curasse, atque vexilli loco divinitus dati militibus suis commendasse. Cum vero res tam feliciter & ex voto successisset, Rex non modo Danebrogicum ordinem Equestrem instituit, à cœlesti illo labaro, qvò Danebrogam vocabant, appellatum, & cruce illa symboli & insignis vice donatum, sed & in insignibus qvoqve Regni Danici Crucem inde candidam in solo rubeo jussit comparere, ut narrant Joh. Isaacius Pontanus Chorograph. Danicæ pag. 770. & Tho. Bartholinus in diss. Historica de Equestri Ordine Danebrogico.

Thomas Brabantius, à Monasterio in Artesia, ubi Canonicus Regularis fuit, Cantipratanus vulgo cognominatus, libro secundo Apiarii capite 3. sibi qvoqve crucem ejusmodi in cælo conspectam refert anno Christi MCCXLVI. *Ego fidelium novissimus, antequam piissimus Ludovicus, Francorum Rex, anno ab Incarnatione MCCXLVI. crucem transmarinam susciperet, crucem in cælo ex clarissimo & fidereo lumine vidi, nec recolo me decentius & operosius formatam crucem unquam sub aliqua materia vel figura vidiſſe.*

Denique ut recentius qvoqve exemplum subjungam, Philippus Melanchthon in Oratione de Johanne Duce Saxonix, Tomo 2. Declamationum pag. 738. *Eo, inquit, anno, quo primum mense Novembri edita sunt Reverendi Viri D. Lutheri propositiones de indulgentiis, (notum est hoc factum fuisse Anno MDXVII.) cum ex templo Wimarix in Natali Christi duo Fratres (Fridericus Elector & Johannes) & Filius Dux Johannes Fridericus una post mediam noctem, ut magna in utroque erat reverentia erga res divinas, egrediuntur cum frequenti comitatu, vident supra arcem, cælo sereno, fulgentem crucem purpuream satis magnam & perspicue expressa figura. Ibi cum diu starent astoniti spectatores, Fratres colloqui de Religione cæperunt, & eo signo portendi futura certamina de doctrina & domus Saxonica pericula variati sunt. Vix dubito quidem, hanc Crucem Principibus gloriosæ*
me-

memoriæ de nocte visam , aliam fuisse quam qualis in halonibus lunaribus offerre se solet , & qvalem Figura 4. expressam vides , ac prope persvadeo mihi , lectorem æqvum , si hæc exempla cum Constantini Cruce cœlesti contulerit, minus mihi vitio daturum esse, quod illam quoque nihil aliud quam naturale ejusmodi phænomenon crucis in halone solari fuisse , audeam affirmare.

X. Non deerunt tamen , qvi huic sententiæ vel maxime opinabuntur obstare , quam Cruci superadditam similiter Eusebio juravit Constantinus *γραφήν* , *Hæc vince*. Qvis enim unquam in halone solari ejusmodi literas conspexit , qvis sine absurditate tam admirandam Scripturam cœlestem causis tribuet naturalibus ? Equidem si mihi persvaderem , de literis expressis in cœlo à se visis , sive Græcis sive Latinis (neque enim consentiunt inter se scriptores , qui Eusebii locum perperam ut mox ostendam acceperunt) Constantinum istud vere affirmasse , ne dubitarem quidem de miraculo, quoniam neque nugivendulorum gerris de Alphabeto naturali cœlesti apud Gassarellum fidem habeo, neq; literas hominum invento & consilio significantes , à Natura sola sibi relicta tam apposite conjungi credo: quæ enim quæso ratione in cœlo per causas naturales ad significandam rem tam conceptam coire , & secundum regulas Grammaticas construi posse hos characteres aliquis non plane plumbeus existimaret ? Si vero circa literas hæc fraudis haberem Constantinum suspectum , & quanquam juratum, tamen haud dubitarem verba dedisse Eusebium lectoribus , cum literas illas in cœlo Constantinus vidisse se affirmavit , Eusebius scripsit : quo demum colore possim reprehendere eos , qvi universum visum callidis commentis andacter accensent , & universam narrationem pro falsa atque incredibili explodunt ? Vide igitur quomodo Eusebii verba intelligenda esse censeam. Ait nimirum ex ore Constantini , *τροπæο crucis cœlestis σικωήφθαι γραφήν* , λέγουσιν , *τὴν νίκαν* adjunctam fuisse picturam , indicantem , in hoc ipso esse vincendum. Qualis quæso hæc fuit pictura ? Coronam fuisse respondeo , qualis solet esse halonum solarium , Coronam , inquam , symbolum notissimum Victoriæ. Non opus est docere eruditos , *γραφήν* recte à me transferri hoc loco picturam , & picturam recte posse dici *λέγειν* sive innuere. Minime autem coactam esse hanc interpretationem de corona , victoriam per Crucem promittente , docet Philostorgius , qvi III. 16. agens de

altera cruce cœlesti visa Hierosolymis, *ἰδὲν δὲ αἶρα*, inquit, *ἡ μὲν ἱεὺς τὴν ἁγίαν θείαν καὶ ἀναληφθεὶς ἐν μέναις*, ὁ δὲ ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΗΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΝΙΚΗΝ. *Et Iris quidem Christi crucifixi & in cœlum assumpti clementiam designabat*, CORONA vero IMPERATORIS VICTORIAM. Sic S. Nazianzenus de Corona in cœlis apparente Orat. IV. Tom. I. p. 112. *ὅτι τῆς ἁγίας νίκης ὁ στέφανος*. *Hac victoria CHRISTI corona erat.* Habemus igitur illud *ἐν τῷ νίκῃ* in cœlo expressum *γραφῇ*, symbolo & pictura Coronæ, atque inde intelligimus, quam non modo ridicule, sed etiam contra Eusebii mentem Constantini visum interpretati sint plerique de literis, vel Græcis vel Latinis cœlo inscriptis *ἐν τῷ νίκῃ*, vel *ἐν τῷ νίκῃ*, *Hoc vince*, *in hoc vince*, quas vel stellis vel luce divina expressas sibi temere persuaserunt. Non mirum autem in labaris, numis & aliis variis monumentis antiquis verba ipla deinde inscripta potius cum Cruce vel Christi Monogrammate, etiam superstitè Constantino, quam coronæ symbolum conspici quia illis clarius hoc, quod volebant, quam per Symboli ænigma indicabatur. Adeo autem vulgare fuit olim labari vel crucis figuram cum verbis *ἐν τῷ νίκῃ* passim appingere, ut libris quoque vetustis ne sacri quidem agumenti, quin imo Tabulæ lusoriæ apud Gruterum pag. MXLIX. 1. inscripta reperiantur. Neque aliam originem habet virorum quorundam doctorum error sane festivus, qui scriptorem Græcum Magni Etymologici Nicam appellant, nomen inter Grammaticos veteres Græcos admodum incognitum. Cum enim in fronte codicis, qui fuit apud Angelum Politianum, appictum esset labarum verbis *ἐν τῷ νίκῃ*, literis *ἐν τῷ* ex altera parte detritis ac deletis, hæ quæ supererant *νίκῃ*, egregiam istam de auctore libri Nica conjecturam viris præstantissimis suppeditarunt, ut ex Emerico Bigotio, quem I. Vossius hoc docuerat, accepisse se refert Ægidius Menagius cap. LXXVI. Anti-Bailleti. In vetusto Codice scriptorum laudati Nazianzeni similem inscriptionem notasse se testatur Montfauconus V. C. pag. 251 Palæographiæ Græcæ.

XII. Moneamne mantissæ loco Astrophilos etiam de loco altero insigni Philostorgii, quo aliud Phænomenon cœleste mirandum nobis enarrat, cui lux afferri poterit ex observatis Virorum præstantissimorum nostræ ætatis, quibus talia propius cognoscere, inque domos superas scandere cura fuit. En Philostorgii verba XII. 8.

Ἐκλαί-

Ἐκλείποντι ἢ τῷ ἡλίῳ Φέγγει π κατὰ τὸν ἕρανόν στανεφαίνη καὶν χῆμα
 ὡραυόμνον, ὃ, πινεῖ ἐξ ἀμαθίας ἀστὲρα κομήτεω ἐκάλει. Καὶ γὰρ ὡν
 ἐκείνῳ εἰδείκνυ, ἔδεν ἢ κομήτης ὡραυόμνον. Οὔτε γὰρ τὸ Φέγγει εἰς κέ-
 μνην ἐπιβαίνει, ἔτε ἀστὲρ ὅλως ἐώκει, ἀλλ' οἷον λύχνη της μεγάλης Φλόγῃ
 ὑπὸ ἑρχει κατ' ἐαυτὴν ὁρωμένη, μηδὲν ἀστὲρ θρυαλλίδ' αὐτῷ τινὶ
 μορφὴν ὑποτρέχοντι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ τὴ κινήσει παρήλλαττε. Καὶ γὰρ κινήσεις
 ὅθεν ὁ ἡλιὸς καὶ ἰσημερίας ἀνίσχει, ἐκείθεν τιν καὶ της ἕρας ἀρχὴ πταγ-
 μίον ἔχον ἀστὲρα ὑπερνεγκὰν ἡρέμα πρὸ βαίνει πορευόμενῳ ἐπὶ δυσμάς,
 ἐπεὶ δὲ διεμέτρε τὸν ἕρανόν, ἀφανὴς ἦν, πλείους ποσάρον μηνῶν ἐξαυωθή-
 σης αὐτῷ της πορείας. Ἡ ἢ κορυφὴ δὲ Φέγγους νῦν μὴν εἰς μήκος μέγα ὠξύ-
 νετο, ὡς ἐκβαίνειν τὰς δὲ καὶν λόγους, νῦν ἢ πρὸς τὸ ἐκείνῳ μέτρον σπεύδι-
 λαιτο, καὶ ἄλλα ἢ παρήχει πρῶτῳ δὲ θιάματι, δι' ὧν της τῶν σπηδαυ φασ-
 μάτων ἐξηλάττειτο φύσει. ἤρξατο ἢ δὲ πρὸ μίση θίρει χιδόν π μέχρη της δὲ
 μετόπωρος τελευτῆς. *Eo ipso tempore, quo sol defecit (sub Theodosio Ju-
 niore Anno Christi CCCCXI. die XIX. Julii) fulgor quidam in caelo ap-
 paruit, conisimilitudinem referens, quem nonnulli pra imperitia Cometam vo-
 carunt. In his enim qua fulgor illa nobis ostendit, nibilerat simile Cometa. Nam
 neque in comam desinebat lux illa, neque ullam omnino stella speciem praeferebat.
 Sed velut lampadis cujusdam ingens flamma per se ipsam subsistens videbatur, nul-
 la subtus stella ellychynii speciem praeferente. Sed & motus ejus longe diversus
 fuit a motu Cometarum. Mota enim primum ab ortu solis equinoctiali, inde ul-
 timam stellam in cauda Ursa sitam transgressa, paulatim ad occasum processit.
 Postquam vero universum Caelum permensa est, tandem disparuit, cum cursus
 ejus plus quam quatuor menses durasset. Porro ejus vertex, nunc quidem in
 magnam longitudinem acuebatur, adeo ut conimodum ac mensuram excederet,
 nunc vero ad conis mensuram redibat. Alias praeterea prodigiosas species oculis
 subjecit, qua a vulgarij signorum natura illam differre ostendebant. Caput au-
 tem a media astate & ad exitum ferme autumnis perseveravit. Ne longior
 sim, tantum adnotabo simile admirandum ac rarissimum Phano-
 menon ante hos tres & viginti annos observatum esse ab illustri Ma-
 thematico Joh. Dominico Cassino, & accurate descriptum ac deli-
 neatum in Ephemeridibus Parisiensibus Anni MDCLXXXIII. pag.
 131. Occurrit etiam in Actis laudatissimis Eruditorum Lipsiensibus
 ejusdem anni p. 174. unde descriptionem integram petet qui deliciis
 ejusmodi ducitur, conferetq; quæ in iisdem Actis Anni MDCXCIV.
 pag. 58. de non plane diversa cœlesti luce ex observatione V. C.
 Georgii Christophori Eimarti traduntur.*

AUCTORI LUCIS DEO GLORIA,

CAPUT IV.

DE EUSEBIO Cæsareensi, & aliis Historiæ Ecclesiasticæ atque Chronicorum Scriptoribus Græcis.

De Eusebii vita & doctrina. 1. Ejus scripta Græce edita. Chronicon, id. Præparatio Evangelica. 2. Index plenior scriptorum in illo opere laudatorum, id. Demonstratio Evangelica. 3. Historia Ecclesiastica. 4. Index scriptorum & virorum illustrium in illa memoratorum accuratus, id. De Martyribus Palaestina. 5. contra Hieroclem. 6. contra Marcellum. 7. de Ecclesiastica Theologia. 8. Epistola de fide Nicæna. 9. de locis Hebraicis. 10. Commentarii in Psalmos 11. in Canticum Canticorum. 12. De vitis Prophetarum. 13. in Esaiam Commentarii. 14. Canones Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola, qua Græce & Latine exhibetur. 15. De dissonantia Evangeliorum. 16. Oratio de Constantini M. laudibus. 17. Libri IV. de vita ejusdem Constantini. 18. Fragmenta ex libris de vita Pamphili Martyris. 19. Ex collectione veterum Martyriorum. 20. Epistola ad Constantiam Augustam. 21. Qua Latine tantum exstant, liber primus Apologia pro Origene. 22. Opuscula XIV. à Sirmondo publicata. 23. Acta spuria Silvestri I. Papa. 24. Scripta inedita. 25. deperdita 26. Alii Eusebii amplius quinquaginta 27. Alii Scriptores Græci Hist. Ecclesiastica deperditi. 28. Alii qui integri vix ex parte exstant, Philostorgius. 29. Socrates. 30. Sozomenus. 31. Theodoretus. 32. Evagrius. 33. Theodorus Lecttor. 34. Nicephorus Callisti. 35. Chronicorum scriptores Græci deperditi. 36. Alii qui exstant 37. 38. 39. 40.

I.

EUSEBIUS Pamphili Martyris non filius vel sororis filius nec servus, sed amicus a) singularis (ut ab eo nomen tulerit) frater vel consobrinus Eusebii Nicomediensis

a) Hieron. Epist. 65. & c. 81. de S. E. Photius Cod. 13. Hanckius de script. Hist. Byz. pag. 4. Sic C. Avianum Philoxenum Aviani nomen ab amico suo Flacco Aviano consecutum scribit Cicero XIII. Epist. 35. Etiam Judas Jacobi & Petrus Damiani dictus uterque à fratre.

dienſis , b) Dorothei forte Evnuchi preſbyteri Antiocheni diſcipulus , *Cæſarea* Palæſtinæ , quæ prius Turris Stratonis appellabatur Episcopus ab A. C. 315. ad 339. vel 340. quo diem obiit major ſeptuagenario. Vir Conſtantino Imp. charus quem genere etiam longius * contigebat , & ſua ætate eruditiffimus fuit , ac Baſilii de Spiritu S. cap. 29. iudicio *ἡ ἀπλυνερίᾳ ἀξιώπης* , atque ut à Nicephora Gregora lib. XIX. Hiſt. pag. 592. vero elogio appellatur , *τῶν πάντε λόγιων πρῶτος* . De illius vita , de qua liber Acacii c) poſt Euſebium Episcopi Cæſareenſis , & librorum ejus heredis interci-

b) H. Valeſius de vita & ſcriptis Euſebii ex Epistoſa Arii apud Epiphan. LXXIX. 6. Cæterum Dorotheum illum (de quo Euſeb. VII. 32. Hiſt.) Baronius ad Martyrolog. V. Jun. male confundit cum Dorotheo Tyri Episcopo. Vide Acta Sanctior. T. 1. Junii pag. 435.

* Hoc inde colligo , quia Euſebius Nicomediensis , noſtri Euſebii frater Julianum Imp. genere contigebat , teſte Ammiano XXII. 9.

c) Acacius *Cæſareenſis* Episcopus vitam Magiſtri ac deceſſoris ſui Euſebii ſcripſerat teſte Socrate II. 4. Male Agapius legitur pro Acacio in Hiſt. tripartita IV. 3. licet claruit etiam Agapius Cæſareenſis Episcopus , ſed is ante Euſebium fuit , eumque in clerum adſcivit & deinde ſucceſſorem habuit. Inter alia Acacii hujus ſcripta fuerunt *libri XVII. in Eccleſiaſten* , Hieron. Catalog cap. 98. *συμμίχτων ζητημάτων* ſive ut idem Hieron. Epist. 152. ad Minerium & Alex. T. 3. p. 125. librum quartum laudans appellat , *συλλεκτῶν ζητημάτων libri VI.* id. *Epistoſa 8 ſcripta nomine Synodi CPol.* A. 360. concepta. Philoſtorg. IV. 12. *Fidei formula* in Synodo Seleuciensi A. 359. edita quam ſervavit Epiphanius LXXIII. 25. & Socrates II. 40. *Ἀντιλογία adverſus Marcellum Ancyranum* , Epiph. LXXII. 5 - 9. ubi inſigne ex illo libro fragmentum. Acacio etiam tribuit Tillemontius quod *de fide adverſus Sabellium* ſub Euſebii nomine edidit Sirmondus. Vide Tillemont. Tom. VI. memor. Hiſt. Eccleſ. part. 2. p. 111. edit. Bruxell. Acacii hujus fragmenta quædam occurrunt in catenis editis & MSS. Alius fuit , licet ejusdem ætatis Acacius *Tarſus* Episcopus de quo Philoſtorg. V. 1. Alius preſbyter & Archimandrita *Beroënſis* cujus & Pauli Preſb. *Epistoſa ad Epiphanium* qua cum A. C. 375. ad ſcribendum contra hæreſes invitavit , cum Epiphaniï reſponſione , hujus panario præmittitur. Neſcio idemne Acacius Beroënſis Episcopus circa A. C. 431. annos 110. ſonatus cujus *Epistoſa bina ad Alex. Hierapolitanum* leguntur in variis Epistoſarum volumine ſad Concil. Ephelinum ſpectantium in editione Chriſtiani Lupi (A. 1682.) & Steph. Baluzii (nova collect. Concilior. A. 1683.) cap. 41. & 55. ſed in Jo. Garnerii (auctar. Opp. Theodoriti A. 1684.) cap. 30. & 44. & *Confefſio fidei* , edit. Lupi ac Baluz. cap. 221. Garnerii cap. 178. *Epistoſa ad Cyrillum Alex.* T. 5. Opp. Cyrilli parte 2. & in Actis Concilii Ephelini T. 3. edit. Labbei pag. 382. • De Acacio *Atelitenes* in Armenia Episcopo & Neſtorii oppugnatore videndus Caveus ad A. 431. Hujus *homiliam* in Synodo Ephelino habitam & Neſtorii hæreſi oppoſitam Combeſi.

tercidit, nolo repetere quæ multis erudite tradiderunt præstantes Viri Henr. Valeſius, d) Martinus Hanckius e) Gvil. Caveus f) Tillemontius g) & Jo. Clericus h) ne de aliis * in præſenti memorem. Tantum profiteor me aſſentiri viris doctis, qui agnoſcunt varia quidem in Eusebii ſcriptis eſſe de dogmatibus quibusdam, quæ durius & parum commode dicta videntur, tamen Myſterium SS. Triadis & *οὐαὶδιον* Filium ex Patris eſſentia DEum de DEo genitum *αὐτίθιον* agnoſſiſſe, atq; adeo ab hæreſi propria Arii fuiſſe alienum, diſerteq; rejicere eos qui CHRISTUM *χρισμα* vel *ἐξ οὐκ ἔστων* dicere auſi ſunt, lib. 1. de Eccleſiaſt. Theolog. cap. 9. lib. 3. c. 2. p. 150. ſq. quæ loca jam laudat Socrates II. 21. & quanquam homouſii

beſius latine exhibet in Bibl. ſua Concionatoria ad feſtū Annunciationis. Ad iſtum Acacium Epistoſas Firmi Episcopi edidit doctiſſimus Muratorius Patav. 1709 4. in Analectis Græcis, qui pag. 300. obſervat plures hujus nominis Episcopus illo tempore claruiſſe, Episcopum *Catenorum*, Episcopum *Hellada*, Episcopum *Scopenorum*: Plures etiam circa A. C. 450. ut Episcopum *Antiochia minoris*, Episcopum *Ariarathia*, Episcopum *Cynnenſem*, Episcopum *Proconissi*. Fuit & Acacius *Armenia præfectus*, cujus in Juſtiniani Novella 31. mentio. De Acacio Patriarcha *CPol.* cujus una alteraqve Epistoſa exſtat, idem Caveus ad A. C. 471. Vide & Photium Cod. 42.

- d) H. Valeſius Hiſtor. Eccleſ. Eusebianæ non modo præmiſit commentationem ſuam de Eusebii vita & ſcriptis, ſed etiam teſtimonia veterum pro Eusebio & contra Eusebium magno numero adjunxit.
- e) Martinus Hanckius de ſcriptoribus Hiſt. Byz. cap. 1.
- f) Gvil. Caveus in Chartophylace & Hiſt. literaria, atqve Vitis Patrum Anglice editis Latineqve & Belgice translatis, T. 2. & in Epistoſa Apologetica adverſus Jo. Clericum Lond. 1700. 8.
- g) Tillemontius Tom. VI. & VII. memor. Hiſt. Eccleſ.
- h) Jo. Clericus in Vita Eusebii T. 10. Bibl. Uniſverſal. pag. 380. ſeq. & in Epistoſis Criticis Epistoſt. 2. Cum quo Eusebium Arianismi arguunt (ne veteres Valeſio & ad Zonaram p. 30. Cangio laudatos memorem) Petavius lib. 1. de Trinitate c. 11. & 12. Rich. Montacutius ad Euseb. contra Marcellum, Ancyranum, H. Noris diſſ. de V. Synodo c. ult. p. 105. ut Sandium alioſqve omittam. Defendunt vel excuſant Valeſius, Bullus, deſenſ. fidei Nicænæ pag. 352. ſeq. 442. ſeq. 478. ſeq. 517. ſeq. B. Calovius in Confessione Martyrum T. 2. Opp. anti Socin. p. 519. Florentinius ad Hieronymi Martyrolog. pag. 71. ſeq. Caveus diſſ. & Epistoſa contra Jo. Clericum, Petrus Molinæus contra Perronum II. 2. &c.

* Ut Jo. Chriſtophori Erneſti, Keulâ Schwartzburgici, in duabus de Eusebio diſſertationibus, Witeberg. 1688.

sui vocabulo i) primum uti veritus est, tamen re maturius perpenſa deinde id probaſſe, & damnationi Arii in Synodo Nicænâ, bona fide ſubſcripſiſſe. Neque adeo negaſſe Spiritus S. divinitatem, ſed modo eum à Patre & Filio diſtinctum & à filio proficiſcentem docuiſſe. Vide lib. 2. de Eccleſ. Theol. c. 3. ſq. Cæterum cum magno fructu uſus Bibliotheca Pamphili, cujus indicem * etiam vitæ Pamphili inferuit, & altera quæ in Ælia urbe ſive Hieroſolymis ab Alexandro Epifcopo conditam teſtatur lib. VI. Hiſt. cap. 20. Veteris Hiſtoriæ omnis, Eccleſiaſtica maxime, & aliarum rerum ſcitu digniſſimarum tam præclara ſervavit monumenta, licet non ſemper fortaſſe accurate ſatis expoſita, ut ſcripta ejus quæ jam referam, pleraque ad nos perveniſſe, & in tanto bonorum ineptorumque librorum naufragio non ſimul periſſe, ſingularis felicitatis eſſe arbitrer.

1. *Chronicon* ſive Παντοδαπή Ιστορία, de cunctis temporibus *Hiſtoria*, ut titulus Operis k) latine transfertur in Epifſtola Auguſtini 35. ex quo loco etiam conſtat non ubique obvios jam tum fuiſſe Chronici Eufebiani Codices. In libros duos diviſum fuit ab auctore, quorum priorem inſcripſit χρονολογίαν, poſterioreν χρονικὸν κανόνα. Atque hanc *Epitomen* vocat Hieronymus In priore ex Manethone, Apollodoro, Phlegonte, Joſepho, Africano aliisque origenes & ſucceſſiones reſque memorabiles variarum gentium ab Orbe condito per varia capita perſecutus eſt: in poſteriore omnia ſerie unâ ad annos ſuos relata digeſſit ab Anno l) vocationis Abrahami, h. e. ante

Libri ſti Pars Altera.

E

CHRI-

i) Hinc Athanaſio dicitur prius fuiſſe συντρίχων τῇ Ἀρειανῇ αἵρεσιν ὑπερον δὲ ὑπογράφας ἐν αὐτῇ τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ γραφῆναι τοῖς ἰδίοις διαβεβαιώμενον, ὅτι ἡ τῶν παλαιῶν τινὰς λόγους καὶ ἐπιſκόπους καὶ ſυγγραφὰς ἔγνωκεν ἐπὶ τῆς ὁ Πατρὸς καὶ τοῦ Θεοῦ τῇ τῶν ὁμοουσίων χρῆſαμένους ὀνόματι. Epifſt. ad Africanos T. 1. pag. 721. Confer Eufebii Epifſt. ad Cæſareenſes, apud Socratem lib. 1. cap. 8.

* Vide lib. VI. Hiſt. cap. 32.

k) χρονικὰ ſυγγραμματα ſua memorat Eufebius in Eſaja XIII. 17. χρονικὸς κανὼνας X. 9. præparat. p. 484. & lib. 1. Hiſt. Eccleſ. cap. 1. Ἀρχαιολογίαν atque ἀρχαιολογικὴν ἱſτορίαν vocat Anaſtaſius Sinaita qu. 41. & 65. *temporum Hiſtoriam* Auguſtinus II. 39. de Doctrina Chriſtiana. *Digeſtionem temporum* Hieron. 1. in Ruſin. χρονολογίαν Epiphanius ſub extremum libri de ponder. & menſur. *Chronicorum Hiſtoriam* breviarium MS. Eccleſiæ Lemovicenſis, Valeſio laudatum. Alia veterum loca titulos Chronici Eufebiani varie referentia notavit Scaliger ante Græca Eufebii, Chroniconque Hieronymianum, Hanckius pag. 87. ſeq. de ſcriptoribus rerum Byz. & Allatius ad Euſtathii Hexaëm. pag. 13.

l) Eufebiani Chronici Epocham initium capere ab Cal. Sept. ſive autumno anni ante CHRISTIUM natum 2017. Periodi Jul. 2697. diſputat Petavius lib. IX. de doctrina temporum cap. 1.

CHRISTUM 2017. ad vicennalia usque Constantini M. A.C. 325. Laudat præter alios Eustathius Antiochenus in Hexaëmero sub init. cui Eusebius vocatur *αἰνῶν τις*, ut ab Ecclesia Gallicana diu illum cultum pro Martyre, notat Janningus in Apologia pro Papebrochio, præfixa Actis Sanctor. Junii T. 1. pag. XVII. seq.

Græcum opus Eusebii intercidit, præter fragmenta & lacinias quas recentiores Chronologi servarunt, Syncellus inprimis, & Cedrenus, Chronicique Alexandrini sive Paschalis scriptor, ne de aliis jam dicam: nam ut vere Josephus Scaliger, qui post Eusebium scripserunt, omne scriptum de temporibus aridum esse censuerunt, quod non hujus fontibus irrigatum esset. Ex illis Græca ut potuit collegit ediditque & illustravit doctissimis notis idem Scaliger, sed non modo Syncelli & Chronici Alex. tum temporis nondum editorum apographis parum emendatis m) usus est, sed etiam varia ad Eusebium retulit, quæ parum credibile n) est ab illo scripta fuisse. Latine vertit & Vincentio cuidam ac Gallieno inscripsit Hieronymus, ita ut hinc inde ex Latinis præcipue scriptoribus quædam adderet o) alia omitteret, ac deinde Chronicon ad A. C. 378. (Valente sextum & Valentiniano secundum COSS.) continuaret. Codices latini Chronici Eusebiani, oscitantia librariorum mire inter se variant, & sæpius nec inter se nec cum Historia facile possunt conciliari. Confer Henrici Dodvelli diff. 3. ad Irenæum. §. 2. Henr. Valesius pag. 10. ad Eusebii Hist. vetustissimos Codices laudat Acutianum, Lipsii & Ortelii. Laudat quoque vetustissimam editionem Mediolanensem, quam nec Pontacus nec Scaliger viderit. Consuluit tamen Arnoldus Pontacus Episcopus Vafaten-

m) If. Vossius in rauctario castigat. Georgii Hornii pag. 370. *Quia apographum Syncelli quod Scaligero transmissum fuit, raptim & vitiose admodum descripserat Casaubonus nescio an alius, ideo plurimi passim in hoc opere tam in annis quam in nominibus errores fuisse commissi.* Multis hoc docet Jacobus Goarus notis ad Syncellum pag. 104. - 128.

n) Vide Conringium de Medicina Hermet. pag. 21. & 30. Steph. le Moyne prolegom. ad Varia S. * 32. s. b. Hancium de scriptoribus Byz. pag. 92. seq.

o) id. pag. 93. seq. 96. seq. Jo. Andreas Bosius diff. ad periocham Josephi de CHRISTO, cap. 2. §. 7. seq.

tenſis præter Codices MSS. duodetriginta, editiones octo, p) atq; ex illis præclaram ſuam concinuavit, in qua mirum ſtudioſum atq; induſtriam non dubitavit etiam Scaliger Epist. 104. atq; alibi omnibus laudibus proſequi, editorisq; doctrinam candorem modeltiam & diligentiam celebrare. Et omnium correctiſſima vocatur Jo. Morino pag. 277. Exerc. Bibl. Prodiitqve notis Pontaci & caſtigationibus illuſtrata una cum Proſperi Chronico, Burdigalæ 1604. fol. ſed raro hodie reperitur. Neq; ubiſvis obvia altera *Auberti Mirai*, poſtiorẽ tantum partem à CHRISTO nato exhibens, additaq; habens Chronica Sigeberti & Anſelmi Gemblaceniſis, Antvverp. 1608. 4. confer B. Ittigium de Bibliothecis Patrum pag. 743. Cæterum ob præclaras acceſſiones atqve doctiſſimas notas frequentiſſime in manibus eruditorum verſatur editio *Scaligeri*, q) altera præcipue ac poſtuma Amſtelodameniſis A. 1658. fol. quæ Alexandri Mori præfationem & Scaligeri commentarios ad latinam Hieronymi interpretationem & Græca Eusebii emendatos & tertia parte auctiores (quam prior editio Lugd. Bat. 1606. fol.) exhibet, & libros tres Iſagogicorum Chronologia Canonum ejusdem Scaligeri ſubjunctos habet. Chronico Eusebiano ſubjecta ſunt Hieronymi de quo dixi ſupplementum & *Proſperi Tironis* ab A. C. 379. ubi deſiit Hieronymus, ad A. 444. *Victoris Tununeniſis* Chronicon ab A. 445. ad A. 565. *Joannis Abbatis Biſclarieniſis* ab A. 565. uſqve ad annum Mauritiĩ octavum A. C. 593. *Idatii* ab A. C. 379. ubi Hieronymus deſinit ad 428. *Marcellini Comitiſ* ab A. C. 379.

E 2

ad

- p) Veteres Chronici Eusebio Hieronymiani ante Pontacum editiones ſunt Veneta 1483. 4. Pariſ. 1512. 4. apud Henr. Stephanum avum, cum continuatione Matth. Palmerii ac Multivallis, & Baſil. 1529. fol. edente Jo. Sichardo cum Chronicis Proſperi, Caſſiodori, Hermannĩ Contracti & Matthæi Palmerii. Hinc cum aliis Eusebii ſcriptis, & Proſperi ac Matthæi Palmerii Chronico Baſil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. Pariſ. 1581. fol. *Alphonſi Toſtati* commentarius in Eusebii Chronicon, Hiſpanica lingua, Salmantica prodiit ſuntu Franciſci Ximenii Cardinalis A. 1506. fol. quinque Voluminibus.
- q) Recenſetur à Labbeo T. 1. de ſcript. Eccleſ. pag. 302. & Tho. Ittigio lib. de Bibliothecis Patrum p. 745. ſeq. Emendationes Salmaſii ex Codd. Palatinis IV. cum Conr. Sam Schurzſleiſchi τῷ μακαρίτῳ ad Eusebii Chron. obſervationibus edidit frater Clariff. D. Henr. Leophardus Schurzſleiſchius Witelb. 1712. 4. in notitia Principaliſ Bibliothecæ Vinarieniſis, in quam editio Lugd Bat 1606. manu Salmaſii notata pervenit ex Bibliotheca Gudiana. Inter Codices Iſ. Voſſii cum MSS. collatos Colomeſius n. 1. memorat Chronicon Eusebianum editionis Scaligerianæ, quod cum MSS. commiſit Cornelius Tollius.

ad A. 534. & Veteris scriptoris sive interpretis incerti excerpta latina Chronologica ex Africano, Eusebio & aliis, vulgata è Codice Bibl. Puteanæ. Post hæc sequuntur Græce quæ Scaliger velut Eusebiana collegit ac digessit. Anonymi *Ἱστορικὴ χρονία* (Chronici Alex. vel Fa- storum Siculor. nomine vulgo venit) ab Adamo ad annum Heraclii vicesimum, A. C. 629. ex Codice Is. Casauboni. Nicephori Patriar- chæ *χρονολογία*. Denique sequitur *ιστορικὴ συναγωγή & Ὀλυμπιάδων ἀναγραφή*, non veteris scriptoris, sed ut recte viri docti notarunt, ipsius Scaligeri, qui illam ex scriptoribus editis & ineditis collegit ac diges- sit, etiam Latinis, quorum loca Græce transtulit & hisce collecta- neis inseruit.

Reprehendit Eusebius hinc inde Africanum, ipse vicissim re- prehensus est ab Aniano, Panodoro, Georgio Syncello & aliis, inter- dum etiam ubi ipsi erant reprehendi: Diodoro etiam Tarsensi de quo Svidas, præcipue à Scaligero & aliis Chronologis recentioribus,

2. *Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευή* 1) *Præparationis Evangelicæ* ad Theodotum Episcopum Laodicenum libri XV. sive col- lectio pulcherrima argumentorum variorumque notatu dignissimo- rum monumentorum ac testimoniorum ex scriptoribus externis ma- gnam partem hodie deperditis) quæ animus lectoris præparetur ad de- monstrationes de veritate Evangelii CHRISTI ex sacris literis tanto facilius imbibendas, admittendasq; Latine vertit & Nicolao V. Ponti- fici inscripsit *Georgius Trapezuntius* sed cuius interpretationem valde man- cam ac confusam esse merito queritur Allatius de Georgiis p. 375. & Petavius XIV. 11. de incarnatione §. 2. *Trapezuntius latina sua versione non tam Eusebio lucem attulit, quam eo facere laniando, addendo ac depravando justam de se querelam posteris reliquit.* Confer Vossium de Hist. Græcis pag. 70. & Jo. Rainoldi Censuram Apocryphorum librorum Tom. 1. pag. 803. Prodiit latina Trapezuntii versio Tarvisii 1480. fol. Ha- genæ 1522. 4. Colon. 1539. fol. & inter Eusebii opera Basil. 1542. 1548.

2) Eusebius ipse VI. 10. præparat. pag. 180. Ὡς δὲ καὶ μάλιστα ἡμῖν δεῖ εἰς τὴν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευῇ. Adde lib. XV. cap. 1. ubi post expo- sitam horum librorum anacephalæosin ait jam ad demonstrationem Evangelicam tanquam nobilius argumentum se progredi. Τῷτο δὲ ἔν συνθεῶν διὰ τῆς ἀληθείας ἡμῖν ἐπισφραγισθέντων, τὰ μὲν τῆς προπαρασκευῆς ἐνταῦθα μοι περιγραφή- σεται. Μεταβαὶς δὲ ἐπὶ τὴν ἐντελεστέραν ὑπόθεσιν τῆς Εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως &c, Libros XV. *προπαρασκευῆς Evangelicæ* memorat etiam Hieron.

1548. 1559. 1570. fol. & Paris. 1581. fol. sed in libris quatuordecim supplevit Jo. Thomas Freigius & qui scholia etiam addidit Jo. Jacobus Grynaeus : librum decimum quintum vertit Marcus Hopperus.

Græcè primus vulgavit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. typis Regiis. Denique *Franciscus Vigerus* Rothomagensis S. I. presbyter ex duobus Codicibus Bibl. Regiæ, quorum altero Stephanus usus fuerat, & Variis lect. Codicis Montacutiani Græca recensuit, novamque meliorem versionem suam & notas addidit Paris. 1628. fol. quæ editio *Græcolatina* recusa est Lipsiæ (licet titulus Coloniam præfert) 1688. fol. Exstant etiam hi libri MSS. in Bibl. Florentina, & Veneta S. Marci (ubi tres Codices hujus operis, teste Clariss. Montfaucon p. 42. Diarii Italici) aliisque. In Codice Bibl. Regiæ in fine trium priorum librorum numerus *σίων* adscriptus est, ut notavit idem Montfaucon in palæographia Græca pag. 176. In Catalogo MSS. If. Vossii num. 197. annotat Colomesius existare librum præparationis nonum, ex quo multa restitui possint in editis depravata. Habuit & Tho. Gale libros hos emendatos ex membranarum antiquis. Dispositionem operis, librorumque singulorum quindecim argumentum breviter exponit Eusebius libri XV. capite 1. testatus, ut dixi, se inde ad *τὸ ἐμπλεῆς τῆς ὑποθέσεως τῆς Εὐαγγελικῆς διδασκαλίας* ad *augustinus* argumentum, *Demonstrationem Evangelicam* progressurum.

Index Scriptorum in Eusebii præparationis Evangelicæ libris laudatorum, concinnatus à me ad paginas edit.

Græcolatina Paris. & Lips.

Abraham Arithmetica & Astrologiam Chaldaeos docuit. 418. 419. instituit *Φαραώνην* Ægypti Regem ac Phœnices. 420.

Abydenus. *ἐκ τῆς Αἰθιοπικῆς γραφῆς*. 414. seq. *ἐν τῇ λειχθείσῃ περὶ τῶν Αἰθιοπικῶν γραφῶν*. 416. 456. seq.

Academicorum successio. 726. à Platone dissident. 732.

Acusilaus 415. Argivus 478. multa castigat in Hesiodi genealogiis, ibid. Plato eum secutus in Timæo 497.

Ἐν ἀδιασώτοις ἔργοις. 420.

Æacus 579 Æaci preces 463.

- Αἰγυπτιᾶκοι λόγοι p. 83. 87. 92. seq. 115. seq. 184. 330. Αἰγυπτιῶν ἀκρι-
βοὺς χρόνων ἀναγραφαί. 493.
- Æmilianus Rhetor, Epithersis Grammatici F. 206. 207.
- Ænesidemus 758. Alexandria clarus 763. ἐν τῇ ὑποτυπώσει ἐν τῇ
διέξει τῆς πρὸς 760. σοικειώσεως Ænesidemi 761.
- Æschines 462.
- Ad Æschinem Socraticum, Xenophontis Epistola 744. seq.
- Æschyli Euphorionis F. versus 689. 681. à Platone reprehensi
643. 647.
- Africanus τρίτῃ χρονογραφίῳ 487 - 491.
- Agis 498.
- Alcaeus (junior) λοιδορῶν ἰάμβων, καὶ ὁπηγεγραμμάτων ποιητὴς παρὰ δὴκε πῶς
ἔφορος κλοπὰς ἐξελέγχων 467.
- Alcinoi Apologus 563.
- Alcmaeon 847.
- Alexander Aphrodisiensis αὐτὸς εὖ μάλα διαφανὴς ἐν τοῖς καὶ φιλοσοφίας
λόγοις, ἐν τοῖς περὶ εἰμαρμένης 267 - 271.
- Alexander Polyhistor 421. 422 - 426. 429. 431. 453. 454. 489. πο-
λύκις ὢν καὶ πολυμαθὴς αὐτὸς, τοῖς π μὴ περιεργον τὸν δὲ παρὰ δὴκε
καρπὸν πεποιημένοις ἔλθῃσι γνωρίμαται, ἐν τῇ περὶ Ἰσθαίων σπο-
πύξει 418.
- Alexinus ὁ ἱεραικός 791. ejus δότομνημονεύματα, ibid.
- Τὰ Ἀλμεινχιακά. 92.
- Amelius Platonius 540.
- Ammonius 205.
- Amphiarai oraculum 469.
- Amphilochi oraculum 215. 469.
- Amphion 495. 499.
- Anaxagoras Clazomemius, Hegesibuli F. 504. 27. 362. 855. 753. 755.
509. 836. 837. 838. 844. 847. 849. 851. Anaxagoræ φυσιολογία,
855. ἐν τοῖς περὶ ἀρχῶν λόγοις 750, quæ Socrates in eo reprehen-
dit, id. sq. ejus discipuli Pericles, Euripides & Archelaus 504.
- Anaxarchus Diogenis Apolloniatae discipulus 758.
- Anaximander 22. 836. 837. 838. 846. 847. 848. 851. Milesius 748.
754. Praxiadæ F. 504.
- Anaximenes 837. 22. 839. 845. 509. 850. 320. Milesius 748. Eury-
strati F. 504.

Anaxi-

- Anaximenem Ephorus descripsit 464.
 Andron ἐν τῷ Τελεποδὶ περὶ Πυθαγόρου & Φιλοσόφου καὶ περὶ τὰς προρρήσεις
 Anticlides ῥήσεις 157. (ἱστορικῶς 464.
 Antigonus Carystius Pyrrhōnis æqualis, ejus vitam scripsit 762. seq.
 Antimachus Homeri plagiarius 467. Vide & infra, Callimachus
 Colophonius.
 Antiochus quintæ Academicæ princeps 727. Mnesarchi Stoici au-
 ditor 739.
 Antiochus Historicus de rebus Siculis 478.
 Antipater (Stoicus) Carneadis adversarius 738.
 Antiphanes περὶ εὐρημάτων 476.
 Antiphanis Comici ὁμωνύμου ex Menandri διησιδαίμονι descriptus 465.
 Antiphon 838. 815.
 Antisthenes 728. Socratis discipulus, Herculeo vir animo 816.
 (Ἡράκλεια δόγματα 797.)
 Apelliconis Teji libri 793.
 Apio Posidonii F. περιεργάτης Γραμματικῶν, ἐν τῇ καὶ Ἰουδαίων βιβλῳ,
 καὶ ἐν τῇ περὶ τῶν ἱσχυρῶν 490. quinque libros Αἰγυπτιακῶν scri-
 psit. 493. Apio gente Ægyptius, cognomine Plistonices in
 quarto Αἰγυπτιακῶν ἱσχυρῶν 496. seq.
 Apollodorus χρονολόγος 498. Grammaticus 492. in Chronico. 498.
 Apollonius Tyanensis ἐν τῷ περὶ θυσίων 150.
 Apollonius Grammaticus 464. Rhodius, in Argonauticis 498.
 Aratus ἐν τοῖς Φαινομένοις Πηχεαφομένοις 674.
 Arcesilaus 257. 730. seq. Πύρραιος 733. secundæ conditor Acade-
 miæ 726. audivit Polemonem, 731. & Crantorem Platoni-
 cos, tum Theophrastum, Diodorum Dialecticum & Pyrrho-
 nem 729. necnon Menedemum. ibid. Pyrrhonius 731. 736.
 ejus cum Zenone Citico controversia 732. 733.
 Archelaus 504. Archelai Φυσιολογία 855.
 Archilochus circa Olymp. XXIII. clarus 492. Parius 256. 687.
 ab Oraculo laudatus 227. 228.
 Aretidis περὶ συνειρηλώσεως de fortuita scriptorum idem tradentium
 convenientia 466.
 Arete Aristippi filia 746.
 Arcus (Ἀρεῖος) Didymus. Ejus Epitome (dogmatum Philosophi-
 corum) 817. seq. 820 - 822. περὶ τῶν ἀρισκότων Πλάτωνι 545.
 Ari-

- Aristæus sive Aristæas Proconnesius. Arimasporum carminum auctor 495.
- Aristæas Argivus 499.
- Aristæus sive Aristæas sub Rege Ptolemæo Philadelpho, ἐν βιβλίῳ περὶ τῆς ἑρμηνείας τῶν Ἰουδαίων νόμων 453. seq. 349 - 355. 370 - 375. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων. 438.
- Aristarchus Mathematicus 848.
- Aristarchus Grammaticus 492.
- Aristippus ἐν πρώτῃ Ἀρκαδικῶν 499.
- Aristippus Cyrenæus 24. 854. 718. 728. Lacydæ discipulus 736. Socratis, 763. seq. ubi plura de Aristippo.
- Aristippus nepos, μητροδιδάκτωρ 764.
- Aristo Chius 854.
- Aristobulus Hebræus ἐν ἑρμηνείᾳ τῶν ἱερῶν νόμων ad Ptolemæum (Philometorem) Regem 323. seq. 375 - 378. Aristotelicam cum patriâ Philosophia conjunxit, idemq; est cujus 2. Maccabæor. (1. 10.) mentio. 375. Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τὸν Φιλομήνεα 410. ἐκ τῶν βασιλῆϊ Πτολεμαίῳ πρὸς ἐπιφανημένων 663 - 668.
- Aristocles Peripateticus 758. περὶ τῆς καὶ Πλάτωνα Φιλοσοφίας 510. ἐν τῷ ἐβδόμῳ περὶ Φιλοσοφίας 790 - 793. 816. ἐν τῷ ὀγδέσῳ. 756 - 770. male 510. ἐν ἐβδόμῳ συγγραμμάτων περὶ Φυσιολογίας pro Φιλοσοφίας.
- Aristodemus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristophanes 458. (lege ex Josepho Δεσφάνης)
- Aristophanes Comicus 585.
- Aristophanes Grammaticus 492. ἐν τῆς παρὰ τῶν ἑλλήνων Μενάνδρου π. καὶ αφ' ὧν ἐκλεψεν ἐκλογαίς 465.
- Aristoteles 268. 269. 409. 410. 512. 718. 728. 754. 758. 794. 815. 818. 835. 836. 842. 843. 844. 845. 846. Φύσειως γραμμάτων. 810. Epistolæ ad Antipatrum 793 Scripta Moralia πραγματεῖαι Ἐυδήμειοί τε καὶ Νικομαχέων καὶ μεγάλων ἡθικῶν ὁπότερα Φοῖβου, iudice Attico Platónico μικροὶ π. καὶ πεπειδὸι καὶ δημῶδες περὶ τῆς δευτέρας Φρονήσεως 795. non melius Epicuro sentire de providentia 799. seq. ejus à Platone dissensus 794 - 811. animus entelechia 811 seq. ejus περὶ εὐρημάτων 476.
- Aristotelis calumniatores ab Aristocle confutati. 791. seq. tributa falso ipsi in Hermiam poemata 791. & Epistolæ contra Atheniensium civitatem 792.

- Aristotelici 136. 139.
 Aristoxenus Musicus ἐν τῷ βίῳ τῷ Πλάτῳ 791.
 Arius Didymus, Vide supra, Areus.
 Arius Heracleopolites 41. infra in Epeis.
 Arsepedonaptæ Ægyptiorum sapientes 472.
 Artapanus ἐν τοῖς Ἰουδαίοις 420. ἐν τῷ περὶ Ἰουδαίων 429. seq. 431.
 Asbolus 495.
 Asclepiades Medicus 773.
 Asitus Vitas Philosophorum accurate scripsit, & libros Theodoti, Hypsicratis & Mochi ex Phœnicia lingua convertit Græce 493.
 Asteriæ oraculum 225.
 Atlas Astronomiæ repertor 419.
 τὰ Ἀπικὰ συγγραψάμενοι 498.
 Atticus Philosophus Platonicus contra Aristotelem, & de ejus à Platone dissensu 794 - 811. 509. seq.
 ἐν τῷ περὶ τῆς καθύλης ψυχῆς 813. (ubi pro δὲ τῶν αὐτῶν legendum δὲ τῶν Ἀπικῶν.) usque ad 816. πσαῦτα ὁ Ἀπικός.
 Bacchylides Lyricus 679.
 Bardesanes Syrus ἐπ' ἄκρον τῆς χαλδαϊκῆς Πιστῆς ἐληλακώς, ἐν τοῖς πρὸς τὰς ἐπιτομὰς Διαλάγοις 273 - 280. Christianus 279.
 Berosus 417. 455. seq. 848. Chaldaeus ἱερεὺς συγγραφεύς. 413. 414.
 Babylonius 488. Beli sacerdos 493. ὁ τὰ χαλδαϊκὰ σιναγωγῶν. 415. Ἀνέχων τῷ μὲν Σέλευκον τρίτῳ τῶν χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατέπλεξας, καὶ τὸ περὶ τῶν βασιλείων ἐκλήθημεν 493. Berosus Jobas, ibid.
 Bion Sophista 731.
 Brachmanes sapientes Indorum 275. 278. 410. 471.
 Cadmus Milesius 469. 473. 478. 484. 494. Græcarum literarum.
 Cæcilius 465. (repertor 499.
 Callias de rebus Siculis 478.
 Callietes Stoicus 464. 468. (ticus 492.
 Callimachus 99. 673. 677. Cyrenæus ἐν τοῖς ἱάμβοις 753. Gramma-
 Callimachus Colophonius 491. lege Antimachus.
 Callisthenes Historicus 464.
 Carneades tertiæ Academiæ conditor 726. 736. 737. seq. Arcesila-
 præceptore sollertior 738.

F

Cassia-

- Cassianus ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐξηγητικῶν 496. mirum quid sibi velit interpres, qui reddit in primo Pontificalium.
- Castorishistoriæ 488. Syriacas res scripsit 489.
- Caystius 464. forte Evelpis Carystius.
- Cebes qui à Platone loquens inducitur 554-555.
- Cephisodorus Rhetor, Isocratis discipulus, calumniator Aristotelis 792. 732.
- Cercylus ἐν τρίτῳ 498.
- Chæremôn 92. 103. 118. ὁ ἱερογραμματίς. 198.
- Charondas 619.
- Χαλδαίων ἀναγραφαί 458.
- Chamæleon Peripateticus 492.
- Charmides quartæ princeps Academiæ 726.
- Chœrilus Poëta antiquus 412.
- Chrysippus 187. 206. 255. 257. 261. 262. 263. 264. 265. 267. 818. 820. 823. successor Cleanthis 816. Stoicus 262. ejus πλὴθὺν τούτων (vel τούτων) βιβλίων 264.
- περὶ ἡμαρμένης 136. 137. 138. 139. ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἡμαρμένης βιβλίῳ 262.
- Cleanthes 261. 818. 820. 821. 823. 839. 847. Zenonis Cittiei successor 816. ἐν ἑνὶ πημάτῳ 679.
- Clearchus Peripateticus ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ὕπνου βιβλίῳ pag. 409. seq. (ex Josephi 1. contra Apion. pag. 1047. edit. Lipsienf.) 410.
- Clemens Alex. ὁ θαυμασιὸς κλήμης ἐν τῷ πρὸς Ἕλληνας προτριπτικῷ 175. seq. ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματικῷ 410. seq. 475. seq. 496 - 500. Πέμπτῳ 668-691. ἐν ἑκτῷ στρωματικῷ. 461 - 463. 548. 549.
- Cleodemus vates ὁ προσωφῆτης, ὁ καὶ Μαλχᾶς, ἱσορῶν τὰ περὶ Ἰουδαίων 422.
- Cleombrotus 205. 206.
- Clitomachus tertiæ Academiæ conditor. 726. Carneadis successor 739.
- Conon 548. ubi male κόμων.
- (Corybus & Melitides, stulti 761.)
- Crantor Platonius πλάτωνικός 729. 731.
- Crates Grammaticus 492.
- Creophylus 619.
- Crates 846. Diogenis Cynici successor 816. 729.
- Etesias, infra in Pollio.

Cyclici

- Cyclici Poëtæ in quibus Θεογονίαι & Γυγαστομαχίαι & Τιτανομαχίαι. 39.
 Cydippus Mantinensis περί εὐρημάτων 476.
 Cynici 136. 139.
 Cyrenaici 764.
 Dædalus 480. 481.
 Daimachus Historicus 464.
 Damasus. infra, Hellanicus.
 Demaratus ἐν πρώτῃ τραγωδίᾳ μῦθων. 157.
 Demetrius 184. 205. 206.
 Demetrius Phalereus 351. 354. 458. 664. de Judæis 422. 439. 445.
 Demetrius Geometra 464.
 Democritus Abderita 23. 205. 255. 257. 320. 480. 487. 836. 837. 842.
 844. 845. 847. 850. 852. 720. 731. 749. 754. 773. 782. annos quin-
 que apud Ægyptios versatus 482. Leucippum audivit 504. 758.
 ejus scriptis usus Pyrrho 763. maluit causam unam rerum natu-
 ralium reperire quam Rex esse Persarum. 781. ὑποθηκῶν δὲ χό-
 μῳ 782. βαβυλωνίων λόγους ἡθικὰς πεποιῆσθαι λέγεται 472.
 Demodocus 495.
 Demosthenes 462. an Hyperides ejus plagiarium? 466. ἐν τῷ κτ' Οἰή-
 τῳ, ibid. κτ' Κώνων, αἰκίας, id.
 Δευτερώπαι Hebræorum 513. 574.
 Diagoras Melius 753.
 Dialectici 510.
 Dicæarchus de anima 810.
 Didymus vide Areus.
 Dinarchus ἐν τῷ πρώτῳ κτ' κλεομίδοντ, αἰκίας. 466.
 Dioclis Cnidii Διοκρίβαι 731.
 Diodorus. Siculus: ejus βιβλιοθήκη ἰσολεκὴ 19. 27. 44. 88. 488. 489.
 ex libro I. 480 - 482.
 liber III. & IV. 52.
 liber XX. 160. seq.
 Diodorus Sophista 729. 730. 731.
 Diogenes 839. 844. 849. 852. Apolloniates 25. Metrodori disci-
 pulus 758.
 Diogenes Cynicus, Antisthenis discipulus & successor 816.
 Diogenianus 136 - 139. Peripateticus, περί ἡμαρμύης contra
 Chrysippum 261 - 267.

- Dionysius (Alexandrinus) ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πρὸς Σεβέλλιον. 333. seq.
 Ex Dionysii Episcopi περὶ Φύσεως contra Epicurum. 772-784.
 Dionysius Argivus 498.
 Dionysius Halicarnass. ἀντὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας ἀκριβῆ τιμὴν | χρᾶσθαι
 ἀπασιν ἐκ τῶν 158-160. ἐν τοῖς χρόνοις 497.
 Dionysius Olynthius 492.
 Diphilus Comicus 683. seq. 690.
 Dorotheus πτέρη Ἰταλικῶν 157.
 Δωσίδας 157.
 Draconis leges 479. 496.
 Drymon 495.
 Ecophilus. infra, Herophilus.
 Ecphantus Pythagoreus 850.
 Eleatica secta 471.
 Empedocles Agrigentinus 24. 310. 676. 838. 839. 841. 843. 844. 845.
 849. 851. 852. 720. 721. Metonis F. 749. seq.
 ejus ἐπη. 185. 187. 206. ἡ φιλόσοφος ποιητικὴ. 685.
 Enoch Astrologiæ inventor. 419. idem cum Atlante. ibid.
 Epeis Ἐπῆς Ægyptius Hierophanta & Hierogrammateus, ab Ario
 Heracleopolita Græce versus 41.
 Ephorus 415. Cumæus 492. an plagiarius 464. seq. infra Lysima-
 chus. Castigat Hellanicum, reprehenditur ab Timæo 478.
 Epicharmus Pythagoreus Poëta. 674. Comœdiæ princeps 721. ἐν
 τῇ πολιτείᾳ (dramatis hoc nomen) 682.
 Epicurus 836. 837. 839. 842. 844. 845. 512. 552. 24. 137. 257. 261. 823.
 718. 754. 773. 779. 782. 799. 800. 682. Democritum secutus
 749. & Aristippum 763. seq. 768. Xenocratis & Nausiphanis
 auditor. 768. alii ajunt præceptorem habuisse neminem. id.
 Socratis fatum veritus 783.
 ἐν τῇ περὶ τῶν Ὀπισθηδευμάτων Ἐπιστολῇ. 791. ἡ ἐκ τῶν ἀτόμων Ἐπικύρη
 θεωροῦσα 781.
 Epicurei 136. 139. ab Epicuro suo neutiquam dissentientes 727.
 seq. confutantur 769. seq.
 Epicuro non melius de providentia sensisse Aristotelem 799. seq.
 Epimenides Cretensis qvī Spartam migravit 495.
 Ἐπιμενίδειοι καθάρμοι 226.
 Epitherses Grammaticus, Æmiliani Rhetoris Pater 206.
 Erasistratus 852.

Era-

- Eratosthenes 849. Grammaticus 492.
 Eretrici Philosophi 728.
 Evander, Lacydis discipulus, Academicus 736.
 Eubulides ἐν τῇ κατ' Ἀριστέλους βιβλίῳ 791.
 Euclus Cyprius 495.
 Eudoxus Mathematicus 480. 482.
 Evelpis Carystius 155.
 Evemerus Historicus 458.
 Evemerus Tegeates, Atheus 753.
 Evgrammo Cyrenæus Musæi librum totum περὶ θισπρωτῶν pro suo
 venditavit. 462.
 Evmolpus ἐν Βακχικοῖς 27.
 Evpolemus 430. 452. 455. 458. ἐν τῇ περὶ Ἰουδαίων τῆς Ἀσσυρίας 418.
 ἐν ἡνι περὶ τῆς ἡλίας θεωρητικῆς 447.
 Euripides τραγωδῆ. 157. τῆς Σωκράτους Διατριβῆς καὶ Φιλοσοφίας ἐκπε-
 σῶν 227.
 oraculo laudatus 227. 228. 229. σκηνικός Φιλόσοφος, Anaxago-
 ra discipulus 504.
 ejus versus 242. 258. 259. 466. 679. D. (ex Euripidis Antiope) 681.
 Μενελίππῃ. 20. 466. Sisyphum inducens 753. ἐν περιθωδρά-
 ματι 681.
 Eusebius suum περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυπραγείας scriptum alle-
 gat 310. seq. χρονικὰς κανόνας pag. 484. Dispositio & Argumen-
 tum librorum de præparatione 788. seq. Ευαγγελικὴν δόξαν ἐξο-
 promittit 789. seq. 856.
 Ezechiel ὁ τῶν τραγωδιῶν ποιητής 436 - 439. ἐν τῇ ἑξαγωγῇ 439-
 442. 443. ἐν τῷ δράματι τῷ Ὀπλεγόμενῳ ἑξαγωγῇ 444 - 446.
 Hecataeus 415. Abderita αἰνὴ Φιλόσοφος αἶμα περὶ τὰς πράξεις ἰκα-
 νώπαιτος ἰδίαν βιβλίον ἀναθεῖς τῇ περὶ Ἰουδαίων ἱστορίᾳ. 408. seq. (ex
 Josephi I. contra Apion. pag. 1049. edit. Lipsienf.) βιβλίον περὶ
 τῆς Ἀβραάμ 417. ὁ τὰς ἱστορίας συντάξας ἐν τῇ κατ' Ἀβραάμ καὶ
 τὰς Αἰγυπτίους 680. Sophocle junior. ibid.
 Hecatzus Milesius. infra, Herodotus.
 Hellanicus 415. 476. 498. ejus βαρβαρικά νόμιμα ex Herodoto &
 Damaso (an Damasippo) descripta 466. in Genealogiis diffi-
 det ab Acusilao 478. castigatur ab Ephoro ibid, res Atticas
 scripsit 489.

- Heracleo 206.
 Heraclides 839. Ponticus 850. ejus ὄγκοι 773.
 Heraclitus 320. 399. 462. 472. 528. 676. 681. 837. 838. 847. 848.
 849. 720. 748. 772. 816. 821. 723. 729. 748. 772. ad ejus dictum
 ποταμὸς ὕλη ποσίδης alluditur 819. Ηρακλείταιοι 723.
 Herculeae dogmata 797. Antisthenes Ηρακλειώτικες τις αἰὲρ τὸ φρό-
 νημα Herculo vir animo 816.
 Hermogenes 458. alius qui loquens à Platone inducitur 515.
 Herodotus 462. 466. Halicarnassensis 491. libro II. 490. He-
 catæum Milesium descripsit, ibid. infra in Pollio, reprehendi-
 tur ab omnibus 478.
 Herophilus 852. ita legendum pro Ηρόφιλος interpreti Escophilus.
 Hesiodus 39. 86. 184. 214. 466. 475. 486. 662. 663. 673. 726. 780.
 499. 500. 620. 677. 680. 688. 693. 662. 663. 694. ex Hebræis
 profecit 667.
 ejus versus 164. 643. fabulæ de Diis, à Platone reprehensæ 641.
 Genealogiæ ab Acusilao 478. Ησιόδοι θεοί 233.
 Hestæus 415. 416.
 Hieronymus Ægyptius ἱστανικός συγγραφεύς 413. ὁ πῶν ἀρχαιολογίας
 Φοινικικὴν συγγραψάμενος 414. 415.
 Hippasus Metapontinus 748.
 Homerus 486. 184. 231. 262. 263. 467. 643. 662. 673. 674. 675. 730.
 766. 480. 481. 498. 499. 500. 579. 593. 805. seq. 823. fabu-
 læ ejus de Diis à Platone reprehensæ 641. 646. versus 674.
 677. 682. 688. 693. 731. 739. 748. 754. 757. 781. Tragediæ prin-
 cept 723. 618. seq.
 oraculo laudatus 227. oraculum de ejus patria 229. ex He-
 bræis profecit 667. seq. Ομηρικὴ ἱστορία 211.
 Ὀμήρειοι 723. Græci nihil HomERICA poësi antiquius habent.
 478. 491. seq. qui antiquiores Homero ferantur 425.
 ὁ ποιητής 85. 88. 89. 90. 158. 594. è Rep. ab Homero ejectus 619. sq.
 Horus Samius 495.
 Hyperides πρὸς Διωνύσιον, & περὶ τῶν Εὐβύλου δωρεῶν 466. Demosthe-
 nis æqualis. ibid.
 Hyperochides 409.
 Hypsicrates scriptor Phœnicus quem Græce vertit Asitus 493.
 Ἰάδεις Μῆσαι 725.

Jan-

Jannes & Jambres Αἰγυπτίαι ἱερογαραματοῖς 411.

Iceetes. vide Oecetes.

Iliadis parvæ autor. 498.

Jobas de Assyriis scribens, Berosus usus est 493.

Jonica secta 471.

Flavius Josephus scriptor Judæus

ἐν τῇ πρώτῃ τῆς Ἀρχαιολογίας 413 - 415 - 417. 418 - 422. 455.

456 - 458. Δὲν δ' ἐπρώτῃ περὶ τῆς Ἰουδαίων δευτερεύουσας 500-502.

ἐν δευτέρῳ συγγράμματι 361 - 370. 476 - 479.

Isæus ἐν τῷ περὶ Κύλωνος κληρῶν descripsit Isocratis Trapeziticum 466.

Isatis 495.

Isocrates 462. ejus Areopagiticus 464. in agone Mausoleo à discipulo Theopompo victus. ibid. Trapeziticum ejus exscripsit Isæus 466.

Ister ἐν τῷ περὶ τῆς Αἰγυπτίων Δοτικίας 499.

Lacydes Arcefilæ successor, propter avaritiam dictus οἰκονομικός 734.

Latinus: ejus sex libri περὶ τῶν σὺν ἰδίων Μενάνδρῳ 465.

Leo ὁ πρὸς περὶ τῶν κατ' Αἰγύπτου θεῶν πραγματείᾳ 499.

Leucippus 844. 850. Zenonem Eleatem audivit 758. 504.

Lini versus 668. ex Hebræis profecit, ibid. circa Trojana tempora vel paullo ante floruit 469. 470. 500. ante Homerum 495.

Longinus 464. περὶ ψυχῆς 822. seq. (confer Longinum Jac. Tollii pag. 252. seq.)

Lyco qui se Pythagoricum appellat 792.

Lycophron 467.

Lysimachi libri duo de Ephori furtis. 467.

Lycurgus 619. 590. 500. 509. Spartiata 480. ex Ægyptiis profecit 482. Ejus leges 221. 369. 496. ipsi datum Oraculum 214. 19. 260.

Lyricus 674. (Pindarus.)

Lysias 462.

Mæoras 464.

Magi Persarum 471.

Manetho (Μάνεθως) 88. ἐν ἱερᾷ βίβλῳ καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ συγγράμμασι. 44. ὁ πρὸς τῶν Αἰγυπτιακῶν ποιησεῖν ἀναγραφὴν. 415. Græce Ægyptiam Historiam scripsit è sacris interpretatus monumētis 500. δευτέρα Αἰγυπτιακῶν id. seq.

Mathematici 846. 847. 849.

Maximus 464.

Maxi-

- Maximus** τῆς χειρὸς Διοτρεῖδος, ὅς ἐστι ἀσημ. ἀνὴρ, ἐν λόγῳ περὶ ὕλης. 337-346.
Megaclides Peripateticus 492.
Megarenses Philosophi 728. 756.
Melampus 480. 481.
Megasthenes συγγραφεὺς, ὁ Σιλεύκῃ Νικάνορι συμβιβικαῖς, ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Ἰνδικῶν 410.
Megillum loquentem inducit Plato 631.
Melanippides Lyricus 680.
Melissus 724. 756. 757. Parmenidis discipulus 720. 758. 804.
 μήλων, ὁ πρὸ συσκευῆς καὶ ἰσθαίων γραψίας 420. lege μόλων, atque intellige Appollonium Molonem, de quo Iosephus.
 Ὁ μελοποιός (Pindarus) 674.
Menander Comicus 682. seq. 688. seq. plagiarius. 465. ejus δαισι-
 δαίμων. supra in Antiphanes.
Menander Pergamenus Historicus 493.
Menedemus 729.
Mentor Carneadis discipulus 738.
Mercurius Trismegistus 36. 46.
Metrodorus 718. 836. 847. 850. 851. Chius 24 766. 846. Nes-
 sa discipulus 758. Democriti. 765. γραφὼν περὶ φύσεως. id.
Philosophus & Propheta Milesius 136. (Thales)
Mnaseas 414. 458. Scepticus 731.
Mnesarchus Pythagoræ F. 504.
Mnesarchus Stoicus 739.
Mochus scriptor Phœnicus quem Græce Alitus transtulit 493.
Molus, Μόλ. 415. leg. ex Iosepho μόλων. Vide paulo ante μήλων.
Monimus ἐν τῇ θαυμασιῶν συναγωγῇ. 157.
Musæus 469. 480. 498. 500. (Moses) 411. 662. Orphei Magister
 432. 495. Ἑρμῆς dictus. ibid. Vide & supra in Eugrammone
 Cyrenæo. Theologorum antiquissimi Linus, Musæus, Or-
 pheus 470.
Myrsilus Lesbicus 159.
Nausiphanes Pyrrhonis discipulus. 768.
 τῶν νεωτέρων Ἰνέες. 852.
Nessas Democriti auditor. 758.
Nicagoras cognomento ἑρμῆς, Alexandri M. tempore 791. alius
 Nicagoras Sophista. 464. Nico-

Nicolaus 415. Damascenus ἰσραηλῆς συγγραφεύς 413. ἐν τῇ πατρὶ. 417. ἐν τῇ ἐννεηκοστῇ καὶ ἑκτῇ βίβλῳ. 414.

Nicomachus Aristotelis F. 793.

Numa Pythagoreus 410.

Numenius Pythagoreus 410. 411. ἐκ τῶν παρὰ Πλάτωνα δορυρίων. 650. seq.

ἐν τοῖς περὶ πύραυ. 536. 537. 538. 539. 543. πρώτῳ περὶ πύραυ. 411. 819. 544. ἐν δευτέρῳ. 525 - 527. ἐν τῷ πέμπτῳ 544.

ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα Διαλέξεως. 727. seq. 737. seq.

Nymphodorus Amphipolitanus ἐν τρίτῳ νομίμων Ἀσίας 499.

Oecetes Pythagoreus 849. (al. Icetes)

Oenomai Cynici γοήτων Φορὰ. 209-213-234. 254-261. parodiæ ad Oracula p. 231. 233.

Oenopides Chius 480. 482.

Onomacritus, Olympiade XL. clarus. Vide Orpheus.

Oracula 123. 124. 125. 145. seq. 159. 168. 175. 188. 190-196. 200-205. 209-212. 214-217. 229. 230. 232. 233. 237-241. 255. 256. 257. 260. 261. 391. 412. 413. 456. seq. 463. 469. ubi Amphiarai, Amphiloichi &c. mentio. 472. 689. favrorum hominum commenta 131. seq. 213. 290. etiam confessione ipsorum ἱεροφαντῶν, θεολόγων καὶ προφητῶν in tormentis 135. Peripateticorum, Cynicorum & Epicureorum 136.

Origenes ὁ θαυμασιὸς ἐν τοῖς εἰς Γένεσιν ἐξηγητικοῖς 280-295. 334-336.

Orpheus 27. 184. 462. 662. 469. 470. 480. 495. 498. 500. Molis discipulus 432.

Ὀρφικά ἐπη. 83. 89. 100. seq. 102. 106. 107. 108. 771. 684-687. 688. 690. 839.

Θεογονία. 47. seq. ἐν πηλίμασι τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον αὐτῷ λεγομένων 664-666.

ab Ægyptiis Theologiam suam hausit Orpheus 103.

Ὀρφικοί καθαρμοί. 226. Orpheo tributa, scripta sunt ab Onomacrito Atheniensi 495.

Ostanes 202. ἐν τῇ Ὑπὲρβαρομένη Ὀκτατεύχῳ. 42.

Pallas ὁ ἄριστος περὶ τῶν ἑξ Μίδρα συναγαγὼν μυθεύων 156.

Parmenides 838. 843. 850. 852. Eleates 23. 790. 720. 718. 723. 724. 756.

G

Libri sti Pars Altera.

756. Xenophanis auditor. 758. 504. Παμφύλης ὁ μέγας. 680.
 Periander 509. (ejus versus. ibid.)
 Pericles Anaxagoræ discipulus. 504.
 Peripatetici 136. 324. 718.
 Phemius 495.
 Phemonoë prima oracula cecinit 499. seq.
 Pherecydēs 41. Σύρις 465. 470. 478. 500.
 Philammon 495.
 Philarchus 156. 164.
 Philemon Comicus 687.
 Philippus 206. 207. alius hoc nomine p. 278.
 Philistus de rebus Siculis 478.
 Philo quartæ Academiæ princeps 726. Clitomachi successor 739.
 Philo Byblius. Φοινικικὴ ἱστορία ex Sanchoniathone 156. seq. libri
 novem Sanchoniathonis ad Abibalum Regem Berytiorum ex
 Phœnicio Græce redditi 31. libri tres ὡς ἀδόξα ἱστορίας.
 32. περὶ Ἰουδαίων. 40. Ἑθωθίων * ὑπομνήματα 41.
 Philo ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ περὶ ἱεροσολύμων. (versibus Heroicis) 421. 452. sq. ἐν
 τῇ ἰδ' τῶν βιβλίων ἱεροσολύμων. 430. hic est Φίλων ὁ πρεσβύτερος 458.
 Philo Hebræus 331. 378. 546 - 548. τὰ οἰκία πατρὸς αἰχμαλώτων
 323. seq. ὁ τὰ Ἑβραίων πεπαιδευμένος 704.
 ὅτι δ' ἐν πρώτῳ τῶν εἰς νόμον 384 seq.
 ἐν τῷ περὶ γεωργίας προτέρῳ 323.
 ἐκ δ' ἐν πρώτῳ ζητημάτων καὶ λύσεων 323. 324.
 ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογία 378 - 381.
 περὶ τῆς εὐνοίας 336. seq. 385 - 400.
 περὶ δ' πάντα ἁπλοῦς ἐλευθερον εἶναι 381 - 384.
 ἐκ δ' ἐν πρώτῳ συγγραμμάτων ὧν ἐπιγράψεν ὑποθελικῶν, 351 - 361.
 βιβλίου δ' τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι Φίλῳ ὁπλίσθηται. 533. 534.
 Philochorus 490. Atheniensis 492. res Atticas scripsit 489.
 Philolaus Pythagoreus 836. 843. 850.
 Philomelus Scepticus 731.
 Philostephanus βιβλίου εὐρημάτων 476.
 Philostratus Alexandrinus βιβλίου τῆς δ' Σοφοκλείης κλοπῆς 465.
 Phlegontis historiæ 488.
 Οἱ ἀναγεγραφότες τὸν ἱερὸν πόλεμον τὸν ἐν Φωκίᾳ. 392.
 Phocylides 687.

Phœ.

* Vigerus explicat, *Chronica*, ab ΠΠΥ: Montacutii Codex ἡθικῶν.

Phœnicum πρῶτοι θεολόγοι 107. eorum doctrina de hominum ortu. 83. 184.

Ἡ Φοινίκων γραφή. 28. Vide infra in Philone Byblio, & supra in Hieronymo Aegyptio. οἱ πρὸ Φοινικικὰ συντάχσαντες 415. Φοινίκων ἀναγραφαί. 458.

Ὁ τῆς Φορωνίδου ποιητής 497.

Φρύγιοι λόγοι. 83. 184.

Physici Philosophi 718. 719. 720. 790. 843. &c.

Pindarus ὁ Βοιωτὸς μέλοπιός. 125. 395. 499.

Lyricus. 674. 688. Pythagoreus 675.

Plato 690. 691. 694. 836. 837. 839. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 851. 852. 590. seq. 596. seq. 681. 573. 574. 576. 586. 471. 480. 539. 554. seq. 83. 97. 99. 172. 184. 187. 206. 230. 362. 411. 462. 511. 508. seq. 795. 790. 794. seq. 753. 754. 815. 816. 717. 718. 720. 722. 801. seq. Platonis etymologiae 517. seq.

Moses Ἀθηκίζων 411. 527. ex Hebræis profecit. 523. seq. 663. seq. 668. seq. ex Aegyptiis. 482. ex Protagoræ libro de ente. 468. Pythagora haud inferior. 727. Πυθαγορείσας 728. 745. 843. Πυθαγόρου 729. μετὰ τὴν Πυθαγόρου καὶ Σωκράτους. ibid. 505. Αἰγυπτιαίων τῶ δόγματι 689. ejus Peripatus 791.

Alcibiade 551.

Cratylo 28. 87. 103. 515. 518. 526.

ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογία 659-662.

Critone 651-659.

ἐν Ἐπινομίδι 702. 640. & 471. 534. ubi excusum ἐν Ἐπινομίδῃ.

ἐν μεγάλῃ Ἐπιστολῇ. 530. Epistola ad Dionysium. 530. seq. 541. ad Hermiam, Erastum, Coriscum 534. 675.

Euthyphrone 649. 650. 651.

Gorgia 577-580.

Λύσιδι. 672.

ἐν Θεαγητῷ, 602. seq. 615. 672. 722 seq. 766.

ἐν νόμοις 607. 610. 589. seq. 711. seq. 706. seq. 99. 369. 410. ἐν πρώτῳ 587. seq. 573. δευτέρῳ 593. ἑκτῷ 581. ἐβδόμῳ, 610. δεκάτῳ 703. 670. 621. seq. 549. ἐνδεκάτῳ 575. πλευματῷ 669.

ἐν πολιτείᾳ 745. seq. 544. 611. 697. seq. 707. ἐν πρώτῳ 582. 614. δευτέρῳ τῆς πολιτείας 583. 641-647. 678. τρίτῳ 610. πέμπτῳ 608 seq. ἑκτῷ 593. ἐβδόμῳ 676. ex decimo de Rep. 677. 563. de Ere- Armenii & 675.

- ἐν πολιτικῇ 559. seq. 582.
 ἐν Σοφιστῇ 724. 680. seq.
 Συμπόσιον 584. seq. (542. 544. 545. 675. 703.
 ἐν ᾧ Τιμαίος 639. 669. 670. 672. 471. 497. 530. 696. 559. 557. seq.
 ἐν Φαίδρῳ 671. 697. 709. seq.
 Φιλιππικὰ 770.
 περὶ ψυχῆς 696. seq. 26. 750. seq. 551-554. 564. seq. 567. seq.
 Verba Platonis (non nominati) de DEo quod non sit malorum
 causa. 250. C.
 πλατωνία dies festus in memoriam Platonis 467. 464.
 Aristotelem calumniantur quidam Platonis libros ἀλαφροῦται.
 791. Zeno & Cephisodorus contra Platonem scribentes 732.
 de Platonis successoribus 726. Academicorum à Platone dis-
 sensus. ibid. seq. 732. Platonis ab Aristotele 798. &c.
 Plotinus ἐκ τῆς περὶ ἀθανασίας ψυχῆς διευτέρου, (contra Aristotelem qui
 animum entelechiam esse contendit) 811. seq.
 περὶ τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων 535. 536.
 περὶ ψυχῆς. 824-835. adde Ennead. IV. 7.
 Πλωτίνιος 464. legendum πλατίνιος ex 467. d.
 Plutarchus 82-86. 99. 119.
 περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις φυσικῶν δογμάτων 747-750.
 753-755. 836-839. 841-852.
 περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς 527-529.
 περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰστίαν καὶ Αἰγυπτίων Θεῶν. 90. 91. 186-188.
 περὶ τῶν ἐν Πλαταιαῖς Δαυδάλων 83-86.
 Στρώματα 20.
 περὶ τῶν ἐκλεισιπτῶν χρησίων 183-185. 188. 189. 205-207.
 πρῶτον περὶ ψυχῆς 563. seq. ex quo Antylli qui revixit & Sositelis
 atque Heracleonis, nec minus Nicandæ cerdonis mentio.
 Poësis Hebræorum 514.
 Poëtæ versus 24. 27. 387. 854. 855. 795. 796. 798. 644. 660. 776.
 781. 782. 795. 796. 798. 499. ποιητὴς τις οὗτος ἀσκητὴς 688. ὡς οὗτος
 ποιητὴς πρὸ Φασίν 388. 823. ποιητικὴ πᾶσι μέσση, 669.
 Vide & supra, in Homero.
 Polemo Xenocratis successor 726.
 Polemo ἐν τῇ πρώτῃ Ἑλληνικῇ 490.
 Pollionis Epistola ad Soterindam de Ctesia, & liber de Herodoti furtis.
 467. ejusdem ἱκνευτής, ibid. Poly-

Polybii historiæ 488.

Polyhistor. 421. Vide supra, Alexander.

Porphyrius περὶ ἀγαλμάτων 97. 98.

ἐν τῇ πρὸς Διεβῶ (Νικηναβῶ 740.) τὴν Αἰγυπτίαν Ἐπιστολῇ 92. 192.
127 - 199. 741.

nescio an etiam 100-102. 108. 109. 110. 111-117.

Διὰ τῶν πρὸς Βόηθον περὶ ψυχῆς. 554-556. 812. seq.

περὶ τῆς τῶν ἐμψύχων ἀποχῆς 28. 93. (idem respicit pag. 144. D.
ἐν ἐπιτομῇ) 147. seq. 149. 150. 151-153. 155. 156. 166. seq. 171-
173. 403-407.

Διὰ τῆς ἀπὸ τῆς Φιλοσοφίας ἀκροάσεως 464 - 468.

περὶ τῆς ἐκ λογίων Φιλοσοφίας 123. 124. 143. 144-147. 168. 174.
189. (ἐπομνύμεν κρινθῆναι ἀπορρητὰ θεῶν 144. 189.) 192. seq.
203. 204. 234. 236-241. 741. seq. ἐν τῷ πρώτῳ 412. seq.

ἐν τῇ καθ' ἡμῶν συσκευῇ sive in opere adversus Christianos, 178.

189. ὅτι καὶ ἡμῶν ἀβασολὴν πεποιημένῳ 234.

ἐν πτερότῳ τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑποθέσεως 31. 485.

Posidonius 844.

Prodicus Chius 619.

Prometheus sapientiam deferens ad homines 539.

Pronætides (al. Protænides) Atheniensis 495.

Prosenes. Προσηνης Peripateticus 464. 467.

Protagoras Abderita 718. 723. 766. 620. Democriti discipulus 504.

758. pro Atheo habitus. Ejus περὶ θεῶν σύγγραμμα 722. 766.

Socratis ætate vixit. 504. ejus dictum μέτρον πάντων χρημάτων ὁ
ἀνθρώπος. ibid. ex libro ejus de ente quædam hausit (Pla-
to 468.

Protarchus 629. 770. 771.

Ptolemæus Mendesius Sacerdos τὰ Αἰγυπτίων ἀνέκαθεν ἱερῶν 497. 490.

πᾶς τῶν βασιλείων πράξεις ἐν τρισὶν βιβλοῖς ἐκτίμεν 493. ἐν ταῖς
χρόνικοις. id. seq.

Pyrrho 790. 718. 729. 730. ab Democrito edoctus 731. hoc est

libris ejus usus 763. discipulus Anaxarchi, Eleus, nihil scripsit.

758. 763. ubi plura de eo. Metrodorum secutus 765.

Pythagoras 619. 487. 727. 728. 753. 754. 837. 842. 843. 845. 851.

852. 187. 320. 362. 411. 462. 834. 669. 673. 510. 500. 772. 834.

478. Samius 480. Xenophanis & Anaxagoræ tempore 504.

- à Judæis multa hausit 411. 664. Pythagoræ περὶ πάσης σοφίας.
 754. Pherecydis discipulus. 470. alia de eo, ibid. seq.
 Pythagorei 671. 549. 839. 844. 488.
 Pythagoras Rhodius 193. 196.
 Pythocles ἐν τρίτῳ περὶ ὁμοιοίας 157.
 Rhadamantus 662. (victos 410.
 Sacrorum librorum versio Græca ante Alexandrum M. & Persas de-
 Salomonis Regis Epistolæ ad Vaphrem Ægypti & Suronem (Hira-
 mum) Tyri Reges 448. seq.
 Sanchoniathon 485. Vide supra in Philone Byblio.
 Scammon Mytilenæus de inventis 476.
 Seleucus Theologus 155.
 Septem Sapientes 496. 500. unius è VII. sapientibus versus, ἐπὶ
 με Φωκίῃ &c. 520.
 Severus Platonius περὶ ψυχῆς 700. 701.
 Sibylla 495. 678. 681. 416.
 Οἱ τὰ Σικελικὰ συγγράψαντες 390.
 Σικελικὰ Μῦθαι 725.
 Simonides 466.
 Socrates 25. sq. 225. 462. 673. 754. 510. sq. 852. 816. 847. 854. 855.
 856. res Hebræorum curiose rimatus 664. tres Deos docens
 728. ex Pythagoræ fonte hausit. ibid. Archelai discipulus, Pro-
 tagoræ ætate vixit 504.
 Solon 471. 500. 509. 619. ἐν πάσῃ ἐλευθείᾳ. 688. Atheniensis 480.
 ex Ægyptiorum institutis in suas leges transtulit. 482.
 Sophistæ Græcorum 495.
 Sophocles 680. bis 687. sq.
 vide & supra, Philostratus Alex.
 Speusippus, Platonis successor 726. 727.
 Stefimbrorus Thasius 491.
 Stilpo 729. 756.
 Stoici 102. 362. 676. 838. 841. 842. 844. 845. 846. 847. 849. 850.
 851. 852. 816 seq. usque ad 835. 668. seq. 670. 671. 674. 718. 755.
 772. 836. 837. factiones inter Stoicos. 728. à Scepticis maxime
 impetuntur 723. à Carneade 737. 738. Philone Academico 739.
 Strato Peripateticus περὶ ἐυρημάτων 476.
 Suronis, (Hirami) Tyriorum Regis Epistola ad Salomonem 449.
 Synal-

Synallus Aristippi discipulus 764.

ὁ τῆς Συρίας χρονόμετρος ἐν τῇ πρώτῃ 452. infra, Thallus.

Σύρων ἀναγραφαί. 458.

Tautus Phœnicus. 31. 39. seq. Ejus κοσμογονία, ὑπομήματα, ἱερὰ
γραφαί, quibus usus Sanchoniaton. 34. 41.

Tatianus 497. ἀπὸ 3 πρὸς Ἕλληνας. 491-496.

Telavges Pythagoræ F. 504.

Teracles (Telecles) 482.

παραπόροι 224.

Thales Milesius 22. 320. 747. seq. 850. 849. 847. 845. 838. 619. 510.
509. 504. 754. 471. 478. 503. ubi plura de eo. Septem sapien-
tum antiquissimus 496.

Thalli historiæ 488. Syriacas res scripsit 489.

Thamus Ægyptius 206. seq.

Thamyris 495.

Theagenes Rheginus sub Cambyse clarus 491.

Theano Pythagoræ uxor 504.

Thearidas ἐν τῇ περὶ Φύσεως 690.

Theocriti Chii Epigramma in Aristotelem & Hermiam 793.

Theodectes tragicædiarum scriptor, 355. in Alcmæone 466.

Theodorus 482. alius 603. seq.

Θεοδώριοι Philosophi 731.

Theodoto Episcopo Laodiceno libros περὶ παρασκευῆς Eusebius in-
scripsit.

Theodotus 458. ἐν τῇ περὶ Ἰσθαίων (versus Heroici) 426-429. adde
Grotium ad Joh. IV. 5.

Theodotus scriptor Phœnicus quem Græcè Asitus vertit. 493.

Theognis 574.

Theologi Veteres 187. 788. &c.

Theophilus 452. 458.

Theophrastus Eresius 28. 29. 148. 150. 151. 404. Nicomachum Ari-
stotelis filium educavit. 793. ab Arcefila auditus 729. 731. ejus
περὶ ὑψημάτων 476.

Theopompus 354. 462. an Ephoro præferendus 464. seq. in un-
decimo de Philippo descripsit Isocratis Arcopagiticum. ibid. in
undecimo Ἑλληνικῶν, Xenophontem, illius ἑμψυχον καὶ ἐνεργον
affectato dicendi genere corrumpens. 465. vide & p. 467.

Thucy-

Thucydides 462. 479.

Timæus Locrus ἐν τῷ Φυσικῷ συγγράμματι 681.

Timæus Tauromenites ἐν ταῖς ἱστορίαις 791. de rebus Siculis 478.

Timo Philasius in Sillis. 855. 729. 763. ubi plura de eo. Scepticus. 731. Pyrrhonis discipulus. 758. omnes præter Pyrrhonem la-
cerat. 759. ἐν τῷ Πύρρῳ 761. ejus versus οὐκ ἂν δὴ Πύρρῳ γ'
ῥίσειεν βροτὶς ἀλλ' 761. versus alii Timonis ibid. & 762.

Timochares ἀπὸ τῶν περὶ Ἀντόχου 452.

Tragœdia. 645. 684.

Triptolemus 662.

Tyrtæus 575.

Vaphris Ægypti Regis Epistola ad Salomonem 448.

Xenocrates 187. 206. successor Speusippi 726. 727.

Xenocratis discipulus Epicurus 768.

Xenocrates Carthaginiensis. 681. Xenocrates Stoicus 846.

Xenophanes 510. 836. 837. 839. 842. 847. 848. 849. 850. Pythago-
ræ & Anaxagoræ tempore. 757. 504. Eleaticæ sectæ princeps.
471. Colophonius. 23. 678. seq. 790. 718. 725. 753. 756.

Xenophon 678. ἐν δότομνημονεύμασιν 853. seq. 743. seq. Epistola ad
Æschinem. 744. seq. Ἑλληνικά. 465.

Ἵμνοι, οἵδαι καὶ τῶν πλετῶν δότορρητα 91. ἱπποδαμί. 271. 330. &c. Φθίγ-
ξομαι οἷς ἡμῖς ἐστὶ &c. 97. 118.

Zeno Melissum audivit 758. 504. ubi plura de eo. Eleates 23. 756. 509.

Zeno Cittieus, Cratetis successor, auctor Stoicorum 816. 820. 821.
823. 846. 671. 728. audivit Polemonem 731. Xenocratem,
Cratetem Cynicum, Stilponemque, & Heracliti scripta dili-
genter evoluit (ita enim intelligo τῶν λόγων μετὰ τῶν Ἡρακλει-
τείων, non ut interpretes *Heraclitum* audivit, quod temporum ratio
non patitur) 729. contra Arcesilam & Platonem scripsit 732.
733.

Zeno Myndius 71.

Zeno junior, successor Chrysippi 816. 820.

Zenodotus Grammaticus 492.

Zethus 499.

Zopyrio 458.

Zopyrus Physiognomon 270.

Zoroaster 184. 484. ejus ἱερὰ συναγωγή τῶν Περσικῶν. 42. idem cum
Ere Armenii 675. 3. Ἐναγγε-

3. *Εὐαγγελικὴ ἀπόδειξις* *Demonstrationis Evangelica* ex viginti libris, decem: primus * nimirum (initio mutilus) usq; ad decimum itidem extrema parte truncum. Hujus operis, quo veritatem Christianæ Religionis ex sacris litteris & Vet. Test. maxime adstruit, & Vaticiniâ de CHRISTO colligit atqve interpretatur, Codices MSS. rarissimi sunt, Montfauconique judicio s) videntur omnes descripti ex membranaceo codice antiquo, qui exstat in Bibl. Regis Galliæ: nam omnes sunt perinde in fronte mutili, & ab eadem voce incipiunt, atqve in eadem desinunt. Libros viginti memorat Hieronymus c. 81. Catalogi, & Photius Cod. 10. Librum XVIII. laudat Hieron. præf. in Hoseam, testatus illo libro Eusebium de Hosea quædam disputasse. Aliud Eusebii opus fuit τῆς καθόλου σοικειώδης εισαγωγῆς pluribus constans libris, cujus sextus, septimus, octavus, & nonus, exstant adhuc MSS. sub titulo *Eclogarum Propheticarum de CHRISTO* libris IV. Hos enim libros in Bibl. Vindobonensi superesse testatur Lambecius lib. 1. p. 139. sq. & lib. 3. p. 75. Ex eodem Lambecio apponam hæc libri quarti *Eclogarum Propheticarum*: ἀλλὰ γὰρ ἐν πέντε καὶ τῶν ἐκλογῶν ὑποτίθιν ἐν τῷ ΤΗΣ ΚΑΤΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ Εἰσαγωγῆς ἑννατῶν τῶν συγγραμμάτων περὶ χράσας, ἐν τῷ ΔΕΚΑΤῳ πῶς διὰ τῶν ἀθίων ἀρεσῶν τὸ λογισμὸν διποβεβλαμμένοις ἐπὶ αὐτῶν ἀρμότῃσιν ἔφοδον ὡς ἀρχὴν περὶ αὐτῶν. Mentio hujus operis in Eusebii Hist. Eccles. lib. 1. cap. 2. ubi opus illud à Demonstratione Evangelica distingvit: ἀλλὰ γὰρ ἐν οἰκείοις ὑπομνήμασι πῶς περὶ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ΠΡΟΦΗΤΙΚΑΣ ἑκλογὰς συναγαγόντες, ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ τι περὶ αὐτοῦ δηλώματα ἐν ἑτέροις συστήσαντες, πῶς ἐρρημένους διὰ τοῦ παρεντι δὲ ἀρκυαθῶμεθα. Doctiss. Blondellus lib. de Episcopis p. 45. ait Eusebium in Demonstratione allegare Historiam suam, sed lib. VI. cap. 13. pag. 273. ad ἱστορίαν quidem suam hoc est ad notitiam & experientiam provocat, Historiæ autem Ecclesiasticæ à se scriptæ neutiquam meminit. Verba sunt: εἰ γὰρ τι δύναται καὶ ἡ ἡμετέρα ἱστορία, καὶ ἡμᾶς αὐτὰς τὰ πάλαι βωμῶν Σιών ζεύγῃσι βοῶν

H

ὑπο

Libri sti Pars Altera.

- * Primi libri argumentum perspicue exponit Eusebius XV. 1. præparat. p. 790. & cap. ult. p. 856. quod cum eo qui in hodiernis codicibus primus est, congruit. Atq; cæteros novem continenter ita ab auctore fuisse subjunctos atq; connexos, ex ipsis librorum exordiis, in quibus numerus etiam subinde libri cujusq; exprimitur, patet.
- s) Montfauconus Diar. Italic. pag. 12. 42.

ὑπὸ Ῥωμίων ἀνδρῶν δεικνύμενην ὀφθαλμοῖς παρελήφαι. *U*berioremi
ἐξέτασιν *locorum Prophetiarum de Vocatione Gentium* facturum se promittit
lib. 2. Demonstrat. pag. 53. quæ in præsentī ὅτε ἀναλέγειν ὅτε ἐρμηνεύειν καιρός. pag. 48. Illa ἐξέτασις perinde ut decem ultimi Demonstrationis libri intercidere. Et dubito an diversi ab editis existent in Bibl. Vaticana, licet in Scaligeranis legas: *il y a au Vatican les dix derniers livres δαποδείξεων d'Eusebe, mais les Italiens sont si jaloux, qu'ils ne les voudroint pas presser.*

Latine vertit *Bernardinus Donatus Veronensis*, dicavitque Paulo tertio Pontifici. Prodiit ejus versio Venetiis primum, hinc Colon. 1542. fol. & cum aliis Eusebii Operibus Basil. 1542. 1548. 1559. & 1570. fol. additis Scholiis Jo. Jac. Grynei & Paris. 1581. fol. Nonnulla in ejus versione castigat Jacobus Billius in observationibus suis sacris, & Georgius Calixtus §. 54. diff. quod Filius DEI Patribus V. T. in propria hypostasi non apparuerit, notat Donatum pleraque de CHRISTO durius & licentius ab Eusebio dicta sic esse interpretatum, ut emolliret. Atque ob similem causam omisisse quædam, monet Posslevinus in apparatu sacro.

Græce typis nitidis Regiis à Codice Regio edidit primus Rob. Stephanus. Paris. 1545. fol.

Græce & latine cum Donati versione, & variis lectionibus & castigationibus brevibus Paris. 1628. fol. additis libro Eusebii contra Hieroclem, duobus contra Marcellum Ancyranum, & tribus de Ecclesiastica Theologia. Hæc editio repetita est Coloniae (sive Lipsiæ potius) 1688. fol.

4. *Εκκλησιαστικὴ ἱστορία*, *Historia Ecclesiastica Libri X.* *
e quibus ultimum dicavit Paulino t) qui Tyri atque inde per sex menses Antiochiæ post depositum Eustathium Episcopus fuit. Absolutum opus Crispo u) adhuc superstitē, quem X. 9. βασιλεία Φιλαρθρου-

* Apud Theophanem p. 5. pro τὴν οὐκ ἀβιβλον, legendum τὴν ὀγδόην βιβλον, ut Combesius etiam in notis animadvertit. Adde Hanckium p. 100. de scriptoribus hys. Fallitur enim Jacobus Goarus, qui putat Theophanem ad opus Eusebii quo veterum Martyrum acta collegerat respicere idque octo libris constitisse.

t) Hunc Paulinum *ιερωτάτον* vocat Eusebius Lib. X. cap. 1. Senem jam fuisse patet ex p. 317. d. De illo multis Hanckius p. 106--113. contendens ante Eustathium sedisse Antiochiæ & paulo ante Concilium Nicænum diem obiisse. Sed veriora videntur, quæ habet Antonius Pagi ad A. C. 340. num. 21.

u) Idem Hanckius, p. 103. seq. & Papebrochius T. 3. Act. Sanctor. April. p. 102. Pagi ad A. C. 316. n. 18. 19.

λανθροπότατον, & mox Θεοφιλέστατον καὶ καὶ πάντα τὰ παρὸς ὁμοιον appellat. Quamquam vero Hegesippus, & Africanus, quodam modo Eusebio praeiverant, Papias quoque & Justinus ac Clemens Alexandrinus, Irenaeus aliiq; varia in scriptis suis annotaverant, quae ad Historiam Ecclesiae & Haeresium facerent, justum tamen Ecclesiasticae Historiae corpus nemo ante Eusebium condidit, unde merito ait, *se πρῶτον τῇ ὑποθέσει ἐπιβῆσαι primum aggressum esse hoc argumentum.* Deduxit autem illud a Christianismi primordiis usque ad Licinium a Constantino M. superatum extinctumque, & pacem Ecclesiae redditam A. C. 324. Indices capitum ab ipso Eusebio praefixos docet Valesius. *τὴν καθόλου ἱστορίαν, Historiam universalem Ecclesiasticam vocat opus suum Eusebius lib. VIII. cap. 2. pag. 294.*

Latine vertere voluit Hieronymus, * scripturus Historiam Ecclesiasticam, qui etiam libro de Scriptoribus Ecclesiasticis pleraque omnia repetiit ex Eusebio, licet translata liberius nec semper satis accurate. Vertit Eusebii Historiam Rufinus, sed ita ut varia passim, librumque decimum x) integrum propemodum omitteret, alia adderet atque interpolaret, & ipse libros duos novos subjungeret y) producentes Historiae telam ad Theodosii M. obitum usq; , sed incertis quibus scatent & parum credibilibus narrationibus iudicio & fidei Eusebii neutiquam respondentes. Rufini versio dicata Chromatio Aquilejensi Episcopo, & jam Augustino lib. de cura promortuis c. 6. laudata, quae lucem vidit Rom. 1476. fol. Mantuae. 1479. fol. Paris. sine temporis nota, literis Longobardicis, ex emendatione Goffredi Boussardi 8. Lugd. 1523. 8. Paris. 1541. fol. & Basil. 1523. 1528.

H 2

ex

- * Hieron. in vita S. Malchi: *Præ exerceri cupio in parvo opere. Et veluti quandam rubiginem lingua abstergere, ut venire possim ad latioram historiam. Scribere enim disposui, (si tamen vitam Deus dederit, Et si vii imperatores mei saltem fugientem me Et clausum persequi desierint) ab eventu Salvatoris meæ ad nostram ætatem, id est, ab Apostolis usque ad huius temporis faciem, quomodo Et per quos Christi Ecclesia nata sit Et adulta, persecutionibus creverit, martyriis coronata sit, Et postquam ad Christianos Principes venerit, potentia quidem Et divitiis major, virtutibus minor facta sit.*
- x) Rufinus Epist. ad Chromat. *Sciendum est, quod decimus liber huius operis in Græcæ, quoniam perparum habet in rebus gestis, per reliqua omnia in Episcoporum panegyricis tractatibus nihil ad scientiam rerum occupatus, omisis quæ videbantur superflua, historia, si quid habuit, nono conjunximus libro, Et in ipso Eusebii narrationis dedimus finem. Decimum vero Et undecimum librum nos conscripsimus. &c.*
- y) De horum duorum Rufini librorum Græca versione dixi infra in Socrate.

ex recensione Beati Rhenani, cum Hist. Tripartita, cui in edit. 1535. fol. accedunt liber Nicephori XVII. incerto interprete, Victor Vitenſis de perſecutione Vandalica, & Græce primum tunc editi libri V. Hiſt. Eccleſiaſtica Theodoriti. Prodiit iterum Ruſini verſio cum Hiſt. tripartita Baſil. 1539. 1568. Francof. 1588. Itidem Baſil. 1542. 1548. 1559. 1570. fol. cum Jo. Jac Grynai ſcholiis, inter alia Eusebii opera. Novam verſionem composuit & Eduardo VI. Angliæ Regi dicavit *Wolfgangus Musculus*, editam cum verſione librorum de vita Constantini, Hiſtoriarumque Socratis, Sozomeni, Evagrii ac Theodori Lectoris & Dorothei Tyrii, & quem Camerarius tranſtulit Theodoriti, Baſil. 1549. 1557. 1562. 1611. fol. Omisit Ruſino etiam præteritum librum de Martyribus Palæſtinæ, quamobrem perinde ut ob alios naves à Valeſio reprehenditur. Tertia verſio Hiſtoriarum Eccleſ. Eusebii, item Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii, auctore Jo. Chriſtophorſono Ciceſtrienſi Episcopo, prodiit Lovanii 1570. & Coloniarum 1470. & 1581. cum *Suffridi Petri* annotationibus, fol. & Paris. 1571. fol. quam licet *latiniffimam* vocat Montacutius. T. I. Orig. p. 264. tamen multis in locis infelicitè reddere Eusebium & Baronio errandi anſam paſſim dediffe, multi jam obſervarunt, quorum judicia collegit Martinus Kempius in Bibl. Theologica p. 509. ſq. & B. Tho. Ittigius præf. ad Hiſt. Eccleſ. ſeculi 2. p. 3. ſq. Vide & D. Dorſchei diatyposin Concilii Nicæni p. 4. Librum de Martyribus Palæſtinæ Chriſtophorſonus in octavum Hiſtoriarum librum tranſfudit. Quartam verſionem *Meredithi Hanmeri*, illius qui Chronicon Hiberniæ edidit, haud vidi, neque editam puto. Sexta *Henr. Valeſii* prodiit, Græcis Eusebii omiſſis, Paris. 1678. fol.

Græce Eusebii, Socratis, Theodoriti, Sozomeni & Evagrii Hiſtoriam Eccleſiaſticam elegantiffimis typis ex Codd. Regiis edidit Rob. Stephanus Paris. 1544. fol. Confer. laudati Ittigii librum de Patrum Bibliothecis p. 727. ſq.

Græce & Latine eodem ſcriptores vulgaverunt Genevenſes, addita Jo. Chriſtophorſoni verſione & Suffridi Petri annotationibus. Anno 1612. fol. quæ editio quia parum emendata eſt, ideo nihil ea flagitioſius prodiſſe ait Montacutius p. 187. apparatus ad Origines Eccleſiaſticas.

Ab eo tempore Eusebii Hiſtoria, liber de Martyribus Palæſtinæ, libri IV. de vita Constantini, cum Constantini Oratione ad Sanctos

ctos & Eusebii in Constantinum Panegyrico insignem accepit lucem à præclara industria eruditissimi viri *Henrici Valesii*, qvi Græca recensuit ad MSS. binos Regiæ Bibl. qvibus Rob. Stephanus usus fuerat, tertiumque optimum Mazarinianum, scholiis etiam græcis hinc inde illustratum, qvas notis suis plerasque Valesius inseruit, & quartum Nic. Fucketii, tum varias lect. e Turnebi, Vulcobii & Savilii Codicibus: tum novam & accuratiorem * versionem notasq; doctas atq; omnibus Historiæ Eccles. studiosis legendas addidit, denique præter diss. de vita Eusebii & scriptis, & veterum de Eusebio in utramq; partem testimonia, præmisit Petri de Marca Epistolam ad se scriptam, de originibus Christianismi in Gallia, qvo de argumento conferri etiam possunt Andreas Saussæus de Mysticis Galliæ scriptoribus p. 279. sq. & 300. sq. & auctor novæ dissertationis de tempore introducta in Galliam Christianæ religionis (de qua Ephemerides Parisienses A. 1703. p. 1071.) præcipue Joannes Launojus in Epistola Petri de Marca disputatione. Dissertationes Valesius notis suis subjunxit has quatuor 1) de schismate Donatistarum usque ad A. C. 325. 2) de uno tantum non duobus templis a Constantino Hierosolymæ conditis, 3) Ad Jac. Usserium, adversus illius sententiam de perdita versione LXX. Interpretum & Hexaplis Origenis. 4) De Martyrologio quod Rosveidus edidit, & perperam pro veteri genuino Romano Martyrologio jactavit. Prodiit Eusebius Valesii Græce & latine Paris. perquam nitide A. 1659. fol. apud Antonium Vitré, & ex Valesii chirographo paucis qvibusdam in versione mutatis atq; pluribus additis quæ uncinis inclusa sunt in animadversionibus ex secundis Valesii curis, apud Petrum le Petit, Paris. 1677. fol. Exinde ad priorem edit. recusus Moguntiæ ut habet titulus, sive Francofurti potius 1672. fol. & ad posteriorem editionem Parisiensem, Amsterd. 1695. fol. typis Francofurtensibus Wustianis. Paginæ Eusebii quod vehementer dolendum in hac postrema haud respondent. Obiit Valesius Parisiis, Nonis Maji A. 1676. Vitaq; ejus à fratre Hadriano scripta ad Ludovicum Nublæum, post Parisiensem editionem recusa Lipsiæ 1680. 8. cura nobilissimi Viri Frid. Ben. Carpzovii, atqve in vitis selectorum

H 3

ali-

* Non desunt quidem in hac etiam versione sui hinc inde navi, à viris doctis partem ab eo tempore notati, sed propter plurima quæ rectissime atqve eruditissime vir summus vidit & expressit, laudem semper maximam feret ab æquis & cordatis lectoribus, nedum veniam ob quantulascunque hallucinationes,

aliquot virorum a Guil. Batelio collectis & Londini A. 1681 & 1704. 4. editis p. 719. & ante Eusebium Valesii edit. Amst. 1695. fol.

Germanice Eusebii & Rufini atque tripartitam historiam cum continuatione usque ad A. C. 1545. edidit D. Caspar Hedio, Argentorati apud Jo. Hervvadium 1545. fol.

Belgice prodit Dordraci 1613. fol.

Anglice per Samuelem Parkerum versos & in Epitomen redactos Eusebii libros X. Historiæ Ecclesiasticæ, didici ex Novellis Reip. litterariis A. 1703. mense Augusto, pag. 229.

Gallice Claudio Seyffelio, Archi-Episcopo Taurinensi interprete, quæ versio laudatur in Morlerii speciminibus literariis (essais de literature T. 1 pag. 35.) Novissime ex interpretatione Lud. Cousini. Paris. 1675. 4. Hunc Eusebii, Socratis, Sozomeni ac Theodoreti locos aliquot sublesta fide vertisse arguit Paulus Colomesius in Observatt. sacris. p. 61.

Eusebii Historiam integram propemodum in suum opus transcripsit Nicephorus Callistus, unde Valesius ad singula Eusebii capita numeros Nicephorianos in margine annotavit. Totum quoque ut jam dixi Catalogum suum scriptorum Ecclesiasticorum, paucis exceptis, ex Eusebii Historia concinnavit transtulitque Hieronymus, neque enim alioqui puto ab illo Historiam ipsam Eusebii integram latine translata, licet hoc aliquis suspicari possit ex his ejus verbis lib. 1. in Rufin. *Laudavi Eusebium in Ecclesiastica Historia, in digestionem temporum, in descriptione sanctæ terre, & hac ipsa opuscula in latinum vertens mea lingua hominibus dedi.* Etiam Hieronymo versionem Eusebianæ historiæ tribuit Bridefertus Ramesiensis in glossis ad Bedam de temporum ratione cap. 28. Sed illam Rufini esse constat. Quo sensu autem Apocryphis accenseatur Historia Eusebii in Gelasiano decreto, disputant Jo. Pearsonius 1. Vindic. Ignatii p. 48. & Matthæus Larroqvanus in Observationibus ad Personianas Vindicias pag. 35. seq. Vide & Baluzium ad Antonium Augustinum de emendatione Gratiani pag. 717. seq. edit. Maastrichtianæ, ubi confutat Carolum Molinæum, qui de altero Eusebio Pamphili & altera Historia Ecclesiæ cogitavit. Sane multis exemplis patet, in illo decreto Apocrypha vocari non modo scripta supposita Auctoribus

ribus per hæreticos & falsa, sed etiam vera & certissima non hæreticorum modo manifestariorum, sed quoque eorum scriptorum, quorum doctrina non per omnia Ecclesiæ probata erat, uti Eusebius Arianismi suspectus fuit apud multos, & Colluthianorum atque Meletianorum 2) familiaritate male audivit.

INDEX accuratus Scriptorum, Episcoporum & aliorum Virorum illustrium, Hæreticorum quoque memoratorum in Eusebii Historia Eccles. & libris de vita Constantini,

Adornatus à me ad paginas editionis Græcolatina Valesiana Parisiensis & Moguntina.

- A**bdus Abdi F. (Rufino) Abdias. 34.
 Abercius sive Avircius Marcellus. 179.
 Abgarus, infra Agbarus.
 Acacii & Strategii Comitum literæ ad Constantinum. 59.
 Achæus, iudex. 263.
 Achilles presbyter Alexandrinus, scholæ catechetice præfectus. 289.
 Acta Apostolorum Apocrypha. 97. Vide Andreas, Paulus, Petrus.
 Acta falsa de Christianorum ἀθεμίτητος. 350. seq.
 Acta Pilati 40. seq. in Christianorum conficta odium, & pueris ediscenda data. 350. 352. τὸ πλάσμα τῶν κατὰ τὴ Σωτῆρος ἡμῶν ὑπομνήματα χθὲς καὶ πρῶην διαδεδοκότων. 27.
 Acta Passionis Garpi, Papuli & Agathonice. 163.
 Adauctus, Rationalis & Procurator Imperatoris, Martyr sub Diocletiano. 304.
 Adrianus Manganænsis, Martyr sub Maximino. 341.
 Ædesius Philosophus Apphiani frater, Martyr. 326.
 Αἰγυπτίων μάθησις, Θεοπρόποι &c. 445. 449. Geometriæ, Astronomiæ & Arithmeticæ inventionem sibi tribuunt Ægyptii. 645.
 Ælia-

2) Confer Tillemont. T. V. memor. Hist. Eccles. part. 1. pag. 156.

- Ælianus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
latenum. 279.
- Ælius Publius Julius, Develtus in Thracia Episc. 187.
- Æmilianus præfectus Ægypti. 257. 258. 259. 260.
- Æmilius Frontinus, Asiæ Pro COS. 185.
- Julius Africanus. 18. Ejus *Epistola ad Aristidem* περί συμφωνίας τῆς ἐν ἡμῶν
ἐυαγγελίῳ γενεαλογίας. 20-23. alia ejus scripta, 230.
- Agabus Propheta N. T. 41. 42. 46.
- Agapius Cæsareæ Palestinæ Episcopus. 288.
- Agapius Martyr sub Diocletiano, 321. 327. alius 322.
- Agathobulus cognomine Ἀθάσκαλος, scriptor Judæus ante Philo-
nem. 187.
- Agathonica, Martyrium passa. 136.
- Agbari Edessæ Regis *Epistola ad Christum* 32.
- Agrippæ Castoris contra Basilidem. 120.
- Agrippinus Episcopus Alexandrinus, 141. 174.
- Albinus Procurator Judææ, Festi successor 66.
- Alcibiades Martyr Montanista 167. 168. Forte pag. 179. pro μι-
πάδην legendum Ἀλκιβιάδην, uti pag. 183. Ἀλκιβιάδης pro μι-
πάδης.
- Alexander Episcopus Cappadociæ atque inde Hierosolymæ sive Eliæ
210. 212. 228. 248. ubi Bibliothecam instruxit. 222. Confessor
Christi, in carcere mortuus 234. Huic Alexandro Clemens
Alex. librum de Canone Ecclesiastico adversus Judaizantes nun-
cupavit 214. Ejus *Epistola ad Antinoitas*. 212. ad Antiochen-
ses 212. 213. ad Demetrium 222. ad Origenem 216.
- Alexander Episcopus Romæ 115. 117. 170.
- Alexander Phryx, Medicus & Martyr 183. alius 239. alius 261.
alii duo, Ægyptius & Gazæus (A. C. 304.) 321.
- Alexander Montanista, Pseudomartyr. 185.
- Alexandrina schola. 175. 280. 285.
- Alpheus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
- Ambrosius, à Valentini secta ab Origene revocatus 218. Origenis
ad scribendum ἐργασίας 224. ei librum de martyrio dicat
Origenes 228. Confessor sub Maximino. 228.
- Ammia Philadelphensis, Prophetis Nov. Test. 183.
- Ammon Berenicensis Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex.
Epistolas contra Sabellium 277. Am.

- Ammon Martyr, sub Decio. 240.
- Ammonarium, virgo martyrio sub Decio coronata. 239. Alia hoc nomine. id.
- Ammonianus Martyr, sub Decio. 239.
- Ammonius Philosophus, Origenis præceptor ex Christiano Ethnicus teste Porphyrio 220. Eusebius tamen huic Ammonio tribuit librum de consensu Moyſis & Jēſu, aliaque scripta Christianum auctorem testantia. 221.
- Ammonius præfectus Alexandrinæ, Martyr sub Diocletiano. 303.
- Anacletus sive rectius Anencletus, Episcopus Romæ. 87. 91. 170.
- Anatolius Alexandrinus, Episcopus Cæsareensis 288. inde Ladoicea 284. seq. ubi de ejus multiplici eruditione. Ab Alexandrinis rogatus scholæ Aristotelicæ recturam in se suscipere. 285. Ejus Canon Paschalis. 286. sq. Isagoge Arithmetica libris decem. 287.
- Andreas Apostolus 71. Ejus Acta Apocrypha. 97.
- Anicetus, Romæ Episcopus. 124. 135. 147. 141. 142. 171. 193.
- Annales & commentarii publici Edessenorum. 31. sq.
- Annianus Episcopus Alexandrinus. 66. 87.
- Anteros Episcopus Romæ. 229.
- Anthimus Episcopus Nicomediensis, Martyr. 297. 307.
- Antinous. 121. Antinoi Prophetia. 122.
- Antipater Herodis Ascalonitæ F. 19. 22.
- Antoninus presbyter, Martyr sub Maximino. 343.
- Anulinus Africa Procos. 391. 393. ad eum Epistola Constantini M. 390. altera 394.
- Apelles hæreticus 177. multis libris scripta sacra Veteris Test. infectatus. 178.
- Apionis & Petri disputationes. 110.
- Apio Judæorum adversarius. 43. liber ejus contra Judæos. 85.
- Alius Apio Christianus scriptor in Hexaëmeron. 195.
- Apocrypha ab Hæreticis supposita. 143.
- Ἀπὸ τῶν Φαί, censuales tabulæ 355.
- Claudius Apollinaris 141. 169. 187. Episcopus Hierapolitanus 146. 149. 169. Ejus Apologia pro Christianis ad Verum Antoninum.

146. alia scripta 149. contra Montanistas 179. 186. *Ἡαc sunt γραμματα qvz. memorantur.* 187.
- Apollonia martyrium passa. 237.
- Apollonides (ex Artemonis hæresi) sacras Scripturas corrumpit. 198.
- Apollonius scriptor adversus Montanistas. 184-186.
- Apollonius Martyr. 189. *ἐπὶ παιδείᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ βεβοημένος.* O-
ratio ejus Apologetica ad Senatum dicta. *ibid.*
- Apollonophanes Philosophus. 220.
- Apostolica vox, *γρηγορε δοκιμοι τραπεζῖται.* 253.
- Apostolicus presbyter S. Irenæo laudatus. 173. S. Clementi Alexan-
drino. 215.
- Apostolorum Acta Apocrypha. 97. *διδασκαί id.*
- Apphianus Martyr, sub Maximino. 322-325.
- Aquila Confessor, sub Valeriano. 261.
- Aquila Ponticus qui libros V. T. Græce vertit, 173. 217.
- Aquila Præfectus Ægypti 204. 207.
- Arabianus, Christianus scriptor, 195.
- Arabum Psychopannychitarum error ab Origene confutatus. 233.
- Archelaus Herodis Magni F. 27.
- Archiva Edessena. 32.
- Ares, Martyr sub Maximino. 335.
- Aristidis Apologia pro Christianis. 116. seq.
- Aristion, vir Apostolicus, 111. ejus *διηγήσεις τῶν ἰνὰ Κυρίᾳ λόγων* à Papia
laudatæ, 112.
- Aristo Pellæus, scriptor. 118.
- Aristobulus, ex Pancade, scriptor Judæus 215. unus è LXX. Inter-
pretibus. 287. ejus *βίβλοι ἐξηγητικαὶ τὰ Μωυσέως νόμῳ* ad Ptole-
mæos, Lagi & Philadelphum. *ibid.*
- Aristoteles. 197. Aristotelica schola Alexandria, 281.
- Artraxerxis temporibus clarus Esdras. 174.
- Artemas. 282.
- Artemonis hæresis, 195. sq.
- Asclepiades Antiochiæ Episcopus. 212. 223.
- Asclepiodotus Theodoti coriarii, hæretici discipulus. 197. sacras
Scripturas corrumpit. *ibid.*
- Asclepius, sectæ Marcionitarum Episcopus, Martyr sub Maximino,
335. sq.
- Asterius Urbanus, scriptor. 182.

Asty-

- Aftyrius Senator Romanus, Martyr. 264.
 Ater (al. Aster) Ægyptius, Martyr. 239. sq.
 Athenodorus, Gregorii Thaumaturgi frater, Origenis discipulus, Ecclesiæ alicujus in Ponto Episcopus. 230. 263. 278.
 Attalus Pergamenus, Martyr. 157. 161. 162. 163. 167.
 Atticus, Vir Consularis, 104. alius Episcopus Synnadenensis in Phrygia. 222.
 Auctoris nescio cujus (Rhodonis forte) libri tres contra Montanistas 179-183. Alius contra Artemonis hæresin. 195.
 Avilius Episcopus Alexandrinus. 87. 90.
 Avircius Marcellus, 179.
 Aurelius Cyrenius, infra Cyrenius.
 Autolycus ad quem Theophilus Antiochenus scripsit. 146.
 Auxentius Martyr sub Maximino. 319.
 Babylas Episcopus Antiochenus. 229. Confessor Christi, in carcere mortuus. 234.
 Bacchius Justini Martyris avus. 126.
 Bacchylides 144. forte idem cum Bacchylo, de quo mox.
 Bacchylus Corinthiorum Episcopus. 190. Ejus Epistola de Paschate. 191.
 Barcabbas & Barcoph, Basilidis Prophetæ. 120.
 Barcochebas. 118. 122.
 Bardesanes Syrus. 151. Ejus errores & scripta. ibid.
 Barnabas. 30. 38. Ejus Epistola. 214. 215. spuria. 97.
 Justus Barsabas, vir Apostolicus. 112.
 Bartholomæus Apostolus. 175.
 Basilicus Marcionita. 177.
 Basilides Alexandrinus, Hæreticus 119. Ejus libri XXIV. in Evangelium. 120.
 Basilidiani. 142. Eorum Prophetæ, supra in Barcabbas.
 Basilides Martyr. 207. 208.
 Basilides Pentapolitanus Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alex. 277.
 Benjamin, Episcopus Hierosolymitanus.
 Beryllus Bostrenorum Episcopus & ejus scripta. 212. error. 231.
 Befas Martyr, 239.
 Biblia; martirium passa. 158. seq.

- Bibliotheca Æliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 234.
 Blandina martyrium passa. 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus. 178. 187.
 Bolanus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 latenum. 279.
 Cæcilianus Carthaginienſis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo. Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem. 195. contra Proclum Montanistam
 Ζήτησις sive Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexaëmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus. 120. Carpocratiani. 142.
 Carpus Martyr. 136.
 Cassianus Hierosolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani χρονογραφία. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 242.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus. 222.
 Cephas (Galat. II, 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis. 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus ἀποκαλύψις. 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes noluit 100. 128.
 Chæremón Diaconus. 257. 258. 261.
 Chæremón Nili urbis Episcopus, cum conjugerelegatus 240.

Chæ-

Charemon Stoicus. 210.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

CHristo tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHristi dicta quæ in Evangeliiis non leguntur, 108. 186. *ἔτι καὶ ὁμοιωταὶ καὶ διδασκαλίας*, libris Papiæ insertæ. 112.

Chrysophora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clemens 216 Alexandrinus 175. Pantæni discipulus 214. presbyter 213. scholæ Catecheticae Alexandrinæ præfectus 208. assertor Divinitatis CHristi 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, Quis dives salvetur, 91-94.

Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

πολυπῆ καὶ μακρὰ συγχεάματα heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobitus Judæus hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon Hermopolitanae Ecclesiae Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cætum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ. Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἰκτῶν, 537.

Coracio Chiliafmi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochemum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philosophus. 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

- Crispus Parentis Constantini in expeditione & victoria adversus Li-
 cinium Comes. 398. 399.
 Cronion Eunus Martyr. 238.
 Cronius Philosophus. 220.
 Culciani Præfecti Ægypti sub Maximino, & Christianorum hostis
 supplicium. 366.
 Cyprianus Episcopus Carthaginensis, rebaptizandos hæreticos do-
 cuit. 251. Ejus Epistolæ. 242.
 Aurelius Cyrenius Martyr. 187.
 Aurelius Cyrenius, Præfectus sub Gallieno. 262.
 Cyrus Rex Persarum. 408.
 Cyrillus Episcopus Antiochenus. 284.
 δαίμονια προσηµείωσις. 317.
 Dalce. 134.
 Damas Magnesiæ ad Mæandrum Episcopus. 107.
 Decii Imp. edictum contra Christianos. 238.
 Demetrianus Episcopus Antiochiæ. 248. 251. 263. 277. ejus filius
 Domnus. 282.
 Demetrius Episcopus Alexandrinus. 190. 202. 204. 205. 209. 216.
 221. 222. 228. 229.
 Demetrius presbyter. 261.
 Demetrius Judæus scriptor. 215.
 Desposyni, Servatoris nostri cognati. 23.
 Didymus ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
 Diocletiani edictum contra Christianos à Christiano quodam de-
 tractum & publice discerptum. 296. *Est non recte, inquit La-*
ctantius cap. 13. de mortibus persecutorum, magno tamen animo.
 Diodorus ὁ τῆς βιβλιοθήκας ἡγουµένος. 646.
 Dionysia Martyrium passa. 239.
 Dionysius *Arcopagita* primus Athenarum Episcopus. 74. 144.
 Dionysius *Corinthiorum* Episcopus. 74. 141. Ejus Epistolæ variæ. 143.
 sq. ad Athenienses. 74. 143. 144. ad Ecclesiam Romanam. 68.
 144. 145.
 Dionysius Origenis discipulus, 229. scholæ catecheticae præfectus
 ibid. inde *Alexandrinus* Episcopus. 232. 261. 278. 289. *ὁ καὶ*
ἡµᾶς 100. (Confer Dodvvelli diff. ad Irenæum pag. 227.)
 Ejus Epistolæ *de baptismo*, I. ad Stephanum Episcopum Rom.
 251.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. alia, ibid. Ejusd. Epistolæ ad *Cornellium* Episcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Episcopum. 236-241. 246. Ad Antiochenam Ecclesiam. 279. Adversus *Germanum* Episcopum. 235. 257-261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epistola de sabbato 296. alia *πρὸς γυναικας* ibid. alia Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. - - 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.
- Dionysius ad quem scripsit, quisque *συμπρεσβύτερον* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.
- Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.
- Dionysius *ὁ ἀπὸ Ἰταλίας*. 547.
- Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.
- Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano, 308.
- Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.
- Docetæ. 214.
- Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.
- Domitius ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.
- Domninus Martyr sub Maximino, 328.
- Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.
- Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 282. 284.
- Donatistæ innuuntur. 473.
- Dorotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.
- Dositheus hæreticus. 141. Dositheani. ibid.
- Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.
- Dusa-

Dufares ab Arabibus cultus. 645.

Ebionæi. 99. 173. 218.

Elevtherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142. 153. 168. 170. 171. 189.

Elias Martyr sub Maximino. 335.

Elpistus. 144.

Encratitarum hæresis. 149 seq.

Ἐνναθαῖς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino. 333 sq.

Τὰ ἐν τῷ ἐνὸς καὶ ἑνὸς. 287.

Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.

Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 112. 113.

148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione

fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189.

Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* contra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.

Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316.

437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.

Ejusdem ad civitatem Tyriorum 352. seq. ad Sabinum præ-

fectum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam

Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum

Licinii contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis

388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta

contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum

Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis.

390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexan-

drum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium

missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæ-

cilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanorum

Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam

486. post Synodum Nicænam 491-494. ad Eusebium Cæsariensem

Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem

de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520.

seq. alia 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Maca-

rium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem

& reliquos Episcopos Palæstinae. 509. seq. ad Miltiadem Episco-

pum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis

edi-

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodorum, Theodorum, & reliquos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum, Rationalem Africæ memoratur 395.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græcè à latino versa. 547. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandria Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroëna* provinciarum de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provinciarum *Palaestina*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesiæ *Smyræorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesiæ ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154-165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Prophetarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174. Esæi. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. *Ἀπὸ τῶν πατέρων* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganænsis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Larandensi concionatur 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Eronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

K

Euphra-

- Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.
- Euphronius presbyter. 519.
- Eupolemus Judæus. 215.
- Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
- Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodicens. 261. 284.
- Eusebius Cæsareensis, usus Bibliothecâ Eliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *ἱστορικὸι
κατόντες* 4. libri de Demonstratione Evangelica. 10. Ecloga-
rum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308 d. Antiquiorum Martyrum passionēs.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata. 232.
Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili,
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἰστορήσαμεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τό-
πων γεγόμενοι.* 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.
- Eutychianus Episcopus Romæ. 284.
- Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
satenum. 279.
- Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.
- Fadus, *Φαδός*, Procurator Judææ. 49.
- Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
- Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.
- Faustus 236. 260. idem forte Faustus Diaconus. & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ac postea Martyr. 261.
- Faustus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano 308.
- Felix Episcopus Rom. 283. 284.
- Festus Procurator Judææ. 61.
- Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.
- Firmilianus Præses Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.
- Flavianus Præses Palæstinæ. 318.
- Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
- Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

Flo.

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilæi. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
 Georgius presbyter. 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus, 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gorthæus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Asiæ ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libris tradi-
 tiones Apostolicas *ὑπομνήματα* 121. ubi locus ex illo
 opere : & plura 142. 143. *ἐν τῇ πέμπτῃ ὑπομνήματι* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarsi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Hemerobaptistæ. 143.
 Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum *πάντα ῥεῖ πᾶν δίκην* alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris *εἰς τὴν Ἀπίστολον* 195.
 Herais catechumena martyrium perpessa. 206.
 Hermæ Pastor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæresi) sacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Episcopus Hierosol. 289.
 Hero Origenis discipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Hefychius Ægyptius Episc. Martyr sub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Episc. ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
 Hippolytus 222. ejus liber de Pascha & alia scripta 223. seq.
 Historici non Christiani, *οἱ ἀποθνήσκοντες καὶ ἡμᾶς λόγους συγγράφουσιν*. 89. 116. 154. 169. *ἰδίως ὡς αὐτῶν συγγράφουσιν*. 268.
 Homerus. 319. 608.
Βρέβιος ab Hosio missum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
 Hosius Episcopus Cordubensis. 393. 487.
 Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenæus Hierosolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epistola 66. 97. Jacobus Justus Episcopus Hierosol. 38. seq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra. 265. sq.
 Ignatius Antiochenus Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistola. 106. sq. 110. locus ex Epistola ad Rom. 107. ad Smyrnæos. 108. Epistolarum ad se missarum meminit Polycarpus, easque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippeneses misit. 109.
 Incerti auctoris adversus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæresin. 195.
 Ingenuus, *Ἰγγίνης*, sub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apostolus. 90. 91. sq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128, bene Græce scripsit. 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *ἐκ ἀκριβῶς ἑλληνισσα*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.

Joannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 275. ejus *παράδοσις* à Papia laudatæ. 112.

Joannes Episcopus Hierosol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.

Josephus Barsabas Vir Apostolicus. 112.

Flavius Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia: 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Josephus Episcopus Hierosol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hæreses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 171. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 183. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoade. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.

Ifchyriion Martyr, sub Decio. 240.

Isidorus Ægyptius Martyr. 233. sub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judæ Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.

Judas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 108.

Judas Episcopus Hierosol. 118.

Judæorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hæreses. 64. 142. Judaicæ *διουπησις*. 143.

Juliana à qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

- Bibliotheca Eliæ urbis. 222. Pamphili Martyris. 234.
 Blandina martyrium passa. 157. 161. 164.
 Blastus hæreticus. 178. 187.
 Bolanus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Cæcilianus Carthaginienſis Episcopus 391. 394. ad eum Epistola
 Constantini M. 393.
 Caji duo, Episcopi Hierosolymitani. 176.
 Cajus adversus Artemonem. 195. contra Proclum Montanistam
 Ζήτησις five Διάλογος 67. 99. 100. 103. 222. sq.
 Cajus Episcopus Romanus. 284.
 Cajus Martyr 183. alius Cajus. 236. 260. 261.
 Callistio ad quem Rhodon scripsit. 178.
 Callistus Episcopus Romanus. 223.
 Candidus in Hexæmeron. 195.
 Capito Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Carpocrates hæreticus. 120. Carpocratiani. 142.
 Carpus Martyr. 136.
 Cassianus Hierolymorum Episcopus. 176.
 Cassiani χρονογραφία. 215.
 Cassius Tyri Episcopus. 194.
 Cataphrygum hæresis. 149. 178. 179. sq. 186. 222. infra, Mon-
 tanistæ.
 Catharos se ipsi appellabant Novatiani. 242.
 Catholicæ Apostolorum Epistolæ. 215.
 Celadion Episcopus Alexandrinus. 125. 141.
 Celerinus Confessor sub Decio. 142.
 Celsus Iconii in Pisidia Episcopus. 222.
 Cephas (Galat. II. 9.) diversus à Petro Apost. unus è LXX. Christi
 discipulis. 30.
 Cerdo Episcopus Alexandrinus. 90. 115.
 Cerdo hæreticus, Romæ, Marcionitarum auctor. 124.
 Cerinthus hæreticus. 99. sq. ejus αποκαλυψεις. 100. illi tributa à
 nonnullis Apocalypsis Johannis. 273. communi balneo cum
 eo uti Johannes noluit 100. 128.
 Chæremon Diaconus. 257. 258. 261.
 Chæremon Nili urbis Episcopus, cum conjuge relegatus. 240.

Chæremon Stoicus. 210.

Ad Chrestum Syracusanorum Episcopum Constantini M. Epistola. 391.

CHristo tributa ad Abgarum Epistola. 32. CHristi dicta quæ in Evangeliiis non leguntur, 108. 186. *ἔναι τῶν ἀποστόλων καὶ διδασκαλίας*, libris Papiæ insertæ. 112.

Chrysophora. 145.

Clarus, Ptolemaidis in Syria Episcopus. 194.

Clemens 216 Alexandrinus 175. Pantæni discipulus 214. presbyter 213. scholæ Catecheticiæ Alexandrinæ præfectus 208. assertor Divinitatis CHristi 196. Præceptor Origenis. 208. de ejus scriptis 214. seq. Ex Hypotyposeon sive Institutionum Divinarum libris 63. 65. 215. 216. Ex libro V. 30. VI. 38. 53. VII. 38. 46. seq.

Stromatum libro I. 175. 176. 208. III. 101. 102. VII. 102.

Libro de Paschate 147. 215.

Libro, Quis dives salvetur, 91-94.

Clemens Episcopus Romæ 74. 87. 90. 106. 170. male confunditur cum Flavio Clemente Consule, 89. Epistolam ad Hebræos Græce vertisse à quibusdam traditur. 110. 227.

Ejus Epistola ad Corinthios 88. 110. 142. 145. 170. 215.

Epistola secunda. 110.

πολυεπὴ καὶ μακρὰ συγγραμματα heri & nudius tertius Clementi supposita, Petri & Apionis disputationes. 110.

Cleobitus Judæus hæreticus. 142. Cleobiani. ibid.

Conon Hermopolitani Ecclesiæ Episcopus, ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 247.

Constantini M. Oratio de pace ad Synodum Nicænam. 489. Oratio ad Sanctorum cœtum 567. seq. Epistolæ & edicta. Vide infra, Epistolæ. Statuæ ejus inscriptio. 359. sq. Episcopus τῶν ἐκτός, 537.

Coracio Chiliaismi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 272.

Cornelius Episcopus Antiochenus 141.

Cornelius Episcopus Romanus, 234. 245. 247. 250. Ejus Epistola ad Fabium Antiochemum de condemnatione Novati (Novatiani) 242-245. Aliæ ejus Epistolæ. 242.

Cornutus Stoicus. 220.

Crescens Philosophus. 136. 137. Alius Crescens à Paulo Apost. missus in Gallias 74.

251. II. ad Xystum Episcopum Rom. 252. III. ad Philemonem presbyterum Rom. 253. IV. ad Dionysium presbyterum (postea Episc.) Romanum. 254. V. ad Xystum Episcopum Rom. 254. VI. ad eundem. 255. Alia Epistola ad Dionysium Rom. de Luciano. ibid. Epistolæ *Paschales*. 266. ad Alexandrinos compresbyteros. 266. 268. 269. ad fratres per Ægyptum constitutos. ibid. ad Hieracem Episcopum. 266. sq. ad Flavium. 266. alia, ibid. Ejusd. Epistolæ ad *Cornelium* Episcopum Rom. 247. 248. ad *Domitium & Didymum*. 260. 266. ad *Fabium* Antiochenum Episcopum. 236-241. 246. Ad Antiochenam Ecclesiam. 279. Adversus *Germanum* Episcopum. 235. 257-261. ad *Hermammonem* & fratres in Ægypto constitutos. 250. 255-257. 269. 270. ad *Novatum*. 247. Epistola de sabbato 296. alia *περὶ γυμνασίου* ibid. alia Epistolæ. 266. 269. 277. liber secundus de promissionibus contra Nepotem, 100. 270. - - 276. alia ejus scripta. 247. 248. 277.

Dionysius ad quem scripsit, quisque *συμπροσβύτερον* vocatur à Dionysio Alex. 252. postea Episcopus *Romanus* 254. 277. 279. 283. eidem libros contra Sabellium Dionysius Alex. inscripsit. 277.

Dionysius *Tripolitanus*, Martyr 321. Alius Dionysius Martyr. 322.

Dionysius *ὁ διὰ τῆς ἰταλίας*. 547.

Dioscorus Confessor. 239. alius presbyter. 261.

Dius presbyter Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano, 308.

Dius Episcopus Hierosolymitanus. 211.

Docetæ. 214.

Dolichinus Episcopus Hierosolymitanus. 176.

Domitius ad quem scripsit Dionysius Alex. 260. 266.

Domninus Martyr sub Maximino. 328.

Domnus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 263.

Domnus Demetriani Episcopi F. Episcopus Antiochenus. 182. 184.

Donatistæ innuuntur. 473.

Dorotheus Evnuchus, presbyter Antiochenus, Hebraice peritus, quem sacras Scripturas in Ecclesia interpretantem Eusebius audivit. 284. baphii apud Tyrum Procurator. ibid. & 292. Martyr 296. 297.

Dositheus hæreticus. 142. Dositheani. ibid.

Dracilianus, præfectorum Prætorio Vicarius sub Constantino 500.

Dusa-

- Dufares ab Arabibus cultus. 645.
 Ebionæi. 99. 173. 218.
 Eleutherus Diaconus. 142. deinde Episcopus Romanus. 125. 142.
 153. 168. 170. 171. 189.
 Elias Martyr sub Maximino. 335.
 Elpistus. 144.
 Enekratitarum hæresis. 149 seq.
 Ἐνναθάς Scythopolitana, passa martyrium sub Maximino 333 sq.
 Τὰ ἐν τῇ ἐνδοχ μαρτυρία. 287.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. sq.
 Epistolæ Imperatorum, *Hadriani* ad Minucium Fundanum 122. 123.
 148. *Antonini Pii* ad Larissæos, Thessalonicenses, Athenienses
 & omnes Græcos pro Christianis. 148. *M. Antonini* de legione
 fulminatrice 169. ad commune Asiæ pro Christianis. 126. 189.
Gallieni ad Dionysium & reliquos Episcopos. 262. *Aureliani* con-
 tra Christianos 283. *Diocletiani*. 294. 296. 298. 318. 360. 364.
Galerii Maximiani palinodia 345. 346. pro Christianis 315. 316.
 437. *Maximini* contra Christianos 323. seq. 333. 350. 357. 365.
 Ejusdem ad civitatem Tyriorum 352. seq. ad Sabinum præfe-
 ctum prætorio, pro Christianis 347. seq. Edictum in gratiam
 Christianorum. 360. sq. 363. sq. 438. mentio & 352. Edictum
Licinii contra Christianos 396. *Constantini & Licinii* pro Christianis
 388. seq. 360. 362. 367. 370. 388. seq. *Constantini & Licinii* Edicta
 contra Maximinum 366. *Constantini* pro Christianis post victum
 Licinium 399. ad Anulinum de bonis Ecclesiarum restituendis.
 390. ad eundem de immunitate Clericorum. 394. ad Alexan-
 drum Episcopum Alexandrinum & Arium presb. per Hosium
 missa. 473 - 478. ad populum Antiochensem 516. seq. ad Cæ-
 cilianum Episcopum Carthag. 393. ad Chrestum Syracusanum
 Episcopum. 391. sq. ad Ecclesias, ante Synodum Nicænam
 486. post Synodum Nicenam 491-494. ad Eusebium Cæsarien-
 sem Episcopum 465. alia 518. tertia. 543. quarta ad eundem
 de conficiendis sacris Codicibus. ibid. Lex de hæreticis. 520.
 seq. aliæ 453. seq. 455 - 463. 464. 482. seq. Epistola ad Maca-
 rium Hierosolymorum Episcopum. 499. 500. 501. ad eundem
 & reliquos Episcopos Palæstine. 509. seq. ad Miltiadem Episco-
 pum Urbis Romæ & Marcum. 391. ad Provinciales Orientis
 edi.

edictum ex Græco versum latine. 466-471. ad omnes Provinciales de restituendis bonis Christianorum. 455. seq. ad Saporem Regem Persarum. 530. seq. ad Theodotum, Theodorum, & reliquos Antiochiæ congregatos. 519. ad Synodum Episcoporum in urbe Tyro. 546. 547. Constantini Epistola ad Ursum, Rationalem Africæ memoratur 301.

Sabini præfecti prætorio sub Maximo Epistola ad Præsides provinciarum Orientis pro Christianis, ab Eusebio Græcè & latino versa. 347. seq.

Epistola Synodica Concilii *Antiocheni* ad Dionysium Romæ & Maximum Alexandria Episcopum & reliquos Episcopos contra Paulum Samosatenum 279. seq. Concilii *Gallicani*. 191. Martyrum *Lugdunensium* ad Eleutherum Episcopum Romæ. 168. Epistola Synodica Ecclesiarum *Osdroëna* provincie de celebratione Paschæ. 191. Episcoporum provincie *Palæstina*. 191. 194. Ecclesiarum *Ponti*. 191. Concilii *Romani*. 191. Epistola Ecclesie *Smyræorum* ad Philomelienses & reliquas Ecclesias. De martyrio Polycarpi. 128-135. eorundem de martyrio Pionii. 136. *Viennensis* & *Lugdunensis* Ecclesie ad Ecclesias Asiæ & Phrygiæ. 154-165. 166. 167. sq.

Epimachus Martyr. 239.

Eros Episcopus Antiochenus. 141.

Esdras librorum Prophetarum, Artaxerxis tempore restitutor. 174.

Essai. 143.

Evangelium secundum Hebræos. 97. 113. 143. ab Ebionæis solum receptum. 99. Syriacum 143. *2^a παράγου* Tatiani 150. Vide & Matthiæ, Pauli, Petri.

Evarestus Romæ Episcopus. 106. 115. 170.

Eubulus Manganænsis. Martyr sub Maximino. 341.

Euclidis Geometria. 197.

Evelpis laicus in Ecclesia Larandensi concionatur 222.

Eumenes Episcopus Alexandrinus. 118. 125.

Eronion Eunus, Martyr. 238.

Evodius Episcopus primus Antiochiæ. 91. post Petrum. 106.

K

Euphra-

- Euphranor ad quem scripsit & cui librum de tentationibus dicavit
Dionysius Alexandrinus. 277.
- Euphronius presbyter. 519.
- Eupolemus Judæus. 215.
- Euporus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 177.
- Eusebius Diaconus 257. domo Alexandrinus. 284. 285. 286. postea
Episcopus Laodicens. 261. 284.
- Eusebius Cæsareensis, usus Bibliothecâ Æliæ urbis ab Alexandro
Episcopo instructa, 222. 284. & Bibliotheca Pamphili, cujus
indicem inseruit libris de Pamphili vita. 231. Eusebii *ἡτοιμασμένοι
κατ'ὅρους* 4. libri de Demonstratione Evangelica. 10. Ecloga-
rum Propheticarum libri. ibid. Orationes. 405. 542. 550. De
Martyribus Palæstinæ. 308 d. Antiquiorum Martyrum passiones.
135. 136. ubi de Pionio, & 153. 169. 189. Apologia pro Ori-
gene ab Eusebio & Pamphilo communi studio elaborata. 232.
Liber II. illius operis 224. 232. liber VI. 233. De vita Pamphili,
libri tres 231. 288. 308. 336. *ἰσορροπῶμεν δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῶν τό-
πων γενομένοι*, 301. Antiochenum Episcopatum repudiat. 516. 518.
- Eutychianus Episcopus Romæ. 284.
- Eutychius qui interfuit Synodo Antiochenæ contra Paulum Samo-
satenum. 279.
- Fabianus Episcopus Rom. 229. Martyr. 234.
- Fadus, *Φαδός*, Procurator Judææ. 49.
- Fabius Episcopus Antiochenus. 234. 236. 242. 248. 262.
- Faustinus Confessor sub Valeriano. 261.
- Faustus 236. 260. idem forte Faustus Diaconus, & Confessor sub
Valeriano. 257. 258. 261. ac postea Martyr. 261.
- Faustus presbyter Alex. martyr sub Diocletiano 308.
- Felix Episcopus Rom. 283. 284.
- Festus Procurator Judææ. 61.
- Firmilianus Cæsareæ Cappadociæ Episcopus. 228. 247. 251. 252. 263.
278. 279. 280.
- Firmilianus Præses Palæstinæ. (A. C. 308.) 330. 341. 337. 333. ejus
supplicium 342.
- Flavianus Præses Palæstinæ. 318.
- Flavius ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
- Florinus presbyter Rom. hæreticus. 178. 187. 188.

- Florus Procurator Judææ. 68.
 Æmilius Frontinus Asiæ Pro-COS. 185.
 Ad Minucium Fundanum Asiæ Pro-COS. rescriptum Hadriani, 122.
 seq. 148.
 Galenus 197.
 Galilæi. 17. 143.
 Gallieni Imp. rescripta pro Christianis. 262.
 Georgius presbyter. 519.
 Germanicus Martyr 129.
 Germanio Episcopus Hierosol. 211.
 Germanus Episcopus ad quem scripsit Dionysius Alex. 257. 260.
 Germanus Martyr sub Maximino 333.
 Gordius Episc. Hierosol. 211.
 Gorgonius procurator provinciæ sub Ethnico Imp. Christianus. 292.
 martyr sub Diocletiano 297.
 Gorthæus hæreticus Judæus à quo Gortheni. 142.
 Serenius Granianus ProCOS. Vide Serenius.
 Gratus Asiæ ProCOS. 180.
 Gregorius (alio nomine Theodorus) Origenis discipulus, Ecclesiæ
 in Ponto Episc. 230. 263. 278.
 Hadriani. Imp. edictum Judæos vetans Hierosolymam reverti. 118.
 rescriptum ad Minucium Fundanum. 122. seq. 148.
 Hegesippus 87. 88. 89. seq. 103. 104. 105. 121. seq. 125. 141. vide-
 tur à Judæis ad Christianos accessisse 143. quinque libri tradi-
 tiones Apostolicas *ὑπομνήματα* 121. ubi locus ex illo
 opere : & plura 142. 143. *ἐν τῇ πέμπτῃ ὑπομνήματι* 63-65.
 Helcesaitarum hæresis simul nata simul extincta 232.
 Helena Adiabenorum Regina. 49. 50.
 Helena Augusta Constantini M. mater. 504. 505. 506.
 Helena Simonis Magi. 50.
 Helenus Tarsi Episcopus 247. 251. 252. 278. 279.
 Heliodorus Laodiceæ Episcopus 251.
 Hemerobaptistæ. 143.
 Heraclas 217. presbyter 222. Plutarchi Martyris frater, Episco-
 pus Alex. Origenis discipulus. 204. 228. 229. 232. 253. 254.
 Heraclides procurator prædiorum Imp. Constantini 393.
 Heraclides Martyr, Origenis discipulus. 206.

- Ad Heracliti Philosophi dictum *πάντα ῥεῖ πᾶν δίκην* alluditur 613.
 Heracliti Christiani scriptoris *εἰς τὸν Ἀπίστολον* 195.
 Herais catechumena martyrium perpeſſa, 206.
 Hermæ Pastor 72. 97. 173.
 Hermogenes hæreticus 146.
 Hermophilus (ex Artemonis hæresi) sacrarum Scripturarum corruptor. 198.
 Hermon Episcopus Hierosol. 289.
 Hero Origenis discipulus, martyr. 206. alius Ægyptius 239.
 Hero Antiochenus Episcopus. 108. 141.
 Herodes Magnus 18. 19. 24. Junior. 29. 42. Irenarcha. 131. 134.
 Hesychius Ægyptius Episc. Martyr sub Diocletiano 308.
 Hieracas Ægyptius Episc. ad quem scripsit Dionysius Alex. 266.
 Hierax qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samosatenum. 279.
 Hippolytus 222. ejus liber de Pascha & alia scripta 223. seq.
 Historici non Christiani, *οἱ ἀποθνήσκοντες τῇ καθ' ἡμᾶς λόγῳ συγγραφεῖς*. 89. 116. 154. 169. *ἰδιότῃς ὡς αὐτῶν συγγραφεῖς*. 268.
 Homerus. 319. 608.
 Hosius ab Hosio missum ad Cæcilianum Carthag. Episcopum. 393.
 Hosius Episcopus Cordubensis. 393. 487.
 Hyginus Episcopus Romæ. 123. 124. 125. 171. 193.
 Hymenæus Hierosolymorum Episcopus. 263. 278. 279. 289.
 Hyrcanus. 19.
 Jacobi Epistola 66. 97. Jacobus Justus Episcopus Hierosol. 38. seq. 63. 74. (ubi & de altero Jacobo) 86. 117. 142. Ejus cathedra 265. sq.
 Ignatius Antiochenus Episcopus. 91. 173. Ejus Martyrium & Epistolæ. 106. sq. 110. locus ex Epistola ad Rom. 107. ad Smyr-
 næos. 108. Epistolarum ad se missarum meminit Polycarpus, easque una cum aliis quas potuit invenire, ad Philippenses misit. 109.
 Incerti auctoris adversus Cataphrygas lib. I. 179. II. 181. III. 182.
 Incerti auctoris contra Artemonis hæresin. 195.
 Ingenuus, *Ἰγγένιος*, sub Decio Martyr. 240.
 Joannes Apostolus. 90. 91. sq. cum Cerintho noluit eodem uti balneo. 100. 128, bene Græce scripsit. 276. Ejus Evangelium.

94. sq. 172. 216. 226. 227. Epistola prima. 274. 275. secunda & tertia. 96. 97. 227. 274. Apocalypsis. 96. 97. 146. 172. sq. 186. 227. 255. 271. 272. 273. forte Joannis presbyteri 111. 273. sq. 275. dictio *ἐκ ἀκριβοῦς ἐλληνιστῶνα*. 276. Acta Apocrypha. 97. sepulchrum. 102. sq. 191.

Joannes presbyter Vir Apostolicus. 111. utriusque Joannis sepulchrum Ephesi. 111. 275. ejus *παράδοσις* à Papia laudata. 112.

Joannes Episcopus Hierosol. 117.

Joannes Lector memoria excellenti, Martyr sub Maximino. 343. sq.

Josephus Barlabas Vir Apostolicus. 112.

Flavius Josephus 287. 215. Ejus laus & scripta. 84. sq. Historia. 17. 20. 27. 42. 50. 65. 68. 75. 81. Veritatis studium. 49. Antiquitatum lib. XVII. 25. XVIII. 18. 27. 28. 29. 30. ubi testimonium de Christo, & 43. seq. XIX. 47. sq. 49. XX. 60. sq. 65. ex Antiquitatum Epilogo (sive de vita sua) 86. De bello Judaico lib. II. 18. 25. sq. 45. 61. V. 76. sq. VI. 78-80. 82-84. contra Apionem. lib. I. 85.

Josephus Episcopus Hierosol. 117.

Irenæus. 142. 143. 215. Presbyter Lugdunensis 168. Episcopus. 170. Ecclesiarum Galliarum præcipuus. 191. auditor Polycarpi. 170. 188. pacis studiosus 191. Ejus libri quinque adversus hæreses. 171. 98. 108. 110. 119. 120. 124. lib. I. 51. 98. 100. 119. 120. 124. 150. II. 91. 171. III. 91. 100. 124. 127. sq. 170. 171. IV. 141. V. 88. 110. 141. 172. Epistola ad Florinum de Monarchia. 187. 183. contra Marcionem. 146. 172. de Ogdoad. 177. Epistola Synodica ad Victorem Episcopum urbis Romæ. 192. 193. Alia ejus scripta. 187. 194. Christum Deum & hominem confitetur. 196.

Ischyrius Martyr, sub Decio. 240.

Isidorus Ægyptius Martyr. 233. sub eodem.

Judas Galilæus 17. 18.

Judas Apostoli Epistola. 66. 97. 214. 215.

Judas scriptor de LXX. hebdomadis Danielis. 208.

Judas Episcopus Hierosol. 117.

Judeorum in Christianos odium & maledicta. 140. septem hæreses. 64. 142. Judaicæ *δυνάμεις*. 143.

Juliana à qua Symmachi commentarios Origenes accepit. 218.

- Julianus** Episcopus Alex. 174. 190. 201. alii duo Episcopi Hierosol. 176.
Julianus Apameensis Episcopus. 182.
Julianus Martyr. 238. alius Cappadox sub Maximino. 340. sq.
Ælius Publius Julius, Develtæ Coloniz Thraciz Episcopus. 187.
Justinus. 98. 105. 173. assertor Divinitatis Christi. 196. ejus scripta. 139. sq. *ὑπερὸς κατὰ μαρτίαν ὁμολογούμενα*. 125. 144. adversus omnes hæreses. 125. priore Apologetico 50. 122. 125. 126. 136. 137. sq. secundo Apologetico 122. 123. 125. 126. 136 137-139. dialogo adversus Tryphonem. 140.
Justus Episcopus Alexandrinus. 117.
Justus Barsabas vir Apostolicus. 112.
Justus Tiberiensis, Historicus. 86.
Jacobus Justus Episcopus Hierosol. Vide supra, in Jacobus. Alius Justus Judæus, Hierosol. Episcopus. 100. 117. alius Junior, item Episcopus Hierosol. 117.
Lætus præfectus Ægypti. 447.
Latronianus Conrector Siciliz. 392.
Leonides Origenis pater, Martyr. 201.
Levi, Episcopus Hierosol. 117.
Libri Veteris Test. 149. 225. Novi. 97.
Liber quem cælo delapsus jactabant Helcesaitæ. 234.
Licinii edicta contra Christianos. 434. sq. Vide & supra Epistolæ. Ejusdem Oratio 446. 451.
Linus Romæ Episcopus. 71. 74. 87. 91. 170.
Longinus Philosophus. 220.
Lucæ Evangelium Paulo Apostolo probatum. 73. 226. Lucas Pauli Evangelium litteris mandavit. 172. traditus à quibusdam Græce vertisse Epistolam ad Hebræos. 110. 215. 227.
Lucianus Antiochenus presbyter, Martyr sub Maximino. 307. Ejus oratio Apologetica, dicta Nicomediæ præsentem Imperatorem. 307. 351. De Luciano Epistolam ad Dionysium Romanum scripsit Dionysius Alexandrinus. 255.
Lucius Martyr. 139.
Lucius Episcopus Romæ. 250. sq.
Lucius qui in Synodo Antiochena Paulum Samosatenum condemnavit. 279.

Lucius

- Lucius presbyter. 261.
 Lucius Judæorum Dux. 116.
 Lupus Ægypti præfectus. 115.
 Lulius Quietus, dux exercitus Romani. 116.
 Macar Martyr. 239.
 τὰ Μακκαβαϊκὰ Σαββῆθ Σαββανὲ ἱλ. 216.
 Macrianus. 270. ἐπὶ τῶν καθόλου λόγων τῆ βασιλείας Catholicus sive Rationalis Imperatoris. 256. Hic ibidem dicitur ἀρχισυνάγωγος τῶν ἀπ' Αἰγυπτῶν μαγῶν, quod instar Magorum Ægypti Moysi resistantium, præstigias supersticiosas Valeriano svalit.
 Malchionis, Sophisticæ Scholæ apud Antiochenos præfecti & presbyteri Christiani contra Paulum Samosatenum disputatio. 278. 279.
 Malchus Martyr sub Valeriano. 261.
 Manes hæreticus. 283.
 Manichæi. 284.
 Marcella martyrium passa, unâ cum filia Potamiæna. 287.
 Marcellus Confessor sub Valeriano. 258. ex fratribus Romanis, 257.
 Marcellinus Episcopus Rom. 284.
 Marcianus S. Irenæi frater. 104.
 Marcianus hæreticus Doceta. 213. 214.
 Marcion Ponticus, hæreticus. 125. 128. 144. 146. 150. 173. 177. 224.
 Marcionistæ. 143. eorum dissidia. 177. auctor Cerdo. 124. plures Martyres habere se jactabant. 182. Mulier ex illa secta martyrium passa sub Valeriano. 262. Asclepius Episcopus sub Maximino. 335.
 Marcius Turbo, Dux exercitus Romani. 116.
 Marcus Episcopus primus Alexandrinus. 66. Ejus Evangelium 95. 96. à Petro Apostolo probatum. 53. 216. Marcus Petri interpres. 95. 96. 112. seq. 172.
 Marcus Episcopus Alexandrinus junior. 115.
 Marcus Hierosolymorum Episcopus. 119. 176.
 Marcus ad quem Constantini M. Epistola. 391.
 Marcus hæreticus. 124.
 Maria Christimater, 23. 14. alia Maria, 79. 80.

Mari-

- Marinus Martyr. 263.
 Marinus Tyri Episcopus. 251. alius 391.
 Masbothæi, Judaica hæresis, 142. 143.
 Maternus. 391.
 Matthæus. 226. ejus Evangelium. 95. seq. 113. 172. 175.
 Matthias Apostolus 30. 31. 38. Evangelium ei suppositum. 97.
 Matthias Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Maturus Martyr. 157. 161.
 Maximilla, Montani Prophetis. 178. 180. 122. 186. laqueo gulam
 sibi fregit. 181.
 Maximinus Episcopus Antiochenus. 146. 186. alius Hierosolymi-
 tanus. 176.
 Maximini Imp. edicta Vide supra Epistolæ.
 Maximus Bostrensis Episcopus. 278.
 Maximi liber, unde malum, & quod materia creata à DEo sit. 195.
 Maximus quem compresbyterum vocat Dionysius Alex. 257. 258.
 qui in Episcopatu Alexandrino post Dionysium successit. 261.
 278. 279. 289.
 Maximus presbyter Romanus, Confessor sub Decio. 242.
 Maxys, tribunus militum sub Maximino. 334.
 Mazabanes, Episcopus Hierosol. 234. 251. 263.
 Melcatharus à Phœniciis cultus. 645.
 Meletius Ponticarum Ecclesiarum Episcopus. 289. Vir in omni ge-
 nere doctissimus, propter eloquentiam vero *Mel Atticum*; *μελις*
τῆς Ἀττικῆς dictus. Eusebio per septennium notus. id.
 Meletiani. 472.
 Melito 141. 215. Sardianus Episcopus. Ejus Scripta. 146. seq. ex
 libro de Pascha. 147. ex Apologetico ad Imp. Verum. 127. 147.
 148. ex ejus eclogis S. Scripturæ ad Onesimum. 148. seq. CHri-
 stum DEum & hominem confitetur. 196.
 Melito Evnuchus. 191.
 Menander hæreticus. 98. 119. *μενανδριανισαί* 142.
 Mercuria martyrium passa. 239.
 Meruzanes, Episcopus Armeniorum. 247.
 Metras Martyr. 237.
 Metrodonus Marcionis sectæ presbyter, Martyr. 135.

Miltiades Montanista 179. Vide supra, Alcibiades.

Miltiadis Montanistarum adversarii liber quod non deceat Prophetam in ecstasi loqui. 183. alia ejus scripta. 184. assertor Divinitatis Christi 196.

Ad Miltiadem Episcopum urbis Romæ, & Marcum, Constantini M. Epistola. 391.

Moderatus Pythagoricus. 220.

Modestus, scriptor. 141. contra Marcionem. 146.

Montanus hæreticus. 149. 168. 180. 183. 184. laqueo gulam sibi fregit. 181.

Montanistæ plures se jactabant habere Martyres. 182.

Mopsus à Cilicibus cultus. 645.

Moses presbyter Rom. Martyr sub Decio. 245.

Musæus scriptor Judæus, post Philonem ac Josephum laudatus. 287.

Musanus scriptor. 141. contra Encratitas. 149.

Mysteria gentium. 621.

Narcissus Episcopus Hierosol. 176. 190. 194. 210. 211. 212.

Narcissus ad quem Constantini M. Epistola. 519.

Natalis Confessor, Theodotianorum Episcopus. 196. seq.

Nemesion Ægyptius, Martyr. 240.

Neon Episcopus Larandensis. 222.

Nepos Episcopus Ægyptius Chiliaismi assertor à Dionysio Alex. confutatus. 270. ejus ἑλεγχόμενα Ἀλληγοριῶν. 271. Psalmi. ibid.

Nicæna Synodus 486. seq.

Nicetes, Herodis Irenarchæ Pater. 131. 134.

Nicolaitæ. 101. Nicolai dictum: ὅτι ὡς ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν τῇ σαρκὶ θεοῦ. ibid.

Nicomachus Iconii Episcopus. 278. 279.

Nicomachus Pythagoreus. 220.

Nilus Ægyptius Episcopus & Martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Novatus (rectius Novatianus) Ecclesiæ Rom. presbyter. 241. seq.

Novati χρίσμα. 248. νεωπροποιία, 251.

Numenius Philosophus. 220.

Obandes ab Arabibus cultus. 645.

Olympiadum scriptores. 46.

Onesimus Ephesiorum Episcopus. 107.

Onesimus ad quem excerpta s. Eclogas S. Scripturæ scripsit Melito.

148.

L

Ora-

Libri sti Pars Altera.

Oraculum de Domino terrarum ex Judæorum finibus prodituro. 84.

Oraculum duplex Apostolis redditum de ipsorum Hierosolymis commemoratione 75. 186.

Oracula Jovis Philii. 349. quibus deceptus Maximinus. 363.

Oratio Panegyrica ad Paulinum Tyri Episc. dicta. 371-388. de ædificatis & restauratis templis post restitutam Christianis pacem.

De Origene. 201. seq. 208. seq. 216. seq. 218. seq. 234. seq. vendit λόγων δεχάτων συγγραμμάτα. 205. Philosophos veteres illustravit 219. presbyter 209-224. ejus auditores 263.

Hexapla. 217. Tetrapla. 217. Epistola ad Leonidem patrem, quæ cum ad Martyrium sustinendum hortatur puer, 202. ex alia Epistola. 221. Epistola ad Philippum Imp. & Severam Augustam. 233. Commentarii in Sacras Scripturas 224. 225. 230. 231. 233.

Ejusdem Tom. III. expositionum in Genesin 71. Tom. IX. 225.

Expositio primi Psalmi 225. 226. Homilia in Psalm. LXXXII. 233.

Tom. I. Expositionum in Matthæum. 226.

Tom. V. Expositionum in Evangelium Joannis. 226. Tom. XXI. 229.

Homiliæ in Epistolam ad Hebræos. 227.

Libri de principiis. 225. de resurrectione libri duo. 225. *σπουδαῖς* decem. 225. liber de martyrio ad Ambrosium & Protoctetum. 228. Epistolæ variæ 235. 229. ultra centum 233. ad Africanum de Susanna. 230. Acta in Synodo contra Beryllum. 232. in Synodo contra Arabes Psycho-panychitas. 233. ad Fabianum Episc. Rom. & alios Episcopos de recta fidei suæ ratione. 233. plenior Indicem scriptorum Origenis dederat in Vita Pamphili 231. Ad Origenem scripsit librum de martyrio Dionysius Alex. 247.

Orpheus. 650.

Zoticus Otrenus. vide Zoticus.

Pachymius Ægyptius 254. Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.

Palma Episcopus Amastrianorum. 144. 191.

Pamphilus Cæsareensis presbyter. 288. seq. Martyr sub Maximino
ibid.

ibid. 231. 308. 329. 336. 338. 339. 340. 341. una cum Eusebio Apologeticum Origenis composuit. 232.

Pantanus ex Stoico Philosopho præfectus Scholæ Christianæ Alexandrinæ 175. 208. 214. 216. 221.

Papias Hierapolitanus Episcopus. 53. 106. Ejus quinque libri λόγων κυριακῶν ἐξηγήσεις. 110. Ex proœmio librorum ipsius 111. alter locus è libris Papiæ 112. σφόδρα σμικρὸς τὸν γὰρ, ibid.

Papyrius. 191.

Papulus Martyr. 136.

Patermuthius Martyr sub Maximino. 343.

Patricius Vicarius Præfectorum. 393.

Paulinus Laicus concionatur Iconii. 222.

Paulinus cui librum X. Historiæ dedicat Eusebius. 369. Tyrionum, Episcopus 371. Idem innuitur 376. c. d. 385.

Paulus Antiochenus, vir disertus sed hæreticus qui Alexandria docuit Origenis tempore. 203.

Pauli Apostoli Actus Apocryphi 72. 97. Epistolæ. 226. rejectæ ab Ebionitis 99. Helcesaitis 234. Epistola ad Hebræos 72. 110. 194. 215. seq. 223. 227. locus ex illa Paulo tribuitur à Dionysio Alex. 237. Paulus ante Petrum nominatus 265, quanquam in latino inversus ordo conspicitur.

Paulus Jannitenis, Martyr sub Maximino. 336.

Paulus Samosatenus 195. 284. Episcopus Antiochenus 277. damnatus in Synodo 278. sq. & depositus. 282. Ducenarius quam Episcopus vocari maluit. 280. Ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων καὶ ὑποαγορεύων ἀμα βαδίζων δημοσίᾳ καὶ δορυφορούμενος, ibid. Ejus Psalmi. 281.

Alius Paulus qui Samosatenum condemnavit in Concilio Antiocheno. 279.

Servilius Paulus Asiæ ProCOS. 147.

Alius Paulus 236. 260. Alius Paulus Martyr. 330. 331. seq. ubi præ ejus ante mortem preces.

Pausis Ægyptius Martyr (A. C. 304.) 321.

Peleus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308. 343.

Perennis Judex. 189.

Petri Apostoli Epistola secunda. 72. 97. 227. Actus Apocryphi 72.

- Evangelium 72. 97. 213. Prædicatio 72. Revelatio sive Apocalypsis 72. 97. 215. Uxor passa martyrium. 102.
- Petri & Pauli Martyrium. 71. sepulchrum Romæ 67. seq.
- Petri & Apionis *Ἀπίωνος* Clementi Rom. suppositi 110.
- Petrus Alexandrinus Episcopus 289. & Martyr 290. 308. 351.
- Petrus Asceta, *Ἀψέλαιμος* dictus. ex vico Anea in agro Eleuthero-
politano, Martyr sub Maximino. 335.
- Petrus Imp. Diocletiani cubicularius, Martyr. 297.
- Alius Petrus 236. 260. 261.
- Pharisæi. 143.
- Phileas Episcopus Thmuitanus, Martyr sub Diocletiano. 301. 308.
in Philosophia & externis literis doctissimus. 302. Epistola ad
fratres Thmuitas 302 - 304.
- Philemon quem *συμπρεσβύτερον* vocat Dionysius Alex. 252. presbyter
Romanus. 253.
- Philetus Episcopus Antiochenus. 223. 224.
- Philippi Apostoli filiarumque ejus sepulchrum. 102. 103. de ejus fi-
liabus. 109. 112. 183. 191. ubi & de Philippo, defuncto
Hierapoli.
- Philippus Asiarcha 132.
- Philippus 141. Gortynensis in Creta Episcopus. 144. Ejus contra
Marcionem. 146.
- Philippus Episcopus Hierosolymitanus. 117.
- De Philippo Imperatore *καὶ χει λόγος*, quod Christianus fieri cu-
piens ab Episcopo jussus fuit prius pœnitentiam agere, idque
fecit. 232.
- Philo Judæus. 43. 215. 287. Petro Apostolo familiaris 53. Ejus
scripta. 58. *πρὸς Γαίον Ἰσδαρίαν* *συμβάντα* libris quinque. 43. Le-
gatio ad Cajum Imp. 44. seq. Liber de Virtutibus 45. de Vita
contemplativa. 54 - 57.
- Philoromus Procurator Alexandrinus, Martyr sub Diocletiano. 301.
- Picentius (*Πικέντιος*) ter sub Maximino Consul, & persecutor Chri-
stianorum. Ejus supplicium 366.
- Pierius presbyter Alexandrinus. 289. Concionibus Ecclesiasticis
laudatissimus. id.
- Pilatus 27. 40. 46. Ejus acta supra, Acta.
- Pinytus Gnostiorum in Creta Episcopus. 141. Ejus Epistola ad Dio-
nysium Corinthium. 144. Pio-

- Pionius Martyr. 135. seq.
 Pius Episcopus Romanus. 125. 171. 193.
 Plato 220. $\sigma\omega\phi\rho\omicron\nu\epsilon\sigma\tau\epsilon\iota\theta\iota$. 590. 577.
 Plinii ad Trajanum Epistola de Christianis. 105.
 Plutarchus Martyr, auditor Origenis. 204. 206.
 Poëtarum fabulæ 578.
 Polybius Trallianorum Episcopus. 107.
 Polycarpus 100. 127. seq. 188. Episcopus Smyrnæus 106. 107. 134.
 191. cum Johanne Apostolo familiariter versatus. 193. cum
 Aniceto Romæ Episcopo. ibid. Ejus Epistola ad Philippenses.
 108. 128. plures Epistolæ. 188. Martyrium 128 - 135. Pre-
 ces. 133.
 Polycrates Ephesiorum Episcopus 190. Epistola ejus ad Victorem
 Episcopum Romæ. 102. 191.
 Pontianus Episcopus Romanus. 224. 229.
 Ponticus Martyr, frater Blandinæ, 164.
 Porphyrius Pamphili famulus, Martyr, sub Maximino. 339. 340.
 Porphyrii Philosophi in Sicilia celebris, libri tres adversus Christia-
 nos. 219. seq.
 Potamiana martyrio clara. 207. seq.
 Pothinus Lugdunensis Episc. & Martyr. 159. seq. 170.
 Potitus Marcionita, 177.
 Primus Alexandriæ Episcopus. 115. 117. alius Corinthiorum, 142.
 Prisca 184.
 Priscilla Montani Prophetis. 178. 180, 187.
 Priscus Justinii Martyris Pater. 126.
 Priscus Martyr sub Valeriano. 261.
 Probus Martyr sub Maximino. 335.
 Procopius Cæsarensis Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 318.
 Proculus qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 latenum. 279.
 Prophetæ & Sacerdotes simulacri Maximini. 367.
 Protoctetus Presbyter Cæsarensis, cui librum de Martyrio dicavit
 Origenes. 228.
 Protogenes qui interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 latenum. 279.
 Proverbium $\delta\iota\theta\iota\ \delta\ \lambda\omicron\gamma\theta\iota$, $\tau\epsilon\iota\theta\iota\ \delta\ \tau\rho\omicron\pi\theta\iota$, 205. $\epsilon\delta\iota\ \mu\epsilon\chi\rho\iota\varsigma\ \delta\iota\upsilon\chi\theta\iota$.
 311. L 3 Psal-

- Psalms Therapevtarum Philonis, 55. 57. *ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ ἀδελφῶν*
 196. 271. 281. 349. 371. Psalms Pauli Samosatani. 281.
 Ptolemæus Martyr. 138. alius sub Decio. 140.
 Ptolemæus Lagi. 173. 174.
 Publius Episcopus Atheniensis & Martyr. 143.
 Pythagoras Mosen imitatus. 590. Pythagoreorum silentium quin-
 quenne imitatus Basilides. 120.
 Pythii Apollinis oracula. 467. 468. 627. Vide supra Oracula.
 Quadratus. 109. Publii in Episcopatu Atheniensi successor, 143.
 Prophetæ. 183. Ejus Apologeticon pro Christianis, ad Imp.
 Hadrianum. 116.
 Lusius Quietus, Vide supra, Lusius.
 Quinta martyrium passa. 237.
 Quintus Phryx, temere se offerens Martyrio cui sustinendo erat
 impar, 129.
 Qvirinius (*κυρήνιος*) Præses Syriæ. 18.
 Reticius in Gallia Episc. 391. 392. a
 Rhodonis liber ad Callistonem, Marcioni oppositus. 177. Com-
 mentarii in Hexaëmeron 178. ad Tatiani Præceptoris sui quæ-
 stiones respondere voluit ibid. varios libros scripsit, 177.
 Romanus Cæsareensis Diaconus & exorcista, Martyr Antiochiæ (A.
 C. 303.) sub Diocletiano 320. De hoc etiam Eusebius lib. 2. de
 resurrectione, T. 1. Opp. Sirmodi p. 66. seq.
 Romulus Subdiaconus Diospolitanus Martyr (A. C. 304.) 321.
ἡ κατὰ ῥωσσὸν παροικία. 213. Ecclesia in Rhosso Syriæ opido.
 Rufus Martyr. 108.
οἱ κατὰ Σαβέλλιον αἰρετικοί. 252. Dionysii Alex. contra Sabellium Epi-
 stolæ. 277.
 Sabinus Præfectus Ægypti. 235. 260. Alius Præfectus Prætorio sub
 Maximino, 347. 348. ejus Epistola. 347.
 Sacrorum librorum V. T. nomina Hebraica & Græca. 225. seq. Sa-
 cri libri in foro exusti. 293. 379. edicto Diocletiani. 294. 318.
 Sadducæi. 143.
 Sagaris Episcopus. 191. Martyr, 147.
 Salomonis Proverbia, *συφία πανάρετος*. 143. 149.
 Salomonis Sapientia, 173. 194. 214.
 Samaritæ, 143.

San-

- Sanctus, $\Sigma\acute{\alpha}\nu\kappa\tau\omicron\varsigma$, Diaconus Viennensis & Martyr. 157. seq. 161.
 Barbari Saraceni. 241.
 Saturnilus Antiochenus, hæreticus. 119. 150. Saturniliani. 142.
 Sejanus Judæos acerbè persecutus. 44.
 Seleucus Martyr sub Maximino. 339. seq.
 Senatus Rom. decretum de Deo non nisi quem ipse probasset recipiendo. 41.
 Seneca Episcopus Hierosolymitanus. 117.
 Septuaginta interpretes. 173. seq. 217. aliæ Græcæ librorum V. T. versiones. ibid.
 Serapio Episcopus Antiochenus. 190. 212. Ejus Epistola ad Caricum & Ponticum, contra Cataphrygas. 186. seq. liber de Evangelio Petri & alia scripta. 213. Alius Serapio Martyr. 237.
 Serapion lapsus. 246.
 Serenii Graniani, Asiæ ProCos. litteræ ad Hadrianum de Christianis non temere occidendis. 122. 123.
 Serenus Origenis discipulus, Martyr. 206. Alter eodem nomine. ibid.
 Servilius Paulus, Asiæ ProCos. 147.
 Severus hæreticus. 150. Severiani. 150.
 Sexti liber de resurrectione. 195.
 Sibylla Erythraea. 591. seq. 597. Ejus Acrostichis. 592.
 Sidonius Confessor sub Decio. 242.
 Simeon Cleopæ filius, Episcopus Hierosol. 141. 87. 91. 106. 117. ejus Martyrium. 103. seq.
 Simon Magus. 39. seq. 50. (ubi inscriptio statuae, Simoni Deo Sancto) seq. Ejus discipulus Menander. 98. 119. Magicæ illius præstigiæ. 120.
 Simoniani. 51. 142.
 Jesu Siracidæ liber. 214.
 Socrates Philosophus. 576.
 Socrates Episcopus Laodicens. 284.
 Sotas Anchialensis Episc. dæmonium Priscillæ ejicere voluit. 187.
 Soter Episcopus Romanus. 141. 142. 144. 151. 153. 171. 193. Ejus Epistola ad Corinthios. 145.
 Stephanus Protomartyr. 38.
 Stephanus Episcopus Laodicens. 288.

- Stephanus Episcopus Romanus. 251. 252.
 Sylvanus Episc. Emesenus, Martyr sub Diocletiano. 308. 328. 351.
 Sylvanus Gazæ Episcopus, Martyr sub Maximino. 308. 328. 343.
 Symmachi Ebionæi versio Græca sacrorum librorum. 217. alii ejus
 Commentarii. 218.
 Syneros Marcionita. 177.
 Synodi ob controversiam de Paschate. 190. seq.
 Synodus contra Arabes Pſychopannychitas. 233. Contra Beryllum
 231. Contra Montanum. 181. Contra Novatum. 242. ibid.
 Synodi de Paschate celebrando. 190. 191. De hæreticis rebap-
 ptizandis. 254. In causa Cæliciani. 391. Synodus Antioche-
 na qva firmare quidam Novati schisma conati sunt. 247. Alia
 contra Paulum Samosatenum. 277. contra eundem alia. 278.
 Synodus Nicæna. 486. seq.
 Ἐκ τῆς κτ' ἐβραϊκῆς εὐαγγελίᾳ καὶ τῆς Συριακῆς nonnulla profert Hegesip-
 pus. 143.
 Tatianus Encratitarum Auctor. 194. 150. Ejus adversus Gentes.
 137. 151. 214. sq. τὸ διὰ τισσάρων. 150. Quæstionum liber qvas
 resolvere instituit Rhodon ejus discipulus. 178. Tatianus assertor
 Divinitatis Christi. 196. Pauli Apostoli Epistolas elegantioribus
 verbis reddere aggressus. 151. πολὺ τι πλῆθος συγγραμμάτων,
magnam multitudinem scriptorum reliquit. ibid.
 Telesphorus Episcopus Romanus. 118. 123. seq.
 Telesphorus ad quem scripsit Dionysius Alexandrinus. 277.
 Tertulliani legum Rom. periti. 41. Apologeticus ad Senatum urbis
 Romæ. 169. Græce è latino versus. 41. 67. 90. 105. 169. 170.
 Thebutis hæreticus. 142.
 Thecla junior, martyrium passa sub Maximino. 321. 327.
 Thelymidres Episcopus Laodicens. 247. 251.
 Themison 181. Montanista. 148. seq. Episcopus. 141.
 Theoctistus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 228. 248. 251. 263. Ejus
 Epistola ad Demetrium Episcopum Alexandrinum. 222.
 Theodorus Ægyptius Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 308.
 Theodorus qvi interfuit Concilio Antiocheno contra Paulum Samo-
 satenum. 279.
 Theodorus Laicus, Synnadæ in Phrygia concionatur. 222.
 Theodosia Tyria, passa martyrium sub Maximino. 328.

Tho-

- Theodotio Ephesius. 173. 217.
 Theodorus Episcopus Laodicens, 188. Medicæ artis peritissimus.
 ibid.
 Theodorus in Phrygia cum Montano & Alcibiade pro Propheta ha-
 bitus. 168. 181.
 Theodorus coriarius, hæreticus. 196. Scripturas sacras corrumpit. 197.
 Theodorus argentarius, coriarii discipulus. 169.
 Theodulus Martyr sub Maximino. 340.
 Theonas Episcopus Alexandrinus. 289.
 Theophili Antiocheni 141. ad Autolycum, & alia scripta. 145. sq.
 Theophilus Episcopus qui in Concilio Antiocheno Paulum Samosa-
 tenum condemnavit. 279
 Theophilus Cæsareæ in Palæstinæ Episcopus. 190. 194.
 Theophilus miles, Martyr sub Decio. 240.
 Theophrastus Philosophus. 197.
 Theotecnus Cæsareæ Palæstinæ Episcopus. 263. 278. 279. 288.
 Theotecnus Curator Antiochiæ. 349. Præses Provinciæ sub Maxi-
 mino. 367. Ejus supplicium. ibid.
 Therapevta Philonis. 54. 55. seq.
 Thomas Apostolus. 33. 71. Ejus Evangelium Apocryphum. 97.
 Thrasea Martyr. 186. Eumeniæ Episcopus. 191
 Timæus Episcopus Antiochenus. 284.
 Timolaus Ponticus, Martyr. 321.
 Timotheus Martyr, Gazæ sub Diocletiano. 321.
 Timotheus Pauli Apost. discipulus, Episcopus Ephesinus. 73.
 Timotheus. 235. Dionysii Alexandrini Episcopi filius, 277. cui
 libros *περί φύσεως* Pater inscripsit. ibid.
 Titus Cretæ Episcopus. 73.
 Tobias Episcopus Hierosolymorum. 117.
Τραγικῆς αἰκῆς μέγας. 334.
 Marcius Turbo, vide Marcius.
 Tyrannio, Tyri Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 367. 308.
 Tyrannus Episcopus Antiochenus. 284.
 Valens Episcopus Hierosolymitanus. 176.
 Valens Diaconus Hierosol. Martyr sub Maximino. 336.
 Valentina Cæsareensis, sub Maximino passa martyrium. 331.

M

Valen-

- Valentinus hæreticus, Romæ. 124, 150, 187. Valentiniani. 142.
 Valentini sectator per aliquod temporis Bardeanes. 151.
 Valerius Gratus, Judææ Procurator. 28.
 Vates & Poëta quidam Ethnicus Imp. Decium ad persecutionem accendens. 236. Confer Jo. Pearsonium Annalibus Cyprianicis. pag. 11. & Henr. Dodvvellum diss. XI. Cyprianica Sect. 56.
 Vettius Epagathus, Martyr. 155. seq.
 Victor Episcopus Romanus. 190. 191. 195. literæ de Paschate. 191. 192. non eadem cum Artemone sensit. 196.
 Virgilius ἑξοχώτατος τῶν καὶ τὴν ἰταλίαν ποιητῶν. 593. Ex Ecloga ejus quarta versus quidem Græcis versibus translati. 593-597.
 Ulpianus Tyrius, Martyr. 325.
 Urbanus Confessor, sub Decio. 242.
 Urbanus Episcopus Romæ. 223. 224.
 Urbanus præfectus Palæstinæ (A. C. 304.) 321. 324. 329. ubi de ejus supplicio. Successorem habuit Firmilianum. 330.
 Asterius Urbanus, scriptor. 182.
 Urbicius Judex. 138. 139.
 Ursus, Rationalis Africæ. 393.
 Xystus Episcopus Romanus. 117. 118. 171. 103.
 Xystus alter itidem Romæ Episcopus. 252. 262. 277.
 Zabdas Episcopus Hierosolymitanus. 289. Ζάμβδας.
 Zacchæus Episcopus Hierosol. 118.
 Zacchæus Episcopus, Martyr sub Diocletiano. 319.
 Zamolxis à Getis cultus. 645.
 Zebinas Eleutheropolitanus, Martyr sub Maximino. 333.
 Zebinus Episcopus Antiochenus. 224. 229.
 Zeno Martyr, sub Decio. 240.
 Zenobius presbyter Sidonius, Martyr sub Diocletiano. 307. seq. Medicus præstantissimus. 308.
 Zephyrinus Episcopus Romæ. 195. 196. 197. 261. 222. 223.
 Zosimus Martyr. 108.
 Zoticus Otrenus presbyter. 179. 186.
 Zoticus Episcopus Comanensis. 182.

5. Περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μαρτυρησάντων. *De martyribus Palestina*
in persecutione Diocletiani & Maximini ab A. C. 303. ad 310. passis
 a) liber

a) liber, in editione Græca *Rob. Stephani* & Græcolatina *H. Valesii* cum ejus versione libro octavo Historiæ Ecclesiasticæ subjicitur: à *Rufino* & *Musculo* prætermisus, à *Christophorsono* pro parte libri octavi editus, & à *Suffrido Petri* scholiis illustratus. Hunc latine ex *Valesii* versione cum notis suis *Theodoricus Ruinartus* inseruit *Actis Martyrum* * selectis, pag. 330 - 352. Paris. 1689. 4. A *Vincentio Marinerio* translatus, fuit apud *Jo. Bollandum*, ut ipse testatur præf. ad T. 1. Act. Sanctorum. Januarii pag. 45. b. Librum illum tanquam ab opere Hist. Eccles. diversum promittit *Eusebius VIII.* 13. pag. 308. οἷς γε μὴν αὐτὸς περι- γινόμενῃ, τέτρες κ' ᾧ τῷ μεθ' ἡμᾶς γνωρίμας δι' ἐπίρας ποιήσομαι γραφῆς.

6. Liber contra Hieroclem. Bithyniæ ex Vicario Præsidentem & postea Alexandriæ b) ἑπαρχον, πρὸς τὴν ὑπὸ φιλοπάτρις ἡς Ἀπολλωνίου τὸν Τυανίου Διὰ τὴν Ἱεροκλεῖ παρὰ φιλοφροσύνην αὐτῷ π' κ' ἔχειτο σύγκεισιν. Auctor & consiliarius Diocletiano ad faciendam persecutionem fuit ille Hierocles teste *Lactantio c.* 16. de mortibus persecutorum, & libros duos ad Christianos scripsit, ut idem refert lib. 5. cap. 2. Institutt. divinar. (λόγους φιλαληθείας πρὸς τοὺς χριστιανούς inscripsisse colligas ex eode *H* atq; *Eusebio*.) quibus inter alia ostendere voluit Apollonium vel paria cum CHRISTO veletiam majora fecisse. Primus *Eusebii* librum, quem *Photius Cod.* 39. ἀνασκευαστικὸν βιβλιδάριον πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου ἔ Τυανίου Ἱεροκλέους λόγους vocat, *Græce* edidit *Aldus* cum *Philostrati* *Apollonio Venet.* 1502. fol. & 1535. 8. latine vertit *Zenobius Acciajoli* *Florentinus* Ord. Prædicatorum, præmissa ad *Laurentium Medicem* Epistola, Colon. 1532. 8. cum *Philostrato* de vita *Apollonii*, atque sæpius inter *Eusebii* opera junctim latine edita, ad calcem librorum de Evangelica demonstratione. Pessime à Florentino interprete versum esse hunc librum, notavit *Pearsonius* præf. ad Hieroclem. Græce & latine cum *Acciajoli* versione, & variis lect. è Codice Regis Galliarum à *Federico Morello*

M 2

rello

a) Vide *Hanckium* de scriptoribus Byz. pag. 118. & *D. Christianum Kortholtum* de persecutionibus Vet. Ecclesiæ pag. 468. Δεκαετὴ χρόνον durasse illam persecutionem notat *Eusebius VIII.* 15. Hist. cum post octavum annum aliquantisper remisisset. id. 16.

* Acta illa Martyrum selecta viderunt etiam lucum Gallice, *Droueto* & *Malpertuis* interpretibus, Paris. 1708. 8.

b) *Vales.* pag. 177. ad *Euseb.* *Epiphan.* LXVIII. 1. De Hierocle juniore cujus commentarius in aurea carmina exstat, aliisque ejus nominis dixi lib. 2. cap. 12. §. 7. & de *Philostrati* opere lib. 4. cap. 14. §. 2.

vello adscriptis prodiit inter Philostrati Opera p. 433. Paris. 1608. fol. Deinde cum castigationibus ex eodem Regio Codice ab *Luca Holstenio* adnotatis, qui etiam versionem locis quibusdam interpolavit: ad calcem librorum Eusebii de demonstratione (non, ut clariss. Caveus memoria lapsus scripsit, cum libris de præparatione) Evangelica, Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. Denique cum nova versione notisque Rev. D. *Godfridi Olearii*, qui etiam librum in capita distinxit, & collatis Philostrati locis passim emendavit, Lips. 1709. fol. in luculenta illa Operum Philostrati editione.

Gallice vertit Ludovicus Cousinus Paris. 1684. 4. *discours touchant les miracles attribuez à Apollonius de Tyane &c.*

7. Κατὰ Μαρκέλλου, *Libri duo contra Marcellum* Ancyrae Episcopum, ejusque σύγγραμμα c) prolixum decies mille prope versuum, quo Sabellianismum incautus propugnauerat; Filiumque & Patrem docuerat ὀνόμασι μὲν ἀγαθοῖς Πατέρις καὶ ὑπὲρ ζημαλίζοντας, ὅτι αὐτὸν ὑποτίθει ἐν ὅντας, oppugnaueratque Asterium maxime Cappadocem, tum Eusebium τὸν μέγαν, (Nicomediensem) Paulinum Tyri ac deinde Antiochiae Episcopum, Origenem, Narcissum Neroniadi Episcopum & alterum Eusebium Cæsareæ Palestinæ. Damnavit Marcellum Synodus ex Ponto, Cappadocia, Asia, Phrygia, Bithynia, Thracia & ulterioribus regionibus congregata CPoli A. C. 336. & Eusebio ut illum confutaret in mandatis dedit, ut ipse narrat extremo libri posterioris. Hos libros antequam ederentur lectos Turriano, primus è MS. Codice recensuit & latina versione ac notis illustravit *Rich. Montacutius*, editos ad calcem librorum de demonstratione Evangel. Paris. 1628. fol. Lips. 1688. fol. MStum Codicem habuit V. C. Thomas Galeus.

8. Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Θεολογίας, τῶν πρὸς Μαρκελλοῦ ἐλέγχων βιβλία γ'. *De Ecclesiastica Theologia* adversus eundem Marcellum

c) De hoc Marcelli libro quo Asterium Sophistam & Arianos impugnans in alterum extremum prolapsus & cum Sabellio vel Paulo Samosateno facere visus est, confer Socratem lib. 1. cap. 36. Sozomenum II. 33. Tripartitam III. 9. & Nicephorum VIII. 53 Hist. Marcellus in Synodo CPol. depositus postea in Sardicensi A. C. 347. Episcopatum recuperavit, professus se non ita sentire ut ab Eusebio accusatus fuerat. Socrates lib. 1. cap. 36. & lib. 2. cap. 20. & ex eo Nicephorus ajunt Marcellum ab Eusebio confutatum *libris tribus*. Idem numerus occurrit in tripartita. Vidit igitur Socrates tantum libros tres de Ecclesiastica Theologia eidem Marcello oppositos, è quibus nonnulla profert lib. 2. cap. 21, Marcelli hujus discipulus fuit Photinus

lum, confutationum *libri III.* inscripti Flaccillo, Antiochiæ ad Daphnem Episcopo, & ab eodem Montacutio cum superioribus duobus libris latina versione ac notis illustrati, & ad calcem Demonstrationis editi. Hos quinque libros adversus Marcellum Labbeus putat innui ab Hieronymo in Catalogo cap. 81. & Svida, quando inter Eusebii scripta memorat libros quinque *περὶ Θεοφυσίας*. Videtur enim hoc idem illi esse quod *Θεολογίας*. Sed id tanquam incertum omitto, cum Hebed Jesu quoque in Catalogo librorum Chaldaicorum memoret Eusebii librum *de ortu divino*. Libros tres Ecclesiasticæ Theologiæ MSS. habuit Galeus, adscriptis etiam ex alio Codice emendationibus.

9. *Epistola de Fide Nicæna ad Cæsareenses* quam servarunt Gelasius Cyzicenus in Actis Corcilii Nicæni II. 35. seq. 50. Epistolam Encyclicam appellans, & Socrates lib. 1. cap. 8. pag. 23. seq. atque Theodorus lib. I. hist. cap. 12. unde repetunt Tripartita lib. 2. cap. 11, & Nicephorus VIII. 22. Hoc est *ἀπολογητικὸν* eidem Gelasio memoratum, lib. 2. cap. 1. quod ad Episcoporum Orthodoxorum *κοινὸν* missum affirmat. Ex hac Epistola non nihil producit S. Athanasius Epist. ad Africanos Episcopos T. I. pag. 937. & ad calcem Epist. de Synodi Nicænæ decretis. MStum occurrere in Bibl. Vindobonensi notat Lambecius III. p. 86. Verba quæ Theodorus pag. 40. aliique habent, & Socrates pag. 27. atque Tripartita omittit, illa Caveus in Apologia adversus Jo. Clericum pag. 89. contendit cum Eusebii Doctrina de æterna Filii hypostasiæ diametro pugnare, adeoque non esse Eusebii, sed Ariani cujusdam fraude inserta, quod etiam affirmaverat in diss. pro Eusebio pag. 47. edit. Genev.

10. *Περὶ τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ*, de locis Hebraicis, de quo libro non repetam quæ dixi lib. IV. cap. 2. §. 13. & cap. 35. §. 1. tantum addam in Catalogo MSS. Isaaci Vossii num. 10. memorari Eusebium de locis sacris cum expositione Hieronymi, & prolixis Petri Bertii commentariis hæcenus ineditis. Inscriptis hunc libellum Eusebius *Paulino*, Tyri Episcopo quem *ἱερὸν Θεὸν ἀνδρωπον* vocat, eidem nempe cui decimum historiæ Ecclesiasticæ librum consecravit. Cæterum & *Hieronymus*, cujus adhuc exstat latina interpretatio, sæpius etiam in Operibus ejus edita, meminit alterius versionis sed imperitæ & parum latinæ, quam ante

ipsum nescio quis componere ausus fuerat. MS. habuit Eusebii libellum & Hieronymi versionem Tho. Galeus. Memoratur etiam in Catalogo MSS. Angliæ Tom. 2. pag. 247. in ædibus Jacobæis n. 850. Eusebius de locis Hebraicis cum multis emendationibus. Et Jo. Pearsonius præfat. erudita in LXX. Interpretes laudat Codicem Bonfrieriano meliorem. Præmiserat Eusebius huic libello *topographiam terræ Judææ & distinctas tribuum sortes, ipsius quoque Hierusalem, templique in ea cum brevissima expositione picturam*, ut ex Hieronymi præfatione constat, sed illa jam pridem interciderunt. Nescio topographiamne illam intelligat Hebed. Jesu, quando in Catalogo librorum Haldaicorum pag. 18. memorat Eusebii librum *de figura Mundi*.

II. Commentarios eruditissimos in Psalmos 150. scripsisse Eusebium nostrum testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & Svidas. Illos *latine* interpretatus fuit *Eusebius Vercellensis* ut idem Hieron. auctor est Epistola 89. ad Augustin. & cap. 96. Catalogi, atque contra Vigilantium, ubi docet hæretica, hoc est quæ Arianam * hæresin sapere videbantur ab interprete prætermissa. Allegatur Eusebius in Psalmos à Gelasio de duabus Naturis, Theodorito apud Anton. Agellium in Psalm. 88. & in Catenis editis ac MSS. in Psalmos. Primus Eusebii *ὑπομνήματα* sive *Commentaria in Psalmos CXVIII.* ex tribus Codicibus Perroniano, Segvieriano & Colbertino, collatis etiam Catenis MSS. atque editis in Psalmos eruit & cum latina versione sua atque erudita præliminari dissertatione edidit *Bernardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo I. Paris. 1607. fol. Latina versio Eusebii Vercellensis, & Græca ipsa in Psalmos posteriores 31. interciderunt. Multa in hoc opere fragmenta occurrunt interpretum Aquilæ, Symmachi & Theodotionis. Allegatur etiam *Origenes* in Psal. 119. pag. 723. & in Psal. 4. *Asterius* pag. 28. Eusebii *πείλοχαί* sive *ὑποθέσεις* *argumenta brevia in Psalmos* ex codice vetusto Barberiniano edita fuerant in Tomo VI. Bibliorum polyglotton Londinens. pag. 137. seq. Fragmentum in Psalmum 86. fuit apud Tho. Galeum. Etiam in Catalogo MSS. Bibl. Mediceæ video memorari Eusebium in Psalmos. Præfatiunculas duas, alteram *πεὶ τὸ ἀναψάλματ' αὐτῶν*, alteram *ὑποθέσιν εἰς τὴν ἀνακεφαλαίωσιν τῶν ψαλμῶν* memorat Lambecius III.

* Tale est, quod in verba Psalmi CX. 1. *Dixit Dominus Domino meo*, affertur in Synodi septimæ sive Nicænæ Act. 6. sect. 5. T. 3. Binii pag. 662. quod in Montfauconi editione haud legitur.

III. pag. 24. & 29. Commentarios illos scriptos ab Eusebio circa A. C. 337. notat Montfauconus in Epistola de Therapevtis p. 151.

12. Ex Commentariis in *Canticum Canticorum*, fragmenta Græce edidit Jo. Meursius, cum Polychronii Diaconi ἐξηγήσει & Mich. Pselli ἐρμηνεία versibus scripta Politicis. Lugd. Bat. 1617. 4. Totum quidem illum Commentarium sub Eusebii nomine, ex Codice Bibl. Palatinæ editum Eusebii non esse, perspicuum est, in quo occurrunt fragmenta *Athanasii* pag. 18. 32. 39. 51. *Didymi* pag. 19. *Gregorii Nyseni* pag. 11. 14. *Philonis Carpathii* pag. 13. seq. 32. 34. 39. 44. 52. seq. & *Theophili* (an *Theophylacti*) pag. 37. Confer Lambecium III. pag. 77. & Raynaudum de bonis ac malis libris pag. 138.

13. Περὶ τῆς ἑβραϊκῆς βιβλίου τῶν προφητῶν ἐνομασίας, *De vitis Prophetarum*, Eusebii ἀποσπασματικῶν ex antiquissimo codice Rupefucaldino (quem hodie servat Bibliotheca Collegii Jesuitar, Paris.) Græce edidit, latinamque versionem addidit Jo. Curterius, ante Procopii Gazæi Commentarios in Esaiam. Paris. 1580. fol.

14. *Commentarios in Esaiam* libris decem scripsisse Eusebium Hieronymus testatur cap. 81. Catalogi, & Svidas, igitur emendandum quod libri quindecim memorantur in Hieronymi præfat. ad Esaiam. Illos magnam partem ex Codice Perroniano & Catenis MSS. regiis restituit, Græceque cum versione & præfatione sua primus edidit supra jam mihi laudatus *Bernhardus de Montfaucon* in nova collectione Patrum Tomo 2. Paris. 1706. fol. Ex hoc Eusebii opere multa ad verbum transtulere Hieronymus (qui etiam ubi Eusebius ab Hebræo doctore aliquid edidicisse se scripsit, idem veluti de se testatur) Procopius Gazæus & Catenarum Græcarum in Esaiam auctores Joannes Drungarius, Andreas presbyter aliique. Fallitur enim Lambecius qui III. pag. 41. Catenam MS. in Esaiam memorans, ubi Eusebius laudatur, ait sine dubio intelligi ejus libros Eclogarum, Propheticarum de CHRISTO. Etiam in his Eusebii commentariis frequenter laudantur fragmenta veterum interpretum Aquilæ, Symmachi ac Theodotionis. Cæterum non diffitendum ad pleraque Prophetæ capita non tam Eusebii commentarios integros, quam prolixiora ex illis excerpta tantum servata esse. Distinctio etiam in libros & commentarios in caput totum 61. periit. Neque ab Eusebio videtur esse clausula: ἡς καὶ ἡμεῖς ἀξιοθέτημα εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις πάντων τῶν ἁγίων. Ἀμήν. Cæterum monendus est lector Commentarios in Esaiam

Esaïam, qui feruntur sub nomine Basilii Cæsareensis, etiam Eusebio perperam tribui in nonnullis Codicibus, ut Thuano qui hodie est Colbertinus 2596.

15. *Canones* sive indices decem Harmoniæ Evangeliorum cum præmissa ad Carpianum Epistola. De his dixi lib. IV. cap. 5. §. 20. Videndus etiam Rich. Simon Lib. III. Hist. Criticæ N. T. pag. 427. seq. & lib. 3. pag. 90. Jo. Millius prolegom. ad N. T. pag. LXX. qui & ipse Canones una cum Epistola ad Carpianum Græce Novo Testamento à se edito, Erasmi & Rob. Stephani exemplo præfixit. Latine veteribus quibusdam Bibliorum Codicibus præmittitur, atque inde vulgata est in Orthodoxis graphis & à Josepho Maria Thomasio, unde à Marciano in divina quam vocat Bibliotheca prætermittam miror, licet Canones ipsos Novo Test. recte præmisit, ex testimonio ipsius Hieronymi præf. ad Damasum in quatuor Evangelia: *Canones quoque quos Eusebius Cæsarensis Episcopus Alexandrinum secutus Ammonium, in decem numeros ordinavit, sicut in Græco habentur expressimus.* Idem Hieronymus cap. 55. Catalogi, & ex eo Isidorus Hisp. VI. 15. Origg. ait Ammonium Evangelicos Canones excogitasse, quos postea secutus sit Eusebius Cæsarensis. Verum Canones illos neutiquam excogitavit Ammonius, sed tantummodo Harmoniæ Evangelicæ auctor fuit, ita compositæ ut fundamenti loco Matthæus substerneretur, eique deinde annotarentur capita parallela ex cæteris Evangelistis, intexerenturque aliorum Evangelistarum narrationes ab Matthæo omissæ. Hinc ut aliorum etiam trium Evangelistarum series & cum cæteris Evangelistis comparatio constaret, Eusebius testatur se decem hosce Canones excogitasse & composuisse. Sed quid vetat ipsam Eusebii Epistolam, cum brevis admodum sit, & in pluribus editionibus Bibliorum & Hieronymi, in quibus Canones * ipsi tamen leguntur, prætermittam, hic infra ponere una cum veteri latina versione. Græce MS. haberi Neapoli in Bibl. Augustinianorum notavit Mabillonius T. 1. Musei Italici pag. 110. Laudat hosce Canones Eusebianos Cassiodorus cap. 7. Institutt. divinar. Et frequens illorum usus fuit in Ecclesiis Orientis pariter & Occidentis, ut ex Codicibus MSS. Bibliorum in variis versionibus notarunt Viri docti.

EUSEB-

* In Codice Vindobonensi hoc adjectum legitur scholion: *Κανόνες δὲ προσηγορήθησαν διὰ τὸ ἰσθῆς αὐτῶν καὶ ἀκριβῆς. ὥστε γὰρ ἰδυλέναι τισὶ γραμμαῖς ταῖς ἰδίαις ἰσθῆσαι χρῶμενοι ἢ ἰῶσι τὸν νῦν περιπλανᾶσθαι τῷ ἀκροατῇ, ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοφωνίαν ἀγασσιν αὐτὸν τῶν ἐκκλησιαστικῶν φωτῶν τοῖς Εὐαγγελισαῖς.*

Εὐσέβιος Καρπιανῷ ἀγαπητῷ ἀδελ-
φῷ ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Eusebius Carpiano Fr. in
Domino S.

ΑΜΜΟΝΙΟΣ μὲν ὁ Ἀλεξανδρεὺς,
πολλὴν ὡς εἰκὸς Φιλοπονίαν καὶ
απουδίην ἐπαγοχῶς, τὸ Δεῖ ποσά-
ρων ἡμῖν καταλείλοιπεν εὐαγγελιοι, τῷ
κτ̃ Ματθαῖον τὰς ὁμοφώνους τ̃ λοι-
πῶν εὐαγγελιστῶν περικοπὰς πρᾶξαι,
ὡς ἐξ ἀνάγκης συμβῆναι τὸν τ̃ ἀκο-
λουθίας εἰρμὸν τ̃ τελῶν Δεσφραρῆ-
ναι, ὅσιν ὅτι τῷ ὕφει τ̃ ἀναγνώστως.
ἵνα ὃ σωζομένου καὶ τ̃ τ̃ λοιπῶν δι-
όλου σώματος π καὶ εἰρμῶ, εἰδέναι
ἔχοις τῆς οἰκείους ἐκάστου εὐαγγελιστοῦ
πίπας, ἐν οἷς κτ̃ τ̃ αὐτῶν ἠνέχθησαν
Φιλαλήθως εἰπέν, ἐκ τ̃ πινήματι τ̃
πρωεργημένου ἀνδρός εἰληφῶς αφορ-
μας, καθ' ἐπεὶ μετὰ κατόνας
δέκα τ̃ ἀριθμὸν διεχάραξά σοι τοὺς
ὑποπιπαιμένους· ὧν ὁ μὲν πρῶτος
περιέχει ἀριθμοὺς ἐν οἷς πὲ πρᾶπλή-
σια εἰρήκασιν οἱ πῶταρες, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς, Ἰωάννης. ὁ δεύ-
τερος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματθαῖος,
Μάρκος, Λουκᾶς. ὁ τρίτος, ἐν ᾧ
οἱ τρεῖς, Ματθαῖος, Λουκᾶς, Ἰωάν-
νης. ὁ τέταρτος, ἐν ᾧ οἱ τρεῖς, Ματ-
θαῖος, Μάρκος, Ἰωάννης. ὁ πέμ-
πτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος, Λουκᾶς.
ὁ ἕκτος, ἐν ᾧ οἱ δύο, Ματθαῖος,
Μάρκος. ὁ ἑβδόμος, ἐν ᾧ οἱ δύο,
Ματθαῖος, Ἰωάννης. ὁ ὀγδόος, ἐν
ᾧ οἱ δύο, Μάρκος, Λουκᾶς. ὁ ἑννάτος, ἐν
ᾧ οἱ δύο, Λουκᾶς, Ἰωάννης. ὁ δέκα-
τος, ἐν ᾧ πρὸ πινῶν ἑκάστου αὐτῶν
ιδίως ἀνέγραψεν. Αὕτη μὲν οὖν ἡ τ̃
ὑπο-

AΜΜΟΝΙΟΣ quidam Alexan-
drinus, magno studio atque
industria unum nobis pro qua-
tuor Evangeliiis dereliquit. Nam-
que triuni Evangeliorum sensus
exceptos, omnes similes contex-
tus Matthæi Evangelio quasi ad
unum congestos, annexuit: ita ut
eorundem quantum ad tenorem
pertinet lectionis, sequens jam
stylus interruptus esse videatur.
Verum ut salvo corpore, sive tex-
tu cæterorum hic Evangeliorum
propria & familiaria loca, in qui-
bus eadem similiterque dixerunt,
scire possis, ac verè differere, ac-
cepta occasione ex prædicti viri
studio, alia ratione decem nu-
merorum tibi titulos designavi.
Quorum primus, quatuor in se
continet numeros, in quibus si-
milis ab universis dicta sunt, Mat-
thæo, Marco, Luca, Joanne. Se-
cundus, in quibus tres, Matthæus,
Marcus, Lucas. Tertius, in qui-
bus tres, Matthæus, Lucas, Joan-
nes. Quartus in quibus tres, Mat-
thæus, Marcus, Lucas. Quintus in
quibus duo, Matthæus Lucas. Sex-
tus in quibus duo, Matthæus Mar-
cus. Septimus, in quibus duo, Mat-
thæus, Joannes. Octavus in qui-
bus duo, Marcus, Lucas. Nonus, in
quibus duo, Lucas, Joannes. De-
cimus, in quibus singuli de qui-
bus-

ὑποπιπλῶντων κανόνων ὑπόθεσις. ἡ δὲ σαφὴς αὐτῶν διήγησις, ἔστιν ἡδε. ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ποσάρων εὐαγγελίων ἀριθμὸς τις προτίθεται καὶ μέριμνα, δεξιόμηνος ἀπὸ τοῦ πρώτου, εἰς τὸ δεύτερον, καὶ τρίτου, καὶ καθεξῆς περιόδων δι' ὅλας μέχρις ἑβδόμης βιβλίων. καθ' ἑκάστον δὲ ἀριθμὸν ὑποσημειώσις διὰ κινναβάρειως προτίθεται, δηλοῦσαι ἐν πρῶτῳ τῶν δέκα κανόνων κείμενον ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν α, δηλονότι ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β, ἐν τῷ δευτέρῳ. καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις ἑβδόμης. εἰ οὖν ἀναπύξας ἐν πρῶτῳ ποσάρων εὐαγγελίων ὁποιοιδήποτε, βουληθεὶς ἐπιστηναί τινα ὧς βούλει κεφαλαίῳ, καὶ γινώσκειν τίνες τὰ περὶ ἀποκάλυψεως εἰρήκασιν, καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἑκάστῳ τόπῳ εὑρεῖν ἐν οἷς καὶ τῶν αὐτῶν ἡ ἐκτέλεσις, ἥς ἐπέχεις περικύπτου ἀναλαβὼν τὸν προκείμενον ἀριθμὸν, ἐπιστηθήσῃς τι αὐτὸν ἔνδον ἐν τῷ κανόνι ὃν ἡ δεξιόμηνος ὑποσημειώσις ὑποβέβληκεν, εἴη μὲν εὐθὺς ἐκ τῆς ἐπιμετώπους ἑβδόμης περιγραφῶν, ἐπίσοι καὶ τίνες τὰ περὶ ἀποκάλυψεως εἰρήκασιν. ἐπιστήσας δὲ καὶ πῶς τῶν λοιπῶν εὐαγγελίων δεξιόμοις τοῖς ἐν τῷ κανόνι ὧς ἐπέχεις ἀριθμῷ περικύπτου, ἐπιστηθήσας τι αὐτοὺς ἔνδον ἐν τοῖς οἰκείοις ἐκάστου εὐαγγελίου τόποις, τὰ περὶ ἀποκάλυψεως λέγοντας εὑρήσεις.

busdam proprie scripserunt. Et quidem subjectorum titulorum id est argumentum, clara vero eorum narratio hæc est: Etenim per singula loca Evangeliorum quidam numerus videtur appositus, paulatim incipiens à primo, deinde secundo, postremo tertio, & per ordinem librorum ad finem usque progrediens. Itaque per singulos numeros supputatio, per lineæ distinctionem invenitur inserta, significans cui de decem titulis appositus numerus assignetur. Veluti siquidem primum, certum est in primo. Si vero in secundo, & eodem modo usque ad decem. Si igitur evoluto uno qualicunque cum quatuor evangeliiis, cuilibet capitulo velis insistere & rescire qui similia dixerint, & loca propria agnoscere singulorum, in quibus eadem sunt prolocuti ejusdem sensus quem tenes, relegens propositum numerum quæsitumque eum in titulo quem demonstrat tituli subnotatio, continuo scire potes ex superscriptionibus, quas in fronte notatas invenies: qui aut quot de his quæ inquiris similia dixerint. Veniens etiam ad reliqua Evangelia per eundem numerum, quem continent, videbis appositos per singulos numeros, atque eos in suis propriis quoque locis similia dixisse reperies.

16. *Περὶ τῆς τῶν Ἑυαγγελίων Διαφωνίας, De Evangeliorum diaphonia* scripsisse Eusebium testatur Hieronymus in Catalogo cap. 81. & ex eo Svidas. *Librum resolutionum contrariorum quæ sunt in Evangelis*, vocat Hebed JESU in Catalogo librorum Chaldaicorum. Atque in Sicilia inventos libros Eusebii tres de diaphonia Evangeliorum scribit Latinus Latinius T. 2. Epistolar. pag. 116. Sed nemo fuit adhuc qui in lucem illos proferret. Græca Catena MS. in Marcum, de qua Rich. Simon lib. 3. Hist. Crit. pag. 89. laudat Eusebium ἐν τῇ πρὸς Μαρίνον * πρὸς τῆς δοκίμης ἐν τοῖς Ἑυαγγελίοις πρὸς τῆς ἀναστάσεως Διαφωνίας. Hujus scripti fragmentum servavit Anastasius Sinaita qv. CLIII. Alia fragmenta duo Græce & Latine edidit Combesius in Auctario Novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 781. 783. unum quod ex Ambrosii Mediolanensis, Monachi Cassinatis versione etiam teste Sixto Senensi exstat in illud: ὅψε σαββάτων, *sero Sabbatorum*. Alterum περὶ τῶν ἐν μνημείῳ ἀγγέλων, *de Angelis ad monumentum visis*. Voluerat hæc quoque edere Holstenius teste Lambecio lib. 1. de Bibl. Vindob. pag. 112. sed morte præventus omisit. Eusebii *de triduo sepultura Domini* memorat Labbeus Bibl. nova MSS. pag. 184. Exstant & illius nonnulla in Catenis ad Evangelistas editis & ineditis, quorum pleraque ex eodem ut videtur opere repetita. Ex Catenis in Lucam plura Eusebii latine exhibet idem Combesius in Bibl. Concionatoria. Ex Eusebio Pamphili ad Marinum occurrunt fragmenta in Anastasii Sinaitæ qvæst. IX. & CXLVIII. sed illa alterius sunt argumenti. Clariss. Caveus memorat Eusebium *de Evangeliorum dissonantia ad Stephanum*. Quæ vero *de symphonia* sive *concordia Evangeliorum in Genealogia CHRISTI* Eusebius Africanum secutus scripsit, exstant lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. iisque usus Ambrosius in 3. Lucæ.

17. Λόγος τριακονταετηρέας, *Oratio de Constantini M. laudibus* in ejus tricennalibus dicta A. C. 335. CPoli, ut Eusebius ipse testatur IV. 46. de vita Constantini. Meminit & in Proœmio Libri I. ubi addit se etiam in vicennalibus Constantini laudes ejus in Nicæna Synodo, ut lib. 3. c. 11. etiam docet, concelebrasse. Sed ille quidem εἰκοσαετηρέας ὅμιλος sive Panegyricus intercidit. In Codice MS. Collegii Trin. Cantabrig. Oratio illa, Caveo teste, in duas partes dispescitur, quarum posterior incipit à capite IX Hanc Orationem cum descriptione Martyrii sive templi Hierosolymitani à Constantino conditi, do-

N 2

nario-

* Ex Eusebio πρὸς Μαρίνον fragmentum in Codice Vindob. de quo Lambecius T. IV. pag. 173.

nariorumque ejus, sed quæ temporum injuria intercidit, & Constantini Oratione ad sanctorum cœtum ex latino Græce translata Eusebius ut lib. IV. cap. 46. testatur, libris de vita Constantini subjunxit. Primus Rob. Stephanus cum illis edidit Græce, latine vertit *Christophorsonus* atque inde *Valesius* qui notis etiam illustravit.

18. *De Vita Constantini M.* jam A. C. 337. defuncti *libri IV.* quibus ait se de industria omittere conflictus & prælia, res fortiter gestas, tropæa ac triumphos, Leges & præclara instituta, & tantum tradere *μόνα τὰ πρὸς τὸν θεοφιλή σωτήριον βίον*, quæque ad DEI cultum pertinent. lib. I. cap. 11. unde titulum operis fecit *περὶ τῆς τοῦ βίου τῆς μακαρίας κωνσταντίνου βασιλείας*, ut notat *Valesius* p. 256. Cæterum falli *Jac. Gothofredum* ** qui hos libros ab Eusebio scriptos esse negavit pag. 273. ad *Philostorg.* & in *Epist. ad Andreæ Rivetum* sub nomine *Jacobi Pacidii* edita, facile ex ipso opere & *Socratis*, *Sozomeni*, *Photii*, *Gelasii* aliorumque veterum testimoniis demonstrarunt *Martinus Hanckius* de *Scriptoribus Byz.* pag. 81. seq. *Jo. Andreas Bosius* de *Pontificatu maximo Imperatorum Rom.* p. 63. seq. & *Valesius* pag. 216. Omni etiam destituta verisimilitudine *Sandii* conjectura, qui in nucleo *Historiæ Eccles.* p. 48. *Macarii Hierosolymitani* esse hariolatur. *Πατηγυρακὴ ὑψηλοῦς* usum Eusebium multi annotarunt, neque tamen fides historica illi propterea in rerum summa deneganda. Primus hos libros Græce cum *Historia Eccles.* edidit *Rob. Stephanus*, *Parisi.* 1544. fol. pro quinto libro numerans *Orationem* ad Sanctorum cœtum, quæ Constantini M. est, non Eusebii. Latine primus quatuor libros (non tres primores tantum ut scribit clariss. *Hanckius* pag. 86. de *Scriptoribus Byz.*) *Joannes Portesius* vertit. Hinc *Wolfgangus Musculus*, nec minus *Jo. Christophorsonus* qui *Portesii* versionem non viderat notante *Valesio* pag. 216. sq. Hujus *Christophorsonianæ* versionis cum liber quartus casu quodam amissus esset, quartum *Nicolaus Carrus* supplevit. Denique idem *Henricus Valesius* Græca ad *Codices MSS.* castigavit, versionem meliorem notasque doctissimas adjunxit. Editiones latinas & Græcolatinas, quia *Historiæ Ecclesiasticæ* hi libri subjungi solent, supra num. 4. annotatis videre licet. Tantum monebo in editionibus quibusdam latinis brevibus *Jo. Jac. Grynai* & *Suffridi Petri* scholia adjuncta esse. Gallicæ quoque

* Male *libri VI.* excusum in *Clariss. Jo. Molleri Homonymoscopia* pag. 461.

** *Jac. Godofredo* assensus *B. Dorsheus* in *diatyposi Concilii Nicæni de S. Cœna* p. 3.

que interpretationis instar est, quod auctore Joanne Morino prodiit opus: Histoire de la delivrance de l'Eglise Chrestienne par l'Empereur Constantin, Paris. 1630. fol.

19. *De Vita S. Pamphili Martyris* scripsisse se testatur lib. 6. * cap. 32. Eusebius, & lib. 7. Hist. Eccles. c. 32. p. 288. & de Martyribus Palæstinæ cap. 11. ubi *tribus libris* distinctum à se opus illud fuisse refert, quod confirmat etiam Hieronymus in Catalogo cap. 81. & adversus Rufin. pag. 135. ubi libros elegantissimos appellat. Hujus ut putat operis genuinum ἀποσπασμάτων de Pamphili Martyrio Græce ex MS. Codice Mediceo Regis Christianissimi descriptum exhibet Papebrochius T. 1. Act. Sanctorum Junii p. 64-74. cum latina versione. Latina illa ex Eusebio an Metaphraste dederant Lipomannus & Surius 1. Junii, & Valesius pag. 178. ad Euseb.

20. Τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων συναγωγήν, antiquorum Martyriorum collectionem scripsisse se Eusebius testatur in Hist. Eccles. lib. IV. cap. 15. pag. 136. & lib. 5. procem. pag. 153. & cap. 21. pag. 189. Ex hoc opere præclaro, & quod integrum ad nos haud pervenisse dolendum est, multa superesse videntur, in vitis Patrum latine sub Hieronymi nomine editis, & in Simeone Metaphraste, qui Græco stylo Sanctorum vitas & Martyria condidit. Fragmentum ex hoc opere Eusebiano dare se credidit Papebrochius *narrationem de Decem Martyribus Egypti*, Græce è MS. Vaticano cum Gvil. Sirteti versione T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 410. seq. Sic *Acta martyrii S. Luciani* apud Surium & Bollandum ad 7. Januar. latine edita, Usserius apud Caveum suspicatus est Metaphrastem petiisse ex Eusebio. Integram ejus μαρτυρίων ἀναγραφὴν in Bibl. Scoriacensi superfuisse affirmat Franciscus Bivarius ad Pseudo Dextri Chronicon. ad A.C. 308. Atque *Libros tres* Martyrum Eusebii nondum de Græco versos ibi extitisse, ex indice ejusdem Bibliothecæ A. 1579. didicit & ad Baronium scripsit Lindanus, ut narrat Baronius ad Martyrolog. 23. Sept. *Undecim libris* constituisse illud opus tradit scriptor Actorum S. Silvestri à Combefisio editus. Confer de eodem opere Eusebiano Bollandum præf. ad T. 1. Act. Sanctor. Januar. pag. XVI. & XLV. & Henschenium T. 2. Aprilis, pag. 539. Baronium diff. Martyrologio Ro-

N 3

21.

* Docet ibi Eusebius, illo se in opere exhibuisse πίνακας sive indices librorum tum Origenis tum aliorum scriptorum Ecclesiasticorum, quos Pamphilus summo studio Bibliothecæ suæ adornandæ collegerat.

mano præmissa cap. 5. 6. & 7. & Matthiam Frid. Beckium ad Martyrologium Ecclesiæ Germanicæ. pag. 5. seq.

21. *Epistola ad Constantiam Augustam*, Licinii uxorem, laudata ab Iconomachis in Actis Synodi Nicænæ secundæ Act. V. pag. 608. & VI. pag. 661. T. 3. Binii (Labbei T. VII.) & à Nicephoro Constantinopol. Patriarcha impugnata. Eam pleniorē Græcè è MS. Regio edidit V. C. Jo. Boivinius in notis eruditis ad Niceph. Gregoram pag. 725. Spuriā & Eusebio suppositam esse non dubitat Petavius XIV. 9. dogm. Theol. de incarnatione. In iisdem Actis Nicænæ Synodi affertur etiam aliquid pag. 608. & 662. ex Epistola Eusebii ad Euphrationem sive Euphrasionem & ad Alexandrum Alexandrinum.

Latine tantum exstant :

22. *Apologia pro Origene liber primus* ex Rufini versione, inter Origenis atque Hieronymi Opera sæpius sub Pamphili nomine editus. Et sane ex voluminibus sex (tot enim Apologia illa libros complexa est) Pamphilum una cum Eusebio priora quinque composuisse, sextum ab Eusebio additum esse testatur Photius Cod. 118. Confer Eusebium ipsum VI. 33. Hist. & quæ de hoc opere Tillemontius T. 5. Memor. Eccles. parte 3. pag. 60. seq. & 357. seq. Hebed-Jesu autem in catalogo librorum Chaldaicorum p. 19. memorat Eusebii librum *Apologeticum pro nomine quodam Origenista, qui exponebat Scripturas per allegorias, & coarguebatur hoc nomine à Theodoro*. De Antipatri Bostrensis ἀντιπατρίου τῆς εὐσεβίου ὑπὲρ τοῦ Ὀριγενίου ἀπολογίας, dicam infra in Antipatro.

23. *Opuscula XIV.* à Jacobo Sirmondo edita ex duobus MSS. Monasterii Herivallensis & S. Cornelii Compendiensis, T. 2. Var. Opusc. Paris. 1643. 8. unde recusa sunt in Bibl. Patrum edit. Lugd. 1675. Tomo IV. & inter Sirmondi Opera T. 1. Paris. 1696. fol.

Adversus Sabellium liber sive potius Homilia I. & II. In harum priore Marcellus Ancyranus perstringitur his verbis pag. 10: *Pater qui genuit non pœnitetur de bona progenie, non devorat suum filium.*
Inri-

Invidemus fabulas gentium, & iterum easdem inducimus, non nos sed qui ausus est Galata. Deus enim non vocem genuit sed Filium, non sermonem sed Vitam, non dictum sed DEum. In posteriore sæpius laudatur memoria beati viri, per quem Valesius intelligit Pamphilum, editores operum Sirmondi verisimilius Agapetum Eusebii decessorem.

De resurrectione & ascensione Homilia I. & II. in quarum posteriore prolixè celebratur S. Romanus, de quo Eusebius cap. 2. de Martyribus Palæstinæ, & Homilia Eusebii Gallicani T. VI. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 671. Prudentius peristeph. hymno X. Martyrologia 18. Nov. &c.

De incorporali & invisibili DEO, atque incorporali anima & spirituali cogitatu hominis Homiliæ VI.

De eo quod ait Dominus Matth. X. 34. *non veni pacem mittere in terram.*

De Mandato Domini Matth. X. 37. *quod dico vobis in aure, supra tectâ prædicate.*

De operibus bonis & malis, Homilia I. & II. ad 2. Cor. VIII, 9. seq.

Hæc Opuscula ex Græco versa esse variis argumentis colligitur, neque Eusebio Cæsareensi indigna sunt, eiqve tribuuntur à Sirmondo, Valesio, du Pinio aliisque. Neque placet opinio Clariss. Cavei, qui incerta conjectura mavult referre ad Eusebium Emeſenum.

24. *Acta Sylvestri Papa* ad Eusebium auctorem referuntur in quibusdam Codd. & à Ratramo libro 4. contra errores Græcorum. Sed error ex multis manifestus arguitur, inquit Baronius ad Martyrolog. 31. Dec. cum & Gelasio teste *acta Sylvestri incerto auctore sint scripta.* Confer. Wilh. Ernesti Tenzelii diss. selectas pag. 304. seq. Exstant latine apud Mombrinium Tom. 2. Et alia ex Metaphraste apud Lipomannum Tom. 5 & Surium ad 31. Dec. Edidit & Combefisius *Acta Sylvestri & Constantini*, è quibus disputationem adversus Judæos præſente Constantino à Silvestro & Zambre habitam reperit in Bibl. Concionatoria T. 2. ad Dom. I. Quadragesimæ. Ex illis hausere Zonaras ac Cedrenus, & in Chronicis MSS. Georgius Hamartolus & Simeon Lagotheta. Vide Cangium ad Zonaram pag. 28.

25. *Inedita.*

Liberi IV. Eclogarum Propheticarum, de quibus supra n. 3.

Fragmentum de mensuris ac ponderibus. MSS. l. Vossii n. 179.

De Morte Herodis, MS. in Bibl. Basil.

Prefatio ad Canticum Moysi in Exodo. Lambec. III. pag. 35.

26. *Scripta Eusebii deperdita.*

Præter multas partes operum, de quibus jam dictum est, *Ecclesiastica præparationis libri*, in quibus *Eclogæ*. Phot. Cod. XI. ubi numerus librorum excidit.

Ἡ καθόλου στοιχειώδης εἰσαγωγή. supra n. 3.

Ecclesiastica Demonstrationis libri. Phot. Cod. XII. Colomelius quatuor libros fuisse putat, quia quatuor libri *Eclogarum Propheticarum* exstant MSti in Bibl. Vindobonensi: sed in calce libri quarti illarum *Eclogarum* diserte tradit Eusebius, hunc esse librum operis nonum. Et *Eclogas Propheticas* verisimilius habeat aliquis pro parte τῆς καθόλου στοιχειώσεως εἰσαγωγῆς, ut notavi supra num. 3.

Contra Porphyrium pro Christiana religione libri XXX. Svid. de quibus tantum viginti ad se pervenisse ait Hieronymus cap. 81. Catalogi. Horum tribus postremis confutasse quæ contra Danielis Prophetias argutatus idem Porphyrius fuerat, testatur idem Hieronymus ad Danielelem. Alibi libros XXV. numerat, Epist. ad Magnum Oratorem. Laudat & Socrates III. 23. p. 200. Hoc opus Romæ adhuc servari, nimis temere multi credunt, inquit Holstenius de Porphyrii scriptis pag. 63. Apollinarem iis, quæ Eusebius & Methodius contra Porphyrium scripsit, præfert Philostorgius VIII. 14.

Ἐλέγχεσ καὶ Ἀπολογία Consutationis & Apologia pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones, libri duo, atque alii libri duo ejusdem argumenti & sententiis verbisque propemodum iidem, (forte altera priorum ἐκδοσις.) Phot. Cod. 13. Fallitur Valesius qui libros contra Porphyrium cum his libris confundit. Nec minus fallitur Clariss Caveus, qui cum his confundit Apologeticum Eusebii pro fide sua, de quo supra num. 9.

Oratio de basilica Hierosolymitana Servatoris Sepulchro, ac de donariis ibi dedicatis, quam licet prolixiorē stans Imperator Constantinus auscultavit, Euseb. IV. 33, de vita Constantini,

De Feste Paschali liber eidem Constantino dicatus, complexus-
que *μουσικὴν ἀνακαλύψιν τῆ ἱεῖς ἐορτῆς λόγῳ*, sive rationes Cycli noven-
decim annorum & historiam controversiæ de Paschate. Euseb. IV.
de vita Const. cap. 34. & 35. ubi Imperatoris ad Eusebium Episto-
la qua ipsi gratias agit, & meminit latini interpretis, qui scripta ejus
in latinam linguam transferat. Eusebio ad componendam *ἐκκαδικασηρίδα*
occasionem dederat S. Hippolytus sua *ἐκκαδικασηρίδι*, te-
ste Hieronymo cap. 61. Catalogi. Atque ita capiendus Isidorus
Hisp. VI. 17. Orig. & Beda de temporum ratione. cap. 42.

Περὶ τῆς τῶν παλαιῶν ἀνδρῶν πολυκαθείας scripsisse se testa-
tur Eusebius VI. 8. præparat Evangel. pag. 310. Idem opus in
quo Basilii de Spiritu S. cap. 29. legisse se significat, *ἐκκαδικασηρίδα πε-
ρὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυκαθείας*.

Epistola quamplurima, præter illas de quibus supra num. 21. in
quibus omnibus Arianorum se fautorem prodere arguunt Acta Conci-
lii Nicæni Act. VI. T. 3. edit. Binianæ p. 662. vertuntque ipsi vitio, quod
licet Synodo Nicæna subscripserit, & *πὶ τῇ μὲν τῇ ἀληθείᾳ ὑποκρινόμε-
νος* *δοποδεῖκνυται*, nonnunquam veritatem simulare deprehenditur, tamen non
veniam publice petierit de scriptis suis eaque retractaverit, & pro
Epistolis speciatim suis *λόγον Ἀπολογίας* non composuerit, vulgave-
ritque.

Sermonem de defectu pluviae memorat Hebed Jesu in Catalogo li-
brorum Chaldaeorum, n. 20.

XXVII. *Alii Eusebii, amplius sexaginta.*

Eusebius ex *Alexandrino* Diacono Episcopus Laodicensis, tertio sæculo
clarus, de quo supra cap. I. pag. 275.

Eusebius Episcopus Alexandriae cujusdam in Asia, quarto sæculo, cujus
Homilias quasdam ineditas viri docti laudant, ut jam dicto loco
retuli.

Eusebius Alexandrinus Rhetor, de quo Eunapius in Proxresio p. 125.
nescio idemne Eusebius Sophista, cujus *μελέτας* sive declama-
tiones memorat Photius Codice 134.

Eusebius *Ancyranus* Episcopus, ad quem Theodoriti Epist. & qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius Andegavensis, vide infra, Bruno.

Eusebius *Apollonia* in nova Epiro Episcopus, qui interfuit eidem Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Arabius* Sophista, Ulpiani Rhetoris æmulus, de quo Svidas.

Eusebius *Asiaticus*, infra, Novatianus.

Eusebius Episcopus *Alphonorum*, qui Concilio Ephesino subscripsit.

Eusebius *Beryti* Episcopus, infra in Nicomediensi.

Eusebius Episcopus *Bononiensis*, qui S. Ambrosium Mediolani audivit verba facientem de virginitate. De eo Baronius ad Martyrologium Rom. 26. Sept.

Eusebius *Bruno*, Episcopus *Andegavensis*, in dogmate de S. Evcharistia Berengarii ex amico & suffragatore adversarius.

Eusebius *Cæsarensis* in Cappadocia Episcopus, cui Magnus Basilii successit. De eo Sozomenus VI. 12. 15. 16. & è recentioribus Franciscus Maria Florentinius ad Martyrologium Hieronymianum, pag. 607. seqq.

Eusebius Basilii *Cæsarensis* æqualis, & cum eo eadem domo & pædagogio eodem usus, ad quem exstant ejusdem Basilii, Gregorii Nyseni & Nazianzeni Epistolæ. vide Laur. Alexandri Zaccagnii monumenta vetera pag. 354.

Eusebium *Cappadocem* Rhetorem pro Eustathio, ex memoriæ lapsu nominat Vossius de Rhetoricæ natura cap. 12. pag. 88. Eustathium enim Cappadocem vocat Eunapius in *Ædesio* pag. 45. seq. quem jactat propemodum pervasisse Saporis Persarum Regi, ut tiaram privata vita permutaret.

Eusebius quem ab Eusebio Samosateno *Chalcidis* Episcopum constitutum scribit Theodoritus V. 4. Hist. Tripartita IX. 3. & Nicephorus XII. 5.

Eusebius Episcopus *Clazomenitanus*, qui subscripsit Concilio Ephesino, A. C. 431. atque Chalcedonensi etiam interfuit A. 451.

Eusebius *Comes* sub Constantino, idemque *Consul* A. C. 359. Gruter. Inscript. pag. MLXXXVII. 5. MCLXII. 1. Alius Eusebius Comes sub Honorio. Vide Jac. Godofredi prosopographiam Codicis Theodosiani pag. 359.

Eusebius *CPolitanus* Episcopus. Vide infra in Nicomediensi. Alius Eu-

Eusebius Diaconus CPolitanus, Chrysostomi defensor. Idem forte ad quem S. Nili Epist.

Eusebius *Cremonensis* in cuius gratiam S. Hieronymus de optimo genere interpretandi testatur se Epistolam Epiphanii ad Joannem Episcopum Hierosolymitanum à Græco in latinum vertisse. De hoc Eusebio Bollandus V. Martii T. 1. pag. 369. seq. ubi vitam à Francisco Ferrario scriptam exhibet cum notis.

Eusebius *Cyzici* Episcopus, qui subscripsit Synodo CPolitanæ sub Menna, A. C. 536.

Eusebius *Diaconus*, ad quem S. Nili Epistola 235. lib. 1. edit. Allatii, vide supra in CPolitano. Alius Eusebius Diaconus sub Eutyche T. 2. Concil. edit. Binianæ pag. 130. 131.

Eusebius *Doberorum* (Δοβήρων T. 2. Binii pag. 40. 158. Δοβήρων p. 124. Topiritanus pag. 151.) in Macedonia prima Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi.

Eusebius *Dorylaensis* in Phrygia Salutari Episcopus, Nestorii adversarius & Eutyche, contra quem Synodo CPolitanæ A. C. 448. libellum accusationis exhibuit. Vide Clariss. Caveum ad illum annum, & Paschasium Quesnellum ad Leonem M. pag. 830. Epistola hujus Eusebii ad Imperatores Valentinianum & Marcianum legitur in Actis Concilii Chalcedonensis actione 1. T. 2. edit. Binianæ, Colon. 1618. pag. 42. Oratio ad Synodum. pag. 175.

Eusebius *Emesenus* in Phœnicia Episcopus, semiArianis favens, & A. C. 360. defunctus, de quo Tillemontius T. VI. memor. Hist. Eccles. parte 2. pag. 124. seq. Genuina ejus scripta Hieronymo cap. 91. de S. E. memorata interciderunt, præter κατὰ συνλογισμὸν πρὸς τὰς Ἰουδαίους, qui MS. exstat in Bibl. Vindobonensi, teste Lambecio lib. IV. pag. 184. Alias tres homilias 1. de Joanne Baptista, Christi adventum apud infētos prædicante, 2. de proditiōe Judæ & 3. in Diabolum & infernum post proditum à Judæ Christum, in eadem Bibliotheca Græce exstare testatur lib. V. pag. 135. sq. Hic est Eusebius Phœnix, qui contra Manichæos scripsit, sed quod opus itidem interciderit. Homiliæ 50. autem ad populum & Monachos, sub ejus nomine editæ à Jo. Gagnejo Paris. 1547. atque ibidem 1561. 8. & Antvverp. 1555. recusæ, atque sub nomine Eusebii *Gallici* recensitæ ab Andrea Schotto in Bibl. Patrum Colonienſi T. V. A. 1618. atque inde Tomo VI. Lugd. farrago sunt

sunt variorum scriptorum latinorum, Hilarii Arelatensis, Eucherii Lugd. Faustii Regiensis qui & ipse *Eusebius* dictus, Cæsarii, Maximi Regiensis vel Taurinensis, Gregorii M. Isidori, Bedæ. Vide Tillemontium pag. 128. Edm. Albertinum de Eucharistia pag. 877. Combefisium in Bibl. Concionatoria T. 1. in recensione auctorum pag. 12. & 18. Labbeum T. 1. de Script. Eccles. pag. 297. 310. Eliam du Pin Bibl. Ecclesiastic. T. 4. p. 175. & Latini Latini Bibliothecam sacro-profanam T. 1. pag. 114. seq. ubi castigationes quædam ad illas homilias exhibentur. Aliæ sunt homiliæ CXLV. in Evangelia festosque dies, in Bibliotheca Concionatoria Lugd. 1588. & Combefisiana, atque una cum prioribus editæ Paris. 1575. 8. & Tom. VI. Bibl. Patrum Lugd. quæ Schottus potius pro Bedæ vel Rabani collectaneis ex B. Augustino, Gregorio aliisque Patribus habere se affirmat, inter Brunonis Astensis A. 1151. defuncti opera prodierunt Venet. 1651. f. Nonnullas quæ Eucherium Lugd. auctorem habent, edidit Jo. Livinejus Antvverp. 1602. 8. De Vita hujus Eusebii Emeseni à Georgio Laodicensi Episcopo scripta vide Socratem II. 9. & Sozomenum III. 6. Nicephorum IX. 5.

Sub Eusebii *Episcopi* nomine exstat latine à Carolo Fabiano versa oratio *de commemoratione sanctorum* ex edit. Thomæ Galleti, in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensis A. 1639. T. 1. pag. 826. In hac refertur, quid Eusebius Episcopus nescio quis responderit Alexandro roganti, quem fructum ferant qui sanctos ac beate defunctos colunt.

Eusebius Episcopus in Synodo CPolitana A. C. 360. depositus cum Eustathio & Eleusio. Philostorg. V. 3.

Eusebius Episcopus, ad quem plures exstant Epistolæ Isidori Pelusiotæ.

Eusebius Episcopus cujus Opus adversus Andream *ἐγκλυσιν* sive inclusum memorat Photius Cod. 162. Vide infra, Eusebius Thessalonicensis.

Eusebius *Eunuchus* sub Constantio Imp. Vide Godofredum pag. 199. ad Philostorgii IV. 1. & in Prosographia Codicis Theodos. p. 359.

Eusebius *Gallicanus*. Vide supra in Emeseno. *Plaustra sermonum* ab eo composita ait Honoratus Massiliensis sive quisquis auctor vitæ Hilarii Arelatensis, apud Henschenium ad V. Maji Tomo 2. Atque hunc Baronius atque Schottus putant notari ab Hartmanno,

no, Rabani Mauri discipulo, cujus in poemate quodam apud Canisium T. V. Antiqu. Lect. laudantur Episcopi *Martinus, Proclus, Casarius, Eusebiusque.*

Eusebius Gennadio cap. 35. memoratus ante Vigilantium, quem oppugnavit Hieronymus. *Eusebius, inquit, scripsit de cruce Domini mysterio, & Apostolorum, praeipueque Petri constantiam virtute crucis, indeptam.*

Eusebius Episcopus *Heracleensis*, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius Pater S. *Hieronymi* Stridonensis, qui & ipse integro nomine Eusebius Hieronymus appellatur.

Eusebius *inclusus*, à Constantio Imp. Ariano, vide Martylogia 14. August. Romae ejus nomine Ecclesia dedicata est.

Eusebius *Laodicensis* Episcopus. supra in Eusebio Alexandrino. Alius Eusebins Laodicensis presbyter, qui in Concilio Chalcedonensi vices Macarii Episcopi Laodic. gessit.

Eusebius Episcopus *Larissenus*, qui interfuit Synodo CPolitanae sub Menna. A.C. 536.

Eusebius *Lycia & Pamphiliae* praeses sub Constantino M. Cod. Theodos. lib. 13. tit. 10. de censu lege 2.

Eusebii Martyres complures in Martyrologiis memorantur, quos singillatim referre nihil attinet, uti nec eos, qui in Gruteri Inscriptionibus sunt obvii.

Eusebius *Magnesia* Episcopus, qui subscripsit Concilio Ephesino.

Eusebius *Mediolanensis* praefectus. Vide infra, Eusebius praefectus.

Eusebius *Mediolanensis* Episcopus, Ennodio celebratus, qui Synodo Chalcedonensi suffragatus synodicas literas scripsit ad Leonem Papam. De eo Baronius ad Martyrolog. Rom. 12. August.

Eusebius *Monachus*, cujus meminit Nicephorus XI. 37. & XIII. 10. Hist. Nescio idemne quem apud Carras philosophatum scribit. XI. 40. vel ad quem scribit S. Nilus lib. 1. Epist. 136. edit. Allatii. Certe alius de quo mentio in Theodori Studitae lib. 2. Epist. 24.

Eusebius *Myndius* sive Myndo Cariae oppido oriundus, Aedesii discipulus. Eunapius in Maximo. pag. 69.

• Eusebius *Nicomediensis*, Eusebii Pamphili frater vel consobrinus, Beryti primum, tum Nicomediae Episcopus, denique circa A.C. 338. in locum detrusi Pauli Confessoris evectus ad sedem Constantino-

- tinopolitanam à Constantio Imp. Nicomediæ teste Zonara Julianum educavit (postea Imperatorem) *quem genere longius contingebat*, ut narrat Ammianus XXII. 9. Luciani Martyris discipulus, atque inde Collucianista Ario apud Theodorum p. 21. Hist. Cujus Aarii magnus licet fautor, pacem tamen cum Julio Rom. urbis Episcopo & communionem cum Ecclesia Catholica ad obitum usque retinuit, ut observat Valesius ad Socratem pag. 181. Confer Bulli defensionem fidei Nicænæ. pag. 515. Nihil ejus hodie exstat præter Epistolam ad Paulinum Tyri Episcopum apud Theodorum lib. 1. cap. 6. & quæ de altero libello sive Epistola coram Synodi Nicænæ Patribus producta Ambrosius lib. 3. de fide cap. 15. ac Theodorus lib. 1. Hist. cap. 8. Tum libellus pœnitentiæ sive satisfactionis quo ad Episcopos misso A. C. 328. sedis suæ Nicomediensi restitutus est, apud Socratem 1. 14. Sozom. II. 16. Tripartit. II. 17. & Niceph. VIII. 43. licet illam Palinodiam supposititiam esse contendit auctor *Apologiæ portus Regii*, Gallice editæ A. 1669. parte IV. pag. 32. seq. neque habet quæ objectionibus ejus respondeat Tillemontius in *Memoriis Hist. Eccles. T. VI. parte 3. pag. 926. seq.*
- Eusebius Episcopus *Nicopolensis*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
- Eusebius *Novatianus*, quem de partibus Asiæ ad se venisse scribit Casiodorus cap. 5. divin. lect. ubi mira de ejus eruditione, licet sub quintum ætatis annum oculorum usu penitus privati.
- Eusebii *Officiorum Magister* sub Athanasio Imp. memoratus Theodoro Lectori lib. 2. Hist. pag. 559.
- Eusebius *Palatinus* nullus est, sed duo Martyrum Afrorum nomina sunt Eusebius & Palatinus. Vide Bollandum T. 1. Martii p. 366.
- Eusebius Episcopus *Pelusi*, qui Concilio Ephesino subscripsit.
- Eusebius *Phanix*, qui scripsit contra Manichæos. Vide supra, Eusebius Emesenus. Meminit Epiphanius. T. 1. pag. 638 Theodorus lib. I. de hæret. fabulis cap. 28. & Niceph. VI. 31. Hist.
- Eusebius Mediolanensis *præfectus* sub Honorio Imp. Paulinus in vita S. Ambrosii. Vide supra, Eusebius Comes. Ad hunc Eusebium Symmachi Epistolæ, VIII. 34. IX. 51.
- Eusebius *presbyter* Alexandrinus, qui interfuit Concilio Nicæno. Gelas. II. 3. de actis Concilii Nicæni.
- Eusebius *presbyter* ad quem scribit Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 10. Euse-

Eusebius presbyter Nicænus, qui una cum Constantino presb. interfuit Concilio Chalcedonensi, & Episcopi Nicæni Anastasii vi-ces gessit.

Eusebius Episcopus *Romanus* A. C. 310. de quo Martyrologia XXVI. Sept. Jactatas sub ejus nomine ab Isidoro Mercatore Epistolas explodit David Blondellus in Pseudo Isidoro p. 403. seq.

Eusebius Lector Romanus. infra in Vercellensi.

Eusebius Episcopus *Samosatenus*, fidei Catholicæ adversus Arianos strenuus propugnator, & à Valente Imp. missus in exilium, post cujus mortem ab Ariana muliere, quæ è tecto in transeuntis caput regulam immisit, fuit occisus A. C. 370. De eo multa Theodoritus in Hist. Eccles. & Baronius ad Martyrolog 21. Junii. Tillemontius Tomo VIII. Memor.

Eusebius *Sardus*. Vide infra, *Vercellensis*.

Eusebius *Scholasticus*, Troili Sophistæ discipulus, qui heroico versu libris IV. Græce scripsit *Ῥωμαϊκὰ* sive de bello Arcadii contra Gai- nam Gothum. Vide Socratem VI. 6. & Nicephorum XIII. hist. Eccles. cap. 6. pag. 361.

Eusebius Episcopus *Sebastia* Palæstinæ. Vide Godofredum ad Philo- storgium pag. 244.

Eusebius Sophista. Vide supra Alexandrinus & Arabius.

Eusebius *Seleucoboli* in Syria Episcopus, qui interfuit Synodo Chal- cedonensi.

Eusebius *Seleucia* Syriae Episcopus, qui subscripsit conciliabulo Seleu- ciensi. Epiphan. LXXIII. 26. T. 1. pag. 874.

Eusebius Episcopus *Thessalia*, qui Andreæ Monachum, Aphthartodo- cetarum hæresi addictum, breviori primum parænesi, deinde decem libris confutavit, de quibus videndus Photius Cod. 162. Ad hunc Eusebium exstat Epistola Gregorii M. lib. IX. 69. de perversitate ejusdem Andreæ Monachi, ex qua Episcopum Thessaliæ fuisse constat, quod Photius tacuit, Episcopum mo- do fuisse testatus. Alii pro *Thessalia* Episcopo legunt *Thessaloni- censem*, quod probatur Clarissimo Caveo ad A. C. 601.

Eusebius Tyri Episcopus, qui Synodo quintæ interfuit, A. C. 553.

Eusebius Episcopus *Valentianopolis*, defensor Joannis Chrysostomi.

Eusebius *Sardus*, ex Romanæ Ecclesiæ lectore *Vercellensis* Episcopus, qui Calendis Augusti colitur. De eo nolo repetere quæ

Ad .

ad A. C. 354 præclare idem Caveus, tantum addo Vitam ejus ab antiquo auctore scriptam, legi apud Ughellum Italiae sacrae Tomo IV. & Commentariorum Eusebii Cæsareensis in Psalmos ab Vercellensi latine translatorum meminisse Hieronymum adversus Vigilantium his verbis: *Sit in culpa ejusdem confessionis Vercellensis Eusebius, qui omnium Psalmorum Commentarios hæretici hominis vertit in nostrum eloquium, licet hæretica prætermittens, optima quaque transtulerit.* Denique Epistolas in exilio scriptas ad Presbyteros & plebes Italiae, & ad Patrophilum, legi etiam in supplemento Bibliothecæ Patrum Parisiensi T. 1. pag. 627. & in editione Bibliothecæ Lugdunensi Tom. V. pag. 1227.

XXVIII. Scriptores Græci Hist. Ecclesiasticae deperditi.

Hegesippus. * libris V. de successione Apostolicæ prædicationis, de quo opere dixi supra cap. 1. pag. 188. seq.

Judas & Julius Africanus in suis Chronographiis, de quibus itidem dixi pag. 199. & 296. Apud Eusebium vero VI. 13. & Hieronymum in Catlaogo cap. 38. legas *Cassiani χρονολογίας* mentionem fieri in Clementis Stromatis, quam in opere illo Clementis non reperio.

Philippi Sidetæ Presbyteri, qui post sæculi V. initia claruit, *χριστιανικῆς ιστορίας* sive Historiæ Christianæ ab Orbe condito ad suam ætatem libri XXXVI, sed longe pluribus ac mille propemodum tomis, singulis enim libris argumentum, tomi integri magnitudine præmiserat, & librum unumquemque *λόγοις* sive *τομοις* XXIV. iterum distinxerat, quod voluminosum opus auctori Historiæ Tripartitæ XII. 3. multam visum est habere confusionem, nec satis prodesse legentibus, uti magis etiam constat ex Socratis VII. Hist. cap. 27. Nicephoro XIV. 29. & Photio Cod. 35. Fragmentum

* Ante Hegesippum, à Sozomeno in præf. laudatur inter scriptores Hist. Ecclesiasticæ *Clemens*, neque improbabile est, quod Valeſio placere video, respiciat eo opus recognitionum Clementi Rom. tributum, licet Clemens etiam Alexandrinus in Stromatis & deperdito Hypotyposeon opere plura ad Historiam Ecclesiasticam primorum temporum facientia observavit. Non obstantibus autem Clementis, Hegesippi, Judæ & Julii Africani scriptis, vere tamen Eusebius pag. 4. Hist. ait *πρωτον ἡ τῆς ὑποθέσεως ἐπιβῆσαι*, primum argumento huic explicando & Historiæ Ecclesiasticæ scribendæ animum applicuisse.

tum hujus Philippi insigne de Scholæ Alexandrinæ successione vulgavit illustravitque V. C. Henr. Dodvvelus ad calcem dissertationum in Irenæum, Oxon. 1689. 8. Aliud fragmentum Acta disputationis de Christo, in Perside Christianos inter Gentiles ac Judæos habitæ, cui ipse Philippus interfuit, complexum, habetur MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio lib. V. pag. 137. qvi tamen fallitur lib. IV. pag. 179. ubi ad hunc Philippum refert fragmentum de tinctura æris Persici & ferri Indici. Nam verba βαφή & πέρσαις ἐξυρημένῃ χαλκῷ χρᾶφῆσα δὲν δεχῆς Φιλίππου, tincturam jam tempore principatus Regis Macedonum Philippi descriptam significant, ut recte notavit Cotelerius T. 3. monument. pag. 598.

Hefycbius presbyter Hierosolymitanus, è cujus Historia Ecclesiastica locus de Theodoro Mopsvesteno circa A. C. 428. defuncto affertur in Collatione V. Synodi V. habitæ CPoli A. C. 553. T. 2. Binii partē 2. pag. 71.

Johannes *Presbyter Ægeates scripserat à depositione Nestorii & Theodosii junioris temporibus Historiam Ecclesiasticam libris decem. Ex his qvintus (solos enim priores qvinque legisse se testatur Photius Cod. XLI.) desinebat in depositione Petri Fullonis A. C. 483. Idem est ὁ Διακρινόμενος in Originibus CPol. Combefisii pag. 24. 28. 33. cum Eusebio allegatus, & Joannes Diacrinomenus ex cujus Historia Ecclesiastica affertur non nihil à Theodoro Lectore lib. 2. Hist. Eccles. p. 563. & ex eodem ut videtur Theodoro in Synodo VII. Act. 5. T. 3. Binii pag. 609. seq. Vocabant enim se Diacrinomenos ** qvi à Chalcedonensis Synodi decretis recedebant, & Dioscorum sectabantur. Hic vero Johannes non in ista tantummodo Historia sua, sed etiam alio peculiari opere Synodum Chalcedonensem oppugnavit, ut refert idem

P

Pho-

Libri sti Pars Altera.

* Hunc Joannem diversum puto à Joanne Rhetore, cujus Historiam laudat Evagrius licet cum eo eundem facit V. C. Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. pag. 369. nec minus diversus est haud dubie à Joanne Antiocheno Malala, cum quo confundit Combefius in Origg. CPolitanis pag. 59.

** Nicetas lib. IX. thesauri : Διακρινόμενος ὠνόμασαν ἑαυτὸς ἐκ τῆς μὴ συντίθεσθαι τοῖς δογματισθεῖσι παρὰ τῶν ἐν χαλκηδὼνι συνελθόντων πατέρων. Adde Cotelerium Tomo 3. monument. Eccles. Græc. pag. 641. & Cangium pag. 51. ad Zonaram.

Photius Cod. XLI. & LV. ubi hæreticum Nestorianum † appellat, calami lapsu credo, quem Eutychianum volebat dicere. *Basilus* Cilix una cum Theodoro Lectore citatur in Græco scholio ad Evagrii III. 21. is nempe à quo Historiam Ecclesiasticam libris tribus scriptam testatur Photius Cod. XLII. à Marciano Imp. usque ad tempora Justinii Thracis, quæ libro tertio persecutus fuit. Eundem Cilicem Basilium Presbyterum Antiochenum Anastasio imperante clarum & fautorem Nestorianismi libros XVI. dialogi in morem scripsisse adversus Jo. Scythopolitanum *Μανηχαῖσμός* (quo nomine tum temporis hæresin Eutychis perstringebant) defensorem refert idem Photius Cod. 107. & 95. ex quo discimus opus illud inscriptum Leontio cuidam *ὁσιωπέτῃ καὶ Θεοφιλεστέῃ πατρί*, colloquentesque inductos Lampadium, Tarasium & Joannis propugnatorem Marinum. Quod si idem est Basilius cujus Svidas in *Ἀρχιλα* & *Βασίλει* meminit, ut sane ætas qua vixit svadet, factus deinde Irenopoles, in Cilicia Episcopus, scripsit etiam eodem Svida teste, adversus Archelaum presbyterum *καλωνείας*.

Ex *Philonis* Philosophi Historia Ecclesiastica profert nonnulla Mich. Glycas, Annal. pag. 282. seq.

Nescio cujus *Amorionis* Historia Ecclesiastica inter Codices Græcos MSS. Bibl. Scratiacensis memoratur apud Possevinum in Appendice ad Apparatum sacrum, qui etiam *Zacharia* Rhetoris Historiam Ecclesiasticam MS. CPoli, ex Verderio annotat. Sunt & qui *Theodori Metobite* citent Historiam Ecclesiasticam, inquit Labbeus in protreptico de scriptoribus Hist. Byz. pag. 51. quam mihi nondum vidisse fas fuit.

XXIX. PHILOSTORGIUS. ex Borissi pago Cappadox, Carterii Eunomiani a) & Eulampii (cujus pater Anysius presbyter

† Fuit & Chronographus cui *Νεστοριανός* nomen, qui Historiam suam ad Leonem juniorem perduxit. Chronicon Paschale pag. 324. *καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χειρογράφος ἕως Λέοντος, συνεγράψατο*. Eadem habet Jo. Malala II. pag. 85. qui Nestoriani etiam meminit. pag. 11.

a) Philostorgius ipse IX. 9. qui testatur Eulampium matrem persuasionibus suis patrem Anysium fratresque & alios propinquos ab hominisi professione ad Eunomii sectam deduxisse. Alius Philostorgius *ἄριστος ἱατρῶν* sub Valentiniano & Valente, de quo noster VII. 19. Alius cujus meminit Arrianus III. 17, Epictetorum dissertationum.

byter erat) filius, Eunomianus & ipse, atque tum cum Eunomius Cæsarea A. C. 388. pelleretur, viginti annos b) natus. Hic semi-Arianos non minus quam Catholicos graviter passim perstringit, Arianos vero & Eunomianos defendit, celebratque libenter, & effert laudibus, unde diu est quod Historiam ejus non Historiam sed *Encomium Hæreticorum & criminationem atque vituperationem Orthodoxorum* inscribendam esse monuit Photius c) Cod. XL. Atheum vero dictum fuisse Philostorgium male colligunt viri docti ex hoc Epigrammate perperam accepto, quo Eunomianus quidam laudare utique, non proscindere opus Eunomiani hominis voluit;

ἰσορίην ἐτέλειον, θεῷ d) χαρίτεσι σοφῆσι.
μεγάλματ' ἀληθείης ποικίλ' ὑφηνάμεν.

*Historia telam bene Numine dante peregi,
Contextens opere plurima vera meo.*

Scripsit *Historia Ecclesiastica* * controversiæ Arianae initiis sive ab A. C. 300. usque ad A. 425. quo Valerianus Junior Honorio successit, Volumina duo, quorum singula in τόμος, λόγος sive libros sex distincti erant, ut adeo in universum libri essent duodecim. Horum primæ literæ si conjungerentur, nomen auctoris referebant, cujusmodi ἀκροσχιδαίς e) operibus suis intexuere olim Epicharmus & Heraclides Ponticus, atque Philostorgii exemplo Nicepho-

P 2

rus

b) Idem X. 6.

c) Photius: ἡ δὲ ἰσορία, τῶν αἰρετικῶν ἐστὶν ἐγκώμιον αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τῶν ὀρθοδόξων διαβολὴ καὶ ψόγος μάστιξ ἡ ἰσορία. Atque iterum: ἰσορίαι δὲ τὰ παντὶ ὁμοίαν σχεδὸν ἅπασιν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. Ἐξάγει τὰς Ἀρειανίζοντας ἅπαντας, λαιδορίας πλύνει τὰς ὀρθοδόξους, ὡς εἶναι τὴν ἰσορίαν αὐτῶν μὴ ἰσορίαν μάστιγος ἀλλ' ἐγκώμιον μὲν τῶν αἰρετικῶν, ψόγον δὲ γυμνὸν καὶ κατηγορίαν τῶν ὀρθοδόξων.

d) Jacobus Godofredus, qui in prolegomenis ad Philostorgium fuit atque erudite de illo scriptore, & de ejus eruditione in omni genere literarum disserit, legit ἐτέλειον αἰθεῖν, putatque esse Epigramma hominis Catholici, cui Eunomiano proprium nomen. Sed Godofredum refellit Jo. Pearsonius notis ad Symbolum Apostolicum pag. 309. edit. latinæ.

* Hinc Nicephoro audit ὁ Ἐκκλησιαστικὸς lib. XII. 29. Hist. quem alioqui tanquam hæreticum solet vocare Θεομιστὴν *invisum Deo* lib. 1. pag. 35. & lib. VII. cap. 19.

e) Vide Mureti Varias Lect. IX. ult. Menagium ad Laërt. p. 227. Vossium Hist. Græc. II. 20. Vetus Epigramma apud Jac. Godofredum pag. 17.

rus Callistus, è lati● Ennius, Commodianus, Damasus aliique. Opus ipsum Philostorgii diu est quod intercidit: sed præter brevem de eo notitiam iudiciumq; ac censuram in *Photii Bibliotheca* Cod. XL. obviam, ejusdem Photii ampla ex singulis duodecim libris excerpta servata sunt, quæ habuit Venetiis Diegus Hurtadus, Gesnero teste, & primus ex codice Bongarsiano Græce edidit, & capitibus distincta cum versione sua & uberrimis doctisque annotationibus & prolegomenis indiceqve locupletissimo in lucem protulit *Jacobus Godofredus*, Genev. f) 1642. 4. Eadem excerpta MSS. editis longe emendatiora habere se testatus est Bochartus Tom. I. lib. 2. Hierozoici cap. 55. Atque Bocharti codicem Valesio à se communicatum refert Stephanus le Moyne notis ad *Varia sacra* pag. 379. Itaque ad eum & Scoriaensis codicis lectiones passim provocat *Henr. Valesius*, nec minus ad emendationes, quas Codici suo Lucas Holstenius adscripserat. Edidit laudatus Valesius Philostorgii excerpta emendatiora cum meliore versione sua notisque ad calcei● *Historiæ Theodoriti, Evagrii & Theodori Lectoris* Paril. 1673. 16. quæ editio recusa est Moguntia ut habet titulus sive potius Francofurti 1679. nam quæ Amstelodamum A. 1695. in fronte præfert, illa ipsa Moguntina est, novo titulo ornata. Præter *fragmenta* Philostorgii ex Nicetæ lib. V. thesauri, ex Johanne Antiocheno (cujus locum primus attulit Salmasius p. 407. ad Solin.) Svida & Photio à Jac. Godofredo producta, nova etiam ex Svida à se observata Valesius editioni suæ subjunxit. In notis Valesii Godofredus frequentissime reprehenditur, interdum etiam satis acerbe, ut pag. 130. ubi imperitiam ejus in legendis Græcis exemplaribus & pag. 136. ubi Græcæ linguæ in illo imperitiam castigat. Verum audiendus sane erat Godofredus, vir bene doctus & multis nominibus præclare de literis meritis, qui in prolegomenis pag. 57. seq. veniam à lectore æquo sibi pollicetur his verbis: *Novi ipse, quam in multis contextus ipse inemendatus exeat, quam multa quoque desiderari possint in prima hac Interpretatione, quot denique menda* ubi-

Γράμματα δώδεκ' ἔχει Φιλοστόργι○, ὄνομα καλόν,
Τένεκα δὲ καὶ γράμμα λόγος ἀνεγράφατο τέττης,
Ἀρξάμεν○ πρώτῃ ἀπὸ γράμματ○, εἰτ' ἐν ἐφεξῆς
καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εἰς ὄνομα γράψας.

f) Male 1634 excusum in Eliæ du Pin. Bibl. Scriptorum Eccles. T. 4. pag. 77. Godofredi Dissertationes in Philostorgium thesaurum sinceræ totius Historiæ Ecclesiasticæ vocat Claudius Sarravius Epist. 45.

ubique irrepperint. Verum & mihi & Typographo veniam sperare licet, non una ratione: Ipsa primum scripti hujusce ratio id sperare jubet. Notum iis, qui in Manuscriptis versantur, quam inemendatis his uti plerunque contingat, ejusmodi certe fuit is quo nos usi sumus ex illustrissima Bernatum-Bongarsiana bibliotheca, humanitate Viri Doctissimi Clarissimique D. Luithardi mihi concesso: Notum deinde, quantus labor in hujuscemodi eclogis, fragmentis, ἀποσπασματικαῖς, quorum series interrupta, probe statim in capita dissecandis, inque Latium vertendis versetur: quando multa saepe aliunde adsumi oportet ad eorum sensum probe adsequendum, multum certe manu animoque versanda illa, priusquam de fine & scopo ejusque, sensuve liquido constare possit. Adde quod Photii, censuram judiciumque à Philostorgianis distinguere saepe operosum erat. Altera excusationis ratio est, ipsa editionis festinatio, quam impatiens rei literaria juvanda studium nobis extorsit. Nam ut in studiis illud volupe, cum ex abdito quid eruere primum datur, ita illud ipsum ilico in publicum sine ulla compendinatione depromere in summa voluptatis meae parte ipse ponere soleo. Hinc igitur festinatio illa, non sine vitio aliquo: sed quam opinor prætulit optimus quisque tam lentis nominibus hominibusque, qui longa expectatione alios torquere solent, adque scientia sua auctoritatem pertinere putant, si repertis à se soli quam diutissime incubent. Quare pro scuto mihi illud,

Da veniam subitis, non displicuisse meretur,
Festinat, Cæsar, qvi placuisse tibi.

Postrema excusationis nostræ ratio est, quod Philostorgii sive maxis Photii contextus una cum versione à me subito effusa, absente me Legationibusque assidue fungente, vel Consulare munus obeunte, typis mandata sunt: quæ alioquin sub oculis meis constituta praelo saltem currente emendare accuratius, subque limam revocare attentius potuissem. Etiam à Stephano Clerico Philostorgium recensitum, & in eo non pauca, quæ & Godofredum & Valesium præterierunt observata, notat filius Joannes Clericus præfat. ad parentis sui patruisque Davidis Clerici quæstiones sacras Amst. 1685. 8.

XXX. SOCRATES CPoli a) natus atqve educatus,
Grammaticos ibi audivit Ammonium atqve Helladium b) ambos
à Christi nomine alienos, & ob templa idolorum A.C. 389. Timasio

P 3

a) Socrates ipse V. 16.

b) Idem ibid. ac Photius Codice 28.

sio & Promoto COSS. destructa c) profugos Alexandria, atque CPoli commorantes. Postea Troilo Sophistæ in Rhetoricis operam dedisse non sine causa Valesius d) conjicit. *Scholastici* e) cognomen facit ut causas eum in foro egisse noscamus. Novatianis favisse se non uno prodit loco, f) quod & Jacobus Billius animadvertit lib. 1. Observatt. sacr. cap. 26. etsi propterea ipsum fuisse *καταγὰρ* sive Novatianum, parum esse credibile, contra Nicephorum g) aliosque qui illud affirmant, pluribus disputat laudatus Valesius, præcipue illo pugnans argumento, quod Socrates VI. 20. & 23. Novatianos hæreticis annumerare non dubitavit, & perpetuo Ecclesiæ & Catholicis solet eos opponere.

Scriptit *Historia Ecclesiastica* ad Theodorum, h) quem *ιστορικὸν τῶν ἀνθρώπων* vocat, libros VII. ab Anno I. Olympiadis CCLXXI. CHRISTI 306. quo Constantinus Imperator est renunciatus, ad Annum II. Olympiadis CCCV, Consulatum Theodosii junioris XVII. i) Annum Christi 439. *Rufini* k) primo fidem secutus, postea ex

c) Socrates loco laudato, Sozomenus VII. 15. Theodorus V. 21. seq. Tripartita IX. 27. Nicephorus XII. 25. Marcellinus in Chron. &c.

d) Valesius in Socratis vita.

e) Scholastici, Rhetores dicti sunt, tum etiam advocati ac legisperiti. Vide Vales. ad Socratem pag. 77. Cangii glossaria & quæ viri docti, ad Petronium. Hanckius de Romanarum rerum scriptoribus pag. 178. seq.

f) Ut quando Novatum s. Novatianum Martyrio functum sub Valeriano scribit IV. 28. quod diserte negant Eulogius apud Photium Cod. 132. & Pacianus lib. de poenitent. Confer Jo. Felli Episcopi Oxoniensis notas ad Cypriani Epist. 61. p. 145.

g) Nicephorus Lib. I. cap. 1. & lib. XI. cap. 14.

h) Gregorius M. VI. 31. Epist. ait Sozomeni Historiam Ecclesiasticam ab Apostolica sede non recipi, quod Theodorum Mopsveltiz laudat. Hinc Jo. Jacobus Hofmannus in Lexico universali putat à Gregorio per memoriæ lapsum, Sozomenum nominatum esse pro Socrate. Videtur itaque Hofmannus existimasse Theodorum hunc cui opus suum Socrates inscripsit, & quem laudat II. 1. & IV. 48. esse Theodorum Mopsvelterum. Sed is jam A. C. 430. obierat, & Socrates Theodorum suum post A. C. 439. alloquitur.

i) Socrates ipse VII. ult. Ait autem Historiam suam complecti Annos 140. numerum rotundum ita præferens accurato, qui est 133.

k) *Rufini* libros duos Historiæ Ecclesiasticæ, quos ab Arii initio ad Theodosii M. obitum productos non accurato valde studio, atque ut Valesio in vita Socratis videtur, memoriter composuit, inscripsitque Chromatio Aquilejensi Episcopo, è latine Græce

ex melioribus in quæ incidit monumentis emendavit quæ perperam ille tradiderat, & librum primum ac secundum, quibus pleraque Rufini expresserat, de integro novos fecit. Passim quoque ostendit multum se tribuere Sabino Macedoniano 1) à quo & ipso subinde deceptum viri docti, arguunt. Merito tamen iudicii & industriæ laus ei relinquitur, quam pro cæteris argumenti illius scriptoribus Socrati Valeſius vindicat. Socratem libenter sequitur Sozomenus, ne de Nicephoro dicam, qui integrum prope in Historiam suam trans-

Græ-

verterunt *Gelasius* Cæsareensis & *Cyrillus* Hierosolymitanus, teste Photio Cod. 89. Rufini Historia usum se fuisse testatur Socrates lib. 2. cap. 1. nec dissimulatur in libro primo & secundo Historiæ suæ, vestigiis ipsius prius instituisse. Sed postea Athanasii scripta & clariorum illa ætate Virorum Epistolas nactus, intellexit pleraque à Rufino tradi perperam & falso, itaque totum suum librum primum & secundum non dubitavit ἀναθεὶν ὑπαγορεύσαι *novos ex integro distare*, atque locupletare libello depositionis Arianæ, & Imperatoris Constantini Epistolis. Socratem usum fuisse Græca Rufini versione contendit Henr. Dodwellus de jure Laicorum sacerdotali pag. 278. Theodoretum Petavius in diatriba de potestate consecrandi p. 83. atque ambo unum locum Rufini diversimode interpretantur, itaque; saltim alteruter ipsorum functus ipse loco interpretis fuerit. In Actis septimæ Synodi sive secundæ Nicænæ, actione prima T. 3. edit. Binianæ p. 494. afferuntur quædam Græce ex Rufini Historia Ecclesiastica, verum quæ non apud Rufinum sed Socratem lib. 2. cap. 27. & 38. iisdem verbis leguntur, ut etiam Valeſius observavit. At enim quod ab illo viro doctissimo est omissum, in iisdem Actis pag. 401. producitur Græce locus prolixior ἐκ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Ῥυφίνου πρεσβυτέρου Ῥώμης ad verbum translatus ex Rufini lib. 1. Hist. cap. 28. seq.

- 1) Godfridus Hermantius præf. ad vitam S. Athanasii: *Plusieurs celebres auteurs de nostre siècle avoient déjà remarqué un très grand nombre de fautes dans l'histoire de Socrate, dont Sozomène n'a presque été que le copiste. Et en effet ces Historiens aiant suivi en plusieurs rencontres un ancien auteur nommé Sabin, de la secte des Macedoniens, il ne faut pas s'étonner, qu'il se soit égaré sous la conduite de ce guide, que l'on peut presumer raisonnablement, n'avoir pas été fort fidelle. De Sabino illo Macedonianorum Heracleæ in Thracia Episcopo, cujus συναγωγὴν τῶν συνδικῶν sive *Astorum Synodicorum collectionem* (à Concilio Nicæno usque ad Valentis tempora, sub quo vel sub Gratiano scripsisse videtur) laudat Socrates pag. 22. 31. 92. 97. 146. 183. 204. 224. 231. Illam MStam G'oli ante hoc centum & quingvag nta adhuc annos latuisse ex Verderio notat Possevinus in Appendice ad apparatus sacrum. Plura de Sabino vide apud Tillemontium Memor. Hist. Eccles. Tom. VI. parte 2. p. 504. seq. Stephanum le Moyne ad Varia sacra p. 783. & B. Ittigii Historiam Concilii Nicæni pag. 38. seq. ubi refellit Sandium quæ in nucleo Hist. Eccles. pag. 166. Sabino illi tribuit συναγωγὴν καὶ ἐκδρακὸν τῶν ἀγίων πατρῶν συνόδων, quam Ravennas ex oriente secum attulit, atque Usserius refert ad Photium Tyri Episcopum, qui interfuit Concilio Chalcedonenſi. Anonymum vocat Seldenus pag. 68. 89. ad Eutychii Origines Alexandrinus,*

Græce primus hos libros una cum Eusebio, Sozomeno, Theodorito Eclogis Theodori Lectoris atque Evagrio in lucem edidit Rob. Stephanus. Paris. 1544. fol. typis regiis.

Latine primus quodammodo vertit Socratem, Sozomenum & Theodoritum in unum corpus *Historia tripartita* libris XII. distinctum contrahendo *Epiphanius Scholasticus*, sub sexti sæculi initia, auspiciis Cassiodori, qui hoc testatur in præf. ad illam Historiam, & cap. 17. libri de divinis lectionibus. Historia illa tripartita usus jam medio sexto sæculo fuit Liberatus Carthag. Archidiaconus in breviario Hist. Nestorianæ cap. 2. At Rufinum ex Historia tripartita suam Eusebii continuationem hausisse, error est B. Rhenani, à B. Ittigio pag. 732. de Bibliothecis Patrum recte notatus, cum Socrate ipso Theodorito ac Sozomeno antiquior Rufinus fuerit. Prodiit Historia tripartita Parisiis sine anni nota in octavo apud Franciscum Regnault, & postea ex *Beati Rhenani* recognitione Basil. 1523. 1528. 1533. 1539. 1568. atq; Francof. 1588. fol. una cum Historia Ecclesiastica Eusebiana quam Rufinus vertit & duobus libris continuavit. Denique *Jo. Gareti* Monachus Benedictinus in nova Operum Cassiodori editione Historiam tripartitam ad MSS. Codd. recensuit, & locorum Socratis, Sozomeni & Theodoriti quæ Epiphanius interpretatur paginas, ex Valesiana editione, utili instituto annotavit. Rothomag. 1679 fol. *Gallicam* versionem Ludovici Cyanei, Paris. 1568 fol. apud Ægidium Gourlinum excusam memorat Franciscus à Cruce in Bibl. Gallica pag. 293. *Germanice* cum Eusebio & Rufino, Casp. Hedione interprete prodiit Tripartita Argentorat. 1545. fol.

Versio latina *Wolgangi Musculi* prodiit Basil. 1549. 1557. 1594. fol. cum Eusebio, Sozomeno, Theodoro Lectore, Evagrio atque Dorothei Tyrii vitis Prophetarum & Apostolorum ex ejusdem Musculi interpretatione, & Theodoriti Hist. Eccles. ex versione Joach. Camerarii.

Johannis Christophorsoni Cicestriensis Episcopi, qui Eusebium, Socratem, Theodoritum, Evagrium, & exceptis tribus postremis libris à *Suffrido Petri* suppletis Sozomenum vertit, sed ad Socratem interpretandum nullos, ut observat Valesius, Codices MSS. adhibuit, Paris. 1571. Colon. 1581. fol. & ex *Jo. Jacobi Grynei* recognitione.

gnitione atque cum ejus notis Basil. 1570. fol. & apud * Sebast. Henricum Petri 1611. fol. Socrates & Sozomenus ex Christophorsoni versione, cum Suffridi Petri supplementis scholiisque, in Bibliothecis Patrum T. 5. Colon. & T. 7. Lugd.

Græcè & latine Socrates cum Christophorsoni versione, junctus Eusebio, Sozomeno, Theodoreto atque Evragio vidit lucem Genev. 1612. fol. Inde *Henricus Valesius* ex Regio MS. quo Rob. Stephanus usus fuerat, & Variis Lectionibus Codicum Florentini Bibl. S. Laurentii, & Sfortiani Bibl. Vaticanæ, nec non ex Leonis Allatii MS. Theodoro Lectore qui in Historiam suam tripartitam plura libri 1. & 2. Socratis transtulit, hunc scriptorem castigavit, & cum Sozomeno, latina versione nova atque eruditis notis illustratum vulgavit Paris. 1668. f. quæ editio recusa Moguntia 1677. f. Eo ipso anno Parisiis scriptores Hist. Ecclesiasticæ ex Valesii versione, latine, Græco textu notisque interpretis omissis prodierunt. Editioni Græcolatinæ quam dixi lucem vidisse Moguntia, novus A. 1695. titulus præfixus est, Amstelodamum præseferens.

Gallice Socrates & Sozomenus Ludovico Cousino interprete, Paris. 1676. 4. Confer Ephemerides Parisienses illius anni p. 101. sq. ubi hallucinationes quædam Socratis notantur, quemadmodum & ab Elia du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. p. 79.

Hæc de Socrate, *scriptore* (ut non ab re judicat Stephanus le Moyne prolegomenis ad Varia sacra) *satius accurato*. Ex ejus Historia Ecclesiastica affertur aliquid in Synodo septima (Nicæna II.) Act. 1. T. 3. Binii pag. 492.

XXXI. *Salamanes* a) *Hermias* SOZOMENUS, narrat avum suum patre Ethnico natum, Betheliæ Gazæorum vico primum
Libri 5ti Pars Altera. cum

* Vide hanc editionem recensitam in B. Doctoris mei Ittigii libro de Bibliothecis Patrum pag. 737.

a) Ita nomen hujus scriptoris effert Theodorus Lecter & Photius Cod. 30. Ac Salamanis quidem nomen, quo Monachus appellatur apud Sozomen VI 32 \ III. 15. potest ei hæsisse ab uno è majoribus, quos è Palæstina ortos scribit V. 15. Vide Valesium in Sozomeni vita & in notis pag. 98. Alii vocant *Hermiam Sozomenum*, Salaminium; ut Codices duo MS. eodem Valesio teste, & Nicephorus Callistus in *πλῆξιν* sive indice capitum: vel *Hermiam Sozomeni* ut in jure Græco Romano pag. 193, & 195. ὁ Σωζομενῆ ἱερμίας, quod interpretes vertit: *Hermias Sozomeni Filius*.

cum toto domo sua Christianam fidem amplexum esse, & postea ingenio & doctrina, atque interpretandis sacris literis b) valuisse. Ipse vero, scholasticus sive caussidicum agens CPoli, c) molestias fori dispunxit commentando aliquid ac componendo, & non diu ut videtur post Socratem * scripsit, ac Theodosio Juniori Imp. dedicavit *libros IX. Historia Ecclesiastica* ab A. C. 323. ad 439. ** sive à tertio Consulatu Crispi & Constantini Caesarum, usque ad Consulatum XVII. jam dicti Theodosii. Hoc cum ipse Sozomenus perspicue d) testatur, certum est libros plures ab eo scriptos non esse quam hodie exstant, neque postremum librum ulterius ab auctore productum quam nos hodie habemus. Nam inventio reliquiarum Zachariæ Prophetæ quæ capite ultimo libri IX. narratur, contigit Consulatu Theodosii junioris decimo septimo, e) ut Marcellinus in Chronico testatum reliquit. Quod porro Gregorius M. lib. VI. Epist. 31. *In Historia*, inquit, *Sozomeni, de quodam Eudoxio qui Constantinopolitana Ecclesia Episcopatum arripuisse dicitur, aliqua narrantur. Sed ipsam quoque Historiam sedes Apostolica suscipere recusat, quoniam multa mentitur, & Theodorum Mopsuestia nimium laudat, atque usque ad diem obitus sui magnum Doctorem Ecclesiæ fuisse perbibet.* Non dubium est Theodoritum f) pro Sozomeno dicere voluisse, cum in Theodorito ista legantur V. 39. Sic Svidas in *Ἀγᾶπησις* pro Philostorgio allegat Eusebium: In Actione 1. Synodi septimæ pro Socrate citatur *Historia Ecclesiastica* Rufini, & in jure Græco Romano pag. 295. pro eodem Socrate Sozomenus.

b) Sozomenus lib. V. cap. 15. p. 617. διέπρεπε δὲ ὁ ἴμὸς πάππος ἐν ταῖς ἐξηγήσεσι τῶν ἱερῶν γραφῶν εὐφυῆς τε ὦν καὶ οὐτὶς γινῶναι αὐτῷ δεῖν, καὶ κατὰ λόγον μετρίως ἡγμένῳ, ὡς καὶ ἀριθμητικῆς μὴ εἶναι ἀμοιβῆς.

c) Idem lib. II. cap. 3. pag. 446. οἶατε Ἀκυλίνῳ ὑπῆρξεν ἀνδρὶ εἰσέτι τῶν ὑμῶν συνδιατρίβοντι καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς δικασηρίοις δίκας ἀγορεύοντι &c.

* Valesius in Sozomeni vita, Caveus in Hist. literaria, Elias du Pin T. 4. Bibl. scriptor. Eccles. pag. 80. ubi hallucinationes quasdam Sozomeni notat.

** Male in Koenigii Bibl. usque ad A. 1423.

d) Sozomenus in præfat. pag. 397.

e) Confer Combefisii Bibliothecam Concionatoriam T. 1. p. 16. 17. & T. 7. p. 582.

f) Melch. Canus XI. 6. Locor. Theolog. pag. 544. Combefisius T. 1. Bibl. Concionatoriz pag. 16. 41. Valesius ad veterum testimonia de Sozomeno, Garnerius in auctario Theodoriti pag. 192. Licet aliud visum Baronio ad A. 434. num. 4. & ad Martyrolog. Rom. 23. Dec. Vossio de Hist. Græcis, Miræo in Bibl. scriptorum Eccles. Raynaudo in lib. contra Cyriacos sive Dominicanos & Paschalio Quesnello diff. 2. ad Leonem M. pag. 258. Agnoscit etiam Gregorii de Sozomeno censuram Anastasius Bibl. in præfat. Hist. Ecclesiasticæ.

nus. Quid itaque incredibile, hallucinatam similiter Gregorii memoriam, *cujus auctoritas tamen tanta non est* g) *ut ad ipsius nutum vel Sozomenum vel Theodoritum manibus excutere debeamus. Certe hac de Sozomeno Gregorii M. censura non impedivit, quin in Concilio Florentino sess. 2. & hucusque magnus illius Historie usus inter eruditos fuerit, ut Petrus Guffanvillanus in notis ad illam Gregorii Epistolam observat. Novatianis perinde ut Socratem fuisse, multi notarunt, unde ejusdem cum illo fuisse sectæ scribit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. p. 372.*

De Historia Tripartita Epiphani Scholastici qui tamen ex libro Sozomeni ultimo nihil in illam retulit, & de versionibus latinis *Wolfg. Musculi*, & qui morte præventus tres postremos libros *Susfrido Petri* transferendos reliquit, *Johannis Christophoroni*, atque accuratissima *Henrici Valesii*, nec non de Græcis & Græcolatinis Sozomeni editionibus versioneque Gallica, jam dictum est in Socrate, cui semper jungi solet, & cujus vestigiis libenter videtur insistere, licet nusquam nominet, & non raro recedat ab ejus sententia, plura etiam ab eo omissa suppleat, & de Monachis atque Eremitis utpote inter Monachos versatus & ab eis institutus * velut in grati animi documentum haud pauca attexat Socrati præterita. Socratem judicio, Sozomenum styli elegantia qua Xenophontem referre voluit, præstare viri docti observant. Valesius ad Græca emendanda præter Codicem Regium, quem expresserat Rob. Stephanus, consuluit etiam meliorem Fukerianum, atque Varias lectiones ex Codice Allatiano Theodori Lectoris, qui Socratis, Sozomeni quem *τὸν μακρότερον Σωζομένιον* vocat, & Theodoriti Historiam in compendium misit.

Scripserat Sozomenus etiam *libros duos de rebus ab adscensu Christi usque ad Licinii exauktionem*, ut ipse in præfat. Historiæ suæ p. 401. testatur, ex Clemente, Hegesippo, Africano & Eusebio maxime compendium istud composuisse se testatus. Sed illud non amplius exstat.

Petrus Lambecius ab eoque persuasus W. E. Tenzelius Sozomeno tribuunt etiam *irrifionem Gentilium* quam sub *Hermia* nomine habemus. Sed de illa parum verisimili doctorum Virorum conjectura vide si placet quæ notavi cap. 1. pag. 96. 97.

Q 2

Fuit

g) B. Ittigius præf. ad selecta capita Historiæ Eccles. sæculi secundi §. VI.

* Valesius in notis pag. 99.

Fuit & alius Sozomenus Præfetti domesticus ad quem Isidori Pelusiota Epistola 300. libri I. Alius item junior, Presbyter Pistoriensis, & Florentiæ educatus, qui latino sermone scripsit Chronicon ab Orbe condito usq; ad A.C. 1292. testatus se adjutum benevolentia Vespasiani librarii, urbis Florentinæ civis, quem laudat in fine Voluminis prioris. Vide Mabillonii iter Italicum pag. 174 qui hoc Chronicon MS. duobus magnis Voluminibus evolvit in Abbatia Fesulana.

XXXII. THEODORITUS Cyri, civitatis in Syria, Episcopus circa A.C. 458. defunctus, præter alia scripta (de quibus alibi) composuit * A.C. 450. incunte, *libros quinque Historia Ecclesiastica*, in quibus veluti suppleturus omissa à Socrate ac Sozomeno, eam similiter perducit ab hæresi Arii usque ad principatum Theodosii junioris. Neque plures libros. nec longius productam Theodoriti Historiam legerunt Evagrius, Epiphanius Scholasticus, Photius Cod. 31. Nicephorus &c. quanquam Gennadius de Script. Ecclesiast. cap. 89. libros decem memorat, quos produxerit à fine Historiæ Eusebii & vicennialibus Constantini M. ad suum usque tempus, usque ad imperium Leonis senioris sub quo & mortuus sit. Sed sive fallus fuit Gennadius ut Valesio videtur, sive quinque libros posteriores alius nescio quis Theodorito subjunxit vel supposuit, quæ est sententia Jo. Garnerii in Auctario, ubi de Theodoriti scriptis pag. 249. seq. sane ipse sub extremum libri quinti testatur se in morte Theodori Mopsvesteni A.C. 427. Historiam suam claudere. Equidem quæ Theodorus lector & Johannes Damascenus lib. 3. de imaginibus ex Theodorito referunt, juniora sapiunt tempora & in quinque illis libris haud leguntur, ut Garnerius etiam de juniore aliquo Theodorito Historico cogitaverit, quem suspicatur Episcopum Cariæ Alindensem, qui interfuit Synodo CPol. sub Menna A.C. 536. sed illius scripta si quæ fuere, non potuerunt Gennadio Massiliensi cognita fuisse. Meminit Historiæ suæ Ecclesiasticæ Theodorus ipse lib. IV. hæreticarum fabularum cap. 1. & 2. Consilium autem quo Garnerius p. 123. putat à Theodorito scriptam Historiam & hæreticarum fabularum libros, ut sub veteribus nominibus adversarios suæ ætatis perstringeret, merito parum verisimile videtur B. Ittigio præf. ad Hist Ecclesiasticæ sæculi secundi capita pag. VIII. seq. Claudit opus Index Episcoporum

* Confer Eliam du Pin T. 4. Bibl. scriptorum Eccles. pag. 94.

porum in Patriarchalibus sedibus Romæ, Antiochiæ, Alexandria Hierosolymorum & CPolis, qvem Sirmondus sed minus emendatum, edidit, & Jo. Hessels apud Robertum Cocum multo posterioris scriptoris esse scribit.

Primus Theodoretī Hist. Ecclesiasticam edidit *Græce* ex Codice bonæ notæ Beatus Rhenanus ad calcem Historiæ Eusebio Rufinianæ & Tripartitæ, adjunctis Victoris Vitenſis libris III. de persecutione Vandalica & Anonymi excerptis ex Nicephori Callisti Historia, incerto interprete. Basil. apud Hieron. Frobenium 1535. fol. Inde cum Eusebio & aliis lucem vidit Græce Paris. 1544. fol. typis Rob. Stephani Regiis duobus Codd. MSS. usi.

Latine, post Epiphaniī Scholastici abbreviationem, vertit Joachimus Camerarius, cujus interpretatio Justo Jonæ dicata prodiit primum, A. 1536. ab eo tempore sæpius, etiam inter alia Theodoretī opera, vulgata latine: perinde ut cum aliorum Hist. Ecclesiasticæ scriptorum versionib⁹ Jo. Christophorsoni interpretatio recusa est, ut supra in Socrate dixi, ubi etiam de editionibus, versionibusq; Germanica & Gallica *Historia Tripartita*, & de Henr. Valesii versione latina scriptorum Hist. Ecclesiasticæ, quæ sine Græco textu & notis præla evasit Paris. 1677. fol.

Græce & latine cum Jo. Christophorsoni versione inter scriptores Historiæ Ecclesiasticæ vulgata est iterum Genev. 1612. fol. Inde cum interpretatione nova Jac. Sirmondi, sive ex Camerarii potius & Christophorsoni conflata, qui ad eosdem binos Codices Bibl. Regiæ quibus usus Stephanus fuerat, Græca recensuit, legitur in luculenta editione Operum Theodoriti Paris. 1642. fol. Tomo tertio. Denique Henr. Valesius Græca castigavit ad Varias Lectiones Codicis Saviliani, quas Usserius, atqve ad Historiam Tripartitam Theodori Lectoris, cujus *διήγησις* Allatius ad eum misit. Addidit etiam versionem novam, cum Sirmondianam ferri quibusdam in locis non posse observasset, & cum eruditis notis suis Theodoritum ita vulgavit præmissum Historiis Evagrii, Philostorgii & Theodori Lectoris. Paris. 1673. fol. recusum Mogunt. 1679. Amst. 1695. fol.

Gallice post antiquiorem Martini Matthæi, Prioris in Monasterio Novo apud Pictavos interpretationem, vertit Ludovicus Cousinus, Valesii fere vestigiis insistens, Paris. 1576. 4. una cum Evagrio.

XXXIII. EVAGRIUS Epiphaniensis a) Syrus, Scholasticus b) & ipse, sive (perinde ut Socrates & Sozomenus) cāussarum in foro Patronus c) Antiochiæ vixit, atqve Gregorio Episcopo Antiocheno d) charus fuit, à Tiberio Constantino Imp. etiam auctus qvæstura, & à Mauricio Tiberio Codicillos honorariæ præfecturæ e) consecutus. Scripsit in eadem ut credibile est Antiocheni urbe, & sexgenario propior absolvit f) *Historia Ecclesiastica* libros sex à temporibus in quibus Socrates & Theodorus defierant, sive ab Ephesina Synodo qua damnatus est A. C. 431. Nestorius, ad annum usq; Mauricii Imp. duodecimum g) qui annus cæpit A. C. 593. die XIII. Augusti. Allegat subinde Historias quibus usus est Rhetorum, *Prisci*, *Eustathii* Epiphaniensis, *Zacharia*, *Procopii* & *Johannis* qui in Justinii senioris anno septimo Historiam suam clau-

- a) Evagrius III. 34. τὴν ἡμετέραν ἐπισκοπῶν Ἐπιφάνειαν, ἣ τὸν Ὀρόντην εἰνοικον ἔχει. Hinc apud Nicephorum pro Εὐάγριου ὁ ἐπιφάνης, Valesius legit ὁ Ἐπιφάνειος.
- b) Photius Cod. 29. ἀνεγνωθή Εὐαγρίῳ σχολασικῷ, ἀπὸ Ἐπαρχῶν, πόλεως δὲ Ἐπιφανῆς τῆς κατὰ τὴν κοίλην Συρίαν ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας ἐν τόμοις ἑξ.
- c) Antiochiæ vixisse ex pluribus Evagrii locis recte Valesius observat, quod vero ex primariis Antiochiæ civibus hunc scriptorem fuisse colligunt viri docti ex eo quod lib. VI. cap. 8. refert totam civitatem diem nuptiarum ejus seriatum habuisse, ei-que fausta apprecatam esse, hoc in Valesii quidem versione reperio, sed Græca alium puto habere sensum. Ait nempe Evagrius nuptias se celebrasse cum virgine sponsa die novilunii, quo tota civitas feriabatur, non certe propter Evagrii nuptias sed ob solenne novilunii tempus. Ἐμὲ κατὰ τὴν ἑνὴν καὶ νέαν ἡμέραν τῆς ὑπερβερεταίας μηνὸς κόρην παρθένον νυμφεύοντῃ, καὶ τῆς πόλεως ἱορταζέσης καὶ δημοτελεῖ πανήγυριν ἀγάσης περὶ τε τῆς πομπῆς καὶ τὴν πασαῖδα. Igitur πασαῖς non de thalamo nuptiali neque πομπῇ de nuptiali pompa intelligi debet, sed de epulis & pompa quibus novilunium celebrare mos erat.
- d) Evagr. lib. VI. cap. 7. & ult. ubi propter relationes nomine Gregorii Episcopi Antiocheni scriptas, ab Imperatoribus duplici dignitate auctum se testatur.
- e) Idem lib. VI. cap. ult.
- f) Lib. IV. cap. 29. ait Evagrius se ista scribere anno ætatis suæ 58. Idem libro III. cap. 33. refert se scribere anno Antiochenorum 641. His si detrahas annos 48, quibus æra Antiochena Christianam prævertit, habes A. C. 593. Cæpit enim æra Antiochena à confirmata illis à Julio Cæsare avtonomia mense Octobri Anno U. C. 704. Vide Henr. Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 159.
- g) Confer Valesium in Evagrii vita, & Henricum Noris diss. de quinta Synodo, paragr. 3.

clausit, (vide IV. 5.) nec non *Zofimi*. ** A fabulosis narrationibus non nimis alienum esse Evagrium scribit Casaubonus Exerc. XIII. 31. ad Baron. pag. 258.

De editionibus & latinis interpretibus *Muscub*, *Christophorsono* & *Valesio*, Gallicoque *Cousino*, videri possunt quæ jam in Theodorito dixi, cujus Historiæ Evagrius subjungitur. Tantum addam, quod Valesius ad Græca emendanda præter Regium codicem quem Rob. Stephanus expressit, usus est variis Lect. Codicis MS. optimi Florentini in Bibl. Laurentiana, in quo Socrates etiam continetur: & Codice altero non valde vetusto quidem, sed minime tamen contemnendo Dionysii Tellerii, Archiepiscopi Rhemensis.

Scripsisse præterea se Evagrius lib. VI. cap. ult. testatur *alterum volumen*, ἕτερον *Τεύχος*, in quo ἀναφοραὶ, ἐπιστολαί, ψηφίσματα, λόγοι τε καὶ διαλέξεις: *relationes*, (Gregorii Episcopi Antiocheni nomine scriptæ) *Epistola*, *decreta*, *orationes* & *disputationes*, aliaque. In hoc opere puto etiam extitisse *gratulationem* (ejusdem forte Gregorii scriptam nomine) ad Mauricium Tiberium *de nato Theodosio filio*.

Philippus Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 91. refert se vidisse tractatum Evagrio Scholastico adscriptum περὶ διαφόρων λογισμῶν, distributum in capitula quinquaginta. Sed verisimillimum est, alterius esse *Evagrii Pontici*, cui etiam recte vindicat Combefisius in Bibl. Concionatoria quæ in Catena ad Lucæ X. de eo qui incidit in latrones, & ad Lucæ XIX. de minarum distributione, Evagrio Scholastico perperam Corderius tribuit. Ponticus etiam intelligendus, qui in aliis Catenis Evagrius allegatur, ut in Jobum, in Proverbia, in Catena MS. in Acta &c. De illius Evagrii Pontici scriptis vide Casimiri Oudini supplementum de Scriptoribus Eccles. pag. 48. seq. & doctissimum Caveum ad A. C. 380. atque adde Svidam in *μαναρχία*. Ejus *μοναρχικὸν* respicit etiam Socrates VII. 17; Huic

** Alios Historicos complures laudat V. c. ult. *Charactem*; *Theopompum*, *Ephorum*, *Dionysium Halic*, *Polybium Megapolitanum*, *Arianum*, *Diodorum Sic*, *Dionetum*, *Callium*, *Herodianum*, *Nicostратum* Trapezuntium Sophistam, *Demetrium*, *Eusebium* qui ab Octaviani, Trajani & Marci rebus exorsus Historiam ad Imp. Cari obitum produxit, *Arianum*, *Afinium Quadratum*, *Joannem* civem ac cognatum suum & *Agathiam*.

Huic Evagrio scripta nonnulla, quæ sub S. Nili Ascetæ nomine leguntur, tribuenda esse non difficitur Josephus Maria Svaresius pag. 613. ad Nili opuscula à se edita testatus in MSS. Codicibus scripta amborum ita misceri confundique, ut ægre discerni queant. Idem confirmat Cotelerius notis ad T. 3. monumentor. Ecclesiæ Græcæ pag. 544. seq. Evagrii scripta ab discipulo ejus *Rufino* versa latine plerosque in Occidente lectitare, uti Græca eos qui in Oriente habitant, scripsit Hieronymus ad Ctesiphontem. Plura etiam versa à se testatur, *Gennadius* de Script. Eccles. cap. 11. Idem est Evagrius Monachus *Scithensis*, cujus Ascetica & Ethica, Gnomas de Passionibus animæ rationalis, & ad Anatolium de peccatis principalibus & ἐπὶ ὁκτὼ λογισμῶν memorat Labbeus loco laudato. Alius fuit Evagrius, Episcopus *Antiochenus*, à quo vitam Antonii de Græco Athanasii versam, quæ etiamnum exstat, (vide supra cap. 1. pag. 303.) memorat Hieronymus Epist. ad Florentium & cap. 125. de scriptoribus Eccles. Alius cujus *altercationem Simonis Judæi & Theophili Christiani* laudat *Gennadius* cap. 50. & ex eo *Honorius Augustod.* p. 427. Alius Episcopus *CPolitanus* à Valente Imp. actus in exilium. At apud *Marcianum Capellam* p. 2. pro Evagrio Citharista legendum *Oeagrius*.

XXXIV. THEODORUS ἱστοριογράφος Κωνσταντινουπόλεως laudatur a Joanne Damasceno lib. 3. de imagg. pag. 386. editionis insignis Lequiniæ, qui p. 380. præterea ἀναγνώστην sive *Lectorem* CPoli fuisse refert, quod firmant etiam Nicephorus lib. I. c. 1. Hist. Auctor παραστάσιων χρονικῶν in Combefisii Originibus CPol. pag. 19. cui vocatur Θεόδωρος χρονογράφος ἀναρρωδῆς ἀναγνώστην & Svidas, qui Theodorum vocat τὸν διὰ τὴν ἀναγνώστην τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Hic Justino & Justiniano ut videtur imperantibus clarus duobus libris scripsit *Compendium Historie Ecclesiastica* Tripartitæ ex libris *Socratis*, *Sozomeni* ac *Theodoriti* quod exstat à vigesimo anno Constantini M. usque ad obitum Constantii. Nam quamvis lucem hætenus non vidit, Græce tamen MS. fuit apud Allatium, qui edere voluit, cujus codicis variis lectionibus Sam. Tenuilii, Professoris Noviomagensis, manu descriptis feliciter usus est Valesius ad eluendas ex triumvirorum illorum Historiis mendas, qui etiam præmiū Græce ac latine publicavit post præfat. ad Theodor. Nescio an Allatii ille liber descriptus fuerit è codice Veneto S. Marci, cujus mentionem faciunt Possevinus & in Catalogo MSS. Venetorum

torum Thomasinus. Certe videtur extrema parte mancus fuisse, quia Historiæ telam non usque ad extrema junioris Theodosii persequitur.

Præterea composuit & ipse suo Marte *Historiam Ecclesiasticam, libris* *iridem duobus*, ab extremis temporibus Theodosii junioris, in quibus desinunt Socrates, Sozomenus & Theodoritus, ad Justinum Imp. Seniore usque. Hi libri duo ipsi quidem jam diu est, quod interciderunt. Exstant tamen ex illis ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου καλλιῆς τῆς εὐδοπέλης * excerpta, Nicephoro Callisto dictante servata. Græce prodire cum Eusebii & aliorum Historia Ecclesiastica, ex codice Regio (quo solo etiam Valesius usus) Paris. 1544. fol. Latine vertit Wölg. Musculus, cujus interpretatio, ut Bibliothecas Patrum & alias latinas Historicorum Ecclesiasticorum editiones supra in Eusebio recensitas mittam, exstat etiam in Græcolatina Genevensi 1612. fol. Novissime cum versione & præclaris notis Henr. Valesii, qui fragmenta etiam Theodori alia ex Svida, Theophane, Damasceno & Synodo septima subjunxit, ad calcem Theodoriti, Evagrii ac Philostorgii de quorum editionibus jam dixi. Addendum & Historiæ Ecclesiasticæ ἀποσπασμάτιον de expositionibus fidei, quod è Bibl. Vaticana produxit & cum versione sua edidit Josephus Maria Svarelius ad S. Nili opuscula pag. 614. Tum quæ è Theodoro Lectore afferuntur in Originibus CPolitanis à Combesio illustratis. Ubi vero Damascenus III. de Imaginibus pag. 375. laudat τόμον sive librum Theodori Historiæ Eccles. quartum, secundus horum venit intelligendus, quia priores quos memoravi duos compendii ex Socrate Sozomeno ac Theodorito simul computavit, perinde ut Svidas, qui à Constantini temporibus ad Justinianum pertexuisse historiam Theodorum scribit. Ita in actione I. Synodo VII. T. 3. edit. Binianæ p. 494. ubi laudatur liber quintus, Valesius ad Theodorum pag. 580. monet πρώτῃ pro πέμτῃ esse legendum. Alius locus producitur in eadem Synodo septima, sive Nicæna secunda, Actione V. pag. 609 seq.

R

XXXV.

Libri sti Pars Altera.

- * Valesius putat ne Nicephorum quidem, plura alioqui inde in Historias suas derivaturum, integris Theodori Libris, sed excerptis illis solummodo usum esse, eaque cuidam dictasse, atq; ideo dici ἀπὸ Φωνῆς Νικηφόρου, uti Leontii liber de sectis à Theodoro Abbate dictatus amanuensi suo, inscribitur ἀπὸ Φωνῆς Θεοδώρου τῆς Θεοφιλεστάτης Αἰβιδά.

XXXV. NICEPHORUS CALLISTUS XANTHOPULUS, Callistides sive *Callisti Xanthopuli* F. Historiam suam obtulit Andronico Palæologo Imperatori jam senī, a) qvi A. C. 1327. septuagenario major obiit: ipseque testatur eam se in juventute scribere aggressum, absolvisse cum annum ætatis 36. nondum emensus b) esset, adjutumque Bibliotheca S. Sophiae CPoli c) in qua florem ætatis transegit. Michaëlis Palæologi Imperatoris & Andronici nepotis meminit in catalogo Imperatorum CPol. d)

Λαμπρὸς Μιχαὴλ, Παλαιλόγῳ τριτῷ
ὄντως βασιλεὺς καὶ λόγοις καὶ πράξεσι.
Ἀνδρόνικῳ πατρὶ, συνδρομῇ τῶν χαρίτων.

Qvin ad Imp. Joannis Cantacuzeni tempora pervenisse atque adeo circa medium sæculi XIV, adhuc vixisse, ex Catalogo Patriarcharum, de quo infra, cognoscas. Exstant *Historia Ecclesiastica libri XVIII.* (neque plures tunc libros scripsisse se pag. 38. b. Nicephorus ipse auctor est) à nato CHRISTO ad interitum usque Phocæ h. e. ad A. C. 610. ex Eusebio, Sozomeno, Socrate, Theodorito, Philostorgio, Theodoro lectore, Basilio Cilice, Evagrio (quos pag. 35. nominatim laudat) aliisque contexti. Igitur quæ post argumenta librorum XVIII. sequuntur Græce pag. 42. argumenta libri XIX. & sequentium usque ad XXIII. & mortem Leonis Philosophi sive A. C. 911. ab alio auctore an Nicephoro ipso additam nec amplius exstantem. Historiæ continuationem respiciunt, & ab interprete latino Jo. Langgo sunt rejecta ad calcem operis. Quemadmodum porro ob styli elegantiam *Thucydides Ecclesiasticus* hic Nicephorus audit Clariss. Schurz-

- a) Nicephorus in dedicatione Hist. Eccles. ad hunc Andronicum pag. 20. καὶ εὖ
δοιομαι διὰ ταῦτα καὶ εἰς μέγιστον σοι βιώσιμον προσγενέσθαι. itaque pag. 7.
ἀνδρῶν ὥρας non reddendum *αἰατὴν* *σλος* & *vigor* sed *σλος venustatis*. Uti p. 24. d.
ὁ Ἀρίστων male redditur *Aristonius*, cum vertendum sit *Aristonius* F. nempe
Plato, b) Lib. 1. cap. 1. pag. 43.

- c) Lib. 1. cap. 1. pag. 37.

- d) Apud Philippum Labbeum in *Protreptico Hist. Byz.* p. 34. nam qvi ibi de junioribus Imperatoribus sequuntur versus, ab alio fuerunt additi, itaque neque in altero Codice Regio, neque in illo quo usus Jo. Langus, leguntur.

Schurzfleischio, ita à B. Johanne Gerhardo ob fabulas e) quas miscet, *Theologorum Plinium* appellari video pag. 238. Methodi studii Theol. Illius tamen pannis purpuram quandoque intextam ex bonis qui periere scriptoribus, recte monet Labbeus T. 2. de S. E. p. 102.

Prodierunt libri illi XVIII. quorum primæ literæ nomen Νικη-Φέρου Καλλίστου referunt, ex Jo. Langi Erphurdensis versione latine, Basil. 1553. fol. & ex altera ejus recognitione ibid. 1561. fol. cum ejus scholiis. tum Antvverp. 1560. Paris. 1562. 1573. Francof. 1588. fol. Paris. 1566. 8. duobus Vol. Sed & Gallice interprete Jo. Gilloro, Paris. 1567. fol. Denique Græce & latine Paris. 1630. fol. 2. Vol. cum Langi versione, per Frontonem Ducaum ut habet titulus recognita, sed Combesius in Bibl. Concionatoria Langi, inquit, *recognoscenda versione & castigandis notulis quæ passim adpersæ sunt, majorem Ducæi diligentiam vellem, ni forte typographi in eum liberaliores fuere, ejusque præfixo nomine voluerunt libri pretium augere.* Græcæ à Ducæo descriptæ sunt è Codice quo olim usus Langus, & qui unicus creditur hodie superare, quique ex Matthiæ Corvini Bibl. Budensi direptus olim à Turcis, at CPoli redemptus ab homine Christiano devenit in Bibl. Cæsaream f) Vindobonensem, ubi hodieque asservatur. Dicata editio Græcolatina Cardinali Richelio est, cum Imperatori (ut versionem suam Langus) oblaturum se illam Ducæus promississet, ex cujus Bibliotheca Codicem Græcum acceperat. Vide Lambecium lib. I. p. 158.

Alia Nicephori hujus scripta sunt:

Σύνταγμα de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem uno à CPoli studio, quod lib. XV. cap. 26. Nicephorus se scripsisse testatur, adhuc exstat MStum in Bibliothecis Cæsarea & Vaticana. De Cæsareo Codice Jac. Gretserus ad Codinum p. 282: *Exstat Vienna in Cæsarea Bibl. fortassis unicum totius Europæ exemplar, cui nisi cito succurratur, (vidi enim & percussurum allatum Monachium & huc Ingolstadtum) penitus à blattis sine ulla corrodetur: & jam nunc aliquot locis ab aquis pessime acceptum est, ita ut multa legi nequeant, præsertim sub finem.* Vide & Nesselium parte V. p. 153. 154. Vaticani Codicis meminit Lambecius ad Codinum pag. 199. & Allatius de Si-

R 2

meo-

e) Confer Casaubonum Exerc. 1. in Baron. sect. 17. Camerar. ad Joh. XI. 1. Beza ad Act. I. 13. & Blondelli pseudosidorum p. 37. Possevinum in Apparatu &c.

f) Confer Lambecium de Bibl. Vindob. lib. I. pag. 108. seq. 152. seqq. & lib. VIII. pag. 55.

meonum scriptis pag. 88. De templo illo & fonte miraculis celebri videndus Cangius in CPoli Christiana lib. IV. pag. 183. seq. Extat & in eodem Bibl. Cæsareæ Codice Nicephori *Acoluthia* sive *officium festi Dedicationis templi hujus*, & *Canon* sive *hymnus* cum antiquis notis Musicis.

Catalogus Imperatorum CPolitanorum, versibus Jambicis, Græce è Codice duplici Regio, in Labbei protreptico Hist. Byz. pag. 34. In Codice quem Jo. Langus evolvit, & qualis Græce editus Basileæ 1536. 8. ad calcem Epigrammatum sacrorum Theodori Prodromi, quemadmodum & in altero Regio, desinit Catalogus hic in Andronico juniore. Cæteros ad Constantinum Palæologum usque, recentior, ut fit, manus addidit.

Catalogus Patriarcharum CPolitanorum, versibus Jambicis Græce in eodem Labbei protreptico pag. 35. seq. & ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi. Desinit in 141. Callisto, quem Patriarcham constituit Jo. Cantacuzenus, ut ipse Imperator narrat IV. 17. Hist. Sequitur apud Labbeum alius Catalogus nescio quo auctore, non scriptus versu sed sola nomina 149. Patriarcharum referens, ad Josephum usque, qui Florentiæ in Concilio generali obiit non diu ante urbem captam à Turcis. At *seriem Patriarcharum CPol. oratione soluta fusius conscriptam*, (quam è membranis Bibl. Regiæ pariter vulgasse se scribit Labbeus T. 2. de S. E. & pagina etiam 34. protreptici Historiæ Byz. laudata, confirmatq; H. Warthonus appendice ad Hist. literariam Cavei) nusquam reperio. Series Patriarcharum CPolitanorum sub Nicephori CPolitani nomine sæpius edita desinit in Patriarcha 82. Ignatio Evnucho, ut in Nicephori ejus scriptis dixi.

Ad calcem Epigrammatum Theodori Prodromi, Græce excusorum Basil. 1536. 8. præter jam dictos Catalogos binos Imperatorum Patriarcharum CPol. occurrunt * ejusdem Nicephori Cal-

* Nota in his esse omnia illa, quæ velut sibi haud visa Nicephori scripta ex Gvil. Eisengrinii Catalogo Scriptorum Ecclesiasticorum memorat Possevinus in apparatu, & præclarus Vossius de Hist. Græcis pag. 308. Nota etiam Nicephorum Xanthopulum male à Callisto distingui in indice ad Meursii glossarium Græcobarbarum. Nota tertio, in Rev. Jo. Gotfridi Olearii Bibliotheca Scriptorum Ecclesiasticorum Jen. 1711. 4. T. 3. p. 9. ridicule excusum *Nicephori Catalogum meretricum Imperatorum CPol.* pro *Catalogo metrico*.

Callisti Xanthopuli *versibus Jambicis* descripta πίσις τῆς θείας γραφῆς
σύνοψις.

Τὰ μὲν παῖ Μακκαβαϊκὰ μέχρι Χρυσῆ καὶ αὐτῆς αἰώστως ἱερουσαλήμ,
Ἄλωσις ἱερουσαλήμ ὡς ὁ Ἰώσηπ[Ⓢ] ἰσραὴ.

Ασυρίων, Περσῶν, Αἰγυπτῆς, Σύρων, Μήδων, Ἑλλήνων αἰακτες,
Ἀθηναίων καὶ Κρητῶν ἀρχοιτις.

Ῥώμης βασιλεῖς.

Ἐβδομήκοιτα ἔ Χρυσῆ μυσηπῆλοι.

Ἐυαγγελισταὶ καὶ Διάκονοι.

Αἱ μυρροφόροι καὶ μαθηταὶ Λόγῳ.

Οἱ καλλύνοντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας *sive Catalogus SS. Patrum Eccle-*
siae quem adscribere integrum, quia brevis est, non gravabor:

Οἱ καλλύναντες ἐν λόγοις Ἐκκλησίας,
Μέγας Διονύσι[Ⓢ] Ἀρείῳ πῖγῳ,
Μέγας Ἀθανάσι[Ⓢ] Ἀλεξανδρείας,
Τὸ πνευματικὸν ἔ βασιλεῖς σῶμα,
Ὁ Γρηγόρι[Ⓢ] νῆς τῶν βροτῶν ἡ περπιότης,
Γλαῦπῃ μέλι ῥέσσει ἔ Χρυσόσῳμα,
Ἡ θαψιλήστε ἔ Νουαῖς παιδαγοσία,
Ὁ βαθύνης κύριλλ[Ⓢ], Αἰγυπτῆς κλέ[Ⓢ],
καὶ λεπίος εἰς ἀπαντα Μαξίμῳ λόγ[Ⓢ],
εἰς τῆς κλίμακ[Ⓢ] ἡ μετάρσι[Ⓢ] βάσις,
Νεῖλ[Ⓢ] προφανῶς καὶ τ[Ⓢ] ἔ Νεῖλῳ σῶμα,
Ὁ Σύρ[Ⓢ] Ἐφραίμ ἡ κατάνυξις λόγων,
Παινηγυριστῶν παπρικῶν βιβλία,
καὶ Μεταφραστῆς ἡ γλυκυρό[Ⓢ] χάρις,
Ἐν οἷς πᾶσι πέφυκεν ὑπερεξέχων
Ὁ χρύσει[Ⓢ] ῥῆς ἡ γλυκυλῶσαι βρύσις,
Ὡς ἀφθονοῦ μάννα πᾶντα ἐκτρέφον,
καὶ ῥέκταρ ἀθάνατον ἐκρέον πῖσιν.

Οἱ παῖ μέλη πλέξαντες ὕμνων ἐνθέων, *Catalogus brevis Hymnographorum*
Ecclesiae Graecae, quem & ipsum integrum exhibui, in Catalogo Melodo-
rum Graecorum, ad calcem Allatii de libris Ecclesiasticis Graecorum.

Συνοπτικὴ σύνοψις ἀγίων χρόνῳ *sive Menologium Sanctorum*, breve,
versibus (perinde ut quæ jam memoravi) *jambicis*.

Τριωδίου σύνοψις ἀκριβεστάτη.

Volumen totum claudit ἐν χῇ ἐξομολογήσεως, profā non versu.

Manu exarati etiamnum in Bibliothecis occurrunt hujus Nicephori hymni varii, ut χαρῆισμός in B. Virginem. Incipit: χαῖρε ἀσωπέρα τῶν νοερῶν.

Troparia duo, in eandem, ordine alphabeti: unum incipit, ἀχραντὴ παρθεῖς μῆτε Θεῷ, πάσης ἀνθρώπινης βοηθείας δοτολυθείς. Alterum, ἀχραντὴ παρθεῖς, μῆτε Θεῷ, ἡ διδοξασμένη ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν βροτῶν.

Συναξάρια εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Τριωδίου ἱερῆς, Synaxaria in praecipua Triodii festa quibus uniuscujusque eorum indicatur origo, qualitas & dispositio nis ratio. Combesisio quidem in Bibl. Concionatoria judice Triodii Græcorum Nicephorus pessime habuit, dum Synaxariis augendo suis, ipsius ac sequioris Græciæ erroribus inferciit. Pluribus hac de re conqueritur Leo Allatius quem si placet vide diss. de libris Ecclesiasticis Græcorum pag. 70. 92. seq. 115. 229. & contra Hottingerum p. 124. ac de Synodo Photiana p. 326. sq. 127. sq. Hæc Nicephori Synaxaria in linguam Græcam vulgarem conversa à Mattheo Cigula Cyprio & Maximo Margunio Cytherorum Episcopo prodierunt Venet. apud Antonium Pinellum A. 1607. 1637. 1648. 4. Titulus est: συναξάρια ἥτοι βίοι ἀγίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης μετὰ Φρασεῖν τῶν Μαξίμου παπῆν Ἐπισκόπων Κυθέρων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Nicephoro quoque Callisto velut auctori tribuere non dubitavit V. C. *Humphredus Hody* brevem librum quem è MS. Barocciano edidit Græce & latine sub titulo: *Anglicani schismatis redargutio*, in quo libro pluribus exemplis probatur Episcopus injuste depositos Orthodoxi successoris communionem nunquam refugisse. Oxon. 1691. 4. συναξίς ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν &c. Idem scriptum editurum se promiserat doctissimus Côtelerius III. monument. Eccles. Græcæ pag. 645. Offendi, inquit, in opusculo nunc inedito, olim si DEUS dederit edendo, de celebri schismate ob Josephum Patriarcham CPol. successorem Arsenii depositi A. C. 1266. & Germani qui se paulo post abdicaverat. Cæterum non Nicephoro sed alii antiquiori scriptori qui A. C. 1267.

1267. eum composuit, deberi hunc libellum, recte postea agnovit ipse editor Humfredus Hodius. Vide ejus letter to a friend, concerning a collection of Canons, Oxford 1692. 4. pag. 42.

Beatus Rhenanus Basil. 1535. fol. Rufini Hist. Ecclesiasticæ & Historiæ tripartitæ Epiphaniî Scholastici pag. 590 - 615. subjunxit *Historiam Ecclesiasticam à Nicephoro Græco Monacho conscriptam & incerto interprete jam olim latine versam*, quæ velut continuatura Tripartitam incipit à temporibus Theodosii junioris, desinitque in morte Anastasii, quem impium vocat & à quibusdam fulmine divino percussum, tradi scribit. Non modo brevius longe singula persequitur quam Nicephorus Callistus libris XIV. XV. XVI. sed & aliter nonnulla refert, ut alium illum fuisse Nicephorum sit necesse, licet Callistus etiam Monachus fuisse viris doctis videatur. Vide quæ de his Collectaneis Jacobus Billius lib. 1. Obs. sacrar. cap. 16.

De Excerptis è *Theodori Lectoris* libris duobus Historiæ Ecclesiasticæ, quæ titulus proficitur accepta ἀπὸ Φωτῆς Νικηφόρου καλλίστου & Ζαυδοπύλου, dictum supra in Theodoro.

XXXVI. Chronicorum Scriptores Græci deperditi.

De *Julii Africani*, & *Hippolyti* Chronicis jam dixi supra cap. 1.

Diodori Tarsensis χρονικὸν διορθούμενον τὸ σφάλμα Ἐυσεβίου & Παμφίλου περὶ τῶν χρόνων memorat Svidas in Διόδωρῳ. Laudat etiam Diodorum illo, ut puto, in opere Theodorus Lector & Nicephorus Callisti.

Aniani & *Panodori* Monachorum Ægyptiorum, centum annis Eusebio juniorum Chronographiæ, Georgio Syncello laudantur, quibus & ipsi Eusebium non raro castigaverant, aliquando etiam, cum ipsi potius, ut Scaliger ad Eusebium docuit, essent reprehendendi.

A Joanne Malala plures laudantur Chronographi, *Arianus*, *Brunichius*, *Bottius* seu *Buttius*, *Clemens*, *Didymus*, *Domninus*, *Eustathius*, *Eutropius*, *Eutychianus*, *Licinius*, *Magnus Carrensis*, *Nestorianus*, *Pausanias*, *Theophilus* & *Timotheus*. Sed facile apparet ab ipso Chronographos appellari Historicos quoscunque. Nam *Arrianus* quidem non alius illi est

est à notissimo scriptore Flavio Arriano , cujus libros de bellis Trajani adversus Parthos respicit , de quibus dixi lib. 4. c. 8. De *Brunichio* nihil habeo hoc loco quod notem , cujus libri hæc fuit inscriptio teste Malala T. 1. pag. 239. ἐκδοτὶς βρενιχίου ῥωμαίου χρονογράφου. Pro *Bottio* sive *Butcio* legendum *Brutius* Historicus & Chronographus Syncello etiam & Paschalis Chronici auctori laudatus. Confer Eusebii Chronicon Græcum edit. Scaligerianæ pag. 44. & Scaligeri notas pag. 205. *Clemens* intelligitur Historicus & Chronographus à Clemente Romano non minus quam Alexandrino diversus , de quo Svidas : κλήμης ἱστροκός. ἐγραψε τὸς ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας , καὶ πρὸς ἱερώνυμον πρὸς τῶν ἰσοκρατικῶν χρόνων , καὶ ἄλλα. Hieronymus ille alius omnino à Stridonensi , fueruntque illo nomine etiam inter Græcos non obscuri doctrina atque ingenio viri. Laudat hunc Clementem Cedrenus pag. 19. ὃν σοφώτατον vocat , Anonymus Combesianus in Originibus CPol. pag. 32. Hesychius fragmento in Christi natalem , Svidas & Etymologicum Magum in Ζάλην , ac Svidas iterum in ἥρας δὲ & Παλίμβολος. *Domninus* * frequenter laudatus à Malala & sapientissimi Chronographi celebratus nomine , Clariss. Bentleio Epist. ad Jo. Millium pag. 73. videtur fuisse Episcopus Antiochenus , & Historiam produxisse usque ad Justiniani tempora. *Eustathius* non alius est ab *Eustathio* Epiphaniensi , qui in sua χρονικῇ ἑπιτομῇ Historiam omnem duobus voluminibus complexus est , uno usque ad excisam Trojam , altero ad annum duodecimum Anastasii Imp. ut auctor Evagrius III. 37. & VI. ult. qui sæpius illum laudat. *Eutropium* intellige notissimum Historiæ breviatorem latinum , quem Græce verterunt Capito Lycius , & cujus quoque ætatem tulit interpretatio , Pænius. *Eutychianum* allegat etiam Georgius Codinus in Origg. CPol. vocatque Protosecretarium & Grammaticum. *Licinium* intellige *Macrum* Historicum Romanum , Dionysio Halic. Plinio aliisque laudatum , de quo copiose Vossius lib. 1. de Hist. lat. cap. 10. *Magnum* Chronographum videtur laudare etiam Chronicon Paschale pag. 379. ἐκ τῆς μεγάλης χρονογράφου. sed Malalæ T. 2. pag. 17. audit μάγος ὁ χρονογράφος ὁ καρρη-
νός,

* Alius Domninus Origenis discipulus , memoratus Palladio in Hist. Lausiaca p. 108. Alius hoc nomine Philosophus , Syrus , de quo Svidas è Damascio in vita Isidori.

νός, ὁ συνὼν αὐτῷ Ἰβλιανῷ βασιλεῖ, unde patet ætate etiam longe antecessisse, nam quæ ex magno suo profert Paschali auctor, Mauricij Imp. obitum spectant, Juliano multum junioris. De *Nestoriano* mentio in eodem Chronico Alexandrino sive Paschali p. 324. *Theophilum* diversum utiqve Malalas intellegit à veteri illo qvi ad Avtolyicum scripsit, neqve enim quæ ex illo profert in hujus scriptis leguntur, & *Theophilum* atqve *Timotheum* una cum Clemente Θεοφιλεστάτης χρονολόγος, laudat Hesychius fragmento in Christi natalem, quod latine pridem in lucem edidit Hervetus cum quæstionibus Anastasii Sinaitæ, Græce vero ac latine Cangius ad calcem Chronici Paschalis, & prolegomenis ad Malalam Humfredus Hodus, ejus doctissimi viri diatribam in qua de Theophilis, Clementibus & Hesychiis variis differe-re voluit, acerbo auctoris fato interceptam merito dolemus.

Ab auctore Anonymo in Originibus Combesij CPolitanis laudatur pag. 5. ὁ Ἀγκυραῖος χρονολόγος ἐν τῇ δεκαλόγῳ αὐτῇ, qvi Codino Ἀγκυραῖος ἐν δεκάτῳ λόγῳ. Apud eundem Anonymum pag. 33. mentio Μιλιχίος χρονολόγος.

Heliconius Byzantius Sophista scripsit Svida teste χρονικὴν Πιπιτινὴν, *Compendium Chronicum* ab Adamo usque ad Theodosium M. *libris* X.

Hesychii illustris, patria Milesii, *Historia Chronica* à Belo Assyriorum Rege usque ad obitum Anastasii Imp. scripta Justiniano imperante & comprehensa *libris* sive distincta in τμήματα sive temporis Διαστήματα sex, celebratur à Photio Cod. LXIX. & eodem Svida in Ἠσυχίῳ, qvi præter rem negat eum fuisse Christianum. Fragmentum libri sexti, & primum quidem ejus ut videtur caput, ad nos pervenit, editumq; à Meursio est cum versione & notis, sub titulo πύξια Κωνσταντινουπόλεως. Non poterat igitur ejus singillatim Svidas inter opera Hesychii meminisse. Laudatur Hesychius illustris ὁ Φιλοσοφίας ὅτι τῆς Μιλησίας ἐν τῷ ἐχρονικῷ Διαστημάτων in glossario Juris Labbeano voce παλματίς, atqve ἐν τῷ 5' Διαστημάτων, voce Φόλλις.

Ex *Isidori* Diaconi Chronographia aliquid affert Joannes Damascenus III. de imaginibus pag. 385. *Nicolaus* (ut à Nic. Damasceno

S

disting.

Libri sti Pars Altera.

distingvatur dictus, i. e. (sive junior) Chronographus Photio sup-
par, memoratur à Labbeo in protreptico Hist. Byz. p. 48.

Πύρων Pyron vel Pyrrho Chronographus non aliunde notus mihi
quam ex Glycæ annalibus pag. 82.

XXXVII. Chronographi post Eusebium, Græci editi.

JOANNES Antiochenus, cognomento MALELAS, * di-
versus ab altero ** *Joanne*, Monacho *Antiocheno*, itidem Chrono-
grapho atqve similia passim tradente, & similibus delectato fabulis,
*** ex cujus Historia Chronica ab Adamo nescio quousq; producta
habemus Constantini Porphyrogennetæ excerpta, quæ non ultra Pho-
cæ tempora procedunt, atqve ex Peiresciano Codice Græce & latine
cum notis edita sunt ab Henr. Valesio Paris, 1634. 4. Malelæ vero
Histo-

* Malelas sive Malalas, i. e. Rhetor, Sophista, Scholasticus, vel qui Rhetoris mu-
nus gerebat in Ecclesia Antiochena. Rectius porro in nominandi casu dici Male-
las quam Malela vel Malala, docet Rich. Bentley Epist. ad Millium pag. 78. seq.
licet antiquissimos Latinos Græca nomina in as desinentia solitos in A pronuncia-
re ut Ænea & Anchisa, testatur Quintilianus lib. 1. cap. 5. Confer Claudii Daus-
queji Orthographiam T. 1. pag. 19.

** In Præf. ad excerpta Peiresciana pag. 5. scriptores, è quibus illa digesta sunt, ita
recensentur: εἰς δὲ ἐκ τῶν ὑποτεταγμένων χρονικῶν,

α' Ἰωσήφης Ἀρχαιολογίας,

β' Γεωργίου Μοναχῆς (Hamartoli intellige)

γ' Ἰωάννης τῆ ἐπὶ κλην Μαλέλα χρονικῆς

δ' Ἰωάννης Ἀντιοχείας χρονικῆς ἱστορίας &c. Hic Joannes à Malela

ut vides diversus, vocatur Monachus pag. 853. τέλει τῆς ἱστορίας Ἰωάννης Μο-
ναχῆς. Codini, & utriusque Tzetæ de eo testimonia notavit laudatus Hody
prolegom. ad Malelam, qui alia præterea ex ejus Chronico excerpta & ipsam
Chronographiam atqve περὶ ἀρχαιολογίας (nisi hæc idem cum illa, aut ejus pars
est) notat integram exstare in Gallia, laudariqve à Nic. Alemanno ad Procop.
Allatio ad Eustathii Hexæmeron, Salmasio ad Solin. & Historiam Augustam, Cangio
ad Chron. Paschale &c. Fuit etiam, antequam ad CPolitanam sedem efferretur,
Antiochenus presbyter Joannes Chrysostomus, cujus nomine apud Arabes Chron-
icon ferri, eidem Hodio observatum, qui plures Joannes Antiochenos recen-
set, atqve uberius de illis tradere instituit in diatriba de scriptoribus Græcis va-
riis cum prophanis tum Ecclesiasticis, maxime ex Codd. MSS, sed quæ lucem non
vidit.

*** Multa quoque similia & non raro iisdem verbis leguntur in Malala, Chron. Pascha-
li, Cedreno & aliis.

Historia Chronica sive Chronicon, Damasceno pridem III. de
 imagg. Tomo 1. p. 368. & Tzetza Chil. V. Hist. 29 30. laudatum,
 quod ab orbe condito ad obitum Justiniani I. Imperatoris sive A. C.
 566. progreditur, MStum in Bibl. Bodlejana inter Codices Baroc-
 cianos evolverunt viri docti Montacutius, Usserius, Seldenus, Jo.
 Gregorius, Pearsonius, Gvil. Lloydus aliique. Hinc ex eodem MSto
 cum versione & notis *Edmundi Cbilmædi* prodiit Oxonii, typis Shel-
 doniani theatri A. 1691. 8. Opus ab auctore distributum fuerat in
 libros XVIII. Sed primus liber cum secundi parte desideratur, ita-
 que ab editore defectus ille ex Georgio Hamartolo suppletus. Præ-
 missa etiam erudita *Humfredi Hody* prolegomena, qui Malalam ad noni
 sæculi initia detrudit, quem tamen non adeo diu post Justinianum
 floruisse Clarissimo Caveo lubens assentior. Post Indicem vocum
 Græcobarbararum quæ in Cangii glossario Græco vel plane non vel
 alia significatione reperiuntur, sequitur præclara Epistola ad Jo. Mil-
 lium, quæ Vir egregius *Rich. Bentlejus* non Malalæ solum sed & aliorum
 plurium scriptorum Græcorum loca illustrat emendatque.

Index Scriptorum à Jo. Malala allegatorum
 ad paginas edit. Oxoniensis.

b. partem posteriorem, * supplementum ex Georg. Hamartolo
 præmissum denotat.

Acta Apostolorum Apocry-
 pha (Clementis recogni-
 tiones) 329.

Æschines Philosophus 240.

Africanus Chronographus 63.

74. 83. 88. 111. 112. 201. 351.

Οἱ ἐκθήμενοι τὰ πάτρια Ἀλεξανδρείας
 τῆς μεγάλης 284.

Apollonius ὁ σοφώτατος 159. ἰσραήλ
 97. ubi tamen videntur innui
 Apollonii Rhodii Argonau-
 tica.

Apollonius Tyanensis, ejusque
 τελέσματα. 342. seq.

Archilochus ὁ σωφώτατος 82.

Arrianus Chronographus (de Tra-
 jani expeditione contra Par-
 thos) 358.

Aristoteles 240.

Ἀσκληπίων Astrologus Domitiani.
 346. Svetonio, Zonara & aliis
 Ἀσκληπείων.

Αὐλίας ὁ σοφώτατος. 73. 174. sub
 quo nomine Æschylum latere,
 clariss. Bentleio persuasum.

Berenicæ (Veronicæ) hæmor-
 rhousæ libellus supplex ad He-
 rodem Regem. 306.

- Brunichius, Chronographus Romanus. 239.
 Buttius s. Bottius (lege Bruttius) Chronographus. 39. 326. 340.
 Callimachus ὁ σοφὸς ἐν τοῖς Ἑπησίοις. 221. leg. Αἰτίοις.
 Castor Historicus 200.
 Cephalion ὁ σοφώτατος κεφαλίων. 46. 52. 58. 111. 209.
 Charax Historicus 99. 221.
 Clemens Chronographus 39. 295. 298. 309 312. 366. b. 155.
 Cyrillus Episcopus. 69. seq. ἐν τοῖς ἑβδ. 181. 298. 30. 240.
 Daniel 200. de Bel & Dracone 20.
 Debborius Philosophus τελεσθῆς 344.
 Demarchus 52. lege Dinarchus, & Poëtam hoc nomine non Rhetorem intellige. Vide Bentley Epist. ad Millium p. 72.
 Democriti φιλόσοφος Ⓢ συγγραφή. 104.
 Deucalio diluvij particularis historiam exposuit 85.
 Dictys 134 148. 168. 152. 155. 168. 172. 322.
 Didymus ὁ σοφώτατος Ⓢ Δίδυμος Ⓢ, ὁ ἰσοεὲς χρόινογράφος 99. 106. 212.
 Diodorus (Siculus) 64. 83.
 Dionysi s. Bacchi Epitaphium 52.
 Dionysius Historicus 243.
 Dionysius Areopagita 325.
 Domitianus Imp. Philosophus dicitur 340. 346.
 Domninus Chronographus 109. 181. 265. 303. 345. 356. 372. sq. 377. seq. 392. 393.
 Euripides. b. p. 61.
 de Antiopa 58.
 in Bacchis 51.
 Cyclope 148. 149.
 de Danaë 39.
 (in Hippolyto.) 109.
 (Iphigenia in Tauris.) 174.
 Meleagro 210.
 Oedipo 63.
 de Paliphaë. 106.
 (in Sthenobœa.) 104.
 Eusebius Pamphili 63. 68. 85. 191. 243. 251. 265. 295. 330. 337. b. 155.
 Eustathius Chronographus b. 115.
 Eutropius Chronographus. b. 24.
 Romanorum Historiographus, in Historia sua Græcam in linguam traducta. 267.
 Eutychianus Chronographus b. 21.
 Florus Livii epitomator. 270.
 Ganymedis Epitaphium 99.
 Hermes Trismegistus 29.
 Herodotus 29. 200.
 Hippocrates 105.
 Homerus 26. 152. 149. 168. 183.
 Jamblichus Philosophus in Daphne vitam degens 414.
 Joannes Episcopus 69.
 Josephus in Antiquitatibus 69. 319. de bello Judaico 337.
 Irenæus 203. 351.
 Isiodus (aliis Hesiodus) ex Japheti

- ti, posteris, Græcarum literarum repertor 70.
- Julianus Chaldaus sive Astrologus & Magus 369.
- Justiniani Imp. ad Indos legatus (Nonnosus) b. 194.
- Licinius (Macer) Romanus Chronographus 229.
- Livius Historicus 226. 233. 270. 277.
- Lucanus Poëta 290.
- Lucianus 93.
- Lycurgus vir sapiens 52.
- Magnus Carrensis, Chronographus, b. 17.
- Marci Antonini Museum, Antiochiæ 369.
- Manetho Historicus 27. 71.
- Nestorianus Chronographus b. 11. usque ad Leonem junio-rem Imp. 85.
- Ninus 93. ubi de Marfya Musico, quem Philosophum vocat. putem pro *Nino* legendum *Linus*.
- Oracula 27. 79. 90. 114. 298. &c.
- * Origenes 12.
- Orpheus 88. 91. 92. ubi & verbis ejus quibusdam ἐρμηνεία sive interpretatio subjicitur.
- Palæphatus 26. 38. 48. 63. 75. 101. 267. oportet librum Palæphati pleniorē habuisse, quam hodie exstat, cum pleraque quæ ex illo Malalas affert, in nostro hodie incassum quæras, ut monui l. 1. Bibl. Græcæ c. 21.
- Paridis Hymnus in Venerem, nuncupatus Cestus, & Oratio in eam Encomiastica 115.
- Pausanias ὁ σοφώτατος χρονολογῶ 44. 251. 260. 320. Neque hæc in Pausania nostro legas quæ ex Pausania Malalas attulit. (Petissonius Pharaos, Ægypti Rex, cognomine Comædus, nisi nomen, quod utique videtur, corruptum 76.)
- Phidias Corinthius 149. idem Φειδάλιος dicitur 52.
- Philochorus 52.
- Philostratus (de Sapore Rege Persarum) 393.
- Phlegon Atheniensis 310.
- Plato de legibus 105. χάφων ὡς Τιμαίων ὡς Θεῶν. 140.
- Plinius Romanus Historicus 226.
- Plutarchus χερρόνης 66. pro χαρρόνης 66. 67.
- Polybius Historicus 200.
- Porphyrus ἐν Φιλοσόφῳ αὐτὸς χρονολογῶ 67.
- Priscus Thrax de bello contra Attilam scripsit. b. 60.
- Pythagoras Samius Arithmeticam scripsit. 201. de bello Cyrum inter & Samios. ibid.
- Rheginus, apud quem nomina τῶν ἀποθανόντων 64.
- Sallustii Historia Catilinaria. 266. seq.
- Servius Romanus scriptor (in Virgilium) 206. 229.
- Sisyphus Cons. 148. 152. 167.

Sophocles 47.

Sotades (Σωτῆς) de nominibus
planetarum 27.

* Symmachus interpret Græcus
Bibliorum V. T. 7.

Tatianus Chronographus 312.

Thales (forte Thallus) Histori-
cus 200.

Theophilus Chronographus 32.

71. 105. 200. 269. 284. 295.

325. b. 155. 156.

Tiberiani Epistola ad Trajanum.

Imp. de suppliciis Christiano-
rum 356.

Timotheus Chronographus 92.
200. 202. 295. 299. 155. 156.

Persarum βασιλευς sive bajuli,
qui post baptismum Timo-
theus dictus est, narratio de
Manichæis affertur b. 178.

Tranquillus (Svetonius) 39.

Virgilius Poëta 168. 206. 277.

374. in clypei descriptione 283.

Xenophon, 240.

Farraginem Historico Chronologicam, quam è Codice MS. Augustanæ Bibliothecæ sub nomine CHRONICI ALEXANDRINI vulgavit Græce & Latine cum notis *Matthæus Raderus* S. I. Monachii 1624. 4. denique sub veriore titulo *Chronici Paschalis*, nova meliore versione & eruditis notis illustratam, à *Carolo du Fresne* habemus Parisi. 1688. fol. Idem *Fresneus* sive *Cangius* nonnullas affert observationes *Jo. Baptiste Hautini* sive *Altini*, qui & ipse *Chronici* hujus editionem videtur molitus fuisse, rei Chronologiæ apprime peritus. Præterea ex MS. Codice & *Holstenii* observatione duos illius operis notat fuisse auctores, unum quidem rerum ab orbe condito ad A. C. 354. (Constantini 17.) alterum vero qui illud ad annum usque vicesimum *Heraclii* continuavit. Index Imperatorum qui usque ad Imperatorem *Constantinum Monomachum* A. C. 1042. pertingit, ab alio est, idque in ipso titulo diserte innuitur *Is. Casaubonus* p. 243. Epist. *Antiochenum libentius Chronicon vocaverim*, inquit *Henricus Valesius* p. 39. ad *Eusebium* & ad *Theodorum* pag. 21. seq. cum quo facit *Stephanus le Moyne* notis ad *Varia sacra* p. 131. Plurima quoque eadem leguntur atque iisdem verbis in *Chronico Joannis Antiocheni Malalæ*. *CPolitanum Chronicon* appellat *Usserius* pag. 75. prolegom. ad *Ignatium*, illamque convenientiorem esse inscriptionem disputat etiam *Reinesius* II. 17. Var. Lect. Cæterum *Raderus* auctorem domo *Alexandrinum* fuisse collegit ex iis quæ de *Jeremiæ cineribus Alexandriam* jussu *Alexandri M.* deportatis leguntur pag. 366. & quod *Georgii* successor *Petrus Alexandrinus*
nota

nota in fronte libri apposita opus illud commendavit, atque inde Chronicon Alexandrinum Raderus inscripsit: quanquam in eo potuit falli, & quod de *Maximo* Monacho qui Heraclio imperante vixit, velut de Chronici hujus auctore cogitat: quemadmodum & ejusdem plerasque emendationes & conjecturas sibi non probari testatus est Cotelierius T. 3. monumentorum Ecclesiæ Græcæ pag. 608. unde sapius correctione indigere illud opus notavit Jo. Gregorius capite 36. Observationum sacrarum: & parum accuratus interpret Raderus dicitur ab Henrico Warthono ad Usserium de scripturis sacrisque vernaculis pag. 349. Ex hoc ipso opere petita sunt quæ *fastorum Siculorum* nomine laudant eruditi, quoniam Codicem MS. in Sicilia Hieronymus Surita reperit, unde ab Antonio Augustino perlatum est Romam: indidem fastos Consulares excepit ediditque Sigonius & Panvinus, & Græce ac Latine Sylburgius tomo tertio Hist. Augustæ. Longe plura ex Codice suo, qui deinde ad Sylburgium pervenit, & ab hoc per Hæschelium redemptus, Bibliothecæ Augustanæ * illatus est, excepit Is Casaubonus, communicavitque cum Josepho Scaligero, qui illa passim laudat nomine *Chronici Casauboniani*, & edidit Græce ad Chronici Eusebiani calcem, præfixo titulo *Ἰστορικὸν χρονικόν*, ut paulo ante in Eusebio dicere me memini. Ex Malala in illud Chronicon multa deportata esse notavit Henricus Noris de Epochis Syro Macedonum pag. 103. idque magis credo quam quod Clariss. Hodus prolegom. ad Nalalam putat illa hunc ex Chronico descripsisse. Multa etiam iisdem verbis leguntur in Topographia Christiana Cosmæ Indoplevstæ, unde *Cosmam* illum auctorem Chronici suspicatus est Allatius Lib. de purgatorio pag. 942. Usserius vero & alii incerta conjectura *Georgii Pisida* tribuunt, Casimirus Oudinus *Georgio Alexandrino* à quo vitam Chrysostomi scriptam habemus. Non Alexandria tamen sed CPoli scriptum esse illud Chronicon probat Henschenius exegesi præliminari ad Tom. 3. Act. Sanctorum Martii pag. VII.

Subjuxit Cangius Chronico Paschali selecta quædam vetera Monumenta ad rem Chronologicam facientia, quorum syllabum hic à me addi, non erit spero ab præsentis loco alienum.

1. *Χρόνων δεῖγματις καὶ ἐμὰς*, pag. 404 - 408. *Temporum compendiarja* per Patriarchas & Reges *putatio* & summa, ab Adamo usque ad Con-

* Vide Cavei Hist. literat. in Georgio Pisida.

Constantinum & Romanum scripta circa A. C. 960. ex Scaligeri VII. de emendat. temporum p. 742. sq. & Petavii Uranologio * p. 190. seq. ad calcem Computi S. Maximi Martyris. Similemputationem vulgavit Frid. Sylburgius ad calcem Zosimi, in scriptoribus Græcis Historiæ Romanæ minoribus. Francof. 1590. fol. apud Wechel.

2. Δήλωσις τῶν ὑποκειμένων κεφαλαίων, πῶς καὶ πρὶ τίνας αὐτῶν ἕκαστον ἐπληρώθη pag. 408. 409. *Explicatio insigniorum quorundam eventuum*, quando & sub quo singula contigerunt. Ex eodem Scaligero pag. 745. & Petavio pag. 193. cujus latina versio est à Cangio adjuncta.

3. *Imperatorum Romanorum Catalogus ab Augusto ad Constantinum Monomachum*, pag. 410-412. qui Chronico Alexandrino in editione Raderiana pag. 438. seq. insertus legitur, sed in Codice Holstenii recte exulat, & juniorem agnoscit iuctorem.

4. *Liber generationis ab Adam usque ad Alexandrum Severum*, p. 413 - 421. latinè ex veteri versione, & editione Henrici Canisii Tom. 2. Antiqv. Lect. & altera Philippi Labbei ad fidem Codicis MS. Collegii Paris. S. I. recognita in Bibl. nova MSS. Paris. 1657. fol. pag. 298. Non absurde suspicatur Cangius breve hoc Chronicon deberi Hippolyto Portuensi, Confer quæ dixi supra cap. 1. p. 205.

5. *Fragmentum duplex Chronici Eusebiani* è Codd. Regiis 2431. fol. 17. & 2919. & Colberteo 1350 Græce cum Cangii versione pag. 421 - 423. de Christo nato anto mundi 5501. & de ratione anni mensiumque Græcorum, Ægyptiorum & Hebræorum.

6. Ησυχίης εἰς τὴν γέννησιν pag. 424. Græce & Latine Hefychii *fragmentum ex Homilia in Natalem Christi* ex iisdem Codd. Vulgavit idem fragmentum Humfredus Hody prolegomenis ad Malalam, è Codice Bodlejano. Oxon. 1691. 8. & Caveus in Hist. literaria scriptorum Eccles. ubi de Josephi Hypomnestico, ad A. C. 420.

7. *Ex Anonymo de Christi nativitate & passionis annis*. Græce & Latine pag. 424. 425. Ex Cod. Regis Galliarum 2431. fol. 172.

8. Σύγ-

* Utor editione Amstelod. 1703. fol. quæ Antwerpæ nomen præfixum habet,

8. Σύγγραμμα Ἐκκλησιαστικόν * Δωροθέϊς Ἐπισκόπος Τύρου, ὁ-
 χαῖς ἀνδρὸς, πνευματοφόρος καὶ μάρτυρ. γεγραμμένον ἐν τοῖς καιροῖς Λικι-
 νίᾳ καὶ Κωνσταντίνῳ τῶν Βασιλέων. *Procopii presbyteri ex latinis commentariis*
Dorothei Episcopi Tyri de LXX. Domini Discipulis, Patriarchis CPolitanis, & de
duodecim Apostolis ex Codd. Regiis 2760. & 2819. Græce & Latine pag.
426 - 436. Non repetam quæ de hoc pseudoDorotheo, scriptisque
ei suppositis Vossius in Historicis Græcis, aliique monuerunt, sed tan-
tum de editionibus ejus Opusculorum pauca annotabo. Dorotheus

T

de

Libri sti Pars Altera.

- * Hic Dorotheus in Martyrologiis & Menologiis V. Junii celebris, cæteroque vix ulli
 veterum memoratus, Martyrium consummasse dicitur sub Juliano, anno ætatis
 suæ 107. De altero antiquiore Dorotheo Diocletiani Eunucho & inde presbyte-
 ro Antioceno atque Martyre (e quo duos præter rem facere videtur Clariss. Ca-
 veus) Vide Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 435. Alius Dorotheus Tyri Episcopus,
 qui cum aliis Episcopis scripsit Epistolam de fide adl. conem Imp. in Concilio Chal-
 cedon. T. 2. edit. Binianæ p. 385. Alius Dorotheus sive Theodorus Heracleæ Epi-
 scopus Arianus de quo Valesius ad Philostorg. IX. 13. Alius Dorotheus Archiman-
 drita Palæstinus sæculo VI. exeunte clarus, de quo Acta Stor. T. 1. Junii p. 596. sq.
 Hujus opuscula Ascetica Græce & latine in Orthodoxographis A. 1569. & in Aucta-
 rio Bibl. Patrum Paris. A. 1624. T. 1. p. 743. edita, & latine in pluribus Bibl. Patrum
 editionibus ex latina versione Hilarionis Monachi Cassinensis obvia, Gallice post
 versionem Francisci Boutoni S. I. prodire interprete Jo. Arnaldo Butellerio Ran-
 ceo, qui notior est sub nomine Abbatis Trapensis (Abbé de la Trape) Paris.
 1686. 8. De Boutoni versione ita Theoph. Raynaudus in SS. Lugdunensibus T. 8.
 Opp. p. 91. sq. *Sanctum quoddam Dorotheum Gallice fecit à Græco, quod dum mentem Af-*
fectu illius lectissimi pabuli usque reficeret, & latinam Græcæ compenderet, observasset plerumque
non modo in Hilarionis Veronenis, quæ aperte misera est & mendosissima, sed etiam
in poliori & venustiore Chrysostomi Calabri latina versione (cum notis Balta-
Corderii edita Antwerp. 1646. 12.) peccari. Alius Dorotheus Thebanus, & al-
ter item junior Chiliocomensis, quos ab Archimandrita distingvere jubent Acta San-
ctor. T. 1. Junii pag. 592. Alius Dorotheus Nestorii acris sectator, & Martiono-
politanus in Mœsia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino & cujus Epistolas
quasdam vulgavit Christianus Lupus. Alius Dorotheus Alexandrinus, Mona-
chus qui Imp. Anastasio Apologiam pro Concilio Chalcedonenſi obtulit, quam
ob concussam pro Eutychis hæresim Ecclesiam Tragœdiæ nomine, ut narrat
Theophanes, inscripsit. Alius denique Dorotheus & longe junior Monemba-
siensis Metropolita, cujus Historia ab orbe condito ad captam à Turcis CPolin
lingua Græca vulgari vidit lucem Venet. 1631. 4. Mihi est editio recentior ex-
cusa ibid. 1684. 4. Omitto alios ab Ecclesia alienos, ut Dorotheum Sidonium
de quo dixi lib. 3. cap. 20. Ascalonitain (nisi is idem cum Sidonio) & Athenien-
sem de quibus Vossius in Hist. Græcis, Dorotheum Rhetorem, Plutarchi in cujus
sympotiæ inducitur æqualem, Dorotheos JCtos, Medicosque, de quibus alibi.

de Prophetis & discipulis Domini ex versione Wolsf. Musculi primum vidit lucem latine post Eusebium, Socratem & alios Hist. Ecclesiasticæ scriptores, Basil. 1557. 1598 fol. tum una cum Sulpicio Severo Paris. 1560. 12. edente Jacobo Fabro, Doctore Sorbonico: atque iterum cum Salviano, Maximi homiliis, Paciano de pœnitentia, Sulpicii Severi Historia & Haymonis Halterstad. Epitome Hist. Eccles. prodit Rom. 1564. fol. ex edit. *Petri Galefinii*, qui etiam notas adjunxit. Nec minus in Bibliothecis Patrum, Paris. A. 1575. Tom. 2. & A. 1589. atque 1654. T. 7. & Colon. A. 1618. atque Lugd. A. 1677. T. 3. Codicem MS. Græcum à latinis his editionibus non leviter discrepantem, qui exstat in Bibl. Vindobonensi, commendat Lambecius lib. 3. pag. 50. seq. Ac similis plane Codex est ex quo Cangius suum Dorotheum edidit, quemadmodum & ille è quo Caveus in Hist. literaria vulgavit A. 1688. ea quæ vidit in Latinis editionibus deesse, maxime de Patriarchis CPolitanis, quæ & ipsa nullam mereri fidem fatetur Papebrochius T. 1. Act. Sanctor. Junii pag. 392. seq. Vide & pag. 436. Pars *de Prophetis* non modo in Cangii & Cavei sed etiam in Vindobonensi illo Codice desideratur, neque hactenus Græce prodit, suppleri tamen potest tum ex Codice altero cujus idem Lambecius facit mentionem lib. 3. pag. 173. 174. qui plane geminus videtur esse illi quo Musculus usus est, nisi quod Chronologiam Patriarcharum CPolitanorum narrationibus de Prophetis subjunctam habet: tum ex iis quæ de Prophetis eadem fere leguntur in Chronico Paschali pag. 146. sq. & è libro qui inter Epiphaniî Opera extat de Vitis Prophetarum. Etiam in Chronico MS. Simeonis Logothetæ non dissimilia legi testatur Cangius ad Chronicon Paschale pag. 505. Dorotheum Epiphaniî interpretem vel imitorem vocare solet illustris Huetius, qui errores quosdam ejus perstringit in Demonstratione sua Evangelica. Quæ *de Apostolis* sub ejusdem Dorothei nomine leguntur, conferre operæ pretium est cum iis quæ de eodem argumento ex Codicibus Bibl. Regiæ 1007. 1789. & 1026. attulit Cotelærius ad Constitutiones Apostolicas lib. 2. c. ult. Præcipue cum Hippolyti synopsi de duodecim Apostolis, quam Dorotheo præferre non dubitat Emanuel Schelstratenus in Antiquitate Ecclesiæ illustrata Tomo 2. diss. 1. quæ est de locis ubi Christus & Apostoli fidem prædicarunt. Describitur etiam, inquit Clariss. Cangius, in alio Codice Regio 2951. fol. 233. *synagma* Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου περὶ τῶν ἀγίων Ἀπο-

Ἀποστόλων, πῶς ἐκαστὸν αὐτῶν ἐκκήρυξε, καὶ πῶς (leg. πῶς) καὶ πῶς ἐτελεύτησεν, καὶ τὰ ἅγια αὐτῶν σώματα πῶς κείνται, καὶ ἐν ποίοις τόποις, cui quidem *synagmati* subiiciuntur nomina Ἑπισκοπῶν LXX. Discipulorum. Verum, nihil aliud fere continet quod non habeatur apud Dorotheum, & in illius serie XII. Apostolorum, ac illâ quæ præfigitur Commentariis Oecumenii. Hippolytum de XII. Apostolis Græce & Latine cum notis edidit Combefisius in auctario novo Tomo 2. pag. 831. atque similem de LXX. Discipulis sub Hippolyti nomine (Thebanum intellige, Chronici Sæculo XI. scriptorem) habuit Sirletus, laudavitque Baronius ad Martyrolog. 9. April. & alibi, ut dixi supra cap. 1. pag. 212. Crassiores quasdam hallucinationes hujus Pseudo Dorothei perstringit David Blondellus libro de Episcopis & presbyteris pag. 104. seq.

9. Τῶν ἑβδ. Ἀποστόλων αἱ πατρίδαι, καὶ τὰ ἐνὸμαστα τῶν γεννησάντων pag. 437. seq. *Duodecim Apostolorum patria, eorumque nomina ex quibus sunt nati.* Ex Cod. Reg. Hoc ἀποστασμάτιον Græce & latine ediderat loco jam laudato Cotelierus.

10. Τῶν ἐν ἀγίοις Θεοδώριτα, Ἐπισκόπων τῶν περὶ τὸ βαπτίσμα-
τὸν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ τῆς Θεοτικῆς pag. 438. Ex S. Theodorito Tyr. *Episcopo de baptismo SS Apostolorum & Deipara.* In Codice altero Vindobonensi post Dorothei synopsis sequitur idem hoc fragmentum, sed sub nomine Sophronii Hierosol. sub quo Græce & latine illud exhibet Lambecius lib. 3. pag. 52. seq.

11. Fragmentum ex *Fastis* Cuspinianeis Consulium Rom. in-
omissorum specimen. pag. 439.

12. Descriptio Consulium ex quo primum ordinati sunt, *Fa-*
storum Idatianorum lemmate hætenus edita, ad MS. exemplar Collegii
Parisi. S. I. recognita, & cum Arnaldi Pontaci, Episcopi Vafaten-
sis editione collata. pag. 439 - 450.

13. *Fasti Græci* ab A. C. 138. ad A. 362. pag. 451 - 455. ex
Cod. Saviliano & editione V. C. Henrici Dodvvelli, in appendice ad
dissertationes Cyprianicas, Oxon. 1684. 8. primum editas, & de-
inde Cypriano Jo. Felli semel iterumque recuso subjectas.

14. Fasti Græci alii ex apographo Iſ. Voſſii ab A. C. 222. ad A. 630. pag. 456 - 463. Ex edit. ejusdem Dodvvelli.

15. Fragmentum Faſtorum ab A. C. 205. ad A. 354. pag. 463 - 466. ex Ægidii Bucherii Doctrina temporum, Antvv. 1634. fol. pag. 247. ſeq.

16. Ex temporibus Gallieni, qvis, quantum temporis *præſecturam Urbis* adminiſtraverit ab A. C. 254. ad 354. pag. 466. ad 468. ex eodem Bucherio pag. 236. ſeq.

17. Catalogus *Pontificum Rom.* uſque ad Liberium pag. 468-470. in quo Conſules paſſim ſimul memorantur, quemque Jo. Cuſpinianus totum in faſtos ſuos tranſtulit, atque ediderat quoque Bucherius pag. 269. ſeq.

18. *Pæſchalis* centum annorum laterculus ab A. C. 312. ad A. 411. pag. 470. 471. ex eodem Bucherio pag. 259. ſeq. ubi emaculatus datur.

19. Laterculus *faſtorum Conſularium* * ab Auſonii & Olybrii Conſulatu ad XVII. poſt-Conſulatum Baſilii, pag. 472. ſeq. ex Cod. Colbert 240. & ex editione Arnoldi Pontaci poſt notas in Eusebii Chronicon.

20. Laterculus alter brevis Conſulum, poſt Chronicon Caſſiodori Senatoris. Pag. 473. Ex eodem Codice Colbertino.

21. Methodus qua invenitur cujuſque menſis quæcunque dies, & in quam ſeptimanæ feriam incurrit, & in quem annum incidit biſſextus. Græce & latine pag. 474-479. Ex Commentario *Heraclii* Imp. in *πρωτοίς* Ptolemæi *κατάτας*, ex edit. H. Dodvvelli V. C. ad calcem diſſ. Cyprianicarum.

22. Variæ lectiones ad binas Epistoſas Dionyſii Exigui de ratione Pæſchæ p. 479. ſeq. Ex variis Codd. MSS. Regio, Colberteo & Petaviano.

23. De

* Hiſce faſtis Conſularibus omnino addendi quosè Codice Bibl. Caſareæ edidit illuſtravitque Henricus Noris ad calcem Operis eruditiffimi de Epochis SyroMacedonum Lipſ. 1696. 4. atque Grævius una cum ejusdem Noriſii Epistoſa Conſulari inferuit Tomo XI. theſauri Antiquitatum Romanarum.

23. De Paschate Judæorum, pag. 479. 480. seq. ex Codice Colberteo.

24. Argumenta Ægyptiorum quorum meminit Dionysius Exiguus in Epistola ad Petronium, & Victorius in Canone Paschali. pag. 481. 482. Ex Cod. Colberteo 240. post Epistolam Paschalini Episcopi ad Papam Leonem.

25. De triplici Græcorum æra, Christum A. M. 5493. vel 5501. vel ut auctor Chronici Paschalis, 5509. natum esse contententium. pag. 482. seq. ex *Dionysii Petavii Doctrina temporum* IX. 3.

26. De duabus Epochis nati Christi A. M. 5506. vel 5507. Pag. 483. ex eodem Petavio lib. VII. *Auſtarii cap. 1.*

27. Methodus Epactarum, & Novilunii investigandi ratio, quæ utitur auctor Chronici Paschalis pag. 483. seq. Ex eodem lib. IX. *Doctrina temporum cap. 5.*

28. Methodus ad Paschales terminos sive Judaica Paschata cognoscenda, quæ Auctor Chronici Paschalis utitur pag. 484. Ex eodem lib. VIII. *Auſtarii cap. 11.*

29. Laterculus Mensium Macedonicorum, quos scriptor Chronici Paschalis, ut & mediæ vetustutis scriptores Christiani cum Syro Macedonicis seu Antiochenis confundere solent. pag. 485.

Hactenus Appendix ad Chronicon Paschale Cængiana.

XXXVIII. GEORGIUS Monachus, atq; Theophane * teste Abbas, Patriarchæ CPolitani Tarasii A. C. 806. defuncti Syncellus ** (quasi *Concellanum* dicas & domesticum) ipse pag. 3. & 6. si modo ipse, *
T 3 auctor

* Theophanes initio Chron. ὁ μὲν μακαριώτατος Ἀββᾶς Γεώργιος ὁ Σύγκελλος γεγονώς Ταρασίῳ τῇ ἀγιοτάτῃ Πατριαρχῇ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκλόγιμος αἰὲρ καὶ πολυτελής αὐτὸς τε ἰσοεὶογράφος ἀναγνὼς &c.

** Anastasius Bibliothecarius circa A. C. 870. clarus Præfat. ad Historiam suam Ecclesiasticam: *Opera præsum duxi ex Georgii summam in quædam & Theophanis Chronographia plura sed succincte carpenda: quorum prior usque ad Diocletianum, posterior verò usque ad Leonem, qui post Michiælem imperavit, patrem scilicet Ignatii qui adhuc superest habens CPolitana tenens Ecclesia, prædicti operis sui stylium protraxit. Qui autem sint isti, breviter annotato. Horum igitur alter electus* Mona.

auctor est se Chronico suo complecti velle res ab Orbe condito gestas usque ad A. C. 800. Certe Syncellus morte prævencus non ultra Diocletiani tempora pervenit, teste eodem Theophane, qui continuavit, & Mich. Glyca, ac Georg. Cedreno, quod & titulus operis indicat: Γεωργίου ὁ Μοναχὸς χρονικὴ ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ Αἰῶνα καὶ διήκοντα μέχρι τοῦ Διοκλητιανῆ. Josephus Scaliger qui opere illo MS. usus est & ex illo pleraque in Eusebium suum, minus licet emendata quandoque, ut notat Salmasius pag. 99. Epist. descripta derivavit, qveritur illud ab antiquario qui descripsit multis partibus mutilatum esse, & quæ scriptor toties promittit, ea nusquam comparere Epist. CLX. & CLXI. ad Marcum Vellserum, à quo alium codicem Venetiis afferendum expectabat. Titulus Codicis ἐκλογὴ χρονογραφίας σωτηριαίας ὑπὸ Γεωργίου μοναχῶ συγκείμενη γεγονότων Ταρασιῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ Αἰῶνα μέχρι Διοκλ. Quamquam vero Jacobus Goarus contendit integrum Georgii opus ad nos pervenisse, tamen Philippus quoque Labbeus notis ad Glycam ex Georgio quædam allegantem, quæ in illo haud leguntur, annotat pag. 367. *Ex ista pericope aliisque quibusdam Lector discet, non esse integrum Georgii Syncelli Chronicon, suisque partibus omnibus absolutum, quod è Codice MS. Bibliotheca Regia à R. P. Jacobo Goaro Ord. Prædicatorum typis Regiis prodiit, sed quadam adhuc in eo desiderari, ex aliis, si quæ forte occurrant uberioribus membranis supplenda.* Allatius qui de Georgio Syncello multa erudite animadvertit diatriba de Georgiis, pag. 323. seq. & Possevini, Vossii atque aliorum hallucinationem qui cum Georgio Hamartolo, de quo mox, confundunt, castigavit, pag. 327. & 334. memorat Codicem Mediolanensem, hoc

Monastica vita, mundoque contempto, Christi se levi iugo & suavi sarcina mancipavit. Præterea contra hæreticos incessanti agone desudans, multis verberibus, Mundi Principibus contra Ecclesiæ ritum saevientibus, diversisque pœnis affectus est. Sic ergo stigmata Christi in corpore suo portans, tam pro fidei sua constantia, quam pro multarum virtutum insignibus, sanctæ memoriæ Tatarii Regis urbis Præsulis Syncellus effectus est. Sed ne multa prosequar, sufficere arbitror ad præconium ejus, quod à sede approbatus sit Apostolica, quando scilicet vicarij ejus unacum CCCL. Patribus in Nicæa urbe secundo convenientes universalem Synodum celebrarunt: Siquidem & laus ejus in eodem septimo & sancto Concilio reperitur. Laudat Syncellum etiam Jo. Scylitzes, Mich. Glycas, Joannicius Cartanus Allatio pag. 325. de Georgiis memoratus, aliique. Etiam Tzetzæ Chiliad. 2. hist. 33. Γεώργιος ὁ χρονικός laudatur ante Joannem Antiochenum. De aliis Georgiis Chronicorum scriptoribus infra dicam.

hoc titulo : Χρονικὸν σύντομον ἐκ Διαφόρων χρονολογῶν , καὶ ἐξηγητῶν συλλεγὲν καὶ συντεθεὲν ἀπὸ Γεωργίου μοναχῆ καὶ Συγκρίλλου. Sed in illo perinde ut in altero cujus meminit Reinesius Epistolis ad Nesteros pag. 17. & in quo res ab Adamo ad Imperium usque Michaelis cum Theodora matre, cujus initium cum A. C. 841. coincidit, enarrantur, lucubrationes Georgii Hamartoli & Logothetæ ac Theophanis cum Syncellianis videntur confudi. Idem Labbeus in Protreptico de Scriptoribus Byzantinis promisit Chronologiam Syncelli vulgandam ex MS. Bibl. Regiæ Paris. collato cum Vaticano quem descripserat Holstenius & cum Mazarinianis, addita latina versione Jo. Baptista Hautini, sive Altini, quem Nic. Rigaltii levirum, Syncelli molitum esse editionem, ad eundem Rigaltium Romæ A. 1630. scripsit Josephus Maria Svaresius, in Epistola quæ legitur T. 4. Operum Sirmondi pag. 663. At neque illa versio neque editio Altiniana vidit lucem, sed Goarus Syncellum cum versione sua & notis publicavit Paris. 1652. fol. usus Codice MS. Regiæ Bibl. scripto A. C. 1021. quem Corinthi paravit Jo. Abramus A. C. 1507.

Syncelli Chronicon ab A. C. 285. (Diocletiani 1.) ad 813: (Leonis Armeni 1.) continuavit THEOPHANES Isaurus, * cujus, confessoris imaginum, vitam sive elogium à Theodoro ut videtur Studita scriptum, ediderunt Latine ad 12. Martii Lipomannus, Surius, Henschenius: Græce & latine Franciscus Combefisius editioni Theophanis Lupareæ præmisit, quæ cum versione & notis postumis Jacobi Goari atque ejusdem Combefisii animadversionibus prodiiit Paris. 1655. fol. Eam V. C. Jo. Andreas Bosius conferens cum MS. Codice Augustanæ Bibl. deprehendit hujus ope multo emendatiorem, alicubi & pleniorē, expletis quibus passim fœdatus est lacunis aliquot, dare se posse, idque se facturum promisit Exercitatione in periocham Josephi de Christo pag. 24. additurus Syncellum & utriusque

- * Anastasius Bibliothecarius Theophanem laudat his verbis: Porro de altero quid dicam? cum & ejus conscripta vita, qualiter videlicet amplius patrimonii venditis crucem suam inierit, qualiterve secutus Christum Abbatem in Monasterio Agri sanctus officio, virtutibus fuisset, miracula conrascaverit & Confessor obierit, satis aperteque per Byzantium. & circum quaque regiones hic qui prope & hic qui longe sunt clamer. Sed & Studia ejus ad nos usque perlata quoniam vel quantus vir iste fuerit, solertibus manifestant. Nota porro hunc Theophanem Abbatem & Confessorem diversum longe esse à Theophane Byzantio qui de rebus Justiniani II, Imperatoris A. C. 578. defuncti scripsit libros X, lectos Photio Cod. 64.

quæ continuatorem Genesium usq; huc ineditum. Publicandarum Bosii in Theophanem observationum, quæ in publica Jenensis Academia Bibliotheca MSS. asservantur, spem fecit Georgius Scubartus præfat. ad postumam ejus introductionem ad Notitiam Rerump. à se editam, specimenque illarum videre licet in Wilh. Ernesti Tenzelii & *παναγιῶς* Exercitationibus selectis pag. 315. Joannis Buchardi versionem latinam memorat Lucas Holstenius Epistola ad Lambecium T. 6. de Bibl. Vindobonensi pag. 260. *Apud Puteanos fratres magnum opus Chronologicum reperies, in quo tuam exerceas industriam, Theophanem scilicet Agri (Monasterii in regione Sigriana) Abbatem cum Jo. Buchardi hominis accurate docti versione* * *edendum, quem nuper ex Barberina Bibliotheca ad ipsos misi. Adjunxi etiam Anastasium Bibliothecarium, antiquum ejus interpretem (qui præf. ad Hist. suam Ecclesiasticam plura ex Syncello & Theophane repetiisse se innuit, uti ex eodem Landulphus Sagax non pauca transtulit in postremam Historiæ miscellæ partem) ex Casinensi Codice Longobardico depromptum. Præfigendum erit Theophani Chronicon Georgii Syncelli à Julio Casare usque ad Maximianum, ejus itidem exemplaria duo ad Vaticanos & Palatinos Codices accurate collata ibi offendes. Alia etiam Regia Bibliotheca suppeditabit.* De hoc Theophane conferendus imprimis Martinus Hanckius lib. 1. de rerum Byzantinorum scriptoribus cap. XI. Antequam vero de hoc Chronico dicere desinam, apponere juvat Godfridi Henschenii judicium ex ejusdem exegeti præliminari præmissa Tomo tertio Actorum Sanctorum mensis Martii edito A. 1684. in qua tabulas Chronicas Theophanis, saltim quoad annos seriemque Episcoporum in quinque sedibus Patriarchalibus nulla fide dignas esse observat. *Chronographia Theophanis, inquit, qualem nunc habemus ex collatione quinque Codicum MSS. Regii scilicet, Peiresiani, Barberini, Vaticani & Palatini, duabus constat partibus, quarum quæ potior est, & vere aurea, omnique acceptione dignissima, historiam exhibet per annos digestam: altera vix plumbea dici meretur, consistitque in tabulis Chronologicis (Canoniam vocat Goar) quibus per loculos divisis primum annus Mundi, tum Christi incarnati, dein Imperatoris Romani, proximè Re-*
gis

* Ex versione illa locum præfert Allatius pag. 324 de Georgiis, sed is male *Jacobum Bullardum* vocat. Rectius Labbeus in protreptico ad scriptores Byz. edendos, *Jo. Jacobum Buccardum*. Parisinus hic fuit, Cardinalis Barberini Romæ domesticus, cujus laudatio funebris in Nicol. Fabricium Peirescium & alia scripta quædam referuntur in Catalogo Bibl. Barberinæ pag. 194.

gis Persarum , aut Ducis Arabum , rerum post Persas in Palestina potentium , denique ex ordine , quinque Episcoporum precipuorum seu Patriarcharum , Romani, Constantinopolitani, Hierosolymitani, Alexandrini & Antiocheni ordo 5 anni continentur. Tabulas autem istas magna cum diversitate non tantum prae fixas annis non suis , sed etiam mendosissime conscriptas esse , & plurimis hiare loculis , ac portentosis prorsus annorum , praesertim Patriarchatum supputationibus scaterere , cum ipsemet Goar agnoscat fateaturque : mirum est , aut ipsum , aut , qui defuncti Goaris laborem eduxit in lucem , Combesium potuisse sibi persuadere , ab auctore Theophane esse : qui variorum auctorum sententias & numeros secutos sit varios , opusque proprium urgente persecutionis necessitate non recensuerit , proindeque exigere à lectore suo possit , ut , qui dormitantem Homerum patitur , Theophanem quoque lapsum erigat , corrigatque : cum nimirum succedentes & ad invicem coherentes numeros in sequiores transponit annos , seu etiam conjunctos annos in dissita canonica desultorie transfert : aut eidem viro nunc pauciores , mox plures diversis canonicis assignat annos : vel cum ejusdem viri pauciores anni , plura occurrant canonica : aut cum summa quapiam aetatis aequales loculis sive Canonica quibusdam omissis non accepit : vel denique cum numero ejusdem anni repetito , confusio inferretur non mediocriter. In eadem exegesi praëliminari pag. X. seqq. mendas quasdam , librariorum socordia Theophani adspersas & ab aliis non observatas Henschenius eluit.

De Theophanis continuatoribus, Leone Grammatico aliisque dicam proximo capite, inter scriptores Byzantinos, nunc age cætera Chronica celebriora quæ Græce lucem viderunt paucis persequamur.

XXXIX. NICEPHORI Patriarchæ CPolitani A.C. 828. defuncti Chronologiam compendiariā ab orbe condito ad suam usq; ætatem, latine jam circa A.C. 872. vertit *Anastasius Bibliothecarius*, cujus Historia Ecclesiastica ex Syncello, Theophane & Nicephoro collecta & Joanni urbis Romæ Diacono inscripta prodiit è Codice Vaticano latine cum notis *Car. Annibalis Fabrotti* inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1649. fol. Ex ejusdem Anastasii versione Chronologia Nicephori legitur in Bibliothecis Patrum , Paris. 1589. 1644. & 1654. Tomo septimo : Colon. 1618. Tomo nono, & Lugd. 1677. Tomo XIV. pag. 72. cum commentario *Antonii Contii*, primum edito Paris. 1573. 4. quem LXX. In-

U

terpre-

Libri sti Pars Altera,

terpretibus * nimium tribuere, in expurgatorio Indice notat Jo. Maria Brasichellanus. *Latine* itidem, interprete Joach. Camerario, una cum ejus commentariis & diss. de Concilio Nicæno Basil. 1562. fol. & Lips. 1573. 4. atqve sine commentariis Basil. 1569. 8. ante Historiam quam vulgo vocant Miscellam.

Græce in thesauro temporum Josephi Scaligeri. Lugd. Bat. 1606. & 1658. fol.

Græce & Latine, cum Jac. Goari notis, ad calcem Georgii Syncelli Paris. 1652. fol. inter scriptores Hist. Byz. Imperatorum & Patriarcharum quorundam postremorum nomina à scriptore juniore adjecta esse, tum in Nicephori Græcis tum in Latinis Anastasii codicibus docet Seldenus II. 4. de synedriis pag. 106. sq. & Hanckius de scriptoribus Byz. pag. 245. Valentiniani quoque genealogiam in Codicibus quibusdam desiderari notat Jo. Pearsonius in Vindiciis Epistolarum S. Ignatii. Vicissim in aliis MSS. diversæ continuationes reperiuntur jam ad Constantinum Ducam qui A. C. 1067. obiit, jam ulterius etiam, usque ad A. C. 1180.

GEORGII Monachi & Archimandritæ, cognomento quod ipse sibi ex modestia sumsit *Peccatoris* sive *Hamartoli* circa A. C. 842. clari, quem cum Syncello multi male confundunt, Chronicon ab O. C. ad Michaelem Theophili Imp. filium nondum integrum lucem vidit, etsi partes quasdam illius & fragmenta habemus à Petavio, Lambecio, Gretsero, Allatio, Radero aliisque sparsim edita. Ex hoc Chronico etiam Chronologica excerpta petita sunt quibus Malalas ab initio suppletur; Confer Humfredi Hody diss. Malalæ præmissam §. XLI. & Allatium de Georgiis pag. 329. seq. qui Cedrenum, Theophanem, Glycam aliosque posteriores Chronologos ex eo profecisse, atqve in Excerptis ineditis Constantini Porphyrogenneti *ἡ δὲ περίβρω* nonnulla ex hac Historia Georgii Monachi de legationibus ad Principes Ethnicos legi, p. 334. notat. Idem Allatius libro de ætate & interstitiis Ordinum apud Græcos p. 108. nonnulla ex eodem proferens, monet neutiquam contemnendum esse auctorem, ex quo recentiores Græcorum Historici sua fere omnia neque verbis ipsis immutatis hausere, quod ut videas, latinum fecimus, & una cum textu, Græco si per tempora licuerit tibi communicabimus.

Illa

* Confer Rich. Simonis Bibliothecam Criticam T. 1. pag. 470.

Illa Allatii versio & editio non vidit lucem, nisi quod proœmium operis cum interpretatione sua, diatribæ de Georgiis inseruit. Duos Codices MSS. Regiæ Bibl. Parisiensis laudat Cotelierius ad lib. IX. recognitionum quæ sub Clementis nomine ambulant, cap. 20. Vinbo- bonensem Lambecius II. p. 588. Mediolanensem & Scoriacensem Allatius de Georgiis pag. 334. Bavaricum Gretserus T. 2. de cruce & Matthæus Raderus in viridario sanctorum, notis ad vitam S. Ignatii. Baroccianum denique, qui exstat in Bibl. Bodlejana, Humfredus Hody loco laudato. Bavaricus Monachiensis producit usque ad Imperium Constantini Leonis filii. Vide Catalogum MSS. illius Bibl. num. 189.

HIPPOLYTI Thebani qui seculo XI. floruit, Chronicon à Christo nato ad sua tempora, similiter nondum in lucem prodiit, exceptis fragmentis, de quibus dixi hoc ipso libro V. Bibl. Græcæ cap. 1. pag. 212. seq.

XL. GEORGII CEDRENI Monachi Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 1057. cum Jo. Xylandri versione & notis editum est Basileæ apud Jo. Oporinum & Episcopios fratres A. 1566. fol. atq; inter scriptores Hist. Byzantinæ, cum ejusdem Xylandri sed passim à Fabrotto emendata interpretatione notisque, & notis posterioribus Jacobi Goari, quibus Xylandri etiam versio & notæ passim emendantur, & glossario ejusdem Caroli Annibalis Fabrotti, qui editionis hujus curam habuit. Paris. 1647. fol. In hac lacunæ ingentes tres aliæque ex MSS. Altempsianæ & Vaticanæ Bibl. suppleta sunt, nam & Jo. Leunclavius notis ad Annales Turcios testatus erat apud se aliquot folia Cedreni esse, quæ in Xylandri editione desiderantur. Multa etiam emendata ac suppleta è Joanne Scylitzæ Curopalata, qui Cedrenum * exscripsit, nec minus continuavit. Igitur Joannis Scylitzæ Historia ab A. 1057. ubi desinit Cedrenus, usque ad extrema Nicephori Botaniatæ sive ad A. 1080. subjuncta est à Fabrotto Græcè è Bibl. Regia, & latine ex interpolata per eundem editorem Jo. Bapti-

U 2

stæ

* Fallitur Labbeus, qui Cedrenum Joannis Scylitzæ exscriptorem facit, confundens hunc cum Joanne Protovestiario, cognomento Thraceseio, quem Cedrenus laudat inter eos ex quibus profecit, & quorum vestigiis insistere se non diffidet, Syncellum, Theophanem, (Johannem) Siculum, Psellum &c. De Cedreno plura Allatius diatriba de Georgiis pag. 334. seq.

stæ Gabii versione. In Codice Vaticano Æthiopicorum Heliodori annotatum est, illum scriptorem versibus Jambicis etiam ad Imp. Theodosium scripsisse de auro conficiendo, idque Georgium Cedrenum testari. Γεωργίου δὲ ἀπὸ σιχαῶν ἰάμβων τὴν ἔχουσαν μίσην πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδοσίον, ὡς φησὶ Γεωργίου ὁ Κεδρηνός. Neque vero hoc licet negare, inquit Conringius de Medicina Hermetica pag. 25. *etsi in edito Cedreni volumine (etiam Parisiensis edit.) non reperias. Notum enim, valde mutilum illud esse, & miris modis deformatum, quod jam Josephus Scaliger est conquestus.* Vide tamen quæ Scaligeri judicio, qui brevium tantum majoris operis & cadaver ad nos pervenisse existimabat, opponit Allatius de Georgiis pag. 336.

JO. ZONARÆ CPolitani, ex præfecto vigilum & primo à Secretis Monasticam vitam amplexi & plurimis aliis scriptis clari, Annales ab Orbe condito ad A.C. 1118. quo obiit Alexius Comnenus, ex Viennensi MS. & aliis quatuor Codicibus cum Hieron. Wolfii notis prodire Basil. 1557. fol. Postea vir præclarissimus Carolus du Fresne Wolfianam editionem ex 4. scriptis Codd. Regiæ Bibl. & uno Colbertino emendavit, latinam versionem recensuit, notasque eruditas addidit Paris. 1686. fol. cumque Wolfius contra auctoris mentem Annales in tres partes diremisset, Cangius divisionem operis genuinam in partes duas, librosque XVIII. restituit, & libros capitibus distinxit, subjuncto brevi *summario Chronologico Anonymi* ab Adamo ad Alexium Comnenum, quod Dionys. Petavius cum Nicephori CPol. breviario Historico Græce & Latine vulgaverat Paris. 1616. 8. *Italice* quoque translatis Zonaræ Annales sunt à Marco Æmilio, Florentino Vener. 1560. 4. & *Gallice* à Joanne Mileto Paris. 1583. Nonnullis Zonaræ Codicibus præfixum nomen *Georgii Scylitzæ*, forte quod Capitibus opus distinxerit, summariaque præfixerit. Vide Allatium de Georgiis pag. 338. 339.

XLI. In eodem Anno Christi 1118. desinunt etiam ab orbe condito deducti Annales MICHAELIS GLYCÆ Siculi, quorum partem à Julio Cæsare ad Constantinum M. ex codice Andrea Schotti sub falso *Theodori Metochitæ* nomine Græce cum versione & notis edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1618. 4. Integros ex Jo. Sambuci Codice vertit vulgavitque Latine Jo. Leunclavius, & ad captam usque à Turcis CPolin continuavit Basil. 1572. 8. Inde *Philippus Labbeus* pluribus Codd. MSS.

MSS. usus Claromontano, Fontisebraldensi, & variis lectionibus ex Codice Bavarico, Vallicellano atque Augustano Glycam *Grace* primus edidit, versionem *Leunclavii* recensuit notasque suas, perinde ut Meursii quoque, & Leunclavii continuationem adjunxit. Paris. 1660. fol. Laudat hic Glycas pag. 82. *Pyronem* sive *Pyrrhonem* *ῥερον-ῥεάφον*, ex eoque refert Adamum quadragesimo demum cum conditus esset die paradisum esse ingressum.

Post Glycam scripsit circa A.C. 1150. sub Manuele Comneno quem laudat pag. 53. edit. Reg. Chronicon suum ab Orbe condito ad A.C. 1081. sive Nicephori Botaniatæ imperium & Alexii Comneni initia tantummodo produxit CONSTANTINUS MANASSES. Titulus in MS. Philippi Labbei: τῷ Μανασσῇ κύρῃ Κωνσταντίνῳ ἔγραμ-ματικῆ λαμπρῆ συνοψις χρονικῆ ἀπὸ πολιτικῶν γίνων ἐκ τῆς κοσμοποιίας ἀρ-χομένη μέχρι τῆς βασιλείας ἔβοτανιότης κύρῃ Νικηφόρῳ, ὡς τὴν Σεβαστο-κρατεῖαν κύρην Εἰρήνην πλὴν ἐπ' ἀδελφῶν ὕμφον ἔβασιλέως Μανυῆλ ἔ Κομνηνῶ. Non prosa sed versibus prosæ simillimis, quos *politicos* Græci recentiores appellant, scripsit Annales suos, sive *σύνοψιν ἱστορικὴν* ad Irenem Andronici Comneni uxorem, de qua Cangius in familiis Byzantinis pag. 181. Vertit hunc scriptorem ex Italico Codice vulgavitque *Latine* Jo. Leunclavius Basil. 1573. 8. *Grace* ex Codice Palatino descriptum Jo. Meursius edidit, subjuncta *Leunclavii* versione ad calcem voluminis & notis ejusdem suisque castigationibus Lugd. Bat. 1616. 4. Hinc inter Historiæ Byz. scriptores lucem vidit *Grace* & *Latine* Paris. 1655. fol. additis præter Meursii & Leunclavii notas variis Lect. & MS. Codice *Allatii*, & quas *Carolus Annibal Fabrotius* collegit è duobus Regiis Codicibus, ejusdemque *Fabrotii glossario*. Andreas Schottus in litteris ad Meursium datis 28. August. A. 1615. *De Manasse scito & penes me esse MS. ex libris Petri Pantini, eodem etiam latino interprete, cum ignoraret fortasse à Leunclavio esse conversum.*

XLII. De Chronicis quibusdam Græcis ineditis.

Latent longe plura ejusmodi Chronica adhuc inedita in abditis Bibliothecarum, quæ si non integra, saltem ex illis excerpta à viris judicio præditis in lucem proferri esset operæ pretium. *Joannis Siculi* Chronicon ab orbe condito usque ad imperium Michaëlis,

Theophili F. sive ad A. C. 866. MS. fuit in Bibl. Palatina, quo usum se testatur in præfat. ad Saracenica sua Frid. Sylburgius, atque ille ipse omnino videtur ὁ Σικελιώτης quem secutos se Cedrenus ac Jo. Scylitzes profitentur, ut probe etiam à Labbeo observatum est.

Georgii Acropolitæ πρὸ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων μέχρι αἰώσεως Κωνσταντινουπόλεως fuit in Bibl. Scoriacensi. Confer Allatium pag. 362. de Georgiis, qui ejusdem Chronologiam CPolitanam Neapoli apud Carthusianos MStam commemorat.

Simeonis Magistri & Logothetæ Chronicon collectum ex variis Chronicis & Historiis, ab Adamo usque ad Constantinum Porphyrogenetum, ut his etiam Jambis præfixis docetur:

Ἀρχὴν μὲν Ἀδὰμ ἔχεν βίβλῳ, καὶ πλῶ
τὸ Πορφυρογέννητον εὐσεβὲς κράτης.

Codex MS. Regis Christianissimi quo usus est Cangius inglossario Græco notisq; ad Zonaram & aliis in scriptis desinit in Leone Armenio cum Theophane, cui in multis consonat. De Codice Messanenfi & Scoriacensi mentionem facit Labbeus in protreptico Hist. Byz. pag. 50. Hoc est quod ab aliquibus perperam tribuitur *Simeoni Metaphrasta*.

Simeonis Sethi Historia Chronica à creatione Mundi usque ad Imperium Constantini Ducæ, lingua Græca vulgari, MS. memoratur inter libros qui in Patriarchio CPolitano servantur. Vide Reinesii Epistolas ad Hofmannum pag. 409. & Allatium de Simeonibus pag. 184.

Theodosii Melitini Chronicon MS. Constantinopoli à Stephano Gerlachio Tubingam allatum celebrat Martinus Crusius, atque ex eo fragmentum de nuptiis Theophili Imp. & Theodoræ ex Paphlagonia oriundæ proponit post Epitomen Æthiopicae Heliodori historiae de Theagene & Chariclea A. 1584. 8. Francofurti editam, & variis observationibus locupletatam. Hæc Labbeus in protreptico Historiæ Byz. pag. 52. qui p. 39. notat etiam Crusium in eodem libro de illis nuptiis afferre locum ex Chronico quod ipse possedit *Anonymi* scripto lingua vulgari, quod fuit illustris Viri D. Mich. Cantacuzeni, die 3. Martii A. 1578. jussu Amurathæ III. in patria sua Anchialo interfecti.

Ephraemi

Ephraemi Chronographi CPolitani circa sæculi XIV. ut videtur initia clari Chronicon versibus scriptum jambicis passim citat Allatius ut libro de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 699. 701. seq. 727. 776. de Psellis pag. 42. de Georgiis pag. 341. 354. &.

Georgii Chummi Byzantini Historiam Rhythmicam à creatione rerum usque ad regnum Davidis & Salomonis, ex Verderii supplemento qui id CPoli extitisse sua ætate MS. testatus est, memorat idem Allatius diatriba de Georgiis pag. 345.

Chronicon MS. è *Georgio Pisside* & nescio quo *Cyrillo* decerptum ex Bibliotheca Collegii Annæi (in Augustana urbe ni fallor) legisse se profitetur Matthæus Raderus præf. ad Chronicon Alex. Georgii Pissidæ Historiam in Indice Bibl. Vallicellanae invenisse se, at librum ipsum licet anxie quæsitum reperire nusquam potuisse scribit Allatius de Georgiis pag. 310.

XLIII. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrium in Cedreni & Jo. Zonaræ Chronicis memoratorum.

Numerus nudus paginas Cedreni edit. Parisiensis, cujus Tomus 2. à p. 459. incipit: Z præfixum, Zonaram, & Z. b. Tomum ejus secundum denotat.

A Bandazes scriba 372.
Ad Abgarum Christi Epistola 178.
Abjathar Judæus disputans cum Silvestro Papa 279.
Abrahamus Astronomus 27. (Z. 22.) Arithmeticam, Geometriam &c. Ægyptiis tradidit 26. 30. Ejus contra Astrologos & Magos disputatio 20.
Acacius hæreticus 316.
Atacius CPol. Episcopus 352. Hænotici conditor 353.
Academici Philosophi 162.
Acephali hæretici 351. 357.

Acmes Epistolæ ad Herodem & Antipatrum. Z. 257.
Acœmeti Monachi 349.
Acusilaus Historicus 11.
Adami Apocalypses 9. futuri præscientia 209. Ebraice locutus 12. prædictio de mundi conflagratione & diluvio. Z. 18. sepulchrum 428.
Adanctus Magister, Martyr, Eusebio celebratus 268.
Adelphius hæreticus Bogomilus 294.
Adriani Imp. responsum de Christiania-

- stianis Z. 592. edictum quo
 Judæa Judæis interdicitur id.
 Ænigmatibus certatum inter Re-
 ges. Z. 85. (295.
 Ænigmata de Imperatoribus Z. b.
 Æschylus Atheniensium Legisla-
 tor 82.
 Æsculapius 53. 83.
 Æsopus fabularum auctor 156.
 Africanus Historicus 3. 9. 251.
 Z. 623.
 Agapetus Episcopus Rom. Conci-
 lium CPol. convocat 371.
 Agatho Pauli in patriarchatum.
 CPol. successor Monotheletas
 damnat 421.
 Alexander Diospolis Thraciæ
 Episc. 368.
 Alexander Hierosol. Episcopus,
 Martyr 258. Z. 626.
 Alexander Episcopus sub Constan-
 tantino, Philosopho imponens
 silentium 284.
 Alexandri Patriarchæ CPol. pre-
 ces contra Arium Z. b. 23.
 Alexii Imp. cum Manichæis Pau-
 licianis disputatio Z. b. 305.
 Alexius Patriarcha CPol. Eusta-
 thii successor 719. 758.
 Ἀλλήλεγγυον, lex Basilii Imp. qua
 opulenti jubebantur solvere
 perditorum pauperum pensio-
 nes 706. 723. 479.
 Amanus, Alexandria secundus
 Episcopus Z. 572.
 Ambrosius Origeni familiaris
 252. 253. Z. 620.
 Ambrosius Mediolanensis Episc.
 successor Eudoxii 311. d. liber-
 tas ejus in Theodosium 318.
 319. 326. Z. b. 22. cum Theo-
 dosio contra Judæos disputa-
 tio. id. 36.
 Amphion & Zetus Musici 24.
 Anacharsis Scythæ 204.
 Anachoretæ 349.
 Anagnostæ 298.
 Ananias Avgari Regis Edess. cur-
 sor. 175.
 Ananilus primus alienigena Ju-
 dæorum Pontifex 180. 183.
 Anastasia Martyr 347. c. 350.
 Anastasius Silentarius 354.
 Anastasii Episcopi Antiocheni de
 Apollonio Tyaneo 246.
 Anaxagoras 94. 158.
 Anaximander 138. 158.
 Anaximenes Alexandri M. præ-
 ceptor 158.
 Andreæ Apostoli reliquiæ Z. b.
 24.
 Andreas Scythæ scholis præfectus
 575.
 Andubarius qui Indos Astrono-
 miam docuit 14.
 Anthemii locus 523. forte no-
 men habet ab Anthemio Me-
 chanico.
 Anthimus & Timocles, tropæio-
 rum poëtæ 349.
 Anthimus Episcopus CPol. 371.
 Anthimus Martyr 265.
 Antiochus Arianus 309.
 Antiochus Persa, pædagogus
 Theo-

- Theophilo Arcadii Imp. Filio 334.
 Antipas Martyr 323.
 M. Antonii funebris in Cæsarem. Oratio Z. 494.
 Antonii monachi Alexandrini ad Didymum de oculorum jactura consolatio 298.
 Antonini Pii decretum pro Christianis Z. 594.
 Antonius Musa, Medicus Z. 534.
 Anysius ἐν τῷ πρῶτῳ μνημῶν 168.
 Apelles tragœdus 554.
 Aphthartodocetæ hæretici 70.
 Apollinaris, discipulus Macedonii 379. 317. 261. libros sacros omni genere carminis expressit in usum juventutis Christianæ 305. Psalterii Metaphrasis Z. b. 35.
 Apollonius Tyaneus 41. 151. 197. 245. 246. Z. 582.
 Apollonius Martyr & Philosophus Z. 602.
 Apostolorum scripta cur tam pauca 255.
 Appiani Historia Z. 576.
 Apio Alexandrinus, accusator Judæorum Z. 277.
 M. Aquilius proditor Oraculorum Sibyllinorum Z. 331.
 Ἀρεαδῖνοι ab Arcadio Imp. institutum Collegium 327.
 Archelaus Philosophus 159.
 Archimedes Z. 424. 425. & b. 56.
 Aristæus de LXX. Interpretibus Z. 200.
 Aristander vates Z. 183. 193.
 Arius hæreticus 283. &c. Z. b. 50.
 Aristoteles Philos. 145. 160. 161. (Z. 197. 185.) ejus de Palestina locus 427.
 Arfacius S. Chrysostomi successor 334.
 Arsenius Monachus 327. 328.
 Arcadii & Honorii præceptor Z. b. 36. 38.
 Artemidorus Cnidius Z. 491.
 Artemius Martyr 296.
 Artemo hæreticus 259.
 Asclepiades Antiochenus Episc. Z. 612.
 Asclepiodotus Z. 641.
 Ascletarionis prædictio. Z. 58.
 Alius præstigiator, 130.
 Astholius Episcopus 315.
 Athanasius 201. 299. (Z. b. 9.) &c. Ejus locus de vita Monastica 201.
 Athenais, dicta Eudocia Z. b. 41.
 Athenienses prius XVI. literis usi, à Xerxis temporibus habuerunt literas XXIV. 145.
 Athenodorus Gregorii Thaumaturgi frater 623.
 Alius Athenodorus Alex. Philos. 172. Z. 544.
 Athingani hæretici Manichæi Z. b. 124.
 Atlas Astronomus 29. 82.

X

Atti-

- Atticus Episcopus CPol. 335. Z. b. 40.
 Avnan Judæus cum Silvestro Papa disputans 275.
 Babylas Episc. Martyr 257. 258. 264. 306. Z. 623. 626.
 Babyloniorum lingua Syriaca Z. 165.
 Bardesanes 550.
 Barnabæ Apost. reliquiæ in Cypro repertæ 353.
 Basilides Alexandrinus hæreticus 249.
 Basilii M. Canon de arcendo per triennium à sacris qui hostem interfecisset 658. legatio ad Valentem Z. b. 31.
 Basilii Bogomilorum hæresiarcha Z. 300.
 Berosus Historicus 10. 11. Z. 12.
 Beryllus Neronis pædagogus Z. 289.
 Biblicorum librorum numerus 4. in Græcam linguam translatio 164.
 Biblia aureis literis scripta in membranis Z. 200.
 Πρὶ τὰς βίβλους τῶν ἀγιῶτων πεπραγµέναι 564.
 Bibliotheca Alexandrina. 164. ducenties mille librorum Z. 200. ejus conflagratio 488. CPolitana Z. b. 52.
 Bogomili hæretici 294. 312. Z. b. 301.
 Brachmanes 152. 153. 154. 204.
 Bupalus Chius, statuarius 322.
 Byzantes statuarius 322.
 Cadmus 21. 25. 83. Bæotos literas docuit 23.
 Casarius Gregorii M. (Naz.) frater, diversarum gentium mores & leges in compendio enarrans (quod facit quæst. 47.) 153. seq.
 Cainano reperta Gigantum scriptura 15.
 Calchas vates 124.
 Callinici Martyris ædes 361.
 Callinicus architectus Syrus, ignis Græci repertor 437. Z. b. 90.
 Callistraticus Monachus Philippico vaticinatus Imperium 448.
 Callistus Episcopus Rom. Z. 618.
 Callistus Claudii libertus & libellorum supplicum Magister Z. 564.
 Carbeas Manichæorum dux. 541.
 Charbeas 546.
 Carpocrates hæreticus 249. Z. 592.
 Carterius Monachus 329.
 Cassii Clementis libera oratio & Apologia Z. 606.
 Cathari hæretici Z. 627.
 Cecropius Episcopus 302.
 Celadion Episcopus Alex. Z. 594.
 Cerdo hæreticus 250. Z. 594. alius Episcopus Alex. Z. 584.
 Cerinthus hæreticus 249.
 Chaldæi Astrologi 16. Z. 22. 195.
 Chaldaicarum rerum scriptores 11.
 Cheru-

- Cherubicus hymnus 390.
 Chilonis *μυθεῖν ἀγαν* 153.
 Chironis centauri iustitia 204.
 Christi ad Abgarum Epistola Byzantium Edessā translata 176. 177. 178. Z. b. 232. imago Edessena 176. 177. 178. Z. b. 192. 201. (474.
 Chrysaorii in Evnuchos dictum.
 Chryses Apollinis sacerdos 126.
 Chrysochir Manichæorum Dux 571.
 Chrysostomus 6. 327. 332. 336. &c. citatur 52. 54. 227. 331. Z. 27. &c. Ejus orationes inscriptæ *ἀνδριάντες* 325. Libanii de ejus eloquentia testimonium 327. Origenista habitus Z. b. 41. commentariorum ejus in sacras literas, conflagratio Z. b. 117.
 Chymicus *ἀνὴρ τῆς χαμμευτῆς* 359.
 Ciceronis de Augusto somnium 171. Z. 495. Ejus & Q. Caleni consilium de Antoniano bello Z. 496.
 Q. Cicero. Z. 502.
 Claudii Imp. edictum pro Judæis Z. 166. Samaritanos condemnat Z. 287. (582.
 Clemens Romanus 207. 245. Z.
 Clemens Stromateus 249. 251. Z. 601.
 Cleobulus Lindi Tyrannus, unus è VII Sapientibus 322.
 Cleopas Episc. Hierosol. Z. 588.
 Colossi Rhodii inscriptio 431.
 Cmcædia 336.
 Constans Monthelita Z. b. 87.
 Constantii Epistola ad Julianum. Z. b. 21. eruditio 33.
 Constantini M. statuae subjecti versus 322. edictum pro Christianis Z. b. 2.
 Constantinus Porphyrogennetus litterarum & disciplinarum sapientiae instaurator 635.
 Cornelius Episc. Romanus Z. 626.
 Cornificius Z. 517.
 Cosmas Patriarcha Alexandriae 460 Z. 629. CPol. Z. b. 290.
 Crates Thebanus Philos. 158.
 Cusech Judæus cum Silvestro Papa disputans de veritate Relig. 276.
 Cyprianus 257. 258.
 Cyriacus anachoreta, CVII. anno ætatis mortuus 349. 399.
 Cyrilli Alexandrini contra Julianum 307. ad Theodosium litteræ 339. 379. ad Nestorium 338. duodecim capita 328. Z. b. 42. (633.
 Cyrillus Antiochenus Episc. Z.
 Cyrillus Ephesi Episc. 339.
 Cyrillus Gortynes in Creta Episc. 510. & Martyr. Z. b. 139.
 Cyrillus Phœnices Diaconus 304.
 Cyrus Alexandriae Episc. 420. Monothelita 438.
 Cyrus Patriarcha CPol. 446.
 Cyrus Phasidis Episc. 420.
 Cyrus Episcopus Smyrnæ 341.
 Dadoa hæreticus Bogomilus 294.
 X 2 Jo.

- Jo. Damascenus Z. b. 110. ejus
parallela Z. 268.
Damianus Hebræorum Rex 374.
Danielis visionum liber Z. 138.
ejus oracula lecta Alexandro
Magno, ibid.
Danielis monachi de Basilio Imp.
vaticinium 562.
Daniel Stylita 341.
Darii Epistola ad Syriæ Satrapas
Z. 175.
David Bulgariæ ArchiEpisc. 712.
Demetrianus Antiochenus Episc.
Z. 631. Demetrius Martyr.
Z. b. 239.
Demetrius Cyzicenus Historicus 2.
Demetrius Phalereus 165. Ale-
xandrinæ Bibl. curator Z. 200.
Democritus Philos. 121. alius
Ætolorum dux Z. 452.
Demophilus Arianus 312. 315.
Demosthenes ἀγορεύματα (co-
qvus Valentis Imp.) 313. alius
Demosthenes Cæsarensis 630.
Deucalion Atticum diluvium de-
scripsit 82.
Devterii Episcopi Arianorum per-
versa baptismi formula 359.
Dexiophanes Mechanicus 173.
Erasistratus Medicus, cognomine
Ἐραστρίτης 166.
Desposyni, Christi cognati 245.
Dictys Cretensis, de bello Troja-
no 127.
Didymus Alex. cæcus 298.
Dio Romanus Historicus 168. Z.
595. &c.
- Diogenes Cynicus 204.
S. Diomedis de Basilio Imp. vati-
cinium 560. ædes Z. b. 164.
Dionysii Apostolici (Areopagitæ)
de Monastica vitæ laudibus lo-
cus 202.
Dionysius Episcopus Alex. 258.
Z. 626. 631. ejus Epistola pro
lapsis recipiendis Z. 627.
Dionysius Corinthi Episc. 250.
Dionysius Episc. Rom. Z. 635.
Dioscorus hæreticus Eutychianus
343. 345. Z. b. 44.
Dipœnus statuarius 312.
Dius Historicus Z. 85. alius Hie-
rosol. Episcopus Z. 612.
Doëg Judæus qui cum Sylvestro
Papa disputavit de veritate Re-
lig. 276.
Domitiani edictum de persecu-
tione in Christianos inhiben-
da 245.
Domitius Afer, optimus sub Caji
imperio caussarum patronus Z.
566.
Domnus Antiochenus Episc. Z.
635. 639.
Draco Atheniensium Legislator 82.
Draconis intestinum, cui Homeri
Ilias & Odyssæa aureis inscripta
literis 351. Z. b. 52.
Elcesæus hæreticus 258.
Eleazarus Vespasiani tempore è
Salomonis libris Magiam exer-
cens 70. Z. 84.
Empedocles Philos. 157. 259.
Endymion Astronomus 71.

Eno-

- Enochi liber Apocryphus 11. literarum inventor doctorq; 9.
 Enthusiastæ hæretici 294. 312.
 Ephectici Philosophi sive Sceptici quorum princeps Pyrrho 161.
 Ephorus Historicus 11.
 S. Ephræmus 305.
 Epicharmus Syracusanus literarum Ψ inventor 125.
 Epicurus 161.
 Epimetheus 81. Musicæ inventor 82.
 Epiphanius Cypri 253. 332. 333. alius CPolis Episc. 371.
 Erasistratus Medicus 166.
 Eros Antiochenus Episc. Z. 588. 599.
 Esaias Rhodi Episc. 368.
 Essai 243. 265. Stoicis congruentes 217.
 Evagrius Philosophus Alexandrinus, ad Christum conversus à Synesio 383. velut mortui Epistola ad Synesium 384. alius Evagrius Origenista Z. b. 68.
 Evangeliorum aurea volumina jussu Constantini M. confecta 295.
 Evangeliorum Codex in igne incolumis servatus 590.
 Evchitæ hæretici 294. 302.
 Eudocia 343. seq. ejus Homocentones Z. b. 45.
 Eugenia Martyrium passa Z. 625.
 Eugenius Episcopus Byz. 257.
 Eugenius presbyter & Martyr 306.
 Eumenes Alexandrinus Episc. Z. 594.
 Eunomius hæreticus 291.
 Evodius Antiochenus Episc. Z. 584.
 Euphemia martyr. Z. b. 46. 113.
 Euphrasius Antiochiæ Episc. 265.
 Euphræmius Euphrasii successor 366.
 Euphronius hæreticus Arianus 316.
 Eupolemus Historicus 49.
 Euripides 25. 139. 302. Z. 508.
 Eusebius Cæsarensis $\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\beta\iota\omicron\varsigma\ \kappa\alpha\iota\ \theta\epsilon\omicron\lambda\omicron\gamma\iota\tau\omicron\varsigma$ 193. Ejus ad Marinum 201. de Martyribus 268. Hist. Eccles. 201. 247. Z. 545. &c. in illa Arianis favere videtur Z. b. 9. Alius Eusebius Cæsareæ Cappadociæ, cui successit Basilus M. 311.
 Eusebius Dorylai Episc. 338. alius Nicomediensis 298. 336. alius Samosatensis Episc. 309.
 Eustathius Antiochenus Episc. 294.
 Eustathius CPolitanus Episc. 714. 715. 717. 719.
 Eustrathius Patriarcha CPol. Z. b. 297.
 Eutyches hæreticus 261. 381. Z. b. 44. alius Patriarcha CPol. 391.
 Euty chius Patriarcha CPol. 388. 394.
 Euthymius Syncellus Z. b. 179. Patriarcha CPol. 357. 602. 607.
 X 3 Z. b.

- Z. b. 182. alius Euthymius 350.
 Sardus Martyr Z. b. 136. 139.
 Euzoius Arianus 303. 309. 316.
 366.
 Flavianus Episc. Antioch. 294.
 303. Z. 616. alius CPol. 342.
 381. alius Rom. Z. 485. alius
 Martyr 236 Z. 616.
 Gainas Alexandria Episc. 374.
 Galenus Medicus 250.
 Genesis parva. 2. 4. 26. 29. 48. 49.
 Gennadius 348.
 Geometrarum sententia de lon-
 gitudine & latitudine terræ ha-
 bitabilis 10.
 Georgius Pissides 410.
 Georgius Monachus Syncellus
 Chronographus 1.
 Georgius Cappadox, Alexandria
 Episc. Arianus 299. 304.
 Georgius CPol. Episc. 436. 438.
 Georgius Martyr 675. ei sacrum
 Monasterium in Manganis
 790.
 Gerasinus Thaumaturgus 349.
 Germanus Patriarcha CPol. 455.
 seq.
 Godolias Judæus qui cum Silve-
 stro Papa de religione disputa-
 vit. 274.
 Gregorius Magnus 284. Z. b. 105.
 121. Dialogus 456.
 Gregorius Naz. Theologus 312.
 315. 316. 317. Z. b. 37. ejus
 poemata Z. b. 25. *συντακτικῆς*
λόγῳ Z. b. 36. Macedonii
 hæresi se opponit Z. b. 36.
 Gregorius Nyssenus 312.
 Gregorius Thaumaturgus 259.
 Z. 623.
 Gymnosophistæ Z. 194.
 Hecatzus Historicus 11.
 Hegesippus Z. 582. ejus *Ἀποστο-
λικῆς κηρύγματος ὡς αἰδοῦναι*
πάντες λόγοις. Z. 592.
 Hellanicus Historicus 11.
 Heraclitus Philos. 139. 157.
 Heracleensis Episcopus Patriar-
 cham CPol. designare solitus.
 Z. b. 195. Multa hujus rei
 exempla etiam recentioribus
 temporibus occurrunt in Hi-
 storia Ecclesiastica Manuelis
 Malaxi, quam edidit Crusius li-
 bro 2. Turco Græciæ.
 Heraclius Imp. Monothelita 420.
 Z. 85.
 Hercules Tyrius Philosophus 18.
 21.
 Herennii Graniani ProCOS. Asiæ
 Epistola ad Hadrianum, pro
 Christianis 592.
 Hermes Trismegistus 20.
 Hermogenes Rhetor Z. 533.
 Hermon Episcopus Hierosol. Z.
 639.
 Herodianus Mauricio Imp. even-
 turæ prædicens 401.
 Herodotus Hist. 18. 139.
 Hestius Historicus 11.
 Hesiodus 11. 91. 97.
 Hieronymus Ægyptius, Hist. 11.
 Z. 19.
 Himerius protosecretarius & Lo-
 gothe-

- gotheta sub Leone Imp. 600.
608.
- Ippocrates 121. 144.
- Ippolyti Hostiensis Romæ Episc.
Z. 620. de Johannis Evange-
gelistæ obitu locus 247.
- Irami ænigmata Salomoni pro-
posita. Z. 85.
- Homerus Poëta 91. 97. 204. Vi-
de & supra, Draco. Homero-
centones Pelagii & Eudociæ.
Z. b. 45. Homeristatua 369.
- Homerus Architectus. Z. b. 12.
- Honorius Episc. Rom. Monorhe-
lita 438.
- Hyginus Romanus Episc. Z. 594.
- Jacobitæ 468. eorum Catholi-
cus Z. 85.
- Jacobus frater Domini, Episco-
pus Hierosol. Z. 584.
- Jamblichus 313.
- Jamblichi, præceptoris Procli di-
vinatio per Gallum Z. b. 32.
- Jannes & Jambres Magi 46. 47.
- Jannes Patriarcha CPol. 535. seq.
Græcorum Jatrofophistæ ex Salo-
monis scriptis proficientes 94.
- Ibas Edessæ Episc. 339. Ibas Epi-
stola 382
- Iconomachi Z. b. 126. &c.
- Ignatius Martyr 249. Z. 584.
588.
- Ignatius Patriarcha CPol. 551. 569.
Z. 488. b. 162. 168.
- Illus Magister à Zenone Imp. in-
terfectus 354.
- Innocentius Episcopus Rom. 332.
- Joannes Egyptius Monachus 324.
- S. Joannis Calybitæ cædes Z. b. 50.
- Joannes Episc. Antioch. 339.
- Joannes Hierosol. Archiepisco-
pus, vivus à Saracenis exustus
661.
- Joannes Chrysostomus. Vide su-
pra, Chrysostomus.
- Joannes Patriarcha CPol. sub Ju-
stino & Tiberio 391.
- Joannes Damascenus 456. ejus
parallela Z. 268.
- Joannes Diaconus Rom. 438.
- Joannes jejunator 364. ὁ ἀπὸ
χολαστικῶν Patriarcha CPol post
Eutychium 388. alius Patri-
archa CPol. pædagogus Theo-
phili Imp. 527.
- Joannes Monachus, Historicus 2.
- Joannes Orphanotrophus, Patri-
archatum CPol. post Alexium
frustra ambiens Z. b. 238.
- Joannes Protovestiarius cogno-
mento Thracensi, Historicus 2.
- Joannes Sidenis Metropolita Z.
b. 287.
- R. Jonas Judæus cum Silvestro Pa-
pa de veritate Relig. disputans
273.
- Flav. Josephus 79. 191. 200. 217.
231. 224. 426. Z. b. 19. 26. 576.
ejus locus de Christo 196. Z.
268. ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑλλήνων αὐτῷ λό-
γῳ ὅς ἐστι Πλάτωνος ὁ πρὸς τὴν
πρὸς τῆς ὅλης ἀληθείας. ibid.
confer Damasceni parallela.
T. 2. Opp. pag. 700.
- Josephus Thessalonicensis Archi-
Ep. Z. b. 126. Isaa-

- Isaacus, Monachus Valentis fatum
 prælagiens 313. 314.
 Isidis sacerdotes Z. 268. 269.
 Isidorus Pelusiota 45. 331. 332.
 Cum Judæis colloquium Sylvestri
 Episcopi Romæ, præsentente Con-
 stantino 273. Z. b. 5. Ad Ju-
 dæos parænesis Cedreni 218.
 225. 233.
 Julianus Imp. Græcis disciplinis
 Christianos prohibens 305. Z.
 b. 25. ejus *Εὐαγγελίων ἀνατροπή*
 à Cyrillo & aliis confutata 307.
 Cæsares Z. b. 10. Misopogon
 Z. b. 26. dictum in Calumniat-
 ores Z. b. 25. Epitaphium
 308. Z. b. 27.
 Julianus Antiochenus Episc. 349.
 alius Halicarnassi. 262. 263.
 alius Episc. Alexandrinus Z. 601.
 Julii Cæsaris lex de testamentis ab
 Antonino Pio abolita Z. 594.
 Julius Gallicus caussidicus, jussu
 Caji Imp. in Tiberim conje-
 ctus Z. 566.
 Justiniani Epistolæ 376. 378. le-
 ges 368. Novellæ. ibid. horo-
 logium 371. &c.
 Justina Martyr 258.
 Justinus Martyr 250. Z. 592. 598.
 Apologia & contra Marcionem
 Z. 594. locus de Simone Mago
 Z. 568.
 Jacobus Justus, frater Domini
 205.
 Justus Episcopus Alex. Z. 592.
 alius Episc. Hierosol. Z. 588.
 Juvenalis Episcopus Hierosol. 339.
 345.
 Labeo 168.
 Lampetiani hæretici, qui etiam
 Bogomili 294.
 Lampus, ignis artificiosi navibus
 exurendis parandi peritus 437.
 Proclus Larginus in Germania
 prælagiens necem Domitiani
 Z. 581.
 Lazarus Monachus, pictor Z. b.
 471.
 Leges XII. tabularum 145.
 Leo è Caria, Historicus 2.
 Leo I. Papa 345. Z. b. 50. 51. Leo
 III. Carolum M. creat Impera-
 torem Z. b. 120.
 Leo Philosophus sub Theophilo
 Imp. 548. seq. Z. b. 160. 178.
 181. Episcopatu Thessaloni-
 censi dejectus, CPoli juvenes
 docuit 550. ubi plura de ejus
 eruditione.
 Leo Iconomachus Imperator Z.
 b. 106.
 Leonides Martyr, pater Origenis
 251. Z. 610.
 Leontius Philosophus, Eudociæ
 Pater 336 Z. b. 41.
 Libanius Sophista 304. 313. 327.
 Liberius Episcopus Rom. 309.
 Libri tanquam ignaviæ instru-
 menta à Scythis relinqvuntur
 hosti Z. 636.
 Linus Orphei discipulus 29.
 Linus Episcopus Romanus Z.
 570.

- à Zenone in palatio repositum
 ibid.
 Mauricii Imp. conjugis Epita-
 phium Z. b. 79.
 Maximus confessor 255. 435.
 Maximus Philosophus 304.
 Megasthenes (Metasthenes) Z. 51.
 Meletius Episc. Alex. 309.
 Memnon Ephesi Episc. 339.
 Menander Magus & hæreticus
 249.
 Menander Comicus 193.
 Menander Historicus Z. 85.
 Menas Patriarcha CPol. 371.
 Menedemus Philosophus 165.
 Mercurius Trismegistus 20.
 Methodius Patriarcha CPol. 498.
 521. 121. 526. 537. 538. Z. b.
 136. 150. 153. 154. 155.
 Methodius monachus Romæ ori-
 undus, pingendi artifex 540.
 Metius ob Cosmographicam
 quam habuit tabulam occisus
 à Domitiano Z. 581.
 Metrodorus Perſa Philosophus
 molarum aqvaticarum archi-
 tectus 295.
 Metrophanes Byz. Episcopus 272.
 Z. b. 8.
 Metrophanes Episc. Smyrnæ 537.
 Michaëlis Balbi judaizantis & plus
 quam Epicurei errores Z. b.
 135. 136.
 Michaël Patriarcha CPolitanus
 Z. b. 268. seq.
 Minos Cretensium Legislator 122.
 Mnaseas Damascenus Historicus
 Z. 19.
 Mochus Historicus 11.
 Mocii *Μωκίης* Martyris templum
 587. Z. b. 506.
 Petrus Mongus Episcopus An-
 tioch. Eutychianus Z. b. 54.
 Monophysitæ 461.
 Monothelitæ 420. seq. 440. Z. b.
 86.
 Moses literarum inventor 49.
 ejus libri & sepulchrum 79.
 Apocryphæ quædam de Mose
 traditiones 72. Z. 33. Mosai-
 ca instituta unde non adeo no-
 ta Græcis Z. 200.
 Mosomachus sagittarius auspicem
 coarguens 155.
 Musonius Philosophus Z. 577.
 Narcissus Hierosol. Episcopus 256.
 Z. 612. alius Claudii Imp. ab
 Epistolis. Z. 563. &c. alius
 Commodi percussor Z. 601.
 S. Nazarii templum 588.
 Nectarius Episcopus CPol. 316.
 327. Z. b. 37.
 Nestorius hæreticus 261. 338.
 339. 345. 379. 381. 465. Z. b.
 41.
 Nicephorus Diaconus Phryx, hi-
 storicus 2.
 Nicephorus è laico Patriarcha
 CPol. 477. 490.
 Nicephorus ex evnucho Impera-
 toris Monachus Studita 738.
 Nicetas Paphlago, Historicus 2.
 Nicolaus à quo Nicolaitæ 249.
 Nico-

- Nicolaus (Damascenus) Historicus 11. Z. 257.
 Nicolaus Chrysobergius, Patriarcha CPol. 694. alius Nicolaus Grammaticus Patriarcha CPol. Z. b. 297.
 Nicolaus ὁ μυστικός (i. e. qui antea Senator secretioris consilii fuerat) Patriarcha CPol. 599. 624. Z. b. 178. seq. 182.
 Nicolai publicani de Constantino Duca prædictio Z. b. 183.
 Nicolaus Thaumaturgus Z. b. 299.
 Nigidii Astrologi de Augusto prælagium 171. Z. 495.
 De Noah quædam Apocrypha, 11. 12.
 Novati s. Novatiani hæresis 258. Catharorum auctor Z. 627.
 Numæ numi 458. institutum de chlamyde purpurea gestanda 19. alia Z. 321.
 Oeniandi Episcopi ad Anastasium Imp. liberior oratio 361.
 Onesimus martyr 245.
 Oppianus 251.
 Oraculum Argonautis datum 119. de Cannensi clade Z. 417. Chalcedone repertum 310. Z. b. 32. de Christo 119. & defectu Oraculorum 182. Z. b. 115. Cræso 143. de Dalmatia. Z. b. 141. de explendo hiatu Z. 361. Juliano 304. 307. Macrino Z. 616. de Mich. Balbo Z. b. 141. de Nerone 205. de orbis imperio, perperam intellectum à Flav. Josepho Z. 576. Orestis 133. 134. de Paride 123. Pharaoni Petisforio 41. de Scirto Z. b. 116. Valentiniano 313. de aliis Imperatoribus Z. b. 133. Oraculorum ambiguitas Z. 171.
 Ordio Amphionis & Zethi educator 24.
 Oribasi⁹ Juliani Imp. Medic⁹ 304.
 Origenes 252. sq. Z. 610. sq. 623. 626. ὁ συντακτικός 255. Hexapla & alia scripta 253. Z. 611. errores 253. 326. 378. Z. 626. b. 68.
 Orion Nimrodus inter sidera relatus 14. 15.
 Orpheus 29. 53. 83. sq. ejus scripta & ex Theogonia versus aliquot 57. 58.
 Pæan carmen bellicum Z. 161.
 Palamedes, literarum & tabulæ lusoriæ inventor 125.
 Palladius Episcopus Antioch. Petri Cnapei successor 354.
 Pamphilus martyr 298.
 Pantæus Philosophus Z. 601.
 Paphnutius cœlibatum clericorum in Concilio Nicæno oppugnans 287.
 Papianus (Papinianus) Z. 610.
 Parabola, paroemia, imago, tropologia, problema 45. Z. 74.
 Paris histrio Z. 580.
 Paschasius Leonis Papæ vicarius 345.

Patricii Prusæ Episcopi de thermis
 & aliis rebus Physicis, vita
 item æterna & inferorum sup-
 pliciis dissertatio 242. seq.
 Pauliciani, Supra Manichæi.
 Paulinus Episcopus Alex. 309.
 Paulinus Magister λογιστῆς καὶ
 ὡραίου Εὐδοκία charus, 337.
 343. Z. b. 45.
 Pauli Apostoli Martyrium 205.
 212. Z. 570.
 Paulus Confessor Episcopus CPol.
 298. 302. 316. Paulus Euty-
 chianus, Episcopus CPol. 374.
 Paulus presbyter & Oeconom-
 us Episc. CPol. 431. Paulus
 Lector, Cyprius, Episcopus
 CPol. 468. 470. Monachus fit
 Z. b. 116.
 Paulus Antiochiæ Episc. 363.
 Paulus Samosatenus, Episcopus
 Antiochenus, hæreticus 252.
 259. 260. Z. 611. alius Paulus
 Samosatenus à quo Pauliciani
 432.
 Paulus Emesæ Episcopus 339.
 Paulus Astrologus Leontio præ-
 dicens Imperium Z. b. 93.
 S. Pelagiæ templum 466.
 Pelagii Patricii Homerocentra &
 Historia ab Augusto Imp. scri-
 pta versibus 354. Z. b. 45.
 Periander Corinthius Z. 331.
 Peripatetici 161. eis similes Pha-
 risæi Z. 217.
 Petrus Apostolus certans cum Si-
 mone Mago 206. 207. 215. à

Paulicianis Manichæis prorsus
 rejicitur 434. ejus Martyrium
 212. Z. 570.
 Petri & Pauli templum à Justino
 conditum 390.
 Petrus Alexandriæ Episc. & Mar-
 tyr 265. Z. 639. Petrus Atha-
 nassii successor, Episcopus Alex.
 311. Petrus Mongus Alexan-
 driæ Episc. 352. Z. b. 54. Pe-
 trus Monachus Episc. Alexan-
 drinus 438.
 Petrus Apameæ Episcopus 363.
 Petrus Cnaphæus ex presbytero
 Chalcedonensi Episcopus An-
 tiochenus 303. 349. 352 seq.
 Petrus Basilii M. & Gregorii Nyf-
 seni frater 312.
 Petrus Damasci metropolita 460.
 Pherecydes Philosophus - 94.
 Phidias statuarius 322.
 Philadelphus Byzantii Episcopus
 256.
 Philetus Episcopus Antioch. Z.
 623.
 Philo Judæus Z. 278. de Thera-
 pevtis Christianis ἐξ Εβραίων
 198. 200. de SS. Trinitate sen-
 tentia 190.
 Phoenix Agenoris F. Φοινικιστὴς
 θεάμασι συνεχράψατο τῷ Ἀεθ-
 μηλικῷ Φιλοσοφίᾳ 19.
 Photius Patriarcha CPol. 551.
 573. 593. Z. b. 167. 291.
 Pilati ad Tiberium de Christo re-
 latio 188. 191. Z. 269.
 Pius Episcopus Rom. Z. 594.

Plato

- Plato Philosophus 94. 146. 159.
 160. 161. 203. 242.
 Plato Studites Z. b. 126.
 Plato Monasterii Saccudionis Ab-
 bas Z. b. 119.
 Platonis Martyristemplum 588.
 Plautus Isthmionices Z. 403.
 Polycarpus 161. 250. Z. 597.
 Polycrates 247.
 Polyevctus Patriarcha CPol. 639.
 649. 665. Z. b. 195. 100.
 S. Pompeji mater Martia Z. 479.
 511.
 M. Porcius Cato Z. 447.
 Porphyrius Philos. 251.
 Porphyrius Martyr 298. (Por-
 phyrus ceti piscis nomen Z. b.
 69.)
 Posidonius Philos. 140.
 Primus, Episcopus Alexandrinus
 Z. 588.
 Priscilla Prophetis Montani 250.
 Proclus Philosophus 304. καὶ ἐπὶ
 φιλοσοφία καὶ ἐν τοῖς μηχανήμα-
 σι πάντε ἐν ταῖς περὶ βοήτης ἀρχι-
 μέδης ἀπαντὰ διελθὼν καὶ αὐτὸς
 ἐκείνοις προσεξευρών, ejus specula
 uistoria Z. b. 55. Jamblichi di-
 scipulus, Onirocrites 361. Z.
 b. 32.
 Proclus Episcopus CPol. 338. 342.
 Proclus Larginus. supra, Larginus,
 alius Scribonius Proclus
 Z. 558.
 Procopius πρὸ ποικίλης ἰστορίας συγ-
 γραψάμενος Z. b. 105.
 Procopius Martyr 265.
 Prometheus 53. 81. literarum
 inventor & Grammaticæ 82.
 Proterius Episcopus Alex. 345.
 347. Z. b. 47.
 Protoctetus Martyr Z. 621.
 Pselli historia 1. Z. b. 285. Mich.
 Psellus Leonis Philos. præce-
 ptor 550. Alius ἵππατος τῶν
 φιλοσόφων, Michaëlis Ducæ Ma-
 gister nimis eum immergens
 studiis ab Imperii cura eum
 abducentibus Z. b. 286. Con-
 stantinus Psellus δὲ τῶν φιλοσόφων
 ἵππατος ad Comnenum à Stra-
 tiotico missus 803.
 Ptolemæi Philadelphi Bibliothe-
 ca Z. 200.
 Pyrrho Philosophus 161. Pyr-
 rhonii 162.
 Pyrrhus Episcopus CPol. 421.
 Monothelita Z. b. 88.
 Pythagoras 94. Samius scripsit
 Historiam belli inter Cyrum &
 Samios 138. Arithmeticam
 ibid. aurea carmina 156.
 Pythagoras auspex Z. 196.
 Saba hæreticus Bogomilus 294.
 Sabbati⁹ Tessaresca decatita 265.
 Sabbatius iconoclastes 488.
 Sabellius hæreticus 257. 291. 317.
 Sadducæi respuunt traditiones
 quæ præter Scripturam S. ob-
 truduntur Z. 218.
 Salomonis excantationes 69. 70.
 uxor Naaba 91. libri è quibus
 Medici profecerunt 94. Z. 83.
 cremati à Rege Ezechia 94. 108.
 Y 3 sepul-

- sepulchrum 89. ejus ruina præ-
 sagium exitii Judæorum Z. 591.
 Samonæ famosus libellus in Leo-
 nem Imp. 605. Z. b. 181. seq.
 Sappho prima Musarum 82.
 Sardonianus Episcopus Hierosol. Z.
 631.
 Saturninus Antiochenus hæreti-
 cus 249. Z. 592.
 Scyllis statuarius 322.
 Seneca Z. 565. 568.
 Septem miracula Mundi, versibus
 descripta 170.
 Septuaginta interpretes Z. 201.
 Serapion Mathematicus s. Astro-
 logus 255.
 Serapio Episcopus Antioch. 601.
 Alius Serapio lapsus de quo Z.
 627. ex Dionysii Alex. Epistola.
 Sergius Episcopus CPol. 420.
 Sergius Photii frater 545. alius, ab
 eo genus ducens, post Sisin-
 nium Patriarcha CPol. 702. 717.
 Sergius Leonis Philosophi disci-
 pulus, Geometrico Gymnasio
 præfectus 550.
 Sethus Planetis imponit nomina
 8. ubi & alia de illo Apocry-
 pha.
 Severiani diræ in Adrianum.
 Z. 591.
 Sextus Bæotius Philosophus 161.
 Z. 595.
 Severus Antiochena sede pulsus
 Z. b. 58. hæreticus Eutychia-
 nus 252. 262. 374. 387. Z. b. 67.
 Sibylla Sabæ regina 95. Cumæa
 107. Samonæa 112. Samæa.
 142.
 Siculi (Joannis) Historia 1.
 Silvester Episcopus Rom. 268. 271.
 ejus cum Judæis disputatio de
 veritate Relig. 273 seq.
 Simeon Cleopha F. Episcopus
 Hierosol. 187. 215. Martyr
 249.
 Simeon Judæus cum Silvestro di-
 sceptans de veritate relig. 279.
 Simeon hæreticus Bogomilus 294.
 Simeon stylites 340. seq. 341.
 Simocatti Historia 397.
 Simon Essæus, Archelai somnium
 interpretatur Z. 264.
 Simon Magus 179. 211. dicta S.
 Scripturæ ab eo male explicata
 208. præstigiæ 210. certamen
 cum Petro Apolo, 206. seq.
 Simonides literarum & ω inven-
 tor, ut Cadmus literarum φ 9 x
 125.
 Sisinii Episc. CPolitani Chry-
 sostomi successor 337. 338. Z. b.
 41.
 Sisinii Episcopus CPol. succes-
 sor Nicolai Chrysobergii, 702.
 Medicæ rei peritus, ibid.
 Socrates Philos. 139. 145. 146.
 204. 205.
 Solon legislator 82. 142.
 Sophocles 46. 139.
 Sophronius Patriarcha Hierosol.
 420. Monothelitarum adver-
 sarius 426. Concilium adver-
 sus

- sus Monothelitas celebrans
 Z. b. 85.
 Sofander Hippocratis frater 121.
 Spyridion Episcopus Trimithun-
 rinus Sophistam confutans in
 Concilio Nicæno 287.
 Stephani Martyris reliquiarum 337.
 templum 338.
 Stephanus Theopolis s. Antio-
 chie Episc. 460.
 Stephani Alexandrini vaticinia.
 409.
 Stephanus Patriarcha CPol. 624.
 Stephanus Syncellus 686.
 Stoici 161.
 Studi⁹ Monasterii Acæmetorum
 conditor 349. 360. Z. b. 122.
 Symmachus 251.
 Symmachus Papa Z. b. 55.
 Synchyticorum s. Eutychianor-
 um secta. Z. b. 54.
 Synepon & Artemon hæretici.
 259.
 Synodi Oecumenicæ 283. 439.
 Nicæna 283. 285. 287. Z. b. 9.
 (Symbolum Nicænum Z. b.
 10.) Synodus CPolitana 316.
 Z. b. 36. Ephesina 339 Z. b. 42.
 (Ephesina *λησελική* Z. b. 41.)
 Chalcedonenfis 345. 357. 359.
 363. 381. 382. Z. b. 46. quinta
 376. Z. b. 69. contra Monothe-
 litas 431. Nicæna secunda 470.
 471. Z. b. 117.
 Synodus contra Theopaschitas
 CPolitana 371. Tomus Syno-
 dicus pro imaginibus Z. b. 110.
 Leges XII. tabularum Z. 347.
 Tarasius Patriarcha CPol. 470.
 477. Z. b. 116. 134.
 Tatianus 250.
 Telesphorus Episcopus Rom. Z.
 592. 594.
 Terebinthi Buddæ, qui Manetis
 Magister fuit, libri quatuor, *μυ-
 σθηριων, Ευαγγελιον, Θεσσωρων,
 κεφαλαίων* 259.
 Tertullianus citatur Z. 552.
 Thaddæus Apostolus Abgarum
 baptizans 176.
 Thales Atheniensium legisla-
 tor 82.
 Thales Milesius 157.
 Tharras Judæus cum Silvestro
 disputans de veritate relig.
 279.
 Theano Antenoris uxor, sacerdos
 131.
 Theclæ templum 354.
 Themelus presbyter 637.
 Theodectes tragicus, infra, in
 Theopompus.
 Theodoritus Cyri Episc. 339. de
 hæresibus 263. contra Ephe-
 sinum Concilium 382. duode-
 cim capita Z. b. 42.
 Theodorus Daphnopates Histori-
 cus 2. alius Sebastenus. Histo-
 ricus, ibid. alius Sidenfis Hi-
 storicus. ibid.
 Theodorus Papa Romæ 421.
 Theodorus Martyr 272. Z. b.
 213. ejus templum 682.
 Theodorus Confessor Z. b. 147.
 Theo-

- Theodorus Graptus. infra, Theophanes.
- Theodorus καφαρᾶς vir eruditus qui Bulgaros in religione Christiana instituit Z. b. 155.
- Theodorus Monachus Zimiscae Imperium præfagiens Z. b. 209.
- Theodorus Mopsvestiæ Episc. 261. 376. 381.
- Theodorus Raithensis presbyter citatur 260.
- Theodorus Studita Z. b. 126.
- Theodosius Episcopus Alex. 374.
- Theodosii junioris leges 319. 325. Z. b. 22. &c.
- Theodotus Melissenus Iconoclastes 488. 527. Z. b. 130. seq.
- Theodotus Monachus 442. seq.
- Theodotus Rhetor, svasor cædis Pompeji Z. 487.
- Theoduli, Pamphili, Porphyrii & Pauli reliquiæ 298.
- Theognis hæreticus Arianus 316.
- Theonas Episc. Alexandrinus Z. 639.
- Theopaschitæ 349. 371.
- Theophanes Confessor Z. b. 131. 146. Historicus 1.
- Theophanes & Theodorus Grapti, hoc est stigmatibus compuncti propter imaginum cultum 520. eorum versus ad Methodium, Methodique responsio Z. b. 150.
- Theophrastus Philosophus 391.
- Theophilus Antiochenus Episc. Z. 589.
- Theophili Imp. lex. de crinibus tollendis 522. versus Confessorum vultibus inscripti. Z. b. 146. Hymni sacri Z. b. 47.
- Theophylactus Edessenus presbyter 461.
- Theophylactus Lacapeni F. Patriarcha CPol. 629. 638. Z. b. 190. 194.
- Theopompus Historicus & Theodectes Tragicus mente & oculis capti ob sacras litteras temere tractatas 165. Z. b. 201.
- Theotecnus πόνος Galerio persecutionem svadens Christianorum 268.
- Theudas pseudopropheta Z. 286. impostor sub Claudio Imp. Z. 568.
- Thomæ Apostoli ædes Z. b. 176.
- Thomas Diaconus & inde Patriarcha CPol. 406.
- Thomas anti Cæsar Maomedicam amplexus impietatem 499. seq.
- Joannis Thracæsi Historiæ 2. Z. b. 271.
- Thrasyllus Astrologus 196. Z. 540.
- Thurus Assyriorum Rex, Græcis Mars 15. 16.
- Tiberius Imp. mortem comminatus accusatoribus Christianorum 188. affectus ejus in Christum Z. 552. Astrologiæ peritus Z. 540. 557.
- Timæus Episc. Antiochenus Z. 639.
- Timocles Poëta Christianus tro-
pario-

- pariorum sive Hymnorum sacrorum, sub Leone Imp. 349.
 Timotheus Ælurus, Episcopus Alex. 347. 352. alius Episcopus Alex. Timotheus Salophaciolus 347. 352.
 Timotheus ὁ χρονολογῶν 58.
 Timothei Gazæi tragœdia de chrysargyro tributo 357.
 Timotheus ὁ λιτροβόλης ἢ κήλων, Episcopus CPol. in locum Macedonii 360.
 Timotheus Apostolus & Martyr. 245. ejus reliquiæ 296.
 Tiresias Philosophus 23.
 Τροπαιον, hymnus Z. b. 20.
 Trypho Patriarcha CPol. 627. 628. Z. b. 191.
 Tyrannus Episc. Antiochenus Z. 639.
 Valentis Astrologi divinatio de CPoli Z. b. 7.
 Valentinus hæreticus 250. Z. 594.
 Victor Episcopus Rom. Z. 601.
 Virgilius Poëta 173.
 Urbanus Episcopus Rom. Z. 618.
 Xenajas Hierapolitanus Episc. 353. 354. Manichæus. ibid.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. Z. b. 275.
 Xystus Romanus Episc. Z. 592. 619.
 Zabdas Episc. Hierosol. Z. 639.
 Zachariæ Prophetæ reliquiæ 337.
 Zacharias Patriarcha CPol. 420.
 Zambres Magus, Judæus Z. b. 5. cum Silvestro Papa disputans de veritate relig. 273. 280. 281. 282.
 Zebinus Antiochenus Episc. Z. 623.
 Zenonis Imp. Henoticum 353.
 Zethus & Amphion Musici 24.
 Zilix auctor hæreseos τῶν Ζιλικῶν 539.
 Zoroaster 16.
 Zosimus Rhetor Gazæus à Zenone Imp. interfectus 354.

XLIV. INDEX Scriptorum & Virorum Illustrum in Georgii Syncelli & Theophanis Chronographiis memoratorum.

Numeri soli paginas Syncelli, Th. præfixum Theophanis denotant.

- A** Baris 238.
 Abdaas Cresiphontis Episc. fuscenso Ignis templo, persecutionis causa in Christianos Th. 71.
 Abdamis Brachmanus (aliis Dandamis) 261.
 Abdenomus sapiens, Salomonis solvens dubia 183.
 Abgari ad Christum Epistola 329.

Z

alter

Libri sti Pars Altera.

- alter Abgarus junior Edessenus,
ἰσθὲς αὐτῆς 359.
- Abibus cum patre suo Gamaliele
Apostoli Pauli præceptore, fu-
nus curans S. Stephani proto-
martyris Th. 74.
- Abrahami eruditio 98. seq.
- Abydenus 14. 34. 36. 38. 39. 40.
44. οἱ χαλδαῖκα συγγραψάμε-
νοι Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀβυδηνός 226.
- Acacius Berrhoënsis Episcopus
Th. 63.
- Acacius Eusebii in Episcopatu Cæ-
sar. successor. Th. 28. 45. 46.
- Acacius Episc. CPolitanus Th.
104. 105. 110. &c.
- Acacii Martyris templum in Ca-
ria Th. 68.
- Acephali in quinta Synodo dam-
nati. Th. 193.
- Achillas Alexandriae Episcopus.
Th. 10.
- Action Milesius 212.
- Actus Apostolorum 93. 94. 95.
330. 337.
- Acusilaus 43. 64.
- Adamanta Argis Sacerdos 172.
- Adami vita Apocrypha 5. 6. for-
te & ex hac vel ex parva Genesi
quæ de pœnitentia & Apoca-
lypsi Adami 10.
- Adelphius Massalianorum ante-
signanus Th. 54.
- Adrianus Episcopus Rom. Th.
388. d.
- Ædesius & Frumentius Meropii
Tyrii Philos. discipuli, Aposto-
li Indorum Th. 19.
- Æmilius Alexandriae Episc. 344.
- Æschylus 247.
- Æsopus ὁ μυθοποιός 239.
- Æthalas Presbyter, Martyr à Sa-
pore Persarum Rege iussus oc-
cidi Th. 20.
- Ætius Dux, Martyr Th. 455.
- Ætius Eunomii Magister 49. 59.
- Africanus 3. 10. 17. 19. 20. 21. 36.
53. 54. 55. 56. 57. 59. 61. 62. 63.
64. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 75. 77.
79. 80. 81. 83. 86. 92. 93. 99. 100.
105. 106. 107. 110. 111. 114.
115. 116. 121. 125. 148. 149.
154. 159. 174. 175. 176. 181.
197. 202. 204. 212. 219. 223.
232. 236. 249. 276. 289. 296.
306. 307. 309. 322. 325. 326.
sub Pertinace floruit 355. ἕως
τῶν χρόνων Ἀντωνίνῃ ἱστορησας 107.
à manethone deceptus 96. Afri-
canum sequitur Eusebius 174.
τὰς ἱστορίας ἐν πεντάβιβλῳ συγγρα-
ψάμεν 358. ἐν τρίτῳ λόγῳ
65. 70. 125. 148. ἐν πέλει δ' ὁ
λόγος 174. res à Flav. Jose-
pho traditas refert ἐν ὀπτι-
μῷ sive compendio 249.
τῷ ἑννιάβιβλῳ τῶν κεινῶν ὀπτι-
μαμμένην πραγματείαν ἱατρι-
κῶν καὶ φυσικῶν καὶ γεωργικῶν
καὶ χυμευτικῶν περιέχουσιν δυ-
νάμεις, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μαμ-
μαίᾳ προσφωρεῖ 359.

Aga-

- Agapetus, Romæ Episc. Th. 183.
 184.
 Agatho Abbas. Th. 204.
 Agatho Romæ Episc. Th. 276.
 Agathobulus Philosophus 349.
 Agathodæmon. infra, in Hermes.
 Agathymnus Historicus 192.
 Ἡ ἀρχαὶ τοῦ σκηθίου 174.
 Agrippinus Alexandria Episc. 352.
 354.
 Alcman Lyricus 213.
 Alcmæon 213.
 Alexander Alexandria Episc. Th.
 10.
 Alexander Romæ Episc. 347.
 Alexander Episcopus Hierosol.
 362. 363.
 Alexander Episcopus CPol. Th.
 13. 16. 18. 26.
 Alexander Diospolitanus Episc.
 Th. 150.
 Alexander Martyr Anchialensis
 Th. 227. 235.
 Alexander Polyhistor 14. 28. 30.
 31. 33. 34. 36. 39. 40. 44. 78. 210.
 359. ὁ πῶς χαλδαῖκας ἀρχαιολο-
 γίας περὶ ἀληθείας 207. 226.
 Alypius Gentilis, Christianorum
 inimicus, Juliani Imp. jussu
 præfectus restaurando templo
 Hierosol. 43.
 Alypius junior sub Imp. Anastasio,
 αὐτῆς πανταχόθεν ἐπαγνοῦς καὶ φι-
 λοσοφίας ἱερατῆς. Th. 124. 126.
 127.
 Ambrosius Origenis amicus 358.
 Ambrosius Mediolanensis Th. 51.
 62.
 Amenocles triremium inventor
 212.
 Ammon Martyr 369.
 Ammonaria Virgo & Martyr 368.
 Amos Hierosol. Episcopus Th.
 228.
 Amphilocheus Iconii Episc. Th. 52.
 59. Massalianorum adversarius
 Th. 54.
 Amphion & Zethus 156. 158.
 Anacharsis Philos. 239.
 Anacletus Episcopus Rom. 344.
 S. Anastasia Martyris templum.
 Th. 52. 57. reliquiæ Th. 95.
 Anastasius presbyter Antiochenus
 Nestorii promachus Th. 76.
 Anastasii duo, Monothelitarum
 adversarii, discipuli S. Maximi
 Th. 288. 292.
 Anastasius Antiochiæ Episc. Th.
 198. alius junior Th. 236. 242.
 Anastasius qui postea Imperator
 factus, itidem creatus Episco-
 pus Antioch. Th. 116. ejus fi-
 dei libellus Th. 117.
 Anastasius Romæ Episc. Th. 121.
 Henotico subscribere coactus
 ab Anastasio Imp. Th. 123.
 Anastasius Episcopus CPol. Th.
 342. discipulus S. Germani &
 Syncellus. ibid.
 Anatolius Laodicens Episc. Φι-
 λισσοφοῖς μαθήμασι διαπρέπων
 tempore Imp. Probi 385. seq.

- Anatolius V. C.** Alexandria combustus sub Arcadio Th. 64.
Anatolius Episc. CPol. Th. 87. 94.
Anaxagoras Physicus 238. 254.
οι Αναξαγόρειοι 239.
Anaximander 239.
Anaximenes 239. 275.
Andreas Episc. Orientis, in Synodo Ephesina depositus Th. 87.
Andreas Cretensis Episc. Th. 320.
Andreas Italus *κωμοδρόμῳ* & sive circulator, fulvum & cæcum circumducens canem quem habere *πνεῦμα πύθων* dicebant, quique ipsius nutum mirædedit spectacula Th. 189. seq.
Andreas Theodosiopolis Episcopus Th. 115.
Andreas Troili (Rhetoris) fil. Th. 292.
Andreas Calybita Martyr Th. 363.
Anianus 16. 17. 18. 32. 33. Monachus Panodori æqualis 34. 35. 36. Ejus Cyclus Paschalis annorum DXXXII. cum scholiis. 315. Videtur hic esse qui Abulpharajo Abinanus Alexandrinus.
Anicetus Episcopus Rom. 351.
Anteros Episcopus Rom. 361.
Anthimus Tropariorum sive hymnorum poeta Th. 98.
Anthimus Nicomediæ Episc. Martyr Th. 9.
Anthimus hæreticus Theopaschita, è Trapezuntino Episcopus CPol. ab Agapeto depositus Th. 183. 184.
Anthimus inclusus, Monasteriorum præfectus Th. 195.
Anthusa S. Chrysostomi mater Th. 64.
ἐν τῇ ἀντιγραφῇ 216. de arca & altari per Jeremiam occultatis.
Antiochus Theodosii jun. pædagogus qui multum contulit ad Christianismum in Persis propagandum Th. 69. seq.
Antiochus Chartophylax qui anathema scripsit sextæ Synodo Th. 320.
Antiochus Seleuciensis 330.
Antiochus Syracusanus Historicus 193.
Antisthenes Rhetor 253.
Antonius Sylæi Episcopus, Iconoclastarum hæresis instaurator Th. 436. 437. 438.
Aphraates qui ob Arianismum coarguit Valentem Imp. Th. 53.
Apio Posidonii Filius 63. *περι γόπτῳ Γραμματικῶν ἐν τῇ κτ' Ἰσδαίων βιβλῳ, καὶ ἐν δ' ἰσπερῶν* 64. 149.
Apio Episcopus Hierosol. 353.
Apio Patricius ex Nicæno Episcopo Præfectus Prætorio creatus à Justino Imp. Th. 142.
Apocrypha in Scripturis Canoniciis allegata 27.
Apollinaris Hierapoleos Episc. 352.

Apol-

- Apollinaris , Alexandriae Episc. Th. 192. 193.
 Apollinaris Syrus , innocentiae Athanasii præbens testimonium Th. 24. ejus λόγος ὑπὲρ ἀληθείας contra Julianum Imp. Th. 40. seq. hæresis Th. 53.
 Apollodorus Atheniensis 28. 34. 36. 38. 39. 40. 97. 147. 180. 275. ὁ χρονικός 91. ἐν τῇ η'. 185.
 Apollonia Virgo & Martyr 367.
 Apollonius Stoicus, M. Antonini præceptor 351.
 Apollonius Tyanensis 343. 345. 346. Pythagora ipso subtilior 334. de Christi regno differit cum Vespasiano 341.
 Ἀποστολικὴ ᾠδὴ ἀδύσεως de die creationis Mundi & resurrectionis Domini , quod illa sit XXV. Martii, quo conceptus est Christus 312. Apostolorum templum CPoli Th. 18. 192.
 Apficimas Episcopus , in Perside Martyr Th. 20.
 Aratus Phænomenon scriptor. 275.
 Ἀρκαδικῶν ordo ab Imp. Arcadio CPoli institutus Th. 64. Interpres Goarus accipit de ordine & numero militum.
 Arcefilaus Philosophus 276.
 Archilochus 181. 213.
 Archimedes 285.
 Ariani Ἐξωκιστῆται Th. 150.
 Arion Musicus 213.
 Aristarchus (Grammaticus) 180.
 Aristæas (qvide LXX. Interpretibus scripsit) 272. 273.
 Aristidis Atheniensis Christiani Apologia 348.
 Aristides Rhetor Smyrnenensis 353. ejus contra Platonem 258. à Platonis confutatus 259.
 Aristodemus de Olympiadibus 196.
 Aristophanes Comicus 253. 257.
 Aristoteles Philos. 192. ubi Φιλοσοφία vocat. Platonis ab anno ætatis decimo septimo auditor 258. præceptor Alexandri 260. 263.
 Aristoteles Battus Cyrenes ex oraculi jussu conditor Thebanis 212.
 Aristoxenus Musicus 213.
 Arrachion Olympionica 239.
 Arrianus Nicomediensis 351. idem ni fallor allegatur 284.
 Arsacius Nectarii frater, Episcopus CPol. Th. 68.
 Arsenius Th. 25. Monachus Ægyptius Th. 66.
 Artemius Ægypti præfectus, Martyr Th. 46.
 Artemon hæreticus 381.
 Ascholi Theſſalonicensis Episc. baptizat Theodosium seniores Th. 58.
 Asclepiades Antiochiæ Episc. 357. 358.
 Aspasia Periclis 253. 257.

- After Martyr 368.
 Athanasius Alexandriae Episc. Th. 23. seqq. testatur probatum ab Eusebio τὸ ἐμολόσιον Th. 22.
 Athanasius Celites, Alexandriae Episc. Th. 115. Alius S. resurrectionis Diaconus à Theodosio Dioscorita s. Eutychiano occisus Th. 92 alius Jacobitarum Patriarcha Syrus Th. 274. Alius presbyter, Cyrilli Alex. confobrinus, Dioscori violentia depositus Th. 84.
 Athenais sive Eudocia ab Attico Episcopo CPol. baptizata Th. 72.
 Athenodorus Tarsensis Philos. 318.
 Athingani s. Pauliciani Manichæi 313. 317.
 Atholthis Regis Ægypti βίβλοι ἀνατομικαί 55.
 Atlas Astrologus 149.
 Atticus Episcopus CPol. Th. 69. 70. 72. (353.
 Atticus Platonius Philosophus
 Auxentius Mediolanensis Episcopus Arianus Th. 51.
 Babylas Antiochiæ Episc. 362. 363. 386. ejus reliquiæ Th. 42.
 Οἱ πρὸ βαβυλωνιακὰ γράψαντες 205.
 Babylonix fabulæ 28. seq. ex Beroso, Alexandro Polyhistore &c. χαλδαϊκῇ καὶ Αἰγυπτιακῇ ἱστορίᾳ 23.
 Bacchylides ὁ μελοποιὺς (i. e. Poëta Lyricus, licet interpres solet reddere Musicum) 247. 257.
 Bardas Monachus Th. 86.
 Barsen Edessæ Episcopus Th. 52.
 Basianus Abbas Th. 98.
 Basileus Amaseæ Episcopus Martyr Th. 13.
 Basilides Scythopolita 351. M. Antonini præceptor.
 Battus qvi & Aristoteles, Cyrenes conditor 212. 213.
 Basilus Antiochiæ Episc. Th. 92.
 Basilus Cæsareensis Th. 50. 51. 52. 54. infra in Biblia.
 Bassiani Monasterium Th. 122.
 Bazanes Christianorum in Perside Episc. Th. 145.
 Benedictus Romæ Episcopus. Th. 205.
 Benjamin Episcopus Hierosol. 348.
 Benjamin Judæus ab Heraclio Imp. ad Christum adductus. Th. 273.
 Berosus ὁ πρὸς χαλδαϊκὰς δέχαιο-λογίας περὶ ἡλίου 207. ἀκμάσας καὶ τὰς χρόνους Ἀλεξάνδρου ἔμακεδόνος, ὡς φησιν, καὶ εὐρὺν ἐν βαβυλῶνι πολλῶν ἀναγραφὰς φυλασσομένης ὅτι μελῶς, αἱ περὶ ἑαυτὸν ἐτῶν μυριάδων πρὸ δεκαπέντε &c. 14. 15. 28. scripsit eodem fere tempore qvo Manetho. 16. Chaldaeorum gentem ejusque antiquitatem nimium quantum extollit. ibid. & 17. 31. Allegatur præterea 36. 37. 38. 39. 51. ἐν τῇ πρώτῃ τῶν βαβυλωνιακῶν 28. ἐν τῇ δευτέρᾳ 30. ἐκ τῆς τρίτης χαλδαϊκῶν βίβλου 20.

220. 221. βασιλείων ἀναγραφῇ.
29.
Bezenus Elevationopolitan⁹ Episc.
Th. 63.
Bias Philosophus 239.
Biblia sacra à S. Basilio emendata
ἐν ἐνὶ δε ἀντιγραφῶ λίαν ἀκριβο-
μένῳ κατὰ τὴν συγμὴν καὶ προσωδίας,
ἐκ τῆς ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδο-
κίας ἐλθόντι εἰς ἐμὲ Βιβλιοθήκης, ἐν
ᾗ καὶ ἐπιγράφητο ὡς ὁ μέγας καὶ
Θεὸς βασιλεὺς τῶν ἐξ ὧν ἐκείνο
ἀπεγράφη ἀντιβαλὼν διωρθώσαν
βιβλία 203.
Bibliotheca in Capitolio Rom.
354. Bibliothecæ Athenis ab
Adriano instauratæ 349.
Bio 359. ubi agitur de rebus As-
syriorum.
Bonifacius Romæ Episc. 72.
Bruttius Historicus 344. ubi ex-
cusum βρέπι.
Busas machinarum bellicarum
artifex Th. 218.
Cadmus 152. &c.
Cajus Episcopus Hierosol. 352. al-
ter Episcopus Hierosol. hoc no-
mine 353. alius Episcopus Ro-
mæ Th. 4.
Cajus Historicus qvi contra Pro-
clum Montanistam scripsit 340.
seq.
Calandion Episcopus Antioch.
Th. 110. 114. 115.
Calanus Gymnosophista 351.
352.
Calepodius Evnuchus, Actorum
Concilio Chalced. traditor Th.
133.
Callias ὁ τὰς πράξεις τοῦ Ἀγαθοκλέους
γράφων 193.
Callinicus Episcopus CPol. 306.
307. 308. 313.
Callinicus Heliopolensis Syrus,
architectus, inventor ignis ma-
rini Th. 295.
Callippus Cyzicenus Astrologus
274.
Callistus Episcopus Rom. 358.
Calocyris Monachus Th. 503.
Canon regum Ecclesiasticus 231.
Canon Chaldaicus & Astrono-
micus 206. 231. 313. 326. Vi-
de & infra, Castor, Ptolemæus.
Capetulianus qvi sub Juliano
Christianos igni tradidit Th.
43.
Capito Episcopus Hierosol. 353.
Carterius Abbas qvi Chrysosto-
mum sacras literas docuit Th.
65.
Cassianus Hierosol. Episcopus 351.
Castor Historicus 92. 168. περὶ
τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων 97.
ἐν τῷ κατόνι αὐτῆς 205. seq.
Cataphryges s. Montanistæ 353.
Catonis nomen excidisse videtur
apud Syncellum 302. d.
Cebes Socraticus 257.
Cecropius Nicomediæ Episcopus
Th. 38
Celadion Episcopus Alex. 351.

Cele-

- Celestinus Episcopus Romæ Th. 73. 76. 77.
 Cephalio Historicus 92. 168. *Ἐπί-
 στήμῃ* εἰς, ἢ *ὁ* τυχών 167. *Κε-
 φαλίαν Γεργισαῖ* (1. *Γεργήτι*)
συγγραφεὺς πάνυ παλαιός 192.
 Cerdo Alexandriæ Episc. & Mar-
 tyr 347.
 Cerdo hæreticus 351.
 Chæremon Martyr 369.
 Chaldaicarum rerum scriptores
 Abydenus, Alexander Polyhi-
 stor, Berosus &c.
 Liber *χημα* de arte Chemica 13.
 Chilo Lacedæmonius 239.
 Chærilus 254.
 Christi ad Abgarum Epistola 529.
 Christinus Apostata anatomicis
 secandus traditus & postea
 combustus Th. 367.
 Christophorus Himerii Spatha-
 rius Martyr Th. 368.
χρονογραφῶν Ægyptium vetus
 quo Manethonem deceptum
 putat Syncellus pag. 254.
 Chronicon latinum Anonymum
 310.
 Chrysaorius Diaconus Th. 122.
 Cicero 299. 302. 303.
 Cleanthes 276.
 Flavius Clemens vir Consularis,
 Martyr 344. Epistola * ad
 Corinthios lecta publice in Ec-
 clesiis teste Hegesippo. ib.
 Clemens Alexandrinus 63. 65.
 345. Stromatevs 63. 65. 148.
 355. *ὁ* *ἱερός* *ἑρμηνεύς* 121. *ἐν*
 * Alius fuit Clemens Romanus, auctor Epistolæ à Clemente Consulari, licet scriptores
 quidam confundunt.
- τῇ* *πρώτῃ* *ἐρώματι* 227. 228. li-
 bro quis dives salvetur 345.
 sexto & septimo Hypotypo-
 seon. 327. 332. 335.
 Cleobulina 247.
 Cleobulus Philosophus 239.
 Comædia 172.
 Constantinus Episcopus CPol. Th.
 295. alius Silæi & hinc CPol.
 Episcopus Th. 359. 368. 369.
 371. 372.
 Constantinus Episcopus Romæ
 Th. 363.
 Constantinus Seleuciæ Episc. qvi
 Synodum Chalcedonensem
 anathemate percussit Th. 129.
 Constantinus Patricius Podapo-
 gurus Martyr Th. 368.
 Cornelius Antiochiæ Episc. 349.
 Cornelius Episc. Rom. 363. 375.
 Coroebus Eliensis, cursu victor
 196. 197.
 Cosmas Alexandrinus Episc. Th.
 349. 365.
 Cosmas Apostata Th. 262.
 Crates Comicus 247.
 Crates Cynicus 260.
 Crates Platonicus 276.
 Cratinus Comicus 247.
 Crescens Cynicus 351.
 Cronion Martyr, cognomine ἰ-
 νῆς. 368. Interpreti *Benignus*.
 Ctesias Cnidius 64. 167. 359.
 257. *ἐν* τῇ *β* *βίβλῳ* 166.
 Cynica periodus annorum
 CCCCXLIII. apud Ægyptios
 51. Cypria-

- Cyprianus 363. 376. Acta Cypriani & confessio 363.
 Κυριανίδες βιβλίοι 35. 52.
 S. Cyriaci monasterium CPoli. Th. 97. 409.
 Cyriacus Episcopus CPol. Th. 229. &c.
 Cyri Regis Epistola 233. 235.
 Cyrillus Antiochiæ Episc. 385. 386. 387.
 Cyrillus Diaconus, Martyr Heliopoli Th. 40.
 Cyrillus Hierosol. Episc. Th. 34. Epistola ejus ad Constantium de visa Hierosolymis Cruce Th. 35.
 Cyrillus Alexandrinus Episc. Th. 71. 76. 77. 78. 84. ejus contra Julianum Th. 44. scripta à Timotheo Ἀλυσὶν depravata Th. 95.
 Cyrus Episcopus CPol. Th. 312. 319. 326.
 Cyrus Hieropolitanus Th. 115.
 Cyrus ex præfecto Episcopus Smyrnæ Th. 83.
 Dadoēs Massalianorum antesignanus Th. 54.
 Dalmatius Monachus, Episcopus Cyzicenus Th. 75.
 Damastes ὁ Σιγακεὺς Sigeensis 192.
 Damasus Romæ Episc. Th. 34. 53. 56.
 Daniel Propheta 230. 231. 232. 249. ejus LXX. hebdomades 309. seq. 323. seq. 349.
 Daniel Stylites Th. 98. 105.
 David Beseer, Spatharius Martyr. Th. 368.
 Δήχαρον ὁ ποιητὴς ἕχ ὁ ῥήτωρ, 162. leg. ut apud Malalam, Δέχαρχον.
 Demagoras Historicus 192.
 Demetrianus Antiochiæ Episc. 381.
 Demetrius Phalereus 272. Olymp. CXXXI. defunctus 273. legislator tertius Atheniensium. 273. 274.
 Demetrius Alexandria Episc. 354. 355.
 Democritus Abderites Philosophus Physicus 238. 248. 253.
 Demophilus Arianus Episcopus CPol. Th. 49. 58.
 Demosthenes Rhetor 260. alius Valentis Imp. coquus Th. 54.
 Dexippus 263. 334. 376.
 Diaconica Epistola de pace, à Dionysio Alex. missa Romam per Hippolytum in causa Novati 375.
 οἱ περὶ Διαγόραν Φυσικοὶ Φιλόσοφοι i. e. Diagoras (non *Diagora auditor* ut Interpres) 254.
 Didymus in quinta Synodo damnatus Th. 193.
 Didymus ἐν ἰσορίᾳ ξένῃ 161. 162.
 Dinarchus 162. supra, Decharnus.
 Dio Phœniciarum rerum scriptor 182. forte Dinon.

Aa

Dio

- Dio Philosophiæ cultor & Platonis 258. 259.
Diodorus Siculus 92. 165. 166. 168. 179. 262. 267. 275. 284. 359. ἐκ τῆς ζ'. 194.
Alius Diodorus Isocratis æqualis 257.
Diodorus Tarfi Episc. à Meletio ordinatus Th. 57.
Diogenes Cynicus 258. 260.
Dionysia Martyr. 368.
Dionysius ὁ πρὸς πόλιν γραψας 274. Dionysius Chalcidensis 193. 275. 276.
Dionysius Episc. Alexandrinus. 177. 275. 276. 363. 365. 366. 368. Ejus Epistolæ 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. de fuga sua narratio 365.
Dionysius Corinthi Episc. 341. 344. 345. 352.
Dionysius Episcopus Rom. 381.
Dionysius Halicarnassensis ἐν πρῶ-
της Ῥωμαϊκῆς ιστορίας 194.
Dioscorus Alexandria Episc. Eutychianus Th. 84. &c.
Dioscorus junior, Alexandria Episc. nepos Timothei Æluri. Th. 139. 141.
Dioscorus Martyr 368. 369.
Dodonæ Oraculum 213.
Dolichianus Hierosol. Episcopus 355.
Domitianus Melitinæ Episc. Th. 224. 238.
Domnius Antiochiæ Episc. 381. 385.
Domnus Demetriani F. Antiochiæ Episc. 391. alius junior Antiochiæ Episcopus Th. 82. 87. 92. alius Th. 190.
Dorothei Alexandrini Monachi volumen ingens pro Chalcedonensis Synodi defensione Th. 131.
S. Dorotheus Martyr Alexandria Th. 56.
Dorotheus Tyri Episc. sub Diocletiano & Juliano Confessor, Græce & latine doctus in utraque lingua plura monumenta composuit, & de Byzantinis aliarumq; sediū Episcopis scripsit, Th. 19. obiit sub Juliano, anno ætatis CVII. ibid. & 41.
Draconis leges 349. ætas 213.
Elcesaitarum hæresis 362.
Eleazarus senior, Martyr 286.
Eleusius Cyzici Episcopus Macedonianus Th. 47. 58.
Elevtherius Episcopus Rom. 353.
Eliæ Prophetæ liber Apocryphus 27.
Elias Hierosol. Episcopus Th. 122. 129. 131. 134.
Elisæus Irenes Evnuchus Gallos Græcam linguam docet. Th. 384.
Elpidius magnæ Ecclesiæ Diaconus qui in sextam Synodum anathema pronunciavit Th. 320.
Empedocles Agrigentinus 253. 254.

- Enochi liber Apocryphus 11-13. 24. 25. 26. 31. 33. 79.
 Enthusiastarum Evchitarum Mas-
 salianorum hæresis Th. 54.
 Ephorus Historicus 43. 172.
 Ephræm Episcopus Hierosol. 350.
 Ephræmi Syri λόγοι εἰς τὴν ὁδοῦ-
 σιν 15. S. Ephræmi laus Th. 53. 54.
 Epictetus Philosophus 351.
 Epicurus Philosophus 275. mor-
 tuus αὐτοματίης 276.
 Epimætheus 150.
 Epiphanius CPol. Episcopus Th. 142. 145.
 Epiphanius Episcopus Cypri Th. 67. 68.
 Erasistratus Medicus Seleuci Re-
 gis 274.
 Eratosthenes 180. 282. Regum
 Ægypti Thebanorum nomina
 à sacerdotibus Diospolitanis
 accepta in Græcam linguam ex
 Ægyptia Regio iussu transtulit.
 91. 147. καὶ τὴν τῆς Ἑρατοσθένους
 χρονολογίαν 193.
 Erinna poëtria 260.
 Esaias Rhodi Episcopus Th. 150.
 Esdras 27. 216. 217. 223. 225. 229.
 233. 236. 241. 244. 245. 249.
 250. 19. ἡ τῆς Εὐδρα γραφὴ πλε-
 πῖα τῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων τῆς
 παλαιᾶς διαπονήσεως γραφῆς 250.
 Evagoras Rex Cypri ab Isocrate
 laudatus 258.
 Evagrius Episcopus CPol. Th. 49.
 Evagrius alius damnatus in quin-
 ta Synodo Th. 193.
 Evangelia Apocrypha & παρὰ
 τὸν Σωτῆρα ἡμῶν 317.
 Evaristus Episcopus Rom. 344.
 Evchitæ Th. 54.
 Evētaus Musæi pater 153.
 Eudocia Leontii Philos. filia Th.
 72. &c.
 Eudoxius Episc. CPolitanus Th.
 38. 46. 49.
 Eudoxius Cnidius 257. Astrolo-
 gus 258.
 Evenus ἐλεγκτίας ποιητής 254.
 Evgamon Cyrenæus ὁ πᾶν Τηλεγο-
 νίαν ποιήσας 239.
 Eulogius Alexandrinus Episc. Th.
 211. alius Episcopus Edessæ
 Th. 59.
 Eumenes Alexandria Episc. 350.
 351.
 Eumolpidæ ab Eumolpo 161.
 Eunomius Arianus, Samosatenus
 Episc. Th. 50. alius Episcopus
 Cyzici Th. 47. 49. &c.
 Evodius Episcopus Antioch. 332.
 334. alius Episcopus, Hormis-
 dæ ad Synodum Heracleen-
 sem legatus Th. 137.
 S. Euphemia Th. 82. 170.
 Euphemius Episcopus CPol. Th.
 115. &c.
 Euphila 'Ευφίλας (aliis Ulphila)
 Gothorum Episcopus, Arianus.
 Th. 55.
 Euphræmius CPol. Episcopus Th.
 115. &c.
 A a 2 Euphra-

Euphrasius Antiochiæ Episc. Th.
143. 147.

Euphrates Philosophus 345. 351.

Euphronius Antiochiæ Episc. Th.
27. in Synodo CPol. damnatus
Th. 59.

Eupolis Comicus 257.

Euripides 149. 248. 254. 263.

Eusebius Pamphili 19. 35. 36. 41.

42. 53. 54. 55. 57. 59. 60. 61. 62.

63. 65. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73.

74. 76. 77. 79. 80. 81. 82. 83. 84.

85. 86. 87. 88. 92. 99. 106. 111.

115. 116. 121. 156. 174. 175.

176. 181. 197. 202. 204. 214. 217.

226. 227. 228. 249. 255. 288. 291.

309. 324. 326. 342. 348. 355.

364. seq. 376. 377. Ecclesiastica

Historia 335. 387. seq. ἐν τῇ

χρονικῇ 40. χρονικὴ συγγραφή

168. ἐν τῷ κανόνι 335. ἐν τῷ

κανόνος προλόγῳ 63. 65. repre-

henditur non raro à Syncello

ut 20. 62. 67. 68. 69. 71. 79. 150.

153. 164. 165. 168. 169. 170. 203.

227. 376. interdum & defendi-

tur ut 17. ubi πολυμαθὴ vocat &

35. 40. Origenis sequitur dog-

mata 355. 364. 376. ἐκ τῆς βίβλου

(leg. ὁ γὰρ βίβλος) Ἐκκλησια-

στικῆς ἱστορίας. Th. 5. an Aria-

nus Th. 22. 28. ἑμὸν σίῳ assen-

titur Th. 16. Athanasius ab

hoc Eusebio timet Th. 25. Bi-

bliothecam jussu Constantini

instruit, Th. 21. brevipost de-

functum Constantinum Ma-
gnum mortuus Th. 28.

Eusebius Cæsareæ Cappadociæ

Episcopus Th. 49. 50. alius Epi-

scopus Alexandrino Episcopa-

tu repudiato Emesenus, Sabel-

lianus Th. 3. Alius Nicome-

diensis Th. 17. &c. Alius Epi-

scopus Romæ Th. 5. alius Eu-

sebius Samosatenus Episcopus.

Th. 50. 57. alius Samosatensis

Episcopus junior Th. 115.

Eusebius CPol. urbis Scholasticus

Th. 76. inde Episcopus Dory-

læi Th. 86. 87.

Eustathius Episcopus Antioch.

Th. 16. 49. 114.

Eustathius Sebastenus, princeps

Massalianorum Th. 54.

S. Eustathius presbyter CPol. Th.

27.

Euthymius Episcopus CPol. Th.

484. 487. alius Euthymius Epi-

scopus Sardus, Imaginum de-

fensor. Th. 44.

Eutyches hæreticus Th. 86. 87. 91.

Eutychianus Episcopus Rom. 3. 6.

Evzoius Diaconus Alex. Th. 24.

25. Antiochiæ Episc. Arianus

Th. 39. 47.

Ezechiël Propheta 219. 225. 229.

Fabianus Episcopus Rom. 362.

363.

Fabianus Antiochiæ Episc. 375.

Q. Fabius 193. ὁ τῆς Ρωμῆων

πράξης ἀναγεγράφας 194.

Felix

- Felix Episcopus Rom. 386. Th. 34.
111. &c. 147.
- Festus Rom. Senator festum Petri
& Pauli obtinet celebrari
CPoli Th. 123.
- Flavianus Antiochiæ Episc. 363.
Th. 54. &c.
- Flavianus Episcopus Rom. Th.
84. &c.
- Fronto Rhetor 353.
- Frumentius primus Indorum Epi-
scopus Th. 19.
- Gainas Alexandria Episc. Th. 124.
- Galenus Medicus Pergamenus
353.
- Cornelius Gallus 308.
- Gamaliel Pauli Apostoli præce-
ptor, Stephani protomartyris
funus curat Th. 74.
- Gelasius Romæ Episc. Th. 118.
- Geneseos liber 1. 9. 10. 13. 19. 33.
37. 41. 45. 49. 50. 78. seq. 93. 94.
95. 100. 102. 105. 108. 110. 111.
116. 160. 201. 235.
- Geneseos parvæ liber Apocryphus
4. 5. 8. seq. 98. 99. 102. 108. Ex
eadem quoque petita sunt quæ
10. 11. præter sacras litteras
tradit Syncellus.
- Gennadius Episcopus CPol. Th.
95. &c.
- Georgius Alexandria Episc. Aria-
nus Th. 31. 37. 40. alius Geor-
gius Episc. Alex. junior Th. 253.
- Georgius Apameæ Episcopus Th.
320.
- Georgius Episcopus CPol. Th.
300. 301.
- Georgius Cyprius Th. 359.
- Georgii Syncelli Chronographia
Th. 2.
- Germanio Episc. Hierosol. 357.
- Germanus Cyzici atq; inde CPol.
Episcopus Th. 320. &c.
- Γεωφὴ τῶν Γυγάντων à Cainano in
agro reperta & abscondita 80.
- Gorgias 257.
- Gregorius Episcopus Alex. Aria-
nus Th. 30. 31.
- Gregorius Antiochiæ Episc. Th.
206.
- Gregorius Nazianzi Episc. Theo-
logi Pater Th. 49.
- Gregorius Nazianzenus ὁ μέγας ἐν
θεολογίᾳ Γρηγόριος 3. 31. 377.
Episcopus CPol. Th. 52. &c.
- Gregorius Nyssæ Episcopus Th.
52. 59.
- Gregorius Thaumaturgus. 376.
ejus templum Neocæsareæ Th.
124.
- Gregorius Romæ Episc. Th. 338.
342. 343.
- Gregorius Episc. Sinopensis Th.
396.
- Hecataeus 43.
- Hegesippus 337. 344. 345.
- Helena Simonis Magi 331.
- Hellanicus Lesbicus 43. 167. 238.
- Henecas Episcopus Hierosol. 349.
leg. Σενκάς ex Eusebio.

- Heraclas Alexandria Episc. 361.
 362. 363.
 Heraclius ὁ σκοτεινός 238. 254.
 Hermes ἐν τοῖς Φυσικοῖς 13. 35. ἐν
 τοῖς Γενικοῖς & κυραννίσσι βίβλοις
 35. 52. Hermetis primi sive
 Thothi columnæ ex Ægyptia-
 ca lingua in Græcam translata
 ab Agathodæmone. 40. Ex se-
 cundi Hermetis libris tradita à
 Manethone, ibid.
 Hermon Episc. Hierosol. Th. 10.
 Herodes Atticus Rhetor 350.
 Herodianus γραμματεὺς (ἰ. γραμ-
 ματικός) ἀείσ@ 353.
 Herodianus qvi Mauricio Imp.
 eventura prædixit Th. 238.
 Herodotus Halicarnasseus 55. 63.
 162. 167. 169. 250. ἐν τῇ διωπ-
 ρα 64. 149. Ἐτιμήθη ὡς τῆς
 Ἀθηναίων βελλῆς ἐπαναγνὺς αὐτοῖς
 τῆς βίβλους 247. seq.
 Heron Martyr 368.
 Heron Thebaidos Episc. Th. 43.
 Herophila Sibylla 213.
 Heros Antiochiæ Episc. 350.
 Hesiodus 43. 66. 173. 176.
 Hestizæus 43. ubi λίσται@ scri-
 ptum pro Ἐστιαῖος.
 Helychius presbyter atqve Epi-
 scopus Hierosol. Th. 71 79.
 Hieremias Propheta. 216. 217.
 218. 219. 223. 225. 229. 233. 235.
 236. 246. 250.
 Hieronymi Ægyptii Φοινικικά 43.
 Hilarion Episcopus Hierosol. Th.
 34. alius Episcopus Romæ. Th.
 97.
 Hipparchia Philosophia, Cratetis
 uxor 260.
 Hippias 257.
 Hippocrates Cous 248. 253.
 Hippolytus Portus Episcopus &
 Martyr ἐν τῷ κτ' πλὴν Σωσιανικῇ
 τῷ Δανιὴλ συγγράμματι 218. 219.
 230. Ejus Cyclus Paschalis 315.
 varia scripta 358. εἰς πλὴν Ἐξαή-
 μερον & εἰς πλὴν μτ' πλὴν Ἐξαήμερον,
 in Ezechielis & Danielis & ple-
 raqve aliorum Prophetarum
 vaticinia, tum in Cantica, & in
 Apocalypsin, & adversus Mar-
 cionem atqve alias hæreses, &
 Canonem Paschalem XVI. an-
 norum in annum primum
 Alex. Mammææ. ibid.
 Homerus 66. 73. 156. 157. 169.
 173. (ubi pro Ἡσίοδον σύγχρονον
 οὐκ leg. σύγχρονον Ὀμήρου) 176.
 178. 180. 181. 296.
 Horatius 318.
 Hortensius 318.
 Horus Ægyptius 72. 151.
 Hofius Cordubensis Episc. Th. 14.
 36.
 Hyginus Episcopus Rom. 350.
 Hymenæus Episcopus Hierosol.
 386. 387. Th. 4.
 Hypatia Philosophia, Theonis Fi-
 lia Th. 70. seq.
 Hypatius Heracleensis Episc. Th.
 46.

Jaco-

- Jacobus Thavmaturgus Th. 86.
 Jacobus Nisibenus Th. 16. 28.
 Jacobus Protospatharius Confessor Th. 382.
 Jacobi Apostoli Epistola 329.
 Ibas in Ephesina Synodo depositus Th. 87.
 Idæi Dactyli, ferri & operum ferrariorum inventores 158.
 Jeremiæ Apocrypha 27.
 Jesus Siracides auctor Panareti summus Pontifex post Oniam 276.
 Ignatius Episcopus Antiochenus 342. Martyr. 347.
 Ignatius Episcopus CPol. Photii adversarius Th. 460. &c.
 Liber *ἰμῶν*, Zosimi. 13.
 Ingenes *Ἰγγένης* (Ingenuus) Martyr. 369.
 Innocentius Romæ Episc. Th. 64. 68.
 Joannes Chrysostomus 4. Th. 64. &c. ejus Orationes de statuis Th. 62.
 Joannes Episcopus Hierosol. 348. alii Th. 65. 134. 136. 183. 208. 314.
 Joannes Antiochenus Episcopus Th. 73. &c. alius junior Th. 107. alius Th. 110.
 Joannes Alexandriæ Episc. Th. 205. 206. alius junior 248. Joannes Hemula Alexandriæ Episc. Th. 121. Joannes Nicæota Episcopus Alex. Th. 127. &c. Joannes Tabennesiotes Alexandriæ Episcopus Th. 110. 112.
 Joannes Episc. Apameensis Th. 98.
 Joannes Evangelista 345. 347. ejus Apocalypsis 344.
 S. Jo. Baptistæ reliquiæ Th. 64. 362.
 Joannes Manichæus, Timothei Episcopi CPol. Archidiaconus Th. 135.
 Joannes Callistrati Monachus, Monothelita, Philippico præfagiens Imperium, Episcopus CPol. Th. 319. 320.
 Joannes Cappadox, Episc. CPol. Th. 140. 142.
 Joannes Nestevtes Episc. CPol. Th. 212. 213. 225. Alius Joannes Episc. CPol. Th. 293. Alius Joannes Syncellus Th. 453. 457. Joannes Hylilas, Lector, imaginum oppugnator cum Leone Armeno Th. 435. &c.
 Joannes *Mansur*, *Abrysorobas*, Damascenus, assertor imaginum Th. 342. Ejus Encomium Petri Majumæ Martyris Th. 350.
 Joannes Romæ Episc. Th. 142. Alii Th. 199. 208. 274.
 Jonas Propheta 204. 214.
 Flav. Josephus 8. 36. 42. 44. 61. 63. 65. 98. 102. 105. 106. 108. 110. 112. 121. 134. 135. 148. 174. 182. 196. 226. 233. 240. 272. 273. 289. 296. 306. 317. 320. 325. 331. 334. 335. 339. 342. 364. 365. *τοῖς Μακκαβαίοις* 249. 273. *δύο λόγοι*

- λόγοι πρὸς ἑλεγχον Ἀπώνων 63.
 103.
 Iosephus Episcopus Hierosol. 350.
 Iosephus Catharorum præpositus
 sive Episc. Novatianus Th. 397.
 Iosephus Thessalonicensis Episc.
 Th. 409.
 Josuæ liber 143. seq.
 Iphitus Olympicorum ludorum
 instaurator, 196.
 Irenæus 344. 347. 354. è libro
 secundo adversus hæreses 345.
 S. Irenæi templum Th. 18.
 Isaacius Episc. Hierosol. Th. 236.
 Isaacus Monachus, Valentis Imp.
 cladem præfagiens Th. 55. 56.
 Ischyas Athanasio insidiatus Th.
 24. seq.
 Isæus Rhetor 253.
 Isidorus Martyr 368.
 Isocrates Rhetor 257.
 Judicum liber 150.
 Julianus Sabas Antiochenus Asce-
 ta Th. 53. alius Martyr 368.
 Julianus Imp. contra Evangelia
 scripsit Th. 44.
 Julianus JCtus 353. interfectus
 à Commodo 354.
 Julianus Episcopus Hierosol. 351.
 353. alius Cariæ & hinc Hali-
 carnassi Th. 132. &c. alius
 Mopsvestiæ Th. 115. alius An-
 tiochiæ Episc. Th. 99. 104.
 Julius Episc. Alexandria. 354.
 alius Romanus Th. 23. &c.
 Julius Canus, Stoicus Philosophus
 interficiendus à Caligula, pro-
 mittens Antiocho Seleuciensi
 amico suo se post mortem edo-
 cturum amicum de statu ani-
 mæ suæ 330.
 Justina, de qua in suppositiis actis
 Cypriani 363.
 Justiniani Imp. hymnus qui inci-
 pit : ὁ μοι οὐρανός Th. 183. Ho-
 rologium ibid.
 Justinus Martyr 333. cognomen-
 to Philosophus 350. ἐκ τῆς πρώτης
 λόγος πρὸς Ἀντωνίνον βασιλέα ὑπὲρ
 χριστιανῶν. Apologiam suam
 obtulit Antonino Pio. ibid. re-
 prehendit Crescentem Cyni-
 cum 351.
 Justus 63. 65. 121. 148. Tiberien-
 sis, Judæus Historicus 346. κα-
 θώς ἔτινες τῶν ἐκ περικομῆς ἰστορήκα-
 σιν 120.
 Justus Episcopus Hierosol. 347. 349.
 alius Episc. Alexandria. ibid.
 Juvenalis Hierosol. Episcopus Th.
 80. 91. 92. 96.
 Laas cum Timæo Historico alle-
 gatur 193.
 Laurentius antiPapa, deinde Epi-
 scopus Nucerinus Th. 123.
 Leges XII. tabularum 254.
 Leo Cubicularius Confessor Th.
 382.
 Leo Musicus Th. 479.
 Leo Philosophus & Astrologus
 conjector. Th. 454. Ludo
 CPol. à Theophilo Imp. præfe-
 ctus 455. Metropoli Thessa-
 loni-

- Ionicensis Th. 465. ejus præ-
 sagia. ibid. & Th. 470.
 Leo I. Episcopus Rom. Th. 82. 87.
 90. ejus Epistolæ ad Flavianum
 & coactam ab eo Synodum Th.
 86.
 Leo III. Th. 398. seq.
 Leonides Origenis pater 355.
 Leontius Antiochiæ Episc. Th. 38.
 Leontius Philosophus Eudociæ
 pater Th. 72.
 Lesches Lesbicus, Parvæ Iliadis
 auctor. 213.
 Letoius Melitines Episcopus Mas-
 salianorum adversarius Th. 54.
 Levi Episcopus Hierosol. 349.
 Libanius Sophista Th. 64. 65. Ma-
 gister Joannis Chrysostomi
 quem in schola sua sibi succes-
 sorem optavit. ibid.
 Liberius Romæ Episc. Th. 31. &c.
 Linus Thebanus λευκός καὶ μα-
 σσαργός 158. 162.
 Linus Romæ Episcopus 341.
 Livius Historicus 318.
 Longinus Rhetor 384.
 Lucas Evangelista 80. 93. 168.
 169. 325.
 Lucianus Antiochenus presby-
 ter, Martyr Th. 9.
 Lucius Episcopus Rom. 375.
 Lucius Episc. Alexandriæ Arianus
 Th. 40. &c.
 Lucius Samosatensis Episc. Aria-
 nus Th. 50.
 Lucius Cæcilius Λεύκιος Κίγκλιος
 (1. Κακίλιος) εἰς Ἐβραλευλκὴ συν-
 ἰδεῖν 193.
 Lycurgi leges 185.
 Lycurgus Olympicorum repara-
 tor ludorum 196.
 Lysias Rhetor 253.
 Macar Martyr 368.
 Macarius Hierosol. Episcopus Th.
 12. &c. Alius Macarius junior,
 itidem Episcopus Hierosol. Th.
 204. 205.
 Maccabæorum liber 376. sq. pri-
 mus 285. 289. 293. secundus
 249. 278. 293. tertius 281. 282.
 293. quartus 279. 293. vide
 & supra in Josepho, cujus ἰστορί-
 κῃ ῥαφῇ de Maccabæis, in quo
 Reges Græcorum ab Antigono
 recensuerit, memoratur 273.
 Macedonius Pnevmatomachus,
 Episcopus CPol. Th. 35. seq.
 Macedonius junior Episc. CPol.
 Th. 120. &c.
 Machesius Zelotes, Arabs, Chri-
 stianorum & Judæorum perse-
 cutor Th. 381. seq.
 Malchion qui Paulum Samosate-
 num coarguit 388.
 Manetho 34. 37. 38. 40. 52. 53. 59.
 69. 72. 73. 74. 78. 103. 104. εἰς
 ὧν καὶ Νεκτανάβω ὁ Μανεύας
 πῆς λᾶς δυναστείας Αἰγυπτίας
 ἐβίβη-
 γραψεν τρεῖς τόμους εἰς αὐτὸν, τὰ δὲ
 μὲν πῶτε ἐξ Ἑλληνικῶν συγγρα-
 φῶν 77. 78. 256. ψευδόμενος καὶ
 μεγαλύνων τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἔθνος
 Bb 15.

15. 17. 23. 37. Sebennyta, Ægyptius Sacerdos 40. scripsit ad Ptolemæum Philadelphum. eodem fere qvo Berofus tempore 16. 18. ἐν τῇ βίβλῳ Σαύ-
θως 40. Ex columnis Hermetis profecisse se profitetur. ibid. Epistola ad Ptolemæum ibid. Veteri Chronico Ægyptio receptus 51. ἐκ τῆ πρώτης τῆς Μα-
ριθῶ, 60. ἐκ δευτέρας τῆς 59. 72. 73. ἐκ τρίτης. 78.
- Manichæi 386.
- Manichæi Pauliciani Th. 145. sq.
- Manus Hemeriæ Episcopus Th. 115.
- Marcellus Apameæ Episc. ob ever-
sa Gentilium templa occisus Th. 61.
- Marcellus Episc. Ancyranus in Synodo Sardicensi vindicatus. Th. 76.
- Marcellus Romæ Episcopus Th. 5.
- Marci Evangelium 332.
- Marcus Rhetor 350.
- Marcus Monachus Martyr Th. 40.
- Marcus Episcopus Hierosol. pri-
mus non Judæus 351.
- Mares defensor Arii Th. 17.
- Mares Episcopus Chalcedonenfis
qvi Juliano exprobrat Aposta-
liam Th. 40.
- Máres Dolicæ Episcopus Th. 57.
- Maria soror Moylis 120. Maria.
Ἑβραία ὀφῆ cum qva ver-
satus, & à qva Chemicam ar-
tem didicit Democritus 248.
- Martinus Episcopus Rom. Th.
276. 288.
- Martyrius Antiochenus Episc. Th.
94. &c. alius Episcopus Hiero-
sol. Th. 119.
- Marutha Mesopotamiæ Episc. Th.
71. 72.
- Massalianorum hæresis Th. 54.
- Mastipham (Cedreni Codicibus
Mastiphat) Dæmoniorum prin-
ceps ejusque cum DEO collo-
qvium 102.
- Mathematici (Astrologi) à Do-
mitiano ejecti 343.
- Matthæus Evangelista 35. 219.
- Matthæus Hierosol. Episcopus
348.
- Matthias Apostolus 328.
- Maximianus Episc. CPolitanus
Th. 78. 79.
- Maximus Monachus & Philoso-
phus ἐν τῇ περὶ Πάρα λόγῳ 305.
315. Maximus Confessor 371.
- Maximus Abbas Th. 275. &c.
- Maximus Tyrius Antonini Philo-
sophi præceptor 351.
- Maximus Alexandria Episc. 381.
385. 386.
- Maximus Antiochiæ Episc. 353.
354. alius junior Th. 87.
- Maximus Episcopus Hierosol. 351.
alius junior 354. alius Th. 21.
&c.
- Mazabanus Hierosol. Episcopus.
363. 375. 381.
- Megasthenes ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν.
221,
- Melam-

- Melampus Vates 161.
 Meletius (in Ægypto Episc.) à
 quo Meletiani Th. 17. 24.
 Meletius Antiochiæ Episc. Th.
 47. &c.
 De Melchisedecho 98.
 Melissenus Dux, Martyr Th. 455.
 Melissus Physicus Philos. 248.
 Melitonis Sardium Episcopi Apo-
 logia pro Christianis 352.
 Memnonis admiranda statua
 ὁ φθγγόμηνος λίθου 72. à
 Cambyse confracta 15.
 Memnon Ephesiorum Episcopus
 Th. 78.
 Menandri Comici primum dra-
 ma ὁρμή 275.
 Menander Ephesius, Historicus.
 183.
 Menas Episc. CPolitanus Th. 184.
 &c.
 Menedemus ad Valentem lega-
 tus, Martyr Th. 50.
 Menedemus Philosophus 272.
 274.
 Mercuria Martyr 368. *μερκερία*.
 Mercurius Trismegistus. supra in
 Hermes & Manetho.
 Meropius Tyrius Philosophus
 Ædesii & Frumentii Præceptor
 qui Indos Christianam religio-
 nem docuerunt Th. 19.
 Mesomedes Cretensis Poëta 351.
 Methodius Monachus, Episcopus
 CPolitanus Th. 457. 460.
 Metranus Martyr 366.
 Metrophanes CPol. Episcopus
 Th. 10.
 Michæas Propheta 174. 187. 199.
 Miltiades Episc. Romanus Th. 6.
 14.
 Minois leges 163.
 Mochus 43.
 S. Mocii templum Th. 18.
 Modestus Hierosol. Episcopus Th.
 278.
 Monotheletæ Th. 274. seq.
 Montanistæ ad baptismum coacti
 vivos se comburunt Th. 336.
 Moyſis Apocalypſis 27. alio titu-
 lo parva Genesis. *ὡς ἐν ἀρχῇ
 φέρεται Γενέσας, ἢ καὶ Μωυσέως εἶναι
 φασὶ πρὸς Ἀποκάλυψιν.* 4. in la-
 tina versione Syncelli pag. 31.
 pro verbis : à Moyſe plagiaro
 subrepta, legendum à *Moyſe* sive
Moyſi subrepta plagio. Antiquis-
 simæ Græcorum res Moyſe,
 non antiquiores 65. Moyſis
 ætas 62. 69. primus & præstan-
 tissimus Chronologus 143.
 Moyſes Antiochenæ Ecclesiæ Dia-
 conus Th. 366.
 Moyſes Solitarius, Episcopus Sa-
 racenis datus Th. 54. seq.
 Musæus Nymphæ & Eumolpi F.
 153. 156.
 Musianus (leg. Musanus) ἐκκλη-
 σιαστικός συγγραφεύς 355.
 Myrtæus Atheniensis Poëta 213.
 leg. Tyrtæus.

- Narcissus Hierosol. Episcopus 354.
355. 359. Alius Narcissus Com-
modi percussor 354. alius fau-
tor Arii Th. 17.
- Nathan Propheta 176. 181.
- Naum Propheta 201.
- Nectarius ex prætore nondum
baptizato Episcopus CPol. Th.
59. seq.
- Neemias 249.
- Nestorius hæresiarcha Episc. CPol.
76. sq. Nestoriani 263. 273. &c.
- Nicator Sophista Athenis 362.
- Nicephorus Patriarcha CPol. Th.
407. &c. Synodica ejus ad Leo-
nem Papam Th. 419.
- Nicetas Episcopus CPol. Th. 369.
&c.
- Nicetas Heliopoleos Episcopus
Th. 360.
- Nicetas Xylinites, monachus &
Oeconomus magnæ Ecclesiæ
CPol. Th. 472.
- Nicolaus (Damascenus) Histori-
cus 43.
- Nicolaus ἀπὸ Καυκαδοικόνων (à Ca-
licibus olim minister) σοφιστῆς
γεγονὼς τῆς ἰατρικῆς ὁπισθημῆς,
Monothelita Th. 320.
- Nicolaus πρεσβυτάριος s. Man-
sionarius S. Diomedis, Basilio
præfagiens Imperium Th. 459.
471.
- Nicolaus Monachus iconoclasta.
Th. 413. 421.
- Nicolaus Myræ Episcops Th. 408.
- Nicolaus Mysticus, Episcopus
CPol. Th. 480. &c.
- Nicostratus ὁ λογοποιός 353.
- Nilus Egypti Episcopus, Martyr.
Th. 9.
- Nonnus Edessenus Episc. Th. 79.
- Novatus hæreticus 370. seq.
- Oannes ὁ ἁγίου πάλαι
τῆς χεῖρας 29.
- Oded Propheta 199.
- Oenomaus Philosophus 349.
- Olda Prophetissa 214.
- Oppiani Cilicis Halienvtica 352.
353.
- Optimus, Pisidiæ Episcopus Th.
52.
- Oracula 196. 198. 212. 262.
- Origenes Leonidæ F. 355. 358.
361. 362. 364. seq. 377. ad Phi-
lippum Imp. scribit 362.
- Orpheus Lyricus 156.
- Ab Ostano Medo sacris literis im-
butus Democritus 248.
- Oziel Propheta 187.
- Palæphatus 161. ἐν πρώτῃ 162.
ἐν πρώτῃ ἀπίστων 163.
- Palladius Antiochiæ Episcopus
Th. 116. 117.
- Pambecus Astrologus 360.
- Pammenes Chymia studiosus
248.
- Pamphilus Presbyter Cæsareensis,
Martyr Th. 9.
- Pamprepius Magiæ accusatus & ut
præstigiator ab Illo & Leontio
occisus Th. 110. 112.

- Pancratius Astrologus falsus divi-**
nus à Bulgaris occisus Th. 395.
Panodorus Monachus Ægyptius
& Anianus cœvi 34. **Panodo-**
rus tamen post Anianum scri-
pfit 35. **sub Arcadio Imp.** 326.
Astrologiæ peritus 35. **Chro-**
nologiæ & historiæ non indili-
gens scrutator, ἀληθείαν αἰωνο-
σμεῖται ἐν πολλοῖς 326. **Citatur**
præterea 16. 17. 18. 32. 33. 34.
 35. 36. 40. 41. 79. 223. 312. 313.
 326. 327.
Pantæus Stoicus 355.
Panyasis Poëta 248.
Paphnutius Confessor Th. 17.
Papias Hierapoleos Episc. 332.
 346.
Paralipomenon libri 216. 218.
 221. 222. 225. 235. 236. 345.
Parmenides Philosophus 253. 254.
 257.
S. Pastillus Pergensis Episcopus
 Th. 359.
Patrophilus Scythopolitanus Epi-
scopus Arianus Th. 26. &c.
Pauliciani Th. 360. 413. 417.
Paulinus Antiochiæ Episc. Th. 10.
 alius junior Th. 47. 57. 59.
Paulinus Eudociæ charus & ob-
pomum ab ea datum occisus
 Th. 85.
Paulus Apostolus 98. 328. **Episto-**
la posterior ad Timotheum.
 335. **Apocryphis usus** 27. **Mar-**
tirium Petri & Pauli 339. 340.
 341.
Paulus Alexandriæ Episcopus Th.
 185. 188.
Paulus Episc. Antiochenus Th.
 141.
Paulus Callistrati Monachus qvi
Leontio Imperium prædixit
 Th. 307.
Paulus Confessor Episcopus CPol.
 Th. 30. &c.
Paulus Monothelita Episc. CPol.
 Th. 275. 283.
Paulus tertius Episcopus CPol.
 Th. 303.
Paulus Lector Cyprius, Episcopus
 CPol. Th. 332. 385. seq.
Pauli leprosi Monasterium Ale-
xandriæ Th. 98.
Paulus Neocæsarensis Episc. qvi
Concilio Nicæno interfuit Th.
 16.
Paulus ὁ Σακελλῆς Sacelli præpo-
situs Th. 471.
Paulus Samosatenus, Antiochiæ
Episc. 381. 387. 388. 389. 390.
 391.
Pelagia, quæ & Margarita, Nonni
studio Antiochiæ conversa Th.
 59.
Pelagius Laodiciæ Episc. Th. 52.
 59.
Pelagius Patricius τὸ θωμασὸν πε-
ρὶ ποίησιν ἐπὶ τῶν ἀξιόλογων Th.
 116.
Pelagius Romæ Episc. Th. 195.
Peleus Ægypti Episcopus Martyr.
 Th. 9.
Peregrinus Philosophus 351. 352.
 B b 3 Perian-

- Periander Cypseli F. 213.
 Pericles 253.
 Persicus (lege Priscus) Thrax Historicus Th. 100.
 Petrus Apostolus 11. 13. Epistola prior 331. 332. Antiochenam Ecclesiam rexit ad obitum usque, Romanam fundavit, & Alexandriam misit Marcum. 331. Martyrium Petri & Pauli 339. 340. 341.
 Petrus presbyter Alex. operum. Cyrilli ab Timotheo Æluro corruptorum testis Th. 95.
 Petrus Martyr Alexandriae Episc. Th. 5. 9. alius junior Th. 51. 56. tertius Th. 284.
 Petrus Apameæ Episc. Eutychianus Th. 142.
 Petrus Basilii M. frater Th. 52.
 Petrus Damasci Metropolitæ Th. 349.
 Petrus Cnapeus s. Fullo ex Chalcedonensi presbytero Episcopus Antioch. Th. 97. &c.
 Petrus Hierosol. Episcopus Th. 190.
 Petrus Majumæ notarius, Martyr Th. 349. 350.
 Petrus Mongus Episcopus Alex. Th. 107. &c.
 Petrus Oeconomus & Petrus S. Sabæ præpositus, Adriani Papæ ad septimam Synodum legati Th. 388.
 Phanocles 161.
 Phemonoë poëtria 161.
 Pherecydes Historicus, Pythagoræ Magister 238.
 Phidias statuarius 248.
 Phidon mensurarum & ponderum inventor 198.
 Philacitus Antiochiæ Episc. Th. 31.
 Philammon Delphicus 162.
 Phileas Thmucos Episc. Martyr. Th. 9.
 Philetus Antiochiæ Episc. 359.
 Philippus Diaconus docens Samariæ 329.
 Philippus Hierosol. Episc. 349.
 Philippus Sidenis sive Sidetes Presbyter Anno 22. Theodosii junioris scribit Historiam Christianam libris XXXVI. Th. 75.
 Philistus 172.
 Philo Judæus 196. ejus liber secundus de sua legatione 329.
 Flaccus sive liber in Flaccum 331.
 Philochorus 148. 153. 180. ubi male interpres: *Philochorum ream Jonicarum & Coloniarum scriptorem*, nam in Græco est: οἱ δὲ πρὸς Φιλόχορον (scil. Φασὶ γενεῖναι Ὅμηρον) τὴν τῆς Ἰωνικῆς διαποικίας κατ' ἑνα τῶν ἀπὸ βίᾳ δρῶντων Ἀθηνησιν Ἀρχιπρωτον. *Philochorus affirmat Homerum ex Jonica Colonia ortum fuisse tempore unius ex Archontibus perpetuis nomine Archippi. Idem ἐν Ἀτθιδῷ. διυτίῳ* 158. 161. 162. 163.

- Philogenes Antiochiaꝝ Episcopus Th. 9.
- Philostratus 346. Vita Apollonii 334. 343. 346.
- Philostratus Atheniensis ἱστοριογράφος, imperante Aureliano. 384. ἐν ταῖς ἱστορίαις 221.
- Phlegon 322. 324. seq.
- Phocylides Tragicus 238.
- Photius Patriarcha CPol. Th. 463. &c.
- Photius Abbas reconciliandis Ægypti Ecclesiis præpositus Th. 204.
- Phrauitas Episc. CPol. Th. 114.
- Phrynichus 254.
- Pindarius 254.
- Georgius Pisides (ὁ πικίδης) allegatur ubi de rebus Heraclii agitur Th. 250.
- Pittacus 239.
- Pius Episcopus Rom. 351.
- Plato Comicus 247. ἐν Σοφισταῖς 149.
- Plato Philosophus 157. ἐν ταῖς νόμοις 163. ἐν Τιμαίῳ 126. ejus responsio ad interrogata Dionysii Tyranni 258. seq. Socratis auditor 257. 258. tempore Philippi Regis mortuus 263. allegatur 17. sed verba αἰς Αἰγυπτίων οἱ ὡς Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα καλεσθέντες, eruditus interpretres male vertit : *quæ Soloni velut auctori Ægyptiorum sacerdotes apud Platonem quondam adscripserunt, sensus enim est : quæ Ægyptiorum sacerdotes ad Solonem usque tempora numerant apud Platonem.*
- Plato Moachus Th. 397. 407. 409.
- Plinii Secundi Epistola ad Trajanum de Christianis 346. seq.
- Plotini Enneades 361. τῆς Πλατωνικῆς Διατριβῆς καθηγμένον 362.
- Plutarchus Chæronensis 299. 330. senex ab Imperatore iussus Πιπτεροπύειν Ἑλλάδα 349.
- Polemo Philosophus 276. alius Rhetor 350.
- Polemo 63. ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορίων 64. 148.
- Polyænus Atheniensis ἱστορεῖ 151. ubi de Memnonis statua à Cambyse confracta.
- Polybius 92. de Olympiadum origine 196.
- Polycarpus 347. 351. 352.
- Polyeuctus Monachus, Episcopus CPol. Th. 509.
- Pontianus Romæ Episc. 361.
- Porcius Cato αἰνὴρ φιλόλογος περὶ σωαγωγὴν τῶν δεχαιολογημένων ἱστορίων 193.
- Porphyrius Plotini auditor 362. à Christianis Cæsareæ Palæstinæ pulsatus ad Ethnicos defecit & contra Christianos scripsit Th. 44.
- Praulius Hierosol. Episcopus Th. 72. 76. 77.
- Praxilla 247.
- Priami Epistola ad Memnonem 155.

- Primus Alexandriae Episc. 348.
 Priscus Thrax, vide supra, Persicus.
 Ab hoc Rhetore & Historico
 diversus Priscus Thraciae dux
 de quo Th. 219. 232. &c.
 Proclus Cyzici & inde CPol. Epi-
 scopus Th. 75. &c.
 Proclus Onirocritas qui Anastasii
 & Amantii insomnia exponit.
 Th. 145.
 Procopius scriptor Historiarum
 in expeditione Vandalica Beli-
 sario adfuit anno septimo Justi-
 niani Th. 161. 162. 172.
 Prodicus 257.
 Prometheus 65. 149. 150.
 Protagoras Sophista, cujus libros
 igne damnarunt Athenienses
 248.
 Proterius Episcopus Alex. Th.
 91. &c.
 Protogenes, Sardicensis Episc.
 Th. 36.
 Pseudo Messias Syrus de quo Th.
 336.
 Ptolemaeus Martyr 260.
 Ptolemaeus Mendesium πὶ Αἰγυ-
 πτίῳ ἀνέκαθεν ἱσχυρῶν 64.
 Claudius Ptolemaeus, ἐν τῇ μεγά-
 λῃ πωτίζει τῇ τῆς Ἀστρονομίας τοῖς
 ἀπὸ Ναβονισσοῦ χρόνῳ ἐπι-
 σιν 206. 207. ejus περὶ χειροὶ κα-
 νόνας 52. 261. 263. 326. χαλ-
 δαῖκός καὶ Ἀστρονομικός κανὼν 231.
 Ptolemaei Philadelphi Regis Bi-
 bliotheca 272.
 Publius Hierosol. Episcopus 351.
 Pyrrhus Episcopus CPol. Th. 275.
 Pythagoras 247. à Cambyse ca-
 ptus, Pherecydis discipulus 238.
 Pythagoras pugil Olympioni-
 ca 239.
 Quadrati Apologia pro Christia-
 nis 348.
 Quinta, Martyr 366.
 Regnorum libri 203. 204. 215.
 218. 221. 222. 224. 225.
 Repeatus Episcopus 180.
 Rhadamantus 153. Lyciae prin-
 cept 158.
 Παρεὶ ῥωμαίοις λογογράφοι πα-
 λαιοὶ ἔδειξ 193.
 Romanus Chalcedonis Episc. Th.
 115.
 Rufinus ἱσχυρῶν Th. 19.
 S. Sabæ Laura Th. 409.
 Sabas ex antesignanis Massalia-
 norum Th. 54.
 Sabbatius à quo Sabbatiani Th.
 53.
 Sabellius hæreticus 378.
 Sallustius Hierosol. Episcopus Th.
 124.
 Sallustius Historicus 318.
 Samaritici Bibliorum Codices 80.
 82. 85. 88.
 S. Samuelis templum CPoli Th.
 196.
 Sardonius Episcopus Hierosol. 358.
 Secundus S. Chrysostomi pater,
 nobilis Antiochenus Th. 64.

Secun-

Secundus Ptolemaidis Ægypti
Episc. Th. 17.

Septem Ephesi dormientes Th.
76.

Septem sapientes Græciæ 239.

Septuaginta Interpretes 36. 41.
80. 81. 83. 86. 88. 89. 255. 269.
272.

Septuaginta & duæ gentes & lin-
guæ ex confusione Babylonica
46. seq. 89.

Serapio Martyr 367. alius pœni-
tens 373. alius Antiochiæ
Episc. 355. alius Archidiacon-
us Antioch. Th. 67.

Serenus præfectus, pro Christianis
scribit ad Imp. Adrianum 348.

Sergius Episc. CPol. Th. 248. &c.

Severianus Gabalorum Episc. Th.
67.

Severianus Episc. Scythopolita-
nus Th. 92.

Severus Episcopus Antiochenus
Th. 132. &c.

Severus presbyter, Eudociæ co-
mes Th. 88.

Sextus Philosophus 349. Pytha-
goricus 316.

Sextus Plutarchi nepos 353.

Sibylla 44. Samia & Cumæa 213.

Simeon stylites Th. 86.

Simeon Ctesiphontis ArchiEpisc.
Martyr Th. 20.

Simmius Socraticus 257.

Simon Magus 330. 331. 333.

Simonides Musicus 213. ὁ μέ-
λοποιός five Lyricus Poëta 238.
239. 254.

Simplicius Romæ Episc. Th. 100.
112.

Siricius Romæ Episc. Th. 57.

Sisinnius Episcopus CPol. Th. 75.

Sition (leg. Sotion) Philosophus
Alex. 318.

Socrates 254. Φιλόσοφος καὶ θαρ-
πικός 257. 258.

Solon 239. ejus leges 349. Vide
& supra in Platone.

Sophocles ὁ τραγωδοποιός 254. 257.

Sophronius Hierosol. Episcopus
Th. 274. 279. 281.

Soterichus Cæsareæ Cappadoc.
Episcopus à Macedonio conse-
cratus Th. 131. Synodus Sido-
niæ ab eo celebrata contra
Chalcedonensem. ibid.

Sotion. supra, Sition.

Speusippus, Platonis successor
259. 260. 274.

S. Stephani protomartyris reli-
quæ Th. 74. 75.

Stephanus Episcopus Rom. 381.
alius Th. 337. alius Th.
371.

Stephanus Cyzici Episc. Th. 250.

Stephanus Antiochiæ Episc. Aria-
nus Th. 35. alius Catholicus
Th. 107. 108. 110. alius junior
ibid. quartus Th. 349.

Stefichorus 239.

Cc

Stu-

Studius qui condidit Monasterium Acoemetorum Th. 97.
 Sunia, Vestalis 254.
 Sylvanus, Emesæ Episc. Martyr. Th. 9. alius Gazæ Episc. Martyr. ibid. alius Sylvanus Episc. Tarsensis Th. 48. 58.
 Sylvester Romæ Episc. Th. 6. alius junior Th. 6. 148.
 Symmachus Romæ Episc. Th. 123.
 Synodus Nicæna Th. 16. CPolitana Th. 58. &c. &c.
 Tarasius patriarcha CPol. Th. 386. &c. Synodicæ ejus à Papa Adriano probatæ Th. 388.
 Tatianus 63. 65. 121. 148.
 Taurus Berytius Platonius 351.
 Telephilla Poëtria 247.
 Telephorus Rom. 349.
 Terentius 318. Varronem intellige, non Comicum.
 Terpander Musicus 213.
 Tertullianus 328. 340. 346.
 Thaddæus Apostolus Christum prædicat Edessæ 329.
 Thalassius ἀλαγχινοστόπⓈ sive extispex Juliano Imp. charus, ruina domus obruitur Th. 43.
 Thales Philosophus. 213. 238. 239.
 Thallus 92. libro tertio Historiarum 322.
 Theæterus Mathematicus 248.
 Themistocles Philosophus, sub Maximino Imp. 361.
 Theo Hypatiæ præter Th. 71.
 Theodoctes θεοδοκῆς (leg. ὁ Τεα-

γικός) δεῦμα μήσας 272. vide infra in Theopompo.
 Theodoritus Cyri Episc. Th. 87.
 Cyrilli capitula oppugnat Th. 78.
 Θεόδωρος ἰσοεικός reprehenditur Th. 139.
 Theodorus Medicus Th. 230.
 Theodorus Atheus 275.
 Theodorus Abbas Santabarenius Th. 473. &c.
 Theodorus Alexandria Episc. Th. 246. alius Antiochiæ Th. 358. 361. 364.
 Theodorus Abuces Monachus Th. 503.
 Theodorus Graptus sive inscriptus per stigmata faciem jambis & exul propter imaginum cultum, cum fratre Theophane Melodo Th. 455. 456.
 Theodorus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Theodorus Hierosol. Episcopus Th. 365.
 Theodorus ὁ κρείττωⓈ ArchiEp. Syracus. Th. 451. Memoratur hic etiam in Synodo VII. act. 7. T. 3. Concil. edit. Binianæ pag. 693.
 Theodorus Mopsvestiæ Episc. à Joanne Antiochiæ Episc. & Synodo Oriental. declaratus Catholicus Th. 82. alius Theodorus Episc. Mopsvest. junior ad quem scribit Chrysostomus Th. 66.

Theo-

- Theodorus Pharanis Episcopus, antesignanus Monothelitarum Th. 274.
- Theodorus Protospatharius Craterus dictus, Martyr Th. 455.
- Theodorus Episc. Romæ Th. 275.
- Theodorus Studii præpositus Th. 407. &c. ei iniquior Theophanes Th. 422. seq.
- Theodosius Alexandriæ Episc. Th. 188. alius Ephesi Th. 359. alius Hierosol. Th. 92.
- Theodotus Melissenus Cassiteras, Episcopus CPol. 441. &c.
- Theognis Poëta 238.
- Theognis Arianus Th. 17. 26. 59.
- Theonas Episc. Alexandriæ 386. 387. Th. 4. Alius Marmarices Episc. Arianus Th. 17.
- Theopaschitæ Th. 97. 184.
- Theophanes Graptus, Melodus supra in Theodoro Grapto.
- Theophanes Cubicularius, confessor Th. 382.
- Theophantus Arii defensor Th. 17.
- Theophilus Antiochenus. 352. alius Martyr 369.
- Theophilus Alexandriæ Episc. Th. 60. &c.
- Theophilus Castabolorum Episc. Macedonianus Th. 48.
- Theophilus Patricius Martyr Th. 455.
- Theophrastus Philosophus 275.
- Theophylactus Antiochiæ Episc. Th. 352. 358.
- Theopompus 262. ἐν τῷ τετραετί. 65. Philosophus ob litteras sacras irreligiose tractatas cum Theodecte punitus 272. alius Chæronensis 362.
- Theotecnus γόνυ persecutionis in Christianos svasor Galerio Th. 7. 13. alius presbyter Antiochenus, ad Ethnicos Apostata Th. 43.
- Thermutis Pharaonis filia quæ Moysen servavit 120.
- Thomas Diaconus, Episc. CPol. Th. 246. alius Th. 289.
- Thomas Thessalonicensis quondam Episc. Alexandrini Episcopi in septima Synodo legatus Th. 389.
- Thomas Cubicularius Confessor. Th. 382.
- Thot Mercurius Ægyptiorum 40.
- Thucydides 253.
- Tiberius Imp. de Christo colendo refert ad Senatum 328.
- Timæus 193.
- Timocles tropariorum s. hymnorum Poëta Th. 98.
- Timotheus Ælurus Episc. Alex. Th. 94. &c.
- Timotheus Episcopus CPol. Th. 133. 136.
- Timotheus Leucus, Solophaciolus, Æluri in Episcopatu Alex. successor, Th. 96.
- Timotheus Dalmati Monasterii præpositus Th. 195.

- Tobias Hierosol. Episc. 347.
 Tragici Poëtæ hirco donati 239.
 Tyrannus Antiochiæ Episc. Th. 4.
Τυράων χεράμματα 182.
 Tyrtæus supra, Myrtæus.
 Valens Hierosol. Episc. 354.
 Valentinus hæreticus 351.
 Victor Episc. Romanus 354. 355.
 Vigilius Romæ Episc. Th. 184 &c.
 Vincentii templum CPoli Th. 196.
 Vincentius & Vitus Sylvestri Episcopi locum tenentes in Concilio Nicæno Th. 16.
 Virgilius 318.
 Vitalianus Archidiaconus Hormisdæ ad Synodum Heracleensem legatus Th. 137.
 Vitalis Antiochiæ Episc. Th. 6.
 Vitus vide Vincentius.
 Ulphila, supra in Euphila.
 Ulpianus Jctus 357.
 Urbanus Episcopus Romæ 359.
 Urbanus Confessor 371.
 Urbanus ad Valentem legatus Martyr Th. 50.
 Ursacius Athanasii calumniator. Th. 26.
 Xenagoras ὁ συγγραφεύς 193.
 Xenajas Episc. Hierapolitanus Th. 115. &c.
 Xenocrates Speusippi successor. 260.
 Xenophanes Physicus, *Τεαγώδοποιος* 238.
 Xenophon Historicus 255. 257. 258. 262.
 Xistus Romæ Episc. 348. alius 381. alius Th. 79.
 Xisuthrus (Noachus) 30. seq.
 Zachæus Hierosol. Episcopus 347.
 Zacharias Propheta 187. 222. 229. 245. 246. ejus reliquiae inventæ Th. 74.
 Zacharias Hierosol. Episcopus Th. 248. 252. 273.
 Zacharias Episc. Romæ Th. 344.
 Zaleucus Locrensiū Legislator. 213.
 Zebennes Antiochiæ Episc. 359. 361.
 Zeno Martyr. 369.
 Zeno Historicus 167.
 Zeno Philosophus (Eleates) 253. 254. 257.
 Zeno Stoicus 276.
 Zenobius Sidonis Episc. Martyr. Th. 9.
 Zenobius Architectus qui Martyrium s. templum Martyrum Hierosol. struxit Th. 27.
 Zephyrinus Episcopus Rom. 355. 356.
 Zethus & Amphion 156. 157. 158.
 Zeuxippus 167. 177.
 Zeuxis pictor. 247.
 Zoilus Alexandriæ Episcopus Th. 188.
 Zoroaster Magus 167. Zoroaster Rex Medorum 78. 79.
 Zosimus Romæ Episc. Th. 70.
 Zosimus Panopolites ἐν τῷ ἐνστάτῳ τῆς ἑμῆς βιβλίου πρὸς Θεοσιβίαν 13.

**XLV. INDEX Scriptorum, Virorumque illustrium
in Chronico Paschali five Alexandrino, & Glycæ
Annalibus memoratorum.**

*Numeri nudi paginas Chronici Paschalis, Gl. præmissæ paginas
Annalium Glycæ editionis Paris. denotant.*

A Brahamus Astronomiæ peritus Gl. 131.

De Adami conditione, Concilii Carthag. verba Gl. 95. De Adami exilio oratio Jo. Chrysostomi. Gl. 91.

Ægyptii Geometriæ repertores, Gl. 127.

Ælianus (Hist. animalium) Gl. 54. 62.

S. Æmiliani Martyrium 297.

Æschylus Poëta 169.

Æsculapius τὸ ἰατρικὴν μετρίαι 79. Gl. 163.

Julius Africanus 104. 164. 165. 267. 268.

Alexandri M. columna in Insula Brachmanum Gl. 142.

Alexander Monachus ἐν τῇ 219^ῃ τὴν δὲ πρὸς πρὸς εὐρεσιν ἱστορίαν. Gl. 251.

Alexander Alexandriæ Episc. Gl. 244. 284.

Alexander Episcopus CPol. 285.

Alexander Hierosol. Episc. 270.

Ambrosius Origenis amicus, antea Valentinianus Gl. 242.

Ambrosius Mediolanensis. Gl. 257.

Amphilochius, Gl. 80. ἐν τοῖς 5

αὐτῶν βασιλεῖς θάυμασιν ἄπειρὸν μέγας Ἀμφιλόχιος γραφὴν ὡς ἀδυνατῶν λέγειται Gl. 253.

Ἀναβαπανός, liber Apocryphus Cainitarum Gl. 120. infra, in Paulo Apostolo.

Anacharsis Philosophus Gl. 234. Anastasius Episcopus Antiochenus 337. 382.

Anastasius Presbyter & Syncellus CPol. 386. 387.

Anastasio Sinaitæ allegoriæ Gl. 10. 17. 24. 33. 38. 74. 80. 93. 99. 105. 166. 182. ἐν τῇ ἐξαήμερῳ αὐτῷ 15. 46. ἐν τῇ περὶ ἀναστάσεως 86. 89. 94. 102. ἐξ ἱστορικῶν πινων μαθῶν quæ de Manasse tradit 197.

Anatolius Patriarcha CPol. Gl. 263. (21. 202.

Anaxagoras Physicus 146. Gl. 20.

Anaximander Gl. 20. 21.

Anaximenes. ibid.

• S. Andreæ Apostoli templum CPoli 306.

Andreas Hierosolymitanus, Cretensis ArchiEp. in Oratione de iis qui obdormierunt Gl. 86. 231. 233.

Andromachus Medicus, Theriacæ repertor Gl. 59.

- Andubarii Indi scripta Astronomica 36. Anomæi Gl. 242.
 Anthimus Nicomediæ Episcopus Martyr 277.
 Ex Antigoni & Ptolemæi scriptis accepta quædam de Jeremiæ Prophetæ reliquiis per Alexandrum Regem translatis 156.
 Antoninus Philosophus Imp. Ejus rescriptum ad commune Asiæ 259. σοφία καὶ λόγος ἐν τετραμμένῳ τῆς μετόχης σοφίας καὶ γνώσεως Διὸς πᾶσι εἶχεν ὅτι πολλῆς Gl. 241.
 Apelles è LXX. discipulis Christi. 213.
 Apelles * & Aristo Apologiam pro Christianis exhibent Adriano Imp. 255.
 Apellianorum hæresis Gl. 230.
 Apocryphæ de Christo narrationes rejiciuntur Gl. 212.
 Apollinaris Hierapoleos Episc. Apologia pro Christianis 259. ὁ ἐγγὺς τῶν Ἀποστολικῶν χρόνων ἐν τῷ περὶ τῆς Πάσχα λόγῳ 6.
 Apollinaris Laodicensis hæreticus 237. Grammatici filius 296. Gl. 70. 244 271.
 Apollonius ῥωμαῖος ἰσοεὐχάφους 113. ubi de raptu Sabinarum. Sed pro Apollonio legendum. πλὴν Gl. è Malala T. 1. p. 226.
 Apollonius Tyaneus Magus 254. ejus πλῆσματα 250. Gl. 239.
 Apolophanes Sophista Gl. 219.
 Apostolici Canones Gl. 243.
 Aquila Ponticus Astrologiæ deditus, socer Hadriani, Apostata 255. Ejus versio Græca librorum sacrorum quæ testimonia de Christo obscurare est conatus ibid. & Gl. 241. Verba Geneseos: *faciamus ei adjutorium κατ' αὐτόν, contra ipsum ἐναντίως αὐτῷ*, interpretatus est Gl. 82. alius Aquila è LXX. discipulis Christi 213.
 S. Aquilanae templum CPoli 338.
 Arcadii Imp. responsum ad literas Innocentii Papæ Gl. 259.
 Archimedes 171. Mechanicus. 175.
 Arius & Ariani 237. 282. 323. Gl. 244. 252. 270. 271.
 Aristarchus Philosophus 180. alius è LXX. discipulis Christi 214.
 Aristides justus, exul 161.
 Aristo. vide supra in Apelle.
 Aristobulus Judæus Philosophus 17. Aristobulus Pontifex 184. &c. alius è LXX. discipulis Christi 213.
 Aristophanes Comicus 169.
 Aristoteles Philos. Gl. 5. 7. 29. 51. 53. 62. 71. 116. 202.
 Arfacius Episcopus CPol. 307.
 Artabanus ἰσραῆλ 64.
 Artemas è LXX. Christi discipulis 214.
 Asua Adami filia Setho, & altera Azura Caino nupta Gl. 117.
 Athanasius Episcopus Alexandrinus 4. 369. 285. Gl. 28. 119. 132. 207. 208. 209. 224. 244. 250. 251.

* Eusebio Ἀρίων ὁ Περικλῆς.

251. in Pl. CXXXI, 223. ad Antiochum Gl. 91. 97. λόγος de assumptione Gl. 89. 122.
- Athenais quæ deinde Eudocia 311. Gl. 261.
- Athenodorus Alexandrinus præcepta dans Augusto Gl. 206.
- Atticus Episcopus CPol. 309.
- S. Augustinus 371.
- Babylas Martyr 270. 274.
- Babylonii Astronomiæ inventores, auctore Zoroastro Gl. 129.
- Bacchylides 162.
- Balanii templum Heliopoli 303.
- Barlaamus ad Joasaphum Gl. 88.
- Barnabas Apostolus 224. 232.
- Basileus, Βασίλειος, Episc. Amasenus à Licinio interfectus Gl. 250.
- Basilus Magnus 203. 228. 355. Basilii somnium de nece Juliani Imp. 297. Citatur Basilus Gl. 3. 4. 8. 11. 12. 14. 19. 21. 23. 29. 32. 34. 39. 67. 70. 71. 74. 79. 81. 83. 84. 88. 93. 101. 108. 114. 154. 155. 157. 207. 208. 222. 254. Ejus miracula 253.
- ἐν τῇ περὶ Φωτῶν ἐκτῇ Gl. 6. 18. seq. 27. ἐν τῇ εἰς τὸ ἐξαήμερον ἐκτῇ Gl. 25.
- ἐν τῇ ἐξαήμερῳ Gl. 9. 80.
- ἐν τῇ εἰς τὸν Προφήτῳ Ησαΐαν ἐρμηνείᾳ 51. 105. 112. 120. 195.
- ἐν τῷ περὶ προνοίας. Gl. 42.
- ἐν τοῖς ἀσκητικοῖς Gl. 94. 168.
- ἐν οἷς ἐπεξηγήται τὰ ἔργα ψαλμῶν Παναγῆς 58.
- πρωτοπρεσβυτέρως εἰς τὸ βάπτισμα 228.
- Alius Basilus junior Cæsareæ Episcopus qui Polyevctum Patriarcham CPol. inauguravit Gl. 303.
- Basilus Medicus, antesignanus hæresis Bogomilorum Gl. 334.
- Berosus 23.
- Bibliotheca Alexandrina Ptolemæi Regis 173. Bibliothecæ Romæ combustæ 263.
- ὁ ἐν Βαλλαρίᾳ Ἀρχιεπίσκοπος (Theophylactus) Gl. 210.
- Brachmanes Gl. 142. 234.
- Bruttius ὁ ἰσορικός καὶ χρονογράφος 38. 250.
- Cadmus Phoenix 42.
- Cæsarius Greg. Nazianzeni frater 80. 143.
- Cajanitæ hæretici Gl. 120.
- Cainan primus de Astronomia scripsit Gl. 129.
- Cajus è LXX. discipulis Christi. 214.
- Cajus Historicus qui contra Proclum Montanistam scripsit Gl. 235.
- Callimachi Ætia 111.
- Callinicus Patriarcha CPol. Gl. 279.
- Canon Chronicus 104.
- Cassia filia Jobi Gl. 147. Alia Cassia s. Icasia à Theophilo Imp. repudiata, cujus scitum responsum refertur 288.
- Cathari hæretici 271.
- Catholicæ Apostolorum Epistolæ 233. Cecro-

- Cecropius Episc. Nicomediae 293.
 Cerdo hæreticus 256. 273.
 Cerinthus hæreticus 252.
 Chanethotes Ægyptius à Moysæ
 occisus 41.
 ἐν χάριτι καὶ ὁ σωφραγίται ἰσορρίαις.
 112.
 Chilo Ephorus Lacedæmone O-
 lymp. LIII. 143.
 Chiron 37.
 S. Chrysostomus, vide Joannes.
 Cicero 185. 190.
 Clemens è LXX. Christi discipu-
 lis 214. Romæ Episc. 250. 252.
 Clemens Alex. 219. 232. 251.
 Gl. 228. 242. ὁ ἐσιώπειται τῆς
 Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας γεροντῶς
 ἱερεὺς, ἀνὴρ δὲ χαριότατος καὶ ἡ
 μακρὰν τῶν Ἀποστολικῶν γενόμην
 χρόνων ἐν τῷ περὶ τῆς Πάσχα λόγῳ. 7.
 ἐν τῷ πρώτῳ εἰσώματι 137. 145.
 Κλήμης ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ πέμπτῃ
 ὑποτυπώσεων 214.
 Clementina. Πέτρος ὁ Ἀπίστολος
 εἰς τὰ κλημένα 28. idem opus
 respicitur 23.
 Clemens Chronographus 232.
 S. Cononis templum CPoli 379.
 394.
 Constantinus Patriarcha CPol.
 Gl. 323.
 Constantinus Sylvanus Pauli Sa-
 molateni successor ὃς ἐδίδαξε
 μόνοις τοῖς Ἐυαγγελισαῖς καὶ τῷ
 Ἀποστόλῳ προσεχεν, καὶ τὰς δι-
 σταμμέναις Gl. 278.
 Constantini Imp. statuae subjuncta
 inscriptio 280.
 Cornelia Vestalis 249.
 Cornelii Papæ Epistola ad Fabium
 Antiochen. 273.
 S. Cosmæ & Damiani templum
 CPoli 389. 397.
 Cosmas Magnus auctor tetraodii
 quod supplevit Marcus Mona-
 chus, ejusdem Monasterii Oe-
 conomus Gl. 374. in notis.
 Cosmas Patriarcha CPol Gl. 332.
 Crescens è LXX, discipulis Chri-
 sti 214. 252.
 Ctesias 168.
 S. Cypriani Martyrium 272.
 Cyriacus Patriarcha Gl. 279.
 Cyrillus Alex. 349. seq. Gl. 14.
 69. 71. 82. 110. 116. 118. 119.
 123. 124. 126. 127. 130. 132.
 137. 146. 184. 185. 193. 210. 211.
 218. 253. 261. 271. ad Opti-
 mum Episcopum, in verba qui
 occiderit Cain 241 - 244. ἰβ κε-
 φάλαγα 369. διαφοροὶ λόγοι καὶ
 δυοσεβῆς Διοδώρου. ibid. ἐν πνι μέ-
 ρει Πιτισολῆς. ibid. ἐν τῇ βίβλῳ
 τῶν Ἰησοφῶν Gl. 78. ἐν τῇ περὶ τῆς
 ἐν πνεύματι λατρείας βίβλῳ Gl.
 159. ἐν τοῖς γλαφυροῖς. Gl. 119.
 ἐν τοῖς καὶ Ἰδλιανόν 48. Gl. 124.
 129. 130. 185. 199. ἐν τῷ εἰς τὴν δε-
 μιουργίαν ἀνθρώπου λόγῳ. Gl. 88.
 Cyrillus Hierosol. in Epistola ad
 Constantium Imp. de Crucis
 apparitione Gl. 253 271.
 Cyrillus Diaconus Heliopolita-
 nus 295.
 Cyrus Patriarcha CPolitan⁹ 379.
 381. Joan.

Joannes Damascenus. vide Joannes.

Damasus Episcopus Rom. Gl. 271.

Daniel Propheta 159. &c. Gl. 101. 142. Prophetia Apocrypha 160.

Daniel Stylites Gl. 264.

Davidis Psalmi 85. amplius trecentos collegit Esdras, è quibus solos CL. probavit Ezechias, reliquis combustis Gl. 182. seq.

Democritus Philos. 146. 169. Gl. 20.

Demosthenes 169.

Dexiphanes Cnidius, Phari Alexandrinæ architectus 192.

Diodorus ὁ σοφίστης ὁ χρονολογῶν ἐν τῇ ἐκτίσει τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν ἐν θεῶν 44. videtur Diodorus Siculus intelligi,

Diodorus Tarsensis Gl. 80.

Diogenes Cynicus 168. Gl. 20. 112. 202.

Diogenes presbyter Meletii schisma probans 296.

Dionysius Alexandria Episc. 271.

Dionysius Areopagita ὁ θεοφάντωρ καὶ μέγας Gl. 76. 182. 195. 208. Epistola ad Polycarpum 219. Gl. 219. 220. ad Timotheum Gl. 232.

Dionysius Corinthiorum Episc. Gl. 235. 241.

Dioscorides de Stratonico quodam Sicilia Duce pulchritudinem liberorum per imagines

uxori intuendas datas promovente Gl. 56.

Dioscorus Alexandria Episcopus. 319. cum Eutyche faciens Gl. 263.

LXX. Discipulorum Christi nomina 212. seq.

S. Dometii Martyrium 297.

Domn⁹ Antiochia Episc. 271. 317.

Dorotheus Martyr 277.

Ebionæorum hæresis 252.

Empedocles Philos. 163. Gl. 202. 282.

Encratitarum hæresis 260.

Enochi liber Apocryphus 21.

Epænetus & Epaphras, Epaphroditus è LXX. Christi discipulis 214.

Ἐπίρατος Epēraſtus à Paulo Apostolo de Christiana religione edoctus nullus est, sed Glycæ verba pag. 236. de Paulo hæc sunt: ἐκ δευτέρου δὲ τῇ Παύλῳ ὑποδημήσας, καὶ κατηχήσας τὸν οἰνοχόον Νέρων καὶ παλλακὴν αὐτοῦ ἐπίρατον pellicem ipsi dilectam.

S. Ephræmus Gl. 124. 125. & forte 39. Σύρ⁹ τις θαυμαστὸς ἀνὴρ.

S. Epiphanius, ὁ μέγας Ἐπιφάν⁹. 23. 25. 26. 30. 255. 263. 266. Gl. 46. 120. 128. 146. 158. 198. 224. 259. ἐν τοῖς παναρίοις 23. ἐν τῇ βίβλῳ παναρίῳ Gl. 209. εἰς τὸν αἰγκύρωτον αὐτῶν 25. περὶ σαθρῶν καὶ μέτρων 255.

Epiphanius presbyter ἐν λόγῳ Πι
Dd τῷ

- τῷ γενεθλίῳ τῆς παναρώμευ μη-
τρὸς & κυρίῃ Gl. 213. 290.
- Eratosthenes 175.
- Esaïas ferra lignea dissectus. Gl.
197.
- Esdras γραμματικῆς νόμων ἱερῶν δι-
δασκαλῶ 163. libros sacros
servat Gl. 182. 198. 199.
- Evangelium in Circo populum
allocuturus gestat Justinianus.
338.
- Eudocia 312. Gl. 261. alia 384.
Gl. 326.
- Eudoxius Episc. CPol. 194. 296.
- Eudoxus Cnidius 167. 169.
- Eulogius Ethnicismi propugna-
tor ἀμαχῶ ἐμῶν in Concilio
Nicæno victus & persuasus à
Spyridone Gl. 250.
- Eunice Christi discipula 224.
- St. Euphemie templum 321.
- Eupolemus 64. 91.
- Euripides 38. 43. 162. 166. 248.
254. 263 Gl. 202. Ejus Danaë
38.
- Eusebius Pamphili 247. 255. ὁ
πρόλυμαθῆς καὶ πολυίσωρ Gl. 182.
227. 235. alius Eusebius Epi-
scopus CPol. 286. Eustathii
Antiocheni locus de die sub
Ezechia Gl. 194. alius Euse-
bius Emesenus 296. alius Eu-
stathius Tabularius 401.
- De Eutelide formæ suæ admirato-
re locus Plutarchi Gl. 58.
- Euthymius Patriarcha CPol. Gl.
299.
- Eutychius Patriarcha CPol. Gl.
272.
- Ἐξωκίωνιτι Ariani 303. 323. 327.
- Euzoius Episcopus Antioch. 294.
Gl. 235.
- Ezechias Rex Juda 115. seq. Gl.
194. sq. Salomonis libros Me-
dicos abolet Gl. 183. Davidis
Psalmos feligit Gl. 182. seq.
- Fabius Episcopus Antioch. 272.
- Fasti Consulares τῇ ὑπατίῃ 165. 381.
- Flavianus Romæ Episc. Martyr.
270.
- Flavianus Episcopus CPol. 317.
Gl. 263.
- Flavius Episc. Antiochenus 170.
271. Psalmos alternatim con-
cinere instituit Gl. 252.
- Galenus Medicus Gl. 56. 58. 59.
96. 111. 131. 133. 228. 242. fal-
sum esse quod cum S. Magdale-
na collocutus est. Gl. 231. M.
Antonini meminit libro ad Pi-
sonem, & Commodi ἐν τῷ περὶ
ἡθῶν πρώτῳ. ibid.
- S. Gelasinus è Mimo Martyr 275.
276.
- Genesis parva, liber Apocryphus
Gl. 104. 108. 211.
- Gennadius citatur Gl. 80. ubi de
Angelorum creatione.
- Georgius (Syncellus) Chrono-
graphus Gl. 117. 118. 121. 122.
131. 139. 140. 156. 197. 198.
245. 246.
- Germanus Patriarcha CPol. 280.
281.

281. ἐν τῷ εἰς τὴν κοίμησιν λόγῳ. Gl. 79. 233.
- Gregorius Nazianzenus Theologus 228. 353. 370. 374. ἡ Θεολογία γλῶσσα Gl. 3. 68. 80. 93. 94. 95. 99. 107. 110. 112. 120. 129. 208. 221. 254. 256. 271. 282. ἐν τοῖς ἐμμέτροις αὐτῶν ἐπιστολῶν Gl. 83.
- Gregorius Nyssenus 355. ὁ Θεὸς σοφός Gl. 2. 11. 28. 82. 83. 89. 92. 98. 100. 108. 109. 150. 161. 222.
- Gregorius Patriarcha Antiochenus 377.
- Gregorius I. Papa Rom. Gl. 240. 282.
- Gregorius II. Papa ad Leonem de imaginibus scripsit Gl. 281.
- Græci perfecerunt Astrologiæ disciplinam à Babyloniis cœptam ἡ τῶν Φαινομένων θεωρία παρ' Ἑλλήσιν ἐτελείετο, τῶν πρώτων τηρήσεων ἐν Βαβυλῶνι γενομένων 127. seq.
- Gymnosophistæ 30.
- Hadrianus Imp. τῆς Θεραπευτικῆς λόγῳ μεγαλῶς ἐδεδίχθη, συνεπομένως ἔχων αὐτῶν, καὶ ὡς ἔδει αὐδρας σοφός Gl. 240.
- Hegesippus 26. 262.
- Hellanicus Historicus 146.
- Heraclitus ὁ σκοτεινός 146. Gl. 74. 116. 202.
- Heraclitus Philosophus, Eudociæ Augustæ pater 311. (aliis Leontius.)
- Hercules Tyrius inventor purpuræ 43. Gl. 140.
- Hermes è LXX. Christi discipulis 213.
- Hermes Trismeg. Gl. 28. ἐν λόγοις πρὸς Ἀσκληπιοῦ 47. Ἀμμων τῷ σοφῷ ὁπιστάων Gl. 114.
- Herodotus 47. 162. 163. Gl. 202.
- Hesychius 371. citatur cum Sotomeno & Theodoreto, ubi de rebus Theodori Mopsvesteni sermo est.
- Hippocrates Gl. 50. 202.
- Hippolytus Martyr, Portus prope Romam Episcopus ἐν τῷ πρὸς πᾶσας αἵρέσεις συντάγματι 6. idem Hippolytus citatur Gl. 194. 239.
- Hippolytus Thebanus Gl. 227.
- Homerus 37. 46. 84. Gl. 7. 184. 195.
- Jacobus Hierosol. Episcopus 203. 226. 246. 248. Gl. 228.
- Jacobus Cilix Medicus 322.
- Jamblichus Gl. 107. ubi de angelis sermo.
- Jannes atq; Zambres Magi Gl. 156.
- Jason è LXX. discipulis Christi. 213.
- Ibas damnatus in Synodo Ephesina 317.
- Jeremias Propheta Gl. 237.
- Jesus Siracides Gl. 203.
- Ignatius Martyr 223. 252. Epist. ad Trallenses 221.
- Innocentii I. Papæ ad Arcadium Imp. literæ Gl. 259. seq.
- D d 2 Joan-

- Joannis Baptistae reliquiae. 295.
305. 320. templum CPoli 378.
- Joannis Evangelii autographum.
Ephesi (ubi illud scripsit 246.)
servatum s. Apocalypsin in
Pathmo scripsit temporibus
Domitiani Gl. 239.
- Joannes Chrysostomus 233. 307.
ὁ χρυσορρήμων Gl. 2. 9. 12. 18.
27. 39. 66. 67. 68. 69. 72. 77. 79.
80. 82. 83. 85. 87. 89. 92. 93. 94.
102. 104. 109. 115. 117. 118. 120.
121. 122. 123. 124. 125. 131.
132. 135. 157. 189. 209. σάλ-
πιγξ χρυσήλατος ὁ παναγὶς Πνεύ-
ματ^{ος} Gl. 211. 214. 215. 220.
223. 225. 226. 229. 258. 259. 263.
ἐν τῇ εἰς ἑξαήμερον τρίτῃ ὁμιλίᾳ Gl.
4. ἐν τῇ καὶ ὁμιλίᾳ εἰς ἑξαήμερον
Gl. 81. 88. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ὁ κ^ς
Ματθαῖον Ἐυαγγελίᾳ Gl. 209.
210. 211. 212. 218. ἐν τῇ κ^ς Ἰω-
άννην ἐρμηνείᾳ Gl. 212. 219. ἐν
τῷ περὶ τῶν κωλύοντα μοιχεύειν.
Gl. 236. ἐν τῷ εἰς πλὴν ἐξορίαν τῆ
Ἀδὰμ λόγῳ Gl. 91. ἐν τῇ βίβλῳ
τῶν ἀνδραγμάτων Gl. 8.
- Joannes Climacus Gl. 112. ὁ τῆς
Κλίμακ^{ος} Ἰωάννης ἀγιάζεται^{ος}.
- Joannes Damascenus Gl. 8. 15. 16.
17. 24. 32. 65. 66. 71. 78. 80. 81.
82. 93. 98. 99. 100. 103. 105. 107.
111. 208. 209. 221. 240. 351. ca-
pite XX. decretorum suorum
Gl. 4. in latino, nam Graecum locum
illum non habent.
- Joannes Scylitzes Curopalates,
Joannes Xiphilinus & Joannes
Zonaras, vide infra in Scylitze,
Xiphilino & Zonara.
- Joannes Astronomus sub Con-
stantino Imp. Leonis filio Gl.
300.
- Jobus Gl. 146. 147.
- Josephus 23. 94. 102. 207. 209.
217. 224. 228. 230. 233. 247.
248. 249. Gl. 12. 40. 102. 119.
121. 123. 126. 127. 130. 133. 139.
143. 145. 148. 150. 155. 158.
163. 164. 174. 175. 176. 177.
179. 183. 184. 185. 187. 188. 189.
192. 198. 228. Φιλαλήτης Gl.
234. 238. ἐν τῇ κατ' αὐτὸν δε-
χαιολογίᾳ Gl. 4. ἐν ἐνάτῳ τῆς δε-
χαιολογίας 102. Φασὶ τὸν Ἰωσή-
πον λέγειν 94. Neronis mortem
praedicat 240. Judaeum descri-
bere excidium Hierosolymae
oportuit, ne Judaei fidem narra-
tioni derogarent Gl. 238. à
Moysè dissidet Gl. 139.
- Josephi Patriarchae περὶ σευχῆ Apo-
crypha 171.
- Jovis Epitaphium apud Cretenses
44. adde notas Cangii p. 499.
- Irenaeus 250. 251. 257. 262.
- Isaacus Patriarcha CPol 382. Isaa-
cus Monachus Gl. 255.
- Ifocastus Antiochenus Philos. 322.
- Ifocrates Rhetor 167. 169.
- Ifidorus Pelusiota Gl. 98. 223.
258.

- Julianus Apostata 293. 295. &c.
 ὁ ὡς ἄφρων, Gl. 117. 128. 185.
 199. 251. 253. 254.
 Julianus Episc. Halicarnassensis
 docuit Christi carnem incor-
 ruptibilem fuisse. Gl. 245.
 Juli⁹ Cæsar εἰς ἀκρον ῥητορικὴν ἤσκησεν
 187. leges tulit, indictiones &
 bissextos ordinavit Gl. 204.
 Justinianus Imp. Gl. 266. 272. Co-
 dex 335. 343. edicta de fide
 341.
 Justinus Philosophus & Martyr
 Christi, qvi Apologiam pro
 Christianis scripsit 258. Gl. 4.
 15. 19. 241.
 Justus Episcopus Hierosol. 253.
 Juvenalis Episcopus Hierosol. Gl.
 232. 270. ubi de sepultura & re-
 surrectione Mariæ Virginis.
 Leo I. Episcopus Rom. Gl. 271.
 Leo Sapiens Philosophus Imp. Gl.
 296. 297. 298. 299. 300.
 Leo ArchiEp. Thessalonicensis
 Gl. 291. 292.
 Leontius Martyr, pater Origenis
 Gl. 242.
 Leontius Antiochiæ Episc. 270.
 alius Leo sive Leontius Syrus ὁ
 διὰ Σακελλαρίων 383.
 Libanius Gl. 258. ubi ejus de
 Chrysostomo testimonium.
 Licinius (Macer) Historicus 114.
 Linus è LXX. Christi discipulis,
 213.
 Lois Christi discipula 224.
 Lucas Evangelista 224. Gl. 236.
 237. 281. Ejus reliquiæ 193.
 suspensus in olea Gl. 237.
 Lucianus presbyter Antiochenus
 Ἀντιοχεύσι γραφὼν 277. 279. 283.
 Lucianus Samosatensis 240.
 Lucius è LXX. Christi discipulis
 214.
 Lycurgus Legislator Gl. 163.
 Macarius Abbas ὁ μέγας μακάριος
 ἐν τῇς Ἐπιστολαῖς αὐτοῦ Gl. 105.
 255.
 Macarius Episcopus Hierosol. 286.
 Maccabæorum libri 175. 180.
 Maccabæorum templum CPoli
 392.
 Macedonius Episcopus CPol. hæ-
 reticus 294. 304. Gl. 257. 271.
 Magia à Medis ad Persas manavit,
 Gl. 129. à Goëtia differt quod
 hæc malorum illa bonorum
 ope geniorum fit. ibid.
 Magistrianus Mauricii fatum præ-
 sagiens Gl. 274.
 S. Mamantos templum 324.
 Manes hæreticus 174. Gl. 82. 111.
 204. è genere Brachmanum,
 Gl. 244.
 Manichæi die Dominico jejnan-
 tes 17. abstinentes à carnibus.
 237. de anima terræ, error Gl.
 48. de anima brutorum Gl. 104.
 Manetho 46.
 Martiani Imp. lex de ambitu Gl.
 263.
 Marcio Ponticus hæreticus 256.
 257. 260. 263. Marcionitæ 237.
 256.

- Marcus Evangelista 224. Gl. 216.
 Alexandria Episcopus 230. 252.
 Marcus Monachus, vide supra in Cosma.
 Maria Prophetis 63.
 Mariæ Virginis nativitas 192 Gl. 207. obitus Gl. 231.
 Maria Magdalena, commentitium ejus cum Galeno colloquium Gl. 234.
 Matthæus Evangelista 213. Gl. 284. Hierosolymis scripsit 253.
 Matthias Apostolus Gl. 214.
 Maximus Monachus & Confessor ὁ μέγας μαξιμὸς Gl. 5. 6. 25. 70. 71. 95. 110. ἐν τοῖς πρὸς θαλάσσιον Gl. 3. 194.
 μηχανικὰ βιβλίοι. Gl. 252.
 ἡ ἔμμετλη χρονογράφος 379.
 De Melchisedeco narratio Apocrypha 49. 50.
 Meletius Episcopus Antioch. 296.
 Melitonis Apologia pro Christianis 258. 259. ubi ex ea fragmentum.
 Memnonis statua admiranda vocalis 144.
 S. Menas Martyr 275.
 Menander Comicus 172.
 Mercurius Trismegistus 47.
 S. Mercurius à quo Julianum interfectum vidit in somnis Basilus 298. Gl. 253. 254.
 Methodius Patriarcha CPol. Gl. 289. versus ejus quibus Theodori & Theophanis Graptorum versibus respondet Gl. 289.
 Metrophanes Episcopus CPol. 280.
 Michael Cerularius Monachus Patriarcha CPol. Gl. 319.
 Michael Parapinacius Imp. poeta ineptus Gl. 330.
 Monotheletæ Gl. 272.
 Moyses literarum Hebr. repertor 64. ὁ κοσμογράφος 238. ab Ægyptiis dictus ψὸμ-θὸμ-Φάν-χ⁹η. 76. contra Æthiopes strategema Gl. 149. citatur passim in Chron. Alex. & in Gl. usque ad pag. 157. 160. 211. Moylis sepultura Gl. 158.
 Musanus scriptor Ecclesiasticus. 260.
 Museum Antiochenum 316.
 Nectarius Patriarcha CPol. Gl. 256.
 Nemesius Gl. 64. 105. ὁ ἑωμέσης ἐπίσκοπος Gl. 102.
 Nestorianus Chronographus 48. 342.
 Nestorius 314. è Germanicia Syriæ, Patriarcha CPol. hæresiarcha Gl. 245. 260. 271.
 Nicander ἐν τοῖς ἐπιστολῶν Gl. 56.
 Nicephorus ὁ ἐν Πατριάρχεις ἀσκήματος Gl. 137. 287. ejus Canon LI. de infantibus in casu necessitatis à Laico baptizandis Gl. 244.
 Nicetas Patriarcha CPol. indignus Gl. 284.
 S. Nicolai templum CPoli 397.
 S. Nilus Martyr 280.

Nova-

Novatus 271. Gl. 244.

Oenomaus Πισίων Pifensium Rex,
Iudorum Circensium inventor
110. seq.

Onesimus & Onesiphorus è LXX.
CHRISTI discipulis 213. 214.

Oracula 39. 42. 46. 110. 113.
161. &c.

Origenes 163. ὁ κατήρατ
109. 162. 241. 242. 243. 270. ὁ
μακαρόφρων Gl. 271. à Mammæa
Alexandri Imp. Matre arcessi-
tur 243.

Orpheus Gl. 163.

Palæphatus 44. 46.

Panaretus, Sapientię liber 175.

Papias Martyr 258.

Parmenides Philos. 163.

Παράλιον, Paschale Ecclesię An-
tiochenę 381. Paschales ta-
bulę in templis affixę 9.

Patricius Prusensis Episc. de ther-
mis (ex Orat. in S. Pionium)
Gl. 17.

Patrophilus Episcopus Scythopol.
295.

Pauliciani Gl. 209.

Paulinus Eudocię charus 311.
313. 316. Gl. 261.

S. Paulus 20. 231. &c. Gl. 136. 213.
214. 227. 228. 229. 235. 236. 237.
239. Cajani jactabant in suo
ἀναβαταρίῳ (Epiphan. ἀναβατη-
κῶ) contineri quę Paulus in ter-
tio cęlo audivisset Gl. 120.

Paulus Samosatensis, hæreticus
Gl. 244. alius Gl. 278.

Paulus Sinopenis ὁ Σινώπης (MSS.
quędam Σινύπτης, pro quo Lab-
beus legit Σινόπτης, conjicit-
que de Paulo Silentiariorum) 63.
ubi sermo est de rabie canum.

Pausanias ὁ σοφώτατος ἑρμηνεύ-
της 40. ubi de Perseo

Pelagius Patricius vir sapiens
328.

S. Peleus, Martyr 280.

Perfarum Regis καβατῆς Σαδασα-
δασαχ, ἡ καὶ Σειροῦ Epistola ad
Heracium Imp. 402.

Perlis CHRISTI discipula 224.

S. Petrus Apostolus Gl. 124.
235. 236. ad Faustum scribens
Gl. 26. 113. vide supra, Cle-
mentina. Cum Simone Mago
disputatio Gl. 235.

Petrus Alexandria Episcopus &
Martyr 276. ejus de Paschate
1. seq.

Pherecydes ἱστοριοποιός 144. ὁ δυν-
ταίῳ ἱστοριογράφῳ 163.

Philemon è LXX. Christi disci-
pulis 214.

Philippus Apostolus 229. alius
è LXX. CHRISTI discipulis 214.

Philippus Imperator Christianus.
270.

Philo Judæus 228. 230. 249. Gl.
234.

Philonis Philosophi Ecclesiastica
Historia Gl. 182. seq. ubi de
vi anathematis Ecclesiastici ser-
mo est.

Philolaus Pythagoricus Gl. 10.
Phi-

- Philologus & Phlegon è LXX. Christi discipulis 213.
 Phlegon ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας συναγαγών 219. 222.
 Phœbe Christi discipula 224.
 Phœnices mercatores Arithmetica invenere Gl 128.
 Photius Patriarcha CPol. Gl. 293. 297. 298.
 Pindarus 161.
 S. Pionius Martyr 270. supra in Patricius.
 Plato Philosophus 165. 167. 168. 169. Gl. 5. 202. 234. alius
 Plato præfectus Urbi 167. 169. 329.
 Plinius. vide supra in Apollonio.
 Plotinus Gl. 70.
 Plutarchus 240. Gl. 58. 131.
 Poëtæ de Europa Phœnicis filia cum Chronographis non consentientes 42. legendum enim
 μὴ ὁμοφωνήσαντες pro καὶ ὁμοφωνήσαντες. Chronographi namq;
 Agenoris filiam tradunt Phœnicis sororem.
 Polycarpus Martyr 257. 258.
 Polyænus Atheniensis ἰστορίαι 144. ubi de Memnonis statua vocali per Cambyfen confracta
 Polyeuctus Patriarcha CPol. Gl. 303. 306.
 Porphyrius Gl. 107. est quoque Porphyrius ceti piscis nomen Gl. 270.
 Photinus Lugd. Episcopus 261.
 Prisca Christi discipula 224.
 Priscilla & Maximilla Montani 263.
 Priscus Comes excubitorum in Clericum attonsus 384.
 Priscus Thrax scripsit de bello adversus Attilam & Alaricum 318.
 S. Probi templum CPoli 337. Cæsareæ 327.
 Prochorus è Christi discipulis 224.
 Proclus Patriarcha CPol. Gl. 260.
 Proclus Oniocrates 331.
 Procopius Cæsariensis Gl. 270.
 Prometheus Gl. 163.
 Mich. Psellus, ὁ σφὲς τῷ ὄντι Gl. 171. 183. 328. 330.
 Jacobus Cilix, urbis Archiater cognomine ψυχραῖος 322.
 Ptolemæus Astrologus Gl. 134.
 Pudens è LXX. discipulis Christi 214.
 Pyron seu Πύρρων ὁ χρονογράφος. Gl. 82.
 Pythagoras Philos. 143. Gl. 202.
 Quadraginta Martyrum templum CPoli. Gl. 319.
 Quartus è LXX. discipulis Christi 214.
 Regnorum & Paralipomenon libri 154.
 Rufus è Christi LXX. discipulis 213.
 Rufus Medicus Gl. 63. ubi sermo de Hydrophobia.
 Sabellius hæreticus Gl. 243. 271.
 Sabbatius Monachus. Gl. 287.
 Sallustius 183. 189.

Salomonis Regis libri de Angelis
Dæmonibus, gemmis, viribus
herbarum &c. Gl. 182. 183.
184. 185.

Samaritanorum schisma Gl. 243.
Scribæ in templo, qvi Ημερολογίαι
sive Diurnorum more adno-
tabant & in acta referebant va-
ticia Prophetarum 153. ab
iisdem digesti Regnorum & Pa-
ralipomenon libri 154.

Jo. Scylitzes Gl. 245. 293. 294.
297. Chronographiam suam
sive χρονικὸν σύταγμα incipit
à Michaële Rangaba, ubi desit
Theophanes Gl. 246. 286.

Semerionius de rebus Assyriorum
ἀπὸ αὐτοῦ γράψατο Συμμερώνιος ὁ
Βαβυλωνίος Πέρσης 38.

Senuphius vir sanctus & thyma-
turgus Gl. 257. 258.

Septuaginta Interpretes 173.

Serapion Episcopus Antiochenus
263.

Serapio Mathematicus sive Astro-
logus tempore Caracallæ Gl.
243

Sethum Syncellus tradit invenisse
litteras Hebraicas, signa cœle-
stia, conversiones annorum,
menses, septimanas, & sideri-
bus ac planetis indidisse nomi-
na Gl. 121.

Severianus (Gabalorum Episc.)
Gl 67.

Severus à quo Severiani. 261.

Acephalus Gl. 271. cum Dio-
doro citatur Gl. 80.

Sibyllæ 108. Sibylla Æthiopum
Regina versata cum Salomone.
Gl. 183. seq.

Silas è LXX. Christi discipulis
214.

Σίλβιος Historicus 113. lege Λί-
βιος & T. Livium intellige.

Simeon Episc. Hierosol. 246

Simeon Metaphrastes Gl. 245.

Simeon Stylites. 321.

Simon Leprosus Lazari quem
Christus suscitavit Pater. Gl.
214.

Simon Magus 256 Gl. 235. 236.
ejus canis & præstigiæ Gl. 156.

Simonides 143.

Sirachides 175. Gl. 203.

Socrates Philos. 162. Socratici.
168.

Socrates Historicus 371.

Sophocles 162. 166. Gl. 202.

Sosibius 192. in latino: refert So-
sibius quendam Antiochenum. Sed
in Græco est: λέγει ἐν τοῖς (αὐ-
τοῖς) χρόνοις Σωσίβιον πια Αντιο-
χεία συγκληπέν &c

Sosipater & Sosthenes è LXX.
Christi discipulis 213. 214.

Sozomenus 371.

S. Stephanus è Christi discipulis.
214. Stephanus protomartyr
226. 231. ejus templum CPoli
384.

Svetonius Tranquillus ὁ σοφώτα-
τε

- τὸ Σειτάνι τὸ Τεράγκυλλ τὸ Γω-
 μάϊων ἰσορρογία 117.
 Sylvanus è LXX. Christi discipu-
 lis 214. (tyr 279.
 Sylvanus Emesenus Episc. Mar-
 Sylvanus Gazæ Episc. Martyr 280.
 Sylvester Romæ Episc. Gl. 248.
 πὲ συμβολαῖα, Acta publica 383.
 Symmachus 266. Gl. 242.
 Synodi septem universales Gl.
 272. seq. Nicæna 8. 282. Gl.
 250. CPolitana 304 Ephesina
 314. λησεμὴ 317. Chalcedo-
 nensis Gl. 263. 319. Qvinta
 344. Gl. 270. &c.
 Synodus Carthaginienſis Gl. 95.
 &c.
 Tatianus 91. 232. 260. 261.
 Tertullianus 229. ἀντὶ τῆς ἰσῶμῃ
 λαμπρῶν Gl. 235.
 Thales 115. 143. prior locus for-
 te intelligendus de Thalete
 Cretensi.
 Tharbis Æthiopum Regina quæ
 Moysen amavit Gl. 149.
 Theodoritus Cyri Episc. 371. 376.
 Gl. 14. 19. 33. 65. 80. 106. 132.
 176. 179. 181. 187. 189. 192.
 198. 211. 230. 261. 263. 270. ἐν
 Θεραπειῶν αὐτῶν. Gl. 79.
 S. Theodori templum CPol. 337.
 Theodorus Episc. Mopsvestenus.
 360. 361. 370. 371.
 Theodorus & Theophanes Gra-
 pti. supra in Methodius.
 Theodosius Calligraphus Arcadii
 F. Imperator. Gl. 260.
 Theodotus hæreticus 263.
 Theognis Poëta 143.
 Theophanes Confessor, & Agri
 Abbas, Gl. 287. Georgii Syn-
 celli Chronicon continuavit
 usque ad mortem Nicephori
 & ἀπὸ γενικῶν Gl. 246.
 Theophanes Episc. Nicænus. Gl.
 290. alius Theophanes ὁ καὶ αὐ-
 τοῦ cognomento χοίρειος Gl.
 301. (interpreti Casareæ Pon-
 tificis, minus recte)
 Theophilus Alexandrinus Patri-
 archa Gl. 257. 258. 259.
 Theophilus Antiochenus 41.
 Theophilus ὁ σοφώτατος 41.
 Theophylact⁹ Bulgarorum Episc.
 Gl. 210. alius Patriarcha CPol.
 301. 302.
 Theotecnus presbyter Antioch.
 296.
 Thucydides Gl. 202.
 S. Thyrsi templum CPol. 319.
 S. Timothei reliquiae 293.
 Timotheus è LXX. Christi disci-
 pulis 214.
 Timotheus Casareæ Episc. 327.
 Timotheus Patriarcha Alex. Gl.
 271.
 Trophimus & Tychicus è LXX.
 Christi discipulis 214.
 Trypho Patriarcha CPol. Gl. 301.
 Tyrannio Tyri Episcopus Martyr
 279.
 Valens ἀκριβέστατος ἀστρονόμος
 tempore Constantini M. ex
 themate Astronomico CPolin
 urbem

urbem duraturam præfagit	καὶ σωῖται καὶ δεῖται Gl. 325. seq.
DCXCVI. annos Gl. 249.	Zachariæ, qvi Jo. Baptistæ pater
Valentinus hæresiarcha 260. Gl.	fuit, reliquiæ CPolin translata
111. 142.	309.
Virgilius 113. 184.	Zacharias Patriarcha Hierosol.
Vitalis hæreticus à qvo Vitalia	382. 385.
ni 196.	Jannes & Zambres Gl. 156.
Volagesus Episc. Nisibenus 291.	Zenobius presbyter, Martyr 294.
Urbanus è LXX. Christi discipu-	Jo. Zonaras Gl. 140. 294. 279. ἐν
lis 213.	τῷ χρονικῷ ἀντὶ σωτηριαῖ Gl.
Xenophanes Philos. 143. Gl. 20.	286.
Xenophon Orzylai F. 168. (lege	Zoroaster Astrologiæ ac Magiæ
Grylli)	repertor 28. ejus ultima ver-
Jo. Xiphilinus Trapezuntius, Mo-	ba 37. ὁ δεξιότης Περσῶν
nachus. Patriarcha CPol. πᾶ	Ἀστρονόμος Gl. 129. Astronomiæ
νὰς ἡωμασὲς λόγῳ, σοφία	Persis inventor. ibid.

CAPUT V.

De BYZANTINÆ sive CPOLITANÆ
Historiæ Scriptoribus.

Corpus Historiæ Byzantine in Lupara Parisensi splendidè typis chartisque excusi brevis conspectus, & de nova editione illius operis, ante aliquot annos promissa in Belgio. Non esse omittendam, si nova curetur, per singulas summas paginas notationem Imperatorum CPol. de quibus agitur, & quantum potest fieri annorum Christi, & Patriarcharum CPol. 1. De singulis scriptoribus accuratior notitia, Labbei Protrepticon, & excerpta de legationibus ex scriptoribus deperditis Dexippo, Eunapio, Petro Patricio, Prisco Sophista, Malcho Philadelphicensi & Menandro Protectore, nec non ex Theophylacto Simocatta qui etiamnum exstat, 2. Excerpta Photiana ex scriptoribus deperditis Olympiodoro, Candido, Theophane, Nonnoso: Tum ex Hesychio Milesio ἀποσπασμάτων, Et de Imperatoribus rebusq; CPolitanis variæ Suida, ibid. De Procopio Casarensi, atq; obiter notitia principum scriptorum

ex Bibliotheca Seguieriana sive Consuliniana propediem vulgandorum. 3. De Agathia. 4. Paulo Silentario & Theophylacto Simocatta. 5. Nicephora Patriarcha CPol. & Nicephoro Philosopho. 6. Joanne Cameniata & aliis scriptoribus post Theophanem 7. De Leone sapiente & Joanne Scylitze 8. Nicephoro Bryennio & Anna Comnena. 9. De Joanne Sinnamo sive Cinnamo & Niceta Choniata ubi & de ~~his~~ hoc nomine & de Michaële Choniata 10. Georgio Acropolita, Joële, & Jo. Canano. 11. Georgio Pachymere, 12. Joanne Cantacuzeno. 13. Nicephora Gregora. 14. Laonico Chalcondyla. 15. Georgio Codino, Photii Oratione in Encania templi CPol. Joanne Anagnosta, Matthao Jatro, & Manuele Chrysolora & Leone Grammatico 17. Constantino Porphyrogeneto, Simeone Magistro & Georgio Monacho. 18. De Duca & Anonymis scriptoribus. 19. De Anselmi Bandurii Imperio Orientali. 20. De illis qui corpori Byz. nondum sunt inserti, Zosimo. 21. Georgio Pbranza, 22. Genesis MS. 23. De spisso Opere MS. βασιλικὸν ταξίδιον de officiis aula CPolitana Constantini Porphyrogeneti, quod exstat Francofurti ad Manum apud Nobiliss. Virum D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. 24. Scriptores quidam Hist. Byz. inediti ac deperditi. 25. De Combefissi fasciculo Originum & rerum CPol. 26. De Saracenicis Frid. Sylburgii. 27. De Historia Ecclesiastica Manuelis Malaxi & aliis in Martini Crassi Turco Graciaobviii 28. De Leonis Allatii συμπύκτωις 29. Caroli Cangii merita in Hist. Byzantinam & elogium. 30. Godfr. de VilleHardouin & alii scriptores de urbe CPoli & rebus CPolitaniis. 31. De CPolitaniis Imperatoribus & Patriarchis Scriptores. 32. Martini Hanckii liber de Byz. rerum scriptoribus, Auctorisque elogium. 33. Catalogus Alphabeticus & Chronologicus Imperatorum CPol. cum scriptoribus qui de unoquoque egerunt, 34. Catalogus similis Patriarcharum CPolitanorum. 35. Indiculus scriptorum de quibus dictum in hoc capite. 36.

I.

Ntequam de singulis Byzantinæ Historiæ Scriptoribus Græcis dicere aggredior, juvat uno conspectu ac veluti in Tabella Lectori sistere succinctam omnium recensio- nem, quotquot in splendido opere Corporis Byzantini, Parisiis è typographia Regia, Græce & Latine, typis luculentis & charta regia exculo continentur. Sunt autem hæc:

1. De

1. *De Byzantina Historia Scriptoribus sub felicissimis Ludovi XIV. Francorum ac Navarrae Regis Christianissimi auspiciis, publicam in lucem emittendis, ad omnes per orbem eruditos Προτερεπτικόν. Proponente Philippo Labbe, Biturico, Soc. Jesu Sacerdote. Paris. 1648.*

Ἐκλογὴ πρὸς περιστάσεων. *Excerpta de Legationibus ex*

Dexippo Atheniense

Priseo Sophista

Eunapio Sardiano

Malebo Philacelph.

Petro Patr. & Magistro

Menandro Proctore.

Theophylacto Simocatta.

Omnia à Codd. MSS. à Davide Hæschelio Augustano edita. Interprete Carolo Cantoclaro, libellorum Magistro: cum ejusdem Notis. Accedunt Nota & Animadvers. Henrici Valesii. Paris. 1648. fol.

Hæc Excerptis de Legationibus subiecta sunt Eclogæ Historicorum de Rebus Byzantinis, quorum integra scripta aut injuria temporum interciderunt, aut plura continent ad Constantinopolitanam historiam minus spectantia. Selegit, interpretationem recensuit, notisque brevibus illustravit P. Philippus Labbe, Bituricus, Soc. Jesu Sacerdos.

2. 3. Προκοπίου Καισαρείως τῶν κατ' αὐτὸν ἱστοριῶν βιβλία ὀκτώ. *Procopii Casarensis Historiarum sui temporis Libri VIII. Nimirum de bello Persico libri II. de bello Vandalico libri II. & de bello Gothicorum libri IV. Interprete Claudio Maltreto Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero: à quo supplementa aucti sunt Vaticani, & in locis aliquot emendati. Paris. 1662.*

Προκοπίου Καισαρείως πρὸς τῶν τοῦ Δεσπότης Ἰουστινιανοῦ κτισμάτων λόγοι ἕξ. *Procopii Casarensis de Edificiis Imp. Justiniani libri sex, Auctiores quam ante & emendatiores. Interprete Claudio Maltreto, Aniciensi, Soc. Jesu Presbytero. Tomi II. Pars prior. Paris. 1663.*

Προκοπίου Καισαρείως Ἀνέκδοτα. *Procopii Casarensis Arcana Historia. Qui est liber nonus historiarum. Ex Bibliotheca Vaticana Nicolaus Alemannus protulit, Latine reddidit, Notis illustravit. Recognovit, varias lectiones adjecit, & lacunas fere omnes implevit Claudius Maltretus, Aniciensis, à Soc. Jesu Tomi II. Pars posterior. Paris. 1663.*

- Ἀγαθὸν Σχολαστικὸν περὶ τῆς ἱστυμῆανου βασιλείας βιβλίοι πέντε. *Agathie Scholastici de Imperio & rebus gestis Justin. Imperat. libri V. Ex Bibliotheca & interpretatione Bonaventura Vulcanii, & cum notis ejusdem. Accesserunt ejusdem Agathie Epigrammata cum versione Latina. Paris, 1660.*
4. Θεοφυλάκτου Σιμοκάτης ὑπὸ ἑπαρχῶν καὶ ἀντιγραφείως ἱστορικῶν βιβλία Η'. *Theophylacti Simocatta, Expressæ, & Observatorii Coactorum, Historiarum libri VIII. Mauritii Imperatoris res gestas continentes. Interprete Jacobo Pontano, Soc. Jesu. Editio priore castigatior, & Glossario Græco-barbaro auctior. Studio & opera Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Parisiis, 1647.*
5. Παράλιον, seu Chronicon Paschale à Mundo Condito ad Heraclii Imperatoris annum viceesimum. *Opus hæcenus Fastorum Sæculorum nomine laudatum, deinde Chronica temporum Epitomes, ac denique Chronici Alexandrini lemmate vulgatum; nunc tandem auctius & emendatius, cum nova Latina versione, & notis Chronicis & Historicis, cura & studio Caroli du Fresne, Dn. du Cange, Regi à Consil. & Franciæ apud Ambianos Quæstorii. Paris, 1688. De hoc dictum supra cap. 4. §. 37. pag. 143.*
6. Γεωργίου Μοναχοῦ καὶ Συγκέλλου γεγενοῦ τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρσίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως χρονογραφία ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ. *Georgii Monachi, & S. P. N. Tarasii Patriarchæ CP. quondam Syncelli, Chronographia, ab Adamo usque ad Diocletianum. Et Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Chronographicum, ab Adamo ad Michaelis & ejus F. Theophilis tempora: Græcè & Latine, cum tabulis Chronologicis & annotationibus. Cura & studio P. Jacobi Goar, Ordinis Predicatorum Congregationis Reformata S. Ludovici. Paris, 1652. De Syncello dictum supra p. 149. seq. de Nicephoro p. 153.*
7. Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους χρονογραφία. *S. P. N. Theophanis Chronographia. Leonis Grammatici Vita recentiorum Imp. R. P. Jacobus Goar, Ord. FF. Prædic. Congregationis S. Ludovici Vicarius Generalis, Latine reddidit, Theophanem notis illustravit, Varias Lectiones multiplici Codd. collatione adjecit. R. P. Franciscus Combes ejusdem Instituti ac Congregationis iterum recensuit, notis posteribus Theophanem; integris, Leonem, Grammaticum strictim discussit, exque fide Codd. auxit, emendavit Paris, 1655. De Theophane itidem supra pag. 151. seq.*

8. Νικήφορος Καίσαρ τοῦ Βρυενίου Ἰλῆ Ἱστορίας. *Nicephori Caesaris Bryennii Commentarii de rebus Byzantinis : opera & studio Petri Possini, & Soc. Jesu. Paris. 1661.*

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Νικήφορος Πατριάρχης Κωνσταντίνων. Ἱστορία συν-
τμ. διὰ τῆς Μαυρακίου βασιλείας. *S. Nicephori Patriarchae Constantino-
pol. Breviarium Historicum de Rebus Gestis ab obitu Mauritii ad Con-
stantinum usque Copronymum. Interprete Dionysio Petavio, & Soc. Jesu,
cum ejusdem notis. Paris. 1648.*

9. Γεωργίος τοῦ Κεδρηνοῦ Σύνοψις Ἱστοριῶν. *Georgii Cedreni Compendium Hi-
storiarum, ex versione Guilielmi Xylandri, cum ejusdem Annotationibus,
Accedunt huic editioni prater lacunas tres ingentes & alias expletas, nota
in Cedrenum P. Jacobi Goar, Ord. Pradic, & Caroli Annibalis Fabrotti,
Jct. Glossarium ad eundem Cedrenum. Item, Johannes Scylitzes Europa-
lates, excipiens ubi Cedrenus deficit, Græcè editus ex Bibliotheca Regia,
Paris. 1647. 2, vol. De Cedreno dictum supra cap. 4. §. 40. p. 155. seq.*

10. Τοῦ Κυρίου Μιχαὴλ Γλυκᾶ Σικελιώτῃ Βέλ. χρονική. *Michaelis Glyca
Siculi Annales, à mundi exordio usq; ad obitum Alexii Comneni Imper. Qua-
tuor in Partes tributi. Philippus Labbeus Bituricus, Soc. Jesu Theologus,
Græcum textum ex pluribus MSS. Codicibus primus in lucem edidit: Joann-
is Leunclavii, Amelburni, interpretationem recensuit atque emendavit:
indicem ex MS. Fontebraldensi pramissi, Latineque reddidit: Annotationes
subjecit, in quibus, prater variantes Lectiones & Supplementa, interpre-
tatum atque aliorum plurimos errores correxit, tum praesertim Joannis Meur-
si, qui partem libri III. Annalium Glyca Theodoro Metochita falso adtri-
buit, & Historiam Romanam inscripsit; qua hic integra representatur, cum
notis atque indicibus necessariis. Paris. 1660. De hoc supra p. 156. seq.*

11. 12. Ἰωάννης τοῦ Ἀσκητῆ τοῦ Ζωνάρα μεγιστοῦ τοῦ μεγάλου Δεσποτῆ
τῆς Βίγλας καὶ Πρωπασκρήτης χρονικά. *Joannis Zonara Monachi,
magni antea Vigiliæ Praefecti, & primi à Secretis, Annales. Carolus du
Fresne, Dom. du Cange, Regi à Consiliis, & Francie apud Ambianos Quaestor,
Wolphanam Editionem cum scriptis Codd. contulit: Latinam versionem recen-
suit, Annales Notis illustravit. Tomi II. Paris. 1686. De hoc supra p. 156.*

13. Ἄννης τῆς Κομνηνῆς Πορφυρογενήτης Κωνσταντίνου Ἀλεξιάς. *Anna Comne-
na*

na Porphyrogenita Caesarissa Alexias, sive de rebus ab Alexio Imperatore, vel ejus tempore gestis, libri quindecim. E Bibliotheca Barberina nunc primum editi, & à P. Possino, Soc. Jesu Presbytero, Latina interpretatione, Glossario & Notis illustrati, è quibus Glossarium nunc datur: Nota mox opportunius edentur, una cum Cinnamo, continuatore Anna, & aliis quibusdam, ad Alexiadem spectantibus. Accesserunt Praefationes ac Nota Davidis Henschelii, Augustani, ex editione anni MDCX. Paris. 1651.

Ἰωάννης Κιννάμης Βασιλικὸν Γραμματικὸν Ἱστορικὸν λόγους ἔχ. Joannis Cinnami Imperatorii Grammatici Historiarum libri sex, seu de rebus gestis à Joanne & Manuele Comnenis Impp. CP. Accedunt Caroli du Fresne, D. du Cange, Regi à consiliis, & Francie apud Ambianos Quastoris, in Nicephori Bryennii Caesaris, Anna Comnena Caesarissa, & ejusdem Joannis Cinnami Historiam Comnenicam Nota Historica & Philologica. His adjungitur Pauli Silentiarrii descriptio Sanctæ Sophiæ, Græce & Latine, cum uberi commentario. Paris. 1670.

Κωνσταντῖνος τοῦ Μανιάσσης Σύνολος Ἱστορικὴ. Const. Manassis Breviarium Historicum. Ex interpretatione Joannis Leunclavii, cum ejusdem, & Joannis Meursii notis. Accedit variarum Lectionum libellus, cura Leonis Allatii, & Caroli Annibalis Fabrotti, JC. Item Glossarium Græco-barbarum, studio ejusdem Fabrotti. Paris. 1655. De hoc dictum capite superiore §. 41. pag. 157.

14. Νικητοῦ Ἀκωμινάτῃς Χωνιάτου Ἱστορία. Niceta Acominari Choniata, Magni Logothetæ Secretorum, inspectoris & judicis Veli, Praefecti sacri cubiculi, Historia. Hieronymo Wolfio, Oetingensi, interprete. Editio Glossario Græco-barbaro auctior, & ope MSS. Reg. emendatior. Cura & studio Caroli Annibalis Fabrotti JC. Paris. 1647.

Γεωργίου τοῦ Ἀκροπολίτῃς τοῦ μεγάλῃς Λογοθέτῃς χρονικὴ Συγγραφή. Georgii Acropolitæ, Magni Logothetæ, Historia, Joëlis Chronographia compendiaris, & Joannis Canani Narratio de bello CP. Leone Allatio interprete, cum ejusdem notis, & Theodori Douze Observationibus. Accessit Diatriba ejusdem Leonis Allatii de Georgiorum scriptis. Paris. 1651.

15. Γεωργίου τοῦ Παχυμερή, Μιχαὴλ Παλαιόλογου. Georgii Pachymeris Michaël Palaeologus, sive Historia Rerum à Michaële Palaeologo ante Imperium & in Imperio gestarum. Nunc primum edita ex Bibliotheca Barberina,

na, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres, & Appendix: Specimen Sapientia Indorum Veterum. Roma, Typis Barberinis, 1666.

16. Γεωργίῳ τοῦ Παχυμερῆ Ἀνδρονικοῦ Παλαιόλογου. Georgii Pachymeris Andronicus Palaeologus, sive Historia rerum ab Andronico Seniore in Imperio gestarum usque ad annum ejus etatis undequingagesimum. E Bibliotheca Barberina, interprete Petro Possino, è Soc. Jesu. Accesserunt ejusdem Observationum libri tres. Roma, 1669.

17. Ἰωάννῃ τοῦ Καντακουζηνοῦ Ἀποβασιλέως Ἰσχυρῶν Βιβλία Δ'. Joannis Cantacuzeni Eximperatoris Historiarum Libri IV. Jacobus Pontanus Soc. Jesu Latine vertit, & notas suas cum Jacobi Gretseri, ejusdem Soc. Annotationibus edidit. Græce nunc primum prodeunt ex codice MS. Bibliotheca Viri Illustrissimi Petri Seguierii, Franciæ Cancellarii. Paris. 1645. 3. Vol.

Λαονίκῃ Χαλκοκονδύλῃ Ἀθηναίῃ δοτιδεῖς Ἱστοριῶν Δέκα. Laonici Chalcocondyla Atheniensis Historiarum libri decem. Interprete Conrado Clausero, Tigurino. Cum Annalibus Sultanorum Orhmanidarum, à Turcica lingua sua scriptis, ex interpretatione Joannis Leunclavii. Accessit index Glossarum Laonici Chalcocondyla, studio & opera Caroli Annibalis Fabrotii, JC. Paris. 1650.

18. Historiæ Byzantine Scriptores post Theophanem, partim nunc primum editi, partim recensiti, & nova versione adornati, quorum Catalogum hic subjiciemus. Cura & studio R. P. Francisci Combesii, Ordinis FF. Predicator. Congregationis S. Ludovici. Paris. 1685.

Auctores qui in hoc volumine continentur, à Michaële Curopalata Imperatore, in quem desinit Theophanis Chronicon, usque ad Niccephorum Phocam scripsere.

Chronici, jussu Constantini Porphyrogeneti conscripti, à Leone Armenio usque ad Michaëlem Theophili F. libri IV. Ex MS. Cod.

Idem Constantinus Porphyrogenetus de Basilii Imp. avi vita & rebus gestis. Cum nova versione.

Anonymus Continuator Theophanis, à Leone Sapiente usque ad Romanum, Constantini Porphyrogeneti F. Ex MS. Codice.

F f

Ortho-

Libri isti Pars Altera.

Orthodoxorum invectiva adversus Iconomachos. Ex MS. Codice.

Joannis Jerosolymitani Narratio de Iconomachis. Ex MS. Codice.

Joannes Cameniata, & Demetrius Cydonius, de excidio Theſſalonica. Cum nova versione.

Symeonis Magistri ac Logotheta Annales, à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam. Ex MS. Cod.

Georgii Monachi Vita recentiorum à Leone Armenio, usque ad Constantinum Porphyrogenetum. Ex MS. Cod.

19. *Chronicon Orientale Latinitate donatum ab Abrahamo Ecchellensi, Syro Maronita è Libano, Linguarum Syriacæ & Arabicæ in alma Parisiensium Academia Professore Regio ac interprete. Accessit supplementum Historiæ Orientalis, ab eodem concinnatum.* Paris. 1685.

Georgii Codini & alterius cujusdam Anonymi Excerpta de Antiquitatibus Constantinopolitanis, edita in lucem opera & studio Petri Lambecii, Hamburgensis, cum Latina versione & animadvers. necessariis. Accedunt Manuelis Chrysoloræ Epistola tres de comparatione veteris & novæ Romæ. Imperatoris Leonis, cognomine Sapientis, Oracula, cum Figuris atque antiqua Græca Paraphrasi. Addita est etiam explicatio Officiorum Sanctæ ac Magnæ Ecclesiæ juxta eorum ordinem, interprete Bernardo Medonio Tolosate. Paris. 1655.

Georgius Codinus Curopalata, de Officiis Magnæ Ecclesiæ & Aula Constantinopolitana. Ex versione P. Jacobi Gretseri, Soc. Jesu, cum ejusdem in Codinum Commentariorum libris tribus, & de imaginibus non manufactis Opere. In hac Editione præter comparatum cum Regiis MMSS. Græcum textum, & reparam Latinam versionem, accedunt inediti ex Regia & Mazarina Bibliotheca Officialium Catalogi, & ad Codinimentem lucubres notæ. Adjunguntur recentiores Orientalium Episcopatum Notitiæ, voces honoraria, appellationes dignitatum indices, quibus postremis seculis Ecclesiastici vel Aulici Proceres salutabantur. Cura & opera P. Jacobi Goar Paris. Ord. Prædic. Congreg. Reform. S. Ludovici. Paris. 1648. fol.

Notitia Dignitatum Imperii Romani, ex nova recensione Philippi Labbe, Biturici, Soc. Jesu Presbyteri. Cum pluribus aliis Opusculis, Indicibus ac Notis. Paris. è Typographia Regia. 1651. 12.

20. *Anastasi Bibliothecarii Historia Ecclesiastica, sive Chronographia Tripartita: Ex MS. Codice Bibliotheca Vaticana. Collata ad MS. exemplar Longobard. vetustissimum Casinensis Bibliotheca, unde Romanum exemplar manavit. Nunc denuo ad fidem veterum librorum emendata. Accedunt Notae Caroli Annibatis Fabrotti JC. quibus obscura quaeque Anastasi illustrantur. Item Glossaria duo, quibus vocabula mixobarbara, collata cum Græco Nicephori, Georg. Syncelli, & Theophani, exponuntur. Paris. 1649. fol.*

Duca, Michaelis Duca Nepotis Historia Byzantina, res in Imperio Græcorum gestas complectens: A Joanne Palaeologo I. ad Mehemetem II. Accessit Chronicon breve, quo Græcorum, Venetorum, & Turcorum aliquot gesta continentur. E Bibliotheca Regia nunc primum in lucem edita, versione Latina, & notis illustrata. Studio & opera Ismaëlis Bullialdi. Paris. 1649.

Τὸν ἁγίους Πατρός ἡμῶν Θεοφύλακτος Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας Παιδεία Βασιλική. S. Patris nostri Theophylacti, Archiepiscopi Bulgaria, Institutio Regia, ad Porphyrogenitum Constantinum. Interprete Petro Possiono, Soc. Jesu, Paris. & Typographia Regia. 1651. 4.

21. *Nicephori Gregoræ Historiarum libri XXIV. cum Hieron. Wolfi & Jo. Boivinii versione, notisque ejusdem Wolfi, Cangii, Claudii Caperonierii & ejusdem Boivinii. Paris. 1702. fol. 2. Volum. fol.*

21. *Historia Byzantina, duplici Commentario illustrata. Prior familias ac stemmata Imperatorum Constantinop. cum eorum Augg. Numismatibus & aliquot Iconibus; præterea familias Sarmaticas & Turcicas complectitur. Alter descriptionem Urbis Constantinopolitana, qualis exstitit sub Imperatoribus Christianis. Auctore Carolo du Fresne, Domino du Cange, Regi à Consiliis, & Francia apud Ambianos Quæstore. Paris. 1680.*

De Imperatorum Constantinopolitanorum, seu de inferioris avi, vel Imperii, uti vocant, Numismatibus Dissertatio, auctore Carolo du Fresne: quæ edita est ad calcem Glossarii Latini * ejusdem auctoris, quod in lucem prodit Paris. 1678. recensum Francof. 1681. & 1711.

23. *Anselmi Bandurii Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini & Congregatione Melitensi, Imperium Orientale, sive Antiquitates CPoluana in quatuor partes distributa. Paris. 1711. fol. 2. Volum.*

Hoc Corpus integrum rarius hodie nisi in instructis Bibliothecis occurrit & vix 450. florenis Hollandicis venditur, itaque A. 1699. Bibliopola Batavus insignis, Franciscus Halma auspiciis Viror.

F f 2

Cla-

* Glossarium Græcum ejusdem Cangii vidit lucem Lugd. 1688. fol.

Clariss. Jo. Georgii Grævii & Ludolphi Kusteri professus est novam se illius velle dare editionem, quæ & multo minore pretio veniret, & longe tamen melior esset. Præter enim omnia hæc opera accedere debuerunt ad Procopium quidem notæ Bonav. Vulcanii hætenus ineditæ & emendationes latinæ versionis ex versione Vulcanii selectæ: tum à Grævio suppeditati

Genesii ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ libri V. sive Historiarum ab initio Leonis Armenii, usque ad excessum Basilii Macedonis Imp. gestarum, jussu Constantini Porphyrogeneti Imp. ante annos quasi 800. conscripta. Johannes Andreas Bosius è MSS. membranæ Bibliotheca Collegii Paulini Lipsiensis descripsit A. Christi 1652. Hunc Scriptorem Cl. Ludolphus Neocorus in linguam Latinam transferet, & notis illustrabit. Quin & sperare nos jubent viri docti Georgii Phranzæ Chronicon de ultimis Orientalis Imperii temporibus, & Sultanorum Osmanidarum origine, cujus epitome Latine tantum prodiiit Ingolstadii, cura Jacobi Pontani; ut & Georgii Pisidæ * Historiam de Heraclio & aliis Imperatoribus Constantinopolitanis, cum versione Claudii Maltreti, Presbyteri S. I. Præterea Celeb. Grævius omnes Europæ eruditos ac Principum Bibliothecarios per literas rogabit, ut, si qua forte penes illos latent, quæ cum hoc opere conjungi mereantur, ea nobiscum communicare ne dedignentur. Jamque adeo eximia quadam & apprime huc facientia è Gallis & Germania nobis promissa fuere: quemadmodum etiam complures viri literati suam nobis operam & favorem, ad absolutam huius operi perfectionem conciliandam, prolixè polliciti sunt.

Cura & directio totius operis incumbet Viris harum literarum peritissimis, qui suas quoque animadversiones nonnullis Scriptoribus addent, & versiones Latinas, ubi res & necessitas postulabit, emendabunt. Notæ Auctorum, quæ in editione Parisiensi ad calcem cujusque voluminis rejectæ sunt, in nostra editione ipsi textui subjicientur; nisi forte serius quadam à viris doctis ad nos missæ fuerint: illa enim ad finem cujusque Tomi collocabuntur. Non minus etiam nostra, quam Parisiensis editio in principiis & finibus librorum elegantibus prædita erit ornamentis, incisisque avi literis majusculis; figuras vero aneas, præsertim in Cangii Familiis Byzantinis, habebit longe decentiores. Præterea totum opus

* Maltretus præf. ad Procopii Hist. testatur se beneficio Holstenii habere *Georgii Pisidæ*, magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconi de laudibus Heraclii Imp. libros duos, de bello Persico ejusdem Heraclii tres, & de bello Avarico ad muros Urbis CPol. unum. Ab Allatio autem *Theodosii* Diaconi ἀνὰ γένεσιν quinque; de capta à Romano Augusto Creta.

opus ea cura, accurate & studio excudetur, ut spondere auserimus, editionem nostram non solum longe auctiorem, sed & emendatiorem Parisiensi fore.

Præclarum hoc Consilium gravissimis bellis Europam passim misere distrahentibus ac lacerantibus, atque intercedente Clarissimi Grævii * fato, hæcenus abjectum, vel certe dilatum est. Quod si quando reassumetur, magnum decus novæ editioni & magnam Lectoribus utilitatem afferet, si ubique in summis paginis singulorum scriptorum CPolitanæ Historiæ, consignentur nomina Imperatorum, quorum res explicantur, atque ubi fieri licet anni etiam Imperii, annique æræ Christianæ, nec minus nomina annique, quantum fas, Patriarcharum CPolitanorum.

II. Magno huic operi colligendo digerendoque, ac tam magnifica forma per Seb. Cramoisy Typographiæ Regiæ Curatorem Parisiis publicando animum primus adjecit PHILIPPUS LABBEUS S. I. qui Eclogis Legationum Anno 1648. editis præmisit *Protrepticon* ad omnes eruditos de Scriptoribus Hist. Byzantinæ è Luparæa Typographia in lucem emittendis, in quo continetur *Catalogus* & notitia brevis, Chronologico Ordine digesta, scriptorum Historiæ Byzantinæ quicunque tum temporis sive editi sive inediti memoriæ ejus se offerebant, & è quibus illi Codicibus & quorum virorum doctorum opera recensiti vel illustrati possint in lucem exire. Tum *Apparatus* Byzantinæ Historiæ, in tres partes dispertitus: quarum *prima* Imperatores CPolitanos serie Chronologica, & à quibus scriptoribus singulorum res descriptæ sint, succincte persequitur, subjunctis Carminibus duobus Græcis jambicis è Codd. MSS. Regiæ Bibl. quorum altero Imperatores, altero Patriarchæ CPolitani, recensentur, alio item Catalogo Patriarcharum CPolitanorum CXLIX. Pars *secunda* exhibet Alphabeticam seriem & notitiam scriptorum Historiæ Byz. tam editorum quam ineditorum ac deperditorum. Pars *tertia* Descriptionem latinam Urbis CPolitanæ per XIV. regiones, veteri incerto auctore sub Theodosii junioris ut videtur tempora claro quem vulgarunt Gyllius sub extremum libri IV. Topographiæ CPol. Pancirollus ad calcem Notitiæ Imperii, ac ne alios jam memorem Carolus du Fresne in CPol. Christiana lib. I. pag. 63. seq. qui etiam auctoris præfationem quam è MS. Vindobonensi Lambecius lib. 2. pag. 950. primus vulgaverat, præmisit. *Lexicon* Byzantinum quod Partis

F f. 3

quar-

* Obiit diem Ultrajecti 9. Januar. A. 1703.

quarta loco voluit Labbeus subungere, in aliud tempus distulit, sive aliis potius adornandum relinquere est coactus.

Post hoc Labbei Protrepticon sequuntur *Ἐκλογαὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων* sive *excerpta de legationibus* jussu Constantini Porphyrogennetæ facta à *Theodosio* quodam, cujus præfatio præmittitur, quique testatur se de *legationibus populi Romani ad Ethnicos* horumque ad *populum Rom.* excerpta collegisse ex *Petro Patricio & Magistro*, ex *Chronico Georgii Monachi*, ex *Joanne Antiocheno*, ex *Dionysii Halicarnass. Antiquitatibus Romanis*, ex *Polybio*, *Appiano*, *Zosimo Ascalonica*, *Josephi Antiquitatibus Judaicis*, *Diodoro Siculo*, *Dione Cocceiano*, *Procopio Cesareensi*, *Prisco Rhetore*, *Malcho Sophista*, *Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta*. Subjiciuntur vero tantum excerpta * è *Dexippo Atheniensi*, *Eunapio Sardiano*, *Petro Patricio & Magistro*, *Prisco Sophista*, *Malcho Philadelphienſi*, *Menandro Protectore & Theophylacto Simocatta*. Hæc (exceptis illis *Simocattæ*) è *Codice Andreæ Schotti* primus Græce publicavit *David Hæschelius* Augustanus, Augustæ Vindel. A. 1603. 4. cum corollario eclogarum è libris amissis *Diodori Siculi XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. & XXVI.* quas è *Codice Ludovici Alemanni Florentini* *Richardus Thomson* Anglus ad eum miserat. Notas quoque addere voluit *Hæschelius*, sed quæ non viderunt lucem. Meminit earum in literis ad *Jungermannum* ** datis 1603. feria *Philippi & Jacobi*: *De locis in Longino suspectis suaserim Rhodomannum consulas quem habes vicinum*, qui suam mihi ἀρχαιοῦς καὶ ἐν γὰρ πρὸς βίβλιν πρὸς, quod constabit cum notas edidero, nunc enim textus quem vocant impressus est modo. Latine illas eclogas vertit *Carolus Cantoclarus* senator *Regius & libellorum supplicum Magister*, cujus interpretatio additis ad calcem nonnullis notis & castigationibus prodiit *Parisi. 1609. 8.* filiis *Renato & Petro* à parente inscripta. Nullo *MSto* *Codice* usus est interpretes & à sensu *Græcorum verborum* haud raro aberrat, ut pluribus *Viris doctis* *** jam observatum fuit. Retinuerunt tamen ejus versionem *Corporis Byzantini* curatores, sed notis ejus eruditas *Henrici Valeſii* animadversiones antea inedi-

* Similes de *Legationibus eclogas* à *Joanne* quodam *CPolitano* excerptas è *Polybio*, *Dionysio Halicarnass.* *Diodoro Sic.* *Appiano Alex.* & *Dione Cassio*, *Fulvius Ursinus* Græce cum notis edidit *Antwerp. 1582. 4.*

** Post *Epistolas Hottomannorum pag. 455.*

*** Vide *Valeſium* in notis passim; *Kusterum* ad *Svidam* in *Ἀνατολῆς* &c.

ineditas adjunxerunt. Nunc de scriptoribus ex quibus eclogæ illæ excerptæ sunt, pauca quædam annotare placet.

1. DEXIPPUS Dexippi F. cognomine Herennius, Atheniensis, Rhetor, sub Valeriano, Gallieno, Claudio secundo & Aureliano Impp. clarus teste Svida in Δειππῶ & Eunapio in Porphyrio extremo, ubi χρονικὴν ejus ἱστορίαν memorat. Miror itaq; alium à Clariss. Kusteo putari Dexippum Eclogarum de legationibus auctorem. Si enim hæc non ex *Chronica* Historia, certe ex *Scythicis* hujus Dexippi petita sunt, quod non ab re verisimilius videtur Vossio de Hist. Gr. II. 16. & Hanckio de Rom. rerum scriptoribus lib. I. c. 22. licet ex Chronico excerptas malit Meursius in Bibl. Attica, Valesius vero id omne tanquam rem incertam in medio relinquit. Scythica quoq; respicit Iornandes Dexippum laudans cap. 22. de rebus Geticis. Eundem porro fuisse qui Chronicam Historiam & qui Scythica composuit, ex Photii testimonio perspicue constat. Ducem etiam exercitus gessisse & patriam Achajam adversus Scythas defensitasse Trebellius Pollio testatur in Gallienis cap. 13. *deinceps Achajam omnem vastaverunt (Gothi) & ab Atbeniensibus duce Dexippo, scriptore horum temporum victi sunt.* Scripsit quoque τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον de rebus post mortem Alexandri Magni libris quatuor, quorum argumentum refert Photius Cod. 82. Arriano in plerisque conspirare testatus. Idem ejus σύντομον ἱστορικὸν sive compendium *Historicum* usque ad tempora Claudii (secundi hoc nomine Imperatoris) commemorat, quod Valesius putat compendium fuisse *Chronica* ejus *Historia* cujus liber decimus laudatur à Stephano Byz. in σχημαῖσι & Constantino Prophyrog. lib. 2. de thematibus, themate IX. licet in Bandurii quoque editione editum ἐν χειρῶνικῳ δεκάτῳ pro χρονικῳ, liber duodecimus ab eodem Stephano & Etymologico Magno in ἐλάροι. A temporibus Mythicis hoc opus perduxit ad suam usque ætatem, ut Evagrius lib. V. c. ult. auctor est, neque enim audiendus bonus qui ad Lampridii Severum cap. 49. ait orsum ab Alex[andro] Severo: neque Valesius qui apud Evagrium Σκυθικῶν, vel alius qui Μηδικῶν legere mavult pro μυθικῶν. Ex eodem ut videtur opere (licet Scaliger ad Græca Eusebii pag. 420. non dubitat è libris de rebus post Alexandrum petita esse) Eusebius in Chronicon pag. 56. 57. & Syncellus pag. 163 334. 376. Regum Macedonicorum ante Alexandrum successionem & alia quædam repetunt. Etiam in Græcis Eusebii pag. 34. & apud Syncellum pag. 177. pro Ζεύξιππος ἱστορεῖ

ιστορίαι, sunt qui legunt Δεξιππῶ. Citatur Dexippus à Lampridio in Alex. Severo cap. 49. Capitolino in Maximino cap. 6. 7. & in Gordianis c. 2. (ubi etiam si breviter, ad fidem tamen omnia persecutum scribit) & 9. 19. & in Maximo ac Balbino c. 1. 15. 16. Trebellius Pollio in triginta tyrannis c. 32. & in Claudio secundo c. 2. Equidem Jo. Tzetzes Chiland. IX. Hist. 274. huncque secutus Meursius & Vossius eundem putant Dexippum auctorem Σκυθικῶν, cum Dexippo de cuius libris tribus in *Categorias*, latine ex Jo. Bernardi Feliciani versione Venet. 1546. 1566. fol. & Paris. 1549. 8. editis dixi lib. IV. cap. 26. §. 8. Verum ille Philosophus ætate junior, & Jamblichi discipulus fuit, ut ex eodem Tzetzæ & Simplicio in *Categorias* pag. 1. constat. De Dexippo Coo dicam infra in Medicis libro VI. Alius etiam fuit Dexippus Comicus cuius Θεσπεσίον laudat Svidas in κωμικαῖ, erratque Meursius qui in Bibl. Attica cum Historico confundit.

2. Dexippi Herennii Historiam continuavit EUNAPIUS Sardianus Lydus teste Photio Cod. 77. & XIV. libris produxit à Claudio secundo usque ad sua tempora sive Honorii & Arcadii imperium. *Duas* illius operis paravit editiones, & licet in utraq; Christianis Imperatoribus iniquior, Julianum utpote Ethnæus miris laudibus extulit, in *viâ* tamen ἐκδόσει sive posteriore editione plurima in Christianos convicia & blasphemias rescidit. Eunapii historiam exscripsit Zosimus * respicit eandem, Eunapium laudans pluribus locis, Svidas, atque Ζενονογραφίαν vocat in Περσικῶ. Meminit & Eunapius ipse & lectores ad illud opus ablegat non uno loco in *Sophistarum Vitis* quæ adhuc exstant. Has ex MSS. Mediceo, Barberino, Remensi qui olim fuit Principis Lotharingii, & Regio Paris, duobusque Mediolanensibus emen-

Cod. 98. de Zosimo: ἔργοι δ' αὖ τις ἢ γράψαι αὐτὸν ἰσορίαν, ἀλλὰ μετα-
 ρητὴν τὴν Εὐναπίου, τῷ συντόμῳ μόνον διαφέρεισαν, καὶ ὅτι ἔχῃ, ὥστε ἐκεί-
 νος, ὅτι καὶ ἔτ' Στελίχωνα διαφέρει. Vossius de Hist. Græcis II. 18. Ex Hi-
 storia Eunapii solum de legationibus fragmentum beneficio V. C. Andrea Schotti lu-
 cent vidit, reliqua exstare dicuntur in Bibl. Veneta. Eo autem aequiore animo istis
 carimus, quod Zosimum habeamus. Quod in Bibl. Veneta extare reliqua Euna-
 pii Hist. dicuntur à Vossio, incerta fide tradi videtur, & jam pridem Jo. Leuncla-
 vius in Epist. ad Henricum Stephanum scripsit in Centuria Epistolar. Philologicar.
 Goldasti pag. 305. Eunapii fuisse libri XIV qui nusquam exstant, ne quidem in
 Italia. Zosimi sex tantum. Photium solum Eunapium ob prolixitatem ἑστραπῆς
 frequentiores improbat, Zosimum laudat ὡς σύντομον καὶ ἰσχυρὴν καὶ καθαρό-
 ῶς ἔχοντα ἀπλοκισμένον.

emendatas (quorum Varias Lectiones ex auctione Gudiana nactus sum) jampridem recuendas dare institui cum nova versione mea & notis, usus etiam observationibus Is. Casauboni, atque Variis Lect. & Codice Bodlejano, quas benevole mecum communicavit Clariss. Hudsonus. Præter Codices Vaticanum, Venetosque Gesnero memoratos, comperi etiam exstare MSS. Neapoli in Bibl. Patrum Augustinianorum in Cœnobio S. Johannis de Carbonaria. Prodierunt primum Græce è Jo. Sambuci Pannonii Tirnaviensis Bibliotheca, typis nitidis Antvverp. ex officina Christophori Plantini 1568. 8. subjectis ad calcem castigationibus *Hadriani Junii* Hornani, cujus deinde latina versio vidit lucem ibid. 1572. 8. Ab eo tempore *Hieron. Commelinus* Eunapium ex duobus MSS. Palatinis emendavit & supplavit, ediditque Græce & Latine, adjuncta Junii (licet à Græcis passim dissidente) versione Heidelb. 1596. 8. Editio Commeliniana recusa est Colonia Allobrogum sive Genævæ 1616. 8. atque *excerpta de legationibus* ex Historia Eunapiana Græce subjuncta habet ex eodem Schotti Codice. Ex his constat Eunapium Rhetorem à Lydis missum esse legatum ad Julianum Imperatorem pag. 17. seq. edit. Paris. & quum legatione cum magno successu functus esset, jussu à Juliano causam agere adversus potentem adversarium, idque fecisse cum laude, & judicibus persuasisse. Diversus hic videtur à nostro & ætate prior, idemque forte cum Eunapio τῷ ἐκ Φρυγίας Rhetore, cujus meminit Svidas in *Μεσώνιος*. De nostro videndus præ cæteris Hanckius lib. 2. de Romanar. rerum scriptoribus cap. 9. & Jonsius lib. 3. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 17. Cui in hoc uno non assentior, quod scribit eum vicesimo ætatis anno demum gentili religione imbutum, sive ex Christiano Ethnicum factum esse, idque Eunapium ipsum testari in *Ædesio*. En tibi ejus verba pag. 34. ὁ γὰρ ταῦτε γράφων ἐκ παιδὸς ἀκροατὴς χριστιανὸν γενόμενος, μόλις εἰς εἰκοστὴν ἔτη ἤλθει τῶν ἀληθεστέρων, ὅτω μέγα πρὸς ἡμᾶς τῆς ἱαμβλίστης φιλοσοφίας διεπέμψεν, συμπάρεσκεν τὰ χρόνια. Sane Chrysanthius ille qui à teneris Eunapium imbuit & consobrinam ejus Meliten habuit uxorem, Ethnicus fuit non Christianus: igitur & Eunapius ubique Christianismi hostem professus, non vigesimo anno primum Ethnica superstitione imbutus, sed tunc initiatus demum est arcanioribus Mysteriis Philosophiæ & Theurgiæ, quæ paullo ante

Gg

dixe-

dixerat præ Constantini Imp. metu jam cœpisse diutius oculi atque pertinacioris silentio involvi. Atque hunc esse verborum Eunapii sensum, & per ἀληθῆς illa intelligi mysteria Philosophiæ sublimioris, perspicue patet ex illis quæ de Iamblichio subjungit. Matutinas horas aliis arte Rhetorica imbuendis per aliquod temporis collocasse se refert ipse in Chrysanthio p. 153. Medicæ quoque artis peritus fuit, ut in eodem Chrysanthio scribit pag. 156. atque ab Oribasio Medico tetrabibulum ei suam, quæ etiamnum latine ex Jo. Baptistæ Rasarii versione exstat, inscribente, λογιώτατος appellatur. Confer Photium Cod. 219.

3. PETRUS gente Illyrius, patria Thessalonicensis, Rhetor sive Advocatus CPolitanus prudentiæ & eloquentiæ laude insignis fuit, quem Justinianus Imp. teste Procopio lib. 1. de bello Gothico cap. 3. & 4. legatum misit ad Amalasuntham Theodorici Italiæ Regis filiam, eaque interim à Gothis interfecta, bellum Theodahado jussit indicare, quod ille deprecans in literis ad Justinianum Imp. apud Cassiodorum X. 19. Variar. Petrum legatum vocat *virum eloquentissimum, doctrina summum, & conscientia claritate præcipuum*. Postea Patricium fecit etiam Justinianus, ac Magistrum officiorum, misitque de pace ad Chosroem magnum, ut narrat idem Procopius lib. 2. de bello Gothico cap. 22. & lib. 4. cap. 11. & Svidasin πέτρος, qui testatur scripsisse Historias & πρὸς πολιτικὴς κατὰ κράτος. Meminit hujus Petri & legationis ejus ad Persas etiam Menander Protector in excerptis de Legationibus pag. 150. Patricium & Magistrum sapientissimum vocat quoque Hermolaus Grammaticus, qui sub Justiniano scripsit, in Epitome Stephani Byz. in ἀκόνας. Corippus lib. 1. de laudibus Justinini minoris v. 25.

Successor que boni redi vivaque gloria Petri

Hinc Theodulus adest, patria gravitate Magister.

Eundem putat Valesius intelligi quem Vigilii Papa in Epistola Encyclica ad universam Ecclesiam *magnificum virum Petrum Referendarium* appellat, qui quoque memoratur in Synodo quinta. Sed diversum omnino putem Petrum Rhetorem (licet Clarissimo Kustero ad Svidam aliter videtur) quem Leontius Scholasticus in lib. III. Anthologiæ cap. 30. memorat spectantem in Dionysiis collapsio theatro obiisse. Non enim Rhetorem vocasset Poëta, sed Patricium & Magistrum.

strum. Quæ ex Petri hujus Magistri historiis supersunt excerpta de legationibus, incipiunt à legatione Parthorum ad Tiberium Imp. neque quicquam produnt recentius quam legationem barbarorum ad Julianum Apostatam. Confer Hanckium lib. 1. de Romanarum rerum scriptoribus capite 40. Nonnulla iisdem plane verbis leguntur in eclogis legationum ex Dione Cassio, ut Valesio etiam notatum. Christianum fuisse conjicio ex auctoritate quæ sub Justiniano principe valuit, Licet fateor argumentum esse non plane firmum, certumque.

4. PRISCUS è Panio Thraciæ * opido Rhetor & Sophista CPol. & Theodosii junioris ad Attilam legatus, ** scripsit *Historiam Byzantinam & de bello adversus Attilam* † libris VII. Male pro Prisco Παρισκᾶ scribitur apud Evagrium lib. 2. cap. 1. ut Valesius annotavit, & Περσικὸς apud Theophanem p. 100. ut animadversum Labbeo in protreptico, Valesio p. 74. ad Evagrium & Martino Hankio, qui de hoc scriptore bono & utili diligenter egit lib. de Byzantinis scriptoribus cap. 2. atque eundem ultra annum XV. Leonis Thracis Imp. sive Christi 471. superfuisse demonstravit. Præter illos Historiæ Byzantinæ libros, è quibus eclogæ legationum excerptæ

Gg 2

sunt

* *Panitem* Svidas, *Thracem* vocant Theophanes & auctor Chronici Alex. *Sophista* eisdem Svidæ appellatur; Evagrio I. 17. II. 1. & 5. & 16. & V. 24. & Nicephoro Callisto in præfat. pag. 35. *Rhetor*: & ante excerpta de legationibus *Rhetor ac Sophista*.

** Jornandes de rebus Geticis cap. 34. *Attila Hunnorum omnium Dominus, & pene totius Scythiæ Gentium solus in mundo regnator, qui erat famosa inter omnes gentes claritate mirabilis. Ad quem in legationem remissus à Theodosio juniore Priscus &c.* Eundem Priscum Historicum sæpius laudat Jornandes ut cap. 24. 35. 41. 49. atque Juvenius in Attilæ vita: De illa vero legatione sua fusc Priscus ipse in eclogis pag. 49. seq. edit. Regiæ.

† Apud Svidam male κατὰ Ἀττάλον pro κατὰ Ἀττίλαν, ut Valesio Hankius & Kusterus assentiuntur. Auctor Chronici Alex. pag. 318. cum de Attilæ & Alarici motibus & exitio retulisset, subiungit: περὶ τῆς πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκᾶ ὁ Θραξ. Evagrius lib. 1. c. 17. de eodem bello: ὃν περιέγραψεν ἡ ἐκ τῶν μαλίστα λογίως Πρίσκᾶ ὁ Ρήτωρ γράφει. Videtur autem, inquit Vollius p. 488. de Hist. Græcis, hodieque exstare. Sane citat Priscum Baptista Fulgosus in *Memorabiliis* libris; inque Bibl. Vaticana esse, auctor est Raphaël Volaterranus lib. XIII. *Anthropologia*. Superesse etiam ait in *Nomenclatore* suo Rob. Constantinus. Nemo tamen fuit hætenus qui eum in lucem protulerit, vel in Bibliotheca hodie superstite legisse se sit testatus.

sunt & quorum sextum laudat Stephanus Byz. in *αἰλωνα*, memorat Svidas etiam ejus *μελέταις* sive *declamationes* Rhetoricas, *Epistolasque*. Christianis scriptoribus recte cum accenset Caspar Barthius in *Adversariis*. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valesius ad Ammianum Marcellinum XXX. 2. Alius Priscus de quo in vitis Sophistarum Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) *ῥητορικῆς εἰς ἄκρον ἐληλακῶς* ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo *Βυζαντικὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in quibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usque ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris VII.* quorum exordio aliam à se composita testatus est, quemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit, itaque integrius opus vidit Svidas, qui memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci qui post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum *τῶν Αὐγυσταίων* quod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petitæ esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in *Λέων βασιλεύς*.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quibus ante abhor-

- a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphix, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philolophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad Vitas Patrum p. 74.
- b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.
- c) Photius: *ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, ἢ τις ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἱστορίας ἀγνοῦν, καὶ ὅτις, ἀπὲρ τῶν, εὐκλείδης, λέξεων ταῖς ἀνθροτάταις καὶ εὐσημοῖς καὶ εἰς ὅγκον τινα ἀνηγμέναις χρώμενος &c.*

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHristi 560.) ubi desit Agathias, usque ad Tiberii secundi excessum (CHristi A. 582.) à quo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in μῆναιδρος testatur animum appulisse ad scribendum μὲν πρὸ ἀποβίωσιν Ἀγαθίου cum Agathias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur; etiam in δοκιμάσας, μαυροκίθι & παλίωσι quæ loca in utroque indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protektorem*. Quod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. ο δὲ γε τῶν μεθ' αὐτῶν λεγόμενων περικτῶν, δηλοῖ δὲ τὸ ὅτι τῶν ἐν αὐτοῖς τῶν ἐς τὸ καταλεγομένων ἀξίας τὴν βασιλεὺς προσκεπασίν. Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroque glossario. Eclogæ illæ legationum quæ è Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quorum alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historiæ, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2. ubi cum Procopio, Agathia & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus Historiarum libros, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atque *Theophane* Byz. tum *Hesychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Suida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis rebusque CPolitana Historiam spectantibus cum notis & animadversionibus. His addenda excerpta è *Nonno* Phoriana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à CHristi sacris Photio teste alienus, scripsit ἑλγῆ. * *Historicæ* sive *Commentariorum* libros XXII. de rebus ab A. C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

Gg 3

ad

* Ita etiam postea Commentarios suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

sunt & quorum sextum laudat Stephanus Byz. in *οὐλωνι*, memorat Svidas etiam ejus *μελέταις* sive *declamationes* Rhetoricas, *Epistolaeque*. Christianis scriptoribus recte eum accenset Caspar Barthius in *Adversariis*. Historiæ Byz. scriptorem diligentissimum vocat Valesius ad *Ammianum Marcellinum* XXX, 2. Alius Priscus de quo in vitis *Sophistarum* Eunapius.

5. MALCHUS patria Philadelphiensis a) Syrus, Sophistam egit CPoli, b) *ρητορικῆς εἰς ἄκρον ἐληλακώς* ut de eo Photius Cod. LXXVIII. qui Christianum etiam fuisse testatur. Scripsit eleganti Stylo *Βυζαντικὰ* sive *Historiam* (ab extremis Leonis primi Imperatoris in quibus substitit Priscus sive ab A. C. 457. usque ad necem Julii Nepotis, occisum A. C. 480.) *libris VII.* quorum exordio aliam jam à se composita testatus est, quemadmodum & in extremo libri ultimi plura se, si suppeteret vita scripturum promisit, itaque integrius opus vidit Svidas, qui memorat Malchi *Historiam à Constantino Magno ad Anastasium usque* (ab A. C. 491. per annos XXVII. Imperatorem) in qua res quoque Zenonis Isaurici ac Basilisci qui post Nepotem regnarunt fusius fuit persecutus, inter alia graphice etiam descripsit ac deploravit conflagrationem publicæ Bibliothecæ CPol. & statuarum *ἡ Ἀνυμνασία* quod incendium Basilisco imperante accidit, & ad centum viginti millia Codicum absumsit. Vide Cangii CPolin Christianam libro 2. pag. 150. Ex duobus quæ exstant Malchi eclogis Legationum posterior è prioribus, prior è posterioribus libris petita esse videntur. Allegatur Malchus ubi de incendio Bibliothecæ & Palatii sermo est, à Zonara T. 2. pag. 52. Vide & Svidam in *Λέων βασιλεύς*.

6. MENANDER Euphratæ Byzantini F. Herodoti cujusdam frater, imperante Mauricio ad studia literarum à quibus ante abhpr-

- a) Philadelphiensem Photius fuisse testatur. Licet autem plures fuerint Philadelphe, tamen illam Syriæ intelligendam vel nomen Malchi docet. Et fortasse fuit hic ex posteris ejusdem gentis, è qua Malchus, qui deinde sub Porphyrii nomine fuit inter Græcos Philolophos notissimus, de quo supra lib. IV. cap. 24. De aliis Malchis dixi ad Eunapium. Vide etiam Rosweidum ad *Vitas Patrum* p. 74.
- b) Hinc Sophistam Byzantium Svidas appellat.
- c) Photius: *ἔστι δ' ὁ συγγραφεὺς Φιλαδελφεὺς, εἴ τις ἄλλος κατὰ συγγραφὴν ἰσορίας ἀξίος, καὶ χρεὶς, ἀπέριττος, ἐυκρινὴς, λίξεων ταῖς ἀνιδροταταῖς καὶ εὐσήμεῖς καὶ εἰς ὅμοιους τινὰ ἀνηγμέναις χρώμενος* &c.

abhorruerat, applicans animum scripsit *historiarum libros VIII.* ab anno Justiniani Imp. XXXIII. (CHristi 560.) ubi desit Agathias, usque ad Tiberii secundi excessum (CHristi A. 582.) à quo auspicatur Theophylactus Simocatta. Ipse se apud Svidam in μναιδρος testatur animum appulisse ad scribendum μὲν τὴν ὑποβίωσιν Ἀγαθίου cum Agathias jam esset defunctus, neque continuare ipse Historiam sum posset. Ab eodem Svida pluribus locis fragmenta ex hoc Menandro afferuntur; etiam in δοκιμάσας, μακροί & παλαιοί quæ loca in utroque indice Clariss. Kusteri omissa, sed à Valesio pridem annotata sunt. Idem Svidas Menandrum vocat *Protectorem*. Quod nomen explicat Menander ipse in eclogis legationum pag. 171. ο δὲ γὰρ τῶν μεθ' αὐτὸν λαγρόμενοι περικτωρ, ὅλοι δὲ τῶν ἑωμενοῖς τὴν ἐς ἑτο καταλεγόμενοι ἀξίας τὴν βασιλεῖον προσκεπασίν. Sed fuse de hac dignitate Cangius in utroque glossario. Eclogæ illæ legationum quæ è Menandri Historia excerptæ exstant paullo confuso ordine ac perturbato, ex duobus Codicibus Bavarico & Andreæ Schotti vulgatæ ab Hæschelio sunt, quorum alter altero integrior fuit & diversas forte collectiones Theodosii alter, alter Joannis CPolitani exhibuit. Meminere Menandri præterea Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 3. Historia, & Constantinus Porphyrogenneta lib. 1. de thematibus cap. 2, ubi cum Procopio, Agathia & Hesychio illustri jungit.

7. De *Theophylacto Simocatta* è quo & ipso excerpta Legationum in editione Regia pag. 176. seq. leguntur, dicam infra, ubi ejus *Historiarum libros*, qui etiamnum exstant, recensebo.

Post hæc de legationibus excerpta Labbeus subjunxit Eclogas Photii ex *Olympiodoro*, *Candido*, atque *Theophane Byz.* tum *Hesychii* illustris de rebus CPol. cum versione & notis Meursii, & ex *Suida* Lexico excerpta de Imperatoribus Orientis, aliisque personis rebusque CPolitana Historiam spectantibus cum notis & animadversionibus. His addenda excerpta è *Nonno* Photiana.

8. OLYMPIODORUS ex Thebis Ægypti oriundus & Theodosii ad Hunnos legatus, licet à CHristi sacris Photio teste alienus, scripsit ὕλης * *Historicæ sive Commentariorum libros XXII.* de rebus ab A. C. 407. Honorio septimum & Theodosio juniore COSS.

G g 3

ad

* Ita etiam postea Commentarios suos inscripsit Nicephorus Bryennius.

ad A. C. 425. qvo Valentinianus III. secundum Consul, renunciatus est Augustus. Argumenta librorum, qvos eidem Theodosio Auctor dicavit, refert Photius Cod. 80. qvι ποιητὴν τὸ Ὀμπιόδευμα (non *Poëtam* ut vulgo interpretantur, sed ut Reinesius * II. 5. Var. Lect. pag. 154. seq. *Operatorem Chymicum*) fuisse, ex ipsiusmet testimonio refert. Ac certe ποιῆσιν pro operatione Chemica poni pervulgatum, ut Cangius in glossario Græco bene observavit, necmodo inter Chemicorum nomina Olympiodorus occurrit, in MS. Collectione Chemicorum Græcorum de qua libro VI. pluribus erit dicendi locus, Γίνωσκε ὡς Φίλιππος καὶ τὰ ὀνόματα ποιητῶν, δόξα Πλάτων, Ἀριστοτέλης, Ἰωάννης ἱερεὺς, Δημόκριτος, Ζώσιμος ὁ μέγας, Ὀλυμπιόδωρος, Στέφανος ὁ Φιλόσοφος, Σοφῆς ὁ ἐν Περσίδι &c. sed etiam inter scripta ipsa Chemica habeo unum hoc titulo: Ὀλυμπιόδωρος Φιλόσοφος Ἀλεξανδρέως πρὸς Πηγάσιον τὴν βασιλίαν Ἀρμενίας εἰς τὴν κτ' ἐνέργειαν Ζωσίμου, ὅσα δὲ ἔρμηνει τῶν Φιλοσόφων ἦσαν ἡρημένα. Notandum tamen hunc Olympiodorum dici Alexandrinum non Thebanum, deinde ferri ejus commentarium in scriptum Zosimi, cum Zosimus Historicus Historicum Olympiodorum, nominetenus citet lib. V. c. 27. adeoq; eum ætate non videatur præcessisse. Sed dicere ad hoc licet vel eodem tempore ambos scripsisse Zosimum & Olympiodorum, qvod verisimillimum mihi videtur, vel alium fuisse Zosimum Thebanum Panopolitam (Svidæ Alexandrinum) Chymicum ab Historico, vel locum in qvo Olympiodori mentio, per glossema libris Zosimi Historici insertum esse, ut visum Lambecio, qvem vide lib. VI. p. 177. sq. 188. Certe Olympiodorus ibi fere, ubi definit Zosimus, auspicatus historiam suam multo quam ille longius produxit. Prodierunt excerpta ex Olympiodori Historicis Commentariis, ne Photii editiones memorem, etiam in Tomo tertio minorū Historiæ Romanæ scriptorum, sed min⁹ integra ex Bibl. Francisci Pithœi cum versione & notis *Frid. Sylburgii* Francof. 1590. fol. De aliis Olympiodoris, ut Peripatetico Procli præceptore, & altero juniore Alexandrino qvi vitam Platonis & commentarios in Platonis Alcibiadem, Gorgiam, Phædonem, Philebum & alia forte nonnulla scripsit, qvemadmodum & de Olympiodoro Christiano scriptore & Diacono Alexandrino qvem Philosophum & πλὴν τὰ θεία vocat Anastasius Sinaita (qvi sæculo VI. extremo vixit) sub finem libri VI. in.

Hexaë-

* Confer Reinesii Epistolas ad Neiteros pag. 19. Hermanni Conringii de Hermetica Medicina pag. 49. & Olavi Borrichii de sapientia Ægyptiorum p. 25. 34.

Hexaëmeron, alibi dixi. Omitto Olympiodorum λοχαγὸν sive ductorem manipuli, cujus meminit Plutarchus in Aristide pag. 327. & Olympiodorum Thessalum, Hippodromi Sophistæ Patrem, de quo Philostratus. Olympiodori nescio cujus Rhetoris περὶ τῶν ἀντιπαρατίων λόγων διάταξις MS. fuit inter libros Gudianos.

9. CANDIDUS Isaurus sub Anastasio ut videtur scripsit affectata ut arguit Photius dictione, *Historiarum* ab auspiciis Leonis Thracis usq; ad obitum Zenonis Isaurici *libros tres*. Idem Photius Cod. 79. ubi argumentum operis recenset, de auctore qvi Christianus fuit hæc habet: ἐστὶ δὲ πατριδὸς μὲν Ἰσαυρίας, ὡς αὐτὸς Φησὶ, τῆς τραχείας, ὑπὸ τῆς δεινίας δ' ἔχεν ὑπογραφεὺς (notarius sive tabularius) τῶν ἐν Ἰσαυρίαις πλείστον ἰχυοσάντων· τὴν δὲ θρησκείαν χριστιανὸς ἦν καὶ ὁρθόδοξος, τὴν τε τοῦ πατρὸς συνόδον ἐπαύριον εἶπε, καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καινοτομούντων κατὰ πλείονα δικαίως. Fragmentum ex hoc Candido Historico, habet Svidas in χειρίζω, ubi pro κάδδος ἰστοριογράφος, qvem ex corrupto Svidæ loco retulit etiam Simlerus in suam Bibl. & Mallincrotus in sua de Historicis Græcis paralipomena, legendum esse κἀνδίδος, monuit Clariss. Kusterus, & ante eum Reinesius III. 2. Var. lect. pag. 366. & Valesius pag. 74. ad Evagrii II. 16.

10. THEOPHANES Byzantius à Theophane Confessore, qvi in sua Chronicorum Syncelli continuatione & ipse res Justinianus utriusque ac Justiniani attingit, diversus, eoq; multis ut videtur annis antiquior & sub Mauritio forte Imp. clarus, scripsit præter Commentarios de rebus Justiniani Imp. quorum libro primo meminit, *X. libros Historiarum* ab anno secundo Justinii junioris (Christi 567.) ad annum ejusdem Justinii duodecesimum (Christi 577.) ita ut singulis libris singulos annos tribuisse videatur. Excerpta ex illis servavit Photius Cod. 64. plures etiam postea, quibus decem istos continuaverit libros composuisse testatus.

11. NONNOSUS Νόννος, Christianus scriptor, tradidit *Historiam legationum suarum*, cujus argumentum & ex illa excerpta quædam servavit Photius Cod. 3. Fuit autem Nonnosus hic Justiniani Imp. ad Æthiopum Auxumitarum Regem Elesbaam, ad Homeritas, Saracenos quorum φύλαρχος Caisus erat, & ad alios Orientis populos

* De hoc supra cap. 4. pag. 151. seq. qvem *Georgium Theophanem* nescio quo auctore vocant Vossius de Hist. Græcis pag. 285. & Reinesius de palatio Lateranensi pag. 83. 84. Ansa forte, qvoad *Georgium Syncellum* continuavit.

los legatus, filius Abrahami presbyteri quem Justinus Thrax & Justinianus Legatum misere ad Alamundarum & jam memoratum Caisum præfectos Saracenorum: & Nonnosus nepos qui ad Aretham eorundem Saracenorum præfectum legationem nomine Anastasii Imp. obierat. Hæc è Nonnosus nepote excerpta Photiana in Labbei eclogis nescio quomodo omissa sunt.

12. HESYCHIUS illustris, a) patriâ Milesius, Hesychi Advocati & Sophiæ Filius, scriptor (licet Svidæ b) aliud videtur) itidem Christianus, Justiniani Imp. temporibus composuit *Historiam Chronicam* sex *τμήμασι* c) sive *διασήμασι* distinctam, quorum 1) de rebus quæ à Belo Assyriorum Rege bellum Trojanum antecesserunt, 2) ab Illo capto ad Romam usque conditam, 3.) ab Urbe condita usque ad Consules creatos Olympiade LXVIII. 4) à Consulatum initio usque ad Julium Cæsarem. 5.) à Julio Cæsare usque ad Constantinopolin à Constantino M. instauratam. 6) à Constantino M. usque ad excessum Anastasii Dicori Imp. Vide Photium Cod. LXIX. & Svidam in *Ἡσύχιῳ*. Sexti *τμήματι* initium ad nos puto pervenisse, sub titulo: *Πάτρια* d) *Κωνσταντινουπόλεως*, quæ adeo à Svi-

a) *Ἰλυσσιος* non est nomen proprium, sed dignitatis, ut multi jam animadverterunt, Vide Colomesium ad Gyraldi dialogos de Poëtis pag. 145. Hanckium de Byz Historiæ scriptoribus cap. 4. Meursium in glossar. & notis ad Hesychn. ac præcipue Cangium in glossario Græco, Jonsium pag. 307. & Edmundum Chilmeadum ad Malalæ Chronicon T. 1. pag. 377.

b) Svidas Christianum non esse Hesychium, collegit ex eo, quod in libello de viris eruditione claris Christianos scriptores non memorat. sed aliud ejus fuit institutum, & in eo ipso libello memorat Sibyllam Chaldæam de Christo vaticinatam, Tribonianumque tanquam *Ἑλληνα* h. e. Ethnicum atque *ἄθεον* perstringit. Itaque Christianum fuisse existimant H. Stephanus, Vossius pag. 268. de Hist. Græcis, Hanckius, Caveus, aliique, quibus libenter assentior.

c) *τμήματα* Photius appellat, *διασήματα* Svidas, & auctor glossarii juris in *παλματικῆς* ubi laudatur *Ἡσύχιῳ* ὁ *Ἰλυσσιος* ὁ *Φιλοσοφίας* ἐπὶ *τῆς Μηλησίας* ἐν τῷ *ἐχρονικῷ διασήματι* τῆς *ισορίας*. Idem in *Φόβῳ* allegat Hesychium ἐν τῷ *5^ῳ διασήματι*.

d) Sic Hyasis sive Oasis urbis Libyæ τὰ *πάτρια* sive origines atque Antiquitates scripsit Soterichus Poëta teste Steph. in *ἱστορίαις*: Diogenes Cyzicenus τὰ *πάτρια Κυζικῆς* Svidæ laudata in *Διογ.* & eidem Stephano in *βέσβικῳ*, atque alibi: Claudianus τὰ *πάτρια Τάρσῳ*, *Ἀναζαρβῷ*, *Βιρυτῷ*, *Νικαίας*, ut ad epigrammata Claudiani Græca annotatum in veteri Codice Allatius reperit, qui etiam in Excerptis Rhetorum pag. 256. edidit apostasmatum Callinici Sophistæ ἐκ τῶν εἰς τὰ *πάτρια*

Svida * totum opus Chronicae Historiae laudante haud singillatim memorari, minime est mirum. Primus illa sub *Georgii Codini*, qui excerptis ac servavit, nomine Graece & Latine edidit *Georgius Doufa* Jani F. *πρὸς πατρίων τῆς Κωνσταντινῆς πόλεως παρεκβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τῆς χρονολογίας*, Heidelbergæ apud Hieronymum Commelinum 1596. 8. & Genev. 1607. 8. Inde eadem integriora paullo, veluti nondum edita ad calcem libelli Hefychii de viris illustribus, è MS. Palatino Graece cum versione sua & notis sub vero Hefychii nomine vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1613. 8. adjunxitque *Bessarionis* Cardinalis Epistolam scriptam Graeco vulgari sermone ad Thomæ Palæologi filiorum pædagogum Româ datam 9. August. 1465. qua eum hortatur ut cum Critopulo Medico diligentem eorum curam habeat, neque Anconæ diutius subsistat, sed Siciliam petat. Meursii versio notæque à *Labbeo* in editione Regia una cum Græcis recusæ ex illius editione sunt. Nonnulla in illa editione castigant Allatius ad Eustathii Hexæmeron pag. 126. & Amplissimus Vir Gisbertus Cuperus lib. IV. Observationum cap. 14. Interpretationis Doufianæ errores notavit *Jac. Gesnerus* Observationibus in Codinum, lib. 3. cap. 18. ejusque editionem è Bavarico Codice auctiorem fecit cap. 19. *Nos etiam*, inquit Allatius diatriba de Georgiis p. 362. *ex alio MSto Codice multo hisce plura in nostro* ** *Variorum Antiquorum Tomo I. protulimus, adeo ut jam Lector opus absolutum ferme habeat. Nec aliud ab hoc opus esse mihi autumo, quod in Bibliotheca Carthusiæ Neapolitana in indice MStorum legitur Georgii Codini Chronologia CPolitana. Legitur etiam MS. Romæ in Bibliotheca Vallicellana D. 23. & Scoriaci in Regia. Neque alius à Codino est Georgius Constantini qui πάτρια Constantinopolis & librum de Sapientia scripsisse traditur à Gesnero, Constantinus enim, ni fallor, locum Codini occupavit. Errorem secuti sunt Gesneriani Epitomatores Robertus Constantinus, & qui sine ullo delectu atque examine omnia exscribit Paulus Bolduanus. Liber vero ipsius de Sapientia nullus alius esse videtur, quam ea pars πατρίων qua in exstructione Templi CPol. S. Sophia enarranda impenditur. Confer quæ de Codino infra, ubi pleniorum Originum ejus CPolitanarum*

H

editio-

Libri 5ti Pars Altera.

τρια Ρώμης. Tzetzes Chiliad. 2. versu 973. ubi de Apollonio Tyanensi: γράφουσιν ταῦτα πάτρια ἢ χρονικῶν τι πλεονάζον. Constantinus Porphyrog. II. 12. themat. pag. 111. οἱ τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίῃς.

* Vide quæ supra pag. 137.

** Non vidit lucem, quod sciam.

editionem à Petro Lambecio curatam recensebo. Hesychium illustrem citat Tzetzes Chiliad. 3. versu 877. atque inter alios qui Justiniani temporibus *Ἐπὶ τῆς Ἰουστινιανῆς βασιλείας* scripserunt, Constantinus Porphyrogenitus lib. 1. themate 2. nec non lib. 2. themate 8. ubi de Indictionum origine.

Memorat & Photius alterum Hesychii hujus opus *de rebus sub Justino Thrace & per primores Justiniani annos gestis*, quod ulterius continuare mors acerba filii Joannis haud permittit.

Cæterum superest adhuc libellus Hesychii illustris *περὶ τῶν ἐν παιδείᾳ ἀλαμψάντων σοφῶν*, de his qui eruditionis fama claruerunt, digestus ordine nominum Alphabetico, & iisdem passim verbis, quibus utitur Laërtius, pauca quædam de illis perstringens. Meminit ejus Svidas qui vocat *ὀνοματολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομασάντων*, quia vero subjungit *ἡ Ἐπιτομή ἐστὶ τὸ πρὸ τοῦ βιβλίου*, hoc potest ita intelligi, ut duos libros ejusdem argumenti composuerit Hesychius, unum uberiorem quem Callimachi exemplo inscripserit *πίνακα*, & alterum qui hodie exstat breviorē *ὀνοματολόγον* qui fuerit prioris veluti Epitome. Equidem Meursius putat supplenda esse verba: *Διογένην τὸν Λαέρτιον μνησθέντα ἡ Ἐπιτομή ἐστὶ τὸ παρὸν βιβλίον*. Sed quanquam plurima è Laërtio iisdem ut jam dixi verbis repetiit, Epitomen tamen Laërtii neutiquam præstat, ne dicam Codicem nullum Svidæ MS. conjecturæ Meursii audaciori suffragari, & Hesychium multa referre de quibus in Laërtio ne γέρ. Nonnulla ex Hesychii libello verbotenus Svidas, non tantum in *Ξάνθῳ*, *Ξενοκράτῃ*, *Ποτίμων Μιτυληναίῳ*, *Φαίδῳ*, sed etiam in *Ἀπολλωνίῳ*, *Ἀριστῇ* & aliis quamplurimis in locis. Prodiit primum Græce è Bibliotheca Jo. Sambuci Antvverpiæ, typis nitidis A. 1572. 8. apud Christophorum Plantinum, subjunctaque ad calcem versio latina *Hadriani Junii* cum ejus castigationibus, in quibus ut Hesychium è Laërtio ita Laërtium vicissim ex Hesychio subinde emendandum demonstrat. Postea Græce & Latine prodiit cum Junii versione & notis, novisque *Henr. Stephani* animadversionibus ad calcem *Diogenis Laërtii*, ex laudati Stephani officina A. 1594. 8. Illa Laërtii editio & cum illa Hesychii libellus recususest Genevæ apud Jo. Vignon 1615. 8. Interim *Joannes Meursius* Lugduni Bat. 1613. 8. Hesychii opuscula atque in his præsentem libellum vulgavit, castigationibusque Junii ac Stephani notis

tas suas addidit. Junii autem versio latina non ut ab H. Stephano Græcis ex adverso per singulas paginas posita est, sed separatim ad calcem voluminis excusa legitur.

Alii Hesychii.

Hesychius *Ægyptius* Episcopus, A. C. 310. vel 311. Alexandria passus Martyrium cujus meminere Eusebius VIII 13. Hist. p. 308. & Martyrologia 26. Nov. Idem habetur qvi Græcam versionem sacrorum librorum V. T. emendavit, ut dixi lib. 3. c. 13 §. 14. Atqve eundem suspicor primum auctorem glossarii, ab aliis deinde interpolati truncatique quod sub Hesychii *Alexandrini* nomine habemus, vide supra lib. 4. cap. 35.

Hesychius *Alexandrie* minoris Episcopus, qvi Concilio Antiocheno & Nicæno primo interfuit.

Hesychius *Apameensis*. infra, in Justino Hesychio.

Hesychius *CPolitanus* presbyter, cujus λόγος quatuor de serpente æneo Moyſis memorat Photius Cod. 51. Idem forte cujus meminit Philostorgius VI. 1.

Hesychius vir *Consularis* de quo Hieron. ad Pammachium Epist. 101. de optimo genere interpretandi: *Dudum Esychium Virum Consularem contra quem Patriarcha Gamaliel gravissimas exercuit inimicitias, Theodosius Princeps capite damnavit, quod sollicitato notario chartas illius invasisset.* Hesychium intelligo proconsulem Achaia, ad quem Theodosii lex in Codice Theodosiano l. ult. de principibus agentium in rebus. Ad Hesychium Proconsulem etiam Epistola Nili 292. libri 2. edit. Allatianæ. Ad hunc forte etiam Libanii Epist.

Hesychius qvi cum Synesio ad *Geometria* studium incubuit, postea Magistratu aliquo functus. Vide Synesii Epist. 92.

Hesychius *Glossarii* sive *Lexici* auctor, supra in Hesychio *Ægyptio*.

Hesychius *presbyter Hierosol.* quem Theophanes p. 71. ad Annum Theodosii jun. VII. scribit διδασκαλίας sive literarum sacrarum doctrina floruisse, ejusque obitum refert p. 79. ad annum Theodosii XXVI. Christi 433. Eundem Græci in Menologio 28. Martii scribunt exhaustisse fontes omnes scientiæ & sapientiæ & omnem Scripturam interpretatum esse ac perspicue explicasse atqve ad multorum utilitatem proposuisse. Ejusdem meminit

Cyrillus in Vita S. Euthymii. Confer Henschenium Tomo 3, ad 28. Martii pag. 713. De Hesychii Hierosol. scriptis non repetam quæ erudite Labbeus, Caveusque. Tantum notabo 1) *συχρόν* ejus sive *κεφάλαια* in XII. Prophetas Minores cum latina versione sua edidisse Conradum Rittershusium in Asse fatidico, sive XII. Prophetis Metaphrasi latina donatis, Ambergæ 1604. 8. Confer de illis *κεφάλαις* Richardi Simonis Epistolas Criticas Gallice excusas Basileæ p. 75. seq. Laudantur & ejus scholia in *Ezechielem* ac *Jobum* atque Conradus Clause-
 rus præf. ad Procopium Gazæum in Pentateuchum: *Utinam, inquit, haberemus Hesychii scholia in Ezechielem atque adeo omnes Prophetas. Incredibile dictum est, quantum lucis accessurum esset Prophetica lectioni.* Minores Prophetas cum commentariis Theodoreti & Hesychii extare in Codice Regis Paris. 1892. testatur doctissimus Montfauconus p. 316. Palæographiæ Græcæ. 2) Hesychium Hierosol. in *Psalms* è MS. Veneto edere promisit C. V. Anselmus Bandurius, & Codicis illius initio mutili meminit laudatus Montfauconus in Diario Italico pag 46. Habeo & ipse Homilias quasdam Græcas MSS. in *Psalms*, quas alii Codices Chrysostomo, alii rectius Hesychio tribuunt. Proæmium Hesychii in *Psalms* fuit apud Jac. Sadoletum, qui de eo ita in Epist. ad Erasmus: *De Hesychio quod quæris, habueram Psalmorum Græcorum librum vetustate insignem, in eo proæmium Hesychii luculente scriptum in eam sententiam, ut probare conaretur omnes Psalmos Davidis esse. Is liber mihi cum cæteris omnibus periit. Reliqua sunt apud me Græca collectanea in Psalmos, incerto auctore scripta non tam copiose quam eleganter, quibus præcipue utor: in iisdem interdum citatur Hesychius.* 3) Libri VII. Explanationum allegoricarum in *Leviticum* ad Diaconum Eutychianum latine quidem tantum exstant, laudati pridem Amalario, Rabano, Strabo, aliisque, & editi Basil. 1527. fol. Paris. 1581. 8. & in Bibliothecis Patrum: sed videntur utique scriptoris esse Græci, Hesychii nempe, ut titulus habet, Hierosolymitani † presbyteri, versi latine ab interprete nescio quo, Hesychius.

† In glossa Ordinaria vocatur etiam Episcopus, sed non est tanta illius auctoritas, ut ideo non possit tribui Hesychio qui presbyter Hierosolymitanus A. C. 433. obiit & ab explanatione Scripturarum magnam sibi celebritatem nominis parasse in Menologio Græcorum ad 28. Martii traditur.

Hesychius enim Salonitanus ut is fuerit nihil est necesse, qui verba S. Scripturæ ex Hieronymi versione adscripsit. Confer Richardum Simonem in Censura Bibliothecæ Divinæ Hieronymianæ Gallice edita p. 35. seq. 40. seq. & in Epistolis Criticis p. 69. seq. & T. 4. Bibl. Criticæ p. 55. Salmasium de transubstantiatione p. 57. Edm. Albertinum de Evcharistia p. 847. Labbeum de Scriptoribus Ecclesiasticis T. 1. p. 633. seq. & Antonium Arnaldum in scripto Gallico: Tradition de l'Eglise touchant l'Evcharistie T. 4. de la perpetuité de la foy p. 21. seq. 4) *Sermo de resurrectione* in Codice Regio Paris. fertur sub titulo *Ἡσυχία & Θεολόγος*, uti Trithemius & Sixtus Senensis nescio quo auctore Hesychium presb. Hierosol. tradunt Gregorii Nazianzeni, qui *Theologi* nomine communiter venit, fuisse discipulum. Eadem secunda de Paschate legitur inter Homilias Greg. Nysseni, sed stylo, * ut observat Combesius, prorsus abhorrente, qui illam cum altera *de hora qua crucifixus est Dominus*, latine ex versione sua dedit etiam in Bibl. concionatoria. In eadem & in supplemento Bibliothecæ Patrum Paris. T. 1. pag. 821. & T. 12. Lugd. p. 190. exstat latine Carolo Fabiano interprete Oratio in *S. Andreæ Apostolum* de qua Photius Cod. 269. licet Thomas ibi pro Andreæ nomine legitur. Græce habuit Allatius, incipit: *σάλπιγξ ἡμᾶς Ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισι.* 5) Hesychii presb. Hierosol. *Historia Ecclesiastica* ** respicitur in Chron. Alex. pag. 371. ubi Hesychius citatur cum Sozomeno & Theodorito ubi de rebus Theodori Mopsvestri sermo est. 6) *Vita Longini Centurionis* & duorum sociorum Martyrum quæ ex MS. Vaticano 1190. pag. 117. exhibetur ab Henschenio T. 2. ad XV. Martii Græce pag. 736. & latine p. 386. non videtur ut editor voluit, Hesychii presbyteri Hierosol. illius qui sub Theodosio juniore vixit, sed longe junioris scriptoris. Confer Tillemontium Memor. Hist. Eccles. T. 1. p. 254. 7) Allatius sub Hesychii Hierosol. nomine habuit Homiliam Hesychii Hierosol. presb. *εις τὴν ὑπαπαντήν*, incipit: *Ἡ μὲν ἰορτὴ λέγεται καὶ Σαρσίαν.*

Hh 3

In

* Confer Rich. Simonis Hist. Crit. Novi Test. T. 3. p. 112.

** Vide supra cap. 4. §. 28. pag. 113.

In SS. *Apostolus Petrum & Paulum*, incipit: καλὸν μὲν τὴν
 δὸν τῆς ἐαρινῆς.

In S. *Procopium Martyrem*, incipit: προκοπίῳ τῷ θυσίαν ὁ
 Χριστὸς ἐτεφάνωσεν ταύρον αὐτὸν ἰδὼν.

In *Lazarum quatríduanum*, incipit: δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς
 Λαζάρῳ αὐθις.

8. De fragmento *Homiliae in Natalem Christi* dictum supra cap. 4. p. 145.

Alius *Hesychius Presbyter* ac deinde *Episcopus Hierosolymitanus* circa A.
 C. 600. ad quem *Epistola Gregorii M. lib. IX. Epist. 4.*

Hesychius Episcopus quem cum aliis sex *Episcopis* missum ab *Apostolis*
Petro & Paulo ad Hispanos tradunt. Vide *Papebrochium T. 3.*
ad XV. Maji pag. 442. & Tillemontium T. 1. memor. Hist.
Eccles. pag. 501.

Justinus Hesychius, *Apameensis*, *Amelii Philosophi adoptivus*, cui
 libros suos legavit. *Porphyr. in vita Plotini c. 3.*

Hesychius λαμπροτατῷ qui domum splendidam construxerat animi
 ornandi negligens ac securus, ad quem *Epistola 156. Isidori Pe-*
lusiotæ lib. 2.

Hesychius libertus Augusti Imp. memoratus in veteri inscriptione
 apud *Gruterum*, p. DLXIV. 2. ut alios *Hesychios libertos* in
 eodem *Gruteriano thesauro* obvios præteream.

Hesychios Martyres præter *Ægyptium* supra memoratum plures alios
 celebrant *Martyrologia & Menologia* ut 15. Junii, 3. Julii, 2. Se-
 ptembris, 3. Octobris, 7. & 18. Nov. &c.

Hesychius Medicus & Grammaticus CPoli sub *Leone I. Imp.* Vide *Svi-*
 dam in *ἱάκωβῳ*.

Hesychius Monachus, S. *Hilarionis* amicus de quo *Hieronymus* in ejus
 vita quæ inter hujus *Epistolas* atque apud *Surium* 21. Octobr.
 legitur.

Hesychius Salonitanus in *Dalmatia* *Episcopus*, cujus *Epistola una* ad
Augustinum & duæ ad eum Augustini exstant, num. 78. 79. 80.
 (in nova edit. 197. 198. 199.) *Augustinus XX. 5. de Civ. DEI:*
Epistola quam rescripsi ad beatæ memoria virum Hesychium Salonitanæ Urbis
Episcopum, cujus *Epistola titulus est de fine sæculi.* Est illa *Epist. 80. (in*
 nova

nova edit. 199.) Epistola prima Zosimi Papæ ad hunc Hesychium data fertur Honorio XII. & Theodosio VIII. COSS. hoc est A. C. 418. T. 1. Concilior. edit. Binianæ pag. 711.

Hesychius ταχυγράφων quem in Originibus CPolitanis citat Codinus, vereor ne idem sit cum Hesychio Milesio, licet à Codino refertur inter eos qui instaurationi Urbis à Constantino M. factæ αὐτόπῳ interfuerunt. Etiam Hesychium Milesium, tabularium vocat Barthius p. 103. ad Claudianum.

Hesychius *Viennensis* Episcopus, cui successit Alcimus Avitus.

Adde his Hesychiam fœminam, Sacerdotem Minervæ, cujus nomine studium quietis & concordiæ svasit Oraculum Atheniensibus. Vide Plutarchum in Nicia p. 532. & libro de Pythia versibus non vaticinante p. 403.

Post Hesychii Milesii πατέρα Κωνσταντινῆς Labbeus in Tomo primo Corporis Byzantini subjunxit loca ex Svida ad Historiam Byz. pertinentia, cum versione Æmilii Porti, illa nempe quæ Svidas habet in Ἀραδίας, Ἀράπι, Ἀγγέλι, Ἀθηναί, Ἀκακί, Ἀναστάσι, Ἀναστάσι σιλεντάρει, Ἀντίοχ, ὁ πραιπόσιτ, Ἀπολλων, ἀράλμα, Ἀρδαβύρι, Ἀρειανός, Ἀρμάπ, Ἀρματ, Ἀρτέμι, Ἀυγας, Ἀφασία, Ἀφροδίτη, βασιλική, βασιλίσκη, Βελιπέριος, Βημάρχιος, Βηρίη, Βόαστορος, Βόαστοροι, Βέλγαροι, Βυζάντιον, Γενάδιος, Γενικός, Γεώργι, Γέσι, Γραττιανός, Δημήτηρ, Διονύσι, Ἑλπίη, Ἑλεύσιος, Ἑλικώνιος, Ἑρμῆν, Ἑρμόλαος, Ἑσία, Ἑσιάδες, Ἑυξῆνος, Εὐσέδι, Εὐτρόπι, Εὐτέχης, Εὐφημίας, Εὐφήμι, Ζεύξιππος, Ζεύς, Ζήνων ὁ βασιλεὺς, Ἥρα, Ἡράκλει βασιλεὺς, Ἡράκλει στρατηγός, Ησύχι, Ἰαννάρι, Ἰγνάπι, Ἰλλ, Ἰοβιανός, Ἰαλιανός, Ἰασηνιανός, Ἰασηνιανός ὁ ῥινότμητ, Ἰασην, Ἰωάννης Ἀντιοχένος, Θειμίσ, Θεόδωτ, Θεόδοσι, Θεόδωρ ὁ δὲ ἀναγινωσκῶν, Θεόφυλακτος σοφιστής, Κωνσταντῖνος, Κωνσταντῖος, Κωνσταντινῆς πόλις, Κυρήγιον, Κύρος Παιοπολίτης, Λεόντιος Τριπέλειος, Λεόντιος Μοναχός, Λέων Βυζάντιος Φιλόσοφος, Λέων βασιλεὺς, Μακεδόνιος, Μάλχος, Μάμας, Μαιαίμα, Μάξιμος, Μάρης, Μάρκελλος, Μαρκιανός, Μαυρίκιος, Μελαστιάς, Μένανδρος Προτίκτωρ, Μίλιον, Μιχαήλ, Νάρσης, Νιστέρι, Ξηρόλοφ, Οὐαλεντιανός, Οὐάλης, Ὀρῆσιον, Ὀρος Ἀλεξανδρέως, Παμπρέπι, Πατρίκιος, Παῦπερ, Πέτρος ὁ Ῥήτωρ, Πέτρ, ὡτ ἦν ὁπλ. Ἰασηνιανός, Πλάκιλλα, Πυλαχίρια,

χερία', Πρίσκῳ Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλῳ ἔ βασιλέως Ἰουστίνου Κοιανῶν, Προκόπιῳ, Προποντίς, Ψφίνῳ, Σαλῆτι ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχός, Σεβαστιανός, Σέλευκός, Σώπατρίῳ Ἀπαμείυ, Σταυρός, Στήλη, Στέδιος, Τιβέριος, Τιμόθιος, Τραϊανός, Τριβονάλιος, Τριβυνιανός, Τριβωνιανός, Τροίλος, Φατριά, Φῆσος, Φιλίππικῳ ὁ Βαρδάνης, Φιλίππικῳ στρατηγός, Φόρος. De Svida dicturus sum infra capite singulari quod Lexicis Græcis dicavi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio minorum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) five caussarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus CPoli. Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mottanus Vayerus: Christianum utiq; & Catholicum fuisse scripta ipsius perspicue testantur, eum vero qui subtiles & acres de religione con-

- a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hauckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.
- b) Mottanus Vayerus in judicio de Historicis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eichelius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest diffiteri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero assert ut simulatorem improbum & sub Christiani larva latebentem Ethnicum probent, ita sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrarent scriptorem Historiæ, cujus neutiquam est tanquam ex cathedra controversias Theologicas dijudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere omnibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis scriptoribus, qui ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qua luculentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanæ pag. 15. ἡν ἀνθρώπων βελαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ περὶ ἀνέυεται τὰ ἀνθρώπινα, ὃ δὴ τῆς εὐδαιμονίας καλὴν ἀνθρώποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum, qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes hujus scriptoris non indiferte celebrat, eumque aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæreticos atque Samaritanos aperte averfari observat, tamen subjungit ad eos se composuisse videri, quos Politicos in Galliaavorum nostrorum memoria appellabant, sed longe verius, inquit, hæresum omnium sentinas prorsusque Atheos appellarent, qui licet in speciem Catholici viderentur, nullique secta nominatim addicti sint, privati tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem pietatemque metuntur, neque de DEO quid sentias, quidve doceas, si res ita ferat, vehementer laborant, Hæreticos autem & Astrologos aliasque ejusmodi Catholica fides pestes, prout è re ac tranquillitate publica esse illis videntur, ita recipiunt & infestantur. Non possum neque volo statuere quam alienus ab hypocrisi, vel quam bona fide Christianus.

concertationes c) neutiquam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambiciose inferendas esse: quique reprehendat Justinianum quod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano iussus esse Belisario e) Notarius sive *ὑπογραφεύς*, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumque ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) sexagenario.

I i

1. Ex-

Libri 5ti Pars Altera.

stianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam immitte de illo iudicium ferendum neutiquam idonea argumenta exsurgere in ejus scriptis, atque speciatim in iis locis quæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eichelio afferuntur. Christianismi autem aperta & quamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris *περί κτισμάτων* vestigia.

c) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, quæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: *ἀπορίας γὰρ μανισδὺς τινὸς ἡγῶμαι εἶναι διεγρυῖσθαι τὴν τῷ Θεῷ φύσιν ὅποια ποτὲ εἴναι. Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualis sit velle perscrutari, nam humana hac ipsa, nedum DEI naturam perfecte assequi mortales haudquaquam posse existimo. Quare tutius hac ego silentio præteribo μὲν τῷ ΜΗ' ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ τετιμημένον, qua religiosissime coluntur si modo fidem illi non desreles, (licet modum quo sunt exponere, intimasque illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaq; de DEO nihil ipse aliud (in præsentis Historici operis loco) affirmaverim, nisi quod bonum omni ex parte sit, resque universas sua potentia complectatur. De illi vero controversiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire libuerit. In his verbis quæ ab Alemanno, Vayero atque Eichelio tanquam in argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & quæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium neque prorsus Gentilem neque prorsus Christianum fuisse affirmaret; nihil video quod non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & quæ Christianis propria sunt dogmata, in alium oportuniorem locum rejicere se innuens.*

d) cap. XI. Hist. arcana pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40.

e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c.

f) ab expeditione Vandolica quæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 539.) per annos circiter triginta. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.

g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor quem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcana pag. 37.

h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHRISTI 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201. 202.

i) Vide Hanckium pag. 153.

i. Exstant ejus octo libri *Historiarum*, accurate diserte atq; eleganter scripti, quorum argumentum succincte lib. 1. tradit Agathias qui Procopium continuavit. Libros hosce in duas tetrades Auctor distinxit, priores quatuor libros inscripsit *Περσικά*, posteriores *Γοτθικά* teste Nicephoro XVII. Hist. cap. 10. quanquam duobus posterioribus primæ tetradis libris titulus *Περσικῶν* neutiquam convenit. Nam in primis duobus libris quidem Procopius persequitur bella cum Persis gesta ab extremis temporibus Arcadii Imp. (qui morti vicinus A. C. 408. Isigerdem Persarum Regem filio suo Theodosio tutorem dedit) usque ad annum quartum induciarum à Justiniano cum Persis initarum, obitumque Theodoræ conjugis A. C. 459. (Justiniani 23.) At in duobus posterioribus libris narrantur bella cum Vandalis Maurisque in Africa gesta ab Alarici Gothorum Regis prima A. C. 395. facta in Imperium Romanum irruptione, usque ad domitos per Africam Belisarii ductu & Justiniani auspiciis Vandalos A. C. 545. (Justiniani 19.) His itaque duobus rectius conveniret titulus *Ὀυανδαλικῶν* quem illis tribuunt editores, vel etiam *Λιβυκῶν*, quo totam tetradem priorem olim videntur Codices quidam insigniisse, unde Eustathius ad Iliad. 2. p. 452. verba quædam proœmii libri I. adducens laudat Procopium ἐκ τοῖς Λιβυκοῖς. Posterior tetras sive *Γοτθικῶν* quatuor libri sunt de bellis adversus Gothos in Italia gestis ab expeditione Theodorici A. C. 487. usque ad victum & in prælio cæsum Tejam Gothorum Regem, pactamque cum Gothis pacem A. C. 522. (belli Gothici 18. Justiniani 26.) Anachronismus Procopii quo annum secundum & tertium belli Gothici in unum contraxit castigatur ab Henrico Norisio diff. de Synodo V. capite VI. Libros octo Historiarum commemorat & ex duobus primis excerpta habet Photius Cod. 63.

Editiones latine.

Libri primores quatuor de bello Persico & Vandalico ex versione *Raphaëlis Volaterrani* * Mario fratri inscripta & Romæ 1509. fol. pridem edita, & libri de bello Gothico ex *Christophori Personæ* k) Prioris S. Balbinæ interpretatione, cum Beati Rhenani præfat. Subjuncti

* Non Vaticano integerrimo, sed alio lacero ac minus integro Codice MS. usum Volaterranum notat Maltretus.

k) Librum tertium & quartum Persona in unum contraxit, unde in ejus versione tres tantum libri Gothicorum numerantur. Atque alioqui graviter de illo interpretetur

latina *Arnoldi Vesaliensis*, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zosimi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum, Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam omisisset. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Denique *Claudius Maltretus* Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bibliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolosate descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) & emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus distinctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus castigationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inquit *Maltretus*, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cyllius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus nostro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Segvierius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus, cujus Bibliotheca Gyllius præfuit. Codices MSS. Mazarinianum & Caroli de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri primi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione sua & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet Franciscus Combesius in manipulo Originum rerumque CPolitanarum Paris. 1664. 4. pag. 283. seq.*

3. Procopio etiam tribuuntur à Svida *Ἀνέκδοτα* sive liber IX. Hist. quem Nicephorus XVII. 10. vocat *ἀντιπρόσωπον τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐκδοθέντων*
 I i 3 ἐκδοθέντων

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codicibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessa, magis longe impoſſe- rum studiosis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publi- canda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum proluxio- rum specimina, selecta loca vel argumenta. ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo- quem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmisit.

Syllabus Anecdotorum proluxiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græcæ propediem edenda publicabuntur.

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episco- pos & alios: quæ fere omnia ignota hætenus fuerunt; sed jam ex variis Biblio- thecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne proluxumque opusculum ejusdem
 Seve-

ἐποῶν ποιῶν, καὶ ὡς αὖ τινὰ παλινῳδίων τῶν αὐτῶ μὴ καλῶς εἰρημείων, *tetraditionem eorum quæ in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum.* Agathia, Photio & aliis ante Svidam nusquam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse, quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamque acerbæ criminationes, partem etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μεροφόρων fuisse probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio. 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedonenfis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras Imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fuisse describuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio sedens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu quemque suo ornatum: in quarta repræsentatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas tabellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 549. quarum 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis opera, quinque amplis voluminibus comprehensa: adferuntur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio cinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insigne licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thaum per Gregor. Nyssenum, quod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalata Scylitæ magni Drungarii vigilæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hæctenus, & quæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Manu scripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) Ὁροι τῆς πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persarum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni obnoxium.

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus *Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum* Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græcæ.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero *Josephi Scaligeri*, altero *Isaaci Casauboni*, *Augustæ Vindel.* 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex *Gudii* Epistolis p. 290. Inde *Hæschelius* in Epistola ad *Jungermannum* (post *Hottomannianas* pag. 456.) *Procopius*, inquit, 'jam hic captus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi *Lugduni Batavorum*. Adeo me non offendit, ut gratuler exortor, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiores me facere, ne damno essem iis quorum arte & charta & opera conductæ sunt.

I i 2

Editio

te conqveruntur eruditi, utpote qui & τὰ καίριότατα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, finemque belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

- 1) Confer *Mottanum le Vayer* T. 1. Opp. pag. 345. seq. & *Jac. Thomæsum* de plagio litterario §. 361. *Nicolaus Alemannus* præf. in *Anecdota*: *Leonardus Aretinus* Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditus ille vir lusi nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græcæ Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænoscit, & *Juliano Casaris* non nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græcæ scriptam *Blondus Flavius* industria primum suâ Italiam habuisse memorat: sed cum in Historia Procopii modo desideret qua nos hodie minime desideramus, modo carpat qua in vulgatis editt. bene habere videmus, antiquas *Blondi* membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græcæ prorsus imperitum fateatur,

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans, Græcæ MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hæschelianæ supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à Bonav. Vulcanio recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum. Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. *κτίσματα* five libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp. cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Justiniani fortunis, quasi περὶ κτημάτων non κτισμάτων scripsisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathiae latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit quæ Francisco Cranenveldio interprete cum notis Theodorici Adamæi Svallenbergensis Geldri prodii Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesa licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atqve alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Perianther Rhætus in ej⁹ vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combesium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem sorte quam Justiniano laudem ascribit, ac quicquid reliquæ ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimium*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumqve Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisqve mendis resperso. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore resurgentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) *Tactica* & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum *Tacticis*. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24 lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusq; partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Occumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota breviora quidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis edentur.

- n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proscribere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum:

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, ou pour mieux dire celui qui à fait les Anecdotes sous son nom.* Fidem mereri pleraq; qvz in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qvi primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamqve versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniae apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis qvam Colonia in-
nuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus quosdam Jctos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore, Helmstadiensi, qvi anecdotis Græce cum versione Alemanni reculis atqve in minores sectiones 571. divisas adjunxit animadversiones, in quibus pleraqve illorum loca συγχρόνως testimoniis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Malretus* qvi Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀκεφάλῳ Segvieriano, & integriori Ambrosiana Bibl. supplevit castigavitqve. Qvanqvam partium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi uni legamus, Theopompino genere, aut etiam asperiore multo, pangentur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut volui perpolivi.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt infecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliae Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 59. Illis-
tris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walsinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliæ Regiæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniae sub Johanne III. & Historiæ arcanae Antonii Lusitaniæ Regis. Est qvi etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstita, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combefissius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani laesam Majestatem id recte tueatur, libratim omnibus ac aequo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historia Byzantina librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de navis jurisprudentiæ ante Justinianæ Vir Consultiss. Christianus Thomassius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hætenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntiz Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor *Orationes* obli- quas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hæschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcanio, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pæne infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hætenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum annotationibus MSS. Davidis Blondelli. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capitulis dicere me memini.

Kk

Alii

Libri sti Pars Altera.

Χερία, Πρίσκιος Πανίτης, Πρίσκος υἱός, Πρόκλος ὁ βασιλέως Ἰουστίνου Κοιῶ-
 τωρ, Προκόπιος, Προποντῆς, Ψεφίνος, Σαλῆσιος ὁ τῆς αὐλῆς ἑπαρχος,
 Σεβαστιανός, Σέλευκος, Σώπατρος Ἀπαμεύς, Σταυρός, Στήλη, Στέδιος, Τιβέ-
 ριος, Τιμόθεος, Τραιανός, Τριβονάλιος, Τριβυνιανός, Τριβωνιανός, Τροίλος,
 Φατριᾶ, Φῆσος, Φιλίππικος ὁ Βαρδάνης, Φιλίππικος στρατηγός, Φόρος.
 De Svida dicturus sum infra capite singulari quod Lexicis Græcis dica-
 vi. Excerpta quædam de Imperatoribus Rom. & CPolitanis è Svida
 Græce & Latine exhibet etiam Frid. Sylburgius Tomo tertio mino-
 rum Romanæ Historiæ scriptorum.

III. PROCOPIUS ex Cæsarea Palæstinæ Rhetor a) sive
 causarum Patronus ac Sophista, hoc est eloquentiam professus CPoli.
 Hunc licet paganis adscribere non dubitant Eichelius, b) & Mor-
 tanus Vayerus: Christianum utiq; & Catholicum fuisse scripta ipsius
 perspicue testantur, cum vero qui subtiles & acres de religione
 con-

- a) Svid. in Προκόπιος. Confer Vossium de Hist. Græcis II. 22. & Hænkium de scri-
 ptoribus Byz. lib. 1. cap. 5.
- b) Mortanus Vayerus in iudicio de Historicis T. 1. Operum pag. 339. & Jo. Eiche-
 lius præfat. ad Procopii Anecdota §. 17 - 22. qui tamen & ipse non potest diffi-
 teri externa saltem professione Christianismum præ se tulisse. Quæ vero assert ut
 simulatorem improbum & sub Christiani larva latescentem Ethnicum probent,
 ita sunt pleraque comparata, ut prudentem potius & sanum demonstrent scri-
 ptorem Historiæ, cujus neutiquam est tanquam ex cathedra controversias Theo-
 logicas dijudicare. Quod porro videtur nonnihil aliquando tribuere omi-
 nibus & fortunæ, commune hoc ipsi est cum multis piis & Christianis
 scriptoribus, qui ad DEI providentiam hæc nomina referunt. De qua lu-
 culentum hoc Procopii testimonium exstat cap. 4. Hist. arcanae pag. 15.
 ἡκ ἀνθρώπων βυλαῖς ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ περὶ ἀνέυεται τὰ ἀνθρώπι-
 να, ὃ δὴ τέχνην εἰσάγει καλεῖν ἄνθρωποι. Miror hinc Nicolaum Alemannum,
 qui præfat. ad Hist. arcanam Procopii, ubi virtutes huius scriptoris non indiferte
 celebrat, cumque aperte Christianorum fidem profiteri non semel, & hæreticos
 atque Samaritas aperte averfari observat, tamen subjungit ad eos se composuisse
 videri, quos Politicos in Gallia avorum nostrorum memoria appellabant, sed
 longe verius, inquit, hæresum omnium sentinas prorsusque Atheos appellarent, qui
 licet in speciem Catholici videantur, nullique secta nominatim addicti sint, privati
 tamen rationibus vel Reip. commodis Christianam religionem pietatemque me-
 tituntur, neque de DEO quid sentiant, quid doceant, si res ita ferat, vehementer
 laborant, Hæreticos autem & Astrologos aliosque ejusmodi Catholica fides pestes, pro-
 ut è re ac tranquillitate publica esse illis videtur, ita recipiunt & infectantur. Non
 possum neque volo statuere quam alienus ab hypocrisi, vel quam bona fide Chri-
 stia.

concertationes c) neutiquam probaret, nedum ut eas putaret Historiæ ambitiose inferendas esse: quique reprehendat Justinianum quod hæreticos spoliandos bonis, & suppliciis d) afficiendos duxit. A Justino seniore ac Justiniano iussus esse Belisario e) Notarius sive *ὑπογραφεύς*, Comes ac Consiliarius, cujus etiam expeditionibus f) interfuit & bella ac res gestas descripsit. Cooptatus inde in Senatorum g) illustriumque ordinem, & præfecturæ etiam Urbanæ h) admotus CPoli, vitam cum morte commutavit major ut videtur i) sexagenario.

I i

1. Ex-

Libri sti Pars Altera.

stianus Procopius fuerit, sed hoc audeo affirmare, ad tam innite de illo iudicium ferendum neutiquam idonea argumenta exstare in ejus scriptis, atque speciatim in iis locis quæ hanc in rem ab Alemanno & post eum ab Eichelio afferuntur. Christianismi autem aperta & quamplurima etiam in aliis ejus scriptis, sed præcipue in libris *περί κτισμάτων* vestigia.

c) Lib. 1. de bello Gothico c. 3. cum dixisset controversias, quæ tunc inter Christianos magna animorum contentione agitabantur, probe quidem perspectas se habere, sed prolixius commemorare nolle, subjungit: *ἀπορίας γὰρ μανιώδης τινὸς ἡγῆμαι εἶναι, διερευνᾶσθαι τὴν τῷ Θεῷ φύσιν ὅποια ποτὲ εἴναι.* *Vesana enim puto esse insania, DEI naturam qualis sit velle perscrutari, nam humana hac ipsa, nedum DEI naturam perfecte affigui mortales handquaquam posse existimo. Quare intus hac ego silentio præteribo μόνῳ τῷ ΜΗ' ΑΠΙΣΤΗΣΑΙ τετιμημένῳ, qua religiosissime coluntur si modo fidem illis non detrectes, (licet modum quo sunt exponere, intimasque illorum rationes subtiliter expedire nescias.) Itaq; de DEO nihil ipse aliud (in præsentis Historici operis loco) affirmaverim, nisi quod bonum omni ex parte sit, resque universas sua potentia complectatur. De illius vero controversiis ita quisque vel Sacerdos vel privatus homo loquatur, quemadmodum ei sentire libuerit.* In his verbis quæ ab Alemanno, Vayero atque Eichelio tanquam in argumentum singularis profanæ impietatis adducuntur, & quæ videntur etiam Clariss. Caveum permovisse ut Procopium neque prorsus Gentilem neque prorsus Christianum fuisse affirmaret, nihil video quod non scribere sanus Historiæ scriptor Christianus potuerit, haud professus Theologum, & quæ Christianis propria sunt dogmata, in alium oportuniorum locum rejicere se innuens.

d) cap. XI. Hist. arcanae pag. 34. seq. & cap. XIII. pag. 40.

e) Procopius lib. 1. de bello Persico cap. 1. & 12. seq. Photius Cod. 63. &c.

f) ab expeditione Vandalica quæ contigit anno VII. Justiniani, (CHRISTI 533.) per annos circiter triginta. Confer Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 148. seq.

g) Illustrem vocat Nicephorus XVII. 10. Hist. & Anonymus Chronici auctor quem MS. in Bibl. Vaticana evoluit Alemannus. Senatorem fuisse se innuit ipse cap. 12. Hist. arcanae pag. 37.

h) Procopium Urbis præfectum anno Justiniani XXXVI. CHRISTI 562. memorat Theophanes in Chronographia p. 201, 202.

i) Vide Hanckium pag. 153.

latina *Arnoldi Vesaliensis*, quæ cum Historiarum Procopii libris & Zosi-
mi latine editis vulgata est Basil. 1576. fol. Sed Græca ex MSS. longe
auctiora & emendatiora dedit *David Hæschelius* ad calcem Historiarum,
Augustæ Vindel. 1607. fol. cum *Vulcanius* cœptam editionem suam
omississet. Vide Josephi Scaligeri Epistolam CLXVI. Denique
Claudius Maltretus Augustanam editionem ex Codice Segvierianæ Bi-
bliothecæ m) cujus apographum à Philippo Jacobo Maussaco Tolo-
sate descriptum, acceperat, supplevit (exceptis duabus lacunis) &
emendavit, emendatumque novâ latina veste induit, & capitibus
distinctum cum versione & argumentis suis atque Variis lectionibus
castigationibusque vulgavit Paris. 1663. fol. *Addo*, inquit *Maltre-
tus*, *lecturum te in his libris, quæcunque inedita retulit ex Procopio Petrus Cyl-
lius in Topographia CPolitana. Proculdubio Codicem nactus erat vir eruditus
nostro similem. Ac forte eo ipso usus est quem habet illustrissimus Cancellarius (Se-
gvierius) & olim habuisse dicitur illustr. ac Reverend. Cardinalis Armaniacus,
cujus Bibliotheca Gyllius præfuit. Codices MSS. Mazarinianum & Caroli
de Montchal Archiepiscopi Tolosani Labbeus memorat. Libri pri-
mi caput primum de restaurato S. Sophiæ templo cum nova versione
sua & notis, in quibus subinde Maltretus castigatur, exhibet *Francis-
cus Combessius* in manipulo Originum rerumque CPolitanarum Paris.
1664. 4. pag. 283. seq.*

3. Procopio etiam tribuuntur à *Svida Anecdota* sive liber IX. Hist.
quem Nicephorus XVII. 10. vocat *ἀντιπρόσωπον τῶν πρὸς Ἰουστινιανὸν ἀρχιερέων δι-*

I i 3

ἱστορί-
ων

m) Bibliotheca Segvieriana olim, hodie Coisliniana plurimis & optimis referta Codi-
cibus MSS. Græcis, sed jamdiu paucorum curiositati accessa, magis longe imposse-
rum studiosis inserviet, quorum in gratiam à viris doctissimis Catalogus illius cum
maxime ad præla paratur, neque Catalogus solum, sed etiam una cum ipso publi-
canda Anecdota plurima monumenta præclara, & ineditorum operum proluxio-
rum specimina, selecta loca vel argumenta. ut B. Lectori patebit ex hoc syllabo
quem nuper admodum Amicus Lutetia ad me benevole transmisit.

*Syllabus Anecdotorum proluxiorum quæ cum Bibliotheca Coisliniana Græca
propediem edenda publicabuntur.*

1) Severi Archiepiscopi, Acephalorum Principis, operum Catalogus ingens, sermonum
apologeticorum aliorumque opusculorum, Epistolarum item ad Consules Episco-
pos & alios: quæ fere omnia ignota hæctenus fuerunt; sed jam ex variis Biblio-
thecæ Manuscriptis nota evadent. 2) Insigne proluxumque opusculum ejusdem
Seve-

ἐπαίνων ποιῶν, καὶ ὡς αἶν τινὰ παλινῳδία τῶν αὐτῆς μὴ καλῶς ἐξημέων, *testationem eorum qua in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non recte traditorum.* Agathiaz, Photio & aliis ante Svidam nusquam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse, quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Procopii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit, ab eodem calamo tantas tamque acerbis criminationes, partem etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum *περὶ μυροφόρων* fuisse probatur, & de varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Apostolorum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S. Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theodori Episcopi Scythopolitani libellus oblati Imperatori Justiniano, & S. S. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio. 7) Epistola Nicænæ secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis metropolitæ Chalcedonensis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras Imagines, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officialibus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fuisse describuntur. 9) S. Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicephorus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator & Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio sedens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu quemque suo ornatum: in quarta representatur Imperator stantibus hinc & inde S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum Jambis ad singulas tabellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 543. quarum 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonicensis opera, quinque amplis voluminibus comprehensa: adferentur omnia librorum & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio cinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insigne licet exiguum ex fine vitæ S. Gregor. Thavi per Gregor. Nyssenum, quod desideratur in editis & in multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, compendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalatae Scylitæ magni Drungarii vigilæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ habentur de scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hæcenus, & quæ in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Manuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem Bibliothecæ. 17) *Ὁροι τῆς πίστεως*, definitiones fidei, ubi omnes hæretici numero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum Papam & ad Clerum Persanum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni obnoxium,

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque *Leonardi Aretini* libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab *Hugone Grotio*, in ejus *Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum* Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græcæ.

Libros octo Historiarum primus Græce *David Hæschelius* vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero *Josephi Scaligeri*, altero *Isaaci Casauboni*, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod *Vulcanio* illum laborem detrectante, *Daniel Heinsius* Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hæschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) *Procopius*, inquit, 'jam hic captus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler exortulū, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio ceteriorem me facere, ne damno essem iis quorum ære & chara & opera conductæ sunt.

I i 2

Editio

te conqveruntur eruditi, utpote qui & τὰ καλῶτα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, finemque belli Gothici justo pæne volumine fraudarit.

- 1) Confer Mottanum le Vayer T. 1. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomassium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Aretinus* Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditum ille vir iussit nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & *Juliano Casarino* nuncupatam in publicum emisit. Eandem Græce scriptam Blondius Flavius industria primum suâ Italiam habuisse memorat: sed cum in Historia Procopii modo desideres qua nos hodie minime desideramus, modo carpat qua in vulgatis editt. bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græca prorsus imperitum fateatur,

Editio Græco-latina.

Claudius Maltretus Aniciensis, S. I. ab Luca Holstenio, Joanne Fayono & præceptore suo Petro Possino adjutum se prædicans Græca è MS. Vaticano emendavit, lacunasque plurimas & duabus vel tribus brevibus exceptis, omnes editionis Hœschelianaë supplevit, libros capitibus distinxit, capita argumentis præfixis illustravit, versionemque perspicuam, & ad calcem voluminis fragmenta & loca à Svida allegata, in altero autem volumine varias lect. & emendationes adjunxit. Paris. 1662. fol.

Descriptio Ponti Euxini ex libro IV. de bello Gothico, Græce & latine exstat inter Gothicarum rerum scriptores à Bonav. Vulcanio recensitos Lugd. Bat. 1597. 1617. 8.

Editiones linguis vernaculis.

Anglice libri VIII. Historiarum H. Holcroftio interprete, Lond. 1653.

Gallice libri duo priores de bello Gothico per Gvil. Paradinum, Lugd. 1578. 8. Libri octo Historiarum & sex de ædificiis Justiniani per Fumanum. Paris. 1587. fol. Libri duo de bello Persico per Leonorum de Mauger (qui tantum usus est latina versione Basileæ excusa, in qua libri tres de bello Gothico numerantur & libris de bello Persico præter Procopii mentem præmittuntur.) Paris. 1669. 12.

2. *Κτίσματα* sive libri VI. de ædificiis conditis vel restauratis auspicio Justiniani Imp. cujus operis meminit Simeon Metaphrastes in vita S. Sabæ & Nicephorus XVII. 10 Hist. Perperam Rob. Constantinus in Lexico citat Procopium de Justiniani fortunis, quasi *ὡς κτισμάτων* non *κτισμάτων* scripisset. Primus Græce edidit è Codice Conradi Peutingeri, sed passim hiantes lacunis Joannes Hervagius, ad calcem Historiarum Procopii & Agathiaë latine excusarum Basil. 1531. fol. Inde Parisiis A. 1543. lucem vidisse testatur Maltretus, quam editionem haud vidi. Nescio an in animo ipsi fuit quæ Francisco Cranenveldio interprete cum notis Theodorici Adamai Svallenbergensis Geldri prodii Paris. apud Christianum Wechelum 1537. 4. Exstat & versio latina

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesa licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atque alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Periander Rhætus in ej⁹ vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combefisium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem forte quam Justiniano labem ascribit, ac quisquid reliquæ ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimirum*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumque Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisque mendis resperso. Nunc prodit cum motis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore res nascentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasinata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pamphili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pamphili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24 lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndinum Capita & argumenta, ubi utriusque partis doctrina & ratiocinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacre partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Occumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacre partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota breviora quidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis edentur.

- n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invektivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proscribere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II. 6. ad Atticum:

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procope, on pour mieux dire celui qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Eidem mereri pleraq; quæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qui primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamque versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Colonia apud Jo. Wilh. Frieffen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis quam Coloniam innuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus quosdam JCtos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore, Helmstadiensi, qui anecdotis Græce cum versione Alemanni reculis atque in minores sectiones 571. divisas adjunxit animadversiones, in quibus pleraque illorum loca συγχρόνων testimoniis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Malretus* qui Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀνεφάλω Segvieriano, & integriore Ambrosiana Bibl. supplevit castigavitque. Quamquam partium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα quæ tibi uni legamus, Theopompino genere, aut etiam asperiore multo, pangemur. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nendum ut volui perpolivi.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt insecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliarum Rege consignati, Varillius in anecdotis Florentinis, et si nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 19. Illustris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walsinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliæ Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniæ sub Johanne III. & Historiarum arcanarum Antonii Lusitanæ Regis. Est qui etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superstiti, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combefissius in manipulo rerum CPol. pag. 191.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani laesam Majestatem id recte tueatur, libratu omnibus ac aequo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historia Byzantina librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de nœvis jurisprudentiæ ante Justinianæ Vir Consultiss. Christianus Thomasius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hætenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab *Hugone Grotio* latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntia Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor *Orationes* obliquas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hoeschelii editione infinitis locis emendatus à *Bonav. Vulcanio*, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pæne infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à *Vulcanio* emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem *Vulcanio* confecta & hætenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. *Davidis Blondelli*. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capitulis dicere me memini.

Kk

Alii

Libri 5ti Pars Altera.

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero: Valesium, ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde sis quoque Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius *Cæsarea* Archiepiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatum de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius *Chartophylax* CPol. cujus *ἑγκώμιον* in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis, Incipit: *Ἀπόστολος ὁ πρὸς Φαίδραν πέντῃ συγκροτήσας πανήγυριν.* MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de quo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius *Diaconus* haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, qvò Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctor. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit: *πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις Πανήγυρις.* Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combesii, & Græce atque latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Possino Rom. 1673. fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabrielis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edessenus, Palæstinæ præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsarensis *περὶ κτισμάτων* V. 7.

Procopius *Gazarus* Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum diserta Oratione laudavit, quam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Oblastenchum*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. Εξηγητικὰς illas σχολὰς in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hætenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauseri, qui scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasylbuli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum & duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem Εξηγητικῶν ἐκλογῶν ὑπὸ τοῦ in *Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montfauconus in *Palæographia Græca* pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in defensione *Epistolarum Pontificum* IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii *Commentarium in Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580. fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii λόγοι sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratoria* in varias ideas efformatæ, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Aeneas Gazæus ejus æqualis *Epistola* 19. ὁ ἑμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qui responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex *Epistola* 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in *Ægypto* commemorantem, concludere voluit Procopium *Epistolarum* scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

K k 2

Proco-

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, cumque ipsum quo usus Claudius Thrasylbulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. *Bibliothecæ Criticæ* pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hesychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit : Προκοπίω τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστφάινωσιν ; παῦροι αὐτῶν ἰδών.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS ē Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religionē

* Agathias ipse proemio Historiæ : Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα , Μυρίνη δὲ πατρίς Μεινόνι Πατὴρ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίνα δὲ φημι , ἢ τὸ Θρακίον πόλισμα , καὶ ἔτις ἑτέρα κατὰ τὴν Ἑυρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῷδε κέκληται τῷ ὀνόματι , ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Ἀισλων ἀπακισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθικῆ ποταμῆ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, παρά τισι Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾷ legatur Σμυρνᾷ, licet Μυρινᾶος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἔσσι δὲ τίς Περικλεία. γυνὴ τίνος ; ἀνδρὸς ἀρίστου
Ῥήτορος ἐξ Ἀσίης ἄνομα Μεινονίου , &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 52. edit. Regiæ

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum causarum fuisse certum est, atq; ipse non uno loco hoc tradit, tamen quæ in urbe id fecerit nusquam declarat, & ex Svidæ etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspico Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justique & æqui & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post Justiniani Augusti A. C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edidit h) de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros V.* initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi desinit Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qui Agathiam continuavit) Menandro, Hesychioque Illustri Constantinus Porphyrogennetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphaniensis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio-

- f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: Χριστιανοὶ γὰρ ἅπαντες τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τῇ ΟΡΘΟΤΑΤΗΙ χρώμενοι δόξαν. Tum longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Quin illo ipso ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur Στεφάνῳ τῷ Θεοπεσίῳ ἱερὸν, Divi Stephani templum, ex quo non fuisse Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam quod ait Φασί, non necesse est ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyse, *ut ferunt*, apud Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet ipsis plane persualis, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathiae dicitur ἢ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα lib. 3. pag. 89. vel lib. 2. p. 69. ἢ παρὰ Ῥωμαίοις κρατῆσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξα, uti apud Eusebium IV. 8. Hist. ἢ μόνη παρὰ πᾶσι κρατῆσα καὶ ἀνομολογημένη.
- g) Agathias sub init. libri III. εἴδελω γὰρ, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, ἢ περιπλήξῃ ποῦμαί, τὰς Μύσας, Φασί, τὰς χάριτας καταμηνύμαι. De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.
- h) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Ἰωάννην* popularem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse quidem, sed nondum in vulgus dedisse, εἰ καὶ μήπω ἔτυχον ἐκδεδωκότες.
- i) Ita recte Labbeus in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 558. Annus duodetrigesimus Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 2. p. 66.
- k) Agathias ipse in proœmio, & Svidas in Ἀγαθίας.

ἑπομένη ποιῶν, καὶ ὥς ἂν πινὼ παλινωδίαν τῶν αὐτῶν μὴ καλῶς εἰρημείων, τετρα-
stationem eorum qua in laudem Justiniani dixerat, ac veluti palinodiam non
recte traditorum. Agathiaz, Photio & aliis ante Svidam nus-
 quam memorantur, neque videntur lecta ab illis aut visa fuisse,
 quemadmodum nec ab Evagrio, licet ab illo laudari Anecdota Pro-
 copii scribit Vossius de Hist. Gr. pag. 269. atque si quis comparet
 quanta in laudem Justiniani & Belisarii alibi Procopius scripserit,
 ab eodem calamo tantas tamque acerbis criminationes, partem
 etiam

Severi, ubi Concordantia Evangelistarum περὶ μυροφόρων fusc probatur, & de
 varietate exemplarium S. Marci agitur. 3) Expositio Capitum Actuum Aposto-
 rum auctore Pamphilo Martyre, opus genuinum. 4) Styliani Opusculum de S.
 Trinitate, luce dignum. 5) Michaëlis Syncelli de orthodoxa fide. 6) Theo-
 dori Episcopi Scythopolitani libellus oblatus Imperatori Justiniano, & S. S. Pa-
 triarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustochio. 7) Epistola Nicænæ
 secundæ Synodi ad Ecclesiam Alexandrinam, egregia. 8) De scriptura Leonis
 metropolitæ Chalcedonenfis ad Nicolaum Hadrianopolitanum circa sacras imagi-
 nes, lecta Imperatore Alexio Comneno coram tota Imperatoria aula & Officiali-
 bus Constantinopolitanis, quorum nomina & munia fusc describuntur. 9) S.
 Athanasii ex sermone de fide fragmentum non editum. 10) Quatuor tabellæ
 pulcherrimæ initio florum Chrysostomi; in quarum prima Imperator Nicepho-
 rus Botaniates in cubiculo adstante Saba Anagnoste; in secunda idem Imperator &
 Maria Uxor à Christo coronatur, in tertia Imperator in imperatorio solio se-
 dens quatuor primos aulae imperatoris ministros à dextris & à sinistris habet, cultu
 quemque suo ornatum: in quarta representatur Imperator stantibus hinc & inde
 S. Michaële Archangelo & S. Joanne Chrysostomo, cum jambis ad singulas ta-
 bellas. 11) Catalogus Epistolarum Theodori Studitæ numero 543. quarum
 276. nondum editæ sunt. Ex aliis autem multæ in editis mutilæ ex Coislinianis
 Codicibus sarciri possunt. 12) Gregorii Palamæ Archiepiscopi Thessalonice-
 nsis opera, quinque amplis voluminibus comprehensa: adferentur omnia librorum
 & capitum argumenta cum interpretatione latina; ita ut ejus doctrina & ratio-
 cinia hinc palam conspiciantur. 13) Fragmentum insigne licet exiguum ex fi-
 ne vitæ S. Gregor. Thaum. per Gregor. Nyssenum, quod desideratur in editis & in
 multis MSS. 14) Vita & peregrinationes Antiochi, qui multa ascetica scripsit, com-
 pendio descripta. 15) Præfatio Joannis Curopalatae Scylitzæ magni Drungarii
 vigilæ seu excubiarum ad Historiam Byzantinam: ubi multa optimæ notæ ha-
 bentur de Scriptoribus Byzantinis, qui ante scripserant, parum nota hætenus, & quæ
 in præfatione Cedreni non memorantur. 16) Specimina prolixa ex Lexico Ma-
 nuscripto num. CLXXVI. Item alia specimina ex Lexicis antiquissimis ejusdem
 Bibliothecæ. 17) Ὅροι τῆς πίστεως, definitiones fidei, ubi omnes hæretici nu-
 mero 29. nominatim proscribuntur. 18) Athanasii Epistola ad Agapetum
 Papam & ad Clerum Persarum, quæ latine tantum cusa fuit, opus suspicioni ob-
 noxium.

juncti Agathias ab eodem Persona latine redditus & Jornandes, atque Leonardi Aretini libri IV. de bello Italico contra Gothos, qui & ipsi, licet dissimulet 1) toti è Procopio expressi & A. 1470. primum Fulgini editi sunt. Basil. 1531. fol. & cum Zosimo Basil. 1576. fol. atque iterum cum Agathia ac Jornande Genev. 1594. 8.

Vandalicorum libri II. & Gothicorum libri IV. ex emendatiore Codice MS. latine versi ab Hugone Grotio, in ejus Historia Gothorum Vandalorum & Longobardorum Amst. 1655. 8. Confer Grotii Epist. 641. 645.

Editio Græca.

Libros octo Historiarum primus Græce David Hæschelius vulgavit ex MS. Boico & duobus Regii Paris. apographis altero Josephi Scalligeri, altero Isaaci Casauboni, Augustæ Vindel. 1607. 8. addito libro de ædificiis Justiniani. Editionem per aliquod tempus moratus est, quod Vulcanio illum laborem detrectante, Daniel Heinsius Procopium edere molitus fuerat, ut discas ex Gudii Epistolis p. 290. Inde Hæschelius in Epistola ad Jungermannum (post Hottomannianas pag. 456.) Procopius, inquit, jam hic ceptus fuisset imprimi, nisi intellexissem jam excudi Lugduni Batavorum. Adeo me non offendit, ut gratuler exortu, qui in hoc studiorum genere plurimis præstat. Boni tamen viri fuisset de hoc consilio certiores me facere, ne damno essem iis quorum ære & charta & opera conductæ sunt.

II 2

Editio

te conqueruntur eruditi, utpote qui & τὰ καπιώτατα omiserit, & quæ retinuit, pessima fide converterit, finemque belli Gothici justo pæne volumine fraudavit.

- 1) Confer Mottanum le Vayer T. r. Opp. pag. 345. seq. & Jac. Thomassium de plagio litterario §. 361. Nicolaus Alemannus præf. in Anecdota: *Leonardus Aretinus Procopii libros de bello Gothico primus omnium publicavit, sed ludum eruditum ille vir lufis nobis plane illiberalem. Nam suppressa Græca Historia & autorum nomine dissimulato, latinam quam ipse ex Græco fecerat tanquam è variis scriptoribus decerptam de bello Italico adversus Gothos prænotat, & Juliano Casarino nuncupatam in publicum emittit. Eandem Græce scriptam Blondus Flavius industria primum suâ Italiam habuisse memorat: sed cum in Historia Procopii modo desideres quæ nos hodie minime desideramus, modo carpat quæ in vulgatis editis bene habere videmus, antiquas Blondi membranas, vel interpretem quem ille nactus est fraudem eidem fecisse nemo non dicat, cum ea ipse notitia carere facile possit, qui se lingua Græca prorsus imperitum fateatur.*

etiam verisimilitudine destitutas potuisse proficisci, merito mirabitur. Neutiquam tamen assentior Francisco Gvieto non obesse licet naris Critico, qui Anecdota n) non à Procopio scripta, sed supposititium atque alienum opus esse contendebat, ut narrat Antonius Periander Rhætus in ej⁹ vita. Quamvis video etiam ambigere de auctore alios viros eruditos, ut Combesium in manipulo rerum CPol. p. 292. *Anecdota auctor siquidem ipse Procopius est, ipse sibi majorem forse quam Justiniano laudem ascrivit, ac quicquid reliquæ ejus historia est, plurimum elevavit, ingens nimis*

noxium. 19) Fragmentum nobile prolixumque Stephani de Urbibus, non ex Epitome ejus, sed ex ipso Stephani opere non abbreviato. Fragmentum hoc constat octo foliis membranaceis, excerptum ex libro decimi sæculi à perita manu exarato. Editum jam fuerat ex apographo Samuelis Tennulii, ad fidem hujus Codicis descripto, & multis gravissimisque mendis resperso. Nunc prodit cum notis emaculatum & sincerum, ut in Codice CCXXVIII. Coisliniano habetur. 20) Photii Patriarchæ Constantinopolitani historia Manichæorum, suo circiter tempore resurgentium, ex duobus Manuscriptis antiquissimis. 21) Tactica & explicationes rerum bellicarum, instrumentorum, armorum, &c. opusculum longe diversum ab Arriani, Æliani, Leonis & aliorum Tacticis. Ex codice decimi sæculi. 22) Prologus ad Commentaria variorum in Aphthonii progymnasmata, ubi de progressu Rhetoricæ antiqui & medii ævi multa præclara traduntur. In codice X. sæculi. 23) Opusculum de disciplinarum & artium inventoribus antiqui & medii ævi, & de iis qui in singulis disciplinis floruerunt. In eodem Codice. 24) Nota insignis Codicis quinti, sextive sæculi Epistolarum S. Pauli, qui Cæsareæ in Bibliotheca S. Pambili martyris collatus fuit cum exemplari ipsius Pambili manu descripto. Hujus Codicis folia 14. in Bibliotheca Coisliniana supersunt. 25) Bibliorum sacrorum veteres in Capita distinctiones ex Codicibus Coislinianis antiquissimis & ex uno Regio. 26) Harpocratonis Lexicon ex compositione Cyrani Regis de 24 lapidibus de avibus & piscibus ordine Alphabetico. 27) Operis perampli contra Barlaamum & Acyndionum Capita & argumenta, ubi utriusque partis doctrina & ratio cinia conspiciuntur. 28) Opusculum in Apocalypsin ubi probatur eam esse genuinam Scripturæ sacræ partem, ex Codice decimi circiter sæculi. 29) Oecumenii Episcopi Tricæ in Thessalia opusculum, ubi probatur auctoritate Patrum, Apocalypsin esse veram Scripturæ sacræ partem. Ex eodem Codice. 30) Selecta historica ex Lexicis Coislinianis, quæ in Lexicis Suidæ Pollucis & Harpocratonis vel non habentur, vel alio prorsus modo narrantur.

Ad hæc multo plura alia Anecdota breviora quidem, sed non inferioris notæ, cum recensione singulorum Codicum Græcorum accuratissima typis edentur.

- n) Anecdota sive Historiam arcanam hujusmodi plenam asperis criminationibus & invectivis lucem haud facile ferentibus in eos qui possunt proscribere, pridem ante Procopium composuerat Theopompus, quem imitatus Cicero II, 6, ad Atticum:

mirum sive adulator, sive calumniator. Ita Mottanus Vayerus diff. de libertate Tom. 2. Opp. p. 354. *Procopie, ou pour mieux dire celui qui a fait les Anecdotes sous son nom.* Eidem mereri pleraq; qvæ in hisce Anecdotis traduntur, multis erudite pugnat *Nicolaus Alemannus* o) qvi primus illa in lucem protulit Græce ex Codice duplici Vaticano, latinamqve versionem & doctas notas adjunxit, ac testimonia veterum de Procopio, & Svidæ loca ex Anecdotis hausta diligenter consignavit, Lugd. (non Lugd. Bat. ut habet Catalogus Petri Francii & Bodlej.) 1624. fol. & Coloniae apud Jo. Wilh. Friessen juniorem 1669. fol. licet typorum nitor & elegantia alium locum impressionis qvam Coloniam innuit. Contra Procopium & Alemannum fama Justiniani asseritur à *Thoma Rivio* in defensione Justiniani Francof. 1628. 8. tum à *Gabriele Trivorio* in Observ. Apologet. adversus quosdam Jctos & Procopii Anecdota Paris. 1631. 4. præcipue vero à *Joanne Eichelio* Professore Helmstadiensi, qvi anecdotis Græce cum versione Alemanni reculis atqve in minores sectiones 571. divisas adjunxit animadversiones, in quibus pleraqve illorum loca συγχρόνως testimoniis convincere falsitatis annitur, Helmst. 1654. 4. *Claudius* vero *Malretus* qvi Anecdota etiam cæteris Procopii operibus cum Alemanni versione & notis subjunxit Paris. 1663. fol. notas nullas novas addidit, sed Græca tantum ex Codice MS. ἀκεφάλῳ Segvieriano, & integriore Ambrosiana Bibl. supplevit castigavitqve. Qvanqvam partium p) videbatur docti inter-

itaque ἀνέκδοτα qua tibi uni legimus, Theopompino genere, aut etiam asperiore multo, pauciora sunt. Idem XIV. 17. *Librum meum illum ἀνέκδοτον nondum ut volui perpoliui.* Βιβλίον ἀπόρρητον vocat Dio lib. XXXIX. pag. 96. Procopii exemplum plures sunt infecuti, ut auctor Chronici scandalosi sub Ludovico XI. Galliae Rege consignati, Varillasius in anecdotis Florentinis, etsi nomen hoc parum illis convenire notat Vignolius Marvillius T. 2. Miscellaneor. pag. 19. Illustris Leibnitius in Historia arcana Alexandri VI. Papæ, è Diario Jo. Burchardi. Walsinghamus in arcanis aulicis Elisabethæ Angliæ Reginæ, Auctores Galli Anecdotorum Poloniæ sub Johanne III. & Historiæ arcanae Antonii Lusitanæ Regis. Est qvi etiam virorum doctorum anecdota publicari desideret Clariss. Reimannus parte 1. Hist. literariæ pag. 243. sed maligna credulitas hominum facit ut anecdota à calumniis discernere vix opis humanæ sit. Et malorum exemplorum jampridem copia laboramus. Scripsit Anecdota sua Procopius anno XXXII. Justiniani, Vide pag. 66. 71. ipso adhuc superflita, pag. 88. sed Theodora jam ante novem annos defuncta. pag. 2. 47. 51.

o) Confer de eo Urbanum Gotfridum Siberum libro de claris Alemannis p. 139. seq.

p) Combesius in manipulo rerum CPol. pag. 292.

interpretis, ut notas Alemanni quas unas representavit, cum Eichelii confutationibus seu animadversionibus conferret, ejusque vel depelleret crimina, vel quo Justiniani laesam Majestatem ea recte tueatur, libratu omnibus ac aequo judicio, laudaret. Sic certe Regia dignissimum Lupara, ac in ea fere palmarium Historia Byzantina librum opusque haberemus. Jam Anno 1695. in præfat. ad libros 2. de navis jurisprudentiæ ante Justinianæ Vir Consultiss. Christianus Thomasius professus est novam se editionem meditari Historiæ arcanae Procopii, conjunctis Alemanni & Eichelii dissertationibus ac notis, ac interspersis utrobique suis observationibus, affectus utriusque & aberrationes à regulis verisimilitudinibus indicantibus. Sed hætenus nihil ejus lucem vidit. Neque constat quo pervenerint Codices MSS. Anecdotorum quos habuere Joannes Lascaris & Joannes Vincentius Pinellus. Excerpta quædam ex arcana Procopii Historia ab Hugone Grotio latine versa leguntur in ejus Historia Gothorum pag. 519 - 528.

Orationes Procopii quas Moguntia Anno 1538. 8. impressas scribit Gesnerus, nunquam vidi, suspicorque esse ex Historiarum Procopii libris excerptas, nam & illis hic scriptor *Orationes* obli- quas rectasque non uno loco inseruit, quas Gallice versas memorat Catalogus Bodlejanus.

In Catalogo Bibliothecæ V. C. Petri Francii Amst. 1705. publica auctionis lege distractæ pag. 85. occurrit Procopius Græce ex Hoeschelii editione infinitis locis emendatus à Bonav. Vulcanio, & aliud ejusdem edit. exemplum collatum cum MS. Vaticano & locis pæne infinitis correctum. Præterea Procopii opera latine, à Vulcanio emendata, & eorundem operum nova versio latina ab eodem Vulcanio confecta & hætenus inedita, 2. Voluminibus MSS. in folio, ac denique Historia Arcana ex edit. Lugdunensi, cum adnotationibus MSS. *Davidis Blondelli*. Credibile est hos libros ex auctione Francii pervenisse ad Franciscum Halmam, qui illis in nova editione Corporis Byzantini uti voluit, ut supra §. 1. p. 228. hujus capituli dicere me memini.

Kk

Alii

Alii Procopii.

Procopius Anthemii Imp. frater, aliusque Pater hoc nomine, genus ducens à Procopio Cilice, cui de Imperio cum Valente contentio. Vide Sirmondum ad Sidonium pag. 177. seq. qvi pag. 191. etiam de Procopio Anthemii filio sive genero: Valesium ad Socratem pag. 87. & ad Ammiani XXIII. 3. Adde sis quoque Jacobum Godofredum in Prosopographia Codicis Theodosiani pag. 380.

Procopius *Cæsarea* ArchiEpiscopus, Photii in Synodo partes secutus contra Ignatium. Vide Allatium de Synodo Photiana pag. 148. seq.

Procopius *Chartophylax* CPol. cujus *ἰγκώμιον* in S. Joannem Apostolum & Evangelistam memorat Allatius p. 83. de Simeonum scriptis, Incipit: *Ἀπόστολος ὁ πρὸς Φαίδραν πάντως συγκροτήσας πανήγυριν.* MS. in Codice Barocciano 240. ut notat Caveus.

Procopius CPolitanus, *Confessor* imaginum sub Leone Imp. de quo Menologia & Martyrologia 27. Febr.

Procopius *Diaconus* haud credo à Chartophylace diversus, qvi scripsit elogium S. Marci Evangelistæ, qvò Latine ex Jo. Francisci Albani Urbinatis versione dedit Henschenius ad 25. April. p. 345. Græce in appendice pag. 48. T. 3. in Actis Sanctior. Aprilis, è MS. Vaticano. Incipit: *πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις Πανήγυρις.* Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combesii, & Græce atqve latine ante Catenam in Marcum vulgatam à Petro Possino Rom. 1673, fol. Procopii Diaconi & Chartophylacis Encomium Angelorum Michaëlis & Gabrielis memorat Allatius pag. 81. de Simeonibus.

Procopius Edessenus, Palæstinæ præfectus sub Anastasio Imp. cujus meminit Procopius Cæsareensis *περὶ κτισμάτων* V. 7.

Procopius *Gazeni* Sophista Christianus sub Justino Thrace clarus, Præceptor Choricii Sophistæ qvi ei etiam successit & defunctum diserta Oratione laudavit, quam una cum eximiis Procopii hujus Commentariis in *Orationibus*, & *Canticum Canticorum* ex Bibl.

Bibl. Augustanæ * Codice Græco descriptis & versione ac notis à se præclare ut solet illustratis edet amicus noster Rev. D. Godfridus Olearius, Theologus Lipsiensis. *Εξηγητικὰς* illas *ῥολὰς* in Octateuchum Photio pridem laudatas Cod. 206. habemus hætenus latine tantum ex versione minus accurata Conradi Clauseri, qui scholia in Genesin, Exodum & Leviticum vertit, & in quibusdam exemplaribus venit nomine Claudii Thrasyluli, cætera ex versione Hartmanni Hambergeri Tigurini, Tiguri 1555. fol. Scholia in *quatuor libros Regum & duos Chronicorum* quæ itidem Photio lecta sunt interpretatus est Lud. Lavaterus, cum cujus versione Græce ea è Codice suo vulgavit, castigationesque addidit Jo. Meursius Lugd. B. 1620. 4. Ejusdem *Εξηγητικῶν ἐκλογῶν ᾠτιομένη* in *Proverbia* extat Græce MS. in Codice Regis Christianissimi 2436. de quo Montfauconus in Palæographia Græca pag. 278. sq. Idemque videtur cum commentario Procopii in *Proverbia*, quem laudat Turrianus in defensione Epistolarum Pontificum IV. 6. 17. Præclarum ejusdem Procopii Commentarium in *Esaiam*, Photio similiter laudatum, cum versione sua Græce vulgavit Jo. Curterius, Paris. 1580. fol. Quos vero idem Photius Cod. 160. laudat Procopii *λόγοι* sive *Orationes* varii generis, & *locorum Homericorum Metaphrases Oratorie* in varias ideas efformatæ, haud exstant quod sciam, licet Nic. Alemannus præf. ad alterius Procopii Cæsariensis anecdota, *declamationes* Procopii Gazæi ineditas memorare videatur. De *Epistolis* ejus dixi lib. 2. cap. 10. §. 27. Hunc Procopium respicit Aeneas Gazæus ejus æqualis Epistola 19. ὁ ἐμὸς Προκόπιος. Isaacum vero Vossium, qui responso ad tertias Rich. Simonis objectiones pag. 118. ex Epistola 26. Procopii ad Hieronymum nescio quem in Ægypto commemorantem concludere voluit Procopium Epistolarum scriptorem æqualem fuisse Hieronymi Stridonensis, refellit Jo. Marcianæus T. IV. Hieronymi sui pagina ult. & Jo. Clericus Bibl. selectæ Tom. 17. pag. 143. seq.

K k 2

Proco-

* Laudat illum Codicem Georg. Hieron. Welschius de vena Medinensi pag. 66. vocatque perantiquum atque perelegantem, qui olim Papæ Nicandri Archidiaconi fuerit, eumque ipsum quo usus Claudius Thrasylulus. Et Græca præclari scriptoris edi merito optat Rich. Simon T. 4. Bibliothecæ Criticæ pag. 143.

Procopius *Martyr* Cæsareæ sub Diocletiano, de quo Baronius ad Martyrologium VIII. Julii. Hesychii presb. Hierosol. encomium in hunc Procopium memorat Allatius pag. 108. de Simeonibus. Incipit : Προκοπίω τὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐστφάινωσεν ; παῦροι αὐτὸν ἰδών.

Procopius *presbyter* qui ex Dorotheo Tyri Episcopo circa A. C. 525. composuit commentarium de LXX. discipulis Christi & duodecim Apostolis quem post Cangii editionem de qua supra cap. 4. p. 145. hoc ipso A. 1713. recudendum dedi ad calcem librorum de vita Moysis, notis Gilb. Gaulmini illustratorum.

IV. AGATHIAS ē Myrina a) Æolidis civitate, quæ & aliquibus dicta Smyrna. b) Filius Memnonii Rhetoris c) ac Pericleæ, trienni ei ereptæ & Byzantii sepultæ. Cum Juri civili Alexandriæ d) operam dedisset, professione Scholasticus, e) religionē

* Agathias ipse proœmio Historiæ : Ἐμοὶ Ἀγαθίας μὲν ὄνομα, Μυρίνη δὲ πατρίς. Μεινόνι® Πατὴρ. Τέχνη δὲ τὰ Ῥωμαίων νόμιμα καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες. Μυρίνα δὲ Φημι, ὃ τὸ Θράκιον πόλισμα, καὶ ἔτις ἑτέρα κατὰ τὴν Εὐρώπην τυχὸν ἢ Λιβύην τῷδε κέκληται τῷ ὀνόματι ; ἀλλὰ τὴν ἐν τῇ Ἀσίᾳ παλαιὰ ὑπὸ Ἀιολέων ἀπακισμένην ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθικῆ ποταμῆ.

b) Georgius Syncellus pag. 181. Μυρίνα, παρὰ τισι Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ. Licet huic testimonio non valde multum tribuit Martinus Hanckius lib. de Scriptoribus Byz. pag. 176. Videtur tamen inde factum, ut in nonnullis Svidæ Codicibus in Ἀγαθίας, pro Μυρινᾷ® legatur Σμυρνᾷ®, licet Μυριναῖος in Codicibus optimis Vaticano & Parisiensi legi testatur Clarissimus Kusterus quem si placet vide.

c) Agathias ipse Epigrammate in Matrem III. Antholog. pag. 332.

Ἔσσι δὲ τίς Περίκλεια. γυνὴ τίν® ; ἀνδρὸς ἀρίστου
Ῥήτορος® ἐξ Ἀσίης ὄνομα Μεινονίς, &c.

Habuit & Agathias sororem eruditam *Eugeniam*, quam defunctam celebrat Epigrammate quod legitur eodem libro pag. 334.

d) Agathias lib. 2. Hist. p. 51. edit. Regiz

e) Falluntur qui Smyrnæ, causas in foro perorasse Agathiam colligunt ex Svidæ loco Vulcanius, Vossius, Heidenreichius. Nam licet patronum caussarum fuisse certum est, atq; ipse non uno loco hoc tradit, tamen quæ in urbe id fecerit nusquam declarat, & ex Svida etiam emendato male colligas hoc eum fecisse Myrinæ in patria. Nihil enim aliud ille vult quam Agathiam fuisse Myrinensem, & fuisse Scholasticum hoc est Advocati in foro egisse partibus. Suspico Byzantii, ubi defunctam sepultamq; Matrem plangit in Epigrammate à me jam laudato, & quo se Alexandria ubi studiorum causa fuerat commoratus, reversum scribit lib. 2. Hist. p. 53.

gione Christianus f) Providentiæ Divinæ omnia moderantis, justique & æqui & sectandæ in judicando modestiæ assiduus assertor, eleganti stylo Musis Gratias admiscere cupiens g) composuit post Justiniani Augusti A. C. 566. defuncti fata, neque ante A. 593. edidit h). de ejus Imperio sive de rebus ipso imperitante gestis *libros* V. initio sumto ab Anno ejus XXVI. Christi DLIII. i) ubi desinit Procopius Cæsarensis, k) usque ad cladem Hunnorum in se ipsos instigante Justiniano arma vertentium anno ejus XXXII. Christi DLIX. Laudat Agathiam una cum Procopio, & (qvi Agathiam continuavit) Menandro, Hesychioque Illustri Constantinus Porphyrogennetus lib. 1. de thematibus Orientis cap. 2. & Johannes Scholasticus Epiphaniensis libro 1. Historiæ, cujus verba Procopii Anecdotis præfixit Nic. Alemannus.

Kk 3

Editio-

f) Colligo hoc ex lib. 1. p. 13. ubi de Francis: *Χριστιανοὶ γὰρ ἅπαντες τυγχάνουσιν ὄντες, καὶ τῇ ὀρθότητι χαράμενοι δέξιν.* Tum longe magis id patebit ex pag. 18. & lib. 3. pag. 101. Qvin illo ipso ex loco lib. 3. pag. 77. ubi memoratur *Στεφάνου τῆς θεοσεβείας ἱερὸν*, *Divi Stephani templum*, ex quo non fuisse Christianum volunt evincere viri doctissimi Vossius de Hist. Græcis pag. 270. & Hanckius loco laudato. Nam quod ait *Φασί*, non necesse est ut ipsum vel dubitasse de rei veritate, vel per famam tantum eam accepisse velut alienum exinde concludamus, quemadmodum illud de Moyse, *ut ferunt*, apud Chalcidium pag. 372. Adduntur enim talia à Scriptoribus quandoque, licet ipsis plane perivasis, ut à Flavio etiam Josepho sit interdum de rebus testatissimis scribente, præcipue ubi vident se tradere aliquid quod Ethnicis hominibus possit videri exosum vel incredibile. Similem ob causam Christiana religio Agathiae dicitur *ἢ ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξαι* lib. 3. pag. 89. vel lib. 1. p. 69. *ἢ παρὰ Ῥωμαίοις κρατῦσα ἐπὶ τῷ κρείττονι δόξαι*, uti apud Eusebium IV. 2. Hist. *ἢ μόνῃ παρὰ πᾶσι κρατῦσα καὶ ἀνομολογούμενη.*

g) Agathias sub init. libri III. *ἔθέλω γὰρ, εἰ ἐπ' ἐμοὶ εἴη, καὶ περιπλέξω ποῖμα, ταῖς Μύσαις, Φασί, τὰς χάριτας καταμυγνύναι.* De hoc proverbio plura dixi ad Eunapium.

h) Evagrius Epiphaniensis Syrus quem Anno 593. 594. scripsisse supra demonstravi, libro V. capite ultimo testatur *Ἰωάννην* popularem & cognatum suum & Agathiam eorundem Justiniani temporum Historiam tum composuisse quidem, sed nondum in vulgus dedisse, *εἰ καὶ μῆπω ἔτυχον ἐκδεδωκότες.*

i) Ita recte Labbens in protreptico ad Hist. Byz. p. 38. Sed apud Hanckium de Hist. Byzantinæ scriptoribus p. 182. male excusum 558. Annus duodeviginti Imperii Justiniani memoratur ab Agathia lib. 1. p. 66.

k) Agathias ipse in proœmio, & Svidas in *Ἀγαθίας.*

Editiones Agathia.

Latine ex versione *Christophori Personæ*, (sed qui integras hinc inde, ut in præmio statim, periodos omisit & alioqui passim hallucinatus est, *) *Augustæ Vindel.* per *Sigismundum Grimmium* & *Marcum Wirsungum*, 1519. 4. & cum *Procopio* ac *Jornande*, *Sidonii Apollinaris Epistola* ** de *Theodorico Imp.* & *Leonardi Aretini* libris IV. de bello Italico contra Gothos, & *Chuonradi Peutingeri Augustani* de Gentium quarundam emigrationibus, præmissa *Beati Rhenani* præfatione, *Basil.* 1531. fol. apud *Jo. Hervagium*. Atque cum *Zosimo*, ex *Jo. Leunclavii* recensione sive interpolatione & cum ejus notis. *ibid.* apud *Petrum Pernam* 1576. fol.

Excerpta è libro I. & II. *Agathiæ* ad Gothos pertinentia, *Hugone Grotio* interprete, in ejus *Historia postuma Gothorum, Vandalorum & Longobardorum*, *Amstelod.* 1655. 8.

Græcè primus ex unico Codice suo edidit *Bonav. Vulcanius*, & mox separatim *latinam* suam versionem, itidemque notas & castigationes una cum *Coronide Epigrammatum Agathiæ*, *Metaphrasi* donata à *Josepho Scaligero* & *Jano Doufa*. *Lugd. Bat.* 1594. 4. *Vulcanii* versionem bonam in plerisque & doctam, statim in limine castigat *Maltretus* ad *Procopium*.

Græcè & Latine cum *Vulcanii* versione, *Parif.* 1660. fol. in qua editione nihil accessit præter splendorem chartæ typorumque & quod *Græca* ex adverso posita latinis sunt.

Codicis MS. *Græci Historiarum Agathiæ Vaticanæ* meminit *Gesnerus*, sed qui fallitur quando *Agathiam* suspicatur collegisse *Apophthegmata Philosophorum*, quia in *Catalogo Codicum MSS. Bibl. Vaticanæ* statim post *Agathiam* illa sine nomine scriptoris commemorantur.

Gallice *Agathiam* vertit post vetustam interpretationem *Parif.* 1587. *Heidenreichio* memoratam, *Ludovicus Cousinus*, ut ipse memorat

* Vide *Hadr. Junium* lib. 1. animadvers. cap. 4. *Vulcanium* præf. & in notis passim earumque extremo: *Vossium* arte Historica pag. 94. & *Reinesium* Var. lect. p. 416.

** Est illa libri I. Epistola secunda.

rat in Ephemeridibus Parisiensibus Anno 1701. pag. 570. edit. Amstelod. Videritne lucem illa versio non possum dicere, neque enim usquam in eam incidi.

Alia Agathia scripta.

De *Epigrammatibus* LXXX. quæ leguntur in *Anthologia* & ad calcem editionis *Vulcanianæ*, nec minus de κύκλω sive κύματι *Ἐπιγράμματα* quod ille ex *Epigrammatibus* Poëtarum sui temporis concinnavit, dixi libro III. cap. 28. pag. 690. seq. & 709. *Epigramma* ejus in *Sophiam* *Justini junioris* legitur etiam apud *Zonaram*. *Epigramma* nescio cujus in *Butelinum Francorum Ducem à Narsete debellatum*, quod habet *Agathias* libro II. p. 47. occurrit quoque in themate secundo *Thematum Occidentis* sive *Europæ Constantini Porphyrogeniti*, sed mutilum, quia *Fed. Morellum* interpretem *Gallum* puduit credo reddere hæc verba:

Ἡνίκα Φεαγκικὰ Φῦλα κατίκτανεν Αὐσονὶς αἰχμῇ.

Sed restituit illa in novissima *Constantini* editione clarissimus *Bandurius*.

Scripserat porro *Agathias* præter alia multa Poëtica quæ vocat ἀγωνίσματα etiam opus eroticum μύθοις πεπικιλμένον ἐρωτικῶις, inscriptum *Δαφνιακὰ Daphniaca* *Svidæ* memorata, versu *Hexametris* ut ipse in proœmio *Historiæ* auctor est, libris IX. ut idem docet hoc *Epigrammate*, VI. 9. *Anthologiæ* pag. 425.

Δαφνιακῶν βίβλων Ἀγαθίῳ ἐννεάς εἰμι,

Ἀλλὰ μὲν ὁ τεκτῆρας ἀνθετό σοι, Παφίη.

Ὅν γὰρ Πιερίδισσι τόσον μέλω ὅσον ἔρωτι &c.

INDEX Scriptorum ab *Agathia* allegatorum,
aliquot locis plenior, ad paginas edit. Paris.

Τὰ παλαιότετα τῶν Αἰγυπτίων λόγια 154.

Agathias de se 5. 52. 53. 72. 73.

Ejus *Daphniaca* & alia scripta 5.

Ἀλαμανικοὶ μάντης 42.

Alexander Polyhistor *Historicus* 63. 64.

Alexander Medicus 149.

Anthe-

Anthemius Trallianus machinarum structor CPoli 149. seq. 152.

Poëta de Argonautis & Colchorum regione (Apollonius Rhodius) 77.

Aristoteles 149. ejus scriptis in Persicam linguam translatis delectatus Chosroës 66.

Asclepiadæ clari in Co insula 53.

Asinius Quadratus, Italus de rebus Germanicis accurate scripsit 17.

Athenocles, Berosus & Simacus (Symmachus) Assyriorum Medorumque res gestas scripsere 62.

Ὡς ἐν τῆς βασιλείας διφθέραις ἀναγεγραμμένα 66. ἐκ τῶν Περσικῶν βιβλίων 141. βασιλικὰ δότομημονεύματα ibid.

Berosus Babylonius 62.

Bion Historicus 63.

κατὰ τὴν ποιήσιν (Callimachus) 69.

Ctesias Cnidius Historicus 63.

Damascius Syrus Philosophus 69.

Delphicum περὶ γράμμα, Nosce te ipsum 4.

Demosthenes Thucydidis studiosus 66.

Diodorus Siculus 55. 63.

Diogenes Philosophus Phœnix 69.

Dioscorus Medicus 149.

Epigramma in Butelinum Fran-

corum Ducem 47. in Chæremone rusticum de patria. Trallibus singulariter meritum 55.

Eulamius Phryx, Philosophus 69.

Eutychianus junior 5.

Ἡ Γετικὴ πρὸς Φροσύνη 2.

Hermias Phœnix, Philosophus 69.

Herus lucerna & Leandri amores Sestum πειλάλητην ἐς ποιήσῃ καὶ ὀνομαστοπύττω faciunt 155.

Herodotus 59.

Hippocrates Cous. 53.

Homerius Therites 68.

Isidorus Gazæ Philosophus 69.

Isidorus junior machinarum fabricator 152.

Jurisconsulti (νόμων ἀφηγηταί) Beryto terræ motu concussa Sidonem commigrantes 51.

Justiniani Novellæ 145.

Magi 135. Persarum 65. 68.

Manichæi 62.

Marfyas 133.

Metrodorus Grammaticus 149.

Nonni Panopolitæ Dionysiaca 133.

Olympius Jurisperitus 149.

Oraculum de homine impio non sepeliendo 72.

Pabecus coriarius scientiæ fide-
ralis peritissimus 65.

Paulus * Cyrus Florus de templo Constantinopolitano, versibus Hexametris 153.

Per-

* Vel Paulus Cyri F. Flori nepos.

- Perſæ Aſtologi 154.
 Pindarus (ἡ Λύρα ἡ Βοιωτία) 72.
 Plato 4. 69. 138. 147. Ejus Gorgias 69. Gorgiam, Phædonem, Parmenidem & Timæum Perſice translatoſ legit Choroës 66.
 Prifcianus Lydius Philoſophus 69.
 Procopius Cæſareenſis Rhetor 7-10. (ubi Hiſtoriæ ejus argumentum) 56. 123. 136. (ubi ejus elog.) 138. 140. 141.
 Pyrrho 68.
 Φυſιολογῶντες de cauſſis motus terræ 52.
 Sergius Perſicæ lingvæ in Græcam interpres apud Regem Choroëſm, ex Regiis commentariis res Perſarum & inſtituta Regumqve ſucceſſiones Græce expoſuit & cum Agathia communicavit 141.
 Sextus Empiricus 168.
 Sibylla 20. 21.
 Simplicius Cilix, Philoſophus. 69.
 Socrates 138.
 Symmachus. ſupra, in Athenocles.
 Uranius Syrus Medicus, Ariſtotelis Philoſophiæ peritum ſe jactans 67. 68. 71. Εφεκτικὸς ſive Scepticus 68.
 Xenophon. 59.
 Zamolxidis νόμιμα 2.
 Zeno Rhetor Byzantinus 150. ſq.
 Zoroaſtris Oromafda διδάγματα & νόμοι. 62. Idem Ζωρόαδης ſive Ζαράδης, auctor Perſis τῆς Μαγικῆς ἀγνείας. ibid.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam à Procopio memoratorum: ad paginas edit. Pariſ.

Soli numeri libros Hiſtoriarum, Æ præmiſſum libros de Ædificiis, A Anecdota denotat.

- A** Caciſ Epicoſopus CPol. 195.
 S. Acacii templum. Æ. 15.
 Adolius Armenius Acacii F. Silentiarius τὸ εἰς τὴν ἡγεμονίαν ἐν παλατίῳ ὑπερηρέτων 138.
 Advocati legati ad Principes 147. 316.
 Ægiſtus infans à capra nutritus 427. ſeq.
 Æſchyli Prometheus ſolutus 579.
 Æneas 349. 627. 629. Anchifæ F. conditor Æni opidi. Æ. IV. 11. pag. 90.

LI

Æthio-

Libri ſti Pars Altera.

Æthiopum Rex Ἐθιοπία Christianus 60.

Alexander Logotheta cognomine ψαλιδί five forficula, quod aureos numos circumcideret 468. A. 69. alius Alexander Senator CPol. 64 314. seq. 324.

Ambrus Saracenus Christianus 136.

Ammonis & Alexandri M. templa Æ. 110. seq.

Anastasius Justiniani ad Chosroën legatus δόξαν τῆς σωείας ἔχων 93.

Andreas Apost. Lucæ Evangelistæ & Timothei reliquiæ. Æ. 14.

Andreas Ephesi Episcopus A. 9.

Antæ & Sclaveni olim dicti Spori, DEum unum colunt fulguris effectorem, tum Nymphas & flumina 498. ubi alia de illorum moribus & institutis.

Anthemius Trallianus Mechanicus. Æ. I. 1. p. 5. 7. 9. II. 3. p. 34.

Apio Ægyptius, Quæstor exercitus, consors Imperii ab Anastasio declaratus 23.

Apollodorus Damascenus Architectus. Æ. IV. 6. p. 81.

Apostolorum templa Æ. 13. 95.

Οἱ ἀναρχαψάμφοι τῶν ἰσολίων τὰ ἀρχαίεπτε. Æ. III. 1. p. 52. IV. 1. p. 66.

Arianos in Africa Honorius ad Christianismum cogit 196. Trasimundus invitat beneficiis 197. ita Arianis opponit Christianos οἷς τὰ εἰς δόξαν ὁρθῶς ἵσκηται 227. Romani milites quidam Ariani 236. Gelimer noluit μετατίθεσθαι τῆς Ἀρείας δόξης 256. Ariani prohibiti baptismo, festo Paschatos 269. 270. δόξα ὁρθῆς δοπισομένη τῶν Ἀρειανῶν γνώμην 320. Arborychi & Germani, Christiani non Ariani 341. Amalaricus Arianus habuit uxorem δόξης ὁρθῆς ἕσασ 345. sacerdotes Ariani Roma pulsi 486.

Arii secta, Ariani, A. 34. 53. seq. Gothi omnes τῆς Ἀρείας δόξης 178. 320.

Aristoteles Euripi æstum non valens perscrutari, præ mærore obit 579.

Ἡ τῶν Ἀρμενίων ἰσολία 15. Æ. III. 1. p. 52. τῇ Ἀρμενίων Φωνῇ 303.

Arsenius & Faustinus Samaritæ Christianos se simulant A. 78. 80.

Asclepiodotus. Vide Pastor.

Astrologi puniti à Justiniano A. 36.

Athalaricus Φοιτὰν εἰς γραμματισμὸν iussus, 311.

Athanasius præfectus 204. 298. 299. Alexandri ad Alaricum legati frater, missus à Justiniano ad Theodatum 323. 441. præfectus prætorii Italiæ ibid. sq. & 460.

Avga-

Avgarus Edeffenus 117. ejus ad Christum literæ 118.

Augustus sacerdos in templo Sophiæ CPoli, κειμηλίων custos. 170.

Augusti hujus χῆμα indutus Joannes Cappadox, ex divinatione quadam sperans se fore Augustum Imp. 170. 171.

S. Bacchi templum Æ. 13.

Bacchus Salomonis Ducis frater 287.

Baptismus Θεὸν λατρεῖν. Θεῶν λόγια περὶ τεινόμενῳ, καὶ τὸ παιδίον ἔχει λατρεῖν ἀξιοθῆν. 299.

Βασίλειος Episcopus Constantiensis 120.

Bartholomæi Apostoli templum. Æ 31. 35.

Basiliscus Imp. Eutychis sectam fovens 195.

Belisarius post triumphum restituit templo Hierosol. vasa, quæ in triumpho duxerat Titus Imp. 255.

Blemyes & Nobatæ colunt Isin, Osirin, Priapum. Blemyes & Soli hominem immolant. 59. seq.

Boëthius à Theodorico injuste occisus 310. ejus uxor Rusticianæ Symmachi filia 514.

Bonifacius Gelimeris χαρματεύς Byzacenus Afer 245.

Braducio ἑρμηνεύς 162.

Byzas Byzantii conditor, Ceroëssæ Filius Æ. 16.

Candidus Sergiopolis Episc. 99. 135.

Καθολικοὶ ἢ χριστιανοὶ ἀλλὰ δόξης τῆς παλαιᾶς 120.

Catholicus dici solitus Episcopus Persarmeniæ regionis Δαβίτα 149.

Chalcedonense Concilium A. 78.

Christianos Catholicos hæreticis oppositos vocat δόξης ἑνῆς ὁρθῆς A. 34. πίστεως A. 35. εἰς μίαν ἀμφὶ τῷ χριστῷ δόξαν A. 40. sub Justiniano ἢ πίστις πρὸς Θεὸν ἀσφαλὴς ἢ δόξα. id. 41. πολυθεῖα vel ἁγῶνις δόξης οὐκ ὁρθῆς multis sub eodem causa supplicii. A. 57. Christianorum DEUS irreligentes plectit, cultores protegit 198. Miles ἀρετῇ βεβαπισμένῳ καὶ ἔχοντι χριστιανῶν ὀνόματι μεταλαχῶν. 207.

Chryses Alexandrinus μηχανοποιός Æ. II. 3.

De cometis variæ doctōrum sententiæ 95.

Constantinus quæstor, legum non imperitus sed malus A. 59.

SS. Cosmæ & Damiani templum Æ. 17. 49.

S. Cypriani templum & festum Carthagine 226. circa illud oriri solita

- lita tempestas κυπελιανά. ibid. & 224. Cyprianus in somno visus
Christianos solatur 227.
- Cyprianus dux 205. 240. 251. 369. 442. 493. 525.
- Cyrus opidum à Judæis conditum in honorem Cyri à quo libertati re-
stituti ex Medorum in Assyriam captivitate Æ. II. 11. p. 49.
- S. Cyrilli castellum Æ. 83.
- Cyrillus dux 36. 204. 231. 275. &c.
- Datius Mediolanensis ἱερέυς 406.
- Demetrius Philippensium in Macedonia Episc. supra in Hypatius.
Alii duo Demetrii. 480.
- Demosthenes Senator CPol. A. C. 12.
- Dianæ Tauricæ fanum 48. in templum Christianum mutatum 49.
- Diogenes ἀνὴρ ἀσκήσας A. 48.
- Ecclesia, templi nomen Antiochiæ 110.
- Ἑλληνοῖτες Παμφίλοι 165.
- Elpidius Medicus Theodorici 311.
- Ephræmius Antiochiæ ArchiEpisc. 103.
- Epiphanius Episc. CPol. 207.
- Episcopus svadet bellum Vandalicum, dissuadente Jo. Cappadoce
præfecto Prætorii 203.
- Ἐπισκὸπος δόκησιντε καὶ ὄνομα πᾶσι βεβλημένῳ. 441.
- Epistole Augari & Christi 118. Amalasunthæ ad Justinianum 315.
Antalæ ad Justinianum 290. Auximitorum obsessorum ad
Vitigem 450. Belisarii ad Gothos 247. ad Justinianum 370.
492. ad Justum 139. ad Mirrhanem 39. ad Narsetem.
438. seq. ad Theodebertum Francorum ἡγούμενον 449. ad
Totilam de Roma non excidenda 517. Cabadæ ad Justinum.
de adoptando Chosroë 30. Gelimeris ad Justinianum 201.
ad Pharam 250. ad Tzatzonem 232. seq. Godæ Gothi ad
Justinianum 204. 275. Gothorum ad Belisarium 247. ad
Vitigem 445. seq. Joannis ducis ad eundem 426. Justi-
niani ad Amalasuntham 315. ad duces 431. ad Φεράγγων
Francorum ἡγεμόνας 320. ad Gelimerem duæ 200. ad Prin-
cipes Gothorum 324. ad Vandalos 217. ad Theodatum 323.
Justi ad Belisarium 137. Martini ducis ad Belisarium 437.
Maurorum ad Salomonem ducem 258. Mermerois Persa-
rum ducis ad Gubazen Regem Lazorum 612. Mirrhanis ad
Beli-

Belisarium 39. seq. Phara ad Gelimerem 249. Præjecta ad Justinianum 301. Salomonis Rom. ducis ad Mauros 258. seq. Theodati ad Justinianum 322. Theodora ad Belisarium A. 14. ad Zeberganem A. 9. Totila ad Senatum Rom. 485. ad Justinianum 516. Tzatzonis ad fratrem Gelimerem 230. Valeriani ad Joannem ducem 630. Vitigis ad Auximitanos 450. Usdrila Gothi ad Valerianum 646.

Ερμὴ νέως, opidum in Africa 192.

Eruli πλὺν πῖνα νομίζοντες Θεῶν ὁμίλῳ 419. senes interficiunt, & ad mortui mariti tumulum uxor vitam finit laqueo 419. sub Justiniano Eruli facti Christiani 421. sed perfidi & nefandæ libidinis 422.

Ethnici, Θρησκείας τῆς πολυθείας ἐνόησαν. A. 110. τῇ Ἑλληνικῇ καλῇ μένῃ αἰθεῖαν id. 113. παλαιὰ δόξη ἦν νῦν Ἑλληνικὴν καλεῖν νενομίσασιν 76. 375.

Per Evangelia juratum 289. A. 18.

Evangelius Cæsariensis Rhetor A. 86.

Evaris qui templum S. Michaëlis condidit 113.

Eudubius Episcopus Persarmeniæ 148.

Eugenius Martyr A. 62.

Eusebius Cyzici Episcopus 78.

Eutychis secta. vide in Basiliscus.

Fabula de hirco & leone 10.

Faustinus Samarita. vide Arsenius.

Festum Paschatos 269. πρώτη τῆς εὐρυῆς ἡμέρας ἦν μεγάλην καλεῖται 270. ante Pascha jejunium 53.

Ἐπιτομή εὐρυῆς 262.

Fidelius præfectus prætorii ἐξέδομεν εἰς πῖνα νεῶν ὑστέρῃ ἡμῶν, inde à Gothis occisus 416.

Fœminas fatidicas Mauri consulunt 253.

Franci, Christiani licet, πολλὰ τῆς παλαιᾶς δόξης φυλάσσωσι 448.

Georgius ξυνετάταται καὶ τῶν ἀποστόλων τῇ Βελοσάρῳ κοινωνῶν 133. 162.

Georgii Martyris templum. A. 58.

L 13

Gothi-

Gothici belli anno XV. respondet Justiniani XXIII. & quartus induciarum quinquennalium cum Persis, pag. 566.
Gothici belli 1 Justiniani 9 Christi 535. Procopii Hist. p. 326.

2	—	10	—	536	—	—	—	395
3	—	11	—	537	—	—	—	417
4	—	12	—	538	—	—	—	442
5	—	13	—	539	—	—	—	464
6	—	14	—	540	—	—	—	470
7	—	15	—	541	—	—	—	478
8	—	16	—	542	—	—	—	482
9	—	17	—	543	—	—	—	487
10	—	18	—	544	—	—	—	491
11	—	19	—	545	—	—	—	501
12	—	20	—	546	—	—	—	523
13	—	21	—	547	—	—	—	533
14	—	22	—	548	—	—	—	550
15	—	23	—	549	—	—	—	559
16	—	24	—	550	—	—	—	615
17	—	25	—	551	—	—	—	639
18	—	26	—	552	—	—	—	666

Γραμμοὶ pro convitio A. 69.

Γράμματα πολὺ κιχώρισαι ἀνδρείας, Gothorum iudicio 312.

Hebræorum Pascha A. 81. seq. ἡ Ἑβραίων χαρὰ Vanitas Vanitatum, quam in ore habuit Gilimer 256. Hebræum divinandi arte clarum consulit Theodatus 330.

Hephæstus Rhetor & præfectus Alex. A. 77.

Hermogenes officiorum Magister 35. seq. A. 51.

Herodotus Halicarnassensis, libro quarto Histor. 578. 579.

Himerius Thrax, Dux 291.

Homerus 6. 337. 628. & præf. de Ædif.

Homeritarum Rex Ἑσιμφοῖς Christianus 60. alius Abramus ibid.

Hypatius in templo Sophiæ CPoli obtruncatus A. 29.

Hypatius Ephesi & Demetrius Philippensium in Macedonia Episcopus veniunt ad Episcopum Rom. δόξης ἐνεκεν ἢ χειριστοὶ ἐς σφί-
σιν αὐτοῖς ἀντιλέγασιν ἀμφαγνοῦντες 314.

Jaco-

Jacobus Eremita in Syria 20.

S. Iæ templum, τῆς αγίας Ἰας. Æ. 22

De Jani templo locus insignis 375.

Iberes optimi Christiani 33.

ΙΗΣΟΥΣ ὁ ΘΕΟΥ πάς Æ. 104. ejus cum Samaritana colloqvium, ibid. ἀνδρῶν ἡ περ ἐβέλετο γοργῶς ὁ Θεὸς καὶ γενεαλογεῖται ἐκ μητρὸς Æ. 12. particula crucis CHristi Apameæ 115. qvotannis solenniter προσκυνεῖται. ibid. Epistola CHristi ad Avgarum 118. ab illo Edessam defensam putat Procopius, licet Epistolam ab eo scriptam dubitat 118. 152. CPoli templum ἡ μεγάλη ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ ΘΕΟΥ, vocant Byzantii templum σοφίας, πάντων δὴ μάλιστα τῷ Θεῷ πρέπει τὴν ἐπωνυμίαν ἡ γέφυρα 193.

Inscriptio navis Agamemnonis, quam Geresti Euboeæ opido Tenechus dicavit Dianæ Bolosiae sive Lucinae 629.

Joannes Byzantius Machinarius Isidori Mechanici nepos. Æ. II. 18.

Joannes Cappadox ex Præfecto Prætorii presbyter, Petri adscito nomine 78.

Joannis Ducis sepulchrum annuo χρημάτων προσόδῳ decoratum 244.

Joannes Episcopus CPol. A. 21.

Joannis Theologi templum Ephesi Æ. lib. 5. cap. 9. A. pag. 9.

Joannis Baptistæ templum Æ. 21.

Josephus τῶν βασιλείων Φυλάκων γραμματεὺς 272.

Josua 257. 258. ubi inscriptio: ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ ὁ Ληστὴ ὁ Ναυῆ.

Jovis Capitolini templum Romæ 189. Jupiter Casius 629.

S. Irene. infra in Sampson.

Irenæus dux 34. Irenæus cujus defuncti opes Justinianus occupat. A. 83.

Isidorus Milesius, Mechanicus. Æ. 5. 7. 9. 34. 44.

Judæi Neapoli. 329. 335.

S. Juliani templum Antiochiæ 111.

Julianus δοκρῶτων γραμματεὺς 103.

Junilius Afer qvæstor latine peritus non Græce. A. 59.

Justiniana prima, ArchiEpiscopi Illyriorum sedes Æ. IV. 1. p. 67.

Justiniani Imp. icon. A. cap. 8. ἀμφὶ τῇ χειρὶ αὐτῶν δόγματα ἐκ τῆς ὁπῆς πλείστον διατεριβὴν ἔχειν ἵνα διαθήσεται τὰ ἐν σοφίᾳ ἀντιλεγόμενα σωθῶν τε καὶ διατεινόμενον μάλιστα. 549. περιεργῶς ἀμφὶ τῇ ὁπῇ

- Θεῶ Φύσει. A. cap. 18. pag. 55. Sacerdotibus indulgentior A. 49. & Ducibus ac Præfectis peccantibus 601. Leges suas refixit ipse A. 43. 61. 80. neque secundum eas judicare pensi habuit. A. 41. per biduum interdum cibo abstinens A. 25. præsertim ante Pascha A. 41. ἀνοήτως ejus οἰκοδομίας perstringit Procopius A. 33. 57. 76. Justiniani annus *quartus* memoratur in Hist. pag. 47. *annis* VII. 207. *annis* X. 269. XIII. 294. 297. XVII. 287. XIX. 305. XXII. quo obiit Theodora & XXIII. 170. 566. XXV. 608. (ubi male XV. in latino) XXVI. 660. XXXII. quo Procopius scripsit ἀνέκδοτα A. 66. 71.
- Justinus (Senior) Imp. ἀναλφάβητος A. 101. 102.
- SS. Laurentii, Prisci & Nicolai templa, Æ. 17.
- Lazi Christiani 161. Colchi à Lazorum Episcopis Sacerdotes accipiunt 568.
- Leontius Referendarius 450. A. 51.
- Lex sive mos communis νόμος ἀνθρώπων κοινός. 621. κοινὰ νόμιμα πάντων ἀνθρώπων A. 8.
- Lege Romana ante Justinum non licebat Senatori ducere meretricem A. 30. Lex de præscriptione triginta annorum 182. Lex Persarum ne hostem licet victum in ditione hostili eqvis persequantur 14. Lex Cabadæ Regis Pers. de promiscuo concubitu 14. Lex Persica de Magistratibus hereditariis 19. de Rege creando qui integer & nullo vitio corporis fœdus esset 30. 60. 590. alia de non humandis sed ante volucres projiciendis humanis cadaveribus 32. 33.
- Liberius ἀνὴρ καλὸς καὶ γαθὸς Διαφερόντως 318.
- Λογγιβάρδαι Christiani 420.
- Lucas Evangelista. Vide Andreas.
- Lysippus Sicyonius statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11. ejus βῶς ἄνευς Romæ 626.
- Magi Persarum à Regibus consulti 10. seq. 16. 21. 98. 120. 147. 157. Magicum artificium quo Magi explorant Arfacis Armeniæ Regis fidem 16.
- Manichæi & οἱ καλέμνοι πολύθεις A. 35. Magiæ studiosi A. 65.
- Marcellus δικαίᾳ Πριμελητῆς ἀρεβῆς, καὶ ἔ ἀληθῆς Διαπυράταις ἱερατῆς 540.

Mariæ

- Mariæ Θεοτόκου templa 592. Æ. 11. 12. 17. 21. 49. 58. 101. 105. 107. 111. 112. 114. 117. A. 11. & in latino 71. (perperam id quidem, vide A. p. 216.) ἐκ τῶν Θεῶν ἐπὶ τῶν αὐτῶν Μητρίων ἱερῶν 11.
 Quadraginta Martyres Legionis duodecimæ. Æ. 18. seq.
 Mauri Φοινικὸν ἔθνος. Æ. lib. 4. cap. 3. pag. 112.
 Mebodes Cabadæ Persarum Regis testamentum scripsit 63.
 Megas Episcopus Berrhoënsis 101. seq.
 SS. Menæ & Menæi templa. Æ. 22.
 Michaëlis Archangeli templa 113. Æ. 20. 21. 22. 49. 99. A. 48.
 Mimi A. 28. & ὀρχησταὶ apud Vandalos. 248. Græci nihil sibi visum aiebant in Italia quam tragædos, mimos & piratas 358.
 S. Mocii templum. Æ. 15.
 Monachi visum. A. 38. seq. Monachi τῶν χριστιανῶν σωφρονέστεροι 21. seq. οἷς τὰ εἰς τὸ θεῖον ἀκρεβῶς ἡσκηται. 298. Monachi ex Serinda Romanos docent rationem conficiendi serici. 613.
 Monasterium, μετάνοια dictum, è lupinari. Æ. 21. sq. adde A. 49. sq.
 Monasteria S. Thalelæi & aliorum Æ. 107. Quadraginta quinqve Sanctorum. Æ. 58.
 Montanistæ, Μοντάνοι A. 34. ἐκ Φρυγίας id. 35.
 Mopsus vates, Mopsuestiæ conditor. Æ. lib. 5. cap. 5.
 Moses 257. Æ. lib. 5. cap. 8.
 Οἱ τῶν Μουσικῶν ἔργων πηγῆται. 122. Vandalis ἀκρόμαται συχνὰ καὶ θαύματα ὅσα μουσικᾷ καὶ ἄλλως ἀξιοθέατα. 248. sq. μουσικοῖς ὀρχατοῖς χρῶντες ante portam in obsidione & excubiis cum canibus. 374. sq.
 Myronis statuarii βούδιον Romæ 626.
 Neapolis Christianos incolas jam olim (ἀνωθεν) habuit. 332.
 S. Nicolaus. Vide Laurentius.
 Ante Numam menses decem in anno Romano. 372.
 Oraculum Orestis & Iphigeniæ datum 48. aliud de Palladio 349.
 Osiris Deus Ægyptiorum in Taphosiri opido sepultus. Æ. lib. 6. cap. 1.
 Παλαμοτίρων ποταμοῦ de populis ad Euxinum Pontum, sed minus accurate 66.
 Palladis simulacrum καὶ τὸ λόγιον Æνειας à Diomedea datum 349. sq. ubi plura de Palladio, uti de Palatio à Pallante quodam dicto 225.
 S. Pancratii porta Præneste & Romæ 357. seq. 381.
 S. Panteleemonis templum. Æ. 22.

Mm

Pa

- Pastor & Asclepiodorus, Rhetores Neapoli 318. 329. 336.
 Pauli Apostoli porta Romæ 551. & templum 396.
 Paulus Adrumetinus Sacerdos ἐφεσῆκει τῇ τῶν ιουδαίων ἑπιμελείᾳ 292.
 Paulus Episcopus Alex. A. 78.
 Paulus ἱερμηνεύς, ὃς Γερμανιστὴ παρ' Ἀντισχεῖσιν ἐφοίτησεν 102. 106.
 153. 159.
 Paulus Romanus 440. alius Paulus Cilix 551. seq. alius 649.
 Pelagius Diaconus Rom. ad Totilam legatus 501. seq. Totila in templo Petri Romæ occurrit, πρὸς Χριστὸν λόγια ἐν χειρὶ φέρων. 513. Archidiaconus, Vigili Episcopi Rom. nomine missus Alexandriam. A. 79.
 Persarum πυρεῖον sanctissimum habitum, in quo ignem æternum fovebant Magi. 147. Solem orientem adorant quotidie 11. Sal per quem pejerat Perozes Persarum Rex, ab Hunnis in acie de vexillo suspensus, atque inde victi Persæ. 12. vide & infra in Lex.
 Petri & τῶν Χριστῶν Ἀποστόλων κορυφαία sepulchrum & porta Romæ, antea Aurelia 359. muri pars Romæ in Apostoli tutela 368. τὴν πρὸς Ἀποστόλων σέβονται Ῥωμαῖοι καὶ πηγήσιν πάντων μάλιστα 368. Petri templum Romæ 367. 409. 513. 552. A. 76. Gothi etiam in honore 396.
 Petrus Justinii Imp. γεραματίης, inde Dux 124. στρατηγὸς sub Justiniano 34. 55.
 Petrus Barsames, Syrus, ex numulario præfectus prætorio. A. 63.
 Petrus Thessalonicensis, Rhetor Byz. legatus in Italiam ad Amalasuntham 316. 317. 318. 319. 321. 322. 323. 324. 441. atque inde Magister officiorum 442. A. cap. 16. & 24. legatus ad Chosroën Persarum Regem 591.
 Phidias Atheniensis statuarius 626. Æ. lib. 1. cap. 11.
 Φιλοσόφων περὶ Περικλέους. A. cap. 8. pag. 26. ejus dictum: ὡς καὶ πρὸς ἐναντιώταται ἐν ἀνθρώπῳ φύσει συμβαίνει εἶναι ὡς περὶ ἐν τῶν χρωμάτων μίξαι. id.
 Οἱ Φοινίκων πρὸς δὲ χαλκὸς αἰνα γεραψάμνοι 257. Phœnicum lingua utuntur Mauri 258.
 Photius Belisarii privignus 319. 333. 356. A. 5. Consularis A. 6. Monachus A. 11.
 S. Platonis templum Æ. 15.

Poëta-

Poëtarum fabulæ de Scylla & Charybdi 326. 530. de Prometheo victo. 566. Myſos ἀγχιμάχης appellant. Æ. lib. 4. cap. 7.

Porphyrus ceti piscis nomen 532. (al. Πορφυρίων) centum & quingvagina amplius annorum, triginta fere longi cubitos, lati decem. id.

Praxiteles statuarius. Æ. lib. 1. cap. 11.

Πραξιπτεῖς, Πισίδης τὸ γένος 831.

S. Priscus. vide Laurentius.

Priscus Justiniani Imp. ἐπιστολογράφος. A. cap. 16. à Theodora cogitur Monachus fieri. id. p. 47.

Priscus Emesenus falsarius. A. cap. 28. pag. 80 seq.

Proclus Justinì Imp. qvæstor. 30. A. cap. 6. & 9.

Procopius Belisario datus ἐμβουλός à Justino Imp. 35. qvæ vidit scripsit 6. somnio confirmatus ut in expeditione Vandalica. Belisarium sequeretur 207. Syracusas missus. 211. seq. bono omnine erectus 215. cum Salomone duce effugit seditionem. 271. seq. missus Neapolim & in Campaniam 395. Thulen. non adiit 423. diu in Africa se fuisse testatur A. 53. Cæsaream patriam suam laudat, ἐν κατωτέρᾳ τῇ ἐμῇ A. 35. Controversias Christianorum enarrare non vult, qvæ stultum putat divina nimis alte scrutari, cum ne in humanis qvidem satis sapiamus. 314. Providentia Divinæ omnia tribuit 460. 495. 600. 615. 657. 660. A. 15. 31. & passim. Consilium dat Belisario de signo pugnæ & receptus dando tuba duplici, coriacea altera. altera ænea. 444. Libros περὶ πλέμων scripsit ante libros de Ædificiis, illosq; laudat Æ. lib. 1. cap. 1. & 10. lib. 2. cap. 1. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 5. & 6. Libros de Ædificiis, Justiniano adhuc superstite Æ. p. 98. Anecdota itidem superstite adhuc Justiniano A. p. 88. anno illius XXXII. A. p. 67. 71. sed post Theodoræ * obitum A. p. 2. 47. 51. narrat qvædam, præfatus ipse se ea non credere 330. 624. &c. ἐν τοῖς ἐμπροσθεν λόγοις 210. 287. 308. 315. 399. 408. 422. 536. 542. 566. 583. 590. 600. 620 655. 660. A. 4. 7. 12. 20. 34 37. 47. 52. 55. unde patet Anecdota Procopium subjuncta libris

Mm 2

octo

* Obiit Theodora anno XIV. belli Gothici, Imperii Justiniani XXII. tertio induciarum quinquennialium cum Persis. vide Procopium III. 30. de bello Gothico. Licet autem superstite Justiniano scripsisse se Anecdota Procopius diserte innuit, edidisse tamen haud crediderim.

octo Historiarum voluisse tanquam nonum librum, licet veretur hujus se causa annumeratum iri τραγωδιδασκάλοις & fabulatoribus. A. 2. Liber quartus de bello Gothico diu post priores editus, nec tantum de Gothico sed etiam de aliis bellis Justiniani auspicio gestis ποικίλην ἱστορίαν exhibet 565. 566. ἐν τοῖς ὀπίωθεν λόγοις 79. 372. ἐν τῇ πρὸς Γότθων μοι γέγραπται 211. ἐν τοῖς πρὸς Γότθων εἰρήσεσσι 181. ἐν τοῖς ὑπὲρ Περσῶν λόγοις 581. ἐν τοῖς ὀπίωθεν λελέξεσσι χρόνοις 196. ὅτε με ὁ λέγων ἐς τῶν Ἰταλικῶν πραγμάτων τὴν ἱστορίαν ἄγει 268. Temporis qua utitur Procopius notationem vide supra in *Gothicum bellum* & *Justinianus*.

Proverbia καὶ μεία νίκη. 323. ἡ σὰρξ ἀπερῶσα τροφῆς, κατὰ γὰρ τὴν παλαιὸν λόγον ἑαυτῆς ἐλείπειτο (al. ἡπείπει) 435. γνώθι σεαυτὸν. 612. lupus pilum mutat, ingenium non mutat 618. risus Sardonius 637. λέοντα ἐξ ὀνυχῶν. A. I. 10. pag. 44. ἐπὶ τριχὸς ἡ σωτηρία. id. VI. 6. κοινοῦς εἰς τὴν γνώμην κυφὸς περ. A. 40. θάσσον τις ψάμμον ἐξαεὶ θμήσκειν. A. 53.

Psoēs Diaconus Alex. A. 73.

Recithangus Thrax ἀνὴρ ξυνοτός γε καὶ ἀγαθός πὶ πολέμια. 169.

Reparatus Episcopus Carthag. 299.

Reparatus Vigilii Papæ frater à Vitige occisus 375.

Rhetorum ἀξίωμα à Justiniano imminutum. A. 74.

Romani maxime Φιλοπόλιδες sive decoris urbis suæ studiosi 627.

Rusticiana Symmachi filia, Boëthii uxor 514.

Rusticus Romanus, Sacerdos à Theodato ad Justinianum missus 322.

Sabbatiani hæretici A. 34.

Sallustii Historici domus Romæ exusta ab Alarico * 180.

Salomonis Hebr. Regis supellex Româ ab Alarico capta perfertur Carcaffonem in Galliam 343.

Templum à Rege Salomone conditum Borii, urbe Mauris vicina in Africa. A. VI. 2. pag. 111.

Salomo Belisarii domesticus & Dux 204. 231. 253. &c. ejus mors 289.

De Samaritanis. A. V. 7. pag. 104. seq. Samaritanorum Rex Julianus Σαράβης filius A. 35. Justiniani contra Samaritas leges A. 35. 55.

Sampson templum S. Irenes condidit CPoli. A. 10. 18.

Saraceni per duos menses anni DEo sacra facientes abstinent ab excursionibus 127. 134.

S, Ser-

S. Sergii templum. Æ. 13. 44. Sergiopolis 99. Æ. 44. Sergius Bacchi filius A. 18. Cyri frater 287.

Severianus Emesenus Phœnix, Asiatici F. dux 292.

Sibyllæ ἱερός latinis verbis: *Africa capta est, Mundus & ejus nate peristit*, ita leg. 324. antrum in quo Sibylla vaticinata, ostentant Cumanis 347. Oraculum Sibyllinum: *Quintili mense Roma nil Geticum metuit* 372. Sibyllina nemo potest intelligere ante eventum, quia nullo scripta ordine 372. seq.

Silverius Episcopus Rom. 339. 347. A. 3. 4. in Cretam à Belisario relegatus 347.

Sinaitæ Monachi, Æ. V. 8. In culmine montis Sina κτύποι διηκείς καὶ ἕτερά ἅψα θείτερα νύκτωρ ἀκρόνται, δυνάμιντε καὶ γνάμην τὴν ἀνθρώπινην ἐκπλήσονται. ibid. ὑταῦτά ποτε φασὶ πρὸς ὁ Θεὸς τῆς νόμους πρῶτα λαβόντα ἐξενεγκαίν, id.

Stephanus Edessenus Medicus 154.

Symmachus Senator CPol. 276. alius Symmachus à Theodorico injuste occisus. 370.

Tatianus Senator Rom. A. cap. 12.

Tatianus Mopsvestenus 110.

SS. Theclæ, Theodori, Theodoræ & Thyrsi templa. Æ. 15.

Templa pro Asylo 78. 245. 298. 305. 527. A. 11. 29. 48. 50.

Templa à Vandalis profanata Mauri expiant consecrantqve 197. seq. templum ab Arianis ereptum. 227.

Tenichus Architectus navis lapideæ ab Agamemnone dicatæ Ἀγέμεμιδι βολοσίᾳ sive Lucinæ 629.

Terebinthus Episcopus Neapoleos Palæstinæ, Zenone Imp. à Samaritanis truncatus Æ. V. 7. pag. 104. seq.

Terentius dux 205.

Theoctistus Medicus 392.

Theodahadus filius Amalafridæ sororis Theodorici, λόγων μὲν λατίων μεταλαχὼν καὶ δογμάτων Πλατωνικῶν 313. seq. 323.

Theodorici Regis imago fatidica ex opere Musivo. 369. sq.

Theodoritus δορυφόρος. 383.

Theodorus σοφία μηχανικὴ λόγιος αἰηρ. 121.

Theodorus Silentarius Æ. IV. 8. pag. 86.

Theodorus Referendarius 145.

Theodosius Eunomianus A. 3. Monachus A. 5.

Thomas Apameæ Episcopus 113. 114.

In Thule insula festum ante ortum solis qvi XL. dies ipsos latet 423.
intolæ Deos & Dæmones multos colunt ἑρηνίαις, ἐγγυίαις, θα-
λασσίαις καὶ ἄλλα δαίμόνια ἐν ὕδασι πηγῶν καὶ ποταμῶν 424. mē-
dullis ferarum nutriunt infantes &c. hominem immolant Mar-
ti qvem maximum habent Deorum 424.

Timotheus. vide Andreas.

Totilas τὰ ἐς τὴν ὀρχήτραν ἐκ παγδὸς δεδιδαγμένῳ 653.

Tribonianus qvæstor 70. παιδείας εἰς ἄκρον ἀφίκετο 71. 75. venalis
Ictus leges figebat & refigebat 71. vide & A. 59. ejus adulatio,
vereri se agentis ne ob pietatem vivus ab angelis in cælum rape-
retur Justinianus A. c. 13. pag. 40.

Tribunus Medicus, qvi Chosroën morbo levavit 160. Palæstinus
genere vir λόγιῳ καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν ἁδενὸς ἦσαν, ἄλλως τε
σάφρων τε καὶ θεοφιλὴς καὶ τῆς ἡπικείας ἐς ἄκρον ἦκων. 590.

S. Tryphonis templum Æ. 22.

Tusci dediti divinationibus 626. Tusci hominis præsagium ὡς εὐνα-
χὸς ποτε καταλύσει τὸν ἄρχοντα Ῥώμης, in Narsete Totilam vin-
cente impletum 626.

Tzani τὴν δόξαν ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον μετίθετο ἅπαντες χριστιανοὶ γιγνημέ-
νοι 45.

Valentinus Episcopus manibus à Totila truncatus. 500.

Vaticinium puerorum Carthag. τὸ Γ διώξει τὸ Β, καὶ πάλιν τὸ Β διώξει τὸ
Γ (Gizericus Bonifacium, Belisarius Gelimerem) 226.

Vigilius Episcopus Rom. 500. 501. 548. A. 79. 80. à Belisario promo-
tus, religato Silverio in Cretam. 374.

Xenophon de Cyri institutione. præf. de Edif.

Zeno senator CPol. A. cap. 12.

V. PAULUS Cyri Fil. Flori Nepos, a) Nobilitate
generis opibusque, & dignitate, (siquidem Justiniani Imp. Silen-
tario-

a) Agathias lib. V. pag. 153. ubi de templo S. Sophiæ : εἰ δέ τις ἐθέλοι πόρρω πρὸς
τυχὸν τῆς πόλεως ἀπακισμένῳ ἵκται γινώσκων σαφῶς ἅπαντα κατὰ πρὸς
παρῶν καὶ θεωμένων, ἀναλεγέσθαι τὰ ΠΑΥΛΩΙ Κύρητι Φλώρη ἐν ἐξαμέτροις
πεπονημένα, ὅς δὴ τὰ πρῶτα τελῶν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλεῖα σιγῆς ἐπι-
στάτας, γένους τε κοσμήμενῳ δόξῃ, καὶ πλεον ἄφθορον ἐκ προγόνων διαδεξάμε-
νος,

siariorum sive Secretariorum primicerius fuit) illustris, nec minus ingenii ac doctrinae laude præstans *Templum S. Sophiae* hoc est Christo b) qvi DEI Patris Sapientia est, à Justiniano Imp. post Theodoram * conjugem jam extinctam, encæniis secundis anno Imperii sui XXXVII. c) Christi 567. CPoli dedicatum, pulcherrima *ἐκφράσις*, versibus Hexametris (Proœmium jambicis versibus 134. constat) ita descripsit, ut oculis propemodum subjecerit, idque per postremos duos encæniorum d) dies præsentibus Imperatore & Eutychio Patriarcha in domo Patriarchali prælegit, ex quo ipso etiam poemate constat eum fuisse Christianum. Allegatur subinde hæc templi Sophiae descriptio à Salmasio ad Plinium & Hist. Augustam: is enim A. 1607. è Codice Palatino descriperat. Habuit etiam apographum ex eodem Codice Claudius Maltretus, qvi edere promisit præf. ad Procopium. At Philibertus de la Mare, Senator Divionensis Salmasianum *Cangio* transmisit, neque potuit in meliores manus incidere eximium istud antiquitatis monumentum. Hic enim vir doctissimus Græca recensuit atque ex ingenio castigavit ac majoribus lacunis exceptis supplevit, versionemque latinam perspicuam, & eruditissimum de templo Sophiae Commentarium adjunxit. Paris. 1670. fol. ad calcem Jo. Cinna-

νος, ὅμως παιδεία γε αὐτῷ καὶ λόγων ἀσκήσεις διεσπένδατο, καὶ ἐπὶ τοῖςδε μαθὼν ἤνυχε καὶ ἐσεμνύετο. Versus ex hac ecphrasi Pauli Silentarii laudat Svidas in *ἡρακλ.* Cæterum falli eos qvi nostrum, Paulum Cyrum Florum appellant, ut præter Vulcanium, Vossiumque Reinesius pag. 471. Var. lect. Cangio & Hanckio pridem animadversum. Iidem verisimiliter conjiciunt, patrem Pauli fuisse Cyrum, Poëtæ Poëtam, cujus Epigrammata quædam in Anthologia leguntur. At Florum hujus Cyri patrem, Pauli avum ægre mihi persvaserim illum esse Florum ἀπὸ ὑπάτων sive Consulem Codicillarem, qvi eodem Justiniano imperante clauit, & cujus in Novellis atque Codice mentio: paullo enim antiquior Florus quærendus.

b) Procopius in Vandalicis pag. 193. diserte testatur templum *μεγάλῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ* apud Byzantinos vocari templum *Σοφίας*, - τάντην δὲ μαλιστα τῷ Θεῷ πρέπει τὴν ἐπωνυμίαν ἡγαμένης.

* Paulus Silentarius proœm. v. 59. seq.

c) De tempore dedicate post prioris templi conflagrationem à Justiniano ædis Sophiae & de duplicibus ejus encæniis, quorum posteriora in annum quintum post trullam Anno 31. Justiniani collapsam incidunt, videndus Cangius in Commentario ad Pauli *ἐκφράσιν* pag. 528. & Hanckius lib. de Byz. Hist. scriptoribus cap. 6. pag. 165. seq.

d) Durarunt encænia illa per dies XV. factio initio ab XXIV. Decembris.

Cinnamī. MS. Vaticanum laudat Lambecius notis ad Codinum, eundem ut opinor Codicem innuens, qui è Palatina Bibl. in Vaticanam est translatus. Sophiæ templum plures descripserunt è veteribus, ut Procopius lib. 1. de ædificiis, Codinus & Anonymi Græci & Combesisio, Lambecio & Bandurio editi, è recentioribus præter Cangium illo quem dixi ad Paulum Commentario, & libro tertio CPolæos Christianæ, Grelotius in itinere CPolitano Galliee edito Paris. 1680. 4. è quo plura repetit Bandurius T. 2. Imperii Orientalis pag. 744. seq.

Testatur Agathias e) plura alia poemata à Paulo elaborata, pulcherrimum tamen esse quod in Sophiam composuit. Ex illis sunt *Epigrammata* Græca complura quæ in Anthologia Maximi Planudæ leguntur, ut dixi lib. III. cap. 28. ubi etiam habes de carmine in *Thermas Pythias*, de quo jam addere liceat, quod idem prodiit Venetiis cum Metaphrasi latina *Claudii Acantheri* A. 1586. & quod in Codice MS. Mediceo scamn. LV. num. 7. cujus apographum fuit inter libros Gudianos, inscriptio Carminis auctorem innuit non Paulum nostrum qui imperitante Justiniano vixit, sed alterum longe juniorem, Paulum Silentiarium clarum temporibus Constantini Porphyrogeniti. Πάυλος Σιλεντιαρίης εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θεῖμα, ἡμῖαμβα διμεῖρα πρὸς τὴν βασιλίαν τὴν Κωνσταντινὴν τὸν Πορφυρογέννητον. Incipit ibidem;

βάλαι μαθεῖν Ἀυγαστὶ
Κωνσταντίνε κράτιστε
Θιρμῶν ἀπχρον ρεῦμα &c.

THEOPHYLACTUS gentē Ægyptiūs & Petro Ægypti præfecto cognatione junctus, a) ab Clarissimo Hankio

- e) Agathias loco laudato: καὶ τοίνυν πεποιήται αἱ καὶ ἄλλα ὡς πλεῖστα ποιήματα μνήμης τε ἀξία καὶ ἐπαινα. Δοκεῖ μοι δὲ τὰ ἐπὶ νέῳ εἰρημένα μείζονός τε πόνη καὶ ἐπισήμης ἀνάπλεα καθεσθάναι, ὅσα καὶ ἡ ὑπόθεσις θαυμασιωτέρα. Ejusdem Agathiae Epigramma ad Paulum Silentiarium, una cum altero quo Paulus ei respondet, legitur in Anthologia Epigramm. Græcorum lib. 7. p. 603. 604. edit. Wechel. ex quibus constat amicos ac familiares inter se fuisse. Meminit hujus Pauli etiam Svidas in Ἀγαθίας. συνήκρασε καὶ Πάυλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ.
- a) τῷ γένει Αἰγύπτιον vocat Photius ex Theophylacto ipso VII. 16. pag. 184. ubi de Nilo fluvio: ἔλκεντες γὰρ γένῳ ἐντεῦθεν &c. lib. VIII. 13. pag. 215. Πέτρῳ δὲ κατ' ἐκείνο καιρὸν τῆς Αἰγυπτιακῆς ἡγεμονίας τὰς ἡνίας διέδυνεν, ὅς καὶ συνεπύετο πρὸς γένῳ ἡμῶν.

ekio b) (quem & ipse alibi c) secutus sum) patria Locrensis fuisse traditur ex loco parum emendato problematum Simocattæ Physicorum: d) *εἰ δὲ καὶ μητέρα τέχνην ἔπω κεκλήρωμαι, ἀλλ' ἔστι μοι γένε' ὅθεν ὑμῖν, καὶ Λόκρος ἔχω πατρίδα, καὶ τὴν τῆς Ἑλλάδος * ἡμέτερα.* At legendum uti in editione Commeliniana rectius expressum esse video: *καὶ λόγος ἔχω πατρίδα.* Hunc Theophylactum Christianum fuisse ex multis locis ejus Historiarum constat, atque facile apparebit ex indice scriptorum ab eo laudatorum, quem infra subjeci. Scripsit extremis Heraclii temporibus, cujus Imperatoris aliquoties e) meminit, & quoque memorat belli Persici finem f) quod interfecto Chosroë secundo Hormisdæ F. sopitum est Anno Heraclii penultimo, Christi 628. Præfectum & Tabularium, *ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφία* vocant Photius Cod. LXV. & Theodosius præf. ad excerpta de Legationibus: neutri quidem dicitur *χολαστικός* aut Sophista, neque additur nomen *Σιμοκάτης* vel *Σιμοκάτῃ*. Eundem tamen esse *Σιμόκατον* cujus *οἰκονομικὴν ἱστορίαν* laudat Eustathius ad vers. 730. Dionysii periegetæ, & ex quo de Sefostri quædam refert Tzetzes Chil. III. hist. 69. quæ in Theophylacti Historia VI. 11. leguntur, certum est, atque ex styli quoque sophistici similitudine qui in problematis Physicis & in Historia Epistolisque idem est, apparet. Non dubium igitur eundem quoque intelligi à Svida g) cui memoratur *Θεοφύλακτος σοφιστής*, ὃς *ἐπὶ ὑμῶν Σιμοκάτης*, neque alium esse Theophylactum *χολαστικὸν τὸν Σιμόκατον* cujus exstant Epistolæ. Nec quisquam forte de hoc dubitasset, nisi doctissimo viro Ludovico Antonio Muratorio iniecisset scrupulum Codex MStus Mediolanensis Epistolarum Græcarum è variis auctoribus collectus, ut ipsi visum, à Simocatto, in quo præter *Θεοφύλακτε χολαστικῷ* & *Σιμοκάτῃ* Epistolas etiam le-

N n

gun-

Libri 5ti Pars Altera.

b) lib. de Byz. Historiæ scriptoribus cap. 9. pag. 187.

c) supra lib. 2. Bibl. Græcæ cap. 10. §. XXVII.

d) in proœmio pag. 2. edit. Commelinianæ.

e) lib. II. cap. 5. pag. 37. lib. III. cap. 6. pag. 68. lib. VIII. cap. 11. pag. 212.

f) lib. VIII. cap. 12. pag. 214.

g) illo quidem loco Svidas Historias à Simocatta scriptas non memorat, sed passim alibi non modo ubi nominatim *Σιμόκατος* ab eo laudatur, sed etiam illo non nominato periodus integras ex Historia Theophylacti descriptas exhibet. Loca in indice utroque annotavit Clariss. Kusterus.

guntur Epistolæ Photii, Theophylactō Ægyptio longe junioris. Sed omnino fefellerunt oculi sui virum præstantissimum, ut ipse non audet diffiteri, h) aut certe Codex Mediolanensis illam Collectionem, in qua Photii fuere Epistolæ, falso ad hunc Theophylactum retulit.

Exstant ejus *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. (ἱστορίαι οὐκ ἀποκρινῶν, quoniam non unius Gentis res complectitur, vocat Eustathius loco laudato, & inscriptio Codicis Græci MS. Bavarici quo usus Pontanus, itemq; alter Diegi Hurtadi, quem Gesnerus memorat,) *libri VIII.* ab exitu Tiberii II. Imperatoris A. C. 582. extincti usque ad Mauritium Tiberii successorem à Phoca interfectum A. C. 602. Præmittitur Dialogus quo Philosophia & Historia inter se colloquuntur, conquestæ quod sub Phoca ambæ neglectæ jacuerint, cum jam sub Heraclio, favente Sergio Patriarcha iterum utraqve veluti reviviscant vigereque incipiant. Post Phocam cæsum A. C. 610. recitata publice ab auctore pars est hujus Historiæ de Mauricii nece, quam non sine lacrymis populus audivit, ut Simocatta ipse narrat lib. VIII. cap. 12. ubi Monodia etiam sive lamentatio ejus in Mauricium, sed mutila legitur. Primus Græce * ex Codice Bavarico hos libros edidit & versionem notasq; addidit *Jacobus Pontanus* S. I. Ingolstadt. 1604. 4. præmissis ante singulos libros argumentis ex Photii h) Cod. LXV. atq; sub-

h) Muratorius in *Anecdotis Græcis* pag. 280. præfatus ad Epistolas Græcas Firmi Episcopi ex illo Codice Mediolanensi à se primum editas: *Dixi Epistolas Græcas variorum in unum redactas à Theophylacto fuisse, atque ita visus sum mihi deprehendere dum essem Mediolani. Nunc suboritur mihi dubitatio, an forte me fefellerint oculi mei. Si enim hic idem Theophylactus est, qui Heraclii temporibus inenite saculo vulgaris Epochæ septimo floruit, literarumque suorum temporum historiam mandavit, quæ Epistolas Photii longe posterioris colligere non potuit? Aut igitur nihil ad illum Codicem Epistolæ congregandas Theophylactus contulit, sed ut unus tantum, ex earum Epistolarum auctoribus continetur; aut à Theophylacto scriptore Historiarum diversus est Simocattus. Et illum revera Simocati cognomen non donat Photius, Simocatum autem Scidas nominat, ac nullas ipsius Historias agnoscit.*

* Mirum itaq; IC. Vossium p. 245. ad Melam A. 1658. editum, verba quædam Theophylacti ex omnimoda Historia Græce proferentem, addere, lucem illa necdum vidisse.

i) Jac. Pontanus contendit Photium non ipsum ex lectione & memoria argumentum librorum Simocattæ exposuisse sed lemmata seu summulas lectionum ab aliquo lectore aut librario inductarum & in vestibulo totius operis ut mos est simul ordinatim positæ ut invenerit ita in octo fasciculos constrinxisse, ac nihil panis à se animadvertum interjiciendo

subjuncto latine Georgio Phranza, de quo infra dicturus sum, & Georgii Trapezuntii Epistola Græce & Latine, quo Jo. Palæologum Imp. hortatur ut ad Synodum in Italia celebrandam proficiscatur. In editione Theophylacti Parisiensi 1648. fol. præter chartæ typorumque splendorem accessit glossarum, seu vocum aliquot explicatio, auctore *Carolo Annibale Fabrotio*. Phranza autem & Trapezuntii Epistola omissa sunt. Quod si nova Simocattæ editio curanda olim sit, non prætermittendæ *Jacobi Kimedonii*, Filii, septendecim licet annos tum vix nati castigationes ad Photii & Theophylacti excerpta, & quæ ex *Svida*, Simocattam subinde vel laudante vel loca ejus describente ad illum emendandum castigandumque facere poterunt.

Martinus Hanckius, accuratus alioqui scriptor p. 192. de scriptoribus Hist. Byz. tradit *eclogas de legationibus* ex Simocattæ Historia esse Græce editas ab *Hœschelio*, & latine à *Cantoclaro* versas, sed neq; inter *Hœscheliana* excerpta *ἐν περὶ βίων*, neq; in *Cantoclaro* illorum excerptorum interpretatione, quicquam Theophylacti deprehendere potui. Verum *Philippus Labbeus* illa Græce & Latine cum laudati *Kimendoncii* versione subjecit cæteris excerptis Paris. 1648. fol. quamquam nomen & notæ interpretis ab eo præteritæ sunt. Prodierant porro Græce, & subjecta ad calcem voluminis *Kimendoncii* tum jam in flore ætatis defuncti interpretatione & castigationibus A. 1599. 8. typis Commelianis, ex *Andræ Schotti* k) Bibliotheca cum *Jani Gruteri* præfatione, opuscula junctim Simocattæ in quibus 1) *Διάλογος ἐν Ἀναφορὰς φυσικῶν διαφορημάτων καὶ ὑπερλίσεως αὐτῶν* *Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*, quem cum *Cassii* 1) *iatro-sophistæ* problematis Græce vulgaverat *Bonav. Vulcanius* Lugd. Bat. 1596. 12. & Græce deinde atque latine cum eodem *Cassio* recudi curavit *Andreas Rivinus* Lips. 1653. 4.

N n 2

2) *Επί-*

ciendo, alienum laborem pro suo nobis obtrufisse & fucum fecisse. Cum enim lemmata illa nunc imperfecta sint, nunc minus quam pro re contineant, nunc plus contineant, nunc ab ordine rerum narratarum discrepent, nunc falsa sint, hæc omnia vitia in Epitomis Photianis aique reperiri. Sed quis præstet Photium ex lemmatibus librorum & non lemmatum auctorem ex Photio sapuisse, cum nulla alia quam Photiana argumenta libris Theophylacti præfigenda etiam Pontanus existimaverit.

k) Puto falli Clariss. Caveum, qui duas editiones laudat *Heidelbergensem* 1598. 8. & auctiorem curante *Schotto Antwerpensem* 1599. 8.

l) De hoc supra lib. 3. cap. 6. §. 38.

2) *Epitome librorum VIII. Historiarum* ex Photii Cod. LXV. & *Excerpta de Legationibus* exterarum Gentium ad Romanos & Romanorum ad exteras Gentes, de quibus jam dixi.

3) *Epistola Morales* XLIX. *Rusticæ* XXVIII. & *Amatoriæ* totidem, quæ una cum aliorum Græcorum Epistolis m) lucem primum viderunt Græce apud Aldum 1499. 4. & una cum Simocattæ quæstionibus Naturalibus Lugd. Bat. 1596. 12. curante Vulcanio, nec minus Græce & Latine cum alia nescio cujus interpretatione recusæ in Græcolatina Epistolarum collectione Genevensi, quæ ad Cujacium falso n) refertur, 1606. fol.

Ambigit Labbeus T. 2. de Script. Eccles. pag. 416. hujusne Simocattæ sit breve fragmentum quo improbantur risus & vociferationes in festis Sanctorum, quod sub Theophylacti nomine latine extat in Bibliothecis Patrum, in Appendice Bigneana Paris. 1579. & A. 1624. T. VI. Colon. T. IV. & Lugd. (non T. 18. ut scribit Clariss. Caveus sed) T. V. p. 1214. Commemorat Labbeus etiam fragmentum de Nicephoro Confessore, quod nusquam reperio.

Alii Theophylacti.

Fuere & alii Theophylacti, ut 1) Dux & Patricius sub Constantino Copronymo de quo Nicephorus CPol. in breviario Historico pag. 47. 48. 2) Lacapeni F. Patriarcha CPolitanus A. C. 961. defunctus, de quo Cedrenus & Zonaras. 3) Theophylactus Antiochie Episcopus, de quo Theophanes: tum 4) Theophylactus Edessenus presbyter, cujus idem Cedrenus mentionem facit. 5) Theophylactus Monachus, cujus de sobrietate admonitiones breves MSS. Gesnerus memorat, ac deniq; 6) Theophylactus Achridis in Bulgaria Archiepiscopus, A. C. 1070. clarus, quem inde Bulgarianum

m) De illa Epistolarum collectione dixi lib. 2. cap. 10.

n) Isaacus Casaubonus præfat Opusculorum variorum Josephi Scaligeri Paris. 1610. 4. Quadam sub Jacobi Cujacii, & ceterorum hujus ætatis nominatissimi nomine sunt publicata, de quibus ille ἄδ' ἐν ὀνείροις unquam cogitavit. Ejusmodi est illa Græcarum Epistolarum latina interpretatio, quam inaudita mentiendi & falsa fingendi licentia Cujacio quidam adscripserunt, & sub tam illustri nomine obscuro cujusdam & mediocriter docti Germani versionem publicaverunt, quum V. C. Franciscus Pithæus, à quo illi habuerunt, eam sepe mihi in Bibliotheca sua ostenderit, & Basilea nescio quo casu sibi repertam dixerit.

rium & vulgata literæ B in V. permutatione *Vulgarium* vocant, ne alios jam memorem, Thomas Aquinas in catena aurea, Jacobus Faber atque Erasmus in Nov. Test. & contra Stunicam, & Melanchthon in Apologia Augustanæ Confessionis artic. 4. p. 157. De hujus scriptis præfenti loco nonnulla subjungam, spicilegium quoddam daturus ad Labbei & Cavei de illo observata. Primo autem loco à me referetur ejus

1) *παρθεμία βασιλική* sive *Institutio Regia*, ad Constantinum Porphyrogenitum; Mich. Ducæ & Mariæ Augustæ Filium, in duo tributa tmemata panegyricum & paraneticum, quæ & ipsa Corpori Byzantino accenseri solet, licet excusa minore forma, & cum *Petri Possini* S. I. versione, quæ Græca ex Codice Mediceo descripsit, vulgata Paris. typis Regiis 1651. 4. Ex eadem versione prodiit deinde latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XVIII. pag. 563. Denique *Anselmus Bandurinus* cum Possini interpretatione eam Græce & Latine iterum vulgavit in Imperio Orientali Paris. 1711. fol. Tomo 1. pag. 193. & paucas quasdam observationes suas adjunxit, ad calcem Tomi 2. Optat sibi Theophylactus I. 7. γλυκύτητα Herodoti & πυκνότητα Aristidis. Meminit quoque II. 19. Platonis, Euclidis, Archimedis & Hypsicles. Laudatur præterea II. 24. ab eo versus Poëtæ Tragici quo πολιά sive canities senum traditur ἔχειν πλέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

2) *Epistola LXXV.* quas è MS. Bibl. Mediceæ descriptas ab Andrea Schotto accepit, & primus cum castationibus suis Græce edidit Jo. Meursius. Lugd. Bat. 1617. 4. Latine convertit *Vincentius Martinerius* Valentinus, cujus versio in Bibl. Patrum Colon. 1622. Tom. XV. edita & Lugd. T. 18. p. 533. recusa hinc inde obscurior est & emendatione indiget, ut Epistola statim prima ψαράν redditur *pharorum* pro *sturnorum*. Et Epistola secunda: *sed si hoc in illud aliud πρὸς ἐκεῖνον*, pro *adversus illum alterum*. Epistolas Theophylacti LIX. è Codice Bibl. Vaticanæ verterat latine Sirmondus teste Baronio ad A. C. 1071. num. 15. & ex illis nonnulla affert idem num. 16. - 22. quæ in Meursianis non leguntur, & ad Annum 1073. num. 83. seq. At quam dat num. 90. seq. ad Annum 1073. est in Meursianis XXVI. Miror autem à Baronio dici Epistolam LXI, cum dixisset universas non plures fuisse quam LIX, itaque alterubi vitium in numeris, quod transpositione unarii admitti facile potuit. Nomina eorum vel certe officia ad quos scribit Theophylactus hæc

sunt : *Adrianus* mugnus Domesticus, frater Imperatoris Epist. 24. 30. 34. 43. *Amyrneus* ὑπάτῳ Φιλοσόφῳ (forte Σμυρναῖῳ ex Epist. 49.) 40. *Ancyra* Episcopus 16. *Anemus* 19. 21. *Bryennius* gener Imperatoris 31. 41. 50. *Bulgari* 48. *Cesar.* 12. *Camateropulus.* 15. *Chartophylax.* 35. *Citri* Episcopus 14. 58. 66. *Constantinus Berrhæa Dux,* 68. *Constantinus Ducas* 63. 64. *Coreyra* Episcopus 17. 22. 23. *Debra* Episcopus 67. *Doctor magna Ecclesie* 36. *Domina* 62. *Gregorius Camaterus* Logotheta & Protosecretarius. 6. 71. *Gregorius Pacurianus* magni Drungarii gener. 7. *Gregorius Praeses Taronita* 4. 26. 37. *Incertus* 1. 51. 60. 61. 62. *Joannes Attaliata* 49. *Joannes Grammaticus Palaeologi* 33. *Joannes Opheomachus.* 8. 10. *Joannes Pantechna,* Magister. 2. 65. *Joannes Peribleptenus.* 42. 46. *Joannes Philosophus.* 45. *Macrembolita.* 53. *Magister libellorum supplicum* 54. *Mementiarum* Episcopus. 18. 20. *Michaël Chalcedonis* Episcopus. 27. *Michael Pantechna* Medicus Imperatoris 44. 47. 73. 74. 75. *Nicēphorus Chartophylax* 5. 69. *Nicetas Chartophylax* 28. *Nicetas Diaconus* Episcopi Chalcedonis, Theophylacti discipulus 29. *Nicetas Medicus Imperatoris.* 55. *Nicetas Serrarum* Episcopus, Doctor, 9. *Nicolaus Callicles,* Archiater, 38. 39. 56. 57. *Nicolaus Patriarcha.* 3. *Opheomachus.* 8. 10. *Palaeologus.* 70. *Pantechna* 59. 72. Adde supra in *Johannes & Michael.* *Sebastes Pancurianus* 25. *Semnarum* Episcopus 42. *Theodulus Metropolitae Thessalonicensis* 11. *Triaditza* Episcopus. 32. Meminit præterea in his Epistolis *Chryselii* Theodori Epist. 71. (quod nomen in duos diversos homines divellit interpres) *Demetrii* fratris 16. 39. 56. 61. 71. *Gregorii* Diaconi 5. *Malefobes* Episcopi. 32. *Lazari* cujusdamq̃vem perstringit 41. & 43. *Medeni* 43. *Nicolai* 19. *Pauli* cujusdam 16. & *Petri,* 27. *Pelagonii* 3. 32. *Psellum* laudat 15. & *Sides* Metropolitam 49. *Strombitzes* Episcopi mentio Epist. 32. *Theodosii* 37. *Tornicii* q̃vem γαμβρόν suum vocat ἐπ' ἀδελφίδῃ Epist. 54. *Carminum* suorum meminit Theophylactus Epistola 20. & totius *Bulgariae* ArchiEpiscopum se cum ista scriberet innuit Epist. 73. ὁ δὲ πάσης βουλγαρίας ἐπίσκοπος, ἐν ὅσοι περ ὁρῶσι π καὶ ἀκῶσιν, ὁποῦ μεδίμνοις ἐκματρεῖται τὰς χρυσίνους ἐκάστης ἡμέρας. Passim quoque *Acridae* sive Ἄχρεῖδῳ, ubi sedem suam habuit, in his Epistolis mentio, vide edit. Meursii p. 11. 51. 65. 68. sq. 75. 77. 91. 97. seq. 101. Laudantur præterea *S. Gregorius & Basilii* Epistola 5. & 18. *Homeri* versus Epist. 5. 18. 26. 55. proverbium ἔχ' ἤτω μαργίτης εἰμί. Epist. 5. *Hesiodus* 6. *Bacchylides,* *Simonides* & ἡ βοιωτὴ λύρα *Pindari* nempe. 8. *Longini* κρείσας. 18.

ἰσιμονὸς Θυκυδίδης. 30. proverbium ἔφροντις ἱπποκλείδῃ, & Ἀράβι
αὐλητῆς 41. Empedoclis βεγγεῖν ἀνδρόπρωρα. 44. Michæ Prophetæ
locus VII. 12. 19. Epist. 58. λακωνισμός. 62. πᾶς Σταγειρίτῃ. 71.
Atticus Herodis Sophistæ Pater. 71. Ptolemæus Astronomus, Ara-
tus. ibid. Euripidis versus 19. & Aristophanis 19. 27. Lysias 19.
βιβλὴ χρυσοστομική. 21. Anacharsidis dictum ad Solonem, Leges ara-
nearum telis conferentis 24. Φραγκικῆς δόξατος ὕψωμα. 26. Atlan-
tis columnæ. 30. De Herodis Antipatri crudeli consilio quod paullo
ante mortem cepit, refert ex Josepho Epistola 13. αἶθε μωᾶμαι 7.
23. ὁ μὲν αἰδέωται Τέρκας. 26. &c.

3) Ἑρμηνεία sive *Commentaria in XII. Prophetas minores*, quæ
dicuntur exstare Græce in Bibliothecis Augustana, Argentinenſi, &
Monachienſi, nondum in lucem prolata sunt, nisi quod in *Haba-*
cucum, *Jonam*, *Naum*, & in *Hoseam* sed capite primo & parte secundi
mutila, latine prodierunt ex interpretatione Joannis Loniceri Paris.
1542. 8. 1549. 8. & cum aliis Theophylacti commentariis, Basil.
1554. 1570. fol. Commentarium ad initium Capitis secundi *Hoseæ* Græce
ex apographo Jo. Andrea Bosii, qui ex Codice Argentinenſi descripserat,
cum versione sua & notis edidit Christoph. Henricus Ritmeierus, Græca-
rum literarum in Academia Julia Professor, Helmſtad. 1701. 4. pagg.
38. In *Hoseam*, *Jeremiam* (puto legendum *Jonam*) *Habacuc*, *Nabum*,
& *Micheam* exstare Græce in Bibl. Regis Galliæ, testatur Labbeus Bibl.
nova MSS. pag. 79.

4) *Commentaria in quatuor Evangelistas* è Chrysostomo & aliis
antiquis scriptoribus missa in compendium, falli enim eos qui ex so-
lo Chrysostomo contracta putant, docet Rich. Simon qui de his
omnino videndus lib. 3. Hist. Criticæ Novi Testamenti cap. 28.
Latine vertit Jo. Oecolampadius, Colon. 1536. 1541. 8. & 1701. 4.
qui ut Codice hinc inde minus integro, sic etiam aliquibus locis
integriore est usus quam qui Græcam editionem postea curarunt Ro-
mæ nitidis typis excusam 1552. * fol. Vide eundem Simonium
pag. 401. ubi etiam observat Parisienses qui Græce & Latine hæc
commentaria ediderunt Paris. 1631. fol. cum versione Oecolampadii
à Phi-

* Est mihi hæc editio in manibus, neque alia Græca usquam oculis meis occurrit, licet
Gesnerus memorat editionem Græcam Anni 1542, & Caveus Labbeum, qui ex
Possevinò id habebat, secutus addit præterea alteram Anni 1568.

à *Philippo Montano* Armenteriano pluribus locis castigata, atque pridem edita Basil. 1554. * fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. nullos MSS. Codices consuluisse, & Varias lectiones non adeo multas ad calcem adjectas ex *Oecolampadii* versione coniecisse. Posse autem, longe accuratiorem editionem adornari collatis quatuor qui in Bibl. Regis Christianissimi exstant Codd. Græcis MSS. quibus possint addi etiam alii, ut *Patavinus* in Bibliotheca Monasterii S. Justinæ, de quo *Montfauconus* in *Diario Italico* pag. 78, & *Vindobonenses* de quibus *Lambecius* lib. V. pag. 47. seq. In Commentariis ad *Johannem*, quemadmodum & in *Epistolis* Græcæ se Ecclesiæ addictum & Latinis adversarium præbet, unde *Combesius* miratur in *Parisiensis* editionis titulo vocari τὸν ἐκ ἁγίων πατέρων ἡμῶν. Certe in Romana nihil aliud est quam Θεοφυλάκτου Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας ἐρμηνεία εἰς τὰ πέντε εὐαγγέλια,

5) *Commentaria in Epistolas Pauli*, latine primus vertit & Sixto IV. dicata sub *Athanasii* nomine edidit *Christophorus Persona* Romanus, Rom. 1469. fol. recusa deinde Colon. 1531. Paris. 1552. fol. Et *Athanasii* cujusdam *Byzantini Monachi*, qui trecentis ante nostram ætatem annis floruit, plane esse, *Sirletus* confirmavit, atque in ea re non modo tecum sentit, qui *Athanasii* nomine eos commentarios citat, sed cum iis etiam qui plurimis abhinc annis constantissime nomen illud agnoverunt semper & libris describendis præponi curarunt. Hæc *Latinus Latinus* A. 1557. ad *Andreæ Masium* T. 2. Epist. pag. 58. Post *Personæ* versionem alia adornata à *Jo. Lonicero* est, & sub *Theophylacti* vulgata nomine Paris. 1542. 8. hanc ad Codicem Græcum qui olim fuit *Erasmi* contulit & plurimis in locis emendavit *Philippus Montanus* Basil. 1554. fol. Antvverp. 1564. 8. Basil. 1570. fol. Denique Græca ex Codice MS. *Arundeliano* descripsit *Augustinus Lindelius* Episcopus *Herefordensis*, ex cujus apographo collato cum duobus Codd. *Oxonien*sibus, prodierunt è typographæo *Regio Lond.* 1636. fol. versio autem latina addita est quidem, ut profitentur editores, *Philippi Montani*, (sive *Loniceri* potius, emendata à *Montano*,) verum ubiq; adeo à nobis interpolata, atq; ad Græcorum veritatem revocata, ut (si per operas typographicas licuisset importune festinabundas) minus ædium foret novæ prorsus condendæ, id quod committentibus liquebit.

6) Com-

* Ad hanc editionem *Observationes* *Latini Latini* leguntur in ejus Bibliotheca sacro profana pag. 184. seq.

6) *Commentarius in Acta Apostolorum*, è Jo. Sambuci Codice, Græce cum versione notisque marginalibus *Laurentii Sifanii* prodiit Colon. 1568. additis Nysseni, Amphiloerii, Cyrilli Hierosol. & Timothei presb. Hierosol. Homiliis in occursum Domini, & Nysseni Oratione de Deitate Filii & Spiritus S. Latine idem commentarius inter alia Theophylacti prodiit ex Sifanii versione Basil. 1570. fol. Laudatur in eo Chrysostomus, Didymus, Severus, Severianus ac Cyrillus.

7) *Commentarium in Epistolas Canonicas*, MS. Græcè in Bibl. Scoriacensi S. Laurentii fuisse testatur Labbeus Bibl. nova MSS. p. 434.

8) *Homilia undecim in totidem Evangelia Officii matutini resurrectionis Domini*, MSS. Græce in Bibl. Vindobonensi. Ἑξήντεια Κυρῆ Θεοφυλάκτου Βεργαρίου εἰς τὰ ἐωθινὰ Ἐυαγγέλια. Vide Lambecium lib. V. pag. 191.

9) *Homilia in adorationem veneranda Crucis, medio jejuniorum tempore*, cum versione Jacobi Gretseri, prodiit in ejus Tomo 2. de Cruce pag. 1499. (pag. 384. edit. in 4. Ingolstadt. 1600.) Incipit: τί δαί; ἡμεῖς ὅτι τῷ περκαμένῳ στήσομεν ἱεῖματι;

10) *Ex Oratione ad Nicolaum Diaconum & Castrensem*, nonnulla Græce & Latine affert Allatius contra Hottingerum p. 127.

11) *Homiliam in S. Maria presentationem in templo*, latine à se versam è Codice Græco Raphaëlis du Fresne vulgavit *Franciscus Combesius* Tomo VIII. Bibliothecæ Concionatorix.

12) *Orationem ad Alexium Comnenum Imperatorem* legit Latinus Latinus atque inde A. 1081. quo imperitare Alexius cœpit, clauisse Theophylactum colligit pag. 184. Bibliothecæ sacro-profanæ. Eadem Oratio Græce MS. exstat in Bibl. Monachienſi.

13) *Dialogus de accusationibus Latinorum* MS. Græce in eadem Bibliotheca. Incertum an ex eodem petita argumenta adversus Latinos de Processione Spiritus S. quæ sub Theophylacti nomine profert Jo. Becus in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. pag. 215.

O o

INDEX

Libri sti Pars Altera.

INDEX Scriptorum, aliorumque in Theophylacti Simocattæ scriptis memoratorum.

Numeri soli paginas in Historiarum libris edit. Parisiensis, Qu. præmissum paginas quæstionum Physicarum edit. Commelinianæ, E, numeros Epistolarum denotat.

A Brahamus Judæorum προπάτωρ 129.
 Academicorum & aliorum Philosophorum perpetuum bellum, ὁ περιπατος πρὸς τὴν εὐάν ἔχει τὴν ἀμιλλαν, ἡ εὐὰ Πυθαγορείοις συμπλέκεται, Ἀκαδημαϊκοῖς λόγῳ Ἐπικυρείων ἡ ἀπένδεται, καὶ πόλεμος τις αἰσίδηρῳ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κεκίνηται. Qu. 3.

Ægyptiorum Sacerdotum de Nili originibus sententia 187. de ibidem ovīs interficiendis Qu. 17.

Ælianus scriptor Qu. 22.

Agatharchides vide Anarchides.

Alexander (quæstionum Naturalium scriptor) Qu. 22.

Alexandri Martyris templum 149. 183.

Alexandri Magni votum ὁ ζεῦ μίξον π τοῖς ἀγαθοῖς καὶ δυσύχημα E. 22. ejus bucephalus E. 46.

Alexandrini septimum à nato masculo diem festum agunt 215.

Anarchides Cnidius 180. sed legendum Agatharchides, ut probe monuit Kimedoncius.

Anaxagoras Physicus 187.

Andreas τῶν πρὸς τὰς ἱερὰς ἀπαρχολαμμένων λιπὲς 208.

Antisthenes & Polycrates loquentes inducuntur in Simocattæ Quæst. Physicis.

Apellis πίνακες Qu. 6.

Apollogenes Corinthius. Qu. 2.

Ad Archimedem Procli nomine Epistola Simocattæ 73.

Aristagoras Timoclis F. Qu. 2.

Aristo Physicus. Qu. 2. Aristonis filius Qu. 14.

Σταγειρίτης i. e. Aristoteles 173. Qu. 22.

Antonomi Martyris templum 209. 215.

Ἡ κατὰ πρ λέγοντῳ αἰδρὸς βαβυλωνίᾳ ἱερομνήμοι, μεγίστην ἰμπειρίαν ἀπειληφότῳ τῆς πρὸς τὰς βασιλικὰς διφθέραις ἀναγραφῆς 87.

Turris Babel è coctis lateribus reliquæ à Ninive allatæ CPolin. 139.

De

De Baccho Semeles F. & Pane. Qv. 13.

Cadmus Historicus 186.

Calligraphus quidam Alexandria à statuis sede sua motis monetur de
iis quæ Imp. Mauricio acciderunt 215. seq.

Οὐκ ἀστρονομίαν μυηθεὶς ἢ τὰ χαλδαίων σοφίσματα. Qv. 10.

Οἱ τὰ χεῖρων καὶ μαχάων πικρώμενοι μελετήματα 38. Qv. 16.

Chosroës secundus, Persarum Rex πρὸ τῶν ἀστράων τῶν χαλδαίων ἐξησκη-
μένος varia prædicit 139. Ejus Epistola ad Varamum 101. ad
Mauricium Imp. cujus fidei se committit 104. & fit Christianus
103. 122. Crucem auream gemmis ornatam pro victoria vovet
Sergio Martyri 120. offertque 136. Epistola gratias eidem
agit pro impetrata sobole 137.

CHristi σωτήριον πάθον δι' ὃ τὸν κόσμον εἰσπηήσασθαι ὁ μοιρομένης παῖς Θεῷ
ὁ τὴν φύσιν πτωχὸς τῷ Πατρὶ καὶ τὴν βασιλείαν ἐμότημεν 62. τὴν ἐγ-
κύκλιον τῆς ἀναστάσεως πανηγυρίζειν ἡμέρας 62. ἡ μεγάλη χριστιανῶν εορ-
τὴ, πάθον ὅμως καὶ ἀνάστασις ἡ Σωτὴρ Θεῷ. 181. εἰς τῆς ὑπερ-
κοσμικῆς Τριᾶδος 212. Infra, imago.

De Cometis diversæ doctorum sententiæ 173.

Κωμωδῶντες ἐμμελῶς τὸ ἀπώπειν 55.

Crucis signum impressum frontibus Turcarum peste laborantium
133. particula de ligno crucis CHristi in hastili aureo, vice ve-
xilli 141.

Μηδὲν ἄγνωστον καλὸν, ὡς ἐμοίγε δὲ καὶ τῷ Κυρηναίῳ Ἰερκῇ. 1. & Qv. 4.
Aristippum vel Callimachum intelligit.

Cyriacus ἱεράρχης sive Patriarcha CPol. 208.

Cyrus Theodosii Imp. temporibus Consul ἀπὸ ἀρχαῖος ἐς τὰ μάλιστα
καὶ περὶ τὰς ἐρωτάς τῶν λόγων σώφρονι ματιᾷ πρὶ ἐπιφύκει. 207.
templum S. Mariæ condit CPoli. ibid.

Damascius scriptor. Qv. 22.

Darii Hystaspis, Regis Persarum lex de rerum graviorum admini-
stratione inter septem nobiliores familias dispertienda heredi-
tario jure 87.

David Rex 114. ejus verba Mauricio Imp. usurpata θωμάσος ὁ Θεὸς
ἐν πῶς ἀγίοις αὐτοῦ 217.

Democritus 188. ὁ Ἀβδηρίτης Qv. 15. 22.

Diogenes Cynicus amat Laidem. E. 60.

Domitianus Melitenes Episcopus 111. 113. 123. Ejus concio Ππ-
νίκι

- νικιΘ de recepta per Romanos à Persis Martyropoli 114. seq.
 Oratio ad milites 124. seq.
 Τὸ ἀριστῶς ψυχὴν ἔπειτα ἀνα Ηλίσιον ποιητικῶς ἐπειγομένη ἀφικέσθαι χωρίον·
 ἀλλ' αἰχμύνομαι μύθῳ παρὰ ἡλακίζεν τὸ τῶν θειάμβων τὸ ἀξίωμα 39.
 Ephorus Historicus 186.
 Ἐπινίκιον πίνειν 127. convivium Ἐπινίκιον 134. Oratio ἘπινίκιΘ 114.
 Epistola Petro Duci exercitus in somno oblata : ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
 Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, ἡ θεία χάρις, ὁ τῶν Ἐκκλησιῶν σωτὴρ καὶ
 τὰ ἐλλείποντα ἀναπληρῶν, εἰς τὸ πᾶσι συμφέρον πείθειν ἵπτι & παρόντος
 τόνδε τῆς νέας (Ῥώμης) δεσποτῆν 204.
 Eunomus Locrensis Qv. 1.
 S. Euphemiae Martyris templum Chalcedone 216. corpus ejus qvot-
 annis sangvinem ebullit, qvadringentis jam tum annis in mo-
 numento collocatam, id. seq.
 Euripidis versus ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνῶμοιΘ. E. 67.
 Fabula de graculo pennis alienis superbiente E. 34.
 Galenus. Qv. 22.
 Καθ' ἑπὶ Γεωγράφοι κηρύττεσιν Qv. 3.
 Germanus Damasci Episcopus 62. fit Dux militum 64.
 Glyceriae Martyris thavmaturgae reliquiae 22. templum 144.
 Γολινδῆχ fœmina è Magorum familia, Christianismum amplectitur :
 inde è carcere in qvem Magi eam conjecerant, liberata ab An-
 gelo, miraculis & divinationibus clara 134. seq.
 Gorgias E. 69. Gorgiae Filius E. 65.
 Gregorius Antiochenus Episcopus 68. 111. 122.
 Hecataeus 186.
 Hellanicus 186.
 Heracleae Episcopus 22.
 Hermagoras vir eloqvens E. 13. ejus filius Nicias. ibid.
 Herodotus 186.
 Hierocles scriptor, Timagenis F. Qv. 22.
 Hippocrates Qv. 16.
 Homeri versus 2. 46. 55. 57. 64. 113. 140. 168. Qv. 17. E. 82. 43.
 49. 40. 25. Ὀμηρικὸν διήγημα in Alcinoi regia 3. ἐκὼν αἰκοντίγῃ
 θυμῷ καὶ τῶν ποιῶσιν. 197. ἵνα καὶ πῃ ἔπη τῆς Ὀμηρικῆς τραγῳδίας
 καρυκίσω τὸν λόγον. 205.

Jamblichus. Qv. 22.

Ἰμβρακίος scriptor Qv. 22.

Imago Ἱεωδωρική ἀχειροποίητος ἱεροθίων πρεσβυτέρων ἀξιοθῆσαι 34.63.

Joannis Prophetæ & Baptistæ templum 27. 210.

Joannes Patriarcha CPol. 20. 23. cognomento ἡσυχῆς 172. ejus obitus. ibid.

Joannes Rhetor & Legum Rom. peritus 8.

Ὁ τὰς ἰσραήλ μετ' Ὀπμιελίας συγχαίψας 159. οἱ τὰς ἰσραήλ ἄσπερ ἀγάλματα θεῶν τῇ τιμῇ τῆς μνήμης γραφῇ περιδύσαντες 27. ubi de Scipione.

Judæi in Persia opibus affluentibus 129.

Templum à Justiniano ædificatum CPoli, ἐκκλησία μεγάλη 207. 210.

Leonides, Callimachus, Cynægirus viri fortissimi 38.

Lydus Justiniani ætate scripsit de significatione animalium in Nilo apparentium 186.

Lyfimachus Phalaridis Filius Qv. 20.

Machaon, vide Chiron.

Magi, supra in Γονδιλύχ. δαιμονίων κάτοχοι 33. 85.

Marcionistarum hæresis Mauricio Imp. impacta 208.

Marias ἱστομήτορ πρὸς τὴν πολεμικήν, tessera militaris Romanis contra Persas 132. Mariæ imaginem veneratus Chosroës, cui illa in somnio pollicita Alexandri victorias 139. Mariæ ἱστομήτορ templum 202. 207.

Mauricii Imp. annus secundus 180. octavus 69. nonus 140.

• decimo nono ipsi Monachus & Herodianus quidam exitium prædicunt 180. Epistola ad Priscum ducem 150. capite truncandi vox *justus es Domine & justa judicia tua* 211. preces ad Christum ut delictorum pœnas in hac vita à se reposceret 212.

Melanippe Diodori neptis. E. 36.

Memphitici Philosophi 189.

Menander Historicus περὶ Φανῆς 10.

Mithras Persarum 103. 114.

Moses ἱεροφάντης 33. 139.

Naturæ lex φύσεως θεσμός 95. 212.

De Nilo fluvio variorum virorum doctorum sententiæ 186. seq. lib.

VII. cap. 17. Histor.

Oenopides Philosophus 190.

Pani & Nymphis primitiæ gregis sacratæ. E. 29. & 2.

Parrhasii pictoris πίνακες. E. 6.

Patriarchæ CPol, qvem οἰκουμενῆς ἀρχιερέα καὶ πρέσβηρον vocat, ut Philosophiæ peritissimo blanditur. 2. Sergium intelligit.

Pauli Apostoli verba ex Hebr. XI. 3. pag. 23. templum Pauli Cilicis, ἡ κατευαγγελισμένη ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμενῇ χεῖρ ἐν σωτήριόν τι καὶ παρὰ δόξαν κίρυγμα Χριστοῦ Ἰησοῦ ἡ μονογενὲς υἱὸς τοῦ Θεοῦ, conditum Tarsis ab Imp. Mauricio 216.

Paulinus πλείστης παιδείας μεταληφώς sed Magis deditus 22. ejus, filii-que supplicium 23.

Pericles Corinthius Qv. 3.

Plato 173. Qv. 22.

Plotinus Q. 22. E. 1. & 25.

Plutarchus ὁ τῆς Ὀπισθήμες πλεῖστον Qv. 22.

Τίς καὶ πόθεν καὶ τὴν πίνον 134. Poëtarum de Nilo fabulæ 185. Ægyptum & Danaum πολυτεκνοτάτης celebrant Qv. 15.

Polycrates Sofiæ F. Qv. 15.

Priscus Dux, Themistoclis more Ἀθηκίζων Ῥωμαϊκῶς 154.

Probus Chalcidensium Episcopus 139.

Proclus scriptor Q. 22.

Proverbia καὶ μέγιστα νίκη 11. τὸ καθαρόν ἔμῃ καθαρῷ ἢ ἡμῖς ἐφάψασθαι 22. ἀπληστὸς ὀφθαλμός 179. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα καὶ οὐκ ἐν ἡσυχίᾳ 184. ἀκρόπολις τῶν κακῶν ἡ Φιλαργυρία. 205. ἀδαμαντίνῃ πέλειμ. Qv. 3. ὥστε ἐν Σκυθικῇ λαβυρίνθῳ Qv. 4. Φινέως πινὸς καὶ ἀρπυίας λείψανον Qv. 5. ὁ μυθικός τάρκιος. Qv. 6. ἀτλαντικὸν ὥστε πέλαγ. τῆς θεωρίας. id. κορυβαυτιᾶν Qv. 8. Λημνιάδες γυναῖκες Qv. 12. ὥστε ὀφθαλμῶν ἀπληροῦς Qv. 14. Φυρκαὶς ἀνάγκαις πέποιτας Qv. 15. εἴα τάνταλοι κολαζόμενοι Qv. 16. Αἰγύπτιον Πρωτῆα ὁ λόγος ἡμῖν ὑπεκρίνεται Qv. 18. μυθικός κολοῖός Qv. 22. ὥστε ἐκ τρίποδος. E. 33. λυγέως ὀξύτερον ibid. ἔρκων τοῖς ἐρῶσιν ἔδεν ἐστὶν εὐχερέστερον. id. τὴν ὀρεῖαν μανίας ἰσοῦν E. 29. Μηδείας καὶ Φαίδρας Φοβερωτέρα. E. 24. Midæ fames βρόγχοις ὥστε χρυσὸς ἀπαγχομένη E. 19.

Cicada taciturna ὥστε τὰ Πυθαγόρεα διδαχθεῖσι δόγματ. Qv. 16.

Sergius Martyr 120. ὃν καὶ τὰ Νομαδικὰ πρεσβύται ἐδίη σῶματι 120. Vide supra, in Chosroës.

Selo-

Sesostris Ægypti Rex, rotarum currus sui gyratione de fortunæ volubilitate admonetur 159. seq.

Simeon Amidæ Episcopus 34.

Σερηνάα ἀΦηγήματα 2.

Slavi Musicæ artis studiosi 146.

Socratem Philosophiæ Regem Thracius ille (i. e. immanis) Anytus perdidit 1. Socrates amat Phryginam E. 60. βίη ἐνέχυρα sive liberos non habuit E. 58. ejus dictum quid si me asinus calcitret? E. 43.

In Sophiæ templo divinum somnium exspectat, sed frustra, Mauricius Imp. 140.

Sosipater Hermogenis F. Qv. 2.

Sotion scriptor Qv. 22.

Tavgastensium Princeps vocatur Ταῖσάν h. e. filius DEI 176. Tavgastensibus Θεοσκία ἀγάλματα, νόμοι δὲ δίκαιοι, καὶ ζωφροσύνης ἐμπλεως ὁ βίβλ. αὐτοῖς. id.

Thales 187.

διὰ τῆς Θεανῶ ζωπῶσι τὰ ἀρρήτα Qv. 17.

Theophrastus ἡ τῆς γνώσεως θαλάσσα Qv. 22.

Theopompus 186.

Thucydides 186.

Τιμῶσιν οἱ Τῦρκοι λίαν ἐκτόπως τὸ πῦρ, αἶρα δὲ καὶ ὕδωρ γεραίρουσιν, ὑμνῶσιν τε τὴν γῆν, προσκυνοῦσιν δὲ μόνως καὶ θεὸν ὀνομάζουσιν τὴν πεπιηκότα τὴν ἕρανὸν καὶ τὴν γῆν. τῆτι θύουσιν ἵππους καὶ βόας καὶ περὶ βατα, ἱερεῖς κεκτημένοι οἱ καὶ τὴν μελλόντων αὐτοῖς δοκῶσιν ἐκτίθεσθαι πρῶτον 176.

Τὸ τρισάγιον λέγει, ter sanctum Numen 11.

Varami Tyranni ad Chosroën Hormisdæ F. Epistola 100.

Xenophon 186.

VI. NICEPHORUS CPolitanus Patriarcha in locum Tarasii A. C. 806. creatus & A. 815. ob propugnatum imaginum cultum depositus, atque inde Homologeta sive Confessor Græcis dictus in monasterio A. 828. decessit. De quo Menza 2. Junii, Ignatius Diaconus CPol. in vita (quam ab Allatio acceptam Combesius communicavit Henschenio, à quo edita Græce & Lat. in Actis Sanctor. 13. Mart.) & Martinus Hanckius de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap.

1. cap. XII. Dissertationem de ejus scriptis cum Catalogo MSS. Bibl. Regiæ Parisiis editurum se recepit V. C. Jo. Boivinius, thesauri illius vere Regii custos dignissimus. Novam etiam operum Nicephori hujus editionem exspectamus ab *Anselmo Bandurio* Ragusino, presbytero ac Monacho Ord. S. Benedicti è Congregatione Meliteni. Confer quem infra cum Lectore communicabo *conspectum Operum S. Nicephori Patriarchæ CPol. quæ propediem duobus Tomis edenda sunt, & quorum pauca hætenus edita fuerunt, cum interpretatione latina, notis ac oïlo dissertationibus Criticis, dogmaticis & Historicis.* Paris. 1705. 12. & *Memorias Trevultinas* illius Anni mense Augusto pag. 1461. Editorum ejus scriptorum recensione quæ occurrit apud præstantissimum Caveum, pauca hæc habeo quæ addam :

1.) *Breviarium Historicum* à Mauritiæ nece Anno Christi 602. ad Annum Christi 770. sive Leonis IV. & Irenes nuptias legit laudatque Photius Cod. 66. idem nec plenius evolvisse se innuens quam à Petavio Paris. 1616. 8. cum versione & notis editum. & deinde inter Byzantinæ scriptores Historiæ 1648. fol. fuit recusum & Theophylacto Simocattæ solet subjici. Adjunxit Petavii Nicephori Gregoræ fragmenta p. 240 - 257. in antiquioribus edit. omissa. Gregorii præterea cognomento Figuli, Taurominitani in Sicilia Episcopi Homiliam in indictionis sive anni principium. p. 258 - 285. Sequitur Epitome temporum ab Adamo ad Alexium Comnenum ex Eusebii Pamphili libro qui inscriptus est βασιλικός, & aliis junioris ætatis monumentis p. 286 - 309. Indiculus Metropolitanarum sedium * CPolitano Patriarchæ subjectarum p. 310 - 313. Georgii Pachymerii fragmenta Græce, quæ in Augustano Codice MS. deesse Hieron. Wolfius in synopsi libri V. monuerat, p. 315 - 407. Libellus Hippocratis περί τῶν Φαρμάκων καθαιρόντων primum editus ex Codice Cujaciano, Græce pag. 408 - 410. Ac denique Nicephori Patriarchæ CPol. *fragmentum de Constantini Copronymi vita & exitu*, ex Theophanis Chronographia depromptum Græce & Lat. post Petavii notas pag. 206 - 218.

2.) *Chronologia Compendiaria* ab Adamo ad Auctoris ætatem, de hac dixi superiore capite §. 39. pag. 153. seq.

3.) *Ex*

* Confer indicem similem in Jure Græco Rom. Freheri pag. 244. seq.

3) Ex Nicephori CPol. *antirrheticis tribus adversus Mamonam & Iconomachos* opuscula quatuor latine ex Turriani versione divulgavit H. Canisius T. 4. Antiqu. Lect. sed passim infelicitur, cum non conjungenda hinc inde connectat. Recusa sunt T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 89-98. Colon. 1618. T. 9. & parte altera Tomi IV. Paris. 1654. Ex libro 2. & 3. duo fragmenta ejus quibus Asterii Amaseni dicta vindicantur, Græce & Lat. dedit Combesius Auctar. novo Bibl. Patrum T. 1. p. 267-280. Paris. 1648. Integrum opus, *nec levi damno Christiana rei ac literaria* (judice Combesio) *delitescens* habetur Græce in Bibl. Regis Galliarum sub nomine *Theodori Grapti*, quo titulo deceptus Nicephorus Gregoras. Sed in Bibl. Colbertina ejusdem antiquitatis Codex, teste Boivinio, recte id tribuit Nicephoro Gregoræ. Vide Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 793. seq. 1678 γ' caput 51. laudat Allatius p. 159. contra Hottinger. Ex libro 2. fragmentum *de sex Synodu* Græce & Lat. edidit Combesius T. 2. Auctar. novo Bibl. Patrum Paris. 1648. p. 603-610. recusum latine in Bibl. Patrum Lugd. T. 14. p. 97. *Habeo*, inquit in Bibl. Concionatoria A. 1662. idem Combesius, *qua justum volumen impleant, nec tamen integra, dilapsis quandoque foliis: - - expleat forte Petri Segulierii Francia Cancellarii spissis satis charta bombycina codex. Alia offerebat Allatius &c.* Confer Combesii Origines CPolitanas pag. 184. qui pag. 159. seqq. Græce & Latine ex vita Nicephori à Theodoro Grapto scripta edidit ipsius *disputationem de imaginibus cum Leone Armeno Imp.* Paris. 1664. 4.

4) *Stichometriam librorum sacrorum*, Chronographiæ subjici solitam, Græce una cum versione latine *Anastasi* habes in operibus postumis Petri Pithœi, Paris. 1609. 4. pag. 14. seq. Inde eam recudi curavit in Criticis sacris Anglis (apud Batavos & Francofurti recusis) Johannes Pearsonus. Nicephori esse negat idem vir doctissimus in Vindiciis Ignatii part. 1. pag. 33. seq. & sane videtur Nicephoro antiquior esse, libros enim recenset eodem ordine quo in calce synopsos Athanasianæ leguntur, etsi ibi in editis *συχων* enumeratio est omissa. Chronographiæ Nicephori MS. Codex Græcus cum subjectâ stichometria, sed quam Camerarius omisit, exstat Jenæ, ut alias Bibliothecas Galliarum, Angliarum, Italiarum præteream. Alias *συχμετρίαις* & indiculos librorum sacrorum è MSS. Codicibus vulgavere Cotele-

Pp

rius,

rius, Carus, Jo. Morinus, Rich. Simon, Laurentius Zaccagnius & Humfredus Hody ut dictum à me est lib. IV. cap. 5. pag. 223. De Codice illo Jenensi, quo olim usus Camerarius, vide Jo. Andreæ Bossii ad Reinesium Epistolas pag. 361. 362.

5) *Confessio fidei ad Leonem III. Papam* latine ex veteri interpretatione, quam *Anastasi* Bibliothecarii esse putat, vulgata à Baronio ad A. C. 811. n. 20 - 41. Sed versio in edit. Græcolatina Comeliniiana inter Acta Synodi Ephesinæ est *Theodori Peltani* S. I. Heidelberg. 1591. fol. pag. 342. Lat. & Græc. p. 303. Cum eadem Peltani versione legitur post Jo. Zonaræ Commentar. in Canones Concilior. Paris. 1618. fol. pag. 760. & in Collectione Concilior. Labbeana T. 7. pag. 1205.

6) *Μικηφόρου ἐμολογητὴ* *Canones Ecclesiastici XVII.* in libro secundo Juris Orientalis ab *Enimundo Bonafidio* Paris. 1583. 8. editi pag. 18. Græc. & Lat. p. 105. Atq; in Græcolatina *Marqu. Freheri* editione Francof. 1596. fol. p. 195. seq. tum T. 7. Concilior. Labbei p. 1297. & latine in appendice ad Bibl. Patrum Paris. 1579. & tomo VI. edit. Paris. 1654. Cæterum apud Zonaram, ubi illos exstare scribit *Caveus*, & qvi Catalogum Bibl. Barberinæ concinnavit, reperire haud potui. Ex his 2. 3. 4. 9. 12. & 16. non comparent inter *canones* illos XXXVII. quos Græce & Latine edidit *Cotelerius* T. 3. monument. Ecclef. Græcæ pag. 445. seq. à quo pag. 451. seq. alias adhuc *novem* *Ἀγανάξεις Ἐκκλησιαστικῆς* publicatas habes ex collectione quæ complectebatur *canones* LXVI. Nam & *Michaël Glycas* p. 294. quinquagesimum primum laudat, & *Cotelerio* p. 652. observante ab aliis plures ab aliis pauciores clari illius Patriarchæ ac confessoris, quo ipsis visum fuit, ordine ac modo colligi *canones* contigit. Eidem etiam *Cotelerio* debemus p. 453 - 463. *Epistolam* *Nicephori*, *responsiones* ad 17. capita ab *Hilario* & *Eustratio* proposita complexam. *Expositionem fidei* MS. memorat *Labbeus* Bibl. nov. MSS. pag. 88.

Idem quoq; fuerit cum nostro *Nicephorus Chartophylax* magnæ Ecclesiæ CPol. si verum est quod notatur in *Orthodoxographis*, à *Chartophylacis* munere pervenisse ad Episcopatum Ecclesiæ CPolitanæ. At circa A. C. 560. vixisse tunc non potest, nullus enim illis temporibus Episcopus sive Patriarcha CPol. *Nicephori* nomine. Verum pul-

pulchre cum illa sententia congruit quod à Clariss. Caveo Nicephorus Chartophylax videtur claruisse circa A. C. 801. Patriarcham enim creatum A. 806. jam à me annotatum est. Sed vicissim exstant ad Nicephorum Chartophylacem interrogationes MSS. Maximi Monachi. Vide Lambec. lib. VI. pag. 56. Qvi Maximus si idem sit cum Confessore A. C. 662. defuncto, etiam Nicephorus hunc ad sæculum septimum referri atq; à Patriarcha distingvi oportet. Utut sit, Nicephori Chartophylacis *fragmentum ex Epistola ad Theodosium* Monachum Corinthium *de ligandi solvendiue potestate*, latine legitur in Orthodoxographis A. 1555. p. 936. & A. 1569. pag. 74. & ad calcem Philastrii, Basil. 1539. 8. pag. 404. seq. atqve in quibusdam Bibl. Patrum edit. ut Lugd. T. XII. pag. 547. & Colon. T. VII. & Paris. 1589. 1654. T. 3. *Epistola duæ* ad eundem Theodosium de quæstionibus quibusdam, Græce & Latine exstant in jure Græco Romano Freheri pag. 341 - 344. & in editione Bonifidiana Græc. p. 197. & Lat. p. 233. Occurrit etiam latine in Appendice ad Bibl. Patrum Bigneana A. 1579. & in cæteris quas jam memoravi Bibliothecæ Patrum editionibus.

Vita Dionysii Areopagitæ, quæ Nicephoro CPolitano tribuitur in Catalogo Barberinæ Bibl. & exstat in edit. Dionysii Corderiana T. 2. pag. 204. petita est ex libro 2. Nicephori Callisti Hist. Eccles. cap. 20. Quemadmodum scholia in Synesium eidem Nicephoro CPolitano adscripta in eodem catalogo, constat esse Nicephori Gregoræ.

Alius fuit NICEPHORUS Presb. magnæ Ecclesiæ S. Sophiæ CPoli, cujus *Vita S. Andrea* cognomine *απλῆς* sive *simplicis* scripta post sæculi decimi medium, quæ Græce è MS. Vaticano & Mazariniano cum Conradi Janningi versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 28. Maji T. 6. & centum amplius paginas complet. Habetur & MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Nesselium parte V. pag. 173. Andreas vero iste non fuit sub Leone Thrace sec. V. sed Leone sapiente, & deinceps, Sec. X. ut Janningus animadvertit. Allegat MS. Cangius ad Zonaram pag. 29. & alibi.

Alius quoque NICEPHORUS II. *Patriarcha CPolitani* post Arsenium, antea Ephesus Episcopus, clarus sub Michaële Palæologo circa A. C. 1259. Incertum huic ne tribuendum *Onirocriticon*, quod sub Nicephori CPolitani Patriarchæ nomine versibus jambicis fertur,

& ex Astrampsycho magnam partem est descriptum, de quo dixi lib. 4. cap. 13.

Alius denique NICEPHORUS *Philosophus & Rhetor* CPoli, qvi Oratione funebri celebravit S. Antonium cognomine *Cauleam*, Patriarcham CPolitanum, A. C. 895. defunctum. Exstat λόγος ille *ἑνὶ τῷ* Latine apud Surium & Bollandum ad XII. Febr. Græce MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi, & fortasse in aliis.

Juvat hoc loco alios etiam referre Nicephoros, in quibus primo memorandus loco:

NICEPHORUS GREGORAS, Byzantinus, Palamitarum strenuus adversarius, in Synodo CPol. A. 1351. à Callisto Patriarcha cum cæteris Acyndini sectatoribus damnatus, in Monasterio consenuit, obiitque post A. C. 1359. in quo desinit ejus Historia. Vitam post Martinum Hanckium pag. 579. seq. de scriptoribus Hist. Byz. diligentissime descripsit Jo. Boivinus V. C. eamque Historiæ Nicephori præmisit, elogia etiam quamplurima præfixit & Catalogum scriptorum editorum ineditorumque à Bernardo de Montfaucon Româ ad se transmissum, quem hoc loco integrum inserere juvat.

Scriptis Gregoras per multa variæ eruditionis opuscula; quorum pauca typis mandata; pleraque autem extant Manuscripta in Codicibus Vaticanis, Cæsareis, Scorialensibus, Baroccianis, & aliis multis, ut Regiosileam: quædam item videatur temporis longi injuria intercidisse. Eorum fere omnium notitiam dabit Index uberrimus ex R. P. D. Bernhardi de Montfaucon schedis, Roma ad Boivinum transmissis, & ex variis Codicum Manuscriptorum Catalogis concinnatus. Hunc tu quæso Indicem, B. L. quantum vis longum, totum oculis percurrere. In tanta librorum copia, quot hic videbis enumeratos, erit credo aliquid quod ipso argmento placeat; quod amissum doleas; quod ex Bibliothecarum pulvere erui cupias. Erunt etiam aliqua fortasse, quorum jacturam facile feras. Mihi quidem librorum Catalogos perlegisse hoc sæpe jucundum fuit, quod ex iis intellexerim, deesse mihi multa, vel inutilia, vel etiam mala.

Opera Biblica.

1. De mensura Arcæ Noæ, ex Origene. Cod. Barocc. 48. 19.
2. Ex Prophetis majoribus & minoribus dicta excerpta, cum Prologo,

Tomum illius Synodi edidit Combefisus in Auctario noviss. T. 2. p. 135. seq.

go, & commentariis. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
Vide & indicem Prologorum inter opuscula Rhetorica.

3. Δεῖσι ὁμιλοῦν θεῶν πινῶν ῥήτων ἔ μακαρίου καὶ γενναίου ἰωβ, (συμ-
βαλλομένη παντὶ χριστιανῷ εἰς ὠφέλειαν. Optimus delectus sacra-
rum quarundam sententiarum beati, & fortis Jobi, cuius
Christiano utilissimus. Initium, καὶ ἐγένετο ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, καὶ
ἰδοὺ ἦλθον οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ περιεστῆσαι ἐνώπιον ἔ κυρίου Cod. Cæsar.
Vindobon. Theolog. 174.

Dogmatica.

4. Antirrhetici & Steliteutici priores. Scripserat Gregoras libros in
Palamam Antirrheticos, anteqvam a) Cantacuzenus Im-
perio potitus esset, ut ipse testatur, Historiæ libro XXV. (b)
Eos decem fuisse indicat hoc programma, Codici Vaticano
præfixum: πῖναξ τῶν ἐκλεγέντων ἐκ τῆς καθόλου ἱστορίας Ῥωμαϊκῆς λό-
γων τοῦ γρηγοῦ, καὶ σωτηθέντων ἐνταῦθα τοῖς ΠΡΟΤΕΡΟΙΣ αὐτῷ ΔΕ-
ΚΑ (c) ANTIRRHETIKOIS. Id est: Index librorum Gregoræ ex
generali historia Romana selectorum, & cum DECEM ejus
PRIORIBUS ANTIRRHETICIS hic conjunctorum. At in
Colvilliano Scorialensis Bibliothecæ Catalogo d) (qui in
Mediolanensi sive Ambrosiana exstat Manuscriptus) indicantur
tantum tres Steliteuticæ in Palamam, cum selectis Historiæ Ro-
manæ decem libris conjuncti, idque in duobus Codicibus; quo-
rum numeri sunt V. H. 19. & I. A. 4.

5. Antirrhetici posteriores. (e) Scripsit Gregoras libros decem
Antirrheticos in Tomum Palamiticum, A. C. MCCCCLIII.
quos statim post Tomum promulgatum minatus erat se editu-
rum, ut constat ex his Agathangeli verbis: (f) πρὸς ἀπειλῆς
ἀντιρρητικῶν λόγων ἀντιρρητικῶς καταλύειν τὸν τόμον, οἱ αὐτοὶ νεώ-
τερι καὶ λάθρα σωθῆναι πτολμήκεσαν. Id est: Minatus es, te eo-
rum Tomum orationibus Antirrheticis refutaturum; eum scili-

P p 3

ce

a) h. e. ante annum MCCCXLVII.

b) Eorundem meminit Hist. lib. 18. c. 7. f. 2. lib. 23. p. 697. lib. 24. p. 708. & 713.

c) Ita Cod. Vaticani titulus. At illi libri in Codice ipso desiderantur.

d) Cujus partem ex MS. Bibliothecæ Ambrosianæ Codice descriptam, cum Boivinio
communicavit Nobiliss. Vir Friedericus Rostgardius.

e) de quibus Boivinius in Gregoræ Vita,

f) quæ apud Gregoram leguntur, Hist. lib. XXV.

cet Tomum, quem novissime & clanculum ii componere ausi fuissent. In Colvilliano Catalogo hi quoque Antirrhethici indicantur g) (sed octo tantum) cum hac inscriptione: λόγος ἀντιρρητικός καὶ τῷ Παλαμικοῦ τίμου. Orationes antirrhethicæ contra Tomum Palamicum. Additur, ὃς δις μοφύλακας ἐνταῦθα λαβὼν, καὶ εἰσελθὼν καὶ ἀπαλεγόμενος αὐτῷ Ἀγαθᾶγγελος, τῶν παλαιῶν φοιτητῶν καὶ φίλων ἐστὶν εἷς, πρὸς οὗ ἀλατυτίρως ἔρηται ἐν τῷ κδ. λόγῳ τῆς ἱστορίας αὐτοῦ. Agathangelus autem ille, qui clam custodibus ingressus cum eo in his Dialogis colloquitur, veterum discipulorum, & amicorum unus est, de quo fusius differuit Hist. lib. XXIV. In hos posteriores Antirrhethicos Philotheus Patriarcha libros duodecim edidit, qui exstant in Bibliotheca Regia. N. 1996.

6. Dialogus, cujus titulus: τίνα δὴ ποτε ἄρα θεὸς τὸν ἄνθρωπον τὴν δέχων ἐποίησεν, ἥτοι θνητὸν, ἥτοι ἀθάνατον; Quem initio DEUS hominem creaverit, mortalemne, an immortalem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174. Lambec. V. p. 288.
7. Quaestio soluta: Græce inscribitur ἐπίλυσις πρὸς τὸν χάριν ὁ ὑμνωδὸς ἐνδοξοτίραν τῶν Σεραφίμ τὴν θεοτίκον ὑμνῶν, διὰ τῆς περὶ θεότητος αὐτοῦ τῆς ἀστυγερίας, ἀδύγκρητον τὸ συγκεκλειμένον ἐποίησε. καὶ πρὸς τίνα ὃ δόξαν ὁρῶν, ταύτην τὴν ὑμνον ἐξύφηνεν. Quare auctor Hymnodiarum, postquam Deiparam Seraphinis gloriosiore cecinit, addito deinde adverbio INCOMPARABILITER, incomparabile esse statuit id, quod comparatum cum alio fuerat: it. ad quam opinionem respexerit, cum hunc Hymnum composuit. Eodem Codice Cæsar.
8. Dogmaticæ disputationes variae, passim in Historiæ Byzantinæ libris dogmaticis.

Euchlogica.

9. Εὐχαῖ, seu Precationes.

a) Ad CHRISTUM, & ad Beatam Virginem. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

b) Πρὸς τὴν βασιλέα, ὡς διὰ τοῦ μητροπολίτου ἀρτι χειροτονηθέντος. Ad Imperatorem, * ex persona Metropolitani recens inaugurati. Initium, ὁ μέγας, καὶ ὑψηλὸς ..... Cod. Vatic. 1086. fol. 214.

c) Ὡς

* Vel: de Imperatore.

*) Ὡς δὲ ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι πρῶτον εἰσπρεχομένου εἰς τὴν λαχοῦσαν αὐτὴν μητρόπολιν. ex persona Metropolitanī, eam quæ ipsi obtigit Metropolin primum intrantis. Initium, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ibid. fol. 215.

d) Εἰς βασιλείαν, ὡς δὲ ἀπὸ μητροπολίτου, ἄρτι χρησπονηθῆναι. ad Imperatorem, vel de Imperatore, ex persona Metropolitanæ modo electi. Initium ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς &c. Ibid. fol. 216.

e) Ἐκφανηθεῖσα, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν Ἐφεσον εἰσόδῳ ἡμῶν. * pronuntiata super auctoris in urbem Ephesum ingressu. Initium, ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος &c. Biblioth. Cæsar. Vindobon. Cod. Theolog. 174.

f) Ἐπὶ θεμελίῳ οἴκου καὶ πόλεως. In jaciendo fundamento domus, vel urbis. Initium: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν νοστὴν &c. Ibid.

Philosophica.

10. Σύνταγμα σιωπηλικὸν φιλοσοφίας. Philosophiæ Compendium. Non liqvet an sit Nicephori Gregoræ. Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus qvī in Bibl. Reg. asservatur. fol. 5. 6.

11. Dialogus inscriptus, ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΣ, ἡ περὶ σοφίας. Florentius, s. de Sapientia. Initium, πόθεν ἡμῖν ὁ καλὸς Φλωρεντιος; Cod. Reg. 3284. It. Vat. 1086. De eo Dialogo Gregoras ipse Hist. Byzant. Lib. XI. cap. 10. sect. 2. Lambec. V. p. 289.

12. Ὅτι οἱ περὶ ὁπίσταν σοφίαν ἐχολακότες οὐ δικαίως ἀνὴρ σοφοὶ λέγοντο. ὑποκριταὶ ἢ μάλλον τῇ ἀληθείᾳ τῆς οὐτως σοφίας. Qvī alterutri (sacræ & profanæ scil.) sapientiæ studuerint, eos non jure sapientes dici, sed potius imitatores reipsa ejus, quæ vere sapientia est. Initium: μέγα μὲν ἀνθρώποις σοφία. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.

13. Περὶ τῶν ὀπίθλαμβανομένων οὐκ ὀρθῶς καὶ νέων καὶ παλαιῶν σοφῶν. ** De illis, qvī recentiores & antiquos sapientes non rectè reprehendunt. Initium, λόγῳ ἐξαναστάντας ἱναὶς τῶν, αἷς οὐτὶ φασι βρεθνυόμενοι, τῶν (ἀντὶ τῆς) πάντα εἰδέντων. Eod. Cod.

16. Ad

* Videndum, utrū ea precatio sit Gregoræ, an Ephesi Metropolitanæ.

** Incertum utrū Gregoræ, an Maximi Planudæ.

14. Ad eos qui Fatum statuunt. Indicatur à Possevino in Apparatu sacro. Fortasse ea est Oratio, quæ exstat libro XXVIII. Hist. Byzant. cap. penult.
15. Ad Logothetam de magno pisce, & aliis animantibus. Possevin. in Apparatu sacro.
16. Utrum bruta sint ratione prædita. Catalog. Biblioth. Barocc. N. 48.
17. Visionem non fieri extra mittendo. Ibid.
18. Aerem non esse natura frigidum. Ibid.
19. De fluviis & mari. Ibid.
20. De sole, an sit natura calidus. Ibid.
21. Utrum * anima sit immortalis secundum Aristotelem. Ibid.
22. Relata esse simul natura. Ibid.
23. Terram esse natura siccam, & sphericam. Ibid.
24. Numerum septenarium multis nominibus sacrum esse. Ibid.
25. Dialogus Φιλομαθῆς, ἡ περὶ ὑβελῶν. Vide Indicem Miscellaneorum, infra num. 84.

Astronomica.

26. Πρὸς πνα φίλον, περὶ τῶν ὑβελζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Ad amicum, quendam, de iis qui Astronomiæ insolenter obtreçant. Ita Catalogus Bibliothecæ Vaticanæ Morellianus. At in Codice Vatic. 1086. fol. 128. Epistola extat, τῷ μητροπολίτῃ Ἀπρω, περὶ τῶν ὑβελζόντων τῶν ἀστρονομίαν. Initium, τί π ἄλλα ἀστρονομίαν &c. Vide indicem epistolarum, infra.
27. Epistola ἀνεπίγραφη, Initium, διοι Εὐωδίας περὶ τὸν αἶρα χειρίσης. Cod. Vat. 1086. fol. 204. Vide indicem Epistolarum.
28. Epistola, πρὸς τὸν μέγαν Λογοθέτην τὸν συγγραφέα τῆς βίβλου, Παρακλητική περὶ ἀστρονομίας. Ad Magnum Logothetam scriptorem libri, exhortatoria, (an consolatoria,) de Astronomia. Epistolam hanc, ut indicatur in Catalogo Morelliano, operi Astronomico Theodori Metochitæ, Magni Logothetæ præfixam fuisse apparet. Exstat Hist. Byzant. lib. VIII. cap. 7. oratio ad Magnum Logothetam hoc titulo, συμβουλή μὲν ὡς παρακλητικῆς. At eadem in Cod. Vat. 1086. fol. 123. inscribitur, τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ Παρακλητικὴ περὶ ἀστρονομίας. Initium utrobique, εἰ μὲν ἐπίσης

* Gregoras, teste Possevino, scripserat quædam in Aristotelem.

σης ἀπα(ιν ἅπαντα &c. Fortasse hæc oratio eadem est, atque illa indicata à Morello Epistola.

28. Adde Epistolam, τῇ χρυσολωγῇ, quæ & ipsa est de Astronomia. Vide infra, in indice Epistolarum.
29. Πῶς δὲ κατασκευάζειν ἀστρολάβον. Quomodo Astrolabum construui oporteat. Catal. Morell. fol. 26. It. Cod. Reg. 2737.
30. Πῶς δὲ * κατασκευάζειν τὸ ἐν ἀστρολάβῳ ἀράχην. Quomodo Aranea in Astrolabo construenda sit. Ibid. it. Cod. Reg. 2737.
31. Περὶ τῆς ἐν ὀπτικῇ καταγραφῇ τῆς ἀστρολάβου, ποιοιμιακὸς λόγος πρὸς τινα φίλον. De Astrolabi † in plano delineatione, præfatio ad amicum. Ibid. fol. 27. It. Cod. Reg. 2737. fol. 105.

De Paschate & Calendarii Correctione.

32. Πρὸς τὸν σεβασμιώτατον Ἰωσήφ, περὶ τῆς πάχας, ἀπὸδειξις ὅπως ἐσφαλῇ πρὸ χρόνων, καὶ ὅπως δὲ ποιῆσθαι τὸν τῆτου διορθωσιν. Ad reverendum Josephum, de Paschate, ut jampridem in eo erratum sit, & quomodo corrigi debeat. Initium, ἐπειδὴ μοι φίλος ἔστι τῶν πάντων. a) Exstat in Cod. Vatic. 1086. fol. 57. & editus est Hist. Byz. lib. VIII. cap. 13.
33. Adeundem, ut videtur, de eodem argumento. Initium, αἰ δεύπραί πως Φροντίδες, Ευελπίδης Φησί που, σφώπρα. Cod. Vatic. 1086. fol. 79.
34. Τὸ διορθωθὲν παχάλιον ὑπὸ Νικηφόρου φιλοσόφου τῆς Γρηγορίας πρὸς τοῦ καὶ ὁ Ἀργυρος ἐν τῇ ῥηθείᾳ μεθόδῳ διαλαμβάνει. Paschalion à Nicephoro Gregoræ Philosopho correctum; de quo Argyrus in methodo supradicta b) loquitur. Exstat in Uranologio Petaviano. Vide & Catalog. Morel. fol. 26.

Qq

Histo-

Libri isti Pars Altera.

* Recensetur à Ph. Labbe, in Bibliotheca nova, Nicephorus in Ptolemæi libros, cum Arisloxeno & aliis, sed is, ut puto Nicephorus Bryennius est, non Gregoras.

† Nicephori Astrolabus latine ex interpretatione Georgii Vallæ prodiit Paris. 1557. 8.

a) Idem est initium Dialogi, qui inscribitur διάλογος δεύτερος. Vide Miscellaneorum indicem infra.

b) Nempe opusculum illud subjunctum est Isaaci Argyri libro.

Historica, & Vita Sanctorum ac Virorum illustrium.

35. *Libri duodequadragenta Historia Byzantina*, in quibus nonnulli merè dogmatici. Ex iis Libri undecim * priores editi sapius.
36. *Oratio encomiastica*, prolixa & elegans, in *Imperatorem Constantinum Magnum*; dignissima (inquit Nesselius) ut supplemento corporis historiæ Byzantinæ aliquando inferatur. Cod. Cæsar. Hist. 104.
37. Ex Eusebii *Historia Ecclesiastica*. Cod. Cæs. Theolog. 174.
38. De vita, & moribus, & conflictu S. Patris *Michaëlis Syncelli*. Initium, *ἰὸμ' οὗτ' ἤγησε πάλαι παρ' Ἑλλήσι, καὶ μέγα τῷ χρόνῳ πὲρ κατ' εἰλήφει*. Leo Allat. de Symeon. pag. 100. (& de Synodo Phot. p. 542. ubi etiam Martyrium S. *Quadrati* à Gregora scriptum laudat.)
39. Βίος καὶ πολιτεία τῆς ὁσίας Βασιλίσσης. *Vita & disciplina S. Basilissæ* seu *Reginæ*. Initium, *Νικομήδεια πόλις ἐστὶ πρὸ Φαιῆς*. Cod. Vatic. 1086. fol. 197. Adnotat R. P. D. Bernhardus, eam *Βασίλισσαν* virginem & martyrem fuisse.
40. *Vita Johannis*, *Heracleæ Ponticæ Archiepiscopi*, qvi avunculus fuit auctoris. Indicatur ab ipso Gregora. Hist. Byzant. lib. IX. cap. 7.
41. *Vita Antonii Patriarchæ Constantinopolitani*, *Caulæ* dicti. Initium, *εἰ ᾗ καὶ θνητῷ φύσει, (ἀν' ἔχει?) ὁ χρόνῳ, καὶ πάντων ἐστὶ πατὴρ, ὅποσα φθορὰ καὶ γένεσις βόσκει*. Leo Allat. de Symeon. pag. 87. Exstat apud Bollandum ad diem 12. Febr.

Grammatica.

42. *Τεχνολογία γραμματικῆς, Ars Grammatica*. Indicatur à Morello, in Catalogo Biblioth. Vatic. fol. 5.
43. *Παρακολουθήματα καὶ ζητήματα γραμματικά*. Incertum an Gregoræ. *Enarrationes* (an glossæ?) & *questiones Grammaticæ*. Catalog. Morell. ibid.
44. *Περὶ κινήσεων ἀεσσίας. De instabilitate Regularum*. Exstat in Cod. Reg. Fortasse ii sunt *κανόνες ὀνομάτων*, indicati à Morello, fol. 5. Catal. Bibl. Vat. 45. *Περὶ*

* Libri XXIV. exstant in Boiviniana editione. De hoc opere Historico accuratius dicturus sum infra ad calcem hujus Catalogi.

45. Περὶ ὁρθογραφίας. Initium, τὸ ἀδασύεται. Catal. Bibl. Barocc. N. 48. Incertum an Gregoræ.
46. Περὶ ἀντιστοιχῶν, i. de vocibus, quæ variè scriptæ, varia significant, ut, ἄγιός, purus; ἄγνως, ignotus. Idem Catal. ibid.

Rhetorica, & Panegyrici.

47. Μελέτη πρεσβευτικῇ, Declamatio Legatorum. Initium ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι &c. Argumentum sumtum ex *Thucydide*. Lacedæmonii cum Thebanis Platæam exercitu infesto petebant. Adeos legati Platæenses veniunt, & ut ne bellum inferant, petunt. Cod. Vat. 1086. fol. 167.
48. Συμβουλευτικὸς εἰς τὴν θείαν, καὶ ἱερὰν σύνοδον. Svasoria ad sacrosanctam Synodum. Initium, ἐμοὶ μὲν οὕτως ἔχειν πρὸς τὴν παροῦσαν ἀμιλλαν &c. Exstat hæc oratio in fine libri decimi *Historiæ Byzant.* Exstabat etiam in MS. Cod. Vatic. 1086. Sed hodie supersunt tantum primi duo versiculi: cætera abscissa, nempe eo quod hæc oratio in Latinos scripta sit.
49. Παρανεπικὸς τῇ βασιλίᾳ ἐξ αὐτοχεδίου συντεθειμένη. Πρὶ τελευταίῃ & Φιλαδελφείας κυροῦ θεολήπῃ. Ad Imperatricem, de obitu Dom. *Theolepti*, Philadelphię (Episcopi,) paræneticus ex tempore compositus. Initium, βασίλισσα, τὸ μέγα ἐν γυναιξί, καὶ πρᾶγμα, καὶ ὄνομα. βασίλισσα, τὸ ἱερὸν & χριστοῦ κειμήλιον. Cod. Cæsar. Vindobon. Theolog. 174.
50. Ἐκφρασις τῆς ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. *Christi resurrectionis depictæ enarratio.* Initium. πάντοτε μοι δοκεῖ τῶν ἀτοπωτάτων εἶναι, παῖδας μὲν Ἑλλήνων φιλοπνεύοντα τῆς κακοδαίμονος αὐτῶν πλάτης εὐρπείας τε, καὶ θείας Cod. Cæsar. Theol. 174.
51. Λόγος εἰς τὸν ἅγιον μεγαλομάρτυρα Μερκούριον. Oratio in sanctum & Magnum Martyrem *Mercurium*. Initium, καὶ κυβερνήτης μὲν πρὸς α) ἄνεμον ὡδραπεπόμηνον b) βίον Cod. Vatic. 1086. Leo Allat. de Symeon. pag. 97.
52. Εἰς τὴν ὁσίαν θεοφανῶ τῇ βασιλίδι. In S. *Theophanonem* Imperatricem (Leonis sapientis uxorem.) Initium, πολλοί μοι πολλάκις τῶν δρετῇ, καὶ συνέσει διαφερόντων πρῶτα σιν ἄλλοτε ἄλλοι παραινοῦσι, καὶ συμβουλεύοντες. Cod. Cæsar. Theolog. 279. Allat. de Symeon.

Q q 2

a) forte ἀνέμων.

b) forte βίαν.

Symeon. pag. 107. Cod. Vatic. 1086. fol. 23. Notandum, quod ait Gregoras in exordio, se multorum Sanctorum vitam, & Martyrum certamina descripsisse.

53. Εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον, ἀλαλαβάνων τὴν γέννησιν, καὶ τὴν εἰς τὰ ἁγία τῶν ἁγίων εἰσόδον, καὶ ἀνατροφήν. *De sanctissima Virginis DEI matris nativitate, ingressu in Sancta Sanctorum, & educatione. Initium*, ἀκούω Μωσέα τὴν μέγαν, ὃ ξένον ἐκεῖνο θαῦμα τῆς βατοῦ πάλαι περιγράψαι δύναιτο. Cod. Cæsar. Hist. 104. Vatic. 1086. fol. 179. Allat. de Symeon. pag. 82.

54. Εἰς τὴν Εὐαγγελισμόν τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. *In Annuntiationem sanctissimæ DEI matris. Initium*, ἐμοὶ (vid. Hist. Byz. lib. XIII. cap. 1. f. 4. & lib. XXII. pag. 662.) δὲ τῶν ζωγράφων πολλάκις ἐκείνους ἐπὶ θαυμάσει, καὶ τῶν ἀνδριαντοποιῶν. Cod. Vatic. 1086. fol. 131. Cod. Cæsar. Hist. 104. Allat. de Symeon. pag. 88.

55. Τῇ πανάγῳ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ εὐχαριστήσας, ὡς ἐκ τῆς βασιλείας ἔβη. *Castissima DEI matri gratiarum actio, ex persona Irenes Augustæ. Cantacuzenus Byzantio potitus est post Festum Purificationis, proximè subsequuta nocte. Idcirco ejus uxor Irene rogavit Gregoram, ut sibi orationem scriberet, ad agendas B. Virginis gratias: quæ oratio, cum accurate esset ab illo lucubrata, Cantacuzeno valde displicuit hac ratione, quod victoria non Imperatoris prudentiæ, sed tota DEI-matri accepta ferretur; quasi hæc Cantacuzenum, ligneo feretro impositum, in Urbem mortuum importasset; ὡπερ ἂν εἰ νεκρὸν ὑπάρχοντα κεκόμικε, φησὶν, αὐτὸν ἐκεῖνη μὲν ξυλίνου τινὸς κραββάτου.* Gregoras Hist. Byzant. lib. XXVI.

Orationes in laudem Sanctorum à Gregora compositæ, legebantur in ecclesiis vivo auctore. Id ex libro Historiæ XXIV. discimus; ubi duo Palamitæ, Cabasilas & alter quidam, illi sic minantur: τῶν μὲν σῶν λόγων, ὅσοι ἐπὶ ἐκκλησίαις ἐν τῆς τῶν ἁγίων ἀναγιγνώσκονται μνήμας, πῦρ δαπανήσαι πολέμιον, καὶ ἀντίθετον ἀπαιτᾶς ἐν βραχὺ πρὸς αἰτίαν τοῦ βασιλέως. οὐ γὰρ ἀπαφῶ θανόντων ἔξω που ριφήσῃ τῆς πλεως. *Quotquot orationes tuæ per Ecclesias leguntur in Sanctorum commemorationibus, eas omnes flamma inimica, & infesta jussu* Impe-

Imperatoris brevi absimet. Tu vero, cum obieris, aliquo extra urbem projicere * insperatus.

56. Ἐγκώμιον εἰς τὸν βασιλέα. *Oratio in laudem ** Imperatoris.* Initium, ἐστὶ τις λίθος τοῖς τετραπύκνις. a) Amabat Imperator opera Platonis. Gregoras eam dicendi materiam nactus, ostendere conatur Imperatoris facta cum Platonis dictis congruere. Cod. Vatic. 1086. fol.
57. Εἰς τὸν βασιλέα, καὶ ἀτάκτον ἰωνικήν. *In laudem Imperatoris, Ionica dialecto.* Initium, Ἀλέξανδρον τὸν ἐκ Μακεδονίης Φασὶν &c. Cod. Vatic. 1086. 159.
58. Εἰς τὴν φρόνησιν τοῦ βασιλέως. b) *De Imperatoris prudentia;* Initium, εἰ μὴ ἦν μοι ὁρᾶν, ὡς κράτιστε βασιλεῦ. Edita est hæc Oratio, Byzant. Hist. lib. VIII. cap. 8.
59. Εἰς τὸν βασιλέα περὶ ἑαυτοῦ. *Ad Imperatorem, de seipso.* Initium, Περὶ μὲν ἑμαυτοῦ, καὶ ὡς ὀπω μοι καίρια. Ea est oratio, qua oblatam sibi ab Imperatore Chartophylaci dignitatem accipere recusavit. Edita est, Hist. Byz. lib. VIII. cap. 9. In Cod. Vatic. 1086. male inscribitur, εἰς τὸν βασιλέα, πατριάρχῳ αὐτὸν ποιῆσαι βουλόμην. In laudem Imperatoris, qui Patriarcham cum facere volebat.
60. Προσφωνητικὸς εἰς τὸν μέγαν αὐτοκράτορα τῶν Ῥωμαίων Ἀνδρόνικον Δοῦκαν Ἀγγέλιον Παλαιολόγον, περὶ τῆς ἐνοῦσης τούτῳ Φιλευθροπίας, ἥτις καὶ τὸ

Qq 3

* Hoc factum postea, testatur ac dolet Jo. Cyparissiota serm. IV. Palamiticarum transgressionum serm. 4. cap. 1. Spectandum illud corpus magni fidei vera praeconiū diu ludibrio habitum & circumlatum, ejus nempe viri quo nec inter Philosophos quicquam excellentior, nec inter Ascetas disciplina observantior, nec in obeundis pro religione certaminibus, nec in iis quibus tentatores eum vexarunt persecutionibus, consuetudinibus, carcerumque angustiis tolerandis constantior fuit, admirandū inquam illius Nicephori Gregoræ, de quo per utramque appellationem nihil DE eo aliud significavit, nisi eum animo vigili & exporrecto victorias ab hostibus veritatis reportaturum. ** Cantacuzeni.

a) ὁ παρὼν λόγος ἀφορμὴν εἰληφὼς τὸν τοῦ βασιλέως πρὸς τὰ τοῦ Πλάτωνος ἔρωτα περὶ αὐτῶν δεικνύειν, καὶ συγγενῆ τὰ τούτῳ πράγματα πρὸς τὴν ἐκείνου λόγους.

b) In Cod. Vatic. fol. 54. inscribitur εἰς τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἐν γλαυτίαν τοῦ βασιλέως Ἀνδρόνικου τοῦ Παλαιολόγου.

τὸ ἡμέτερον τῇ νόσῳ λαλῶντες ἐπισκέψατο. ὃν οὕτως καθαρῶς ἀπαλλαγέντις ὃ πάθος, αὐτίκα ἀμειβόμενοι καὶ δύναμιν, καὶ τὸν παρόντα λόγον εἰς εὐχαριστίας ἐκπεπονήκαμεν. *Propheticus ad magnam Imperatorem Romanorum, Andronicum Ducem Angelum Palaeologum, de ejus humanitate, qua factum est, ut ὅς nos agrotantes inviseret. Nos autem morbo nondum plane levati, pro virili eum statim remunerantes, hac oratione gratias egimus.* Cod. Cæsar. Theol. 174.

61. Εἰς τὸν βασιλέα κύρον Ἀνδρόνικον τὸν νέον. *Ad Imperatorem Dom. Andronicum Juniores.* Initium. ὡς λίαν ἡδύς καὶ Φαιδρὸς ἡμῖν ἐπανήκεις ἐκ τῶν τροπαίων. *Gratulatoria.* Cod. Vatic. 1086. fol. 33.

62. Encomium Patriæ tribuitur Gregoræ in Catalogo Bibliothecæ Baroccianæ num. 116. At est Luciani.

63. Εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν. *In Amygdalam.* Est encomium ejus arboris. Subjuncti sunt Senarii Jambici decem. Cod. Vatic. 1086. fol. 46.

Prologi ὃ Proœmia.

64. Πρόλογος εἰς τὴν καὶ Σωσίνοιο δίηγησιν. *Præfatio in narrationem de Sossinno.* Initium, ὅς ἐμελλεν οἰκῆσαι ἐδὲ τὸ τῶν γυναικῶν φύλον χωρὶς ὑποδείγματι. Cod. Cæsar. Theol. 174.

65. πρόλογος ἐγκωμιαστικὸς εἰς τοὺς θεαποσίους, καὶ μακαρίους προφήτας, Ἰπὶ τῇ παρ' ἡμῶν πρὸς θεῷ φιλοπονηθείσῃ τῶν καιρωτάτων αὐτῶν ῥήσεων συλλογῇ, καὶ τῆς πρὸς θεοῦ αὐτῶν ἐξηγήσεως. *Præfatio encomiastica, de divinis ὃ beatis Prophetis, accommodata operi, in quo eorum dicta Deo juvante collegimus, addita interpretatione convenienti.* Initium, πάντων μὲν ἐγὼ θεῶν λόγους ἀνδρῶν. Cod. Cæsar. Theol. 174.

66. πρόλογος διὰ βραχείων ἐγκωμιαστικὸς εἰς τὸν Ὅμηρον, ὅπως τε, καὶ μεθ' οἷας τῆς γνώμης τὰ καὶ τὸν Ὀδυσσεὺς ἐπραγματίσασκεν. *Præfatio brevis encomiastica, de Homero, quomodo, ὃ quo consilio Odysseam composuerit.* Initium, ποιητὴ μὲν, καὶ ῥήτορες, καὶ ὅσοι τὸν φιλόσοφον εἰλοντο βίον. Cod. Cæsar. Theolog. 174.

67. προοίμιον εἰς πατριαρχικὸν σιγίλλον. *Exordium Patriarchalis Diplomatis five Bullæ.* Initium, εἰ δὲ καὶ πάντα μαραινέται. Cod. Vatic. 1086. fol. 211.

68. Aliud

68. Aliud. Ibid. fol. 213. Initium, ἐπειδήπερ ἐν κρείσσῃ.
 69. προοίμιον χρυσοβύλλου. *Exordium bullæ aureæ*. Initium: πολλῶν ὄντων ὁπίσσω τὸν Ἐ. Ibid. fol. 216.
 70. προοίμιον εἰς Διαθήκην. *Exordium Testamenti*. Initium, γῆ ἡ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση. Ibid. fol. 213.

Testamenta.

71. Διαθήκη, ὡς δὲ πατριάρχου Γιώαννου ἡ Γλυκεῖα τὰ ἔχοντα πύοντι. *Testamentum, tanquam Patriarchæ Jobannis Glyceos, extremum spiritum efflantis*. Init. καὶ πᾶσι μὲν ἀνθρώποις θανάτου μεμνησθαι. Est *Exordium Testamenti*, non *Testamentum ipsum*; & editum exstat, *Histor. Byzant. lib. VIII. cap. 2.* Exstat etiam in *Cod. Vatic. 1086. fol. 210.*
 72. Διαθήκη ὡς δὲ πινθῶ μοναχοῦ, *Testamentum, tanquam alicujus Monachi*. Initium, εἰ μὲν ἡμεῖς ἡμῶν αἱ ψυχὰς &c. Ibid. fol. 213.
 73. Διαθήκη, δὲ ἡ Πελοποννησίου μεγάλου πρωτοσυγκέλλου. *Testamentum, tanquam magni Protosyncelli Peloponnesii*. Init. εἰ μὲν ὁ θανάτων ὁ παρὰ ἐτόγχανε βίῃ. Ibid.
 74. ὡς δὲ πινθῶ πρὸς τὸν βασιλέα * *Tanquam alterius cujusdam, Imperatorem alloquentis*. Initium, πολλακίς αἰτήσας, καὶ πολλακίς &c. *Cod. Vatic. 1086. fol. 213.*

Monodia.

75. Ἐπὶ τῇ πλευντῇ τοῦ μεγαλωτάτου βασιλέως Ἀνδρονίκου τοῦ παλαιολόγου seu ἡ βασιλέως Ἀνδρονίκου ἡ γηραιῶν. *In obitum Maximi Imperatoris Andronici Palæologi, Senioris scilicet*. Initium, ὅ μὲν τῆς συμφορᾶς μέγας θῶ. Edita exstat. *Hist. Byzant. lib. X.* Exstat etiam in *Cod. Vatic. 1086. fol. 208. it. in Cod. Colbert. 4950.*
 76. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ σοφωτάτου μεγάλου Λογοθέτου. *In obitum sapientissimi viri, Magni Logothetæ*. Initium, ἔμοι δὲ, ὡ παρόντες, ταυτὸν π. Edita exstat eodem *Hist. Byz. libro It. in Cod. Vatic. 1086. fol. 208. & in Cod. Colbert. 4950.* (Vulgavit etiam Græcæ & Latine ad calcem *Historiæ* quam, cum pars *Annalium Glycæ* esset, Theodoro Metochitæ perperam tribuit Jo. Meursius

* Incertum, an Epistola, an Testamenti exordium.

sius Lugd. Bat. 1618. 4. Subjicitur etiam cum Meursii versione Annalibus Glycæ ex edit. Labbei, Paris. 1660. fol. p. 384. seq.

77. Εἰς τὸν βασιλέα τὸν Ἀνδρόνικον. *In obitum Imperatoris Andronici Junioris.* Initium, ἡμεῖς δὲ, ὧ παρόντες, Ὀπινίκιους ἄδαν. Editz est, Hist. Byz. lib. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. 1086. fol. 188.

78. Ἐπὶ τῷ χούμῳ κυρῷ Ἰωάννῃ, ὁποτιταμένη πρὸς τὴν θειοτάτῃ βασιλισσῇ, καὶ βραχίας πρὸς ὁδρινέσεως ὁδραμυθουμένη τὸ ἀλγῶ. *In obitum Dn. Joannis Chummi, ad Divam Imperatricem;* a) *cujus dolorem hac Monodia solatur, adjuncta brevi* b) *admonitione.* Init. ἀθληταὶ καὶ καὶ πύκται, καὶ σταδιοδρόμοι. Cod. Cesar. Theolog. 174.

79. Ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Φιλτάτου Καλλιέργου. *In obitum clarissimi Callierga.* Init. ὧ θετῶν πῆλις, τίνα καὶ Ῥωμαίων κοινῇ πρότερον, καὶ ἰὺν δὲ κατ' ἐμοῦ τὴν ἐχθρὰν αἰνηρημένη. Eod. Cod.

80. Παραμυθητικὸς εἰς τὸν βασιλέα, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. *Ad Imperatorem consolatoria, de obitu Matris.* Initium, σὲ δὲ ὧ μέγιστε καὶ θειότατε βασιλεῦ, πολλάκις. Edita, Hist. Byz. lib. X. cap. 6.

Philologica & Miscellanea.

81. Ἐξηγήσεις τῶν εἰς τὸ γεωφωδέστερον τοῖς παλαιοῖς ἐρριμμένων. *Eorum, quæ à veteribus obscurius* c) *dicta sunt, enarrationes.* Indicantur ab ipso Gregora, Histor. lib. XVIII. cap. 7. sect. 2.

82. *Commentarius in librum Synesii de insomniis; cum præfatione ad Magnum Logothetam.* Exstat MS. in Codicibus Regiis; & in lucem editus est à Petavio cum operibus Synesii. Latinus vero interpres Picbonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit.

83. Ἀντιλογία πρὸς τοὺς λέγοντας, ὅτι οὐκ ἔστι ταπεινῶσις ἐν ἀνθρώποις. *Adversus eos, qui dicunt, Humilitatem apud homines locum non habere.* Initium, ἔχω σοὶ τι δηγήσασθαι, ὧ φίλε Ξενοκράτης. Cod. Vatic. 1086. fol. 49.

84. Φιλομαθής, ἢ περὶ ὑβριστῶν, Διάλογος, *Philomathes, seu de contumeliosis, Dialogus.* Init. ἐπειδὴ μοι φίλος εἶ τῶν πάντων, *Personæ collo-*

a) Evlogiam, ut opinor: de qua lib. Hist. Byzant. 29.

b) vel adhortatione.

c) *Ἰαθαι* Græc. Sed legendum fortasse εἰρημέναι.

colloquentes, Aristobulus & Philomathes. Cod. Vatic. 1086. fol. 60. Fortasse is est Dialogus indicatus in Catalogo Morel. fol. 21.

85. Opusculum initio mutilum; Cujus auctor narrat commissam versus Peloponensum navalem pugnam, fratrem vero suum vulneribus confossum, & paucis post diebus extinctum lamentatur. Cod. Vatic. 1086. (ante fol. 22.)

Poëmata.

86. Codici Vaticano 1086. præfixus est hic titulus: τῶν ἑ Νικηφόρου γεγορά ποιημάτων βιβλίον δεύτερον. Ea inscriptione quidam decepti putaverunt, Gregoræ Poëmata exstare in Biblioth. Vatic. sed eo loco ποιήματα non carmina significat, sed quælibet scripta sive opera. Versus paucissimos à Gregora conditos fuisse existimo. Exstat in * Codice Vaticano 1086. fol. 46. post Orationem εἰς τὴν ἀμυγδαλὴν, Jambicum de amygdala arbore Decastichon. Init. Ἀμυγδαλῆς ἡνθησεν ἡμῖν ἡ Φράσις. Exstat etiam Tetrastichon, in obitum Theodori Metochitæ, initio Codicis Regii 2541. & est minime modulatum.

Epistola.

87. ΑΓΓΕΛΩ. Initium, οἱ ἑ κομίζοντός σοι τὸ χάμμα γενήτορες. Cod. Vat. 1086. fol. 218.

Ἀγιοπάτοις τρίτῃ ἑ &c. πρὸς οὓς ἔστειλε καὶ τὰ συγράμματα αὐτοῦ. Initium: τὸ τῆς Φιλαλληλίας γράμμα καὶ πρὸς &c. memorat quosdam libros ab se conscriptos, iisdem missos. Cod. Vatic. fol. 92.

ΑΘΑΝΑΣΙΩ (ἀγιοπάτῃ ΑΘΑΝΑΣΙΩ, τῷ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ.)

Σὲ δὲ θαυμάζων ἐν γῇ. Cod. Vatic. fol. 91.

ΑΚΙΝΑΤΝΩ,

Ἐγμένε πρὸς ἀνὴρ, κλειόδημῳ ὄνομα. Familiaris Cod. Vatic. fol. 120.

ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ, τῷ ΖΑΡΙΔΗ.

Οἶμαι μὴ ἀνεγκλήτους καθάπαξ. De itinere, & quæ in via sibi acciderint. Cod. Vatic. fol. 141.

R r

Καὶ

* Tamen, ut Poëta laudatur à Lampeno Tarchaniora Epist. ad Gregoram.

Libri 3ti Pars Altera.

καὶ Πλάτων ὁ ΛεῖτωνⓈ οὐ μιᾶς. Philologica, Cod. Vatic. fol. 168.

Εἰσὶν οἱ σε Φασὶ, καὶ αὐτὰ δὴ ἤδη. Philologica, Cod. Vatic. fol. 172.

ΒΕΚΩ, (τῷ μεγάλῳ οἰκονόμῳ.)

ΛόγⓈ τοὺς Πυθαγορείους οὕτω πρὶ. Philosophica, Cod. Vatic. fol. 178.

ΓΑΒΡΑ,

Οἶδα τὸν οὐ πρὸ πολλῶν. Cod. Casar. Theolog. 174.

ΓΕΩΡΓΙΩ (τῷ ΔΑΠΙΘΗ) De Ecclesia Constantinop. in errorem lapsa, Desideratur ea epistola; de qua Cantacuzenus Hist. lib. IV. cap. XXIV.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μεγάλῳ διοικητῇ)

Λέγεται πρὸς ἄλληλα σοιχεῖα παυρίδα. Philologica, Cod. Vatic. fol. 126.

ΓΛΑΒΑ, (τῷ μητροπολίτῃ Θισσαλονίκης.)

Οὐκ οἶδ' ὅ, πῃ τις αὖ ἐν τῷ βίῳ νουν ἔχων. Cod. Reg. 2257. fol. 165.

ΓΑΤΚΕΙ, (τῷ υἱῷ τοῦ πατριάρχου.)

Ἐμοὶ δὲ προσῆτον ὁ σὸς ἐντίθηκε πόθⓈ. Familiaris, Cod. Vatic. fol. 175.

ΔΕΜΗΤΡΙΩ. (τῷ ΚΑΒΑΣΙΑΔΑ, κυρῷ ΔΗΜΗΤΡΙΩ.)

Ἐπεισὶ μοι γυναιε θαυμάζων. Philolog. & Philosoph. C. V. f. 148. Vide & infra, in κ.

ΖΑΡΙΔΗ. Vide supra, in ΑΝΔΡΟΝΙΚΩ.

Θείῳ (τῷ Θεῷ τοῦ βασιλείως) Vide infra, τῷ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ.

ΘΕΟΔΟΥΛΩ, (τῷ σοφῷ ΘΕΟΔΟΥΛΩ, τῷ μαγίστρῳ, εἰς Θισσαλονίκην.

πολλοὶ μοι τὸν σὸν ἐμήνυσαν. Philologica, Cod. Vatic. fol. 108.

πρότερον μὲν ἡμῖν ἐδίδασκε λόγων. Cod. Vatic. fol. 109.

ΙΩΣΗΦ (τῷ Φιλοσοφωτάτῳ.)

Λεγομένης ὁ Νικομάχου, καὶ ὅσοι. Philosophica, Cod. Vat. fol. 99.

Ἐστὶ πέλις παρὰ λιⓈ Ἑλληνὶς &c. Σινώπη. Philologica, Cod. Vatic. fol. 155.

ΚΑΒΑΣΙΑΔΑ.

Ὅτε μὲν δὴ ἔτερε πρότερον. Agit de scriptis suis Imperatori nuncupatis. Cod. Vatic. fol. 177.

Ἦκει τις ἡμῖν ἐκ βασιλείως πρότερον παυρίδα, τοὺς ἐμοὺς ἐξαυτοῦ μὲνⓈ λόγους. Ejusdem argumenti, brevissima. Cod. Vatic. fol. 178.

Τῷ καθολικῷ κριτῇ Vide supra ΑΓΓΕΛΩ.

ΚΑΛΟΕΙΔΑ, (τῷ σεβασμῷ.)

Τὸν πυθαγόραν ἐκείνον τὸν Σάμιον. Philologica. Cod. Vatic. fol. 94.

Τὴν ἀλάπεκα τοῖς λαγυοῖς. Philologica. Cod. Vatic. fol. 204.

ΚΑΡΒΩΝΗ,

Ὅρων τοὺς πολλοὺς, ὡ βέλτιστε, πῶς. Philologica. Cod. Vatic. 176.

Τῷ Κρήτης (Μητροπολίτη.)

Ἡ μὲν δὴ βίβλα. Cod. Caesar. Theol. 174.

ΛΑΜΠΗΝΩ. (ἀμοιβαία εἰς τὸν πρωτονοτιέμον τὸν ΛΑΜΠΗΝΟΝ.)

Ἐθι. ἐπὶ Περσικόν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 100.

ΛΑΠΙΘΗ vid. supra in ΓΕΩΡΓΩ.

ΔΕΟΝΤΩ.

Τὴν μὲν Ἐπικτήτου κτήσιν κτήσεως. Philologica. Cod. Vatic. fol. 193.

ΔΕΠΕΝΤΡΗΝΩ.

Δυσὶν τῶν ἡγεμονικωτέρων οὐσῶν αἰσθήσεων. Philologica. Cod. Vatican. fol. 157.

ΛΟΥΚΙΤΗ, (τῷ πρωτοβεστάρῳ τῆς Τραπεζοῦντος.)

Παρεκάθηντό μοι τῶν ἐλλογίμων πολλοί &c. Philologica. Cod. Vatican. fol. 110.

ΜΑΞΙΜΩ (τῷ ὀσιωπάτῳ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς τοῦ χορπῆτου.)

Ὅψι καὶ μόλις ὥσπερ ὀπὸ βαθείας. Consolatoria. Cod. Vatican. fol. 121.

Ὅσα τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γινομένων παθῶν. Consolatoria. Cod. Vatican. fol. 128.

Ἀλέξανδρον φασιν ἐκείνον τὸν Μακεδ. Cod. Vatican. fol. 140.

Θαλὴν τὸν Μιλήσιον ἔγνω. Philologica. Cod. Vatican. fol. 145.

ΜΑΞΙΜΩ, (τῷ μαγίστῳ.)

πολλάκις κατ' ἐμαυτὸν ἐπ' αἰ τεθαρμακότι. Familiaris & Philologica. Cod. Vatican. fol. 126.

ΜΑΤΘΑΙΩ, (τῷ Εφέσου.)

Ἡρετέ ποτε κοιλοὺς ἀηδόνα. Philologica. Cod. Vatican. fol. 130.

Μερόλῳ Διοικητῇ (τῷ ΓΛΑΒΑ.) Vide supra, in Γ.

Μερόλῳ Δομεισίῳ.

Κύρ. ἐκείν. ὁ Καμβύσου. Philologica. Cod. Vatican. fol. 84.

Αἰσώπου πῦ Φρυγὸς οὐκ ὀλίγοι πιν βίον. Philologica. Cod. Vatican. fol. 99.

Ἐπεὶ δὲ σε πρᾶξιν ὁρῶμεν ἅπασιν. Philologica. Cod. Vatic. fol. 103.
 Γινώσκοντες οἱ πολλοὶ με φιλοῦνται. Laudat bellicam ejus virtutem.
 Cod. Vatic. fol. 107.

Οἱ πολλοὶ με τὰ μέγιστα δύνανται ἐξῆς σοὶ. Commendatitia. Cod.
 Vatic. fol. 190.

Ἐγὼ δὲ τὸν Ὀμηρικὸν &c. Philologica. Vatic. Cod. fol. 219.

Μεγάλῳ Δουρυγασίῳ.

Μακρὲς ἤδη ὁ χρόνος, ἐξότου σοι. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 111.

Ὁ μὲν κοινῇ τῇ τῶν ἀνθρώπων. Encomiastica. ibid. ἐν πύθοις ἀνθρώπων ἐδόλευεν ἄδης. Encomiastica. Cod. Vatic. fol. 113.

Μεγάλῳ Δοξοθέτῳ

τὸν μὲν ἐμὸν εἰς τὸν ὁμῶνυμον ἔρωτα. Philolog. Cod. Vatic. fol. 125.

Τοὺς τῶν Αἰγυπτίων ἱερογραμματ. Philolog. Cod. Vatic. fol. 164.

His addenda epistola ἐξ ἀκκλητικῆ περὶ ἀστρονομίας, de qua supra, in opusculis Astronomicis. Cod. Vatic. fol. 123.

Μεγάλῳ Οἰκονόμῳ vide supra, in ΒΕΚΩ.

Μεγάλῳ Περίμικηρίῳ

πάσαι μὲν ἡνεγκεν ἢ τὰ μέγιστα πάσαι. Philog. Cod. Vatic. fol. 162.

Μητροπολίτῃ Ἀπρῳ, περὶ τῶν ὑβριζόντων πλὴν ἀστρονομίαν. Vide supra inter Astronomica.

Μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης. Vide supra in ΓΛΑΒΑ.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗ.

Ἀπαλλάξαντ^Θ. Ἀλεξάνδρου πάσαι. Philologica, & de Imperatore carptim. Cod. Vatic. fol. * 113. & fol. 196.

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΩ, Vide supra, in ΛΘΑΝΑΣΙΩ.

ΠΕΠΑΓΩΜΕΝΩ (ΝΙΚΟΛΛΩ)

περὶ τῶν ἐλθουσῶν αὐτῷ τετραπολογιῶν, τῶν μὲν ἀνωθεν ἐκ Τραπεζοῦτος, τῶν δὲ κάτωθεν, ἐξ Ἰταλίας. Edita exstat, Hist. Byz. lib. IX. cap. XI. Exstat etiam in Cod. Vatic. fol. 17. Initium: ὁπόσα τῶν λεγομένων τούτων ἡγεμόνα περὶβάλλεται.

Ὅσον εὐφραίνεις χαλεπὸν μὲν^Θ μὴ ζῆπῃσι. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 129.

Πρωτοβεστάρῳ.

Διὰ χρόνου σὺ πρὸς ἡμᾶς πίμπων χαίματα. Familiaris. Cod. Vatic. fol. 122.

Πρωτοβεστάρῳ (τῆς Τραπεζοῦντ^Θ, τῷ ΛΟΥΚΙΤΗ.) Vide supra in ΛΟΥΚΙΤΗ.

πρωτονοταρίω vide supra, in ΔΑΜΠΗΝΩ.

πρωτοσεβάσω.

Σὺ δέ, ὦ βέλτιστε, ταυτὸν ποιεῖς τὸν μὲν ὑβρίσῃ &c. Philolog. Cod. Vat. fol. 81.

Τῷ Σακελλίῳ τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἐγὼ δέ σοι πλεον τῶν ἄλλων θαρρήτας. Familiaris. Cod. Vat. fol. 106, manu recentiori.

Σιβασῶ, Vide supra, in ΚΑΛΟΒΙΔΑ.

Σοφωτάτῳ.

Τὸν Νικοκλέα φασὶν ἐκείνῳ τὸν Νεοκλέως. Philologica, Cod. Vat. fol. 193.

ΣΥΝΑΔΗΝΩ.

Ἐπὶ παλαιὰ παροιμία Philologica, Cod. Vat. fol. 102.

ΣΩΤΗΡΙΩΤΗ. (τῷ πρωτονοταρίῳ Θεσσαλονίκης.)

Ἐξ ἡμίσείας μοι φαίνεται χεῖρ. Cod. Reg. 2257. fol. 265.

Τῷ ὁπλίτῳ τραπεζίτῳ.

Σὺ μὲν, ἄλλος ἀνδρῶν, ἐγκωμίρις. Philolog. Cod. Vat. fol. 97.

Τῷ Γπατίῳ τῶν φιλοσόφων.

Εἰ σὺ μὲν ὁ πισυτὸς ἐν ἀνθρώποις ἦρας.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΗΝΩ (τῷ θεῷ Ἰ. βασιλέως.)

Αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἰάνθη. a) Cod. Vat. fol. 84.

Τούτο ἐκείνο τοῦ Ξενοκράτους. Philologica, Cod. Vat. fol. 96.

Φιλοσοφωτάτῳ. Vide supra, in ΙΩΣΗΦ.

ΧΡΗΣΟΛΩΡΑ.

Τὴν b) μὲν παροιμίαν, αἰετὶς λιβύη. De Astronomia. Cod. Vat. fol. 190.

Exstant præterea Epistolæ aliquot, ad Anonymos scriptæ. Earum hæc sunt initia:

Ἄλλω μὲν ἴσως πρὸς τὰς νῦν ἀποβλέψαντι τίχας. Brevissima. Philolog. Cod. Vat. f. 154.

Ἐῖσα τῇ φύσει πρότερα. Philolog. Cod. Vat. fol. 105.

Ἐμοὶ δὲ εἴ τις φίλος οὖσαν. Philolog. Cod. Vat. fol. 95.

Ἐπεί τοις δίδοναι τρυφᾶν, ἡμῖν δ' ἀνδρακας τοὺς θησαυροὺς ἀποφαίνων. Cod. Vat. fol. 195.

R r 3

ιδού

a) Laudat illum, quasi Insulæ alicujus Servatorem. An Cretæ?

b) Idem est initium atque orationis ab Irene Augusta habitæ apud Matthæum filium. Hist. Byz. lib. XVI.

ἰδοῦ σοι καὶ ἕτερον ἤκει Διάκοι. Cod. Vat. fol. 206.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν στίχων δυὸν συνεχ. Cod. Vat. fol. 154.

Οἷον εὐωδίας πρὸς τὸν αἶρα χυθείσης a) Cod. Vat. fol. 204.

Ὁ παρὼν οὗτος, ὥσπερ ἐφόλκισι. Cod. Vat. fol. 206.

Ὅτι δὲ τῷ λαμπροτάτῳ τοῦ βασιλείως ἡμῶν b) Cod. Vat. fol. 217.

πάνης ὁ παρὼν καὶ δυνάμει. Brevissima, Cod. Vat. fol. 194.

Σὺ δ' ἐγχαίρειον ὀίμαι τῇ Διανόια. Philologica, Cod. Vat. fol. 98.

Τὸ μὲν πρὸς ἄνδρα. Cod. Cæsar. 174.

Τὸ μὲν ὑπὲρ τοῦ παρόντος λέγειν. Brevissima Cod. Vat. fol. 106.

His addatur Epistola, πρὸς στρατηγοῦ πινθίου Φαύλου, κακῶς c) τῆς πύλειος Διαιτητῆς. Cod. Cæsar. Theolog.

In eodem codice Cæsareo exstant Epistolæ duæ, scriptæ à Gregora; quarum Nesselius nec inscriptiones, nec initia declaravit.

Hactenus Catalogus operum Gregoræ Boivinianus. Nunc *Historiam* ejus *Byzantinum* paucis adhuc lustrare juvat, Totum opus *ῥωμῆικης*, ut ipse inscripsit, *ἰστορίας* constat *libris XXXVIII*. Ex his primos *XI. libros* à capta per Venetos & Balduinum A. C. 1204. CPolii & Theodoro Lascari Imperium Nicææ auspicato, usque ad Andronici Palæologi junioris A. C. 1341. defuncti obitum, latine vertit *Hieronymus Wolfius*, qui interpretationem suam A. 1559. dicavit Antonio Fuggero, sed quæ usque ad A. 1562. apud typographum hæsit, unde non est ut ex præfationis scriptæ tempore cum viro Nobilissimo editionem Græcolatinam Gregoræ A. 1559. factum suspicemur. Primum enim Græce ex Fuggeri Codice cum laudati Wolfii versione vidit lucem Basil. ex Jo. Oporini officina A. 1562. fol. Falliturque Clarissimus Boivinus, qui hanc editionem latinam appellat, cum sit *Græcolatina*. Certe est mihi hæc scribenti Græcolatina illius anni in manibus: nescioque an præterea latine separatim eodem anno ex Wolfii versione viderit lucem, cum Catalogus quoque Bigotianus p. 56. latinam Anni 1562. fol. memoret. Addidit vero Wolfius præter

a) Vide supra, inter *Astronomica*.

b) Significat se semper erga filiam Imperatoris probe affectum fuisse: cujus rei signa erant tot Proœmia operum suorum, eidem nuncupata.

c) Legendum τὰ τῆς π.

ter paucas p. 271. 272. castigationes suas, etiam latine excerpta quædam ex Pachymeris Historiarum libris XIII. nec non Laonici Chalcocondylæ decem libros integros ex Conradi Clauferi versionem. Eandem putat esse editionem Hanckius p. 599. quæ rescissis primo & ultimo foliis, novisque in eorum locum suppositis profitetur lucem vidisse Colonia Planicianæ 1616. fol. cum cæteroqvi per omnia eadem sit cum Basileensi, & easdem mendas referat. Ab eo tempore una cum Zonara, Annalibus Nicetæ Choniata, * & Chalcocondyle prodierunt latine Paris. 1567. fol. Francof. 1568. & 1587. fol. tum Græce & latine Genev. 1615. fol. *Italice* interprete Ludovico Dulci, accurate Augustino Ferentilli, Venet. 1569. 4.

Post Wolfium felicibus auspiciis animum ad expoliendum Gregoram, Cangio hortante, appulit laudatus Joannes Boivin, qvi Paris. 1711. fol. è typographia Regia non modo libros illos undecim priore tomo longe dedit meliores, sed etiam posteriore alios tredecim antea ineditos adjunxit, quæ Historiam producunt usque ad A.C. 1351. Græca librorum priorum XI. recensuit & supplevit è Codice 2558. Bibl. Regis Christianissimi, ante captam à Turcis CPolin scripto, & Pachymeris quoque Historiam complectente, sed eo quo Wolfius est passim integrior, atque tum alia tum tria illa fragmenta complectente, quæ Dionysius Petavius à Frontone Ducæo accepta primus vulgavit & Nicephori Patriarchæ breviario Historico subjunxit Paris. 1616. 8. Rursus, inquit Clariss. Boivin, in eo ipso Codice hoc notatu dignissimum est, quod quæ Gregoras libris quatuor postremis plurima inseruit, variis temporibus à se elucubrata, ea fere omnia ibidem desint, sic autem suis quaque locis recisa fuerint, ut narrationis contextus nullo hiatus abruptus sit, sed omnibus partibus apte coherentibus integer & continuus procedat. Id Gregoræ ipsius iudicio factum velim: neque à vero abhorret, cum primo editionis amore refrigerato suum opus recognovisse, ac ea quæ ostentandi ingenii causa assnerat, monodias, orationes, aliisque idgenus rescuisse. Vereor tamen, ne & gloriæ paulo avidior eos pannos, in prima scriptione omissos, repetito deinde opere

* Zonaram & Nicetam, antequam Gregoræ libris manum admoveret, idem Wolfius latine transtulit, ut ipse in Epistola ad Antonium Fuggerum: Sed cum è Zonara velut salebris eluctatam in Nicetæ acuminati Choniata planiciem & quasi variis flosculis vernantia prata pervenissem, - Quo opere absoluto - ecce præter omnem expectationem à te offertur Nicephorus Gregoras.

opere intertexuerit. Idem præterea usus Codice Regio 2078. quem libros primos quatuor complexum ait parū ab editis differre nisi quod in librorum & capitum divisione discrepat. Monodias libri decimi initio, castigavit ex Codice Colbertino 4950. *cujus, inquit, nobis copiam fecit Vir quam doctus tam amabilis Stephanus Baluzius.* Lectiones è Codice Vaticano descriptas accepit à Nobilissimo Viro Frid. Rostgaard. Exstant quoque inter MSS. Græcos Codices Bibl. Segvierianæ libri XI. primores ex Nicephori Syntaxi Historiæ Romanæ. Sed negat Boivinus sibi tunc aditum patuisse ad illam Bibliothecam, quæ hodie est illustrissimi Ducis Coislini, Episcopi Metensis, & liberius aditur neque amplius pro thesauro abscondito jacet occlusa usibus & desideriis eruditorum. Latinam Wolfii versionem passim emendavit & ad Græca diligentius * exegit, libros capitibus & minoribus sectionibus divisit, capitibus præfixit argumenta, nomina Imperatorum de quorum rebus sermo est & Annorum Christi in ora libri vel summis paginis annotavit, notasque breves ubi opus fuit adjecit, uberioribus ad calcem Tomi secundi subjunctis.

Libris sive λόγοις illis undecim absolvitur prima pars, sive ne in Codice MS. Vaticano appellatur *πρῶτον βιβλίον*, nam in illo habentur libri ab XVIII. usque ad XXXVIII, & liber XVIII. inscribitur *δευτέρῃ βιβλίῳ λόγος 2^{ος}*. Libros vero tredecim, hoc est XII. usque ad XXIV. de rebus per decem annos à 1341. ad 1351. sub Imperio duorum Principum Palæologi & Cantacuzeni gestis, primus idem doctissimus

- Boivinus in præfat. *Gregoras multijuga eruditionis & artis Rhetoricæ ostentator, sæpe aberrat à proposito, & ad ea quæ parum aut nihil ad rem pertinent, digreditur. In iis παρέργοις mirum est quam sit verbosus. Ea Wolfius rebus magis quam verbis intentius breviora facere instituit. Itaque & luxuriantia compescuit, & quæ omnino redundabant, suppressit. Ego vero facturum me opera pretium putavi, si auctoris Græci vestigiis inharerem, atque ejus verba lectoribus si minus unnumerarem, saltem religiose & fideliter appenderem, quæ ut opinor optima est ratio interpretandi. In quibusdam etiam à vero sensu deflexisse mihi visus est interpret doctissimus, aut sententiam auctoris obscure & contorte expressisse. Nihil dico de minoribus vitiis, quibus nullum opus, quantumvis tersum & limatum, carere omnino potest: quæ quidem vitia ne plerumque nos in lucubrationibus nostris fallunt, ita in alienis vix unquam fugiunt. Equidem eos navos corpori alioquin egregio inspersos, ut eximerem sedulo operam dedi: nec me ea re injuriam Wolfio fecisse arbitror, sed de eo bene meruisse ago & contendo. Nec enim quia illum identidem lapsum corrigo, idcirco me vel doctiorem statuo, vel diligentiorē; neque ei propterea detrahete ausim hærentem capiti multa cum laude coronam.*

mus Boivin Græce cum versione sua vulgavit è duplici Apographo Codicum Vaticanorum, uno Bibl. Regiæ 2079. emendatius scripto, qui sex libros (XII. nempe usque ad XVIII.) continebat, altero septem cæterorum librorum à Jo. Vivantio Româ Lutetiam allato valdeq; mendoso, sed de cujus locis plerisq; dubiis Codices Vaticanos à viris doctis Zaccagnio & Delmiro consuli curavit. *Disputationem Gregoræ cum Nic. Cabasila & Anonymo de Palama erroribus*, quæ A. C. 351. post Synodum Palamiticam habita est, & in hoc opere ab initio libri XXII. usq; ad XXIV. fere medium exstat, exhibet cum versione latina & notis Claudii Capperonerii, Licentiatii Theologi Parisiensis. Præter annotationes porro suas in quibus inedita varia, Boivinus etiam Cangii notas postumas addidit ad libros Gregoræ septendecim.

Librum XII. & quinque deinceps continuos, sæviente in Acindynianos persecutione scripsit Gregoras, nondum tamen domo inclusus, imo ut editori videtur, ante habitam A. 1351. Synodum Palamiticam. Librum XVIII. & novem deinceps continuos jam domi manere iussus & Monachis custodibus obsessus composuit Julio & Augusto mensibus Anni 1352. tanta celeritate ut vix dies quadraginta ei scriptioni impenderit, quemadmodum in illius vita Boivinus observat, qui præterea pollicitus est *tertio Tomo* edere libros operis reliquos quatuordecim à XXV. usq; ad XXXVIII, Historicos quidem octo, in Anno 1357. ineunte desinentes, & dogmaticos sex, ex apographo Codicis Vaticani, quos recepta jam libertate, variis temporibus videtur condidisse, ut eidem Boivino monitum in notis pag. 783.

Tomus quartus, præter Poëma ingens Græco barbarum de bello sacro, item de Constantinopolitanis, Peloponnesiacis, & Neapolitanis Francorum expeditionibus, selecta variorum opuscula continere debet, ea scilicet quæ Nicephori Gregoræ Historiam possunt illustrare, in quibus erunt

1) Narratio *Nicetæ Choniatae* de statuis CPolitanis, quas Latini capta Urbe confractas, in monetam conflaverunt. Cujus narrationis ex Codice Bodlejano descriptæ copia Boivino à Viro Clariss. Jo. Ernesto Græbio facta est.

2) *Theodori Lascaris* Orationes duæ, Encomium Patris ejus Joannis Ducæ Imp. & Laus Urbis Nicææ, ex Codice Regio.

3) Testamentum *Arsenii* Patriarchæ, editum à Cotelerio. T. 2. monument. p. 168.

S :

4) 4-

Libri 5ti Pars Altera,

4) *Athanasii Patriarchæ ad Seniores Andronicum Epistolæ & relationes selectæ*, ex Codice singulari quem Bibliothecæ Regiæ cum aliis multis nuper donavit C. Maur. Tellerius, Archiepiscopus Dux Remensis.

5) *Manuelis Philæ Poëma Historicum de Michaëlis Glabæ rebus gestis*, ex alio Cod. Regio (olim Telleriano) descriptum.

6) *Tomus Pseudo Synodi Palamitica*, editus à † Combesio.

7) Excerpta ex scriptis *Nicephori Blemmyda*, *Gregorii Cyprii*, *Theoduli Rhetoris*, *Nicephori Chummi*, *Barlaami*, *Acindyni*, *Palama*, *Nicolai Cabasile*, *Philothei Patriarchæ*, *Medici Taronita*, *Cantacuzeni*, *Demetrii Cydonii*, ipsius *Gregoræ* & aliorum, omnia paucissimis exceptis anecdota.

Fuere & nonnulla falso adscripta Nicephoro Gregoræ ut *somnium Propheticum*, quod ex Philothei Patriarchæ antirrhetico XII. Cod. Reg. 1996. fol. 279. Græce & Latine Boivinus vitæ Nicephori inseruit.

Gregoræ vitæ, inquit idem vir doctissimus, (neque enim ejus scriptoris tam inepte sum fautor, ut nulla habuisse eum contendam) maxime conspicua hæc fuerunt: *Aster*, *austerus*, *pertinax*, *Principes* æque ac privatos lingua petulantia offendit. *Philosophus*, animo haud imperavit. *Historicus*, partium affectum non exiit: gloria denique cupiditate & amore sui ipsius nimio laboravit. Plura in stilo reprehendenda: in primis κακοζήλῖα, seu ambitiosa elegantia affectatio; poetica verborum luxuries, figura insolentes, hyperbata; crebra non modo verborum sed & sententiarum repetitiones. Quod si conferendum exemplum est, in libris ejusdem argumenti Historicis Cantacuzenus longe præstat. In Chronologia tamen Gregoræ diligentior, immo apud Cantacuzenum ferme nulla. Cantacuzenus quadam videtur consulto omisisse, quæ Gregoræ haud prætermisit - Cantacuzenus solas quodammodo res Byzantinas, nosæ etiam externas Historia sua complexus est. Uterque igitur legendus, & alter ex altero supplendus.

Elogia ab editore Tomo primo præmissa, maximam partem constant Græcis ineditis antea monumentis, ut sunt Epistolæ *Georgii* * *Lapithæ*, *Lampeni Tarchaniotæ* protonotarii, *Demetrii Cydonii*, *Athanasii Lepantbreni*, *Bryennii* sacello præfecti, *Zarida*, *Theodori Cutula*, *Balsamonis* & *Acindyni* ** ad Gregoram Epistolæ è Codd. Vaticanis,

† Auctar. noviss. T. 1. p. 135.

* è Cypro. Confer Allatium de Georgiis p. 343 seq.

** Thessalonicæ datæ sunt Epistolæ Acindyni, Demetrii, Athanasii, Bryennii, Theodori Cutula, & Theoduli Magistri.

Ejusdem Acindyni ad eum Jambi, *Gregorii Palamæ* ad Nomophylacem & *Demetrii Cydonii* ad Philotheum Patriarcham Epistolæ è Codd. Regiis: Ex *Philorbei* Patriarchæ antirrhetico XII. & *Jo. Cantacuzeni* initio antirrheticorum de lumine Thaborio adversus Prochorum. Exhibet etiam Græce Epistolam Scholastici *Theoduli Magistri* ad Gregoram, quæ incipit καὶ πάλαι μὲν ἔγωγε. Hanc Græce & Latine cum Epistola Gregoræ ad Theodulum cujus initium πολλοί μοι τὴν σὺν ἐμήνυσαν τρόπον, Græce & Latine jam vulgaverat V. C. *Laurentius Normannus* inter alias *Theoduli Monachi* (qui sub Thomæ Magistri nomine magis innotuit) Orationes & Epistolas. Upsal. 1693. 4. Memorat etiam *Boivinus Matthæi Ephesii* & *Nicolai Pepagomeni* ad Gregoram Epistolas, versusque sed parum elegantes *Theodori Metochitæ*, sed apponere omisit.

In notis plura ante inedita fragmenta vel monumenta referuntur, ut Proœmium Nicephori Gregoræ, præmissum demonstrationi de Paschate (è Cod. Vaticano.) pag. 769. & Epilogus pag. 770. Ejusdem Epigramma in Theodorum Metochitam 773. Versus quidam ex *Theodori Metochitæ* εἰς τὴν σοφὸν Νικηφόρον τὸν Γρηγορίαν ὑποθήκας καὶ περὶ τῶν οἰκείων σωταγμάτων 767.

Fragmenta ex Catalôgis MSS. Imperatorum CPol. p. 749.

Ex *Blemmydæ* Oratione ὁποῖον δεῖ εἶναι τὴν βασιλείαν. 749.

Ex *Gregorii Cyprii* encomio *Andronici*. 752.

Ex variis *Nicephori Chumni* scriptis pag. 751. 753. 754. seq. 759. 761. 763.

Ex Poëta Græcobarbaro 753. 761. 762. Ex *Niceta*, 766.

Maximi Planudæ Epigrammata de templo S. Andreæ à Theodora instaurato, 754.

De *Athanasii Patriarchæ* CPol. scriptis 755. seq. 757. seq. 758. 760. seq. ubi abdicationis formula, & 763.

Ex *Theoduli Rhetoris* oratione pro Chandreno pag. 759. seq. pag. 761. 762.

Pachymeris ἐκφράσις τῆς Αὐγαστιῶν. 764. seq.

Gregorii Palamæ περὶ περσικῆς, καφάλας, cum *Claudii Capperone* rii versione pag. 776.

Hippocratis Medici & magni Ducis *Apocauci* imagines ex antiquo Codice Regio Operum Hippocratis, cum versibus Græcis in eorum laudem. 777. seq.

Ex Philothei Patriarchæ Antirrhetico lib. XII. pag. 786. Ex libro I. p. 792. 798.

Versus Oraculorum Caldaicorum laudati à Jo. Laurentio Philadelphiensi Lydo, qui in editione Obsopocana desiderantur 786.

Excerpta ex Epistolis Gregorii Palamæ ArchiEpiscopi Thessalonicensis 787. seq. Epistola ejus ad Augustam, Annam Palæologinam, integra, quam Boivinus putat fundamentum fuisse initæ ab Augusta cum Palama adversus Patriarcham (Jo. Calecam) societatis 788.

Ex Palamæ Oratione adversus Jo. Calecam Patriarcham 789. 790. De aliis Palamæ scriptis in Bibl. Reg. pag. 805. seq.

Notitia de Opere Nicephori Patriarchæ pro imaginibus quod Theodoro Grapto tribuitur in Codice antiquissimo, unde decepti Cantacuzenus, Gregoras, Philotheus, Jo. Cyparissiota & alii p. 793. titulus libri: *Ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν καὶ Αρχιεπισκόπου Ἱεροσολιμῶν Κωνσταντίνου πάλαιος Νικηφόρος λόγος ὑπὲρ τῆς εἰκονοματίας καὶ κατὰ τὴν εὐσεβίαν καὶ εὐσεβίαν τῶν Χριστιανῶν πίστεως, καὶ τῶν δοξαζόντων εἰδώλοις προσκεκυνηκέναι.* Vide de hoc opere supra p. 297.

Eusebii Epistola ad Constantiam, 795. seq. de qua supra p. 102.

Theodori Grapti locus è Cod. Regio suppletus 796.

Subscriptio Calligraphi Leonis Cinnami in Codice Regio 2951. pag. 804.

INDEX SCRIPTORUM, aliorumque quorundam in Nicephori Gregoræ Historia Byz. memoratorum.

Ad numeros librorum caplumque, & ad paginas editionis Boiviniana.
Tomus II. incipit à pag. 353.

Academia 200. 205. 206. 211. 289. 292. 565. Platonica 354.

Acindynus XVIII. 8.

Ægyptii circulatores VIII. 10.

Æschylus Prometheo 235. 644.

Æsopi Phrygii dictum, ex terra lacrymis macerata hominem formatum. XVI. 4. fabula de lupa & agno 640. 650.

Anacharsidis dictum, *κρίσσειν ένα φίλον κεκτημένα πολλῶν ἀξίων, ἢ πολλὰς ἀξίας μηδενός* 382.

Anaxa-

Anaxagoras 207.

S. Andreæ Monasterium 109. 161.

Andronici Palæologi senioris, Imp. invektiva in Historicos maledicos. lib. 1. cap. 1. Sortibus Biblicis utitur, & de pace ineunda dubius, Psalterium consulit, & in loco Psal. LXVII. 15. acquiescit. VIII. 11. pag. 220. Nepotis metu ad imaginem Deiparæ confugit. IX. 6. ab eodem Nepote detrusus Imperio, dictus est Antonius Monachus IX. 8. Ejus Oratio in Nepotem, apud Patriarcham Esaiam & Pontifices. IX. 3.

Andronici nepotis Oratio ad internuncios ab avo missos. IX. 2. ad milites IX. 4. in conjuratos XI. 2. Oratio in Synodo contra Barlaamum habita. XI. 10. Gregoram consulit moriturus, num astra Medicorum curationi suffragentur XI. 11.

Antiocheni Patriarchæ decreta & literæ contra Palamam 562.

Antigonus τῶν Ἀλεξάνδρου Διαδόχων ὁ κρείττους. Eumenem dolis vincit 306.

S. Antonii festum 283. templum in urbe Nicæa. 26.

Apollinaris hæreticus 714.

Apophthegma Sapientis, mirantis non quod navigasset aliquis, sed quod bis navigasset. XII. 6. Thaletis vel Platonis, beatum se prædicantis quod non Barbarus natus esset sed Græcus. VIII. ult. Imp. Cantacuzeni, rebus ex voto fluentibus, οὐκ ἔμοι γένοιτο χρεῖων, ὅτε τὰς ἄλλας μεθύειν ἀνάγκη IX. 8. Egyptii Regis, filiorum suorum calamitatem majorem agentis lacrymis IX. 10.

SS. Apostolorum Templum 494.

Aristotelis de DEI substantia & operatione, sententia. 683. de mente perfecta 684. Aristotelicæ lingvæ labyrinthi 293.

Arius 707. 714. Ariani 578.

Arsenius Patriarcha CPol. III. 1. IV. 4. &c.

Arsenii sectatorum Ἀρσενιατῶν schisma 77. 101. 160. 161.

Asanis oratio ad Matthæum Cantacuzenum sororis filium XVI. 2.

Astrologus Gallus 453. 483.

S. Athanasius 604. 610. 671. 672. 677. 680. 684. 708. 710. 714.

Athanasius Patriarcha CPol. VI. 5. 7. & VII. 1. 9.

Athanasius Patriarcha Alex. Constantinopolitanum perstringit fabella de fele alba in vas atramentarium lapsa & habitum adeo indu-

ta Monachalem , & tamen ingenium suum subdolum carnis-
que cupidum adhuc retinente VII. 1.

Athanasius Gregoræ adversus Palamam socius. ejus elogium XVIII.
5. pag. 562. Athanasius ni fallor Lepanthrenus, cujus ad Gre-
goram Epistolam Boivinus edidit.

Attalus Trojanus, Trallium conditor. V. 5.

Αἰτικὴ παντὸς ἐναργέστερον πίπτει τὰς αἰς ἀρετὰς διαγραφῶν 204.

Barlaamus advena Calaber 567. ἤσκησεν πρὸς Λατίνων δογματικὴν σοφίαν.
343. Λαζινόφρων 570. inde Græcis invisus 579. Dionysii Areo-
pag. & μουσικῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἐρμηνεύς 581. Monachos
oppugnat 344. Palamæ adversarius , in Synodo A. C.
MCCCXLI. damnatur. ibid. Tomi adversus eum promulgati
memorantur. 570. &c.

Basilius Magnus 314. 315. 454. 587. 603. 609. 610. 620. 621. 646.
649. 650. 659. 675. 680. 684. 703. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ 483.
antirrhethica contra Eunomium 598. ἐν τοῖς πρὸς Ἀμφιλόχιον 638.

Beccus Chartophophylax, atq; inde Patriarcha CPol. V. 2. VI. 1. 2.

Nicephorus Blemmydes πολλὴ τῇ σοφίᾳ ἐξησκημένῳ , ἐπόσθη π Ἑλλή-
νων ὑμῖνσι παῖδες καὶ ὀπόσθη οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίας προσείπων καὶ
ῥήτορες ἐς ἡμετέρας ἀφελείαν πρῆβηκαν 27. Patriarchatum CPol.
oblatum sibi recusat 31. Θείων γραφῶν ἐμπειρότατῳ , ὃς ἀολῇ δι-
δωκὼς ἑαυτὸν , ἤρξατο συλλέγειν πλῆλεις ὡς τῶν θείων γραφῶν μαρ-
τυρίας , συγκροτῆν δοκῶσας τῷ τῶν Λατίνων δόγματι. 78.

Bogomili & Massaliani circa montem Atho 448. 550.

Britanniæ Episcopi 574.

Byzas Byzantii conditor VIII. 5.

Cabasilas Gregoræ amicus , postea Palamæ sectator, à Gregora oppu-
gnatur 644. seq. 661. seq. 697. 715. 716.

Cæsar à Bruto & Cassio occisus 108

Callistus ex Atho monte in Patriarchæ CPol. dignitatem evectus,
547. 658. seq.

Cambyses Persarum Rex ex Rege Ægypti capto, flendi causam ro-
gat 274.

Jo. Cantacuzeni Imp. Orationes XII. 3. 5. 6. 8. XIII. 8. XVI. 4. XVII.
4. XVIII. 8. Epistola ad Joannem Patriarcham XV. 3.

Lucretius Catulus & C. Marius Cimbros & Teutones profligarunt. 19.
Chalcedonensis Concilii canon duodevigesimus 248.

Chal-

- Chaldæi 22. 23. 53. Chaldæorum oracula 454. sapientia 201. 276.
imperium 360.
- Charondas Catanæus, conditor Reip. 500. & legislator Siculorum 695.
- Chilas Ephesi Episcopus 108. 109.
- Jo. Chrylostomus 132. 604. 636. 681. 803.
- Nicephorus Chumnus, Caniclei præfectus, vir sapiens & qui sub Andronico seniore plurimum valebat pag. 147. filia ejus Eulogia nubit Joanni Andronici & Irenes filio, sed non diu post sine liberis defuncto. ibid. seq.
- Clemens S. Petri successor 312.
- κληρὸς βασιλικὸς, Imperatorius clerus 306.
- Jo. Climacus ὁ τῆς ἀσκητικῆς ὑποστάτης κλίμακῳ 604.
- Clithenes ex quatuor tribubus decem fecit apud Athenienses 500.
- Codices MSS. venditi à Turcis Nicæa potitis 282.
- Concilium Atramyttenum, quod judicium de dissentium scriptis igni permittit, flammis utraqve in cineres redigentibus 101.
- Ephesinum 313. 642.
- Generale quartum 582. 248.
- Generale sextum seu Trullanum 248. 565. 582. 608. 652. ἡ βλ. τῶν πράξεων τῆς θείας καὶ οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου 574.
- Conciliorum Generalium acta. 604.
- Concilia Iconomachorum λεηστικά 600.
- Concilium contra Arsenium Patriarcham. XV. 4. contra Barlaamum, in templo S. Sophiæ XI. 10. contra Beccum VI. 2. contra Bogomilos & Massalianos XIV. 7. contra Joannem Patriarcham XV. 9. contra Ifidorem Patriarcham XV. 10. Synodus Palamitica. libro XVIII. XIX. XX. XXI. λεηστική 560. 684.
- Cosmas melodus. 696.
- Critobulus cum Florentio in dialogo Gregoræ loquens inducitur 343.
- Cræsus à Cyro victus 93. 191. 279.
- Cylonium scelus 499. 684.
- Cypriorum & Rhodiorum Epistolæ adversus Palamam memorantur 494.
- S. Cyrillus 684.
- Cyrus Persarum Rex 35. 93. 191. Cyrus junior Darii & Parysatidis Filius 115.

Jo. Damascenus 613. 668. 673. 674. 681. 711.

Daniel Cyzici Episcopus 108. 109.

Darius Persarum Rex 115. 306. 360. 508.

Darii Codomanni querela quod beneficio in morte affectus gratiam referre non posset 646.

David Propheta 112. 163. 599. ejus κινύεα 208. βίβλοι. 716. Ejus verba quædam 315. 657. &c.

Debrorum Macedonia Episcopus, Metropolitano primæ Justinianæ subjectus 99. 100.

Delphorum Theologi 319. laurus 199. tripus 92.

Demetrius Martyr 242. ejus festum 380. templum CPoli 542.

Demetrius Poliorcetes, Antigoni F. 70.

Democritus Philosophus 230. 601.

Demonactis Rhetoris χαρίεντα δῶσι φθίγματα 204.

Demosthenes 206. à Philippo Rege ob fidem Patriæ præstitam celebratus 254. ejus dictum *consilia ex eventu judicanda* reprehenditur 365. lucernas Demosthenis redolentia 211.

Dercyllidas, Lyfander & Lacedæmonii Harmostæ quibus tributa pendere Attici & Bæoti coacti 129.

Dexius Gregoræ amicus & contra Palamam socius, ὅς λόγῳ καὶ δέρεϊ τὴν βίον αἰεὶ κοσµῶν, ἔδειξε καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας ἀγῶσιν ἁδαµῶς ψευδοµένην ἔχων τὴν κλησιν 562.

Diasia, festum Atheniense in honorem Jovis 233.

Diogenes Cynicus laudatus ab Alexandro M. 438. ejus dolium 508. dictum, gloriam contemptu ejus facillime comparari 645.

Dionysius Sicilia tyrannus 458. Platonis adventu regia ejus pulvere impleta, i. e. ad Geometriæ studium frequentandum adducta 319.

S. Dionysius Areopagita 593. 680. 687. 688. 692. 693. 696. 698.

Dioscorus Archi Episc. Alex. 642.

Dorica harmonia 194. 195. 449.

Doxologia sacra 55.

Gregorius Drimys, Palamæ Magister à Gregora reprehenditur XIX. 1. pag. 578.

Dyrrhachii Episcopus ὁ πᾶν, ὃς πολιὰ βίαν, καὶ σωείτως ὀξύτην, καὶ μεγαλοφύια γνώμης διέπρεπεν ἐν τοῖς Ἐπισκόποις, λόγῳ τι τὴν δέρεϊ κοσµῶν, καὶ δέρεϊ τὴν λόγον X. ult.

Engastrimythus 252. καὶ Βάκχη καὶ Φοιβόληπι 453.

Epaminondas 74. 222. 299. 471.

Ephectici Philosophi 453.

Ephesi δεξιότης sive Metropolita, cui octoginta annos nato ἐπὶ ἡμεῖς
κόσμιον εἶδον, καὶ γλώττης εὐστροφῆς ἤχῳ, καὶ φιλοσοφίας σπουδαίας
θεῖα αὐτῇ, ὥς τε καὶ Ἑλληνίας, καὶ οὗς τῆς θεῖας αὐλῆς 561.

Epicurei 453. 496. magistrorum decreta non audent in dubium re-
vocare 318. solem pedali esse magnitudine docebant 608.

Esaïas Patriarcha CPol. VIII. 12. IX. 3. 6. 7. 9. 10.

Per sacra Evangelia juratum 196. 363.

Eudocia Palæologina. infra in Hypatia.

Eugenii porta, CPoli 101. 170.

Eumenes Antigoni dolis circumventus 306.

Eunomius hæreticus 598. 696. 714.

Euripides 190. 397. Poëta sapientissimus 191.

Eusebius τῶν τῆς λογίων ὁ πρῶτος, 591. ejus contra imagines, ibid.
seq. 598.

Fabula de fele in atramentarium sutorium prolapsa. Supra in Atha-
nasilus Patriarcha CPol. Fabula de ave divinatrice & aucupe.
413. fabula Attica sive Græcanica 210. 625. 660.

Favorinus Philosophus 519. (642.

Flavianus Patriarcha CPol. in Synodo Ephesina à Dioscoro occisus.

Flørentius dialogus Gregoræ contra Barlaamum XI. 10.

Gani metropolita 561. seq.

Gentilium dicta SS. Patribus consonantia 682. seq.

Georgius Cyprius, vide Gregorius.

Georgius Larissæus, hæreticus Bogomilus 450.

Georgii Martyris imago 187.

Gerasimus Monachus, Patriarcha CPol. VIII. 2. & 6.

Grmanus Patriarcha CPol. ante Arsenium, αὐτῷ συνειδὸς καὶ δεσπῆ καὶ
λατρεῖ τῆς βίον χρυσήσεως III. 1.

Germanus ex Episcopo Adrianopolitano Patriarcha CPol. post Arse-
nium IV. 4. & 8.

Germanus Heracleæ Thraciæ Metropolitanus 100.

Gibellinorum & Gvelfhorum (Γελφῶν καὶ Γεμπλίνων) factiones.
VIII. 1. pag. 176.

T t

Joan-

Joannes Glycys Patriarcha CPol. VI. 8. VII. 11. ejus testamentum. VIII. 2.

Theodorus Graptus 591. 596. seq. 684. 715. ejus laus & libri adversus Iconomachos (qui tamen Nicephoro CPolitano erant tribuendi) 712.

Nicephorus Gregoras Glyceos Patriarchæ auditor VII. 11. Testamentum ei scribit VIII. 2. Theodorum Metochitam officiis colit & solatur VIII. 5. in Choræ monasterio ab eo collocatus VIII. 5. Philosophiamque & Astronomiam ab eo edoctus VIII. 7. Epistolis & versibus ab eo honoratus & doctrinæ veluti heres institutus filium & filiam ejus vicissim instituit. VIII. 5. Chartophylacis dignitatem repudiat VIII. 9. & Patriarchalem dignitatem. XVIII. 1. de Palchate disputat. VIII. 13. vitam Joannis Heracleæ metropolitani avunculi sui scripsit IX. 7. vanas prædictiones refellit Epistola ad amicum IX. 11. & Astrologos. XIV. 3. Monodia in obitum Andronici senioris. X. 1. junioris. XI. 11. in Theodorum Metochitam X. 2. Oratio consolatoria apud Andronicum junioem de obitu matris ejus. X. 6. Laicus à Joanne Patriarcha advocatur ad disputandum cum Episcopis latinis X. 8. Ejus Dialogus Florentius sive de sapientia. X. 10. Synodo contra Barlaamum licet invitatus non interfuit. XI. 10. Patriarcham inter & Palamam arbiter constitutus, Palamæ dogmata damnat XV. 7. XVI. 5. XX. 1. &c. habitum Monasticum induit, aulæque valedicit. XVIII. 4. post Synodum Palamiticam domo includitur XXI. 4. duriori premitur custodia. XXII. 2. XXIV. pag. 716. Disputatio cum Cabasila lib. XXII. sq. à pag. 661. Oratio apud Cantacuzenum. XVIII. 4. apud socios Orthodoxos. XVIII. 5. apud Synodum Palamiticam XIX. 1. Antirrhetici & *ἑπαινετικοὶ λόγοι* 567. 593. 697. 708. 713. adversus Barlaamum, & *ἐξηγήσεις* eorum quæ obscurius sive *χειρῶδες* ab antiquis dictæ sunt XVIII. 7. ubi senio jam confectum se innuit. Sermones ejus per Ecclesias in Sanctorum commemorationibus legebantur 716. Discipulus ejus perfidus XII. 3. alii XVIII. 5. non satis constantes XX. 3. Socii ejus etiam ipsi commentarios scripserunt de suis cum Palama concertationibus XX. 4.

Grego-

Gregorius Cyprius, Patriarcha CPol. ὁς τὸν ἐν τῇς γραφαῖς ευγενῆ τῆς
 Ελλάδος ῥυθμὸν, καὶ τὴν Ἀθηναϊκὴν γλῶσσαν ἐκείνῳ πάλαι πλὴν
 ἡδὴ χρόνον λήθης κρυβέτω βυδοῖς, φύσεως δεξιότητι καὶ φιλοπονίᾳ π-
 λιωπῆσαι πρὸς Φῶς ἤκαζε, καὶ εἰσενεῖ πῶς ἐχάριστα ἀναβίωσιν VI. 1.
 pag. 99. Zelotis suspectus Latinismi pag. 100. male eum habet
 Becci vividum ingenium & eloquentiæ vis, ἡ τῆς ἑβέκῃ γλώττης
 καὶ ἀανοίας ὀξύτης. VI. 2. scripta adversus eum. VI. 4. p. 108.

Gregorius Nazianzenus 316. 319. 483. 574. 578. 584. 587. 601. 602.
 638. 668. 674. 705. ὁ μὲν ἐν Θεολογίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Θεολογίας λό-
 γοις 313.

Gregorius Nyssenus 314. 621. 696. 713. 714.

Harioli Itali: harioli à Persis oriundi, Colchidem habitantes: eo-
 rum prædicta 275. hariolis fides habetur 453. fanaticorum
 περὶ Φοιβάσμοι 77.

Hecuba Trojana 86. Helicon Musarum 293. Parnassus 66. 154.

Hellanodicae, iudices incorrupti 213. 311. 505.

Heracleæ Thraciæ Episcopus Patriarcham CPol. consecrat. VI. 1.
 pag. 100. Vide infra, Severi Lex.

Heracleensis Episcopus Joannes, Gregoræ avunculus IX. 7. Philo-
 theus, Palamæ θερμὸς θανάτου 711.

Heraclitus Philosophus 230. 601.

Herodotus ὁ πρὸ Περσικῆς συγγραφέας 18.

Hierosolymorum Patriarcha 312. 488.

Hispaniæ Rex alicujus scandali occasione, interdicto damnatus à Papa.
 102. ἐπὶ τοῖς τῶν Λατίνων ἐπιμοτίροις, μὴ κηδεύειν Ῥωμαίους (non
 jungere se Byzantinis connubio) πρὶν τὸ ἐνδόσιμον εἰληφέναι τῷ
 ἁγίῳ Πάπῳ. ibid.

Hodegetriæ Mariæ sive Deiparæ τῶν ὁδηγῶν Imago, 51. 183. 259.
 Monasterium 342. 346. 357. templum 333.

Homerus 17. 18. 90. 231. 232. 235. 294. 347. 364. 414. 454. 483. 564.
 567. Homerus & Plato sapientes quidem, sed μὴ δεξάμενοι τὴν
 χεῖρὸν, ἀπεκνήχθησαν ὡς αἰρετικοί 659.

Homeridæ Ὀμηρίδαι, qui dictis Homericis delectantur 206.

Hyacinthia, Spartanorum festum 233.

Hymni sanctorum de SS. Trinitate antiquitus cantati in Ecclesia ab
 Isidoro Patriarcha CPol. aboliti, & in eorum locum, quos re-
 cens ipse composuit, introducti 521.

- Hypatia altera & Pythagorica Theano, proverbium de foemina erudita (Eudocia Palæologina) 180.
- Iconomachi 14. 104. 591. 599. 711. 712. ἱκονοματῶν & λόγων panegyricos non aboleverunt 716. seq. à Palamæ sectatoribus imagines in ignem conjectæ 593.
- Joannes Aprenus, Calecas, Patriarcha CPol. X. 7. 8. XII. 2. & 6. seq. XIV. 3. XV. 3. 4. 9. XVI. 4. XIX. 1.
- Joannes Beccus vide supra in Beccus, & Joannes Cantacuzenus, Chrysostomus, Damascenus, Glycis.
- Joannes Heracleæ Episc. Gregoræ avunculus IX. 7.
- Joannes Sozopolitanus, Patriarcha CPol. VI. 7. & 11.
- Jobus, Bogomilus hæreticus 450.
- Flavius Josephus 146.
- Josephus Patriarcha CPol. IV. 8. V. 2. VI. 1. Josephi hujus sectatores Josephitæ 77. 101.
- Josephus Cretensis & Georgius Larissæus Bogomili 450. tomus de ipsorum impietate Byzantium missus memoratur ibid.
- Isaacus Asceta 604.
- Isaacus Bogomilus 450.
- Isidorus ex Monembasiæ Episcopo Patriarcha CPol. Palamæ fautor. XV. 10. 12. XVIII. 1. 2. anathematismi in eum scripti XV. 10.
- Isidori Canones igne deleti XVI. 5. pag. 521. Vide & supra, Hymni.
- Oportebat calceum ab Istiazo consui, ab Aristagora vero indui; proverbium pag. 95.
- Ithacenses 66.
- Judæi 98. Nissan suum ordiuntur alias ab alio Martii nostri die. 227. μνησθησῶν 608. pridem populus dilectus 487. nunc gens damnata & proscripta 716.
- Julianus Apostata 584. 690.
- Jupiter 210. Olympicus Phidias opus 200. ejus tela à Cycloppibus fabricata 625. concubitus cum Semele 693.
- Jusjurandum Imperatori præstitum Patriarcha & sacerdotum Collegium scripto consignatum sacris Codicibus inserit 65.
- Justinianus Imp. Bulgariam urbem patriam suam privilegiis donat. 14. Choræ monasterium condidit 282.
- Justini Martyris elogium, & liber de Monarchia, XXIII. p. 682.

De nube & Ixione fabula 663.

Lacedæmonii victi ab Epaminonda 299. post Leuctricam pugnam, aurum mulieribus interdicit 471. eorum Aristocratia. 500. exercitus navalis. 58. Lacedæmonii trecenti ad Thermopylas 391.

Lamia domicæca, foris perspicax 695.

Latini frustra se D. Petri successores jactant. X. 8. controversias pri-
dem agitata renovant. id. Latini duo Episcopi agunt de Eccle-
siarum concordia. id. Liturgia semel cum Latinis post initam
concordiam celebrata V. 2. Latini in multis recte sentiunt, X. 1.
num. 32. Tzacones, barbare pro Lacones 58.

Λαπνόφρονες vide, Barlaamus, Gregorius Cyprius, Meliteniotes,
Georgius Metochites.

Leonidæ Spartani dictum, ad Thermopylas pugnaturi, διὕπνει δειπνή-
σων, ἵνα εἰς αὐτὸν δέισις (ωιδῶν 396. 563.

Libanius Ethnicus, Basilii M. amicus 662.

Lucianus Sophista Græcus, auctor Διαλέγων περικλῶν 581.

Luminum solenne, duodecimus dies post Natalem Christi 384.

Lyceum 200. 205. 206. 289.

Lycurgus 200. Spartanorum Legislator 695. Aristocratiam con-
stituit apud Lacedæmonios 500.

Lyfander Lacedæmonius 129. 293. 299.

Lylis Pythagoreus & Synesius ὁ πᾶν vetant κοινὰ πινῆσαι πρὸ φιλοσο-
φίας ἀναστὰ πῆς μηδ' ὄναρ πλὴν ψυχὴν κεκαθαρμένους 198.

Manichæi materiam præexistere docent 603. cum illis sentit Pala-
mas 714. Manichæorum doctor quidam cum aliis ejus sectæ
post abjuratos errores baptizatur VIII. 15.

Marcion hæreticus 604.

C. Marius Cimbrorum & Teutonum victor 19.

Martius (Coriolanus) 509.

Martyrum certamina 638.

Massagetæ (seu Alani) Christiani antiquitus VI. 10.

Massaliani & Bogomili in monte Atho XIV. 7. & pag. 550. 578. 579.

S. Maximus Confessor 611. 612. 669. 670. 671. 681. 685. 702. ἐν τῇ
πρὸς Πύρρον Διαλέξει 574.

Μελαγχλαῖνοι, Scythica natio 19.

Melchisedechus ἀναρχὸς 594.

Meliteniotes, Cleri Imperatorii Archidiaconus Λατινόφρων 78. 104.
Μισσημβρινοὶ λῆροι Meridiani nebulones, 277. Calabri.

Mesembria civitas munita & πλουάνθρωπος 35. 281. 282. 299.

Georgius Metochites, Imperatorii Cleri Archidiaconus, Λατινόφρων
78. 104.

Theodori Metochitæ elogium VII. 11. & X. 2. ubi Monodia in ejus
obitum. vide & supra in Gregoras. Choræ monasterium instau-
ravit 657. ἔμπνευσε βιβλιοθήκη καὶ τῶν ζητημένων ὡς χεῖρ ① εὐπο-
ρία 168. Aristotelicæ lingvæ labyrinthos explicuit 293. Pala-
mæ & Gregorii Drymeos errores damnat 578. &c.

Miltiadis & Themistoclis virtus rebus adversis inclaruit 207.

Μισολύδοι, μισοφρόνιοι 233.

Mithridatis Imperium amplissimum 400. venena ab eo explo-
rata ibid.

Ἀθικὸς μῦθος de Momo Jovem reprehendente quod cum Mundo tam
pulchro non etiam dignum universitatis laudatorem produxis-
set VIII. 9. pag. 210.

Monachi Evchitæ & Omphalopsychi XI. 10.

Literæ ad Monachos in monte Atho datæ ab Anna & Joanne Palæo-
logo 482.

Monasterium Adolorum, proximum Trajanopoli castello 561. S.
Andrez 109. 161. Archistrategi sive Sancti Michaelis ad Bospor-
um 75. Auderorum, proximum Rodope monti 389. S. Ba-
sili 493. Choræ à Justiniano conditum à Metochita instaura-
tum IX. 13. & pag. 187. 190. 657. Chortaitæ 219. Cosmidii
217. Cratæi (monasterium Virginum) 160. Cyriotissæ 177.
Hodegetriæ seu Deiparæ τῶν ὁδηγῶν 342. 346. 357. Libis 285.
Manganorum 260. Neæ XIV. 10. direptum, ibid. παναχεαίτης
S. Mariæ 97. Pantocratoris 50. Paschasii 46. περιβλέπτης 166.
Pertze (monasterium Virginum) 160. Sofandra 30. 38. Stu-
dii, à Constantino Porphyrogenito instauratum, à Latinis deso-
latum VI. 5. 6. p. 116. Xerolophi 117. 131. 159.

Mos antiquus docendi publice CPoli sacras literas variis in locis, καὶ
Διαφόρους ἡμέρας καὶ τόπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκον ὁ μὲν πρῶτος
προφήτης Δαβὶδ ᾠσματά, ὁ δὲ πρῶτος μέγας Πάυλος Ἐπιστολάς, ὁ δὲ τῶν
Εὐαγγελικῶν δὲ Σωτῆρος νόμους, καὶ καθ' ἕκαστον πάλιν ὅσοι ὡς ἱερα-
τικὸν ἦσαν ἀξίωμα, ὡς κείνοι καὶ Διαδοχὴν ἐκείθεν κατ' οἴκους καὶ
πατριας

πατριας εἶπεν καὶ συναυλίας τῶν παροικούντων τὸν Θεὸν ἐκέρυττον λόγον.

Eum morem sua ætate defecisse qveritur VI. 5. pag. 113.

Moses pictor 450.

Mozyles Episcopus, Nicephori Ætoliæ Principis legatus 99. De-
brorum Episcopo prælatus, Heracleensem inaugurat VI. 5.

Nabonassaris anni 225.

Naupacti Metropolitanus 100.

Naziræi & novi δογματισαί, Palamitæ 564.

Nero Imp. tibiis operam dans & tripudiis 642.

Nicephorus ex Metropolita Ephesino Patriarcha CPol. IV. 1.

Nicephorus, vide Blemmydes, Chumnus, Gregoras.

Niobes lacrymæ 86.

Niphon ex Cyzici Metropolitanano Patriarcha CPol. VII. 9. & 11.
IX. 7.

Novendiale sacrum III. 3. Novendialis luctus 358.

Numa Pompilius, Romanorum Legislator vetuit imaginem DEI ef-
fingi hominis vel animalis specie 695.

Numismata πλιπκα, sive communis usus 247. numi aurei in fini-
bus Persarum inventi IX. 10.

Nymphæum 30. 83. in Lydia 116.

Occasionis effigies 393. 662.

Olympici athletæ 275. 311. ludi, 296. certamina Olympica.
203. Olympicus oleaster 199.

Omphalopsychi Monachi XI. 10. p. 344.

Oraculum de Michaëlis Palæologi I. obitu 92. de Trallibus ab An-
dronico seniore instaurandis. V. 5. de morte Michaëlis II.
Imp. VII. 13. de seniore Andronico IX. 14. Liber in quo Impe-
ratorum fata figuris ænigmaticis involuta fuerunt. ibid. Libri
fatidici VIII. 5.

Oracula Chaldaica 454.

Oraculorum ortus & inventio: cur obscura & ambigua: quænam
cavenda V. 7.

Oratio, simulacrum animi, ἀγάλματι εἰσκέιναι τινὲ τὸν λόγον συμβαί-
νει 574.

Oratio Matthæi Cantacuzeni ad Asanem avunculum XVI. 2. Irenes
Augustæ ad Matthæum filium XVI. 3. Syrgiannis VIII. 4. Apo-
cauci in Cantacuzenum XIII. 9. Palamæ in Gregoram, XX. 5.
Vide

Vide & supra Andronicus senior & junior, Asanes, Cantacuzenus & Gregoras.

Orestæ & Pyladæ 361. 404. 450. 502.

Origenis libri contra Celsum & alii commentarii à SS. Patribus laudantur 582.

Orpheus 347. Orphei cithara 205. Tragœdiæ 289.

Ostenta & prodigia futuram Imperii calamitatem portendentia, VIII. 5. 14. & 15. IX. 14. XIV. 2. & p. 58. 191. 385-386. 389. 480.

Gregorius Palamas Gregorii Drimyis discipulus XIX. 1. p. 578. Episcopus Thessalonicæ ab Isidoro Patriarcha ordinatus XV. 12. excerpta ex ejus libris XXI. 2. & 4. pag. 664. 675. 693. 697. 699. ἐκ τῶν λόγων p. 593. ἐκ τῶν περὶ φωτὸς 594. ἐκ τῶν λόγων ἃ ἡ δεξιὰ, Φιλοσεκεῖς μὲν εἰς ἀλλήλους. ibid. Oratio apud Synodum 607. Græcanicæ literaturæ (μύσης ἑλληνικῆς) imperitus 678. ὕδατος μυστικῆς καὶ μύθων ἑλληνικῶν 693. novus Eunomius 696. pejor Pneumatomachis 704. 707. Iconomachus 714. iisque pejor 717. omnium hæreseon reus 713. libros plus sexaginta scripsit 699. ejus septem errores. ibid. & 700. Palamas & Philotheus in Eucharistiā non corpus & sanguinem Christi agnoscunt, sed typum & figuram 711. 713. anathematismi in Palamam pronunciati à Joanne Patriarcha 583. Tomus Palamæ ab eodem rejectus 482. Synodum metuit 550. Synodus adversus Palamam * A. MCCCXLV. habita 523. Synodi Palamiticæ Anno MCCCCLI. Acta 561. seq.

Pala-

* Synodum illam coactam à Johanne Caleca Patriarcha, & habitam A. MCCCXLV, observat Boivinus in notis pag. 790. cujus integram observationem de pluribus Synodis in illa causa celebratis & pluribus tomis editis hic apponam. *Per annos, inquit, decem habita sunt de iisdem rebus Concilia solum quatuor. Primum A. C. 1341. Junii die 15. adversus Barlaamum. Secundum circa A. 1345. adversus Palamam qui jam à Mayo mense A. 1343. carcere inclusus tenebatur: Tertium A. 1347. adversus Joannem Calecam Patriarcham. Quartum denique A. 1351. Mayo mense adversus Gregoram & alios Acindynianos. Joannes Cyparissios meminit etiam τελευταίας συνόδου quam ait coactam fuisse ab Ephesi Metropolitā, Palamiticar. transgress. lib. 1. serm. 4. cap. 10. in fine. Tomi vero promulgati sunt longe plures: nempe 1) Tomus Hagioriticus, de quo Palamas Cod. Reg. 2409. fol. 167. 2) Tomus Synodicus in Barlaamum & Acindynum, editus mense Augusti A. 1341. de quo Lambecius Biblioth. Casar. lib. IV. p. 30. 3) Tomus Ignatii Patriar-*

Palamitz, Παλαμναῖοι 453. &c. παλαμναία κακόνοια 693. Somnia
 Prophetica Palamitarum 651.

Παναθήναια 292. 371. qvadiennio qvoqve exeunte, Olympiæ cele-
 brata 372.

Papa in sacris hymnodiis vult in diptychis memorari cum cæteris IV.
 Patriarchis, & ad se tanquam ad superius tribunal esse ἐκκλησίαν
 sive Provocationem V. 2. p. 75.

Patriarchæ auctoritas, infula, calcei, subscribendi mos XIV. 3.
 indocti & simplices maxime placent Imperatoribus. VIII. 2.
 Πατριαρχεικοὶ ἄρχοντες 661.

Paulus pictor, ζωγράφων ἀρχιστ., Georgii Martyris imaginem pin-
 xit 187. (lao 74.

Pelopidas pecunia ab Artaxerxe accepta bellum gessit cum Agefi-
 Pentheus discerptus à Bacchis 625. Pericles 205. Περιπέτος 292.

Perfarum sapientia & scientia 201. 276. lex adversus ingratos 367.
 Imperium per Satrapias divisum XII. 7.

μεγάλη Πίτρυς καὶ ἱέρως ἀλάδοχοι 312.

Phidiaz Cicada & Jupiter Olympicus 200. sculptura (λαξευπηή) 469.

Philipporum Episcopus legatus à Cantacuzeno ad Annam, XV. 8.

Philippus Aridæus 225.

Philippi Macedonis dictum, fidem Demosthenis in patriam laudantis.
 254. ridentis Alexandrūm qvod cithara modulate caneret 279.

Philosophicum axioma, non posse contraria eodem tempore eidem
 rei inesse 367. U u Phi-

Libri sti Pars Altera.

*Patriarcha Antiochemi contra Isidorum, editus A. 1344. Novembri mense, lauda-
 tus ab Allatio in diff. de libris Eccles. Græc. p. 184. 4) Tomi contra Palamam va-
 rii, variis temporibus à Joanne Patriarcha editi, id quod ipse Palamas testatur
 his verbis: ὡς περ εἰς εἰς χρεῖς ἀληθινὸς ὁ ἐπὶ πάντων Θεός, Ἀντίχριστοι δὲ
 πολλοὶ γεγόνασιν -- ἔγω καὶ συνοδικὸς τόμος κατ' εὐσεβείαν ἐφ' ἡμῶν τῆς
 ἀληθείας συνήγορος, εἰς ἀντίτομοι δὲ νῦν γεγόνασι πολλοί -- τρίτος ἔν
 ἐσιν ἔστω τῶν παρὰ τῷ τῷ Βασιλεὺς συνανθὺν Ἀκινδύνῳ προελομένῳ νῦν
 ἐξηγεγεμένων, καὶ παρ' ἡμῶν ἐξεληλεγμένων. Cod. Reg. 2409. fol. 287. His
 addatur 5) Tomus contra Joannem Patriarcham editus mense Februario A. 1347.
 de quo Lambecius Bibl. Casar. lib. VI. p. 28. item 6) Tomus & Anathematismi in
 Palamam, editi mense Julio ejusdem anni, quorum meminisse Leo Allatius Græc.
 Orthod. Tom. 2. p. 795. & de Ecclesia Occid. & Orient. per p. conf. p. 803. Denique
 7) Tomus contra Gregoram & ejus secta propugnatores, editus mense Augusto A.
 1351. qui quidem tomus exstat in Aulario novissimo Bibliotheca Græcorum Patrum,
 parte altera p. 135.*

- Philosophi Athenis rixabantur non nisi pacis tempore 452.
 Philotheus Heracleæ Episcopus, Palamæ scripta Evangelio æqviparat. 589. in Evcharistia tantum agnoscit typum & figuram 711.
 Φρῆται (Fratres Minores, vulgo Φρειδυῖται) 78.
 Pindarus 207.
 Pisistratus Atheniensis 465.
 Plato 188. 200. 205. 206. 293. 294. 319. 573. Aristonis E. 235. 313. ad Dionysium in Siciliam profectus 310. 589. supra in Dionysius. Platonis dicta 95. 158. 181. de Mente seu DEO 313. 684. de amatoris anima 371. verba ex Timæo 694. Platonis Dialogos πηλικοὶ καθυβρίζουσιν ἑρῶτες 606. Platonica Idea 4.
 Plectrorum vi ex mari pisces à piscatoribus, è silva colubri à præstigiatoribus extrahuntur 189.
 Plotinus de DEI substantia & operatione 683. de Mente, omnium rerum parente 684. de unitate 685.
 Plutarchus Chæronensis 18. 695.
 Pnevmatomachi Spiritum S. πῆμα & κτίσμα docentes 645. 707.
 Poëtæ fabularum parentes 98.
 Pompejus Magnus 53. 400.
 Proclus Platonicus de Uno & unitate, plurimam partem verba Platonis usurpat 685. de participatione 690. secum ipse pugnat 691. refellitur. ibid. Procli Θεολογικά sive Theologica Institutiones 686. verba à Palama corrupta 692.
 Profanarum scientiarum in Theologia usus 679. 680.
 Gregoras Cantacuzeni Imp. Prometheus 559.
 Protei Pharii more in omnes ire formas 358.
 Proverbia : αἰὲν τι λιβύη φέρει καινόν 507. αἶμας ἀπατῆρμον, δένειδαι σκάφας 591. δικτὺν θηρέειν ἀνέμων πλοῦς 559. 573. θρὺς πλοῦτος πᾶσιν ἐξείη ξυλίσσεται 665. εἰς πῦρ ξάλλειν. 178. 559. ἐκ ἑκστασιδὲ τὸ ὑφασμα 634. ἐν καρὸς μοῖρα 377. 573. ἐν πύθω πλὴν κεραμῆαι δρᾶν 710. ἐξ ὀνύχων πνέοντι 634. Ἰλιάδος μακρότερος λόγος 58. κατὰ πρὸς ὁράκω μεταπιστόντος 133. κατὰ ὑδάτων χράσιν. 573. καὶ σαυτὶ Βιλλεροφότης 676. πῆμικοι πηκίζοντες καὶ μύρμηκες μυρμηκίζοντες πρὸς σφῶν πηλῶν αὐτῶν 235. Σκυθῶν ῥῆσις. 487. 499. ὡς ὁπλῖμαν δραβόλῃ 388. ὡς μηδὲ πρὸς φόρον λελεῖσθαι 529. Endymionis somnus 667. camelus cornua appetens etiam auribus orbata est 476. fumum fugiens in ignem incidit 55. inter Phrygum & Per-

& Persarum limites multum interest. 198. Lemniamala 15. Lesbia structura 576. montem parturientes murem pepererunt 555. Mysorum præda 14. 261. 479. ne Hercules quidem contra duos 665. Onus Ætna gravius 656. Tantalea vita. 508. 538. Tantaleum saxum 129. 184. 513. 580. Gigantum proventus 556. Lamia domi cæca, foris perspicax. 695. Sardonius risus 601. Sirenium voces 206. Sybariticæ mensæ 612. Penelopes tela 77. 277. 415. Trojanæ naxia 15. proverbium rem aliquam fieri non posse indicantia ὅριθ' ἁλάζηται, φακῇ γωνίαν κάμπειν, ὡς πλῆειν, θάλασσαν ἀπείρειν, πλίνθον πλύνειν, κωφῶ ὁμιλεῖν, τυφλῶ ἀλγεύειν, ἀνδριάντα γὰρ γαλίζειν, εἰς πτερυμένον πῖθον ἀντλεῖν, ἄσπρα πξέειν, πῦρ ἀλείφειν, καὶ μαχαίρων κυβισαῖν, κοσκίῳ φέρειν ὕδωρ, νεφέλας ξαίνειν, Αἰθίοπα λευκαίνειν 210. 768. Vide & supra Istiazus, Orestæ, Proteus, &c.

Psalterium ad sortem ex eo colligendam consultum ab Andronico Seniore 220.

Claudius Ptolemæus, magnus Astronomus 146. 225. 294. 454.

Sexti & Pyrrhones καὶ ἡ ἀντίθετος γλώσσα 584.

Pythagoras ex Ægypto in Atticam navigans 200. Pythagoras Numa & Plutarchus nihil præter DEum statuunt increatum 695.

Pythagorei 453. 600. Magistri decreta non audent in dubium revocare 318. eorum silentium quinquennale 600. 637.

Reliquiæ sacræ venditæ à Turcis 282. (146.

Rossicus Princeps dignitatem Dapiferi habuit apud Constantinum M. Rubris literis scripta Cantacuzeni Epistolâ ad Patriarcham 475.

Sabellius hæreticus 651.

Sapientiæ liber 698. 705.

Semele Jovis ignibus absumpta 693.

Serapidis fanum 552.

Seres 25. Serica texta 436.

Severus Imp. Byzantium captum & mœnibus nudatum Heracleæ Thraciæ civibus pro pago habitandum donavit 100. inde Heracleensis Episcopus CPolitanum consecrat. ibid.

Sextus Empiricus. supra in Pyrrho.

Simiarum dialecticarum proventus, ut Gigantum in fabulis 556.

Sisinnius Novatianus primæ Synodi adjutor contra Arium 582.

Socrates 200. 205. 206. 293. 319. 573. Socratici 565.

Spartani veteres pane & aqua contenti 399. Sparta 46. 299. 471.

Ὅσον ἐν ῥαψωδίας τῶν ἄλλων κηρύκων ὑπερφανὲς ὁ Σπάρτης 206.

Stoa Attica à qua Stoici 200. 205. 206. 289. 292. 354.

Stratocles Epidaurius tibicen bonus, at non item vir bonus 357.

Syllæ & M. Antonii proscriptiones 643.

Symbolum fidei Catholicæ 628. 708. de additamento *filioque* nulla controversia, ubi de concordia Græcæ cum Latina Ecclesiæ actum V. 2.

Synesius. Vide supra, in Lysis.

Synodus non est quæ sit præter Ecclesiasticas regulas 557.

Telchines, mali dæmones 52. 222. 366. 517. 615.

Tempe Thessalica 153. 563.

Templum S. Antonii in urbe Nicæa 26. SS. Apostolorum 494. Discipulorum Christi duodecim 170. Blachernense 78. 104. 489. 495. 497. 695. Deiparæ Hodegetriæ 333. Deiparæ ad Magnesium (Sofandra) 26. Deiparæ τῆς πηγῆς ad fontem 49. 221. S. Demetrii CPol. 542. Joannis Baptistæ in urbe Prusa, II. 7. Martyrum quadraginta IX. 14. Pauli Magni (templum maximum) prope portam Eugenii 170. Salomonicum 470. S. Stephani Protomartyris 494.

Templum S. Sophiæ τῆς ἁγίας σοφίας μέγα ἱερόν 230. Θαῦμα τῆς οἰκουμενικῆς 495. asylum olim inviolatum, à Gabala & Patriarcha temeratum XIV. 9. &c.

Ternobi Episcopus Metropolitano subesse desinit II. 3.

Thaborium Lumen XIX. 2. XX. 2. & pag. 589. 590. 591. seq. 629.

Thales Milesius 235.

Theano Pythagorica 180.

Thebæ ab Alexandro M. vastatæ 510. Thebani 69. 155. 471.

Themistocles 207. 279. 298. 301. 306.

Theodoritus Cyri Episcopus magnum contentionis incendium excitavit, ut fumi molestias multi diu senserint X. 8. p. 313.

Theoleptus vir sanctus, Philadelphiæ Episcopus, ejus urbis à Turcis obsessæ servator 135. legatus ad Syrgiannem ab Andronico seniore 197.

Thersites 590. Theseus 450.

Thetidis & Pelei nuptiæ 98. nuptiale convivium 522.

Tomus Synodicus in Massalianos & Bogomilos, XIV. 7. Tomus contra

tra Barlaamum 579. Tomus Palamiticus XXI. 5. inusitatis ceremoniis consecratur XXI. 6. auctoribus probro est. id. Vide & supra in Palamas.

Torneamentum, *πόνεμαν & ντζῆσρα* X. 3. p. 296.

Tragelaphi sive chimæra 4.

βίβλοι τραγικάι. 86.

Tripus βασιλικός 692. Delphicus 198.

Trophonii antrum 231.

Τυφῶνες ὑποχθόνιοι. 362.

Tyrus ab Alexandro M. expugnata 191. Tyri Episcopus qui Synodo Palamitica interfuit. XVIII. 5. XX. 6. XXI. 3.

Wenceslaus (Σφενδοαλάβου) Bulgarorum Princeps 174. 196. 238.

Ulysses 631. Vulcanii crateres 276.

Xerxes 207. 391. 563. cum Cantacuzeno comparatus 624. ferocia ejus ab Atho monte compressa 449.

Zaleucus Locrorum Epizephyriorum Legislator 500. 695.

Zelotæ Græci adversus λατινέφρονες sævi. VI. 1. & 2. Zelotæ Thessalonicenses XIII. 10. XVI. 1.

Zenonis Philosophi dictum, inter Philosophos altercantes in convivio apud legatos Babylonios tacentis, *πορευθέντις ἀπαγγείλατε ἰδεῖν ἐν Ἀθήναις ἄνθρωπον σιωπᾶν ἐν συμποσίῳ δυνάμενον* 452.

Zopyrus 306. 360.

Fuere & alii Nicephori complures, ut S. *Nicephorus Antiochenus*, cujus Acta fabulosa etiam alteri Nicephoro Petinensi in Istria adaptantur. Vide Papebrochium T. 6. Maji p. 807.

NICEPHORUS BASILACA Rhetor CPoli circa A.C. 1180. de quo dixi lib. IV. cap. 30. §. 11.

Nicephorus Basilus, castelli Melenici præfectus sub Andronico seniore, de quo Gregoras IV. 9. &c.

NICEPHORUS BLEMMYDA circa A.C. 1255. designatus à Theodoro Lascari Imperatore Patriarcha CPol. munus non adiit sed Presbyteri dignitate & Monastico habitu contentus vixit. Confer de illo Cangium ad Niceph. Gregoram pag. 728. & Allatium ad Georgium Acropolitam pag. 254. & de Consensu lib. 2. c. 14. §. 4. ubi *Epistolam* ejus *Encyclicam* Græce edidit, & qua lingua etiam apud Odoricum Raynaldum T. XIV. Annal. * ex Allatii versione legitur, latine. *Libros Blemmydæ duos de Spiritu S.* laudat Manuel Caleca li-

* ad A. 1255, num. 76.

bro IV. contra Græcos, *Indicio*, inquit, nobis sunt Nicephori Blemmyde Monachi & presbyteri, cujus in omni virtute & sapientia nomen insigne apud omnes est, duo ad Theodorum (Ducam) Lascarin Regem libri de Spiritu S. conscripti, quibus indicatur ex filio & per filium substantiam habere, à Sanctis Patribus traditum. In editis prior horum librorum Jacobo Bulgariae Archiepiscopo, posterior Imperatori Lascari inscriptus est. Prodierunt Græce & Lat. ad calcem Tomi XIII. Annal. ab Raynaldo editi cum versione Allatii Rom. 1646. fol. & in ejusdem Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 1-60. ibid. 1652. 4. Ad eundem Ducam Lascarin scripsit librum * *de Imperatoris institutione* ἡ ποίον δὲ εἶναι τὴν βασιλεῖα, qvi in variis Bibliothecis occurrit MStus. Etiam in Bibl. Vindobonensi, sicuti fuit interpolatus à Georgio Galefota Magnæ Eccles. CPol. Diacono & Georg. Oenota: *De questionibus quibusdam dogmaticis* ad eundem Lascarin, & *Orationem de fide* ad Monachos Monasterii à se exstructi, cujus inde κτήρεα se vocat, atqve libros tres instructionis ad Monachos memorat Labbeus pag. 88. seq. & 94. Bibl. nov. MSS. *Encomium Greg. Nazianzeni*, & *expositionem versuum ejus* pag. 111. *Isagogen in Arist. de cælo* & *quod mundus non sit ab aeterno* pag. 114. *Historiam de S. Paulo & Patribus qui in Latro monte solitariam vitam egerunt*, elegantissime, & ad antiquum succum conscriptam habere se testatus est Allatius p. 244. ad Georg. Acropolitam. In Vaticana, ut ab eodem Allatio discimus, MS. legitur λόγος ὃς ἐπεστέλει τῷ βασιλεῖ, βασιλικὸς κληθεὶς ἀνδρίας. ἐστὶ δὲ καὶ μονασιαῖς καὶ παντὶ ἀποδοαίῳ λυσιπλῆς. Incipit: Νόμος δὲ ἡγεῖται συμβαίνων τοῖς πράγμασι τὰς ὑποθέσεις εἰσφέρειν τῷ βασιλεῖ. *Logicam* ** è quatuor, & *Physicam* è duobus MSS. Bibl. Augustanæ Græce (non simul etiam latine, ut præstantissimo Caveo traditum) edidit Job. Wegelinus Augustanus, Augustæ Vindel. 1605. 8. Ultraque junctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmidas in gratiam Johannis Ducæ, & Physicæ p. 264. seq. inseruit fragmentum exegeseos suæ in Psalmos, cujus alia apospasmata servantur MSS. in Bibl. Vindobonensi, in qua etiam reperitur λόγος περὶ τῆς αἰτίας τελευτῆς, quemadmodum Ingolstadiensis & Vaticana habent

* Locum exinde producit Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 121.

** Blemmidæ de quinque vocibus latine prodiit Joach. Perionio interprete Basil. 1548. 8. & ratio de compendiarie arte differendi & de Astrolabio, una cum aliis aliorum scriptis, interprete Georgio Valla. Venet. 1498. fol. Hoc de Astrolabio ad Nicephorum Gregoram sunt qui referunt.

habent ejus *Encomium in S. Johannem Evangelistam*, & λόγος de anima & corpore, atque de fide, virtute ac religione opuscula. In Vindobonensi præterea sunt. ὡς ἔρων ποίημα ἔ λογισμὸς καὶ σοφισμὸς βλεμμαίς: incipit: τῶν ἀδελφῶν ἑλίας μαθὲς τρισκαίδεκα: cum περὶ αἱμάτων, sive κατὰ εἰς τὰς κρίσεις τῶν αἱμάτων τῆς φλεβοτομίας τῶν ἀδελφῶν, (quæ duo carmina in alio codice tribuuntur *Maximo Planudo*:) vide *Lambecium* lib. VI. p. 109. Præterea εἰδήσεις τῶν ἱατρικῶν μέτρων, & διαγνώσεις καὶ θεραπείαι τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀνθρώπων. Denique *Geographicum* ὡς οἰκῆσιον opusculum. Γεωγραφικὴν πανοπτικὴν vocat *Salmasius* pag. 276. *Epist. Demonstrationem quod individuis vita non sit præsinita*, memorat in *Apparatu* *Possevinus*. Vide & infra, in *Nicephorus Monachus*.

Nicephorus Bryennius Ethnarcha ab Imp. Constantino Monomacho appellatus, sed imperium cum affectaret oculis privatus est A.C. 1057. quo *Isaacius Comnenus Augustus* acclamatus fuit. Vide *Cangii familias Byz.* pag. 177.

Nicephorus Bryennius II. Dyrrachii Dux, à *Nicephoro Botaniata* Imp. victus & oculis privatus una cum filio *Nicephoro Bryennio* III. quem à scriptore diversum esse, adversus *Zonaram* ostendit *Possinus* ad *Bryennium* pag. 116.

NICEPHORUS BRYENNIUS IV. Cæsar, *Nicephori Bryennii* secundi ἀντίγονος & maritus *Annæ Comnenæ*, filia *Alexii Comneni* Imp. defunctus circa A. C. 1137. de cuius vita consulendus *Martinus Hanckius* lib. 1. de rerum Byz. Scriptoribus cap. 28. Ejus ὕλη * ἱστορίας ad socrum *Irenem Augustam* è *Ducarum* familia, *Annæ* matrem, *Alexii Comneni* conjugem, sive libri quatuor commentariorum de rebus Byzantinis ab *Isaacii Comneni* principatu usque ad initia *Alexii Comneni*, sive ab A. C. 1057. ad 1081. latine versi & utraque lingua primum editi sunt à *Petro Possino* S. I. qui illos descripsit ex perantiquo codice *Jacobi Cujacii* ac *Petri Fabri Sanjorjani*, quo *Annæ Com-*

* *Nicephorus* ipse in præf. ἔτε γὰρ ἱστορίαν συγγράφειν προήρημαι, ἔτε πλέκιν τῶν Ἀλεξίου ἐγκώμιον, μόλις γὰρ ἂν πρὸς ταῦτα ἦτε *Θουκυδίδης* δεινότης, καὶ τὸ *Δημοσθένης* ἐξήρκεσε μεγαλόφρων. Ἀπὸ ἀφορμῆς τινος παρὰσχέιν βυλόμενοι τοῖς τὰ ἐκείνη συγγράφειν ἐθέλουσιν πρὸς ταύτην τὴν γραφὴν ἐξώρμησα. Ταύτη τοι καὶ ὕλη ἱστορίας ὀνόματι ἔσω τῷ λόγῳ. Auctores nullos allegat hic *Nicephorus* præter *Homerum* pag. 63. lib. 1. & lib. 4. pag. 101. *Euripidem* pag. 102. *Patriarchæ Antiocheni Æmiliani* mentio pag. 64. lib. 2. & *Thomæ Patriarchæ CPol.* qui *Michaëlem* Imp. Monachum factum creavit *Metropolitam Ephesi* p. 84. lib. 3. sed ibi pro *Θωμᾶς* videtur legendum *Κόσµας*.

Comnenæ Alexias libris illis subjecta legebatur. Prologus ἀκρίφαλος necdum ex alio codice suppletus. Possini editio lucem vidit inter scriptores Hist. Byz. Paris. 1661. fol. ad calcem Procopii. Addendæ eruditæ Caroli du Fresne notæ, quæ subjectæ sunt Johanni Cinnamo. ibid. 1670. fol.

NICEPHORUS CALLISTUS, de quo capite superiore pag. 130. seq.

Nicephorus Catacolonis Constantini Filius qui Annæ Comnenæ sororem natu minorem Mariam in matrimonio habuit. Vide Alexiadem lib. X. pag. 276.

NICEPHORUS CERAMEUS, ὁ κεραμεύς sive *Figulus* Possevino & in quibusdam Codd. MSS. dicitur, qui notior est sub nomine Theophanis Cerasei, de quo alibi.

NICEPHORUS CHARTOPHYLAX, de quo supra pag. 298. Idem forte Diaconus & Chartophylax CPolitani Patriarchii qui Concilio Nicæno II. interfuit A. C. 787. & qui postea Patriarcha CPol.

NICEPHORUS CHUMNUS Canicleo præfectus, cujus filia Irene nubsit Joanni Palæologo, qui deinde Imperator ab A. C. 1295. vide Cangii familias Byz. pag. 236. Eidem Chumno sub exitum vitæ factò Monacho *Nathanaëlis* nomen inditum, ut conjicit Jo. Boivinus ad Gregoram pag. 761. & affirmat Cangius ad Zonaram p. 148. De ineditis ejus scriptis vide si placet Caveum ad A. C. 1320. *Orationem funebrem in Theoleptum Metropolitam Philadelphia* allegat idem Boivinus pag. 759. Alia hujus Chumni pag. 751. 753. 754. seq. 761. 763. &c. Casauboniana pag. 21: *Inter libros MSS. Bibl. Regia unus est inscriptus* Ναθαναὴλ ὁ Μοναχὸς ὁ καὶ χύμνης *qui CPol ante annos 300. vixit. In eo continetur Oratio ad Thessalonicenses missa, & variæ Epistolæ, ex quibus apparet Nathanaëlem illum fuisse alterum Jobum, cui tot adversa contigerunt, ut dici vix queat. Dignus auctor qui legatur vel ob summam in scriptis pietatem. Habetur, inquit Cangius, in Bibl. Regia num. 751. Códex continens varia opuscula & Epistolas Nicephori Chumni, in quibus sunt sermones consolatorii duo, quorum alter ad Imperatorem scribitur de morte Despotæ filii, alter ad ejusdem Chumnifiliam Imperatricem (Βασίλισσαν) de illius viduitate, cujus tum annus erat sextus decimus. Apud Labbeum pag. 295. Bibl. novæ MSS. pro Nathanaëlis Chumni nomine reponendum Chumni, ubi hos opusculorum illius*

illius titulos refert : *De primis & simplicibus corporibus. Nihil inferius terra, cum ipsa sit in medio. Neque materiam ante corpora, neque species sive ideas absque corporibus, sed omnia simul. Antirrheticus adversus Plotinum; animas non prius existere quam corpora. De anima nutritiva & sensitiva. Non esse impossibile, neque prater rationes Physicas, aquas esse supra celos. De aëre, & quare cum sit natura calidus, tamen cum agitatur, frigidus sentiat, & de grandine & ventis. Adversus antiquos Philosophos de eodem argumento. In CHRISTI transfigurationem. Sanctio, Natalis Domini seriam non tantum, uno die sed per totum mensem celebrari debere. Symbuleuticus de justitia ad Thesalonicensis, & urbis encomium. Ex Imperatoris decreto, ut iudices jurejurando obligentur ad munus sancte obeundum. Encomium ad Imperatorem. Querela adversus Nipponem ob male administratam Patriarchatus sui provinciam. Oratio funebris in Theoleptum Metropolitam Philadelphiæ. Confutatio Latinorum dogmatis de processione Spiritus S. Testamentum valetudine adhuc firma melius quam urgente morbo ordinari. Ad Episcopum Philadelphiæ de miraculo in Cana. Ad eundem de petitione Elisei ab Elia. Ad filiam Imperatricem de ipsius viduitate. Ad Imperatorem de obitu Despotæ & filii ejus. Consolatio in calamitate amici. De charitate erga proximum, & omnia relinquenda ut CHRISTUM sequamur, & de benedictione paterna quam surripuit Jacob suadente matre. Chrysobullum super quadam consultatione Imperatricis. Chrysobullum ad Cralem Servia. De reconciliandis Monachis qui defecerant, Chrysobullum. De judicio adhibendo & eligendo genere dicendi. De his qui iniquo animo ferebant quod Rhetores quosdam imperitos objurgaverat. Chrysobullum de unione Monasterii in Galeſio & S. Resurrectionis. Epistola CLXXII. Possevinus testatur in Vaticana extare Nicephori Chumni de oratione, judicio & operatione, quid ex eis amplecti quid fugere deceat. Fuere etiam Georgius Chumnus, & Johannes Chumnus & Michaël Chumnus, de quibus alibi.*

Nicephorus Comnenus Sebastus, A. 1089. occisus, de quo Cangius famil. Byz. pag. 172.

Alius Nicephorus Comnenus, quem suspectum sibi, oculis A.C. 1206. multavit Constantinus Basilii frater. id. p. 170.

Nicephorus Confessor sub Leone Armeno, Monasterii Mediensis in Bithynia Hegumenus, de quo Henischius ad IV. Maji T. 1. p. 500. seq. Alius Nicephorus Confessor, idemque Patriarcha CPol. ab. A. 806.

X x

Nice-

Libri 5ti Pars Altera.

Nicephorus *Constantini Copronymi* F. à fratre Leone IV. Imp. oppressus A.C. 776. Vide Hist. Miscell. XXIII. 3. Theophanem &c.

Nicephorus Despotus, Michaëlis nothi filius natu maximus, Epiri Princeps, de quo Gregoras IV. 9. &c.

Nicephorus Diaconus, vide Nicephorus Chartophylax & Nicephorus Phryx.

Diogenes Nicephorus, qui excæcatus licet, literis & singillatim Geometriæ dedit operam, de quo Anna Comnena IX. Alexiados pag. 255. seq. 266.

Nicephorus Domesticus sub Leone Basilii F. Vide Scriptores post Theophanem p. 221. Nicephorus Drungarius. id. p. 227.

Nicephorus Dyrrachii Episcopus tempore Concilii secundi Nicæni, cui præterea interfuere Nicephorus Episcopus Ἀδαίων, Adatensium, Nicephorus Episcopus Φλόγγων sive Φλόγων Flogensium, Nicephorus Episcopus Λένδων, Lundensium, Nicephorus Episcopus Ἀδριανῆς Hadriani, & Nicephorus Diaconus ac πποθηητής Γαργαρέων vicarius Episcopi Gargarensium. Nicephorus Hegumenus sive Archimandrita S. Andreæ & alter S. Sergii ἡ Μιθικιών, itemque tertius S. DEI genitricis.

NICEPHORUS GREGORAS, de quo dictum hoc ipso capite. Vide & Acta Eruditor. A. 1704. pag. 134 seq. Maligne quædam eum in Historia sua tacuisse notat Allarius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 727. Ex libro XXIX. adhuc inedito nonnulla affert libro de Synodo Photiana pag. 318. seq. & 542. ubi etiam laudat vitam S. Mich. Syncelli à Gregora scriptam, & Martyrium Κωδερῆς Quadrati Corinthii, quod è Codice Bavarico Græce edidit Henschenius T. 2. ad X. Martii p. 696. & latine ex Reinoldi Dehnii S. I. versione, p. 8. Hic pro Quadrato male Cordatus vocatur in appendice ad Historiam litterariam præstantissimi Cavei.

Flavius Nicephorus I. Imperator CPol. ab A. 802. ad 811. de quo Cangius pag. 127. famil. Byz.

Nicephorus II. Phocas Nicephori Phocæ patricii Nepos, Imperator ab A. 963. ad 969. quo à Zimisce occisus est. Vide Cangii familias Byz. p. 149. 150. Ejus *Novelle* quædam *Constitutiones* exstant, ut sex illæ quæ Græce & Lat. leguntur in jure Græco-Romano T. 1. pag. 113 - 117. edit. Freheri, & T. 2. pag. 168 - 171. & quas habet Edmundus Bonafidius lib. 1. juris Orientalis pag. 5, & 28. Hujus Nice-

Nicephori Imp. jussu conscriptus liber *de re militari sive de eventibus bellis* & *excursione* *περὶ ἀνδρομῆς πολέμου* in 55. capita divisus qui passim citatur è MS. Palatinæ Bibl. à Meursio in glossario, & MS. bis exstat in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium lib. VII. pag. 202. seq. Exstat & MS. in Vaticana, Regia Parisiensi, Ingolstadiensi, Barberina & Farnesiana, ut notavit Naudæus lib. 2. de studio militari p. 518.

Nicephorus III. Botaniates Imperio ab Alexio Comneno dejectus A. 1081. Ejus *aurea bulla* confirmans decreta Synodalia de incestis nuptiis atque sponsalibus, facta * sub Johanne Xiphilino Patriarcha, Græce & Lat. in jure Græco-Rom. lib. 2. pag. 121-123. edit, Freheri.

Nicephorus *Leonis* Isauri F. à Patre Imperator renunciatus A. C. 718. sed à fratre Constantino Copronymo excœcatus.

Nicephorus *Martyr* circa A. C. 260. cujus Acta Græce & Latine vulgavit Henschenius ad 9. Febr. sinceriora autem è Codd. MSS. Regiæ & Colbertinæ & Monasterii S. Germani à Pratis Bibl. vulgavit Theodoricus Ruinartus in Actis primorum Martyrum sinceris & selectis p. 239. editionis nitidæ Wetstenianæ quæ hoc ipso anno 1713 Amsteld. fol. post priorem Parisiensem A. 1690. 4. auctior prodiit. Omitto alios Martyres de quibus Martyrologia 25. Febr. 1. Martii &c.

Nicephorus *Mediciensis*. Vide supra, Nicephorus Confessor.

Nicephorus *Melissenus* Cæsar, de quo Anna Comnena in Alexiade.

Nicephorus è Monacho, *Mileti* Episcopus, circa A. C. 900. cujus Vitam MS. habuit Raphaël du Fresne & Franciscus Combesius.

NICEPHORUS *Monachus* circa A. C. 1100. clarus, si credimus Petro Possino, qui λόγον ejus *de custodia cordis*, *περὶ φυλακῆς καρδίας* Græce & Latina in thesauro suo Ascetico edidit pag. 404. Parisi. 1684. 4. Et hic & alter Nicephori Monachi λόγος & priori subjunctus *περὶ προσυχῆς de attentione*, MS. exstat in Bibl. Vindobonensi. Neque fortassis Nicephorus iste diversus à Nicephoro Blemmida, de quo supra. Vide & infra, Nicephorus Studita.

Nicephorus *Palæologus* & Nicephorus *Synadenus* pro Alexio Comneno pugnantes cæsi à Roberto Calabriae Duce. Anna Comnena III. Alexiados pag. 117.

X x 2

NICE-

* Habentur lib. 3. juris Græco Rom. pag. 213. seq.

NICEPHORI *Paschalei* de jejuniis Græcorum libellum lingua eorum vulgari scriptum memorat Allatius de libris Ecclesiasticis Græcor. pag. 91.

NICEPHORUS *Patriarcha* CPol. ab A. C. 806. & alter circa A. 1259. De utroque dictum supra p. 295, 299.

Nicephorus Patricius, Geometriæ ludo præfectus sub Constantino Porphyrogenito. Vide scriptores post Theophanem p. 278.

Nicephorus Petinenfis Martyr in Istria. Vide supra, Nicephorus Antiochenus.

NICEPHORUS *Philosophus* & Rhetor CPoli, de quo supra p. 300. Videndum, idemne cum Nicephoro Gregora.

Nicephorus Phocas, Bardæ Phocæ magni Domestici filius circa A. C. 1091. occisus, de quo Cangius p. 151. famil. Byz.

Nicephorus Phryx Diaconus, Historiæ scriptor Cedreno & Joanni Scylitzæ laudatus.

Nicephorus ex Evnucho Imperatoris Constantini VIII. Monachus *Studita* A. C. 1035. de quo Cedrenus p. 738.

Nicephorus Synadenus. Vide supra *Nicephorus Palæologus*.

NICEPHORUS URANUS, Magister sive Rhetor Antiochenus, à quo descripta Vita S. Simeonis junioris Stylitzæ (qvi A. C. 597. Mauritii 15. ætat. 75. obiit) Græce & Latine exstat in Actis Sanctor. 24. Maji T. 5. pag. 307 - 401. cum latina versione Conradi Janningi S. I.

Nicephorus Xanthopulus, idem cum Nicephoro Callisto.

VII. Venit jam recensendum Volumen *scriptorum post Theophanem*, sive qvi Historiam Byzantinam ab Leone Armenio Mich. Curopalata Imperatoris, in quo desinit Theophanis Chronicon, successore producerunt usque ad Nicephorum Phocam Imp. & ex MSS. Codd. recensiti atque versione donati sunt à *Francisco Combesis* Ord. Prædicatorum Congregationis S. Ludovici, sed lucem demum viderunt post ejus fata, * Paris, 1685. fol. unde etiam annotationes, quas in hos scriptores vir doctus parabat, desiderantur. Scriptores ipsi in illo Volumine hoc ordine leguntur:

I. *Ano.*

* Obiit Combesius Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætatis 47. De ejus vita consulendi Carolus Peraultus in *viris Seculi XVII.* illustribus qvi in Gallia claruerunt, Tomo 2. pag. 48. & Lud. Elias du Pin in *Bibliotheca scriptorum Ecclesiasticorum* T. XVIII. pag. 99.

1. ANONYMI, quem incerta conjectura *Leontium Byzantinum* vocari video à Labbeo in protreptico p. 14 & 46. *Chronicon*, Theophani continuando *Constantini Porphyrogeneti* jussu conscriptum *libris IV.* * de totidem Imperatoribus: lib. 1. de *Leone Armenio* qui A.C. 813. coepit imperitare, lib. 2. de *Michaële Balbo*, lib. 3. de *Theophilo* Michaëlis, & lib. 4. de *Michaële* Theophili filio quem nece sublatum scribit 24. Sept. Anni Græcorum 6376. h. e. Christi 868. Græca Combesius vulgavit ex apographo Barberiniano Codicis MS. Vaticani, quod Holstenius Româ transmiserat. A Constantino Porphyrogenito, vel ejus nomine verba quædam inserta videntur lib. 2. ubi de Creta à Saracenis liberanda sermo, p. 51.

2. CONSTANTINUS *Porphyrogenitus* Imperator A. C. 959. extinctus de vita avi sui *Basilii Macedonis*, qui Michaëli Theophili Filio A.C. 868. successit, quemq; notat cum illo decessore suo Michaële annum unum habenas Imperii gessisse, deinde vero alios annos undeviginti solum rerum summam præclare administrasse, usque ad Annum nimirum 888. Vita ista jam lucem viderat, cum *Leonis Allatii* versione in ejus *συμμίκτοις* A. 1653. 8. divisa in sectiones sive capita LXX. Sed Combesius Græca ad jam memoratum apographum Barberinianum recensuit, novam adjunxit versionem, & sectionibus C. aliter atque Allatius dispescuit, quæ diversa capitum distinctio crucem solet figere citantibus scriptorem, vel citata loca inquirere cupientibus. Quod in titulo legitur: *ιστορικὴ διήγησις τῆ βίης καὶ τῶν πράξεων βασιλεὺς τῆ αἰοδίας βασιλείας, ἣν Κωνσταντίνος βασιλεὺς ἐν Θιῶν βασιλείῃ οὗ τῆς ὑιωνός, Φιλοπόνως ἀπὸ Διὰφόρων ἀθροίσας διηγημάτων τῶν χράφοντι προσανέθετο*, per τὸν χράφοντι intellige auctorem quatuor præcedentium librorum, quibus hanc vitam bona venia Imperatoris subnexuit, & quæ testatur se deterritum esse, ne & ipse vitam Basilii scriberet, ita enim Anonymus ille Chronici scriptor in præfat. ad eundem Constantinum, cujus jussu ad Theophanem continuandum accessisse se profitetur: *εἰ καὶ τῆ αἰοδίας σὺ πάππας, τὴ ἐν βασιλείῃ ἐκλεῖψας βασιλείας τὰ ὡς σὺ ἰσορῶμενα, καὶ μὴ πάσης σαφηνείας καὶ λόγας εὐκοσμίαις καὶ τὸ τῶν γενομένων ἀληθὲς καὶ εἰλικρινὲς εἰς τὸ φανερὸν ὡς τῆς σῆς πλυμαθίας εἰδήσεως ἐξαγορευθέντα, περὶ τὸν αὐτὸν εἴη ἔδοτιεν διηγήσασθαι*. Labbeum qui hanc vitam non à Constantino ipso sed ab alio ejus jussu scriptam esse suspicatus, refellit Martinus Hanckius de Hist. Byz. scri-

X x 3

ptori-

* Librorum distinctionem ab ipso auctore esse patet ex pag. 108.

ptoribus p. 473. atq; solus ille, Hanckio nec visus scriptoris anonymi locus (nondum eum prodierat) sufficit ab Labbei & qui eum sequitur Cavei (ubi de Leontio Byz. Chronographo agit ad A. C. 920.) conjecturam elidendam.

3. *Anonymus* (alius ut videtur & succinctior quam qui priorum quatuor librorum est auctor) de rebus *Leonis* Philosophi, qui Basilii filius & successor fuit, pag. 217 - 232. de *Alexandro* Leonis fratre pag. 233. 234. de *Constantino* Porphyrogenito Leonis F. qui puer septennis pervenit ad Imperium, & primos septem annos sub Nicolao Patriarcha & aliis tutoribus, matre Zoë, annos sex & viginti cum *Romano* Lacapeno, socero, ac denique solus annos quindecim rebus præfuit, atq; ita per annos LV. vixit dignitatemque Imperatoris gessit: pag. 235 - 292. Et de *Romano* juniore Constantini Porphyrogeniti filio pag. 293 - 300. Plura promittit ille scriptor de Theophili Urbis præfecti p. 275. & de aliorum summæ in aula CPol. auctoritatis virorum moribus, quæ non exstant, certe lucem non viderunt.

4. *Anonymi* * *Dissertatio scholastica contra Iconomachos*, & Synodum Copronymianam scripta circa A. C. 745. atque adeo ante septimam Synodum sive Nicænam secundam, p. 303 - 311.

5. JOANNIS *Monachi Hierosolymitani*, narratio de origine motuum *Iconoclastarum* p. 312. 313. Idem hic Johannes (forsitan Hierosolymæ urbis postmodum Episcopus) cujus λόγον συνοδικὸν de sacris imaginibus ad Constantinum Cabalinum sive Copronymum edidit Combefisius T. 2. auctarii novi, sive in Historia Monothelitarum, pag. 665. & quam Codices alii tribuunt Joanni Damasceno. De Codice Regio ex quo hæc opuscula Combefisius descripsit, & in quo etiam leguntur testimonia Patrum quæ pro imaginibus in Synodo Nicæna secunda afferuntur, videnda Clariss. Montfauconi Palæographia Græca p. 65, 66. *Videri autem potest*, inquit Combefisius, *præclarus ille Codex quasi ὀπλοθήκη universalis, collecta habens præcipua quæque Catholicorum adversus hæreticos (Christi maxime Mysterium impugnantes) munimenta* Ex illo illustris Petrus de Marca ** Vigilii Confirmationem V. Synodi pridem produxit, tametsi non omnibus ejus fidem fecit. Ipse certe qui

librum

* Inscriptus *Dialogus*. Sed nihil habet quod Dialogum referat.

** In diss. de Epistola Vigilii, Paris. 1642. & ad calcem Operis de Concordia Sacerdotii & Imperii inter dissertationes varias Petri de Marca pag. 207, 227, seq. Vide & Baluzium ad lib. V. de Concordia Sac. & Imp. cap. 12.

librum composuit, tantaque in eo Patrum ac Conciliorum digessit, de hac confirmatione quasi non plane illi explorata veritatis, ac nutantis fidei, scripsit repositam esse inter Acta quintæ Synodi. - - - Habet hic Codex Leontium de Sectis, longe editis emendatiorem, & auctoritatibus quæ illic desiderantur, auctiorem. Οὐ γὰρ plura capita, (quem omnem pluraque ejus complectitur) nova ex illo facere liceat, sic editis laborantia, ut nec ipse Anastasius suæ agnosceret, etsi omnia decoquit vulgator & interpres.

6. Ex narratione de miraculo S. Demetrii * Martyris, ἐκ τῶν ἑ ἀποφῶρων Δημητρίου ἐν μετὰ τὴν διηγήσει θαυματουργιών, fragmentum de revelata ab ipso excisione ac direptione Thessalonicae p. 314-316.

7. JOANNIS CAMENIATÆ Thessalonicensis narratio diserta & elegans A. C. 904. scripta ad Gregorium Cappadocem, de Thessalonica excidio cui scriptor ipse interfuit, & quam illo ipso anno (Leonis Philosophi XIX.) cepit Leo Tripolites Agarenorum dux. Hæc prius cum Allatii versione prodierat in ejus συμμίκτοις, vulgatis à Bartoldo Nihusio 1653. 8. Sed Combefisius iterum recensuit, & novam interpretationem suam adjunxit, divisitq; in capita LXXIX, cum in Allatiana editione dispescatur in sectiones XLV. Hic Cameniata patre Exarcho Helladis natus, fuit ex Clericorum ordine, Lector, & Ecclesiæ Thessalonicensis Cubuclesius, h. e. qui Metropolitanos in publicum procedenti pedum Archiepiscopale præferret. Dicitur etiam τῶν ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν βασιλέων περὶ γένων ἑς. Vide cap. 55. edit. Combefisiana (Allat. 30.) & Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 22.

8. DEMETRII CYDONII, Thessalonicensis Monodia sive comploratio Πρὸς τὴν ἐν Θεσσαλονικῇ πόλιν, de civibus qui in dissidiis seditione ac tumultu intestino Thessalonica A. C. 1343. sub imperio Joannis Cantacuzeni perierunt. p. 385-392. De illo tumultu Gregoras XIII. 10. & Cantacuzenus III. 94.

9. Pars ex vita Basilii junioris Anachoretæ CPol. A. C. 944. vel 952. extincti scripta à Gregorio ejus discipulo, de Constantini Ducæ clade & interitu, quem Constantino Porphyrogenito adhuc puero ad Imperium vocare Nicolaus a) Patriarcha & alii quidam instituerunt. pag. 394-399. Vitam illam Basilii Anachoretæ integram, vul-

* De hoc Demetrio vide Baroniam ad Martyrolog. 8. Octobr.

a) Vehementer eo nomine in Nicolaum scriptor hic invehitur, vocatque cum per ignominiam p. 398. ἀγροκόλαον, & p. 399. ἡττιλῶν.

vulgavit Henschenius Tomo 3. Act. Sanctor. ad 26. Martii p. 668. latine ex versione Combefisii, & Græce ad calcem voluminis pag. 24. ex MS. Codice Mazariniano. Antvverp. 1684. fol.

10. SYMEONIS *Magistri & Logothetæ Annales à Leone Armenio usque ad Nicephorum Phocam*, pag. 401 - 498. ex Codice MS. Raphaëlis Tricheti du Fresne, ex cujus libris, ipso defuncto, in gazam Regis Christianissimi est perlatus. Scripsit Symeon iste similiter *Annales ab Orbe Conditio*, qvi hactenus lucem non viderunt, extantqve in altero ac majori Regio Codice qvi in Leone Armenio desinit, videturqve in illa priora parte, leviori opera auctor perfunctus, & in multis Theophani consonat, qvem & ipsum constat desinere in Leone Armenio. Confer si placet qvæ supra p. 158. ubi etiam de Codice Scoriacensi ac Messanenfi. *Adscriptum majori illi Codici Regio* inquit Combefisius, *alia manu, paulloque recentiori*, Hic est Metaphrastes; *cujus tanti visi sunt Annales & Chronica Hippolyto Thebano, ut ea omnibus anteponat.* Vide Hippolyti verba apud Allatium de Simeonum scriptis p. 34. qvi Simeonem Metaphrastem Magistri & Logothetæ cursus primum, tum etiam generalis Logothetæ dignitatem gessisse pluribus disputat. Exstant etiam hi Simeonis Annales in Bibl. Cæsarea, in quam illos intulit Busbequius, ut notatum Lambecio lib. 2. pag. 588. Quoniam tamen in Codice Raph. Tricheti du Fresne, Chronico huic postremum inserta Mich. Pselli *Historia*, Combefisius T. 1. Bibl. Patrum Concionatoriarum suspicatur alterius esse Simeonis, quam Metaphrastæ, & fortasse illius qvi Orationes XXIV. collegit ex operibus S. Basilii: qvippe Metaphrastes paullo ante Psellum in vivis esse desiit. *Ni ipse Psellus, Symeonis illi Chronologia ex IX. Historicis, se decimum adjunxit, sive alii addidere: opus certe à Theophane ad explendam Historiam Byzantinam summe necessarium.* - *Pselli Historia* lucu plurimum accipiat, ex ejus *Epistolarum*, lecta manu ad Imperatores, Cæsares, summosque sæculi Principes ac Magistratus, ad Patriarchas, Metropolitans, Ecclesiarum Antistites ac Prasides, ne Mich. Cerularii pro Synodo accusationem dicam, ejusdemque ac Constantini Lechudis qui illi suffectus est, nec non Xiphilini Πατριάρχης, luculentissimas scilicet in eos laudationes, viros nimirum qui utraque militia CPoli egregie fulserunt, ac illo dicente, qui ipse publicarum curarum iis socius, ac πολιτευόντων fere summus, Constantino præsertim Monomacho Imperatore, ad quem & politici scripti non sernendi tractatus. Præter Mich. Pselli Historiam etiam Leonis Diaconi

coni similem lucubrationem edere Combesius altero statim Volumine constituit, sed morte prævento viro illo maxime industrio, nemo fuit hætenus qui literarum studiosos hoc beneficio obligaret. In Codice Regis Galliarum 1837. præter Mich. Pselli Φιλοσόφων ὑπερτίμων Epistolas & de casu templi S. Sophiæ atque in Joannem Patricium Monodias, exstat ejus *Varia Chronographia à Basilio & Constantino Porphyrogenitis ad Michaëlem Ducem*. In alio Codice ejusdem thesauri Regii occurrit *Leonis Diaconi Historia ab excessu Constantini Porphyrogeniti ad Joannem Tzimiscem* sub quo scriptor ille vixit. Λέοντος Διακόνος ιστορία δεχομένη δὲ τῆς πλευτῆς & αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου μέχρι τῆς πλευτῆς & αὐτοκράτορος & ἡμιλεγομένης Τζιμισκῆ. Utroque & Psello & Leone Diacono MSS. usus in Glossario suo Græco concinnando & in aliis scriptis suis præclarus Cangius. Ex Chronico MS. continuatoris Theophanis, & altero itidem MS. Simeonis Logothetæ nonnulla de XLII. Martyribus Amorienensibus per Saracenos circa A.C. 841. occisis referuntur ab Henschenio T. I. Act. Sanctior. Martii p. 466. 467. & Græce pag. 894. seq.

11. Denique collectionem Combesianam scriptorum post Theophanem claudunt *GEORGII Monachi βίαι τῶν ἱεῶν βασιλέων, Vita Imperatorum Leonis Armenii & qui post eum rebus præfuerunt* usque ad Romanum Lacapenum, cum jam Constantinus Porphyrogenitus solus imperitaret, defunctum A.C. 948. Diversus est hic Georgius à *Georgio Hamartolo* cujus Chronicon ab exordio Mundi ad Michaëlem Theophili filium, sub quo ipse vitam agebat, adhuc MS. delitescit in variis Bibliothecis. Vide quæ supra p. 154. seq. Utriusque & tertii insuper Georgii Monachi Chronicon sive Historiam MS. evoluisse se testatus est Raderus in Viridario Sanctior. notis ad vitam Ignatii Patriarchæ CPol. scriptam à Niceta Paphlogone: *Præter ea quæ passim adoram notavi, placuit quadam enotare ex Georgio Hamartolo, qui diversus est à Georgio Syncello Tarasii, quamvis in fronte nomen Syncelli præferat: diversus item à Georgio Monacho qui Chronicon scripsit, quod à Panvinio laudatur, tamen si Chronicon illud Georgii nomen præscriptum non habeat. Tres enim diversos Georgios Monachos manuscriptos partim ex Palatina Bojorum, partim ex Augustana Bibliotheca, ineditos omnes nec translatos hætenus mecum habeo, conferoque.*

Y y

INDEX

- * Hinc apparet non diu post vixisse. Cæterum pag. 128. annotatum: ἕως ὧδε τὸ χρονικὸν Γεωργίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὧδε τῷ Λογοθέτῃ.
Libri sti Pars Altera.

INDEX SCRIPTORUM & aliorum quorundam in Scriptoribus post Theophanem memoratorum,

ad paginas edit. Parisiensis.

- A** Brahamitæ Monachi pro imaginum cultu Martyres tempore Theophili Imp. 63.
 Agarena mulier Pythonico obsessa spiritu, à Theophilo Imp. consultitur 75. 421.
 Alexander Nicææ Metropolitæ, Rhetorum ludo præfectus à Constantino Porphyrogenito 278.
 Alexius Cæsar Monachus 68. 419.
 Ameramnunes Saracenorum dux, Geometriæ & aliis disciplinis deditus 116.
 Amorienſis Martyres, Theodorus Craterus, Theophilus ac Babutzicus 78. 83. XL. Martyres 81.
 Anargyrorum templum (Cosmæ & Damiani) 37.
 Anastasius è Monacho, Thomæ Tyranni socius 37. 43. 44.
 Anastasius Heracleensis Metropolitæ 273.
 Ancilla Michaëlis Imp. per intervalla vaticinans 14.
 Andreas Apostolus aram ponit S. Michaëli 14. 455. S. Andreæ templum 141.
 Andronicus fidei ejurator & ad Saracenos profugus 230. 561.
 S. Annæ Oratorium à Leone Imp. exstructum 90.
 Anthemii Monasterium 68. 419.
 Antonius Sylæi Episcopus. infra, Constantinus.
 Antonius Cauleas Patriarcha CPol. 220. 224. 462.
 Apollonius alter 520. ejus Magia 457.
 Apostolorum templum majus, & minus *sepulchra*, CPoli. 120.
 Areopago & Helixâ sanctius judicium in εἰκὴματι χαλκῆς 161.
 Arianica rabies Inonomachorum 515.
 Asyli jus ad Mariæ Theophili Imp. filiæ tumultum 67. 418.
 Athenogenes Martyr in Olympo cultus 289.
 Athingani, cui sectæ deditus Michaël Balbus Imp. Circumcisionem servant & Hebræum hominem domi alunt 27. Athingani cujusdam vaticinium de Michaële 29.

Avga-

- Avgarus 105.
 Aurea bulla Michaëlis Balbī 45. Leonis, Basilii F. 230.
 Bardanius Tyrannus Monachum induit 6. seq.
 Βάρκα, convicium 12.
 Basilus Anachoreta 394.
 Basilii Macedonis Imp. studia & pietas 193. seq. preces 206. tota
 ejus progenies literis imbuta 205. S. Sophiae ædem & alia tem-
 pla instaurat 198. seq. tænia coccinea in capite, portendit ipsi
 Imperium 135. alia præfagia 136, 139. seq. 434. siglis uti in-
 rationum libellis vetat 162.
 Belisarius alter 265.
 Βιβλία τακτικά καὶ βασιλικά 88.
 Bibliotheca ἑπαλατίῃς 427. βασιλική 454. Imp. Constantini Porphy-
 rogeniti in χρυσῆς τεκλίνῃ 39. Patriarchica ἐν τῇ Θωμάτῃ in S. Tho-
 mæ pluteis 65.
 Bogoris Bulgarorum princeps in baptismo vocatur Michaël. 101. 101.
 Boiditzæ ad Amorienses obsessos literæ inter missilia jactæ 81.
 Brumalium 284.
 Bulgari ad Christum conversi 440. 210. 101.
 Carbeas Manichæus perduellis 103. 110.
 ΚαζροπρόσταπⓄ 445.
 Chiron μιζάνδραπⓄ Achilles præceptor 137.
 Christophorus Gangrensis Metropolita 265.
 S. Clementis Martyris Oratorium 203.
 Cometas Grammaticæ Græcæ Doctor sub Michaële Theophili F.
 CPoli 118.
 Κωμικὴ παννυχὶς in Tragœdiam desinens 156.
 Constantinus ὑπερείων τῇ Πατρικίῃ καὶ πᾶσι ἐν λόγῳ θεαφὴν 82.
 Constantinus presbyter, νομικὸς, postea dictus Antonius, Sylæi
 Episcopus 403. seq.
 Constantino Magno dicata ædes 207.
 Constantinus καθηγητὴς τῶν Φιλοσόφων 283.
 Constantinus Porphyrogenitus Imp. pietatis ac literarum fautor &
 Patronus 277. sq. S. Chrysostomi admirator 285. vitam Basilii
 Macedonis avi sui scripsit 2. Theophanis Chronicon jubet
 continuari, ibid. omnium ante se Imperatorum & belli du-
 cum Byzantinorum res scripto tradere voluit 132. seq.

- Cosmas Magister sapiens & νομομαθής 276, 591. alius melodus. in-
 fra in Marcus.
 Cretenses decem Martyres 48.
 Crucis adoratio 309. 338. 240. 402. 569. Christianorum in bellis ar-
 matura 338. Festum exaltationis Crucis 381. reliquiae Crucis 38.
 signum fronti impressum 126. Paean, παῦρος νεύκηκε 170. 408.
 νικοποῖδε 205.
 Cyri matris somnium 139. Cyri bonus animus erga subditos 387.
 Cyrillus Gortynæ Episcopus Martyr 48. Ejus sepulchrum sangui-
 ne stillans. ibid. 414.
 Dæmones silvam inhabitantes 191.
 Dalmatæ ad Christum revocati 186.
 Damalidis Epitaphium Epigramma 479.
 Δανηλῆς, Danielis uxor 142. 194. seq.
 Demetrius Martyr 314. seq. 319. 324. 326. ejus templum 335.
 Dictum sapientis: εὐμηχανόν ἐστιν ἅπαν τὸ πιεζόμενον 333.
 Diomedis Martyris Monasterium 139. 194. seq. de Basilio Macedo-
 ne Imp. visum 140.
 Dionysius Areopag. 63.
 Adversus divinationes 29.
 Docetarum hæresis objecta Iconoclastis 305.
 Eliæ Prophetæ ad matrem Basilii Imp. visio 139. templum in pala-
 tio 203. Basilii Imp. erga Eliam religio 460. 548.
 Elias & Michaël intercessores apud Deum 169.
 Evangeliorum liber ab igne intactus 211.
 Euphemiae Monasterium 164.
 Euphrosyna Monialis, 417. Mich. Balbi uxor 49. à Theophilo
 privigno retrusa in Monasterium 54.
 Eusebii Hist. Ecclesiastica 506.
 Euthymius Monachorum ἡγούμενος 444.
 Euthymius Sardenis Episcopus, Martyr imaginum 31. 405. 500.
 Euthymius Syncellus, Patriarcha CPol. 218. 231. 233. 467. 501. 569.
 563.
 Festum Ascensionis Christi 122.
 Gazareus carmine proditus 45.
 Georgius πῆς γραπτικῆς δόξης ἐπειλημμένος 76.
 Imaginis Gregorii Theologi miraculum 30. 415. Orationis exor-
 dium

- dium in sancta Lumina : *καὶ λυγίστα δὲ ἐμβεβήκε*. Theologus
 510. ex ejus stelitevt. in Julianum 520.
 Gregorius Astronomiæ Doctor CPoli sub Constantino Porphyroge-
 nito 278.
 Gregorius Asbestos Episc. Syracus. 443. 445.
 Gryllus, Patriarcha per jocum dictus à Michaële Theophili filio, una
 cum XI. Metropolit. 152. seq. 124. seq. 436. alio nomine
 Theophilus 437.
 Hamorrois à Christo sanata statua 506.
 Hebræorum Tiberiadensium *αρχιεπίσκοπος Φαρμακωντίου* Serantapē-
 chus imagines tollendas Saracenorum principi svadens 313.
Ἡ παρὰ Ἑβραίοις ἐλπιζομένη μοναρχία ἢ τὴν ἀστικήν τε μέλλουσα γίνεσθαι 442.
 Hebræus Magus Photio persuadet Crucem ejurare, ut eruditione sæ-
 culari excellat 443. ridicula calumnia.
 Hercules 490. Hylam qvarens 520.
 Jo. Hexabulii consilium 11. non audiendos hostes, quando amicos
 accusant 44.
 Hierosolymitana Latinorum peregrinatio 315.
 S. Hierotheus 63.
 Hilarion confessor 442.
 Historicus inutilis qvi causas rerum non aperit 14. 104. qvi rebus
 non interfuit, recte diversas sententias commemorat 34. 69.
 Homerus 175. 216. 388. 464. 478.
 Homericus Therites 57.
 Jacobus Maximinæ Monasterii præfectus 442.
 Icasia *πλὴν συγγραμμάτων* 415. tetraodium Magni Sabbati &c. 514.
 Iconoclastæ 305. 312. seq. 504. Vide, Docetæ, Ariani, Marcion &
 Manichæi. Persecutionis auctor contra imaginum cultores
 Jo. Syncellus, 93.
 Ignatius *οἰκονομικὸς διδάσκαλος* 88.
 Ignatius Patriarcha CPol. 13. 64. 120. 121. 126. 151. 153. 163. 168.
 171. 434. 438. 439. seq. 441. 447. Ecclesia S. Michaëlis five
ἀρχιεπισκοπή ab eo condita in Satyri emporio 544. Mona-
 sterium 454.
 Imago Christi Edessena CPolin allata 268. 491. 493. 505. 590. Ma-
 ria imago, Lydda 505.
 Imaginum cultus 12. 56. 57. 100. 176. 309. 404. adversus Iconoma-
 chos 508. sq.

- Invektiva in Mich. Balbum scripto tradita memorantur 32.
 Joannes Apostata 300.
 S. Joannicus 441.
 Jo. Baptistæ imago 65. 112. Oratorium 63. 64.
 Jo. Theologi Oratorium 207. imago in scutis depicta 112.
 Jo. Cameniata scriptor de se & Patre suo ac familia 362. 381.
 Jo. Chrysostomus. Vide Constantinus Porphyrog. & Polyevctus.
 Johannes Hagiopolita 218. 549.
 Joannes Astronomus 486.
 Joannes Grammaticus 403. Lecanomania F. id. Leoni Armenio
 favens contra Imaginum cultum 20. Monachus 74. Syncel-
 lus 419. Theophili Imp. præceptor 96. legatus ad Syriæ Prin-
 cipem 60. seq. 64. Patriarcha CPol. 75. 76. 403. 421. auctor
 persecutionis contra Imaginum cultores deponitur 93. 94. 96.
 97. 98. Joannes 520. vide & 426. 428. 449. 430.
 Joannes Monachus, victoriam præfagiens Petronæ 112. 114.
 Joannes Ηουχας 444.
 Joannes Παπας 233.
 Jobus Patriarcha Antiochenus 35. al. Jacobus.
 Josephus Monachorum 444.
 Irenæus 63.
 Isaac Hieromonachi de Basilio Macedone vaticinium 150.
 Judæorum procurata conversio 210. 435.
 Justiniani triclinium 91. 208. magna Ecclesia 441.
 Lausiæ Triclinium 91. in eo disputationes de religione imagi-
 num 65.
 Lazari Monasterium, Evnuchis constructum CPoli 224. 556.
 Lazarus pictor Monachus, confessor imaginum 64.
 Leonis Armenii edictum de abolendis imaginibus 18. 20. 62.
 Leo Mathematicus 122.
 Leo Philosoph⁹ 426. 554. ex Episcopo Theffalonicensi Doctor public⁹
 in XL. Martyrum æde CPoli sub Michaële Theophili F. 115. seq.
 117. restitutus in Episcopatum 118. iterum dejectus 119. 424.
 Ejus astronomica observatione depulsa sterilitas, 118. Hæreseos
 causa gradu motus 424. 523. de Basilio Imp. præfagium 145.
 ὁ τὸν πατριάρχην ἐπιστὰς πρᾶξιαι. ibid. Mamumi Saracenorum.
 Prin.

- Principis ad eum Epistola 177. ad Imperatorem de illo ad se mittendo 118. Vide & pag. 446. 447. 450. 523. 537.
- Leo Sapiens Imp. ob quartas nuptias excommunicatur 228. *ἀποκοίνωσις ἡμῶν πονηρὸν ἐκθῆναι ἔχειν γυναῖκα ἀνδρα τρεῖς καὶ πένταρας, πολλὰν λογισμένην ἀνδρῶν ἐς τὸ αὐτὸ συνεργῶνται. ibid. σοφώτατος* 214. 216.
- Leo Tripolita ex Christiano Apostata & sævus pirata 317.
- Leges à Basilio Imp. reformatæ & restitutæ 163.
- Lex Persarum ne quis rex posset fieri nisi ex regia stirpe 69. Lex Theophili qua libera esse iussit Persarum cum Romanis connubia 70.
- Ἀδοίχων τὴν Πύγα Φεαγγίας* 181.
- S. Lucas Deipara imaginem penicillo & coloribus expressit 63. 505.
- Lycurgus legislator 137.
- B. Magdalena corpus 224. 556.
- S. Mamantis palatium 150. 152. 158. templum 122. 123. Monasterium 577.
- Μάνα* 57. 58.
- Manetis, Valentini, Marcionis charybdis 510. Manichaicus furor Iconomachorum 515.
- Manichæi 103. 168. 172. Iconoclastarum antistites & prodromi 527.
- Manuelis versus super Theoctisti cæde 106.
- Manuel Adrianopoleos Episcopus in Bulgaria & Martyr 135.
- Marciani *περίδρομος* 204. 206.
- Marcion hæreticus 510.
- Marcus Monachus qui magni Cosmæ tetraodion hymnum magni Sabbati absolvit, Leoni Imp. præfagit longius Imperium 225. 464. 557.
- Μαρζύκος*, convitium 445.
- Martinaces Monachus 75.
- Matutini Hymni 24.
- Mercaturam exercere Imperatori & Augusta ignominiosum 56.
- Methodius Patriarcha CPol. 31. 72. 94. 95. 96. 98. seq. 120. 425. seq. 431. 534. 526. 527.
- Methodius Monachus pictor iudicium extremum repræsentat apud Bogarin Bulgariae Principem 440. 102.
- Michaël Balbus negavit Diabolum, quod Moyse ejus non meminisset 31. edictum ejus contra imagines 62.

Michaël

- Michaël Theophili F. se vocat Coloniz ArchiEpiscopum'** 132. 437.
 Euripidis jambi quibus Basilicinum adoptat & præfert Basilio
 256. 129. 451. ejus aurea platanus, ἐλάχεια ὀρεγαιον &c.
 160. 107.
Michael Christophori Imp. filius detractis Imperialibus calceis cleri-
 cus 593.
Michaël ὁ Σινάδης 441.
Michaël Ecclesiz Hierosol. Syncellus, confessor pro cultu Imagi-
 num 66.
Monachus Basilio præfagit Imperium 142. alia 196. seq.
Monasterium ἐν Νεσσιῳ 469. S. Phocæ 97. Satyri & Orientis 13.
 Gastriorum 56. 108. Sergii & Bacchii 96. μεταβολῆς 427.
Mos Romanorum Principum absolvendi reos cum inaugurantur 8.
Natalis Christi religio 22.
Neronis Eros 156.
Nicephorus Patriarcha CPol. 402. 404. 502. 18. 19. sq. ejus Epistola
 ad Mich. Balbum 31.
Nicephorus Patricius, Geometriz ludo præfectus CPoli sub Con-
 stantino Porphyrogenito 283.
Nicetas Christophori Imp. focer, Monachus 258. 545.
Nicolai Mathematici vaticinia 474.
Nicolai ὁ ἐν ἱερῶν χαλκῶν πρῶτος 200.
Nicolaus Mysticus, Patriarcha 224. 228. 229. 233. 234. 235. 236. 238. 242.
 243. 244. 245. 246. 251. 252. 253. 254. 394. 396. 398. 399. 403. 470.
 556. 563.
Oraculum de Mich. Balbo 52. 413. Proconnessis datum 272.
Orthodoxiz Dominica, pro restituto imagg. cultu 96. 99. 429.
 432. 528.
Pantaleo Metropolita 469.
Papa Romæ 181. ejus τοποτηρητῆς in Synodo contra Ignatium 121.
Pauli Orphanotrophium 15. Oratorium à Basilio Imp. conditum.
 91. 203.
Pauliciani 103.
Paulini templum 37.
Petri, monasterii Athenogenis præfecti vaticinium de Leonis Imp. li-
 beris 289.
Πέτριον monasterium Virginum 171.
Pharus, Oratorium CPoli 13. 20.

Mona-

Monachi in Philomelio vaticinium, Bardanio impertitum 5. 15. 16. 21. 30.

Photius Patriarcha CPol. 109. 121. 122. 171. 215. 218. 438. 439. seq. 441. 456. 460. 535. 544. 549. incredibiles de illo calumniae 442. sq. opinio de duplici hominis anima 445. λεβέφας, δυνατός βελιάς, υπεργός δὲ φωτίς 444. liber ab Photio confictus 454.

Photinus Protospatharius 48.

Polyevctus Patriarcha CPol. 269. 493. 495. 592. alter Chrysostomus 277.

Proverbia: *Hercule fortior, Peleo castior, Themistocle sagacior* 387. *per-
tussum in vas* 39. *omnem funem movere* 61. δεύτερ@ πλῆς 133. *pe-
tras seminare, litus alloqui* 155. *lavare Aethiopem* 155. 210. συ-
οργιασάι. ibid. *aquilā pernicio* 291. *Thessalica Tempe* 315. *aspidis
in morem obdurare aures.* ibid. *Mysorum prada* 85. *Agonotheta more*
198. *res Θεῖ ζυγῶ in novacula acie constituta* 128. λιθινὴ καρδιά 157.
δοτὶ χραμμῆς. 160. τὸ τῆς Νεμίσσεως φθοιρῶν 177. 178. *Punica
fraus* 182. Γίγαντες πάρετοι 130. Διοῦσαν διασώτην 124.

Reliquiarum sacrarum veneratio 495. *Mariæ vestis* 38. 252. 445. 484. 536. 579.

Rhodii notarii liber famosus in Leonem Imp. 469.

Romanus Lacapenus Imperator, ὁρδοδοξότατ@ 259. *ejus aurea
bulla* 479. *lectorem ad mensam adhibuit* 488.

Russi ad Christum conversi 211. ἐκ γένους τῶν Φεράγγων 261.

Sabbatis jejunare præcipit Mich. Balbus 31.

Sabbatius Monachus ab imaginum cultu Leonem Armenium avo-
cans 403. 17.

Salomo sub Justiniano in bello Vandalico celebris 265.

Samonæ liber famosus in Leonem Sapientem 469.

Santabarenius Monachus 214. 457. Theodorus Monachus Santaba-
renus Evchaitarum ArchiEpiscopus 218. seq. 550. 547.

Σάρκελ, significat λευκὸν δίκημα 76.

Sergius Abbas, Photii ἀντιπῖος 269. 492. 591. 592.

Sibyllinum Oraculum in quodam libro Imperatoris Bibliothecæ re-
positum, quo non solum nuda oracula, verum etiam eorum qui
Imperio potituri essent figuræ formæque coloribus expressæ
continebantur 22. 406.

Zz

Sol.

- Soldanus in rotarum gyratione inconstantiam fortunæ ridens 181.
 Solon 137.
 Sphenodæmon, Clericus Palatinus 454.
 Stephanus Amasenus Evnuchus, Patriarcha CPol. 254. 486. 581. 583.
 Stephanus Basilii Imp. Filius 164. Patriarcha CPol. 218. 220.
 394. 549. Monachus quidam *ἄντ' ἑστῶς* 40. 92.
 Symbolum 308.
 Synodus Copronymiana 304. 503. 504. 510. Leonis Armenii
 contra Imagines 501. 504.
 Synodus septima confirmata 163.
 Synodus contra Ignatium 121. pro restituendo Ignatio Patriarcha
 ibid.
 Templum S. Sophiæ 159. 168. 198. Jesu Christi 203. *ἡ ἐκκλησία*
 & Eliæ 190. 200. 196. SS. Apostolorum 198. S. Mariæ tem-
 pla. ibid. 126. Platonis Martyris aliorumque Martyrum & San-
 ctorum 199. 204. 206. 207. 208. 209. Mariæ ad Blachernas
 97. 75. solenniter ab Imp. Theophilo frequentatum 55. *ἡ
 κοίτη* 63. 86. seq.
 S. Theclæ protomartyris festum 452. Oratorium 91.
 Theodorus Monachus cognomine Cypara 101. 439.
 Theodoræ præfagium de Basilio Macedone 145.
 Theodegius Astronomiæ Doctor 119.
 Theodorus Geometriæ doctor, Leonis Sapientis discipulus 119.
 Theodorus Craterus Apostata 83.
 Theodorus Crithinus, ArchiEpiscopus cultor imaginum, male habi-
 tus 419. 517.
 Theodori Studitæ Confessio pro SS. imaginibus 512.
 Theodotus Cassiteras, Patriarcha CPol. 18. 402. 502.
 Theognostus qui de Orthographia scripsit sub Mich. Balbo, Histo-
 riam illorum temporum de Siculo tumultu condidit 51.
 Theophanes 18. sq. 432. & Theodorus Grapti Confessores pro cultu
 imaginum 65. 405. 100. Versus Jambici Theophili Imp. qui-
 bus compunctæ ac descriptæ ipsorum frontes 66. 425. 524.
 Theophanes Smyrnensis Episc. 100. pro Nicæno.
 Theophanis *ἡ μακαρίτη* Chronographia 2.
 Theophylactus Patriarcha CPol. 261. 489. 587. 593.
 Theophilus Imp. imaginibus infestus 57. 62. ejus Cantica sacra
 66. seq.

66. seq. lex de capillis non alendis 67. ultima Concio 85. editum contra imagines 519. seq.
 Theophili Imp. duo magna ὄργανα ὀλόχρυσαι 416.
 S. Thomæ Apostoli sepulchrum Edessæ 284. templum 218. festum 229.
 Thomas Logotheta Θεόδοτος, in Philosophia summus 143.
 Thomas presbyter depositus ob impertitam benedictionem Leoni Imp. quartas nuptias celebranti 559.
 Thomas apostata & perduellis 33. ejus supplicium 44. Morothomas 296.
 Trajanus alter 265.
 Trypho Patriarcha CPol. 258 487. 585.
 Valentinus hæreticus 510.
 Vaticinium de Adata à Constantino capienda 147. Alia vaticinia, vide Agarena, Ancilla, Diomedes, Elias, Joannes Monachus, Oracula, Petrus, Philomelium, Sibyllinum.
 Xerxes mare virgis cædens 111.
 Zelicum hæresis extincta 100. 433. Confer de hac Joachimum Cramerarium ad Nicephori CPol. Chronographiam p. 125.
 Zoë urnæ inscriptum ex Pl. 136. 8. *filia Babylonis misera* 223. 463. 585.

VIII. LEO VI. Basilii Macedonis Filius & Constantini Porphyrogeniti ex quarta conjuge Zoë pater, à Photio quem Præceptorem habuit, omni genere scientiarum imbutus, Imperator CPol. à Calendis Martii A. C. 889. usque ad XI. Maj. 911. de cujus vita videndi Continuator Theophanis, & Simeon Magister, Georgius Monachus, Jo. Scylitzes, & Annalium scriptores Cedrenus, Zonaras, Glycas & Constantinus Manasses, atque è recentioribus quotquot Annales sæculi noni & Imperatorum vitas condiderunt, nec non Hanckius de scriptoribus Historiæ Byz. parte 1. cap. 23. qui etiam *Sapientem* & *Φιλοσοφώτατον* nuncupatum observat è Constantino Porphyrogenito, Jo. Zonara, Mich. Glyca & Constantino Manasse.

Huic Imperatori vulgo tribuuntur XVII. *Oracula*, Græcis versibus Jambicis edita, & figuris sive iconibus appositis expressa de futuris Imperatoribus, Patriarchis, rebusque CPolitanis. Ex his postremum de restitutione CPoleos Græce & Latine edidit Jo. Leunclavius ad calcem Constantini Manassis, Basil. 1573. 8. Cætera sedecim Græce &

Latine cum castigationibus nonnullis vulgata sunt à *Jano Rutgersio* cum versione *Georgii Douſæ* (qvi Græca CPoli secum attulit) lib. V. variar. lect. capite 8. Lugd. Bat. 1618. 4. *Versiones*, inquit, *quæ ex Italia prodierunt*, tales sunt, ut quod vulgo dicitur, neque cælum neque terram tangant. Iconas studio omisimus, quod ea sapius jam recusa sunt. Respicit *Francisci Patricii Dalmatæ*, * ejusdem qvi discussionum Peripateticarum, Novæ de universis Philosophiæ & aliorum præclarorum operum editione sibi nomen comparavit, interpretationem illorum oraculorum latinam & vulgari Italo sermone editam *esposizione delli oracoli di Leone Imperatore Brixiz* 1596. Versionem Leunclavii in postremo illo, & in cæteris Douſæ à Rutgersio alicubi castigatam servavit *Petrus Lambecius*, qvi oracula hæc Græce & Latine cum iconibus luculenter descriptis ære, notisque suis, & cum *paraphrasi prosaria* ultimorum undecim Oraculorum Græce primum vulgata è Codice MS. Amstelodamensi, nec non cum Patricii latina interpretatione excudi curavit ad calcem Codini de antiquitatibus CPolitanis, Paris. 1655. fol. Eadem prodierunt Germanice cum figuris in æs incisis à Jo. Theodorico & Joanne Israël de Bry, Francof. 1597. 4. in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis. Johannes Meursius præterea in Glossario suo Græcobarbaro laudat *Rhuzani* cujusdam Paraphrasin Græcobarbaram vaticiniorum CPolitanorum, nec non explicationem *Scholarii* quæ exstat in Bibliotheca Vaticana: Deutrisque Lambecius lib. V. Bibl. Vindob. pag. 15. seq. ex quo discas *Joannem Ryzanum* vertisse Græce alia oracula *Theophili* presbyteri & clerici Romani: *Gennadium* vero *Scholarium* exposuisse oraculum, quod fertur repertum singulis scriptum literis in sepulchro Constantini M. cujus ibi specimen affert. Cangius quoque ad Glossarium suum Græcum condendum testatur se usum Leonis Sapiientis ænigmatiscum explicatione, hoc titulo: *ἀνιγµα λήξεων Λεόντῃ & σοφωπία συμβολικῆς ἐν Βυζαντίῳ λήξας*. Liber scriptus lingua Græca vulgari ex Codice Colbert. 5104.

Utrum auctor oraculorum illorum sit Leo Imperator, dubitare licet, neque veteres scriptores quorum loca Lambecius præfixit, & in quibus Oraculorum mentio est, illa Imperatori Leoni diserte tribuunt: at ex locis aliis à Lambecio præteritis etiam apparet, oracula ejusmodi in aula Byzantina jactata fuisse diu ante Leonis Sapiientis

* Vide Bælii Lexicon in *Patricio*.

pientis ætatem. Nam continuator Theophanis lib. 1. in vita Leonis Armenii cap. 21. demonstrat illius mortem, qui septuaginta fere annis ante Leonis Sapientis Imperium occisus est, oraculo ejusmodi præsignificatam. Ὁ δὲ χρησμός ἦν Σιβυλλιακὸς ἐν τῇ βίβλῳ εἰς τὴν βασιλικὴν βιβλιοθήκην ἀναποκείμενος. ὁ χρησμός μόνον ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ μορφᾷς καὶ σχήματι ἔχουσα τῶν γνησομένων βασιλέων, διὰ χρημάτων. Oraculum vero Sibyllinum erat in quodam libro Palatina Bibliotheca repositum, quo non sola nuda oracula, verum etiam eorum qui Imperio potituri essent figura formaque coloribus expressa continebantur. Eadem habet Simeon Magister in Annalibus, qui oraculum ipsum ad Leonem Armenium spectans pluribus etiam exponit pag. 406. ἡ γὰρ αὐτῷ ἐκ πινος Σιβυλλιακῆς βίβλου ὁ ἀναγρίσιμος χρόνος μεμνημένος. ἔχει γὰρ γραφὴν τοιαύτην. Λέοντος εἰκόνα θηρίον ἀλόκληρον, ἐν μὲν τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν χροάμμα, ἐν δὲ τοῖς ὀπίσθεν Φ, καὶ μέσον δὲ θηρίον πρὸς αὐτὴν τὴν ψάαν ξίφος, ἤγαν ἀπὸ θῆνης ἐμπειρηγμένη καὶ ἡμαυμένη, ἣν ὑποδείξας Στεφάνω ὁ Πάπικλιν Καπετωλίνης, ἔφη πρὸς αὐτόν· τί δηλοῖ ταῦτα; ὁ δὲ ἔφη, ἀφες δέσσωπτα, μὴ ἰδῶ καὶ τὴν γραφὴν. Ὁ δὲ ὁ κατεδείξατο. Συλλογισάμενος ὅτι ὁ Στέφανος λέγει τῷ βασιλεῖ· ἔστι ὁ Λέων εἰς πρὸς ὄψιν τῆς βασιλείας κείμενος, καὶ μέσον δὲ χροάμμα καὶ Φ κακὸν τι συμβαίνει αὐτῷ. Καὶ ὁ βασιλεὺς, τί ἐστὶ τὸ Φ καὶ το Χ; ὁ δὲ φησὶ, μέσον τῆς Χρυσῆς γενέσεως καὶ τῶν Φώτων. Noverat enim ex quodam Sibyllinorum Oraculorum libro, quo illi tempore, ut necesse tolleretur, facie indictum esset. Nempe illo expressa erat figura hujusmodi: Leonis figuram ex integro referebat. Capiti litera χ. inscripta erat, à tergo vero litera Φ. media bestia ad ipsa illa impetibus cruentus ensis havebat. Hac Imperator Stephanus cognomento Capitoliges ostensa, ex eo sciscitabatur, quid hac sibi vellent. Cui ille: apage Domine ne nec oculis figuram usurpem. Is enim veronihil acquievit. Tunc igitur Stephanus secum ipse reputans, Imperatori insit: Leo iste in Imperii signum positus est; ac inter literam χ ὁ Φ malum aliquod imminet. Tum Imperator: quid vero sibi volunt χ ὁ Φ? Ait ille: inter Christi Natalem ὁ τῶν Φώτων diem, (Epiphaniarum scilicet atque luminum) intra quod tempus Leo Armenius est non diu post obtruncatus. Allatius de Georgiis pag. 351. memorat Oracula cum figuris picta Methodii Episcopi Patarensis, Visiones Danielis Prophetæ, & Chosroe Regis Persarum, & Theophili presbyteri Romani translata Græce à Georgio Zegabeno, prætereaque Leonis Philosophi & Imperatoris. Idem pag. 404. notat Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus cum Gennadii Scholarii expositione

editum à Dorotheo Monembasiz Metropolitain fine Chronici sui Venet. 1637. 4. & Matthæo Cigala Cyprio post novam variarum Historiarum synopsis, ibid. 1637. 4. Additque se Vaticinium hoc inseruisse primo Variorum antiquorum Tomo in Antiquitatum CPolitanorum auctario cum aliis Leonis, Methodii Patarensis, Theophili Romani, Danielis Monachi & aliorum vaticiniis. Sed Tomus ille lucem hætenus non vidit. Confer interim quæ de oraculis illis & Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. & Joannic Capistrani Ord. Fratrum minorum, qui A. C. 1456. obiit, expositione Lambecius lib. 6. Bibl. Vindob. pag. 167. De aliis apud Græcos & Saracenos sub Danielis nomine jactatis *ἰεγίρεσι*, quibus fata Imperatorum descripta fuisse testatur Luitprandus, vide si placet quæ dixi in Codice Pseudepigrapho Veteris Testamenti pag. 1137. & de Methodii (non Episcopi Patarensis sed CPolitani Patriarchæ) revelationibus supra cap. 1. hujus libri p. 258. Cæterum oracula Leonis Combesius non ad Leonem sapientem Imperatorem, sed ad Leonem Byzantium * Joannis Patriarchæ CPol. nepotem è stirpe Morocharzaniorum, cognomento Philosophum, à Michaële Psello in Antro Insula disciplinas varias edoctum refert haud inverisimiliter. Ita enim ille in Tomo 1. Bibl. Concionatoriz, ubi de variis scriptoribus differit: *Leo Imperator non dicitur sapiens antiquis, Leoni Grammatico, Continuatore Vaticano, aliisque ejus ævi scriptoribus, ac nec Cedreno: sed magis recentioribus in quibus Zonaras, si ejus est quo illi ejus rerum tractatus prænotatur. Et ab his sapiens dicitur ob pietatem in DEum potius & variam doctrinam editaque ingenii monumenta quam ob divinandi peritiam. Sed fuit & alius Leo sapiens, insignis ille conjector & Astronomus, cujus discipulus Theophilo Imp. Amorium nunciavit biduo post capiendum, quemque idem Theophilus CPolitano ludoprafecit, & qui postea Theffalonicensis Metropoli fuit. Ejus malim esse Oracula cum figuris, pro tanta illa ejus Astrologia judiciaria ac *ὑποποπτικῆς* facultate, quam Leonis Imp. quæ is non adeo excelluisse videtur, etsi*

* Hunc Leonem Philosophum Pselli discipulum ab Imperatore Leone sapiente distinguere docet Allatius diatriba de Psellis pag. 2. seq. De eodem plura Scylitzes, Cedrenus, & quæ ex scriptoribus post Theophanem supra p. 359. sq. Video etiam à Cangio laudari Leonis Philosophi (aliis Theophili) de Regno & Principibus (de Imperio & Imperatoribus) librum Astrologiæ judiciariæ ex Cod. Reg. 2730. & Colbert. 2079. & Leonis Philosophi ac Medici (quem diversum esse non dubito) Synopsis Jatricæ sive Medicinæ libris VII. ex Cod. Reg. 3511. quam in Bibl. Vindobonensi etiam exstare Græce MS. testatur Lambecius VI. p. 98.

etsi gentis vitio ac aetatis fastidicos homines plusculum colueris. Vel certe antiquiora erant illa oracula, cum iis designatam mortem Leonis Armeni, ipsi inferendam ipso Christi natalis die, auctor Zonaras sit.

Alia Leonis Sapientis Imp. scripta.

1. *Orationes XXXIII.* in Bibl. Vaticana Cod. 106. & 803. ex stare MSS. notavit, singularumque titulos adscripsit *Baronius* ad A. C. 911. n. 3. ex his unam ibidem edidit latine ex *Fed. Metii* Termularum Episcopi versione. Alias novem Græce & Latine vulgavit *Gretserus* Ingolstadt, 1600. 4. ex Bibl. Bavarica, una cum Nysseni tractatibus duobus in inscriptiones Psalmorum; decimam item in Opere de Cruce T. 1. pag. 142. Ingolst. 1600. 4. Alias insuper tres una cum primis *Gretserianis* septem, brevibusque notis *Combesius*, in Auctario novo Paris. 1648. fol. T. 1. pag. 1605. Harum orationum singularum titulos vide si placet apud præstantiss. viros, Labbeum, Caveumque. Orationem de *S. Nicolao* Myrensi Episcopo Græce & Latine vulgavit *Petrus Possinus* Tolosæ 1654. 4. non 1644. ut habent Labbeus & Caveus. Alia in *S. Chrysostomum*, ex vita ejusdem quam *Georgius Alexandrinus* scripsit, maximam partem delibata, Græce in Operibus *Chrysostomi* T. 8. Savilianæ edit. pag. 267. & Latine apud *Surium* 28. Januar. & ante editionem *Chrysostomi* operum latinam Antvverp. 1614. fol. Alias à se versas è Codice *Naudæano* & *Mazariniano*, latine exhibet laudatus *Combesius* in Bibl. *Concionatoria*. Nimirum in *S. Joannis* decollationem & in omnes Sanctos & in *S. Nicolaum* Myrensem Episcopum, quæ una cum aliis undecim, & illa quam à *Baronio* editam dixi, & altera in *S. Chrysostomum* latine leguntur in editione *Lugdunensi* Bibl. Patrum T. XVII. pag. 22. seq. Orationem in *S. Tryphonem* allegat *Allatius* contra *Hottingerum* pag. 268. & duas in *S. Demetrium* pag. 170. Longe plures libro de *Simeonum* scriptis, ut in *S. Clementem Ancyranum* pag. 81. in *Præcursoris diem Natalem* p. 83. in *transfigurationem Christi*, p. 91. 106. in *Christi Nativitatem* pag. 96. in *principium jejuniorum* (tres orationes hujus argumenti quænamadmodum & in *transfigurationem* *Baronius* memorat) pag. 96. 114. in *Eliam Prophetam* pag. 97. in *Protomartyrem Stephanum* pag. 100. in *Templi consecrationem* 101. in *sancta Theophania* 108. *Magno Sabbato* pag. 116. His accedunt à *Baronio* memoratæ, atque adhuc quantum

tum sciam ineditæ, in Spiritum S. quod propria auctoritate adoptionem filiorum DEI largitus est: in Paulum Apostolum: in S. Thomam, discipulum Domini, duas orationes: & denique, Quando domus Imperatoris fuit consecrata. Spectant huc etiam Hippolyti Maraccii Lucensis Mariale, Rom. 1651. 8. & ejus Cæsares Mariani 1658. 8. in quibus libellis reperies orationes Leonis Imp. in B. Virginem, latine versas à Jo. Mattheo Caryophilo Cretensi.

2. *Epistola ad Omarum Saracenum* de fidei Christianæ veritate & Saracenorum erroribus, ex Chaldaico versa à Sebastiano Champerio Lugdunensi A. 1509. atque in Bibliothecis Patrum sæpius latine edita ut Colon. 1622. T. 15. & Lugd. T. 17. p. 45.

3. *Canticum Compunctionis ex meditatione extremi judicii*, ex Codice Bibl. Bavaricæ vertit & latine edidit Jac. Pontanus S. I. Ingolstad. 1603. 4. cum Simeone juniore de fide, aliisque scriptis quæ recenset B. Ittigius libro de Bibliothecis Patrum pag. 611. Recusum inde in Bibliotheca Patrum Colonienfi 1618. T. XI. & in supplemento Paris. 1639. T. 1. pag. 861. & in Bibl. Patrum Lugd. 1677. T. XXII. pag. 747.

4. *Garmen Jambicum de misero Græciæ statu*, quod cum versione Francisci Lucidi edidit Leo Allatius de consensu Ecclesiæ Occidentalis & Or. pag. 854. Idem Allatius edidit Græce versus Leonis Imp. retrogrados sive καρκίνους XXVII. post Excerpta Rhetorum ac Sophistarum Rom. 1641. 8. pag. 398. & ex Carminibus Jambicis in Clementem Ancyranum nonnulla, libro contra Hottingerum pag. 173. Hymnos Leonis in Bibl. Bavarica exstare MSS. scribit Possevinus in Apparatu sacro, nescio an alios viderit quam Canticum illud Compunctionis, de quo jam dixi.

5. Τῶν ἐν πλείοις Τακτικῶν σύνταγμα τοῦ Ἰωάννου, *Constitutio-
num Militarium Breviarium*, quod primus è Græco à se versum latine edidit & Regi Angliæ Henrico VIII. inscripsit Johannes Checus, Cantabrigiensis, Basil. apud Mich. Isingrinium 1554. 12. Ad illam interpretationem concinnandam usus est codice Gr. MS. Anglicano, quem vidisse optat Johannes Meursius, qui ex tribus MSS. Regis Angliæ, Palatino & Pistoriano lacunas sibi invicem suppleantibus Græcum

cum textum versiori adjecit, subjectisque aliquibus castigationibus suis vulgavit Lugduni Batavorum A. MDCXII. 4. quæ ipsa editio cum novo titulo præfixo adjuncta est Æliani Tacticis à Sixto Arcerio illustratis ibid. 1613. 4. Falliturque præstantissimus Caveus, qui Leonis Tactica cum versione & notis Sixti Arcerii prodiisse scribit. Porro Leonis Tactica Italice vertit & notis non contemnendis illustravit *Philippus Pigafetta*, Venet. 1541. 4. 1586. 4. 1602. 8. *trattato dello schierare in ordinanza agli Eserciti, & dell'apparechiamento della guerra.* Hunc non semper vim hellenismi perspexisse, uti Checum quandoque nebulæ cyathum propinare lectoribus notat Rigaltius ad Onofandrum p. 17. Versionem Checi in non paucis reprehendit Antonius Possevinus libro V. Bibliothecæ selectæ capite 7. (edit. Romanæ lib. 1. cap. 24.) ubi & quædam loca ex antiquissimis quæ vocat MSS. profert, (Bavaricum Codicem innuens) quæ apud Meursium pag. 59. & 418. &c. longe minus emendate ac integre leguntur. Sed & Bibliotheca illa selecta aliquot ante editionem Meursianam annis prodierat, quam non viderit Meursius oportet, nam ex ea aliquot quæ dixi loca restituere ac supplere potuisset. Isaacus quoque Casaubonus qui antequam Meursius Leonem ederet, Æneam * cum versione notisque doctissimis publicavit, aliquoties græca verba allegat ex Leonis *de re militari*, seu, ut Checus vertit, *de apparatu Bellico* constitutionibus. Neque unum hic MStum vidisse se profitetur, refert enim quosdam Codices hanc inscriptionem præ se ferre, quam ex Meursii etiam editione paullo ante adscripsi: *Τῶν ἐν πολέμοις τακτικῶν σύντομον ὡς ἀξίως.* Alios autem eosque optimos *ὡς ἀσκειὰς πολεμικὰς* designari. Prioris generis titulus exstat Wiennæ in Augustissimi Cæsaris Bibliotheca codice Philosophico CXIV. probæ notæ chartac. in folio; uti indicat Petrus Lambecius libro VII. de Bibliotheca Vindobonensi pag. 213. quod MStum alioqui non mediocriter ab editione Meursii differre testatur. Inscriptio posterioris generis & in Possevini MStis fuit, & Lambecio teste apparet in codice CXVI. chartac. mediocriter antiquo in 8vo. ubi habetur *πλεμικῶν ὡς ἀσκειῶν ἀτάξις ὡς ἐν ἰφοδῶν ἀδοκῆτων*, quæ in editis Leonis Tacticis est septima decima constitutio. Ibidem duodevigesima quoque sed sine

Aaa

lem-

Libri 5ti Pars Altera.

* Prodiit cum Polybio Casauboni Francofurt 1609, fol. ut dixi lib. 3. cap. 30.

lemmate comparet. Undevigesima *πρὸ ναυμαχίας*. reperitur in codice Mediceo XXV. chartaceo bonæ notæ in 4to quemadmodum idem refert libro VI. de Bibliotheca Cæsarea pag. 121. Eam & in Vaticana exstare memorat Gabriel Naudæus Bibliographiæ militaris pag. 63. sive lib. 2. de studio militari pag. 521. *Leonis*, inquit, *constitutiones quadam & fragmenta etiam ex Naumachicis* * *exstant in Palatina, quæ Vaticana non ita pridem adjuncta fuit: sed non puto quicquam in illis diversum esse ab ejusdem Imperatoris Tacticis, quæ Meursius in lucem protulit. Nam & in illis decima nona constitutio tota de navalipralio est. Quamobrem pluris nunc faciendæ sunt BASILII Patricii Naumachicæ, quæ ex Regio & Palatino Codice forsan integra proferri in lucem possent, nam Pinellianus manserant in fine.* Reliquorum Codicum inscriptiones, quoniam principio carent, nullæ à Lambecio adduci potuerunt. Nam in codice philosophico CXIII. chartaceo in fol. & præmium integrum & plus quam dimidia à fine pars desideratur. Optimus etiam codex CXV. membranaceus in 4to paginis 249. constans & Scholiis Græcis marginalibus illustratus, quem Busbequius (seu, ut alibi Lambecius scribendum docet, Busbeckius) CPoli comparavit, incipit à verbis præmii editionis Meursianæ pag. 7. *δι' αὐτῆς ἡ Ῥωμαίων πολιτεία εὐμοίρητε.* Desinens in verba pag. 364. vers. penult. *καὶ γὰρ οἶδασιν ὡς εἰάν μὴ σὺρρῶς καταστάντες.* Hunc codicem non dubitat Lambecius Leonis ætate exaratum fuisse, invisum autem Meursio & penitus incognitum, ex quo ejus editio plurimis in locis, quorum unum in medium affert, corrigi perficique possit. Et plurimis in locis corruptam esse Meursii editionem notavit etiam Arcerius ad *Æliarum* pag. 169.

Plagii ** Leonem postulant Rigaltius in limine notarum ad Onofandrum, Allatius notis ad Hexaemeron Eustathii Sidetæ, Antiochiæ

* Leonis Tactica fuere etiam MStæ in Bibl. Scoriacensi. Vide Maderum de Bibliothecis pag. 118. Et Naumachica inter Codices MStos Gudianos. De quibus plura infra. Tacticorum atque Strategicorum editionem atque in his Leonis quoque paravit olim à Palatinis Codd. Gruterus, ut ex Josephi Scaligeri Epistolis pag. 420. didici, deinde post Gruterum Salmasius, ut Madero pag. 122. & Naudæo pag. 523. de studio militari notatum.

** Ab hoc plagii objecto crimine absolvendum esse Leonem, demonstravi pridem in *Decade Decadum sive Plagiariorum & Pseudonymorum Centuria*, quam admodum juvenis edidi Lipsiæ 1639. 4.

tiochiæ Episcopi pag. 6. & Naudæus, cujus verba adscribam ex lib. 2. de studio militari pag. 526. *Omnes vero, inquit, illa Leonis constitutiones Tactics magna parte succum traxerunt ex Onofandri strategico, cujus tamen auctoris nomen ingrato silentio bellus ille homo semper obruit, ita ut illius nullibi meminerit nisi semel, cum ejus carpere vellet sententiam. Dignumque illud insuper observatione mihi videtur, quod hujus & Mauricii Imperatoris plerumque eadem, aut parum diversa sunt verba, ut quemadmodum Galenum ex Paulo Aegineta aut Actio, sic non difficile sit alterum ejusmodi auctorum ex alio auctiorem facere.* Verum à plagii crimine Leonem absolvere videtur, quod non tantum in præmio dicit, se in veterum recentiorumque militaribus commentariis non perfunctorie versatum, optima quæque ex iis delibasse, & ὡς ἄλλον πρῶτον νόμον * Hypostrategis suis tradere voluisse, sed & pag. 320. & 432. fatetur in hoc libro ea se collegisse, quæ ex veterum commentariis accedente mediocri experientia sua edoctus fuisset. Atque si ab auctore sunt Scriptorum nomina, quæ in codice illo membranaceo Busbeckiano constitutionibus præfixa fuisse Lambecius testatur, longe magis à furto literario alienus nobis habebitur, qui cum Plinio majore ingenue per quos profecisset, voluerit indicare. Ait autem Lambecius majusculis literis adscripta se offendisse nomina ΑΡΡΙΑΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΕΛΟΠΟΣ, ΟΝΗΣΑΝΔΡΟΥ, ΜΗΝΑ (forte ΑΙΝΕΙΑ) ΠΟΛΤΑΙΝΟΥ, ΑΙΛΙΑΝΟΥ, ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ. Ex quibus tres tantum in Tactics Leonis allegatos reperio, Ælianum quidem pag. 62. 90. 91. Arrianum p. 90. Onofandrum pag. 215. Equidem p. 431. memoratur quoque Πολεμαίς πρῶτος κανὼν & πρῶτος βιβλος, item Aratus in phænomenis & Joh. Lydi ** diurna ac menstrua observatio. Sed non hos citat tanquam iis ad Tactics concinnanda usus Imperator fuisset, sed quod Astronomiæ studiosis hosce potissimum auctores commendandos arbitraretur. Cæterum alium hujus militaris argumenti librum à Leone scriptum fuisse recte colligitur ex verbis pag. 27. Ἐξ ἑστὸς σοι πῶς τὴ παρ' ἡμῶν ἰδίᾳ ἐκπείσεις γράμμαις ἐν τῷ τῷ σωτήριατι καὶ

Ααα 2

πρῶ-

* Notari hic locus potest adversus Barthium, qui negat Leonem in hisce Tactics loqui tanquam Imperatorem: conf. pag. 10. 15. 23. 27. 32. 50. 176. &c. ubi non monet tantum sed jubet.

** De hoc Lydo vide præter Meursium in notis, ac Vossium de scientiis Mathematicis quæ notavi supra lib. III. cap. 20. Cangii glossar. latin. in *silentium*, & Jo. Boivinum ad Gregoram pag. 789.

ποσειπὶ πᾶς καὶ πλάτῃ σωηθροισμῶναις ἡμῖν ἐν τῇ ὀρθολήλει τῇ τακτικῇ
 μονοβίβλῳ τὴν ἐκείνῃ τῇ ῥητῶν πλείονα καὶ ἀρκῶστε συναγαγεῖν ἀφ' ἑ-
 λαιῶν. Quem etiam innui puto pag. 200. Verba hæc sunt: Περὶ τῆς
 τῆς πεζικῆς καὶ τῆς συμμίκτης εἰδὴ ἐρῶν ἀπερ' ἀναγκαῖα καὶ τῇ τῇ πλείονι
 ῥητῇ νομίζομεν. Περὶ ὧν ἀκριβέστερον ἡμῖν ἐν ἐπιτροπῇ λόγῳ προσέειπαι.

6. Ἡ γεγονυῖα Διατύπωσις τῆς βασιλέως Λέοντος τῆς σοφῆς,
 ὅπως ἔχῃσι τάξεως οἱ θρόνοι τῶν Ἐκκλησιῶν, τῶν ὑποκειμένων τῇ Πατριάρ-
 χῃ Κωνσταντινουπόλεως: *Dispositio facta per Imp. Leonem sapientem, quem ordi-*
nem habeant Throni Ecclesiarum, Patriarcha CPolitano subiectarum. Græce
 & Latine cum Joh. Leunclavii versione in jure Græco Romano, quod
 ab eodem Leunclavio collectum, Marqv. Freherus edidit Francof.
 1596. fol. libro secundo pag. 88 - 102.

7. Epigramma eis τὸ μνημεῖον, in spectaculum unius diei, le-
 gitur in Anthologia lib. 1. cap. 1. pag. 3. edit. Wechel.

8. De novellis Leonis constitutionibus, προχέρον νομικῶ &
 Basilicis quæ ejus auspiciis digesta feruntur, dicam accurate libro sex-
 to, ubi jCtos Græcos recensebo. Nunc autem juvat cum Lectore
 communicare Leonis *Naumachica*, sive potius ea, quæ de hoc argumen-
 to in Tacticis Meursianæ editionis cap. XIX. leguntur, supplere ex
 Codice Gudiano, cujus Apographum benevole mecum communi-
 cavit amicus noster ingenii & doctrinæ laude clarissimus Michael Ri-
 chey, Hamburgensis.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ναυμαχικά.

Περὶ ναυμαχίας βεβλόμεθα Διατάξασθαι, πρὸς ἧς ἔστι μὲν ἐν τοῖς
 παλαιῶς Τακτικοῖς κεκατοισμένοι ἔνρομοι. ἀφ' ὧν τῇ πορείᾳ δέ. ut in
 editis p. 321. edit Meursianæ, nisi quod pro Διαμετρίας πείρας le-
 gitur δὲ ὀλίγης πείρας eodem sensu: & πλοίων ἡμῶν στρατηγῶν pro
 πλωίων quod utrumque rectum est & præfectos navales denotat:
 Deinde παρόντων pro πεινθότων, & ἀφορμὴν δῆναι pro ἐμφασιν δῆναι.

Διάταξις Α'. (in Meursii edit. 2.) Πρῶτον μὲν ἔν, ὡ στρατηγὲ, &c.
 eadem quæ in editis, nisi quod verba subinde aliter collocata sunt,
 & ὁπισθημενῶτων legitur pro σημασιῶν.

B. 3. Κατασκευασθῆναι δὲ δεῖ καὶ δρόμους, pro δρόμους. Sed
 utrumque promiscue positum reperio.

Pag. 322. pro καὶ τῶν σῶν πὰ ἐκείνοις ἀντιμάχεσθαι, in Codice Gudiano plenius & emendatius legitur: καὶ τῶν σῶν ποιήσασθαι τῇ κατασκευῇ, δυνατῶς πρὸς ἅπαντας ἐκείνους ἀνιμάχεσθαι, quomodo etiam in suo Checum reperisse, ex ejus versione apparet.

Γ. 4. Ἡ δὲ τῶν δρομόνων κατασκευὴ μήτε πάνυ ἔσω παχεῖα &c. deinde ἐξεργασμένη pro ἐξεργασμένη, & ταχέως pro ραδίως, & συγκρούσας pro συναράξεως (leg. συρράξεως) τε καὶ κρούσας. Scribitur etiam Διαλύεται quod non erat à Meursio mutandum in Διαλύηται, neque enim illa ætate post ἵνα semper utebantur conjunctivo, uti mox sequitur ἵνα μὴ λίαν ἐστὶν ὀξύς, & pag. 332. ἵνα μὴ βαρύνται. Sic p. 336. ἔσται ἐλπίζονται.

Δ. 5. Ἐχέτωσαν ἢ καὶ πάντες &c. mox κάρυα pro κάρυα, sed legendum, ni fallor, καράβια. Pro πλείους Meursius legit πλείους cum forte Leonis ætate πλείους pro altero dixerint. In MS. autem ejus vicem invenio τρυπάνη, quod eandem rem significat.

Ε. 6. Pro Διὰ τὸτο ἐσκευασμένων, rectius in MS. δι' ἃ τὰ ἐσκευασμένον πῦρ καὶ τῶν ἐναντίων ἀκοιτίσει.

Pag. 324. τῆς πλεμίας νηὸς pro νεῆς.

ς'. 7. σίδηρα βαρέα pro βαρεῖα. & mox μαζία ξιφοειδῇ pro μάζας ξιφοειδεῖς. ΜΟΧ: ἢ ἐμπρήσται τῇ ναὺν τῶν πολεμίων δυνάμει, ἢ τὰς ἐν αὐτῇ θανατώσται.

Ζ. 8. Ὁ δὲ ἕτερος ὁ πῖς ἀγκύρας βάλλων καὶ θάλασσαν, ἤγαν πὰ σίδηρα.

Pag. 325. In MS. κράβατ' pro κράββατ', & mox αἰφωρισμένοι δεικνύων τὸν ἄρχοντα.

Η. 9. Κατασκευαζέσθωσάν σοι & mox ἢ πλεον τέτων ἢ ἐλαττον καὶ πῶς χρειαν πᾶσι δέξονται, denique ἄνω ἐσῶτες ἅπαντες ἵππολοι &c.

Θ. 10. Γεργοτάτης pro δρομικωπάτης & γαλέας καὶ μοιήρεις pro γαλαίας ἢ μοιήρεις & σπυδαῖς χρειαῖς pro ταχιναῖς.

Ι. 11. deest οἰονεῖ.

Pag. 333. Ιβ. 13. σαγίτας καὶ ῥιπίάρια. Et paucis interjectis: ἐκείθεν οἱ στρατιῶται λάβωσι, pro περιστοιχίσαι, & καταδαπανώμεθα ἐν ταῖς μάχαῖς pro Διὰ τὸ ὀλιγῶσαι αὐτὰς ἐν ταῖς μάχαῖς, eodem sensu. Post illa verba incipit Διατάξεις Ιγ', à verbis ἐκτὸς δὲ τῶν στρατιωτῶν, ἥτοι τῶν ἄλλων

ἄλλων ἐλατῶν, ita MS. pro τῶν ἄνω ἐλατῶν, de quibus vide infra. Διατίξει 19. Mox iterum ῥιπάριον pro ῥικτίριον. Et καὶ μὴ ὀπιοθεν, ἀλλὰ πάντως ἐμπροσθεν πέταλα ἔχοντα κασιδάς &c. unde hiatus in Meursii edit. supplendus. Paullo post, νευρικά ἄπειρ δατὶ διπλῶν κεντράλων, & καὶ λίθας δὲ δυναμένους δατὶ χειρῶν ῥιπίεσθαι pro χειροπλήθους. Et οὕτως ἐλατῶν τῶν ἄλλων ὀπλων αὐτὸς καταβλάψαι.

Pag. 334. 18. ὥς τὴν δυνάμιν αὐτῶν ἐν τέτοις - - εἴπε τῶν βελῶν πληρωθέντων. Mox μενάουσι recte pro μὲν αὐλοῖς. Pro verbis autem quæ mox sequuntur: καὶ ὥσπερ ἀκμαιότεροι τῇ ἀθρόᾳ κινήσει in MS. est: καὶ ἀκοπίστοι & deinde καὶ τοῖς κεκοπιακόσι στρατιώταις ὀπιπθέντες - - καὶ εὐκόλως αὐτὸς καταπλεμήσασιν. Sententia semper eadem.

16. Προσβολαῖς pro συμπλοκαῖς. 17. δυνάμιν pro ἀκμήν. Cæterum male in eodem MS. Διαφυλάττειν pro διὰ φυλάττειν & βελαῖς pro βολαῖς.

18. Φροντίσας. Pag. 335. pro ὑπὸ τῆς πάντες, leg. ἀπάντης, uti in MS. τῇ ἀπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀναγκαζόμενοι. A verbis ὡς ἀγγελίης δὲ καὶ τοῖς ἀρχαῖς incipit in MS. Διατάξει 19.

19. ἀναπληρώσεις.

20. τῶν ὑπὸ σε στρατιῶν & εὐκαίρης.

Pag. 336. 21. καθὼς ἂν πυνεθῆς δρᾶντα πρὸς τὴν περικειμένην ἐγκράτειαν. Διατάξει 22. incipit à verbis καὶ ὥς ἐστὶ, ἔγωγε χρεια πιαυτή καλίστη, καὶ ἵππων ἐν τοῖς ἵππαγωγοῖς περὶ ῥίπην, ὥς καὶ τῆς πολεμίας ἔχειν καταβλαρῖνας, καὶ ἀπὸ τῶν πάντων ἀπαρτίσας ὁδοιπορήσεις διόντας. Ita hæc Constitutio legitur in MS.

22. Διαλαλήσεις - - περὶ θυμοποιήσεως τὴν στρατὸν, δοτικῆς, ὀπιπθεῖς ἀνέμω πνεύσωντι.

23. Οὐχ ὥς ἐτύχειν ἀπάντων &c.

24. Καὶ τὰ ὡς ἀγγέλματα δέξονται, & pag. 337. ὡς ἀγγέλμασιν ὑπακούουσιν.

25. τοῖς πρώτοις χρόνοις pro τοῖς ἀνω. & καὶ ἔτω καλὴ μένη.

26. ποτὶ ἧ καὶ πλείονας, ὥς κατέναντι ἀλλήλων ἐπὶ ῥίπῃ, pro quo male in editis ὥς ἂν τις ἀλλήλων. Postea διὰ καμάκων σιδηρῶν

ρῶν - - διὰ τὰς ἀφύκτους καὶ ἀναγκαίας κινδύνους. Inde incipit δια-
ταξίς κή. à verbis καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων ἀναλαμβάνειν, ὡς ἂν τοῦ ἡσυχίου ἐνδοξότης
πρὸς τὴν ἐναρτίαν δεξ. - - ὡς δὲ δόξη. ὅτι πάντες ἐρχόμενοι.

Pag. 338. ΚΘ'. 27. καὶ ἐν ταῖς ὁρμησίαις προ ὁρμήσῃ. & καταγί-
τῳσιν rectius pro καταγεώτων.

Λ. 28. Δὲ δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀνέμωσιν ἱπποφωρᾶν - - καὶ πρὸς πάντων καὶ
τὴν τόπον τῆς ὁρμησίας ἐκλέξασθαι. Καὶ εἰ μή τις καταπύγη ἀνάγκη - - ἀλλ'
ὑποφωρᾶται πρὸς λεγομένης τῶν ναυτικῶν ὡς δὲ δόξησιν τῶν ἁγίων, προ ὁρ-
minus integre in editis, ὡς δὲ τῶν ἁγίων.

Λα. 29. εἰ μὴ μὴδὲν φόβον ἔχεις pro ἔχεις.

Λβ. 30. εἰ πολεμίας παρεῖναι πρὸς ἐλπίσεις, πάντως χρή σε - -

Pag. 339. πολλάι γὰρ αἱ τῶν πολεμίων ἱπποβλαῖ recte pro ἱπποβολαί.
Deinde εὐρήσασιν pro εὐρέσασιν.

Λδ. 32. κατὰ τὰς τάξεις ἐκάστων διηρημένων, pro ἐκάστη διηρημέ-
τως. Deinde καὶ ἱπποφωρᾶται αὐτὰς καὶ ἐνισχύει.

Λε. 33. Δὲ δὲ ὡς μάλλον δεξ. ut in editis.

Pag. 348. in Meursii edit. num. 62. Græca, quæ ibi deside-
rantur, ita sunt supplenda:

ΞΖ'. 62. Διωγὰν γὰρ καὶ ὁλόκληρον
τὴν ναῦν ἀνατρέψαι τῶν πολεμίων,
εἴαν πλοῦσαν ὡς πλοῦσαν δῆλας
αὐτὴν τῷ δρόμῳ, καὶ τῶν πολεμίων
ὅτι ἐν μέσῳ, ὡς εἶδη ἔχει πρὸς
τὴν ἐκ χειρὸς μάχην σιωδραμένων
καὶ δοκόντων ἐπακυμβίβειν τὴν αὐτῶν
πλοῖον τῷ δρόμῳ, ἐπέλθῃ μὴ ἑτερο-
δρόμῳ καὶ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐν τῇ
πρύμνῳ τῆς πολεμίας, καὶ πάντων ὡδή-
σει σφοδρῶς τῇ συγκρούσει. Καὶ ὁ
μὲν δρόμων δυνήσῃ λύσει αὐτὸν ὅ-
δεσμιον ὑποχωρήσει μικρὸν, ὥστε μὴ
εἶναι ἀκίμβητα τῆς πολεμίας, βα-
ρύνει ὁ ἐπὶ τῶν δρόμων πύση δύναμις καὶ
πάντως ἀνατρέψει σὺν αὐτοῖς τοῖς ἀν-
δράσι τὴν πολεμίαν ναῦν. Δὲ δὲ κα-

62. Integram hostium navem
* evertes, si latus navis tuæ ho-
stium lateri adjunxeris, & hosti-
bus unam in partem, ut solent, ad
conferendas manus concurrenti-
bus, & triremibus illorum in no-
stras triremes innixis, invadat eos
alia triremis ad latus puppis hosti-
lis, & impulsu vehementi illam
conquasset. Triremis autem no-
stra tum seipsam solvens paulu-
lum retrocedat, ut se nullo stabili-
mento hostium triremi sit, & ho-
stilem triremem alia omnibus vi-
ribus deprimat, atque adeo ipsis
cum viris integram navem ever-
tet. Providendum autem est, ut
ne

male Checus, classem.

ne vinculum omnino æquale fiat, sed ad hostilis navis puppim nuda aliquantum latera relaxet, quibus irruens triremis hostium navem, usquedum deprimatur, invadet.

ΞΗ. Ad hæc præterea excogitemus, ut ab inferiore remorum ordine, remigibus per foramina, hastas longas emittentibus, hostes interficere possint, quod in primis necessarium esse videtur.

ΞΘ. 63. Sed & aliud hoc magis necessarium est, si quis operas idoneas habeat per inferiores triremis remorum ordines efficere, ut hostium navis aqua compleatur.

Ο. 64. Sunt & alia quædam bellica consilia ab antiquioribus in navali prælio excogitata, & plura etiam quæ excogitari possunt, quæ in præsentia propter longitudinem minime perscribenda sunt: quædam vero etiam commemorare hoc loco inutile est, ne hostibus divulgentur, & illis adversus nos hostes utantur. Nam hæc motiones bellicæ si semel usurpatæ fuerint, facile aliquid contra eas suscipi & excogitari ab hostibus potest. Quocirca unumquodque inventum usquedum geritur, occultandum & secreto tenendum est.

νοῖται τὸν δεσµόν, μὴ πάντως κατ' ἰσότητα λυῖσθαι, ἀλλὰ μικρὸν ἀφείναι γυμνὰ πῶς πλευρὰ καὶ πρύμνας τῆς πλεμίας, δι' ὧν ἐμπιστὼν ὁ δρόμων ὠθήσεται πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῶν πολεμίων τῷ ναυῷ.

ΞΗ. Πρὸς ταῦτας καὶ τὴν νῦν ἡμῖν ὀπιηθῆναι, ὥστε διὰ τῆς κάτω ἔδρου τοῦ ἐλασίαι διὰ τῶν ὀπῶν ἥτοι τρυπημάτων τῶν κοπίων ἐκφερόμενα μέγανυλα, κατασφάττειν τὰς πολεμίας τῶν πένυ μοι ἀναγκάων δοκεῖ.

ΞΘ. 63. Ἀλλὰ καὶ ἔπρον τέτρα ἀναγκαιότρον, εἰς χειρῶν ἐνφυῶν ὀπιτύχη, τὴν διὰ τῆς κάτω ἔδρου τοῦ ἐλασίαι τῇ ὑποδείχθῃ μεθόδῳ δι' ὅπως ὠρεσκειάσει πλησθῆναι ὕδατος τῷ ναυῷ τῶν πολεμίων.

Ο. 64. Εἰσὶ καὶ ἔτερα πῶς δόχαις ὀπινηθέντα ἐν τῷ πολέμῳ πολεμῶ ὀπιτηδεύματα, καὶ ἐτι δὲ ὀπινηθῆναι δυνάμεθα, ἅπερ ἐν τῷ παρόντι γράφειν διὰ τὴν σπουδαίαν ἀνοικεῖον ἡγησάμεθα. Τινὰ καὶ ἀσύμφορα διὰ τὸ μὴ φαυλίζεσθαι τοῖς πολεμίοις, καὶ μάλλον ἐκείνοις χρῆσθαι αὐτοῖς κατ' ἡμῶν. Τὰ δὲ στρατηγήματα ἀπαξ κατασηθῆναι δύναται ἀντιστρατηγεῖσθαι καὶ καταμεθοδεύεσθαι ὡς τῶν πολεμίων, ἀλλ' ἕκαστον τὸ ὀπινηθῆναι μέχρι τῆς πράξεως ἔχειν ἐν μυστηρίῳ.

οβ'. 65. Ἐν δὲ τῇ βιβλίῳ τῶν
δεξαίων Τακτικῶν καὶ στρατηγημά-
των ζητῶν τις εὐρήσκει καὶ τὰς τούτων
ἐπινοίας. Οὐ γὰρ δύναται, ὡς εἴρη-
ται, πρὸς ἕκαστα τὰ ἐμπιπθῆναι μέλλον-
τα, διὰ τὸ ἀπειρον αὐτῶν γράφειν,
ἀλλὰ τὰ ἱκανά.

ογ'. 66. Πλὴν κεφαλαίοις εἰπεῖν,
ἔσωσαν οἱ δρόμωνες ἐξωπλισμένοι τε-
λείως ἀπὸ τε στρατιωτῶν ἀνδρείων, καὶ
ἐκ χειρὸς μάχεσθαι δυναμένων, καὶ τῷ
τῆς ψυχῆς τῷ ἰσχυρισμῷ * τολμηρῶν
καὶ πιπαιδευμένων, καὶ γεγυμνασμένων.
Οὕτως ἢ ἔσωσαν κατωπλισμένοι ὅπλοις,
ὅποιοις καὶ ὁ ἐν τῇ ξηρᾷ στρατιᾷ ἐπι-
οδεῖν διώρεσθαι, δηλον, ὅτι κατά-
φρακτοι. Καὶ ἔτι πάντες οἱ τῆς ἀνω
ἐλασίας ἐπιοδεῖσιν.

οδ'. 67. Πρὸς ἣν πλὴν τῶν ἐχθρῶν
ποιότητα καὶ ποσότητα τῶν πλοίων, καὶ
αὐτὸς ὡς στρατηγὸς διὰσκευάσεις τὰς
δρόμονας καὶ καθοπλίσεις, ὅπως
μὴ ἐλάττωσιν στρατὸν ἔχῃ ὁ ἡμέτερος.
δρόμων τὴν πολεμίαν, ὅστις μάλιστα εἰς
ἴσην μάχην ἐλθεῖν ἐτοιμάζεται
(Meurs. elegantius: εἰς ἰσόπαλον
ἐλθεῖν ἐντεταταμένον μάχῃ,) διὰ τὸ εἰς
ἀλλήλους δεσμεῖν, ἀλλ' εἰ δύναται, καὶ
πλεονεξία. Ἀμφοτέρων γὰρ ἀνδρείως, εἰ
τύχοι, μαχομένων, οἱ πλείονες προπρήσασιν (Meurs. υπερνικήσασιν.)

οε'. 68. Pro ἡσυχίᾳ (quod habet etiam MS.) interpretes legisse se
innuit ἐξισώσεως. Pro κατασῆσεως mox in MS. est ἐξοπλίσεις καὶ ἰσχυροπύτων
pro ἀλκιμωπύτων quid idem est. Denique pro ἐμβιβάσεως καὶ ὀπλίξεως
habet ὀπιβιβάσεως καὶ ὀπλίξεως.

οβ'. 65. In aliis libris quæ de con-
siliis factisque Imperatoriis scri-
buntur, permulta quis hujusmo-
di atque iis etiam plura inveniet:
neq; enim fieri potest, ut de omni-
bus rebus quæ cadere in bello pos-
sunt verba faciamus, quæ ipso ge-
nere immensa infinitaq; sunt.

ογ'. 66. Ad summam autem sint
triremes instructæ viris fortibus
ac strenuis, qui cominus con-
fertis manibus pugnare possint,
& qui alacri incitataq; mente sint,
& omnes in partes exercitati. Ar-
mis autem talibus exerceantur,
qualibus quivis terrestri in prælio
miles armatur, iique potissimum
qui in superiore remorum ordi-
ne consistunt.

οδ'. 67. Pro hostium viribus
numeroq; navium tuam classem
Imperator instrues, ut ne mino-
rem numerum navium nos ho-
stium classe habeamus, sed æqua-
lem potius, ut cum hostibus classe
iuncta pugnemus, aut maiorem
etiam, si fieri potest. Nam si utriq;
fortiter ac strenue dimicent, qui
plures fuerint prævaleant necesse
est.

Bbb

Video

* ἢ παρασῆματι.

Libri isti Pars Altera.

Video præterea in Codice MS. etiam hæc seqvi de eodem argumento, quæ in Meursiana editione incassum quæres, ego itaque in hoc loco cum versione mea, Lectoris ut spero veniâ, subjeci,

ΕΚ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥ ΛΕΟΝΤΟΣ
τῷ βασιλεύϊ.

Ἰσχυρίσω σοι ἔτι καὶ ἕτερον ναυτικὴν εἶδος στρατήγημα. Ὅταν μὲν εἰς τόπους λιμένας μὴ ἔχοιτας καὶ ψαμμώδεις τὴν δόρυβασιν μέλλης ποιῆσαι, εἰάν ᾔτω τύχει ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατηγίας, σάκκας πολλὰς γεμίσεις ἄμμου, καὶ τοῖς χοινίοις προσθήσεις, δὲ πᾶσιν δρόμων ἐκκρεμάσεις τὰς δεξιὰς οἰονεὶ ἀγκύρας, καὶ ἕτως τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσεις, εὐκόλως καὶ τὸν τόπον νυκτὸς ἐπελθὼν, πῶ βεβλημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις.

Πολεμίᾳ ποτὶ ναυτικὴν εἶδος μὲν δεικνύσας διωάμεως ναυτικῆς ὑποχωρῶν στρατηγὸς μηχανιστὴν πᾶσι ποιῶμεν. ὑποστρεφόμεναι πλέων καὶ πρυμναί, καὶ ἕτως βεβλησάτω δόρυβασιν τῶν πολεμίων. Καὶ γὰρ οὐ Φύγων ἀλλὰ Φυγομαχῶν ἐπίμης ἔξω τὰς ναὺς καὶ πάλιν ἐπελθεῖν τοῖς πολεμίοις καὶ πρῶραν, ἥ γε καὶ τέττε χρεία γένηται, καὶ τὰς πρώτας ἔχειν πρὸς αὐτοὺς. Καὶ γὰρ οὐδὲ θάρρησασιν ἐν τῷ κοιλάματι ἐπιστῆναι, πῶ κύκλωσιν ὑποχωρήσαντες.

Aliud præterea navalis expeditionis strategema tibi commemorabo. Quando veneris ad importuosa & arenosa loca, voluerisque ibi excensionem facere, si ita contingat navale bellum gerenti, faccos multos arena replebis, funibusque quantum eorum satis est suspendes veluti ancoras, ex singulis triremibus, atque ita quem vocant portum pelagium componens facile ad locum quem cupis de nocte accedes excensionemque quam voles facere poteris.

Si hostium classi dux cum copiis suis maritimis subducere se voluerit, in lunæ speciem navibus dispositis puppim versus illas propellet atque ita recedere ab hostibus conabitur. Ita enim non fugientis sed inter receptum pugnantis instar paratas habebit naves ad hostes prora invadendos si res ita tulerit, & proras hostibus servabit obversas. Neque illi facile in lunatam classem immittere se audebunt, veriti ne circumveniantur.

Clam

Clam habere te oportet in quas loca vel ad quas urbes classem emittere constitueris, ut nemo præscire possit, quo tendat navium excursio. Mandatum igitur consignabis scripto, illudque bene obsignatum constituto à te illarum præfecto trades, quod in mare delatus demum aperiat & quorsum cursus instituendus sit cognoscat. Ita enim consilium tuum hostibus latebit.

Bonum classis ducem perspectas habere oportet diversas quibus adversus gentem quamlibet uti convenit belligerendi rationes. Quando autem classis adversus hostem ducenda est, naves bene dispositas tutas conservabit à periculis, ventorum gnarus, & à tergo custodiam recte curabit, ne vel à natura loci, vel maris tempestate, vel ab hostibus afflictæ detrimentum capiant.

Navali prælio congregiendum, quando hostes vel naufragium fecerunt, vel à tempestate misere affecti laborant.

Ὡς ἐνταῦθα ἢ τῶν ἢ πύλων ἐκπίμπει μέλλει ναυτικὸν εἶναι, κρύπτειν τε δὲ καὶ τὰς τόπας καὶ τὰς πύλεις, ὥστε μηδεὶνα ἐγγινῶναι, πῶς μέλλει γινέσθαι ὁ κατάπλους. Ἐνταῦθα δὲ χράσθαι, καὶ σφραγισάμεναι αὐτὸ ἀσφαλῶς ἵπιδον τῷ καθισταμένῳ πλοῦ (ἢ ναυάρχῳ, ἵνα καὶ τὸ πύλας ἐξελθὼν, τότε λύσῃ τὴν σφραγίδα, καὶ μάθῃ πῶς μέλλει πορεύεσθαι. Οὕτως γὰρ ποιήσας λάθῃς τὰς πολέμους.

Τῷ δὲ ἀγαθῷ στρατηγῷ χρὲν εἶναι πρὸς πᾶν ἐθνὸν ἀρμοζομένῳ διαφύλαξ πρὸς ἑκάστου τὰς στρατηγίας ἵπποισθαι. Εἰδίποσι καὶ ναυαρχίας καιρὸς ἵππῃ, ἀκίνδυνον τὴν εἰς εἶναι πύλιν διαφυλάξει, ἔμπειρος δὲ τῆς τῷ αἵρεσιν κινήσεως, καὶ τὰς στρατηγίας δὲ, ἥτοι τὰς ὁποῦσιν φύλακας εὐτάκτως συναγεῖν, ἵνα μὴ ὑπὸ τόπας, ἢ ὑπὸ ζάλης θαλάσσης, ἢ ὑπὸ πολέμιων ἀναγκαζόμενοι φθίσκωνται.

* Ἐν ταῖς ναυτικαῖς μάχαις συνάπτονται, ἢ ὅταν οἱ πολέμοι ναυαγήσωσι, ἢ ὅταν ὑπὸ χειμῶνος ταλαιπωρωθῶσιν.

De aliis LEONIBUS, qui Græce scripserunt.

Cum Leonis Allatii diatriba de Leonibus non viderit lucem, age jacturam illam ex parte saltim levare, & de præcipuis hujus nominis, qui Græcis literis claruerunt, paucis agere juvat.

Bbb 2

Leo

• Idem jubet Leo pag. 346, edit. Meursii, n. 50. unde reliqua supplenda.

Leo Academicus, cui tribuitur dialogus *Aleyon*, qvi inter Platonis scripta legitur, ut dixi lib. 3. cap. 1. §. 41.

Leo Ægyptius de quo Augustinus 1. de consensu Evangelistarum c. 23, Numquid & Leo Ægyptius Poëta vel Academicus fuit, qui Macedoni Alexandro diversam quidem à Græcorum istorum Deorum originem, verum tamen ita prodit, ut eos homines fuisse declares. Leonis hujus opus respicitur à Clemente Alex, quando ab illo laudatur Λέων ὁ τὰ πρὸ τῶν καὶ τῶν Αἰγυπτίων Θεῶν πραγματευομένης. 1. Strom. pag. 322. Hyginus pag. 304. Sed de Hammonis simulacro Leon qui res Ægyptiæ conscripsit. Tertullianus cap. 7. de Corona: Si & Leonis Ægyptii scripta evolvas, prima Isis repertas spicas capite circumtulit. Idem videtur qvi ab Arnobio Leo Pellæus vocatur, & qvi cum Cosma Ægyptio citatur à Scholiaste Apollonii IV. 262. Λέων ἐν πρώτῃ τῶν πρὸς τὴν μητίαν. & cujus periplum laudat idem II. 297.

Leo Alabandensis, Rhetor. scripsit Svida teste κατὰ libros IV. Λυκία καὶ libris II. Τέχνῳ sive artem Rhetoricam, & quæ etiam inter Leonis Byzantii monumenta refert, de statibus Rhetoricis, & de bello sacro adversus Bæotos ac Phocenses.

Leo Armenius Imperator ab 11. Julii 813. ad 25. Dec. 820. cujus editum de abolendis imaginibus memoratur in scriptoribus post Theophanem pag. 18. 20. 62.

Leo Asianus, sive *Leo Car* (ὁ ἐκ Καρίας) inter scriptores Historiæ Byz. laudatur à Jo. Scylitze ac Cedreno, idemque videtur cum LEONE Grammatico, cujus χρονολογία τὰ τῶν νῦν βασιλέων περιέχουσα, ab initio Leonis Armenii Imp. ad Romani Lacapeni mortem sive ab A.C. 813. ad 949. (non 1013. ut scribit Caveus) subjecta fuit Codici Regio Theophanis, ex quo illum descripsit Jac. Goarus, & post ejus mortem Græce & latine una cum Theophane edidit notasque suas addidit Franciscus Combefisius, Paris. 1655. fol. Idem jam observavit Leoni hūc vix quicquam esse commune cum Anonymo illo continuatore Theophanis, quatuor librorum ante Basilii vitam auctore de quo supra p. 349. dixi, in reliquis continuatoribus pleraq; affinia, plerumq; etiam iisdem verbis concepta,

cepta, aut ex aliis alia facta, tantisper mutatis vocibus, ut alterum alterius usum laboribus necesse sit. Codicis MSti subscriptio * testatur absolutum volumen esse Anno mundi 6521. hoc est Christi 1013. ut recte Hanckius pag. 679. de Historiæ Byz. scriptoribus observat contra Vossium qui male retulerat ad A. C. 1321. Recentiore manu eidem Codici adscriptum Combesius teste: Λέων πρίντος καὶ Δὲ τῶν Κυβραίων ὁ Τζικάνδαλος, καὶ οἰκὶς αὐτῶν ὁ πρῶτος καὶ πρῶτος ἡμῶν βασιλεὺς. *Leo Præfectus atq; Dux Cibyrotarum* ** qui & Tzicandalus, potentissimique ac primi nostri Imperatoris (Constantini Porphyrogeniti) domesticus. Addidit etiam ex eodem Regio Codice & Leoni Grammatico præmisit Combesius ANONYMI Commentarium sive συγγραφήν χειρογραφήν extrema parte mutilam de rebus Leonis Armenii, Bardæ F. in cuius persecutione adversus Imaginum cultores, atque Synodo adversus Imagines A. C. 814. habita definit. pag. 428-442.

Leonis Bardæ, Protosecretis versus Jambicos MSS. memorat Labbeus pag. 134. Bibl. nova MSS. Ejusdem Oratio ad Imp. Andronicum Palæologum juniorem qui A. C. 1341. obiit, MS. in Bibl. Vindob. unde de hujus Leonis ætate constat.

Leo Bulgarorum Archiepiscopus, Latinorum acer adversarius, de cuius scriptis Caveus ad A. C. 1051. qui recte *Achridenum* sive *Acridanum* appellat, † auctoritate Sigeberti Gemblacensis cap. 147. de Scriptoribus Ecclesiasticis, quia Bulgarorum Archiepiscopi circa id temporis Achride sedem habebant. Vide quæ supra pag. 284. & 286. de Theophylacto. Contra hunc Leonem Acridanum scripsit Leo IX. Papa.

Leo, Leonis F. Byzantinus, Rhetor, Platonis discipulus, de quo Philostratus in vitis Sophistar. lib. 1. cap. 2. Plutarchus in præceptis Politicis pag. 804. Athenæus XII. pag. 550. Hesychius in Originibus
Bbb 3 nibus

* à librario ut videtur, non ab auctore.

** *Cybra* Plinio Carix est, etiam aliis Phrygiæ, quæ sunt regiones vicinæ. *Combesius*.

† *Leo Acridanus* à Leone Archiepiscopo Bulgaricæ male distinguitur in Indice Nesseliano MSS. Bibl. Vindob.

nibus CPol. pag. 49. seq. & Svidas, qui Aristotelis quoque discipulum à quibusdam traditum commemorat. Et fuit sane Leo quidam Byzantius Aristotelis discipulus, cujus filii Melantes & Pancreon heredes à Theophrasto instituuntur teste Laërtio V. 51. 53. 54. 55. 56. Sed idemne ille cum altero, an duos Leones in unum confuderit Svidas, non facile dixerim. Idem refert ejus scripta: 1) τὰ ἐφ' Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον libris septem: 2) Τευθευτικὸν sive Τευθευτικόν, de rebus Mysorum. 3) περὶ Βησαλίου, ita enim rectius in MSS. Paris. quam Βησαλίῳ, fuit enim de Bese oraculo de quo Ammianus XIX. 12. 4) τὴν ἱερὴν πόλεμον de bello quod Philippus gessit adversus Phocenses, qui oraculum Delphicum expilaverant, de quo Justinus VIII. 2. Hoc opus mox inter scripta Leonis Alabandensis Svidas memorat. 5) περὶ στάσεων quod vertunt de seditionibus, cum fuerit liber Rhetoricus de formandis statibus quaestionum, atque iterum statim à Svida inter scripta Rhetoris Alabandensis post πικύλω sive artem Rhetoricam commemoretur. 6) τὰ κατ' Ἀλεξάνδρον, quod non de rebus Alexandri Magni, (ante enim ejus imperium, Philippo adhuc superstite mortem sibi conscivisse Svidas scribit) sed de Alexandro proavo Philippi, Xerxis æquali accipiendum esse conjiciebat vir eruditissimus notis ad Philostratum p. 485. Cum vero de Alexandri illius antiquioris rebus vix usquam exstet memoria, verisimilius videtur Alexandrum M. innui, sed junioris cujusdam Leonis scripta prisco illi Byzantino Svidam parum in hujusmodi accuratum tribuisse.

Leo Car. Vide supra Alabandensis, & Asianus.

Leonis Centuripini Oratio in S. Jacobum Zebedæi F. Apostolum memoratur ab Allatio p. 113. de Simeonib⁹. Incipit: ὕλική μὲν αἰσθησις.

Leo Despotæ (nescio an Leonem Imp. CPol. hoc nomine designent) λέοντι. Ἐ διαπότις εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. MS. Lambec. III. pag. 36. Leonis Despotæ alphabetarium de futuro judicio. Labbeus pag. 196. Bibl. nov. MSS.

LEO Diaconus, Hist. Byzantinæ scriptor de quo supra pag. 353. Hujus *Orationem ad Basilium*, Imp. qui Joanni Tzimisci successit, MS. haberi in Bibl. Bodlejana testatur Caveus. Incipit: Ἐδοξέν μοι.

Leo Grammaticus. Vide Leo Asianus, & Siculus.

τύχῳ δὲ ἐνέτυχε Γεωμέτρῃ, καὶ ἔργον ἔχει Γεωμετρικῶν μαθῶν, καὶ μαθῶν ταύτῳ, καὶ τῶν δοτέρων ἐψηφίσαιτο ζητημάτων.

Leo Magister & Leo Peganius ab Allatio memorantur inter Melodos sive sacrorum Hymnorum auctores, quibus Ecclesia Græca utitur. Etiam Leonis Sapientis Imp. quod supra in ejus scriptis notare neglexi, *ἑσπερία ἰωδινά* undecim leguntur in Octoecho. Leo Magister idem cum Leone Patricio de quo mox.

Leo Mathematicus Byz. & alter *Medicus*, de quo supra p. 358. 366.

Leo Metapontinus, Pythagoricus, Jamblichō memoratus. Hic videtur esse Leo cui *Φυζικὸν* suum λόγον inscripsit Alcæmon Crotoniata. Laërt. VIII. 83. Idem forte etiam Leo, Neclidis discipulus, quem *σειχία* Geometrica scripsisse testatur Proclus in Euclidem lib. 2. pag. 19.

Leonis Patricii & Caniclei præfelli compendiosam expositionem MS. Græcam in Exodum allegat Allatius de Eugastrimytho capite 20. & expositionem similem in 1. librum Regum, capite 9. Exstatque integra hujusmodi expositio è Patribus & Theodorito potissimum in Octateuchum & quatuor Regum libros, nec non in Evangelia SS. Matthæi & Lucæ & in Epistolam S. Jacobi, MS. in Bibl. Vindobonensi. *Λέων Μαγίστρου, ἀνθυπάτου, Πατρικίου, & Μουσικῆς Ἰστορίας* &c. Lambec. V. pag. 61. & IV. pag. 147. seq. Vide & supra, Leo Magister.

Leo Peganius. Vide supra, Leo Magister.

Leo Pellæus, qui de Diis scripsit. Arnobius IV. p. 147. Et possumus quidem hoc in loco omnes istos nobis quos inducitis atque appellatis DEOS, homines fuisse monstrare, vel Agragantino Eubemero replicato, cujus libellos Ennius, clarum ut fieret cunctis, sermonem in Italum transtulit: vel Nicagōra Cyprio, vel Pellæo Leonte, vel Cyrenensi Theodoro, vel Hippone ac Diagora Meliis &c. Idem hic Leo Pellæus cum Ægyptio de quo supra. Dicitur autem Pellæus quod in Macedonia versatus cum Pellæo juvene, Alexandro Magno.

De Leone Philosopho Byz. dictum supra pag. 366.

Leo, Platonis discipulus qui cum Chione & Euxenone interfecit Clearchum Heracleæ tyrannum, ut narrat Memnon apud Photium. Cod. 224. c. 1. Alius de quo supra in Leo Byzantinus.

Leo cujus collectio præcipuarum prædictionum Vet. Test. de Christo MS. in Bibl. Vindob. Ἐσαν ἡ καὶ ἐκλογὴ ἐκ Διαφύρων βιβλίων καὶ προφητειῶν, φιλοπίνως ἐρανοδοῖα παρ' ἡμῶν ἔκδοται ἀπὸ τοῦ Λέοντος, ὅς αὖτε καὶ χειρὶς γέγραπται. Incipit: Ὅτι Θεὸς ὁ Χριστός. Ἱερμίας. Οὐ τὸ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀλλὰ λογισθήσεται ἔπρος πρὸς αὐτόν. Lambec. IV. pag. 206.

LEO I. ab 8. Sept. A. 440. ad 30. Octob. A. 461. Episcopus Romanus, cognomento Magnus, non quidem Græce scripsit, sed à me hoc loco non est prætermittendus, quoniam nonnulla ejus Græce è Latino versa feruntur. *Epistolam dogmaticam ad Flavianum* CPol. Episcopum, hæresia Eutychetis oppositam, & lectam in Concilio Chalcedonensi, Græce & Latine edidit Jo. Leuvenclavius ex Jo. Sambuci Codice; Basil. 1578. 8. cum legatione Man. Comneni ad Armenios. Hinc Gerardus Vossius Tugrensensis ad calcem operum Gregorii Thaumaturgi, Mogunt. 1604. 4. Prodiit deinde separatim cum Nic. Glaseri præfatione & Thaumaturgi doctrina de SS. Trinitate, Hamburg. 1614. 8. Idem Vossius præterea ex Sirleti Codice Græce & Latine adjunxit *Epistolam ad Leonem Thracem Imp.* contra hæreses Nestorii & Eutychetis, & testimonia SS. Patrum de Mysterio incarnationis Domini, à Leone Papa collecta. Cæterum omnium quæ latine exstant Leonis operum duas præstantissimas editiones debemus V. C. Paschasio Quesnello, quanquam * Indice expurgatorio proscriptas, Paris. 1675. 4. duobus Volum. & alteram Lugd. 1700. fol. De Leone ipso consulendi præter editores & qui Pontificum vitas, atque Annales Ecclesiæ condiderunt, Tillemontius Tomo XIV. memor. Eccles. Henschenius ad XI. April. T. 2. p. 14. seq. ne dicam de Lud. Maimburgii Historia pontificatus S. Leonis, quæ Gallice prodiit Hagæ Comitum 1687. 12.

Ccc

Leo-

* Vignolius Marvillius Miscellan. Historico literar. T. 1. p. 75. seq. *Le S. Leon du Pere Quesnel a été mis à Rome dans l'indice des livres defendus, à cause de quelques observations qui ont blessé la delicateffe de cette Cour. Quand le P. Quesnel apris cette nouvelle, il en écrivit au Cardinal François Barberin, qui l'honoroit de son amitié, & s'en plaignit comme d'injustice, qu'on lui faisoit. Cette Eminence lui répondit en deux mots pour l'apaiser: Ne vous sâchez pas, mon Pere, la censure de Rome ne gâte pas votre livre.*

Leonis II. ab A. C. 682. 19. Octob. ad 684. 23. Maj. Episcopi *Romani*, *Epistola ad Constantinum* Pogonatum, Imp. Græce versa legitur in Actis Synodi VI. sive Trullanæ, actione 18. sive ultima, T. VI. Concilior. edit. Labbei. De hoc Leone videnda Acta Sanctor. Tomo V. ad diem XXVIII. Junii pag. 374. seq. uti de *Leone III. Papa* Tomo II. ad XII. Junii pag. 572. sq. Hujus Leonis III. (quod annotare omisit Clarissimus Caveus) Epistolas decem ad Carolum Magnum (latine illas quidem ut cætera ejus non Græce exaratas) primus è MS. Codice Helmstadiensis Academiae edidit notisque illustravit Hermannus Conringius, Helmst. 1647. 4.

Leo Scholaisticus Byzantinus cujus librum de divinis & reprobis exstare in Italia scripsit Gesnerus.

LEO Siculus, *Grammaticus*, cujus *laudationem in Nestarium Patriarcham* CPol. (cui Jo. Chrysostomus successit) laudat Allatius libro contra Hottingerum pag. 174.

LEO Syppiota Patriarcha CPol. cujus mortem commemorat Nicetas pag. 58. in Manuele Comneno, qui imperare cæpit A. C. 1143. Hic est Patriarcha Στυπῆ, cujus ψήφισμα de nuptiis non prohibitis cum ea quæ fratris uxor fuit, memoratur in Enimundi Bonafidii jure Orientali I. 2. pag. 59. & in jure GræcoRom. Leunclavii lib. 3. p. 217.

Atque de Leonibus hætenus. Nunc scriptores Historiæ Byzantinæ recensere persequamur.

JOANNES SCYLITZES, patria Thracensis * sive ex Asia minore, varias in aula CPolitana dignitates obiit, ut Protovestiarii, inde Magni Drungarii Vigiliæ, sive præfecti Excubiarum, ac denique Curopalata: clarusque adhuc circa A. C. 1081. in quo desinit posterior pars ejus Historiæ.

I. Sunt qui eum ajunt *Synopsin Historicam* scripsisse *ab Orbe condito usque ad initium Alexii Comneni*, ita enim Nesselius parte V. p. 64. testatur eam MS esse in Bibl. Vindobonensi. Sed Lambecius II. p. 580. de eodem loquens Codice, docet quidem ante Scylitzæ Historiam

* Constantinus Porphyrog. lib. 1. de thematibus sive provinciis Imperii CPol. cap. 3. τὸ δὲ νῦν καλεῖται Θέμα πάλαι μὲν καὶ κατ' ἀρχὰς Ἀσία μικρὰ ὀνομάζετο, καὶ ὁ ταύτης ἀνδραγαθὸς Ἀσιάρχης ἐλέγετο. Meminit idem Constantinus alibi, & in Basilii Imp. vita c. 15. 16. Anna Comnena p. 429. Cinna-mbs lib. 2. Hist p. 40. edit. Tollii.

ria præfixam esse æque antiqva manu in septem foliis membranaceis exaratam Syllogen Chronologicam à creatione Mundi usque ad initium Imperii Alexii Comneni (cujus adminiculo Chronographia S. Nicephori Patriarchæ CPol. * & antiqva ejusdem latina versio quæ exstat in Anastasii Bibliothecarii Hist. Ecclesiastica, multis locis emendari possint & suppleri) sed Joannem Scylitzem esse auctorem ejus Sylloges neutiquam tradit, quin potius innuit illam esse Nicephori Patriarchæ, à Scylitza forte continuatam.

2. Protovestiarius cum adhuc esset Scylitzes, scripsit *Compendium Historiarum*, quod incipiens à Nicephori Imperatoris à Genicis (hoc est qui è generali Logotheta Imperator factus est) obitu sive ab A. C. 811. ad initium Imperii Isaaci Comneni A. C. 1057. ** Hanc priorem Scylitzæ *ixdo* vidit legitque & maximam partem in suum Compendium Historiarum retulit atque in eodem tempore nimirum A. C. 1057. desit æqualis ejus Georgius Cedrenus, † plagiarii tamen ideo non anumerandus, quia in limine operis inter scriptores quos secutus est, diserte Joannem Thracesium, Protovestiarium nominat. Hæc prima *ixdo* Græce nondum vidit lucem, sed exstat latine ex versione Jo. Baptiste Gabii, Venet. 1570. fol. (In Cavei Hist. literaria male excusum 1670.) apud Nicolinum. Rarius obvia est hæc editio, inscribiturque hoc titulo: *Joannis Curopalata Scyllitzæ Historiarum Compendium, quod incipiens à Nicephori Imp. à Genicis obitu ad Imperium Isaaci Comneni pertinet.* Ille vero Gabius nescio quare Jo. Baptista Gautorejus dicitur in Actis Eruditorum Lipsiensibus A. 1699. p. 160.

3. Ab eo tempore, & cum Cedrenus opus suum jam vulgasset, ac Scylitzes interim auctus esset Magni Drungarii Vigiliarum & Curopalatæ dignitate, Historiam suam iterato edidit, atque ad Alexii Comneni initia h. e. ad A. C. 1081. continuavit. Hæc secun-

CCC 2

da

* Speciminis loco ibi Lambecius ex illo codice emendatam exhibet Genealogiam Valentiniani Magni.

** Non 1067. ut bis legitur excusum apud Hanckium pag. 490. & 491. de scriptoribus Hist. Byz.

† Fabrotus præf. ad Scylitzen & Henschenius in Commentario de Theodora Imperatrice n. 90. & 97. in Actis Sanctor. ad XI. Febr. Scylitzen è Cedreno sua mutuatam contendunt. Casaubonus uter horum alterum exscripserit, dubius hæsit. Sed libenter assentior Allatio, Lambecio, Vossio, Jac. Thomasio, Hanckio, Caveo, aliisque viris doctis, qui Cedrenum non dubitant ex Scylitze profecisse. Quod etiam certum est omnino, siquidem Jo. Thracesium Cedreno laudatus nullus alius est à Joanne Scylitze.

da editio tum in aliis Bibliothecis Galliae & Italiae, tum in Bibl. Caesarea Vindobonensi occurrit manu exarata hoc titulo: Ἰωάννης Κηροπαλάτα καὶ γερονότος Δραγασεὶς τῆς βίβλης ἔσκυλίτζης ὀπιτομὴ ἱστοριῶν, δεχομένη ὑπὸ τῆς πλευτῆς Νικηφόρου βασιλέως ἔδοτὸ Γενικῶν, καὶ πλευτῶσα εἰς πλὴν ἀναγόμευσιν Ἀλεξίᾳ ἔ Κομνηνῶν. Hujus secundae editionis sola pars posterior, ab initio Isaacii Comneni sive ab illis temporibus, in quibus Cedrenus & prior Scylitzæ editio desierat, vulgata est ad Cedreni calcem ab *Carolo Annibale Fabrotto* Græce & Latine cum versione *Jo. Baptiste Gabii* hinc inde emendata & *Jac. Goari* notis, Paris. 1647. fol. Hanc posteriorem partem respicit Joannes Zonaras ubi de rebus Isaacii Comneni agens Thracesium laudat lib. XVIII. Annalium cap. 18. Præmisit Scylitzes Historiæ suæ præfationem quam à Fabrotto adjungi fuisset operæ pretium, & quam propediem edendam exspectamus à Clariss. Montfaucono in Notitia librorum MSS Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. In illa præfatione Scylitzes laudat scriptores †† quos ante se ait in Historia Byz. explicanda desudasse. Τὴν ὀπιτομὴν τῆς

†† Ut lector conferre cum hoc loco possit Catalogum similem scriptorum quos ante se in simili argumento versatos profitetur Cedrenus, verba ejus adscribam, præcipue cum insigne Joannis Thracessii sive Scylitzæ nostri elogium complectantur. Πολλοὶ τῶν πρὸ ἡμῶν Φιλοθέων ἀνδρῶν καὶ Φιλισόρων τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας ἐπραγματεύσαντο &c. Multi ante nos religiosi atque cognitionis rerum gestarum studiosi viri in compendium historiarum contrahere aggressi sunt. Nam & Georgius Monachus idemque Syncellus ab initio Mundi usque ad Maximianum & Maximianum Tyrannos temperduxit, & quo is loco desit, inde principium sumens Theophanes Confessor, obiit Nicephori qui de generali Logotheta Imperator fuit factus, Historiam suam finit. Post hunc etiam alii idem opus in manus sumserunt, ut Siculus ille & honoratissimus Psellus, ac præter hos alii. Caterum isti accuratam atque exactam temporum rationem non tenuerunt, neque aliud præstiterunt, quam quod nulla Regum enumeratione exposita quis cui in Imperio successisset docuerunt. Nam & Theodorus Daphnopates, Nicetas Paphlago, ac reliqui Byzantii, tum Nicephorus Diaconus Phryx, Leo à Caria, Theodorus Sida oriundus alterque Theodorus Sebastenus, Demetrius item Cyzicenus ac Joannes Monachus: horum quivis peculiari sibi proposito argumento (verbi gratia laudationem alius Imperatoris, alium Patriarcha vituperationem, alius amici predicationem) procul à nominatorum virorum sententia aberraverunt, ipsique inter se dissenserunt. Οὗ δὲ Πρωτοβεσιάρητος Ἰωάννης ὁ Θρακῆσις τὸ ἐπώνυμον, συντομωτέραν ἐνδιδόναι κατάληψιν τῶν ἐν διαφόροις συμβεβηκότων καιροῖς, τὰς τῶν ἀνωθεν λεχθέντων συγγραφέων ἱστορίας ἀναλεξάμενος, καὶ ἐγκατάσκευον ποιησάμενος τὴν γραφὴν, ἀπὸ τῆς τέλους ἤρξατο τῆς ἀπὸ γενικῶν Νικηφόρου, καὶ τὰ ἐμπαδὼς ἡ καὶ πρὸς χάριν λεχθέντα ἀποδιεπομήσε, γυμνήτε τὴν ἱστορίαν παραδέδωκεν. ἡμῖς

τῆς ἱστορίας ἀρίστε μετὰ τὰς παλαιὰς ἐπεπραγματεύσασιν &c. *Historiam per compendium post veteres illos quam optime tradiderunt Georgius (Syncellus) ab orbe condito factio initio in tyrannos Maximianum ejusque filium Maximinum desit. Theophanes vero illius sine sibi proprio instituto principio reliquisque temporibus breviter descriptis, cum ad Nicephori Imperatoris (Ἐδὸς Γενικῶν, cui Michael Rancabes A. 811. successit) obitum pervenisset, ibi sua finem imposuit narrationi. Deinde vero qui tali se studio dediderit, inventus est nemo. Aggressi quidem certe sunt aliqui munus hoc, ut Sículus Magister, & nostra ætate Philosophorum Princeps & amplissimus vir Psellus, & item alii, qui languidi in opere versati, & ab accurata rerum serie exciderunt. Nam Daphnopates Theodorus, Nicetas Paphlago, Josephus Genesius, & Manuel Byzantius, Nicephorus Diaconus Phryx, Asianus Leo, Theodorus qui fuit Sides præses, ejusque Nepos, atque ejusdem cognominis illius Ecclesia quæ est in Sebaste præfectus, & una cum his Demetrius Cyzici & Joannes Monachus Lydus, proprio sibi quisque proposito argumento - - longe ab illorum quos diximus mente aberrarunt. Hæc præfatio legitur latine in versione Gabii, Venetiis excusa, de qua jam dixi. Laudatur Scylitzæ Historia sæpius à Mich. Glyca ut supra pag 217. notavi, nec non à Theodoro Balsamone ad Concil. VI. in Trullo habitum can. 62. qvι χρονικὴν ἱστορίαν appellat, & à Manuale Calcea libro IV. contra Græcos T. XXVI. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 446. & 450. Hic est de quo in Gesneri Bibl. Joannes Scylax Constantinopolitanus, scripsit de Imperatoribus CPolitanis. Raph. Valaterranus. Citatur etiam in scholiis Cuspiniani.*

4. In Jure Græco Romano Leunclavii Francof. 1596. fol. libro II. pag. 132. seq. exstat hujus Joannis Scylitzæ notoria & consultatio de sponsalibus discidendis, ad Imp. Alexium Comnenum : ὑπὸ μνησίς & κηροπα-

Ccc 3

λάτῃ

ἡμεῖς δὲ τὰς τῶν ἐπελθόντων βίβλους τὰ εἰκότα συνελέξαμεν, προσθέντες ἡ ὅσα ἀγράφως ἐκ παλαιῶν ἀνδρῶν ἐδιδάχθημεν. Jam Joannes Protovestiarius cognomento Thracellus compendiosiore corum qua diversis evenerunt temporibus notitiam tradere conatus, supra commemoratorum scriptorum historiam accurate perlektis indeque in suos commentarios qua ad rem facerent collatis, ab exitu Nicephori qui de generali Logotheta Imperator factus est, initium cepit, repudiati- que qua ex animi commotione aut in gratiam alicujus scripta fuerunt, nudam histo- riam tradidit. Nos autem evolutis horum libri, indeque in qua ad rem faciebant collectis, adjecit etiam qua cum non essent scripta, ab antiquis hominibus tradita didiceramus &c.

λάτῃ καὶ μεγάλῃ Δραγγαρίᾳ τῆς Βίγλης Ἰωάννῃ δ' Ὁρακησίᾳ μὲν πλὴν ὧν
μνησθείας νεαρὰν γενομένη πρὸς τὸν αὐτὸν βασιλεῖα Κύριον Ἀλέξιον, οὗ
ἀμφιβολίας ὅτι ταύτῃ ἀναΦυεῖσθαι.

IX. ANNA COMNENA Porphyrogenita & Cæsarissa, soror Joannis Comneni, * Alexii Comneni Imperatoris & Irenes primogenita filia, nata A. C. 1083. atque extincto ante nuptias qui ipsi desponsatus fuerat Constantino Duca, uxor NICEPHORI BRYENNII Cæsaris A. C. 1137. defuncti de cujus libris quatuor commentariorum de rebus Byz. supra p. 343. dicere me memini. Avia suæ Annæ Dalassenæ sapientiam & eloquentiam prædicat lib. III. p. 86. ipsa utroque illo nomine celebranda merito, & laudata à Jo. Zonara lib. XVIII. c. 26. Annal. p. 305. qui etiam γλῶσσαν ἀκριβῶς Ἀθηναίῳσιν linguam exquisitè Atticissantem ei tribuit. De eadem Nicetas in Joanne Comneno cap. 3. ἥτις τῆς τῶν Ὁμηρικῶν πατρῶν ἐπὶ Φιλοσοφίας ἐδείκνυτο μέλημα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐρρῶθυμιο μάθησιν quæ omnium disciplinarum parenti Philosophiæ dedita & omnibus artibus erudita erat. Hinc & locum illi quem debebat inter mulieres Philosophas libenter dedit Ægidius Menagius, † alii hanc licet fœminam non dubitant ** præferre viris tantum non omnibus, quorum stylo Historiam Byz. conscriptam habemus. Exstat ejus acri profecto supra sexum judicio ac singulari elegantia conscriptum †† opus *Alexiados*, sive de rebus Alexii Comneni Parentis

* Hic Joannes post Alexium Patrem præfuit Imperio, quod Alexius cogitaverat Nicephoro genero & filiz Annæ tradere. Sed Nicephorus Annæ maritus placido & quieto Vir ingenio, noluit facere quod alius cupidine regnandi inflammatus fecisset, & Anna vehementer optasset quidem adeo, ut multum exposculetur etiam cum Natura, quod se fœminam, Nicephorum virum creasset. Vide Nicetam lib. 1. pag. 3. † In Historia Mulierum Philosopharum pag. 39.

** Vigneul Marville, Melanges d'Hist. & de littérature T. 3. p. 56. *l' Histoire Byzantine à son défaut, & un défaut très incommode au lecteur, lequel consiste en ce, que plus de la moitié des Auteurs de ce vaste recueil ne méritent pas d'être lus, excepté en quelques endroits assez rares, où ils ne se copient pas les uns les autres. Procope est presque le seul de ces Historiens qui ait de la dignité, & qui se soit formé sur les anciens, qu'il a judicieusement pris pour modèles. L'Alexiade d' Anne Comnène à son mérite particulier. C'est une Histoire polie, & qui va de pair avec l'Histoire d' Alexandre le Grand écrite par Quinte Curce.*

†† Cangius præf. ad Cinnamum. Confer Hancium de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 29. qui inter alia notat Jo. Michaelium, virum cætera eruditum & de Historia sacra atque externa meritissimum, cui ex Bodini verbis male intellectis, viri & scriptoris nomen fuit *Anna Alexina*, præf. ad syntagma Hist. §. 44.

tis sui, *libri* (non XX. ut numerat Bodinus cap. 10. de methodo Histor. sed) XIV. absoluti Manuele Comneno imperitante circa A. C. 1148. annum ætatis 65. ut constat ex lib. XIV. p. 447. seq. ubi testatur se usam commentariis virorum fide dignissimorum, qui Patris olim secuti militiam, postea Monasticam vitam sunt amplexi, neque tamen ex iis solis, quæ referret hausisse, sed diligenter cum iis quæ ipsa videndo & audiendo compererat, contulisse. Libris primo & secundo de rebus ante Imperium ab A. C. 1069. ab Alexio gestis, libro tertio ad decimum quintum ab initio ejus imperii A. 1081. ad obitum usque 18. Cal. Sept. A. 1118. differit, in illo enim Historiam finivisse, versiculi quoque Græci adscripti docent:

Λήξεν ὅπῃ βίῳ τοιο Ἀλέξιος ὁ Κομνένος,
Ἐντα καλὴ θυράτηρ λήξεν Ἀλεξιάδης.

*Finit ubi vitam Comnenus Alexius, illic
Nata quoque illustris finit Alexiadem.*

Libros octo primores *Græce*, lacunosos admodum ex Codice Augustano vulgavit cum notis suis *David Hæschelius*, Augustæ Vindel. 1610. 4. Totum vero opus, omnes nimirum quindecim libros è MS. Vaticano, & Barberino quem Holstenius cum Mediceo contulerat, Græce descripsit *Petrus Possinus* S. I. & cum versione sua & glossario, Hæscheliique notis vulgavit Paris. 1651. fol. Hinc Possinus præfat. ad Nicephorum Bryennium A. 1661. editum refert inspiciendum sibi post editam Alexiadem datum Codicem librorum Comnenæ, quem à Jac. Cujacio quondam acceperat Petrus Faber Sanjorianus, non paucis locis diversum ab eo exemplari ex quo editionem suam curavit, ut non modo lacunas supplere omnes, sed & diversas lectiones facile, bis mille in ora libri sui notare potuerit. Hujus Codicis non potuisse compotem fieri Tolosæ cum Alexiadem ad prælum concinnaret, queritur in præfat. ad Annam Comnenam, ubi & notas promittit & Comnenæ vitam è veteribus collectam manumentis, & notas in Alexiadem, & *panegyricum* Alexii coram à Theophylacto dictum, Alexiadis elegans compendium. *Subjicietur*, inquit, *Abacus Chronologicus*, & iidem libri quindecim partim universi recensentur ope Codicis Optimi, cujus recentissime nobis inopinata ostentata spes est (Cujaciani nimirum) partim in locis obscurioribus collatione aliorum scriptorum illustrabitur. Illæ Possini notæ &

& lucubrationes nunquam viderunt lucem, uti nec Jo. Frid. Gronovii doctissimi Viri, qvi A. 1643. ad Georgium Richterum * scripsit se Alexiadem Annæ Comnenæ doctissimæ & Atticissantis Principis nactum esse triplo auctiorem quam Hœschelius edidit: & ex cujus lucubrationibus! MSS. Jacobus Gronovius filius præf. ad Parentis opus de sestetertis, pro solita humanitate & elegantia sua scribit *se cum ægritudine observasse multis in locis satis absurde tractatam à Possino*. Vossius quoque lib. de Philologia cap. 2. §. 3. cum dixisset Annam Comnenam libris quindecim de gestis Alexii Comneni patris sui, doctrinam & facundiam suam pariter comprobasse, addit: *atque hoc magis patebit, ubi integrum opus ediderit Job. Fridericus Gronovius*. Cæterum bene est quod exstant eruditæ in Alexiadem notæ Historicæ & Philologicæ Caroli du Fresne sive Cangii, licet nullo MSto Codice, ad quem textum castigaret, usi, quæ prodierunt ad Joannis Cinnami calcem Paris. 1670. fol. Possini editioni præmissum breve Annæ Comnenæ elogium ex Lud. Jacobi à S. Carolo Bibliotheca illustrium fœminarum quæ scriptis claruerunt. Jac. Greseri refutatio alogiarum Annæ Comnenæ contra Gregorium VII. Papam, prodire Ingolstadt. 1611. 4.

ALEXII COMNENI versus politicos ad ἀνεψιὸν suum Alexium Spaneam MStos memorat Labbeus in Bibl. nova MSS. pag. 132. hinc constat de tempore quo Alexius Spanea vixit, quem inter scriptores dubiæ ætatis refert Clariss. Caveus, διδασκαλίαν ejus ὡς ἀνεψιὸν Venetiis à Christophoro Zanetto, sine anni notatione editam memorans.

Alexii Comneni *Novella de electione Episcoporum* Græce è MS. Bibl. Regis Christianissimi, cum Cotelerii versione prodiit in ejus Tomo II. monumentor. Ecclesiæ Græcæ p. 178 - 199. Paris. 1681. 4. *Norum Rationarium Imperii*, in Tomo quarto eorundem monumentorum sive in Analectis Græcis post Cotelerii obitum per Monachos Benedictinos editis ibid. 1692. 4. pag. 367 - 392. *Aurea Bulla* † *de donandis & rebus sacris non temere contrectandis nec in alios usus vertendis*

* Vide Epistolas Georgii Richteri p. 242.

† Ejusdem argumenti auream bullam à Manuele Comneno promulgatam memorat Jo. Cinnamus lib. 6. p. 161. quam Cangius in notis pag. 486. monet editam Anno ejus imperii XV, Christi 1158.

tendis legitur Latine in Bibliothecis Patrum edit. Paris. 1575. T. V. & 1589. & 1654. T. 3. & Colon. 1622. T. XV. & Lugd. T. XIX. pag. 957. & apud Baronium ad A. C. 1082. n. 10. sq. Græce vero & Latine in Jure Græco-Romano lib. 2. pag. 124. ubi & aliæ constitutiones occurrunt Alexii Comneni quidem pag. 123. 147. ISAACII COMNENI pag. 120. JOANNIS COMNENI pag. 147. MANUELIS COMNENI p. 149-167. ALEXII COMNENI Secundi pag. 167.

De *Isaacii Comneni* scholiis in Homerum, characteribus Ducum Trojan. & paralipomenis Homericis dixi lib. 2. cap. 7. §. 9. & lib. 4. cap. 30. pag. 413.

Manuelis Comneni Legatio missa A. C. 1170. ad *Norſesin* * *Catholicum sive Generalem Episcopum Armeniorum* ab Eutychis secta ad Synodi Chalcedonensis doctrinam (quæ res successu etiam non caruit) reducendum, exposita à legato *Theoriano*, in *Ἀλεξίης* sive Colloquio quod de religione cum Catholico illo habuit, quodque primus Græce ex *Jo. Sambuci* Codice descripsit & cum latina versione sua edidit *Jo. Leunclavius*. Basil. 1578. 8. adjunctis Leonis M. Epistola ad Flavianum, Damasceno contra Manichæos & Leontii ac Constantini Harmenopuli de sectis, ejusdemque Harmenopuli & Augustini atque Hilarii fidei confessione Græce & Latine. Recusum postea hoc Theoriani colloquium latine in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. XXII. pag. 796. Græce vero & latine in Auctario Bibl. Patrum curante Frontone Ducæo Paris. 1624. T. 1. pag. 439.

ANDRONICI COMNENI, qui ab mense Novembri A. 1183. ad Septembrem A. 1185. CPoli imperitavit, ** *Isaaci Comneni Filius*, Alexii nepos, *Ἀλεξίης καὶ τῶν Ἰουδαίων*, *Dialogus contra Judæos*, latine è Codice Sirleti versus à *Jo. Livinejo*, distributusque in capita LXIV. & à Petro Stevartio (cui Andreas Schottus eum transmisit) in tomo singulari Antiquæ Lectionis vulgatus Ingolstad. 1616. 4.

Libri ſci Pars Altera.

Ddd

atque

* Theorianus in legatione: καὶ χαιρετίσαντες τὸν Καθολικὸν τὸν Ἀρμενίων κύριον Νορσέσιν. Hic Caveo nescio quæ ratione *Norſesin* appellatur, Allatio pag. 668. de consensu utriusque Ecclesiæ, *Norſesin*. Nescio idemne Theorianus Philosophus, cujus Epistolam ad sacerdotes montana loca incolentes de jejunio Sabbati, Divina communione, conjugio Sacerdotum & non radenda barba allegat Allatius lib. de purgatorio pag. 690. 822.

** Vide Comnenorum tabulam Genealogicam in Cangii familiis Byz. pag. 169. seq. (de Anna Comnena pag. 176.) & ad Cinnamum pag. 180. seq. & apud Lambecium lib. V. pag. 170.

atque inde in Bibliotheca Patrum T. XIV. edit. Colon. 1618. & T. XXVI. edit. Lugd. pag. 39. Græce MS. in Bibl. Vindob. ut testatur Lambecius lib. V. pag. 169 seq. ubi refellit Sirletum qui hunc Dialogum putavit non ab ipso Andronico scriptum, sed jussu ejus compositum ab Euthymio Zigabeno. Sane in versibus Græcis Codici MS. præmissis diserte legas opus scriptum ab Andronico, & Nicetæ Choniata testimonio constat Andronicum fuisse *γραμμάτων ἔμπειρον, καὶ αὐτὰ σὺν τῷ φέροντι αἰεὶ τῷ Πνευματικῷ Πάτρει τὰ Ἐπιστολά.* Porro Livineji argumentum quo dialogum hunc A. C. 1327. scriptum disputat, & quo moti fuerunt viri docti ut Andronicum Palæologum ejus crederent esse auctorem, facile refellitur. Ait nempe Livinejus scriptorem annos Judaicæ captivitatis computare 1255. quibus si addas 72. à Christo nato ad Titi triumphum, fiunt 1327. Sed Andronicus c. 41. Judaicam captivitatem non numerat ab excisis per Titum Hierosolymis, sed ab captis à Pompejo, & ab Aristobulo in triumphum ducto, ut patet ex capite 39. *Nam regnante Aristobulo Judæorum Principe Romani & sacram Urbem corrumpere, & Israëlitarum Gentem una cum Principe Aristobulo & liberis, mancipio cepere. Ex quo tempore Vatisinium omne & regnum atque Pontificium pessum iit, Herode extraneo Israëlitis ab Romano Rege impoſito, & augusta veste amictō.*

*INDEX Scriptorum & aliorum quorundam in Alexiade
Anna Comnena memoratorum.*

ad paginas editionis Parisiensis.

- A**lexandrinus Ægyptius Genethliacus 164. infra, Elevationis.
Alexii Comneni *Χρυσόβουλον* sive aurea bulla Matris auctoritatem confirmans 83.
Amphion & Zethus, Epidamni restauratores 99.
Aristotelis libros & dogmata interpretatus Italus Philosophus 145.
147.
Armenii in Synodo CPol. damnati 270.
Basilii Bogomilorum antesignanus. 487. seq. lapidatus à Satanicis & aliis demonibus. 489.
Basilii Byzantii præfectus, de cometæ significatione ab Alexio Comneno consultus. 355.
Blæsus Manichæus. 187.
Blanchernita in Synodo CPol. damnatus. 270. Bogo-

- Bogomilorum hæresis, Manichæorum & Massilianorum dogmatis subscribens. 486. seq.
- Nicolaus Callicles, Medicus Imperatoris. 496. 497.
- Catananges Astrologus. 165.
- Elevtherius Alexandrinus Astrologus. 164. 165.
- Chalcedonensis Synodus. 31.
- S. Demetrii Thessalonicensis templum & unguentum scaturiens. 60.
- Demosthenes Rhetor. 76.
- Didymus tamen cæcus, perspicacia mentis Musicam & Geometriam ad plenum didicit. 266.
- Enthusiastæ. 270.
- Eudoxus ἀστρονομικῶτατος. 164.
- Euripidis Alcestis. 8. ejus dictum εἰς τὸν τορῶνιδος. præf.
- Euthymii Zygabeni panoplia dogmatica jussu Alexii Comneni scripta 490.
- Gregorium Genesium, Annæ Dalassenzæ aviæ suæ ab Epistolis, memorat Anna Comnena III. p. 88.
- Homerus præf. & p. 159. 191. 271. 292. 353. 381.
- Jamblichi dogmata exposuit Italus Philosophus. 147.
- Jasitæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
- Joannes Italus 143. Mich. Pselli discipulus. 144. Dialectices peritus. id. ὑπὲρ τῶν φιλοσόφων CPol. 145. Aristotelis & Platonis libros interpretatus est. 145. Porphyrii, Jamblichi, Procli 147. Falsa ejus dogmata percussa anathemate. 149.
- Leo Chalcedonensis Episcopus. 16. 129. 130. 199.
- Manetho Apotelesmaticus. 164.
- Georgius Manganes, Alexii Comneni scuriba. 60. 63.
- Manichæi. 131. vide Bogomili, & Pauliciani.
- S. Maximi Philosophi & Martyris scriptorum lectione delectata Irene Augusta. 147.
- ὁ μελωδός (forte Cosmas) 492.
- Michael Pantechnes, Medicus. 497.
- Nicephori Bryennii Commentarii. præf. & pag. 9. 191. 271.
- Nicephori Diogenis, excæcati studium in libris ac præsertim in Geometrica disciplina positum. 266.
- Nicolaus Patriarcha CPol. 273.
- Nilus Itali Philosophi erroribus subscribens. 269. seq.
- (Parasceviotes. 489.

- Pauliciani Manichæorum vestigiis insistentes. 154. dicti à Paulo quodam Callinices filio. 451.
 Petrus cui revelata lancea qua Domini latus perfoctum. 326.
 Pholus Manichæus. 457.
 Pisanus Episcopus, (Dagobertus) 335.
 Plato Philosophus. 164. 451. Ejus libros & dogmata interpreta- tus Italus Philosophus. 145. 147.
 Polemonis Rhetoris $\rho\omicron\iota\zeta\epsilon$ sire stridor in dicendo. 271.
 Porphyrii dogmata exposuit Italus Philosophus. 147. ejus $\pi\epsilon\pi\iota\delta\epsilon\chi\omicron\nu$ 451.
 Procli dogmata exposuit Italus Philos. 147.
 Mich. Psellus. 144. Itali, ingrati discipuli Præceptor. ibid. post de- tentionem Byzantio egreditur, cui Italus in dignitate $\epsilon\pi\iota\tau\epsilon\phi\iota\lambda\omicron\varsigma$ succedit. 145.
 $\rho\alpha\iota\kappa\tau\omega\rho$, Monachus. 28.
 Salomo Ioannes, Itali Pphilosophi discipulus, 147. 361. 362. 379.
 Sappho. 490.
 Serbliæ, Itali Philosophi discipuli. 147.
 Sethus Astrologus. 163.
 $\epsilon\upsilon\mu\pi\alpha\sigma\alpha$ Στοά καὶ Ἀκαδημία εἰς πωτὴν συνεληλυθῆαι. 271.
 Tragœdia. præf. respicit Sophoclis Ajacem flagelliferum & Euripi- dis Hecub. v. 518.
 Jo. Xiphilinus Patriarcha CPol. 75.

IX. JOANNES CINNAMUS a) (ita enim rectius quam à Labbeo *Sinnamus* scribitur) Grammaticus βασιλικός, hoc est nota-

- a) Cinnamum vocat Codex Vaticanus, & Nicetas Choniates Κίναμον Ἰωάννην in An- dronico Comneno lib. 2. cap. 5. ubi refert in Imperatoris hujus præsentia qua- dam cum dixisse de verbis Christi Joh. XIV. 28. *Pater major me est*, quæ Androni- cus ægerrime tulit. Aliis porro Cinnamis quos Cangius & Hanckius commemorant, ut sunt 1) Cinnamus tonsor apud Martial. VII. 63. idem ut volunt de quo Ju- venal. I. 24.

*Patricios omnes opibus quum provocet unus,
 Quo tendente gravis juveni mihi barba senabat.*

- 2) Cinnamus de quo inscriptio vetus apud Gruterum p. DCIX. 9. RELIQUIE CIN- NAMI, TI. CÆSARIS AUG. FAUSTIANI. 3) Cinnamus, Imperialis Spatha- rius & Judex Juvenaciæ, pater Pandonis Clerici, cujus mentio in diplomate Joan- nis

notarius b) in aula CPolitana scripsit post Manuelem Comnenum A. C. 1180. extinctum c) *Ἐπιτομὴν τῶν κατορθωμάτων τῷ μακαρίτῳ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Κομνηνῷ compendium de rebus gestis Joannis Comneni* (qviab A. C. 1118. ad 1143. imperitavit) *libro I.* Deinde *ἀφήγησιν τῶν πραχθέντων τῷ αἰοιδίμῳ υἱῷ αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ καὶ Πορφυρογενήτῳ Κυρίῳ Μαννῆλ τῷ Κομνηνῷ, uberiorem enarrationem de imperio & rebus gestis, quibus auctor ipse magnam partem interfuit d) Manuelis Comneni, Joannis F. libro II, III, IV, V, & VI.* Tot enim in Codice Vaticano qvi
Ddd 3 tem-

nis Archiepiscopi Barenfis circa A. C. 851. apud Ferdinandum Ughellum in Italia sacra, in Episcopis Juvenacensibus. 4) Cinnamus sacrarum largitionum Comes de qvo Jo. Cantacuzenus III. 36. Hist. 5) Cinnamus Mysticus, ex principibus auxilæ, & Isaaci Panhybersebasti Collega, de qvo idem III. 89. 95. & 97. Mich. Psel-lus apud Allatium de Simeonibus pag. 150.

Τοῖς ἐν πνέσει καὶ συνκισωμένοις,
 Συγκλητικοῖς, ἀρχαῖς τῆς Ἐκκλησίας,
 Βασιλεῦς, Προκοπίοις τε Κιννάμοις πλέον &c.

His inquam Cinnamis plures alii addi possunt ex Gruteriano Inscriptionum opere : nec non Leo Cinnamus Calligraphus A. C. 1276. de qvo Combefisius ad scriptores post Theophanem pag. 301. Montfauconus in Palæographia Græca pag. 61. 66. & Boivinus ad Gregoram pag. 804. De eodem Petrus de Marca in diss. de decreto Papæ Vigili pro confirmatione quintæ Synodi §. 1. ubi male vocatur Leo Cinnomus, in editione certe Francosurtensi, qvæ mihi jam ad manus. *Cinnamorum, inquit Allatius, familia ad hac usque tempora, non contemnenda in Græcia agnoscitur, Sinnamorum nulla est : quæ etiam si esset, cum illa Historia Cinnamum præferat auctorem, frustra operam ludunt qui aliter proferunt, posterioris exscriptio in incuria decepti.*

- b) Vide Hanckium lib. 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 30. Cangini præf. ad Cinnamum, atqve in utroque glossario, voce Grammaticus. Ita hoc vocabulum etiam accipiendum supra in Leone Grammatico.
- c) Hoc Cinnamus ipse perspicue innuit, qvi lib. 1. cap. 1. testatur se scripturum res gestas à duobus Imperatoribus, quorum alter (Jo. Comnenus) nobis necdum natis discesserat, alter (Manuel Comnenus) nostra ætate & floruit & extinctus est, filio (Alexio) adhuc impubere, imperii herede relicto. ὧν ὁ μὲν ἐφθῆ πρό τῆς εἰς τὸν βίον ἡμῶν προόδου τὸ ζῆν ἀπολιπών. ἄτερόν δὲ ἡκμασέ τε ἐφ' ἡμῶν, καὶ ἀπῆει τῷ βίῳ τὴν βασιλείαν ἀνήθῳ λιπὼν τῷ παιδί.
- d) Eodem loco Cinamus refert se vixdum adolescentem Manueli Comneno operam suam addixisse, & susceptis ab eo plurimis in utramqve continentem (occidentem & orientem) expeditionibus præsentem adfuisse. Τὰ μὲν τῷ Μαννῆλ ἔκ οἶδός εἰ τις ἐμὲ κάλλιον ἐξισοῦσά γε ἔχει. Ἐπεὶ καὶ ἔπα μειρακίῳ γε ὄντι μοι πλείους συνεκδοκημέναι ὥς τῶν εἰς ἡπείρον ἐκατέραν συνέβαιεν ἐκστρατειῶν.

tempore captæ à Turcis CPoleos scriptus est, & in editione Parisiensi numerantur, quanquam Tollius in sua editione ex tribus posterioribus libris unum, tres priores mole etiam excedentem fecit. Liber quintus incipit pag. 207. edit. Tollii à verbis ὀλίγω ἢ ὕστερον. Liber sextus pag. 207. à verbis ἤδη ἢ καὶ Ἰωάννης ὁ Δάκας. Hic sextus sive postremus extrema parte mancus est, nec constat septimum tantum, cujus initium in MS. legi Allatius testatur, an plures etiam libros Cinnamus adjunxerit, Historiamque, ut est perquam simile veri, ad obitum usque Manuelis Comneni, hoc est ad A. 1180. perduxerit, quæ enim exstat ejus Historia, desinit in apparatu ad obsidendam Iconium A. C. 1176.

Post Alexiadem voluit Cinnamo quoque edendo operam suam addicere *Petrus Possinus*, ut ex Simonis Wagnereccii literis 1648. 29. Maji datis apud Allatium pag. 139. de Simeonibus didici. *Cinnami*, inquit, *editionem Possinus noster nunc adornat.* Sed & *Allatius* ipse libro de Psellis A. 1634. edito pag. 24. scripserat in *Cinnamo vertendo illustrandoque diu sese exercere.* Nec Possini tamen nec Allatii editio prodit, licet Cinnamum curante Possino editum tradat Kœnigius in Bibl. Sed primus *Cornelius Tollius*, quam præfatione ad Palæphatum A. 1649. de Cinnamo vulgando dederat fidem exsolvit, illumque scriptorem ex apographo *Is. Vossii*, qui ex Codice Vaticano * descripserat, Tollioque ut ederet donaverat, Græce cum versione sua notisque vulgavit Trajecti ad Rhenum 1652. 4. Postea *Carolus du Fresne* Tollii editionem recensuit, opus non in quatuor, sed ex MS. Codicis fide (quem tamen ipse non videtur inspexisse, neque in Græcis ad illum castigandis operam posuisse) in sex libros digessit, libros capitibus distinxit, Tollii versionem pluribus in locis castigavit, notisque ejus omisis quod nihil fere ad Historiæ Cinnamicæ illustrationem aut locorum difficultium emendationem contineant, novas ipse Historicas & Philologicas adjunxit, & cum notis suis ad Nicephorum Bryennium & Alexiadem, & cum Pauli Silentarii descriptione templi S. Sophiæ Græce & Latine edidit è typographia Regia Paris. 1670. fol.

Dictio hujus scriptoris ab omnibus celebratur pura ac tersa, & Xenophontis, quem initio operis laudat, æmula. Meritoque Reinesius in Epistolis ad Bosium pag. 119. ait eum se probare *non tantum ob stylum qui gravis, purus, tersus, & sæculi quo vixit auctor, plane insolens, sed & ob res: tangit enim subinde gesta Imperatorum Occidentis, quæ apud Historicos*

* Meminit Vossius pater lib. IV. de Historicis Græcis pag. 492.

ricos ejus temporis sive Italos sive Germanos frustra quæras. Loca quædam in illo scriptore illustrat pag. 126. sq. ubi addit optime fecisse Tollium, si Chronologiam suo scriptori addidisset & Genealogiam illustrium Personarum, quarum facit mentionem. Prius illud etiam in Parisiensi editione desideratur, etsi illud jam si quis aggredi velit, facile illud queat perficere ex præclarissimi Cangii observatis. Scriptores nullos allegat Cinnamus nisi Procopium lib. V. pag. 127. (edit. Tollii 237.) videturque illum præ cæteris imitatus, non modo dictione sed etiam sententiis, in quibus est quod Divinæ providentiæ, quam stolidi mortales fortunam appellant, omnia non uno in loco * tribuit, & quod lib. VI. p. 150. (edit. Tollii 278.) ubi controversiam Theologicam à Demetrio Lampeno motam enarraverat, subjungit sibi semper ita visum, naturam DEI ** curiosius inquirere nefas utique esse mortali. Ἐγὼ δὲ ἐκείνῳ πρὸς τῶν τοιούτων αἰεὶ φρονῶν Διατετέλεκα, ὅτι δὴ φύσιν Θεῶν πελυπραγμονεῖν ἀνθρώπων ὄντι ἐκὼν ἀνέγκλητον. Ad ea quæ de Monacho Niphone Bogomilo narrat lib. 2. pag. 36. seq. conferendus Allatius de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 669 seq. qui pag. 683. sq. exhibet etiam sententiam de Patriarcha CPolitano Cosma deposito A. C. 1144, quod cum Niphone faceret.

Manuelis Comneni Imp. ἀγχίστιαν singularem, quæ abstrusissimas controversias & ex Aristotele proposita argumenta promte dissolverit, & difficilima Scripturæ explanarit, laudibus effert lib. VI. pag. 148. & pag. 169. 170. ubi & τὸν Σιλέντιον ejus λόγον celebrat, hoc est Orationem sacri argumenti, cum silentio in confesso Optimatum auscultatam, de qua plura Cangius in notis & in utroque glossario. Nicetas de eodem Manuele lib. VII. cap. 5. καὶ ὁ βασιλεὺς τοιγαρὶν ἔτῃ ἐν γλῶττιαν εὐτυχηκῶς &c. Hic quidem Imperator natura facundus & suavis sermonis affluentia ornatus, non elegantes tantum Epistolas scripsit, ἀλλὰ καὶ κατηχητικὰς ὡδὲν λόγους, ἃς φασὶ σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν, sed & catecheticos elaboravit sermones, & publice recitavit. Testatur etiam Cinnamus lib. IV. cap. ult. se vidisse Imperatorem manu sua venas secantem & medicamenta præbentem ægrotis, additque multa Asclepiadarum scientiæ antea incognita ab ejus studio & inventione accessisse, quæ in Nosocomiis publicata ab omnibus deinceps possint cognosci. Denique inducit illum adversus
tota

* pag. 23. 155. 232. edit. Tollii.

** Confer quæ à Procopio notavi supra pag. 149.

tota hostium agmina pugnantes solum & vincentem lib. 2. pag. 28. seq. 34. seq. & lib. 5. pag. 112.

Lib. IV. pag. 102. mentio de Basilio Diacono, qui hæreses calumniam levissima de causa viris præstantissimis impexit, atque inter alios Michaëli Evangeliorum in templo Sophiae interpreti & Nicephoro Basilacio * Rhetori: qui vicissim Basilii dogmata reprehendenda captarunt, ipsumque & suffragantem illi Soterichum Pantevgenum ** Episcopum Antiochenum designatum & singulari libro, quo Platonis in Dialogis similitudinem referebat, dogma suum propugnare ausum Sacro munere depulerunt.

Pontificis Romani arrogantiam graviter perstringit lib. V. pag. 127. seq. indigne ferens eum sibi vindicare potestatem creandi Imperatores, & Majestatis eorum tam exignam rationem habere. Οἷον γὰρ, inquit, οἷον ἡ Ρώμης ἀρχὴ &c. *Qualem enim quantamque rem, Roma principatum scilicet, barbari sædæque mancipia cauponantur, eoque illic à multis tempestatibus neque Pontifex maximus, neque Augustus fuit. Iste enim, qui imperatorio nomine superbit, præter decorum tanta persona, pedes ipse pontificem equitantem propter cursitat, & tantum non equi ejus curator est: hic vero istum talem imperatorem vocat, & pari cum principibus nostris honore vult censerī. Lepidum caput, quomodo & unde tibi jus factum est Imperatoribus Romanis*

* Ἦν τις Λευιτῶν ὡς διακόνους καλεῖσθαι &c. *Erat quidam Levitarum quos nos Diaconos vocamus, nomine Basilii. Hic ad explicandum plebi in omnibus ubicunque cælibus Verbum Divinum constitutus, cum alios qui vel tantillum offenderant, in illis concisionibus novarum & ambiguarum sententiarum arguere, καὶ δὲ καὶ Μιχαὴλ καὶ Νικηφόρον, ἐπίκλησιν Βασιλάσιον, ὧν ὁ μὲν Ῥητορικῆς εἰς τὸδε καιρὸν κατηχητὴς ἐτύγχανε ὧν, ὁ Μιχαὴλ τὰ ἱερά τε ἐπὶ τῇ τοῦ Σοφίας ἱερῇ διεξηγήτο τῶν Ευαγγελίων ῥητά. Ἄτερθον δὲ εὐδόκιμον ἄλλατε τῶν ἐν λόγοις ἦν, καὶ δὲ καὶ λόγων ἀγαθὸς δημιουργός, ἀμέλει γὰρ καὶ πολλὰ τῶν κατὰ Ῥητορικὴν μεμελετητῶν αὐτῷ δεξιῶς. tum essiam Michaëlem & Nicephorum cognomento Basilacium, Rhetorices ea tempestate doctorem. Michaël sacros Evangeliorum sermones in Sophia templo interpretabatur, aliter vero celeberrimus inter eruditos & orationum insignis artifex, adeoque multa in Rhetoricam erat egregie commentatus. De hoc Nicephoro Basilacio sive Basilaca dixi supra lib. IV. cap. 30. pag. 411.*

** Σωτήριχον ὃ Παντεύγενον ἢ ἐπίκλησις ἦν, ἀνὴρ κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον σοφίας καὶ λόγων δεινότητι τῆς ἀλλοῦς ὑπερβαλὼν, ὃς καὶ τῆς Ἀντιόχειας τὸν θρόνον λαχὼν ἔτι χειροτόνητο. Ὁ τοίνυν Σωτήριχον ἔκ ἀπὸ γλώσσης μόνον καὶ σώματι δόξῃ τῇ ἐκείνων παρίστατο, ἀλλὰ δὲ καὶ καλὸν τι χρῆμα λόγου συντάξας, οἷον ἐκείνον ἐξαιρίαν τινὰ πρὸς Πλάτωνα ἐν διαλόγοις ὁμοιότητα ἴσχωσαν, πολλὰ ἐν τῷ τῷ λόγῳ συνεφόρησεν ἄτοπα, δι' ἃ περ αὐτοῖς τὴν τῷ θρόνῳ καθάρσειν ὑπέστη. Confer Allatii præfat. ad excerpta Rhetorum.

manis pro stratoribus utendi? sed cum neutiquam id usquam acceperis, & tu Pontificem, ille Imperatorem, mentimini. Tu enim, qui Byzantinum Augustum solum diffiteris esse solum Romanum, dic mihi, quo tandem auctore * Papa dignitatem sortitus es? Unus est, qui hac statuit ac decrevit, Constantinus, primus inter Imperatores Christianus. Qui ergo alterum quidem institutum ejus libens accipis (thronum dico & dignitatis inter episcopos excellentiam) alterum vero conculcas & rejicis? Aut utrumque accipe, aut etiam altero cede. Sed metum est, inquit, Imperatores creare ac designare. Sane, quatenus manus imponis, quatenus consecras: hæc autem spiritalia sunt: sed non est tuum, imperium Imperatoribus abrogare, & istiusmodi res novas moliri. Nam si vestrum erat transferre imperium, quare non olim de illo, cum Romæ esset, aliter statuisti? sed alterius id facientis invitus atque ingratis constitutioni acquievit iste, qui tunc temporis vestræ Ecclesiæ præsidebat. Tu vero incurris offendisque inte ipsum, & nescis te tibi ipsum esse contrarium. Quorum enim non multo ante, Imperatori gratificatus, ne alloquia quidem & appellationes accipiebas, quod neque licebat; quos stratoribus accensueras; eos nunc nescio quo pacto facis Augustos: & illum, de quo & per quem & sub quo thronum nactus es, non dico barbaro, sed tyranno, sed servo homini parem ponis. Sed, ais, tyrannide opprimor, sed vi cogor. Non habet locum prætextus. Hæc & non multo ante Imperatori Manuelli scis quæ pactus sis; & si inficias iveris, ac libelli prædicant, qui literas tuas paginis exceperunt. Caterum vernilitas hæc est, ratioque agendi indecens atque illiberalis, & coturni instar adaptas te vicissitudinibus fortunæ, & cum temporibus mutaris. Iterum hæc longius, quam chroniciis convenit commentariis, exsecuti sumus.

NICETAS ACOMINATUS, Colossensis sive Choniates
(Colossæ enim Phrygiæ Civitas seqvioribus temporibus Chonæ dictæ
Ecc sunt)

Libri sti Pars Altera

* Infra pag. 132. ἔδει γὰρ αἰεὶ ὅτι μὴ βασιλεῖ Ῥωμαίων ἀρχιερεῖα προβεβληθῆαι τῇ Ῥώμῃ ἐφεῖται. Τοίνυν καὶ ἐξ ὅτι ὀλιγωρεῖ τῶν ἐν Βυζαντίῳ βασιλέων τὸ τοιούτων ἀπεσβῆκει ἔθῳ, ἔδεις ἔδιναι ἐν Ῥώμῃ ἀρχιερεῖα καθεῖσθαι, αἰτ' Ἐπισκοπικῶν συνόδων καὶ τῇ κατὰ τὴν Ῥώμην ἀρχιερατικῇ ταῦτα ἐτελεῖτο. Nullus alius nisi Romanus Imperator creandi Roma Pontificis jus habet. Ex quo igitur Byzantinorum Imperatorum contemptus morem cum solvit, nemo quenquam Roma constituit Pontificem, sed in per Episcoporum & Romani cleri Antistitem Concilium creabatur.

sunt) magnis dignitatibus a) in aula CPolitana functus est, verum capta à Latinis A. C. 1204. CPoli Nicæam cum uxore gravida, liberisque profugus ibi diem obiit supremum non ante annos postremos Henrici Græcorum Imperatoris, defuncti A. 1216. Vitam hujus Nicetæ scripsit frater Germanus majorque natus sed illi superstes *Michaël Acominatus* b) Metropoli Atheniensis in Monodia sive lamentatione super ejus obitum, quæ Græcè c) nondum prodiit, latine vero exstat ex *Petri Morelli* versione una cum libris *Historiarum* edita Paris. 1566. fol. & in Corpore Hist. Byzantinæ Zonaram, Nice-tam, Nicephorum Gregoram & Laonicum Chalcondylem latine complectente Francof. 1568. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugdunensis T. 25. pag. 180. Aliud ut videtur Encomium Nicetæ Cho-

- a) De illis fuscè & accurate Hanckius. Pleræque exprimuntur in titulo Operis Historici: τῶν λογοθέτων τῶν σεκρετῶν, καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεως, γεγονότων δὲ καὶ ἐφόρων καὶ κριτῶν τῶν βηλῶν, καὶ προκαθήμεναι τῶν κοιτῶν κυρίαι Νικήτα τῶν χωνιάτων ἱστορία ἀρχομένη ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν βασιλέων Κυρίαι Ἰωάννη τῶν Κομνηνῶν καὶ ἡ Κυρίαι Ἀλεξίῳ. Confer quæ infra in Indice scriptorum à Niceta laudatorum.
- b) Hujus quoque Michaelis Choniatæ *Historiarum fragmentum* Græce in folio Codice antiquo chartaceo XXVI. Historico Bibliothecæ Vindobon. folia quinquaginta septem implens memorat Nesselius parte V. p. 15. Ejusdem Choniatæ *Homiliam in ramos palmarum* è MS. Bibl. Mazarinianæ latine vertit ediditque Combefisius in Bibl. Concionatoria, Tom. III. *Tractatus de Civitate & Oratio qua Athenas suæ ætatis longe dissimiles ab prisca illa Athenarum urbe demonstrat*, Græce MS. in Bibl. Regis Christianiss. teste Labbeo Bibl. nova MSS. pag. 74. & 135. In Bibl. Bodlejana inter Codices Baroccianos n. 131. habetur Michaelis Metropolitæ Atheniensis *protheoria*, incipit Φιλολόγῳ ὁ τῶν βιβλίων. *Oratio habita Athenis*, quæ incipit: τὸν μὲν δὴ προσήκοντα. *Catechesis prima*, initium: τῆς τὰ. *Sermo in media Quadragesima*, init. καὶ ὁδοιπόρῳ ἐρθίαν. In *festo Palmarum* (eadem quam à Combefisio versam dixi) incipit: ὁ μὲν προφητικώτατος ἐν βασιλεῦσι. *Alloquium Nicephori Prætoris*, init. τίς λαλεσεὶ τὰς δυναστείας. *Sermo cum primum inviseret Euripum Euboeum*, init. ὁ μὲν ποταμοί. *Homilia de creatione hominis*, init. ἀσπάζομαι σε. *Contra reprehendentes quod ægre adduceretur ad specimen ingenii sui edendum*. *Oratio in Isaacium Angelum* (Comnenum) *Imperatorem* (qui imperavit ab A. C. 1185. ad 1195.) incipit: εἰ ἡ βασίλισσα μὲν νότα. *Oratio funebris in Neophytum Monachorum Atheniensium Archimandritam*, init. εἰ Σαλομὼν Ἰφὴ πῦρ γνωμωτεύων. *Monodia in Eustathium Thessalonicensem* incipit: ὦ συγγὸς αἰών. Ejusdem *Epistola* quamplurimæ. In eodem Codice habetur etiam *Oratio* Rhetoris cujusdam in Michaelē Patriarcham, incipit: ἔσι πῦρ.
- c) Locum Græce producit Allatius contra Hottingerum p. 197. seq.

Choniata à Michaële scriptum quod incipit : καὶ φέρεται μὲν ἀπὸ αὐτοῦ, exstat in Bibl. Bodlejanæ Cod. Barocc. 131. Vide Catalogum MSS. Bibl. Bodlej. p. 15. E recentioribus consulendi de hoc Niceta Petrus Morellus in præf. ad Monodiam, & qui diligentissime in hoc argumento versatus est Martinus Hanckius lib. 1. de Hist. Byzantinæ scriptoribus cap. 31.

1. Exstant ejus Historiæ Byzantinæ libri XXI. libere & eleganter scripti:

1. De Joanne Comneno ab A. C. 1118 ad 1143. libro I.
- 2 - 8. De Manuele Joannis
Fil. Comneno — 1143—1180. libris VII.
9. De Alexio Manuelis
Fil. Comneno — 1180—1183. libro I.
10. 11. De Andronico Comneno—1183—1185. libris II.
- 12 - 14. De Isaacio Angelo — 1185—1195. libris III.
- 15 - 17. De Alexio Angelo
Isaaci fratre — 1195—1203. libris III.
18. De Isaacio Angelo qui excæcatus pridem à fratre, post illius fugam Imperator iterum cum Alexio filio salutatur. A. 1203. lib. I.
19. De Alexio Duca, Murzuflo sive supercilioso A. 1204. lib. I.
20. De rebus post expugnatam à Latinis 12. April. A. 1204. CPolin gestis. lib. I.
21. De Imperio Balduini Flandri ab A. 1204. ad 1206. lib. I.

Hos libros ex Codice quem Antonius Fuggerus CPoli per Joannem Dernschuvan ab Alexandro Chartophylace * Diacono CPol. comparaverat, collatis aliis duobus MSS. Græce edidit, versionemque suam & notas sive castigationes adjunxit Hieronymus Wolfius

Ecc 2

Oetin-

* Huic Wolfius tribuit versus in Codice MS. ad præf. Nicetæ, ubi perspicuitatem suam ille præstat, adscriptos: Οὐκ οἶδα τί φησὶ ἐνθάδε χωνιάτα, σοφὸν τὸ σαφὲς συγγράφων εἶναι λέγεις, εἴ τα γριφάδην καὶ βαρυσφάδην γράφεις. Quid istuc est? quid Choniata vis tibi? Oratio lucidum probas decus, Tenebrosus instar ipse tartari. Addit Wolfius, non sine causa hoc dici, præsertim in proœmio, ubi Homericæ dictionis æmulatione in salebras incidit. Quod si totam, inquit, historiam simili oratione involvisses, in latomias ire quam molestis conversionis consistari maluissetis.

Oetingensis Basil. 1557. fol. Ab eo tempore altera quoque Græco-Latina editio lucem vidit Genev. 1593. 4. quæ in hac illa priore præstat, quod præterea Chronologiam operi præmissam, breviaria, singulis libris præfixa, notasque ad marginem morales ac politicas exhibet curante S. G. S. hoc est *Simone Goulartio* Silvanectensi, eodem qui Flacii Catalogum testium Veritatis interpolavit. Huic Goulartianæ in Regia Græco-Latina Paris. 1647. fol. nihil aliud accessit quam Glossarium Græcobarbarum à *Carolo Hannibale Fabrotto*, eique subjectæ paucae à Codice Regio Variæ Lectiones ne unam quidem paginam implentes, tum index rerum & verborum accuratus & locuples. Latina Wolfii versio recusa sæpius est una cum Zonara, Nicphoro Gregora & Laonico Chalcocondyla, Paris. 1567. fol. Frf. 1568. & Basil. 1587. f. Wolfii versionem aliquot locis castigat Allatius præf. ad excerpta Rhetorum. Est quoque in manibus versio Historiarum Nicetæ quam vulgari Italo sermone condidit *Josephus Horologgi*, Venet. 1562. 4. adjunctis itidem de Græco versis alterius scriptoris *libris VI. Annalium* de vitis Imperatorum CPol. à Constante qui imperium auspiciatus est A. C. 634. usque ad Leonis Armeni initia A. C. 813. atque *Itinerario & flore Historiarum Orientis sive de Tartaris & Passagio terra sanctæ*, descripto ab *Haitone* Armeno, Regis nepote, qui A. C. 1307. mense Augusto Pictavii jussu Clementis V. Pontificis Historiam illam Gallice dictavit, exceptam latine à Nicolao Salconi & præter editiones Moltherianam, Hagenoæ 1529. 4. Basileensem inter novi Orbis scriptores 1532. fol. & Reineccianam Helmst. 1585. 4. (in appendice ad Hist. literariam Cavei memoratas) vulgatam Berolini 1671. 4. ad calcem M. Pauli Veneti de regionibus Orientalibus librorum III. & Andreae Mulleri Greifenhagii disquisitionis de Chataja.

Non omittendum quod in Bibl. Bodlejana inter libros MSS. Thomæ Roe, num. 22. post Nicetæ thesaurum (de quo statim dicturus sum) pag. 423. occurrit pars posterior Historiarum ejus, divisa in libros duos, quæ non modo quoad distinctionem librorum, sed quoque in phrasi hinc inde, atque libro præsertim posteriore etiam in rebus discrepat, dignusque adeo est Codex, qui si nova aliquando curanda

* Hic in appendice ad Hist. literariam Clariss. Cavei perperam vocatur Nicolaus Falconius.

randa hujus Scriptoris eximii editio sit, cum editis conferatur. Liber prior incipit à capite octavo libri tertii Alexii Comneni, p. 345. edit. Paris. (Genev. p. 582.) à verbis: Ἀλλὰ μέγρι μιν. Liber posterior à verbis capitis primi lib. de CPolis statu pag. 377. a. edit. Paris. (Genev. pag. 634.) εἶχε μὲν δὴ ἔτω ταῦτα. Inter alia quæ Codex ille suppeditat in impressis desiderata, ut de Encomio Athenarum à Mich. Choniata Nicetæ fratre, & de Tempe Theffalicorum descriptione, occurrit locus quem una cum versione mea speciminis causa, ut ex adversariis C. V. Jo. Langbæni est à Jo. Christophoro Wolfio, Collega & amico meo conjunctissimo excerptus, adscribam de Urbis direptione & de statuis ac monumentis post captam per Latinos CPolin everfis & conflatis, inferendum sub extrema capitis 3. lib. de Balduino Flandro.

Ἐκ πρώτης δ' ὁ Φασι γραμμῆς τὸ
ἰδιονὸν ὡς ἀδεικνύντις Φιλόχρευσον,
ἐνοῦσι πρὸν λημματισμῷ καίνοντι
ἅμα καὶ λαθόντα ξύμπαντας οἰτινες
Βασιλίδεα πόλιν ἐσχύλευσαν. Τὰς δὲ
τῶν βασιλείων γῆρας ἀνείξασι, ὅπ-
σαι ἐν ἑαυτῇ τῇ ἡρώῳ τῇ πρὸς τὴν μέγα
τίμην ἰδρυμένη τῶν ἑχρῶν μα-
θητῶν, λωποδύοντι νυκτὸς ἀπάσας
καὶ πᾶν ἀθεμίτως ἐγκολπίζοντι. Εἰ-
πὶς χροῦσι κόσμῳ, ἡ μαργάρων
σφαίρωμα, ἡ λίθος διαυγῆς καὶ
πλύτιμος ἀδιάφθορος εἴσιν ταύτης
ἐνέκειτο. Εὐρόντις ἡ καὶ τὸν νεκρὸν Ἰε-
σημανὸς ἔβασιλέως πῶς μακράωζεν
ἀπαρἀλύναντων ἑπσιν, τὸ μὲν ὄραθ' ἵν
ἐν θυμάτι ἔθεντο, τῶν ἡνεκροφίων
ἐμμένον ἔδ' ὅλως ἀπύχοντο. Ἔστιν ἔν
εἰπῇ, ὡς ἔπ' τῶν ἐπὶ ζώντων, ἔπ'
μὴ τῶν ἀπελθόντων οἱ ἐκ γένεων τῶν
ἐσπερίων ἐφίσταντο, ἀλλ' ἐκ τοῦ καὶ
τῶν αὐτῶν θεραπείων δεξαίμενοι, πᾶσαν
ἐπὶ πᾶσιν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσίβειαν

A prima statim quod ajunt linea
insitam genti avaritiā ut demon-
strarent (Latini), genus excogitant
rapinæ novum & omnibus hæc-
tenus Reginæ urbium direptoribus
incognitum. Imperatoriorū enim
vasorum thecas quotquot sunt in
Heroo prope magnum SS. Christi
discipulorum templum, universas
de nocte exspoliāt, & præter omne
fas in sinum suū rapiunt quicquid
usquam aurei mundi vel margari-
tarum, crystallive aut gemmarum
adhuc incolume servatum in illis
condebatur. Invento etiam cada-
vere Justiniani Imperatoris, quod
per tot ætates inviolatum manser-
rat, primum quidem illud oculis
objectum admirati sunt, à monu-
mentis tamen mortuorum ma-
nus ne utiqvam continuere. Sed
vere affirmare licet, quod nec spi-
rantibus nec defunctis gentes Oc-

Ecc 3

ἐπι-

ἐπεδείξαντο. μετ' ἡ πλὴν δὲ κατα-
παῶσι καὶ τὸ ἔμμεγιστον κατὰ πῆ-
τασμα, εἰς μυρίας πολλάκις δὲ-
γύρου μνάς δειδμενόν, καὶ τέτε
εὐροζόπρον πατὴς, καὶ εἰς βάθ-
χευζὼ ποναζόμενον. Ἐπεὶ ἡ γρη-
μάτων καὶ ὕψους ἐπαύριζον, (ὅδε γὰρ
φιλοπλεπίας κέρ-
βαρον ἰου(ι) τοῖς χαλκοῖς ἐποφθαλ-
μίζουσι ἀνδριά(ι), καὶ ὡραδιό(ι)
τέτερας πυρί. Ἦτε ἔν τῇ κωνσταντι-
νείᾳ ἀγορᾷ ἱεμένη πλὴν χαλκ-
κέκοπται εἰς εὐτήρας, καὶ κωνεία
ὡραδίδου, ἥς ἡ κεφαλὴ μόγις πῆ-
τρα(ι) βοῶν ὑποτρόχοις ζεύγμα(ι)
εἰς τὸ μέγα παλάτιον δότικεκόμισται.
καὶ ἐπ' αὐτῇ ὁ Πάρις Ἀλέξανδρ-
τῆς βάσιως ἀνατίτραπται, σωεσῶς
Ἀφροδίτῃ, καὶ χειρίζων πύτη τ'
χευζὼν μῆλον τῆς Ἐριδ(ι). Τὸ ἡ
τετράπλευρον χαλκῶν μηχανήμα-
μετίωρον ἀναβαῖνον, καὶ μικρὴ πῆς
τῶν κίωνων μείζον εἰς τὸ ὕψ(ι) ἀν-
δαμιλλώμενον, ὅσοι πλλαχῇ τῆς
πόλεως ἀνεστήκασιν, τίς οὐκ ἂν ὀφ-
θαλμὸν ἐκείνῳ ὀπιβαλὼν τῆς ποικι-
λίας ἐθαύμασε; ἅπας μεζικός ὄρ-
νις πᾶ ἐαρινὰ μελαδῶν ἐκεῖ ἐτετύπα-
το, γρηπίνων ἔργα καὶ αὐλοὶ, καὶ ὡρα-
βάτων βληχήματα, καὶ δειῶν σφιγμά-
ματα ἐξακόνιστο. Ὑψηλῶν καὶ θαλάτ-
τιον πῆλαγ(ι), καὶ νεπέδων ἀγέλαι κα-
θωρῶντο, οἱ μὲν ζωγρέμενοι, οἱ ἡ πῆ

cidentales pepercerunt, verum à
DEO & ejus servis factò initio in,
omnibus promiscua usi sunt im-
pietate. Paulo post in magno
templo detrahunt velum illud
multis pridem millibus minarum
argenti æstimatum, quod in toto
illo promptissimum ad direptio-
nem esset & densum aureum lim-
bum haberet. Cum vero nec ita
expleti essent pecuniis, neq; enim
avaritiæ barbarorum horumce,
quicquam est satis, in statuas
æneas conjiciunt oculos easque
flammis tradunt. Itaq; Juno ma-
xima ex ære quæ in Constantini
foro stabat, ad stateres cudendos
concisa & ad conflandum data est,
cujus caput vix à quatuor jugeri-
bus boum in magnū palatium du-
ci potuit. Præterea everfus à fun-
damentis suis Alexander Paris una
cum Venere cui pomum aureum
Eridis porrigebat. Illud vero æ-
neum quadratum monumentum
ejusque varietatem quotus quisque
qui illud spectavit non est admi-
ratus, quod in maximam altitudi-
nem assurgebat & cum altissimis
columnis quæ passim in urbe ex-
stant certare poterat, in quo scul-
ptum omne genus avium vernos
concentus modulantium, tum
opera rustica & tibiæ ovesque ba-
lantes & lascivientes agni spe-
ctandi erant. Expositum quoque
pelagus navigabile, & piscium

δικ-

δίκτυα πυραυῆτες καὶ κατὰ βυθῷ
παλιν ἀνέτως φερόμενοι. οἱ δ' ἔρω-
τες σύνδυο καὶ σύντρεις ἀλλήλοις ἀν-
δοπιζόμενοι, γυμνοὶ περὶ βλημά-
των ἐβάλλοντο μήλοις καὶ ἔβαλλον,
γλυκῆ περὶ βραστάμενοι γέλωτι. Τῷ
δὲ ποιῆται τετραπλίεωρ ἵς ὅζῳ χῶ-
μα κατὰ πυραμίδ[†] τελευτῶν[†],
ἀπὸ ἡρώτων ἀνωγὴν γυναικόμεορ[†] φον εἰ-
κάσμα, καὶ τῆς πρώτης τῶν ἀνέ-
μων κινήσει[†] περὶ βραστάμενον, ὅπῃ
ἀνιμέδμενον ἐπεκέκλητο. Πλὴν ἀλλὰ
καὶ τῆς τ' εἰκαλλέστατον ἔργον τοῖς
χωνευτῶς παρέδοσαν, ὡς περὶ καὶ τὴν
ἐν τῷ ταύρῳ ὅπῃ * τραπιζώδης βα-
στειῶς ἐφίππων ἱστέμενον. Ἄνδρα τὴν
ἡρώικόν τ' εἶδ[†], καὶ τ' μέγεθ[†]
ἀξιάχασον. Ἐνθα δὲ ἔτ[†] ἐλέγχο
πῶς μὲν ἐπίοις † Ἰησῶς ὁ τὸ Ναυῆ,
τετραπλίεωρ τὸν ἄνδρα τῇ περὶ
ἡλίον ἐκτάσει τῆς χειρὸς, ἥδη τῆς
πρὸς δύ[†] πρὸς εἰς ἐχόμενον, καὶ τῷ
κατὰ Γαβαὼν εἰς οἶον ἐπιπλάσων-
τα[†] ὡς δὲ εἶδοι τῆς πλοῆς, ὁ ἐν
τῇ νήτῳ † Πίλοπ[†] γεννηθεὶς καὶ
τραφέας Βελλεροφόντης Πηλοῦς ἐπι-
κατήμεν[†], ἦν γὰρ ὁ ἴππ[†] ἀχάλι-
ν[†], ἐπὶ ὁ Πήλοσ[†] πῶς εἶδο-
ται, ἀνέτε κρανίων καὶ πιδίων, καὶ
πάντα εὐδοξῶν ἀναβάτῳ ὡς πηνὸς
ἤμα καὶ πρὸς φερόμεν[†]. Ἀλλὰ

greges videre licebat alios vivos
capi, alios retia perfringere & im-
pune altum iterum repetere. Jam
Amores bini ternique nudi ab in-
dumentis, qui certabant invicem
malisque petebant ac petebantur
& dulci concutiebantur risu.
Huic quadrato monumento quod
in pyramidem desinebat, in su-
prema parte imposita erat mulie-
ris imago quæ ad primos quosque
venti motus facillime circum-
agebatur, unde & ventorum mi-
nistram vocare solebant. Hoc iti-
dem longe pulcherrimum opus
conflatoribus tradiderunt, quem-
admodum & virum equo insiden-
tem heroica forma & spectanda
magnitudine, qui in Tauri foro
quadratæ basi insisteret, & à
quibusdam creditus est Jesus filius
Nave, cujus rei esse voluerunt si-
gnum, quod manum versus Solem
jam ad occasum vergentem ex-
tenderet, ac veluti juberet in Ga-
baone consistere. Plurimi vero
putarunt esse insidentem pegaso
Bellerophontem qui in Pelopon-
neso educatus est, erat enim equus
effrænis, ut Pegasus ferunt, proter-
veq; campum ungula quatens, &
qui omnino decorabat sessorem
suum, nec pedibus magis incede-
bat quam volabat. Fuit & antiqua
fama delata usque ad nos & omni-

καὶ

† Confer Nicetam lib. ult. cap. 10. pag. 696. edit. Genevens.

* Quæ de hac statua Bellerophontea sequuntur, Nicetæ verba ex MS. Vaticano Græce
edidit Lambecius ad Codinum pag. 165.

καὶ Φήμη παλαῖφατ^Θ καὶ εἰς ἡμᾶς
 Διαβαίνε(α τῷ τῶν ἀπέντων ἐνέκει-
 τ^Θ σῶμα(ιν, ἐν τῷ ἐμπροσθέν^Θ ἔ-
 π^Θα τέδη λαγᾶ χηλῇ ἀνδρείκελον κευ-
 θεῖται, ποτὶ μὲν ἐκ^Θ τῶν Βενετῶν
 εἶναι πρῶτον δόμον, ἄλλοις δ' ἐτί-
 ρα τῶν μὴ ἐκαστόντων Ῥωμαίοις Ἐπιζε-
 φυρίων ἐθῶν, ἢ καὶ τῶν Βυλγάρ-
 ων εἶος. Πολλὰκις ἔν^Θ ἡ τῆς χηλῆς
 ἐπισηθῇ ἀσφάλις εἰς τὸ πάντα
 ἀφώρατον ὧν ἦδετο κρύπτεν ἔνδοθεν.
 Κατατεμμαχισθῆν^Θ δὲ ἔ^Θ ἵππων,
 καὶ σὺν τῷ ἀναβάτῃ πρῶτον πεμφθῆν-
 τ^Θ τῷ πυρὶ, εὐρηται καὶ τὸ τῇ
 ὁπλῇ ἔ^Θ ἵππων ἐκτυμβευόμενον χαλ-
 κῆρες ἰνδαλμα, καὶ ἦν περικείμενον
 χλαῖνας ὁποῖαν τῶν θρεμμάτων πα-
 ῖρα πλέκε(ιν. Ολίγα δὲ τῶν ἐπ'
 αὐτῷ πεφρασμένων οἱ Λατῖνοι φρον-
 τίπτοντες, πυρὶ καὶ ἔ^Θτο ἐνέβαλον.
 Ἀλλ' ὅδε τῶν ἐν τῷ ἱππικῷ ἱσταμέ-
 νων ἀραλμάτων καὶ ἀλλοίων θαν-
 μασιῶν ἔργων τῷ καταστροφῷ παρη-
 κας οἱ ἔ^Θ καλῶ ἀνέρας οἱ ἔ^Θτοι βάρ-
 βαροι, ἀλλὰ καὶ πάντα κεκόφα(ιν
 εἰς νομισμα, ἀνταλασόμενοι μι-
 κρὼν τὰ μεγάλα, καὶ τὰ δαπάναις
 πηθέντα μεγίσταις ἐτιδανῶν ἀντιδι-
 δόντες κερμάτων. Κατήρειπτο ἔν^Θ Ἡρα-
 κλῆς ὁ τελευτῶν^Θ * μέγας μεγαλω-
 σι κοφίνῳ ἐνιδρυμέν^Θ, τῆς λιοτῆς
 ὑπερσρωμένης ἀνωθεν, δεινὸν ὁρώσης
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ μικρῷ βρυχαθ-
 μὸν ἀφίστης καὶ Διαδροῦσης τ^Θ ἐφι-
 στήμον ἐκείν^Θ ἔ^Θ πλῆθους ἀπάλαμνον.
 Ἐκάθητο ἢ μὴ γωρυτὸν ἐξημμέν^Θ,

um jactata sermonibus, sub ante-
 riore lava eqvi ungula imaginem
 latere viri, quem ex Venetis ali-
 quem referre sunt qui tradide-
 runt, alii alium ex gentibus Occi-
 dentalibus Romanæ imimicis, vel
 etiam Bulgarum. Sæpius itaq; in
 obducenda firmiter & obduranda
 illa elaboratum est, ut nullo pacto
 posset deprehendi quid esset
 quod sub ea latere constaret. Con-
 scisso autem eqvo & una cū sesso-
 re in ignem misso, reperta etiam
 est in ungulâ eqvi condita imago,
 induta chlænâ qvalem ex oviū
 lana conficere solent: cæterum
 Latini utpote parum quid illa si-
 gnaret curantes, & ipsam in flami-
 mas conjecerunt. Sed nec alias
 in Hippodromo sive Circo statu-
 tas imagines & alia opera admi-
 randa perdere intermiscere barba-
 ri illi, qui nihil pulchrum amare
 norunt, verum & illa conflagrunt
 in numos, exiguo pretio permu-
 tantes res maximas, & qvæ īmēn-
 sis sumtibus constiterunt, pro vilif-
 sima pecunia profundentes. Ever-
 sus itaq; etiam est ab illis trinox *
 Hercules, magnus magnifice stra-
 tus super vimine, leonis pelle su-
 perjecta qvæ torvum tuebatur &
 in ære etiam tantum non rugie-
 bat, otiosamq; qvæ circumstaret
 conterrebat plebem. Sedebat nec
 pharetram indutus, neq; arcum

μῆ

* Vide Tzetzen ad Lycophron. vers. 33.

μη τόξον πᾶν χερσὶν Φέρων, μη τὸ
 ῥόπαλον περβαλλόμενῳ, ἀλλὰ
 πῶ μὲν δεξιὰν βάσιν ἐκτείλει ὥστερ
 καὶ αὐτὴν χεῖρα ἐς ὅσον ἐξῆν· τὴν
 δ' ἐυάνυμον πόδα κάμπειν εἰς τὸ γέ-
 νυ, καὶ πῶ λαίαν χεῖρα ἐπ' ἀγκῶνος
 ἐρείδων, εἴτα τὸ λῆπον τῆς χειρὸς
 ἀνατείνων, καὶ τῷ πλατεί πωγῆς,
 ἀδυμίας πλήρης, καθυποκλίνειν ἡρέ-
 μα πῶ κεφαλὴν, καὶ πῆς ἰδίας
 ἔτω τύχας δοποκλαιόμενῳ, καὶ
 θυγαράων πῆς ἄθλοισι ὅσας αὐτῷ
 Εὐρυσθεὺς ἢ καὶ χρεῖαν, καὶ ὃ φθό-
 νον μάλλον ἡγωνισάται, τῷ τῆς τύ-
 χης περὶόντι φρουσώμενῳ. Ἦν δὲ τὸ
 εἶρυν ἐυρὺς, τῆς ὤμης πλατὺς, πῶ
 τρίχα ἔλατ, * τὰς πυγὰς πῶν,
 βριαρὸς τῆς βραχίονας, καὶ εἰς πό-
 σον περὶ ἔχων μέγιστον, ἐς ὅσον
 οἶμα καὶ τὸν δὲ χεῖτοποι Ἡρακλῆν
 ἔκαστον ἀν' ἀναδραμῆν ὁ Λύσιπ-
 πος **, ὁ πρῶτον ἅμα καὶ ὕστα-
 τον τῶν ἑαυτῷ χειρῶν πανάριστον φιλο-
 τίχημα τῆτονι χαλκουργήσας, καὶ
 ἔτω μέγιστον, ὡς πῶ περιέλασεν
 πῶ ἑαυτῷ ἀντίχειρα μέγιστον ἐς ἀν-
 δρῆον ἰωστῆρα ἐκτείνασθαι, καὶ πῶ
 κνήμην ὅτι πῶς ἐς ἀνδρόμηκας. Τοιῦ-
 τον δ' ὄντα τὸν Ἡρακλῆν ἢ παρῆλ-
 θον ἀκατάρετον οἱ πῶ ἀνδρείαν τῶν

tenens manibus, neq; clavam ha-
 bens appositam, sed dextro pede
 quemadmodum dextra manu
 quoq; quantum poterat proten-
 sa, sinistram pedem flectebat in
 genu, & sinistra manu in cubi-
 tum innitebatur, cæteraq; ipsius
 erectæ in volam plenus ægritudi-
 ne, caput leviter reclinabat, pro-
 priam fortunam ita prosequens
 lacrymis, & indignatus labores
 quales Eurystheus ipsi, non quod
 opus esset sed potius per invidiam
 injunxerat, secunda fortuna sua
 inflatus. Erat porro amplo pecto-
 re, latis humeris, crispo crine, clu-
 nibus pingvibus, robustis lacertis,
 & tanta magnitudine eminebat,
 quanta opinor verum Herculem
 fingeret, si in vitam rediret Lysip-
 pus, ** qui primum & ultimum
 operum suorum artificiosissi-
 mumq; Herculem ex ære fecit: Ea
 inquam magnitudine, ut funis
 pollicem ejus ambiens viro ad
 cingendum corpus sufficeret, &
 crus ipsius staturam viri æquaret.
 Talem tantumqve Herculem
 evertere non intermiserunt illi
 qui fortitudinem, quam sibi vin-

Fff

σιωνό?

Libri sti Pars Altera.

* In his verbis definire fragmentum Nicetæ in Codice Vaticano, testatur Lambecius ad Codinum pag. 167.

** In MS. scribitur Λυσίμαχος, sed Lysippi nomen restituendum, de cujus Hercu-
 le epitrapezio pedalis magnitudinis vide Franciscum Junium in Catalogo picto-
 rum pag. 112.

συνόμων δρετῶν διεστάντες, καὶ πύ-
 τλιν ἑαυτοῖς ἐκκειῶντες καὶ περὶ πλείους
 πέδρομοι. Τῷ δὲ συγκαθελόντι καὶ
 τὸν στοιγμένον καὶ σὺν ὀγκηθμῷ σπλ-
 λόδρομον ὄνον, καὶ τὸν τῷ ἐφεπόμε-
 ρον ὄνηρον, ὃς ἐς Ἀκτίῳ ἔστησε Καῖσαρ
 ὁ Αὐγύστης, † ὃ ἐστὶν ἡ καὶ Ἑλλάδα
 Νικόπολις, ἥνικα νυκτὸς ἐξιών τὸ τῷ
 Κιτωνίᾳ κατασκέψασθαι σπάτευμα,
 ἀνδρὶ ἐνέτυχεν ὄνον ἐλάυιοντι, καὶ
 πυρόδρομῳ, ὅσις εἶη, καὶ ἐνθα πο-
 ρεύσται, ἤκασεν ὡς καλῶμαι Νίκων,
 καὶ ὁ ἐμὸς ὄν Νικάνδρῳ, ἐφικνῶ-
 μοι δὲ περὶ τῷ τῷ Καίσαρ σπα-
 τιάν. Οὐδὲ μὴν τῆς νύκτος εἰς λυ-
 καίνης τὰς χεῖρας ἀπήραρον, ἃς Ῥώ-
 μῳ καὶ Ῥωμύλῳ ἐδήλασεν. Στα-
 τήρων δὲ βραχίων καὶ τῶν χαλκῶν
 πρὸς παλαμὰ σμύοντα ἔξ γένος ἀπέ-
 δωκας, καὶ καθῆκαν αὐτοῖς εἰς τὸ
 χωνευτήριον. Ἐπὶ γὰρ μὲν καὶ τὸν
 ἄνδρα τὸν παλαίοντα λείοντι, καὶ
 τὸν ἵππον τὸν Νειλῶν, ἐς ὑδαῖνα ἀκάνθω-
 μένοις λεπίδι πρὸς ὀπίσθεν ἔσώμα-
 τῷ λήγοντι, καὶ τὸν σείοντα τῷ
 περὶ νομάας ἐλέφαντα, τὰς σφίγγας
 ὅτι τῶν πρὸς εὐειδῆς ὡς γυναῖκας πρὸς

dicabant scilicet & faciebant plu-
 rimi, à cognatis virtutibus sejun-
 xerunt. Sed & asinum sustulere, &
 à quo rudens ille atque onustus
 agebatur asinarium quos Cæsar
 Augustus apud Actium sive Nico-
 polin in Græcia posuerat, quod de
 nocte egressus speculatum Anto-
 nii castra, incidisset in virum cum
 asello quem agebat, & sciscitatus
 quis esset & quo tenderet, tulisset
 responsum ipsi esse Niconis no-
 men, asino Nicandri, & ad Cæsaris
 se exercitum tendere. Ne ab hyæ-
 na quidem sive lupa illa abstinue-
 re manus, quæ Romum Romulum-
 que lactaverat, sed pro paucis nu-
 mis etiam hæc antiqua & vene-
 randa gentis suæ monumenta tra-
 diderunt & in conflatatorium mise-
 runt. Similiter virum cum leone
 certantem, & Hippocampum *
 Nili incolam cum postica corpo-
 ris parte in caudam squamis hor-
 ridum desinente, nec minus ele-
 phantem cum versatili probosci-
 de, & Sphinges ** ab anteriore
 parte fœminas forma conspicuas,
 posterius bestias horribiles, tan-
 toque admirabiliores quod pedi-
 bus incedebant & simul alis levi-

μυρο.

† Confer notas ad Svet. August. c. 96. ubi asini nomē non est Nicander, sed Eutyches.

* Vide Hippocampi imaginem in notis Rev. Olearii ad Philostratum p. 729. Videtur autem Nicetas Hippocampum confundere cum Hippopotamo, animali quadrupede cum quo Nilus pingitur, & qui neutiquam in caudam squamosam abit.

** Vide Sphingis imaginem apud Ez. Spanhemium de præstantia numism. & de Scylla Harduinum ad Plin. T. V. pag. 219.

ἔμπεδον, καὶ φελακτὸς ὡς θηρία
 πὰ ὅπασιν, καινοτέραις ἢ ὡς καὶ πηλὴ
 βαίνουσαι, καὶ κούφως τὰ πτερὰ φε-
 ρομένηαι καὶ λαμινώμεναι τοῖς τῶν
 ὀρνίθων μεγαλοπτερυξί, καὶ τὴν ἀχά-
 λινον ἵππον ὀρθιάζοντα πὰ ἑς καὶ φε-
 μάσσοντα. Ταυρόν τε καὶ εὐήμιον πε-
 ποδίζοντα, καὶ τὸ δέχαῖον κακὸν τέ-
 λος Σκύλας μέγρι μὲν ἰξυῖ γυναικίον
 ἠδὲ ποσειδάων. Καὶ ταῦτα πε-
 νὲς καὶ ὑπερμαζῶν καὶ μεσὸν ἀ-
 χρεῖστη, τὰ δ' ἐκπτε διεχισμένον
 εἰς ἡρας ἐμπηδῶντες τῇ ἔοδος αἰ-
 νῇ, καὶ συχρᾶς τῶν ἐταίρων κατα-
 βροχθίζοντας. Ἦν δ' ἐν τῷ ἱππικῷ
 καὶ χαλκίς αἰτὸς ἀνακείμενος, ἔ-
 κ' ἐκ τυάνων Ἀπιδωνίης καινὸν μετό-
 πημα, καὶ τῆς ἐκείνης γοητείας μεγα-
 πρεπὲς μαγνάνωμα. Παραβαλὼν γάρ
 ποτε Βυζαντίοις, παρεκλήθη πὰ τῶν
 ὀφίων κατευνασθῆναι δείγματα, ὑφ' ὧν
 ἔπαχον ἐκεῖνοι κακῶς, ἀμέλει καὶ
 σιωπῇ τοῖς πῆς ἀρήτρυγίαις χρησά-
 μενος, ὧν ὑφ' ἡγηται δέχμονες καὶ
 ὅσοι τέτων πρεσβεύουσιν ὄρνια. Ἐπὶ
 ἀήλης ἀνίστην αἰτὸν, ἠδονίῳ ἐσπάζον
 ψυχᾷς ὄραμα, καὶ πᾶσιν χρο-
 νοτριβῆν τὰς αὐτῆς ἡρας κατατρύ-
 φοντας, ὡς τῆς ὑπάρχοντα ἀκού-
 τὰ τῶν Σειρήνων δυαπαρόδευτα με-
 λωδήματα. Διήρκε μὲν γὰρ ὡς εἰς
 πῆσιν τὰς πτέρυγας, ὅφιν ἢ τοῖς πο-
 σὶν ὑποκείμενος καὶ λοβέμενος εἰς
 ὀλκὰς ἀπείρην αὐτὸν τῆς ἀναφορᾶς,
 εἴα τοῖς ἀκροῖς ἔσ' σώματι ὡς πρὸς
 δῆγμα ἐγχερίμπων πῆς πτέρυξιν.
 Ἦνυε ἢ ὁ ἰοβόλος ἔδεν, πῆς γὰρ τῶν

ter ferri videbantur, quibus maxi-
 mas provocabant volucres. Tum
 effrenem equum, arrigentem au-
 res, & frementem. Nec min⁹ Tau-
 rum frenorū patientem progre-
 dientemque, & vetus malum Scyl-
 lam, fœminæ formam referentem
 lumboten⁹, protenso capite, præ-
 grandibus mammis, plenæ imma-
 nitatis: postrema diductam in be-
 stias insultantes navi Ulyssis, &
 non paucos ex ejus sodalibus vo-
 rantem. Erat in Hippodromo
 etiam aquila posita ex ære, mirum
 Apollonii Tyanensis artificium &
 præstigiæ ejus nobile monu-
 mentum. Is nimirum cum versa-
 retur aliquando Byzantii, rogatus
 est ut serpentium morsus prohi-
 beret, à quibus incolæ male vexa-
 bantur. Igitur ministris nefariis
 artibus suis, quas dæmones illum,
 harumq; Mysteriis initiati docue-
 rant, in columna posuit aquilam,
 cum voluptate videndū spectacu-
 lum, & prætereuntibus facile per-
 svadens ut diutius illud contem-
 plando velut Sirenio quem ægre
 præternavigare licet cantu se ob-
 lectarent. Alas ut jam volatura ex-
 tendebat, Serpens vero pedib⁹ ej⁹
 substratus volutusq; in spiras pro-
 hibebat eā in sublime ferri, sum-
 mumq; caput velut ictum inten-
 taturus alis ejus admovebat: nihil
 vero venenata hæc bestia valebat
 ipsi nocere, siquidem ungvium
 acumine impetus ejus supprime-

Fff 2 batur

ονύχων ἐμπροθὶς ἀκακῆς, ἐσβεστο
 τῷ ὀφθαλμῷ, καὶ ὑπνώτειν μάλλον ἐδό-
 κει ἢ γὰρ πρὸς καταπάλασιν ἔορει-
 θῆ. τῆς ἐκείνης προσφύεσθαι πτέρυξιν,
 καὶ ὁ μὲν ὄφεις ἦτο πνέων πρὸς λοισθία,
 καὶ τὸν ἰὸν εἶχεν ἑαυτῷ συνδνήσκοντα.
 Ὁ δ' αἰετὸς γαῦρον ὄρων καὶ μονοειχὶ
 κλάζων πρὸς Ἰπνίικια, ὥρμα σιωπῆ-
 ραι τὸν ὄφιν καὶ ἅμα οἱ δὲ αἰετῷ φέ-
 ρεσθαι, τεκμαίρεσθαι τῷ διδῶν τῷ
 χαροπῷ ἔβλεμματι, καὶ τῇ νε-
 κρώσει ἔοφει, ὃν εἶπε πρὸς αὐτὸν εἰ-
 δὼν Ἰππιδελησμένον ἔλίζεων, καὶ τῷ
 δάκνειν εἰς ὀλεθρον, καὶ τὴν λοιπὴν
 βυζαντίως ὄφεις τῶν καθ' αὐτὴν διχα-
 σθῆναι ὑποδείγματι, καὶ πείθειν
 τῆς χρείας συμπεριῶσθαι καὶ ὡφρα-
 βύεσθαι. Οὐ μόνον δέ, καθ' ὅσα εἰ-
 ρήκαμεν, ἀξιάχασον ἡμῶν τῷ αἰ-
 τειον εἶκασμα, ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς τῆς
 ἡμέρας ὡραῖα τμήματα διὰ τῶν ἐν
 τῇ πτέρυξιν κεχαραγμένων γραμμῶν,
 ἐσὼν δυοκαίδεκα, τρανότερα ὑπεδείχ-
 λη τοῖς πρὸς ὄψεις ἐκείνῳ, σὺν λόγῳ
 προσβάλλουσιν, ἥνικα μὴ νεφέλαις
 ἐκρυπτοῖτο πρὸς αἰκτῖνας ὁ ἥλιος. Τί
 δ' ἢ λευκώλει Ελένη, καλλίσφυ-
 ρός τε καὶ δολιχόδερος; ἢ τὸ παριελ-
 λώσιον εἰς Τροίαν ἀφροίσασαι, καὶ κα-
 θελθῶσι Τροίαν, ἐκ ἧς παύτης προσω-
 κήλασα Νέλω, καὶ κἄθ' αὐτὴν εἰς
 ἡττῇ τὰ Λακωνίων ἐπαναλύσασαι χρο-
 νῷ. ἄρ' ἐμείλιξε ὅτ' δυσμελίκε-
 τες; ἄρ' ἐμάλθαξε ὅτ' Ἰδομένοφρο-

batur ita ut sopito similis esse vi-
 deretur potius coluber, quam ex-
 superaturus aquilam alis ejus se
 adpiovere. Itaque extremum du-
 cebat spiritum, & extinctum se-
 cum una commoriente gerebat
 virus. At Aquila ferociter vultu
 victoriam & tantum non clango-
 re testabatur, tentabatq; serpen-
 tem secum tollere in sublime ac
 cum illo per auras ferri, quod si-
 gnificabat lætabundo intuitu &
 serpentis cæde, quem spirarum
 suarum & exitiosi morsus jam ob-
 litum dixisses, aliosque Byzantio
 tum molestos serpentes exemplo
 suo repellere, atq; illos ut aufuge-
 rent & sibi consulerent svadere.
 Nec propter hæc tantummodo
 quæ jam commemoravi dignum
 illud ac memorabile spectaculum
 erat, sed ideo quoq; quod diligen-
 tius intuentibus, si radios solis nu-
 bium caligo non obduxisset, ob-
 servare licebat segmenta hora-
 rum duodecim diei, ductis per alas
 aquilæ lineis perspicue designari.
 Quid de Helena dicam niveis bra-
 chiis, decoris pedibus, egregio
 collo, quæ ad Trojam omne Græ-
 cū nomen congregavit, Trojam
 evertit, inde applicuit se Nilo, atq;
 hinc ad mores iterum Laconicos
 post aliquod temp⁹ reversa est. Nū
 vero mitificare inexorabiles hæc
 potuit, aut ferreos homines molli-
 re? Nihil profecto minus, licet spe-
 ras;

ρας; ἔ μιν ἐν ἑδρῇ ὅλως πιπτόντι
 διδύμῃσι ἢ πάντι θεατῶν τῷ κάλλει
 δουλοπρόσωποι, καί περ ἐστειλμένη
 θεατρικῶς, καὶ δροσώδης ἱερωμένη
 καὶ τῷ χαλκῷ καὶ ὑγραυνομένη
 πρὸς ἔρωτα, τῷ χιτῶνι, τῷ κρη-
 δέμῳ, τῇ στεφάνῃ καὶ τῷ πλοχ-
 μῷ τῶν τριχῶν. Ὁ μὲν γὰρ δῶρα χιτῶν
 λεπτότερος ἦν, τὸ δὲ δαιδάλειον * ἐπεί-
 κειτο, ἡ δὲ δίδει τὸ μέτωπον χρυσῷ
 καὶ τιμαλφῶν λίθων ὑπεκρυσσομένη
 διαύγειαν. Ὁ δὲ τὸ τῆς κόμης κεχυ-
 μένον καὶ διασοβέμενον πνεύματι
 ἐπιδίδω δεικνύματι ἐπείσφιγγεν, ἕως
 κνημῶν ἐκτεινόμενον. Ἦν δὲ καὶ τὰ χεῖλη
 καλὸν δίκλιν ἡρέμα πρῶτα νοιζόμενα,
 ὡς καὶ δοκεῖν ἀφίναί φωνή. Τὸ δὲ
 χάρειν μεδίαμα ἐνθὺς προσπα-
 τῶν καὶ χαρμονῆς πιμπλῶν τὸ θεῶ-
 νον. Καὶ τὸ δὲ βλέμματι χαρο-
 πιν, καὶ πᾶς ἀψίδας τῶν ὀφρύων καὶ τὸ
 λοιπὸν ἐνφύσιον ἑ σώματος ὅσα μὲν οὐ
 ποῖα μὲν διαγράψαι λόγῳ καὶ πρῶτα εἰσεῖναι
 πῶς ἔπειτα. Ἀλλ' ὡς Τιυδάρις ἔλε-
 γη, κάλλος αὐτόθεν καλόν, ἑρώτων
 μόχλευμα, Ἀφροδίτης τιμηλὲς χάρισμα,
 πανάριστον φύσεως δώρημα, τρώων
 καὶ Ἑλλήνων βράβευμα. Πῦ σοι τὸ
 ἡπειρὸς καὶ κακῶν ἀπαύτων Πύληθες
 φάρμακον, ὃ θῶν σοι πρῶτα κοιτίς
 ** ἱεραίσου; Πῦ δὲ τὰ ἀμαχὰ
 φίλτρα; πῶς ὅσα ἐχρήσω τέστις ὡς

ctatorem quencunque pulchri-
 tudine sua duceret, ac theatralem
 in modum comita esset, in ære
 etiam roscidæ similis madentis-
 que ad amores, tunicâ, redimicu-
 lo; corona, criniumq; nodis. Tu-
 nica telas araneorum tenuitate
 vincebat, vitta dædaleam artem
 spirans, ambiebat caput, corona
 imposita auri & gemmarum refe-
 rebat splendorem, comas effusas
 & a ventis agitata retro constrin-
 gebat ligamentum ad tibias usq;
 demissum. Labella rosæ instar le-
 viter aperta jamjam emissura vo-
 cem videbantur, & lenis risus
 amœnitas obversata statim spe-
 ctanti, hilaritate eum perfunde-
 bat. Amabilem vero obtutum
 oculorum, superciliorum arcus &
 cæteram corporis formam ac pul-
 chritudinem nemo verbis descri-
 bere & ad verum tradere posteris
 queat. At tu Tyndari credita fi-
 lia Helena, per te tota pulcherri-
 ma, Amorum opus, Veneris cura-
 tio, donum naturæ præstantissi-
 mum, præmium victoriæ Græcis
 propositum & Trojanis. Ubi tibi
 Nepenthes & remedium omnem
 luctum longe propellens, quo
 Thoni uxor * te pridem donavit?
 Ubi inexsuperabilia philtrea? qvī
 illis usa jam non es perinde ut pri-
 dem? Sed fati opinor necessitate

Fff 3

παλαί,

* al. ἐπανάκειτο.

** Polydamna Odyss. β. 212.

πέλας, καὶ νῦν; Ἀλλ' οἶμαι σοὶ τῆς
Μοίρας πέπρωται τῇ ἔ' πυρὸς ὑποπι-
σεῖν ἔρωϊ, μηδ' ἐν εἰκόνι παυσαι-
μύλω ἀνακαίειν οὐδ' ὀρώοντας ἐς ἔρω-
τας. Εἰπον δ' αὖν ὡς καὶ ἀντίποινα
τῇ τλῶ Τροίαν ἀνθαλῶσθαι περὶ
τῆς σῆς χετλίας Φρυκτευθέντι
Φιλότηϊν, εἰ Ἀινειάδῃ ὕτοι πυ-
ρεῖ σε κατεάρινα. Ἀλλ' οὐκ ἴαες με
τὸ χρυσομανὲς τῶν ἀνδρῶν Διανοησα-
σθαι τι πιῦτον καὶ Φθίγγασθαι, ὕφ'
ἔ' τὰ πᾶντα πασπαχῦ καὶ καλῶν
κάλλιστε ἔργα πασπαλῆ ἀφανισμῷ
παριπέμφθαισιν. Εἰπὼν ἣ καὶ τ'
τὰς ἐπυτῶν γυναῖκας ὀβολῶν μετρίων
πολλάκις δόποδιδόνα καὶ δόποπέμπε-
σθαι, καὶ μᾶλλον εἰ περσοπέχουσι τῇ
λείᾳ, καὶ περσοτετήκαζι πιθόις πανη-
μίεροι, ἢ καὶ περὶς ὀρμῶν ἀλογον καὶ
μανιώδη, ἢ μὲν ἀνδρείας ἐμφρονα
κατ' ἀλλήλων ἐμθυσῶσι, καὶ τλῶ
Ἄρειω σκευῶν πεπιθήνται, τῆς νίκης
περσοθήντης ἀθλον πάντε τὰ προσόντα
σφίσι, αὐτὰς τὰς κερειδὶς ἀλό-
χους, ἐξ ὧν πατέρες ἠκοήκοισαν τέκνων,
ἔτι ἣ τὸ μέγα χρῆμα καὶ τίς ἄλλοις
δυσσάραττον τλῶ ψυχῇ, καὶ ἥς
ἐνεκα τὰ πάντα περσοπαδάζουσιν ἀν-
δρωποι. Ἀλλως τί πῦ παρ' ἀχραμ-
μάτις βαρβάροις, ἢ πλεον ἀναλφα-
βήτοις ἀνάγνωσις ἢ γνῶσις τῶν ὅπ' σοὶ
ραψωδῆντων ἐκείνων * ἐπ' αὖν

fixum tibi est, ut ignis vim subeas,
nec in imagine cessas spectatori-
bus faces amoris subjicere. Dice-
rem redditam talionem, quod
flammis per vāsanos tui amores
accensis Troja exusta est, atque ita
Æneadæ tuam quoque imaginem
igne consumere: Sed infana quæ
in his viris est auri cupido, per quā
longe pulcherrima usque quaque
opera prorsus perdiderunt, hoc
nec cogitare nec dicere patitur.
Dicam potius quod proprias ux-
ores sæpe pro pauculorum obolo-
rum pretio aliis concedunt & à se
dimittunt, præcipue si intenti lu-
cro, talis per totum diem intabe-
scant, aut immani impetu & fu-
rioso (neque enim sanam virtu-
tem dixeris) in se mutuo ruunt,
Martisque arma induunt, præmii
in vicem propositis victori quæ-
cunq; habent, etiam propriis flo-
renti ætate uxoribus è quibus pa-
tres liberorum audiunt, ipsa etiam
vita, maximi momenti re, & aliis
tam pretiosa, pro qua nihil non
suscipere homines solent. Cæte-
rum apud illiteratas etiam gentes
& quæ ne alpha quidem & beta
norunt aut legere callent, percre-
buere veris Poëtæ quos in Helenā

(scripsit:

Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνημίδας Ἀχαιῆς
Τοίη ἀμφὶ γυναῖκι πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,
Αἰνῶς ἀθανάτησι Θεαῖς εἰς ὧπα ἔοικεν.
Non erat indignum certe, tot funera Troas
Tot mala pro tali Danaos tolerasse puella
Calicolis simili, formæ splendore, Deabus,

* Iliad. γ'. 156.

Δοτέον μοι ἐκείνῳ τῷ λόγῳ· Λέκετο ἐπὶ σήλης νεοειδὲς τὴν ὄψιν γύναμον, αὐτὸ τὸ τῆς ἡλικίας ἄγον τὸ χαριέστατον, ἐς τὰ πίσω τὴν κόμην ἀναδύμενον ἐπ' ἀμφοτέρω τῇ μετώπῃ συνεστραμμένην, ἢχ' ὑπεραιωρούμενον, αἶψ' ὡς ἀπλὸν εἴη τοῖς ἐς αὐτὸ ταῖς χεῖρας ἐκτείνουσι. Τάτ' δὴ τῇ μορφάσματι· ἡ δεξιὰ χεὶρ μηδενὸς ὑπὸντ' ἐρείσματος ἄνδρα ἱφιππον ἀφ' ἐνὸς ἱππέως ποδὸς ἐπὶ παλάμας ἀνείχεν, ὡς ἔδ' ἐκ σκίφον κεράσματι· ἔτερε· Ἦν δ' ὁ μὲν ἀναβάτης σφριγῶν τὸ σῶμα, Φρατρίομενος σώματι κνημίσιν, τὰ πόδε περιεελόμενος, πνέων ἀτοχρῶς πόλεμον. Ὁ δὲ ἵππῳ ἀνίστη τὸ ἔς ὡς πρὸς σάλπιγγα, ὑψηλὸς τ' ἀνχένα, τὰς ὄψεις δριμύς, καὶ τὸν ἐκ τῆ θυμῷ δρόμον προφαίνων τοῖς ὀφθαλμοῖς, οἱ δὲ πόδες ἀνεφέροντο ἀέριοι τὸ πολεμικὸν ἐπιδεικνύντες σάλευμα. Μετὰ δὲ τὸ ἱκασμα τῇ ἀγχιστῇ τῇ τῶν τιτρώρων ἐῶν καμπήῃ, ὅς ἐπεκέκλητο τῇ Ρυσίῃ, ἀεματῆλάται ἄνδρες ἀνεσήλυντο τῇ διφρευτικῇ προγράμματα δεξιότητι, μονονυχὶ διαπρυσίως τῇ διαθείσει τῇ χειρῶν τοῖς διφρηλάταις παρεγγυόμενοι, ὡς· χεῖρ προσπελῶντας τῇ νύσῃ μὴ ἐφθίνειν τὰ χαλινὰ, αἶψ' ἐγκλίνειν ἀνασειρασμῷ τὰς ἵππους, καὶ συνεχεῖ καὶ σφοδρότερον χρῆσθαι τῷ μύῳπι, ὅπως περικλώμενοι τῆς νύσσης ἐχόμενα ἔωσι τὸν συντρέχοντα ἀντίτεχνον τὴν ἐκ περιόδου ἐλᾶν καὶ ὕστατον ἔρχεσθαι, καὶ ἵππους δρομικωτέρως ἡνιοχῇ, καὶ τὴν ἀμιλλλητήριον τέχνην ἐρώτω ἀπαίδευτῳ. Ὁ δὲ λόγῳ καὶ ἄλλο τι προσθείσει τοῖς

Liceat & hoc mihi commemora-
re. Stabat in columella mulier
singulari forma, ipsum amœnissi-
mum florem ætatis referens, quæ
comas ex utraqve capitis parte
contortas à tergo religatas habe-
bat, non adeo in sublimi loco qui-
dem posita sed ita ut manu exten-
sa contingi posset. Hujus imagi-
nis dextra sine ullo fulcri admini-
culo, ita uti alius vix scyphum vi-
no plenum, tenebat uno prehen-
sum equi pede virum eqvo insi-
dentem. Eques valido corpore,
thorace indut⁹ & pedib⁹ ocreat⁹
bellum continenter spirabat. E-
qvus aures velut ad tubarum so-
nitum habebat arrectas, elata cer-
vice, feroci obtutu & oculis pro-
dens iram adoremq; procurren-
di. Pedes per aërem velut bellico
tumultu concitati efferebantur.
Post hoc simulacrum proxime
orientalem metam in Circo, quæ
vocatur factionis Russatæ, aurigæ
positi erant in specimen & exem-
plar dextræ ac peritæ aurigatio-
nis, qui tantum non clara voce
monebant aurigantes, & manuum
gestu docebant, ad metam ubi ac-
cessissent, nō oportere laxare fer-
nas, sed retractione eqvos flectere,
& continenter acriterq; calcaria
admove, ut quando circa me-
tam feruntur, concurrentem æ-
mulum cogant extra curriculum
suum procedere, atq; adeo poste-

εἰρημένοις, εἰδὲ γὰρ συγγράφασθαι τὰ πάν-
 τα πρῆθετο. Χάριεν ἢ θεῶν, ἢ τέχνης
 μικρῇ τῶν πάντων θαυμασιώτερον βᾶ-
 σις ἦν λιθίνη, καὶ ἐπ' αὐτῆς χαλκήλα-
 τον ζῶον. Παρὰ τοῦτον ἔκ ἀναφω-
 ρισον βῆν εἰκόνιζον, παρ' ὅσον βραχύ-
 κερκον ἦν, μηδὲ βαθεῖαν καθεικὸς
 φάρυγγα, ὥσιν οἱ Αἰγύπτιοι βόες τρέ-
 φησι, μήτε μὴν χηλαῖς ὀπλιζόμενον.
 Συνῆχε δὲ τῆτο τῆς γένουσι καὶ εἰς
 πνίγμα συνέθλιβε ζῶον ἕτερον, δι' ὅλη
 τῇ σώματι λεπτοὶ θαλακίζόμενον ἔτι
 τραχείας, ὡς καὶ ἐν χαλκῷ λυπεῖν
 τὸν ἀπτόμενον. Ἦδετο δὲ τὸ μὲν βα-
 σιλίσκον εἶναι, τὸ δὲ ἀσπίδα τὸ συμ-
 μαρτωτόμενον τέτι τῷ σώματι. Οὐκ
 ὀλίγοις δὲ τὸ μὲν Νηλῶν βῆς, τὸ δὲ
 κροκόδειλον εἶναι εἰκάζετο. Ἐμοὶ μὲν ἔν
 ἡ μέλον τῇ τῶν δοξῶν ἀνομοίᾳ, εἶπεν
 δὲ τὸ καινὴν τινα πάλιν ἀμφότερον τί-
 θεσθαι, καὶ δρᾶν ἐν μέρει καὶ πάσχειν
 κακῶς ὑπ' ἀλλήλων ἑκάτεροι, ὁκλύ-
 ναιτε καὶ ὁκλυθῆναι, καὶ κρατεῖν ἐν ταυ-
 τῷ καὶ κρατεῖσθαι, καὶ νικᾶν ἀμφο
 καὶ ὑπ' ἀλλήλων καταπαλαίεσθαι. Τὸ
 μὲν γὰρ ὃ καὶ φημιζόμενον βασιλίσκον
 διαδήκει ἅπαν ἐκ κεφαλῆς ἕως καὶ αὐ-
 τῇ τῇ τῶν ποδῶν τέλει, καὶ κα-
 τιώμενον ὅλον τὸ σῶμα καὶ ὑπὲρ τὸ βα-
 τράχιον χροῖμα ἐχλῶριζε, τῇ φαρμάκῃ
 διαδραμόντῃ τὴν τῇ ζῶν συμπασαν

riorem venire, etiam si concitatis-
 simos ad cursum equos habuerit,
 sed aurigandi artis min⁹ sit perit⁹.
 Addam & aliud quoddam, omnia
 enim perscribere in animum mi-
 nime induxi. Spectatu jucundissi-
 ma & prae cæteris ferme omnibus
 maxime admiranda erat basis la-
 pidea, cui animal ex ære imposue-
 rant, & proximum huic quia ab eo
 separari non posset, fixerant bo-
 vem, tum parva cauda bestiam
 nec profundo gutture, quale in
 bobus Ægyptiis apparet, nec che-
 lis armatam. Hanc faucibus te-
 nebat suffocandamque compri-
 mebat animal aliud, toto corpore
 horridum squamis usque adeo as-
 peris, ut etiam in ære lædere tan-
 gentes posset. Credebatur alte-
 rum esse basiliscus, alterum quod
 in ore ejus compressum hærebat,
 aspis. Non paucis illud bos Ni-
 loticus, hoc Crocodilus esse visum
 fuit. Mihi non curæ est has lites
 opinionum componere, sed mo-
 do referre miram illorum pu-
 gnam, quæ & faciebant invicem
 mala & patiebantur, perdebant
 peribantque, opprimebantur si-
 mul & opprimebant, vincebant
 mutuo & vincebantur. Alterum
 siquidem quod & basiliscum ap-
 pellabant, universum à capite ad
 calcem lacerū erat morfu, totoq;
 corpore fustum vir⁹ ranæ illud co-
 lore magis reddebat lividum, ve-

διαφ-

διάρτιαν , καὶ εἰς θάνατον χρώσαντ^Θ.
 Εἰς γόνυ τοίνυν συνίκανε , τὸ ὄμμα ἑσ-
 βεσο τῆς ζωτικῆς ἐκμαραινθείσης δυνά-
 μεως. Μᾶλλον μὲν ἔν ἐδίδκ τοῖς ὀρώσι
 δοξάζειν , ὡς πάλαι ἂν ἀνατέτραπτο νε-
 κρωθὲν , εἰ μὴ τῶν ποδῶν αἱ βάσεις
 ὑπὴρειδον , καὶ πρὸς γάσιν ὑπανέχον
 ὄρεθιον. Ἦν δὲ καὶ θάτερον ὁμοίως τὸ
 ταῖς γένυσιν ἐνισχύμενον βραχὺ μὲν τὸ
 ὕψαιον ἀσπαῖρον , μέγα δὲ περὶ τὸν
 ἀπάγχουσαι τῇ τῶν γομφίων ξυνοχῇ.
 καὶ ξυτείνεσθαι μὲν ἑάκει καὶ ὁρμαῖν
 περιᾶσθαι τῇ τῶν ὀδόντων ἑρκὸς διεκδύ-
 ναι καὶ διεκπεσεῖν τῇ χάσματ^Θ , ἔκ
 ἰσχυε δὲ , ὅτι τὰ μετὰ τῆς ὤμης ἐν-
 θὺς καὶ τῶν ποδῶν τῆς ἐμπροσθίης , καὶ
 ὅσα τῷ ὕψαιῳ συνήπλοντο μέρη τῆ σώ-
 ματ^Θ , ἢ τῇ σόματ^Θ ξυνεῖχε διάστα-
 σις , καὶ ταῖς γένυσιν ἐνεπείρετο. Καὶ
 τὰ μὲν ὕτως ἦσαν ὑπ' ἀλλήλων νεκαί-
 μενα , καὶ κοινὴ μὲν ἀμφοῖν ἡ ἀμιλ-
 λα , κοινὴ δὲ καὶ ἡ ἀμυνα , ἰσοπα-
 λῆς δὲ ἡ νίκη , σύντροχ^Θ δὲ καὶ ὁ θά-
 νατ^Θ. Ἐμοὶ δ' ἔπεισιν εἰπεῖν , ὡς τὸ
 φθίρεσθαι παρ' ἀλλήλων , καὶ σὺν ἀλλή-
 λοις ἀπάγχεσθαι τὴν εἰς θάνατον τὰ τῶν
 κακῶν κηρεσιφόρος καὶ ἀνθρώποις ὀλέθρια,
 μὴ μόνον ἐν εἰκόσιν ἔτι διατυπᾶσθαι , ἢ
 καὶ τοῖς ἀλκιμωτέροις τῶν ζώων τῶτο
 ἐπισυμβαίνειν , ἀλλὰ καὶ παρ' Ἱθνησιν
 συχναίως γίνεσθαι , ὅποια τοῖς Ῥωμαίοις

neno omnes animantis artus per-
 vadente, atq; ferali inficiente co-
 lore : In genu itaqve procumbe-
 bat, caligantibus oculorum lumi-
 nibus & vitali vigore marcente.
 Quin spectantibus injicere pote-
 rat opinionem , ac si pridem pro-
 stratum & letho datum fuisset, ni-
 si pedum fulcra subnitentia & e-
 recta adhuc constitissent. Sed & al-
 terū consimiliter morsu vexaba-
 tur, postica parte paululum se ja-
 ctans, oreq; multum hians, quod
 dentium compressione suffocaretur.
 Videbaturqve contendere
 & summa vi niti ut dentium vallo
 se eximeret, faucibusqve sese sub-
 duceret, at neutiquam valuit, si-
 quidem quæ pone humeros, mox
 & anteriores pedes, & caudæ vici-
 na corporis pars rictu oris constri-
 cta tenebantur & maxillis confos-
 sa hærebant. Ita hæc mutuo neci
 data, comūni utriusq; certamine
 nec min⁹ vindictā, & æquo Marte
 pari victoria, & insecuta morte
 utrinq;. Mihi ad hæc in mentem
 venit annotare, quod non tantū
 in imaginib⁹ effingitur, aut in ro-
 bustioribus bestiis hoc accidit ut
 se mutuo perdant, & mortiferum
 virus & ferale atqve exitiosum
 hominibus malum secum è me-
 dio auferant, sed id sæpius etiam
 contingit in gentibus adversus

Ggg

ἡμῖν

ἡμῖν ἐπιστρέψετε, φονέοντα καὶ κατ' αἰκηλῶν ὀκλύμενα δυνάμει Χριστοῦ, τῇ διασκορπίζοντι ἔθνη τὰ τῶς πολέμου θέλοντα, καὶ μὴ χαίροντι αἵμασιν, ὅς καὶ δίκαιον * ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον δείκνυσιν ἐπιβαίνοντα, καὶ λίθια καταπατύντα καὶ δράκοντα.

Romanos nos † bellantibus, quæ occidunt invicem & occiduntur, Christi potentia, qui gentes belli cupidus dispergit, nec sanguine delectatur, sed docet justos ambulare super aspidem & basiliscum, & conculcare leonem, draconemq;

Alia Nicetæ Choniata scripta.

Θησαυρὸς ὁρθοδόξιας, *Thesaurus Orthodoxæ Fidei*, libris XXVII, in gratiam amici, qui capta à Latinis CPoli solū vertere secum coactus erat, scripti in exilio, quibus post expositam salutarem doctrinam omne genus hæresium schismatumq; ad suam usq; ætatem persequitur, & testimoniis veterū Ecclesiæ doctorum, vel propriis argumentis confutat. Hujus operis eximii, in quo *Euthymii* Zigabeni, quam in præf. laudat, *Panopliæ* dogmaticæ multa addidit, quinque tantum libri primores editi exstant latine **, interprete *Petro Morello* Turonensi Paris. 1561. 1579. 1610. 8. & cum Orthodoxi cujusdam (ut in inscriptione appellatur) notis & indice Genev. 1529. 8. & sine illis in Bibliothecis Patrum, editionis Colon. 1618. T. XII. & Lugd. T. XXV. pag. 54. *Fragmentum ex libro XX*, de ordine observando ab iis qui à *Saracenica* superstitione ad Christianam fidem transeunt, latine occurrit in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. & aliis insecutis editionibus: Græce & Latine in Auctarii Ducæani Tomo II. Paris. 1624. & in Bibl. Patrum Paris. 1654. Tomo XII. & omisso Nicetæ nomine in *Saracenicis* Frid. Sylburgii, Heidelb. 1595. 8. pag. 74-91. Totum opus Græce exstat MS. non uno in loco, & propter molem hætenus lucem quam meret haud vidit, quoniam duo volumina in folio facile compleret. Petrus quidem Morellus, qui libros quinque à se versos edidit, & totum opus in lucem proferre voluit, existimavit Codicem Græcum quo usus est scriptum fuisse manu ipsius Nicetæ. Ita enim in præf. ad Joannem à Sancto Andrea, Carcassonensis Ecclesiæ Decanum qui Codicem illum ære suo redemerat, & interpretandum tradiderat Morel-

† Solenne est Byzantinis scriptoribus Romanos se appellare, quia CPolitani Imperatores pars Romani Imperij, & diu sola superstes, & CPolis nova Roma.

* Psal. XCI. 13.

** Græce loca quædam assert Allatius contra Hottinger, p. 197. & de purgatorio p. 696. seq. &c.

Morello : Cujus beneficii nomine bona posteritas tibi gratias immortales habebis , ubi reseraveris vetustissimum Thesauri Orthodoxiæ beati Nicetæ Choniata exemplar , ut quod à Nicetæ ipso descriptum sit , post auctoris mortem ad Michaëlem Choniatem Atheniensem Præsulem , velut hereditario jure transiisse , quo item mortuo in manus Theodori Scutariotæ , Levitæ Cyziceni venisse , Cyzicoque à Turcibus vastata , in frequentissima illa καλοισιῶν ἀγιορειτῶν monasteria , quæ sunt in Atbo monte , deportatum : atque inde tandem Lutetiam advectum , venaleque à Græco quodam expositum , nullos aut paucos admodum emtores natum (propter deformitatem nimirum , ut Æsopum illum fabulatorem olim) præter unum Joannem à Sanctæ Andrea , cujus è Bibliotheca boni auctores hodie , præsertim Græci non aliter exire possunt , atque ex equo Trojano boni milites , & ex Isocratis schola oratores exiisse feruntur. -- Mox se index quoque aperit , seu elenchus quo summa librorum thesauri capita notantur , à Nicetæ ipso & compositus & scriptus , quemadmodum & libri omnes hujus operis , - exceptis duobus ultimis qui à Theodoro Scutariotæ scripti sunt , qui Monodiam quoque Michaëlis scripsisse videtur. Theodori αὐτῆς ἔκδοξιν ex appendice ad indicem libri XXV. colligo. Varia alia opuscula , (ut Alexii , Michaëlis & Josephi CPolitanorum Patriarcharum : Eustathii & Germani Nicanorum Præsulum , Eustathii Romani πρὸς τοὺς ἀδελφῶν λαβόντων δύο ἀδελφὰς , Alexii Comneni Imp. χρυσόβουλῳ sive aurea bulla , & Sacerdotis cujusdam ad Eliam Cretensem πρὸς προσκομιδῆς) quibus exemplar velut μυροθήκιον quoddam refertum est , quis scripserit , nulla conjectura possum assequi. Idem de Philosophico quodam πρὸς τῆς τῶν ψυχῶν εἰς κρίσεως , & Ecclesiastico de Armeniorum hæresi commentario , idem etiam de appendice illa sentio , quæ libro secundo adheret , cum tamen ad vigesimum quintum pertineat , ut ex verbis pauculis Scutariotæ Indici Nicetæ additis videre est , qui appendicem illam quæ antea desiderabatur , in fine XXV. libri , alicubi repertam se attexuisse affirmat.

Alter Codex hujus Thesauri Græcus servatur in Bibl. Bodlejana inter libros Tho. Roe , XXII. ex quo Nicetæ Ponopliam MS. laudavit pridem Montacutius pag. 346. Apparatus ad Origines Ecclesiasticas , & quem egregium ac Nicetæ ætatem fere æquantem MS. Codicem vocat Jo. Ernestus Grabe notis ad S. Irenæum pag. 70. Hunc ipsum innuit Caveus , ubi libros Thesauri Nicetæ pulcherrime descriptos in Bibliotheca Bodlejana vidisse se testatur. De eodem Codice vide sis laudatum mihi supra Wolfium in notis ad Casauboniana p. 252. & in erudita de Bogomilis commentatione pag. 2.

Ggg 2

In

In Catalogo MSS. Angliæ inter Codices Bodlejanos p. 150. n. 2877. memoratur *Choniata thesaurus Græce*, non idem cum eo quem *Petrus Morellus* latine edidit, sed multo strictior. Hic est qui in *Casaubonianis* pag. 45. traditur recens sed eleganter in maxima & crassissima papyro exaratus, fuisseque olim *Cardinalis Poli*.

Nicetam contra Hæreses, MS. in Bibl. Bavarica, memorat *Gretserus* notis ad Orationem Germani Patriarchæ T. 2. de Cruce pag. 594. afferens locum ex tomo XIX. qui est adversus Bogomilos. Locus ille integrior exstat apud *Montfauconum* pag. 333. *Palæographiæ* & *Wolfium* de Bogomilis pag. 46. Sed *Nicetæ* opus Græce exstat etiam *Florentiæ* in Bibl. Medicea pluteo IX. num. 24.

Ex libro nono Fragmentum MS. servatur in Bibl. *Vindobonensi*, Cod. Philosoph. XIV. vide *Nesselium* parte 4. p. 12.

Denique *Clariss. Vir Bernhardus Montfauconus* in *Palæographiæ Græcæ* p. 326. laudat Codicem bombycinum *Stephani Baluzii*, in quo *Panoplia Dogmatica Nicetæ*, à librario sæculi XIV. exarata. Addit eum fuisse cujusdam *Theodori Scutariotæ Levitæ*, idque initio voluminis notari: sed nota illa ex antiquiore Codice descripta videtur, qualis paulo ante *Petri Morelli* verbis à me memoratus fuit. Porro argumenta librorum thesauri *Nicetæ*, quoniam majorem partem opus lucem necdum vidit, ab eodem *Montfaucono* edita subicere juvat:

Τόμ. ① πρῶτ. ①.

Ἐν τῷ πρῶτῳ τέρμῳ τὸ πρῶτόν. ἔπειτα περὶ Ἀδάμ καὶ πινὼν ἀρχαίων ἀνδρῶν ὁρόντων τὰς εἰκονουργίας. περὶ τῶν Ἑλληνικῶν μυθεύων. περὶ *Πυθαγόρου* καὶ *Πλάτωνος*, καὶ ἐπί-ρων φιλοσόφων καὶ τῶν δοξῶν αὐτῶν. περὶ τῶν τεσσάρων στοιχείων. περὶ οὐρανοῦ καὶ γῆς. τὸ ζῳδιακοῦ κύκλου. τῶν ἀπλανῶν καὶ πλανητῶν ἀστέρων. περὶ κομητῶν, ἡελίου, πύχνου, παρηλίων, τῶν σεισμῶν, τῶν ἀνέμων, καὶ τῶν περσιῶν. καὶ ἕκτοτε περὶ *Ιουδαϊσμοῦ*, περὶ τῶν χρευσῶν

Tomus primus.

In primo Libro proœmium. Deinde de Adamo, & de quibusdam antiquis viris qui simulacrorum fictionem adinvenierunt. De mysteriis Græcorum. De *Pythagora* & *Platone*, deque aliis Philosophis, ac de eorum opinionibus. De quatuor elementis. De cœlo & terra. De circulo *Zodiaci*. De stellis fixis & de errantibus. De cometis. De iride, de pruina, de *Pareliis*, de terræ motibus, de ventis, de *Presteribus*. Deinde
δαμναι-

δαμάλειον τῆ Ιεροδοάμ. περὶ Σαμα-
ρειτῶν. περὶ Εσσηιῶν καὶ ἄλλων π-
νὼν αἵρεσιάρχων· περὶ Σαδδουκαίων,
Γραμματίων, Φαρισαίων, ἡμερο-
βαπτιστῶν, καὶ Ηρωδιανῶν.

ΤόμⓈ δεύτερⓈ.

Ἐν τῷ δαυτέρῳ τόμῳ, περὶ τῆς ἁγίας
τριάδος Διαφόρων αἱ χρήσεις. ἑπτα,
περὶ ἀγγέλων. περὶ ἀνθρώπων. Δια-
φοροὶ δίδει περὶ τοῦ καὶ ψυχῆς. καὶ
ἕκτο περὶ δρετῶν.

ΤόμⓈ τρίτⓈ.

Περὶ Φωνῶν προφητῶν, δηλουσῶν
τῷ ἐν σαρκὶ παρουσίαν τῆς υἱοῦ τῆς
Θεοῦ, τὸ Δια σωροῦ πάθⓈ, καὶ
τῷ ἀνάστασιν. περὶ τῆς συλλήψεως καὶ
τῶν δύο φύσεων τῆς χριστοῦ. περὶ ἐνυ-
πστάτων, περὶ ὁμοουσιῶν, περὶ ὁμοϋ-
πστάτων, περὶ ὑποστατικῆς ἐνώσεως
καὶ Διαφορᾶς. περὶ πρὸς ὧπων.
περὶ φύσεως. περὶ φθαρᾶς· περὶ
φθαρτῆ καὶ ἀφθάρτου. ἕκτο, χρή-
σεις τῶν ἁγίων περὶ τῆς ἐκ σαρκὸς
οἰκονομίας. περὶ τῆς τροπῆς τῆς ἀν-
τιδόσεως. περὶ τῆς ὅτι πᾶσα ἡ θεία
φύσις ἐν μιᾷ τῇ ἐαυτῆς ὑποστά-
σει ἡνώθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει,
καὶ οὐ μέρⓈ μέρει· καὶ ἕπειτα διά-
φορα κατεξῆς περὶ τῆς ἐνανθρωπή-
σεως τῆς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

autem de Judaismo. De buculis
aureis Jeroboami. De Samari-
tanis. De Essenis, & alijs quib-
usdam hæresiarchis. De Sadu-
cæis, de Scribis, Phariseis, Heme-
robaptistis, Herodianis.

Tomus secundus.

In secundo Tomo, de sancta
Trinitate, variorum loca. Dein-
de de Angelis. De hominibus. Di-
versæ sententiæ de intellectu &
anima. Postea de virtutibus.

Tomus tertius.

De vocibus Prophetarum, Fi-
lii Dei in carne adventum decla-
rantibus, necnon crucis Passio-
nem & Resurrectionem. De Con-
ceptione & duab⁹ naturis Christi.
De Enhypostatis, de Consubstan-
tialibus, de Homohypostatis, aut
simul hypostatis, de hypostatica
unione & differentia. De Perso-
nis. De natura. De corrupti-
one: de corruptibili & incorru-
ptibili. Postea loca Sanctorum
de œconomia in carne, sive de In-
carnatione. De * Modo retribu-
tionis. Quod tota natura divina
in una ex suis hypostasibus unita
sit humanæ naturæ, non autem
pars parti: & alia varia post hæc
de Incarnatione Filii Dei.

Ggg 3

ΤόμⓈ

* id est, de ratione communicationis idiomatum.

ΤόμⓄ πῆαρτⓄ.

Ἐν τούτῳ κείνῃ πασαι αἱ παλαιαὶ αἱρέσεις αἱ ἀναφανείσαι μέχρι τῆς Ἀρεῖας αἱρέσεως. ἐγράφη καὶ πρώτη ἡ ἔξι Σιμωνίων αἱρέσις καὶ ἡ ἐπ' αὐτὴν ἀντίρρησις. δώδεκα ἡ τῶν Νικολαϊτῶν. τρίτη ἡ τῶν Καρποκρατιανῶν. πτάρτη ἡ τῆς Βαλεντίας. πέμπτη ἡ ἔξι Πτολεμαίου, ἕκτη ἡ ἔξι Μάρκου. ἐβδόμη ἡ τῆς Ασκοδρούγων. ὀγδόη ἡ ἔξι Κολορδάβου. ἐνάτη ἡ τῆς Οφίτων. δεκάτη ἡ ἔξι Προδίκου. ἑνδεκάτη ἡ τῆς Καϊνῶν. δωδεκάτη ἡ τῶν Σηθιανῶν. Τρισκαδεκάτη ἡ τῶν Ἀρχοντικῶν. τεσσαρεσκαδεκάτη ἡ ἔξι Κέρδων καὶ Μαρκίων. πεντακαδεκάτη ἡ τῆς Λουκιανοῦ. ἑξακαδεκάτη ἡ τῆς Ἀπελλῆς. ἑπτακαδεκάτη ἡ τῶν Σεβερικῶν. ὀκτωκαδεκάτη ἡ ἔξι Ταπανοῦ. ἑνεακαδεκάτη ἡ τῶν Εὐκρατιτῶν. εἰκοστή ἡ τῆς Μοντανιστῶν. εἰκοστή πρώτη ἡ τῆς Κυοπλιανῶν καὶ Πελοπιλιανῶν, καὶ Πεπουζιτῶν, καὶ Ἀρτοτυρετῶν. εἰκοστή δώδεκα ἡ τῆς τεσσαρεσκαδεκατιτῶν. εἰκοστή τρίτη ἡ τῆς λεγομένης Ἀλόγων. εἰκοστή πτάρτη ἡ τῆς Ἀδαμιανῶν. εἰκοστή πέμπτη ἡ τῆς Σαμψαίων καὶ Ελκεσάμων. εἰκοστή ἕκτη ἡ τῆς Θεοδοσιανῶν. εἰκοστή ἐβδόμη ἡ ἔξι Νοήτου καὶ ἔξι Ναυάτου. εἰκοστή ὀγδόη ἡ ἔξι Σαβελλίου. εἰκοστή ἐνάτη ἡ ἔξι Μαρκελλίου. τριακοστή ἡ τῶν Οὐαλησίων. τετρακοστή πρώτη ἡ ἔξι Ωελγύους,

Tomusquartus.

In hoc habentur omnes veteres hæreses, quæ usque ad Arii hæresin emerferunt. Prima vero Simonis hæresis describitur, cum ejus refutatione. Secunda, Nicolaitarum. Tertia, Carpocratianorum. Quarta, Valentini. Quinta, Ptolemæi. Sexta Marci. Septima, Ascodrugorum. Octava, Colorbasi. Nona, Ophitarum. Decima, Prodicti. Undecima, Cajanorum. Duodecima, Sethianorum. Decima-tertia, Archonticorum. Decima-quarta, Cerdonis & Marcionis. Decima-quinta Luciani. Decima-sexta, Apellis. Decima-septima, Severianorum. Decima-octava, Tatiani. Decima-nona, Encratitarum. Vigesima, Montanistarum. Vigesima-prima, Quintilianistarum, Priscillianistarum, Pepuzitarum & Artotvritarum. Vigesima-seconda, Tessarescædecatitarum, sive Quartadecimanorum. Vigesima-tertia, Alogorum, ut vocant. Vigesima-quarta, Adamianorum. Vigesima-quinta, Sampsaorum & Elcesæorum. Vigesima-sexta, Theodotianorum. Vigesima-septima, Noëti & Novati. Vigesima-octava, Sabellii. Vigesima-nona Marcelli. Trigesima, Valesianorum, sive Valentianorum, Trigesima-prima, Origenis,

ἐν ἡ καὶ περὶ ψυχῆς τινα, καὶ ἐξή-
γηται ἐν ἀποστόλῃ τοῦ ὁ φησιν, ἐκάστου
τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι, τὸ πῦρ δοκιμάσει.
τριάκοντὴ δόξηρα ἡ Παύλου ἐν Σα-
μοσατίως. τριάκοντὴ τρίτη ἡ τῶν Μα-
νιχαίων καὶ Κουβρίκων. τριάκοντὴ
πεντάτη ἡ τῶν Ἰερακιδῶν. Τριάκοντὴ πέμ-
πη ἡ τῶν Κολλυριδιανῶν. τριάκοντὴ ἑκ-
τη ἡ τῶν Μασσαλιανῶν, ἡ τῶν Ἐυχιτῶν,
ἐν ἡ καὶ ἀπαρίθμησις τῶν ἀσεβῶν
δογματῶν τὸ αὐτῆς αἰρέσεως. τρια-
κοντὴ ἐβδόμη ἡ τῶν Κηρινθιαίων.
τριάκοντὴ ὀγδόη ἡ τῶν Ἰκετῶν ** (Ἰκε-
πκῶν.) τριάκοντὴ ἐνάτη ἡ τῶν γω-
σιμάχων. τεσσαράκοντὴ ἡ τῶν Θιηπ-
ψυχιτῶν. τεσσαράκοντὴ πρώτη ἡ τῶν
Χρυσολυτῶν. τεσσαράκοντὴ δόξηρα ἡ
τῶν Ἐθνοφρόνων. τεσσαράκοντὴ τρίτη ἡ
τῶν παρερμηνεύων. καὶ τεσσαράκο-
ντὴ τετάρτη ἡ τῶν Μελετιανῶν.

Τόμος πέμπτος.

Ἐν τῷ τοιούτῳ πρώτῳ περὶ τῆς
ἀρετῆς ὅθεν ὠρμηται, καὶ περὶ τῆς
ἡλικίας καὶ τῶν ἡθῶν αὐτῶν, καὶ τῶν
ἀσεβῶν δογματῶν, καὶ τῆς ἐν Νι-
καίᾳ δι' αὐτὸν συστάσεως συνόδου, καὶ
τῆς κατατροφῆς αὐτῆς. ἐν ταύτῃ ἡ
καὶ μνήμη τῆς ἐν Λεμενίῳ γλυ-
μῆς συνόδου, ὡσαύτως καὶ τῆς ἐν
Σελεύκειᾳ τῆς Ἰσχυρίας. ἐκτοτε πρὸς
πάντα ἡμετέρα ἀντίθεσις. ἐκ δὲ

ubi quædam de anima, & enar-
ratio dicti hujusmodi: * *Cujusque*
opus quale sit, ignis probabit. Triges-
ima-secunda, Pauli Samosatani.
Trigesima-tertia, Manichæorum
& Cubricorum. Trigesima-quar-
ta, Hieracitarum. Trigesima-
quinta, Collyridianorum. Trige-
sima-sexta, Massalianorum, sive
Euchitarum: ubi enumeratio im-
piorum dogmatum ejusdem hæ-
resis. Trigesima-septima, Cerin-
thianorum. Trigesima-octava,
Iceticorum. Trigesima-nona,
Gnosimachorum. Quadragesi-
ma, Thnetopsychitarum. Qua-
dragesima-prima, Chrystolyto-
rum. Quadragesima-secunda,
Ethnophronorum, sive eorum
qui cum Ethnicis sentiunt. Qua-
dragesima-tertia, Parermeneuta-
rum, sive eorum, qui prave Scri-
pturas interpretantur. Quadra-
gesima-quarta, Meletianorum.

Tomus quintus.

In hoc Tomo, primum de Ario,
unde prodierit, de statura & mori-
bus ejus, de impiis ejusdem do-
gmatibus: de synodo, quæ illius
causa Nicææ habita est; de sub-
versione & damnatione ejus: at-
que ibidem memoria synodi Ari-
minensis; similiterque de synodo
Seleuciæ celebrata. Deinde refu-
tatio ejus à nobis adornata. Postea

πύ-

* 1. Corinthi. III. 13.

** Confer Damascen. c. 87. de hæres. & Philone de Therapeutis.

τούτου διήγησις τῶν κτ' Ἀέτιον, καὶ τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφ' ἧς κεφάλαια δι' ὧν περᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑπεροχῇ τῷ πατρὶ καὶ κτίσμα. καὶ μετὰ ταῦτα Ἰήσους πῶς τῷ Ἀετίῳ καὶ τῷ Εὐνομίῳ ἀρεσκῶς, καὶ ἀνατρεπῶς τούτων συγγραφεῖται ὡς ἡμῶν. καὶ μὲν ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων.

Τόμος ἕκτος.

Περὶ Μακεδονίᾳ τῷ πνευματομάχῃ. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόμῳ μνεία πάλιν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῶν συμφρόνων αὐτῷ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων τῷ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τῷ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ ὁμολογητῇ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου, περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τῷ Μακεδονίῳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτοῦ, ἐξαίρετως, ὃ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ καθεξῆς διήγησις, ὅπως σωῖται ἡ δεύτερα συνόδος, καὶ περὶ τῶν κυροθέντων ὡς αὐτῆς, καὶ τῆς ὡσαύτως τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τῆς ἐπὶ τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ περὶ τῷ ὁμόπῳ εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

Τόμος ἑβδόμος.

Περὶ τῷ βίῳ καὶ τῶν αἱρέσεων τῷ Ἀπολινάριῳ, καὶ τῶν ἀνατρεπόντων

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, quibus (Eunomius) probare nititur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hæc propositiones quædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumque refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatomacho, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus asseclæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeque in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, quomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constantinopolitani per sanctum Gregorium Theologum. Demum loca sanctorum Patrum, quod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apollinarii: & sanctorum Deiferorumque

αὐ-

αὐτοῖς ῥημάτων τῶν ἁγίων καὶ Θεοφό-
ρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. 8. ογδο.

Περὶ τῆς βίου καὶ τῆς αἰρέσεως Νεστο-
ρίου, καὶ τῆς Θεοπλόκων ῥημάτων ἁγίων
πάππ. Ἀλεξανδρείας Κυρίλλου,
τῶν ἀνατρεπόμενων τῆς πιαύτης αἰρέσεως.

Τόμ. 9. ἑνατ.

Διήγησις τῶν καὶ τὸν Εὐτυχῆ καὶ
τῆς αὐτῆς αἰρέσεως. καὶ ὅρος τῆς καὶ
τῆς πιαύτης Εὐτυχῆς συγκροτηθείσης
ἀγίας πατρὸς συνόδου. εἶπε περὶ
τῶν ἀντιλαμβανομένων τῷ Διοσκορίῳ,
ὃς πατριάρχης τῆς Ἀλεξανδρείας,
συγκατηρέθη τῷ Εὐτυχῆ ὡς ὁμέ-
φρων περὶ τῶν αἰρέσεων, καὶ εἰς ἅν
οὕτως διηρέησαν, Διακρίνομένους ἐ-
αυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν πρώτῃ τῇ
διηγέσει, καὶ περὶ τῶν λεγομένων
ἀκεφάλων πινά, καὶ μετὰ Ἰωάννου
γραμματικοῦ τῆς λεγομένης φιλοπίας.
καὶ ἔκτετι προβλήματι πινά τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, καὶ περὶ πῶς ἀντήρρη-
σις μία. καὶ ἐφεξῆς ἡ ὁπισθολὴ τῇ
Λέοντι τῷ ἀγιωπέτῳ Πάπῃ Ρώ-
μης, ἡ πεμφθεῖσα πρὸς τὴν πιαύ-
την Σύνοδον.

Τόμ. 10. δέκατ.

Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου, ἥτις τῇ
πιαύτῃ συνόδῳ ἐκύρωσε καὶ ἐκράτισε,
συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νιανοῦ.

* pro ἵως ἀν.

Libri sti Pars Altera.

Patrum dicta, quibus illæ confu-
tantur & evertuntur

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriae Cyrillus,
hujusmodi hæresim evertit.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
tæ sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Di-
oscoro Patriarchæ Alexandrino
patocinabantur, qui cum Euty-
che, utpote earundem hæresium
assertor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacrino-
menos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum: & ad
hæc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Tomus decimus.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & af-
fervit, quæque imperante Justini-
H h h νιανοῦ.

τούτου διήγησις τῶν κτ' Αἰτίον, καὶ τὸν Εὐνόμιον. καὶ ἐφεξῆς κεφάλαια δι' ὧν πειρᾶται δεῖξαι τὸν υἱὸν ὑπεροβῇ τῷ πατρὶ καὶ κτίσμα. καὶ μετὰ ταῦτα Ἰήσους πινὲς τῷ Ἀετίῳ καὶ τῷ Εὐνομίῳ αἰρετικῶν, καὶ ἀνατροπῇ τούτων συγγραφεῖται ὡς ἡμῶν. καὶ μὲν ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων.

Τόμ. ⑥ ἕκτ.

Περὶ Μακεδονίᾳ τῷ πνευματομάχῃ. ἐν δὲ τῷ τοιούτῳ τόμῳ μνησθῆναι πάλιν τῷ Ἀρείῳ καὶ τῶν συμφρόνων αὐτῷ, καὶ τῶν δύο Εὐσεβίων τῷ τε τῆς Νικομηδείας καὶ τῷ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ τῆς Καισαρείας, τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ, καὶ τῷ ἁγίῳ Παύλῳ τῷ ὁμολογητῷ. περὶ τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου. περὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκαταστάσεως τῷ Μακεδονίῳ, καὶ τῶν εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα βλασφημιῶν αὐτοῦ, ἐξαρέτως, ἥ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ καθεξῆς διήγησις, ὅπως συνέβη ἡ δεύτερα συνόδος, καὶ περὶ τῶν κυροθέντων ὡς αὐτῆς, καὶ τῆς ὡσαύτως τῷ ἁγίῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ τῆς ἐπὶ τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ μετὰ ταῦτα αἱ χρήσεις τῶν ἁγίων αἱ περὶ τῷ ὁμοτίμῳ εἶναι τὸ πνεῦμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ λόγῳ, ἐκφωνηθεῖσαι.

Τόμ. ⑦ ἑβδόμ.

Περὶ τῷ βίῳ καὶ τῶν αἰρέσεων τῷ Ἀπολινάριῳ, καὶ τῶν ἀνατροπόντων

enarratio de rebus Aëtii & Eunomii. Deinceps capita, quibus (Eunomius) probare nititur, Filium post Patrem ortum & creaturam esse. Sub hac propositiones quædam hæreticæ Aëtii & Eunomii, earumque refutationes à nobis conscriptæ: & postea loca Sanctorum Patrum.

Tomus sextus.

De Macedonio Pneumatomacho, sive Spiritus sancti hoste. In hoc item Tomo iterum memoratur Arius & ejus asseclæ: tum duo Eusebii, Nicomediensis videlicet & is, qui in Cæsarea Palæstinæ: de S. Athanasio: de S. Paulo Confessore. De synodo Sardicensi. De restitutione Macedonii in thronum Constantinopolitanum, & de ejus in sanctam Trinitatem blasphemis dictis, maximeque in sanctum Spiritum. Deinde autem enarratio, quomodo secunda Synodus congregata fuerit, & de definitionibus ac decretis ejusdem: de abdicatione throni Constantinopolitani per sanctum Gregorium Theologum. Demum loca sanctorum Patrum, quod pari honore adficiendus sit Spiritus sanctus, ac Pater & Filius.

Tomus septimus.

De vita & hæresibus Apollinarii: & sanctorum Deiferorumque

αὐ.

αὐταῖς ῥημάτων τῶν ἀγίων καὶ θεοφό-
ρων ἡμῶν πατέρων.

Τόμ. οὐδο.

Περὶ τῆς βίου καὶ τῆς ἀρεστῆς Νεστο-
ρίου, καὶ τῆς ὑποπλοκῆς ῥημάτων τῶν ἀγίων
πάπῃ Αλεξανδρείας Κυρίλλῳ,
τῶν ἀνατρεπτικῶν τῆς πιαύτης ἀρεστῆς.

Τόμ. ἐνάτ.

Διήγησις τῶν καὶ τὸν Εὐτυχῆ καὶ
τῆς αὐτῆς ἀρεστῆς. καὶ ἕως τῆς καὶ
τῆς πιαύτης Εὐτυχῆς συγκροτηθείσης
ἀγίας πιαύτης συνόδου. εἶτα περὶ
τῶν ἀντιλαμβανομένων τῷ Διοσκορίῳ,
ὃς πατριάρχης τῆς Αλεξανδρείας,
συγκατηρέθη ἡ τῷ Εὐτυχῇ ὡς ὁμό-
φρων περὶ τῶν ἀρεστῶν, * εἰς αὐ-
τοὺς διηρέθησαν, Διακρινομένους ἐ-
αυτοὺς ὀνομάσαντες. ἐν ταύτῃ ἡ τῇ
διηγήσει, καὶ περὶ τῶν λεγομένων
ἀκεφάλων πια, καὶ μινία Ἰωάννου
γραμματικοῦ τῆς λεγομένης φιλοπίας.
καὶ ἕκτοις προβλήμασι πια τῶν Μο-
νοφυσιτῶν, καὶ περὶ ταῦτα ἀντιρρή-
σις μία. καὶ ἐφεξῆς ἡ ὑπερβολὴ τῇ
Λέοντι τῷ ἀγιωτάτῳ Πάπῃ Ῥώ-
μης, ἡ πεμφθεῖσα περὶ τῶν πια-
τῶν Συνόδων.

Τόμ. δέκατ.

Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου, ἥτις τῇ
πιαύτῃ συνόδῳ ἐκύρωσε καὶ ἐκράτει,
συγκροτηθεῖσα ὑπὸ τῆς βασιλείας Ἰουστι-
νιανοῦ.

* pro ἵως ἀν.

Libri sti Pars Altera.

Patrum dicta, quibus illæ confu-
tantur & evertuntur

Tomus octavus.

De vita & hæresi Nestorii: de-
que dictis divinis, quibus sanctis-
simus Papa Alexandriae Cyrillus,
hujusmodi hæresim evertit.

Tomus nonus.

Enarratio de rebus Eutychis &
de hæresi ejus: ac decretum quar-
tæ sanctæ Synodi contra eundem
Eutychen. Postea de iis, qui Di-
oscoro Patriarchæ Alexandrino
patocinabantur, qui cum Euty-
che, utpote earundem hæresium
assertor, condemnatus est, donec
ii etiam divisi sunt, sese Diacrino-
menos, id est segregatos, appel-
lantes. In hac vero narratione
quædam de iis, qui Acephali voca-
bantur, & mentio Joannis Gram-
matici, qui Philoponus appella-
batur. Postea vero Problemata
quædam Monophysitarum: & ad
hæc Antirrheticus unus. Demum
Epistola Leonis sanctissimi Papæ
Romani, ad quartam Synodum
missa.

Tomus decimus.

De quinta Synodo, quæ quar-
tam Synodum confirmavit & as-
securit, quæque imperante Justini-
ano.

H h h

πιαύτ.

παιδῶν, ἐν δὲ τῇ διηγήσει τῇ πικρῆς
 τῆς σιωδῆς, καὶ τὸ ὅπως σιωκρο-
 τήθη, ἐμφέρεται ἡ αἵρεσις τῶν Μο-
 νοφυσιτῶν, ἐν μέρει δὲ καὶ τῶν
 Νισοριανῶν. ἔκτοτε ψῆφῳ Ἐπιφα-
 νία πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ τῆς ἐκδημούσης σιωδῆς καὶ Σε-
 βήρου καὶ Ζωόρου καὶ Πέτρου τῶν
 Μονοφυσιτῶν. ἐτέρα ψῆφῳ Μένων
 πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κα-
 τὰ τῶν αὐτῶν. Ἀναθεματισμοὶ Ἀν-
 θίμου μητροπολίτου Τραπεζουῦτῳ
 Μονοφυσίτου ὄντος. ἐτέρα ψῆφῳ ἡ
 αὐτῆ πατριάρχου καθαιρετική ἡ αὐτῆ
 Ἀνθίμου. Ἐκτοτε Διάταξις Ἰουστινιανῆς
 βασιλέως καὶ Ἀνθίμου, Σεβήρου,
 Πέτρου, καὶ Ζωόρου. Ἐπιστολὴ Ἰω-
 ἀννῆς Ἱεροσολύμων καὶ τῶν ὑπὸ αὐ-
 τὴν Ἐπισκόπων δεχομένων τὰ κατὰ
 Σεβήρου ψηφισθέντα. καὶ μετὰ ταῦ-
 τα χρήσεις Διαφορεῖ τῶν αγίων, καὶ
 τῶν Μονοφυσιτῶν.

Τόμῳ ἐνδέκατῳ καὶ Τριθι-
 τῶν.

Τόμῳ δωδέκατος κατὰ τῶν Ἀφ-
 θαρτοδοκῶν.

Τόμῳ τρισκαδέκατῳ κατὰ Θεο-
 πασχῶν.

Τόμῳ ιδ'. κατὰ τῶν Ἀγνοητῶν,
 ἐν ᾧ μετὰ τῆς χρήσεως τῶν αγίων,
 καὶ ἄλλα πινὰ εἰσαγάγειν τῆς τοι-
 αύτης αἵρέσεως ἐκ νῦν προσεβήθη
 παρ' ἡμῶν.

coaeta est. In narratione autem
 de illa Synodo, & quomodo col-
 lecta fuerit, inseritur hæresis Mo-
 nophysitarum, atque etiam ex
 parte Nestorianorum. Deinceps
 decretum Epiphaniæ Patriarchæ
 Constantinopolitani, & Synodi
 ibidem congregatæ contra Seve-
 rum, Zoram & Petrum Mono-
 physitas. Alterum decretum Me-
 na Patriarchæ Constantinopoli-
 tani contra eosdem. Anathema-
 tismi Anthimi Metropolitæ Tra-
 pezuntini, qui Monophysita erat.
 Alterum decretum ejusdem Pa-
 triarchæ, quo damnabatur Anthi-
 mus: post hæc constitutio Justini-
 ani Imperatoris contra Anthi-
 mum, Severum, Petrum, & Zoo-
 ram. Epistola Joannis Jerosolymi-
 tani & Episcoporum, qui sub ipso
 erant, quæ decreta contra Seve-
 rum recipiuntur. Demum loca
 varia sanctorum Patrum contra
 Monophysitas.

Tomus undecimus contra Tri-
 theitas.

Tomus duodecimus contra
 Aphthartodocetas.

Tomus decimus tertius contra
 Theopaschitas.

Tomus decimus-quartus con-
 tra Agnoitas: ubi post loca sancto-
 rum Patrum, alia quædam ad hu-
 jusmodi hæresim subvertendam
 a nobis insuper adjiciuntur.

Τόμῳ

Τόμ. 16. περὶ τῆς ἑκτῆς συνόδου, ἣτις συνεῖθη ὑπὸ τῆ βασιλείας Κωνσταντίνου & Παυτανάτου εἰς ἀναίρεσιν τῆς τῶν Μοισηλητῶν αἵρέσεως.

Τόμ. 15. περὶ τῶν εἰκονομάχων αἵρέσεως.

Τόμ. 17. περὶ τῆς αἵρέσεως τῶν Ἀρμενίων, ἥτις τῆς Μονοφυσίτης συνάπτεται· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ προέμιοι ἡμέτερον, καὶ τινὲς λύσεις πρὸς ἀντιφάσεις τῶν Ἀρμενίων. ἔκτοτε γράμμα τῆ βασιλείας κύρου Μαννὴλ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἀρμενίας. Διάλεξις πρὸς τὸ αὐτὸν καθολικὸν * Θεωριανοῦ τινὸς ἐξαποστόλου τῆ αὐτῆ βασιλείας εἰς Ἀρμενίαν ἐπελόντος. ἔπειτα χρήσεις Διαφοροὶ ἀγίων κατὰ τῆς αὐτῆς αἵρέσεως. ἔπειτα συλλογιστικὰ τινὰ κεφάλαια καὶ τῆ αὐτῆς αἵρέσεως συλλεγμένα παρ' ἡμῶν.

Τόμ. 18. μὲν τῶν Παυλικιανῶν.

Τῆ ἀγίας βασιλείας καὶ τῆ ἀγίας Γρηγορίου Νύσσης, περὶ τῆς βαπτίσματος.

Τῆ αὐτῆς Νύσσης περὶ τῆς μεταλήψεως τῆς δειπνοποικίλου σώματος καὶ αἱμάτων.

Τόμ. 19. καὶ Βογομίλων.

* De hoc dictum supra p. 393.

Tomus decimus-quintus, de sexta Synodo, Quæ congregata fuit imperante Constantino Pogonato, ad destruendam hæresim Monothelitarum.

Tomus decimus-sexthus, de Iconomachorum hæresi.

Tomo decimus-septimus, de hæresi Armenorum, quæ Monophysitis conjungitur. Ibi est proœmium nostrum, & quædam solutiones ad objecta Armenorum. Deinde rescriptum Imperatoris Domini Manuelis ad Catholicum Armeniæ. Dialogus Theoriani cujusdam Legati ejusdem Imperatoris, in Armeniam missi, cum eodem Catholico. Postea autem loca variorum Sanctorum contra eandem hæresim. Denique capita quædam syllogistica a nobis collecta contra eam ipsam hæresim.

Tomus decimus-octavus, contra Paulicianos.

Sancti Basilii & sancti Gregorii Nysseni de Baptismate.

Ejusdem Gregorii Nysseni, de participatione Dominici Corporis & Sanguinis.

Tomus decimus nonus, contra Bogomilos.

H h h 2

Τόμ. 20

* Θεωριανῶν.

Τόμ^ο κ'. περί τῆς θρησκείας τῶν Ἀγαρένων, καὶ τῆς πίστεως † τῆς γνομῆς ἐπὶ τοῖς ὁπιστρέφουσιν ἐκ τῶν Σαρράκηων εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ἀμώμητον πίσιν ἡμῶν.

Τόμ^ο κα'. περί τῆς Πνεύματ^ο κατὰ Λατίνων, ἐν ᾧ καὶ χρήσεις ἀλλάφοροι.

Τόμ^ο κβ'. περί τῶν ἀζύμων.

Τόμ^ο κγ'. ἐν ᾧ συνόψεις τῶν κινήσεων δογμάτων ἐπὶ τῷ βασιλείῳ κυροῦ Ἀλεξίου τῷ Κομνηνῷ.

Τόμ^ο κδ'. περί τῆς δόγματ^ο τῆς, * οὗ ἐστὶν ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμεν^ο, λαληθέντ^ο ἐπὶ τῷ βασιλείῳ κυρῷ Μανουὴλ τῷ Κομνηνῷ.

Τόμ^ο κε'. περί τῆς δόγματ^ο τῆς, ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστίν, ἀναφύεντ^ο ἐπὶ τῷ αὐτῷ βασιλείῳ. ζήτησις τῶν λεγομένων συγγραφῶν ἐν ᾧ μὲν τῶν κέρωσιν τῷ τοιαύτῳ δόγματ^ο ὡς μὴ ἐπίπαιξις ἀριστοκράτων ἐν ᾧ δὲ συγγραφῇ χρήσεις σχεδὸν πάντων τῶν ἁγίων ἐμφέρονται. περί δὲ

Tomus vigesimus, de cultu Agarenorum, & de constitutione circa Saracenos, qui ad puram & immaculatam fidem nostram convertuntur.

Tomus vigesimus-primus, de Spiritu contra Latinos: ubi loca multa adferuntur.

Tomus vigesimus-secundus, de Azymis.

Tomus Vigesimus-tertius, in quo synopsis dogmatum, quæ sub Imperatore Alexio Comneno mota & exorta sunt.

Tomus vigesimus-quartus, de illo dogmate, *Tues offerens & oblatas*, * quod sub Imperatore Domino Manuele Comneno prolatum est.

Tomus vigesimus-quinthus, de dogmate illo, *Pater meus major me est*, ** quod sub eodem Imperatore exortum est. Quare ipsum tractatum statim post hujus dogmatis confirmationem, quam quidam dicebant, non omnino placere: in quo tractatu fere omnium Sanctorum loca affe-

†

† Hanc posteriorem partem editam Græce & Latine, jam supra pag. 418. observavi. Sed præterea Clariss. Caveus notat in Codice Colbertino 4753. extare MS. τὰ ὑπὸ τῷ Μωάμεδ νομοθετηθέντα ἐκ τῆς αὐτῆς βίβλου, καλεσμένης Κοραν, καὶ χωνεῖατα ἀντίρρήσεις, quod distinctum opus ab hoc thesauri Nicetæ partem existimat.

* Confer Jo. Cinnami Hist. lib. IV. cap. 16. & Nicetam in Manuele Comneno VII. 5. pag. 137.

** De hac controversia per Demetrium Lampenum mota vide Cinnamum lib. VI. Hist. pag. 147. Nicetam in Manuele Comneno lib. VII. cap. 5.

τὸ πλῶν καὶ συλλογιστικά τινα κε-
φάλαια, περὶ τῆ μὴ εἶναι τὴν χρεῖσθαι
τὴν μίαν ὑπόστασιν, καὶ τὴν ἑνα κύ-
ριον καὶ υἱὸν τῆ θεῆς, καὶ μὴ τὴν
ἐνανθρώπησιν ἐλάττωσιν τῆ πατρὸς
λέγειν ὡς σαρκοφόρον. ἡμεῖς γὰρ πῶ-
τα οὐχ εὐροῦμεν. (Ἀλλ' ἐγὼ πῶτα
ἀρεσκῶς προσέθηκα μὴ τὴν καταρ-
χὴν τῆ τρίτης πίμης τῆς παρύσεως
βιβλίου.)

Τόμος κς'. περὶ τῆ δόγματι
τῆ θεοῦ τῆ Μωάμετ. τῆ λαληθῆναι
ἐπὶ τῆ αὐτῆ βασιλείας.

Τόμος κζ'. περὶ τῆ δόγματι
τῶν θείων μυστηρίων τῆ κινήσιν ἐπὶ
τῆ βασιλείας τῆ ἐξ Ἀγγέλων ἀλεξί-
ας τῆ Κομνηνοῦ, τῆ καὶ κυρώσιν,
ἀφ' ἧς ἀλεξίως πάντα καὶ μὴ
φθαρτέ.

Nicetæ Choniatae Historiam Barbaro Græcam ex Codice
Regio laudat Cangius in glossario Græco. Ejusdem *Comparatio Hyemis
Ἑσπίας*, qua Hyems præfertur, extat in Bibl. Bodlejana, Codice
Barocciano 131. Incipit: πάλαι ποτὶ. Nicetæ Choniatae *de azymis*
memorat Allatius contra Hottingerum p. 123.

Alius Nicetas, Chonarum Episcopus quem laudat, & à quo
ex sacro baptismo susceptum se narrat Nicetas Historicus in Man.
Comneno lib. VII. cap. 7.

Alios quosdam Nicetas memorat Quesnellus ad Leonem
Magnum p. 903. edit. primæ. Sed quandoquidem Allatii diatriba
de Nicetis intercidit, age quos in schedis meis reperio, literarum
ordine Nicetas hoc loco referam.

Hhh 3

Alii

*** num anathemate devovendus esset, quod Manuel Comnenus vetabat. Vide Nice-
tæ Manuelem Comnenum lib. VII. cap. 6. Sylburgii Saracenica pag. 86. 133. seq.
Vedelium de prudentia Vet. Ecclesiæ pag. 216. seq.

† Confer Nicetam in Alexio Angelo lib. 3. cap. 3. & Mich. le Quien ad Damasce-
num T. 1. pag. 653.

Alii Nicetæ.

Nicetas *Archidiaconus*. Vide infra, Nicetas Theſſalonicenſis.

Nicetas *Byzantinus*, *Philosophus* (h. e. ut Caveo videtur Monachus circa A. C. 1120.) ſcripſit Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi adverſus Armeniæ Regem (ejuſque Epiſtolam & *συγγραμμα περὶ χρις* qvōd p. 729. memoratur.) Græce & Latine Apologiam illam edidit Allatius (qvi Nicetæ Davidi tribuit) in Græcia Orthodoxa Rom. 1652. 4. Tom. 1. p. 663-754. Rex qvidem cum Eutyche nihil ſibi vult eſſe commune pag. 707. & p. 712. ita explicat ſententiam ſuam, ut res parum à *λογομαχία* abeſſe videatur.

Nicetas *Chartophylax*. Vide infra Nicænus & Theſſalonicenſis.

Nicetas *Chirurgus*, ſive auctor collectionis ſcriptorum Græcorum rei Chirurgicæ, de qva dicendi locus erit libro VI.

Nicetas *Confessor*. Allatius lib. de Simeonum ſcriptis p. 107. memorat Theoſteriſti Monachi Orat. funebrem *εἰς τὴν ὁσίον Πατέρα καὶ ὁμολογητὴν Νικήταν*.

Apud Lambecium III. p. 384. in margine pro *Nicetas Metropoliſta Cretenſis*, lege *Elias*.

Nicetas *Dacianus* memoratur in Actis eruditorum T. 2. ſupplementi pag. 212. ex Gennadio. Sed in Gennadii cap. 23. de ſcriptoribus Eccleſ. eſt Niceas * Romacianæ, ſive Aquilejæ vel ut Marcianæus in antiquiſſ. Codice reperit Romanæ civitatis Epiſcopus, occultus nempe, qvalis Macrobius de qvo Gennadius cap. 6.

De Niceta *Dacorum* Epiſcopo poſt A. C. 401. Bollandus in Actis Sanctor. ad 7. Januarii T. 1. p. 365. ſeq. In Bibl. nova MSS. Labbei pag. 27. memorantur *S. Niceta Dacorum Epiſcopi*, de quō ſape *Paulinus Nolanus* & *Martyrolog. Rom. ad diem 7. Januarii*, tractatus duo, *primus* de vigiliis ſervorum DEI, *alter* de bono Pſalmodiæ, ex *Godd. Vaticanis* & *Bibl. S. Maximi Taurinenſis*. Nice-

* Hujus eſſe putant viri docti *Epiſtolam ad Virginem lapſam*, qvæ inter Ambroſii, Hieronymi, Auguſtini opera ſæpius prodiit. Forte etiam Nicetæ legendum eſt pro Nicetæ vel certe Nicetas Dacorum Epiſcopus intelligendus, in Clariff. Montſauconi Diarii Italico p. 84. ubi in Epiſtola Henrici Clerici Pompoſiani Monafterii ſcripta A. C. 1093. MS. memoratur poſt Ambroſii & Fulgentii qvædam, Nicetæ Epiſcopi *de ratione fidei* 1. Ejusdem *de Spiritus S. potentia* lib. 1. Ejusdem *de diverſis appellationibus Domino noſtro Jeſu Chriſto convenientibus*.

Nicetas *Dadybrensis* in Paphlagonia Episcopus. Vide mox Nicetas David.

Nicetas *Dalmata* Patriarcha CPol. ab A. C. 766.

Nicetas *David*, * Philosophus (Labbeo natione *Paphlago*, ab Allatio *Dadybrorum* in Paphlagonia Episcopus fuisse traditur) scripsit paullo post A. C. 880. ** *Vitam Ignatii Patriarchæ CPol.* A. C. 878. defuncti, quam respiciunt Jo. Scylitzes & Cedrenus Nicetam Paphlagonem in limine Historiæ suæ laudantes. Latine vertit *Federicus Metius* & cum Baronio communicavit, ut ipse narrat ad A. C. 847. n. 34. deinde Græce cum sua versione edidit *Matthæus Raderus* Ingolstadt. 1604. 4. additam Actis Concilii Oecumenici VIII. cum quibus etiam in Tomis Conciliorum sæpius prodiit, Colon. 1618. Tomo III. part. 1. sect. 2. p. 682. Paris. 1636. T. VI. & 1671. T. VIII.

De Chrysostomo narrans quædam Nicephorus XIV. 28. Hist. ait eam se reperisse ἐν ἀποκρίσει ἱστορίας Νικητᾶ Φιλοσόφου, ἡ καὶ Δαυὶδ, in *Apocrypha Nicetæ Davidis*, *Philosophi Historia*.

S. Barbara laudationem Jo. Damasceno tributam inter Nicetæ orationes reperit Combefisius in Codice Mazariniano, & Nicetam potius referre quam Damascenum putat. Idem plures Nicetæ *Rhetorici* Orationes edidit latine in Bibl. Concionatoria, Græce & Latine in Auctario Bibl. Patrum atque alibi, de quibus Caveus.

Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ *encomium in Martyrem Theodorum* memorat Allatius lib. de Simeonibus pag. 111. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis in Nicolaum τὸν μεροβλύντιον καὶ ἡρωματάρχον pag. 102. Idem longe plures *Nicetæ Rhetoris* quem cum Paphlagoniæ Episcopo eundem opinatur commemorat Orationes, ut in *Panteleemonem* Martyrem: in SS. Martyres *Cerycum & Julittam*, pag. 115. pag. 102. &c. Alia ejus *Carmina & Hymni* (Man. Moschopuli commentariis Grammaticis illustrati) & ex orationibus excerpta MSS. in Bibl. Vin-

* Cum hoc Davide Koenigius in Bibl. confundit Davidem Monachum longe juniorem qui de *heresi Barlaami & Acindyni* scripsit, de quo Caveus parte altera Hist. literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1348. Nec non Davidem qui Græce scripsit quæstiones in Philosophia, & commentarios in Aristotelis Categorias & quinque voces Porphyrii, quæ MSS. Gesnerus memorat.

** Vide Hanckium lib. 1. de Byz. rerum scriptoribus cap. 16. pag. 161.

Vindobonensi. Nicetæ Paphlagois scholia in tetrasticha S. Gregorii Theologi ex Codice Regio laudantur à Cangio in glossatio Græco. Sed forte illa auctorem habent Nicetam Heracleensem, licet in editione Græca Veneta 1563. 4. & in pluribus Codd, MSS, Paphlagoni tribuuntur. Vide Allatium de Psellis §. 13. seq.

Nicetas Magnæ Ecclesiæ CPol. Diaconus & Magister seu Doctor, hinc ArchiEpiscopus Serron sive Serrarum in Macedonia prima, & denique *Heracleæ* Ponti in Thracia Metropoli, clarus circa A. C. 1077. temporibus Theophylacti Bulgarorum Episcopi, cuius ad eum Epistolæ feruntur. De ejus *Commentariis in Nazianzenum* in Gregorio Naz. dixi, quemadmodum de *Catenis* in varios S. Scripturæ libros, infra capite quod singillatim Catenarum tribui scriptoribus. In pluribus Bibliothecæ Vindobonensis Codicibus integriora habentur *responsa* Nicetæ hujus *Canonica* ad Episcopum quendam Constantinum, quæ Græce & Latine exstant in jure Græco Rom. p. 310. Vide Nesselium.

Nicetas *Maronita* vide infra, Thessalonicensis.

Nicetas *Monachus*. vide Pectoratus. Alius Nicetas Monachus Sec IX. ad quem Theodori Studitæ Epistola. Alius Monachus in Aca-pniotarum Monasterio, circa A. C. 1160. qui scripsit dialogi more disputationem de controversiis fidei inter Latinos & Græcos, habitam Thessalonicæ à Basilio Achrideno ArchiEp. Tessalonicensi, & Henrico ArchiEp. Beneventano. Exstat MS. in Bibl. Vindob. & incipit: *μανηλ τὸ ἐν χριστῷ τῷ θεῷ πρὸν βασιλεῦσι, καὶ Αυτοκράτορ Ῥωμαίων, τῷ Κομνηνῷ καὶ Πορφυρογενίτῃ Διὰ γοντὶ ἐν Κωνσταντίνῃ πόλει, ἰκέτης αἰνὴρ ἐξ Ἰταλίας Ἐπίσκοπος Βενεβεντῖν, Δεσπῆ καὶ λόγῳ κεκοσμημένῳ.*

Nicetas *Mundanus* sive *Μενταῖος* Patriarcha CPol. ab A. C. 1186.

Nicetas *Myrilenus*, vide Thessalonicensis.

Nicetas Chartophylax *Nicanus*, de causis ob quas à CPolitana Ecclesia Romana divisa est, citatur ab Allatio de consensu pag. 477. & de Synodo Photiana pag. 203. ubi decimum quartum schisma numeratur Photianum. MS. in Bibl. Medicea pluteo VII. n. 19. & in Bibl. Regis Galliarum Cod. 1334. hoc titulo: *Κατὰ πόσους καί ποῖς, καὶ Διὰ ποῖα αἰπάματα ἐσχίσθη ἀφ' ἡμῶν ἡ τῶν Ῥωμαίων Ἐκκλησία.*

Nice.

Nicetas Paphlago, *Nicetas Paphlagonia* Episcopus. Vide supra, *Nicetas David*.

Nicetas Patriarcha CPol. Vide *Dalmata & Mundanus*.

Nicetas Pellaeratus sive *Sterno*, (*στυρνός*) presbyter & Monasterii Studien-
diensis quod CPoli fuit Monachus, acer Latinorum & Armeniorum adversarius circa Annum Christi 1053. de cujus scriptis consulenda quæ observavit Clariss. Caveus. Ex libro de Azymis, Sabbatorum jejunio & nuptiis Sacerdotum contra Latinos, locum Græce etiam profert Allatius lib. de purgatorio pag. 870. Hunc Nicetam à Papæ Apocrisiariis consecutum perfectam propositionum suarum solutionem, iterum sponte anathematizasse omnia dicta & facta vel tentata adversus Romanam sedem, sicq; ab eis in communionem receptum, effectum esse eorum familiarem amicum scribit Wibertus in vita S. Leonis II. 5. Idem tradit invectivam responsionem Cancellarii Romani Friderici, Nicetæ oppositam fuisse de latino translata Græce & coram Imperatore recitatam, Nicetam vero coactum damnare & comburere sua scripta, habita disputatione apud Monasterium Studii in Urbe CPolitana.

Nicetas Protoſpatharius & Drungarius Nauticæ classis, qui scripsit Codicem Colbertinum 499. operum Basilii M. in carcere Africæ A. C. 971.

Nicetas Pythagoreus. Vide infra, *Syracusanus*.

Nicetas Rhetor quem audivit Seneca pater svasoria 3. ubi & impetu suo Græcis valde placuisse narrat. Meminit ejusdem svasoria 2. & Controvers. 4. 5. 7. 8. &c.

Nicetes Sacerdos, & ipse *Rhetor* quem Romæ auditum à se & Quintilianum refert Plinius VI. 6. Epist. Meminit illius etiam auctor dialogi de causis corruptæ eloqv. cap. 15.

Nicetas Rhetor, vide supra, in *Nicetas David*.

Nicetas Scutariota, cujus *Homilie* III. MSS. in Bibl. Vindobonensi teste Lambecio V. pag. 190. Sed alius est Theodorus Scutariota de cujus scholiis ad Nicetæ Choniata thesaurum supra dicere mememini. *Nicetæ Scutariotæ Epistola & de Arte Rhetorica* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi.

Nicetas Scidus, Latinorum adversarius, ex cuius opere fragmenta apud Allatium contr Hottingerum pag. 591. & de consensu pag 209. 211. 214. 476. 1111. seq. Theodori Prodromi æqualem fuisse, hoc est circa Sæculi XII. initia vixisse notat p. 630.

Nicetas Serron, supra, Heracleensis.

Nicetas Smyrnaus, *Sophista*, sub Hadriano, Nerva & Trajano clarus: de quo Philostratus de vitis Sophistarum lib. 1. cap. 19. & Svidas. Hic à Sacerdote diversus mihi videtur, quia non reperio eum Romæ docuisse, sed Smyrnæ honores gessisse, & usq; adeo non fuisse contentum scholasticorum clamoribus, quod de priore illo scribit dialogi auctor, ut professus sit laudantem se magis quam conviciantem vulgum extimescere. Omnino autem assentior doctissimo amico nostro Godfrido Oleario, qui Nicetam hunc de quo Philostratus, eundem esse putat cum Niceta Herodis Irenarchæ patre, fratremq; Dalces cuius mentio in Martyrio Polycarpi apud Eusebium IV. 15. Hist. pag. 131. 134. In eundem Nicetam Sophistam, Antomedontis Epigramma legitur in Anthologia Epigrammatum Græcorum lib. 1. cap. 44. p. 95. edit. Wechel.

Nicetas Stethatus, & **Nicetas Studita**, vide supra, Pectoratus.

Nicetas Syracusanus Pythagoricus Philosophus apud Ciceronem 4. Academ. quæst. qui Eusebio XV. 55. de præparat ἱκαίτης, Laërtio VIII. 15. ἱκέτας, Plutarcho III. 9. de placitis Οἰκίτης.

Nicetas Maroniæ Mytilenæus, ex Archidiacono & Chartophylace, magnæ Ecclesiæ CPol. metropolita *Thessalonicensis*, quem cum Niceta Choniata perperam confundit Index Catalogi MSS. Angliæ Tomo I. Scripsit circa A. C. 1201. *Dialogos sex de processione Spiritus S. λόγος 5. πρὸς διάλογον ἰσχυματισμένους πρὸς τῆς ἐκπορεύσεως τῶ ἀγίου Πνεύματος*. Interlocutores sunt Græcus & Latinus quos Latinis favens conciliare inter se conatur. Incipit dialogus 1. Φέρε δὴ ὦ Λατίνε τὸ ἐριστικὸν καὶ φιλόνοικον. 2. Ἀπηγγείλω μὲν ἑαγχα ὦ Γραικὲ πολλὰ ἄτοπα. 3. Ἐπὶ πάντων τῶν δεξιῶν καὶ αὐθις τιθήμεν. 4. Φέρε δὴ νῦν ἰδωμεν ὦ Λατίνε καὶ εἰ τιες. 5. Λοιπὸν εἰ σοι λόγος ἔπρε ὦ Λατίνε τῷ δόγματι, τράσον. 6. πάντες δὲ φημι καὶ αὐτὶς, ἀλλὰ πίτες. Consule Allatium de consensu II. 13. 5. p. 705. seq. ubi Hugonem Etherianum ab eo confutatum anno-

annotat. Idem ex dialogo sexto insigne fragmentum affert lib. contra Hottingerum p. 467. seq. Nicetæ Archidiaconi & Charophylacis CPol. anathematismi XI. contra * Jo. Italum, Philosophum, Mich. Pselli discipulum MSti in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 165. seq. & Allatium de consensu II. 10. 3. p. 630. ubi illos in Triodio exstare & in Græca Ecclesia, Dominica Orthodoxiæ recitari notat. *Expositionem Canonum* live Hymnorum S. Joannis Damasceni MS. in Bibl. Vindobonensi memorat Lambecius III. pag. 39. *De miraculis S. Demetrii Martyris* MS. in Bibl. Bodlejana Codice Barocciano 131. *Responsa Canonica* ad interrogata Basilii Cappadocis Monachi, Græce & Latine in jure Græco Rom. Leunclavii lib. V. pag. 345. atqve iterum lib. VI. pag. 410. Fuit etiam alius Nicetas Archiepiscopus Thessalonicensis antiquior circa A. C. 1133. Vide Montfauconi Palæographiam Græcam pag. 60.

INDEX Scriptorum, & aliorum quorundam qui in Nicetæ Choniatæ Historia Byz. memorantur.

ad paginas editionis Parisiensis.

A Aron Isaacius latinus interpres. 95. 96. ob magiam & perfidiam excoecatus, lingvaqve exsecta ibid.

Ad Abgarum Christi literæ 223.

Æsopicus canis 260. fabula de culice qui post leonem oppugnatum, aranæ filo implicitus omnem gloriam amisit 317. de leone sub asini pelle 41.

Agareus Ἰωρμαπποῖδης Icarum more misere cadens 78.

Alemannorum in terram sanctam expeditio sub Conrado Imp. 41. seq.

Alemanni per inde ut Armenii imaginum cultum respuunt, & azymis utuntur in S. Cœna 257. Alemannicum tributum 308.

Alexandri M. vox: τὰ τῆδε καὶ τὰ τῆδε πᾶντ' ἐμὰ. 309. ἂνδ' Ἀλεξάνδρου φασὶ τὰ πρὶ πᾶσιν ἀποσκοπεῖν 393. ejus pectus hispidum 231.

Alexius Contostephanus Astrologus 293.

Iii 2

Ale-

* Fallitur Lambecius, qui per Joannem illum intelligit Philoponum;

Alexius Comnenus Bryenni F. à Niceta Monasticis cerimoniis initia-
tur, & vocatur Athanasius 272. 273.

Ad Alpheum fluvium & Arethusæ fontem allocutio, & divinatio de
mutanda Latinorum fortuna 393.

Amazones Alemannicæ cum Penthesilea sua chrysopode 41.

Andronicus Comnenus *Βεβαρβάρωντι χρίνιος ὡς ἐν βαρβάρεις* 200.
eruditorum fautor, sed disputationibus de religione infensus
212. oraculum engastrimythi & hydromantæ adit, & sinistra
prolocutum spernit. 217. 218. Ejus oratio de negligentia Im-
peratorum. 209. eruditio 149. præscit primam literam nomi-
nis successoris. 172. ejus veneficia. 167. literæ ejus Bellerophontæ,
Lapardæ datæ 180. seq. Theodosii Patriarchæ de eo
judicium. 164. jam interficiendi querelæ. 224. vox *κύρις
ἐλέησον*, & *ἵνα τί κάλαμον πωπιτραμμένον ποστέπικλάτι*; 225. Sta-
tua ejus, imagine Saturni. 213. Epicureus & Chrysippeus,
lascivia & amoribus perditus. 206. Constitutio in naufrago-
rum spoliatores 209. Ejus jusjurandum Manueli Comneno da-
tum 149. divinarum literarum peritus, & qui Pauli Epistolas
subinde in ore haberet. 149. atque ex illis Epistolas suas orna-
ret 226. Præfagia Imperium ei portendentia 163. & interi-
tum 226. seq. Incestas fratris & sororis uterinæ nuptias à Con-
cilio desiderat probari. 168.

Anglorum in terram sanctam expeditio. 267. *ὁ τῶν πελικυφόρων κα-
τάρχων Βιετθανῶν ἔς τὴν Φασὶν Ἰγκλίης* 267.

Anna Comnena Cæsarissa 4. ejus eruditio & indignatio contra ma-
ritum Nicephorum Bryennium, rapiendo Imperio non satis
promptum 7. 8.

Antiocheni ludi Circenses in gratiam Manuelis Comneni 71.

Archilochi dictum *ἐς ἔντερον πύλης πολλάκις μεταρρυσκισθῆναι τὰ χροῖα καὶ
πῶς συλλεγόντα μακρῶ* 150.

Asanis dictum, famam ad rem ipsam & actiones cujusque velut ad Ly-
dium lapidem exigendam 299.

Astrologia à Principibus fere omnibus suspicatur 63. seq. contemni-
tur ab Andronico Comneno, Hydromantes præferente 218.
Manuel Comnenus *τῶν ἀστρολεχόντων* dicta consulit. 64. & pro
oraculis habet. 100. 110. ab illis decipitur 142. Astrologi de
Alexio nato consulti 110. vix vident quæ ante pedes sunt. 36.

Con-

Constantinus Astrologorum princeps λεπτεπίλεπτον scrupulum minutissimum forte negligens sibi non cavet, sed incautus interficitur. 247. seq.

Josephus Balsamon 39.

Theodorus Balsamon magnæ Antiochiæ Episc. peritissimus juris, ὑπὲρ οὗ πῆτε πάντας ὡν νομοτελής, ab Isaacio Angelo spe Patriarchatus CPol. deluditur 259. seq.

Basilacius vates, Pythonis spiritu futura præfagiens, ad quem velut ad Amphiaraï & Hammonis oraculum populus confluebat 287.

Nicephorus Basilaces Paulinas Epistolas CPoli interpretatus 137.

Basilus Bulgaroctonus 139.

Basilus Camaterus. vide Camaterus.

Basilus Rentacenus, qui Isaacium Comnenum in eloquentia & re militari erudit 237. 238.

Basilus τζιτζιλέκης, chartularius 34. 67. Basilus τζικόνδλα 82. Basilus τριψυχῶ 89. Basilus Chozas 270. Batatzes 279. 286. 314.

Bellerophontis statua, Pegaso insidentis 414.

Nicephorus Bryennius Annæ Comnenæ maritus eruditus & eloquens 4. 7. 8. Orestiadæ Macedoniæ civitate oriundus. 5.

Nec Cæsari semper favit fortuna 393.

Calchas vates 304. ex Homero.

Basilus Camaterus Patriarcha CPol. 169. 172. 222. 259. 312. ejus syngrapha, se omnia facturum probaturumque quæ Andronicus vellet. 169.

Gregorius Camaterus è scriba Logotheta 7. 73. 74. 75.

Joannes Camaterus, Dromi Logotheta 71. 74. seq. Caniclei præfectus, postea Bulgariæ Patriarcha 176. Patriarcha CPol. 332. 338. 381. seq. 407. ejus κατηχητήριοι λόγοι 332.

Canones prohibentes translationem Episcoporum 259. Patriarcham vel alium Clericum rebus sæcularibus se immiscere 164. 316.

Κατηχητικὸν πυκτίον in quo anathema adversus DEum Muhamedis 138. 141. illud ipsum respicitur quod Sylburgius in Saracenicis edidit.

Chasii ad nutum principum suorum quidlibet audentes & derupe se præcipitantes 253. 341.

Chaldaica fornax, naphthâ incensa 200.

Chalibures Mimus Isaaco Angelo gratus 282.

Christi ad Abgarum literæ 223. ὁ ἐν τῇ χαλκῇ νεώς. 175. Monasterium *χειρὶ Φιλανθρώπου* ab Imp. Alexio Comneno conditum, 6. sepulchrum 26. sepulchri lapis 144. imago per quam locutus cum Mauricio Imp. fertur 213. imagines Christi & sanctorum tapetibus intextæ 13. imago cum cruce in forum allata ad conciendam plebem 153. festum Ascensionis 180. imagines terræ allisæ 193. crucifixi imago Monembasiensis 283.

Chrysanthus Episcopus Thessalonicensis 318.

Chrysostomi loca de sacra Evcharistia. 333. Chrysostomo comparatus Theodosius Patriarcha 163.

Chumnus chartularius 204. Theodorus Chumnus 176. 270.

Ex Cimbrorum devictorum ossibus sepem fecisse Marium, fabula 48.

Joannes Cinnamus de dicto *Pater major me est* differens 213.

Conradi Imp. Oratio ad milites in expeditione Hierosol. 64. seq.

Constantini Magni corona 221. sepulchrum à furibus spoliatum, 308. clavos Dominicæ Crucis unum freno eqvi, alterum galeæ infixit 284.

Constantinus Mesopotamitanus in aula Isaaci & Alexii fratris Princeps 321. idem è Lectore Diaconus 316. & ArchiEpiscopus Thessalonicensis 317. læva templum, dextra palatium tenens, id. dejectus 318.

Constantinus Stethatus, Astrologorum sub Isaacio Angelo probatissimus 247, 248.

Constantinus Tornicius, Præfectus Urbis 339.

Constantinopolitanæ plebis icon. 152.

Cosmæ Attici, Patriarchæ CPol. vaticinium 63. ejus execrationi orbitatem suam Manuel Comnenus acceptam refert 55. crimini datum ei quod cum Nephone faceret 54.

Crux pretiosissima ex lychnite gemma, 20. Crucis particulæ 284. cum crucibus, imaginibus & Evangeliiis obviam euntes hosti 367. 380. in summo periculo, signo se crucis munit Isaacius Angelus Imp. 289.

Cyrillus ὁ μέγας ἐν *Θεολογίᾳ* 333. ejus locus de Evcharistia ibid.

David ὁ Φιλφδός 70.

Demetrii Martyris è sepulchro unguentum ebulliens, Thessalonica.

197. Infra, Theodorus. fraus dæmoniacos se fingentium & de Demetrii ad Blachos migratione vaticinantium 238.
 Demetrius Poliorcetes Lamiae amore insaniciens 223.
 Diogenes Romanus, Imperator 20. 124.
 S. Diomedis monasterium 172.
 Dositheus Venetus, Vitaliani F. monachus Studita, & patriarcha Hierosol. 259. denique CPolitanus 260. utraque sede excidit. ibid. falsus vates 259. 261.
 Elias vir eruditus librum de tonitruum & terræmotuum significationibus consulens 137.
 Engastrimythi 143. 217. 258.
 Oraculum Delphicum Epicydidi redditum 124. seq.
 Epimethei mos, ἢ πὶ μέλει οὐκ ἔω, πὶ δὲ μεταμέλει, 105. Epimetheus Prometheo stultior. 251.
 Ephori monasterium 226.
 Epistolæ sagittis alligatæ & cum illis transmissæ 89. 185.
 Eruditio principibus utilis 4. ejus ratio habita in creando Imperatore 7.
 In Evangelia juratum 31. 50. 335. 369. Evangeliorum Codices gemmis ornati 284.
 Eudocia, Alexii Angeli Comneni filia 343.
 Evergetæ Monasterium 351.
 Eumathius Philocales, præfectus Urbis CPol. 307.
 Euphrosyne Alexii Angeli Comneni Imp. uxor, vetitis dedita divinationibus 355.
 Eustathius Dyrrhachii Episcopus 137.
 Eustathii Thessalonicensis Archiepiscopi libera adversus Manuelem Comnenum oratio 140. elogium 197. 198.
 Eustratius Macedo 15. seq.
 Euthymius novarum Patrarum Episcopus, de dicto *Pater major me est* differens 212. seq.
 Eutychii locus de Evcharistia 333.
 Fœdus cum Saracenis, propinato invicem ex incisa utrinque pectoris vena sanguine 262.
 Frnaci tantum metuunt ne cœlum ruat. 378. Franci qui olim Flaminii 355.
 Georgius Dishypatus, Lector in magna Ecclesia CPoli 201.
 Geor

Georgii Martyris festum 323.

Γυμνοὶ insulares οἱ τῶν σωῆτιν ὑπὸ ῥα φιλοῦται.

Hagiochristophorites Stephanus, dictus Antichristophorites 189.
ejus sententia in inlidiatores Andronici 215. 216.

Hammonis & Amphiarai Oraculum 287.

Hamaxobii Scythæ 11.

Hannonis Carthaginienſis fastus & aves emissæ quæ illum DEum esse
canerent 167.

Herostratus qui templum Dianæ Ephesiæ incendit 373.

Hierosolymorum Rex Amerigus 104. Hierosolymitani fratres (Φρί-
γιοι) 187. Templarii.

Hippocrates à Persarum Rege invitatus recusat mederi hostibus Græ-
corum 372. ejus dictum, optimam corporis habitudinem esse
periculosa 317.

Historiæ laus & utilitas 2. stylus simplex, perspicuus & amœnus eam
decet 3.

Homerus 55. 102. 107. 175. 225. 232. 274. 304. 316. 322. 338. 414.
in Odyssea 51. Jupiter Homericus 51. Irus alter Homeri-
cus 165.

Jambi in Andronicum Comnenum 227.

Ibancus Ἰβανκός pro Johanne, Blanchorum lingua dicitur. 301.

Imaginum cultum æque rejiciunt Alemanni & Armenii 257. SS.

Imagines securibus excisæ 355. ad terram allisæ 193. concu-
cata, cum SS. reliquiis in fœda loca abjectis 308. pro sellis
& scabellis adhibitæ 383.

Imaginibus sacris exornati vici urbis, in ingressu Imperatoris. 21.

Imagines Christi & sanctorum ex musivo opere 270.

Imperatoris literæ ἐρυθρεῖσιν αὐτοῖς, σφραγίδι τε χρυσῆᾳ καὶ σιμικῇ ἰη-
ματι, ἔμπροσθεν κόγχης ἀναδεδιμμένη αἵματι 34. 92. 115. 138.
280. 341. 387.

Tempore impubertatis Alexii Comneni, Alexius Sebastocrator
βατραχίῳ colore subscripsit verbum ἐτηρήθησαν 150.

Joannis Comneni somnium divinatorium de Alexio filio 12. tri-
umphus de Persarmeniis 13. morituri Oratio. 28. elogium
31. à bello cum Christianis gerendo abhorret 26.

Joannes Ducas 63.

Joannis Theologi ædes, cognomento διπλώσιον 153.

- Josue simulacrum Solem, stare jubentis 414.
- B. Irenæ templum à Marciano Imp. conditum 134.
- Isaaci Angeli breve Epistolum ad Μεγαλοπολίτας sive CPolitanos 221.
cum fratre Alexio Comneno velut Castor & Pollux alternis ori-
tur 290. vaticinium de Friderici Imp. interitu 262. Astro-
logiæ fautor 342. 358. λόγια καὶ ὁμολογίαι σωτηρίας 357. tanquam
extripode 239. d. in Græco: prælagio de longitudine & felici-
tate Imperii sui temere credit 268. 277. moneta adulterat.
284. Medicos quod nihil quam purgationes præscribere sci-
rent, perstringit 321.
- Juratum per sepulchrum Christi, 106. 380. per Evangelia 31. 50.
335. 369. per sacram Eucharistiam 175. per caput Imperato-
ris 87. per senectutem suam jurat Andronicus 215.
- Latini crudeles in victos 193. seq. Infra, Turcæ. Λατίνικὴ κόρυς,
fastus Latinus 26. Latinorum παρακροπή πίστεως 348.
- Leo Styppiota (ὁ Στυππῆς) Patriarcha CPol. 36.
- Leo Monasteriota 239. εἶμα τῆς συγκλήτου dictus 201.
- Leontius patriarcha Hierosol. 259.
- Leontius monachus, Patriarcha CPol. 259.
- Lopadii Episcopus ab Andronico excæcatus 186.
- Lyrici versus 343. ab interprete additi ex Horatio.
- Lyfimachi (an Lysippi) Hercules 335.
- Ὅτι τὰ ἀνδρῶν καὶ καλῶν μακρῶν 154. 155. Wolf. ex Macrone,
ubi Catechumeni instituantur. τὰ ἱερὰ κατηχημῆνα 294.
- Maga in patriarchico confidens folio & in templo cantans saltans-
que 368.
- Magiæ artes 94. Magiæ insimulatus exurit 165.
- Mahomedis doctrina damnata, anathema Deo Mahomedis non di-
cendum 139. 141.
- Mamalus scriba ab Andronico combustus 200.
- Manganiz μαγγάνων domus Martyri sacra 283.
- Manuelis Comneni imperium prædictum 30. literæ binæ ad Cle-
rum 34. ad Byzantinos 124. patientia in ferendis dictæ.
121. somnio monitus 123. seq. decretum de sententia an
Kkk. CHri

- CHristus sit simul offerens & qui offertur 137. adversus Astrologos 143. de dicto Pater major est me 138. de Deo Mahomedis non execrando 139. seq. in agone habitum Monachi induit. 143. Vide & infra in Nicephorus Phocas.
- S. Mariæ Θεομήτορ @ imago à CPolitanis Imperatoribus in bello 11. 103. 364. & triumpho 13. circumducta. ædes Tamiathi 106. Imago Mariæ Hodegetriæ 243. templum παντανάωτης Θεομήτορ @ 281. Mariæ imagines singulari devotione coluit Isaacus Angelus 284. seq. 289.
- Marfyas ab Apolline excoriatus 115.
- Martinus Cardinalis 401.
- Martyres suos CHristus miraculis remuneratur 197. Quadraginta Martyrum templum 213. 226. 284.
- Mauropuli somnium 124.
- Menandri versus in Byzantium ebriositatem 251.
- Michaelis Archangeli templum in portu 283. aliud Colossis 270. 115. 140. statua CPoli ante templum 154. 155.
- Michael Italicus, ArchiEpiscopus Philippopolitanus 42.
- Michael Aegineta, Patriarcha CPol. 36. 161. ejus prædictio & elogium 53. Patriarchatu ultro cessit & in Oxiam insulam rediit. ibid.
- Michael, Nicetæ Choniatae frater, ArchiEp. Atheniensis 390. 391.
- Michael Sycidites Astrologus & Magus 96. Monachus factus σύγγραμμα περί τῶν θείων μυημάτων composuit 97.
- Michael Rhetor Thessalonicensis 137.
- Minervæ imago, ut Occidentalium faultricis, à plebe comminuta 359.
- Moguntinus Episcopus, Cancellarius Regis Germanorum 130. 244.
- Monachi barba & titulo tenus. 135. 324. in monachos assentatores invectiva 357. Monachi γυμνόποδες, χαμέναι, stelita. 240. eorum μέλαν ἄμφιον 94. τὸ κτ' ἑρῖον τριβώνιον. 273.
- Monii Martyris templum 379.
- Morotheodorus 255.
- Moses Ταυρόκρανον sive caput bubulum per ebrietatem conflatum comminuens 226.
- Musurium, Σελτανικὸν γράμμα, Sultani literarum quarum auctoritate milites conscribere licebat 269.

Nephon Monachus 54.

Nematareæ monasterium muliebres, τῆς Νηματορείας 315.

Nicephorus. Vide supra, Basilaces & Bryennius.

Nicephorus χαλκῶν 51. Nicephorus spado 204.

Nicephori Phocæ sanctio de Monachorum agris non multiplicandis, à Manuele Comneno renovata 135. patina porphyretica. 75. cum Joannes Zimisces sporta attractus noctu oppressit 85.

Nicetas Chonarum Episcopus, divinandi facultate præditus 141. à quo Nicetas scriptor Historiarum ex sacro baptismo susceptus est. 142. Ejus de Alexio Comneno præsagium. ibid.

Nicetas Acominatus Choniates de se ipso 272. 273. quomodo capta urbe CPoli à Latinis, fuga sibi consuluerit 378. seq. & Selybria cum familia substiterit 381. 382. Senator CPolitanus cum urbs caperetur 414. Patriam suam χάνας memorat 256. 270. 410. πάλιν εὐδαίμονα καὶ μεγάλλω, πάλαι τῆς Παλατοῦς (leg. Κολοῦς) 115. Isaacii Angeli ὑπογραμμάς 254. Philippopolitanæ regionis δόχη & δότογραφή ipsi commissa 257. ab Alexio Murzuffo sine causa ab officio Logothetæ secretorum remotus 363. seq. amicis suis magis amicam habere se ait veritatem 257. & popularibus suis 362. horret scribere bella quibus non vincunt Græci 628. ad Alpheum fluvium apostrophe 393. negat se velle vituperationem pro historia scribere 311. ejus præsagium 378. de Manuele Comneno 141. expostulatio quod bonis viris mala per malos fiant 74. quod Turcæ Christianorum occupent regiones 76. quod Imperium traditum indignis 322. seq. quod CPolis à Latinis tot mala pertulit 369. Threnus in captam urbem 370 seq. Cognatum suum Levitam sive Diaconum Choniatem memorat 128. de fratre Michaële Choniata, Athenarum Archiepiscopo 390. sq. ἦσαν ἀπὸ πίσης σοφίας, καὶ πανπίαν μάθησιν λογικὴν ὁπίων 391.

Nicetas Muntanus, Patriarcha CPol. 259.

Nicolaus Archiepiscopus Corinthius 410. alius Episcopus Nicænus. 184.

Gregorii Nysseni verba de Ercharistia afferuntur 333. b. ὡς εἶναι ἱερόν ἐστιν ἢ ἐκεῖνο τὸ σῶμα &c. ex Catech. Orat. cap. 37. T. 2. p. 534. licet Nyssenus non nominatur.

Kkk 2

Ora-

- Oracula de fatiſ & ſucceſſione Imperatorum 27. 28. 110. 143. 149. 218. 226. 227. 229. 272. 277. 279. ibelli qvi ea continerent exuſti 200. Oracula vana 199. ambigua ad vitandum mendacii probum 218. Oraculum in perjuroſ, Epicydidi redditum 125.
- Ορφαικά κρύματα 194.
- Osiris & Typhon fratres Ægypto noxii 294.
- Πατριπία Monasterium 157.
- Pantevgenus. infra in Soterichus. Alius pag. 289.
- Πατοκράτορ @ μοιή, prope qvam ſepultus Manuel Comnenus 143. 165.
- Papa pro qvolibet Sacerdote 232.
- Papa (de Epifcopo Rom.) 130. 140. 306. 348.
- Monasterium in Papyciomonte 343.
- à Patriarcha petenda venia perjurii & perduellionis, pro diſſolven- do anathemate 248.
- Πατῖνάκων τελετή feſtum in memoriam victorum à Jo. Comneno Scy- tharum 11.
- Paulus Apoſtolus, πνευματορῆτωρ Ταρσειύς. Imago ejus exitio Andro- nici Imp. pendente lacrymavit 227.
- Periblepti monasterium 219.
- Phœnix Achillis præceptor 238.
- Poëtæ (Homerus) 199.
- Circumforaneus quidam cui Poëta nomen 248.
- Procopius Martyr 100.
- Proverbia: alter Achilles 136. Alcyonii dies 181. ancora ſacra 336. aures in mentem perforatas habere 376. Bellerophontis inſtar deſertos campos qværerere 415. Cadmea victoria 50. ut can- cer pinnam vellicat 244. Crocodili lacrymæ 184. 190. Empe- doclea liſ. 167. dum ferrum candet, ἕως ἐτι ὁ σίδηρ @ ἐν ακμῇ. 79. Labyrinthus Creticus. 195. Endymionis more ſtertere 376. Fœnum in cornu gerit 376. leonem auribus tenere 12. Laconica flagella 365. Laconica canis 179. Ceadaſ carcer La- conicus 159. ἄδα γόμια. id. 122. τῷ λιοντὶ οὐ ζυγίχεν τῇ ἀλαπικῇ 41. 184. Lupus ſub pelle ovina deliteſcens 161. Mutiſ lacrymiſ te- gere dolore 118. Μαλίαν θηπάμψας θηπάθυσ τῶν οἰκαδὶ 50. mortuo in aurem inſuſurare 107. Mercurium Moly deſtituit. 224.

224. Sirenius cantus. ibid. Μυρμιδόνων μῦθος 230. Mustelam
 sebum prodidit 387. ἰππᾶσαι καὶ πήλασον, pegali instar 248. ὦν
 ψιλότερος 224. pistillo nudiores 49. 199. Protei instar 42. 159.
 316. Sirenum cantus 133. Tantali saxum 169. Tantalea sitis 338.
 Tenedia securis 413. pecunias prodire vetat ut Danaën Acri-
 sius 39. pecuniam νύρα τῶν πραγμάτων δέξας τὴν πάλαι της κατωό-
 μασε 42. fumum tributi dum fugiunt, præcipitant se in ignem
 servitutis 49. ἐξοστρακίζονται. 54. ὅσων ἀνασταν ἢ τὴν ἄδων ὀπικυ-
 λινδων 55. εἰρηῆς ὁ πύλας πρύπτης sequester pacis bellum 60.
 αἰὴρ ἐρμαῖκός ἐμὲ καὶ δροῖκός 63. Φίλοι τὴν δὲ χόρμον ἐξομοῦσθαι τῷ
 ἀρχοντι 69. Ηρώκλειος σκύφος 75. Ἰηέκλεια χρύστα 79. cha-
 mæleontem perjurum ad veritatis candorem reducere 89. Om-
 phalæ serviens Hercules 91. Persei præstigiæ 94. ναυτικὴ ἀπαγ-
 δυσία δραστηριότητα πύρις 109. (confer Isidorum Pelus. II. Epist.
 300.) κοιλάς κλαυθμῶν καὶ συμῖον ἄδων 122. Phaëton pater-
 num administrans currum 146. Ixion pro Junone nubem com-
 prehensens 148. procul à Jove, procul à fulmine 148. mo-
 nedulæ ad aquilam confluentes 149. Polypus petris adhærens 6.
 151. ut equus cursor flagellis concitatus 158. leonem rugien-
 tem irritare & camelum ad solitum vomitum provocare 164.
 Θεοκάπηλοι 168. res sole clarior. ibid. Cyclopia cæna 171.
 aquilæ senium, corydali juventa 175. πλὴν νέουσις εἰς ἄδων κλη-
 ρύμειος πλάσιγος. 180. à providentia ex libro vitæ deletus.
 ibid. Phineus ab Harpyis spoliatus 182. Priapus 128. Tithono
 & Saturno annosior 182. Cæneus ex muliere vir factus 183.
 victima Telchinum 200. insanus Cambyfes, crudelis Tarqui-
 nius aut Echetus & Phalaris, vel hospitem mactatores Tauroscy-
 thæ 200. chimæra instar juncta inter se pugnantia 204. Bac-
 chi instar τὰς θανάδας, Σοβάδας, Μανάδας Βάνχας ducentis, 206.
 Τιτανικὸν ἐμβρίμημα 207. ex viperæ carnibus panaceam venari
 208. Æoli utres quibus ventos compescit 211. cymba Cha-
 rontis. id. Jolaus hydram Herculi exurens 215. Sardonius ri-
 sus 218. Cyclopus more carnem & sanguinem vorare cali-
 dum & adhuc stillantem 220. μέλτος σσηπός 221. senex σφοδαί-
 μων 222. Centauri instar partem hominis habens 227. aspidi
 aures obturant canere, Æthiopem lavare 15. clypeus plane
 Hectoreus 16. λῆροι μακροί 17. ὑπὸ τῆς χειρὸς προσέχοντα 18.

Heliadum instar flere 25. lucernam in meridie accendere 29.
 ἀπίστοι καρυκευμάτων δρεῖκων ibid. τοῖς δόρασι ὄρη μετεωρίζειν ἢ με-
 παρήσειν κομπάζοντες 231. τὴν χερωνείων οἰκήτειν ἀξιῶ 232. ὥς
 ὥσπερ δὸς ῥινὸς ἀλλ' ἐκ τῶν ἔλκε τὴν Αὐτοκράτορα 261. Euripo
 inconstantior 273 288. phœnicis instar raro conspici 282. seq.
 judicio tanquam lapide Herculeo uti 287. si aqua fauces strangu-
 lat, quid bibemus? 291. mare arare, terra navigare, montes in
 medium mare transferre, Olympo Athon imponere 292. sq. ca-
 pita pro scabellis supponere 293. flatus vehemens ex antro Co-
 rycio erumpens 298. oculi auribus fide digniores 299. ubi in
 latino citatur Comicus & sententia affertur quæ in Græco non
 exstat. Fama ad lapidem Lydium, λίθον μάγιησσαν, actiones
 ipsas & experientiam exigenda 299. Ἄριστος τρέφομαι 307. Anto-
 nios & Augustos somnians 309. non magis rem novit quam qui
 in extrema Thule habitant 312. Ἀρτίμων ὁ παρ' Ἰφίτην, ἢ Ἀρ-
 γῶν ὁ πολυόματ' ἢ ὁ ἐκατόνχ' ὁ Βελάρης 312. ut pyrolampi-
 des ad solem evanescunt. id. πάντα καλῶν κινῶν 316. tanquam
 à loto aut cantu Sirenum avulsus 321. συγκαθύνδων τῷ Φασκο-
 λίῳ, ἢ πρίθων τὸ κύμινον, ἢ πάντα πύθεις ἢ χρηματίζοντι οὐ πύρα. 338.
 Hortus Alcinoi 338. ἐκ τραγικῆς εἰς κωμικὴν id. οἱ τοῖς βυλομένοις
 καὶ τῇ ἰσχάτων ἐπένδυται ὑπεξίστανται 414. καὶ τῆς παρτῆς Γί-
 γαστας 344. κύμα ἐπὶ κύμα 348. ἀλιεύς πηληγὴς κομίζεσθαι εὖν.
 349. Sybaritica mensa 282. CPolis nihil aliud quam Sybaris
 luxu celebris 349. duces cervis timidiore 349. pro ὡς κρυ-
 δέλαφοι legerem ὥσπερ οἱ ἔλαφοι. Dictum antiqui cujusdam τῇ
 τῆς συνεινάσειως φίλτρον βλάβησε μάλλον ἢ ὠφελήσκει, 353. dipladis
 morsus 357. ἐς τὰς μεταίωτας αἰῶνας ita leg. pag. 363. pro με-
 τῶν. Ἀντιχρίστ' ἀνέδρομοι 368. verba non ex labiis sed ex pe-
 ctore promanantia 380. πᾶ βῶ καὶ κινήτω τὰν γὰρ δόρατι, 386.
 παλίμβολ' ὑπὲρ Ἰσρακὸν καὶ κύβον 386. Γραικῶν ἀπατηλότρον
 id. πιπτεῖν τὰ ἀνθρώπινα, καὶ νίκη ἐπαμείβεσθαι αἰδρας 393.

Pythiz thermæ 341.

S. Romani porta 406.

Rossi, Scythæ Hyperborei 84. τὸ χριστιανικώτατον γένος 337.

Salomo Θεοσφῶ 136. Ejus libri de adjurandis Dæmonibus 95. 261.

Salomonias & Sybaritica mensa, pro sumtuosissima 282.

Salomon Episcopus Laodicens, ἐκτομίας sive spada 81.

Sara-

- Saracenorum συναγωγή 339. Metatum, (μιτάτον) CPoli directum 356.
- Sardanapali Epitaphium 206.
- Sclerus Sethus, Astrologus & Magus 96. 97. 218.
- Scythæ captivos dæmonibus suis immolabant 327.
- Servii, Triballi 11.
- Sibylla simul ac è materno utero prodiit, de fati universitatis rerum philosophata esse fertur 281.
- Pseudo Monachus Sicidites, Evcharistiam non confessionem resurrectionis, sed sacrificium duntaxat esse docens & proinde corruptibile 332. 333.
- Solonis versus ad evertendam Pisistrati Tyrannidem hortantes 375. 376.
- Templum Sophiæ CPoli, 157. Θεῶν Σοφίας 13. in illo mos Imperatores inaugurari 294. ὁ μέγας νεὺς ὅς δὸτ' τῆς Θείας καὶ ἀρρήτων Σοφίας αἰνόμεσθαι. 115. τὸ δὲ λόγος μέγιστον τίμειον 163. 221. 381.
- Soterichus Pantevgenus, Theopolitanus (h. e. magnæ Antiochiæ) Episcopus ἐποψήφιος (h. e. suffragiis electus, licet Episcopatum adire non potuit, ut è Cinnamo supra p. 400. notavi) 137.
- Leo Styppiota Patriarcha CPol. 36.
- Theodorus Styppiota 38. 39. (ubi τῷ μὲν λόγῳ τὰ πρῶτα non verendum *facundiæ princeps* sed *auctoritate*.) 73. 74. 75.
- Symbolum fidei ab Imperatoribus inaugurandis rubro colore scriptum 294.
- Leo Synesius Prusænsis 185. 186.
- Themistocles præ Miltiadis trophæis dormire nescius 51.
- Theodorus Castamonita, λόγων σοφωτέρων μέτοχος 280.
- Theodorus Dadibrenus 212. & 176. ubi excusum Badibrenus.
- Theodorus Irenicus, χάρις τὸ ἡθῶς, μάλα τε τὰς λόγους δότορος νεύειν εἰδώς καὶ δότορ μὲν εἰς περὶ ὁδοῦς ῥητορικῶς 318.
- Theodorus Capellanus 59.
- Theodori Mancaphæ Imperium affectantis moneta argentea 255.
- Theodori martyr's miraculis clari imago 51. memoria ejus septimo die primi jejuniorum 151. δὲ μυροβλύτης νεὺς Thessalonica. 193. ubi Wolfius habet Theodorum, debebat ponere Demetrium ex pag. 197.
- Theodorus Mazuca, scriba apud Man. Comnenum gratiofus 140.
- Theo-

Theodorus Pantechnus præfectus Urbis CPol, domesticus secretarius & prætor. 135.

Theodosius Patriarcha CPol. 139. 140. 142. 149. 157. 163. 170. patre Armenio natus 164. in Terebintum Insulam secedit 168.

Singularia scripta de capta A. C. 1185. Thessalonica 197. Confer qvz in Allatii *συμμίκτοις* & scriptoribus post Theophanem.

Timotheo dormienti fortuna urbes in unum rete contractas in finum tradens 277.

Timothei musici modulis Alexander in furorem conjectus 313.

Θωμαίτης δειμῶν 154. 164.

Thomas Patriarcha CPol. Venetiis missus 401.

Thomas veneficus 84.

Titus Imperator templo Hierosolymitano libenter volens parcere 157.

Τὸ ἔργον (Euripides) ἡ γλῶσσ' ὁμῶμοχ' ἡ δὲ Φρὴν ἀνῶμοτῶν 90.

Turcis crudeliores Latini 370. Turcz *Φιλαρθεραπευόμενοι πρὸς τὸ χρῆμα* 256.

Veneti, cives Romani 112. male ab Alexio Angelo Comneno habiti & Pisanis postpositi, cum vicissim per Henricum Dandalum ulciscuntur 347.

Xerxis navarchus eadem die coronatus & securi percussus 167.

Georgius Xiphilinus τῶν ἐκτρώφων ἔβηματός τις 160. Wolf. *quidam ex ordine sacerdotum.*

Georgius Xiphilinus per VII. annos Patriarcha CPol. 316. 318. 332.

Ζωτῆφίτης, alter Theristes 202.

X. GEORGIUS ACROPOLITA (proprium hoc familie a) non Patriæ nomen) pater fuit *Constantini Acropolitæ*, b) qvi parentis exemplo magnus Logotheta * in aula CPolitana

a) Vide Allatium de Georgiis pag. 355. & Hancinum de Byz. rerum scriptoribus lib. 1. cap. 33.

b) Pachymeres in Mich. Palzologo VI. 26. confer Papebrochium T. 7. Act. Sanctor. Maji pag. 68.

* Constantinum Acropolitam perinde ut patrem Georgium Codices MSS. magnum Logothetum vocant, & ex illis Allatius, Lambecius, Cayens &c. Sed & Pachymeri

tana sed Mich. Palæologi gratia obrepudiatam Jo. Becci Patriarchæ cum Latinis concordiam excidit, scriptis adversus Latinos, c) aliisq; monumentis quibus Sanctorum memoriam d) celebravit, *novig, Metaphrasta* e) nomen meruit, clarus. Quando autem à Volaterrano & Jo. Cuspiniano Acropolita allegatur, Pater Georgi⁹ intelligitur, quem Labbeus in protreptico ad Hist Byz. p. 49. recte monuit illum ipsum esse *Pratorem Græcia*, Chronici à Theodoro Lascari exorsi & in recepta à Mich. Palæologo CPoli desinentis auctorem, quem testem subinde citat Jo. Leunclavius in pandectis Historiæ Turcicæ: nam & Acropolitam Ephræmus in Chronico metrico f) refert prætoris dignitate decoratum fuisse à Theodoro Lascari Imperatore, antequam rebus omnibus ab eo Orientem repetente præponeretur: *Ἡλὴν διαθείς ἐν τῇ κτῆσι τῆς ἰωνίας ἀναξ μὲν στρατίας ἐκτρέχει πρὸς τῷ ἑω, λιπὼν στρατηγὸς &c.*

Πρὸ τοῖςδε Γεώργιον Ἀκροπολίτην
Ἀρχοντὰ πάντων καὶ πρόεδρον δεικ-
νύει,
Πρόεδν τῆς τῆς Πραίτωρος ἀξίας.

*Hic Acropolitam præficit Georgium,
Cunctisque summum principem dat,
quem prius
Prætoris ipse ad dignitatē evexerat.*

Cum A. C. 1241. g) obiret Irene Theodori Lascaris filia, uxor Joannis Ducæ Vatatzæ Imperatoris, Georgius fuisse se ait annorum XXI. h) natus ergo est A. 1220. ex illustri genere & Imperatorem ipsum cognatione * attingens. Ex Patria urbe CPoli quam

Libri 5ti Pars Altera.

LII

Lati-

meri VII. 8. memoratur flammis traditum *ἀντίγραμμά τῃ παλαιῇ μεγάλῃ Λογοθέτῃ τῷ Ἀκροπολίτῃ*, *Senioris magni Logothetæ*, ad distinctionem nempe junioris magni Logothetæ Constantini Acropolitæ filii, de quo verba Pachymeræ perperam accipit Allatius de Consensu p. 780. quæ ipse rectius de patre intellexit lib. de Georgiis p. 358

- e) Vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. n. 14. pag 779 780. ubi duos ejus de processione Spiritus S tractatus commemorat, unum cujus principium est: *ἄνδρες Ῥωμαῖοι*, alterum *ἐμνήσθη καὶ ἄλλος λόγος τῶν ἀντιλεγόντων ἡμῖν.*
- d) Ex Orationibus Constantini Acropolitæ in sanctos quas MSS. memorant Allatius de Simeonum scriptis & præstantissimus Caveus parte altera Hist literariæ scriptorum Eccles. ad A. C. 1270. illa in *Martyrem Theodosiam* Græce ex MS. Vaticano cum Dan. Cardoni S. I. versione exstat in Actis Sanctorum T. 7. Maji p. 69-96. & altera in S. *Johannem Damascenum*, itidem è MS. Vaticano Græce cum versione Jo. Francisci de Ruheis, Jcti Romani, T. 2. Maji pag. 731-760.
- e) Allatius de Simeonum scriptis pag. 109.
- f) Verba ejus edidit Allatius de Psellis §. 79. adde Acropolitam ipsum c. 66. sq. Hist.
- g) Cangius famil. Byz. pag. 223.
- h) Acropolita cap. 39. Historiæ. * id. c. 97. & 31. ubi γένος ejus περιφανές.

Latini tum obtinebant, missus deinde XVI. i) annorum adolescens & literarum rudimenta edoctus Nicæam, ubi aulam habebat eo tempore Græcorumque Imperium moderabatur jam dictus Ducas, qui Georgium Rhetoricis, Logicis & Mathematicis disciplinis ab anno ætatis XVII. k) per septennium ab Theodoro Exapterygo & Nicephoro Blemmida imbuendum dedit. Inde in aulam iterum adscriptum & ab eodem Duca charum habitum nec minus ab illo filioque Theodoro (cujus tamen gravem indignationem l) aliquando incucurrit, non diu post reconciliatus) variis auctum honoribus. Legationibus cum laude functum & ad magni Logothetæ dignitatem evectum constat, quæ copiosius ab Allatio, Hanckio & Caveo expositæ legi possunt. Nec tamen omittendum, quod A.C. 1274. à Michaële Palzologo missus ad Concilium Lugdunense, m) Imperatoris nomine schisma ejuravit, & in Latinorum dogmatibus nihil reprehendendum videri est confessus, multis Græcis & filio ipso Georgii Constantino Acropolita ægerrime hoc ferentibus. Deniq; A / 282. eodem anno, quo non diu post XI. Dec. vivis exemptus Michaël Palzologus est, obiit quoque Georgius, peractata legatione n) ad Joannem Bulgarorum principem, anno ætatis LXII. successoremq; o) in magni Logothetæ munere nactus est Theodorum Muzalonem.

Exstat sub hujus Georgii nomine, quem Gregorius Cyprius p) Aristotelem & Platonem ætatis suæ appellare non dubitat, Historia

i) idem cap 29. ubi omnino legendum non *ἐνδεκαέτης* ut vult Allatius, sed *ἐκαταδεκαέτης*, ut recte conjicit Hanckius pag. 342. cujus sententiam firmat quod se jam *ἐγκυκλίῃ παιδείᾳ ἀπὸ παιδείας ἀπὸ παιδείας*, & mox postquam ad Joannem Ducam venit & ab eo erudiendus Magistris traditus est, XVII. annos natum Acropolita scribit k) Acropolita cap. 32. l) id. cap. 63.

m) vide Acta Concilii Lugd. sub Gregorio X. Tomo 3. edit. Colon. 1618. part. 2. pag. 741. (T. XI. edit. Labbei p. 937.) Hanckium p. 360. seq. Odoricum Raynaldum ad A. C. 1274 n. 18. Bzovium n. 2. ubi male Gregorius Acropolita vocatur pro Georgio.

n) Pachymeres in Mich. Palzolog. lib. 6. cap. 34. seq.

o) id. in Andronico Palzologo, libro & capite primo.

p) Gregorius Cyprius Patriarcha CPol in Georgii Logothetæ encomio : λόγων δὲ σπέρματα καὶ σπινθήρες ὡς εἶπεν μαθημάτων ἦν ὅραν σωζόμενα ἔδαμα ὅτι μὴ παρὰ τῷ Λυγαδέτῃ, ἢ μετὰ δ' εἶπεν καὶ κατ' ἡμᾶς Ἀριστοτέλει ἢτε καὶ Πλάτῳ, ἢ ὅπως ποτὲ τούτοις παραπλησίως τὸν ἄνδρα βέλτοτό τις καλεῖται ἵνα διέλῳ σαφέστερον, ὃν Ἀριστοτέλη νομίζειν χρεῖον ἢ δὲν ἐκείνῃ ἀπολειπόμενοι, ὅταν τι δὲ τῆς λογικῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τῶν φυσικῶν ἀποφύνασθαι Πλάτωνι δὲ Θεολογικῇ καὶ κατὰ Μύσαν Φθγγόμενον Ἀττικῇ.

ria Byzantina hoc titulo : *ἡρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν ὑστέρῳις*, *Epitome Chronica sive Historia Compendiarii de rebus proxima etatis*, sive narratio succincta de iis quæ (rebus per varios principatus divisis, vide cap. 37.) acciderunt à capta A. C. 1204. à Latinis CPoli, usque ad eandem A. 1260. à Michaële Palaeologo iterum recuperatam & Latino nomini ereptam. Hanc Galatæ sive Peræ in Bibliotheca Georgii Cantacuzeni repertam descripsit Theodosius Zygomala Nauplius, cujus Apographum Georgius Douša CPoli secum in Belgium attulit, eoq; defuncto frater Theodorus Douša vulgavit cum versione sua latina notisque, Lugd. Bat. ex officina Godfridi Basson, 1614. 8. recusam minus etiam emendate & sine notis Aureliæ & Colonia Allobrogum sive Genevæ 1615, f. cum Nicephoro Gregora & Laonico Chalcocondyla. Quamvis vero in locis obscuris Meursium se & Sriverium subinde consultuisse Douša profitetur, tamen non ita feliciter in illa editione versatus est, ut non gratulandam Acropolitæ sit, quod Leo Allatius Codicem Vaticanum ejusdem opusculi MS. Græcum sub titulo *πίνημα ἡρονικὸν ἡμιτελές* nactus, illud emendavit & divisum in capita, novâq; versione donatum in lucem iterum edidit Paris. 1611, f. Douša notis ad calcem subjunctis. Observaverat autem jampridem Allatius in libro de Psellis q) hoc non esse ipsam Acropolitæ Historiam, sed tantum Compendium ejus, nec ab auctore ipso * sed ab alio quodam, resectis quæ illi parum necessaria visa fuere concinnatum. Ipsum porro Acropolitæ opus ejusdem plane argumenti sed pulchrius diffusiusqve, inter Codices MStos Chii r) invenit ac descriptum Romam advexit, ejusqve ope non modo breviiarii mutila hiulcaqve & male ab exscriptoribus tractata correxit ad mentem Auctoris, sed etiam Historiam integram latina sua versione & notis Historicis illustratam Græce & Latine typis Regiis edidit, compendioqve in Parisiensi quam dixi editione præmisit. Titulus est : *Ἡ παρῶσα ἡρονικὴ συγγραφή τῆς μεγάλης Λογοθέτης & Ἀκροπολίτης ἱστορίας, ὅς ἐκτίσσε καὶ τὸ μοναστήριον τῆς αἰτίας & Χρυσῆς Ἀναστάσεως. Περιέχει ὃ πρὸς μὲν τὴν ἀλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔχει τῆς βασιλείας Μιχαήλ & Παλαολόγου.* Acropolitam libenter sequuntur recentiores scriptores, etiam Nicephorus Gregoras, ut in notis pag. 227. & 239. idem Allatius observat, qui tamen pag. 249.

LII 2

non

q) pag. 63. editionis à me curatæ, ubi in imo paginæ typographus pro Paris. 1611, fol. per errorem posuit 1615.

* Acropolitæ ipsi tamen tribuit Allatius p. 368. de Georgiis.

r) Allatius de Georgiis p. 316.

non diffitetur pleraque exactius à Gregora tradi Acropolitæ historia (an compendium ejus, non dixerim) MS. in Bibl. Ambrosiana Mediolanensi, & in Bibl. Regis Christianissimi num. 734.

In diatriba de Georgiis quæ Georgio Acropolitæ subjuncta est, hæc præterea ejus scripta ab Allatio commemorantur p. 357. *Forma de fide. De virtute & anima*, Anno Mundi 6771. (Christi 1263.) MS. in Bibl. Antonii Augustini Cod. 174.

Ἑρμηνεία τῶν Θεολογικῶν ῥητῶν, *In Theologi Nazianzeni sententias tæte* ἔστι γὰρ τὸ πρὸς ἐν σπειράζον πρὸς ἑαυτοῦ, πολλὰ γίνεσθαι, *potest unum si à seipso discedat, multa fieri, καὶ τὸ, μοιᾶς ἀπ' ἀρχῆς εἰς Διάδα κινηθῆσα μέχρι τριᾶδος ἔστι. Unitas à principio in binarium mota, in ternario confedit. Incipit: Πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι τῶν Φίλων, ὡς Θεοτάτη καὶ σεβασμιωτάτη κεφαλὴ, εἰς λόγους ἐλθεῖν ἡμᾶς κατηνάγκασεν.* MS. in Bibl. Palatina.

Preces XIII. quas Michaëli Palæologo urbem CPolin intranti se composuisse narrat cap. 87. *Historiæ, & Oratio de recepta CPoli*, cujus argumentum cap. 89. refert, interciderunt.

INDEX Episcoporum & aliorum quorundam in Acropolita memoratorum.

numeris capita, non pagina designantur.

A Cropolita de se cap. 17. 29. 32. 39. τὸ γένος αὐτοῦ genus ejus illustre 32. Imperatori junctus affinitate 79. Imperatoris Joannis Vatatzæ nomine Epistolas scripsit & Imperatorium sigillum impressit 44. 49. Judex de Mich. Comneno 50. in Theodori junioris, quem in Logica disciplina instituerat, indignationem incidit 63. ei reconciliatur. ibid. Prætor Occidentis constitutus 66. 67. 68. 70. à Michaële perduelli, captus 72. 79. 83. legatus ad Constantium Bulgarorum Principem 84. Michaëli Comneno solennium precum XIII. formulas componit post captam CPolin 87. Orationis de recepta CPoli argumentum 89. Duces exercituum nec omnino laudandos judicat nec vituperandos, sed omnia DEi nutu fieri 44. 46.

Andronicus Comnenus Michaëlis Imp. filius 89.

Andronicus Muzalo, magnus Domesticus 63.

Andro-

Andronicus Sardensis Episcopus 84.

Arsenius à Monacho una hebdomade Diaconus, Sacerdos & Patriarcha 53. Theodorum juniorem id. & Mich. Comnenum coronat 77. depositus 84. Nicephoro extincto iterum restitutus id. sed CPoli recepta absens 88.

Aurea bulla à Joanne Duca Imp. Melenicensibus data 44. alia firmandis Thessalonicensium privilegiis 45.

Balduini Imp. interfecti caput Johanni Bulgarorum Regi propoculo 13. regia insignia CPoli capta 86.

Constantinus Cabasilas, Achridis Bulgariae Archiepiscopus 80.

Joannes Camaterus Patriarcha CPol. cap. 6.

Chrysopus, equi nomen 61.

Δυσινέσταιτο καὶ τὸν κωμικὸν (Aristoph.) εἰ καὶ μὴ κλεπίσταιτο 45.

Constantinus Mesopotamita, Metropolita Thessalonicensis 21.

Cosmidii Monasterium prope Blachernas 88.

Crux Imperatoria à Bulgaris capta 11.

Κύριε ἐλέησον centies repetitum 88.

Demetrius Bulgariae ArchiEpiscopus 21. αὐτομόμ. id.

Per Duellum & ferrum candens purgatio 50. διὰ θανάτου ἔλεγχ. per mortis intentatae praesentem metum qvæstio. id.

Ἐγκύκλιος παιδείσις 29. μαθημάτων καὶ ὑψηλοτέρων τῶν λόγων παιδείσις 32.

Festum transfigurationis Christi 63.

Georgius Clida, Cyzici Metropolita 88.

Germanus Patriarcha 33. 42.

Gradibus ab Ecclesia prohibitis connubia Imperatoribus permittuntur 50.

Γράμματα ἑρωτικά. 68.

Hyacinthi Monasterium 10. 18. 42.

Imperatoriae literæ rubro consignatae 26. 38. Imperator scuto insidens proclamatur 53. 77.

Joannes Hierosolymorum Rex 27. hunc octoginta annos natum & mole corporis viribusque insignem vidit & miratus est Acropolis ibid.

Joannicius Episcopus Philadelphiensis 84.

- Joannes Macrotes qvo ad Epistolas magni momenti scribendas usus
 Joannes Vatatzes Imp 49. Judex de Mich. Comneno 50.
 Josephus Mesopotamita Grammaticus 49.
 Irene Imperatoris soror, in Monastico habitu Eulogia 86.
 Jurisjurandi formula *ματὸς λόγος* 63.
 Manuel Lascaris inter Monachos Maximi nomen adscivit 59. Pro-
 tosebastus 60.
 Manuel Thessalonicensis Episc. 84.
 Manuel Patriarcha 18. Maximi successor 19. vere vir Philo-
 sophus, id. pietate insignis, licet literas parum doctus & uxori
 junctus 51. mortuus paullo ante Imperatorem Joannem Va-
 tatzem 53.
 Methodius Monasterii Hyacinthi Abbas, Patriarcha per tres menses
 CPol. 42.
 Mariæ Hodogetriæ imago 88.
 Michaëlis Archangeli templum 22. 85.
 Michaël Auctorianus Patriarcha 19. *λόγιος τυγχάνων, καὶ πίστεως
 γεαφῆς ἐμπειροῦ τῆς πῆμετράς καὶ τῆς ἡγεσίας* 6.
 Michaël Comnenus Palæolog⁹ purgationem per ferrum candens pru-
 denter declinat 50. ejus Epistola 64. scripto tomo à Patriarcha
 & aliis Episcopis ad Imperium suscipiendum invitatur 76. CPoli
 receptâ Patriarcham in thronum restituit 89.
 Morotheodorus 7.
 Jo. Muzalo, è Mystico Monachus 40.
 Georgius Muzalo 75. Andronicus Muzalo, 63.
 Mytilenensis ArchiEpiscopus 74.
 Nazaræi pro Monachis 42.
 Nicephorus Alyates, Grammaticus 49. præfectus Caniclei 75. 79.
 Nicephorus Blemmides Philosophus excellentissimus, in Logicis
 Acropolitæ Præceptor 32. Præceptor etiam Theodori junioris
 Imp. Patriarchatum CPol. respuit 53. Ephesi versatus 87.
 Nicephorus ex Metropolitâ Ephesino Patriarcha 84. non per an-
 num integrum. id.
 Nicephorus Tarchoniata, magnus Domesticus 36. 40.
 Nicolaus Medicus bonus, Philosophiz rudis 39. dignitate Actua-
 rius sive Medicus Imperatoris. id.

Pal-

Palmarum die, triumphantis more urbem ingredi solitus Imperator 52.

Papa 2. 14. 17.

Patriarchæ ab Imperatoribus libenter adsciscuntur, qui desideriis eorum non refragentur 42. nec nimis sapiant 53.

Pelagius legatus sive Nuncius Pontificis Rom. 17.

Jo. Petraliphas magnus Chartularius sive Cancellarius 37. 40.

Phidias statuarius 50.

Phocas Metropoli Philadelphiensis 50.

Poëta (Homerus) 55. 63. 69.

Praxiteles statuarius 50.

Proverbia : Ὡς ξυρὴ in acie novacula 9. 65. ἐν στενῇ res in angustiis constituta 58. ἐπὶ κύβη, securæ. id. σπιβλὼν ξύλον, ἔποτ' ὀρθόν, καὶ ὁ λιθιῶψ σὺν οἰδὲν λευκαίνεισθαι 49. σκητὴ τὸ δράματ' εἰς τραγωδίαν μεμορφωμένη. 63. ἔκων ἄκων 84. φρόνημα καὶ εὐδοτυρανίδ' ἄξιον, ὃ φησὶ τις τῶν παλαιῶν 65. φυζακίης ἐλάφου κραδίω ἔχων 69. Δὲ μικρὸν τι κέρδ' ἢ Φιλίας δότορρίπων καὶ καταπατῶν κύπελλον 70. πᾶσι μηχανὴν καὶ πάντα κάλων κινήν 81. τὸν ὡεὶ ψυχῆς τρέχαν 81.

Σωσάνδρων Monasterium 74. 75.

Studii Monasterium 88.

Theodorus junior Imp. αἰετὸς ταχὺς à militibus appellatus 58. Morti vicinus in pœnitentiæ fidem Monachi induit habitum 74.

Theodorus Exapterygus Acropolitæ præceptor, in Mathematicis non admodum præstans, in Rhetoricis egregius 32.

Theodorus Irenicus, cognomine Copas, Patriarcha 19.

Ad Theodorum Contostephanum instructio Imp. Joannis Vatatzæ scripto tradita, quomodo aciem adversus Latinos componere, quando & ubi configere deberet 48.

Trinobi Episcopus αὐτονομίας jus & Patriarchæ nomen sibi vindicat. 33.

Tzyrithon, magnus chartularius 49.

Xerus, Metropoli Naupacti 49.

Acropolitæ ab Allatio subjicitur pag. 149 - 186. ΙΩΗΛΟΥ, JOELIS *Chronographia Compendiaria*, res brevissime perstringens & successiones Principum ab Orbe Condito usque ad captam à Latinis Anno 1204. CPolin, circa quod tempus vixisse auctor ipse videtur, certe non diu post scripsisse. Post hanc Chronographiam sequitur in eodem volumine pag. 187 - 199. JOHANNIS CANANI Ἰωάννη δ' Κανανὸς διήγησις περὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει γεγενημένου πολέμου καὶ τοῦ ἐν ἑτῷ 1204, ὅτι ἐκ Δυσεύς Πάρις παρέπεσε πύλη τῇ μετὰ δυνάμεως βαρέας, καὶ παρολίπον τῶν πύλων ἑκράτη, ἢ μὴ ἢ ὑπεράγιντο μήτηρ δ' Κυρίῃ τῶν πύλων ἐφύλαξε. *Narratio de bello CPollitano anni ab Orbe condito 6930. Christi 1422. cum Amurat-Beu sive Amurates secundus Turcarum Imperator, cum fortissimorum militum exercitu ingressam irrumpit, quam & expugnasset nisi, nisi immaculatissima Dei Mater conservasset.* Ait autem Cananus urbem conservatam esse mira S. Mariæ ope, quæ violaceis amicta vestibibus & super propugnacula deambulans hostibus terrorem ac summam trepidationem incusserit. ἐπειδὴ ὅι ἐχθροὶ καὶ πλεῖστοι ἡμῶν δόδωκαν μαρτυρίαν πᾶν τῶν, πᾶν ἐστὶν ἀληθές, τὸ θαῦμα τῆς πασασίας. Ἐλεγον γὰρ οἱ Μηροαῖτες ὁ Πατριάρχης τῶν Τούρκων, ὅτι ἡ πόλις ἐπρόκειτο παρ' ἡμῶν αἰχμαλωτισθῆναι, ὡς οἱ σοφοὶ τῆς Περσίας εἰς τὸν καιρὸν δ' Μωάμεθ ἐψηφοφόρησαν περὶ τούτου, καὶ εἶπον ὅτι εἰς τὸ ἔτος καὶ τὸν μῆνα καὶ τὴν ἡμέραν (XXIV. Augusti) πύλης τῆς ὥρας ἡ πόλις παρ' ἡμῶν περικείται κρατηθῆναι, καὶ ἐμελλε τὸτο γενέσθαι καὶ τὴν δυνάμιν τῶν ἄσρων, καὶ τὴν πύλιν τῶν φερονόμων, αἰὲν ἡ γυναῖκα ἐκείνη ἡ ὀξεία φορεῖσα καὶ πεπατισσα δ' κάσρε καὶ τῶν πορμαχιόνων ἐπάνω ἀφόβως δ' πολέμῳ τὴν ὥραν ἐκείνη ἀντίπραξε πᾶς δυνάμει τῶν ἄσρων, καὶ τὴν πύλιν τῶν ἀσρολόγων. πᾶν τὸν δόκον γῆς, ὅδε ἐξ ἀνθρώπων τὴν δυνάμιν ἔχον, ἀλλ' ἐξ ἑραῆ καὶ ἀοράτης δυνάμεως. Ὁμοίως καὶ τὰ στρατεύματα πάντα τῶν Τούρκων ἐπὶ μαρτύρην ἐνέγκως τὸν Μηροαῖτὴν ἐκείνον, καὶ ἐδήγουντο πρὸς πάντας, ὅτι δ' πολέμῳ τὴν ὥραν, ὅταν μὲ θράσους καὶ ὀρυκτοῦ ἀκρατήτης ἐφύλασαν εἰς τὰ τείχη δ' κάσρε, ἵνα ἀναβῶσιν ἐπάνω, καὶ διώξωσι τὰς ῥωμαῖας, καὶ τὴν πόλιν αἰχμαλωτίσθαι, τότε ἴδον γυναῖκα ὀξεία ῥέκα φορεῖσαν, καὶ πεπατισσῶν ἐπάνω τῶν πορμαχιόνων δ' ἔξω κάσρε. καὶ τῶν πύλων ἰδόντες, σκότῳ καὶ ζάλῃ, καὶ τρόμῳ καὶ φόβῳ ἀφῶν ἢς πᾶς ψυχᾶς ἐσῆλθε τὸ πᾶντων, καὶ πρὸς φυγὴν ἐβλήσαντο, καὶ οἱ πόλεμοι ὅδε ὅλως καὶ δόκον δυνάμει τῇ καὶ τῇ πύλιν. Τῆς γυναίκος γὰρ ἐκείνης ἔλαβον τὴν δολίαν, καὶ ἡλευθερώθη ἡ πόλις. *Cum vero hostes atque*

atque adversarii nostri hoc, testimonio suo constabiliverint, multo verissimum est hoc sanctissimæ Virginis miraculum. Namque Mersaita sive Patriarcha * Turcarum affirmabat, propositam tunc illis fuisse Civitatem adpradam, quemadmodum Viri docti Persæ ætate Mahometi calculaverant, invenerantque hoc anno, mense, die, dieique hora urbem à nobis debellandam esse; & futurum id erat omnino astrorum vi, & astronomorum artificio; sed mulierem illam violaceis vestibus amictam, per castrum obambulantem, & super propugnacula intrepide, dum pugna inibatur, vim astrorum obtudisse, & Astrologorum artificia: quamvis illa non à terra neque ex hominibus, sed è cælo & invisibili potestate vim obtinebat. Similiter exercitus universi Turcarum jurejurando Mersaitæ dictum confirmabant, & omnibus narrabant, pugna hora, dum cum audacia & impetu, qui coerceri non poterat, ad muros castri pervenerant, ut ascenderent, Græcosque fugarent, urbemque caperent, vidisse mulierem violaceis vestibus indutam, deambulantem super propugnacula exterioris castri; qua visa statim tenebris, procella, timore, ac tremore correptos omnes in fugam se & non ad bellum dedisse, & vi, influxuque illius mulieris formidinem sibi immisissam, & urbem liberatam. Hæc qui credit idem etiam fidem habebit auctori vitæ S. Nili junioris, qui pag. 3. narrat Rossanæ Calabriae Metropolin ab incursionibus Saracenorum defensitatam esse à S. Maria virgine quæ super muris illius apparuit ως γυνή πορφύρεα, λαμπάδας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσα καὶ πῶτις αὐτὴς καταβάλλουσα, καὶ τὰ τείχεα διδοδύκουσα. Similiter traditum est Heraclio imperitante CPolin precibus sanctissimæ Virginis liberatam ab obsidione Persarum, quo spectat scriptum in Bibl. Regis Christianissimi, memoratum à Labbeo pag. 72. Bibl. novæ MSS. Sic Adolpho IV. Comiti Holfatiæ A. C. 1227. adversus Danos pugnanti ajunt visam in nubibus S. Mariam Magdalenam * amœna umbra

M m m

pro-

Libri sti Pars Altera,

* Quem hodie *Monstium* solent nuncupare, hunc *Patriarcham Turcarum* vocat etiam pag. 192. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστος καὶ πολὺς παρ' ἐκείνοις ὁ εὐγενὴς Πατριάρχης, ὃν εἶχον προωρατὴν καὶ Προφήτην τὸν οὐρα Μηρσαίτης τῇ Περσικῇ διαλέκτῳ. Sæpius idem Cananus memorat Turcarum καλογέρας sive Monachos, etiam uno nomine Τυρκοκαλογέρας. Similiter Chaliphæ Turcarum Urspergensis appellat *Papæ* & *Apostolicos* suæ gentis. Vicissim fuit cui Papa diceretur *il Gran Turca de i Christiani*, & Mahometis III. legatus Leoninum Galliarum Regis ministrum, *magnum Vizirium* appellavit, ut refert Tan. Faber ad Longinum pag. 17.

** Vide Lambecium lib. 2. rerum Hamburgensium pag. 41. seq. edit. primæ.

protegentem ipsius copias, dextraque levatâ illis benedicentem, in hostes vero radios solares vehementius retorquentem. Sed & Zosimus, Ethnicus scriptor lib. 5. cap. 6. scribit Alaricum, ne Athenas cum exercitu occuparet, deterritum esse conspectâ Minerva armata, obambulante Urbis muros, & Achille stante ante mœnia, additque causam illam servatâ Civitatis neutiquam à se prætermittendam fuisse, utpote *θεοπρεπὴ πῖνα ἔσσειν, καὶ εἰς εὐσεβείαν τὰς ἀκρόντας καλεμένην.*

XI. GEORGIUS PACHYMERES Constantinopolitano Patre exule Nicææ circa A. C. 1242. natus ibique educatus, & postea undeviginti annorum juvenis a) Constantinopolin à Mich. Comneno Palæologo A. 1261. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinæ imbuuit, muneribusque insignibus in Ecclesia & aula CPolitana functus, Diaconum, Patriarchæ *προμνημονα* & *πρωτοκδικον* & Imperatoris *δικαιοφύλακα* gessit. Manuelis Phile præceptor fuit, qvi funus ejus carmine Græco jambico deploravit, qvòd exhibet Allatius diatriba de Georgiis p. 373. A Petro Holloisio *vere Catholici* elogio mactatur qv. 2. de scriptis Dionysii Areopagitæ: qvòd Allatius b) ipsi invidens, *non potuit*, inquit, *esse Catholicus, qui schisma* (Græcæ puta Ecclesiæ) *propugnavit, & contra Romanam Ecclesiam scripto etiam defendit.* Certe *Λατινόφρων* non fuit, & Patriarchis Latinæ fautoribus Ecclesiæ Josepho, Joanni Vecco & Gregorio Cyprio strenue sese opposuit. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. 1310. (qvamqvam Lambecius T. 3. pag. 237. & T. 7. p. 71. eumque secutus Nesselius ait eum anno 1340. obiisse.) Neqve enim post illud temporis in Historia CPol. memoratur, & Historiam suam continuasset saltim ad finem Imperii Andronici A. 1332. denati, neqve in anno ejus XXVI. A. 1308. substitisset, si tam diu ultra ejus non modo ætatem, sed junioris quoque Andronici annum undecimum Imperii annos suos proximus centenariò produxisset.

Exstant ejus *Historia Byzantine libri XIII.* de rebus per annos XLIX. gestis, à tempore nati Michaëli Palæologo A. C. 1258. Andro-

a) Pachymeres ipse sub initium Hist. Allatius de Georgiis pag. 365. Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 34.

b) Allatius de Georgiis pag. 373. & de consensu utriusque Ecclesiæ II. 15. 15. p. 781.

dronici Palæologi (senioris) usque ad A. 1308. qvi fuit annus ætatis ejusdem Andronici XLIX, Imperii XXVI. Est autem opus bipartitum, nam priores sex libri res *Michaëlis* Palæologi ante imperium & ipso Imperatore gestas complectuntur: Posteriores libri septem, tradunt quæ *Andronico* imperitante acciderunt per annos sex & viginti. Pachymeris & Imperatorum Michaëlis atque Andronici, quemadmodum & Theodori Lascaris junioris (cujus & ipsius res in priorē parte Historiæ Pachymeres attingit) icones ē MS. Codice expressas *Hieronymus Wolfius* præmisit suo Nicephoro Gregoræ, Basil. 1562. fol. recuso Paris. 1567. fol. Francof. 1568. fol. Idem ad voluminis calcem argumenta capitum Historiæ Pachymerianæ ex eodem Codice MS. Bibl. Augustanæ versa à se latine exhibet. Fragmenta quædam, quæ in Augustano Codice MS. deesse *Wolfius* admonuerat in Synopsi libri V, Græce vulgavit *Dionysius Petavius* ad calcem Breviarii Historici Nicephori Patriarchæ, Paris. 1616. 8. Plura Pachymeris Historiæ tum adhuc ineditæ loca Græce produxit *Allatius* in suis scriptis, præcipue in notis ad Acropolitam A. 1651. Lutetiæ excusis: Primus totum opus ē Bibl. Barberina Cod. 163. 164. in lucem protulit *Petrus Possinus* S. I. vertitque latine, & cum versione sua ac tribus observationum libris vulgavit Rom. 1666. & 1669. fol. duob⁹ voluminibus, quæ rarius quam cæteri scriptores Byzantini scriptores Parisiis excusi occurrunt, & centum amplius marcis Lubecensibus venduntur. Priore volumine libri sex de Michaële Palæologo, posteriore septem de Andronico continentur. Ex Observationum vero Possinianarum libris tribus primus glossarium verborum obscuriorum exhibet, secundus notas & castigationes, tertius Chronologiam, cui jungendæ rarissime itidem obviæ *Mauritii Davidi* presbyteri Divionensis animadversiones Chronologicæ in Pachymeris Michaëlem Palæologum, quas in Clariss. Boivinii notis ad Gregoram laudari vidi, in ipsas necdum incidi. Idem Boivinus pag. 760. monet operæ pretium fore si quis editionem Romanam Pachymeris conferat cum Codice MS. Regio 2558. scripto A. C. 1448. * quem Possinus haud vidit, uti nec mutilum Augustanum ex quo Hieron. Wolfius argumenta, de quibus supra dixi, protulit. Nescio an de hoc Pachymère accipiendum sit quod Latinus Latinus T. 2. Epist. pag. 102. *Sirletus*, inquit, significat allatum esse

Mmm 2

etiam

* Montfauconus Palæograph. Græca p. 79.

etiam recens Georgium quendam variarum rerum scriptorem, qui cum multa de prima nota Philosophis tanquam censor pronunciauit, plurima etiam Aristotelis loca obscura illustravit. Quandoquidem Latinis haud favet, itaque parum equus Historicus appellatur Allatio lib. de consensu pag. 759. qui tamen alibi * stylum Pachymeræ laudat, cæterum notat inter Lollianum Codicem in Bibl. Vaticana, & Barberinum quem emendatiorem & charactere antiquiore atque elegantiore descriptum testatur, maximum non tantum in verbis ac modo dicendi, sed rerum narratarum etiam quandoque ordine inesse discrimen, ut verisimile sit Pachymerium duas suæ Historiæ editiones tempori ac genio inservientem conscripsisse, ideoque ex utrisque multa errata corrigi, obscura illustrari, mutila suppleri, ac demum Historiæ corpus unum perfectum ac integrum posse absolvi. Cum idem MSS. Codices ejusdem Historiæ, mutilum quidem Venetum in Bibl. S. Marci, & Scoriacensem, & ex Possevino (qui male Gregorium pro Georgio appellat) tertium in Bibliotheca Patmi Insulæ, quartumque Regis Christianissimi commemorasset, *Est & apud me*, inquit, *integra, & optima nota.*

De Sapientia Indorum, quam Possevinus Pachymera priori Volumini, sive Michaeli Palæologo subjecit.

Specimen Sapientiæ Indorum, sive Dialogus inter Absalonem Indorum Regem & Gymnosophistam quendam per fabulas scite confictas animi sui sensa ei pandentem moresque instituentem, quem Possevinus utpote à Mich. Palæologo apud Pachymerem singulariter commendatum priori Pachymeris tomo latine subjunxit, ab eodem versus est è Græco Codice Allatiano *Simeonis Sethi*, a) qui in Græcum ex Arabico transtulit circa A. C. 1100. in gratiam Alexii Comneni Imp. Postea Græcè ex Codice Holsteniano qui exstat Hamburgi in Bibl. Johannea

* Allatius de Georgiis pag. 368. 369.

a) Claruit hic Simeon Sethus imperitantibus Michaële Duca, Nicephoro Botaniata & Alexio Comneno & in MS. Regis Galliæ 1261. vocatur πρωτοβεσάρης τῶν Ἀρμενίων h. e. *Protovestiarius in Palatio Antiochi* CPolitano de quo Cangius in CPoli Christiana lib. 2. sect. 16. n. 5. & ad Zonaram p. 46. Male inde ab Allatio de Simeonum scriptis p. 181. vocatur Simeon *Vestus & Magister Antiochenus*. De aliis hujus scriptis post eundem Allatium accuratius dicam infra libro VI. ubi ad Medicos pervenero.

hannea hunc eundem librum cum nova versione sua latina vulgavit noster cum viveret amicus *Sebastianus Godfridus Starckius*. b) Berolin. 1697. 8. Titulus in Arabico est *Culila & Dimna* c) cujus editionem pridem promisit Tho. Hyde præf. ad lib. de ludis Orientalium. In Græco Στεφανίτης καὶ Ἰχνηλάτης, quasi coronatum & investigatorem dicas. Liber jucundus & utilis lectu, refertusq; fabulis lepide & ingeniose excogitatis, quibus malitia fraudes & stultitia hominum in vita communi & in aulis frequens ad vivum depingitur. Dicitur scriptus ante duo amplius annorum millia, Indorum lingua, d) & deinde in gratiam Chosrois Persarum Regis, (vero nomine Nou-schirvan sive * Nuschi-ravan, Justiniano Imp. coævi) Persice e) versus à Peroze sive Perzoe Medico (alii Stephanum Edessenum appellant.) Nec minus Syriace, f) atque etiam Arabice, g) &

Mmm 3

- b) obiit Berolini A. 1713. nec sine merito laudatur à B. D. Abrahamo Hinckelmanno præfat. ad Alcoranum Arabice primum Hamburgi editum in quo edendo Hinckelmannum juvit, Arabica prius ab eo edoctus. Debemus huic Starckio præterea, ut orationes quasdam & præf. ad Andreæ Mulleri Greifenhagenii Alphabetam omit-tam, Catalogum MSS. maximam partem Orientalium, laudati Hinckelmanni: specimen versionis Coranicæ, & versionem Germanicam libri Jo. Lockii de liberorum educatione, nec non Biblia Hebraica forma minima & typis minutissimis excusa Berolini, quibus immortalis est. Nam Photio contra Manichæos, Historiæ Alexandri Magni Hebraicæ quam Ptolemæo Lagi Codex MS. tribuit, & aliis quæ moliebatur, fata viri docti intercesserunt.
- c) Nomina hæc duo Thoom, quæ scilicet 1. & 2. loquentes inducuntur. Sicut genus animalis vulpi simile & in Asia atque Africa non infrequens, de quo Bochartus III. 8. & 12. Hieroz. p. 794. 801. seq. 804.
- d) Saphadius commentario ad carmen Tograi, apud Hydeum prolegom. ad lib. de ludis Oriental. d. 3. tria sunt quibus excellant Indi, quibuscumque reliquos homines prævertant. Liber *Culila & Dimna*, ludus *Shatrangi*, & novem figura numeraria.
- * Vide Herbeloti Bibl. Oriental. in *Nouschirvan*.
- e) Simeon Sethi præf. Confer B. Tentzelii *Monatl. Unterredungen* Anno 1695. pag. 710. & A. 1697. p. 172.
- f) Ebed Jesu in Catalogo, cap. 161. auctorem Syriacæ versionis libri Calailæg & Damag ex Indico factæ laudans Bud Peridiotam.
- g) Arabicam versionem MS. in Bibl. Mazariniana memorat Abraham Ecchellensis notis ad Catalogum Ebed Jesu p. 87. atque ex Ismaëlis Schiahinseiah Historia gentium narrat librum Clilah & Damnah compositum esse ab Isamo quinto Indorum Rege. Arabice autem redditum ex Indico trecentis ante Alexandrum Macedonem annis. Habuit etiam Arabice sed ex recentiori longe versione B. Hinckelmannus noster & Clariss. Hydeus. Verisimile enim est in hisce codicibus, quæ admo-

& iterum *Perſice* h) ex Arabico, tum ex Arabico *Turcice* i) atq; ut dixi *Græce* quæ interpretatio in Codice Bibl. Vindobonensis refer-

tur
admodum & in Mazariniano exſtare verſionem Arabicam factam è Perſico, juxta Califæ Abjaſari Almanzoris.

h) Hanc forte ex oriente ſecum attulit Chriſtianus Ravius, in cujus ſpolio Orientis Centur. I. num. 20. *Liber Ethicus & Politicus ſimile Clila & Dimna, Perſice!* Ravii Codicem exſtare in Bibl. Berolinenſi teſtatur Starckius præf. ad Sapientiam Indorum, qui præterea notat occurrere Perſice MS. Vindobonæ in Bibl. Cæſarea n. 137. & Uratiſlaviæ & Lugdunî Batavorum, fuiſſeque inter libros Goliannos. Alterius etiam meminit interpretationis Perſicæ Huetius de fabulis Romanenſibus pag. 22. *Califam Abjaſarum Almanzorim deinde agunt hunc librum ex idiomate Perſico Arabice reddi juſſiſſe: alium ex Arabico in Perſicum denno vertiſſe, poſtque hæc interpretationes Perſicæ aliam elaboratam eſſe à ſuperioribus diverſam, ad quam tamen Gallica (Gaulmini, ſub titulo fabularum Pilpæi) interpretatio ſit exacta.* Herbelotus Bibl. Orientali p. 113. *Anvar Sohailli les lumieres de Canopus. C'eſt le titre d'un livre fort fameux dans tout l'Orient, que Haſſan ben Sohaïl, Vizir du Khalife Almanon traduſit du Perſien en Arabe; c'eſt pourquoy il lui donna ſon nom: car Sohaïl en Arabe ſigniſie l'Etoile de Canopus. Cet ouvrage eſt originalement écrit en Indien, & a porté premièrement le nom de Testament de Houſſchenk ancien Roy de Perſe de la première dynaſtie, & celui de Giavidan Khird, c'eſt à dire la ſageſſe de tous les Siècles. Il fut premièrement traduit de la langue Indienne en la langue Pehelviennne, qui eſt celle des anciens Perſians, par Bazrevich Medecin du Roy Ceſroes ſurnommé Nouchirvan, que ce Prince avoit envoyé exprès aux Indes pour reconquer ce livre. Cette traduction porta le nom Perſien de Humaioun Nameh, livre auguſte. Aboul Maouli mit cette traduction en langue perſienne moderne; mais ſon travail fut retouché & enrichi par Houſſain Kaſcheſi, & porta depuis le titre de Calilah u Damnah, auſſi-bien que celle qui a été faite en langue Turque pour le Sultan Soliman. Car c'eſt un dialogue entre deux animaux, auxquels on à donné ces deux noms propres. Ces animaux s'appellent du nom de leur eſſece Schacal, & nous n'avons rien dans ces pays-cy qui en approche plus que le renard, ſoit pour la figure, ſoit pour l'inſtinct. Idem pag. 245. Rondenmir dit que le livre Calilah u Damnah fut compoſé en faveur de Baharam Schah penultième Sultan de la Dynaſtie des Gaznevides, Prince d'un tres grand mérite, & qui favorifoit beaucoup les gens des lettres. L'auteur du *Lib-tarikh* (confer Schickardi *Tarich* p. 144 ſeq.) écrit dans la vie de ce même Prince qu'il aimoit extrêmement les lettres & ceux qui en faiſoient profeſſion: que l'on lui dédia pluſieurs beaux ouvrages, & entr' autres celui de Kalilah & Damnah, compoſé par Naſvallah, fils d' Abdelhamid en l'état que nous le voyons aujourdhui dans la langue Perſienne en proſe, & que ce fut le Poète Roudki qui le mit depuis en vers. C'eſt ce même livre lequel a été traduit en langue Turque, & qui porte le titre d' *Anvar Sohailli, les lumieres de Sohaïl, ou de l'aſtre qui porte le nom de Canopus.**

i) Perſicæ & Turcicæ interpretationis bina ſibi exempla MSS. ad manus fuiſſe teſtatur præf. ad Lexicon ſuum Franciſcus à Meſgnien Meninski, illa ſcilicet quæ in Bibl. Vindobonenſi aſſervantur. Turcicam ſub titulo *Humajun Name* ſive Speculum

tur ad Secundum k) Philosophum, quam alii Codices, ut Augustanus, Florentinus, Bodlejanus, Leidenfis, Holstenianus & Allatianus aliique referunt ut jam dixi ad Simeonem Sethum. l) *Hebraicam* versionem Rabbi Joëlis memorat Germanica & Italica: & nescio quis Starckio spem ejus fecerat: membranâ eleganter ante aliquot sæcula descriptæ & multis imaginum ornamentis conspicuæ. *Latinam* vidi apud Jo. Philippum Palthenium τὸν μακαρετῶν, Gryphisvaldensis Academiae cum viveret decus & à multis annis mihi junctum amicitia, qui editionem ejus parabat, & dedisset haud dubie ni morte ab hoc & majoris momenti aliis præclaris conatibus exclusus, vel potius tot & tantis quæ patriam ejus ab eo tempore vexarunt calamitatibus præreptus fuisset. Vidi autem excusam sine anni nota in forma folii, hoc titulo: *Directorium humanae vitæ, interprete Johanne de Capua*. Vidi etiam duplicem *Italicam* m) versionem diverso tempore excusam, & tum inter se tum à Græco mire differentem. Differt itidem à Græco plurimum licet fabulas & apologos multos eosdem habet *Gallica* versio Gi'berti Gaulminj, ex Persico Nasrallæ Ben Muhammed A. 1644. composita & Paris. 1698. 12. atq; in Belgio recusa sub titulo *les fables de Pilpay* n) *Philosophe Indien*, atque inde in hac urbe quoque

culum Principum habuit etiam Golius & notis illustravit, ut in Catalogo ejus MSS. annotatur. Catalogum Codicum Orientalium Bibl. Vindobonensis idem Meninskius concinnavit, ubi num. 145. versio illa à singulari elegantia commendatur.

k) Vide Lambecium lib. VI. pag. 119

l) id. Lambecius lib. V. pag. 141. Starckius præfat. §. 13. Possinus in præf. ad Sapienciam Indorum & glossario T. 1. Pachymeris voce *ἱχνηλάτης*, Allatius de Simeonibus pag. 183. seq. & de Georgiis pag. 345. ubi Georgii Ceramei jambica in Simeonis Sethi Stephaniten & Ichnelaten commemorat.

m) Titulus unius est: *la Moral Philosophia del Doni tratta da gli antichi Scrittori, o vero la Philosophia de' Sapienti antichi scritta da Sendebat moralissimo Philosopho Indiano & tradotta nella lingua Toscana da gli Academici Peregrini; Venet. 1552. 4. additis figuris sive iconibus quæ in editione Ferrar. 1610. 8. desiderantur. Altera versio illa ipsa quam Allatius inspexit, lucem vidit Ferrariæ A. 1583. 8. *Lele Demno* (ita male, pro Calilâh u. Damnah) *del Governo de regni, sotto morali effempiati animali ragionanti tra loro, tratti prima di lingua Italiana.**

n) In Catalogo Bibl. Leidenfis pag. 301. & in Herbeloti Bibl. Orientali pag. 106. & 456. vocatur *Bidpai*, quod nomen interpretantur Medicum misericordem. Sed Herbeloti verba adscribenda sunt: *Homaioun Nameh, ou Humaioun Nameh, le livre Royal, ou Auguste. C'est la traduction Persienne du livre intitulé Kalilah*

que Hamburgi A. 1707. 12. cum Æsopi fabulis subjecta prælo. In his recentioribus editionibus, judicio viri eruditissimi, dum Gallica elegan-

ve Damnah. Ce livre qui n'est qu'un tissu d'apologues & de fables tirées des propriétés des animaux, fut composé par un Philosophe Indien nommé Bidpai, pour un Roy des Indes, qui portoit le nom de Dabshelim. Il est rempli de préceptes moraux & politiques. Nouschirz au Roy de Perse envoya son Medecin nommé Buzruich (hic in Græca versione vocatur Περζωτ) exprès pour recouvrer ce livre, qui étoit gardé soigneusement dans la Bibliothèque des Roys des Indes, & l'ayant entre les mains, il le fit traduire de l'Indien en langue Pehelievienne, qui est l'ancien Persien, & lui donna le nom de Humaïoun Nameh. Abougiassar Almanfor, second Kalife des Abbassides le fit ensuite traduire de l'ancien Persien en Arabe par l'Imâm Abulhassan Abdallah ben Mocannâ sous le titre de Kalilah & Damnah. Quelque tems après le Sultan Nasser ben Ahmed de la dynastie des Samanides, le fit encore traduire de la langue Arabe en Persien plus moderne, par un Docteur inconnu, & cette version fut mise aussi tôt en vers par le celebre Poëte Persien nommé Roudaki. Baharamschach fils de Massoud Sultan de la dynastie de Gaznevîdes, non content de cette version, fit travailler Nasrallah Aboulmâala, le plus eloquent homme de son tems, sur le texte Arabe de Mocannâ, & c'est cette version Persienne que nous avons aujourd'hui sous le titre de Kalilah ve Damnah. Ce livre a acquis une si grande estime dans l'Orient, que dans la fin du neuvième siècle de l'Hégire l'Emir Sohaili Generalissime des armées de Houssein ben Mansour, ben Baicarah ou Baicra Sultan de Khorassan, qui étoit de la posterité de Tamerlan, entreprit d'en faire faire une nouvelle version (en langue Arabe sur l'ancien texte Persien) par le Docteur Houssein Vâez, dit al Kaschîfî, laquelle surpassé toutes les autres en élégance & en clarté. Cette nouvelle version porte le nom d'Anvar Sohaili, les splendeurs, ou les lumieres de Canopus, à cause qu'elle fut faite à l'instance de l'Emir, qui portoit le nom de cette constellation: & a été traduite en langue Turquesque en prose & en vers. Gemali l'a mise en vers pour Bagazeth second du nom, Sultan de la race des Ottomans. Idem pag. 390. Giavidan Khird, la sagesse de tous les tems, c'est un livre de Philosophie Morale, composé par Hushenk, ancien Roy de Perse, lequel a été traduit plusieurs fois, & en plusieurs langues. - Une partie de ce livre a été traduit en François par David Saïd d'Isabân & imprimé à Paris 1644. sous le titre de livre de lumieres ou la conduite des Roys. Le traducteur dit dans sa préface, que ce livre fut traduit de Persien en Arabe par Abulhassan Abdallah, par ordre d'Abougiassar Almanfor, un des Khalifes Abbassides, mais il se trompe: car ce fut Hassan Vizir d'Almamoun qui en fit la traduction. Idem p. 206. Bidpai & Pilpai, Philosophe Indien, Vizir de Dabshelim, ancien Roy des Indes est l'auteur du Testament de Hushenk, second Roy de Perse de la première dynastie. Ce livre qui a changé plusieurs fois de nom, est le même que Giavidan Khird, Homaioun Namé, Kalilah ve Damnah, & Anvar Sohaili. Idem pag. 465. Il est encore aussi peu vraisemblable, que ce Prince (Hushenk Roi de Perse) soit l'auteur d'un livre intitulé Giavidan Khird, la sagesse éternelle ou de tous tems, auquel on a donné aussi le nom de Testament de Hushenk; mais l'ancienneté & la réputation de ce Monarque ont fait emprunter son nom pour donner plus d'autorité à cet ouvrage, qui est d'ailleurs fort estimable, & lequel est parvenu jusqu'à nous sous le titre de Humaïoun Nameh.

elegantiora dare voluerunt, de veteris præstantia non parum detrivere : *on a gâté l'ancienne version en la mettant en meilleur françois.* Cæterum jampridem V. C. Antonius Gallandius spem fecit plenioris longe Gallicæ editionis videndæ, siquidem is nactus est *Turcicam* versionem editis Pilpæi fabulis quarto tanto ampliorem atque adeo integram ejusdem libri factam è Persico, cui titulus *Humajoun Naméh* hoc est *liber Imperialis* sive *Regius*, quoniam artem imperandi libro illo contineri Orientales sunt persuasi. *Castellana* sive *Hispanica* versio in præfatione ad Italicam memoratur, *Germanica* vero quæ ex latinâ Joannis à Capua composita esse traditur auspiciis Eberhardi I. Ducis Wirtenbergici, sæpius lucem vidit, atq; à Starckio memorantur editiones Ulm. 1483. fol. *Beispiel der alten Weisen von Geschlecht zu Geschlecht* & Argentor. 1525. fol. *das Buch der Weißheit / darin erlernet wird der Weltlauff / & sine loci notatione* 1548. 4. *der alten Weisen Exempel / Sprüche und Unterweisungen :* & Francof. 1561. 8. *das Buch der Weißheit der alten Weisen von Unbegin der Welt von Geschlecht zu Geschlecht.*

Alia Pachymera scripta edita.

Præter Historiam Byz. de qua dixi, & de cujus editione Possiniana consuli etiam potest Jo. Gallæsius in Ephemeridibus eruditum Paris. 6. Dec. 1666. & 2. Martii 1671. exstant non minus typis exscripta, eodem Georgio Pachymere auctore :

1. *Paraphrasis operum Dionysii Areopagite*, ad Athanasium Patriarcham tum Alexandrinum, in qua Maximum fere semper secutus est, ita ut Pachymerem non magis Dionysii quam Maximi fidissimum *Paraphrasten* vocet Combefisius T. 1. auctar. noviss. pag. 496. Et quando τὸς παλαιὸς laudat, Maximum præcipue intelligit, qui τῶν παλαιῶν πρὸς à Pachymere appellatur, T. 2. edit. Dionysii Corderianæ p. 64. Prodiit primum Græce apud Gvil. Morellium Paris. 1561. 8. hoc titulo : Ἡ λογικὴ καὶ σοφικὴ ἱερομνήμων τῆς ἀγιοπάτης ἡ Θεῆς μερῶν ἐκκλησίας ΓΕΩΡΓΙΟΥ ἡ ΠΑΧΥΜΕΡΗ ὡς ἀφρασις εἰς τὸν ἅγιον ἱερομάρτυρα Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, ἐκ πνευματικῆς ἡ ἀγιοπάτης Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κύρης ἈΘΑΝΑΣΙΟΥ, Πρεσβυτέρου τῆς Κωνσταντινῆς, πρὸς τὸν καὶ τὸ πνεοίμιον. Præter illam editionem (non cum Dio-

N n n

nylii

Libri 5ti Pars Altera.

nyssii operibus, ut ex Simlero scribit Allatius p. 367. de Georgiis, sed separatim excusam) prodiit hæc Paraphrasis etiam Græce, juncta scriptis S. Dionysii in editione Græcolatina operum hujus Lanffeliana Paris. 1615. fol. nisi quod paraphrasi in Epistolas Dionysii, versionem suam *Petrus Lanffelius* S. J. addidit. Totam latine vertit Græceq; & Latine cum Dionysii operibus & Maximi scholiis edi curavit *Balubasar Corderius*, S. I. Antvv. 1634. fol. *Godfridi* quoque *Tilmanni* * *Carthusiani* versionem *Possevinus* memorat, & aliam *Vincentii Marinerii* Allatius, sed typis non exscriptam.

2. *De processione Spiritus Sancti*, πρὸς τὰς λέγοντας, ὅτι ἂν τὸ λεγόμενον πνεῦμα ἢ ἂν ἂν τὸ ὁμοούσιον, ἢ ἂν τὸ χορηγούμενον ὑπὸ αὐτῶν τοῖς ἀξίοις, *Adversus eos qui dicunt propterea dici Spiritum Filii, quod ejusdem cum eo substantia sit, vel quod ab eo dignis suppeditatur*, Græce & Latine exstat in Tomo I. Græciæ Orthodoxæ, una cum editoris Allatii interpretatione, Rom. 1652. 4. pag. 390-399.

3. Ἐκφρασις τῆς Αὐγυστίνου, *Augustalis in templo Sophia CPolitano descriptio*, Græce edita à Clariss. Boivinio ad Gregoram pag. 764. è Codice Regio 3119.

4. *Ex Paraphrasi in totam Aristotelis Philosophiam quæ libris XII. titulis 47. & capitibus 435. comprehensa in Bibliothecis quibusdam integra adhuc Græce asservatur, prodiit* ** α) *Epitome Logices Aristotelis* Γεωργίου Διακόνου πρωτεκδίκου καὶ Δικαιοφύλακτος & Παχυμερῆς ὀπισθομὴ τῆς Ἀριστοτέλους Λογικῆς, Latine interprete Jo. Baptista Rasario Paris. apud Vascosan. 1547. 8. & Græce ibid. 1548. 8. & Græce atqve Latine Ed. Bernhardo curante Oxon. 1666. 8. In hac Epitome sub initium statim leguntur quæ de sex definitionibus & divisione Philosophiæ ediderat Græce Joach. Camerarius Lipsiæ in 8. sine anni nota, una cum Archytæ libello de decem Categoriis & cum aliis quibusdam quæ

* Reprehendit Possevinus Tilmannum, quod Pachymerem Athanasii σύγγραμμα scripsit. Ac sane non fuit æqualis Athanasii illius antiqui Arianorum sæculo IV. mallei, attamen non minus certum est etiam Pachymeræ ætate fuisse Patriarcham Alexandrinum nomine Athanasium, cujus plus simplici vice ille in Historia sua Byz. meminit, & cui paraphrasin suam Dionysianam svadente ipso compositam inscripsit.

** Vide Allatium de Georgiis pag. 366. 367.

qvæ supra lib. 2. cap. 13. in Archyta recensui : latine vero Oporinus Basil. 8. cum Porphyrii quinque vocibus & Aristotelis prædicamentis à Joach. Perionio versis. Et qvæ Græce atqve latine cum Jacobi Foscareni versione prodierunt Pachymeræ *de sex Philosophiæ definitionibus & de quinque vocibus ac decem prædicamentis*. Venet 1532. addita Pselli & Nicephori Blemmidæ compendiis in Logicam Aristotelis. β) *περὶ ἀτίμων γραμμῶν de lineis infecabilibus* libellus sæpe utraqve lingua in Aristotelis operibus editus & Aristoteli ipsi à multis, antequam errorem notarent Camotius & H. Stephanus, perperam adscriptus. Latine vertit Jac. Schegkiius. Vide si placet qvæ dixi lib. 3. cap. 6. §. 28. γ) *Epitome* deniq; ipsa *Philosophiæ* latine ex interpretatione Philippi Bechii, Philosophi ac Medici, Basil. 1560. fol. cum Synesii orationibus. Hanc Epitomen *Eumore* cuidam auctor dicavit, ut patet ex his Pachymeræ ad eum versibus :

Δείχνουσ * ἡμετέροιο πίνε ἐριάνιον ὕφθ *
 "ΕΥΜΟΡ' ἐμῶν περὶ λῶν πάλιν κηδέσσετε ** πασῶν
 Πλῶν εὐήτερον σὺν Σταγείρης νήματ' εἶναι κε
 Τάρρὰ καὶ εὐφυέως ζυγκερκίσσῃ ἤθελον αὐτὸν
 Ὡσκειν εὐπλοκίης, μηδ' ὅσον τυττὰ λίποιτο,
 Καὶ κεν ἀεικελίης μεταμῶλια νήματ' ὀλώνται·
 Ἐμπερ δ' αὐτὴ καὶ ἡμέτερον νόον ἐπ' ἔλειψεν,
 Ἔργον ὅπως πυκνῶσιν ὑπέρτερον ἀρχολίης τευ,
 Ἐντὸς ἀπασσομένης ἱερῶν περιεσμένον εἰδῶν
 Πρώτῃ τῇ δὲ μεταγραφίης μάλα νηϊδὶ δέλτω,
 Τῷ καὶ ὅσον τύχε σωτηλίας δόμα ὑψόθεν ἔσω,
 Ὅσον δ' αὐτ' ἀπέκυρσεν ἀμαρτιάδ' ἦεν ἐμοῖο.

Hoc est Philippo Bechio interprete:

EUMORE, & affines inter sacrosque Ministros
 Maxima cura mihi, nostrorum carpe laborum.
 Eximia telam non utilitate carentem,
 Rite quidem textam, complexam ac cuncta Stagira

Nnn 2.

Fila

* Ferrens ipse sum, inquit Allatius de Georgiis p. 372. si quid est hisce carminibus in tota Antiquitate durius. Chalybs ipse & incus & si quid est in rerum Natura asperum ac perversum, præ his carminibus mollius est & tractabilius.

** Nesselius edit κηδέσσετε charissimè.

*Fila tamen , volui ingenii qua texere & ipse
 Pro ratione mei , ne de tam flamine claro
 Fors quid omittatur , pereant si marcida fila
 Dissimilis tela. Tamen ut sententia nobis
 Firma stat , baud quicquam linquetur sive peribit.
 Nempe tuis ut opus studiis insigne pararent ,
 Per pia confectum sacri jejunia luci ,
 Quod fragili inscriptum huic tabula transcribere primum ,
 Deinde errata mihi quoque tu dignare notare
 Perfectum quoad ut fuerit , tibi calica dentur
 Dona quoad iudicis , mihi crimen id omne putetur.*

In Casaubonianis p. 21. laudatur Georgii Pachymeris *Vita Chrysostomi* , de qua nihil usquam legere me memini. Quam enim habemus scriptam à Georgio Chrysostomi vitam, quod Casaubon⁹ ignorare minime potuit longe antiquioris est, & Photio jam laudati Georgii Alexandrini Episcopi, de quo prolixè Hanckius de scriptoribus Byz. part. 1. cap. 10. Sed Casauboni verba adscribam : *Georgii Pachymeris de Vita Chrysostomi liber est eximius & propter argumentum & nonnihil etiam propter scriptorem ipsum : pura est hujus oratio , (at in Georgio Alex. stylum reprehendit Photius) neque omni artificio nudata, & cura dictionis : ὁμιλίαις αἰτιατικαῖς quales in Historicis observabamus, frequentissima.*

Pachymeræ scripta inedita.

Præter *Paraphrasin in universam Aristotelis Philosophiam*, de qua jam dixi & cujus major pars Græce adhuc in Bibliothecis atque integra in Vindobonensi * delitescit, servantur in Bibl. Regis Galliæ Cod. 3112. Pachymeris μελέται εἰς τὰ προγυμνάσματα καὶ εἰς τὰς ἐπιστολὰς. *Exercitamenta Rhetorica in Progymnasmata & status.* Singulorum titulos & initia exhibet Allatius de Georgiis pag. 369 370. 371. in quibus est etiam ἐκφρασις ἡ Αὐγυστίνου, quam Boivini beneficio habere

* Codici MS. Vindobonensi hæc sua manu adscripsit Jo. Sambucus : *Philippus Beckius, Medicus Basileensis convertit Basileæ Secundus Episcopus cum Frobenio A. 1560. Verum hic Codex longe duobus, quibus uti Interpreti tunc licuit, integrior & probior est Beckius sæpe nec verba apprehendit, nec sensus reddidit. Sambucus hunc emisit octo coronatus, missum ex Italia A. 1583.*

berenos jam monui. *Epistolas* quas in Bibliothecis Italiae latere scripsit Gesnerus, nunquam reperire se potuisse, licet anxie perquisitas testatur idem Allatius & dolet. *Eas enim, inquit, elegantissimas futuras, & dicendi antiquo nectare, praterquam quod eo aeo scriptores siveverant, plenas suspicor; cum minus aliis in eloquendo Pachymerius, quod ex Historia, & aliis ejusdem tractationibus colligi potest, ineptiat.* Refert autem nactum se Pachymeræ opusculum *περὶ κατασκευασίας καὶ ἰξερρασίας τῶν ὑποκειμένων* de apparatu & constructione argumentorum, cujus initium: *πάν κατασκευάζεται δι' ἑξ.* Ait etiam Pachymeræ libellum de quatuor Mathematicis scientiis exstare MS. in Bibl. Regis Galliae, sed dubitat idemne sit qui sub Pselli nomine editus est, & de quo Allatius libro de Psellis cap. 37. Sane idem scriptum Arsenius cum primum Romæ edidit, dubitavit Euthymium ne an Psellum haberet auctorem, licet Psello à pluribus tribuatur: Labbeus vero in Bibliotheca nova MS. pag. 117. tanquam diversa memorat *Georgii Pachymeræ de quatuor Mathematicis Arithmetica, Musica, Geometria & Astronomia* (quo ipso ordine etiam disciplinæ illæ in Pselliano libello pertractantur) in Codice Regio 859. & de iisdem Euthymii Pselli in Codice 891. De iisdem incerti Codice 381.

Τὰ κατ' ἑαυτὸν Carmina de vita sua memorat Pachymeres & ex illis versus quosdam Hexametros adducit lib. X. Historiæ Byz. cap. 14. & 15.

XII. JOANNES CANTACUZENUS, Cantacuzeni Peloponneso præfecti & Theodoræ Palæologinæ, Imperatoris Andronici Palæologiamitæ filius, a) distingvendus 1) à Joanne Cantacuzeno Manuelis Comneni progenero qui adversus Servios & Hungaros fortiter pugnavit & in bello adversus Turcos circa A. C. 1174. cecidit. 2) à Joanne Cantacuzeno Cæsare, quem oculis privavit Andronicus Comnenus, & 3) à Joanne Cantacuzeno qui Despotæ dignitate usus fuit sub Joanne Palæologo circa A. C. 1356. Ab his inquam distingvendus Joannes Cantacuzenus Imperator, literis humanioribus perinde ac sacris egregie excultus b) & prudentia

N n n 3

tia

a) Vide quæ de Cantacuzenorum stemmate Cangius in familiis Byz. pag. 258. seq. De Cantucezeno Gregoras, Ducas, Phranza, atque imprimis Cantacuzenus ipse.

b) Boivinus ad Niceph. Gregoram pag. 797.

tia in rebus gerendis, rei que militaris peritia & animi virtute conspicuus. Hic sub Andronico Palæologo seniore præfectus sacri cubi-
culi, sive magni Papiæ munere insignis, c) deinde donatus Ma-
gni Domestici dignitate ab Andronico Juniore Imperatore, cui à
teneris peramatus & familiaris atq; adeo charus fuit, ut Imperii Col-
legam sibi adsciscere cogitaverit, constanterque renuentem hoc ægre
tulerit, & moriens A. C. 1341. filiis suis impuberibus Joanni novem
annos nato, Theodoro & Manueli delegerit tutorem. Cantacuzeni
qum tutorio nomine imperium cœpisset administrare, interceden-
tibus variis cum Anna quam viduam Andronicus reliquerat dissensio-
nibus, per calumnias insidiasque æmulum compulsus est ad bellum,
quod Didymotichi A. 1342. appellatus & cum conjuge Irene à Laza-
ro Patriarcha Hierosol. coronatus Imperator, adversus Annam fi-
liumque ejus Joannem per quinquennium gessit. His post captam
8. Jan. 1347. proditione CPolin, nihil mali intulit, sed iterum recon-
ciliatus filiam suam Helenam Joanni quod prius Anna æmulis Canta-
cuzeni suffragata ferre noluerat, desponsavit, atque iterum solen-
niter CPoli proclamatus 8 Febr. Imperator, coronatusq; in Blacher-
narum templo est à Patriarcha CPol. Isidoro 13. Maj. consorte Impe-
rii adscito Johanne illo Palæologo quindecim tum annos nato, ita
tamen d) *ut junior seniori potiores deferret in omnibus, ac propter æta-
tem nondum firmatam, decem annos administratione cederet, quibus ex æquo
æquali auctoritate cum eo imperaret.* Sed non diu post recrudescuntibus
dissidiis res iterum devenit ad bellum, in quo superior Joannes CPo-
lin cepit A. 1355. Jo. Cantacuzenus cessit Imperio, & non diu post in
Manganorum Monasterio Monachi habitum & JOASAPHI nomen
induit, ut Irene uxor delituit in Marthæ Monasterio, Eugeniæ ap-
pellatione adscita. Per longum tempus in monastico secessu ac
quiete vixisse Cantacuzenum scribit Ducas, e) sed plane ætatem
produxisse usque ad A. C. 1411. 20. Nov. Lambecius ad Codinum
pag. 210. observat ex nota Demetrii cujusdam Leontarii, qui Codi-
ci MS. Tacticor Græcor qui est in Bibl. Barberina annotavit filiam
suam

c) Cangius famil. Byz. p. 260. Hanckius de scriptoribus Byz. lib. 1. c. 36. Henr. War-
thoni Appendix ad Cavei Historiam literariam scriptorum Eccles. ad A. C. 1342.
Jacobus Pontanus in Cantacuzeni Vita, Historiæ ejus præmissa.

d) Cantacuzenus lib. 3. cap. ult.

e) Ducas Hist. Byz. cap. 11.

suam Lascarinam Leontariam natam esse A. 6919. (CHRISTI 1411.)
 ἡμέρᾳ δευτέρᾳ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αἰοδιδυμῆ βασιλέως τῷ διὰ τοῦ θείου καὶ ἀγγελικῆς
 χάριτος μετονομασθέντι Ἰωσήφ μοναχῷ, die secunda post obitum incliti
 Imperatoris, qui in habitu Monachali nomen Josephi suscepit. Sed tum cente-
 nario priorior vel major etiam Cantacuzenus fuerit. Et addit ipse
 Lambecius hoc forte rectius intelligi de Joanne Palæologo Androni-
 ci junioris filio, quem perinde ut Cantacuzenum & factum esse Mo-
 nachum & Josephi nomen post annos duos & dimidium Imperii ad-
 sumsisse Codinus f) scribit. Cantacuzenum porro quem certe adhuc
 A. C. 1375. superstitem fuisse Cangius observavit, non minus inter
 milites, Ducesque bellicos & Imperatores sub Cantacuzeni, quam
 inter Monachos Joasaphi nomine omnibus sæculis celebrandum ca-
 nit Simon Archiepiscopus Thebanus g) hisce versibus:

Θρυλλοῖτο νῦν δὲ τοῖς ἀπείροις τῶν χρόνων
 ὁ στρατιώτης, ὁ στρατηγὸς ὁ βρέμων
 ΚΑΝΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ὡς ἀναξ ἸΩΑΝΝΗΣ,
 Σεπτοῖς τε συζῶν ἀγίοις ἸΩΑΝΝΑΦ,
 Τάξει πύση γὰρ ἐξέλαμψεν ἐλλόγως.

Exstant ejus *Historia Byz. libri IV.* de rebus sua ætate gestis à morte us-
 que Michaëlis Palæologi 15. Octob. A. C. 1320. extincti. usque ad
 Philotheum Patriarcham CPol. anno circiter 1357. constitutum à
 Joanne Palæologo Andronici junioris filio. Argumentum operis
 ipse exponit his verbis lib. IV. cap. ult. pag. 710. ἀ μὲν γὰρ συμβέβηκε
 Ἰωαννοῖς ἐφ' ἡμῶν ἔντε τοῖς ἀνω χρόνοις, ἡνίκα τῶν βασιλέων Ἀνδρονίκων ὁ
 πρὸς ἀλλήλους ἐκινήθη πόλεμος, καὶ ὑστερον ὁ μεταξὺ τῆς βασιλίδος
 Ἀννης καὶ Καντακουζηνῆ τῆ βασιλείας ἀνερρίπιδη, καὶ τὰ πλεοντῶς δὴ ταῦτα,
 ὅσα βασιλεὺς ὁ νέος Ἰωάννης πρότερον τὸν γυναικὲς ἀδελφὸν Ματθαῖον διηγάθη,
 καὶ βασιλεῖα τὴν κηδεσὴν, τοιαῦτά εἰσιν. *Quæ igitur à Romanis nostro ævo à*
pluribus retro annis gesta sunt, quando inter Andronicos (avum ac nepo-
tem) bellum viguit, & postea inter Imperatricem Annam (viduam relictam
ab Andronico Palæologo juniore) & Jo. Cantacuzenum accensum est: &
postremo, quæ juniore Imperatore Johanne (filio Andronici nepotis) ab uxò-
ris (Helenæ Jo. Cantacuzeni filiæ) fratre (Matthæo Cantacuzeno) &
socero (Joanne Cantacuzeno) dissidente contigerunt, hæc sunt. Præmissæ
 sunt

f) Codinus Orig. CPol. pag. 82.

g) apud Allatium de Simeonibus p. 203.

- sunt operi *bina Epistola* sub fictis *Nili* h) & *Christoduli* nominibus. Nilus *Christodulum* h. e. *Cantacuzenum* rogat ut quæ sua ætate k) Imperatoribus Byzantinis acciderint, velit consignare scripto, quod *Cantacuzenus* sub *Christoduli* nomine illi pollicetur, laudatque eum quod à se potissimum hoc requirat, quo nemo melius id præstare valeat, & deinde subdit Imperatorum CPol. genealogiam ab *Alexio Angelo* usq; ad *Michaëlem Palæologum* A. C. 1320. extinctum.

Reprehenditur *Cantacuzenus*, l) quod paulo fusior sit in narrandis rebus suis & in laudando se modum excedere, vicissim ea quæ gloriæ & famæ officiebant silentio præterisse videatur. Neque tamen ideo fidem ei temere detraxerim in iis omnibus, ubi aliter quædam narrant *Gregoras*, *Ducas*, *Phranzes* quibus universis, etiam ipso *Gregora* est plerumque accuratior, ne de stylo dicam cujus dignitatem & elegantiam omnes prædicant. *Palamæ* nimium fuisse arguit *Allatius* II. 17. 2 de consensu utriusque Ecclesiæ p. 830. *Ex mentitur palam Cantacuzenus, qui narrat Barlaamum veniam ob stulte dicta petiisse - - tacens contra Palamam pœnas à Synodo constitutas, ne etiam ipse in posterum aliquid de dogmate periclitaret. Sed Cantacuzenus, dummodo suum tueatur Palamam, omnia invertit.* Quidquid vero sit de *Palama*, saltem Imperium neque per injuriam rapuisse, neque per tyrannidem, administrasse videtur, qui oblatum pridem ab *Andronico juniore* accipere tam constanter recusavit, & tot testatissima alias dedit moderationis æquitatisque suæ specimina: Potius credibile est quæcunque graviora fecit, fecisse coactum æmulorum injuriis, Annæque.

Opus *Cantacuzeni* è Codice MS. Bavaricæ Bibliothecæ descripsit vertitque *Jacobus Pontanus* S. 1. cujus versio latina cum ipsius argumentis librorum capitumque & notis in totum opus atque explanatione dignitatum aulæ & Ecclesiæ CPol. nec minus adjunctis annotationi-

h) Confer Jac. Pontani præf. ad *Cantacuzenum*, & *Allatium* de *Nili* p. 85. nostræ editionis, qui observat inde factum esse, ut à quibusdam *Nilus Historicus* pro *Cantacuzeno*, & pro *Cantacuzeni*, *Nili Historia* celebretur.

k) Interpres *Pontanus* p. 3. habet: *qua superiore & hac nostra ætate.* Sed in Græcorum tantum est αὐτοῖς βασιλεῦσι Ῥωμαίων συνέβησαν ἐφ' ἡμῶν. Nihil certe scribit *Cantacuzenus* quod ætatem ipsius antecedit. Itaque & p. 910. idem *Pontanus* male: *qua nostro ævo & superiore gesta sunt*, pro: *qua nostro ævo à pluribus retro annis sunt gesta.*

l) Vide judicia de *Cantacuzeno* apud *Vossium*, *Benam*, *Hanckium*, *Thomam Pope*, *Blount* &c.

tionibus Historicis *Jacobi Gretseri*, S. I. prodiit Ingolstadii 1603, fol. Deinde Græca ex Codice MS. Bibliothecæ Petri Segvierii, Franciæ Cancellarii adjuncta sunt in splendida editione Regia Græco-latina. Paris. 1645, fol. tribus Voluminibus, quorum *primo* Vita auctoris, explanatio dignitatum & duo priores libri, *secundo* tertius & *tertio* quartus, Gretserique ac Pontani notæ una cum duplici Indice comprehenduntur.

Alia Cantacuzeni scripta.

Apologia IV. sive assertio pro Christiana Religione adversus Muhamedanos, & *IV. λόγοι* sive libri adversus Mahometis errores, quibus varia Alcorani capita confutantur. Hoc opus Cantacuzenus in Monasterio scripsit in gratiam amici sui *Achèmenidis*, qui è Mahomedano Christianus Monasticæ vitæ & ipse nomen dedit & *Meletius* dictus est. Eum Muselmanus *Sampsates* Isphachanes Persa literis scriptis ad defendendam Christianam fidem sollicitaverat, quas confutaturus Cantacuzenus non satis habuit respondere ad objectiones, sed plurima etiam addidit ad fidem religioni nostræ faciendam, & Mahometis explodenda commenta. Duos hujus operis Codices Græcos MSS. quorum alterum *Emanuel Zycandyla* exarasse se subscriptione fuit testatus, *Theodorus Bibliander* communicavit cum *Rodolpho Gualthero* figurino, qui illud latine vertit ediditque Basil. 1543, fol. & Græcæ calcem voluminis subjunxit. Notat Gualtherus, multos Judæorum errores quos nempe cum Mahometanis communes habent, simul à Cantacuzeno refelli, unde suspiceris libros Cantacuzeni *adversus Judæos* Simlero memoratos ab his non diversos esse. Certe editi hactenus alii nulli sunt. Sed tamen *novem sermones* Christoduli Monachi adversus Judæos memorat Labbeus Bibl. nova MSS. p. 1354. Alia quoque ejus monumenta inedita adhuc servantur in Bibliothecis, ut responsio duplex *ad Prochorum Cydonium* de lumine in monte Thaborio & de essentia atque operatione divina, in Bibl. Vaticana m) & Regis Galliæ Cod. 1999. ex quo locum produxit Clariss. Boivinus in elogiis præmissis Nicephori Gregoræ Historiæ.

Adversus Isaacum Argyrum, & de dogmate Barlaami & Acindyni *adversus Paulum* è Latinis Patriarcham CPol. Utrumque scriptum

O o o

Libri 5ti Pars Altera.

m) Vide Allatium de Nilis pag. 61. edit. à me curatæ.

ptum in Bibl. Cæsarea & Regis Galliæ. Vide Lambecium V. p. 206. & Labbeum p. 86. Bibl. novæ MSS.

Epistola sex ad eundem Paulum cum duabus Pauli responsoriis, in Bibl. Regis Galliæ & Oxoniensi Bodlejana.

Edictum pro tomo Synodico A. C. 1347. factæ excommunicationis Joannis Calecæ Patriarchæ CPol. Barlaamo & Acindyno * faventis, unacum Tomo ipso, in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 29.

Paraphrasis Ethicorum Aristotelis, Simlero memorata & Labbeo pag. 113. seq. Bibl. novæ MSS.

MATTHÆI Afanis CANTACUZENI, n) qui Joannis Cantacuzeni filius, ab eo pronuntiatus Imperator coronatusque à Philotheo Patriarcha A. 1354. sed proximo anno captus à Joanne Palæologo, Imperatoris titulum exemplo svasuque Patris deposuit, in montem Atho secessit & Monasticam vitam amplexus patre superstite decessit, *Commentarius in Canticum Canticorum* Græce & Latine cum notis Vincentii Riccardi prodiit Romæ 1624. fol. De ejus lucubrationibus in *Sapientiam Salomonis & monitis salutaribus* quas collegisse vel dictasse traditur, nihil reperi.

XIII. NICEPHORUS GREGORAS, de quo abunde dictum supra p. 30. seq.

XIV. LAONICUS sive ut Simlero & aliis NICOLAUS (idem enim nomen est, ut Theophilus & Philotheus, Demonicus & Nicodemus) CHALCOCONDYLES, Καλκοκονδύλης (decurtato nomine *Chalcondyles* à plerisque dictus) Atheniensis, clarus circa A. C. 1470. Nam ad Annum 1490. vel ultra perduxisse ætatem, nescio quo auctore Vossius scribit. Exstat tradita ab eo *historia de origine atque rebus Turcorum & Imperii Græcorum interitu* libris X, ab A. C. 1298. atque Ottomanni I. initiis ad 1462. sive Imperium adultum Mohamedi secundi. Appendix brevis usque ad A. 1565. recentiorem auct. non nescit, & in editionibus quibusdam desideratur. Unde nec

* Subscripsit etiam Cantacuzenus tomo condemnationis sectatorum Barlaami & Acindyni, promulgato A. C. 1351. Vide Lambecium V. p. 202.

n) Vide Cangii CPol. Christianam pag. 161, & Rob. Geri appendicem ad Hist. literariam Cavei ad A. 1354.

nec illius rationem habuit D. David Chytræus, qui argumenta librorum decem Chalcocondylæ exhibet in sua Chronologia. Laonicus ipse scriptor minime contemnendus, unde in Vignolii Marvillii Miscellaneis Historico literariis T. 3. p. 56. legas hoc de eo iudicium: *Comme on a joint Calcondyle, qui a traité l'Histoire des Turcs, aux Auteurs de la Bizantine, on peut assurer qu'il ne les deshonore pas de se trouver à leur suite. Il a le don de reveiller notre attention, en nous donnant de la curiosité, & de ne nous pas laisser dormir sur son livre.*

Laonici Chalcocondyle editiones.

Latine ex versione *Conradi Clauferi* Tigurini Basil. 1556. fol. apud Oporin. Atq; collata cum *Philippi Gundelii* (haud edita) versione, castigataq; à Claufero ipso & alio viro docto, ibid. 1562. fol. ad Nicephori Gregoræ Græcolat. calcem, & Francof. 1568. fol. ad calcem editorum *latine* Zonaræ, Nicetæ ac Nicephori Gregoræ. Mentio apud Vossium etiam versionis quam molitus *Dionysius Coronæus*, Professor Regius Parisiensis, sed illa nunquam lucem vidit.

Græce & Latine cum ejusdem Clauferi versione in tribus Hist. Byz. scriptoribus junctus Nicephoro Greg. & Georgio Acrop. Genev. 1615. fol. atqve iterum separatim, sed notulis Clauferi marginalibus omiſſis, ex typograph. Regia Paris. 1650. fol. in qua editione præter Varias lectiones è duobus Codicibus Regiis, è quibus Græca passim emendata, & glossarium *Caroli Annibaldi Fabrotti* J.Cti in Chalcocondylam & Ducam, adjuncti sunt Annales Sultanorum Othmanidarum, ab A. C. 1289. ad 1550. quos è Turcica lingua Germanice verterat edideratqve Johannes Gaudier dictus Spiegel, latine vero transtulit & Francof. 1596. fol. vulgavit Jo. Leunclavius nobilis Angrivarius, qui & supplementum ab A. 1550. ad 1588. Osmanidarumqve genealogiam & pandectem Historiæ Turcicæ sive explicationem & descriptionem variarum rerum nominumqve ad illustrandos Annales adjecit. Laonici Historiam tribus in Codicibus Bavaricæ Bibliothecæ manu exaratam exſtare Græce, testatur Gretſerus. Locum quo Germaniæ descriptio continetur ex libro secundo, Græce & Latine cum notis exhibet Freherus inter scriptores rerum Germanicarum.

Gallicè hic scriptor cum commentario prodiit *Blasio Vigenio* interprete Paris. 1577. 1584. 4. & cum *Thoma Arti* continuatione ad A. C. 1612. ibid. 1612. 1620. 1650. & *Mezenei*, usque ad A. C. 1661. ibid. 1663. fol. recherche sur l'Histoire de Chalcondile, & illustrations de la même Histoire.

Ipse Laonicus, inquit Bellarminus de scriptoribus Eccles. non caret narrationibus falsis, quas temere credidit rerum nostrarum ignarus.

Nonnulla Laonici Chalcocondylæ loca reprehendit Jacobus Gaddius in elogio Historico & T. 1. de scriptoribus non Ecclesiasticis p. 119. sq. atque Casp. Barthius ad Claudian. p. 338. Ceterum fallitur Henricus Warthonus V. C. qui in appendice ad Hist. literariam doctissimi Cavei scribit Chalcocondylam prodiisse latine ex Clauseri versione Paris. 1550. Præter rem quoque in catalogo librorum à Joanne Oporino excusorum, qui vitæ ejus subjicitur, memorari videas Laonici libros Græce & Latine in fol. editos, nam latine tantum illos Oporinus vulgavit, conqvestus etiam in præf. ad edit. posteriorem Anni 1562. Græcum Codicem sibi defuisse. Hunc Laonicum propinquitate attigit *Demetrius Chalcocondylas* circa A. C. 1510. octogenario major defunctus Mediolani, de quo in Grammaticis dicere me memini.

XV. GEORGIUS CODINUS, amplissimo in aula CPolitana munere Curopalatæ pridem functus, postremis Palæologorum * temporibus claruit, & Imperio ipsi superstes fuit, siquidem libellum de Imperatoribus CPolitanis claudit ** commemoratione captæ ab Agarenis sive Turcis urbis A. 6961. hoc est Christi 1453. Ex ejus scriptis exstant:

1. Περὶ

* Confer Allatium de Georgiis pag. 361. Hanckium de Byz. rerum scriptoribus cap. 10. Warthonum appendice ad Hist. literariam Cavei ad A. C. 1461. & Petrum Lambecium in brevi diss. de Codini vita & scriptis, qui negat se Curopalatæ nomen in MSS Codicibus sex quos vidit, offendisse, putatque impositum potius ideo, quod de officiis Palatii scripsit, quam quod ipse dignitate Curopalatæ functus fuerit. Cum tamen nomen hoc Curopalatæ invenerint Junius & Gretserus, non video quare incredibile videri debeat dignitatem Curopalatæ gessisse. Quia autem in aliquibus Codicibus omittitur, hinc apparet esse nomen dignitatis neutiquam vero proprium, quod non est quærendum aliud quam Codini.

** p. 82. edit. Lambecii. ἐπὶ τούτῳ (de Constantino Palæologo ultimo Imp. loquitur) ἐγένετο, ὅμοι, ἡ ἀλωσις τῆς αὐτῆς Κωνσταντινουπόλεως παρὰ τῶν ἀδελφῶν Λαχενηῶν ἐν ἐτει σιζῆα. καὶ ἐγένετο, δευράλωτῃ ἡ πρὶν βασιλεὺς πασῶν τῶν πό-

1. Περὶ τῶν ὀφφικιαλίων ἔ παλλατίῃς καὶ τῶν ἐπιπλεῖστος βασιλέων καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλῃς Ἐκκλησίας, *De officiis & officialibus Aula Imperatorum & magnæ * Ecclesie CPolitane*. Agit etiam Codinus *de festis plebisque & de Imperatoris Coronatione, inauguratione Patriarchæ, aliisque*, unde in altero Bavarico Codice MS. titulus prioris partis conceptus est sic: τὰ ὀφφικια ἔ παλλατίῃς. ἐπὶ ἧς τις τίξεις τις γινομένης ἐν τῇ εὐρυτείᾳ εἰς τὸ παλλατίον, καὶ πῶς τὴν βασιλείαν εὐφρανθῇ, καὶ πρὸς προβλήσεως διαπο- τε καὶ Πατριάρχῃς, καὶ ἐδῶν γινομένων ἐν τῷ παλλατίῳ. Hunc librum è Codice Julii Pacii descripsit, & Græce cum versione sua, notis & indicibus amplissimis primus edidit *Franciscus Junius*, latens sub nomine *Nadabi Agmonii*, A. 1588. apud Joannem Mareschallum ** Lugdunensem, 8. Postea hæc eadem editio additis aliquot pagellis novoque titulo, in quo Francisci Junii nomen, exposita est in Commelini officina 1596. 8. Quamquam Jacobus Gretserus Junium reprehendit quod novam editionem non adornavit & à se pleno sacco sparsos errores non correxerit, adjutus Codicibus Bibliotheca Palatina, & Raphaëlis Seileri exemplati, quod erat apographum Codicis optimi Augustani, nam Codicem olim fuisse in Bibliotheca inclytæ Reipublicæ Augustanæ, testis est Hieron. Wolfius præfatione ad Nicetam, & ipse Seilerus, qui inde Græce descripsit & Latine vertit, tamen si versionem suam in vulgus exire nunquam permisit. Dico olim fuisse, jam enim non est, sed amissus est, ut ante aliquot annos ex Amplissimo Domino Marco Vellero, Duumviro Augustano intellexi: nescitur cujus negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsidiis (à Frehero cui A. 1596. librum dicavit) instructus Junius, præsertim translatione Seileriana, debebat Codinum à capite ad calcem recognoscere, plurima & gravissima mendæ emendare, librumque ab erroribus liberum Lectori proponere. Ab eo tempore nonnulla satis acerbe ut solet castigavit ac reprehendit in

O o o 3

Ju-

πόλεων, ὅς καὶ ἀπεκτάνθη παρ' αὐτῶν ἐν τῇ γενομένῃ Χαλάρῃ αὐτότε καὶ πάντες οἱ λογαδὲς σχεδὸν, καὶ ἐκομίσαντο τὸν τῶ μαρτυρίᾳ εὐφρανθῇ, μὴ δελῆσαι προδύναι τοῖς ἀνόμοις τὰ βασιλῆα, μήτε μὴν δελῆσας τὸν κινδύνον διαφυγεῖν, δυνατὸν ὄντι.

* Primum statim caput de officialibus magnæ Ecclesiæ, Goaro non videtur esse Codini, & in duobus Regiis MSS. Codicibus atque in uno eorum quos è Bibl. Bavarica Gretserus evolvit, desideratur. Deinde ordo etiam Capitulum in diversis Codicibus diversus. Vide Goari præfat. & notas p. 20.

** Francofurti prodisse hanc editionem scribunt Hanckius & Warthonus. Sed puto Heidelbergæ potius, licet Francofurtenſi Senatui ut ab editore, qui Francofurti ad Mœnum illo tempore versabatur, dedicata,

Junii versione & annotationibus idem *Gretserus* notis ad Tommum secundum operis de Cruce, Ingolstad. 1600. 4. editum pp. 577. 587. seq. 599. sq. 606. sq. 609. sq. 613. sq. &c. Idem A. 1602. 8. Ingolstadii edidit notas & Varias lectiones in Codinum ex duobus MSS. Codd. Bibliothecae Bavaricae & uno Lautherianae, ad calcem commentariorum Mureti in Aristolis Ethica, Oeconomica, Platonis de Rep. libros duos & Xenophontis ἀναβάσεων Cyri. Deinde ejusdem Gretseri facula Codino accensa prodiit ibid. 1604. 8. una cum Mureti notis ad Sallustium & quinque primores Annalium Taciti libros. Denique totum Codini opus ad tres illos Codices castigatum cum nova versione sua, & tribus Commentariorum, Observationum & emendationum libris, & dissertatione de imaginibus non manufactis Gretserus vulgavit Paris. 1625. fol. ex officina Seb. Cramoisi. Quamquam vero multa recte Gretserus in Codino vidit, multa etiam Meursiano Glossario † Græcobarbaro adjutus potuit rectius ioterpretari, non minus tamen spicilegium & ipse sat amplum *Jacobo Goaro* præbuit qui in editione Codini nova Regia Parisiensi 1648. fol. Græca ad duos Codices Bibl. Regiæ & tertium Allatianum emendavit, versionem per singulas paginas castigavit, novasque pereruditias notas suas in quibus & Junius aliquando (ut p. 76.) vindicatur, * addidit. Adjunxit etiam ineditos ante, Officialium Ecclesiæ & aulae CPolitanae Catalogos ex MSS. Regiis p. 5. 7. 36. & ex Mazarinianis

MAT-

† Goarus in præf. *Quam infeliciter Junius in elucidanda verborum quibus usus est Codinus, obscuritate defudaverit, Meursii in pluribus locis demonstrat emendatio, & instituta per Gretserum versio, ac in amplius disertiusque commentariis ejusdem Codini illustratio: sed cum ea qua Gretserus aetate vivebat voces illæ neotericæ Græcæ nondum in occidentales partes essent allata, propterea venia dignus est vir sane de re literaria bene meritus - - Non enim ille solus est qui ad scopulos quos Meursii glossarium ex posteriori parte ὁλοβάρεβαιον exponit, allidas: is enim cum germanam Græcæ, ac vulgarem vocum mentem non sit affectus, sequatibus foveam fecit, in quam ipse prior lapsus, nisi à recentiori Græcæ lingua bene perito corrigatur, illustretur, ac infinitis propemodum, qua possent addi, distictionibus (uti à Cangio postea feliciter & docte præstitum est) augeatur, facile adhuc sequentis præbet lapsus occasionem.*

* Non pauca etiam, quæ pro Junio, socero suo possit reponere, habere se professus est Vossius lib. III. de Historicis Græcis p. 368. testatus in super præf. ad libros de Historicis latinis Junium novam fuisse molitum Codini editionem solo typographi consilio suppressam, quæ magnam partem erepturus fuisset Gretsero occasionis ita in sum debacchandi.

MATTHÆI † *Presbyteri Monachi & Medici* (Μοναχοὶ ἱατροὶ καὶ θύτης) opusculum versibus scriptum politicis καὶ τῶν ὀφφικίων καὶ παλλατίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως pag. 8. 38. & alterius ANONYMI, versibus Jambicis p. 40. nec non ex Allatianis p. 9. Præterea Græce & Latinè *Græcorum Episcopatum* Διατύπωση ante octingentos annos à Leone Sapiente Imp. digestam & in Caroli à S. Paulo Geographia Ecclesiastica pridem editam, sed per Goarum ad alium codicem castigatam p. 337 - 362. 2) ἀνακεφαλαιώσιν Πατριαρχῶν καὶ συνάρχων τῶν Ἀποστολικῶν Θρόνων pag. 363 - 381. quam idem Carolus à S. Paulo è Codice Vaticano dederat: 3) τάξιν προκαθιδρίας τῶν ὑπὸ τὸν Ἀποστολικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως τελευτῶν Μητροπολιτῶν καὶ τῶν ὑπὸ αὐτὰς Ἐπισκόπων p. 381-399. ex editione Gretseri ad Codinicalcem, p. 113. collata cum MS. Regio & cum jure GræcoRomano Freheri p. 92. seq. 4) Ἐκθεσιν βασιλείας Κύρου Ἀνδρονίκου καὶ Παλαμολόγου καὶ γέροντος, ὅπως νῦν ἔχουσιν τάξεις αἱ ὑποκείμεναι μητροπόλεις τῇ Πατριαρχικῇ Θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως p. 400-409. Hanc *Andronici Senioris Palæologi Imp.* expositionem primus ad Codinicalcem Junius, p. 219. & illius exemplo Gretserus p. 117. ediderat. 5) Ἐκθεσιν νῦν ὅπως νῦν γράφει ὁ Κωνσταντινουπόλεως Πατριάρχης τῇ Πάπῃ καὶ τοῖς λοιποῖς Πατριαρχαῖς καὶ Ἀρχιεπισκόποις, καὶ μὴν καὶ τοῖς καὶ Μητροπολίταις καὶ τοῖς κοσμικαῖς δόξαις διδύναντι. *Expositionem novam, quomodo CPolitanus Patriarcha ad Papam, reliquos Patriarchas & Archiepiscopos, sed & Metropolitanos, cunctosque seculares dignitates moderantes nunc scribat.* p. 410-419. 6) *Parthenii Patriarchæ CPol.* Epistolam formatam qua prosecutus est Philippum de Harlay Comitem de Cefy, legatione functum Regis Christianissimi ad Turcarum Imp. & Urbani VIII. Papæ Romani Epistolam ad eundem Harlæum p. 420. seq. Ut ad Codinicalcem librum revertar, illius MSS. Codices præter eos quos jam laudavi etiam Vaticanum, Scoriacensem, & Sfortianum memorat Allatius de Georgiis p. 362. notatque stylo incompto ac barbaro & qui ea ætate in populi plebisque usu erat scripsisse, *Præter enim, inquit, rerum ac nominum difficilem intelligentiam, sæpe etiam ipse modo loquendi agresti & duro sententiam obturbat & obæcat, quem etiam exscriptorum errata, distionesque extra loco propriarum, doctorum incuria intruse reddunt obscuriorem. Pleraque ex Cantacuzeno, aliisque recentioribus Historicis prope verbatim exscripsit, ut inter alios adnotarunt Pontanus * & Gretserus.* 2.

† Matthæum hunc post Alexii Angeli tempora scripsisse notat Hanckius II. 9. p. 680. de scriptoribus Byz.

* Jac. Pontanus ad Cantacuzeni lib. 1. cap. 41. pag. 991. Gretserus ad Codinum III. 12. p. 270. edit. Cramoisiannæ.

2. Παρικβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου ἔ χρονικῇ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *Excerpta ex libro Chronico de Originibus CPolitanis.* Librum Chronicum intellige *Hesychii* illustris de quo dixi supra pag. 241. ubi & de variis hujus libri editionibus, ex illo enim pleraque verbotenus Codinus expressit, cæteris ut Lambecio notatum additis è *Glycæ Annalibus*, *Chronico Alexandrino* & alio hætenus non edito *Julii Pollucis*, Christiani scriptoris qv̄i antiquo illo Polluce cujus *Onomasticon Commodi Imp.* dedicatum habemus, aliquot sæculis est recentior. Prodiere hæ Codini παρικβολαὶ primum cum *Georgii Doufa*, Jani F. versione Heidelbergæ apud Commelium 1596. 8. & additis *Jo. Meursii* notis Genev. 1607. 8. denique cum versione & eruditis notis *Petri Lambecii* Paris. è typographia Regia 1655. fol. Hic Lambecius longe locupletissimam Codinianorum excerptorum editionem dedit, in qua longe plura Græce & Latine exhibentur, collatis Codicibus MSS. compluribus, duobus Holstenianis, quorum unum Holstenius Lambecii avunculus à Peirescio acceperat, alterum è Vaticano Codice descripserat, tertio *Is. Vossii* ex Codice Britannico: quarto *Jac. Sirmondi*, quinto *Regio Paris.* & sexto denique Romano è *Bibl. Vallicellana.* Inde in *Lambeciana* editione post illa de *Originibus CPol.* sequuntur περὶ τῆς χρηματογραφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, de forma & ambitu Urbis CPolitane. pag. 11. Περί Ἀδιαβήνης *De Adiabene* regione Asiæ ultra Tigridem fluvium, in qua Naphtha provenit. p. 13. Περί ἀγαλμάτων, ἑλκῶν καὶ θαυμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. *De signis, statuis* * & aliis spectatu dignis CPoli. *ibid.* Quæ in *Lambeciana* editione leguntur pag. 19. B. à verbis Εὐφημίας τῆς γυναικὸς usque ad p. 21. D. ἔ παροιάς, ea Græce è Codice Bavarico vulgaverat *Gretserus* lib. 3. Observationum ad Codinum de officiis cap. 19. quemadmodum & illa quæ pag. 23. B. à verbis περὶ ἑ κίονος ἔ Φέρῃ usque ad verba p. 28. C. τὸ αἰδοῖον φανῆναι μοι χευθείσης. Cæterum quæ de signis sive simulacris Gentilium Codinus hic narrat, desumpsit è *Phornuto* & *Jo. Lydi* *Philadelphien*sis libro necdum edito de Mensibus, è quo *Svidas* etiam, ut *Lambecio* observatum eadem hausit. Reliqua de statuis & rebus in urbe spectatu dignis, ad verbum fere descripsit ex *Anonymi* collectaneis Antiquitatum CPol. quibus titulus ὡραῖσσις σύντομοι χρονικῇ, quas primus è Codice Regis Galliæ *Lambecius* cum notis suis ad calcem Codini pag. 85 - 105. vulgavit Græ-

* Pleraque hujus partis vulgaverat etiam *G. Doufa*.

Græce, observatq; excerptas esse à Theodoro Lectore, Papia, Eusebio, Socrate, Marcello Lectore & compluribus aliis scriptoribus. Anonymi collectanea eadem longe emendatius ab illo tempore Græce & Latine cum versione sua & notis dedit *Franciscus Combesius* in fasciculo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonibus, Paris. 1664. 4. Cumque Lambecium in notis illis non raro perstringat, Lambecius ei respondere voluit in nova quam pollicitus est Codini editione, quam supplemento Corporis Hist. Byzantinæ ex Bibl. Cæsarea potissimum instruendo inferere voluit. Vide lib. 3. commentar. de Bibl. Vindobon. p. 126. Sed illud supplementum nunquam lucem vidit. Sequitur in prima illa & ultima Lambeciana Codini editione ejusdem scriptoris *περὶ κτισμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως*, de templis monasteriis & aliis *edificiis CPolitanis* pag. 37-64. & *περὶ τῆς οἰκοδομῆς τῆς ἁγίας Σοφίας*, *De structura Templi S. Sophie* & SS. Apostolorum pag. 64-74. quæ pars etiam in Georgii Doula editione legitur, ac denique *περὶ τῶν ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἐτῶν μέχρι τῆς βασιλείας τῆς μεγάλης Κωνσταντίνου, καὶ περὶ τῶν βασιλευσάντων ἐν αὐτῇ τῇ βασιλίδι τῇ πόλεως, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ὡς τῶν Ἀγαρηνῶν πρώτης αλώσεως*. *De annis ab orbe condito usque ad Imperium Constantini Magni: & de iis qui à Constantino Magno in ipsa urbium regina regnarunt, usque dum ab Agarenis* (A.C. 1453.) *capta est*. pag. 75-83.

INDEX Scriptorum & aliorum quorundam, qui in Codini & alterius Anonymi (quæ à num. 171. incipunt) Excerptis de Antiquitatibus CPol. memorantur.

ad numeros marginales editionis Lambecianæ.

Acatus Diaconus Eutychianus 68.

Acuntius Philosophus, Idolorum Antistes 121.

Ἀγκυρειαὶὸς sive **Ἀγκυρειαὶὸς χρυσογράφος** ἐν τῇ δικαλόγῳ αὐτοῦ 78. 168.

Ἀλεξάνδρου συγγραμματα 206. **Anastasius** 78. 175.

Apollonii Tyanensis *telesma ciconiarum* 7. alia ejus *apotelesmata* 61. seq. 77. 129.

Arii mors 45.

Aristides Philosophus 190.

Asclepiodorus Philosophus 65. 205.

Ppp

Appia

Libri sui Pars Altera.

- Appianus 63.
 Ἀπολλινάριος καὶ Ἀλεξάνδρος συγγραμμάτων 206.
 Ἀστρονομικὸν ἔργον, locus CPoli 32.
 Basilius Camaterus Patriarcha CPol. 164.
 Canonaris Philosophus 198.
 Chronographi 189. ὁ χρονικός 56. Clemens 205.
 Constantini M. pœnitentia super Crispo filio interfecto 71.
 Constantinus Epistolographus 17.
 Cranus Philosophus 64. 205. unus è septem Philosophis qui Eudociam comitati sunt. Cæterorum nomina : Carus, Pelops, Nerva, Silvanus, Apelles & Curvus. ibid.
 Cyprus vel potius Cyrus Rhetor 73. 176. Cyrus Smyrnæ Metropolitanus 113. Cyriacus Patriarcha CPol. 111.
 Codini τα περὶ ἀπισμάτων 26.
 Demosthenis συγγραμματα 183.
 Δίων ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἱστορίας 63.
 Elevsius Diaconus Philosophus 17.
 Epigrammata 9. 10.
 Eusebius Pamphili 196. 206.
 Eutropius Sophista, 17. Eutychius Patriarcha CPol. 138. 146.
 Eutychianus Grammaticus Protoascretis 17.
 Galenus 47. 189.
 Gregorii Theologi vaticinium 95.
 Heliodorus Astrologus, Leonis Isauri tempore 113.
 Hero Philosophus μαντευόμενος 176. Hiero dicitur 15. 73.
 Herodotus Chronographus 71. 173. Herodion. 202.
 Hesychius ὁ ταχυγράφων 17. Hierotheus Astrologus 144.
 Himerius chartularius 36. 182.
 Hippolytus Chronographus 71. 173. χρονικὸν ἱστορικόν 173.
 Homerus 29. πολλοὶ τῶν ἱστορικῶν 128. 145.
 Joannes Antiochenus 119. Ἰακώβ κανόνες & σιχηρά. 128.
 Joannes Historicus 205. ὁ διακεκινόμενος 196. 199.
 Joannes Philosophus (Astrologus) 36. 183. Josephus Studita
 κανόνων ποιητής 104.
 οἱ τόμοι τῶν Λέοντος & Μεγάλου 205. vide & 195.
 Ὁ Λιγέριος Astronomus 68. 205. Marcus Metropolita Ephesi 169.
 Marcellus ὁ αἰαγιώσης 171. Maximianus Astrologus 144.
 Menander Cretensium vates 74. 177. Μιλ-

- Μιλίχιος ὁ χρονολογῶν 206.
 Modestus Patriarcha Hierosol. 70. Nectarius Patriarcha CPol. 116.
 Oracula 1. 9. 108. 123. 176. 180. (123.
 Panodorus Aegyptius 91. Paulus Patriarcha CPol. 123.
 τὰ παπικὰ συγγράμματα 194. videndum num per papiam (quod di-
 gnitatis nomen est) intelligat Jo. Cantacuzenum.
 οἱ τὰ πατρίκα τῆς Βυζαντίας συγγεγραφότες 4. Paulinus 117.
 Philippus ἱεραρχῶν 201. 202. at verba Φίλιππος ἱερέτης nolim cum
 Combefisio reddere *scripsit*, sed *retulit*.
 Φιλόδοξος vel Φιλόχορος ὁ λογιστής, 67. 211.
 Phorton & Marcion Philosophi Romani 12.
 Plumbatus Philosophus 210.
 Plutarchus Πιστολογῶν Justiniani Imp. 134.
 Proclus Patriarcha CPol. 25. discipulus S. Chrysostomi 99.
 Προμάντιος Alexandrinus Historicus 206.
 Romani Imp. Novellæ 157. (130.
 Secundi Philosophi ἐλεγκτῶν 38. 210. Sergius Patriarcha CPol.
 Socrates 197.
 Sozomenus 205. 206. Synodus II. CPol. 123.
 Doctores περαδισίς CPol. 89. 92. Tarasius Patriarcha CPol. 121.
 Theodoretus 74. 176. 206. Theodosius Patriarcha Antioch. 163.
 Theodorus ἀναγιώτης 36. 182. 183. 190. 206. alias Studita 104.
 Theodorus ὁ Δεκαπολίτης 157. Vide infra p. 489.
 Theodorus Thebanus Philosophus 91. Theophilus Philosophus 122.
 Troilus Rhetor 17. alius protovestiarius 93. cubicularius Justinia-
 ni 139. 143.
 Versus Poëtæ 187. emendati in Combefisii edit. p. 16.
 Vigilus Astronomus 54.
 Urbicius de re militari scripsit tempore Anastasii Dicori, A. 180. post
 conditam CPolin n. 84. alius protovestiarius. 73.
 Zacharias Patriarcha Hierosol. 70.

Subjicitur in calce voluminis ἑρμηνεία τῶν ὀφφικίων τῆς αἰτίας καὶ
 μεγάλης Ἐκκλησίας ἃ διαρμηνεύθησαν κατὰ τὰς τάξεις. ANONYMI explicatio
 Officiorum S. ac magnæ Ecclesiæ CPol. juxta eorum ordinem: quam
 Bernardus Medonius Tolosanus à MS. Codice Caroli Monchalli ArchiEpi-
 scopi Tolosani primus edidit, latinamque versionem suam & glossa-
 rium, atque in margine notulas adjunxit.

Exstat quoque, sed quam Lambecius merito omisit, ab eodem Codino versa Græce *Missæ Gregorii I. Papa*, quam cum illa Græca interpretatione (utraqve lingua, non Græce tantum ut Warthonus scribit) Paris. 1595. 8. edidit Fed. Morellus, quocum illam communicaverat Joannes à S. Andrea, Ecclesiæ Parisiensis Canonicus. In Bibliotheca Barberina memoratur præterea editio Paris. 1583. 8. quam non vidi. Exstat & Græce & Latine in Frontonis Ducæi Auctario Bibl. Patrum Paris. 1624. fol. T. 2. pag. 125. *Scias Lector*, inquit Allatius de Georgiis pag. 362. *banc eandem Missam multo auctiorem & perfectiorem legi in Bibl. Barberina Cod. 75. quæ tamen dicitur ab EMANUELE CHRYSOLORA esse in Linguam Græcam conversa.* Λειτουργία μεταγλωττισθεῖσα ἀπὸ Λατινικῆς διὰ λέκτης εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ᾧ κυρὸν Μανὴλ τὸν χρυσολωρᾶ. Initium idem est quod in illa quæ Codino tribuitur: ὁ μὲλλον ιερουργῆσαι ιερῆς &c.

Prodiit etiam cum Codino Lambeciano ejusdem EMANUELIS CHRYSOLORÆ * Epistola ad Joannem Palæologum Imp- quæ σύγκρισις five comparatio veteris ac novæ Romæ continetur pag. 107-126. Græce & Latine, cum ejusdem Lambecii versione. Seqvuntur deinde sed Græce tantum binæ ejusdem Emanuelis jam ὁμοζέροντες Epistolæ ad Johannem Chysoloram & Demetrium Chrysoloram Româ scriptæ & Græciæ absentiam Romæ laude solantes.

In

- * Hic est qui ex Græcia à Turcis opprimi cœpta, virisq; ejus nobilibus & eruditis inter primos Græcas literas in Latium reduxit & in Italia ipse substitit, cum Johannis Palæologi nomine legationem pro auxilio adversus hostes impetrando obiisset. Docuit Græcas literas Venetiis primum, deinde Florentiæ & Romæ ac tandem Ticini, atqve è vita decessit Constantiæ A. C. 1415. Ejus Epitaphium Lambecius Epistolis præmisit, quod etiam legitur in Historia Concilii Constantiensis, quam viro præstantissimo Hermanno ab Hardt debemus T. 1. pag. 10. seq. Adde si vis Jovii elogia pag. 41. Martinum Crusium lib. V. Germano Græciæ p. 234 (ubi etiam de Johanne Chrysolora Francisci Philæphi socero, viro itidem doctissimo) Isaaci Bullartii Academiam scientiarum T. 1. pag. 265. Hanckium de scriptoribus Byz. lib. 1. cap. 37. Kœnigium in Bibl. Pauli Freheri theatrum virorum illustrium &c. Hujus Emanuelis Chrysoloræ *Erotemata Grammatica* prodierunt Græce Argentor. 1516. 4. Venet. 1549. 8. & cum latina versione Paris. apud Wechel. Cæterum non dubito librum Chrysoloræ *de antiqua & nova Roma* quem Gesnerus Græce refert exsare in Bibl. Medicea, illam ipsam Epistolam prolixiorē esse quam Lambecius Græce & Latine edidit. Ejus *de processione Spiritus S.* contra Græcos quod laudat Allatius contra Creyghthonum, miror non editum esse in ejusdem Græcia Orthodoxa. Incipit: Ρωμαίοις γράφω.

In notis ad Codinum pag. 187. Lambecius Græce publicavit ineditamante *Orationem* habitam à PHOTIO CPolitano Patriarcha in *Encaniis nove Ecclesie* * B. Virginis à Basilio Macedone post A. C. 879. quo restitutus est Photius, in Imperatorio palatio CPolitano Calendis Maji dedicatæ. Titulus est: Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκφρασις τῆς ἐν τῇ βασιλείῳ ἱεῶς Ἐκκλησίας τῆς ὑπερᾶνθας Θεοτόκου, ὑπὲρ βασιλεῖς τῆς Μακεδονίας οἰκοδομηθείσης. Incipit: Φαίδρον ὁρῶ τῆς παρούσης ἡμέρας τὸν συλλογον. Eandem orationem Græce & Latine cum versione sua dedit Franciscus Combesius in manipulo rerum CPolitanarum, ad calcem Allatii de Simeonum scriptis Paris. 1664. 4. pag. 304. seq. De Photii Bibliotheca & aliis scriptis infra suo loco.

De LEONIS Imp. Oraculis, quæ à Lambecio ad calcem Codini subjuncta sunt, vide si placet quæ dicta sunt hoc ipso capite pag. 364. seq.

De LEONE Grammatico dictum superius pag. 320.

Ex scriptis quæ ad id temporis inedita idem Lambecius in notis ad Codinum laudat vel profert, sunt notanda *Fragmentum de turribus vocalibus Byzantii*, quod è MS. Bibl. Regiæ Paris. affert n. 4. Aliud fragmentum *de promontorio Chalcædonensi ἡρώ* quod deinde corrupte *ηριον* dictum est. num. 122. *Anonymus Chronographus Græcus* qui in Bibl. Regia asservatur. num. 9. 18. 46. *Acta Græca Sylvestri primi*, Papa num. 14. 56. 57. 68. *Asclepiodori τίχη τακτική*. num. 65. *Anonymi de septem Synodis brevis narratio*, quam post Codini libellum *περὶ κτισμάτων* in duobus Vaticanis MSS. reperit & num. 78. integram Græce edidit Lambecius. *Julii Pollucii Chronicon* è quo prolixus locus de Constantino M. & instauratione Byzantii affertur num. 12. *Joannis Lydi Philadelphiensis περὶ πολιτικῶν δόχων* num. 154. & *περὶ μηνῶν*. n. 26. 27. 28. 29. 31. 32. 63. *Lexicon antiquum Græcum* ex Bibl. Segvieriana n. 18. *Mannelis Philæ Epigramma in B. Virginem* n. 116. *Niceta Rhetoris Oratio de passione S. Stephani, & corporis ejus inventio* n. 99. *Nicephori Callisti Syntagma de miraculis ad fontem templi S. Mariae editis & de*

Ppp 3

ejus

* In vite Basilii scripta à Constantino Porphyrog. n. 55. templum illud sive ἱεὴ βασιλικὴ ἐκκλησία condita traditur in honorem Christi, Michaelis Archangeli & Eliæ Thesbitæ.

ejus templi structura, MS. in Bibl. Vaticana memoratur n. 116. *Proeli in Cratylum Platonis*. n. 27. & in *Parmenidem*. n. 65.

XVI. JOANNIS ANAGNOSTÆ Thessalonicensis, de occupata & erepta Venetis A. C. 1430. per Muratem II. Turcarum Principem Thessalonica, ad amicum scripta aliquot post urbem captamannis, sæpius illo id desiderante, narratio exhibetur Græce & Latine in Allatii *συμμικτοῖς* p. 318-380. Confer Hanckium de Hist. Byz. scriptoribus lib. 1. cap. 38.

Ex NICOLAI Patriarchæ Monodiæ de excidio Thessalonicensi A. C. 904. facto nonnulla affert Allatius notis ad Acropolitana p. 248. De illo excidio supra pag. 351.

XVII. De *Vita Basilii Macedonis*, quam nepos ejus Imperator doctrinæ omnis cultor instauratorque locupletissimus CONSTANTINUS *Porphyrogenitus*, Leonis Sapientis F. scripsit, dixi itidem supra p. 349. Nunc cætera ejus scripta recensere juvat, nam quæ de Imperatore ipso qui ab 6. Jun. A. 912. sub tutoribus vel cum matre Zoë aut Romano socero, & ab A. 946. ad 959. solus præfuit, dicenda sunt, ex Annalium sæculi decimi scriptoribus rectius Lector petet, siue veteres illi sint Zonaras, Cedrenus, Glycas aliique, & continuatores Theophanis, Simeon Magister, Georgius Monachus, Leo Grammaticus, Jo. Scylitzes &c. siue recentiores Baronius, Spondanus, Antonius Pagi &c. & qui de Imperatoribus copiosos commentarios edidit Jo. Cuspinianus &c. & qui Constantini hujus vitam singulariter composuit Martinus Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. lib. 1. cap. 25.

1. Exstant igitur ejus ad filium Romanum (à quo deinde veneno impie sublatus est) *de administrando Imperio liber* scriptus (ex parte * saltem) A. 6457. (CHRISTI 949.) indictione septima, & A. 6460. (CHRISTI 952.) indictione decima. Hunc primus è Codice Palatino, qui prius Baptistæ Egnatii fuit, edidit Joannes Meursius cum versione sua & castigationibus Lugd. Bat. 1610. 8. Deinde aliis Con-

* Cap. 27. αἰεὶ δὲ μέχρις τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν ἐβδόμη, ἴτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου 505. αὐτὴ δὲ ἐμαρτυρήσεται ἡ Λογγοβαρδία, ἴτη δὲ. & cap. 41. μέχρις τῆς σήμερον, ἥτις ἐστὶν ἰνδικτιὼν 1. ἴτη ἀπὸ κτίσεως κόσμου 505. ἐπὶ τῆς βασι-

Constantini hujus scriptis præmissum Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime eundem librum recudi curavit V. C. *Anselmus Bandurius* Tomo priore Imperii Orientalis, addita versione passim à se interpolata & emendata, suppletisq; in ea integris capitibus 23. & 24. de Iberia & Hispania, quæ utpote nimis corrupta interpretari Meursius non fuerat aggressus. Græca Bandurius castigavit ex MS. membranaceo Bibl. Regiæ 2661. scripto annis abhinc quingentis, cujus ope quam plurimas mendas sustulit, eruditas & copiosas addidit notas, præmilitqve tabulam Geographicam Imperii Orientalis, concinnatam à Geographo celeberrimo Gvillielmo Insulano (*de l'Isle*), quæ facies ejusdem qualis fuit sub Constantino Porphyrogenito & ejus prædecessoribus, apte repræsentatur.

2. *Tactica* sive βιβλίον Τακτικόν, τάξιν περιέχον τῶν καὶ θαλάσσης καὶ γῆν μαχομένων. liber *Tacticus*, mari terraq; pugnantium ordinationem continens. Primus edidit sed Græce tantum & castigationibus suis illustravit idem *Jo. Meursius* ex Codice Bibl. Palatinæ, cum aliis Constantini quæ jam recenseo scriptis Lugd. Bat. 1617. 8. Palatinus ille Codex descriptus fuit à Vindobonensi, de quo Lambecius VII. pag. 201.

3. Περὶ Θεμάτων *de Thematibus* ** *Imperii Orientalis & Occidentalis libri II.* Ex his librum priorem de thematibus Imperii Orientalis primus à codice Tho. Clementis Angli, Medici Mechliniensis edidit & versionem suam notasque addidit *Bonav. Vulcanius*, Lugd. Bat. 1588. 8. apud Franciscum Raphelengium. Liber posterior de thematibus Occidentis sive Europæ, quem & ipse editurum se Vulcanius receperat notis ad Agathiam p. 4. primus *Fed. Morellus* vulgavit cum versione sua & notis Paris. 1609. 8. Ultramque Vulcani & Morelli

βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμαίων τῶν Φιλοχρίστων καὶ Πορφυρογεννήτων βασιλέων Ῥωμαίων. Romanum intellige non socerum Constantini sed filium, illum ipsum cui liber inscribitur πρὸς τὸν ἴδιον υἱὸν Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφῆ καὶ Πορφυρογεννήτην βασιλέα. De Porphyrogeniti elogio videndus præter Canguium & alios Seldenus lib. 1. de titulis honorum cap. 5.

** Θέματα veluti *improvisæ* præsidia, vocatæ sunt legiones militum. Hinc eodem nomine denotatæ sunt Provinciæ ipsæ in quibus Legiones in præidiis locatæ fuerunt. Atque eo sensu vocabulum istud Constantinus accipit etiam in libro de administrando Imperio ut c. 27. περὶ τῶν θεμάτων Λογνβαρείας.

relli editionem Meursius conjunxit & cæteris Constantini scriptis addidit Lugd. Bat. 1617. 8. Novissime hos duos libros *Anselmus Baldurius* paullo ante mihi laudatus, ex Codice Regis Galliarum 2431, in charta bombycina ante annos 500. exarata castigavit, versionem novam, sive ex veteri plurimum interpolatam adjunxit, præmisitque *Guilelmi Insulani* tabulam Geographicam, quæ Imperium CPolititanum quæ ab Heraclii ævo fuit per *Ἡμετέριον* digestum exhibet. Prodiit Bandurii Imperium Orientale, cujus Tomo priore, libri Constantini Porphyrog. ut posteriore editoris notæ continentur, Paris. 1711. fol. Non minus in his duobus libellis pulchram provinciarum & populorum qui Imperio CPolitano parebant notitiam, eorumque origines, & antiquitates Constantinus complectitur, quam libro de administrando Imperio de aliis etiam gentibus quæ adjuvare illud vel lædere bello atque infestare possent, quemadmodum & earum origines, mores & instituta pacis belli que exponit, unde non immerito librum illum tanquam thesaurum servare se scripsit Egnatius, * cujus Codex MS. deinde pervenit in Bibl. Palatinam, ex quo ipso Codice librum de administrando Imperio Meursius vulgasse se testatur.

4. *Novellæ constitutiones XIII.* cum versione & castigationibus Jo. Leunclavii ex ejus jure Græco Romano T. 1. lib. 2. pag. 103. seq. & T. 2. in libro Novellarum pag. 139. seq. Francof. 1596. fol. α) *de alienatione fundorum*, cujus constitutionis Cedreno etiam memoratæ duo

- * Jo. Baptista Egnatius Venetus, libro 2. de Principibus Romanis, ubi de Constantino Porphyrogenito: *Hic à litteris optimæque disciplinæ non abhorrens, quæ pane extinctæ ab interitu vindicavit; librum Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum omnium fœdera, hostium vires, rationes, consilia explicuit, quem nos in Bibliotheca nostra, tanquam thesaurum, servamus, in quo multa de Venetis etiam ipse diffudit.* Aliud exemplar hujus libri MS. quod in Bibliotheca Reip. Venetæ diligentissime custodiri memorat Gyraldus dialogo V. de Poëtis pag. 282. *Hujus Constantini liber ille celebratus est, quem moriens Romano filio reliquit, in quo summam totius Imperii, sociorum fœdera, hostium vires quæ & quanta essent, aliæque omnia ad Imperium spectantia complexus est, quem librum hodie Venetorum Reip. in sua peculiari Bibliotheca diligentissime custodiri facit.* Codicem Regis Galliarum, quo usus Bandurinus, laudavit Casaubonus præf. Polybio præmissa ad Henricum IV. *Servatur in locupletissima illa Tua, DOMINE, & vere Regia Bibliotheca, Constantini Augusti Porphyrogeniti liber - - Dignum opus quod Majestati Tuae jussu publicam aliquando lucem adpiciat.* Vide ibi, si placet, plura in ejus libri commendationem.

duo exempla paululum diversa unâ cum synopsi ejus à Mich. Attalia-
ta composita afferuntur. β) *de potentibus in pradia pauperum* * succe-
dentibus γ) *de militibus*, δ) *de restitutione pretii militarium pradiorum*,
ε) *de fuga mancipiorum*, hujusque Novellæ argumentum ζ) *de non de-
ferendo judicio ab iis qui actionem instituunt*, & *de his qui ad tres menses vel an-
num absunt*. ζ) *de eo quod judices civiles nihil accipere debeant* η) *de sportulis*
περὶ ἐκταγμάτων. θ) *de consuetudinibus*. ι) *de testamentis aperiendis*. ια)
de consuetudinibus scribae. ιβ) *De his qui cades committunt gladio, vel ma-
gnis fustibus, vel lapidibus, idque consulo*. ιγ) *De secundis, tertiis & quar-
tis Nuptiis*. Duodecimam constitutionem ediderat etiam sed capite
mutilam Enimundus Bonifidius in juris Orientalis libro I. p. 19. (Parif.
1573. 8.) quem vide etiam pag. 15. ubi de alia Constantini hujus
constitutione περὶ τῆ ἀναθίματος ἐστὶν ὁμοιωτικῆς καὶ πολλῆς.
Constitutio XIII. περὶ πολυγάμων, adversus quartas nuptias, eo-
dem loco legitur pag. 16. seq.

Hiscæ in Meursiana Constantini opusculorum editione Lugd.
1617. 8. (post p. 252.) IV. *constitutiones Novellæ* subjiciuntur quas è Co-
dicibus Regiis edidit auctiores melioresq; Carolus Labbeus cum nova
versione & castigationibus Parif. 1606. 8. α) περὶ στρατιωτικῶν *de mi-
litaribus fundis, quam dictavit Theodorus Patricius & Quæstor Decapo-
litanus*. β) *De fundis Armenicis aliorum & homicidarum*. γ) *de sportulis,
de aperiendis testamentis, & de eo quod certus ac definitus consuetudinum mo-
dus esse debeat*. Hanc dictavit Theophilus Patricius & Quæstor. δ) *De
sportulis, qua abrogatur superior constitutio, permittens judicibus & scri-
bæ sportulas accipere*. Hanc dictavit Theodosius (idem qui antè
Theodorus) Patricius & Quæstor Decapolitanus.

5. Leonis Sapientis & Constantini Filii ἐκλογὴ τῶν νόμων, *De-
lectus Legum compendarius* ex MS. Palatino & Jo. Sambuci descriptus,
& cum latina Leunclavii versione editus in jam laudato ejus jure Græ-
co Romano T. 2. pag. 79 - 134. Numerus anni quo publicatus hic
delectus fuit, corruptus est, & pro στμζ legendum συμζ qui respon-
det Anno Christi 939. quo Constantinus delectum Legum à Patre
Leone fieri cœptum promulgare potuit.

De Basilicis, Basilii Macedonis & Leonis sapientis auspi-
cio digestis, & à Constantino Porphyrogenito recognitis, dicen-

Q99

di lo-

Libri sti Pars Altera.

* Meminit Codinus Orig. CPol, n. 157. edit. Lambecii.

di locus erit infra libro VI. ubi etiam de operis illius Synopsi & aliis Græcis Jctis.

6. Διήγησις περὶ τῆς πρὸς Αὐγαρον δασιευθείσης ἀχειροποιήτης θείας εἰκόνος Θ. ΧΡΙΣΤῆ & Θεῶν ἡμῶν. *Narratio de Imagine Christi ab ipso ad Augustum Edessa Regem missa & Edessā CPolim translata A.C. 944.* Latine legitur apud Aloysium Lipomannum atq; inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce ex Regio Codice una cum nova versione sua notisque primus vulgavit *Franciscus Combesius* in fasciculo *Originum & antiquitatum CPol.* pag. 75 - 101. Paris. 1664. 4. Conjecturam Lipomanni & Baronii (ad A. 944. n. 14.) qvi narrationem hanc Constantino Romani filio tribuunt, refellit præter Combesium Hanckius de scriptoribus Hist. Byz. pag. 475. seq. & Antonius Pagi in Critica Baroniana, ad A. C. 944. n. 5. seq. Exstat etiam hæc narratio MS. in Bibl. Vindobonensi, vide Lambecium VIII. pag. 195. seq.

7. *Orationem MS. de translatione reliquiarum S. Chrysostomi* laudat Allatius de purgatorio pag. 71. ad Georgium Acropolitam pag. 201. & de Simeonibus pag. 111. Incipit: τί τερπιότερον ἔστι νῦν ἐρωμεῖσθαι, ἢ τί λαμπρότερον τῆς παρεούσης ἡμέρας; Titulus est: λόγος ἡνίκα τὸ ἑχρυσόσιμον ἱερὸν σκήνιον ἐκ τῆς ὑπερορίας ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πᾶσι ἀπετίθη.

8. *Theopbanis Historiam* Constantini jussu *continuatam* memoravi supra pag. 349.

9. Superest præcipuum opus, qvòd non ab ipso Constantino qvidem elaboratum, at egregio consilio ejus atqve auspiciis per varios viros peritos digestum est, κεφαλαιωδῶν ὑποθέσεων. sive *Collectancorum & Excerptorum Historico Politicorum & Moralium* sub capitibus sive titulis LIII. * dispositorum, conqvistorumqve ex probatissimis qvi-

* Auctor præfationis, singulis Excerptorum titulis præmissæ: Ὁ τῆς πορφύρας ἀπέχων Κωνσταντῖνος ὁ ἀρεδοξότατος καὶ χρυσεοκινώτατος τῶν πῶποτε βεβασιλευκότων, ἐξυπαίτερον πρὸς τὴν τῶν καλῶν κατανόησιν διακειμένην, καὶ ἀρετῆς ἐσχληκῶς νῦν, ἐκρίνε βέλτιστον εἶναι καὶ κινωφέλες, τῷ τε βίῳ ὀνησιφόρον, πρότερον μὲν &c. *Constantinus Porphyrogeneta Imperator omnium qui unquam fuerunt rella fides tenacissimus & Christianissimus, ingenio præditus ad rerum pulchrarum perceptionem acutissimo, ea denique præstans intelligentia, ut facile quidvis ad effectum perduceret, illud primo fore optimum est ratum & vulgo omnibus utile, ut libros undique ex omnibus Orbis partibus deſtri-*

quibusque Historicis omnis ætatis monumentis. Ex tribus hisce & quinquaginta titulis non nisi duo, neque illi integri plane ad nos pervenerunt, vigesimus septimus *περὶ πρεσβυῶν*, de legationibus, & quinquagesimus *περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας*, de virtute & vitio. Tituli de legationibus alteram partem à *Johanne quodam C. Politano* digestam ex Bibl. *Antonii Augustini* ArchiEpiscopi Tarraconensis vulgavit *Fulvius Ursinus* Græce Antvverp. 1582. 4. cum notis. In hac parte exstant *ᾠδαβολαὶ* excerpta è *Polybio* pag. 1 - 228. è *Dionysio Halicarnasseo* p. 295 - 312. è *Diodoro Siculo* p. 313. - - 333. ex *Appiano* p. 334 - 372. & è *Dione Cassio* pag. 373 - 447. Alteram partem ejusdem tituli de legationibus, ex recentioribus paullo Historicis excerpta complexam & ab *Davide Hæschelio* pridem vulgatam recensui supra p. 230. seq. nunc tantum ex proœmio adscribam catalogum scriptorum è quibus illa Collectaneorum pars concinnata fuit: Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν ὑποπιγευμένων χρονικῶν. α', Πέτρῳ Πατρικίῳ καὶ Μαγίστρῳ, β', Γεωργίῳ μοιᾶχῳ χρονικῆς, γ', Ἰωάννῃ Ἀντιοχείῳ. δ' Διονυσίῳ Ἀλικαρνασσεὺς Γωμφικῆς ἀρχαιολογίας. ε', ε' Πολυβίῳ Μεγαλοπολίτῃ καὶ Ἀππιανῷ, ζ', Ζωσίμῳ Ἀσκαλωνίτῃ, η', Ἰωσήφῳ Ἰεδαίικῆς ἀρχαιολογίας, θ' Διοδώρῳ Σικελιώτῃ, ι' Δίωνῳ Κορκιανῷ, ια', Προκοπίῳ Καισαρείῳ, ιβ', Πρίσκῳ Ῥήτορῳ, ιγ', Μάλλῃ Σοφιστῇ, ιδ', Μενάνδρῳ περὶ πικτορῳ, ιε', Θιοφυλάκτῃ ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ ἀντιγραφεὶς & Σιμοκάτῃ.

Tituli de virtutibus & vitiis qui in toto opere fuit quinquagesimus, priorem partem ex Insula Cypro nactus *Nic. Fabricius Peirescius* communicavit cum *Henrico Valesio*, qui ex eâ quæ digna luce videbantur

Qqq 2

sele-

doctrina varia refertos conquireret, deinde vastam illam librorum molem, qua hiores encabatur, cum præsertim molesta plerisque omnibus & radii plena ea res videretur, in partes minutæ putavit distribuendam, & luculentam utilitatem qua poterat inde percipi, oculis hominum exponendam. Adeo ut hoc delectu habito majori attentione & assiduitate lectioni incumbere studiosi queant, & sermone facundiam altius ac penitus animo imprimere. Hoc amplius Imperator magno & felici conatu opus universum in ὑποθέσεις διαφόρους tractatus diversos numero tres & quinquaginta censuit distribuendum, in quibus ἀπασα ἱστορικὴ μεγαλογράφια, quicquid magnificentæ habet Historia, inclusum continetur, neque inest quicquam Historia inferum, quod partitionem hanc in hosce tractatus effugerit. Neque vero ob divisionem sententiarum series operis totius nullo modo corruptitur, verum servat hac synopsis, vel ut verius dicam hac rerum cognatarum ὁκεῖσις sive adductio in singulis partibus consinnandis unicuique tractatui convenientem rationem.

selegit & cum versione sua notisque doctissimis & fragmentis Polybii, Nic. Damasceni & Dionis singulari studio à se collectis vulgavit Paris. 1634. 4. In his excerptis (quæ vulgo appellantur Peiresciana) leguntur selecta loca ex Polybio pag. 9-197. Diodoro Siculo pag. 221-413. ex Nicolao Damasceno πρὸς τὴν ἰστορίαν βίβλιν καὶ τῆς ἐαυτοῦ διαγωγῆς p. 414-489: ex Dionysio Halicarnasseo pag. 529-545. ex Appiano pag. 465-567. ex Dione Cassio pag. 569-769. ex Johanne Antiocheno, Monacho pag. 778-853. Excerpta cæteroque erat hæc collectaneorum pars ex scriptoribus quatuordecim, qui pag. 5. seq. hoc ordine recensentur: Εἰσι δ' ἐκ τῶν ὑποπαιγμένων χρονικῶν α, Ἰωσήφου δὲ ἱστορίας, β, Γεωργίου Μοναχῶ, γ, Ἰωάννου & Σπυρίδωνος Μαλέλα χρονικῆς, δ, Ἰωάννου Ἀντιοχείως χρονικῆς ἱστορίας, ε, Διοδώρου Σικελιώτου καθολικῆς ἱστορίας, ς, Νικολάου Δαμασκηνῶ καθολικῆς ἱστορίας, ζ, Ἡροδότου Ἀλικαρνησέως. ἥ, Θουκυδίδου, θ, Ξενοφώντος Κύρου παιδείας καὶ ἀναβάσεως Κύρου & Παρυσάτιδος. ι Ἀρριανῶ Ἀλεξ. - - - ια Διονυσίου Ἀλικαρνησέως Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας, ιβ, Πολυβίου & Μεγαλοπολίτου Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. ιγ, Ἀππιανῶ Ῥωμαϊκῆς τῆς Σπυρίδων βασιλικῆς, ιδ, Δίωνος Κορκιανῶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας. Additur: καὶ οἱ ἰφιζῆς ἐκ τῶ δευτέρου πύχει Σπυρίδωνος. *Sequentes auctores in altero (hujus nempe tituli) volumine recensentur.* Unde patet non integrum titulum de Virtutibus & vitiis, sed priorem tantum ut dixi ejus partem in manus Valesii incidisse, qui ea libertate uti non dubitavit ut in his eclogis & ordine scriptores alio poneret, & ea quæ vel jam edita exstarent, vel indigna essent editione, omitteret ac rescinderet.

Ex deperditis hujus operis titulis primus fuit, ut in præfatione diserte traditur, πρὸς βασιλέων ἀναγραφῆσεως, *de Imperatorum Regumque renunciatione.* Cæterorum ultra viginti ab Hœschelio & Valesio observatorum hæc est notitia, literarum ordine à me descripta:

Περὶ ἀνακλήσεως ἡτῆς *De restitutione exercitus vieti.*

Περὶ ἀνδραγαθημάτων *De fortiter factis.* p. 442. edit. Valesii. & 473.

Περὶ γάμων *De Nuptiis.*

Περὶ γρῶμων *De sententiis.* pag. 258. edit. Valesii & 225.

Περὶ δημηγοριῶν *De Concionibus sive Orationibus* id. pag. 87.

Περὶ ἰδιῶν *De Gentibus.*

Περὶ ἐθῶν *De moribus.*

Περὶ ἐκκλησιαστικῶν *De Ecclesiasticis rebus, personisque.*

πρὸς

- περὶ ἐκφράσεως *De descriptionibus.* Svid. in σάμβυκας.
 περὶ Ἑλληνικῆς ἱστορίας *De Historia Græca (Gentili.)*
 περὶ ἐπιβοῶν *De imploratione auxiliorum.*
 περὶ ὑπιβδλής *De insidiis.*
 περὶ ἐπιστολῶν *De Epistolis.*
 περὶ κυνηγισίας *De venatione.*
 περὶ νίκης *De victoria.*
 περὶ οἰκισμῶν *De coloniarum deductione.*
 περὶ ὀξυδόξων, *De miris & inopinatis.* pag. 121. edit. Valesii.
 περὶ πολιτικῶν διοικήσεως, *De rerum civilium administratione.*
 περὶ στρατειῶν *De expeditionibus militaribus.*
 περὶ στρατηγημάτων *De strategematis* pag. 34. & 42. edit. Vales. & 437.
 περὶ στρατῶν *De exercitibus.*
 περὶ συμβολῆς, *de praliis.*

10. Constantini quoq; hujus jussu *Theophanes* quidam *synopsis* totius *artis Medicæ* ex *Oribasii* potissimum scriptis collectam septem libris, sive capitibus 296. digessit, & eidem Constantino inscripsit. Incipit proœmium: *τις περὶ ταχέως ἡπιτομας ὡς τῆς αἰῆς θεοότητος, ἐκ τοῦ αὐτοκράτορος, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἐκπευσά κ' πὶ δυνατόν &c.* Exstat hoc opus aliquoties Græce, MS. in Bibl. Cæsarea Vindobonensi. vide *Lambecium* lib. VI. pag. 114. 116. 157.

11. Eidem Constantino debemus *Collectionem Hippiatricorum* sive *de Veterinaria Medicina* libros duos, capitibus 129. distinctos, ex scriptoribus pluribus hujus generis collectos & à Græco Latine versos editosque Paris 1530. fol. interprete *Joanne Ruellio* Svesvionensi, qui rei veterinariæ nomenclaturam & brevem *Diodori* de ponderibus & mensuris tractationem subjunxit. Græce hi primum vulgati sunt à *Simone Gryneo*, Basil. 1537. 4. MS. Codex plenior & alio ordine digestus fuit in Bibliotheca Cardinalis Seripandi atqve inde in Wittiana. Insignis etiam codex ac vetustus membranaceus exstat Cantabrigiæ in Bibl. Collegii Emanuelis, quo usum se testatur V. C. *Petrus Needhamus* in luculenta sua, de qua mox, *Geoponicorum* editione. Italice etiam lucem viderunt Venet. 1543. 8. & Gallice per *Johannem Masseum* Campanum Paris. 1563. 4. Sed en tibi indicem Auctorum.

è quibus Græci libri de veterinaria Medicina collecti sunt, quorum aliquos, Absyrtum, Chironem & Pelagonium laudat etiam P. Vegetius digestorum artis Mulomedicinæ latinus scriptor, de quo dixi in Bibl. Latina lib. III. cap. 12.

INDEX Scriptorum è quibus Græci Hippiatricos sive veterinaria Medicina libri jussu Constantini Porphyrogeniti collecti, & qui in illis memorati sunt.

concinnatus à me ad paginas editionis Græcæ Basileensis.

Achaicus Nicænus, ad quem Absyrti sive Apfyrti Epistola pag. 38.

Ælianus ad quem scribit idem Apfyrtus pag. 110. Δέσποτα Αἰλιανέ.

M. Æmilius Hispanus, Decurio, ad quem scribit Apfyrtus p. 175.

Africanus p. 268. *caput 8° d. peritum ex Africani celsis f. 293. b. edit. Paris.*

Agathocles Hippiater ad quem Apfyrti Epistola p. 98.

Agathotychus 7. 18. 109.

Ammonius Hippiater, Alexandrinus 33. ad quem scribit Apfyrtus pag. 33. 129.

Anatolius 7. 55. 58. 144. 149. 192.

Antipater Alexandrinus, Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola 152.

Apellas Laodicensis Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 86.

Apion Alex. ad quem idem scribit p. 42.

Apolloniades Hippiater ad quem scribit idem pag. 158.

Apollophanes amicus Apfyrti ad quem ejus Epistola pag. 246.

Apfyrtus (Prusænsis vel Nicomediensis Bithynus, qui Constantini M. ætate ἵππιατρικὸν βιβλίον teste Svida scribit) ad Sabinum.

pag. 10. 1. 21. 29. 33. 37. 38. 41. 50. 53. 57. 60. 62. 64. 65. 70. 71.

72. 80. 82. 84. 85. 86. 87. 88. 90. 94. 97. 98. 100. 108. 110. 122.

139. 148. 151. 152. 166. 167. 177. 179. 180. 184. 190. 195. 196.

210. 213. 214. 217. 220. 223. 224. 232. 239. 244. 249. 256.

257. 281. 288. 290. 294. 296. 297. 298. 299. 300.

Ejus Epistola ad Hippiatrum quendam. p. 146. ad Achaicum, Ælianum, Æmilium, Ammonium, Antipatrum, Apellam, Apionem, Apolloniadem, Apollophanem, Arcaditem, Arun-

Aruntium, Asclepiadden, Bebius, Cajum, Celerem, Chæream, Damam, Damnatum, Degmum, Deman, Deme-
trium, Dionysium, Diom, Epiphanium, Eudoxum, Fron-
tones, Gallum, Hegesagoram, Himerium, Herodionem,
Justum, Q. Lollium Marullium, Marcum, Marium Decu-
rionem, Memnonem, Menecratem, Numenios, Orionem
Marcellum, Papiam, Pasicratem, Posidonium, Postumum
Ducem, Rufum Octavium, Sabinum, Secundum, Sennam,
Getulium Severum, Statilium Stephanum, Tiberium
Claudium Heraclidem, & Valentem, Vide singula hæc no-
mina suo loco.

Arcadiites ad quem scribit Apsyrtus 70.

Archedemus 284.

Οι δρχαῖοι 53. παλαιότεροις εἶωθε 156. ταῦτα μὲν ἐκείνοις εἰρηται
μεγάλους ἀνδράσιν 120. ἵνα ὃ μὴ δέξωμεν τῶν περὶ ἡμῶν μεγάλων
ἀνδρῶν ἐκβάλλειν τὰς ἀφορισμούς 121.

Archelaus 275.

Aristophanes Byzantius Historiam Aristotelis de animalibus in com-
pendium misit 4.

Aristoteles 173. ejus περὶ φύσεως ζώων 4.

Armeniorum antidotus 185.

Arsipus ad quem Pelagonii Epistola pag. 145.

Artemas τομεύς ad quem scribit Apsyrtus pag. 164.

Aruntius Corinthius, ad quem Apsyrti Epistola p. 147.

Asclepiades ad quem Epistola Apsyrti pag. 1. & 133.

Astrampsyebus librum veterinarium de asinorum curatione scripsit, teste Suida.

Auxano, Αὐξάνων Hippiater 130.

Azanites 299.

Bassus ad quem scribit Hierocles p. 2.

Bebius Decurio ad quem scribit Apsyrtus p. 222.

Beretus inter Veterinarios Medicos laudatus à Tiraguello.

Cajus Hippiater Alexandrinus, ad quem Apsyrti Epistola p. 243.

Cassius 28. idem forte cujus exstant problemata.

Celer ad quem Epistola Apsyrti 270. Δείματα Κέλερ.

Celsus 177.

Chæreas Alexandrinus ad quem Apsyrtus scribit pag. 138.

Chiron . 7.

Cimon vide infra, Simon.

Cleo-

Cleodamus Achneus ὁ περὶ ἵππικῆς καὶ παλαιοδαμαστικῆς γραΐψας. *Stephanus* Byz. in Ἄχνοι.

Cleomenes Libycus 80. 94.

Cleomenes Lindius inter Veterinarios laudatus à Tiraquello.

P. Coccejus Justus. vide *Justus.*

Damas Laodicensis, Hippiater, amicus Apfyrti cujus ad eum *Epistola* p. 65. 240.

Damnatus τομεύς ad quem scribit *Apfyrtus* p. 64.

Degmius, πλαστικός ad quem idem p. 60.

Demetrius Apfyrti avus, Hippiater, ad quem scribit p. 41.

Democritus.

Didymus.

Diophanes.

Dioclis ὑγιεινὰ ὁδηγήματα ad Regem *Antigonum* 235.

Dionysius τομεύς ad quem scribit *Apfyrtus* pag. 29.

Dioscorides 191.

Dius Hippiater, ad quem civem suum scribit Apfyrtus p. 156.

Elenus, vide Helenus.

Epicharmus Syracusanus pecudum medicinas diligentissime conscripsit teste Columella VII. 3.

Epiphanus Hippiater ad quem est Apfyrti Epistola, p. 88.

Eudoxus τομεύς, ad quem Epistola Apfyrti p. 238.

Eumelus Thebanus 12. *Hippiater* 38. 7. 27. 29. 40. 44. 47. 59. 61. 63. 82. 100. 107. 141. 142. 160. 166. 184. 189. 202. 217. 244. 248. 249. 254. 257. 264. 274. 289. 294. 300. 301. bis 302. bis.

Euripides 2.

Julius Faustus. Vide *Julius.* *Florus, Φλωρὸς* p. 177.

Fronto Ephesius, Hippiater, ad quem scribit Apfyrtus p. 197. alius

Julius Fronto, Centurio ad quem p. 200. alius *Caristanus Fron-*

to ad quem p. 53. alius *Valerius Fronto ad quem idem* p. 183.

Gajus Alexandrinus. Vide *Cajus.*

Gallus ad quem Apfyrtus scripsit. Διάσωτα Γάλλε. p. 252.

Georgius Gemmyngenus Germanus, quem inter veterinarios refert Tiraquellus c. 31. *de Nobilitate* p. 404.

Getulius Severus. Vide, *Severus.*

Gregorius 75. 307.

Hege-

Hegesagoras Medicus (κατίς ἰατρός) ad quem exstat Apsyrty Epistola pag. 186.

Helenus Hippiater 207.

Hemerius sive Himerius potius 31. Apsyrty ad eum Epistola 140. Hippiater. ibid.

Heracleon Chiliarchus ad quem scribit Apsyrtus 182.

Tiberius Claudius Heraclides. Vide, Tiberius.

Herodion Alexandrinus Hippiater ad quem Apsyrty Epistola p. 211.

Herophilus equarius Medicus apud Valerium Max. IX, 15. 2.

Hesiodus 172.

Hierocles * 2. 13. 27. 34. 38. 40. 43. 52. 58. 61. 62. 63. 65. 67. 70. 80. 81. 83. 84. 85. 86. 87. 91. 94. 97. 99. 101. 105. 114. 121. 130. 132. 133. 136. 139. 140. 141. 144. 145. 148. 151. 152. 153. 155. 156. 157. 159. 164. 165. 167. 170. bis. 171. 172. 174. 178. 179. 182. 184. 187. 190. 192. 195. 196. 197. 198. 199. 201. 204. Rrr 205.

Libri sti Pars Altera.

* Jo. Pearsonius præf. ad Hieroclem alterum, qui in aurea carmina scripsit: *In XVI. Græcorum librorum capita sunt quæ Φεροκλέης nomen præ se ferunt: sed cum liber ille ad rem veterinariam pertineat, Φεροκλέους legendum esse ostendunt Hippiatrica. Binos autem libros scripsit Hierocles περὶ τῆς ἵππων θεραπείας, hoc est, de Morbis equorum curandis, ut ipse testatur in Proæmio ad secundum Hippiatricorum capite sexagesimo; eoque à Basso rogatus cum confecisset, eidem postea dedicavit. Suntque hi duo libri quasi fundamenta Collectionis Veterinaria, ad quorum formam methodumque reliquorum Epistolæ aut ἀποσπασµάτια redigi videntur. Fuit autem Hierocles ille non ἵππιατρός, aut inter equites Casarianos in armis versatus, ut Absyrtus, & Theomnestus, sed Jurisprudentiam coluit, & causis agendis in foro operam dedit. Locuples ipse mihi testis in Operis Proæmio. ἀλλ' εἰ καὶ κατακτείνῃ ἡµᾶς ἐτέρων τῶν ἐχρήν, ἐν τε δικαστηρίοις παρέχων χρεῖαν τοῖς δεομένοις, καὶ σπῆδὴν περὶ ταύτας ποιεῖσθαι τοῖς διατρίβοις ἢ ἀτιμασίον γε ὅµως τὴν σὴν ἀξίωσιν, ἀρίστε βιάσσε. Etiam si nos alios potius audire hoc tempore oporteat, & in judiciis copiam nostri postulantibus præbere, atque hisce exercitiis operam dare; non tamen negligendum fuit optime habere, quod tu requiris. Ethnicum fuisse constat ex his ejus verbis pag. 3. κεκλήθη δὲ ἡµῶν συμφορῆς τῆ λόγῃ τῷδε Ποσειδῶν τε ἵπποις, ἀνθρώπων γένος σωτὴρ Ἀσκληπιὸς ὧ πάντως περὶ καὶ ἵππων μέλει εἰ δέ τι χείρων τῶ Κροτάουρ καὶ τῶν ἐν Πηλῷ διατρίβων ἀξίως μνησθαι. Hippiatrica sub Hieroclis nomine edidit Jo. Malleus, *l'art vétérinaire ou grande mareschalerie d'Hierocles auteur Grec, contenu en trois livres, par Jean Masse Champenois* Paris 1563. 4. Hieroclis Epistolam ad Titum de signis & notis equorum MS. in Codice Regis Galliarum 195, teste Labbeo pag. 100, Bibl. novæ MSS.*

205. 209. 210. 212. 213. 214. 216. 217. 218. 219. 220. 222. 223.
 (ἐν δευτέρῳ βιβλίῳ 97. primi libri finis p. 171. ἐν σωτάγμασι
 Φαρμάκων 205. 213.) 224. 232. 235. 239. 241. 243. 257. 270. 274.
 285. 289. 291. 294. 297. 298. 300. 303. bis 304. ἐν τῷ δευτέρῳ μὲν
 βιβλίῳ 52.

Hieron 21.

Hieronymus 67. Libycus 13. 84. 86. 122. 204. 205.

Himerius vide Hemerius.

Ἰπποασὶς Ἡλείη σύνταγμα, Hippasi Elei compositio 303.

Hippocrates mulomedicus 21. 28. 41. 59. 74. 85. 86. 109. 125. 131.
 148. 155. 161. 167. 199. 204. 206. 221. 242. 245. 264. 270. 285.
 297. 301. 303.

Ad Hippocratem Hippiatrum Apsyrtri Epistola p. 70.

Julius Faustus Decurio, ad quem scribit Apsyrtus p. 163.

Laurentius Rufus, &

Leontius Tiraquello inter Veterinarios memorati.

Litorius Beneventanus 26.

Q. Lollius Marullius ad quem scribit Apsyrtus p. 150.

Lucius ad quem scribit Pelagonius 279. 293.

Macedonum ἐστὶ κελλόν 181.

Mago Carthaginiensis 95.

Orion Marcellus. Vide Orion.

Verus Marcellus. vide Verus.

Marcus Hippiater ad quem scripsit Apsyrtus 90. 260. Alius Marcus
 Marius decurio ad quem p. 253.

Mecco, Μήκκων ὁ παλαιός 173.

Memnon Hippiater, ad quem scribit Apsyrtus p. 156.

Menecrates Clazomenius ad quem Epistola ejusdem Apsyrtri p. 226.

Nephon 18.

Sextus Numenius ad quem Apsyrtri Epistola p. 39.

Numenius Hephæstionis F. Callipolites ad quem scribit Apsyrtus
 pag. 119.

Numenius Alexandrinus ad quem idem scribit pag. 153.

Rufus Octavius ad quem Epistola Apsyrtri pag. 228.

Orion Alexandrinus ad quem scribit Apsyrtus pag. 8. Orion Mar-
 cellus, ad quem Apsyrtri ejusdem Epistola p. 226.

Ofantri & aliorum Hippiatrica memorat Labbeus p. 122. Bibl. novæ MSS.

Orion

Pamphilum, sæpe allegari in Hippiatricis scribit Clariss. * Needhamus quod ægre mihi persvadeo, licet inter scriptores Veterinarios refertur etiam à Tiraquello de nobilitate c. 31. p. 405. & in Catalogo Hippiatricis Græcis Basil. edit. præmissio. Mihi quidem ne unus quidem in illis occurrit locus è Pamphilo repetitus.

Papias Hippiater Antiochenus ad quem Epistola Apfyrti p. 237.

Pascerates Alexandrinus Hippiater, ad quem Apfyrti Epistola p. 247.

Pelagonius 8. 22. 23. 24. 31. 42. 56. 75. 82. 89. 90. 95. 100. 107. 126.

136. 143. 154. 155. 167. 176. 178. 185. 191. 207. 215. 216. 221.

Ἀρτίπῳ ἰδίῳ χαίρειν 145. ad Lucium Epistola p. 279. 293.

Pindarus 3.

Pistorius sive Πιστήριος Sigulus 24.

Posidonius ad quem scribit Apfyrtus pag. 134.

Ad Postumium Ducem, Apfyrti Epistola 259. Ποστυμίου δακί (leg. δακί) χαίρειν.

Qvintiliorum Georgica 4.

Qvintus Lollius Marullius. Vide Lollius.

Rufus Octavius ad quem Apfyrti Epistola p. 228. *Alius Jordanus Rufus Calaber miles, cujus liber de cura equorum MS. in Codice Thuanæo 431.*

Sabinus ad quem Apfyrtus scripsit pag. 10.

Sarmatarum mos castrandi eqvos 67.

Julius Saturninus. Vide Julius.

Secundus Hippiater ad quem Epistola ejusdem Apfyrti p. 71. 94.

Sennas centurio, Hippiater ad quem scribit Apfyrtus p. 156.

Getulius Severus, ad quem Epistola p. 263.

Simon. Τά τε Σίμωνος ἀκρίεις ἔ παλαιῶ τῆς ἵππασίας αὐτῷ τρόπῳς ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων ἐλευσινίῳ χαράξαντ καὶ σημείναντ ἐν τοῖς γήμασι.

3. Atheniensis 173. 261. Male *Cimon* hic dicitur apud Svidam in Ἀψυρτί & Κίμων ubi ἵπποσκοπικὸν ejus βιβλίον θαυμάσιον commemorat. Et apud Tzetzem Chil. IV. versu 483. ἵπποτροφία Μεγακλῆς καὶ Κίμων Ἀθηναῖοι. Rectius Simon in Hippiatricis hisce, tribus locis & apud Svidam in τρίλλῃ, & apud Clemen-tem Alex. VII. Strom. pag. 761. Plinium XXXIV. 8. Julium.

Rrr 2

Pol-

* Testatur notis ad Geoponica se usum vetusto Codice MS. Hippiatrico è Bibl. Col. legii Emanuelis Cantabrig.

Pollucem II. 4. sect. 12. & antiquiorem his omnibus Xenophonem libro de equitatu.

Statilius Stephanus Medicus, ad quem scribit Apfyrtus p. 143.

Stratonicus 202. 220.

Tarentinus (Heraclides) 4. 220.

Theomnestus 16. 31. 45. 69. 73. 81. 84. 85. 92. 99. 106. 108. 123. 130. 141. 143. 167. 185. 190. 205. 215. 229. 236. 237. 250. 254. 268. 297. 302.

Tiberius 20. 27. 72. 90. 96. 101. 137. 168. 169. 191. 208. 227.

Ad Tiberium Claudium Heraclidem Clazomenium Epistola Apfyrti p. 258.

Titus ad quem scripsit Hierocles. Vide supra in Hierocle.

Tyrannius Varro, ad quem Apfyrtus scribit pag. 37. Τυραννίου Βάρωνος χαίρειν.

Valens Decurio ad quem scribit Apfyrtus p. 131.

P. Vegetius, latinus Mulomedicina scriptor, Græcos hujus argumenti auctores consuluisse se non diffitetur, sed paucos laudat de nomine. Ita vero in præfatione: Licet proxima ætate & Pelagonio non defuerit & Columella abundaverit dicendi facultas, verum alter eorum (Columella) cum rusticæ rei præcepta conscriberet, curas animalium levi admonitione perstrinxit: alter (Pelagonius) omisissis signis causisque morborum, quasi ad doctissimos scriberet, tam magnæ rei fundamenta neglexit. Chiron vero & Absirtus diligentius cuncta rimati, eloquentiæ inopia ac sermonis ipsius vilitate, sordescunt. Citatur Chiron Centaurus ab eodem Vegetio lib. I. cap. 17. lib. IV. cap. 8. & 13. 14. 27. Pelagonius IV. 13. 27. & Absirtus IV. 13. 14. 22. 27. Alios Mulomedicos sive κτηνιατρῆς scriptores de nomine ab eo allegari non memini. & latinis Columellam laudat & præf. Celsum III. 4. p. 42.

Verus Marcellus ad quem Apfyrti Epistola p. 57.

Xenophon Atheniensis, Grylli F. πρὸς ἰππικὴς p. 3. 261.

12. Denique certum est *Geoponica* etiam jussu & auspiciis Constantini hujus Porphyrogeniti collecta fuisse, ut eos fugerit ratio, qui de Constantino Magno, vel ut Cornarius de Constantino Pogonato cogitarunt. Certe Constantino nostro Leonis Sapientis filio soli & ex asse competit elogium, quod auctor hujus *πρωταγωγῆς* in præfatione ad Constantinum scripta ait eum omne genus doctrinæ & omnes

omnes disciplinas summo studio instaurasse, vocatque eum *τερπνὴν τῆς πορφύρας ἀπάνθισμα*, quibus verbis ad Porphyrogeniti appellationem aperte alludit. Ecquis vero Constantini hujus jussu quem etiam XX. 6. verbis, *ἡ τιμωρῆται*, alloquitur auctor, collectionem ipsam composuerit, atque opus hoc in XX. libros distributum, (quorum primores duodecim sunt de agricultura, octo postremi de cura rei pecuariæ) ex variis scriptoribus ita digesserit, * adhuc puto esse incertum. Cum enim plures ante illam ætatem de agricultura non modo ipsi scripserint, sed etiam collectanea ejusmodi ex aliis scriptoribus composuerint, facile factum est ut illis adscriberetur hoc opus, qui recte nominari potuere inter eos è quibus ipsum est congestum. Sic *Cassio Dionysio Uticensi* fuerunt qui hos libros tribuerent, quoniam nimirum XX. libros de re rustica ex XXVIII. libris *Magonis* Carthaginienensis Punice scriptis contractos & Græce compositos Varro lib. 1. de re rustica commemorat. Alii ut *Joannes Harduinus* ad *Plinium* suspicantur *Vindanionium Anatolium Berytium* esse auctorem, quoniam *Photius* ejus *συναγωγὴν γεωργικῶν ὀπτιηδευμάτων* commemorat Codice CLXIII. quam ait libris XII. digestam esse ex *Democrito*, *Africano*, *Tarantino*, *Apulejo*, *Florentino*, *Valente*, *Leone*, *Pamphilo* ac *Diophane*, & in quibus hi dissident, in illis *Leoni* plurimum tribui. Non dubium est primoribus duodecim *Geoponicorum* quæ exstant libris fundi loco hos duodecim libros *Vindanionii* fuisse, qui in illis jam sub *Vindanionii*, jam *Anatolii* jam *Berytii* nomine allegatur, at hujus quam habemus *Georgicon* collectionis auctor non possit esse ille *Vindanionius* scriptor *Photio* antiquior, nedum qui tot sæculis eum antecessit *Dionysius Uticensis*, cum *Geoponica* quæ habemus, *Constantini Porphyrogeniti* tempore, hoc est centum amplius post *Photium* annis collecta esse constet. Superest *Cassianus Bassus* Scholasticus, à quo *γεωπονικὰς* hasce *ἐκλογὰς* congestas esse multi viri docti sibi persvaserunt, MStorum ut videtur Codicum auctoritate persvasi. Itaq; *Basso* eas tribuunt *Erasmus* adagio *alaude in nido*, *Hadr. Junius* lib. 1. cap. 20. & lib. 6. cap. 1. *Animadversionum* & in adagiis p. 164. & 288. *Nicolaus Rigaltius* ad *Artemidorum* p. 30. & præfat. ad *Demetrii ἱερακοσφίων*, *Barthius* XXI.

Rrr 3

23.

* Varias sententias recensui pridem in *Decade Decadum* edita Lipsiæ A. 1689. 4. capite ultimo sive centesimo. Videnda etiam C. V. *Petri Needham* prolegomena *Geoponicis* præmissa & *Placcii τῶ μακαρίτη* theatrum *Pseudonymorum* n. 716.

23. Adversar. Tho. Gatakerus p. 33. Adversar. & ad Antoninum pag. 86. Bodæus à Stapel notis ad Theophrastum de plantis passim, quo in opere non pauca Geoponicon loca erudite illustrat, & Salmasius qui novam illorum editionem ex Codicibus Palatinis adornare voluit, libro de annis climactericis p. 839. & præm. ad Solin. & p. 1269. & ad Theocriti syringem p. 214. & ad jus Atticum p. 370. atq; alibi in suis scriptis. Pridem etiam in Bibliothecæ Gesnerianæ continuatione scripsit Simlerus, *Cassiani Bassiani* (leg. *Bassi*) *librum vetustissimum MS. dici apud Monachum quendam in Italia latitare, putariq; eundem esse qui nunc Constantini Caesaris nomine de agricultura circumfertur.* His adde quod V. C. Petrus Needhamus testatur in Codice MS. Barocciano Geoponicon libro 2. præfigi hunc titulum: *ἐκ τῶν πρὸ Γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσε χαλαστικῆ βιβλίου δεύτεροι πρὸς τὴν παιδείαν.* Marquardus quoq; Gudius qui editionem Basileensem cum tribus Codicibus Bibliothecæ Palatinæ collatum nactus fuit (è quo Geoponica post scriptores latinos de re rustica à se editos, emendatius vulgare constituerat Commelinus) & postea eandem A. 1669. contulit cum MS. Chartaceo in 4. Bibliothecæ Gottorpiensis Ducis Serenissimi Holsatiæ, titulum operis ita concipit: *Γεωπονικά ἐκ τῶν πρὸ γεωργίας ἐκλογῶν Κασσιανῆ Βάσσε χαλαστικῆ.* Sed ex hoc ipso titulo suspicari potius licet Bassum hunc non ipsum esse Geoponicon auctorem, sed ipsum etiam referendum inter eos, è quibus Geoponica qualia hodie exstant aliquis post eum Constantini Porphyrogeniti tempore collegerit. Nam quod ajunt hunc esse illum Bassum ad quem scripsit Hierocles Hippiater, ut non pugnem verum esse, contra illorum sententiam militat Hierocles enim iste, ut supra notavi, Ethnicus scriptor & Porphyrogeniti ævo superior fuit, neque ipse Hippiatrica collegit. Deinde Cassianus si esset Geoponicorum qualia hodie habemus auctor & collector, atque se ipse de nomine allegasset, certe allegasset frequentius quam bis, siquidem de eodem argumento scripsisse se voluisset ostendere, & majoris momenti observationes è libro suo produxisset. Itaque suffragari non dubito Maussaco qui A. 1615. ad Plutarchum de fluminibus p. 194. *Nec adhuc constitutum est, inquit, quis Geoponicorum verus auctor. Nam de Cassiano Basso quod dicunt, non est verum, licet Hierocles Medicus veterinarius ad eum scripserit. Multo minus quæ de Vindanionio Anatio Berytio &c. Minus etiam verisimilis eorum sententia, qui Florentino hos libros institutionum Agriculturæ tribuunt, est enim Florentinus*
inter

inter eos è qvo Vindanionium sua collegisse Photius scribit, atq; idem ni fallor, qvi in Hippiatricis decurtato nomine Φλωρεντίνος appellatur. Neque ita intelligendus vir præstantissimus Franciscus Redi in libro de generatione insectorum p. 74. *Sed Juba Libya Rex apud Florentinum libro decimo quinto Institutionum Agricultura, attributarum Constantino Pogonato Imperatori*, ac si Florentinum is librorum horumce auctorem habuisset, sed allegat tantum Florentini locum libro XV. Geoponicon capiti 2. insertum, in qvo Juba citatur. Primoqve loco ponitur hic Florentinus inter eos, è qvibus etiam Geoponica quæ habemus collecta traduntur in argumento libri 1. qvod in MS. Gottorpiensi inscribitur: ὁπὶ γραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν περὶ γεωργίας συγγραψάντων. Sunt autem nomina hæc: σιβαίλεκτος ὁ ἐν τῶν Φλωρεντίνος καὶ Οὐινδανίωνος, καὶ Ταραντίνος, καὶ Ἀνατολίου, καὶ Βηρυτίου, καὶ Διοφάνους, καὶ Λεοντίου, καὶ Δημοκρίτου καὶ Ἀφρικανῶν ὁ ὁδοῶν, καὶ Παιφίλου καὶ Ἀπυλίου, καὶ Βάρωνος καὶ Ζωροάστρου, καὶ Φρόντωνος, καὶ Παξάμου, καὶ Δαμηνόροντος * καὶ Διδύμου καὶ Σωτίωνος καὶ Κοπυλίου. Ne objectet quis Cassiani Bassi nomen in his non fore omis- sum nisi ipse Cassianus collectionis hujus esset auctor, nam ex indice scriptorum infra subjiciendo apparebit longe plures scriptores esse in hoc proœmio non nominatos, ex qvo plurima tamen Geoponicis inserta sunt. Viderit porro Colomesius, qvi in Gallia Orientali pag. 194. pollicitus est se de Geoponicis plura dicturum fuisse in Critico Gentili. Certe auctor collectionis hujus gentilis non fuit sed Christianus, ut jampridem in Decade Decadum Lipsiæ sub Jo. Alberti Fabri nomine edita ** annotavi. Quamquam vero

* Ita hoc nomen scribitur in quatuor Codd. MSS. non Δαμηνόροντος.

** Verba pace Lectoris adscribere liceat: *Alia de auctore Geoponicon quæ certo affirmare possim non habeo, quam Christianum fuisse, ut constat ex præfatione. Ne aliam memorem ex his libri 1. verbis: Atque hoc experientiâ quidam affirmant, qvod à septima Martii ad quartam decimam tempestas rigidior fere fieri consueverit, nam his diebus innumeri Martyres paganis traditi cum beluis decertarunt. Deinde CPoli scripsisse, quod probari potest ex lib. 1. cap. 11. ubi recenset quamnam astra singulis mensibus cum sole occidunt. Item ex libro XII. ubi quid quovis mense in climata CPolitano ferendum vel plantandum sit, docet. Antiochia aliquando fuisse, ibique Camelopardalin ex India allatam vidisse se testatur XVI. 22. Libro autem XV. non solis, inquit, rustica rei studiosis utilia colligere allaboravi, sed Philologis quoque librum meum accommodare volui. Imprimis hoc fecisse videtur libro XII in quo varias Mythologias recansuit. Hoc etiam monendum est, quod vulgo fere negligi video, quædam nomina scriptorum capitulis inscripta merito suspecta. Non suo loco posita videro, & collectorem aliorum senten-*

vero Christianus fuit, tamen etiam τερατων qvædam † inserere non neglexit, qvæ in Vindanionio jam olim reprehendit Photius, inseruit tamen ita, ut non probaret, verum disertis verbis †† rejiceret. Inter scriptores nusquam meminit *Heronis* de quo Gyraldus in Pythagoricorum Symbolorum interpretatione T. 2. Opp. pag. 650. *Quod de faba Simeon, idem & Plinius in naturali Historia & Suidas afferunt & Heron in secundo rei rustica libro, ex Geoponicis Didymi ut videtur. Adjungit idem Heron, quod in earum flore auspiciis quoddam lugubre invenitur. Hunc Heronem secutus est Constantinus Imperator, seu quisque ille fuit qui totidem quot Heron libris, hoc est XX, de tota rei rustica scripsit, qui & illud quoque prodidit, Amphiaræum primum à fabis abstinuisse, ob vaticinia & somnia. Ejusdem Heronis meminit Gvil, Philander ad Vitruvii II. 9. Constantinus Imp. qui ex utriusque lingue auctoribus γεωπονικὸν i. e. de rei rustica Græce libris XX. scripsit, & Heron qui ante illum totidem. Clarius etiam idem Gyraldus de re nautica cap. 4. T. 2. pag. 650. Heron Græcus scriptor diligens, ut qui ex utriusque lingue auctoribus libros viginti de rei rustica scripsit,*

titas sui plerumque non auctorum quos sequitur verbis exprimere, uti id multis argumentis confirmare possem, nisi minus necessarium existimarem. Libri III. capite 13. quod à Paxamo desumptum esse traditur, hæc de re, inquit, in alio meo Georgico opere libro tertio capite 27. plenius adum reperiis, quæ verba non Paxami sed collectoris esse putaverim. Libri XX. capite 6. pleniorum de omnium piscium generibus tractationem in aliud tempus rejicit.

† Tale est quod VIII. 31. scribit Homeri Iliad. 8. versum 170 ad primum haustum recitatum non sinere ut aliquis inebrietur. Et X. 87. ait versum Iliad. 4. 397. arboribus adscriptum impedire ne fructus decidant. Lib. XIV. cap. 5. serpentes columbarium deserturos esse si quatuor ejus angulis inscribas nomen Ἀδάμ qvæ primæ literæ sunt vocum ἀνατολῆς, δύσις, ἀκτὺς, μεσημβρία, qvæ orientem, occidentem, septentrionem & meridiem denotant. Libro XX. c. 18. ut pisces innumeri confluant, inscribenda ostrea nomina Ἰάω, Σαβαῶθ, & ostream esse abjiciendam in mare vel fluvium. Lib. VII. cap. 14. efficacissimum adversus vini corruptionem remedium esse, si dolio θεῖον ista γραμμᾶτα inscribant ex Psal. XXXIV. 8. *Gustate & videte quoniam sicut Dominus.* Vel si verba eadem pomo insculpantur, pomumque in ignem abjiciatur. Lib. X. cap. 38. fructus integros in arboribus conservari si adscribantur versa Psalmi I. *Erigitur tanquam lignum quod plantatum est secus decursum aquarum, quod fructum suum dabit in tempore suo, & folium ejus non defluet.*

†† Lib. XII. cap. 5. cum ex nescio quo scriptore retulisset mures ex agro fugari, si charta ante solis ortum injiciatur adscriptis verbis: ἐξορκίζω τὰς μῦς τὰς ἐν ταύτῃ &c. hæc, inquit auctor, adscripsi ne quid reliquissim viderer. Non probante autem hac omnia μὴ γένηται. Et omnibus auctor sum, ne ad ridicula ejusmodi animi intendamus.

Et quem est imitatus ut puto Constantinus ille Imperator, qui locupletius rem rusticam totidem libris Et totidem pleraque verbis, iisdem ferme ex auctoribus complexus est. Et dialogo V. de Historia Poëtarum p. 283. Videndum Et sane considerandum an hujus Constantini Imp. (Leonis fil.) libri viginti sint de tota re rustica, qui hodie leguntur, ex diversis ac variis scriptoribus concinnati: cujus argumenti Et ordinis, viginti alii leguntur sub Heronis Philosophi nomine. Illius ni fallor qui Heraclio imperante vixit, & de cujus aliis scriptis dixi lib. III. cap. 24. §. 6.

Geoponicorum editiones.

Græca unica exstat Jo. Alexandri Brassicani studio in lucem edita una cum Aristotelis libris duobus de plantis, & Sim. Grynæi præfatione, Basil. apud Robertum Winter 1539. 8. Codex MS. è quo editio hæc curata fuit, à Brassicano deinde pervenit ad Jo. Oporinum, inde ad Jo. Sambucum ac denique illatus est Bibliothecæ Cæsareæ, ut testatur Lambecius II. pag. 539. seq. & VI. pag. 163 seq.

Latine vertit Janus Cornarius ex uno Codice omni inscriptione carente, quem Matthæus ei Aurogallus Boëmus suppeditaverat. Prodiit hæc versio uno ante Græcam editionem Basil. anno, ex officina Frobeniana 1538. 8. & recusa est Venetiis eodem anno, & Lugd. 1541. 8. Posteriores libros octo, qui pecorum curam tangunt, post Cornarium & longe majori (ut ait Vossius *) cura quam ille transtulit Andreas à Lucuna Secobiensis, additis etiam castigationibus in interpretationem octo illorum librorum Cornarianam, Colon. 1543. 8. Plura tamen etiam Lacunam præterisse vel perperam accepta ab eo esse, notavit Clariss. Needhamus. Latini Latini quædam ad editionem Lugdunensem observationes occurrunt in ejus Bibliotheca profana pag. 28. seq. Etiam à Jo. Ruellio translato fuisse Constantini de agricultura libros leges in elogiis Sammarthani, sed editam illius interpretationem non puto, quemadmodum nec Burgundionis, à quo chedia aliquot Geoponicon latine versas scribit Laurentius Pignorius in symbolis Epistolicis p. 159.

Germanice Geoponica interpretatus est Michaël Herrius, recognovit Lud. Rabus Memmingensis A. 1551. mihi in manibus est editio tertia Argentorat. 1566. 8. das Weltbau oder das Buch von der Weltarbeit &c.

SSS

Ita.

Libri 5ti Pars Altera.

* Vossius libro de Philosophia p. 13.

Italicè, Petrus Laurus, Mutinensis, Venet. 1542.

Gallicè, Antonius Petrus, Narbonensis, Pictav. 1545. Lugd. 1557.

Denique lucem vidit insignis & singulari studio adornata editio *Græcolatina* V. C. Petri Needhami, * Cantabrig. 1704. 8. Is enim hortante illustri Jo. Moro, Norvicensi tunc temporis, hodie Eliensi Episcopo, cui opus etiam est inscriptum, Græca ad quinque MSS. Codices integros & duos mutilos contulit suppeditatos ipsi ex Bibliothecis Bodlejana & Cottoniana, adhibuitque quæ in variis Codicibus suis notaverant Isaacus Casaubonus, Saracenus Jani Antonii Saraceni frater, Janus Gruterus & Tho. Gale. Latinam vero Cornarii versionem variis in locis recognovit atque interpolavit, notasque & castigationes atque scriptorum rerumque indices locupletissimos addidit. Testatur etiam se habuisse varias Lectiones è duobus Codicibus Palatinis, longe plures tamen & passim non contemnendas adhuc desiderari observo, qui cujus supra jam memini nactus sum è libris Gudianis editionem Græcam Geoponicon collatam cum MSS. tribus Palatinis & quarto Gottorpiensi. Atque Marquardum Gudium quoque novam hujus operis editionem molitum colligas ex Epistolis ejus pag. 195. ubi notæ Gudii in Geoponicos memorantur. Quemadmodum de Salmasio Maussacus ad Plutarchum de fluminibus pag. 195. *Legitimum illius collectionis Geoponica parentem nemo mortalium qui hodie vivunt patefacere potest, nisi unus ille Claudius Salmasius, quem opus istud longe melius & auctius dare posse tam constat nobis quam omnibus Remp. literariam ei multum debere.* Sed jam indicem scriptorum è quibus collecta Geoponica sunt, Needhami industriam securi subjiciamus. Nam alios veteres deperditos de re rustica scriptores recenset Fulvius Ursinus in Virgilio cum scriptoribus Græcis collato pag. 82. seq. cujus locum integrum exhibui in supplemento Bibliothecæ latinæ, ubi de Maronis Georgicis sermo mihi fuit.

INDEX *Scriptorum quorum excerpta leguntur, aut qui laudantur in Geoponicis.*

depromptus ex editione Cantabrigiensi.

A *Africanus* lib. II. Cap. 18, 28. IV. 2. V. 24, 30, 48, 49. VII. 9, 14, 29, 30, 31. IX. 8, 14. X. 9, 16, 30, 31, 32, 36, 42, 53, 55, 56, 59, 66, 82. XII. 11, 38. XIII. 3, 13, 18. XIV. 10, 15. XVII. 6, 11. XVIII. 4, 5, 12. Laudatur V. 45. *Anato-*

* Confer Acta Erud. 1705. pag. 183. seq. Ephemerides eruditor. Paris. 1706. p. 838.

Anatolius Lib. II. Cap. 10. V. 10, 18, 25, 26. VI. 3, 4, 13. VII. 28. X. 8, 18, 72, 85. XI. 20. XII. 7, 36. XIII. 17. XIV. 21. XVIII. 17. Laudatur XIII. 4, bis; 12.

Apfyrtus Lib. XVI. Cap. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 19, 21.

Apuleius Lib. II. 8. VI. 11. VII. 26. VIII. 38, 39. IX. 19. X. 21. XII. 8. XIII. 5. Laudatur I. 5. II. 18, 39. V. 33. bis. XIII. 8. 9. Ἀπὺλῳ ὁ Περμαίνος I. 14.

Aratus Lib. I. Cap. 2, 3, 4.

Aristoteles Lib. XIV. Cap. 26. Laudatur III. 3. XIII. 16. XV. 1. 9.

Asclepius Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Berytus Lib. II. Cap. 9. IV. 11, 33. VII. 33. VIII. 23. X. 19, 38, 69, 70. XII. 37. XIII. 12. XIV. 13, 20. XVIII. 18, 19, 20.

Cassianus Bassus Lib. V. Cap. 6, 36.

Damogeron Lib. II. Cap. 30, 31. V. 21, 22, 37. VII. 13. 24. IX. 18, 26. X. 12, 63, 64, 65. XIII. 12, 35. Laudatur XI. 30.

Democritus Lib. II. Cap. 41. IV. 7, 10. V. 4, 5, 35, 43, 50. VI. 19. VII. 4, 8, 27, 32. VIII. 31, 41. IX. 12, 25. X. 5, 14, 15, 25, 27, 28, 35, 47, 48, 51, 60, 61, 67, 73, 74, 79, 80, 89. XII. 6. XIII. 1, 11. XIV. 5, 8. XV. 9. XVII. 4, 9. XVIII. 6. XIX. 4, 8. XX. 4. Laudatur I. 5, 12, saepius. II. 14, 12. V. 2, 45. X. 29. XI. 5, 13, 16, 18. XIII. 8, 9, 14. XIV. 9. XV. 2, 7. XVII. 14. XX. 6. Δημόκριτῳ ὁ Φυσικός XIX. 7.

Didymus Lib. I. Cap. 5. II. 3, 14, 17, 26, 33, 34, 35, 48. IV. 3, 13, 14, 15. V. 3, 14, 27. VI. 5, 6, 10, 18. VII. 18. 19. VIII. 22. IX. 5, 6, 7, 15, 31, 32, 33. X. 3, 6, 17, 26, 33, 45, 46, 68, 71, 77. XI. 5, 18, 25. XII. 3, 4, 14, 18, 28. XIII. 2, 14. XIV. 2, 3, 9, 18, 23, 24. XV. 3, 4, 5. XVI. 22. XVII. 3, 20. XVIII. 3, 7, 8, 15, 16. XIX. 7, 9. XX. 3. Laudatur XIII. 4. Ἐν τοῖς Γεωργικοῖς. X. 11, 20, 37. bis; 43, 76, 84, 87, 90. XVI. 22.

Dionysius Lib. I. Cap. 11.

Diophanes Lib. I. Cap. 6, 9. II. 7, 11. V. 7, 31, 44, 45. VI. 12. VII. 3, 17. IX. 20. X. 11, 20, 23, 76. XII. 9. XIII. 9. XV. 7. XVIII. 14. Laudatur VI. 15. X. 29. XI. 3, 26.

Florentinus Lib. I. Cap. 1. II. 22, 25, 32, 36, 37, 38, 39, 44, 45, 46, 47. IV. 1, 8, 12. V. 1, 2, 9, 12, 13, 15, 17, 51, 52. VI. 1, 2, 7, 8, 14, 15, 16. VII. 7, 37. VIII. 23. IX. 2, 3, 4, 16, 28, 29, 30. X. 1, 2, 7, 13, 29, 37, 41, 42, 57, 58, 75, 90. XI. 7, 8, 9, 26. XII. 2, 13, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27. XIII. 8. XIV. 1, 7, 16. XV. 2. XVII. 1, 2, 23. XVIII. 1, 2, 9, 10. XIX. 6. XX. 1. Laudatur II. 33, 34. V. 14. X. 51, 52, 66, 76. XI. 18, 20. XIII. 9, 14. 'Εν τοῖς Γεωργικοῖς IX. 14. X. 4.

Fronto Lib. VII. 12, 22. XII. 10. XIX. 2.

Hesiodus Laudatur Lib. VII. Cap. 6.

Herocles Lib. XVI. Cap. 9, 10, 11.

Hippocrates Lib. XVI. Cap. 20.

Homerus Laudatur Lib. VIII. Cap. 31. X. 87. XI. 13.

Juba Laudatur Lib. XV. Cap. 2.

Leontinus vel *Leontius* Lib. II. Cap. 13, 24. V. 47. VII. 34. VIII. 32. IX. 11. X. 4, 50, 52, 78. XI. 21. XII. 33. XIV. 11, 12, 25. XV. 8. XVIII. 13.

Manerbo Laudatur Lib. XX. Cap. 6.

Nestor Laudatur ἐν τῷ Ἀλεξικλήπῳ Lib. XII. Cap. 16, 17. 'Εν τῇ Πανακίᾳ XV. 1, bis.

Oppianus Lib. XX. Cap. 2. Laudatur Lib. XX. Cap. 10.

Orpheus Laudatur Lib. II. Cap. 35.

Pamphilus Lib. II. Cap. 20. V. 23. VII. 20. X. 39, 40, 86. XIII. 15. XIV. 14. Laudatur ἐν τῷ περὶ φυσικῶν Lib. XV. Cap. 1.

Paxamus Lib. II. Cap. 4, 43. IV. 9. V. 29. VII. 10, 23. IX. 17. X. 34, 54, 62, 84. XII. 17, 32, 40. XIII. 4, 7, 10, 17. XV. 6, 10. XVII. 13, 14. XVIII. 21. Laudatur X. 12. XX. 6.

Pelagonius Lib. XVI. Cap. 2, 17, 18.

Philostatus Citatur ἐν τῷ Ἰσοκλῆ Lib. I. Cap. 14.

Plato Laudatur ἐν τῇ πολιτείᾳ Lib. XV. Cap. 1. XVI. 1.

Plutarchus Laudatur Lib. XIII. Cap. 9. 'Εν τῷ β'. Συμποσιακῶν. XV. 1.

Ptolemaeus Lib. I. Cap. 13.

Pythagoras Lib. VIII. Cap. 42. Laudatur II. 35. Pythagorei XII. 13.

Quintilii & *Quintilius* Lib. I. Cap. 9. II. 21, 40. III. 1. V. 8. VII. 1, 2. IX. 10. X. 22, 88. XI. 3. XII. 19. XIV. 6, 22. XVII. 5, XVIII. 11. Laudatur V. 14. X. 2, XI. 3.

- Sotion* Lib. II. Cap. 19, 29, 42. V. 16, 19, 20, 28, 38, 39, 40. VI. 17. VII. 15, 25, 35. VIII. 35, 36, 37. IX. 9, 27. X. 10, 87. XI. 28. XII. 15, 29. XIII. 6. XVII. 7, 8, 12. Laudatur I. 13. V. 9, 10. VII. 6.
- Tarentinus* (Heraclides) Lib. II. Cap. 12, 27. IV. 4, 5, 6. VII. 16. IX. 21, 22, 23, 24. X. 24. XI. 23. XII. 41. XX. 6, 7. Laudatur V. 11. XIII. 4, 8, 9.
- Theomnestus* Lib. XVI. Cap. 12, 13, 14, 15, 16. XIX. 3.
- Theophrastus* Laudatur III. 3, 4. XV. 1.
- Varro* Lib. II. Cap. 2, 23, 49. III. 1. V. 41, 42. VI. 9. VII. 21. VIII. 33, 34. IX. 13. X. 81. XII. 16, 39. XIV. 19. XVII. 10. XIX. 1. Laudatur I. 1. V. 17. XV. 2.
- Vindanionius* Lib. II. Cap. 16. V. 34. VII. 36. X. 43, 44. XII. 5.
- Virgilius* Laudatur Lib. II. Cap. 18.
- Xenophon* Lib. XIX. Cap. 5.
- Zoroastres* Lib. I. Cap. 10, 12. II. 15. V. 46. VII. 5, 6, 11. X. 83. XIII. 16. XV. 1. Laudatur XI. 18. XIII. 9.

13. Constantini Porphyrogeniti jussu etiam atque auspiciis Martyria & *vitas Sanctorum* * non Orientalium tantum ut visum Joanni Molano, sed quorumvis quas nancisci potuit conscripsit SIMEON Magister & Logotheta, cognomento METAPHRASTES, ** ita enim appellatus est, quod plerasque vitas non suo ipse ingenio composuit condiditque, sed ab antiquioribus scriptas *μετ' ἄλλων* & paullo alio habitu induit, † omittendo alia in illis, alia addendo vel mutando atque interpolando. Vitas plerasque recensent Allatius libro de Simeonum scriptis pag. 124. seq. Hanckius parte 1. de scriptoribus Byz. cap. 24. p. 436. seq. & Caveus ad A. C. 901. sed ita ut difficillime possint evolvi, nam Allatius initia vitarum ordine Alphabetico digessit, Hanckius vitas recensuit sub titulis populorum qui sanctos

SSS 3

ctos

* Conferatur Metaphrastes in vita Theodistæ apud Surium ad 10. Nov. Mich. Psellus Encomio Metaphrastæ pag. 233. Caveus ad A. C. 901. Antonius Pagi T. 3. Criticæ Boronianæ ad A. 902 & præcipue 913.

** Adis quæ Psellus pag. 227. seq. Allatius lib. de Simeonum scriptis pag. 73. seq. nec non libro de Nilis pag. 29. seq. edit. à me curatæ, & de Psellis §. 16. seq. Martinus Hanckius parte 1. de scriptoribus Hist. Byz. cap. 24. Jo. Bollandus præf. ad Acta Sanctor. T. 1. Januar. pag. 16. seq.

† Vide Cotelæxii monumenta Ecclesiæ Græcæ T. 3. pag. 574. & Bernardi de Montfaucon Palæographiam Græcam p. 269, 273, 275.

ctos quoque quorum sunt vitæ, sibi vindicant: Caveus ordinem, secutus est Allatii, quanquam initia ipsa vitarum adscribere superfedid. En igitur vitas quas Simeonis ex styli ratione vel aliis argumentis genuinas Allatius censer, descriptas secundum nomina Sanctorum ordine recensita Alphabetico. Addidi etiam alias quas certis auctoribus Allatius tribuit, itemque illas quas cum certo auctori non audeat assignare, Simeonis Metaphrastæ tamen non esse putat esse exploratum, denique illas quas ipse in Actis Sanctorum vel alibi, Allatio præteritis observavi.

Vitæ, Martyria & Encomia Sanctorum
Græce scripta.

Addita Græca verba, quibus singula incipiunt, & bis quas genuinas Simeonis Metaphrastæ esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

* **A**bdia Prophetæ. Ἰσχυμαῖοι πρόγονοι ἔχοντες τὸν ἥσαν.
Abercii Episcopi Hierapolitani. Μάρκος Αἰτανίης καὶ Λυκίου Πρεβτε.
Latine apud Surium 22. Octobr.

* Abibi. Vide infra in Guria.

* Abramii. ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίβλ. Latine apud Surium 16. Mart.
Ejusdem elogium auctore Ephraim Syro. Ἀδελφοί μου, βέλτομαι. pag. 220.
edit. Oxon.

Acacii Centurionis. τρίτον τὸτο τὸ μισοκάλη. Græce è MS. Vaticano
in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293.

Acepsimæ Episcopi, Joannis Presbyteri & Aithalæ Diaconi. ἐν
τῷ τριακωτῷ εβδόμῳ ἔτι ἔδιωγμῷ. Auctor incertus.

* Acepsimæ, Josephi & Aithalæ. Ἐλίτῃα κατὰ Χριστιανῶν Σαβώρη.
ὁ Περσῶν βασιλεὺς. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto in-
terprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 20. April.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. καὶ οὗ καίρις ἐκείνης βα-
σιλεύουσιν καὶ συγχώρησιν ἔχουσιν, Σαβαρία τινὸς τῶν Περσῶν.
Auctor Martyrio illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Alla-
tium de Simeonibus p. 98.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Ἐν καὶ
πρώτοι Πέρσαι χρεῖσιν ἐκ παρθένων γινόμενοι προσκύνησαν. Latine
apud Surium 11. Nov.

Æcatharina. Vide in Catharina.

* Agapes. Vide infra in Pisteos.

* Aga-

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. βασιλεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῷ καιρῷ Δεκίμ. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxtovii cum Godfr. Henschenii notis in Actis Sanctor. T. 1. Februarii.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ἡ τὴν σπουδαίαν μόνον ἀρετὴν. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumq; S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam. T. VI p. 126. sq.

Agathopodis. Infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γινόμενα διωγμῶ. Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 3. Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381.

Alexandri Byzantini Episcopi. Vide infra in Metrophane.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν καιρῶν Μαρτυριῶν. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctor. 3. Maji in appenpice pag. 15. & Latine p. 194. Auctor incertus.

* Alexii. Ἐδὲν μὲν, ὡς ἱερωτάτη καὶ θεοσώμενη αἰθρῶν. Auctor incertus.

Alphii, Philadelphi & Qvirini. Ἡ μὲν ἡ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προαιώνιως. Græcè in Actis Sanctor. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ σὺν μαρτύρων ἀθλοὶ.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντινιανὸς μὲν πρὶν τελευταίαν ἰοβιμῶν.

Amphilochii. Ἐν πᾶσι ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύουσιν. ἡ ἐνσιβιστὴ καὶ μεγάλη θεοδοσία. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis. καὶ τί ἡ καλὴ ἔσται τις.

Aliud: ἡ τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι Ἀμφιλόχιος. Auctor incertus. Hanc Græcè & Latine dedit sub Metaphrastæ nomine Combefisius in Amphilochio suo p. 228.

Ananias Apostoli & Martyris. Ἀντίθελος μὲν πρὶν ἀνάληψιν ἡ κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸς τὸν ἰδὸν Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ Βαρσαφθαῆς ἔχοντα πρὶν ἡμέματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. * De

* De eodem Anania. Ληκιανῶ & δυοσεβῆς κατὰ τὴν εἰσὸς μίση.
Latine apud Surium ad 1. Octobr.

* Anastasiæ. Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Latine apud Surium 6.
Decemb.

Aliud : Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce
& Latine in auctario noviss. Combesiano T. 1. pag. 462.

Aliud : κατὰ τῆς καιρῆς Διοκλητιανῶ. Auctor incertus.

* Anastasiæ Romanæ. Διτῆς ἡμῶν Ἀναστασίας. Latine apud Surium
28. Octobr.

* Anastasii Persæ. Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ & Περσῶν βασιλείᾳ ἐλύσης.
Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud : Θαυμάτων διήγησιν προβάλλειν σήμερον. Memoratur hæc
narratio de Anastasii miraculis in Synodo VII. notante
Allatio.

Anchæ. Vide infra in Eleutherio.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. Ο Θεὸς ὁ αἰάνει· ὁ μέγας καὶ θαυ-
μασις. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) ἄρτι & παῖδες Ζαχαρίας.

Aliud : ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεχράψαντο βίης. Vita S. Andreæ Aposto-
li, auctore Epiphanio Monacho & presbytero.

Ζωγράφοι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpi-
scopus Corcyrensis.

Ἰσχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς αἰείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ
Cpol.

Σάλπιγξ ἡμᾶς ὁποσολικῇ πρὸς πανήγυριν ἡθροιστ. Hesychii
Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 209.

ἅπερ ὁφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti.

Πᾶσι μὲν τοῖς & θεῶν λόγων φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Græ-
ce & Lat. in auctario novissimo Combesii p. 335.

* Andreæ Cretensis. Πολλὴ κατὰ τῶν & Χριστῶν μαρτύρων. Latine apud
Surium 17. Octob.

Andreæ σαλῆ. Βίον τινὲς ἐναρέτους ἀνδρῶν. Auctor Nicephorus Cpol.
Exstat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sancto-
rum T. 6. Maji.

Andronici: Vide infra in Probo.

Anem-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757.
seq. Vide etiam Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelorum Congregationem. καὶ τὸτο τῆς ἀκρας ἀγαθότητος
γνώρισμα. Joannis Euchaïtensium Episcopi.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρέςτερον. Georgii
Nicomediensis.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τίς οὐκ οἶδε τὸ Νικομήδης. Græce
T. 3. Act. Sanctior. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Galliar. Et
Latine pag. 483. apud Lipomann, T. 6. ad 3. Sept. & Surium
27. April.

Anthusa. Ἦν τις Ἐπίσκοπος ἅγιος. MS. in Codice noni sæculi. Vide
infra in Athanasio.

Antipa. Διωγμὸς κινήσιντος ὑπὸ Δομετιανῷ. Græce è MS. Vaticano
T. 2. Act. Sanctior. Aprilis pag. 965. & latine p. 4.

Antonii Monachi Vita. ἀρχὴν ἀμύλλας ἀνιστήσας. Auctor S. Atha-
nasia. Vide quæ dixi lib. V. cap. 2. pag. 302. seq.

Antonii Cauleæ Patriarchæ CPol. Εἰ δὲ καὶ θρησκ. φύσιν ὁ χρόνιος.
Auctor Niceph. Gregoras.

Anyssiæ Thessalonicensis. Οὐδὲν δρετῆς πμωότερον. Philothei Patriar-
chæ CPol.

* Aphthonii. supra in Acyndino.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν πρὸς τῶν Ἀποσ. Maximi Planudæ.

Τί καλὴ Ἐκκλησίαις ἡ πίστις. Nicetæ Rhetoris.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphla-
goniæ.

Aquilinæ. Τῆς ὁ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἑρανόθεν. Auctor incertus, La-
tine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS.
Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctior. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte.

In Archangelos & Angelos. πῶς μὲν λόγον ἢ προθυμία κινεῖ. Mich.
Syncelli.

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὴς μὲν καὶ πάλιν. Mich.
Pselli.

Ttt

In

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem & Gabrielem. Ἀγγελικῆς
παιηγύριος. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax.
Aliud: τὸ σῶμα μου ηγοῖσα. Michaëlis Monachi.

Ἀρχαγγέλου παηγύριος καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti
Μιχαὴλ ἐπαινῶν τὸν Γαβριὴλ ἐπαινέσομαι. Auctoris incerti.
Ἦδη μοι τὸ πρὸς τὰς ὁρατίας θυγάτης Φίλτρω. Macarii Chry-
socephali.

In Archangelum Michaëlem. Μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων ἀρχιεπίσκοπος.
Chrylippi, presbyteri Hierosol. & Chartophylacis S. Re-
surrectionis.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων κύριος. Pantaleonis Diaconi &
Chartophylacis magnæ Ecclesiæ.

Ὁ τῶν αὐλῶν πνευμάτων κύριος. Ejusdem.

Ὁ χριστῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. ἀρετὴ μὲν
καὶ ἡ τῶν ὁρωμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ
τὸ πρὸς τῶν ἁγίων διεξιῶναι. Latine apud Lipomann, T. 6.
ad 5. Sept.

Ἡ ἀρετὴ τῶν ἱσχυμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramonarii.
Θαυμάσια τὰ ἔργα σου Κύριε. Sifinnii ArchiEp. CPol.

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combesius in Bibl. Concio-
natoria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ
ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meur-
sius in glossario.

Πολλὰ καὶ μεγάλα τῆς ἀσωμάτων. Michaëlis Synadorum
Episcopi.

* Arethæ & sociorum. Ἐτὸ μὲν ἤδη πύμπλον ἐνεσηῖται τῷ εὐσεβεῖ Ἰωάννῃ.
Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto: Ἐως πύμπλου τῆς βασιλείας Ἰωάννῃ.

Arsenii Anachoretæ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ὁ Θεὸς ἀγαθός. Auctor
incertus. Julium Metaphrasten in Arsenii vita citat Meursius
a) in glossar. Nescio si ne eadem quam Latine dat Lipo-
mannus T. 6. ad 8. Maj. Incipit: *Non solum res gesta virorum*
bonorum.

* Ar-

a) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in πάππας & σπαθάριος.

* Artemii. Μετὰ τὴν ἑκταὴν καὶ Σωτῆρος ἡμῶν εἰς ὕψος ἀνάληψιν.
Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ ἑκατὸν καὶ ἐξήκοντα μάρτυρες. Αὐ-
κτορ Joannes Monachus, ἐ Philostorgio & aliis.

* Athanasii Alex. πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων. Græce & Lat. ad calcem Ope-
rum Athanasii. Latine apud Surium 2. Maj.

Aliud incerto auctore: ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. ibid.

Plura in Athanasium Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriz T. VI.
p. 500 - 530.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat. de consensu pag. 759. & ad
Acropolita p. 231.

Athanasii qvi S. Anthusam baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἐν
τῇς ἡμέραις ἐκείναις. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in
codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogerus. Tempore Diocletiani Imp. Latine in T. VI. Lipomanni
ad 17. Jul.

Avtonomi. τῆς ἰσῆς ἀποπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas re-
censetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipo-
manno latine edita T. 6. ad 12. Sept. Sed multo antiquioris
esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. Δέχη μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἑταλαιῶ πώματ. Αὐ-
κτορ Mich. Psellus. Vide & infra, in Eustratio.

* Babylæ Episcopi Antiocheni. Νυμεριανὸς τὰ ῥωμαίων σκηπτεῖς. Lati-
ne apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

* Bacchi. infra, Sergii.

Bademi Archimandritæ in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πε-
λειώσεως τῶν πασάρχοιτα. Græcè ἐ MS. Bibl. Cryptæ ferratz in
Actis Sanctor. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. La-
tine apud Surium 4. Dec.

Επειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πανσεβάσμι μνήμη. Auctor
Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σημερον ἐπίση πανήγυρις. Auctor Arse-
nius Corcyrensis.

Ἐστὶ μὲν πῆς οὗκ ἀξίοις ὁπισθαλίας. Auctor Georgius
Grammaticus.

κατὰ τοῦ καιρὸς ἐκείνης βασιλεύοντος Μαξιμιανῶ. Auct̃or incertus.

Ἐπὶ κεῖται μὲν ὁμολογούμεως. Auct̃or Joannes Damascenus Presbyter.

Confer qvæ in S. Barbaram exhibet Combesius T. VI. Bibl. Concionatoria p. 71. seq.

Baripsabæ, qvem ajunt sangvinem è latere Christi effusum cucurbita exceperisse. Πᾶσι δόσις ἀραθῇ καὶ πᾶν δώρημα. Auct̃or incertus.

Barnabæ Apostoli. Μερίστη λόγων ἐπὶ τῆσιν περὶ τῆσιν. Auct̃or Alexander Monachus. Confer Combesii Bibliothecam Concionariam T. VII. pag. 1. seq. Papébrochium T. 2. Act. Sanct̃or. ad XI. Junii, & qvæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi de aliis Barnabæ Actis Apocryphis à Johanne Marco ut ajunt scriptis & à Beda latine versis.

Bartholomæi Apostoli. Θερμὸς ὁ πῖθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῆς. Nicetæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combesius in Auct̃ario noviss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator T. 7. pag. 749. seq.

Ὁ πῖν παρόντα συγκεκριτηκῶς σίλλογον. Josephi (Bryennii.) εἰς θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τῇς ἀγίαις αὐτῶ, de translatione reliquiarum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auct̃ore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combesio, in Auct̃ario laudato pag. 399.

* Basilei Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάξαι κύριον.

* Basilei Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ Πύργον κράτος λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanct̃or. T. 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri. Ἡ ἐστὶν ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντα ἄνθρωπον πρὸς τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auct̃or incertus. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanct̃or. ad 22. Martii, & Latine p. 380.

In Basilium Cæsareensem. Ἀγαπητοὶ, οὐκ ἦν ἀπεικὸς ἐυγνώμοις. Auct̃or S. Amphilocheus, Iconiensis Episcopus. Exstat Græce & Latine in Amphilochio Combesii p. 155-225. Simeonis Metaphra-

taphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosvveidus. Vide & Combesii Bibl. Concionatoriam T. VII. p. 9. seq.

κλίναντί μοι ἐς ἀδελφοί, καὶ διηγέσονται. Ephraemi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vettit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In Basilium, Naz. & Chrysostomum, εἴπερ ἄλλο τι τῆς λόγου θεραπει-
πῆς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ πρὸ γλῶτταν χρυσῆς. Joannis, Metropolitæ Ev-
chaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριώνυμον παροτρύνει κίνησιν. Ejusdem.

Τῆς διδασκαλίας ἡμῶν ἐπαμείνωμεν. Philothei Patriarchæ CPol.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

De miraculo ad Blachernas facto. Οὐ πιστικὸν ἔστι πλὴν ζητήματι.
Michaëlis Pselli, Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Com-
nenæ p. 389.

* Blasii Episcopi. βλάσιος ὁ μάρτυς ἀξιῶν ἔστι πῶς τίλως.

Aliud: βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυρι. Auctor
Theodorus Cizyci Metropolitæ.

* Bonifacii Martyris Romani. καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστῷ μαρτύρων
ἀθλῶν. Latine apud Surium V. Junii. Græce in Appendice
T. 3. Act. Sanctor. ad 14. Maj. pag. 22. & latine pag. 280. cum
notis. Græce & Latine etiam Passio S. Bonifacii edita à Bigotio
ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Latina incipit: *Tempo-
ribus Diocletiani quater.* Græca: ἐν τῇ ἐν τῇ ῥώμῃ γυνὴ μεγάλη
ὀνόματι Ἀγλαίᾳ. Paris. 1680. 4.

Aliud: Φιλάνδρων καὶ ἐλεήμων Θεός. Auctor incertus.

* Callinici. Cum simulacrorum invalesceret insania. Latine apud Lipo-
mannum ad 29. Jul. T. 6.

* Calliceladæ. Logothetam a) in Martyrio τῆς καλλικελάδης lau-
dat Svidas in ἐξαπάτῃ.

Calliopii. Θεοκλεία πρὸς γυνὴ ἐυσέβης. Græcè è MS. Vaticano post
T. 1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660.

* Callistrati & sociorum. Τὴν τῆς Χριστῷ πίμνω ἐσημέραι πλεθύνουσαν.
Latine apud Lipomannum T. 6. ad 27. Sept.

Ttt 3

* Car-

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ πα-
θόντων. Græce in Actis Sanctior. T. 2, Aprilis 13. p. 962. & Lati-
ne, Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13, Octobr. & Surium 13. April. Vide & in-
fra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. βασιλεύοντι τῷ ἀσεβεστάτῃ Μαζεντίῳ. Latine apud Su-
rium ad 25. Nov.

Aliud Martyrium S. Ecatærinæ. ἔτις λέ βασιλεύοντι τῷ ἀσεβεστάτῃ καὶ
πρῶτῳ βασιλεὺς Μαζεντίῳ. Auctor Athanasius παχυρράφῃ,
qui se Catharinæ famulum fuisse profitetur.

Aliud: τῷ πρῶτῳ καὶ ἀσεβεστάτῃ Μαζεντίῳ τυραννῶντι τὴν βασιλείαν.
Auctor incertus.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

• Ceryci & Julittæ Martyrum. ἐπεὶ περὶ τῷ καλῷ ἀνέριματι εἶωθεν. Au-
ctor Theodorus Episcopus.

ὁπποῦτος ἐπὶ συνελθόντων Κυρίῳ Ἰερεῶν. Auctor Nicetas Rhetor.
Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii.

Charissimi & Neophyti filiorum S. Anthusii. Μετὰ πλὴν πλείων τῷ.
Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium
pag. 648.

* Charitinæ ἐκράτει πρὸς τὴν ἀσβεστίας. Latine apud Lipomannum
T. 6. ad Octobr.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp.
Πολλὰ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν καὶ ὡς Θεῷ Φίλων. Latine apud Su-
rium 28, Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chrysanthi & Dariae. τῷ ἱσχυρίῳ τῆς ἀθλήσεως. Auctor coævus.
Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus.

Jo. Chrysostomi Vita. Πάντες οἱ παλαιοὶ ἱστοριογράφοι. Auctor Geor-
gius Archiepiscopus. Alex. Græce & Latine in Chrysostomi
editionibus.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. τῶν 8 Θεῶν δαρη-
μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4.

In Jo. Chrysostomum: ἀγαπητὴ, ἀψευδὴς ὁ Θεός. Theodori Episcopi
Trimithuntis.

ἄρτι

ὁρετὶν ἀνδρὸς ἐπαγνῆν κελευόμενον. Leonis Imp.

ἔδει ὡ Ἰωάννη πύγκρυσσεν τῶν σῶν ἐγκωμίων. Jo. Damasceni.

* Vita & res gestæ Joannis Chrysostomi. καὶ πάντων μὲ τῶν κτ' Θεὸν
πλιτευσάντων ὁ βίβλ. τοῖς εὐσεβέσιν ἀφελιμώτατ'. Latine apud
Surium 27. Jan.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πῶς
ἀν τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μύμων.

Aliud auctore Constantino Porphyrog. τί περνώτερον ἔ' ἰὺν ἱρωμένη
θεάματ' ;

Aliud Auctore incerto : ἤκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum ejusdem. ἤκαται πάντως ἡμῖν, ὡ φιλό-
χριστ' παγκύριε. Cosmæ Vestitoris.

* Claudii. infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. τρεῖς δὲ πύγκρυσσεν κορυφαίαι. Auctor fere
σύγχρονον, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon.

In S. Clementem. Ἀθλητικὰς ἀγῶνας ὡφημεῖν θύλων. Auctor Leo Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξεληνόντ' Φιλίππου ἔ' ἀπιστοῦς τῆς Γαλι-
λαίας. Auctor Ephræmius Cherfonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Ἐυλορητὶς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς αἰγίοις
αὐτοῦ. & aliud : Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς αἰγίοις αὐτοῦ. Auctor idem.

* Clementis Ancyran Martyrium. Μετὰ διακοσιοστὴν καὶ πεντηκοστὴν ἔτος
τῆς ἔ' Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium &
cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. T. 2.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ ὅ τιν τῶ μεγάλῃ μάρτυρ' Κοδράτῃ.
Auctor Nicephorus Gregoras.

In Cæcum à nativitate. Τοῖς Φιλῶσι τὴν Κύριον, ἑορτῆς ἢ λείπει κα-
ρὸς. Leontii Presbyteri CPol.

In S. Cænam Domini. τί περνώτερον ἢ τί ἡδύπερον τοῖς Φιλοθέοις. Theo-
phili ArchiEpiscopi Alex. Confer in sanctam Quineam.

Cononis. Ἐτι κρατήσαντ' τὸ βασιλεῖον Ἀνρηλιανῶ. Græce & Latine
in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.

In Constantinum M. & CCCXVIII. Patres Nicænos. Πείθεσθαι τοῖς
ἡγμεῖνοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς ὁπιτραπίς ὡδραϊστικῆς, ὡ Θεόφιλε,
Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ.

* Cornelii Centurionis. Μετὰ τὴν σωτήριον ὁπὶ γῆς τῶ λόγῳ ὁπιδη-
μίαν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept.

* Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.

Cos-

Cosmæ Melodi. Τιμὰν ἐστὶν ἄξιον οὖν ἐφευρηκότας τὰ κάλλιστα. Auctor incertus.

* Cosmæ & Damiani. ἄρτι τῆς εὐσεβείας.

* Τῇ θαυμαστῇ δυνάδει τῶν σοφῶν ἀναργύρων.

ἀστέρες μὲν αἰδοῦνται τῷ σπείρωματι προσεικνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum.

Μετὰ τὴν κ' στίχα τῷ Διαπότῃ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ὅτι γῆν ἔλαμψιν. Auctor incertus.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου, κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philosophus, servus Jesu Christi.

Πάρεστιν ἡμῖν ἑορτὴ σήμερον ὡς ἀστὲρ ὁ ὅπιτολῃ. Auctor incertus.

Τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ βασιλεύοντι, πᾶσι πλάτῃ καὶ δαμονικῇ λατρεία ἐλύθη. Auctor itidem incertus.

Ἡ σελήνη καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὐτῇ σκητῇ. Auctor incertus.

Τὴν σὺν, ὡς τῶν καλῶν ἐρασσι, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolita Nicomed.

Confer qvæ in hos Sanctos Combesius Bibl. Concionator, T. VIII. pag. 187. seq.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλο μὲν ἄλλο τι τῆς θρυλλομένης διεξίετω κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec.

* Cypriani & Justinæ. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ Ἀντόχου θαυμάζειν παρακαλῶσιν. Latine apud Lipomannum, T. 6. ad 2. Octobr. & Surium 20. Sept.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι πῖς τῷ Χριστῷ μυστηρίοις ἐπὶ κόπῃσι, τοῖς ἐμοῖς δάκρυον ὅπιβλέψασι.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τῆς εὐλογίας σ. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictionis Paris. post Monumenta Cotelarii editis pag. 100 - 127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. Τῷ ἀναχωρητῷ, τῷ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστῳ κυριακῷ. Auctor incertus.

Cyril.

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi. Ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνέμε-
σον πρὸς τὴν διήγησιν ἐσόμενον. Auctor incertus qvi Cretensem sc
innuit.

Cyri & Joannis Martyrum. ἀλλ' οὐ μὲν ἄλλως οὐτ' ἀγίας τιμήτωσαν.
Auctor Sophronius Monachus Sophista Monasterii S. Theodo-
sii in eremo prope Sanctam Civitatem, postea ArchiEpiscopus
Hierosol. Præmittitur *προθεωρία* cujus initium: ὁφθαλμῶν
ἀφρώσεως. Hujus, ut notat Allatius, mentio in septima Synodo,
Actione IV.

Dalmatii Monachi, qvi Theodosio Imperante & Concilii Ephesini
(cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græce è no-
ni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum
latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium
Orientale pag. 697-710. Incipit: Οὐτ' οὐσι Δαλματί.
ἦν ζῶν εὐσεβῶς.

* **Damiani Martyris.** Vide supra, Cosmæ.

* **In Daniele Prophetam & tres pueros.** Ἄρτι Ναβαχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul.

Aliud Ephraimo Syro auctore: Διασκεψώμεθα τὰ κτ' τὴν. Exstat Græce in
edit. Oxoniensi Ephraimi p. 420.

Aliud auctore incerto: Βέλομεν πόιν, ἀγαπητοὶ ὑφ' ἡμῶν ἀγαθῶ.

* **Danielis Stylitæ vita,** ὡς περ ἐπὶ τῶν δριττῶν. Latine apud Surium
ad XI. Decembr.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Dedicationem templi: Ἐγκαινίων πατήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp.
* Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν ὦ λαὸς Θεῷ. Ejusdem.

In Defunctos in Domino. Οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretensis.

τί τῆτε σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ.

Plura Combesius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτæ Martyris. Ὁ π. Μαξιμῖν' ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεο-
σαλονικέων. Auctor incertus.

Δημήτρι' ἡμῖν τῆτε συλλόγῃ. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

Δημήτρι' τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Dometrius Chrysolaras.

U u u

* Ei-

Libri sti Pars Altera.

a) De illo Codice eximio qvi memorias sanctorum & aliarum rerum memorabilium
mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

* ἔιχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκηπτοῦρα Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκύλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

Ἐφη ὁ σωτήρ λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῖς. idem.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδεύεται. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonicae, quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi supra pag. 351.

Ὁ λόγος τῷ μυρερρῷα Δημητρίῳ τὰ θύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἔγωγε πῶς σκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὶς ἔργα καὶ λόγος καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Auctor Jo. hannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου ὁ Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλὰν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἔτος καὶ γυναικὶ διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigottius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi, Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, sub Diocletiano & Maximiano. ὅσον μὲν ἔχει θύματα. Auctor Metaphraсте antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Dionysii Areopagita. Ἡ μὲν περὶ θεοῦ τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Οὐρανίαν ὄντως καὶ θείαν εἶδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lanffelio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ πλὴν μακαρίων καὶ ἐνδοξοτάτων. Methodii, sive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lanffelii versione, ibid. p. 242-252.

* Πάλαμ μὲν ἐν ταῖς πίπαις ἴσω τὰ τῆς πίστεως. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 190 - 200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S: processione Orat. 2. Vide Hanckium, p. 456. descriptores Hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius T. 8. Bibl. Concionatoria pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. *πλὰ τὰ ἑβίς περναί.* MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. *μεγάλη τῶν ἀγίων ἡ δόξα, Σαλονιανέ, Θεοφιλέστατε ἀδελφε.* Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: *Ὁ μακάριος ἔτος Αββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σου Θεῷ ἀσπασίμῳ.*

Dorothei junioris. *Ὁν παλαοῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἴδει κοσμηθῆναι τῷ Πόντῳ.* Auctor Joannes Evchaiten-sium Metropolita.

*Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. *βασιλεύοντος Διοκλητιανῆς ἑ βασιλείας.*

Dulæ sancti Martyris. *Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῆς ἰσχυεῖτο.* Auctor incertus.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. *Αἰλίῃ Ἀδριανῷ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντος.* Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag 986.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris ejus. *Ἀδριανῷ βασιλεύοντος ἑτας εἰκοστῇ πρώτῃ.*

Eliz Prophetæ. *Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχειν.* Auctor Leo Imperator.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipo-manni ad 20. Julii.

* Εἶχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκηπτοῦ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκύλιος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr.

Ἐφη ὁ σωτήρ λόγος. Auctor Leo Imperator.

Θαυμασιὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. idem.

Καιρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδεύετα. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97. Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonica, quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi supra pag. 351.

Ὁ λόγος τῷ μυρερῷ Δημητρίῳ τὸ θάματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἔτι πᾶσι σκευαίνει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὲς ἔργα καὶ λόγος καὶ διανοίας ἡγείσθω Θεός. Auctor Jo. hannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίου ὁ Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἐστὶ καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi, Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, sub Diocletiano & Maximiano. Ὅσον μὲν ἔχει θάματα. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.

Dionysii Areopagita. Ἡ μὲν περὶ θεοῦ τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol.

Θεοφανίαν ὄντως καὶ θείαν εἶδει. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lantfelio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242.

Μετὰ τῷ μακαρίῳ καὶ ἐνδοξοτάτῳ. Methodii, sive ut alii Metrodori. Græce & Latine cum Petri Lantfelii versione, ibid. p. 242-252.

* Πάλα μὲν ἐν τοῖς ἔργοις τῶν τῆς πίστεως. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine

ne cum Balth. Corderii versione ibid. p. 170-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S: processione Orat. 2. Vide Hancium p. 456. de scriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combesius T. 8. Bibl. Concionatorix pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii. πολλὰ τὰ ἔθνη περπά. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum. μεγάλη τῶν ἀγίων ἡ δόξα, Σαλονιανὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφέ. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: Ὁ μακάριος ἅγιος Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σιωθεὶς ἀσπασιμῶς.

Dorothei junioris. Ὁν παλαῖς ἄρα μόνον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς δηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

*Dorymedontis. Vide infra in Trophimō.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à præsente, si auctori credis, scriptum. βασιλεύοντι Διοκλητιανῷ ἔ βασιλεύεις.

Dulæ sancti Martyris. Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων αὐτῶ ἐνωχῆται. Auctor incertus.

*Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίας Ἀδριανῷ Ῥωμαίων μὲν βασιλεύοντι. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag 986.

Aliud, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris ejus. Ἀδριανῷ βασιλεύοντι ἔτις εἰκοστὴ πρώτη.

Eliz Prophetæ. Καὶ νῦν ἄρα τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπάρχειν. Auctor Leo Imperator.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipomanni ad 20. Julii,

Ephraim Syri elogium, *Κινῆ μὲ πρὸς τὴν παρῶσαν ὑπὲρθεῖν.* Auctor Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce & Latine prodiit.

*Ejusdem vita à Metaphraсте scripta. Latine apud Surium 1. Febr. & in latinis Ephraimi editionibus.

*Epimachi. *Ἄρτι μὲν ἡ τῆς ἀσθενείας ἀχλὺς.* Latine apud Surium 31. Octobr.

Epiphanii Episcopi Cypri. *Ἐπιφάνιος γένετο μὲν ἦν.* Auctor profitetur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. *Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ.* Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353 - 379.

*Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis.

*Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. *Κατὰ τοῦ χρόνου Τραϊανῶ τῷ βασιλεῖς γέγονε τις κόρη.* Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctior. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino interprete p. 10.

*Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Julii.

*Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. *Τραϊανῶ τῷ δουσιβῆς βασιλεῖς.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

*Eugenii Romanæ virginis. Latine apud Surium, 25. Dec. Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

*Eugenii Martyris & ejus parentum. *κοιμώμενος μὲν Μάρκον τὸν αὐτὸ Πατέρα τὸ Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντος.*

*Eugraphii. vide infra, Menæ.

*Eulampii & Eulampię. *Ἄρτι τῆς Θεογνωσίας.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr.

Ἐτις ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῶ, ἡγεμονεύοντος Μαξίμου. Auctor incertus.

Euphemii Virginis Martyrium. *Ἐν τῇ χαλκηδονίῳ πόλει ἦν ἀθροισμός τῶν χριστιανῶν. Πρίσκει ὁ αὐτοπάτος.* Auctor incertus.

*Διοκληταῖον τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος. *Πρίσκει τε πρὸς τὴν Ἀσίαν.* Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept.

In Euphemiæ reliquiarum inventionem. Ἡκω τὸ Ἐπίταγμα Φέρων.
Auctor Constantinus Episcopus Tii. Latine apud Lipoman-
num T. 6. ad XI. Julii.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἀρτι τὰ Γωμαίων σκήπτρα Θεοδοσίῃ ἔπα-
δός. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad
1. Januar. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis.

Alia ejusdem vita auctore incerto : Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν ταῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore : Ἐγένετο τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῃ.

* Eupli Martyris. Κατὰ τοῦ καιροῦ Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græ-
ce & latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag.
194. seq.

Aliud ejusdem Martyrium. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῶ τὸ ἔνατον. Græ-
ce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Eupraxiæ Virginis. Ἦν τις ἀνὴρ. Græce è MS. Vaticano in Actis San-
ctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 265. incipit : In
diebus Theodosii Imperatoris piissimi.

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε μέντοι, πρὶς ταύτης τῆς
Φιλομάρτυρος ἔγνωμεν ἕδῃ τι σιφίς. Auctor Joannes Evchaiten-
sium Metropolita.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. Ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς Γα-
μασίας Ξένος βίος. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii. Ἰσλιανὸς ὁ βασιλεὺς δὲνησάμενος τὸν χρυσόν. MS. in Codice
noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Eustathii & uxoris ejus Theopistes & filiorum Agapii & Theopisti.
Τραϊανῶ τὰ Γωμαίων σκήπτρα διέποντες. Latine apud Lipoman-
num T. 6. ad 20. Septembr. & Surium Novembr. 2. Cæterum
diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice
noni sæculi reperisse, Bassæ & filiorum ejus Theogonii, Agapii
& Pisti, quod incipit : βασιλεύοντες Μαξιμιανῆ καὶ χρησμεὺς
ἀθροῦ.

*Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profi-
tetur.* Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῇ φύσει. Vide Alla-
tium p. 108. de Simeonibus.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ.
βασιλεύοντες Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Latine apud Surium
13. Dec. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illorum
memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius

non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud pag. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. καὶ παντὸς μὴ ἄλλῃ. Græce & Latine in Cotelierii monumentis Eccles. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. τῷ τιμιωτάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ Ἀββᾷ Γεωργίῳ. Epistola incipit: πίσις προηγείσθω πρὸς Ἐυθυμίου. Vita ipsa: ὁ μοναχὸς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelierii monumenta editis p. 1-99, è Codice Bibl. Colbertinæ. Paris. 1692. 4.

Euthymii Episcopi Madytensis, Thavmaturgi. Ἐπιτιμαῖν δικαίως ἡμῶν οἱμαί. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychii Patriarchæ CPol. Θερμός ὁ ζῆλος εἰς τὴν περὶ ἡμῶν ὑπόθεσιν. Auctor Eustratius Presbyter.

Febronix Martyris. Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆος ὁ βασιλέως Ἀνθιμον τῶν ἑπαρχῶν. Acta hæc scripsit (Θωμαῖς) Thomais Febronix famula, si veram nobis fabulam narrat.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto: Ἐγένετο ἐν τῆς ἡμέρας Διοκλητιανῆος ὁ βασιλέως Ἀνθιμος ἑπαρχῶν.

Flori. Vide infra; Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. Τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ζένειν καὶ πρῶτον.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι ὁ τῆς εἰδωλομανίας. Latine apud Surium, 23. April.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & latine Francisco-Zino interprete. ad 23. April. pag. 117. cum notis.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pasirate Martyrium S. Georgii: ἡ μὲν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προαμύνει βασιλεία. Vide Allatium p. 95.

In

In Georgium Martyrem Oratio. ἔστι τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctōr. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Alia in eundem. Αἰὲ μὲν λαμπρὰ καὶ πανεύφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combesii Andrea Cretensi pag. 175-188. Latine apud Lipomannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτερέπτε μὲν πρὸς ἐνφρημίαν τῷ γλαῦσαν. Auctor Theodorus Qvæstor.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsente & vidente, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δωρεῶν ἀξιοῦναι: Græcè è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctōr. ad 23. April. pag. XXXV.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν ταῖς καιροῖς ἐκείνοις ἔμεγαλα καὶ ἀσεβείας βασιλείας ἡμῶν Θεοδοσίᾳ. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV.

De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. Ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Isidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni τροπαιοφόρου (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratam. Ὁ κύριος ἰβασίλασεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

Ὡς ἄτυχῆς καὶ πάντε μακάριος. Auctor idem Metropolita. Conferenda etiam quæ de Georgio Martyre exhibet Combesii T. VI. Bibliothecæ Concionatorix p. 437. seq.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ. Μέγιστον εἰς Ὁράκλησιν βίος ὁσίων. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctōr. ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ. Ἐταρ πρώτῃ βασιλεύοντι Ἀρτανίᾳ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctōrum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine p. 189.

Ger-

- Gordii Martyris. Νόμος ἐστὶ φύσις. Auctor Basilii Cæsariensis.
 Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρῆμα. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.
 Φοβερόν καὶ ἀκατάληπτον θάυμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.
 * Κάλλιστον τι χρῆμα ἢ δρετὴ καὶ δόξα οὕτω. Latine apud Surium 23. Nov.
- * Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δόξης εἰς Πέρσας διαλυθείσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept.
- Gregorii Thaumaturgi. Μὴ θαυμάσης ὁ ἐμὸς μισθός. Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.
 Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστίν. Auctor Gregorius Nyssenus.
 Ἱερὰ καὶ ὑπερλαμπρὰ. Græce in Actis Sanctis, ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.
- Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.
 Συγκαλεῖ ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες, Γρηγόριε ὁ πᾶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus.
- * Guriz, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἐστὶ μὲν δὲ τῆς Ἀλεξάνδρου & Μακεδόνα δόξης ἐξακοσιοσὺς ἦν.
- * Aliud eorundem Martyrium. Ὁ τῷ θεῷ λόγῳ αἰδώς σπῶν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 15. Nov.
 Miracula Confessorum Samonæ & Guriz, auctore incerto :
 Νῦν καιρὸς ἑυκαιρὸς μὲν τῷ πνευματοφόρῳ Δαυίδ.
- Heliconidis circa A. C. 244. Λυκιανὸς καὶ Παῦλῳ πᾶσι τοῖς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctis, ad XXVIII. Maji T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.
- * Hermogenis. Vide infra, Menæ.
- * Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. Ἱέρωνι τῷ ἡλναιῷ πατὴρ μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδοκῶν, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr.
- Hilarionis. Τῷ μακαριωτάτῳ καὶ φίλῳ θεῷ Ἰλαρίων. Auctor incertus.

a) Confer quæ exhibet Combesinus T. 6. Bibl. Concionatoriz p. 595. 632.

- * Ἐν Παλαιστίνῃ πάλις ἐστὶν ὅτε ἔλαττον ἢ πέντε καὶ ποταράκοιτα ἐπιδίξας ἀπὶ χροσσε Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Hippolyti. Vide infra, Laurentii.
- Jacobi Alphæi, Ἀδελφοφίης Apostoli: χθὲς καὶ πρῶτον ὁ μακαριώτατος. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 372.
- * Οὐχ ἔτι ἡδὺ π τῷ Φιλαρέτῳ. Græce & Latine ibid. pag. 519. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium I. Maj.
- Jacobi Zebedæi filii, Apostoli. πρῶτον μὲν ἡμᾶς. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq.
- ὕλική μὲν αἰσθησις ἡδεσται. Auctor Leo Centuripinus.
- Jacobi Monachi. πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν ἀεργησιῶν τῆς Φιλοφείας. Auctor incertus.
- * Jacobi Persæ. Ἀρκαδία τῇ Ῥωμαίων διέποντι σκῆπτρα. Ἐν τῷ κατὰ τὸ διωγμὸν καὶ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus.
- Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πολει. Auctor itidem incertus.
- Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῷ βασιλεὺς καὶ Ἀρκαδία καὶ Ὀνωρία τῶν ἡνὶ αὐτῷ. Itidem incertus Auctor.
- Τῆς τῶν Ῥωμαίων καταπολέσεως. Auctor incertus.
- Jattesii, qvi & Sozon dictus est, Martyrium. μαξιμιανὸς ἡγεμονεύοντι τῆς Κιλικίας. Auctor incertus.
- In Jejuniarum principium. Εὐλογητὴς ὁ Θεός. Leonis Imp. Ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ τῷ χρόνῳ ἐπίση πείρα. Ejusd.
- Ὡς ἡδὺ π καὶ θεῖον. Ejusdem.
- In Jejuniarum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. μεγάλη μὲν ἡ παρῆκα ἡμέρα. Macarii Chrysocephali.
- Πάσαι μὲν ἂν ἡ τῷ Μωυσέως ράβδος. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.
- In JESU CHRISTI adventum secundum. μετὰ τῇ ἀνάληψιν τῷ κυρίῳ. Eusebii Alexandrini.

Ἀδελφοί μου Φιλόχρηστοι, ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 347.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν περὶ τῆς ἐλπίδος. Ejusdem. ibid. p. 455.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ejusdem. ibid. p. 359.

Plura Combesiius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatoria, sed ut in opere illo solet, latine tantum.

In assumptionem. αἱ χεῖρες μὲν ὅτι τῶν περὶ τὸν χρόνον. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χεῖρι τῷ κυρίῳ ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θῆτον κατέβη. Leonis Imp.

Φέρε μοι νῦν οὖν ἱερατικὰς ἱερῆς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

In baptismum. Ἐπειδὴ χεῖς τῆς Γενέσεως τῷ κυρίῳ. Auctor Eusebius Alex.

In Circumcisionem. τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, οὐκ ἄρα μόνον ἀκατάληπτον. Constantini Porphyrogeniti. Vide supra p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni p. 190. seq. atque inde apud Surium ad 16. Augusti. Græce & Latine in Combesii fasciculo rerum CPol.

Παραδόξον ἡ παιήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatum de Simeonibus p. 105.

In Nativitatem. ἀρρήτα τῆς τῷ Θεῷ Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἐἰς βάθος οἰκτιρμῶν ἐμπεσὼν, Basilii Cæsareensis.

Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξάζομεν γέννησιν. Leonis Imp.

καλὴ μὲν ἡ τῷ ψαλμῷ λύρα θεόπνευστος ἡ τῷ Πνεύματι. Procli Patriarchæ CPol.

λαμπρὰ καὶ παράδοξον τῆς παρέσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις. Ejusdem.

Ὁ θεὸς τῷ πατρὶ ὁμιλάμενοι μοι τὸ πολυέκδητον φῶς. Heliz Monachi.

Ὅπταν τὸ ἴαρον ἐπὶ λῆθι τῶν σωμάτων σοιχῆα. Joannis Episcopi Eubocæ.

Ὁ Θεὸς προαιώνιος καὶ ἀπερίληπτος καὶ παντοκράτωρ λόγος. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' αὖ ἐν ἡμέρᾳ γένοιτο χεῖρον, Manuelis Palæologi.

Παρα-

παραγνομένης τῆς τῷ Χριστῷ ἑορτῆς. Eusebii Alexandrini.
 Πολλὰ καὶ ἀφόροι πατηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol.
 πολλοῖς καὶ ἀφόροις ἔργοις. Timothei presb. Antiocheni.
 Τῷ κατελθεῖν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.
 Χριστὸν γέννη(ς ἡ μὲν οἰκία a) Basilii M.
 Χριστὸς γυνᾶται, δοξάζει. Gregorii Naz.

In Passionem. ἀλλε ἕραν καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλῳ. Nic. Ca-
 basilaæ.

ἦκει ὃ λοιπὸν περὶ αὐτῶν τῶν ἀκμῶν τῶν ἀθλῶν ὁ λόγῳ. Joannis
 Geometraæ.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol.
 Σήμερον ὁ Κύριῳ ἡμῶν. Gregorii Mytilenzi.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονῳ. Josephi Bryennii.

Τὸν ἑσπερὸν λόγον ὁ μὲν θεὸς ἀπέστειλῳ. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σημερινῆς ὡρατίας τῆς μυστήριου. Procli Patriar-
 chæ CPol.

In præsentationem in templo. Vide infra, in Simeone & Anna.

Ἡ μὲν ἑορτὴ λέγεται καθαρσίαν. Hesychii presbyteri Hierosol.

Μόνῳ ἐν ἀνθρώποις τέλει ἄνθρωπῳ. Hesychii, sive ut alii Ti-
 mothei presbyteri Hierosol.

Πάλαι Συμειῶν ἐν ἀγκάλαις. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν πῶς ὠσιβεῖσι παιήγυρεις. Jo. Zonaraæ.

Φαιδρά τῆς ἑορτῆς τὰ πεπύλαια. Macarii Chrysocephali, Phila-
 delphienlis.

Χριστὸν ἑορτὴν πμῶμῳ. Leonis Imp.

In proditionem. Δεῦρο λοιπὸν ἡ μὲν. Eusebii Alex.

Ὡς περ κατόνυν ὡρατίας. Leontii presbyteri CPol.

In Resurrectionem. Ἀνάστασις ἡμεῖς Ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp.

Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριῳ. Eusebii Alex.

Εὐκαιρον καὶ παναρμόιον. Leontii presbyteri CPol.

Καθὼς ἐνισχύει διζαφῆσαι μὲν. Joannis Thessalonicensis de con-
 sonantia Evangelistarum.

Xxx 2

Λαμ-

- 1) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazian-
 zeni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus
 aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine
 editis à B. Christiano Daumio, Cygnæ 1670, 8. Confer Combefissium T. 1. Bibl.
 Concionatoriz Patrum.

Λαμπρὰ μὲν ἡ ὁ Παῖς πατήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικάτω καὶ λόγων ὄροιαν. Procli CPolitani Patriarchæ,

Οἱ μὲν ἄλλοι Ἐυαγγελισαί. Ejusdem.

Ὁ κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Σύμβολα τῆς διασωτικῆς Ἀναστάσεως. Leontii presb. CPol.

Τῆς παρεσχῆς ἡμέρας τὰ ὁραγγέλια. Macarii Chrysocephali.

Φαιδρὰ τοιγαρὺν ὁ τριήμερον πάφω τὰ ἄνθη. Procli Patriarchæ CPol.

Χαρὰς ὑπόθεσις ἡ παρεσχῆς ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.

In Sepulturam. ἃ μὲν αἱ πρὸς εἰκάση πενήντη. Maximi Planudæ.

ἀναβάλλεται μὲν ὁ ἱσθῆς. Theodori, Alanix Episcopi.

Ἐπιμενὲς καὶ ἡ τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἰόμ. Gregorii Episcopi Antioch.

Τί τὸτο σήμερον, σιγή πολλή ἐν τῇ γῇ. Epiphani Cyprii.

Confer, Sabbato magno.

In Θεοφάνεια sive εἰς τὰ ἁγία Φῶτα. Incipit: ἀδελφοί φιλέξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocæsarensis.

Πρώτω μὲν ἐκ παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Νῦν ἡμέρα Φωτογνῆς καὶ σωτήρι. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Χειρὸς τῷ κόσμῳ ἐπιφάνη. Procli CPolitani.

In Transfigurationem. Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον, ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. Sed in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, refertur ad Chrysostomum.

Ἐκ τῆς χώρας ἴερως χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6.

Lipomanni p. 164. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi pag. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπειδὴ Φαιδρὰ καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκαες ὁ διαπότε χειρὶς δεξιῶς λέγονται. Jo. Chrysostomi.

Sol in terram modo emittens radios. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni ad 6. Augusti p. 157.

Θεὸς κύριος ἐπ' ὅρας ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali.

Οἱ μὲν ὁ εἰδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Lipomannum T. 6. pag. 166. b.

Ὅροι

Ὅσοι τῇ κειώσει ἔ λόγῃ. Andreæ Cretensis. ibid. p. 159.

Πᾶσα μὲν σωτήριᾳ ἑορτῇ. Leonis Imp.

Τίς αὖ μὲ πρὸς ὑψὺ τῶν ἱησὺ μυσηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

Ὡς φοβερός ὁ τίς ἔστι. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriz pag. 583 - 616.

In S. Crucem JESU. Πᾶσι ἑορτῇ καὶ πράξις ἔ κυρίῃς ἡμῶν ἱησὺ Χριστῷ. Ephraemi Syri, Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πολλοῖς καὶ διαφόροις ὁπλοῖς ὁ γυμνασμεῖτο. Timothei presb. Antiocheni, apud Gretser. p. 408.

Σταυρῷ ἑορτῇ πρέκειται σήμερον. Josephi ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Μέγα μὲν ἕρως δημιόργημα. Athanasii Alexandrini. Gretser, pag. 420.

πολλὰκις ἐζήτησε πρὸς ἑμαυτὸν. Jo. Chrysostomi id. p. 428.

Ἑορτῇ αἰνοῦμεν σήμερον καὶ πανίγυρον. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savilii T. 5. p. 567.

πρωλήρωται ἡμῖν λοιπὸν. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. pag. 460. & T. 5. Savil. p. 906.

Τῷτο ἔστιν ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 482. & T. 7. Savil. p. 864.

Τί εἶπω, ἢ τί λαλήσω; Ejusdem Chrysostomi. Gretser. p. 492. & T. 7. Savil. pag. 492.

Ἐπεδήμησεν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Methodii Episcopi. Gretser. p. 500.

In Crucis a) venerationem. ἀγαλλιάσεις καὶ ἀφροσύνης ἡμεῖς. Theodori Studitæ. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

ἤρετο μὲ πρὸς πρόβλημα. Jo. Zonara.

προτυπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μανυῆς. Philothei Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretser. p. 360.

Τί δαὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ προκειμένῳ ζήσομεν ζωῆς. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi, id. p. 384.

Xxx 3

Φωτί-

a) Vide *Fejuniorum Dominicam tertiam sive μεσονήσιμον*, & Combefisium T. 3. Bibl. Concionatoriz.

Φωτίζα, Φωτίζα ἱερουσλήμ. Germani Patriarchæ CPol, Græce & Latine apud Gretserum pag. 308.

Ἄσμα κινὸν ἀσώμῳ λαί. Incerti. Gretser. pag. 190.

Ἦκεν ἡμῖν ἐν αὐτῷ ἡμέρα. Jo. Chrysostomi. id. p. 270.

πρὸς σωτηρίαν σωρῶ. Incerti. apud Gretser. p. 376.

Καὶ οἱ ἱατροὶ μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. id. pag. 283. sed latine tantum.

Ἰδὺ ἡ κλίμη Σολομών. Germani Patriarchæ CPol. id. pag. 294. Græce & Latine.

In Crucis b) exaltationem 14. Sept. Ἐπεὶ ὁ Κύριος, ὑδὲ ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαριέσεται ἀπάντων. Macarii Chrysocephali, Archiepiscopi Philadelphienſis. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 210.

Ἐπειδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. id. pag. 174.

Κινήσωμεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretser. p. 108.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ Κυρίον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν. Callisti Patriarchæ CPol.

πάλιν ἑορτῆς μυσῆριος. Germani Patriarchæ CPol. Gretser. p. 156.

πάλιν ὑψώται σωρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chrysost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

πρότερον ἐν ἱερᾷ διαγόντων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσει. Leonis Imp. Gretser. pag. 142.

Σπυρῶ παιήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. ad 14. Sept.

Σπυρῶ παιήγυρις καὶ τίς ἔσκιρτήσει; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σπυρῶ πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

τὸν σωρὸν πμῶν, ὁμολογούμεως σωρωθέντα πμῶ. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combesiano T. 1. p. 440.

Φέρει

b) Confer quæ congestit Combesii. Tom. 8. pag. 125. seq. Bibl. Consolationis.

Φέρε σήμερον, ὦ Θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis. Ceraimei, Tauromeniaz Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124.

Ὁρῶ σήμερον τὴν μεγαλήν τῶν ἡμετέρων. Ejusdem Theophanis, ibid. p. 132. πρὸ τῆς σωτηρίας σου. Incerti. id. pag. 184.

In Crucis c) inventionem. τὴν κέλδυσιν τῆς ἡμετέρας ὁσιότητος δι-
ξάμενος. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce pag. 1.

Ἐτις Διακοσιοστὴ τῆς σωτηρίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ αὐτοῦσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἐτις ἡνέκεν τριακοσίων τρίτον τῆς πάθους. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Ἐν ἑτῇ ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud eundem Græce p. 540.

Ἐτις Διακοσιοστὴ τριακοστὴ τρίτη. Incerti. Græce ib. p. 541-546.

* Ignatii Antiocheni. Ἄρτι Τραϊανῷ πρὸς τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum 1. Febr. Græce & latine in Patribus Apostolicis Cotelerii. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 168. seq.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι Διαδεξαμένον. Hæc Latine edidit in Ignatiana appendice Usserius. Græce & latine Ruinartus ac deinde alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

In Imaginem Christi Edeffenam. Vide supra, JESU.

In Imaginum restitutionem Dominica Θεοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῆς ἐορτῆς ζώντων; Macarii Chrysocephali.

Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σε Κύριε. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine in Tomo 1. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indi, Domnæ & sociorum. Ἄρτι Μαξιμιανῷ δευτέρῳ ἑτῆς ἀγορῆς ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud Surium, 26. Dec.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. πάλιν ὁ τάλας ἔργον πίνον. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.

In Incorporæos, (Angelos) καὶ πάλιν τῷ Θεῷ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ Χθὲς Θεοτόκον γενέθλια καὶ πανήγυριν Auctor Cosmas Vestitor.

Joannicii. Τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεία εἶναι τῶν ἀγίων πατέρων ἀνδραγαθήματα. Auctor

c) Combefis. T. 6. pag. 530. seq.

Auctor Sabas Monachus. Ex Vita Joannicii MS. loca multa Græce producit Cangius in appendice Glossarii Græci & ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ἰδὼν φέρεται τραχεῖας εἶναι. Latine apud Surium 4. Nov.

* In Joannem Apostolum & Evangelistam. Ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων ἀφῆσκειν ἀνθρώπῳ. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero & Latine ad calcem Oecumenii in Epistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιστομὴν ἐνφυσῆσαι. Auctor Macarius Chrysoccephalus, Archiepiscopus Philadelphiensis.

Ἀπόστολῳ ὁ τὴν Φαιδράν ταύτην συγκροτήσας πανήγυρις. Auctor Procopius Chartophylax.

Εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ προσήκει ἂν εἶναι. Auctor Nicephorus Blemmidas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροτῆς γόιον προτερόμενος. Inter incerta ab Allatio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. T. 1. pag. 354.

Σάλπισται, φησὶν, ἐν νεομενίᾳ σάλπιγγος. Prochori Diaconi Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodiit in Orthodoxographis, integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine.

Joannis Baptistæ d) & Præcursoris. Ἀλλ' ἐμοίγε τοῖς σοῖς ἐπιβαλεῖν ἔγκωμιοις. Auctor Theodulus Abbas.

Δίδα ἡμῖν ἡ Φωνὴ τῆς λόγου Φωνῆς. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ἰδεῖς Ἰωάννην μέζον. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἦχος σάλπιγγος, λύρα πνευματικῇ. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

πολλοὶ μὲν ἤδη πολλάκις. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

* Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet. Latine in T. 6. Lipomanni ad 29. Augusti.

In

d) Confer quæ exhibet Combefisius T. 7. Bibl. Concionatorix pag. 52. seq. & 90. seq.

In ejus natalem. Ἀνδόνι τῇ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita.
Latine in T. 6. Lipomanni ad 24. Junii.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὲν ὁ τὰ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daphnopolates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refertur ad Theodorum Cyri Episcopum.

Ἰωάννη τῇ φωνῇ τῷ λόγῳ. Auctor Macarius Chrysocephalus.

In Joannis decollationem. Ὡς περ τις ἀνὴρ φιλέρημος. Anatolii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo tribuitur in Codice noni sæculi, de quo Bandurius p. 649. ad Antiquitates CPol.

Ἐτι μὲν τῇ μνήμῃ τὰ βαπτιστὰ κρατῇ. Ejusdem Anatolii.

Ἐτις τεσσαράκοντ' δευτέρῃ τῆς βασιλείας Λυγύου. Auctor se profitetur Euripum, Johannis Baptistæ discipulum.

Ἰερὺν τοῖς Ἡεροδίας. Joannis Chrysostomi. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 203. b.

Πάλιν ἡμῶν ἡ μεγαλόφωνος. Φωνή. Anatolii Thessalonicensis.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας. Macarii Chrysocephali.

Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ ποδά. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 205. b.

Τίς δώσει λαβίδι προφητικῇ διεκοιμῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriz p. 780-818.

In Joannis descensum ad Inferos. a) Ἀναγκαῖον εἰς πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

In capitis Joannis inventionem. Μοναχοὶ δύο ἐκ τῆς εἰώσεως. Marcelli Archimandritæ.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑπέσχετο Πρόεδρος.

In Joannis manum allatam Antiochiâ. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερεὺς τῷ κρείττῳ ἐπεδήμησε πρόδρομος. Theodori Daphnopolatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211.

Joannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium pag. 123. de Simeonum scriptis) Οὗτος ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὡρμαῖο μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνου. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201, 202. Y y y Alia

Libri sti Pars Altera.

a) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παρουσίας Ἰωάννου εἰς τὸν ᾅδην. Crediderunt enim Johannem Christi præcursores fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Eccles. Græcor. pag. 303. seq.

Alia ejusdem vitæ, τὰς δεξάζοντάς με δεξάσῃ. Auctor incertus.

Joannis Calybitæ: βίον καλόν, ἀδελφοί μου, βάλωμαι διηγῆσασθαι. Auctor incertus. In alio Codice incipit: βίον καὶ ἁγίον καὶ ἀμόλυντον καὶ ἐνάρετον ἄνδρος δικαίᾳ βάλωμαι διηγῆσασθαι.

Joannis Chrysostomi. Vide supra Chrysostomi.

Joannis Damasceni. τοῖς τετηρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἀρρῦπτον. Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji.

τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῆ τὰ ἐγκώμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschium T. 2. Maji pag. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράφας τίθεσθαι πράξεις. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar.

Ejusdem Vitæ Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐς ἡμῶν.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto: οἱ τὰς ἀγαθὰς καὶ ἐπιδείκνυς ἀνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Joannes per errorem dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ Ἰωάννης Ἐπίσκοπος ἦν Γοτθίας. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hefychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto: Πρῶτον, τίθειμι τῷ λόγῳ τὸν Ἀββᾶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lipomanni, ad 13. Maji.

Joannis Martyris. Vide supra, in Cyro.

Joannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ Φιλόχρητος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Vaticano ad calcem T. 3. Act. Sanctior. ad 30. Martii pag. 43. & latine, pag. 832. ex versione Sirleti.

* Joannis propter Christum pauperis. Τυραννικόν τι χρῆμα τεκόντων σοργή. Joannis Sinaitæ. Τὸ μὲν τίς ἡ ἐνεγκαμένη τὸν γενάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον Φίλε γησιώτερον ἔ γησιώμεται Ἰώβ. Auctor
Leontius presbyter CPol.

Ἐυκαιρον ἐν τῷ παρόντι τὸν αἰτήτην Ἰώβ. Auctor idem Leontius,
ὧσπερ οἱ καὶ τὴν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.

In Iosephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς ἔ ἀβραάμ. Ephraimi Syri. Ex-
stat Græce in editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus
Vossius.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὲν βίβλιν τῶν ἐναρέτων. Joannis Dia-
coni magnæ Ecclesiæ & Rhetoris.

Irenæi. Ὅταν τρέψῃς ἀγαθοῖς. Auctor incertus, Metaphraste anti-
qvior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis com-
plexo, cujus meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. καὶ πᾶν περὶ ἐκείνου τὸ παναγίον καὶ
περὶ τῆς αὐτοῦ σπουδῆς. Græce cum Dan. Cardoni versione, in Actis
Sanctor. ad XXX. Maji T. 7. p. 247.

Isidoræ παλῆς, Tabennesiotidis in Thebaide. Ἐν τῇ τῷ μοναστηρίῳ.
Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris. Ἰσίδωρον τὸν ἡγιαστὸν λόγον ἐγκωμιάσκει. Auctor Ni-
colaus Pepagomenus.

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græce è MS. Vaticano
in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono inter-
prete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον βασι-
λεύοντι τὸ ἀσβεστώτα Ἰβλιανῶ. Auctor coævum se profitetur.

* *Persecutores quidem alii ἔ τυράννοι.* Latine in Tom. 6. Lipomanni
ad 17. Junii.

Judæ Thaddæi Apostoli. Ὁ μὲν μακάριος Ἰσκαῖβ. Auctor Nicetas
Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario no-
viss. T. 1. p. 415.

* **Julianæ in urbe Nicomedie Martyrium.** καὶ ἡ καλλίστη τῶν πόλεων
ἡ Νικομήδης φησὶ Μαξιμιανῶ τὸ δουρεθὲς ἄρξοντι. Latine apud
Surium 15. Febr.

Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἔθετο.
Auctor Metaphraste antiqvior, MS. in Codice noni sæculi,
teste Bandurio.

Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. Ταῦτα εἰσι τὰ πύθη τῶν μαρ-
τύρων.

- τέρων. Auctor quisquis est eorum se proficitur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110.
- Julittæ Martyris. Vide supra, Ceryci.
- * Justinæ. Vide supra, Cypriani.
- Justini, Charitonis & sociorum. Ἐν τῇ παρῶ τῶν ἀνόνων ὑπερμάχων ἡδωλολατρίας. Auctor incertus.
- Latomi Eulogii. ζήσιν κτ' πλὴν ἡβαίδα. Auctor Metaphraсте antiquior. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquitates CPol.
- Laurentii, Xysti & Hippolyti. Τὰς μεθ' αὐτῶν τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi.
- Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraсте Antiquior.
- Lazari in Monte Galefino. Ὁ τῶν κτ' Θεὸν πελιπυμάτων. Auctor Gregorius Patriarcha.
- In Lazarum quatruiduanum. Δεῖπνον ἡμῶν πολυτελὲς Λάζαρος. Ἄνδρις. Hefychii presb. Hierosolymitani.
- Λάζαρος τὸν παρόντα συγκεκριτικῶς σύλλογον. Andreæ Cretensis. Οὐδὲν, ὡς εἶκε, τῆς ἀγάπης εἶναι ἰχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi.
- Φέρε πάλιν εἰς μέσσην τὴν Ἐυαγγελιστῶν Ἰωάννην. Amphilochoi Episcopi Iconiensis.
- Φιλῶ τὸ τῆς Ἐκκλησίας χωρίον. Hefychii Presbyteri Hierosol.
- * Leucii, Vide infra, Thyrsi.
- Longini Cenchrionis. Οἱ τῆς ἀθλήσεως νεκροί, ὅτε οἱ κτ' πλῆν, εἰ τὸ χεῖρ κτ' παρῶν. Auctor horum Actorum presentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse proficitur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hefychio Presb. Hierosol. descriptis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU Christi, nota 38.
- * Ejusdem Martyrium. Τὸ θεῶν λόγος διὰ τὴν ἐκ τῆς ὁδοῦ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.
- * Luca Evangelistæ. Ἐν καὶ δικαίῳ μνήμῃ. Latine apud Surium 18. Octobr. Græce & Latine in Combesii Auctario novissimo T. 1.

T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti Paris. 1631. fol.

Οἱ ἅγιοι τῆ Θεοῦ Ἀπόστολοι καὶ Ἐυαγγελισταί. Auctor incertus. Vide etiam qvæ in Lucam Combesius T. 8. Bibl. Concionatoriz p. 276. seq.

*Luciani. Σαμόσιτα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν. Citat Svidas in ἰοθύνῃ, Logothetam laudans. Prodiit latine apud Lipomannum T. 6. 15. Octobr. & apud Surium: & cum notis apud Bollandum ad 7. Januar.

Lucilliani Hieromartyris. Πάλα μὲν ἐγκωμιάζεν. Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta.

Ejusdem & Sociorum. βασιλεύοντ' Ἀνρη' ἱανῷ ἰω ἀθροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πόλει. Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius qvem vide T. 1. Act. Junii p. 276.

*Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Aegyptii. μικρὸν μακάριον διέφυγεν ὁ Αἰγύπτῳ. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. τὸ μὲν ἑὸν τῇ βιβλίᾳ.

Mamantis Martyris. κατὰ τοῦ καιρὸς ἐκείνης ἰω περ ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγωνίᾳ χάρα. Auctor incertus.

* Μάμας ὁ μέγας ἔστι τῇ χειρὶ μάρτυς καὶ παρβόητ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 1. Sept. & Surium 17. Augusti.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. Νειόμισαι πολλάκις καὶ τοῖς ὑπὸ γῆς. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bándurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐνοιᾶ μοι πολλάκις γέγονε, τί δήποτε μύριοι ποιητὰ ὅι μὲν πολέμους καὶ ἔχθρας. Latine apud Surium 29. Dec. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrasten in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία.

Marci Evangelistæ a) Ὡππερ ἔχ' ὅμοιαι τῶν σωμάτων πάντων. Auctor Nice.

Y y y 3

a) Longe plura de Marco Henschenius, ad V Aprilis, Combesius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. p. 448 seq & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in sceletomania Pontificia.

Nicetas Rhetor Paphlago, Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario Noviss. T. 1. p. 429.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Παναγιώτης τῷ Πατρὶ λόγος. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag XLVI. Πάλιν Ἀποστολικὴ καταγράψις πανήγυρις. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax, Latine in Bibl. Concionatoria Combesii T. VI. & Græce è MS. Vaticano cum latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p, XLVIII. & Latine p. 350.

Marci Atheniensis, qui in eremo Thraciæ se exercuit : Δημόσιος τις Ἀββάς Σαραπίων, ὑπαρχὼν ἐν τῇ ἰσωτέρᾳ ἱερῇ. Auctor incertus. Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad 29. Martii pag. 40. & latine pag. 779.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio. Ἐπιχωρίαζε μὲν καὶ πρότερον ἡδὴ τὸ τῶν Ἀρεκανῶν δόγμα τῇ Ρωμαίων ἐπικρατείᾳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Egyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἐν ἀγαπητοῖ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὧ ἡγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom, 2. pag. 788.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebraeus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andream vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis laudatio, Θεὸς τῷ παντοδυνάμει πλάσιον ἡμῶν λόγον χρηγῶντος. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπει τὸς πόδας τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol.

Παρ-

- Παρθενική πανήγυρις. Auctor idem.
- Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρις. Idem.
- In ejus Nativitatem: vide infra, in Joachimo & Anna &c. Ἀγαθολάστως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Grace & Latine in Auctario Noviss. Combessiano T. 1. p. 437.
- Ἀνὴρ Μωυσῆα τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκείνο θάυμα τῷ βασι. Auctor Nicephorus Gregoras.
- Ἄυτη ἡμέρα Κυρίου. Auctor Leo Imp.
- * Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines venturi. Latine apud Lipomanni T. 6. ad 15. Augusti.
- Εἰ μετρεῖται γῇ σπιθαμῇ. Georgi Nicomediensis.
- Ἐν ταῖς ἱσορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, quod post Neandrum edidi Grace & Latine, notisque illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.
- Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.
- Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ.
- Μωυσῆς ἐκεῖ, ὡς θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.
- Συγκλεῖ πάντας ἡμᾶς εἰς τὸν οἰκίαν ἐσίαιεν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Plura collegit Combessius T. 8. Bibl. Concionatorix p. 1-124.
- Quando triennisi templo reddita est. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα εὐροτή. Germani Patriarchæ CPol.
- Καλὰς ἡμῖν ὑποθέσεων ἀρχαί. Georgii Chartophylacis.
- Φαιδρά καὶ παράδοξος ἡ παρῶσα Πανήγυρις. Tarasii Patriarchæ CPol.
- Φαιδρὸν τὸ τῆς παρῶσης εὐροτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol.
- In ejus ingressum in templum. Πολλοὶ πολλάκις τὴν πείραν τῶν πολυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.
- Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρίνον; Leonis Imp.
- In conceptionem S. Deiparæ Virginis. Ἠδεῖα μὲν ἡ τῆς παρῶσης εὐφροσύνης προσηγορία. Georgii Nicomediensis.
- Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & Presbyteri Euboeæ.
- Ἡ οὐρανὸς καὶ γῇ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς ὑπερφαιδρύνεται σήμερον. Geor-

Georgii Nicomediensis vel Jacobi Monachi ex Monasterio
Coccinobaphi. Plura Combesius in Bibl. Concionatoria.
T. 6. p. 90, seq.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium. Καλὸς μὲν ὁ τῆς
εὐπειθίας νόμος. Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam. Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός.
Mich. Pselli.

Ἐς ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον ἢ σκυτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Ἐς δέξαν τῆς πανταγίης Τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων εὐεὐχὴς. Nicephori Gregoræ.

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χαρὰ. Andreæ Cretensis.

Ἐπ' ὅρθῳ ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani ArchiEpiscopi CPol.

Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Ἐυφρανέσθωσαν οἱ ἕρανοί. Isidori ArchiEpiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασίλισσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones
sæpius prodiit Græce & Latine.

Ὅσαι τῶν πόλεων βύλονται. Demetrii Cydonii.

Ὅταν ἔυρωσιν οἱ φιλοπόται ὄνκ δαφιλίαν. Gregorii Nysseni.

Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Οὐ πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometræ.

Πάλιν χαρὰς Ἐυαγγέλια. Gregorii Episcopi Neocæsariensis.

Σήμερον ἡμῖν ὡς αἴριοι παῖδες. Anastasii Antiocheni.

Τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βύλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Ejusdem.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαρὰν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide suprapresentationem JESU, &
Bibl. Concionatoriam Combesii T. VI. p. 173. seq.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combesius
T. VIII. pag. 308 - 320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum : Ἡ τόδε τὸ πᾶν ἀρ-
ρήτοις λόγοις ἀρμονίως ἀρμολογούμενη. Iosephi Bryennii.

πρὸς ὑψηλοτάτην περιωπὴν ἡμῖν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis.

Gratu.

a) Confer Combesii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. pag. 313. seq.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιόσεως
προοιμιάζεται σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis.

Χαίρετε. Τὸτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ' λόγος προοίμιον. Auctor
Joanes Geometra.

* In dormitionem sive assumptionem B. Mariæ. Οἱ κτ' καιρὸν Πεν-
τηκοστῆς.

In eandem, 'Εἰ δὲ ἔρανε κάλλος καὶ αὐγὴν ἡλίου. Isidori ArchiEpiscopi
Thessalonicensis.

Ἐπὶ τῷ μητίῳ ἔ' λόγος μτ' τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metro-
politæ Evchaitorum.

Περὶ τῆς ἐν χρόνῳ μὲν γενομένης ἀκεραίας ἀγαλλύσεως, αἰωνίᾳ δ' εἰς
ἔρανός ἀναλήψεως. Auctor incertus.

Ὁ Θεὸς μήτηρ, καλὸν γὰρ εἶμαι. Manuelis Palæologi.

Θάρρειν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometræ, qvi etiam
ex Apocryphis collegisse quædam se haud diffitetur.

Τῆς ἀγίας ἐσδόξης Θεοτόκου. Narratio Apocrypha S. Johanni
Apostolo tributa, de qua dixi in Codice Apocrypho Novi
Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi,
quod præso subjici iterum nuper curavi.

Μυστήριον ἡ παρῶσα παιήγυρις. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
Lipomanni ad 15. Augusti.

Ὁ χρωσῶν πάσῃ τὴν ἰδίαν. Germani CPol.

Καλεῖ πάλιν ἡμᾶς τὸ σπινθέρ. Andreæ Cretensis. Latine in T. 6.
Lipomanni pag. 182. b.

Μνήμη δικαίων μετ' ἀγκωμίων. Joannis Damasceni.

Ἔστι μὲν ἀνθρώπων ἑδῆς. Ejusdem. Latine in T. 6. Lipoman-
ni p. 186.

Ἐθ' ἐστὶ τῆς ἐρωτικῆς. Ejusdem Damasceni.

Ὅσον τὸ σπινθέρ. Andreæ Cretensis. Octo hætenus comme-
moratas Homilias in Codice MS. noni sæculi reperit Bandu-
rius, qvem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

Μητὴρ Θεὸς ἐορτὴν πρῶτον. Leonis Imp. Alia collegit Com-
besisius T. 7. Bibl. Concionatorix p. 643. seq.

In ejus ingressum in Sancta Sanctorum. Ἐπὶ τῶν μελόντων ἡ κτ' ἀνθρω-
πίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, ArchiEpiscopi Thessaloni-
censis.

Zzz

Θυμη-

Libri sti Part Altera.

Θυμηδαίας μὲν παῖσι θειοτάτη πατήγουρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωστῶν πάντη τῷ ἰδίῳ Διεργίτῳ αἰνυμένῳ. Ejusdem.

Τῇ θωμασῇ καὶ ὑπερενδόξῃ παταρίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ προτέρᾳ κυριακῇ τῷ ὁρθόδοξον πάντῳ. Ἐκκλησίαν. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis. Ἐστὶ πηγὴς καὶ ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. Διδοξασμῆα ἐλαλήθη περὶ σὲ ἡ πόλις ὁ Θεός. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni ad 31. Augusti.

In venerationem ejus & encaniam novi loculi in Chalcopratis. πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς περισχύησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217.

In Zonam B. Mariæ. τίς ὁ Φαειδρὲς σίλλογος ἔστι; Germani Patriarchæ CPol.

Mariæ Egyptiacæ & Zosimæ. Μυστήριον βασιλέως κρύπτει καλόν. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sanct. T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine allegatur etiam in glossario Græcobarbaro Meursii. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 411. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam Mariæ hujus subjici consuevit, incipit: ὁ λόγος ἔστι ὁ πρὸς εὐχὰς ἡμῶν τῇ βίῳ ἀεισὶ Ζηζωγραφήσας. Vitam Mariæ Egyptiacæ à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvædus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. Τὸ γεγονὸς πρᾶγμα καὶ τῷ μεγάλῳ ἀποχεΐαν. Græce & Latine, interprete Antonio Francisco Desfiene S. I. in Actis Sanctior. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. ἐπὶ καὶ τῷ ἔξωθεν ἀγώνων. Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* Mari-

* *Marinæ Martyris: Nihil aque latificat & exbilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 17. Julii.

Τῆς αἰσθησεως ὁ κυρίως ἡμῶν ἱητὴ Χρυσῶ. Auctor incertus.

Ἐμοὶ ᾧ καὶ ἕρσιος εἶναι δοκεῖ τὸ τῆς Ἐκκλησίας στρώμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τῷ Ἐκκλησιᾶν ἄρα, ἧς ὁ Χρυσὸς κεφαλὴ. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol.

Martini. Κατὰ τοῦ καιρὸς Γραψανὲ καὶ Οὐαλεντιανῶ τῶν ἀντιπροσώπων συνέβη συναθροισθῆναι. Auctor incertus.

Martiniani Monachi. Ἐγχεσε τῆς πόλεως Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονον se Martiani profitetur.

* Ὅν τρόπον αἱ τῶν περιλαβόντων νόσων σωματικαί.

In omnes SS. Martyres. Φαιδρὰ καὶ ἐπίρας. Ὑπάρχου. Ephraimi Syri. Exstat Græce in editione Oxon. pag. 412.

Αἱ μὲν Χρυσῶ πικρὸς ὅτι τὸ Φῶς. Auctor Constantinus Diaconus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Septima Synodus Actione V.

Ἔστιν ὡς εἰκοὶ καὶ ὡς τῶν σφόδρα δυσμενῶν. Asterii Episcopi Amaseæ.

In Decem Martyres. Vide supra. Decem.

XL. Martyrum. Κατὰ τοῦ καιρὸς Λικινίῳ. Auctor incertus.

* Ἐκεῖ μὲν τὴν ἑωμῶν σκηπτεῖα Λικινίῳ. Latine apud Surium 9. Martii.

Εἰκόνα μαρτυρικῶν ἀναγράψαι βέλομαι. Ephraimi Syri.

Οἱ μὲν ὅτι τῶν ἑωμῶν μὲν νόμον. Gregorii Nysseni.

In XLII. Martyres Amorienfes. Ἐπὶ τὴν μαρτυρικὰ ἑπαθλα. Sophronii Archiepiscopi Hierosol.

Φαιδρὰ μὲν τῆς παρῆς ἐορτῆς. Evodii.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium homilias exhibet Combesius T. 3: Bibl. Concionatoria pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, latine tantum.

* Vita Matronæ Martyris Chienfis. Τὰς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρετίας. Latine apud Surium, 8. Nov. Græce habuit Rolsveidus.

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παράσης ἡμῶν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαῖος δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαριστὸν. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. p. 161-186.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως Ἱερουσαλήμ.

* Ἡδὴ μὲν τὴν πόλιν ἔπλεον ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐπλήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthæi Apostoli. Πῶς δαὶ ἄρα τὴν ἱερὸν ματθαῖον. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combesiano noviss. T. 1. p. 422. Vide & ejusdem Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq.

Maximi Homologeræ vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. Incipit: καὶ πάλαι μὲν τῶν κτ' Θεὸν πολιτεύμενων ὁ βίος λυσιτελῆς καὶ ὠφέλιμος. Auctor incertus.

Maximi, Dada & Qvintiliani. βασιλεύοντων τῶν ἀσεβεστέων Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανοῦ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Melaniæ Romanæ. Ἐυλογητὴς ὁ Θεὸς ὁ διεγείρας τὴν σκῆτιμίαν κεφαλῇ, ἱερεὺς ὅστις. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἦν ἄρα καὶ τὸ τοῦ τῆς μεγίστης πάλαι καὶ περὶ φαισεύτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosvveidus.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. κατ' ἐκείνου καιρὸν διώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλείας Αἰτωλίου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. Ἦν ἡμῶν τὸν δριμύτην τῶν ἀποστόλων. Auctor Gregorius Nyssenus.

* *Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino.* μετὰ τὴν πόλιν τῆς Σωτῆρος χριστὸς παρεσία. Latine apud Surium ad X. Decembr.

* *Menæ Martyris Ægyptii in urbe Cotyæ.* βασιλεύοντος Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμiani. Latine apud Surium, XI. Nov.

Ἐγίνε-

Ἐγένετο κτ' τὸ πλῶτον ἔασιβεστέα. Auctor Timotheus, Episcopus Alex.

Ἐταρ δούπερ τῆς βασιλείας Γαίης Γαλλικῆς Διοκληταίου. Auctor incertus.

* Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.

Mercurii Martyris. Cæsareæ Cappadociæ. καὶ κυβερνητῆς μὲν πρὸς αἶνον. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντι Δεκίῳ καὶ βασιλευσίν. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.

Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεράρχῳ καὶ ἀσκητῷ ἄμα καὶ χριστῷ μάρτυρα. Auctor incertus.

* Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. Οὐδὲ γυναῖξιν ἔδε κόραις τῆς μαρτυρίας δοποκλήσαι σέδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept.

Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. Ἐνεκακαιδέκατο ἔτη τῆς Διοκληταίου βασιλείας. Scriptor cœvum se profitetur.

Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.

De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. Τῶν θαυμάτων καὶ θαυμάτων. Auctor Archippus Prosmonarius.

Michaëlis Syngelli. Νόμος ἔστι πῆλαι παρ' Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras.

Monachorum cædes in Sina & Raithu. Ἀπώμην ἐγὼ κτ' τὴν ἔφοδον τῶν βαρβάρων. Nili Monachi narratio edita Græce & Latine à Petro Possino & Francisco Combesio. Vide quæ ad Allatium de Nilis p. 16. seq. editionis à me curata.

Alia narratio ejusdem argumenti. Ἐγένετο μοί πτε καθεζομένη. Auctor Ammonius Monachus.

In Moysis serpentem. Χθὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τὴν αἰρετικὴν πύλιν. Severiani Gabalensis.

Myronis sub Decio. Ἐταρ τρίτῃ ἀνθυπατίοντι Ἀντιπάτρει. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

* Nazarii, Gervasii, Protasii & Celsi. Νέροντος αὐθις πρὸς φαμάων σκηπτερὰ διέποντι. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr.

Neophyti Martyris. Νεόφυτος τις δὲ ἄλλος Θεὸς ἔκ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ γένους Χριστιανῶν ὑπεῖρχεν. Auctor coævum se profitetur.

Aliud. Παραδόξων πραγμάτων διαπαράδεκτος ἡ διήγησις. Auctor Constantinus Acropolita, magnus Logotheta.

In Nicænos a) Patres. Παιδεύων τοὺς ἡγούμενους ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πιπτεραπείας παραινέσας, ὦ Θεόφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 10. Julii.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐν τῇ πίσει ἐπρόοντε καὶ βέλβαιον. Theodoti Episcopi Ancyрани circa A. C. 430. quem latine post Holstenium cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Rom. 1669. 8. vertit & notis illustratum utraqve lingua edidit Combesius. Paris. 1675 8.

Nicandri & Marciani. Ἦκον ὅτι τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι Σαπέρκιος. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodorici Ruinari pag. 239-245. editionis Wetstenianæ Amst.

Nicetæ Confessoris. Πρόκειται ἡμῖν μερίτης ὠφελείας ὑπέδειξεν. Auctor Theosterictus Monachus.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὸς ἀγὼνας ἔμαρτυρος Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Nov.

Nicolai. Ἐν πῖσι καιροῖς Κωνσταντῖνός ἔβασιλέως ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπειδήπερ χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi, Myrensis Episcopi. Σοφὸν τὸ χρῆμα ζωγράφου χεῖρ.

In eundem. Ἀνδρῶπις ἔστιν. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combesius pag. 188-196.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

Ὁρῶν ἡμῖν φαινότατος, Michaëlis Archimandritæ. Plura Combesius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq.

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia, Quintiano Præfecto. Κατὰ τοῦ καιροῦ ἐκείνου ἡγεμονεύοντος Κυρπανὺς ἔασιβεστέτα. Auctor Chæremonus Syracusanus, Niconis Disci-

a) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloyli Lipomanni p. 118. b. latine legitur Oratio de iis quæ Nicetæ gesta sunt. Incipit: *Nono decimo anno Imperii Diocletiani.*

Discipulus. Exstat Græce è MS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctior. ad 23. Martii p. 18. & Latine cum notis p. 444.

Niconis Thavmaturgi, cognomento pœnitentiam agite. 'Εἰς τόπον ἢ χρόνον, γλώμη δὲ μάλλον σπέρμα. Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodora.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. 'Εν μιᾷ μὲν ἡμερῶν σπασθὲν ἐποίησάν μου ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Παφνύτιος. Auctor Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris

Dominica Ὁρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. Ὁ λόγος πάντα πάντα κτήσεται Θεὸς ἀλήθεια. Græce è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctior. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete p. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio pag. 929. seq.

Alia ejus vita, juniore auctore: Ἀνταρκῶς μὲν τὰ γραφέντα περὶ τῆς ἀγίας Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine p. 334.

Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σφίας. Latine in Tom. 6. Lipomanni ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam. 'Επήνεσε καὶ ἄλλο τί πτε βασιλείας γλώσσα τὴν παρθένον πανήγυριν. Leonis Imp.

Ἡδὴ τῆς δευποτικῆς πανηγύρεως ὡδρεκύθη τὰ χαρίσματα. Leontii CPolitani.

Σπᾶδαῖότερος ὦ φίλοι καιρές. Procli Patriarchæ CPol.

Τὴς τῆς Ἀσβεβείας καθήκει μύσας μὴ τὴν χάριν μόνον ἀπαΐξωμαι. Leontii presbyteri CPol.

Χαῖρε σφόδρα κεχαριτωμένη Ἰούδατερ Σιών. Epiphaniū Archi Episcopi.

Χαῖρε σφόδρα Ἰούδατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali.

Χθὲς ἡμῖν τὴν κοινὴν ἀνάστασιν δάξαρε. Iosephi Archi Episcopi Thessal.

Χθὲς ἡμᾶς μὲν ἔδωκεν Λάζαρον. Andrea Cretenfis.

Ὡς αὖτε ἡ αἰνέτησις αὐτοῦ. Titi Bostrenfis.

Pancratii Martyris. Ἐγένετο μὲν τὸ ἀνηλεφθῆναι τὸν Κύριον. Auctor Evagrius Monachus.

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608. 8.

* Panteleemonis. βασιλεύοντι ἔσπευσε καὶ ὁρῶμεν.

Θαυμάσιος ὁ α) Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.

Τῆς εἰδωλικῆς αἰνέσεως καὶ πάσης ἀγαθολογίας τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni ad 27. Julii.

In parabolam ejus qui in latrones incidit. Ἠκούσαμεν ἀδελφοὶ ἐν τῇ εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.

Papyli, Carpi & Agathopodis Martyrium. Ἐπὶ βασιλείας Δακίᾶ. Auctor incertus.

Patapii Thebani Aegyptii, Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πιδύμαπτήν. & alia oratio quæ incipit Πάντα πιστεύειν ἀξίον. Ultraque auctore Andree Cretenfi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combesio.

* Vita ejusdem. Ὁ πολλὰς Αἰγυπτίῳ. Latine apud Surium 8. Decembr.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγιασμένον. Ἰερίῳ ἔαυτον. Græce in Actis Sanctor. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. I.

Pauli Apostoli. Ἄπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qui è Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scriptæ non diffitetur.

Οὐδὲν ἀδελφὲ Πάυλε ἀθλῶν. Auctor Proclus CPol.

Παῦλος ὁ ἀπόστολος. Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς καὶ Πιργραφῆς τῶν Ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) qui è Chrysostomo pleraque collegisse se scribit. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum congestit Combesius T. VII. Bibl. Concionatoria.

Pau-

* In Indice ad Allatium non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur.

Pauli Homologetæ sive Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνσταντῖνου τῷ Ῥωμανικῷ ἀρχιεπίσκοπῳ, ἑτα τῆς ἀναπλῆς ἐγχειρίζετο σκηπτήρα **Auctor incertus**. Allegat Cangius ad Zonaram p. 72.

* Ηνίκα Κωνσταντῖνου ὁ ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τῷ ἡγε. Græcè habuit Rosvveidus.

Pauli Latrensis. μάττω οἱ πολλοὶ τὴν χρεὶον αἵπον ἀξιοῦν εἶναι. **Auctor Nicephorus Blemmidas**.

* Ἐμοι γε λίαν ἡδὲ καὶ τὸ πρὸς λόγους ποιεῖν. **Auctor incertus**.

Pauli Thebani. Ἐν πολλοῖς πολλὰς κινήσεις. **Auctor Hieronymus Monachus**.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosvveidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Pegassii Martyris. Vide supra, in Acyndino.

* **Pelagiæ Virginis Antiochenæ** sub Diocletiano passæ. Γυναικίαν ἀρετὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν. Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 8 Octobr.

Aliud incerto auctore: Τῷ πρώτῳ διαγμῷ ἀνανιωθέντι. Græcè è MS. Palatino, in Actis Sanctior. ad 4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro.

In Pentecostes Festum. Ἐπεὶ περ καὶ νῦν θεῖα ἐπίση πανήγυρις. **Leonis Imp.** Græce & Lat. in Combesii Auctar. novop. 1719.

οἱ μὴ οὖν θύοις ἀγωνιστές. **Demetrii Cydonii**.

Πυκνὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελεῖ. **Basilii Episcopi Seleuciensis**.

Τῷ μὲν ἐν χθὲς ἐποίησεν πανήγυριν Ἰπποδημῶν Παράκλητῳ. **Leonis Imp.** Plura Combesius T. IV. Bibl. Patrum Concionatorix.

In mediam Pentecosten. Τοῖς φιλοῦσι τὴν κύριον, ἑορτῆς ἔλπει καιρὸς. **Leontii ArchiEpiscopi Neapolitani**, licet in Codice Vaticano 564. male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Simeonibus.

Gesta in Perside. βασιλεύοντι Ἀρηνάτις τῆς Περσικῆς χώρας γέγονε φιλορικία. **Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antiochenus**. Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April. pag. 854.

Λααα

* In

Libri, sti Pars Altera.

* In Petrum & Paulum Apostolos. *Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile.* Latine in Tom. 6. Lipomanni, ad 29. Junii.

* *Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium.* ibid.

καλὸν μὲν τὸ ῥῶδον τῆς ἐκκλησίας. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol. Τίς ὁ πρῶτος ἐκ τῆς ἑκκλησίας; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii Auctario noviss. p. 327.

Πάλιν ἡμῖν duas ἀδιαλεπτῶς. Auctor Sophronius Archiepiscopus Hierosol.

De Petro Apostolo confer Bibliothecam Concionatoriam Combefisii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἁγίῳ Κορυφαίᾳ τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἔρατι χροῦμενοι. Auctoris incerti.

* Petri Archiepiscopi Alexandrini. Ἔειχε μὲν ἡ ὑπερφανὴς Νικομήδεια, Phanurii Martyris miracula ab Auctore qvi Sec. VIII. vixit descripta, οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς ἔχει πλεῖστα φαινόμενα. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. p. 21.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apollonii, Ariani. Ἐν ἑκτῇ τριτῇ τῆς βασιλείας Διακληπανῆ. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. p. 895. & Latine p. 752.

Philetæri & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passorum. Πολλὰ καὶ μεγάλα κακὰ πάσχα. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ ἁγίος Θεὸς λόγος αἰδίως σκωὶν τῷ Πατρί. Latine apud Surium 1. Maji.

Aliud: Ἀντλήσας ὕδωρ μετ' ὡφροσύνης. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. p. 379. qvi etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: οὗτος ὁ φαινόμενος ἀσὴρ.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χρυσῷ πλετή. Auctor Michaël Monachus.

Martyr

Confer qvæ exhibet Combefisius Bibl. Concionatoriz T. 6. p. 464. seq.

Martyrium & Acta Philippi Apostoli, incerto auctore: κατ' ἐκείνου
τὴν καιρὸν Τραϊανῆ & βασιλέως περὶ ἐπιληφέντων τῶν ἐκείνων δεχθέν.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. κατὰ αὐτοῦ
καιρὸς Ἀρκαδίου & βασιλέως. Græce in addendis ad Tom. 3. Act.
Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad
12. Maji p. 28.

Philothei & Eubioti. Vide Philetæri.

Phocæ Martyris. Ἐπειδήπερ πολλὰκις. Auctor præsentem se fuisse
profitetur.

Ἰερὸς μὲν καὶ θιασιῶν ἅπας ὁ τῶν ἡγναιῶν μαρτύρων κατάλογος.
Auctor Asterius Amaseæ Episcopus. Latine sub Metaphra-
stæ nomine in Lipomanni T. 6. ad 22. Sept. Græce & Lat. in-
ter Alterii Homilias à Combesio editas p. 170.

Ἐν τοῖς καιροῖς τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτις ἐν τῇ ἀκαταστασίᾳ τῶν Ἀρμενίων
καιρῶν. Auctor incertus.

Photii, Aniceti & sociorum. Ἐτὶς δούπερ Διοκλητιανῆ. Auctor
Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates
CPol. p. 647.

Platonis Hegumeni Studitæ. Ἰηγορὶ μὲν καὶ σοφιστῆς. Auctor Theo-
dorus Studites qvi Platonem illum spiritualem suum parentem
appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April.

* Platonis Martyrium. Οὐ ξένα Γαλατῶν τι παρόντα, εἰδὲ ἐμολογητῆ
τῆς ἀληθείας ἀλλότριον. Latine apud Surium 22. Jul.

Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.

Porphyrîi qvi passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. βασιλεύον-
τος τῷ Ἀθανασίῳ καὶ ἀσεβεστάτῳ Λυρητιανῷ. Auctor incertus. Ju-
lium Metaphrasten in Porphyrîi vita citat Meursius, glossar. in
ῥοθαίσβῳ.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male Taradi apud
Allatium p. 125. de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andro-
nici Martyrum Tarfi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατεία Διοκλητιανῆ
σεβαστῷ τῷ πρώτῳ. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive
Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque præsentibus & vi-
dentibus qvæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles,
Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athe-
nion, Tarachus & Orosius redemerunt à qvodam spiculatore
nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione.

à Rosvveido primum Antvverp. 1607. 8. edita vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysofomi Paris. 1680. 4. pag. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt : Διοκληττιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 12. Octobr.

Procopii Martyris. Κατὰ τὰς καιρὸς ἐκείνας ἐβασίλευε Διοκληττιανὸς ὁ τότε βασιλεὺς. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio notatum.

Προκοπίω πλὴν θυσίας ὁ Χρῆστος ἐστὶ φάνωσεν πῦρον αὐτὴν ἰδὼν. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανὸν καὶ Μαξιμιανὸν πλὴν αυτοκράτορα Ῥωμαίων διεπόντων δαχλὴν. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii.

Τέρπει μὲν καὶ λειμῶν πολυανθής. Auctor incertus.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In purpuram Sacerdotibus redditam. Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφιεμένοι. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Quintam. Ἐπίση τῶν ἱερῶν μυστηρίων ἡ πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol.

Rebecca Martyris. Vide in Xanthippe.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. Ἀξίον ἐστὶ τῆς μηδέπως τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἰλύος. Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 167. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. Ἡ ἐκκλησία ἔθελον ἡ παροικῆσαι ἐν Γοτθία. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani vita à Cyrillo Scythopolitano ad Georgium Abbatem descripta. Εὐλογητὴς ὁ Θεός. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. pag. 220. 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

Sabbato magno. *Επιπέφιν ἑορτὴν τῆ Σωτῆρ*. Amphilochoi Iconien-
sis Episcopi.

Ὡ φρικτὴ μυσηρὶς πάση τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Samonæ. Vide supra, Gurizæ.

* Sampsonis *Ξεινόδεχς*. *Partim quidem magno Sampsoni.* Latine apud
Lipomannum T.6. ad 27. Junii.

In Sanctorum omnium Dominicam : *καὶ τὸ λόγους μὲν ἄλλως τὰ τῶν
ἀγίων ἐκάστῃ διηγεῖται.* Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἢ τὰ παναγίῃ πνεύματ *ἐπασηγυρίζετο πρὸς αἰθρώπας ἐπι-
δημία.* Leonis Imp. Plura Combesius T.8. Bibl. Conciona-
torizæ p. 312-400.

In Sancta Sanctorum. *καθάρτη τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.* Isidori Thessalo-
nicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Ca-
storis, Tiburtii, Castalli, Marcellini & Marci. *Πολλῶν κατὰ δια-
φόρους καιροὺς κατὰ Χριστὸν καὶ τῶν ἐκείνῃ μαρτύρων θεραπευτῶν Διοκλη-
τιανός.*

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrum.
Εἰ τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνῃ τῇ βασιλεῶς. Auctor se profitetur Floren-
tium, Martyrum famulum.

* Sergii & Bacchi Martyrum. *μαξιμianiῦ βασιλεύοντος τῆ τυρανν.*
Latine apud Lipomannum T.6. & Surium ad 7. Oct.

Severiani militis. *Δικινίῃ τῇ δουσιβεῦς βασιλεύοντ* *, Λυσίας τὸ τηρικῶντι
δὲ ὧν.* Latine apud Lipomannum T.6. & Surium 9. Sept.

Silvestri Episcopi Rom. *Οἱ μὲν σέπτοι καὶ θεόπται Ἀπόστολοι,* Auctor Jo-
annes Zonaras.

Ὁ ἡμέτερ *ἱερολογάφ* *Εὐσέβι* *ἦν ἵκα πλὴ ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν
ἱστορίαν.* Auctor incertus.

In Simeonem & Annam. *Πάλαμ ἱκανὸς,* Methodii Patarensis Episcopi.
Πολλοὶ τῶν μεγάλων αἰθρώπων πλὴ παρθεναὶ θαυμάζουσι. Amphi-
lochoi Episcopi Iconiensis.

Προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphilochoi.

Simeonis Justi Θεοδόχου. Τὴν πρὸς τοὺς ἀγαθὰς τῶν ἐμὸν δούλων. Auctor Simeon, qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῳ καὶ λόγῳ Συμεῶν. Auctor Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221 - 235. addita ejusdem ἀκλῆ- θῆς sive officio sancto, memoriz ejusdem Simeonis consecrato pag. 236 - 244.

Simeonis παλῆ. Οἱ τὸ διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλους ἀνέχοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomani ad 1. Julii.

* Simeonis Stylitæ. Locum Græce producit Allatius pag. 47 de Simeonibus. Habuit etiam Græce Rosvveidus. Prodiit latine ex Gvil, Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor, ad V. Januar.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho : Ζῆτον καὶ ὁρῶντος μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoreto Episcopo Cyri : Συμεῶν τὸν πᾶν, τὸ μέγα θαῦμα τῆς οἰκουμενης. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio notatum.

Simonis Zelotæ, Apostoli. Τί φαιδραὶ σήμερον ἡ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combesius Tom. 8. Bibl. Concionator. pag. 290. seq.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. auctore coarvo Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφορμαί Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sanctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172 - 183.

* Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pisteos, Elpidis & Agapes.

a) Combesius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriz hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quique Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocercu ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII. de fide & moribus Christianis atque Monasticis latinas fecit Jacobus Pontanus S. I. exstantque Græce in Codice MS. Cardinalis Mazarini. Male Gretserus c. 19. libri de imaginibus non manufactis cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachatus prorsus ignotus sit. Nec refert τῷ νέῳ Θεολόγῳ nuncupatio, quæ etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores Sic namque etiam Hesychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combesius representavit.

pes. μετὰ τὸ διαγγεῖσθαι πανταχὺ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti. Sophronii Hierosolymor. Antistitis. Οἱ τῆς Θεοῦ καὶ μακαρίους πατέρας. Auctor Johannes Zonaras.

* Sofontis five Sozontis Martyrium : μαξιμιανῆς τῆς βασιλείας ἡγεμονεύοντος. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide & supra in Jattesio.

Spiridonis Episcopi. Ἐν δὲ χῇ ὡς ὁ λόγος. Auctor Theodorus Raphi Episcopus.

* Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgi, Trimithuntis in Cypri Episcopi, Constantino imperante clari : μίσησον εἰς ψυχῆς ὠφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο καὶ τὸ καιρὸν ἐκείνον μὲν ἐπιστατὸς χρέων. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. ὡς ἱερεὺς, ἀληθῶς καὶ καλός. Sub Procli CPol. nomine Vinc. Riccardus, sub Astenii Amaseni rectius Combefisus edidit.

Νόμος ἀνῶθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Ὁσπερ ὁ ἥλιος πανταχὺ μὲν. Auctor Manuel Caleca.

Ὁ μὲν αἰθητὸς ἥλιος ὑπὲρ γῆν ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.

ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκροαθία. Auctor Gregorius Nyssenus.

Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο μετὰ τὸ εἰσκομιθεῖν. Auctor prohtetur se vixisse ætate Cyrilli Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει five detectione earundem reliquiarum, Luciano Presbytero auctore : τοῖς κατὰ πάσαν πόλιν καὶ χώραν ἀγιωτάταις. Vide etiam Combefii Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 573. seq. & quæ ex Codice MS. noni sæculi de translatione reliquiarum Stephani, Græce profert Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPol. pag. 646.

Stephani Papæ & sociorum. κατὰ τὸν καιρὸν Ὀυαλεριανῆς. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium pag. 647.

In eadem reliquias. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Σωτὴρ πάντων. Nicetæ Rhetoris. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti. Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ πάντων τῶν ἐλπίζομένων. Mich. Pselli.

Stephani junioris Martyris. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβεῖν. Auctor

Auctor Stephanus quidam Byzantinus Martyre non multo junior. Vide Allatium de Simeonibus pag. 81.

* Θῆον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.

Sufannæ Martyrium. Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἡ τις ἱερὺς τῶν ἐλλήνων. Auctor incertus.

Syneceticæ. Ἔδει πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυήτως ὑπάρχειν. Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadensis. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. 1. monument. Ecclesiæ Græcæ pag. 201-277. testatus pag. 754. in codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. 1. Act. Sanctior. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris. Vide supra, Probi.

In Templi consecrationem. Οἶδα ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν. Leonis Imp. Terentii & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. & in Actis Sanctior. T. 1. p. 861.

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατίᾳ τῇ Νυμεριανῷ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: κατὰ τὰς καιρὺς Νυμεριανῷ.

* Theclæ Martyris, ἀρτι τῷ μεγάλῃ τῆς ἀληθείας εὐαγγελιστῇ καὶ κήρυκῃ. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Citat Svidas in ἀβαξί, αἰμίμονες, ὑπαγορεύσας.

Ἰσορία μὲν τὸ ποιηθὲν ταύτῃ σύγγραμμα. Auctor Basilus Seleuciensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. Alia Acta & alius ut videtur Basilus, à quo gesta Theclæ metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντῃ Πάულῳ εἰς Ἰκόνιον. Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Er. stus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8.

Ἐπαινετὸς ὁ τῆς Ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. p. 445.

* Theoctistes Lesbii Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. Ἐκόνες καὶ πάλαι καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Al-

latius

latius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latine exstat apud Surium 10. Nov.

Theodoræ Alexandrinæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις Ζήνων τῷ βασιλεῶς καὶ Γρηγορίου ἐπαρχὸν ὄντων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἤδη τὴν αὐτοκράτορος Ῥωμαίοις διέπεν ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept.

Theodoræ Thessalonicensis. Ἐμοὶ δὲ πολλῶν τὰ σαυμαζόντων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Theodoræ & Didymi. Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice p. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. Τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν ἀθλήσιν ἐλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. Græce vero etiam cum Combefisii versione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191. Paris. 1664. 4.

Theodori Martyris. Ἀπ' ἐπένθιμου ἡμῖν ὁ καιρὸς. Auctor Joannes Evchaitorum Metropolita.

Theodori τῷ περὶ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῖν δ' ἐν ἐσπάνια τὰ καλὰ. Auctor idem.

Theodori Militum præfecti. Ὡς περ φαίνει ὁ ἥλιος τοῖς ὀρώσιν, ὅτι ὁ περὶ τῶν μακάριων λόγος τοῖς ἀκούσι. Auctor profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὁ ταχυγράφος Οὐάρτος (alii Codices Ἀνγάρτος) Νοτάριος καὶ ἀποκοδικέλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115.

Theodori Studitæ. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων κατὰ διαφόρους χρόνας. Auctor Michaël Monachus.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius.

Theodori Teronis, Martyris, primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς ὁ τῷ Χριστῷ λαός. Gregorii Nysseni, Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμίνος βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auctor illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus.

* Μαξιμιανῷ καὶ Μαξιμίνῳ τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris.

Bbbb

Maæ

Μαρτυρικὴ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaitensium.
Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, τῷ ὑπεραγάθῳ δούλε Θεῷ. Auctor a) Constan-
tinus Acropolita.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε. Auctor Nectarius
ArchiEpiscopus CPol.

Theodosiæ Martyris. Γυναῖκα μὲν ἀνδρείαν πῦ τις ἀν. Auctor Con-
stantinus Acropolita & magnus Logotheta.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπέ-
σατος καὶ ἀδιάφθορος μία ὕσις. Auctor Theodorus Episcopus Pe-
trarum.

Θεοδόσιος ὁ ἀξιωμακάρης. Auctor Cyrillus Monachus & Presby-
ter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ὅσων οἱ Νικαῆς εἰς τὴν. Auctor incertus
ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol.
pag. 648.

Theodoti Ancyрани Martyris. Ἐδεῖ μὲν ἡμᾶς πρὸς πῶραν πολλῶν ἐκκλη-
σιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti ver-
sione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græ-
ce ἐκ Codicis MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis ex-
stat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147 - 165.

Theodoti Lectoris & Agathopodis Thessalonicensis, Sæculo IV.
Ἀεὶ μὲν ἐπαινεῖσθαι. Græce ἐκ MS. Vaticano in Actis Sanctor. ap-
pendice ad T. 1. Aprilis p. XLII. Latine p. 320.

Theoduli Stylitæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τῷ μεγάλῳ. Græce ἐκ MS.
Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor.
ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* Theophanis Grapti. Vide supra, Theodori Grapti.

* Theophanis Sigriani sive Siagreni circa A. C. 818. ὥσπερ λεγμένων ἐν-
ανθής. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Mar-
tii Tom. 2.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν
ἀρετῇ καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meur-
sio in glossario Græcobarbaro in πατρὶνι.

* Theopistes & Theopisti. Vide supra, Eustathii.

Thera-

a) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide supra p. 449.

Therapontis Presbyteri. Πολλοί μοι τῶν λόγων ἡ πανήγορις. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apostolum, Ἐπανητός ὁ ὑπὲρ τῶν ἁγίων πόθῳ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combesii T. 1. p. 364.

Ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίῳ. Auctor Basilius Seleuciensis.

Ἐγένετο μετὰ τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνηθροίσε. Auctor incertus.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν διατριβὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec.

Periodi Apocryphæ Apostolo S. Thomæ tributæ. Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡμεν πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν Ἱεροσολύμοις. Ex his nonnulla Græce & Latine dedi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 819. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatorix Combesianæ p. 96. seq.

* Thyrsi, Leucii, Philemonis & Apollonii Martyrum in Bithynia sub Decio Imp. Τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ κοινωνία σαρκός. Latine apud Surium 14. Dec. Meminit Svidas, Logothetam Laudans in καταπέλτης.

* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano.

* Timothei Apostoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

* Martyrium ejusdem Timothei. Ἴσμεν πολλὰς ἰσχυρίας τε καὶ βίας.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεῳ; τῆτον γὰρ μετὰ τὰς Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διωγμῷ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi Apostoli. Ἀποστολικῶν ἐγκωμίων ἐφάπτεσθαι. Auctor Andreas Cretensis, inter cujus Orationes Græce & Latine edidit Combesius.

* Tranquillini. Vide supra in Sebastiano.

* Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis, Πρόβη τῷ δυσσεβῆς τὸ βασιλεῖον σκῆπτρον τῶν Ῥωμαίων διέποιτῳ. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 19. Sept.

Tryphonis Martyris. Κρίνα ἐξ ἀγρῶ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

ΜάρτυρⓈ παραγέγονε μνήμη. Auctor Leo Imp.

* Vari & sociorum Martyrium. Μαξιμιανῷ τῷ Τυράννι τοῦ δυσσεβὲς ἀνὰ πᾶσαν σχεδὸν τὴν οἰκημένην ἐκδόντⓈ διάταγμα. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr.

Viatoris ΒιάτωρⓈ Martyris. Vide supra in Senatoris.

Ursicii. ΜαξιμῖνⓈ μετὰ Μαξιμιανόν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 648.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebeccæ. Τῷ μακαρίῳ Πάυλῳ ὄντⓈ ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ τὸν λόγον τῷ Κυρίῳ. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

* Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίῳν ἀναγραφὴ. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ ΘανμάσιⓈ ἔφυ μὲν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, auctore incerto : Δηγήσατό τις γέρον' μέγας, ἔτσι Ξενοφῶν τις συζητητικὸς ὑπὲρ πᾶσαν εὐπρέπειαν ὑπάρχων.

Xyfti. Vide supra, Laurentii.

Zachariæ Pontificis & Prophetæ. Μῦθο τῶν ἀρρήτων ἱερουργμάτων Ζαχαρίου. Auctor Cosmas Vestitor.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Ἀγνή πόλις ἐπὶ κόλπῳ μὲν τῷ Ἰονίῳ κειμένη. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobr.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Ἀυτὴ ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 2. Maji T. 1. p. 739. & latine pag. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zofimi Martyrium. Κατὰ τῆς κατὰ ἐκείνους ἐπὶ αὐτοκράτορος Τραϊανῷ ἦν πολλὴ μακρία. Auctor incertus.

Alia Simeonis Metaphrastæ scripta.

Præter Vitas Sanctorum, & qui ad Simeonem referuntur *Annales*, de quibus supra p. 352. & 158. dicere me memini, exstant & alia ejus scripta quædam, ut

Epi-

Epistola IX. quas Græce & Latine edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus pag. 254. seq. Paris. 1664. 4. una est ad Nicetam Metropolitam Smyrnum, una ad Constantinum Romanum, alia inscripta τῷ Λαοδικείῳ nescio cui Episcopo Laodicensi.

Carmina pia duo politica Alphabeti literas initio præ se ferentia, unum altero quovis versiculo, alterum singulis versibus: & *duo jambica*, unum ad animam suam & alterum ad Stylianam Protosecretarium, Græce leguntur apud eundem Allatium p. 132. seq. Alia MSta habentur in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium Tom. 3. p. 149. T. V. p. 44.

Sermo in diem Sabbati Sancti, quem latine vulgavit Combesius in Bibl. Concionatoria, Tomo III.

Sermo εἰς τὸν θρόνον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅτι περὶ πλάκῃ τοῦ ἱμίου σώματός κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. in lamentationem S. Deipara pretiosum corpus Domini nostri Jesu Christi amplexantis, Græce & Latine apud Allatium p. 245. Incipit: τὴν ἐκείνην, γλυκύται Ἰησοῦ.

Alios duos Simeonis sermones vidisse se testatur Allatius pag. 130. unum περὶ τῆς ζωφόρου πλουτῆς καὶ μετετέλειως τῆς Θεοτόκου. De salutifero obitu & transitu Deiparæ, Incipit: τὸν καιρὸν τῆς Πεντηκοστῆς εἰς Ἀπόστολοι. Alterum de vita B. Mariæ virginis & revelatione ejus vestis, qui incipit: ἐχρῆν αἰληθῶς τὴν παρθένον.

Idem pag. 131. memorat Simeonis Hymnos sive canones & troparia nec non preces quibus etiamnum Græcorum Ecclesia utitur, & pag. 132. γνωμικὰ κεφάλαια *sententiosa capita CXXXI.* Primum incipit: Ὁ γὰρ σύφωρ ἐν καιρῷ λόγος τῆ ἀπαλωτῆς βελτίω καὶ πλού. Alia ejusmodi *capita CL*, atque iterum *LV.* ex Macarii Aegyptii sermonibus selecta & paraphrasi exposita. Incipiunt priora quidem: χάριτι μὲν καὶ δωρεᾷ τὸ Πνεῦμα τὸ δεῖα ἕκαστος ἡμῶν τὴν σωτηρίαν ποιεῖται. Posteriora autem: Πᾶσα ἡ ἐναρέτης Θεοῦ.

Ἡθικοὶ λόγοι *Sermones XXIV. de moribus ex S. Basilii Magni operibus selecti*, & Græce editi Paris. 1556. 8. à Gvil. Morello, & Latine ab Stanislao Illovio (non Florio uti apud Allatium legitur) redditi sæpius lucem viderunt inter Basilii M. opera. Exstant etiam cum Illovji versione excusi separatim, Francofurti 8. In Græcolatinis vero Basilii editionibus video junctam aliam versionem, compositam à Simone à Maillé, ArchiEpiscopo Turonensi. Combesius Simeonem

Bbbb ;

nem

nem hunc qui Basilii ethicos sermones selegit, diversum facit à Simeone Metaphraste. Ac sane fuit etiam quidam Simeon Magister & Logotheta, longe junior, qui post Alexium Aristinum sub Manuele Comneno circa A.C. 1166. clarum, *Epitomen Canonum* sive condidit * sive scholiis illustravit, Græce & Latine exstat in Bibliotheca Canonica Justelli & Voëlli T. 2. pag. 710-748. Paris. 1661. fol.

Symbolæ quædam Simeonis Metaphrastæ exstant in Catena Nicetæ in *Lucam*, ex quo tamen non licet colligere eum commentarios in Lucæ Evangelium scripsisse, non magis quam ex Theophanis Ceramei Homilia in quintum matutinum Evangelium, à quo laudatur Simeon ὁ τῆς μεταφράσεως ἐν μέλλουσιν ἐν τῷ εἰς τὸν ἱερόν Λυκᾶν ὑπομνήματι, intelligitur enim Lucæ elogium, quod inter vitas sanctorum supra p. 540. seq. memoravi.

Dioptra in Catalogo MSS. apud Antonium Verderium Simeoni Metaphrastæ tributa, incertum est † aliene sit ab *Dioptra* sive amussi rei Christianæ quam PHILIPPUS solitarius versibus politicis ** A. C 1105. †† Alexii Comnenii 16. ad Callinicum Monachum scripsit, & *Jacobus Pontanus* ex Codice MS. Augustano profario sermone vertit & Latine edidit Ingolstadii 1604. 4. cum Nic. Cabasilæ libris sex de vita in Christo, Joannis Carpathiorum Episcopi Capitibus hortatoriis CXCI. Philothei Patriarchæ CPol. laudatione Basilii, Naz. & Chrysostomi quæ Græca etiam adjuncta habet, & Mich. Glycæ duabus disputationibus, additis etiam in calce Voluminis observationibus *Jac. Gretseri* ad obscura *Dioptræ* loca. Locum *Dioptræ* ex libro IV, qui in versione desideratur, ex MS. Bibl. Regiæ Græce cum interpretatione sua exhibet Cotelarius ad lib. VIII. Constitutt. Apostol. c. 42. Exstat & Græce *Dioptra* sæpius in Bibl. Vindobonensi ut docet Lambecius lib. V. p. 34. sq. 42. sq. & Montfauconus p. 54. Palæographiæ Græcæ. Ac Lambecius quidem observat in Pontani editione librum primum integrum omissum, excepto exordio, quod ad calcem libri quarti sub titulo flebilis lamentationis subnexuit, & secundum pro primo, tertium pro secundo &c. venditatum, ut adeo quatuor tantum libros

* Confer Beveregii prolegomena ad Synodicum magnum §. XXVI. seq.

† In Codice Vindobonensi *Dioptræ* Philippi, subjunguntur versus Simeonis Magistri & Logothetæ. Vide Lambecium III. pag. 44.

** Vide p. 4. & 196. seq. edit. Ingolstad.

†† Vide pag. 128. ejusdem editionis, quæ deinde in Bibl. Patrum Colon. Tom. 12. & Lugd. T. 21. recusa est.

libros Pontanus ediderit cum à Philippo scripti sint quinque. Notat etiam falli Gretserum, qui ex primis versibus Dioptræ quos Crusius in Turco Græcia p. 198. adducit, putavit Crusium de alia dioptra loqui. Hanc porro recenseri & Græcam dictionem castigari à *Phialito* quodam jussit Dionysius Evzoitus, Metropolitæ Mytilenæus. *Michaëlis* vero *Pfelli* præfatio præmittitur etiam in laudata editione, cujus quoque notæ sive scholia hincinde adsparguntur. Quæ appendicis loco, in Codice Vindobonensi subjici notat Lambecius lib. V. p. 36. de fide & cærimoniis Armeniorum, Jacobitarum, Chatzitzariorum & Romanorum seu Francorum, hæc (excepta parte postrema de Romanis) Græce & Latine vulgavit Combefisius Auctario novo T. 2. p. 262. & 271.

XIX. DUCAS, *Michaëlis Ducæ*, viri doctrina & Medicæ artis peritia clari & ex Imperatoria Ducarum a) familia oriundi nepos, & post captam à Turcis A. C. 1453. CPolin, profugus in Lesbum Insulam & Minister in aula Principis Christiani, Dominici Gateluzi ejusque fratris, Nicolai qui Turcis tributarius Lesbo imperabat, b) variis ad Turcos legationibus functus est usque ad Lesbum A. C. 1462. à Mahomete II. Turcarum Imp. captam, cui superstes Ducas ad *Historiam Byzantinam* scribendam animum appulit, & post temporum seriem ab Adamo ad Joannem Cantacutzenum brevissime perstrictam, fusius exponit quæ ab Andronici Palæologi junioris obitu sive A. C. 1341. quo Cantacuzenus Johanni Palæologo Tutor à Patre datus est, usque ad Lesbum A. 1462. à Turcis expugnatam. Certe ulterius non progreditur Ducæ Historia in editione, quam in fine mutilam è MS. Regis Christianissimi *Ismaël Bullialdus* edidit, & latina versione argumentis capitum, & notis doctis illustravit, Paris. 1649. fol. testatus scriptorem styli quidem elegantia haud ornatum & comtum esse, sed rerum momento & gravitate eximium, earumque narratione prudenti gratum. In rebus Hungaricis minus peritum se prodit Ducas capite XXXII. Vide Bullialdi notas pag. 259. seq.

Sub-

a) Cangii famil Byz. p. 160. seq. Hic p. 166. etiam memorat Georgium Ducam Armenum, qui in Galliam venit A. C. 1455. & à Carolo VII. Rege cum aliis Græcis exulibus humaniter exceptus, & stipendiis ad vitam donatus est.

b) Hanckius de Byz. Historiæ scriptoribus parte I. c. 39. ex Ducæ cap. 5. & 43. seq.

Subjunxit Bullialdus ex eadem Regia Bibliotheca ANONYMI *Χρονικὸν σύντομον*, *Chronicon breve* ab A. C. 1089. ad 1523. Græce & Latine p. 196-205. Labbeus in protreptico ad Hist. Byzantinam scripsit *Anonymum* alium *Bibliotheca Regia de rebus gestis Græcorum adversus Turcas & de expugnatione CPolis* latine redditum ab Ism. Bullialdo, brevique vulgandum. Idem memorat *Anonymi Historiam de rebus Turcicis* vulgari Græca lingua scriptam in Bibl. Barberina custodiri. DE ANONYMO utroque continuatore Theophanis dixi pag. 349. 350. Quemadmodum de ANONYMI Collectaneis Antiquitatum CPolititanarum pag. 480.

Refertur etiam ab Hanckio inter Byzantinos ANONYMUS Vitæ Chrysostomi scriptor, Constantino Porphyrogenito junior, quæ Græce edita primum est ab Henrico Savilio T. VIII, Operum Chrysostomi, Etonæ 1613. fol.

ANONYMUS Photii Adversarius, cujus narratio *de stavropá-
sis* sive signi crucis in subscriptionibus Episcoporum appingi solitæ & promissorum per illud datorum violatoribus, ab Anno Christi 858. quo Photius Ignatio detruso successor in Patriarchatu CPol. datus Ignatii restituti obitum Anno Christi 878. Prodiit Græce cum Matthæi Raderi S. I. versione ad calcem, Actorum Concilii Octavi, Ingolst. 1604. 4. atque inde in editionibus Conciliorum. Addidit Raderus Græce & Latine alterius ANONYMI scriptum A. C. 892. Breviarium rerum in synodo VIII. gestarum, nec minus METROPHANIS Metropolitæ Smyrnæi Epistolam de rebus à Photio gestis ad Manuelem Patricium ac Logothetam Dromi, quam ex Frid. Metii versione Latine dederat Baronius ad A. C. 870. n. 45. seq. Tum Vitam Ignatii Patriarchæ scriptam à MICHAELE Monacho, & STYLIANI MAPÆ Epistolam scriptam A. C. 886. ad Stephanum VI. Papam, ut eum Photianis partibus conciliaret. Et libellum pro Ignatii Patriarchæ causa missum ad Nicolaum Papam à THEOGNOSTO Monacho.

ANONYMI Chronicon MS. ab Adamo ad Leonem sapientem frequenter allegatur à Cangio in diss. de hebdomo ad calcem notarum in Zonaram p. 132. 136. 151. 156. 157. 158. 159. 169. De alio Anonymo Græco Chronici scriptore dixi supra pag. 158.

XX. AN-

XX. ANSELMII BANDURII, Ragusini, Presbyteri ac Monachi Benedictini à Congregatione Melitensi, *Imperium Orientale*, sive *Antiquitates CPolitane* in quatuor partes distributæ & Cosmo III. Magno Etruriæ Duci dedicatæ fol. prodire Paris. 1711. duobus Voluminibus, quorum prius scripta Varia ab editore collecta & *Guilelmi de Pisle* Chartas duas Geographicas, *Imperium Orientale* per *themata* distinctum, & descriptionem ejus quæle Sæculo X fuit, cum ejus observationibus complectitur, posterius continet Bandurii in illa commentarios & varias tabulas veterum nummorum & monumentorum, rebus CPolitanis melius intelligendis & Urbis ipsius CPoleos atque templi Sophiæ imagini distinctius animo subjiciendæ, ære nitide descriptas. Volumine itaque priore post Bandurii seriem Chronologicam Imperatorum & Patriarcharum à Constantino Magno Imp. & Patriarcha Metrophane ad captam usquæ Turcis CPolin, exstant:

1.) *Constantini Porphyrogeniti Imp. de Thematibus Orientis & Occidentis libri duo*, ad MS. Codicem Regis Galliarum bombycinum 2431. antequingentos annos circiter scriptum emendati, & Latina versione accuratiore & notis illustrati pag. 1.-30. De his dixi supra pag. 487. seq.

2.) *HIEROCLIS Grammatici Συνέκδημα* sive *Comes peregrinationis*, tradens recensitionem *ἰνὰρχιας* sive Provinciarum LXIV. & civitatum 935. quæ Imperatori CPolitano paruerunt. pag. 31-52. Hierocles iste Constantino Porphyrogenito fuit antiquior, à quo allegatur Themate 1. Occidentis, falliturque Schelstratenus, qui dum Constantini verba pro Hierocleis accipit, ex illo Constantini loco probare vult Hieroclis scriptum genuinum & integrum non ad nos pervenisse. Hunc synecdemum, sed sine nomine auctoris, & quatuordecim postremis provinciis mutilum primus vulgaverat *Carolus à S. Paulo* pag. 20. seq. in notitiis antiquis Geographiæ suæ sacræ subjectis, quæ Paris. 1641. fol. primum prodit, & recusa est Amstelod. 1703. fol. *Lucas vero Holstenius* hunc libellum ex MS. Vaticano descriptum & ex alio Altempsiano emendatum, & è duobus Farnesianis supplementum latine vertit, & cum Constantini Porphyrog. de thematibus & de administrando Imperio vulgare voluit in Corpore Hist. Byzantinæ, sed fato præventus non potuit. Cum itaque in Bibl. Barberinæ per aliquod tempus delitisset, in lucem editus Græce & Latine

Cccc

est

est ab *Emanuele Schelstrateno* in tomo secundo *Antiquitatis Ecclesiæ* illustratæ, in appendice ad opus *Geographicum*. Rom. 1697. fol.

3.) *Constantini Porphyrog. liber de Administrando Imperio*, p. 53-157. de quo dixi supra pag. 487. seq.

4.) AGAPETI * Diaconi S. magnæ Ecclesiæ CPol. *ῥαδὴ βασιλικῇ* ad Justinianum recens A. C. 527. creatum Imperatorem, sive *ἐκδεσις κεφαλαίων τῶν δαιμονικῶν*, LXXII. *capita admonitionum* quorum acrostichis sive literarum initialium juncta series reddit verba: τῷ Θεοπέτῳ καὶ Ὁσιβεστέτῳ βασιλεὶ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος Διάκονος. p. 158-170. Possevinus in fine Apparatus, ubi Catalogos librorum MSS. Græcorum exhibet; testatur CPoli inter Codices Constantii Barini fuisse hunc librum, in cujus inscriptione Agapetus Justiniani antequam Imperium ille susciperet Magister fuisse traditur, ex quo Norisius diss. de Synodo V. cap. 2. etiam evincit Justinianum doctissimo Viro Magistro usum, tanquam ἀναλφάβητον falso traduci. Citatur hic Agapeti liber plus simplici vice in florilegio Stobæi.

Agapeti editiones Græcæ, quæ Græcolatinam Bandurianam ex duobus MSS. Regiis ** recensitam præcessere.

Basilæ A 1521. 8. apud Jo. Frobenium, cum Æsopi & aliorum fabulis, Hesiodo, Theognide & aliis Gnomologis.
In libello Gnomico, Joach. Camerarii p. 229. Lipsiæ 8.
Basil. 1553. forma minore.
Coloniæ 1604. 8.

Græco-

* Fuere plures hoc nomine, ut Agapetus Synadorum Episcopus, de quo Philostorgius & Svidas in Ἀγαπητὸς Eusebium falso laudans pro Philostorgio. Agapeti duo Archimandritæ Constantinopoli, quorum in Actis Concilii CPol. sub Mena mentio. Agapetus I. Papa Rom A. C. 535. & Agapetus II. ab A. 946-956. quorum Epistolæ exstant. Tum Agapetus Rhodi Insulæ Metropolitæ, cujus Epistola pro Concilio Chalcedonenſi ad Leonem Imp. scripta A. C. 457. occurrit in Actis Concilii Chalced. parte 3. c. 45

** Exstat etiam Græcæ MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium III. p. 152.

Græcolatina.

Venet. 1509. 8. Basil. 1518. 8.

Cum Æsopi & aliorum fabulis, Batrachomyomachia, Galeomyomachia, Musæo de amoribus Erus & Leandri & jurisjurando Hippocratis, Basil. 1545. 8. Paris. 1549. 12. Basil. 1574. 12.

Inter Veterum Theologorum Græcorum scripta, Conrado Gesnero curante junctim edita Tiguri, 1559. fol.

Ex Jo. Ransii editione, Witteb. 1562. 8.

In posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. Tom. 1. pag. 180. fol.

In Compendio Moraliū præceptionum Martini Hayneccii, Lipsiæ 1600. 8.

Herbornæ 1605. 8. cum versione *Matthie Martinii*, & Bremæ 1605. 12. & 1615. 8. quas duas editiones mihi non visas memorant *Hendreichius* in pandectis Brandenburgicis & *Carolus Arndius* in schediasmate Bibliothecæ Græcæ difficilioris, Rostoch. 1702. quod totum est de Phalaride, Agapeto & Basilio Macedone. Eidem *Hendreichio* memorantur, quoque *Andrea Werneri*, (qui latine vertit, Magdeb. 8. uti etiam *Petrus Bizarrus*) *Conradi Rittershusii*, Lipsi. 1611. 12. *Jo. Bercovii*, & *Henrici Kirschii* editiones Lipsi. 1613. 4.

Cum notis *Stephani Schæningii*, Franeckeræ 1608. 8. cum S. Nili admonitionibus & libello de virtutibus qui Aristoteli tribuitur.

Cum versione duplici, dissertationibus, exemplis, quæstionibus per *Georgium Draudium*. Francof. 1615. 4. & 1659. 4.

In Auctario Bibliothecæ Patrum Duxano Paris. 1624. fol. Tom. 2. pag. 362.

Agapeti scheda regia & Basilii Macedonis adhortationes ad Leonem filium, cum versione recensitâ à *Bernardo Damke*, Hamburgensi, additis ejus notis. Basil. 1633. 8.

Agapeti scheda Regia repurgata mendis & explanata à *P. Guerin*, Paris. 1635. 8.

Cum notis *Jac. Brunonis* & filii *Jac. Pancratii Brunonis*, Lipsiæ & Norimb. 1669. 8.

Agapeti editiones Latina.

- In Bibliotheca Patrum , Paris. 1575. atqve deinde in aliis editionibus Parisiensibus, Colonienſi & deniq; in Lugdunenſi Tomo IX.
 Ex *Albani Torini* verſione Baſil. 1541. 8. ad calcem Onoſandri , apud Robertum Winter.
 Ex verſione & cum ſcholiis *Jacobi Huggelii*. Mulhuſii 1560. 8.
 Ex verſione *Joach. Axonii* Graviani, Antvverp. 1561. 8.
 Halæ Sax. 1593. 8. ad Jo. Sigismundum, Marchionem Brandenburgicum ſtudio *Jo. Olearii*, adjunctis capitibus Auguſtanæ Confeſſ. & libri Concordiæ.
 Latinis verſibus reddidit *Edo Neubuſius* 1603. Francof. 8.

Gallica , Hispanica , Germanica.

- Gallicè* à Joanne Picot, Paris. 1563. 8. Hinc ab Hieronymo Beneventano. ibid. 8. Tum Pardulpho Pratejo interprete, Lugd. 1570. 8. Atqve ex verſione Ludovici XIII. Galliæ Regis. Les Preceptes d'Agapetus à Juſtinien , ſur une verſion latine , par le Roy Louis XIII, en ſes leçons ordinaires. Paris. 1612. 8.
Hiſpanice, per Chriſtophorum Moſquera de Figveroa, Madrit. 1596. 4. Reglas para los qve gobiernan.
Germanice Martino Mollero interprete, Gorlitii, 8. Et ex verſione Nicolai Glaſeri, Brem. 1619. 4. cum laude philomelæ & Luciano de calumnia ac Tabula Cebetis.
 5. BASILII *Macedonis*, Imp. CPol. κεφάλαια παραινετικά ad Leonem Sapientem, filium qvem Pater 6. Januar. A. C. 879. Auguſtum pronuncivit, *capita exhortationum LXVI*, qvorum acroſtichis ſive primæ literæ junctæ reddunt hæc verba: βασιλεῦς ἐν Χριστῷ βασιλεὺς Ἰωμδαίων Λέοντι τῷ πεπρωμένῳ ὑπὸ καὶ συμβασιλεῖ. *Basilii in Chriſto Imperator Romanorum, Leoni caro filio & Imperii Collegæ.* p. 171-192. Hunc librum Bandurius emendavit ex duobus Codicibus Bibl. Regis Chriſtianiffimi, n 3059. & 3363. Exſtat etiam MS. in Bibl. Vindobonenſi ut annotat Lambecius III. p. 38. dignum qvi cum editis conferatur teſtatus. Codices Venetum, Vaticanum & Bibl. Strozianæ pridem laudavit Geſnerus.

Edi-

*Editiones Capitum Basilii Græcolatina, quæ Bandurianam
præcesserunt.*

Primus Græce edidit *Federicus Morellus* cum versione quam ipse composuit, Paris. 1584. 4. typis Reg.

Cum Agapeto, & notis *Bernardi Damke*, Hamburgensis, prodiit Basil. 1633. 8.

Cum versione *Joannis Paradis*, Paris. 1637. 12.

Cum versione eleganti *Iusti Dransfeld*, Gotting. 1671. 8.

Latina.

In Bibliothecis Patrum Paris. 1589. T. V. Colon. T. IX. parte 2. & Lugd. T. XVI.

Ad calcem Onofandri, una cum Ferrandi Diaconi Carthag. parænetico, cura *Johannis à Fuchte*, Helmst. 1616. 4.

Gallicæ, Italica, Germanica.

Gallicæ ex Hieron. Beneventani versione, Paris. 1612. forma minore.

Versio recentior hoc titulo: *Maximes pour l'education d'un jeune Seigneur avec les instructions de l'Empereur Basile pour Leon son fils, traduits du Grec, & l'abregé de leur vie.* Paris. 1690. 12.

Italica ad calcem militis Christiani, ab Antonio Possævino editi, & cum auctario recusi Venetiis 1604.

Latine & Germanice, Baruthi 1667. 12.

6. *Theophylacti Institutio Regia*, ad Constantinum Mich. Ducæ F. de qua dixi supra p. 285.

7. *Libri octo Antiquitatum CPolitanarum* ex monumentis maximam partem antea ineditis selecti, & Græce descripti ac versione latina copiosisqve atqve eruditis commentariis illustrati. Libris *quatuor* primoribus continentur *Anonymi*, quî Alexio Comneno opus suum inscripsit, adeoque * Codino trecentis & quinquaginta annis est antiquior, *Origines & Antiquitates CPolitana*, quibus descriptio

Cccc 3

tem

* De Codini Antiquitatibus CPol. supra p. 486.

templorum, aliorumque ædificiorum & monumentorum p. 1-64. & libro quarto p. 65-80. Templi S. Sophiae continetur, ex Codice Regis Galliae 3058. 3. & 4. *Stylus hujus Anonymi*, inquit Bandurius, est varius & inaequalis, utpote qui opus suum ut arbitror ex diversis scriptoribus Originum seu Antiquitatum CPolitanarum & aliis Chronicorum scriptoribus qui ante ipsum floruerunt, consarcinavit pro more auctorum illius aevi. Hauerit igitur ex opusculo Hesychii Milefii ** quod inscribitur *Ἐν τῶν πατρῴων* sive de Originibus CPol. & ex altero ejusdem tituli & argumenti opusculo, auctore Christodoro Panisci F. Coptensi, quem laudant Suidas & Eudocia Augusta in Joniis, opere MS. à nobis in Commentariis saepe citato. Fortassis & ex aliis ejusdem argumenti scriptoribus, qui citantur *** à Porphyrogenito lib. 2. de Thematibus cap. 12. Præterea ex auctore Chronici Alexandrini, Theophrane, Cedreno ac reliquis Historiæ Byz. scriptoribus.

Libro quinto exhibentur cum nova Bandurii versione pag. 81. ad 106. *Ἀνὸνυμὶ παραδείσεως οὐτομοὶ χερνικαὶ*, quas à Lambecio primum Græce, & à Combesio Græce ac Latine editas dixi supra pag. 480. seq.

Libro sexto continentur 1.) *Niceta Choniata narratio de statuis CPolitanis* pag. 107.-114. quam dedi supra pag. 405. cum mea versione ignarus tunc vulgatam jam fuisse à Clariss. Bandurio. Poterit autem ut spero, utriusque interpretatio collata inter se mutuo juvare. Initio statim τὸ ἰθὺκὸν παραδεικνύντες Φιλόχρυσον puto me rectius vertisse *insitam genti avaritiam ut demonstrarent*, quam virum doctissimum qui reddit: *auri amore gentilium ritu flagrantes*. Sed mox idem τὰς τῶν βασιλέων θήκας rectius interpretatus est *Imperatorum sepulchra*. Bandurius hanc narrationem accepit à Clariss. Boivinio, qui illam à Grabio ad se transmissam edere voluit in Tomo quarto Nicephori Gregoræ, ut dixi supra pag. 321.

2.) *Georgii Pachymera descriptio Augustæonis*, quam laudatus Boivinius Græce vulgaverat in notis ad Gregoram pag. 764. seq. sed Bandu-

** De hoc supra p. 241. De Christodoro autem Ægyptio constat ex Suida quod vixit tempore Anastasii Imp. & quod præter alia multa scripsit Πάτρια Κωνσταντινπόλεως ἐπικῶς sive versibus Heroicis, libris XII. De ejusdem Christodori ἐκφράσαι τῶν ἐν ζευξίπῳ ἀγαλμάτων *descriptione statuarum in Gymnasio Zenkipri CPolitano*, mox dicetur pagina sequente.

*** Nullos quidem Constantinus nominat, sed tantum laudat τὰς τὰ πάτρια συγγεγραφότας τῇ Βυζαντίᾳ.

Bandurius cum versione sua recudi curavit pag. 114-117. De Augusteone sive Augustæo atrio templi S. Sophiæ Codinus in Originibus CPol. n. 32. Goarus ad Codinum de officiis pag. 130, & Bandurius ad Antiqv. CPol. pag. 468. seq. & 804.

3.) *Photii Patriarchæ CPol. descriptio Ecclesiæ Dei Genitricis in Palatio exstructa à Basilio Macedone Imp* pag. 117-121. cum nova Bandurii interpretatione. Ediderat eam pridem Lambecius Græce, & utraqve lingua Combefisius, ut supra pag. 485. dicere me memini. Habita est in Encænii Anno Christi 880. Basilii Imp. 14.

4.) *Περὶ τῶν τεφῶν τῶν βασιλέων de sepulchris Imperatorum in Templo CPolitano SS. Apostolorum* pag. 121-124. Adjuncta est descriptio Heroi Justiniani, & tumulorum Imperatoriorum in variis Monasteriis. E Codice Regio. Confer quæ è Codice Colbertino Græce exhibet Cangius lib. IV. CPoleos Christianæ pag. 109. 110. τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ ἔμειγμένα Κωνσταντίνου μνήματα. Τὰ ἐν τῷ ἡρώῳ ἔμειγμένα Ἰουστινιανῶν.

5.) Excerpta de Antiquitatibus CPolitanis ex Codice Regio & Codino de ædificiis CPol. cum Lambecii & Bandurii notis p. 124-134.

Libro septimo continentur *Epigrammata & poëmata* variorum Poetarum de rebus CPolitanis è libro tertio & quarto Anthologia, & ex libro quinto *Ecpbrasis Christodori Thebanistatuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & Epigrammata in aurigas in Hippodromo CPol. pag. 135-175. Metaphrases latine additæ sunt ad unum tantum A. B. sive Anselmi Bandurii, ad cætera Andreæ Alciati, Casparis Urfini Velii, Federici Morelli, Francisci Franchini, Hugonis Grotii, Jani Cornarii, Joannis Sleidani, Pauli Stephani, Petri Menardi, Septimii Florentis Christiani, & Theobaldi, quorum nomina primoribus literis innuuntur. Præterea *Maximi Planudæ* * Heroelegi & Jambi in Templum S. Andreæ à Protovestiaria conditum: pag. 175. seq. *Georgii Pisida* sive *Pisidis* Jambi in templum Blachernarum, pag. 177. seq. *Mich. Pselli* Jambi in æreum eqvum in Hippodromo qui pedem attollebat. pag. 178. Hinc *inscriptiones variæ* quæ CPoli vel olim extiterunt, vel etiamnum exstant pag. 179-184. Denique pag. 184. sq. *Matthæi Cigala* Cyprii qvæ A. C. 1636. scripsit, de sepulchro Constantini Magni narratio, & *Gennadii Scholarii* Patriarchæ CPol. expositio literarum ænigmatica-
rum

* Græce ediderat Cangius ad Zonaram p. 35. emendatias Boivinus ad Gregoram p. 754.

rum quæ in eodem sepulchro inscriptæ fuisse traduntur & divinationem de Palæologorum imperio à Turcis evertendo continent. Vide quæ dixi supra pag. 365. 366. & confer Dorothei Monembasien-sis Chronicon pag. φμδ. editionis quam possideo Venetæ A. 1684. 4. ubi idem vaticinium cum expositione legitur.

Libro οὐκ ὀκτω occurrit 1.) Catalogus Episcoporum ac Patriar-charum CPol. decerptus ex Chronographia Compendiaria S. Nice-phori Patriarchæ CPol. quæ habetur in Codice Regio, diversa ab edi-tis pag. 187-190. Desinit in Ignatio Evnucho.

2.) Nicephori Callisti Xanthopuli nova enarratio de Episco-pis Byzantii & Patriarchis CPolitanis, è Codice quem Regi Christia-nissimo pridem donavit Antonius Eparchus pag. 191-200. Desinit in Athanasio qui Johanni Sozopolitano successit.

3.) Catalogus Patriarcharum CPolitanorum ex jure Græco Ro-mano Jo. Leunclavii Francof. 1596. fol. pag 296. seq. diversus ab aliis pag. 201-208 Desinit in Josepho Abbate Galesii.

4.) Catalogus Patriarcharum CPol. ex nova Variarum Histo-riarum synopsi Matthæi Cigala, diversus ab aliis pag. 209-218. Desi-nit in Neophyto Heracleensi. Matthæi Cigala synopsis Historiarum prodiit Græce Venet. 1637. 4.

5.) *Philippi Cyprii*, magnæ Ecclesiæ Protonotarii libellus continens catalogum Patriarcharum CPolis pag. 218-229. Desinit in Parthenio. Hunc primus Græce & Latine edidit Nic. Blancardus Franeqv. 1679. 4. una cum Christophoro Angelo de statu & ritibus Ecclesiæ Græcæ. Deinde latine cum notis postumis * Henrici Hilarii, Rectoris Scholæ Cellerfeldensis, prodiit Lipsi. 1687. 8.

6) *Ἐκθεσις νέᾳ Ἀνδρονίκῳ βασιλεύῳ* Expositio nova Andronici Pa-læologi Imp. qui Metropoles CPoleos alias è minoribus ad majores extulit, alias è diverso ad minores thronos deduxit. pag. 230-235. Diver-sa hæc est ab ἐκθίσει Andronici senioris, quam cum Codino sæpius editam dixi supra pag. 479.

7.) Κατάλογος Ἐπισκόπων ἡ πρὶν ** ἕκαστος τῶν μητροπό-λεων ὑποκείμενη, ὅσην σῶζονται νῦν ἐκ μέρεος, ἐκ τούτων αἱ πλεῖσαι ἀφα-

* Confer Acta Eruditorum T. 1. supplementi pag. 391. seq.

** ita leg. pro αἱ τῶν.

αΦαρίσθου. *Catalogus Episcopatum cuius singuli Metropoli subijciuntur, quæ nunc ex parte supersunt, pleraque vero earum exoluerant.* p. 236-240.

8. Catalogi duo Imperatorum, unus à Constantino M. ad Alexium Ducam Murzuffum pag. 241-243. ex Jure Græco Romano Leunclavii p. 181. & alter ab eodem Constantino usque ad captam CPolin, subjecta successione Sultanorum usque ad A. C. 1636. p. 244-247. ex Matthæi Cigala Synopsi Variarum Historiarum.

Seqvuntur PETRI GYLLII, Altientis Galli, eximii scriptoris & longarum per annos quadraginta amplius susceptarum peregrinantium usu, doctrina, ingenioque clarissimi qui A. C. 1555. ætatis 65, Romæ diem obiit, *de Bosporo Thracio libri III. & de Topographia CPoleos & de illius Antiquitatibus libri IV.* utrumque opus latine ab Auctore scriptum & post editionem minus correcta Lugd. 1561. 4. excusum emendatius minori forma inter Resp. Elzevirianas, Anno 1632. lectuque dignum. Thoma Smitho quidem iudice in notitia CPoleos, edita Lond. 1692. 8. p. 66. Gyllius in illius urbis descriptione accuratissimus, pæne nimia diligentia usus narrationem paullo obscuriorem & minus gratam reddit.

Quam Elzevirius Gyllio subjunxit Veteris Auctoris *Anonymi Latini*, circa Theodosii junioris tempora compositam *descriptionem CPoleos per XIV. Regiones*, cum notis Gvidonis Pancirolli Bandurius quoque exhibet, poterat vero præmittere etiam præfationem, quam è MS. Vindobonensi vulgavit Lambecius lib. 2. p. 950. atque in sua ejusdem descriptionis editione non omisit Cangius in CPoli Christiana lib. 1. p. 63. seq. Ediderat eandem descriptionem CPoleos, sed sine jam dicta præfatione illustraveratq; Pancirollus ad calcem Notitiæ utriusque Imperii. † Subjunxerat etiam, sed sine notis Pancirolli, Phil. Labbeus in protreptico ad scriptores Historiæ Byz. pag. 54. & ad calcem Notitiæ utriusque Imperii Paris. 1651. 12.

Præter Indices rerum, utilissimo instituto subjectus etiam operi à Bandurio est Index Geographicus regionum, populorum & civitatum quæ in monumentis hisce memorantur, nec non brevis index scriptorum allegatorum in libris Constantini Porphyrogeniti, quem hoc loco paulo integriorem subjungam.

D d d d

INDEX

Libri sti Pars Altera.

† De illo opere quod in Tomo septimo Thesauri Antiquitatum Rom. Græviani recensum est, dixi in Bibliotheca Latina lib. IV. cap. 1. §. 6.

INDEX Scriptorum qui in libris Constantini Porphyrogeniti de Thematibus & de Administrando Imperio citantur, ad paginas editionis Bandurianæ.

- A** Bro ἐν παρωνύμοις 77.
 Æschylus in Prometheo 30.
Agapius Monachus 126. seq.
 Agathias qui Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
 Alexander ὁ συγγραφεύς 23. Polyhistor. 24.
 Alexis Comicus 28.
S. Anastasia Eustathii F. 93.
Anaxarchus Philosophus 17.
S. Andrea Apostoli intercessio 131. seq.
   eius templum in Patrarum metropoli 132.
 Apollodorus ἐν τῇ β' περὶ γῆς 76.
 Apollonius Grammaticus 77.
Archimedes Geometram luxit Marcellus 28.
Arianus Monachus Mahomedis suffragator 68.
 Aristophanes τριφάλῃ 77.
 Artemidorus 18. ἐν τῇ β' τῶν γεωγραφημένων 76. 77.
 Athenæus Δειπνοσοφιστῶν β'. 77.
Basileus Cappadox, Martyris nomen sub Licinio 7. (pus 7.
Basilus Magnus, Cesarensis Episcopus
Basiliscus Cappadox Comanensium Archiepiscopus 7.
 Ὅι τὰ πάτρια συγγεγραφότες Βυζαντίς 30.
Casarius Nazianzeni frater 7.
 Charax ἐν ἱ χρονικῶν 78. ἐν Ἑλληνικῶν γ'. ibid.
S. Cbryfogonus Monachus & Martyr 93.
 Clidemus ἐν πρώτοις Ἀτθίδος 22.
 Constantini Imp. diræ in eos qui sacras vestes profanaverit vel Græcum ignem prodiderit 63. seq. & de affinitate cum infidelibus non contrahenda 65.
 Cratinus ἐν μαλθακοῖς 77.
 Dexippus ἐν χρονικῶν δεκάτῳ, (ita leg.) 26.
 Dionysius Periegetes 17. 18. seq. 24. 77.
Doriensium lingua utuntur Byzantii 21.
Epicurus Samius, Neoclis F. 17.
 Epigrammata vetera 7. 10. 19. 30. 72.
 Euphemius Grammaticus 25.
Eustratius Arabracenus, Martyr 12.
 Favorinus 30.
 Gregorius (Nyssenus) Basilii M. frater 7.
 Gregorius Theologus Episcopus Naz. sepultus CPoli in æde Apostolorum 7. ejus jambi. 26.
 Gregorius Θαύματουργος Neccasarensis Episcopus 7. 12.
 Hellanicus ἱερέων πρώτη τῶν ἐν Ἀγ- γαί 22.

Hero-

- Herodorus ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν καθ' Ἡσυχίου ἱστορία 76.
 Herodotus Halicarnassensis 6. 15. 17.
 Hesiodus 22.
 Hesychius Illustris qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5. ejus locus 26.
 Hierocles 24. Grammaticus 23. ὁ γράψας τὸν συνέκδημον 21. 22.
 'Οὐκ ἔστι νῦν χρεια τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ψεύδους μεμεσώμενην 18. ὡς Ἕλληνες ψευδολογῶσι τοῖς γράμμασι 22.
 Homerus, 8. 25. 26. ἐν τῷ νέων καταλόγῳ 11. 16. Poëta 24.
 'Οἱ τὸν Ὅμηρον σχολιαστροφῆσαντες 18. Ἰαμβεῖον, Γαραρδοειδὲς ὅψις ἐσθλαβωμένη 25.
 Inscriptiones veteres 3. 4. 10. 14.
 Jobi Historia 14.
 Johannes Philadelphienſis Lydus 5.
 Irenes Augustæ Epistola ad Narsetem 83.
 Isocratis Orationes ad Demonium 17.
 Ister ἐν ἀποικίαις Ἀιγυπτίων 17.
 Laches Lindius qui colossum Rhodium fecit 72.
 Laurentius, Archidiaconus Martyr Terrangurius 92.
 S. Lucas 8. 105.
 Mahomedes 68. ejus successor Abubachar 69. 70.
 Marcianus ἐν περίπλῳ Ἰβηρίας 77.
 Marſyas ἐν πρώτῳ Μακεδονικῶν 22.
 Melissus Samius, Philosophus 17.
 Menander Comicus ἀσπίδι 77.
 Menander qvi Historiam Justiniani tempore scripsit 5.
 Menippus 27. seq. ὁ τὸς σαδιασμούς τῆς ὅλης οἰκουμένης διαγραφάμενος 5.
 Neucratius Basilii Magni frater, 7.
 Nicolaus Damascenus ἐν τετάκτῃ ἱστορίᾳ 24.
 Nicolaus μυρόβλυτος 17.
 Parthenius ἐν Λευκαδίᾳ 77.
 S. Paulus Apostolus 23.
 Pausanias Damascenus 5.
 Petrus Basilii Magni frater 7.
 Philarchus ἐν τῇ ζ'. 77.
 Philostephanus ἐν τῷ περὶ νήσων 17.
 Phlegon ἐν Ὀλυμπιάδι πεντεκαιδεκάτῃ. 30.
 Polybius ὁ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν γεγραφώς 5.
 Praxitelis sculptoris Venus 15.
 Procopius qvi Justiniani tempore Historiam scripsit 5. 6.
 Protogenis pictoris patria Xanthus 16.
 Pythagoras Samius, Mnesarchi F. 17.
 Quadratus Ῥωμαϊκῆς χιλιάδος Ε'. 76.
 Regum libri 12.
 Scylax ὁ Καρυανδηνός 5.
 Stephanus Grammaticus 27.
 Stephani Mathematici sive Astrologi divinatio de Saracenorum expeditione 69.
 Strabo Geographus Cappadox ex Ama-

Amasea urbe 5. 18. <i>ἐν δεκάτῃ</i> <i>Γεωγραφικῶν</i> 30.	* Constantini Porphyrogeni- ti 76.
Synodi sextæ in Trullo caput XXXIX. p. 130.	Thucydides ὁ περιώνυμος 25. <i>S. Tryphon sanans impuris à spiritibus</i> <i>vexatos</i> 92.
Theophanis Chronicon 69. 71. 74. 76. 78. Monasterium ma- gni Agri instituit, avunculus	Xenophon <i>ἐν τῇ ἀναβάσει Κίρου</i> 12.

In Volumine secundo Bandurius Historiæ Byzantinæ lucem insignem affundit partim tabulis æneis nitide in æs incisus, partim eruditis notis & commentariis in scripta priore tomo comprehensa.

Tabulæ æneæ quatuor præmissæ urbem *CPolin* repræsentant pro vario urbis statu per varia tempora, 1) qualis ab Anonymo Latino describitur divisa in XIV. Regiones tempore Theodosii junioris: 2) qualis describitur ab Anonymo Græco qui Alexii Comneni tempore vixit, divisa in partes tres. 3) qualis fuit sub Joanne Palæologo, penultimo CPol. Imperatore, ex Christophori de Bon-
delmontibus Florentini libro de Insulis Archipelagi, MS. in Bibl. Regia Paris. quem ad Cardinalem Jordanum de Civitate Rhodi misit A.C. 1422. 4) qualis hodie cernitur, atq; à Grelotio delineata est. Similiter *Anaplis Bosphori Thracii* duabus Tabulis repræsentatur, 1) uti ex Dionysio Byzantio, sive qui hunc secutus est Petro Gyllio pridem à Gvil. Sanfonio descriptus fuit. 2) ex delineatione Domini de Combes. Denique exhibetur singulari tabella *prospectus Propontidis atque Hellespontis*.

Numismatum Byzantinorum tabulas septem post p. 456. sive quæ Byzantina veteri Rep. adhuc florente, sive quæ sub Imperatoribus cusa sunt, magnam partem è Gazophylacio Regis Christianissimi, reliqua è Fucaltiano Bandurius depromsit.

Specimen diptychi eburnei Consularis p. 492. quæ dederat Sirmondus notis posterioribus ad Sidonium lib. VIII. Epist. 6. Tom. I. Operum pag. 1060.

Columna Historiata quam CPoli Arcadius Imp. pridem è marmore erigi curavit, & in qua Theodosii Patris gesta, nec non ædificia ab
utro-

• Videtur ille locus de Theophanis prosapia & de Constantino Porphyrogenito additus ab alio, non ab ipso Constantino,

utroque Augusto exstructa repræsentantur , Tabulis XIX. per partes pulchre descriptam exhibet post p. 508. Confer quæ de eadem Cangius in CPoli Christiana lib. 1. pag. 78. & Claudius Franciscus Menetrerius S. I. qvi eandem columnam ære depingi curavit & copiose descripsit Paris. A. 1703.

Pag. 632. è Codice Regio caractere unciali noni sæculi scripto , (in qvo Opera Nazianzeni exstant) in una tabella exhibentur *Ordatio S. Nazianzeni , Victoria Constantini M. contra Maxentium & inventio S. Crucis per Helenam Constantini M. Matrem.*

Post pag. 664. *Circi sive Hippodromi CPolitani* à Constantino M. exædificati reliquæ , quales adhuc superfuere centum ante captam CPolinannis, ex Onufrii lib. 1. de ludis Circensibus,

Pag. 667. *Anaglypha* in latere septentrionali stylobatæ *Obelisci*, qvi ex lapide Thebaico in medio Hippodromo CPol. erectus erat, descripta ex Jac. Sponii & Georgii Wheleri Itinerariis. Præterea *Tripus æreus Apollinis*, qvi in eodem Hippodromo fuit , & *Columna marmorea Marciano Imp. à Tatiano quodam posita*, alteraqve Porphyretica, quæ etiamnum CPoli visitur.

Pag. 745. *Ichnographia Templi Sophia CPol.* Ejusdem prospectus exterior septentrionalis & occiduus qualis hodie cernitur p. 752. atqve meridionalis pag. 756. Prospectus interior versus altare pag. 758. & prospectus altari adversus, versus ostia pag. 762. omnia ex *Josephi Grelotii* accurata descriptione ex ejus Itinerario CPolitano quod Gallice prodiit Paris. 1680. 4. atqve inscribitur : *Relation nouvelle d'un voyage de Constantinople, * enrichie de plans levez sur les lieux, & de tout ce qu'il y a de plus remarquable de cette ville.*

Pag. 790. *Natura multimamma imago* ex pyla marmorea antiqua Romæ obvia quam repræsentavit Lambecius lib. 2. p. 738.

Pag. 937. *Imago Synodi CPolitane* universalis adversus Macedonium & Apollinarem habitæ , imperante Theodosio Magno , deprompta ex Codice MS. noni sæculi operum Nazianzeni , ex qvo Bandurius pag. 632. alias icones exhibuerat , & de qvo consulendus

Dddd 3

Mont-

* Hujus libri lectioe vehemens sæpe desiderium CPolis adeundæ sibi injectum testatur V. C. Hadrianus Relandus , lib. de religione Muhamedica p. 151.

Montfauconus in Palæographia Græca pag. 250. seq. & Franciscus Louvard in Conspectu Operum Nazianzeni. Observare licet in hac imagine Synodi, in medio summo loco positum thronum, cui non insidet sed proximus ante Episcopos assidet Imperator: in throno positum est magnum volumen explicatum, Sacræ Scripturæ videlicet, ad cujus oracula exigi omnia oportet.

Pag. 991. Imagines Joannis Baptistæ, Constantini M. Matrisque Helenæ, Manuelis & Joannis Palæologorum, & Josephi Patriarchæ CPol. qui Florentiæ obiit, è Codice Regio 3058. complexo Antiquitates CPolitanas, quas primis quatuor libros Bandurius edidit.

Post pag. 1007. Tabulæ sex celebriorum ædificiorum CPoli ab Imperatoribus Mahumetanis conditorum quæ hodie ibi supersunt, 1) Ichnographia & prospectus templi Sultani Achmed. 2) Prospectus Solimaniæ sive superbi Templi à Solimanno exstructi. 3) Ejusdem Ichnographia. 4) Prospectus Templi cui nomen Validea. 5) Claustrum pro Gynæceo Imperatorio (Grand Serrail) & Palatii prospectus. & 6) Claustrum porta sive introitus. E Grelotio supra laudato, una cum ejus descriptione, lingua Gallica.

Denique in notis ad Constantinum Porphyrog. pag. 118. & 119. exstant varia Alphabeta Slavonica.

De Scriptoribus ineditis, quorum fragmenta insignia, vel opuscula integra Bandurius Commentariis suis in Antiquitates CPol. inseruit.

ATHANASII Macedonis, qui ab XIV. Octobr. A. C. 1289. ad XVI. Octobr. 1293. atque iterum ab 3. August. A. 1304. ad 1310. Patriarcha CPol. fuit, (de quo plura Pachymeres ipsi infestus, & non minus amicus illi Gregoras) scripta pleraque sive memorat sive ipsa exhibet Bandurius, è quo & Clariss. Boivinii notis ad Nicephorum Gregoram pag. 755. seq. licebit notitiam illorum hoc loco tradere.

In Codice Chartaceo quem Regiæ Bibl. Paris. donavit ArchiEpiscopus Dux Rhemensis, Carolus Mauritius Tellerius habentur

tur hæ Athanasii illius Epistolæ & Opuscula, quæ descripsisse se & in latinum sermonem vertisse testatur Bandurius p. 962.

Πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα, *Ad Imperatorem* (Andronicum Palæologum juniorem) γράμματα sive Epistolæ 1. πρὸς τῶν δεξιερῶν τῶν ἐπισκοπομένων ὡς, *de Episcopis CPoli degentibus, cum deberent ad Ecclesias suas redire.* Confer infra, 10. & 52.

2. *De incurfibus circa urbis muros & portas, neque permittendum esse quempiam cum armis urbem introire.*

3. *De expellendis qui nefaria agunt, nec differenda illorum pœna, præcipue in circuitu S. Sophia.*

4. πρὸς τὸν ὁρθὸν δόγματι, *de recta fidei doctrina.*

6. *De legitimo connubio.*

8. *De eleemosyna, & rogatio consilii circa captivos.*

9. *De non committendis per nuncios certis negotiis, sed coram significandis.*

10. 13. 15. 16. 17. 31. 44. 45. *de residentia Episcoporum, & quod non debeant plus sex mensibus à suis Ecclesiis abesse, uti legibus & canonibus statutum est, & ne habitent in Regia urbe.* adde 1. 52. 63. 75. Ex his Epistolis tres latine vertit ediditque Franciscus Turrianus ad calcem libri de residentia Pastorum. Florent 1551. Addidit etiam Latine alias quinque hujus Athanasii Epistolas ejusdem Argumenti ad Episcopos, quæ in Codice Regis Galliæ non exstant.

12. *Propter Chrysobulla, ubi de rebus temporalibus monasteriorum administrandis.*

14. & 22. *Ut justitia, temperantia, veritas & misericordia immutabiles servantur.*

20. *Ut instituat liberos & subditos omnes secundum DEI bene placita.* Græce occurrit apud Bandurium pag. 614.

21. *De conversione ad DEum, & ut cognoscat unusquisque privata & publica, & de strepitu factō.*

23. *Ne bona facere Imperator differat.*

24. πρὸς τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων *de Deicidiis Judæis, ut ex urbe discedant.* Græce apud Bandurium p. 614.

25. 26. *Quantam subditorum curam Imperatores gerere debeant.* In principio sanctior. Jejuniorum Indict. IV. & V.

27. *De*

27. De festo Nativitatis Christi, rogans venerandum emitti decretum, ne quis à vespera Sabbati & Regia Festivitate in balneum aut tabernam ad bibendum intromittatur.

28. 39. Adbortatio in festo Dormitionis S. Deipara.

29. Exhortatio ad misericordiam.

30. Quod ii qui cum Imperatore in Catechumeneis conveniunt, non ad preces sed ad voluptates respiciant.

32. Ne per dilationem illa parva delicta quae referuntur, sine remedio maneant, neve littera solum in forulos immittantur.

33. De domibus privatis quae templis conjunctae sunt, & hoc grave esse delictum. Adde infra, 49.

34. Ut commiseretur iis qui Paxen (Πῦν Παξῆν) à carcere eduxerunt. Idem forte quem Κρυζιμπαξιν Pachymeres appellat.

37. 38. 55. Adbortatio ad sepulcrum Salvatoris concelebrandam.

40. De asserenda in libertatem Ecclesia Christi.

41. Quod non ex humano affectu, sed tantum charitatis causa hac referat. adde 64.

42. De iis qui sitiunt populum DEI devorare sicut escam panis, & quod ipse condoleat plus quam amici & cognati de arumnis quae accidunt.

43. Ne omittat pro dono sibi collato conferenti DEO dignos referre fructus.

46. Ut Oenote beneficium impertiat.

47. Quae merces ei danda, qui in S. DEI Ecclesia Synodicum retulerat.

48. Contra turpis lucri cupidos, & de privilegiis Ecclesiae. Græce & Latine apud Bandurium p. 983.

49. De honorandis & exornandis Divinis Templis, quod neminem deceat in Catechumeneis habitare, neque domos quorundam Divina Tempia contingere par sit.

50. Ut ne cuius loquenti aurem prabeat Imperator, nec colonos ab agris colendis coërceat.

51. De impudentibus, sanguinariis, & in malitia locupletibus.

52. Quod ii quibus gladius à DEO traditus est, non ad tradentis placitum illi consentiant, & ne Tyrius & Alexandrinus Episcopus ex Urbe discedant.

53. Relatio Patriarchæ Athanasii & congregata apud eum Synodi ad Andronicum Palaeologum Imp. de quibusdam juris capitibus, per modum vaegis sive
No-

Novellæ quam Imperator approbavit. Locum ex ea profert Boivinius ad Gregoram p. 757.

56. 57. 58. De fame qua populus laboravit , ac ne infcio Patriarcha frumentum vaneat , vel pretium augere liceat.

60. Quod ii qui amore ducuntur DEi , placita suggerant & magna vi perficere nitantur , id sibi lucro esse rati.

61. Quod Orthodoxis recte statutum sit ut Divina Tempia excitent , iis qui in diversis locis ad hoc deputati sunt , concedenda , ut divini Canones enunciant.

62. Ut curet combustibilia ligna suppeditari , quo possit Patriarcha pulmentum pauperibus coquere.

63. Ut quisque Episcopus in sua Ecclesia resideat , Et de Clericis qui officiorum & roga causa (ὁφφισίων καὶ ρογᾶς ἐνεκεν) contumaces sunt.

64. Quod ea quæ ad Imp. refert , non amicorum , cognatorum , munerum aut gloriæ causæ referat. adde 41.

66. Adhortatio ut Ecclesiam componat , & subditos ad vitam secundum Leges deducat.

67. De Despota Joanne Palaologo , Imperatoris filio.

69. Quod Augusta graviter succenseat filio suo felicissimo Despota, (πανευτυχιστὴς Δεσπότης.) Hortatur ut Imperator permittat Filio Matrem adire ad hujus dolorem leniendum.

70. De Despota & filio Imperatoris Joanne , ut pro sumtibus & pro dignitate necessaria ipsi subministrantur.

71. De publicorum negotiorum administratore qui quendam induxit ut securi imaginem Salvatoris percuteret ac deiceret , ac de eo qui frumentum abripere ausus est. Accusat impietatis quendam Operum publicorum redemptorem , qui imaginem Salvatoris , Templi fastigio impositam dejecerat.

72. De iis qui volebant festum Divorum Apostolorum celebrari : & quod ipse Imperator non passus sit ut id pratermitteretur , & sacraliturgia in donum miserit pretiosam ac pulchram tunicam talarem.

73. De Domino Niphone , Cyziceno Episcopo , & de accusationibus ipsi objectis. Græce apud Bandurium p. 984.

74. Gratiarum actio , quod cum in tanta Mundi cura constitutus sit Imperator , non alteri primas detulerit in reducenda ove quam periisse audierat.

76. Ut post DEum sive in dextris sive in sinistris à spiritualis Patris nutu pendeat.

77. Ut provideat fructuum & panis venditionem justam esse, ubi de Dermociata, de fame, & de Latinis Byzantiorum pecunia ditatis.

Hactenus Epistolæ πρὸς τὸ Αυτοκράτορα ad Imperatorem Andronicum.

78. Γράμμα διεγερὸν βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, καὶ πάν τὸ ὑπήκοον πρὸς Θεοφάνη πρὸς θεὸν καὶ μετάνοιαν, Epistola qua Imperatores, Principes & omnes subditi ad conversionem & pœnitentiam excitantur.

5. Epistola ad eum qui librum dono, χάριν κατισκίς miserat, cui postea remissus fuit.

7. De congregandis in Chora Monasterium Pontificibus, ut ad Imperatorem communis utilitatis causa simul conveniant. Græce apud Bandurium pag. 615.

11. Ad magnum Diaacetam, ut per injuriam ablata restituat.

16. Epistola ne quis Pastor ovile deserat.

18. Πρὸς τὸν βασιλέα, ad Imp. Dominum Micbaëlem, ut inter sexcentas curas etiam de iis qua in Baptismo promissimus solliciti simus.

19. Epistola ad Dominam Mariam Armenam Augustam, scripta statim post adventum ejus ex Armenia, de quo Gregoras. VI. 8. Hist.

35. 36. Quod oporteat omnes ad Salvatoris sepulturam celebrandam concurrere.

54. Γράμμα συγκαλῶν βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντας, ἱερεῖς καὶ μονάζοντας &c. Epistola qua cohortatur Imperatores, Principes, Sacerdotes & Monachos, ut nudis pedibus cum divinis Imaginibus processionem obeant.

59. Ad Augustam, quod oporteat eam cum Coniuge concordem esse. Pertinet ad dissidia quæ fuerunt inter Andronicum Imp. & uxorem ejus Irenem, de quibus Gregoras.

65. Γράμμα ἐηλιπυτικὸν, Invektiva qua perstringitur Johannes quidam Drimys, qui execrandam sibi societatem conciliarat contra gregem Christi, contra Ecclesiam & à DEo coronatum Imperatorem. Græce & Latine apud Bandurium p. 970. seq.

67. Πρὸς ποιμένας ad Pastores, ne Monasteria subdita quasi propriam possessionem sibi attribuant aut vendant, aut aliis tradant, nisi prout Canonice statutum est.

75. *Epistola de Monachis qui arbitrio suo sacros Canones conculcarunt, & à Monasterio suo aufugerunt.*

79. *Abdicatio prioris Patriarchatus* A. C. 1273. de qua Pachymeres II. 23. & III. 24. Hist. & Nicephorus Gregoras VI. 7. Eam Græce & Codice Regio exhibet Jo. Boivinius notis ad Gregoram pag. 757. quamvis per errorem typographi vocatur παραίτης τῆς ὁδοῦ πατριαρχείας. Græce & Latine Bandurius pag. 968.

80. *Posterior Patriarchatus abdicatio* A. C. 1310. de qua Gregoras VII. 9. Illam Græce exhibet Boivinius in notis jam laudatis p. 762. Græce & Latine occurrit apud Bandurium p. 976. seq.

81. *Sanctissimis Dei Prasulibus, gloriosissimo Senatus, & honoratissimis à Clero Sacerdotibus & Monachis, iis etiam qui militiam exercent, ac Civibus divitibus, pauperibus, viris & mulieribus.* Græce & Latine apud Bandurium, ibid.

82. *Ad Magistrum libellorum supplicum, de electione qua creatus Patriarcha fuerat Episcopus Cyzici, Nipho.* A. C. 1310. Græce apud Bandurium p. 985.

83. *Γράμμα ἀντίρρονον seu fragmentum in quo accusatus Athanasius provocat ad Synodum, ut si crimina objecta vera esse putent, deponatur & ignominiose ejiciatur: sin minus, delatores puniantur.*

84. *Quomodo & quare prima & secunda Patriarchatus abdicatio facta sit.* Græce & Latine apud Bandurium p. 978. seq. Etiam Græce pars legitur in notis Boivinii ad Gregoram p. 763.

EUDOCIE sive EUDOXIE *Macrembolitissa*, Augustæ quæ Constantini Ducæ primum deinde ab A. C. 1068. Romani III. cognomento Diogenis Imp. conjux fuit, eoq; post quadriennium capto, excæcato & extincto in Monasterium relegata est, opus ineditum * *Ἰωνία Violarium* sive collectio spissa varii argumenti digestaque ordine Alpha-

Eccc 2

beti-

* Scripsit præterea πλόκμιον Ἀριάδνης, *Filium Ariadnes*, versibus Heroicis, & τὰς τῶν γυναικῶν χρείας, *de mulierum officio*, & τί δὲ τὰς βασιλίδας ἀσκεῖν ἔμελλεν *in re Imperatrices exerceri debeant*, soluta oratione, & περὶ διαίτης Μοναζῶν *συν*

betico, ad Romanum Diogenem Conjugem. Titulus est: Εὐδοκίας τῆς Μακρεμβολιτίσσης βασιλίδος Κωνσταντινουπόλεως Ἰωνία * (ita malim cum Cangio legere, quam ut in Clariss. Montfauconi Palæographia Græca pag. 298. semel iterumque excusum est Ἰωνία) ἥτοι συναγωγή Θεῶν, ἡρώων τε καὶ ἡρωϊκῶν γενεαλογίας, καὶ τῶν περὶ αὐτὰς μεταμορφώσεων, μύθων τε καὶ ἀπολογισμῶν τῶν παρὰ τοῖς παλαῖοις εὐρεσκομένων, ἐν ᾗ καὶ περὶ διαφορῶν σοφῶν, πρὸς τὸν φιλόχρῆστον καὶ εὐσεβέστατον βασιλέα Ῥωμανὸν τὸν Διογένην, νικητὴν, προσηύχον. *Eudocia Macrembolitissa Imperatricis CPolitanae Violarinæ, sive collectio de Genealogia Deorum, Heroum, Heroinarum, & de metamorphosis ad ipsos spectantibus, de fabulis & allegoriis quæ apud veteres reperiuntur. Ibi etiam de variis sapientibus & eruditis viris, ad Christi amantem & piissimum Imperatorem Romanum Diogenem, victorem & tropæis ornatum.* MS. exstat in Bibl. Colbertina, recenti charactere exaratum, & frequenter laudatur à Cangio in Glossario Græco. Indicem vero capitum addit V. C. Anselmus Bandurius notis ad Antiquitates CPol. pag. 818. seq. quem hoc loco subungere, quoniam plurimorum scriptorum Græcorum memoriam continet, operæ pretium dixi. Numeros capitum & latinam versionem ipse addidi.

Πίναξ τῆ παρόντος βιβλίου. *Index hujus libri.*

1. Περὶ τῆς Ἀθηνᾶς καὶ περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν καὶ ἰδεῶν αὐτῆς. *De Minerva & ejus cognominibus & formis.* 2. Διὰ τί Ἀθηνᾶ, καὶ τινὲς τῶν ἄλλων Θεῶν οἱ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν, οἱ δὲ τοῖς Τρωσὶ συμμαχεῖσι; *Quare Minerva & quidam ex cæteris Diis, alii Græcos alii Trojanos juverunt?* 3. Περὶ τῆ πῶς ἡ Ἀθηνᾶ παρθένος ἔστω τίκτηι δράκοντα; *De eo, quo-*

quæ de vita Monialium, quæ quidem in Proconnesi sive Marmaræ Monasterio asservantur, ut in margine proœmii Codicis Colbertei annotatum esse Montfauconus & Cangius testatur. Atque hic etiam p. 48. ad Zonarâ moner in Codice altero Colbertino, quemadmodum & in Codice Regio 2977. fieri. Clariss. Kusterus me monuit, ad hanc Eudoxiam referri Homero-centra, Εὐδοξίας τῆς ἀδελφῆς τῆς κυρᾶς Ζωῆς Ὁμηρόκεντρα. Homero-centones, inquit Montfauconus, qui jamdum editi fuerunt, scripsisse creditur Eudocia Macrembolitissa, cujus opusculi Codex habetur in Bibliotheca Collegii Ludovici Magni. Notum tamen est à Jo. Zonara T. 3. p. 37. & Jo. Tzetze Chil. X. vers. 57. & 89. Homero-centones referri ad Eudociam antiquiorem, Theodosii junioris conjugem, Leonis sive Leontii Philosophi filiam, de qua dixi lib. 2. c. 7. §. 4. De illa etiam agunt Socrates VII. 21. Eusebius I. 20. Theophanes p. 72. ibique Jac. Goar in notis pag. 569. Chronicon Alex. p. 312. seq. &c.

* Sic Mich. Apostolius scripsit Ἰωνιαν de qua dixi lib. IV. cap. 9. §. 9.

quomodo Minerva cum virgo esset, pepererit Draconem. 4. De Apolline. 5. De Apolline & Diana. 6. Quare Diana ἑλαφιβό-
λο, à cervis petendis dicatur? Et de Actæone. 7. Περὶ τῆς αἵματος
τῆς ἐπιβομίας. De sanguine super aram effuso. 8. De Marte.
9. Περὶ τῆς Ἀρεως τρώσεως, καὶ τῆς ἐν τῇ χαλκοκεράμῳ τέττι κατακλείσεως.
De Martis vulneratione, ejusque inclusione in æneo carcere.
10. Περὶ τῆς αἵδης de orco sive inferis. 11. Περὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῶν
αἰσχρῶν μυστηρίων αὐτῆς. De Venere acturpibus ejus Mysteriis. 12. Περὶ
τῆς τῆς Ἀφροδίτης ἐρασῆς. De Veneris amasio. 13. Περὶ τῆς Ἀπιδὸς φάλης.
De Apidis præsepī. 14. De Æolo. 15. De Minya Æoli F. 16.
De Æsculapio. 17. De Æsculapii liberis. 18. De Atlante. 19.
De Æaco. 20. De Antæo. 21. Περὶ Ἀντιόπης καὶ τοῦ χισμοῦ Θηβῶν.
De Antiopa & Thebis muro cinctis. 22. De Amphione. 23. De
Alcmæone. 24. De Actæone. 25. Περὶ Ἀβάριδος οἰκῆς. De sa-
gitta Abaridis. 26. De Atalanta & Melanione. 27. De Alcesti-
de. 28. Περὶ Ἀλκμαίωνος τῆς ἐξ Ἀμφιάρεως. De Alcmæone Amphiarai.
F. 29. De Amphiarao. 30. De Agamemnone. 31. De Age-
nore. 32. De Ancæo. 33. De Adonide. (Infra c. 51.) 34.
Περὶ Ἀδωνιδὸς κήπων καὶ δένδρων Ταντάλου. De hortis Adonidis & Tantalī
arboribus. 35. De Athamante. 36. De Acmonē. 37. De
Ajace Locrensi. 38. De Ajace Telamonio. 39. De Ægzone.
40. Περὶ Ἀιγιοῦχος Διός. De Jove scutigero. 41. Περὶ αἰγίδος τῆς Διός.
De scuto Jovis. 42. Περὶ αἰγυκέρωτος. De capricorno. 43. Περὶ
αἰδὸς κυνέης. De orci galea. 44. De Æeta. 45. Περὶ Ἀσκήμης. De
Æsemo. 46. De Acasto. 47. De Acrisio. 48. Περὶ Ἀκτοριῶνων.
De Actoris filiis. 49. De Alcestryone. 50. De Alexandro Parido.
51. De Adonide. (Supra c. 33.) 52. Περὶ Ἀλετρίδων demolitricibus.
53. De Alcimeda. 54. Περὶ Ἀλκυονίδων ἡμερῶν. De diebus Halcyo-
niis. 55. Περὶ Ἀλιτρίων. De iis qui molas Athenis diripuerunt.
56. Περὶ Ἀλοσύδνης. De Halosydna. 57. Περὶ Ἀλωιάδων. De Aloī-
dis. 58. Περὶ Ἀμαδόκων. De Amadoco utroque, Patre & filio. 59.
De Amazonibus. 60. Περὶ Ἀμαλθείας ἢ τῆς κέρατος αὐτῆς. De Amal-
thea & Amaltheæ cornu. 61. De Amymone. 62. De Am-
phidromiis. 63. De Alpheo fluvio. 64. Περὶ αἰνιπτοπόδων καὶ χα-
μένων. De illis quos Homeros Iliad. π. 235. illotis pedibus & humi
cubantes vocat. 65. Περὶ τῆς αἰσχρομενίας καὶ αἰριθμοῦ καὶ λογισμοῦ εὐρείων
καὶ δύων καὶ γεωμετρίων ἢ περὶ ὀνειρομαντείας ἢ οἰωνισαῖας. De Astrono-
miae

miæ studio, & numeri ac computi inventione, nec non de Sacrificiis, Geometria, divinatione è somniis, auspiciisque. 66. *Περὶ ἀλεργίδου, ἥτοι τῆς πορφύρας βαφῆς ἰσορίας, καὶ πῶς τὴν ἀρχὴν εὐρέθῃ ἡ πορφύρα. Καὶ πῶς τὰ ζῶα νῦν εἰ φοίνικες θηρῶνται.* De purpuræ infectione narratio, & quomodo primum inventa fuerit, & qua ratione Phœnices muricem piscentur. Confer Cangii appendicem glossarii Græci in κογχυλευταί. 67. *Ὅτι Ἀγύπτιοι διάφορα τῶν ζώων ἐσέβοντο.* Quod Ægyptii varia animalia coluerunt. 68. De Anthemocrito. 69. De Anticlea. 70. De Antinoο. 71. De Amphinomo. 72. De Alcinoο. 73. De Antiphato. 74. De Admeto. 75. De Amphictyone. 76. De Æsimo. 77. De Aërope. 78. Æneæ Genealogia, & Aftyanaetis atque Emathionis. 79. Abantis Genealogia. 80. De Antilocho. 81. *Περὶ Ἀπύγων καὶ Μελαμπύγων.* De Apygis & Melampygis. 82. De Ægypto ejusque liberis. 83. De Ambrace. 84. De Ammone. 85. De Acrone Medico. 86. De Agapio. (Infra c. 102.) 87. De Apollonide Historico. 88. De Acusilao. 89. De Anaximandro. 90. De Antipatro. 91. De Apollonio Aphrodisiensi. 92. De Alexandro Myndio. 93. De Adriano Rhetore. 94. De Athenodoro. 95. De Æschine. 96. De Abante. 97. De Anaximene. 98. De Alexandro cui cognomen *πηλοπλατῶν*, quasi luteum Platonem dicas. 99. De Alcmaone Philosopho. 100. De Anaxarcho. 101. De Anaxagora. 102. De Agapio (supra c. 86.) 103. De Anaximandro. 104. De Anaximene. 105. De Antisthene. 106. *περὶ Ἀκύλας* de Aquila (Rhetore ni fallor) 107. De Alexandro Ægæo. 108. De Alcidadante. 109. *Περὶ Ἀμμωνίᾱς τῆς καὶ Ἀλεξάνδρας,* de Ammonio qui etiam dictus Alexander. 110. De Apollonio Tyanensi. 111. De Rhetore Antipatro. 112. De Apollonio Atheniensi Rhetore. 113. De Antiocho Rhetore. 114. De Andocide. 115. De Andromacho. 116. De Androtione. 117. De Antiphonte. 118. De Androclide. 119. De Apollonio Archebuli. 120. De Agathia Scholastico. 121. De Alexide Comico. 122. De Alcæo Tragico. 123. De Alcæo Comico. 124. De Alcmane Lyrico. 125. De Anacreonte. 126. De Anaxandride. 127. De Anaxippo. 128. De Antimacho. 129. De Antiphane. 130. De Apollodoro. 131. De Apollonio Solensi. 132. De Apollophane. 133. De Apollodoro Tarsensi. 134. De Ara-

Arato. 135. De Abrone Grammatico 136. De Alexandro Milesio. 137. De Alexandro Aetolo. 138. De Anterote. 139. De Apione. 140. De Apollodoro Grammatico. 141. De Apollonio Dyscolo 142. De Aristarcho. 143. De Aristonico. 144. De Aristophane (Grammatico) 145. De Arcadio Grammatico. 146. De Archibio. 147. De Asclepiade. 148. De Astryage. 149. De Aristogene Medico 150. De Aristogene Cnidio. 151. De Archigene. 152. De Apfyrto. 153. De Aristide Rhetore. 154. De Aristogitone. 155. De Apollonio Naucratica. 156. De Aristocle. 157. De Harpocracione. 158. De Aspasio. 159. *Περὶ Ἀφρεως* de Aphare. 160. De Apfine. 161. De Aesopo Sophista. 162. De Aristazneto. 163. De Arriano Poeta. 164. De Arione. 165. De Aristao. 166. De Aristomene. 167. De Aristonymo. 168. De Archedico. 169. De Astrydamante Tragico. 170. De Archippo. 171. De Astrydamante juniore. 172. De Augusto Caesare. 173. De Augea Comico. 174. De Achille Poeta. 175. De Autocrate. 176. De Achao Tragico 177. De Aenico. 178. De Aeschione. 179. De Arcesila, Academico Philosopho. 180. De Arriano Philosopho. 181. De Arignote. 182. De Aristocle. 183. De Aristippo. 184. De Aristoxeno. 185. De Arnuphi. 186. De Aeschine, Socratico. 187. De Archelao. 188. De Harpocracione Platónico. 189. De Africano. 190. De Anacharside. 191. De Artemidoro. 192. De Archimede. 193. De Archyta Tarentino. 194. De Androclide. 195. De Aristandro vate. 196. *Περὶ Ἀπατηρίων* de festo Apaturiorum. 197. *Περὶ τῆς ἀπαγῆς εἰς μακαρίων λεγομένης*, de eo quod dicitur, abi in Macaream insulam. 198. *Πόθεν Ἀυσονες οἱ Ἰταλοὶ λέγονται*; unde Itali Ausoniorum nomine appellantur. 199. *Περὶ τῆς Αἰνείας ἀρχῆς καὶ τῆς τέτης εἰς Ἰταλίαν ἀπόπλου* de principatu Aeneæ & ejus navigatione in Italiam. 200. Arcesilai genealogia. 201. De Atreo. 202. De Antigona. 203. De Harmonia Cadmi uxore. 204. De Ariadne. 205. De Agenore. 206. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo centoculo. 207. *Περὶ Ἀργῆς* de Argo navi. 208. *Περὶ Ἀπίδων* de Apidis. 209. *Περὶ αἰετῶς ἀρκτῆς* de ursa sidere. 210. De Arne Nympha. 211. De Harpyjis. 212. De Astarte. 213. De Asteria. 214. De Astryanassa. 215. De Astrydamia. 216. De Astryoche. 217. De Asphalione. 218. De Au-

Augia. 219. De Acheronte. 220. Unde Græci Achæorum nomen acceperint. 221. De Artibio Persa. 222. Genealogia Achillis. 223. De Apstyrto Ætæ F.

224. De Baccho. 225. περὶ Βριμῶν De Brimone, Cereris cognomento. 226. De Bellerophonte. 227. De Coma Berenices. 228. De Belo ubi etiam de Babylone. 229. De Borea. 230. De Briareo. 231. De Brizone. περὶ Βριζῶν. 232. De Biante. 233. De Bronto. 234. De Bacidis. 235. De Batto. 236. De Vero περὶ Βήρῃ. 237. De Basilico Sophista. 238. De Bacchylide Lyrico. 239. De Battone. 240. περὶ Βαρῶν. 241. De Bolo Democritio. 242. De Biante. 243. De Bolo Pythagoreo. 244. De Bione. 245. περὶ βουθόνα Ἡρακλέους de Hercule boves mactante.

246. περὶ Γάγγη τῆ δεκαπύχνης. De Gange Æthiopum Rege, statura decem ulnarum. 247. De Ganymede. 248. De Gargita (Γαργίτη) cane. 249. περὶ γεωργίας πῶς εὑρέθη, quomodo agricultura inventa sit. 250. De Geryone. 251. De Glaucō Atheniensi. 252. De Glaucō Minois. 253. De Glaucō marino. 254. περὶ Γιγάντων τῶν σπαρέντων καὶ φυέντων αὐθιμερῶν, de Gigantibus satis & eadem die nascentibus. 255. De Gorgonibus. 256. De Gyge. 257. De Gesio Jatrofophista. 258. De Gajano Rhetore. 259. De Genethlio. 260. De Gorgia. 261. De Glaucone.

262. De Dædalo. 263. de Idæis Dactylis. 264. περὶ τῆς Δαιμόνων λεχνείας, de gulositate Dæmonum. 265. de Danaë. 266. de Dardano. 267. de Daphne. 268. de Danao. 269. Δελφίνος διὰ τί ὁ Ἀπόλλων; quare Apollo dicatur Delphinus? 270. περὶ τῆ δέρας τῆ χρυσομάχης de aureo vellere. 271. de Deucalione. 272. περὶ δημάρχων de principibus populorum Atticæ. 273. de Delphico tripode. 274. περὶ Δήμητρος, de Cerere. 275. περὶ Δήμητρος καὶ ἑστίας, de Cerere & Vesta. 276. de Didone. 277. περὶ δικαστηρίων τῶν ἐν Ἀθήναις de judiciis Atheniensium. 278. de Diomede. 279. de Dionysō sive Baccho. 280. de eo quod Dionysus fuerit androgynus sive Hermaphroditus. 281. περὶ τῶν κεκομμένων καὶ διεσπασμένων τὸν Διόνυσον, de iis qui Bacchum confecerunt & distraxerunt. 282. de Dioscuris, Castore & Polluce. 283. περὶ διμήτορος de bimatre Baccho. 284. de Durateo eqvo Trojano. 285. περὶ δρυὸς τῆς Δωδωναίης καὶ τῆ λέβητος de quercu Dodonæa & de lebe-

Iebete. 286. de Dorippe. 287. de Damaste Chronograho. 288. de Democrito Historico. 289. de Demetrio Ilei (Ἰλίου) 290. de Damostrato. 291. de Didymo. 292. de Dictye. 293. de Diodoro. 294. de Dionysio Milesio. 295. de Dionysio Rhodio. 296. de Dione. 297. de Doride. 298. de Dexippo Medico. 299. de Dioscoride. 300. de Dracone. 301. de Damiano Sophista. 302. de Dexippo. 303. de Dinarcho. 304. de Dionysio Milesio. 305. de Demade. 306. de Dionysio Halicarnasseo. 307. de Dione Prusæo. 308. de Dinolocho Comico. 309. de Damoxeno. 310. de Dicæogene. 311. de Diogene Oenomaio. 312. de Diocle. 313. de Dionysio Mytilenæo. 314. de Dionysio Byzantio. 315. de Dionysio Corinthio. 316. de Dexippo. 317. de Daphida Grammatico. 318. de Demetrio Ixione. 319. de Didymo. 320. de Dicæarcho. 321. de Diogeniano. 322. de Dionysio Grammatico. 323. de Dracone. 324. de Damascio Philosopho. 325. de Damophilo. 326. de Democrito. 327. de Didymo. 328. de Dicæarcho. 329. de Demetrio Phalereo. 330. de Diodoro Valerio. 331. de Diodoro Crono. 332. de Dionysio Tyranni filio. 333. de Dionysio Metathemeno. 334. de Dione. 335. de Diagora. 336. de Diogene Physico. 337. de Dione Prusæo sive Prusæensi. 338. de Domnino Philosopho. 339. de Diogene Cynico.

340. Περὶ εἰρεσιώνης, de ramo olivæ ex quibus primitias fructuum Athenienses suspendebant. 341. περὶ τῆς ἐς Κυνόσαργες λεγομένης de Cynosarge, Athenis. 342. de Hecuba. 343. de Hecate. 344. περὶ τῶν ἑκατονταχέων de centimanis Gigantibus. 345. De Elara, Tityi matre. 346. περὶ Ἐλεγεΐδος τῆς ἐκ Πειρῆος. de Elegide Pirone. 347. De Idothea. 348. Quare Minerva dicta Ἐλωτίς. 349. de Helle & Phrixo. 350. de Empusa. 351. de Endymione. 352. διὰ τί ἐν ἑνὶ ἔτει ὁ Διόνυσος ; 353. de Ennyone. 354. de Epeo. 355. de Epicrate. 356. de Epimenide. 357. de Erechtheo. 358. de Erinnybus sive Furiis. 359. de Helena. 360. de Hermete sive Mercurio. 361. de Erote sive Cupidine. 362. de Erichthonio. 363. de Hesperidis. 364. de Eveno. 365. de Evmæo. 366. de Eurybato. 367. de Eriphyle. 368. de Eurypylo. 369. de Euryto. 370. de Europa & Agenore. 371. de

Ffff

de Escheto. 372. de Hecataeo Historico. 373. de Hellanico Milesio. 374. de Hellanico Mytilenæo. 375. de Evagora. 376. de Ehippo. 377. de Eustathio. 378. de Ephoro. 379. de Hermagora Rhetore. 380. de Evodiano. 381. de Epiphanio Sophista. 382. de Heliconio Byzantio. 383. de Hermogene. 384. de Eudemo. 385. de Eusebio Arabio. 386. de Eustochio Sophista. 387. de Epigene Comico. 388. de Epimenide. 389. de Epicrate. 390. de Epinico. 391. de Epicharmo. 392. de Eripho. 393. de Hermippo. 394. de Euthycle. 395. de Eumolpo. 396. de Evodo. 397. de Eupolide. 398. de Euphorione. 399. de Euphorione Chalcidensi. 400. de Euphrone. 401. de Epaphrodito Grammatico. 402. de Helladio Grammatico. 403. de Hermolao. 403. de Eugenio. 404. de Eudamone. 405. de Irenæo. 406. de Hecataeo. 407. de Empedocle. 408. de Empedotimo. 409. de Epicteto. 410. 411. de Eratosthene. 412. de Epicuro. 413. 414. de Hermagora. 415. de Epicharmo. 416. de Epaminonda. 417. de Hermia. 418. de Eudoxo.

419. De Zamolxide. 420. De Zeuxippe. 421. De Jove. 422. *περί Διὸς πάντα γυναικὶν διὰ τὰς γυναῖκας.* De Jove mulierum causa in omnes formas mutato. 423. *περί τῆ νεφεληγερέτη Διὸς πρὸς τὴν Ἥραν.* De Jovis sermone ad Junonem. 424. *περί τῆ ἐμπεσόντος Φόβου τῷ Διὶ.* de Jovis timore. 425. *περί τῆς σωτηρίας τῶν ὀφθαλμῶν καὶ συγκινήσεως τῶν τῆ Διὸς.* de nutu Jovis & motu capillorum. 426. *περί τῆ ἐν Κρήτῃ τάφου τῆ Διός.* de Jovis sepulchro in Creta. 427. *ποσαχῶς ὁ Ζεὺς ἦτοι περὶ τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ.* Quot modis dicatur, sive de Jovis cognominibus. 428. *περί τῆ γάμου τῆ Διὸς καὶ Ἥρας.* de Jovis & Junonis nuptiis. 429. de Zetho & Amphione. 430. de Zeto & Calaide. 431. de Zopyro Babylonio. 432. de Zenobio Sophista. 433. de Zoilo. 434. de Zosimo. 435. de Zenodoto Grammatico. 436. de Zenodoto Ephesio. 437. de Zonxo. 438. de Zenone Eleate Philosopho. 439. de Zenone Sidonio. 440. de Zenone Tarlensi. 441. *περί Ζήνωνος τῆ Μνασείως.* 442. de Zenone Citico. 443. de Zoroastre. 444. de Zoromastre, *περί Ζορομαστρου.* 445. de Zosimo.

446. De Hebe. 447. de Eetione. 448. περὶ Ἡλίας καὶ τῶν παίδων αὐτῆς, de Sole ejusque liberis. 449. de Junone. 450. περὶ τῆς Ἡρᾶς ἐν τῷ αἰθέρι καὶ τῶν νεφέλαις κρεμασμένης σιδηροδέτη. De eadem vineta ferreis catenis & in æthere atque nubibus suspensa. 451. περὶ τῆς Ἡρᾶς ἐν τῷ Ἄργεϊ ἱδρύματι, de Junonis monumento in Argo. 452. de Hercule. 453. de Heroibus apud Græcos. 454. de Elysio campo. 455. πόσοι καὶ τίτες οἱ Ἀργοναῦται Ἡρώες, καὶ τίνων καὶ πόθεν. Qvot & qvinam Heroës Argonautæ, qvibus ex gentibus & unde? 456. τίτες οἱ Ἡρώες οἱ τὸν καλυδώνιον σὺν κτείναντες; qvinam Heroës Calydoniæ suis interfectores? 457. de Vulcano. 458. De Vulcanianathematis, Venerisque & Dianæ, Mercurii & Amorum.

459. περὶ Θεογονίας de Deorum generatione ac genealogia. 460. de Theride. 461. de Thamyride. 462. de Therite. 463. de Theseo & Pirithoo. 464. de Theognide Tyranno. 465. de Thrasybulo. 466. de Thalete sapiente, περὶ θαλῇ τῇ σοφῇ. 467. de Theanone. 468. de Theæteto Astrologo. 469. de Theodosio Tripolita. 470. de Theophrasto. 471. de Theone Alexandrino & aliis. 472. de Theodecte Rhetore. 473. de Theodoro Sophista. 474. de Theodoro Gadareno. 475. de Theocrito Rhetore. 476. de Theopompo. 477. de Theone Sophista. 478. de Theramene Atheniensi. 479. de Thrasymacho. 480. de Thalete Poëta. 481. de Theogneto. 482. de Theognide. 483. de Theodoro. 484. de Theocrito. 485. de Theopompo. 486. de Theophilo. 487. de Thespide. 488. de Themistogene Historico. 489. de Theseo. 490. de Thucydide.

491. De Januarii imagine. 492. de Jafione. 493. de Idæis Dactylis. 494. 495. περὶ Ἰάσονος καὶ πῶς ἀπέκεντο αὐτῷ κληρονομήσαι τὸ χρυσομάκην δέρας de Jafone & qvomodo ipsi contigit aureum vellus fortiri. 496. de Ida. 497. de Idmone. 498. de Ilaone. 499. de Inone. 500. de Ixione. 501. de Icario, parente Penelopes. 502. de Hippodamia. 503. de Hippodamo. 504. de Ifide. 505. de Iktia. 506. de Itye. 507. de Iphigenia. 508. περὶ Ἰκαρίου τῆ παρὰ Διονύσου λαβόντος τὸ τῆς ἀμπέλης κλῆμα καὶ φυτεύσαντος, καὶ τῆς Ἡριγόνης τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ ὅτι παρὰ χίσις πρώτοις ἐγένετο ὁ μέλας ἔινος. De Icario qvī à Baccho ramum vitis accepit plantavitque, & de Eri-gone

gone ejus filia, & quod apud Chios primum natum est vinum nigrum. 509. de Iphicle. 510. de Jone. 511. de Jamblichio Philosopho. 512. de Jasone. 513. de Hierocle. 514. de Hipparchia. 515. de Hipparcho. 516. de Hippoboto. 517. de Histixo. 518. de Jasone Historico. 519. de Hippye. 520. de Istro. 521. de Hippocrate & aliis. 522. de Hippia Rhetore. 523. de Isæo. 524. de Isocrate. 525. de Iphicrate. 526. de Ibyco Poëta. 527. de Idæo. 528. de Jophonte. 529. de Jone. 530. de Hipparcho. 531. de Hipponacte.

532. de Cadmo. 533. διὰ τί καίεν τὸς νεκρὸς παρὰ τοῖς παλαίοις ἐποίαν, quare apud priscos cadavera combusserint? 534. de Cæneo. 535. διὰ τί τὴν καύειν ἔτρεφον οἱ Ἕλληνες, quare comam Græci aluerint? 536. περὶ Καρνέων, ἑορτῆς τῆς Ἀπὸλλωνος, de Carneis, festo Apollinis. 537. de Castalia. 538. de Cecrope. 539. quare Diana vocetur Celadine. 540. de Centauris. 541. de cornu Amaltheæ, 542. de Cerbero. 543. de Ceramicis. 544. περὶ Κερδῶν Θεῶν, de Deo Cerdoo sive lucri præside. 545. de Ceto Trojano. 546. περὶ κολάσεων τῶν παρ' Ἑλλήσι δοξαζομένων de pœnis ac suppliciis apud Græcos olim receptis. 547. περὶ κολεῖν καὶ τῶν πτέρων αὐτῆς de grue ejusque alis. 548. de Cotto & Briareo. 549. de Crono sive Saturno. 550. de Callistone. 551. de Cephalo. 552. de Ceyce. 553. de Cepheo. 554. de Circe. 555. de Clymene. 556. de Cœsyra. 557. de Conna. 558. de Corydalo. 559. de Cretheo. 560. de Crio. 561. de Crimene. 562. de Cydone. 563. de Cyclopibus. 564. de spuris in Cynosarges abjici solitis. 565. de Cylone. 566. de Cyro Parasatidis F. 567. quare Venus appelletur Colotis. 568. de Cadmo Historico. 569. de Capitone. 570. de Cleoxeno. 571. de Clemente. 572. de Critone. 573. de Ctesia Medico. 574. de Callinico Rhetore. 575. de Castore. 576. de Cæcilio. 577. de Cephalione. 578. de Cephalo. 579. de Cephisodemo. 580. de Corace. 581. de Callimacho Poëta. 582. de Cantharo. 583. de Carcino. 584. de Cæsare Tiberio. 585. de Corinna. 586. de Cephisodoro. 587. de Cæcilio. 588. de Claudiano. 589. de Cleophonte. 590. de Clitagora. 591. de Colutho. 592. de Corinno. 593. de Cratete Comico. 594. de Cratino. 595. de Creophylo. 596. de Cyro. 597. de Carneade Philosopho. 598. de Callippo. 599. de Cebete. 600. de

de Celsino. 601. de Cleanthe. 602. de Cleobuline. 603. de Cleombroto. 604. de Cornuto. 605. de Crate. 606. de Critone.

607. de Ladone. 608. de Lacratide. 609. *περί Λακωνικῶν ἐφήβων τῶν ξαννομένων μάστιγι*, de Laconicis juvenibus qui flagellis caedebantur. 610. de Lamia. 611. de Lampetia. 612. de Laodamia. 613. de Lapithis. 614. de Levcothea. 615. de Levcofia. 616. de Leone, sidere. 617. de Leda. 618. de Latona. 619. de Latona. 620. *περί τῶν Λιτῶν* de Deabus supplicationum praesidibus. 621. de Locro. 622. de Lygdamide qui Dianæ templum exussit. 623. de Lynceo. 624. quare Apollo dicatur Lycegenes. 625. 626. de Lyra sidere. 627. de Lacharete Rhetore. 628. de Leone Alabandensi. 629. de Leona. 630. de Luciano. 631. de Lolliano. 632. de Lycurgo. 633. de Lysia. 634. *περί Λεσχίδος τῆς ποιητῆς*, de Leschide Poëta. 635. de Leucone. 636. de Lino. 637. de Lysimacho. 638. de Lysippo. 639. de Luperco Grammatico. 640. de Lynceo. 641. de Leone Philosopho. 642. de Lesbonacte. 643. de Longino. 644. de Lampria Historico. 645. de Lyco.

646. *περί Μακαρίας τῆς τῆς Ἡρακλέους*, de Herculis filia Macaria. 647. *περί τῆς τῶν Μάγων θύτικῆς προγνώσεως*, de Magorum ex extis divinatione. 648. *περί Μαίρας* de Mara sive cane sidere cœlesti. 649. de Mariandeno. 650. de Marpessa. 651. de Marsya. 652. de Mausolo Care. 653. De Megara Herculis. 654. De Melampode. 655. de Meleagro. 656. de Medusa. 657. de Memnone. 658. de Menæceo. 659. de Merope & Clæothera. 660. de Metabo. 661. de Medea. 662. *περί Μίδης τῆς χρυσεμάνους*, de Mida aurum infano modo sitiente. 663. *περί Μιθρά κολάσεως* de Mithræ pœna. 664. de Milone Crotoniata. 665. de Minoë. 666. de Mormone *περί Μορμῶος*. 667. de Molionidibus. 668. *περί τῶν Μοιρῶν*, de Parcis. 669. de Musis. 670. de Mysteriis Eleusiniis Atticæ. 671. de Myrmidonibus. 672. *περί Μύρρας*, de Myrrha. 673. de Marsya Historico. 674. de Menachmo. 675. de Menandro. 676. de Marcello Medico. 677. de Menecrate. 678. de Metone. 679. de Menachmo. 680. de Maximo Tyrio. 681. de Maximo Epirota. 682. de Marino. 683. de Musonio. 683. de Myrone, *περί Μυρῶος*. 684. de Majore,

Rhetore. 685. de Malcho. 686. de Marcello. 687. de Mar-
pſia. 688. de Melefermo. 689. de Melito. 690. de Menan-
dro. 691. de Metrophane. 692. de Minuciano. 693. de
Magnete Comico. 694. de Melanippide. 695. de Menandro-
696. de Menelao. 697. de Menippo. 698. de Melimede. 699.
de Metagene. 700. de Mimnermo. 701. de Mnesimacho. 702.
de Morſimo. 703. de Muſæo. 704. de Myia. 705. de My-
rone, *περὶ Μυρῆς*. 706. de Myrtilo. 707. de Mythæco Gramma-
tico. 708. de Moſcho.

709. De Nannaco. 710. de Narcifſo. 711. *περὶ τῆς γενο-
μένης τιμῆς τῷ Νείλῳ παρὰ τῶν Ἀιγυπτίων*, de cultu quo Nilum Ægyptii
afficiunt. 712. de Neoptolemo. 713. de Nelco. 714. de
Nereo. 715. de Nereidibus. 716. de Niobe. 717. de Nym-
phis. 718. de Neocle Philoſopho. 719. de Nicolao Peripate-
tico. 720. de Nicomacho Stagirita. 721. de Numenio. 722.
de Nicandro Medico. 723. de Nicomacho Medico. 724. de
Nymphide Historico. 725. de Neanthe Rhetore. 726. de Ni-
cagora. 727. de Nicolao Rhetore. 728. de Nicolao Sophiſta.
729. de Nicoſtrato. 730. de Nauſicrate Comico. 731. de
Neophonte. 732. de Neſtore. 733. de Nicomacho. 734. de
Nicoſtrato. 735. de Nicophrone. 736. *περὶ Νικοκάρητος*. 737.
de Nonno. 738. de Nicanore Grammatico.

739. De Ulyſſe. 740. de Oedipode. 741. de Oeno-
mao. 742. de Oenone. 743. *περὶ τῶν οἰσῶν τῶν ἐν ἡρανῶν*, de ſagitta,
ſidere. 744. de Omphale. 745. *περὶ ὀνειρομαντείας* de divinatione
ex ſomnis. 746. *περὶ οἰωνοδικῆς* de auſpiciis ſive divinatione
ex avibus. 747. *διὰ τί ὁ ὄνυχος ἐν τῷ ἡρανῶν τιμαῖται* quare aſinus in cœlo
colatur? 748. de Oreſte. 749. *περὶ ὀρνιθῶν ἃ ἐν ἡρανῶν*, de Avi ſide-
re in cœlo. 750. de Orpheo. 751. de Oſiride. 752. *περὶ ὀφειῶν* de
Ophiucho ſidere. 753. *περὶ Ὀρφέως τῷ Νικολάῳ καὶ τῶν ἄλλων*. 754.
ὅτι ὁ Ὀμηρος Ἀιγύπτῳ, καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀρκადίᾳ τελευτῆς αὐτοῦ. *Quod Ægy-
ptius patria ſit Homerus, & de eodem in Arcadia defuncto.*

755. De Palamede. 756. de Palladio. 757. de Pallade. 758.
de Pane. 759. de Pandare. 760. de Pandaro. 761. de Pandione.
762.

762. de Pandora. 763. de Virgine sidere in cœlo. 764. de Paride. 765. de Pasiphaë, 766. de Patroclo, 767. quare Jupiter & Apollo vocetur πατῆρ? 768. de Pelope, 769. de Periclymene, 770. de Perseo, 771. de Persephone, 772. de Pegaso. 773. de Peleo, 774. de Plejadibus, 775. de Polyboto, 776. de Polygnoto, 777. de Polyzelo, 778. de Polyxena, 779. de Polyphemo, 780. de Neptuno, 781. de Priamo, 782. de Priapo, 783. de Procne. 784. de Procride. 785. de Prometheus, 786. de Prylide, 787. de Proteo, 788. de Pythia, 789. de Pirithoo & Theseo, 790. de Palæphato historico, 791. de Pausania, 792. de Polemone Iliensi, 793. de Polybio. 794. *περί Πυλάδων τῆς Ἰταλικῆς ὀρχήσεως εὐρετῆ, καὶ περί ὀρχήσεων, καὶ διὰ τί οἱ ἐρωτῆται μετὰ χειρὸς αἰδοῦν καὶ μῆλα φέρουσιν.* De Pylade saltationis Italicæ inventore, ac de saltationibus, & quare ab amantibus flores & malis manibus gestentur? 795. de Palladio Rhetore, 796. de Pancratio Sophista, 797. de Paulo Tyrio, 798. de Paulo Germino, 799. de Pausania Sophista, 800. de Pericle, 801. de Petro Magistro, 802. de Polemone, 803. de Polluce, 804. de Polyano, 805. de Polycrate, 806. de Posidonio Olbiopolita. 807. de Potamone, 808. de Pollione, 809. de Polo, 810. de Prisco, 811. de Proæresio, 812. de Procopio, 813. de Protagora Abderitano, 814. de Pythio, 815. de Palamede. 816. de Palæphato Poëta, 818. 817. de Pamprepio, 819. de Panolbio, 820. de Panyasi, *περί Πανυσίδου*, 821. de Parthenio Nicæno, 822. de Parthenio Chio, 823. de Pisandro, 824. de Pigrete, 825. de Pindaro, 826. de Platone Comico, 827. de Polyevcto, 828. de Polyzelo, 829. de Posidippo, 830. de Ptolemæo Cytherio, 831. de Palamede Grammatico, 832. de Palæphato Grammatico. 833. de Pamphilo Grammatico, 834. de Pollione, 835. de Ptolemæo Grammatico, 836. de Pamphile Philosopha, 837. de Pamphilo Philosopho, 838. De Panætio, 839. de Pappo Alexandrino, 840. de Parmenide, 841. de Paulo Philosopho, 842. de Periandro, 843. de Persæo, 844. de Pittaco, 845. de Platone, 846. de Platone, 847. de Plutarcho, 848. de Plotino, 849. de Polemone, 850. de Pollete, 851. de Porphyrio, 852. de Posidonio, 853. de Posidonio, 854. de Potamone, 855. de Prodicto, 856. de Proclo Stoico, 857. de Pro-

Proclo Lycio, 856. *περὶ Πτολεμαίου τῆς Κλαυδίας, ἐν ᾧ καὶ περὶ καταγωγῆς τῆς ἀρχῆς τῆς γένεως τῆς Πτολεμαίων, καὶ διαδοχῆς τῶν βασιλευσάντων.* De Claudio Ptolemæo, & de origine atqve genealogia Ptolemæorum Regum Ægypti, eorumqve successionē. 857. de Pythagora & fabis Pythagoricis, 858. de Pyrrhone.

859. *περὶ τῆς Ρέας καὶ τῶν Κορυβάντων, καὶ τῶν ἐκτομῶν τῶν Φρυγῶν.* De Rhea & Corybantis, Phryguniqve exsectionibus, 856. de Rhefo, 857. de Rhæone *περὶ Ροιῶς,* 858. de Rhegino Grammatico, 859. de Rhiano Grammatico, 860. de Rufo Medico.

861. *περὶ Σαλμωνέως καὶ τῶν ἐκ βύρσης βροντῶν,* de Salmoneo & fulminibus è corio, 862. de Sardanapalo, 863. de Sarpedone, 864. de Sirenibus, 865. de Semele, 866. de Sesonchoside, 867. de Sibyllis, 868. de Sinope, 869. de Sisypho, 870. de Scedafo ejusq; filiabus, 871. *περὶ Σκύλλης, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ἀποκότων Θηρίων,* de Scylla & monstrosis animalibus, 872. de Stymphalidibus avibus, 873. de Styge, 874. de Sphinge Cadmea, 875. de Strattide Historico, 876. de Sabino Rhetore, 877. de Sallustio Sophista, 878. de Serapione Alexandrino, 879. de Sibyntio, 880. de Siricio, 881. de Scopeliano, 882. de Sopatro. 883. de Sallustio Medico, 884. de Sorano Medico, 885. de Sannyrione Comico, 886. de Sapphone, 887. de Sibylla Erythræa ac reliquis, 888. de Simonide, 889. de Sophocle. 890. de Sopatro, 891. de Soficle, 892. de Sotade Cretensi, 893. de Sotericho, 894. de Sophilo, 895. de Sophrone, 869. de Spintharo, 897. de Stefichoro, 898. de Strattide, 899. de Stratone, 900. de Seleuco Grammatico, 901. de Sereno 902. de Semo *περὶ Σημῶς,* 903. de Simmia Rhodio, 904. de Sosibio, 905. de Soteride, 906. de Sexto Philosopho, 907. de Silvino, 908. de Simmin Thebano, 909. de Solone, 910. de Stilpone, 911. de Strabone, 912. de Stratone, 913. de Synesio, 914. de Syriano, 915. de Sophrone, 916. de Socrate, 917. de Sotade Atheniensi.

918. De Tantalo, 919. *περὶ τῆς Ταύρων ξυποκτονείας* de Tauris hospites mactantibus, 920. *περὶ Ταύρων τῆς κατασεριθέντος,* de Tauris inter sidera relato, 921. de Telamone, 922. de Tenno à quo

qvo Tenedus, 913. de Telebois, 924. de Telemacho, 925. de Telepho, 926. de Titono, 927. de Titanibus, 928. de Tityo, 929. de Tleptolemo, 930. περί τράγων τῶν Μενδησίων de Mendesiis capris, 931. de Triptolemo, 932. de Tritone, 933. περί Τρώος ἐξ ἧς ἡ Τροία ἐπωνομάσθη, καὶ περί τῆς αἰώσεως αὐτῆς, καὶ τῆς τῶν Τρώων γενεαλογίας, καὶ τῆς τῶν καταπελοϊπύτων καταντήσεως, ἐξ ἧς κατὰγεται καὶ ἡ τῶν Ῥωμαίων ἀρχή. De Troe à qvo Troja denominata, & de urbis ejus excisione, ac de genealogia Trojanorum, & excisioni superstitum fati, à qvibus etiam Resp. Romanorum. 934. τῶν Τρώων βασιλείων γενεαλογία, καὶ καταγωγή τῶν Ῥωμαίων, Trojanorum Regum genealogia, & qvomodo Romani inde descendant, 935. De Troilo, 936. de Trophonio, 937. de Tyrone περί Τυρέως, 938. περί Τυφώος τῆς γίγαντος, ἀφ' ἧς ὁ τὸν χρυσὸν δέρας Φυλάσσαν δράκον ἐκτετόναι. De Typhoë Gigante, à qvo Draco custos aurei velleris.

939. De Nymphis Hyadibus, 940. de Hyacintho, 941. de Hydra, 942. de Hyla.

943. De Phaëtusa, 944. de Phaëthonte, 945. Unde & qvomodo Phæaces nati fuerint, 946. de Phædra, 947. de Phalaride, 948. περί Φαλῶν de Phallis, 949. de Phanete, 950. de Phaone, 951. de Pherecle, 952. de Philætio, 953. περί φιλοξένου τῆς δουλοχδείας de Philoxeno gruis collum sibi optante, 954. de Phemio, 955. de Phineo, 956. de Phœnodamante, 957. de Phorcyno ejusque filiabus, 958. de Phormione, 959. περί Φρίξου, ἐν ᾧ καὶ ἡ γενεαλογία αὐτῆς τε καὶ πάντων τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς ρίζης αἰσθλασησάντων ἡρώων. De Phrixo, ubi etiam genealogia illius & omnium Heroum qvi ex eadem stirpe propullularunt. 960. de Phrynide citharædo, 961. de Phrynonda, 962. de Phrygum exfectione 963. de Phyleo, 964. de Phylaco, 965. de Pherecyde Historico, 966. de Philippo, 967. de Phlegonte περί Φλέγων, 968. de Phylarcho, 969. de Philippo Rhetore, 970. de Philisco Milesio, 971. de Philostrato, 972. de Philisto Naucratica, 973. de Phrynicho Bithyno, 974. de Phileta Grammatico, 975. de Philisco Ægineta, 976. de Philoxeno, Gggg 977.

977. de Philone, 978. de Philagrio Epirota, 979. de Phædone Philosopho, 980. de Pherecyde, 981. *περί φιλοσόφου* de Philosopho (confer Svidam in *φιλόσοφῳ*.) 982. de Philone, 983. de Phocylide, 984. de Pherecrate Atheniensi, 985. de Philetaero, 986. de Philemone Syracusio, 987. de Philippo Comico, 988. de Philisco, 989. de Philistione, 990. de Philocle, 991. de Philoxeno Lyrico, 992. de Philonide, 993. de Philyllio, 994. *περί φόρμης* de Formo, 995. de Phrynicho Tragico, 996. de Phœnicide.

997. De Chaldaeorum Astronomia, 998. *περί χάριτος τῶν Κόλοσσων κατασκευάσαντος, καὶ τίς καὶ πότε αὐτὸν καθεῖλεν*; De Charete qui Colossum fecit, & quis eundem everterit, ac quo tempore? 999. *περί τῶν χαρίτων*, de tribus Gratiis, 1000. de Charicle & Phillyra, 1001. de Charybdi, 1002. de Chirone centauro, 1003. de Chimæra, 1004. de Chryseide, 1005. *περί χρυσῆς σφαῖρας*, de aurea catena, 1006. *περί τῆ χρυσομάτης δέρας*, de aureo vellere, 1007. de Chryse, 1008. *περί τῶν χρυσῶν μάλων* de malis aureis, 1009. de Charone Lampfaceno Historico, 1010. de Charone Carthaginensi, 1011. de Charone Naucratica, 1012. de Charenone Comico, 1013. de Chionide, 1014. de Christodoro Poëta, 1015. de Christodoro Thebano, 1016. de Choerilo Atheniensi, 1017. de Charace Philosopho, 1018. de Chrysippo, 1019. de Chirone Medico.

1020. De Pfammyticho.

1021. De Ogyge, 1022. de Oceano, 1023. de Horis, 1024. *περί Ὠρίεως*, 1025. de Orithyia, 1026. de Orione, 1027. de Oto & Ephialte.

Operæ pretium esset insigne hoc Eudocia opus quod ex unico Colbertino Codice accurate exscribendum se curasse Bandurius pag. 590. testatur, si non integrum in lucem edere, certe cum Svida, in quo multa iisdem verbis leguntur, nec non cum Phornuto atque aliis Mythologis diligenter conferre, & quæ singularia in eo leguntur, cum Lectoribus communicare. Allegat Eudociam Bandurius pag. 449. 590. 818. 829. 830.

Præterea Bandurius pag. 662. seq. Græce & Latine velut ineditum exhibet *Anonymi scriptoris apspasmation de Hippodromo*, sive *Circe*, cujus nomen & originem à Circe Auctor ridicule repetit. Petitum hoc est ex Volumine MS. quantivis pretii & varia præclara * variorum scriptorum & non unius argumenti monumenta complexo, quod Antonius Eparchus ** Corcyraeus pridem Regiæ Bibliothecæ Parisiensi legavit, in qua hodie est n. 3502. (pridem. 2216.) Sed non meminit doctissimus Bandurius hoc ipsum de Hippodromo breve scriptum ex eodem MS. Codice jam bis editum fuisse Græce & Latine in Variis sacris Stephani le Moyne T. 1. pag. 503. Lugd. Bat. 1685. & 1694. 4.

Pag. 453. seq. Bandurius ex Catalogo Boiviniano MStorum Regiæ Bibliothecæ tradit notitiam duorum Codicum & variorum scriptorum quæ in utroque illo comprehenduntur præter Origines CPolitanas quibus in hoc opere ipse usus est. Alterum Originum illarum CPol. auctorem Cangius in Addendis ad CPolin Christianam illas allegans pag. 194. existimavit vixisse sub Constantino Duca: sed Bandurius pag. 455. observat scripsisse sub Andronico Comneno Palæologo, & ea quæ de Duca velut Imperatore ætatis suæ tradit, ex antiquiore auctore transcripta operi suo inseruisse.

GEORGII (postea induto Monastico habitu GREGORII) Cyprii, ex Lectore ProtApostolario Patriarchæ CPol. à die Palmarum sive XI. April. A. 1283. usque ad Jun. 1289. quo abdicare † se fuit coactus, de quo Pachymeres & Gregoras & è recentioribus Allatius de Georgiis pag. 420. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ

G g g g 2

pag.

* Contenta hujus Voluminis MS. ex apographo Sarraviano exponit Stephanus le Moyne in Variis sacris T. 1. p. 517. seq. sed longe accuratius p. 517. seq. Bandurius quæ etiam ex hoc ipso Codice seriem Patriarcharum CPol. à Nicephoro CPol. concinnatam produxit.

** De illo Antonio Eparcho, qui circa A. C. 1543. ad Melanchthonem Venetiis scripsit, videndus Martinus Crusius in Turco Græcia p. 94. seq. & in appendice pag. 543. seq. Lambecius lib. V. p. 118 & Stephanus le Moyne præfatione ad Varia sacra. Hunc Antonium aliquot Polybii libros nondum aut Græce aut Latine divulgatos in Latinum sermonem vertisse scribit Antonius Sanderus libro de claris Antoniis pag. 169.

† Formulam abdicationis vide apud Pachymerem in Andronico Palæologo lib. 2. cap. 9.

pag. 766. 768. 771. & 775, seq. & Vindiciis Synodi Ephes. cap. 60. & 63. Possinus ad Pachymeris Andronicum p. 565, seq. & 606, seq. & Bandurius pag. 939, seq.

1. *Tomus sive expositio de fide contra Joannem Veccum Patriarcham* ἑκθεσις τῆς τόμης τῆς πίστεως κατὰ τῆς Βέκκῃς, Græce à Cod. 3442. Bibl. Regiæ Paris. apud Bandurium pag. 942 - 949. Incipit: ἔσχε μὲν ἡ ἐπισυμβᾶσα. Contra hunc Tomum videnda quæ Veccus T. 2. Græciæ Orthodoxæ Allatii.

2. *Confessio ἡμολογία γεγονυῖα ὅποτε ἡ ἐπισύστασις γέγοιεν κατ' αὐτὸν παρὰ τῶν κληρικῶν ἢ τινῶν ἀρχιερέων διὰ τὸ γράμμα τῷ ἐξ Ἑβραίων, μάλλον δ' Ἰούδα Μάρκῃς.* Græce pag. 949 - 952. Incipit: μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνεται.

3. *Apologia pro Tomo.* Ἀπολογία πρὸς τὴν κατὰ τῆς τόμης μέμψιν ἰσχυρωτάτη. Græce pag. 952-961. Incipit: αἰεὶ μὲν ἐγὼ πρότερον.

4. *Πιπτάκιον sive Epistola ad Imperatorem Andronicum Ducam Angelum Comnenum Palæologum,* Græce p. 961. in qua injuriam sibi à Marco illo (quem cum Marco Ephesio in Florentini Concilii Actis celebri perperam nonnulli confundunt) & à Joanne Chila * Ephesi Metropolitā factam deprecatur. Incipit: κραίπετ, Θεοπρόβλητε.

5. Ejusdem Gregorii Cyprii alia scripta edita sunt: ἐγκώμιον εἰς τὴν θαλάσσαν εἶπεν εἰς τὴν τῆς καθόλης τῆς ὕδατος φύσιν. *Encomium maris sive aquæ,* quod cum Pauli Silentarii carmine in Thermas Pythias Græce edidit Bonav. Vulcanius Lugd. Bat. 1591. 8. separatim & ad calcem Aristotelis de Mundo.

6. *Proverbia,* ordine Alphabeti, Græce ad calcem Mich. Apostolii proverbiorum, p. 273-281. à Petro Pantino Lugd. Bat. 1619. 4.

7. *In Georgium Martyrem Oratio.* Græce & Latine in Actis Sanctor. XXIII. April. T. 3. Incipit: ἔθ' τῆς τοῦ τῶν λόγοις ἀγωνιζομένων.

8. *Sententie* separatim excusæ Colon. 1536. 8.

9. *Ex encomio in Georgium Logothetam Acropolitam* quem διδάσκαλον suum Gregorius in Epistolis suis appellat, apocasmation dedit Græce & Latine Theodorus Doula ante Georgii Acropolitæ Chronicon CPol. Lugduni Bat. 1613. 8.

Inedita ejusdem sunt: 1. λόγος ἀντιρήτικὸς πρὸς τὴν Βέκκῃς βλασφημίαν δογματῶν, scriptus antequam Gregorius Patriarchatum iniret. Incipit: 'Οὐκ ἔγωγε θαυμάζω φιλότης. MS. in Bibl. Vindob.

Epi-

* Hujus Joannis Chila Epistola ad eundem Imperatorem Græce à Bandurio exhibetur pag. 949. Incipit: τὴν ἐκπόρευσιν αἰκλήτων.

2. *Epistola CXCI.* cum Auctoris encomio. MS. in Bibl. Vindobonensi. Vide Lambecium VIII. pag. 511. seq. ubi inscriptiones & initia. Testatur Lambecius in illo Codice subungi *ὑποφάσις* sive decretum Synodale pro Gregorio Cyprio, & formulam solennem, quæ Adversarii testimonium illi dant innocentiae & *ὁρθοδοξίας*. Hanc integram edidit Lambecius pag. 512. Epistolas etiam publicaturum se pollicitus in supplemento quod paravit Corporis Byzantini. Allatius verò p. 423. de Georgiis monet in Bibl. Mediolanensi Ambrosiana exstare Epistolas CLXVI. in Bibliotheca vero Antonii Augustini fuisse CCIII. & in Bibl. Lolliana & Monachienſi Electoris Bavariae. Epistolas Gregori Cyprii à Codice Balleſdenſi deſcripſiſſe ſe teſtatur Combeſiſius T. I. Auctarii noviffimi Bibl. Patrum pag. 478. & quædam ex illis profert p. 485.

3. *Reſponſiones ad varias quaſtiones* in Codice 2180. Regis Chriſtianiffimi exſtare notavit Naudæus in nova Bibl. MSS. p. 104.

4. *Fabula* in Bibl. Bavarica Monachii Cod. 66. & in Bibl. Vindob.

5. *Deſcriptio & Encomium Urbis CPol.* quam habuit Bonav. Vulcanius, extat hodie inter alias Gregorii Cyprii *Orationes* ſive *declamationes* in Bibliotheca Lugd. Bat.

6. *In Imperatorem Andronicum & in Michaëlem Palaologum* declamationes Panegyricæ, nec non *in Dionysium Areopagitam*, in *Marinam* Martyrem, & in *S. Euthymium* Episcopum Madytenum memorantur ab Allatio pag. 423. de Georgiis.

Ut à Gregorio Cyprio ad Bandurium iterum revertar, ex monumentis ineditis ab ipſo laudatis nihil hoc loco præterea memorandum venit quam ANONYMI *Catalogus duplex urbium quæ nomen mutarunt*, *Ὅσαι τῶν πόλεων μετωνομασθήσονται εἰς ἕτερον*, qui paulo diverſus quam Codino de officiis magnæ Eccleſiæ in edit. Pariſ. p. 404. ſubjectus eſt, è Codice recenti MS. Baluziano integer Græce exhibetur in notis ad Conſtantinum Porphyrogenitum p. 10 ſeq. Confer quæ *περὶ ἐπωνυμίας πόλεων καὶ τόπων* edidit è MS. Veneto Allatius ad Acropolitæ cap. XXIV. p. 241. atque inde Clariffimus Hudſonus in appendice Tomi IV. Geographorum Græcorum minorum p. 43.

XXI. ZOSIMUS Comes & Ex-Advocatus fiſci à Photio Cod. XCVIII. & in MSS. Codicibus quos Leunclavius, H. Stephanus & Sylburgius inſpexerunt, *κόμης καὶ ἀποφισκοποιήτορος*. Filius fortaſſe fuit Zoſimi illius, ad quem novæ Epiri præſidem leges Valentiani & Valentis A. C. 373. latæ extant in Codice Theodoſiano. Scripſiſſe

videri possit non post Eunapium modo, sed *Olympiodorum Thebanum*, quoque (adeoque post A. C. 425.) quem lib. V. cap. 27. allegat ubi de Ravenna urbe differit, quoniam locus ille glossema videtur. Lambecio VI. p. 188. & vide si placet, quæ de Olympiodoro notavi supra pag. 238. Laudat præterea Herodotum obiter IV. 20. & *Quadratum Historicum* V. 27. ac *Pisandrum* V. 29. qui libris LX. scripsit ἡρωϊκῆν θεογονίαν, poemate illo Heroico omnem propemodum historiam complexus, male enim Zosimi interpres verba ὁ τῆ τῶν ἡρωϊκῶν θεογονιῶν Πιζανφῆ παλαιὸς ὡς εἰπὴν ἱστορίαν περιλαβὼν, vertit: *qui Heroicarum divarumque nuptiarum titulo totam hanc propemodum historiam complexus est.* Etiam pro ἡρωϊκῶν apud Zosimum legendum ἡραϊκῶν, ex Svida, tum ex Macrobio potissimum apparet lib. V. cap. 2. Saturnal. ubi ait Virgilium pleraque libri 2. *Æneidos* pæne ad verbum transcripsisse à Pisandro, qui inter Græcos poetas eminet opere quod à nuptiis Jovis & Junonis incipiens universas Historias quæ mediis omnibus seculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit & unum ex diversis hiatus temporum corpus effecit, in quo opere inter Historias ceteras interitus quoque Troje in hunc modum relatus est. Patet ἡραϊκῆν appellatam, quod à Junonis cum Jove nuptiis opus inciperet, ἡραϊκῆν certe vocari non potuit, quia Jupiter & Juno neutiquam in Heroum classe sed Deorum. Et ἡραϊκῆ dictum ut ἑρμῆϊκή σειρά & alia similia, Quod vero Pisandrum à Virgilio exscriptum putavit Macrobius, fortasse fefellit eum ratio. & Pisandrum antiquissimum illum poetarum Camiræum habens in animo non cogitavit hunc alterum longe fuisse Virgilio juniorem, quippe qui floruit sub Alexandro Mammææ, Filius Nestoris Larandensis Severo Imp. clari, ut duobus locis discrete affirmat Svidas. Cæterum ut ad Zosimum sermo noster revertatur, *Polybii* plus semel mentionem facit & l. i. c. 57. testatur se perinde ut *Polybius* in suo Historiarum opere exposuit quæ ratione imperium per exiguo tempore non totis certe LIII. annis Romani adqvisi verint, similiter indicaturum quomodo hoc idem Romani iterum temporis non magni spatio ignavia ac sceleribus suis corruperint perdiderintque. *Eunapii* quoniam nusquam meminit, tamen Historiam strenue exscripsisse Photius animadvertit. Εἰμι δ' αὖ τις ὃ χράψαι αὐτὸν ἱστορίαν, ἀλλὰ μεταγράψαι τὴν ἑυνάπιου, τῷ αὐτοῦ μῆτρον ἀπεφύρασιν. Ea vero quæ de Constantino Tyranno habet libro VI. & quæ de Alarico ac Stilicone scribit libro quinto, cuncta ferme ex *Olympiodoro* mutatum

tum esse notat Henr. Valesius ad Sozom. p. 170. Quoniam porro Olympiodorus Historiam suam usque ad Valentiniani III. sive Placidi imperium produxit, quod cœpit A. C. 425. hinc constat Zosimum nostrum non ante id tempus Historiam suam composuisse. Post Arcadii & Honorii tempora rejicit etiam Evagrius III. 41. causatus eum de Constantino Magno falsa tradidisse, commentatum ὅτι ἀκοὴν ἔτε κλήθει, πολλοῖς ὑστέρῳ χρόνῳις ὅτι Ἀρκαδίῳ καὶ Οὐορίῳ, ἢ καὶ μετ' αὐτὸς γεγονότα.

Ætatem tulit ejus Ἱστορία sive Ἱστορικόν, νῆας ἐκδόσεις, λόγῳις 5, *Historia libri VI*, ex nova sive altera auctoris editione. Argumentum operis & de stylo judicium à Photio rectissime mutuabor. Σύντομον δὲ καὶ τὴν Φράσιν εὐκρινῆς τε καὶ καθαρός, εἰδὲ ἔ ἡδύος ἀπαρτισμένον. Ἀρχεται μὲν κ. τ. λ. Succinctus est, dictione perspicuus ac purus, nec suavitate expertus. Incipit historiam velut ab Augusto, sed Imperatores universos ad Diocletianum usque percurrit, nudam quasi commemorationem atque successionem singulorum tradens. De potitis imperio post Diocletianum copiosius tractat libris quinque. Nam primus Imperatores ab Augusto ad * Diocletianum usque recenset. Libro sexto finem imponit, in iis desinente temporibus quibus Alaricus Romam iterum obsidens civibus ad inopiam reductis obsidionem solvit eisque dixit Imperatorem Attalum, quem deinde rursus abdicavit Imperio, quod regnum sibi traditum adversus Honorium Augustum parum recte administrare videretur. Sarns autem simulates adversus Alaricum exercens, cum trecentis quibus præerat ad Honorianas partes accedens & belli societatem pollicitus, Alarici rebus impedimentum injecit. Gesta hæc sunt in quibus desinit Zosimi Historia, Anno CHRISTI 410. Honorii Imp. 16. Theodosii junioris 3. Atque ex isto Photii loco patet, Historiam Zosimi quam ipse legit non longius productam fuisse quam in nostris codicibus exstat, quanquam Vossius lib. 2. de Hist. Græcis cap. 20. verisimile putavit paullo ulterius progressum. Nam quadam in fine deesse, nemini, inquit, puto esse obscurum. Hoc tanto minus mihi persvadeo, quod alteram editionem Zosimi evolvisse se Photius testatur, atque ita intelligendum quod in MSS. Codd. Ἱστορία νῆας inscribitur, non equidem respectu antiquiorum temporum Romani Imperii ab aliis scriptoribus memoriæ proditorum, ut Sylburgio visum, sed respectu antiquioris editionis quam Zosimus ante hanc in lucem & manus honni-

* Hæc postrema pars libri primi, ea nempe quæ à Probo usque Diocletianum, desideratur.

hominum emiserat. In Arcadii & Honorii temporibus illum substituisse Evagrius quoque annotatum reliquit lib. V. c. ult. *περί δὲ τῶν ἐξ ἡμετέρων* (post Arrianum & Asinium Quadratum) *Ζωσίμῳ ἰσόρηται μέχρις Ὀνωρίου καὶ Ἀρκადίᾳ τῶν βασιλέων.* Librum certe septimum usquam extitisse præter Sigonium nemo affirmavit.

Vetus nec injusta querela est Zosimum Ethnicum scriptorem Christianis Imperatoribus, Constantino M. imprimis & Theodosio iniquiorem se præbuisse. Hoc jampridem ei exprobarunt, ne de recentioribus * jam commemorem, idem Photius, tum Evagrius III. 40. & 41. & Nicephorus XVI. 41. seq. Equidem Jo. Leunclavius vir doctissimus Apologiam adversus hos Zosimi, qui ipsi omnia debet obrectatores, scribere non dubitavit, neque adeo negaverim Christianis Principibus etiam illis quos nominavi fuisse quæ nec taceret & merito reprehenderet cordatus & nulli partium studio deditus Historiæ scriptor: Confirmat quoque nonnulla Zosimo tradita Jo. Andreas Bosius de Pontificatu Maximo Imperatorum Christianorum, cap. 6. T. V. thesauri Antiqu. Rom. Graviani p. 301. 302. & ante eum Jacobus Gothofredus notis ad Cod. Theodos. T. 6. p. 257. 258. ut quod Christianus licet haruspices Constantinus consuluit. Sed cum non Christiani tantum testentur scriptores, sed etiam ex ipsis Ethnicis Praxagoras Atheniensis, qui Photio teste cod. XLI. Jonica dialecto libros duos de Constantini Magni vita scripsit, eundem quemadmodum idem Photius cod. LXII. auctor est, ita prædicet ut omni virtute non minus quam prosperis successibus omnes ante se Imperatores affirmet superasse, *ὅτι πάσῃ ἀρετῇ καὶ καλοκαγαθίᾳ καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτοῦ βασιλευκότας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκράτησε*, hinc mihi videtur & malignum eorum judicium Christianorum ** qui cum apud Eusebium illorum temporum scriptorem (& qui post jam defunctum Imp. vitam ejus edidit, ne hoc auribus ipsius datum esse putes) cum apud sexcentos scriptores Christianos legunt aliqua in laudem Constantini, iis omni studio detrahunt fidem: at cum

unus

* Vide apud Tho. Pope Blount in Censura scriptor. Hanckium de Scriptoribus Rom. Caveum Hist. lit Jo. Andreæ Bosium diss. de periocha Josephi de CHRISTO pag. 30. Barthium ad Claudian. p. 553. b. 560. a.

** Vide Hallenses Observationes selectas T. 1. Obs. 22. seq. & Godfridum Arnoldum in Apologia hæresium lib. IV. c. 2. cui respondit M. Jo. Frid. Corvinus in examine corpori Doctrinæ subiecto c. 15. p. 222. seq.

unus Zosimus post centenos amplius annos Constantino atrocissima, quæque impingit crimina, hæc arripiunt protinus, & verissima esse profitentur ideo, quia hoc qui narrat fuit à Christiano nomine alienus. Quemadmodum vero ipse Zosimum à Leunclavio recte in multis defensum esse haud nego, ita non possum tamen non probare Mottani Vayeri de illo iudicium * quod ex Gallico latine interpretabor: *Ut verum fatear, etsi eruditissimus Leunclavius Zosimum in non non paucis bene tueretur, docetque parum aque sensisse eos qui Historicum Ethnicum qualis ille fuit aliter quam prae se fert animatum esse voluerunt, vel non potuerunt ferre quod vitia primorum Christianorum Imperatorum tetigisset quorum de virtutibus non siluit: negari tamen nequit locis infinitis ab illo proditum animum Christianismo infestiores quam leges Historia permittebant. Nam largiamur sane cum non prater rem reprehendisse impositum à Constantino Chrysargyri tributum, quod Anastasius deinde sustulit: recte etiam improbasse luxum Imperatoris & prodigalitem, & quod uxorem Faustam hypocausi aestu suffocavit, filiumque Crispum Zelotypia ac si cum matre convesset incensus interfecerit. Fieri enim potest ut Eusebius Constantino ipso vel saltem Constantio filio imperante non ausus sit talia commemorare, ut videmus accidere iis omnibus qui scribunt de rebus Principes suos spectantibus. Sed & aliunde quoque constat multa alia reprehendenda Constantinum commisisse. Quo sorori Constantia gratum faceret, ab exilio revocavit haresiarcham Arium, & S. Athanasium magno Catholicorum dispendio Treviros relegavit. Non potest tamen in Zosimo ferri quod universas Constantinæ actiones quantum valuit in malam partem est interpretatus. Hunc si audias ideo Christianorum sacra amplexus Constantinus fuit, quod Paganorum nulle lustrationes essent expiandis ejus sceleribus, itaque ab Egyptio nescio quo persuasum religioni Christianæ nomen dedisse, quippe quæ criminum quorumcumque veniam promitteret. Perinde ac si Zosimus intima mentis Constantini, & omnia consilia ejus fuisset scrutatus, aut perspectum habuisset quo gratia lumine anima ejus benignitate Numinis illustrari potuerit. Cum narrat controversias quæ cum affine suo Licinio ipsi intercesserunt, omnis culpa est penes Constantinum † cui nulla fides pietasque. Nec satis est affirmare Licinio Constantini jussu gulam laqueo fractam Thessalonice contra fidem conjugii ejus datam, addit*

llhhh

enim

Libri 5ti Pars Altera.

* Mottanus Vayerus iudicio de Hist. Græcis Tom. 1. Opp. pag. 336. seq. Adde pag. 674. seq.

† Libanius Orat. 3. Tom. 2. p. 106. disertè testatur Constantinum vicisse, sed Licinium τὰς συνθήκας κινῆσαι πάλιν violasse. Confer quæ Jo. Andreas Bollius diss. de periocha Flav. Josephi de Christo c. 2. §. XIV.

enim Zosimus solenne hoc fuisse Constantino fidem fallere ac pejerare, neque ullam omittit ipsi obrectandi eumque lacerandi occasionem. Neque in solo Constantino animum ejus Christianismo infestum videre licet. Nam decrementum Imperii Romani contemtu avitæ religionis Etbnica tribuit, & singillatim omiſſis Diocletiani atate ſecularibus ludis. Calamitatum quæ Gratiani tempore acciderunt hanc ait fuiſſe cauſam, quod ille ut Chriſtianus noluerit Pontificis Maximi Etbnici a) inſignibus ac titulo uti, licet hoc nec ipſe ſibi Conſtantine religioni duxerit. Quando Theodoſius monuit Senatum Romanum de omittendo cultu Idolorum, profeſſusque eſt ſe nolle amplius ſumtus ad ſacrificia & hoſtias præbere, Zosimus Senatum b) inducit reſpondentem, neutiquam eſſe conſentaneum ut deſerant patrios ritus quibus obſervatis jam mille & ducentos annos rebus proſperis uſi fuiſſent, atque in eorum locum amplectantur religionem expertem rationis, ad eamq; compelli ſe patiat. Nec minus animum ejus parum æquum & iram oſtendit injurioſa ordinis Monachorum deſcriptio, c) quos ait omnium ſere bona ad ſe rapere ſub prætextu eleemoſynarum inter pauperes dilargiendarum. Hypocriſta & malus ipſi eſt Olympius d) auſtor interitus Sciliconis, non minus quod hujus ſemper conatur tueri innocentiam, quam quod ille magni fuit inter Chriſtianos nominis, ut apparet vel ex Epistoſis quas Auguſtinus e) ad eum exaravit. Caterum nemo, opinor, Zosimo habebit fidem, quando non modo Joannem Chryſoſtomum f) pro ſeducatore populi traducit, ſed etiam Innocentium primum quem *πίλως Ἐπίσκοπος* Urbis Episcopum appellat, ait permiſſiſſe Etbnica ſacrificia pro ſalute Romæ fieri, g) cum Alaricus eam obſideret.

Minus porro mirabimur ita adverſum ſacris noſtris & ab iis abhorrentem Zosimi animum fuiſſe, ſi quantum idem ſuperſtitionibus Idololatricis quibuscunq; tribueris, conſideraverimus. Hinc plures narrat fabulas quas Hiſtoria indignas pronuntiare, niſi conſimiles etiam reperirentur in iis qui cum ſumma laude in hoc genere ſcribendi ſunt verſati. Primo ſtatim libro h) poſt captam ab Aureliano Zenobiam refert Oracula, & prodigia perſequitur, quæ Palmyrenorum Zenobia parentium interitum antecellerunt. Idem ſanis tempore prope Rhenum narrat pluſſe frumento i) unde panis coqueretur alendo exercitui Probi qui inde victoriam ab hoſte retulit. Fabula de Valeſio per vocem divinam monito k) ut Cereri ac Proſerpina ſacrificaret, libro ſecundo occurrit. In quarto libro legas l) Athenas totamq; terram Atticam immunem præſtitam à magno terra motu per ſacra Aebilli facta

a) lib. IV. c. 36.

b) IV. 59.

c) V. 23.

d) V. 32.

e) Auguſtin. Epiſt. 124. & 129.

f) V. 23.

g) V. 41.

h) lib. I. c. 57.

i) lib. I. c. 67.

k) lib. 2. c. 1.

l) IV. 18.

m) V. 6.

facta à quodam Nestorio hierophanta. Libro quinto eadem Athena liberantur ejusdem Achillis ac Minervæ phasmate sive spectro apparente & Alarici molliente animum, quam fabulam doctissimo Baronio n) explodendam relinquo. Jovis etiam & Minervæ simulacrum in incendio quod Arcadii Imp. temporibus CPoli accidit per miraculum servata o) commemorat. Deniq; malorum omnium quæ Stiliconem ejusque familiam affligerunt, causam ait fuisse diras Virginis cujusdam Vestalis, p) quæ male imprecata fuerat Serena Stiliconis conjugis quod mundum collo simulacri Rhea circumjectum sibi temere applicuisset, & eam ipsam ob causam quod illum collo suo applicuit, hanc impietatem strangulatione punitam fuisse, Serenamque laqueo cervicem illam præbuisse elidendam qua di-va mundum injecerat.

Errores quosdam Zosimi perstringit Anton. Possevinus in Apparatu Sacro, & Baronius passim in Annalibus. Johannes quoque Tristanus T. 2. operis præstantissimi quo vitas Imperatorum è numis illustravit pag. 656. Zosime, inquit, que je trouve toujours le plus fautif de ce peu d' Historiens que nous avons. Temporis notas quod nusquam fere addit, defectus est illi cum pluribus aliis scriptoribus communis.

Editiones Zosimi

Latina

Jo. Leunclavio interprete, Basil. 1576. fol. cum Procopio, Agathia, Jornande.

Græcolatina post primores duos libros ab H. Stephano una cum Jo. Leunclavii (licet auctoris nomen dissimuletur) versione ad calcem Herodiani A. 1581. 4. atq; inde Lugd. 1611. 8. editos, additis brevibus Stephani castigationibus sive notulis. A Leunclavio Græca etiam H. Stephanus acceperat, ut patet ex centuria Epistolarum Philologicarum à Goldasto editarum Epist. 72. p. 305.

Libri sex integri, à Frid. Sylburgio Veterensi ad duos MSS. Codices Thuanum & Palatinum recensiti, cum versione ex secundis Jo. Leunclavii curis, adjunctis ejusdem Apologia pro Zosimo adversus Evagrii, Nicephori Callisti & aliorum acerbas criminationes, Sylburgiique castigationibus: Inter Romanæ Historiæ scriptores Græcos minores. Francof. apud heredes A. Wecheli 1590. fol.

Hhhh 2

Cizz

n) ad A. C. 395. n. 16.

o) Zosimus lib. V. c. 24.

p) lib. V. c. 38.

Cizæ 1679. 8. Libri duo primores primum, deinde universi sex cum versione Leunclavii ex edit. Wechel. & Apologia pro Zosimo & cum notis H. Stephani, ac Sylburgii curante *Christophoro Cellario*, Smalcaldiensi qvi & ipse animadversiones suas adjunxit. Dicata est hæc editio capitibus primum distincta, V. C. Joanni Georgio Grævio. Recusa hoc ipso anno 1714. Jenæ, 8. Oxon. 1680. 8. cura *Thomæ Smithi*, typis nitidis. Gallica, *Ludovico * Cousino* interprete, Paris. 1678. 4. & Amst. 12. una cum Xiphilino & excerptis è Zonara.

Alii Zosimi

Zosimus eruditus Plinii junioris libertus, quem laudat libro V. Epist. 19. *Est homo probus, officiosus, litteratus & ars quidem ejus & quasi inscriptio Comædus, in qua plurimum facit. Nam pronunciat acriter, sapienter, apte, decenter etiam, utitur & citbara perite ultra quam Comædonecesse est. Idem tam commode orationes & historias & carmina legit, ut hoc solum didicisse videatur.*

Zosimus Gazæus vel Ascalonites Sophista temporibus Imp. Anastasii clarus, teste Svida scripsit Lexicon Rhetoricum, (in limine Svidæ memoratum inter libros quibus ipse plurimum usus) & Commentarios in Demosthenem (quos in Vaticana Bibl. adhuc suo tempore superesse MSS. scripsit Gesnerus) ac Lysiam. Sunt qui hunc cum Historico nostro confundunt, ut Antonius Riccobonus lib. de Historia pag. 5. Interfectum à Zenone Imp. refert Cedrenus pag. 291.

Zosimus, Thebanus Panopolita teste Photio Cod. CLXX. (Svidæ Alexandrinus, fortasse quoniam Alexandriæ vixit) qui ad sororem Theosebiam scripserat ordine litterarum *libros XXVIII. χυμεινικῶν, Commentariorum Chemicorum*. Fallitur A. Schottus qui hunc Zosimum cum historiarum Scriptore eundem habuit (probante licet Balth. Bonifacio in judicio de Historicis & Petro Lambecio lib. VI. comment. p. 177. seq.) & *χυμεινικὰς λόγους* vertit *libros frigidos*, tum à Photio Thebanum Panopolitam existi-

* Obiit Cousinus, Curia Monetælis præses, cui præter alia scripta Gallicam versionem scriptorum quorundam Hist. Byz. & multos annos Ephemeridum litterariorum Parisiensium debemus, A. 1706. mense Martio. Vide illas Ephemerides A. 1708. mense Januario sub init. & Nova literaria Hamb. 1707. p. 149. seq.

existimavit haberi non Zosimum istum, sed auctorem cujus opus Photius ibi recenset qui CPoli post Heraclii tempora versatus Zosimi istius testimoniis usus est. Οὐ μόνον γὰρ ὑπὸ τῶν περὶ ἡμετέ-
ρων ἀγείρει καὶ παντίησι τὰς μαρτυρίας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν χυμει-
κῶν (male editum χημειτικῶν) Ζωσίμου λόγων. Θεβαῖος δ' ἦν
ἔστ' Πανωπολίτης, ὃς σὺν ἐφείστο τὰ αὐτὰ κατασκευάζειν, ἐν οἷς
καὶ Ἑβραϊκῶν λέξεων ἐκτίθειν σημασίας, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἑκασ-
τὸν τὸ σωτήριον ἐκήρυξε μᾶθημα, καὶ ἐν ᾧ τρόπο τῶν ἀνθρώπων πό-
νῳ ἀνεπίστατο. Ex hoc loco patet Zosimum istum fuisse Chri-
stianum: neque tribus sæculis ante CHRISTUM natum flo-
ruisse, ut in Lud. Morerii Lexico legas. Atque exstant in MSS.
Codicibus adhuc inter Chemicos Græcos Zosimi magni Pano-
politæ Thebani fragmenta de quibus dicturus infra sum libro VI.
Jam in transcurso liceat notare hallucinationem Labbei, qui in
Bibliotheca nova MStorum velut duos diversos Chemicos scri-
ptores laudat Zosimum Panopolitam atque Zosimum Theba-
num. Svidas ait illud opus à nonnullis etiam inscriptum χερσὶ
μήτα, sive χειροτεχνήματα, ita enim cum doctissimo Borrichio
verbum illud apud Svidam vel lego vel interpretor. De De-
mocriti χειροκμήτοις diversi plane generis problematis dixi lib.
2. cap. 23. de quibus confer Menagium ad Laërt. IX. 49. Ex
eodem Svida constat hunc Zosimum, Platonis etiam vitam com-
posuisse, unde Platonis eum Scholæ favisse suspiceris.

Zosimus presbyter, cujus & Maronis vitia passim perstringit & ad
quem sæpius scribit Isidorus Pelusiota in Epistolis. Libro IV.
Epist. 170. ad eundem Zosimum verba λαθὼν δὲ λίθον ἀκοντίσας
καὶ ἑλόντος verte: *Et modo latueris aliquis, lapidem possit in eum
qui deprehensus est peccator, projicere.* Perperam enim ibi eruditus
interpres: *quasi clanculum lex lapidem contra deprehensum in ejusmodi
peccato projecisset.*

Zosimus βιβλιοφόρος ad quem idem Isidorus lib. III. Epist. 86. ubi mo-
net eum ut amico accurate indicet τὴν σιχισμὸν τῶν βιβλίων, hoc est
non, ut interpres, *seriem atque ordinem librorum, sed numerum σιχῶν
sive versuum,* è quibus de mole ac pretio librorum constabat.

Zosimus Thasius Epigrammatum Græcorum scriptor, è quibus non-
nulla supersunt in Anthologia p. 105, 565, 566. edit. Wechel.

Zosimus Tharasa in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.

Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suffectus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.

Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicant de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Posseyinum in Apparatu.

Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de causa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ quæ Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum, & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1013. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Lauunojus parte altera opusculi de duobus Dionysiis, neq; quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Launojus jam confutavit in iterata editione quæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Launojum Confessorem p. 803. seqq.

Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.

Zosimus sive Zosimus Abbas cujus *Ζωολογισμὸς* edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.

Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolæ.

Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.

Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta.
Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomassinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30 August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capisse f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantinopoli post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Deme- trium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset evectus, non diu post capta à Turcis A. 1553. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde ven- ditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoribus Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. li- terariam scripor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phrauzam.

b) Soror Phranzæ nupsit Gregorio Palæologo Mamonz, Magni Ducis Mamonz filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologo- rum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorem quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaconis filiam ex qua filios tres filiam- que unam suscepit. Vide eum II. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in proœmio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.* h) lib. 2. cap. 19. i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162. seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

ditus & in libertatem iterum assertus in Peloponneso primum apud Thomam Palæologum Despotam Constantini fratrem versatus uxorem à servitute asseruit, & Peloponneso etiam à Turcis capta in Italiam se recepit, Romaque & Venetiis lustratis Corcyram rediit atque Monachi habitum amplexus, pro Georgii nomine *Gregorius*, m) uti uxor ejus pro Helena Eupraxiæ nomine appellari voluit A. 1468. In hoc Monasterio à Corcyraëis quibusdam nobilibus viris rogatus scripsit *Chronicon rerum Byzantinorum libris IV.* ab A. C. 1401. ad 1477. n) quo ipso anno die 29. Martii inopia, morbo & senectute fractum illud absolvisse se ipse in calce libri postremi auctor est. Incipit similiter ut Acropolita: *τὴν τῆς ἱστορίας χρήσιμον καὶ πρὸς ἡμῶν οἱ πολλοὶ συγγρῆμα.* Hoc opus Græce necdum lucem vidit. At *Jacobus Pontanus* S. I. Græcum Codicem nactus in Bibliotheca Bavarica Monachienſi, quæ abundare ipsi aut aliena esse videbantur omisit, * cætera latine vertit, & *tribus libris* distinxit, capitulisque subdivisit, notis etiam & explicatione dignitatum illustravit, atque ita contractum latine edidit ad calcem Historiarum Theophylacti Simocattæ, Græce & Latine vulgarum Ingolſtad. 1604. 4. Sed Pontanam ipsum de Phranzæ opere & sua editione loquentem audiamus: Opus autem ab auctore suo hunc in modum distributum est: “Primo libro de quatuor (tot enim fecit) sex Imperatores Palæologos complectitur, quorum princeps est Michaël, quem Comnenum cognominat (fuerunt quippe Palæologi materno genere Comneni, ut ex initio historiæ apparebit) is, qui Constantinopolim per annos sexaginta, plus minusve à Latinis obtentam recuperavit. “Ultimus illorum sex est Manuel, in quo liber finitur. Secundo res Joannis filii Manuelis persequitur. Genuit autem filios senos, Joannem, Andronicum, Theodorum, Constantinum, Demetrium, Thomam. Tertium fratri & successori Joannis Constantino dat: “quo imperante, & quidem paucissimis annis, Constantinopolis vi & armis devicta, in Turcarum impiorum ditionem concessit. Quartum, eundemque postremum in dissidiis, & intestinis duorum fratrum,

m) Phranzes ipse in proœmio & lib. 3. cap. 29.

n) non 1457. ut legitur in Vossii Hist. Græcis lib. 2. cap. 30.

* Allatius de Georgiis pag. 426. *Pontanus in aliis laudem nec contemnendam promeritus, à nonnullis reprehenditur, primum quod Græce non ediderit, secundum, quod opus obtruncatum, ac in epitomen redactum, non integrum emiserit.*

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qvi Constantinopolim sublegit, fraudibus-
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamque-
narrationem paulò supra annum Christi M CCLIX. qvo Michaël-
Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum M CCCCLXXVII.-
producit, atq; ita annos minimum CCXVIII. comprehendit, &
tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-
riosis utis, de qvo istud poëta Veronensis cum admiratione affir-
mavit.

At enim qvoniā scriptor iste *περικβάσεων* seu digressionum-
refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiunt: ac proinde-
non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse-
possunt, consilium fuit, iis prætermisissis, totum corpus (tametsi-
per se haud ita magnum) compendio qvodam cogere, qvæq; li-
bro quarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione-
ipsum tertium cumulationem efficere. Qvem enim, obsecro, secta-
Mahometana ex *Joannis Cantacuzeni* contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus-
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atqve hoc-
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, incrementa, dog-
mata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agit, qvid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum quoque rationem, philosophica inquam, & *πάνυ φιλοσόφως*-
explicare attinet? Res suas, easque minutas sæpe, & quas magnopere-
scire nullus cupiat, frequentius, & ambitiosus adducit. Non schis-
ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (qvod tamen-
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumque populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint-
propagati) imperio augendo, qva de re scriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosque à Græcis potius,
quam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De-
qvatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius-
disse-

«differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba &
 «Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 «conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profitetur,
 «quod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 «quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 «& hujus farinae alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 «magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 «de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis,
 «de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 «seruntur, ac præterea alios quosdam locos, etsi historiarum minus pro-
 «prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 «Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 «clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores egre-
 «gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 «non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 «lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 «dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 «similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 «vicio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 «intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæ pretium non est visum.
 «Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 «quæ historiam eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid*
 «*enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid*
 «*simplex & naturale est, & intelligentiæ obvium, libenter admittit.* Protove-
 «stigiarius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima
 «capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 «modum brevitate coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 «erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 «numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 «enda nostro judicio paruimus. Et quoniam epitomen conficie-
 «bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutiora
 «essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 «mentum, paucillum verborum ex Gregoræ & Laonico aspersimus.
 «Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 «traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 «tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-
 «tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 «pro-

profuturam.“ Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris Imperatoris* pro Monembasiotis diploma sive bullam, & pag. 309. *Bessarionis* Cardinalis *Epistolam*, quam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgaris, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii* Epistolam ad Joannem Palæologum, qua eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, quod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atque in Ambrosiana Mediolanensi quemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumque accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusque Ecclesiæ pag. 776. Ex Acropolita præmium & quæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripsisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neque aliunde hausit quæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo quod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranza Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memoria fulcrum, & materia argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

liii 2

in

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: οἰκτρὸς Γεωργίου Φρανζῆς καὶ Γρηγόριου τὰς μοναχὸς ταῦτα ἐγραψεν ὑπὲρ τῆς κατ' ἐαυτὸν καὶ τινων μερικῶν γεγενημένων ἐν τῇ τῆς ἀθλίης ζωῆς αὐτῆς χρείᾳ ἀπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμετέρας ἀνά, ἔει. *Principium*: καλὸν ἦν μοι, ἢ ὅσα ἐγὼ ἐγνήθην, ἢ παθόντων ἀποθανεῖν. *Contulicium* MS. Codice Neapolitano Bibliothecae SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio asseruatur quoque Scoriaci in Bibl. Regia. Γεωργίῳ & Φραντζῇ πρὸς τινων γεγενημένων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν χρείᾳ.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se anteqvam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atqve in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem sive expositionem utrum à Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius addubitat, cæterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Qvem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in proœmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persvadeo. Qvicquid vero

† Simeonis Thess. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum est ἐρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὁρθοδόξης καὶ ἀμαρτήτων ἡμῶν πίσεως τῶν χριστιανῶν θείον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τοῦ ἱερωτάτου συμβόλου τῆς ἀληθείας καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίσεως. Alterum: ἐκθεσις ἀναγκασιότατη περὶ τῶν τοῦ ἱεροῦ συμβόλου ῥήσεων, ὅθεν συνελέγησαν, καὶ κατὰ τινων αὐτὰς συγκείμεναι εἰσιν. *Expositio perquam necessaria sententiarum sacri Symboli, unde collecta sunt, & aliter quos, distata.* Incipit: Καλὸν ἐκθέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερώτατον παρὰ τῶν θείων Πατέρων συνετέθη Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habet supra pag. 389.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genovefæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25. August. & 11. Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria mea servatur in Bibliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia Genesiana*, jussu Constantini Porphyrogeniti compositæ, & res Imp. quinque CPol. *Leonis Armeni*, qui A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili* fil. *Michaëlis* & *Basilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus Jo. *Andreas Bosius* jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tho. Reinesii*, quocum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academicæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lips. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum, etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Viringenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiquam interpretis Genesium pœnitebit, præstantissimo *Godfrido Olcario*, qui doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atque diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in seriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos quinque βασιλειῶν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἰσραήλ τελέσας βίβλον ὡς ἐκέλευσας,
 Ἀυτοκράτορ, μελέτης καὶ καμάτων μεγάλης,
 Ἐν σοι δῶρον ἔθηκε, ὅπως ἐγνωσμένον εἴη
 Ἐκ Φιλοδευωτίας σωτηρὲν, ἐκ τῆς πίθης.

liii 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophani Chronographia Augustanum Codicem ante aliquot annos cum edito comparavimus, cujus opus cum scriptorem multo emendatiorum, alieni & pleniorum completis quibus passim sedatus est lacunis aliquot, una cum Georgio Syncello & mirumque contentiore Genesio hucusque inedito paucisque etiam eruditissimorum virorum visis notis dabitur aliquando &c.* Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quemadmodum & spes editionis Genesii promissæ à *Ludolpho Kussero*, de qua supra pag. 228.

Hos versus à B. Wagnero cum Clariss. Caveo communicatos, & ab eo vulgatos in parte altera Historiæ literariæ scriptorum Ecclesiasticorum ad A. C. 940. ita utcunque transtuli:

*Historiam jussu quam Caesar magne curæ
Perfeci curis atque labore gravi;
Hanc Tibi dona fero, notum sit ut omnibus, ista
Nutu scripta Tuo, Te cupiente lægi.*

Leguntur & alii versus Olympii cujusdam ad voluminis calcem, quæ mihi non videntur ad Genesium pertinere, sed ad Johannem quendam Historicum Scylitzæ itidem laudatum, & cujus Opus forte olim Genesio in Codice Lipsiensi MS. adhærebat, postea ab eo separatim periit.

*Λώσαν ἀνὴρ ἄριστος, ὡς ἐγὼ κρίνω,
Γεωργίῳ τε Φημί καὶ Θεοφάνει
Τῶν χρονολογῶν, ὁ τῆς δὲ τῆς βίβλου πατὴρ
Ἰωάννης σοὶ ταύτης, φιλοδαμόνων
Ὁ τῶν περὶ τῶν πρώτων, ἀλλὰ καὶ τῆς
Διοκαισαρείας, τῆς Ἀναζάρβης πόλεως.*

*In optimis est optimus me iudice
(Georgium Theophanemque intelligo
Chronographos) presentis auctor & Pater
Libri Johannes, diligentium DEUM
Flos ille primus Praesulum atque Episcopus
Diocæsareæ, dictæ Anazarbe antea.*

Pro λοῖσθων scripsi λώσαν, & in quarto versu pro φίλων δαυμόνων vel Eduardi Bernardi * doctissimi viri φίλοι δαυμόνων malui φιλοδαυμόνων. Sane virum pium nemo Christianus facile vocabit φίλον δαυμόνων, facilius φιλοδαύμονα, pro φιλεθέω, licet & hoc rarissimum est in Christianorum scriptis, cum dæmonum vocabulum in Novo Test. semper de malis angelis accipiat, quod ab Homero, Platone & aliis Ethnicis scriptoribus passim ponitur pro Diis.

XXIV. Post Genesium dicere juvat de alio, itidem inedito Opere, ad res CPolitanæ aulæ & Ecclesiæ pertinente, quod MS. exstat Francofurti ad Mœnum apud virum Nobilissimum & eruditione atq; inge-

* Vide Caveum loco laudato & Acta Eruditor. Lipsiciensia A. 1699. p. 160.

ingenio florentissimum, D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. Is titulum Indicemq; Caputum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quæ cum Latina versione mea præsentis loco subjungam.

Ἰππότες τῶν βασιλικῶν ταξειδίων, καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπολήκτων.

ὅσα δὲ ἐξουφολάττειν, βασιλέως μέλλοντος ταξιδεύειν.

Κωνσταντῖνος ἐν Χρυσῇ βασιλεῖ αἰωνίῳ, βασιλέως Ῥωμῶν, ἡ δὲ Λέοιτος ἡ αἰοιδίμη σοφωτάτη βασιλέως, ἀπογόνος ἡ βασιλεῖς ἡ ἀνδρικωτάτη βασιλέως, πρὸς Ῥωμανὸν τὸν Θεοσεφῆ βασιλέα καὶ υἱὸν αὐτοῦ.

1. ὅσα δὲ γίνεσθαι ἔμελλεν καὶ ὑψηλῇ βασιλέως τῶν Ῥωμῶν μέλλοντος φροσάπυσται.

α) Διὰ τῶν σωήθων τῶν δρχόντων τῶν βασιλικῶν ἐμβλων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς ἐμβλοις.

β) Διὰ τῶν ὀφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ) Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ δρχιεπισκόπων.

δ) Διὰ τῶν ἀαγῶν μοναστηρίων. ἱππάρια ε.

ε) Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπεργίας.

ς) Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, quænam oporteat observare, quando Imperator expeditionem suscipere instituit.

Constantini in Christo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à Deo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Quænam fieri oporteat, quando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.

β) ab Officialibus, aliisque.

γ) à Metropolitæ & Archiepiscopis,

δ) à sanctis Monasteriis. Equi centum.

ε) à Ministris minoribus Imperatoris,

ς) à

- Zosimus Tharasa in Numidia Episcopus, qui Concilio Carthag. de rebaptizandis hæreticis cum S. Cypriano interfuit A. C. 255.
- Zosimus Episcopus Neapolitanus in Campania ab Arianis suspectus in locum Maximi, de quo Baronius ad A. C. 359. n. 57. seq.
- Zosimus Martyr cujus meminit in Epistola S. Polycarpus: ne dicant de aliis Martyribus hoc nomine apud Baron. in Martyrolog. Rom. & Possevinum in Apparatu.
- Zosimus Papa qui in Episcopatu Ecclesiæ Romanæ Innocentio I. successit A. C. 417, mortuus A. 418. 17. Sept. Ejus duæ Epistolæ ad Africanos de causa Pelagii, editæ primum è MS. Vaticano à Baronio ad A. C. 417. n. 19. licet à Marco Antonio Capello, Franciscani ordinis Monacho & aliis quibusdam in dubium vocantur, Zosimo recte vindicatæ & emendatius descriptæ exhibentur à Jo. Garnerio T. 1. Operum Marii Mercatoris pag. 201. seq. Adde Paschasium Quesnellum ad Opera Leonis M. p. 453. seq. & 511. seq. Epistolæ Encyclicæ quæ Pelagiani condemnantur fragmenta extant apud Augustinum & Prosperum & T. 2. Concil. edit. Labbeanæ pag. 1013. Alias Zosimo huic tributas Epistolas spurias esse docet Lauunojus parte altera opusc. de duobus Dionysiis, neq; quicquam à Natali Alexandro pro illis allatum est, quod non idem Lauunojus jam confutavit in iterata editione quæ vindicias adversus Menardum continet. Adde B. D. Reiseri Lauunorum Confessorem p. 803. seqq.
- Zosimus novæ Epiri Præses sub Valentiniano & Valente ad quem A. C. 373. datæ leges lib. VI. cod. Theodos. tit. 31. de stratoribus & lib. XII. tit. 10. de præfectianis. Hunc Zosimum Historici nostri parentem fuisse suspicatur Jacobus Gothofredus T. 4. pag. 572.
- Zosimus sive Zosimus Abbas cujus *Ἀγαθισμός* edidit Petrus Possinus in thesauro Ascetico p. 279. Antiquiorem Joanne Moscho & circa A. C. 432. clarum in Palæstina Ascetam celeberrimum fuisse editor contendit.
- Zosimus Monachus & Anachoreta, ad quem Photii Epistolæ.
- Zosimæ Apocalypsin rejicit Nicephorus Homolegeta in jure Græco-Romano Freheri T. 1. pag. 196.
- Zosima servæ nomen in veteri Epigrammate Græco Anthol. f. 341.

Zosima Tigranis Armeniæ Regis uxor, à Pompejo in triumpho ducta.
Plutarch. in Pompejo pag. 643.

In veteribus inscriptionibus frequentissimum Zosimorum & Zosimarum nomen. Vide præter indices Gruteri Reinesium p. 615. Inscript. Sponii itinerarium pag. 88. b. & 108. edit. Germanicæ, Clariss. Montfauconi Diarium Italicum pag. 118. & 70. Thomasinum de Donariis Vett. c. ult.

XXII. GEORGIUS PHRANZES a) illustri genere & Imperatorem ipsum b) per affinitatem contingente natus est CPoli 30 August. A. C. 1401. c) Parentibus A. 1417. pestilentia correptis & extinctis inter Imperatoris Manuelis Palæologi cubicularios d) & biennio interjecto inter secretarios receptus, tum eidem Manueli, tum filiis illius Joanni (cui à moriente Patre singulariter commendatus e) fuerat) & Constantino charus, varias legationes pro illis obivit, consilio atque opera utrique adfuit, Glarentzam in Peloponneso recepit, Constantinam ad Patras A. 1429. objecto corpore suo exemit hostibus, & pro eo capise f) passus est. Restitutus interjecto tempore *Protovestiarii* g) munere A. 1432. & præfectura Spartana A. 1446. h) auctus fuit, cumque ad firmandam Constantino post Johannem fratrem A. 1448. extinctum successionem in Imperium adversum fratrem illius Deme- trium i) adfuisset, & ad magni Logothetæ k) dignitatem ab eo fuisset eVectus, non diu post capta à Turcis A. 1553. CPoli & ipse cum omnibus suis venit in potestatem l) Turcarum. Inde ven- ditus

a) Vide Allatium de Georgiis p. 425 seq. Martinum Hanckium de Scriptoris Hist. Byz. part. 1. cap. 40. pag. 645. seq. Henr. Warthonum appendice ad Hist. literariam scripor. Eccles. ad A. C. 1424. & Jac. Pontanum prolegom. ad Phrauzam.

b) Soror Phranzæ nupsit Gregorio Palæologo Mamonz, Magni Ducis Mamonzæ filio, ut ipse testatur libro 1. cap. 38. Illum Gregorium genti Augustæ Palæologo- rum accenset Cangius in familiis Byz. p. 254. Uxorem quoque Phranza duxit A. 1438. Helenam Alexii Palæologi Examplaonis filiam ex qua filios tres filiam- que unam suscepit. Vide cum II. 17.

c) Phranzes ipse lib. 1. cap. 21.

d) lib. 1. cap. 38. & 41.

e) lib. 2. cap. 1.

f) lib. 2. cap. 3. seq.

g) Phranzes lib. 2. cap. 10. & in procemio: *Ad hunc modum ego quoque Georgius Phranzes & Protovestiarius &c.* h) lib. 2. cap. 19. i) lib. 3. cap. 1.

k) lib. 3. cap. 6. pag. 162. seq.

l) Confer Hanckium p. 661. seq.

trum Palæologorum, Demetrii puta, & Thomæ bellis in Pelopon-
neso, & Mahometis II. qvi Constantinopolim sublegit, fraudibus
ac rapinis ibidem describendis potissimum ponit, universamque
narrationem paulò supra annum Christi MCCCLIX. qvo Michaël
Palæologus imperium inivit, exorsus, ad annum MCCCCLXXVII.
producit, atq; ita annos minimum CCXVIII. comprehendit,
tantillo libro, chartis tribus: utinam vero etiam ita doctis & labo-
riosis utis, de qvo istud poëta Veronensis cum admiratione affir-
mavit.

At enim qvoniam scriptor iste *περικλάσις* seu digressionum
refertior est, & earum multæ ad historiam ipsam prorsus nihil perti-
nent, qvin potius ejus gravitati & dignitati officiant: ac proinde
non sine jactura modo, verum etiam commode, & utiliter abesse
possunt, consilium fuit, iis prætermisissis, totum corpus (tamen
per se haud ita magnum) compendio quodam cogere, quæq; li-
bro quarto insigniora, magisq; memorabilia reperiuntur, ea tan-
quam accessionem ad ædes cum tertio conjungere, & hac ratione
ipsum tertium cumulationem efficere. Qvem enim, obsecro, secta
Mahometana ex *Joannis Cantacuzeni* contra eandem sectam Ora-
tionibus tot paginis descripta & reprehensa delectet? Odio plus
quam Vatiniano Mahometismum odit Protovestiarius, atqve hoc
propter Turcas. Ideo se tenere non potuit, qvin repertorem illius, &
sane pluries exagitaret. Ejus genealogiam, mores, incrementa, dog-
mata insectaretur. Sed nunc non erat his locus, ait Flaccus. De co-
meta viso cum agit, qvid illic complura meteora, ut fulgur, fulmen,
tonitru, terræ motum, ipsorum cometarum generationem, elemen-
torum quoque rationem, philosophica inquam, *ἡ πάλιν Φιλοσόφως*
explicare attinet? Res suas, easque minutas sæpe, & quas magnopere
scire nullus cupiat, frequentius, & ambitiosus adducit. Non schis-
ma, & defectionem Græcorum ab Ecclesia Romana (quod tamen
toti occidenti est persuasissimum) sed peccata, ut Ninivitarum, alio-
rumque populorum, & oraculum de Ismaelitarum (unde Turcæ sint
propagati) imperio augendo, qua de re scriptum est in Genesi, hæc,
inquam, in causa fuisse cur perierint, Latinosque à Græcis potius,
quam Græcos à Latinis descivisse, longa disputatione contendit. De
quatuor monarchiis, etiam ex Prophetis Daniele, & Zacharia fusius
diffe-

liii

diffe-

Libri sti Pars Altera.

«differit. Symbolum item Nicænum, secundum singula verba &
 «Scriptura sacra tam novi, quam veteris Testamenti contextum &
 «conflatum demonstrat. Tandem capita quædam fidei profitetur,
 «quod sollemne fuit ad monachorum ordinem sese aggregantium, in
 «quibus ipsis quædam non Romana, & Catholica cernuntur. Hæc
 «& hujus farinae alia ad historiam nihil facere, lectorique molestiam
 «magis creatura, qui non videt, nihil videt. Porro quæ libro primo
 «de Osmanidarum Imperatorum origine, successione, rebus gestis,
 «de insula Creta, & adversum barbaros propter eam perpetratis dis-
 «seruntur, ac præterea alios quosdam locos, etsi historiarum minus pro-
 «prios, minus tamen ab ea alienos, nec inutiles, & graves reliqui.
 «Nec vereor, ne quis factum hoc meum secus interpretetur, qui
 «clarissimos utriusque lingvæ historicos, aliosque scriptores egre-
 «gios similiter ob solam longitudinem in epitomas contractos
 «non ignorat, quos in præsentia nominare nihil necesse est. Quod
 «lib. 3. ex narratione senis cujusdam de rebus Indicis parum cre-
 «dibilia refert, sciendum apud Plinium & Diodorum Siculum haberi
 «similia. Ad hæc quædam obscura & intricata, scribæ, an auctori
 «vitio danda, detraxi, nullo rerum notabili detrimento, in quorum
 «intelligentia, ut quis diu se torqueret, operæpretium non est visum.
 «Prudenter enim Nicetas in vestibulo, seu præfatione operis sui,
 «qua historiam eximie, si quisquam alius, commendavit: *Quidquid*
 «*enim non apertum est, atque in promptu positum, historia abominatur: quidquid*
 «*simplex & naturale est, & intelligentiæ obvium, libenter admittit.* Protove-
 «stigiarius ipsemet undecim libros Nicephori Gregoræ in sex prima
 «capita libri primi, quasi in angustissimum carcerem nimia prope-
 «modum brevitate coarctata compegit. Quæ ipsa capita, quod
 «erant longiuscula, nos in multa diduximus: & alioqui in capitum
 «numero longitudineque per totos libros constituenda ac defini-
 «enda nostro judicio paruimus. Et quoniam epitomen conficie-
 «bamus, adhuc alia quædam omisimus, cum præsertim involutiora
 «essent, de quibus suo loco. Ter, quater libro primo ad supple-
 «mentum, pauxillum verborum ex Gregoræ & Laonico aspersimus.
 «Atque hic te, lector, monitum volo, ad ea quæ libro jam nominato
 «traduntur, uberius cognoscenda, lectionem Gregoræ, nec hujus
 «tantum, sed & Joannis Cantacuzeni, superiore anno à nobis in la-
 «tinum conversi, multaque aliter, quam ille narrantis magnopere
 «pro-

profuturam.“ Hæc Pontanus qvi pag. 304. notis suis Græce inseruit omissum in versione sive Epitome sua *Andronici junioris Imperatoris pro Monembasiotis diploma sive bullam*, & pag. 309. *Bessarionis Cardinalis Epistolam*, quam ad Pædagogum filiorum Thomæ Palæologi, Anconam ille misit, & Meursius deinde Græce ac Latine subjunxit Hesychii illustris opusculis Lugd. Bat. 1613. 8. vulgaris, ut dixi supra pag. 241. Denique pag. 317. & 325. Græce & Latine Pontanus addidit *Georgii Trapezuntii Epistolam ad Joannem Palæologum*, qua eum invitat ut triremibus ab Eugenio IV. missis Imperator in Italiam ad Synodum naviget.

De Phranzæ opere, quod MS. Græce fuit etiam in Bibl. Regia Scoriacensi, atqve in Ambrosiana Mediolanensi quemadmodum & Barberina hodie asservatur, ita statuunt eruditi, * ut obsidionem & expugnationem Cpoleos accuratissime ab eo descriptam esse nemo dubitet, alioqvi multa parum ad rem facientia, parumqve accurate ab eo tradita esse conqvesti sint multi. Nicephorum Gregoram ab eo, etiam ubi errat exscribi notat Allatius ad Acropolitam pag. 220. 264. 270. confundere omnia ac mutilare pro libidine pag. 250. Idem oscitantiam ejus reprehendit libro de consensu utriusqve Ecclesiæ pag. 776. Ex Acropolita procæmium & quæ ab urbe à Latinis direpta ad ipsam à Græcis recuperatam narrat, per summas transcripisse, notat pag. 426. de Georgiis.

Græce loca è commentariis Phranzæ Historicis producit Allatius in eodem opere de consensu p. 4. & alibi, neqve aliunde hausit quæ Græca Phranzæ laudat Cangius in Glossario Græco. Notandum autem est Allatium habuisse opus diversum ab eo quod in Epitomen contractum Latine Pontanus edidit. Ita enim ille diatriba de Gregoriis, loco laudato: *Servatur penes me ejusdem Phranzæ Chronicon diversum omnino ab edito. Incipit ab A. 1402. finit in annum 1417. nescio an ab ipso Auctore, ne prolixitate operis Lectorem fatigaret, in compendium post primum Chronicon concinnatum, an prius etiam, quam prolixum ederet, veluti memoria fulcrum, & materia argumentum præparatum fuerit. Quicquid tamen sit, eloquio barbarum, & locutione è trivio petita, habet in se multa quæ aliunde non occurrent, & distincte omnia prosequitur: in eo tamen minime laudandum, quod minutissima quæque & nullius dignationis commemoret, satis*

liii 2

in

* Vide Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. pag. 667. seq.

in angustiis domesticis enarrandis curiosus & loquens. Sic exorditur: οἰκτερός Γεωργίου Φρανζῆς καὶ Γρηγόριος τάχα μοναχὸς ταῦτα ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς καθ' ἑαυτὴν καὶ τινων μερικῶν γεγονότων ἐν τῇ τῆς ἀθλήσεως αὐτῆς χρείᾳ ὅπου ἔκκειται ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπέρσεως αὐτῆς, ἔτι. Principium: καλὸν ἦν μοι, ἢ ὅσα ἐγγυηθῇ, ἢ παθόντων ὁποθάνειν. Contulicium MS. Codice Neapolitano Bibliothecae SS. Apostolorum Clericorum Regularium. Et ut conjicio asseruatur quoque Scoriaci in Bibl. Regia. Γεωργίῳ & Φρανζῇ πρὸς τινων γεγονότων ἐν τῇ κατ' αὐτὸν χρείᾳ.

In editione Pontani III. 29. pag. 219. testatur Phranzes se antequam habitum Monasticum induceret, *Confessionem fidei* edidisse, atque in *expositione Symboli* ostendisse unde à SS. Patribus illud fuerit compositum. Illam confessionem five expositionem utrum à Simeone † Thessalonicensi mutuatus Phranzes sit, Allatius addubitat, cæterum Pontanus in versione sua Historiæ, cui ab auctore inserta fuerat, eandem ut alia multa rescidit.

XXIII. Quem JOSEPHUM GENESIUM viri docti appellant, is ab uno memoratur Joanne Scylitze * in proœmio Historiæ. Sed in MS. Scylitzæ Codice distingvi Josephum ac Genesium notat Labbeus, ** ita ut duo fuerint Historiæ CPol. scriptores diversi, unus Josephus Byzantinus, & alter Genesius Byzantinus. At enim ut patria Byzantium fuisse Genesium perquam est incertum, licet Byzantinam Historiam scripserit, sic Josephum diversum à Genesio apud Scylitzen laudari ægre mihi persuadeo. Quidquid vero

† Simeonis Theff. duplex scriptum in Symbolum memorat Allatius de Simeonibus pag. 194. quæ ambo in Vaticana & Bodlejana Bibliothecis continentur MSS. unum est ἑρμηνεία συνοπτικὴ κατὰ δύναμιν εἰς τὸ τῆς ὁρθοδόξου καὶ ἀμωμῆτης ἡμῶν πίστεως τῶν χριστιανῶν θείον καὶ ἱερὸν σύμβολον. Incipit: περὶ τῶν ἱερωτάτων συμβόλων τῆς ἀληθείας καὶ μόνης τῶν χριστιανῶν ἡμῶν πίστεως. Alterum: ἑκδόσις ἀναγκασιότατη περὶ τῶν τῶν ἱερῶν συμβόλων ῥήσεων, ὅθεν συναρτέγησαν, καὶ κατὰ τινων αὐταῖς συγκείμεναι εἰσιν. *Expositio perquam necessaria sintemtentiarum sacri Symboli, unde collecta sunt, ex alijs quos distata.* Incipit: Καλὸν ἐκδέσθαι καὶ ὅθεν τὸ ἱερώτατον παρὰ τῶν θείων Πατέρων συνετέθη Σύμβολον. Citat Allatius p. 160. de purgatorio.

* Locum Scylitzæ habes supra pag. 389.

** Vide Labbeum in protreptico ad Hist. Byz. p. 41. Alius porro Genesius cujus meminit Sidonius lib. IV. Epist. 6. Alius Genesius presbyter, scriptor vitæ S. Genovesæ Virginis, ut præteream Genesios Martyres, quorum memoriam celebrant Latini 25. Augusti. & 11. Octobr.

vero sit, Lipsiæ in patria mea servatur in Biliotheca Paulina Codex antiquus MS. membranaceus Græcus *Historia Genesiana*, jussu Constantini Porphyrogeniti compositæ, & res Imp. qvinq; CPol. *Leonis Armeni*, qvi A. C. 813. cœpit imperare, *Michaëlis Balbi*, *Theophili fil. Michaëlis & Basilii Macedonis*, A. 889. Cal. Mart. defuncti comprehendentis. Ex hoc Codice Collegii Paulini Bibliothecæ Academicæ Lipsiensis paginis LXXVII. in fol. constante vir doctissimus *Jo. Andreas Bosius* jam pridem illius editionem parare se significavit in diatriba de testimonio Flav. Josephi de Christo. *** Apographum Bosianum cum brevibus *Tbo. Reinesii*, qvorum Bosius illud communicaverat, notis servatur Jenæ in Bibl. publica Academiæ, cui libros suos ille moriens legavit, ex quo Genesii editionem deinde molitus fuit ejusdem Acad. Professor celebris *Georgius Schubartus*, ut memorant Acta Eruditorum Lips. A. MDCLXXXV. p. 441. Aliud Apographum cum iisdem Reinesii notulis servat Bibliotheca Amplissimi Senatus Lipsiensis: Novum etiam ac singulare studium Genesio in lucem proferendo impendit præclari Viringenii & magnæ, supra ætatem, doctrinæ, *Godfridus Wagnerus*, Lipsiensis, Pastor ad S. Johannis, sed illo florentibus annis extincto etiam ista spes † decollavit, ita ut palma hæc integra relicta sit Viro, cujus neutiqvam interpretis Genesium prænitabit, præstantissimo *Godfrido Oleario*, qvi doctrinæ & exempli laude Patriam suam & Ecclesiam hodie, atqve diu, opto decorat, ac scriptorem illum ex eodem Codice Paulino descriptum & versione ac notis à se illustratum jam in scriniis habet & proxime prælis commissurus est. Versus quibus Genesius suos qvinque βασιλειῶν libros Constantino Porphyrogenito offert, hi operi præfiguntur:

Τὴν ἐξ ἰσραήλ τελέσας βίβλον ὡς ἐκέλευσας,
 Ἀυτοκράτορ, μελέτης καὶ καμάτων μεράλοις,
 Ἐν σοι δῶρον ἔθηκε, ὅπως ἐγνωσμένον εἴη
 Ἐκ φιλοδωποτίας σωτηρὲν, ἔκ τε πένθους.

Iiii 3

Hos

*** Bosius de testimonio Flavii Josephi Jen. 1673. cap. 2. pag. 24. *Theophanii Chronographia Augustanum Codicem ante aliquot annos cum edito comparavimus, cujus ore cum scriptorem multo emendatiorum, alieni & pleniorum completi quibus passim sedatus est lacunæ aliquot, una cum Georgio Syncello & mirumque contentiore Genesio hucusque inedito paucisque etiam eruditissimorum virorum viso notave dabimus aliquando &c.* Descripsit ille Genesium A. 1652.

† Quemadmodum & spes editionis Genesii promissæ à *Ludolpho Kuffero*, de qua supra pag. 228.

ingenio florentissimum, D. Zachariam Conradum ab Uffenbach. Is titulum Indicemq; Caputum pro singulari humanitate sua mecum communicavit, quæ cum Latina versione mea præsentis loco subjungam.

Ἰπὶ θεοῖς τῶν βασιλικῶν ταξιδίων, καὶ ὑπόμνησις τῶν ἀπλήκτων.

ὅσα δὲ παρὰ φυλάττειν, βασιλέως μέλλοντος ταξιδεύειν.

Κωνσταντῖνος ἐν Χριστῷ βασιλεὺς αἰωνίῳ, βασιλέως Ῥωμῶν, ἡ δὲ Λέοντος τοῦ αἰοιδίμου σοφωτάτου βασιλέως, ἀπογόνου τοῦ βασιλεὺς ἀνδρικωτάτου βασιλέως, πρὸς Ῥωμαίων τὸν Θεοσεφῆ βασιλέα καὶ υἱὸν αὐτοῦ.

1. ὅσα δὲ γίνεσθαι δεῖ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ βασιλέως τῶν Ῥωμῶν μέλλοντος φροσάπυσται.

α) Διὰ τῶν σωήθων τῶν ἀρχόντων τῶν βασιλικῶν στέβλων τῶν ἐν τῇ πόλει, καὶ τῶν ἔξω ἐν τοῖς στέβλοις.

β) Διὰ τῶν ὀφφικιαλίων καὶ τῶν λοιπῶν.

γ) Διὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων.

δ) Διὰ τῶν ἀσπῶν μοναστηρίων. ἱππάρια ρ.

ε) Διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπερβίας.

ς) Διὰ

Ratio expeditionum bellicarum Imperatoris, & Memoriale pro Castris, quænam oporteat observare, quando Imperator expeditionem suscipere instituit.

Constantini in Christo Rege sempiterno Imperatoris Rom. Filii Imp. venerandi ac sapientissimi Leonis, Nepotis vero Basilii fortissimi ac Nobilissimi Imp. ad Romanum à DEo coronatum Imperatorem, Filium suum.

1. Quænam fieri oporteat, quando magnus & sublimis Imperator Rom. castra metari constituit,

α) ab ordinariis præfectis stabulorum in urbe & extra urbem.

β) ab Officialibus, aliisque.

γ) à Metropolitæ & Archiepiscopis,

δ) à sanctis Monasteriis. Equi centum.

ε) à Ministris minoribus Imperatoris,

ς) à

ς Διὰ τῆς μινστράτουρ , ἤγειν τῆς βασιλικῆς πόρτης· σαγ-
μαρια ν'.

ζ Διὰ τῆς εἰκητικῆς βασιλικῆς βεσταρίκ καὶ τῶν δὲ τῷ καϊτῶν διδο-
μένων εἰς Φόρτωσιν τῆς αὐτῆς βασιλικῆς βεσταρίκ, σαγμα'ελα λ.

η Διὰ τῶν ἀραφίων τῶν εἰς ἰθιμὸς δότωσιν, λόγῳ ξυνίαν.

θ Διὰ τῶν * ἱερραμείων.

ι Διὰ τῆς εἰδικῆς, σαγμα'ελα μς'.

ἱεῖς αἱ Φορτωσίαι ὑμῶν.

ια Περὶ τῶν κερκέτων.

2. Ὅσα δὲ γίνονται, ὅταν δὲ ἐξπιδίτῃ, ἡ μακρὰς ὁδοπείας, ἐπα-
ίρχεται ὁ Βασιλεὺς.

3. Ἡ δὲ τῆς Φορτάτῃ μὲν νίκης ἐπαινοδῶν, Βασιλεὺς Φιλοχρίστῃ Βασιλείῳ
δὲ Τεφρικῆς καὶ Γερμανικῆς.

4. Ἡ δὲ τῆς Φορτάτῃ ἐπαινοδῶν Θεοφίλῃ Βασιλείῳ, ὅτι ἐπέστη κατὰ
κράτῃ, ὅν δὲ Κιλικίας στρατοπεδύσαντας κατ' αὐτῇ Ταρσί-
τας, Μομφισπίας, Αδαιίτας, Εἰρηνοπολίτας, Ἀναζαρβίτας, καὶ
λοιπὰς χιλιάδας κ'.

5. Κωνσταντῖν τῆς Φιλοχρίστῃ καὶ ἐν αὐτῷ Χρυσῷ τῷ αἰώνῳ Βασιλεῖ Βασιλείῳ,
ἡ δὲ Λέοντῃ τῆς σοφωτάτῃ καὶ αὐμιγῆς Βασιλείῳ, σὺνταγματὴ καὶ
Βασιλεῖ ἀπαθῆς ὄντως ἄξιον ποίημα.

Sequitur Prefatio in librum Imperatoris.

α Ὅσα δὲ ὡρῶς φυλάττειν περὶ τῶν γινομένων ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ,
ἡτοι πάσις καὶ ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ ὡφεισμένων περὶ τῶν ἐν αἷς
οἱ βασιλεῖς ἀπιδίαν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

β Ἀκτὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Χρυσογόνων.

γ Ἑορτὴ τῶν Φώτων. Ἀκτὰ τῶν δύο μερῶν.

δ Ἀκτὰ τῇ ἑορτῇ τῆς ἀγίας πάχα.

ε Ἀκτὰ τῇ ἑορτῇ δευτέρᾳ τῆς Δεσποτικῆς.

ς Ἀκτὰ τῇ ἑορτῇ τῇ κυριακῇ τῆς αἰπίπχα.

ζ Τῇ ἑορτῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς.

η Τῇ ἑορτῇ τῆς ἀναληψίμχα.

θ Τῇ ἑορτῇ τῆς πεντηκοστῆς.

ι Ὅσα δὲ ὡρῶς φυλάττειν ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς Δεσποτικῆς.

* Hoc vocabulum cum superiore ἀραφίων non intelligo.

- 5) à metatore sive mensuratore Imperatorii tentorii. *Equi sagmarii L.*
- 2) à Domestico Imperatoris Vestiario, & quæ ex cubiculo suppeditantur ad sarcinas ejusdem Imperatorii Vestiarii. *Equi sagmarii XXX.*
- 7) De iis, quæ ad aliarum Gentium Principes mittuntur Xeniorum loco.
- 9) De illis quæ * * *
- 1) De rebus privatis Imperatoris. *Equi sagmarii XLVI.* Atque de sarcinis & impedimentis hæctenus.
- id. De vigiliis sibi excubiis.
2. Quænam oporteat fieri, quando ab expeditione vel è longo itinere Imperator revertitur.
3. De Basilii Imperatoris CHRISTUM amantis reditu è castris post victoriam à Tephricæ opido, ac Germanicæ.
4. Theophili Imperatoris reditus è castris, cum potenter vicisset beligerantes adversus ipsum è Cilicia Tarsitas, Mopsvestitas, Adanitas, Irenopolitas, Anazarbitas, aliosque ad vicies mille.
- CONSTANTINI CHRISTUM amantis & in eodem CHRISTO sempiterno Rege Imperatoris, Filii Leonis sapientiss. & perpetua memoria digni Imp. Syntagma & Regia industria vere dignum opus.

Post præfationem sequitur opus ipsum satis spissum, cujus hæc sunt capita:

- α Quænam oporteat observare, quando processio fit in magnam Ecclesiam, sive Ordo & series solennium & illustrium processionum, quando Imperatores ad magnam Ecclesiam accedunt.
- β Acta festi Natalitiorum CHRISTI.
- γ Festum Luminum. Acta utriusque * factionis.
- δ Acta festo Sancti Paschatis. (schatis.
- ε Acta feria secunda in hebdomade renovationis, sive postridie Pasche.
- ς Acta feriæ Dominicæ post Pascha.
- ζ Feria quarta Hebdomadis quartæ post Pascha.
- η Festo Ascensionis CHRISTI.
- θ Festo Pentecostes.
- ι Quæ observare oporteat postridie Paschatos, sive diæ secunda in hebdomade renovationis.

- ia Qvæ observare oporteat die tertia ejusdem hebdomadis, sacra S. Sergio.
  - ib Qvæ oporteat observare die quarta , & qvæ in illa perficiantur. De Patriarchæ adhortatione.
  - ic Qvæ oporteat observare die quinta in hebdomade renovationis quando salutatio Imperatoris celebratur in aureo triclinio.
  - id Qvæ oporteat observare in parasceve renovationis, sive die sexta.
  - ie Qvæ oporteat observare in Dominica post Pascha, quando Imperator accedit ad sanctæ Sophiæ magnum Templum.
  - if Qvæ oporteat observare quarta feria Hebdomadis quartæ post Pascha & in processione in Templum S. Mocii. •
- Oportet nosse etiam hoc, quibus locis utriusque factionis homines in hac processione recipiuntur.
- ig Qvæ oporteat observare in festo & processione sacre Christi ascensionis.
  - ih Qvæ oporteat observare in Vigiliâ Sancti Eliæ , ipsoque ejus festo.
  - ii Calendis Maji, Encæniam novæ Ecclesiæ. Quænam observare oporteat festo Encæniorum novæ magnæ Ecclesiæ.
  - ia Qvæ oporteat observare in festo ac processione S. Demetrii.
  - ib Qvæ oporteat observare festo & processione exaltationis S. Crucis.
  - ic Qvæ oporteat observare festo & processione Sacre Christi DEI nostri Nativitatis in carnem.
  - id Qvæ oporteat observare Calendis Mensis Januarii sacris S. Basilio.
  - ie Qvæ oporteat observare in Vigilia sanctorum Luminum.
  - if Qvæ oporteat observare in Festo & in processione sanctorum Luminum.
  - ig Qvæ observare oporteat in Festo & in processione Occursus sive Purificationis S. Mariæ.
  - ih Quænam oporteat observare , quando festum Occursus incidit in feriam secundam sanctæ Hebdomadæ.
  - ii Quænam oporteat observare Dominica Orthodoxiæ, sive restitutionis Imaginum.
  - λ Qvæ observare oporteat Dominica mediæ hebdomadis Jejuniorum, quando venerandum & vivificum lignum crucis adoratur.
  - λa Qvæ oporteat observare , quando contingit festum Annuntiationis S. Deiparæ incidere in Dominicam mediæ Hebdomadis.

λβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ παραμονῇ τῆς Βασιλείας.

λγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἰορτῇ καὶ προσλεύσει τῶν Βασιλέων.

λδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἐ. καὶ ὅτι τῆς τῆ Βασιλείας περιόδου ἐν τοῖς γηροκομίαις.

λε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ μεγάλῃ παρεσκευῇ, καὶ ὅσα ἐν αὐτῇ πλεῖται.

λς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Σαββάτῳ.

λζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προσλεύσει ἐνώσιως Ἐκκλησίας.

λη χρῆ εἶδεναι, πῶς ἀλλάσσωσιν οἱ Δεσπότες ἐν ταῖς ἰορταῖς καὶ προσλεύσει.

λθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι στίμῳ Βασιλέως.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων * ὅτι στίμῳ Βασιλέως.

μ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι σφανάματι Βασιλέως.

μα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι στίμῳ Αυγέσης.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι στίμῳ Αυγέσης.

μβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι στίμῳ Αυγέσης καὶ σφανάματι.

μγ Ἀκτολογία τῶν δῆμων ἔταν πχθῇ παίδιον πορφυροζένητον.

μδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Καίσαρος.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Καίσαρος.

με Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι χειροτονία Νωβελησίμου.

Ἀκτολογία τῶν δῆμων ὅτι χειροτονία Νωβελησίμου.

μς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Κυροπαλάτης.

μζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστου, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι, ἐν προκένσῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας ὁ Βασιλεὺς.

μη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή Μαγίστου, εἰ κελεύει αὐτὴν ποιῆσαι εἰς κυριακὴν ** παγανὴν.

μθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτι προαγωγή πατρικίς συγκλητικῆς καὶ στρατηγείας.

ν Ὅσα

* Si opus ipsum liceret inspicere, forte pateret per δῆμους intelligi factiones agitatorum in Circo.

** vesti, ac si esset παναγίας.

- λβ Qvānam oporteat observare in Vigilia Palmarum.
 λγ Qvānam oporteat observare in Palmarum festo ac Processione.
 λδ Qvā oporteat observare sancta & magna Qvinta, & de Imperatoris circuitione in Gerocomiis.
 λε Qvā oporteat observare in magna Parasceve, & qvā illa die peragantur.
 λς Qvā oporteat observare sancto & magno Sabbato.
 λζ Qvā oporteat observare in processione Unionis * Ecclesiæ.
 λη Nolle oportet qvōmodo alternent Despotæ in festis ac Processionibus
 λθ Qvānam oporteat observare in Coronatione Imperatoris, Enarratio solennium qvā in Coronatione Imperatoris fieri solent.
 μ Qvā oporteat observare in Imperatoris inauguratione nuptiali.
 μα Qvānam oporteat observare in Augustæ coronatione. Enarratio solennium qvā in coronatione Augustæ fieri solent.
 μβ Qvānam observare oporteat in Augustæ inauguratione nuptiali.
 μγ Enarratio solennium qvā observantur, quando Imperatori nascitur filius Porphyrogenitus.
 μδ Qvānam oporteat observare in Cæsaris inauguratione. Enarratio solennium, quando Cæsar inauguratur.
 με Qvā oporteat observare in inauguratione Nobilissimi. Enarratio solennium qvā fiunt quando Nobilissimus inauguratur.
 μς Qvā oporteat observare in inauguratione Curopalata.
 μζ Qvā oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum, si Imperator processum ejus fieri jubeat in magna Ecclesia.
 μη Qvā oporteat observare in inauguratione Magistri Officiorum si Imperator eam jubeat fieri in templo Sanctissimæ Deiparæ.
 μθ Qvā oporteat observare in inauguratione Patricii Senatoris & præfecti militum.

Kkkk 3

Qve

- * Mense Julio solenniter qvotannis prælegebatur Tomus Unionis, sopiendo schismati de trigamia, qvōd sub Leone Philosopho ortum fuerat, publicatus A. C. 910. Vi. de Cangium in *encyclop.*

- ν "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ πατρικίων.
 Λετολογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ πατρικίων.
- να "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προβολῇ αὐθιπῶν.
- νβ "Οζα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ζωῆς πατρικίας.
- νγ "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ περιποσίτου.
- νδ "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ ὑπάρχων.
 Λετολογία τῶν δῆμων ἐπὶ τῇ ὑπάρχων προαγωγῇ.
- νε "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κοιαίσεως.
- νς "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχων.
 Λετολογία τῶν δῆμων ἐπὶ προαγωγῇ Δημάρχων.
- νζ "Οσα δὲ παραφυλάττειν, εἰ κελεύει ὁ βασιλεὺς προβάλλεσθαι εἰς δημάρ-
 χους ἐν τῇ αἰσῇ.
- νη "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ δόκτειναι.
- νθ "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ συμπάντων, καὶ λογιζέσθαι.
- ξ "Επὶ προαγωγῇ ἀντιγραφίων.
- ξα "Οζα δὲ παραφυλάττειν Σπαθαροκандιδάτου μέλλοντος γίνεσθαι πα-
 παστασίαν.
- ξβ "Επιτάφιος βασιλείων.
- ξγ "Οσα δὲ παραφυλάττειν τῇ αἰτήσεως πλημμένης γενεθλίων ἡμέρας τῇ βα-
 σιλείᾳ.
- ξδ "Οσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ αἰσῇ δεξιμῶν.
- ξε "Οσα φυλάττειν τῇ δὲ ἐπαύρῳ εἰς τὴν δεξιμῶν.
- ξς "Οσα δὲ παραφυλάττειν εἰς δεξιμῶν τῇ χρυσῇ ἵπποδρομίᾳ, δόκτειναι ἡμέρας
 μὲν τὴν αἰσῇ.

- 1 Qvæ oporteat observare in declaratione Patriciorum: Enarratio solennium qvæ in Patricii declaratione fieri solent.
- 1a Qvæ oporteat observare in declaratione Proconsulum.
- 1b Qvæ oporteat observare, quando inauguratur Ornatrix Augustæ Patria.
- 1γ Qvæ oporteat observare in declaratione sive inauguratione Præpositi.
- 1δ Qvæ observare oporteat in præfecti inauguratione. Enarratio solennium qvæ in Præfecti inauguratione fieri solent.
- 1ε Qvæ oporteat observare in inauguratione Qvæstoris.
- 15 Qvæ oporteat observare in declaratione Principis sive primicerii factionum Circensium. Enarratio solennium qvæ in Principis factionum inauguratione fieri solent.
- 1ζ Qvæ oporteat observare, quando Imperator jubet binos simul factionum Principes pronunciari.
- 1η Qvæ oporteat observare in declaratione secundicerii.
- 1θ Qvæ oporteat observare in inauguratione Assessorum judicii & Logothetarum. (rum.
- ξ Qvæ oporteat observare quando inaugurantur Magistri scrinio-
- ξa Qvæ oporteat observare quando Spatharocandidatus evehendus est in dignitatem Protospatharii.
- ξβ Imperatorum Sepultura.
- ξγ Qvænam observare oporteat post finitas preces & Vota in Natalitiis Imperatorum.
- ξδ Qvænam oporteat observare pridie exceptionis quando in Urbem venit Imperator.
- ξe Qvæ oporteat observare mane ejus diei quo Imperator in urbem veniens excipiendus est.
- ξς Qvæ oporteat observare quando excipiendus est Imperator in aureo Hippodromo postridie Antipascalatis, sive Qvasimodogeniti.

ξζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς Σάξιμον ἤγαν εἰς κλητέριον.

ξη Ὅσα δὲ παραφυλάττειν δεξιμας γενομένας ἐν τῇ μυστικῇ Φιάλῃ τῇ τριῷ κόγχῃ, χαίμων ὅτι καὶ βιαίων ανέμων καὶ μὴ συγχωρόιτων γενέσθαι ἐν τῇς ἐξέθεσι Φιάλαις.

ξθ Περὶ τῆς τῶν ἀπάντων δρεχόντων πίξεως τε καὶ παρατίσεως ἐν ἐκάστῃ δεξιμῇ ἐπιτελεσμένων ἐν τοῖς μεγάλοις Φιάλαις.

ο Περὶ τῆς χρυσοῦς ἵπποδρομίας, καὶ τῇ ἐν αὐτῇ τελεσμένων.
Περὶ τῆς δειλινῆς ἵπποδρομίας.

ξζ Quæ oporteat observare in Saximodeximo convivio.

ξη Quæ oporteat observare circa Imperatoris exceptionem in sacro stagno quod à tribus conchis nomen habet, quando tempestas vel vehementes venti haud permittunt illud in consuetis phialis sive majoribus labris facere.

ξθ De iis quæ ab omnibus Proceribus ordinibusque fiunt quando Imperator in majoribus lacubus sive labris excipiendus est.

ο. De aureo Hippodromo sive circo, & quæ in illo peraguntur.
De vespertino Hippodromio sive decursione equestri.

Cetera Græce tantum subungere placet, cum opus ipsum inspicere mihi per locorum distantiam jam non sit integrum, & eo inconsulto verendum sit ne in vocabulis in quibus hæreo, errores pro versione vel conjectura mea lectori obtrudam.

οα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἱππικῶς ἀγομένῃς τῷ καταλόγῳ.

1. Περὶ τῆς ὕρας πῶς δὲ κοιλιέν.

2. Ἀκτὰ ἐπὶ νίκη τῶν ἡνίοχων.

3. Ὅσα δὲ τελεῖν εἰς τὸ δειλινὸν ἵπποδρόμιον.

4. Ὅσα δὲ τελεῖσθαι μικροπάντε μέλλουσιν γίνεσθαι φακτιοναρίῃς.

5. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν Βηγαρίῃς ζωννυμένας.

6. Ἀκτὰ ἐπὶ νικητῶν θριαμβευομένων ἐπὶ τῇ ἵπποδρομίᾳ.

7. Ἀκτὰ ἐπὶ μεγιστάνων ἀμειβῶ ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων καὶ ἀναρθεθέντων.

8. Περὶ ἵππων παρὰγωνιζομένων τῷ ἁ Βαίῃ, καὶ πῶς δὲ αὐτὸν ὑπαλλάσσεισθαι.

9. Περὶ τῆς ποτηριῆς.

10. Περὶ διβερεσίῃς.

11. Περὶ μεριδίων.

12. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἡνίοχον ἀγομένῃς τῷ Βαίῃ.

13. Περὶ τῆς κρεμάσαι καὶ ἀποκρεμάσαι.

14. Περὶ ἵππων ἀπολύοντων.

15. Περὶ πρόβας.

αβ Μηνὶ Μαίῳ 1α. τελεῖται τὸ ἵππικὸν τῆ γενεθλίας ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδου πόλεως, ἕως.

αγ Ὅσα δὲ τελεῖσθαι τῇ παραμονῇ τῆ Λαχανικῆς ἵπποδρομίας, ἔγινε τῆ γενεθλίας ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου βασιλίδου πόλεως.

αδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῆς Φακλαρέας τελευμένης.

1. Περὶ τῆ αὐτῆς ἵπποδρομίας, πῶς δὲ κοιλίαν.

2. Περὶ τῶν βηγῶν, πῶς δὲ αὐτὰς τελεῖσθαι.

3. Ἄκτα ἀπὸ νίκης εἰς τὸ αὐτὸ ἵπποδρόμιον.

4. Ἄκτα, ὅτε τρέχουσιν οἱ δρομικοὶ τῆ ἐνὸς μέρους ἀπὸ * *

6. Ἄκτα εἰς τὴν κοιλίαν τῶν πεζῶν.

7. Ἄκτα καίμνοντο τῆ μαναρίας εἰς τὸ πεζόν.

αε Περὶ τῆ βοτῆς, ὅπως δὲ τελεῖσθαι.

ας Περὶ τῆ Μακεδονικῆς ἵπποδρομίας τῆ λεγομένης Λυπερκαλίας.

Λητολογία τῶν δῆμων εἰς τὸ μακεδονικὸν ἵπποδρόμον.

αζ Τὰ ὑπὸ τῶν Καυκελαρίων τῆ Κοιμήσεως ἐν ταῖς προελεύσεσι τῶν Δεσποτῶν ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ῥωμαῖσι ἀδόμενα.

αη Ἐκθεσις τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν βακαλίων ἐπὶ τῆς τραπέζης τῶν 19 ἀκνβίτων.

αθ Ἐυφημία ἅμα πρῶτῃ ὑπὸ τῆ στρατοπέδου ἐκβοωμένη.

π Ἐυφημία λεγομένη ὑπὸ τῆ στρατοπέδου, ἥνικα κατὰ πολεμίων ἐπινίκια αἶγει ὁ Ἀυτοκράτωρ, ἢ σιτηρέσιον δοθεὶς τῷ στρατοπέδῳ, ἢτε τις ἄλλη βασιλεὺς διανομή. τὰ αὐτὰ δὲ λέγεται καὶ σελεντίς ἀγομένη.

πα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆ τρυγῆ * * ἐν προκένσῳ τῆς ἱερείας.

πβ Ἄκτα ἀδόμενα τῷ ὑπάρχῳ τῇ κυριακῇ τῆς Βασιφόρου, ἀπτόντι ἐν τῷ ναῷ τῆς ἁγίας μαρτυρῆς Ῥωμανῆς.

πγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς τὸν τῆ δημάρχου καλημέριν, τῇ τρίτῃ τῆς Τελεολίας.

πδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ νυμφαγωγίᾳ.

πε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰς σεφάνωμα.

πς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῷ δείπνῳ τῶν 19 ἀκνβίτων εἰς τὸ λεγόμενον Γοθρικόν.

πζ Ἐκ τῶν τῆ Μαγίστης * Πέτρῃ. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ κόμητος Ἀδμηνσιόνων, καὶ κόμητοσιν σχολῆς καὶ κωροπαλάτης.

πη Τῆ αὐτῆς Πέτρῃ, ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅτε γέννηται Ἀνγκυάλῃ ἢ αἰθούπατι.

- πθ Περὶ διαφορᾶς Στρατιῶν καὶ πόθεν αὐταὶ δίδονται, καὶ τί ἀρμίζει ἐκάστῳ σκηνίῳ, ὅσα εὐρεῖν ἠδυνήθημεν.
- η Ὅσα δὲ παραφυλάττειν εἰάν ὁ ἀναγρευτής ἐν τοῖς ἀνω μέρεσιν Βασιλέως ἀποστεί-
λῃ πρέσβεις καὶ Λαυρεάτα, μηδέπω δεχθεὶς ὑπὸ τῷ ἐνταῦθα Βασιλέως εἰς
τὴν βασιλείαν, καὶ πῶς βεβαιοὶ τὴν βασιλείαν αὐτῇ καὶ τὰς πρέσβεις ἀπολύει.
- χα Ὅσα δὲ παραφυλάττεται ὅτε μέλλει δέχεσθαι τὰς αὐτὰς πρέσβεις καὶ βεβαιοὶ τὴν
βασιλείαν καὶ ἀπολύειν αὐτὰς.
- ηβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν πρεσβύτῃ μεγάλῃ ἐρχομένῃ Περσῶν.
- ηγ Ὅσα δὲ ἐν ταῖς αἰσῇς ἡμέραις ἐπὶ τῷ πρεσβύτῃ παραφυλάττεται.
- ηδ Ἀναγόμευσις Λέοντῳ Βασιλέως τῷ τῆς Θεῆας λήξεως.
- ηε Ἀναγόμευσις Ἀναστασίῳ Βασιλέως τῷ τῆς Θεῆας λήξεως.
- ης Ἀναγόμευσις Βασιλέως Ἰσίνῃ τῷ τῆς Θεῆας λήξεως.
- ηζ Ἀναγόμευσις Λέοντῳ τῷ Μικρῷ.
- ηη Ἀναγόμευσις τῷ εὐσεβεσάτῃ ἡμῶν δεσπότην Ἰσινιανῷ.
- ηθ * Ἀναγόμευσις Νικηφόρῳ Βασιλέως τῷ Φιλοχρίστῃ καὶ ἀνδρικατάτῃ, τῷ γεγονότῃ
δομεσίκῃ τῶν σχολῶν τῆς ἀνατολῆς
- ε. Ἐπὶ προαγωγῇ προέδρου τῆς ἀπάσης συγκλήτου.

Sequitur INDEX Capitulum libri secundi.

Πίναξ σὺν Θεῷ τῷ δευτέρῃ βιβλίῳ.

- α Ὅσα δὲ φυλάττειν κατ' ἐκάστην ἡμέραν ἀνοίγοντῃ τῷ Παλατίῳ καὶ τῆς καθη-
μερινῆς ἰσαμένης προελεύσεως.
- β Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐν τῇ προελεύσει τῇ καθεκάσῃ κυριακῇ τελευμένης.
- γ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῷ Βασιλέως προβαλλομένῃ Δαμέσικον τῶν σχολῶν ἢ
στρατηγὸς ἢ Δρυγγάριον τῶν πλοίων, ἢ Σακελλάριον ἢ τῷ Σακελλίῳ, ἢ λοι-
πὰς ὁφφικιαλίσ.
- δ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Ράικτωρῃ.
- ε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ προαγωγῇ Συγκλήτου.
- ς Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὡς τὰ νῦν ἐπιτελεῖται ἢ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῃ Κωνσταν-
τίνῃ ἐτήσιῳ μνήμῃ, καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῶν ἱδρυθέντων τιμίων σταυρῶν ἐν τῇ
νέῳ Παλατίῳ τῷ Βόνῃ.
- ζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ καὶ προελεύσει τῶν ἁγίων πάντων.
- η Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ πρώτῃ τῷ Αυγύστῃ μηνὸς, τῷ τιμίῳ καὶ ζωποισίῃ
σταυρῷ ἐξερχομένῃ.
- θ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ ἑορτῇ τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλα-
χέρναις μηνὸς Ἀυγύστῃ ιε.
- * Hujus capituli titulo Monogramma Constantini præfigitur.

- α. Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῇ δευτέρᾳ τῆς αἰγίας ἑβδομάδῃ.
- ια Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν τιμίων σαυρῶν μελλόντων ἐξίεναι τῇ μέσῃ ἑβδομάδῃ τῆς αἰγίας τεσσαρακοστῆς.
- ιβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν τῶν Δεσποτῶν ἀπιόντων λήσασθαι ἐν Βλαχέρναις.
- ιγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ παγανῇ κυριακῇ, ἥ ἐν αἰᾷ καινῇ ἡμέρᾳ μελλόντων τῶν Δεσποτῶν ἀπιέναι εἰς τῆς αἰγίας Ἀποστόλης, ὥτα εἰς ἕτερον ναὸν ἐυξασθαι.
- ιδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ χειροτονίᾳ Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως.
- ιε Ὅσα δὲ παραφυλάττειν δοχῆς γινομένης ἐν τῷ μεγάλῳ τρικλίνῳ τῆς Μανναύρας τῶν Δεσποτῶν καθεζομένων ἐπὶ τῷ Σολομοντικῷ θρόνῳ.
- ισ Περὶ τῆς δοχῆς τῆς γενομένης ἐν τῷ αὐτῷ τρικλίνῳ ἐπὶ Κωνσταντίνῳ Ῥωμανῷ τῇ παρυσίᾳ τῇ παρὰ τῇ Ἀμερμῇ, ἀπὸ Τάρεσσιν ἐλθόντων πρεσβέων, περὶ τῆς [αἰ]-
λαγίᾳ καὶ τῆς εἰρήνης, μηνὶ Μάτῳ λ᾽ ἡμέρᾳ, Ἰνδικτίωνι Δ' ἐν ᾧ καὶ περὶ
τῆς τῶν Ἰσπανῶν δοχῆς καὶ περὶ τῆς γενομένης τότε ἵπποδρομίας, ὡσαύτως καὶ
περὶ τῆς ἐορτῆς τῇ Κυρίᾳ μεταμορφώσεως, καὶ τῆς τῇ Δελεμίκῃ δοχῆς, ἐπὶ τῆς
ἡγεμένης καὶ τῆς ἀρχοντίσεως Ἐλγας τῶν Ῥώσων, ὁποῖως ταῦτα πάντα
ἐτελέσθησαν.
- ιζ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν προερχομένους τῶν Ἀρχόντων τῶν δ' ταγμάτων εἰς τὸν
ἵπποδρον.
- ιη Ἀναγόμενους Ῥωμανῷ τῷ πορφυρογεννήτῃ καὶ Κωνσταντίνῳ Βασιλέως.
- ιθ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν βρεμασίᾳ ἐπιτελεμένῃς ἢ τῇ μεγάλῃ Βασιλείᾳ, ἢ τῇ
μικρῇ, ἢ τῇ Ἀυγύσει.
- κ Ὅσα δὲ γίνεσθαι θριάμβου ἐπινικίων τελεμένην ἐν τῷ φόρῳ μετὰ λιτῆς, μελλόντῃ
τῇ Βασιλείᾳ παύσασθαι Ἀγαθηνῶν μεγιστάνων.
- κα Ὅσα δὲ παραφυλάττειν θριάμβου τελεμένην ἐπινικίων ἐν τῷ ἵπποδρομίᾳ.
- κβ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν τοχθῇ ἄρρεν παιδίον τῷ Βασιλεῖ.
- κγ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ Βαπτισμῷ ἄρρεν παιδίον Βασιλέως.
- κδ Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ἐπὶ κυρίουματος παιδὸς Βασιλέως.
- κε Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυθαρείας.
- κς Ἐπὶ προαγωγῇ κυβικυθαρείας.
- κζ Περὶ τῶν κατὰ διαφόρους καιρὸς συμβάντων γενέσθαι, περὶ τῆς παλαῆς σωῆθης τῆς
τελεμένης ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.
- κη Ὅπως Ἡράκλειος ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ Πατρὶ, ἀπὸ τῆς τῷ Καίσαρ αἰγίας ἀνήχθη εἰς
τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας, καὶ πῶς Δαβὶδ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ γέγονε Καῖσαρ.
- κθ Περὶ προκένου τῷ ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

λ Πῶς ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίᾳ ἐδέξατο Ἡράκλει^Ϟ τὲς τῆς συγκλήτης, παρόντ^Ϟ καὶ τῷ Πατριάρχῃ.

λα Περὶ κηδείας Πατριάρχῃ.

λβ Πῶς δὲ προσφέρειν τὸν Βασιλέα ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀναθήματος.

λγ Περὶ αἰτήσεως δεξίμῃ τῶν δύο μερῶν ἑορτῆς παύσης.

λδ Περὶ προαγωγῆς ἀξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ * αὐτοκρατορίας καὶ σεψίμῃ, καὶ γενεθλίῃ καὶ σεφανώριαιτος.

λε περὶ προαγωγῆς ἀξιωματῶν ἐν ἡμέρᾳ αἰτησίῳ γινομένης, καὶ ἐτέρων ταύτων.

λς περὶ Σαξίμῃ.

λζ περὶ εἰσαγωγῆς ἀπὸ ἐπαρχῶν ἐν ἡμέρᾳ ἱπποδρομίᾳ προβληθέντ^Ϟ ἐν τῷ Σαξίμῃ πρὸ τῷ αὐτῷ ἱπποδρομίᾳ.

λη περὶ τινῶν ἀποστατησάντων καὶ πάλιν δηλωθέντων πῶς ἐδέχθησαν παρὰ τῷ βασιλέως.

λθ περὶ τῆς χειροτονίας Θεοφυλάκτῃ τῷ ἁγιωτάτῃ Πατριάρχῃ.

μ περὶ τῷ Πατριάρχῃ ὅτι τὸ παλαιὸν, ἴδιον εἶχεν πρωπόσιτον.

μα περὶ τῷ, τίνι τρέπω τῇ αἰγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ τῷ πάσχῃ περιβάλλονται τὲς λαῖ-
ρας ὅτε Βασιλεὺς καὶ οἱ Μάγιστροι καὶ ἀνθύπατοι πατρίκιοι τὰ ἐν τῷ ναῷ τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου τῷ Φάρι κείμενα σκεύη καὶ λοιπὰ καὶ ταῖς τὸν ἅγιον Στέφανον
ἐν τῇ Δάφνῃ.

μβ Ὅσα δὲ τῶν ἀλλαξίμων.

μγ ** Ὑπόμνημα ἐν συντόμῳ τῶν βασιλευσάντων Βασιλέων ἐν τῇδε μεγάλῃ καὶ ἡ-
τοχεστάτῃ Κωνσταντίνῃ πόλει, ἀπὸ τῷ μεγάλῃ καὶ εὐσεβεστάτῃ καὶ ἁγίῳ Κων-
σταντίνῃ.

μδ περὶ τῶν τάφων τῶν Βασιλέων τῶν ὄντων ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐν τῷ
Ἡρώ τῷ ἁγίῳ καὶ μεγάλῃ Κωνσταντίνῃ. Ἡρώ τῷ μεγάλῃ Ἰσινιανῷ. Εὐφη-
μία ὑπὸ τῶν στρατοπέδων νίκης καὶ θριάμβων ἀγομένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ
εὐφημία ἀδεται καὶ παρὰ τῷ λοιπῷ στρατοπέδῳ, ἡνίκα Φιλοτιμία τις ἢ Μαῖνμας
παρὰ τῷ Βασιλεῶς αὐτοῖς παρασχεθῇ.
ἢ παρὰ τῶν Σάρδων ἀδομένη εὐφημία τοῖς Βασιλεῦσιν.

με Ἡ γινομένη ἐξόπλισις καὶ ἐξοδος καὶ τὸ πασὸν τῆς ρόγας καὶ τῷ λαῷ τῷ ἀποσταλείτος
κατὰ τῆς Θεολέσχ Κρίτης † μετὰ τῷ πατρικίῳ ἡμερίῃ καὶ Λογοθέτῃ τῷ δρό-
μῃ, ἐπὶ Λέντ^Ϟ τῷ Φιλοχρίστῃ δεσπότη.

μς Ἡ κατὰ τῆς αὐτῆς Θεολέσχ Κρίτης γινομένη ἐκστρατεία καὶ ἐξόπλισις ἐπὶ Κων-
σταντίνῃ καὶ Ρωμανῷ τῶν πορφυρογεννήτων, εἰς Ἰνδίκτιονα ζ.

* f. ἐτησίῳ.

** Deest hoc caput in codice, manifestis excisionis, signis existentibus. † f. κρήτης.

- μζ^ο Οἱς ὀφείλει ὁ Βασιλεὺς ὀνόμασι τιμῶν τοῖς μεγιστάσιν τῶν πρώτων ἔθνων.
 μη^ο Οἱ τῶν ἀπὸ διαφόρων ἔθνων ἐρχομένων πρεσβέων πρὸς τὸν Βασιλέα χαρε-
 τισμοί.
 μθ^ο Τὰ ἄκτα τῶν εἰς τὰς ἔθνικὰς γενομένων ἐπιγραφῶν.
 ν^ο Εἰσὶν τὰ ἐκτεθέντα δίδοσθαι παρὰ τῶν ἐφελόντων τῶν τιμᾶσθαι ἐν τε ἀξιώμασι
 καὶ ὀφικίοις καθὼς ὑπῆρχον ἐπὶ Λέοντι^θ τῷ φιλοχρίστῳ Δεσπότη.
 να^ο Εἰσὶν αἱ κατὰ τύπον ῥύγαι τῶν στρατηγῶν καὶ κλεισεραρχῶν.
 ηβ^ο Ὅσα δὲ παραφυλάττειν ὅταν ἐν ὀχλήματι βύλεται προελθεῖν ὁ Βασιλεὺς καὶ
 ἰδεῖν τὰ ὀρρία τῷ στρατηγῷ.
 ηγ^ο Ἀκριβολογία τῆς τῶν Βασιλικῶν κλητερίων καταστάσεως καὶ ἰκᾶσθαι τῶν ἀξιωμα-
 τῶν πρόσκλησις καὶ τιμὴ σωταχθεῖσα ἐξ ἀρχαίων κλητορολογίων ἐπὶ Λέον-
 τι^θ τῷ φιλοχρίστῳ Δεσπότη, καὶ σαφωτάτη ἡμῶν Βασιλέως μηνὶ Σεπτεμ-
 βρίῳ Ἰνδικτίωνι γ' ἔτης ἀπὸ κλήσεως κόσμου σὺν ὑπὸ φιλοθέῳ *
 ηδ^ο περὶ διανομῶν τῶν εὐσεβιῶν τῷ βασιλέως ἐν τε τοῖς βρεμαλίοις καὶ σιφίμοις
 καὶ αὐτοκρατορίαις.
 νε^ο Ἐπιφανίς ἐπισκόπος κύπριος ἔκθεσις πρωτοκλησιῶν πατριαρχῶν τε καὶ μητροπο-
 λῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων καὶ ἐπισκόπων.
 ης^ο περὶ τῆς διανομῆς τῶν κομβίων τῶν σιωνήθων τῶν πατρικίων, περὶ τῶν σιωνήθων
 τῶν πραιποσίτων ὧν λαμβάνουσιν ἐν τοῖς τάγμασιν τῷ ἵπποδρομίῳ.
 ηζ^ο Βίος * Ἀλεξάνδρου τῷ Μακεδόντι^θ, καθ' ἰσορίαν ἔχων Φάκτα σδ'.
 ηη^ο Τῷ φυσιολόγῳ ἡ τῶν ἰκᾶσθαι θηρίων θαυμαστικὴ ἔξις. πρὸς Θεὸν ἀγαγωγὴ καὶ
 τῶν ἐν βίῳ εὐαρεσύντων λόγοι ν.

Codicis ipsius MS. quem edi è re literaria utique esset, hanc descriptionem Nobilissimo Possessori D. Uffenbachio in acceptis refero:

Codex forma est majori, quam in Folio vocare solent, in membranas pergamenas easque firmiores, leviores atque nitidiores, quam quibus postremis, ante Typographia inventionem, temporibus utebantur, exaratus. Quanquam de ejus aetate certo definire non auserim, illum tamen longe ante Urbis expugnationem in ipsa Graecia scriptum esse, existimo. Summa enim cura atque dexteritate confectus, ut sphaemata, quibus recentiores ex Scribarum ignorantia atque oscitantia scitens, vel nulla vel exigua rarissime occurrant. Et licet elegantia Scriptura tanta appareat, ac si integrum volumen non solum eadem manu, sed

LIII 3

eadem

* Duo postrema capita in MS. desiderantur.

eodem calamo eademque die descriptum videatur ; Litterarum tamen character antiquior est & à nostro multum differt , atque ideo lectionem initio difficiliorem reddit, quæ difficultas augetur per Siglas vel Litterarum compendia, & quod voces minus distinctæ nullo plerumq; insertitio sibi cohæreant. Quod equidem notam non contemnendam antiquitatis CL. Salmasius * asserit. Accentus adjecti illam nec tollunt nec minuant , cum ab Aristophane jamdum inventi ** & in vetustissimis atque præstantissimis Codicibus sæpe reperiuntur. Externa Libri facies, involucrum nimirum ex corio bubulo Turcica constans auroque obductum atque Regum Hungaria Insignia, quæ in utraque parte apparent, satis demonstrant, non ultimum inter celeberrima atque instructissima Budensis , heu quondam ! Bibliotheca κερμηλία locum obtinuisse. De quo infra plaribus. Sed ut ad interiora accedam. Primus Tractatus omnem apparatus bellicum omniaque ad illum necessaria exactissime describit. Reliqui, Ritus Ecclesiasticos , Cerimonias in uno quoque festo die observari solitas prolixius enumerant. Hinc non solum quæ ad statum aulicum & Ecclesiasticum pertinent , sed multa etiam quæ ad Topographiam Urbis , Officiorum atque Dignitatum notitiam utramque, Ecclesiasticam imprimis horum Temporum Historiam , faciunt , reperiuntur , quæ alibi frustra quaesiveris. Quod luculento est indicio hoc opus nunquam proditisse. Multa enim tam Palatii quam Ecclesiæ Officia à Codino atque Meursio omissa ex illo produci , multa etiam illustrari possunt. Innumera quoque voces occurrunt , quas neque Glossaria à Labbeo , Meursio , du Cangio composita , neque Hesychius, neque Suidas habent. Quare ad Linguae etiam peritiam baud parum conducit. Stylus caterum satis comptus atque pro istius Seculi Barbarie sat elegans. Nunquam vero editum , imo vix cognitum hætenus optimum fuisse Codicem prorsus miror. Neque enim inter opera Constantini à Vulcanio vel ab aliis publici juris facta apparet , neque ab Hanckio , nec alio quod sciam , ulla ejus sit mentio. Verum du Fresnei Domini du Cange industriam effugisse plane demiror, quippe qui ad illustrandam Orientalis Imperii Historiam , & Glossarium suum, adornandum incomparabili prorsus studio omnia rimatus est. Solus Gesnerus, † in Historia Litteraria peritissimus , ejus hîc meminit , dum inter alia Constantini Opera recenset : Volumen Græcum magnum ex Bibliotheca Hungarica de Ceremoniis aulicis Sacris & prophanis. Videndum pergit Gesnerus , an forte sit idem Liber qui Harmenopulo tribuitur in Catalogo

* Epistol. ad Cl Sarravium quæ CLXXXIII. est in edit. Burmanni p. 136. seq.

** Idem Salmasius l. c.

† Sive Jacobus Frisius potius in Epitome Bibl. Gesnerianæ & continuatione ap. Froeschov. 1583. fol. p. 173.

logo Bibliothecæ Regis Gallorm, Ordo Regii Palatii. Nullum vero mihi dubium est, aut falsò Constantino Harmenopulo inscribi aut plane diversum esse debere. Cum expressissimis verbis Imperator in omnium Tractatum Titulis & præloquiis illos sibi ipsi vindicet, & quem Constantino Harmenopulo tribuit Codex, de Aulicis, meus vero de Ecclesiasticis potissimum agat. Du Cangius qui omnia Regia Bibl. MS. sedulo excussit, Harmenopulum non vidit, alias neglexisset minime, quare illum adesse vix credo. Si Labbei Bibliotheca MSS. * ad manus esset libens consulissem, is enim Regia Bibliotheca MSS. inter cetera enumerat, qualis autem sit Catalogus de quo Gesnerus, ignoro. MStum fuisse oportet. Singularem enim Regiorum MStorum Indicem unquam typis vulgatum esse, me latet. Illum vero ipsum esse Codicem qui Budensis Liberariæ suppellectilis uberrima atque præstantissima quondam fuit, Ungaria Regum arma ut supra dixi gentilitia, quibus ex utroque latere splendet, comprobant. In ultima Urbis Buda expugnatione aliqua Bibliotheca rudera recuperata, qua Julius à Pflugk † descripsit, sed meus Codex non memoratur, quare longe ante evasisse oportet. Quibus autem satis in meas tandem manus deveniret, equidem ignoro. Exiguo are à me redemptus fuit, in magno autem pretio mihi habetur, dignus etiam qui lucem publicum videat. Quod an mea unquam opera fiet nescio, exigua enim in Græcis notitiam meam ingenue agnosco, neque qui hodie grassatur scribendi pruritus me tenet, ut Scriptoris vel Editoris nomen nullo Reipubl. Litterariæ commodo temere mihi arrogare velim. Interim gratus mihi labor est, quem cum Dn. Schneidero dilecto Schmidte Viro Græcarum imò omnium Litterarum peritissimo, Codici impendo. Hujus industria (nam mea quam confero symbola exigua vel nulla,) prioris atq; dimidiæ etiam partis secundi Tractatus versio jam delineata. Rudis ea quidem, sed secundis curis, & si plura quam supra à me nominata Glossaria nacli erimus expolietur.

Non dubium est quin egregio prorsus munere rem literariam beaturi, & Historiæ Byzantinæ novem atqve insignem lucem allaturi sint viri præstantissimi, si locuples hoc atqve Imperatoriis auspi-

* In hac pag. 270. memoratur ex MSS. Bibl. Regiæ, post Harmenopoli promptuarii libris VIII. distinctum & pleraque alia ad utrunque jus Græcorum spectantia opuscula, *Officia Palatii & Ecclesiæ* ac sedes Patriarchæ CPol. subiectæ sub Leone Philosopho & Andronico Palæologo, & τὰς τῶν χειροτονιῶν per Demetrium Gemistum Protonotarium magnæ Ecclesiæ Diaconum, Inscriptiones Patriarchæ CPol. ad Papam & cæteros Patriarchas, ArchiEpiscopos. Sed nihil hæc ad præsens opus.

† in Epistola ad Seckendorfium quæ extat T. II. Collectionis Madero Schmidianæ de Bibliothecis pag. 310. seq.

auspiciis elucubratum opus studio ac labore suo recensitum atque explicatum quamprimum publicaverint.

XXV. ANSELMI BANDURII Conspectus * Operum S. NICEPHORI Patriarchæ CPol., quorum pauca hætenus edita fuerunt, edendorum propediem duobus Tomis in fol. cum interpretatione Latina, notis atque VIII. Dissertationibus Criticis, Dogmaticis & Historicis.

Erudito Lectori.

Inter Constantinopolitanos præfules, nullus ab ævo Chrysostomi fuit tot doctrinæ pietatisque dotibus exornatus, quot Nicephorus ille, qui octavo sæculo, omnes Iconoclastarum impetus excepit, scripta & molimina egregie repulit. Ejus opera a multis tentata, hætenusque tamen in variis Bibliothecis latentia cum in lucem edere animus sit, doctorum opem & consilium expetere cogor; tum ut si quid in Bibliothecis extet hoc in catalogo non expressum, ea de re me commonefacere non dedignentur; tum ut si uspiam pauca illa quæ temporum injuria in manuscriptis nostris exciderunt, quæque suo loco notavimus, reperiantur, ea nobis ad publicum usum commodare ne graventur.

Quanti vero æstimanda sint isthæc Opera, etsi res ipsa per se loquatur, paucis tamen recensere ne pigeat. Hic Iconomachorum omnes sententiæ, impia dicta, & molitiones aperiuntur, & incredibili diligentia confutantur; quæ in re nihil perfectius hucusque in lucem prolatum est. Hic bene multa ad Historiam pertinentia, & ab Historicis intacta, narrantur; ac ubiq; absoluta & varia in rebus cum ecclesiasticis tum profanis Nicephori eruditio deprehenditur. Constantini Copronymi, quem Mamonomam ubiq; nuncupat, ausus in temeranda religione varii, doli, fraudesque, furor in Christianos, machinationes contra piam fidem, admixtis subinde rerum gestarum monumentis recensentur, ejusdemque impia doctrina pro virili refellitur. Hic Eusebii Cæsariensis dogmata, ut impia & à Christianæ fidei sinceritate aliena, confutantur: nam inter Græcorum præstantissimos Eusebius ut Arianus & hæreticus (nec fortasse injuria) semper ** habitus est: in his vero quæ Eusebium spectant multa habentur hæte-

* Promissus à me hoc ipso capite pag. 296.

** Vide tamen quæ pro excusando Eusebio supra pag. 32.

hactenus inedita & ignota, quæ ad illorum temporum historiam apprime conducant. *Epiphanidæ* item cujusdam, cujus nec ætas, nec nomen ita comperta sunt, sententia adfertur, ac utpote impia & lethifera profligatur. Quodque, meo quidem judicio, præstantissimum est, multa nova & inobservata de Synodo secunda Nicæna profert; iis longe sinceriora quæ jam in collectione Synodorum comparent; utpote quæ ab oculato teste, qui rebus etiam interfuerit, tradantur. Multa item sanctorum Patrum vel fragmenta, vel etiam opuscula pene integra nondum edita, hic passim inserta nec sine voluptate reperiatis; In his *Macarii Magneti* vix noti scriptoris, qui teste Nicephoro primis Ecclesiæ sæculis floruit, pretiosa *δογμασματα* quam plurima, quibus alia ejusdem scriptoris fragmenta ad doctrinam Ecclesiasticam perquam utilia, a doctissimo & humanissimo *Joanne Boivinio* accepta, adjunximus. Nec sine examine ille & perquisitione, Patrum opera in medium adfert, sed sicubi opus *ἐν γρηγορίῳ* vel *ῥοδεῖας* accurate & sagaciter edisserit. Non immerito igitur vir tantus passim à scriptoribus cum æqualibus, tum subsequenter ævi, à doctrina, à religione, à disciplinarum omnium scientia, laudatur: in his primas tenent Ignatius ejus vitæ scriptor, Theodorus Studita, Photius in Bibliotheca & alii, quorum testimonia initio operum ejusdem Nicephori adferemus. Et si vero nunc primum Nicephori opera isthæc in lucem prodeant, non defuerunt qui antheac ea publicare voluerint. Inter eos *Combesius* vir de re literaria optime meritus, ut videre est in Præfatione ad vitam Nicephori. At si ve aliis distentis negotiis, si ve morte præoccupatus; aliis rem dimisit; cujus promissa si expleamus, nos pergratum literatis omnibus facturos confidimus. His dissertationes criticas, dogmaticas, historicas ad operis elucidationem, ut in laterculo videre licet, adjiciemus.

Prodeunt autem isthæc ex codicibus Regiis 1826. 1989. 2378. exque Colbertino 364. Hisce porro ineditis operibus, alia omnia subjungemus, quæ publici juris sunt, quæque ordine digesta in fine sequentis laterculi reperiatis. Hæc omnia vero duobus in folio Tomis complectemur: nisi fortasse ampliorem segetem ex Vaticana Bibliotheca eruere liceat, ubi jam omnia studiosis patent beneficio summi Pontificis CLEMENTIS XI. qui ad bonum Reipublicæ cum

M m m m

Eccle-

Ecclesiasticæ tum literariæ natus, & ad fastigii culmen evectus est, literis & ipse Græcis omniqve doctrinæ genere apprime excultus.

Neque silentio mittere licet cui hoc otium & hanc literarum colendarum facultatem, debeamus. Is est COSMUS III. Magnus Hetruriæ Dux, cujus Regia Celsitudo & nos & studia nostra fovere numquam desinit, & progenitorum suorum quorum opera Musas jamdiu exulantes in orbem reduces videmus, vestigiis insistens, literarum cultui & profectui animo semper Regio advigilat. Hujus magnificentiæ, si quid ad studiosorum usum opportune dabitur, totum sive a nobis ab iis quibus extenuitate nostra quidpiam utilitatis & fructus obvenit, acceptum referatur. Hujus item beneficio alia nos literarum monumenta in lucem emittere per otium paramus: in quibus *Theodori* Mopsuesteni Commentaria in duodecim Prophetas: *Philonis* Carpathii in Cantica genuina Commentaria; *Hesychii* in Psalmos: quæ omnia ex Bibliothecis eruimus; & alia quoque, si votis nostris faverit DEUS.

Nos item multum debere profitemur V. C. *Clementi*, Bibliothecæ Regiæ custodi, qui nobis hujusce vere Regiæ supellectilis ad nutum copiam fecit: nec minus Cl. *Borvinio* alteri custodi, qui catalogum operum S. Nicephori ab se accuratissime concinnatum nobis perhumaniter obtulit, unde prospectum nostrum, & ex ipsis codicibus, adornavimus.

Neque tacendus R. P. *Michaël Lequien* ex Familia Dominicanorum, vir eruditus & officio plenus, cujus item opera & consilio frequenter usi sumus. Sed nihil pro meritis umquam dicere possim de doctissimo viro nobisque summa necessitudine conjuncto R. P. D. *Bernardo de Montfaucon*, studiorum nostrorum fautori, cujus opera, consilio, exemplo ad hæc ac pleraque alia capeffanda animum adpulimus, cujus consilio Gallicum iter suscepimus & Græcarum Musarum, quas a puero colueramus, studio, nos totos addiximus. Hi nobis aggrediendi operis auctores fuere. Jam vero superest ut eruditorum consiliorum judiciumque expectemus.

Parisiis In Monasterio sancti Germani à Pratis IV. Kal. Junii M. DCCV.

Elen-

Elenchus Operum S. NICEPHORI

Patriarchæ CPol.

Edita asteriscis notantur, locusque in margine indicatur.

TOMUS I.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO generalis.

Præfatio de iis quæ hoc volumine continentur.

Dissertatio de Nicephoris, eorumque scriptis.

Vita * sancti Nicephori Patriarchæ Constantinopolitani, descripta ab Ignatio Diacono ejus discipulo.

Oratio Theophanis presbyteri habita in translatione ejus reliquiarum.

Chronica Synopsis sancti Nicephori Patriarchæ CP. Acta ac scripta ordine annorum digerens; ex ejusdem Nicephori vita, ex epistolis sancti Theodori Studitæ, aliorumque Authorum monumentis.

Veterum testimonia de sancto Nicephoro Patriarcha CP.

Sancti NICEPHORI Patriarchæ Constantinopolitani, pro irreprehensibili, & pura Christianorum fide, Capita LXXXIII.

Hæc Capita distinctio sumpta est ex codice Colbertino antiquissimo: Capita autem argumenta toto opere perlecto restituta sunt.

I. PROOEMIUM. Suum esse cuilibet rei tempus, juxta Salomonem: Fidei autem defendendæ tempus nunc adesse.

II. Melius facturos homines, si omissis inutilibus quæstionibus futurum judicium, vitamque æternam meditentur.

III. De fidei progressu à prima usque origine: ut variè pro variis temporibus divina Providentia hominum saluti consuluerit: de lege veteri: de salute humani generis per Christum reparata. Theologiam à sanctis Doctoribus abundè esse hætenus explicatam.

IV. De perversis Iconomachorum opinionibus: eas à synodis jam pri-

Mmm m 2

* Exstat Græce in Actis Sanctor. T. 2. Martii p. 704. & Latine p. 294.

pridem esse damnatas : easdem nunc in perniciem Ecclesiæ reviviscere.

V. Iconomachorum vitia : eos gulæ præsertim ac ventri deditos esse.

VI. Continuatio invektivæ in Iconomachos : eorum plerosque Concilio Nicæno subscripsisse, deinde mutavisse sententiam : mox depositos, ac sacerdotio privatos turbas movisse.

VII. Ut Iconomachi lingua & manu in Ecclesiam ac res sacras grassati sint. Pathetica ac vehemens declamatio.

VIII. Iconomachi cum Judæis collati. Christum per illos secundo ac tertio passum esse ; ejus nempe imaginibus violatis ac deformatis.

IX. Iidem collati cum ædificatoribus Turris Sennaar, item cum Janne & Mambre, cum Alexandro & Hymenæo, cum filiis Corè, ac denique cum senioribus Babylonis, qui Susannam calumniati sunt : adjunxisse sibi Iconomachos colluviem hominum vilissimorum. Quam ob causam permiserit Deus Ecclesiam turbari & orthodoxos vexari ? Invektiva in corruptissimos sacerdotum mortes.

X. Duplex Iconomachorum blasphemia : prima, Idololatræ esse eos qui imagines colunt : altera, corpus Christi incircumscriptum esse : primum errorem conari eos testimoniis sanctorum Patrum confirmare.

XI. Alterum, Arianorum ac Manichæorum testimoniis astruere.

XII. De Ensebio Cæsariensi, deque Ariana hæresi.

XIII. Testimonia sanctorum Patrum male intellecta, ac trunca ab Iconomachis usurpata.

XIV. Invektiva in eos a quibus schisma denuo excitatum.

XV. De persecutione ab iisdem suscitata.

XVI. De his qui metu amittendi bona vel dignitates, hæresin amplexi sunt. Iconomachorum mores. Christi, Apostolorum, ac Prophetarum dicta, adversus eos prolata.

XVII. Crimina Orthodoxis objecta ab Iconomachis. De Synodo seu Pseudo-Synodo Copronymiana,

XVIII. Expositio fidei Orthodoxæ,
De DEO uno ac trino,

XIX. De Christo,

XX. De

- XX. De CHristo seu de incarnati Verbi mysterio fufius.
- XXI. De duabus in CHristo naturis, ac de unione hypoftatica.
- XXII. Duas efle in CHristo voluntates, & operationes duas diverfas.
- XXIII. De adoratione duplici: De imaginum cultu: De objecto Idololatriæ crimine.
- XXIV. Quinam fint Idololatræ. Iconomachos DEI hoftes efle. Dicta Prophetarum contra DEI hoftes prolata.
- XXV. Epifcoporum ac Sacerdotum impietas per proſopopœiam amplificata. De ſecunda Nicæna Synodo.
- XXVI. Argumentum contra Iconomachos petitum ex iis verbis quæ in Liturgia recitabantur, *δοξασις ἡμᾶς τῆς πλάνης τῆς εἰδώλων*, &c. Id eſt, *cum nos ab errore idololorum revocaſſet*, &c.
- XXVII. In illa Iconomachorum verba, *Niſi nos Conſtantiinus* (Copro-
nynus ſcilicet) *ab Idololorum infano cultu liberaſſet*, CHriſtus nullo mo-
do ſalutem nobis afferre potuiſſet. Iconomachos in ipſa ſacrorum
mysteriorum celebratione pugnantia & dicere & facere. De
religionis Chriſtianæ progreſſu ab ipſa uſque origine.
- XXVIII. Si CHriſtus Eccleſiam ſuam ab Idololorum cultu liberare non
valuit, quæ ſequantur inde abſurda?
- XXIX. Argumentatio in Sacerdotes Iconomachos, dicentes ſe Ido-
lolas fuiſſe.
- XXX. Duo efle Idololatrarum genera: item diverſum efle Idolo-
rum & imaginum cultum.
- XXXI. Multos coli ab Idololatræ deos, habitu ac figurâ varios;
unum à Chriſtianis: Sacrificiorum diverſitas.
- XXXII. Alia argumentatio Ironica contra Iconomachos, dicentes
ſerviſſe ſe Idolis.
- XXXIII. Duplex criminatio ab Iconomachis excogitata; prima in
ipſam CHriſti imaginem; altera in Chriſtianos: Judæis ac Græ-
cis pejores efle Iconomachos.
- Pars Altera huius Apologetici, in qua probatur ex ſacris Scripturis omnes gentes
ab Idololorum cultu virtute CHriſti liberatas efle, & Eccleſiam univerſam er-
rare non poſſe.*
- XXXIV. An ea quæ Iconomachi docent congruant cum ſacris Scri-
pturis, dictisqve Prophetis? Sequuntur Prophetarum dicta,
ordine Chronologico.

Mmm 3

XXXV.

- XXXV. Davidis verba , & ad ea observationes sancti CP. Patriarchæ
- XXXVI. Verba Michæ , Oseæ , & Habacuc, cum explicatione, & observationibus.
- XXXVII. Verba Sophoniæ & Zachariæ cum explicatione, & observationibus.
- XXXVIII. Christianos ab Idolorum cultu longissime abesse : quæ fuerit Martyrum, quæ Ascetarum & Anachoretarum fides
- XXXIX. De Diis gentium ac fabulosa Theologia. Superstitiosum Idolorum cultum abolitum esse , ex quo CHRISTUS in mundum venit.
- XL. Coli ab Orthodoxis CHRISTUM : coli item ejus imaginem : scilicet Corpus CHRISTI pingi potuisse , circumscriptumque & passibile fuisse.
- XLI. Verba Malachiæ & Isaïæ, cum explicationibus, & observationibus.
- XLII. Observationes ad verba Isaïæ.
- XLIII. Isaïæ verba , cum explicatione & observationibus.
- XLIV. Alia Isaïæ verba, cum observationibus & explicatione.
- XLV. Verborum Isaïæ explicatio. Alia ejusdem Prophetæ verba. Apostolorum Pauli , Joannis , & Petri dicta cum Prophetis congruentia.
- XLVI. Isaïæ verba cum explicatione & observationibus.
- XLVII. Isaïæ & Pauli Apostoli verba de purificata ac sanctificata à CHRISTO Ecclesia, & ejus cum CHRISTO unione.
- XLVIII. Excursio in Iconomachos. Verba Prophetica, Isaïæ scilicet.
- XLIX. Falsum est quod Iconomachi dicebant, aversum esse , ac alienatum a DEO populum ejus. *Refutatio per dilemma.*
- L. Id agere Iconomachos , ut CHRISTUM suæ & dignitate & virtute spolient. Iconomachorum verba cum Evangelicis collata.
- LI. Eisdem & Patri injuriam facere & Spiritui sancto. Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LII. Alia Jeremiæ verba cum explicatione & observationibus.
- LIII. Quam dulcia sint DEI eloquia ac promissa.
- LIV. Ezechielis verba.
- LV. Explicatio Prophetiæ præcedentis , & ad eam observata. Alia ejusdem Prophetæ verba cum explicatione & observationibus.
- LVI.

LVI. Alia Ezechielis verba cum explicat. & observat.

LVII. Alia Ezechielis verba cum explicationibus & observationibus.

Numeri sequentes à Cl. Boivinio restituti sunt. Nam codex Colbertinus, ex quo distinctio capitum sumpta est, mutilus est hoc loco.

LVIII. De Daniele Propheta : ejus verba, cum explicatione & observationibus.

LIX. Epilogus, seu conclusio Prophetarum testimoniorum supra allatorum. Excursio in Iconomachos.

LX. Ut ab Iconomachis templa ipsa profanata sint, ac deformata : item sacra vestimenta ac vasa.

LXI. Ne ipsis quidem libris Evangelicis eos pepercisse : quid distent picturæ à scripturis, sive historiæ pictæ ab iis quæ scriptæ sunt. De præstantia & utilitate picturæ.

LXII. Iconomachos Evangelii contemptores esse, ac violatores.

LXIII. Eos & Christo & Sanctis bellum indixisse. *Proseropæia.* Judæis peiores esse Iconomachos.

LXIV. Iconomachi imaginem Christi oderunt, ut panthera hominis effigiem. Querimonia seu lamentatio ob profanationem templorum.

Apologetici tertia pars.

LXV. Quas rationes habuisse se dicant Iconomachi destruendarum imaginum : Eæ rationes refelluntur.

LXVI. Utilitas imaginum. De lege Mosaica. De Gratia, quæ Christo auctore Legi successit.

LXVII. Lex & Gratia inter se collatæ. Non posse simul stare Idololatriam & Gratiam.

LXVIII. Quantum Gratia & Veritas Legi & figuris præsent. De Sacerdotio Christi. De Sacrificiis ab eo institutis. De tabernaculo ac caerimoniis.

LXIX. Tabernaculum vetus cum novo collatum. De mediatore seu ministro. De Pontifice, de candelabro, de mensa. De pane, de Sacrificio, de Arca ac propitiatorio.

Proæmium fusioris disputationis de Cherubinis.

LXX. De Cherubinis aureis ipsius Dei jussu fabricatis, & arcae impositis : veneranda fuisse simulacra illa, multis de causis.

LXXI. Pretiosa esse ac veneranda ea quæ ad DEum peculiari aliqua
rati-

ratione referuntur, & ad ejus gloriam pertinent. Imagines Cherubinatorum tum imaginibus Christi collatae: Imaginum usum antiquissimum esse, & ipsi Ecclesiae coævum. Quantum praestent sacra novae Legis, veteris Testamenti sacris.

LXXII. De Templo Salomonico. De Templo post transmigratorem Babylonicam ædificato. Quanta utriusque gloria fuerit.

LXXIII. Illam Templi ac veterum sacrorum gloriam evanuisse, ex quo Veritas umbræ successit. Christianorum Tempia cum Judæorum Templis collata.

LXXIV. Quantum nova sacra veteribus praestent. Judæis templi instaurationem negligentibus indignatum esse Deum; quanto magis Iconomachis templa evertentibus?

LXXV. Si Christus carne assumpta homines nihil jovit, necesse esse ut vel nesciverit, vel noluerit, vel non potuerit.

LXXVI. Absurdum esse primum.

LXXVII. Item secundum, ac tertium.

LXXVIII. Christum & scivisse, & voluisse, & potuisse salvos nos facere.

LXXIX. De fide & incredulitate. Fidem Christianorum esse irreprehensibilem.

LXXX. Quanam verè impura & immunda sint. Non esse repudiandas imagines ob incredulitatem ac dementiam Iconomachorum.

LXXXI. De Iconomachorum pertinacia ac duritie. Octingentos annos præterisse, ex quo imaginum cultus in Ecclesia vigeat.

LXXXII. Qui per omne illud tempus vixerunt, an Idololatrae fuerint? quam absurdum sit id dicere.

LXXXIII. Invectiva in Iconomachos. Operis totius epilogus.

Preliminaria Interpretis.

Appendix ad librum superiorem, sive selectæ sententiæ, ac fidei regulæ, ex sacris Scripturis & ex libris sanctorum Patrum excerptæ.

Præfixum est Proœmium, in quo de Iconomachorum temeritate, circa ea quæ sunt fidei; de fugiendis vanis quæstionibus; de fidei præstantia, &c.

Testimonia Scripturarum ac sanctorum Patrum, videlicet

Εκ τῆς ἱωάννου ἀγίου ἐναγγελίας.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Θισσαλονικεῖς.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς πρὸς τῶν ἀπειθοῦντων.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους Ἐπιστολῆς.

Ἡσαΐας προφήτου. Ἀμβρακίου Προφήτου. Ἐκ τῶν Σολομῶντος παροιμιῶν.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν ἱωάννου τῆς Χρυσοστόμου ἐκ τῆς εἰς τὸν Ἀναχτισμὸν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ῥωμαίους.

Τοῦ ἀγίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας τῆς εἰς τὸ αὐτὸ ῥητὴν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς β'. βιβλίου τῶν πρὸς Ἑρμείαν Διαλόγων.

Τοῦ ἀγίου ἱωάννου τῆς Χρυσοστόμου ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θισσαλονικεῖς α. Ἐπιστολῆς ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Εβραίους ἐρμηνείας, εἰς τὸ, πᾶς ὃς ἀνδρείως ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος, καὶ πρὸς ἐξῆς.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἐκ τῆς εἰς τὸν ριέ. ψαλμὸν ἐρμηνείας.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' Εὐνομίου, ἐν οἷς καὶ πρὸς ἡ ἀπιστία γίνεται, δεικνύει.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τῆς Θεολόγου ἐκ τῆς εἰς βάπτισμα λόγου.

Τοῦ ἐν ἀγίοις Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύκσης ἐκ τῶν εἰς τὸν τῆς ἀνθρώπου κατασκόπῃ. κεφ'. κγ'.

Τοῦ αὐτοῦ κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἐκ τῆς πρὸς τῶν θείων ὀνομάτων λόγου δ'. κεφ'. κδ'.

Τοῦ ἀγίου Ἀθανασίου ἐκ τῆς λόγου τῆς κατὰ τῶν Φρονοῦντων τὰ Σαμοσατίας, καὶ πρὸς πίστεως, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Dissertatio de Constantini Copronymi, qui à Nicephoro Mamonas est appellatus, vita, moribus, doctrina, ac scriptis.

ANtirrheticus liber, seu refutatio ineptiarum, quas irreligiosus Mamonas contra salutarem Dei Verbi incarnationem indocte & impie effutivit, Capitibus L.

I. Proœmium. Duplex crimen Orthodoxis objectum esse ab Iconomachis: primum quod Idolis servirent: alterum quod Christi
N n n n Cor.

Libri scti Pars Altera.

Corpus, tanquam circumscriptum, pingerent. De primo actum supra: de secundo, actum iri in hoc & sequentibus Antirrheticis.

- II. Invektiva in Iconomachos.
- III. Eos idem cum Manete sentire.
- IV. Item cum Ario.
- V. Renovari ab iis varias hæreses.
- VI. Generalia concilia nihili ab iisdem facta.
- VII. Argumenta eorum futilia esse, ac vix refutatione digna; confundi autem ab iis illas voces, ἀρετων, & ἀπειρετων.
- VIII. De libro Dogmatico, cujus author Mamonas, quo ordine, quâ methodo sit scriptus.
- IX. Proœmium illius libri, ut Mamonas simulata pietate benevolentiam capteret.
- X. Ad illa Mamonæ verba: *Sancta Dei & Catholica nostra Ecclesia*; eandem Ecclesiam ab illo & Catholicam vocari, & Idollicam seu Idolis addictam. De Mamonæ impietate & sævitia.
- XI. Ad illa Mamonæ verba; *Ita traditum confitetur*; traditionem Ecclesiasticam ab eo agnosci simul & repudiari.
- XII. Ad illa ejusdem verba; *Non mutata Divinitate in carnem*, &c. incipere inde Mamonam seipsum prodere; de Incarnatione Verbi malè sentientem.
- XIII. Ad illa ejusdem verba; *Esti omnis imago derivata à prototypo aliquo noscatur*: non cohærere hæc cum superioribus. De malignitate Mamonæ, virus suum evomere præfestinantis.
- XIV. Mamonas Orthodoxus se initio mentitus: deinde proditâ erroris sui turpitudine agnitus cum graculo Æsopico, furtivis plumis nudato, comparatur.
- XV. Ad illa Mamonæ verba; *Quamvis item ejusdem cum effigiato naturæ*, &c. Non magis hæc ad rem esse, quam superiora. Confundi à Mamona imaginem arte factam, cum imagine naturali.
- XVI. Si imago ejusdem sit essentiæ seu naturæ cum re effigiata, quot inde sequantur absurda?
- XVII. Ad illa Mamonæ verba: *Uti totum servetur*, &c. Non esse imaginem id, quod prototypo per omnia simile sit, ac nihilo ab eo differat.

- XVIII. Ne Logicæ quidem artis cognitionem ullam Mamonz esse.
Eum per ignorantiam, imaginis notionem penitus evertere.
- XIX. Ad illa Mamonz verba; *Quarimus à vobis quomodo fieri possit ut Dominus noster Iesus Christus, (qui ex duabus naturis, corporea & incorporea, per unionem inconfusam persona una est) depingatur, hoc est, effigietur. Solutio illius quæstionis.*
- XX. Mamonam naturas in Christo confundere, licet inconfusas dicat; Christum, cum Deus simul & homo sit, simul esse & *ἁπλοῦς & ἀσπαστος.*
- XXI. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam & alteram naturam, incorpoream, carni unitam habet, &c.* Ex eo quod naturæ in Christo unitæ sint, non sequi carnem esse incircumscriptam; inconfusam enim esse unionem.
- XXII. Si propter unionem hypostaticam duarum naturarum in Christo, caro incircumscripta est, sicut ipsa Divinitas: pariter propter unionem naturalem trium personarum in Deo, Pater & Spiritus sanctus erunt geniti, sicut Filius.
- XXIII. Ad illa Mamonz verba; *Quoniam post unionem illam inseparabilis res est, &c.* Eum qui solius carnis imaginem pingit, non affingere carni propriam Personam, nec quartam addere Trinitati.
- XXIV. Mamonz verba; *Id est personam characterizans, ac statuens Christum creaturam esse duntaxat, nec Divinam naturam ei inesse:* Refutatio verborum. Christum ipsum sudario divina vultus sui lineamenta impressisse. Iconomachos Judæorum æmulatores esse.
- XXV. De Mysterio Incarnationis doctrina Orthodoxa. Contra eos qui dicunt beatæ Virginis corpus incircumscriptum fuisse circa illud tempus quo Christus conceptus est Dilemma.
- XXVI. Aphthartodocetarum opinio, assumptam a Christo, carnem incorruptibilem dicentium. Si Christi corpus incircumscriptum fuit, an illud a beata Virgine habuerit, an beatæ Virginis communicaverit?
- XXVII. Qui Christum circumscriptum negat, is & hominem esse eum negat: qui hominis corpus pingit, is corpus ab anima non dividit. De Copronymi imaginibus sculptis, pictisque. Invektiva in eundem. Eum effigiem suam adorari voluisse.

XXVIII. Definitio archetypi. Definitio imaginis.

XXIX. Definitio Idoli.

XXX. Imago relationem habet ad archetypum, & ab eo differt essentia. Qvi imagini illudit, eum & archetypo illudere.

XXXI. Etymologia vocis *εἰκών*, quæ imaginem significat. Imaginem Christi aliud esse a Christo. Item differre hæc, simile esse & idem esse: Item aliud esse, & aliud esse.

XXXII. Ad illa verba Mamonæ; *Ab unito Divino Verbo separat*, &c. Qvi Christum effigiat, is naturas dividit, mente dumtaxat, non actu, sive re ipsa.

XXXIII. Ad illa Mamonæ verba; *Quod si non separatur, simul utique circumscribetur*. Verbum divinum cum natura sua sit incircumscriptum, non posse carne circumscripta simul circumscribi. De archetypo & imagine.

XXXIV. De Chrystolytis. Si Pictorum ars Divinitatem Christi a carne separat, ipsa morte potentior sit necesse est. Excursio in Copronymum.

XXXV. Verbum Divinum nec violata carne injuriam passum esse, nec effigiata, circumscriptionem.

XXXVI. Qvibus verbis Pictor Iconomachum alloqvuturus sit.

XXXVII. Verbum Divinum circumscripta carne non circumscribi, probatur per exempla, solaris radii; item orbis solaris descripti; item ferri candentis aqua tincti.

XXXVIII. Ad illa Mamonæ verba; *Impossibile enim est imaginem esse, qua non declaret formam sive characterem prototypæ personæ*, &c. Mamonas Christum personæ, formæ, & characteris expertem statuit. Duæ sunt in Christo formæ. Testimonia sanctorum Pauli & Petri. De Eusebio parva sentiente.

XXXIX. Ad illa Mamonæ verba; *Fieri enim non potest ut in eo, qui ex duabus naturis in una persona constat*, &c. Si duæ sunt in Christo naturæ, utraqve natura suas habet proprietates: si itaqve Divinitas incircumscripta sit, humanitas circumscripta.

XL. Mamonas, ut Apolinarius, videtur unam in Christo naturam agnoscere.

XLI. Ad illa Mamonæ verba: *Sed aut Divinitas simul circumscribitur in imagine, quatenus Christus ex duabus naturis persona una est*, aut, &c. Verbum Divinum non modo carne circumscripta, non circum-

scri-

scribitur; sed ne quidem cum in carne esset, circumscribebatur. Testimonia ex sacris Scripturis. In DEo substantia nihil differt ab operatione.

XLII. Si CHristus compositus, necesse est etiam ut sit circumscriptus. Verbum Divinum, carne circumscripta non circumscribitur: probatur per exempla sigilli aurei, & rotarum ignearum, quæ cum Cherubinis pinguntur.

XLIII. Ad illa Mamonæ verba; *Dicit autem is, qui fecit illam imaginem, eam CHristi imaginem esse, &c.* Qui imaginem facit, eamque CHristi esse dicit, is CHristi nomine diversa significari scit, accum duo sint significata, altero dumtaxat utitur.

XLIV. Cum ait Paulus, *nos autem predicamus CHristum crucifixum*, non dicit, neque opinatur crucifixum esse ipsum Verbum. Alia testimonia, ex quibus patet nomen CHristi de una sæpe natura accipi.

XLV. Ad illa Mamonæ verba; *Et quomodo Dei & hominis nomen, Divinam naturam significans & humanam*, &c. Quæ dicuntur de CHristo, ea non necesse est de utraque natura accipi. In Evangelio CHristus modo homo, modo DEus vel filius DEI vocatur.

XLVI. Non esse meris verbis immorandum. Sæpe enim fieri vocum enallagen seu permutationem; ut cum dicitur, *Si videritis filium hominis ascendentem illuc, ubi erat prius.*

XLVII. Per αἰνέσις & δόξαισις modum, fieri ut utraque in CHristo natura proprietates suas alteri communicet, ac ut Verbum adoptet ea quæ sunt carnis propria.

Testimonia sanctorum Petri, Pauli, Cyrilli, Amphiloerii, Gregorii Nysseni.

Item de CHristi imaginibus.

XLVIII. Si de CHristi Incarnatione recte sentirent Iconomachi, non confunderent in CHristo naturas, naturarumque proprietates & operationes.

XLIX. De Divinis operationibus; non differe eas ab essentia. De operatione CHristi, scilicet humana; eam esse finitam & circumscriptam. De duplici CHristi facultate, Divina & humana: duplicem item esse ejus voluntatem, nec tamen humanam Divinæ contrariam esse.

L. Duplex in CHristo cognitio: ut DEus, novit omnia etiam antequam homo natus esset: ut homo, quædam ignoravit. Testimonia ex Evangelio. Cætera quoque in CHristo duplicia sunt, propter duas naturas. Proinde nihil obstat quominus is in eadem persona circumscriptus sit & incircumscriptus.

Brevis Præfatio Interpretis in secundum Antirrheticum.

Antirrheticus II. Capitibus XX.

PROœmium.

I. Ad illa Mamonæ verba; *Constituimus autem & de alio capite interrogare vos, &c.*

Investiva in Mamonam. Eum & Ecclesiæ doctoribus & iis Principibus, qui ante illum iuste ac pie imperarunt, sapientiorem se facere.

II. Ad illa Mamonæ verba: *Unus ille ex duobus in unam personam redactus, &c.* Eo ipso quod unam ex naturis non circumscriptam statuit, alteram imprudens ac nolens circumscriptam fatetur.

III. Ad illa Mamonæ verba; *Per Divinitatem suam cum præsiviisset, &c.* Mamonam ita stupidum esse, ut non intelligat imaginem CHristi monumentum esse incarnationis. * Refutatio eorum quæ Mamonas docuit de corpore CHristi in sacramento Eucharistiæ. De Apologia qua utitur pro se Mamonas.

IV. Ad illa Mamonæ verba; *Quoniam si de uno hoc simulacro persuaserimus vobis rectè nos dicere, &c.* Quænam ea sint, quæ de sanctorum ac beatæ Virginis imaginibus dicturum se ille profitetur. Nolle eum beatam Virginem vocari Θεοτόκον, id est, DEI matrem, ejusque intercessionem ab eo repudiari.

V. De veneratione sanctorum. Excursio in Mamonæ impietatem.

VI. De profanatis ab eo templis, ac sacris reliquiis.

VII. a) De angelis, eos incircumscriptos esse, sed non per omnia; eosdem pingi ac effigiari fas piumque esse.

VIII.

* Insignis locus de Eucharistia, cujus mentionem facit Harduinus in tractatu de sacramento altaris. Patrem autem interpretatum est Joannes Baptista Ruusfel. Editus à Combessio in manipulo Orig. rerumque Constantinopolis. p. 221.

a) Fragmentum de Angelis & Cherubinis, editum à Combessio, & assutum dissertationi Nicephori cum Leone Arm. in Manip. Originum rerumque CP. pag. 178.

- III.** b) De Cherubinis, quos DEus ipse iussit effigiari.
- IX.** De Angelorum apparitionibus, aliisque ejusmodi visionibus; Angeli quamquam formæ ac figuræ expertes, non semel Patriarchis ac Prophetis visi sunt.
- X.** De Angelis qui mulieribus circa sepulchrum CHristi apparuerunt; eos quales visi sunt tales depictos esse. De honore Angelis debito. Per eos preces nostras DEO offerri.
- XI.** Ignorare Iconomachos quid sit pictura; quid circumscriptio, quid *γραπτός* quid *πειραγμένος*: hæc autem non confundenda.
- XII.** c) Quid sit *γραφή* seu pictura, quid *πειραγή*, seu circumscriptio.
- XIII.** CHristum tribus modis circumscribi: non eadem esse *γραπτός* & *πειραγμένος*.
- XIV.** Enumeratio variarum rerum quæ etsi circumscriptæ sunt, pingi tamen non possunt.
- XV.** Qui virtutes pingunt, ii non pingunt propriè, sed fingunt. Iconomachorum itupor, idem esse statuentium *γράφειν* ac *πειραγναι*, Aliter sentire ipsum illum, cuius autoritate utuntur, & quem verum esse Asterium contendunt.
- XVI.** Veri Asterii Testimonium. Nuspiam sancti Patres pro *γράφειν* dixere *πειραγναι*, nec *πειραγναι*, aut *πειραγναι*, aut *ζωγραφικὴ*, aut *ζωγραφός*, pro *γραφή* seu *γραφικὴ*, seu *ζωγραφία*.
- XVII.** CHristus corpus habuit circumscriptum quamdiu vixit: item cum ascendit in cœlos: cum cuiusmodi corpore rursus venturus est iudicatum vivos & mortuos.
- XVIII.** CHristus cum viveret, non aderat corpore in duobus simul locis: neque etiam nunc cum in cœlo sit, eum nobis corporaliter adesse. Si fuit *ἐνσώματος*, id est, incarnatus, fuit etiam in loco, & circumscriptus.
- XIX.** Qui CHristum negant circumscriptum fuisse, ii Docetarum errore implicantur. Docetarum opinio de CHristo crucifixo. CHristus cum effigiatur, non circumscribitur, sed pingitur, id quæ non quatenus DEus, sed quatenus homo. Si incarnatus fuit, fuit etiam circumscriptus.

XX. Si

b) *Locus divissus ab eo quem Canisius edidit.*c) *Totum hoc caput Latine edidit Canisius Antiq. lect. tom. 4. pag. 277.*

XX. Si propter hypostasim, quæ in Christo una est, corpus Christi esset incircumscriptum, esset ob eandem rationem & invisibile, & incomprehensibile, idemque nec tangi posset, nec manducari. De corpore Christi in sacramento Eucharistiæ, verum illud corpus esse, non imaginem.

Præfatio Interpretis in tertium Antirrheticum.

Antirrheticus III. Capita continet LXXXIV.

Videtur hic Antirrheticus non eodem tempore editus quo reliqui; multa enim continet in superioribus jam exposita.

PROœmium. Stulte Iconomachos quærere, unde traditum sit colendas esse imagines.

I. Quemadmodum Iconomachi traditioni inhærentes Evangelicos libros, & crucem adorant; sic Orthodoxi traditionem secuti, imagines venerantur. In iis quæ ad DEum pertinent non argumentandum, sed credendum.

II. De fide & incredulitate. Orthodoxi fidem colunt.

III. Usus pingendi ipsi Evangelii prædicationi coævum esse: picturam esse genus quoddam scripturæ, erudiendis simplicibus idiotisque necessarium.

IV. Picturæ utilitas, per quam eorum quæ Christus sive fecit sive passus est, memoria renovatur. Evangelicæ scripturæ, cum historicis rerum Evangelicarum picturis collatæ.

V. Sermones ipsi nihil aliud sunt nisi rerum imagines; sermonibus lucem vimque addunt Picturæ. De veteribus libris in quibus adjunctæ erant sermonibus imagines. Historicæ picturæ idem valent ac historici sermones: major oculorum quam aurium fides. Evangelica historia imaginibus expressa nihil aliud est quam ipsum Evangelium.

VI * De statua ærea quam Christo posuit mulier sanguinis fluxu liberata. Quid de eare dicat Asterius, in illius mulieris encomio. Iconomachos non Christianis, sed Judæis anumerandos.

VII. De traditione non scripta. Christus suas leges non scripsit, sed animis insculptas esse voluit. Testimonium Lucæ Evangelistæ.

Mul-

* Editum à Combessio in *Aufl. nove Bibliotheca P. P. Græc. Tom. primo, pag. 272.*

- Multa in Ecclesiis observantur, quæ usu ac traditione, non Scriptura nituntur. Enumeratio variarum traditionum.
- VIII. De lege & consuetudine. Traditio, id est usus, ipsis grammaticis venerabilis est. De traditione varia testimonia, ex Evangelio, ex Epistolis Pauli, ex Chrysostomo, ex Basilio magno, ex Epiphania scripto *περὶ τῶν προσφορῶν ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων*.
- Idem valere legem & consuetudinem.
- IX. Contra eos qui dicunt: *Quanam lex jubet imaginem Christi adorare?*
- X. De varia adoratione.
- XI. De Cæsaris imagine.
- XII. De eo quod Imperatorum ipsæ imagines venerabiles sint.
- XIII. Ipsi Judæis dementiores esse impios Iconomachos, qui imperium Christi excusserint.
- XIV. Eosdem Persis amentiores esse, & Herode contumaciores.
- XV. Exemplum de adorantibus & conspuentibus imaginem Christi.
- XVI. Historia de sancta Maria Ægyptia.
- XVII. Historia de imagine Polemonis.
- XVIII. Verba sancti Basilii.
- XIX. Filius seu Verbum, imago Patris dicitur secundum hypostasim minime dissimilem.
- XX. Etiam imago sensibilis, similitudinem cum forma Christi retinet.
- XXI. Quid sit imago, & secundum quid *εἰκὼν* dicta sit? Divisio.
- XXII. Artificialem imaginem, ratione speciei & formæ, cognominem esse prototypo.
- XXIII. De imagine, verba sancti Gregorii Theologi.
- XXIV. Verba sancti Cyrilli.
- XXV. Verba sancti Dionysii.
- XXVI. Verba Clementis Alexandrini, ex tractatu de Pascha.
- XXVII. Etiam Samuelem Prophetam Christi imaginem fuisse.
- XXVIII. De Græcorum detestandis superstitionibus.
- XXIX. Ipsa simplicia & compositione carentia mystice effingi: proinde Christum cum sit persona composita, compositæ ac materialiter effingi posse.

O o o o

XXXI. Fi.

Libri 5ti Pars Altera.

• Editum Bibl. P. P. Græcolat. Tom. 1. p. 2. pag. 719.

- XXX. Sancti Patres & sacra Synodi, imaginibus ornari templa dictis factisque curaverunt.
- XXXI. Filium dici imaginem Patris cum hypostasim habeat natura nil discrepantem. Nos autem filios Dei dici adoptione & gratia, eam similitudinem habentes cum eo qui natura & potestate Filius est, quam habent imagines cum prototypis.
- XXXII. Se ipsos fraudant impii Iconomachi adoptione, qua per sacrum Baptisma contigit eos adoptari.
- XXXIII. Tollentes Christi passionem, crucem ipsam simul tollunt.
- XXXIV. Quomodo sanctificantis Christi figuram impii respuunt; sanctificatae autem crucis figuram colunt.
- XXXV. * Syllogismi decem; quanto pretiosior Christus propria cruce, tanto imaginem Christi pretiosorem esse imagine ipsius Crucis.
- XXXVI. Pretiosa ipsa ligna conculcari ab iis, confringique ex auro & argento efficta phylacteria.
- XXXVII. Contra eos qui vetant sacris vestibus intexti imagines.
- XXXVIII. Contra eos qui dicunt, Christum post resurrectionem non circumscribi.
- XXXIX. Contra eos qui dicunt, Si id quod mortale ac corruptibile erat mutatum est, quidni & illud quod erat circumscriptum?
- XL. Quid significet illud, Non facies similitudinem ullius rei, &c.
- XLI. Contra eos qui dicunt, Quanam lege juberetur similitudinem DEI fieri?
- XLII. De Abgaro & imagine Christi non manufacta.
- XLIII. De Persarum Rege, qui missi pictore, Christi in Urbe Bethlehemi nati & sanctae Virginis Matris imaginem videre voluit.
- XLIV. A Manichaeis & ab Arianis imagines aboleri.
- XLV. De iis qui avium & bestiarum imagines sacris vestibus intextas imaginibus Christi ac sanctorum aequiparant.
- XLVI. De iis qui demonstrationem petunt, qua confirmetur imagines adorandas esse. Exemplum solis: item maris ac fluvii.
- XLVII. Demonstratio qua ostenditur, Christianos speciem & appellationem Christi retinere, per derivationem, id est, a Christo, tamquam a fonte, derivatam.
- XLVIII. Exemplum: duo filii unius Patris.

XLIX. Quid

* Canisius Antiq. LeB. Tom. 4. pag. 259.

XLIX. Quid possint dicere adversarii de sanctissima Virgine DEI Matre, ac de sanctis? numquid etiam hi ex divinitate & humanitate constant?

L. Et olim in corporibus, & nunc in imaginibus cum Christo persecutionem pati ac decertare sanctos Martyres.

LI. Decertaminibus sanctorum Martyrum.

LII. Eos, & cum viverent, Martyres fuisse, & imaginibus Martyres etiamnum esse.

LIII. Iconomachi sanctorum intercessionem spernunt, & veneranda eorum templa evertunt.

LIV. Templa & imagines Sanctorum idem cum illis nomen & gratiam æque habere.

LV. Qui hæc faciunt, eos Marcionis ac Manetis impietate laborare.

LVI. Renuntiassse prorsus Christianæ fidei, & ab ea alienatos esse impios Iconomachos.

LVII. Imaginibus res veras indicari, itaque Iconomachos Christi ac Sanctorum memoriam abolere.

LVIII. Quid sit illud, *Faciamus hominem ad similitudinem nostram.*

LIX. Nostri Sacerdotes cœlestium ordinum & hierarchiarum similitudinem exprimunt.

LX. Quare Filius, idemque Verbum tamquam imago Patris honoratur, Filii autem imago propter Filium ludibrio habetur.

LXI. Christi ac Sanctorum insignia prorsus ab Iconomachis contempta esse.

LXII. Quinam sint & cuius disciplinæ impii Iconomachi?

LXIII. Quinam sint quorum Deus venter est.

LXIV. De illis, qui beatorum prædicant impium Mamonam Constantinum.

LXV. De calamitatibus & mortiferis cladibus, quæ illius tempore infinitæ acciderunt.

LXVI. Cœli astra, non ferentia injuriam Christo factam, decidisse è cœlo, sicut passionis tempore.

LXVII. De fame, de rebellionibus contra Mamonam, de gentium incursionibus ac prædationibus.

LXVIII. Piæ Imperatricis Irenes opera compressam esse Hæresim.

LXIX. Errones illos vagos, quærentes sibi religionem, invenisse Manichæorum superstitionem.

- LXX. * De illis, qui dicunt longævum ideo fuisse Mamonom, quod in DEum contumeliosus fuisset.
- LXXI. Mamonom, cum moreretur, gehennæ designatæ limina agnovisse.
- LXXII. De bellicis ejus expeditionibus.
- LXXIII. Impios & atheos Imperatores, longævus ac fortunatos vixisse.
- LXXIV. De Regibus Israel ac Juda.
- LXXV. De crudelitate Mamonom.
- LXXVI. Quomodo passionem CHRISTI & sanctorum certamina cavillabatur.
- LXXVII. Quomodo venerandum & Apostolicum habitum exuere cogebat Monachos, eosque ἀμνημονεύτους vocabat.
- LXXVIII. De fidelium Imperatorum præclare gestis, ac moderatione.
- LXXIX. Narratio de Imperatore Theodosio Magno, & de Monacho, qui baculo & sudario cervice sua detracto miraculum patravit.
- LXXX. Monachos à Mamona mulieribus copulatos esse.
- LXXXI. De piis Imperatoribus, quorum vita & prospera fuit, & longa.
- LXXXII. Ab ipsa usque CHRISTI ætate Ecclesiam instituta ac dogmata sua illæsa retinuisse, usque ad tempora Mamonom apostatæ.
- LXXXIII. Non esse Imperatorium sed Judaicum scelus hæresim Iconomachorum.
- LXXXIV. Ortam ex Judæis ac Saracenis hanc impietatem Leoni & Constantino irreligiosis Principibus adhæsisse.

Appendix ad libros superiores, seu LXXV. testimonia Sanctorum Patrum circa Questionem, utrum CHRISTUS circumscriptus fuerit, necne. Præfixum est Proæmium, Testimonia videlicet.

Χρήσις αἱ περιγραφὴν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον κηρύττουσαι
τὸν Χριστόν.

ΤΟΥ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Κυρίου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ κατὰ Δακρυτῶν πρὸς Εὐμείαν διαλόγου.

ΤΟΥ ἐν ἁγίοις Ἀθανασίου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, κατὰ τῶν κατὰ τὴν Σαμοσατίαν Φρονιμῶν, περὶ πίστεως, ὅτι ἔστι ὁ Χριστός.

ΤΟΥ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόσιον πρώτης ἐπιστολῆς.

ΤΟΥ

* Editum à Petavio cum Breviario Historico ejusdem Nicephori.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆ εἰς τὰ Φῶτα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Σχόλιον τῆ ἐν αἰγίοις Μαξίμου εἰς τὸ προκαείμενον ῥητόν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν Κουβικουλάριον δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης, ἐκ τῆ κατηχητικοῦ.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, εἰς τὴν ἡμέραν τῆς ὑπαπαντῆς.

Τοῦ αἰγίου Ἰπολύτου τῆ ἐπισκόπου Πόρτου καὶ μάετυς, ἐκ τῆ κατὰ Βήρων καὶ Ἡλικίων τῶν αἰρετικῶν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ αὐτοῦ λόγου.

Τοῦ μακαρίου Λεοντίου, ἐκ τῆ κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχῆς λόγου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Ἀκύρας, ἐκ τῆ εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ τὸν Συμεῶνα λόγου.

Τοῦ αἰγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Οὐῶριον τὸν Ρώμης δογματικῆς ἐπιστολῆς.

Ἀνασασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῶν ὄρων.

Εὐσταθίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἐκ τῆ περὶ ἐπιλογραφίας λόγου, ἐνθα περὶ τῆ νομοθετοῦ Μωσέως τὸν λόγον ποιῆται.

Κλήμεντος πρεσβυτέρου Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆ λόγου, τῆ κατὰ Ἰουδαϊζόντων.

Ἐκ τῶν Πολυχρονίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας εἰς τὸν προφήτην Δαυὶδ ὑπομνημάτων τόμου δευτέρου.

Χρήσις αἱ τέλειον ἄνθρωπον ὥσπερ καὶ τέλειον Θεὸν κηρύσσειν
τὸν Χριστόν.

ΕΚ τῆ ὁρου τῆς ἐν Χαλκηδόνι σιωδου.

Τοῦ ἐν αἰγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, ἐκ τῆ κατὰ Ἀπολλινάριον λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ αὐτοῦ λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ τῆς σωτηριάδου ἐπιφανείας τῆ Χριστοῦ λόγου.

Τοῦ αἰγίου Βασιλείου, ἐκ τῆς πρὸς τῆς Σαζοπόλεως ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ νηρείας λόγου.

Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆ εἰς τὸ βᾶπτισμα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ περὶ Υἱοῦ λόγου Ε'.

Τοῦ αἰγίου Διονυσίου, ἐκ τῶν περὶ Θεῶν ὀνομάτων.

Οοοο 3

Του

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆ Χρυσόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καισάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς, μετὰ τὴν β'. αὐτῆ ἐξορίαν.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου, ἐκ τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου, ἐκ τῆ Ἀκυρωτοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς βίβλου τῆ κατὰ Πριγένους λόγου.

Τοῦ ἁγίου Ιουλίου ἐπισκόπου Ρώμης.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πρόκλου ἐπισκόπου Καισαρινοῦπόλεως, εἰς τὸ, παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρὸς Ἀνανὸν ἐπίσκοπον λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πίστεως περὶ τῆς θείας οἰκονομίας.

Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλευκον, ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Ιουστίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ ιζ'. κεφαλῆς τῆ περὶ τῆς ἁγίας τριάδος σωτάγματος.

Τοῦ ἁγίου Κυριακοῦ ἐπισκόπου Πάφου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὰ Θεοφάνια λόγου, εἰς δὲ καὶ οὗτο τῶν ἐν Νικαίᾳ.

Τοῦ ἁγίου Γελασίου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καὶ ὁμολογητοῦ. εἰς δὲ οὗτο τῶν ρν', ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆ συμβόλου.

Τοῦ μεγάλου Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Αντιοχείας, εἰς τὴν ἀνάληψιν.

Λεοτίου ἐπισκόπου Ρώμης, ἐκ τῆ πρὸς Φλαβιανὸν τόμου.

Θεοδότου ἐπισκόπου Αντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Ηρακλείδην κατὰ Συνοουσιαστῶν.

Τοῦ ὁσίου Εφραίμ τῆ Σύρου, ἐκ τῆ εἰς τὸν μαργαρίτην.

Τοῦ ὁσίου Ισιδώρου τῆ Πηλουσιώτου, ἐκ τῆς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ διαλογικοῦ σωτάγματος, ὅτι εἰς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρώτου τόμου τῶν περὶ τῆς ἁγίας τριάδος.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς τὸν μακάριον Σούκενσον ἐπίσκοπον Διοκασαρείων ἐπιστολῆς, τῶν κατὰ τὴν Ἰσαυρίας ἐπαρχίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, κατὰ τί εἴρηται ἀνδρωπὸς ὁ τῆ Θεοῦ λόγος.

Τοῦ αὐτοῦ. πῶς δεῖ νοεῖν τὸ, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. καὶ τίνα τρόπον ἀποστέλλεται, Θεὸς ὢν ὁ λόγος. καὶ πῶς ἴδιον αὐτῷ τὸ σῶμα λέγεται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρώτου λόγου τῆ πρὸς Ερμείαν διαλόγου.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ἑβραίους.

Τῆ αὐτοῦ ἐκ τῆ προσφωνητικῆ πρὸς Ἀλεξανδρείας.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ κατὰ Συνοουσιαστῶν λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπιστολῆς β'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα προσφωνητικοῦ.
 Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἰωάννην ἐπίσκοπον Αντιοχείας.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ κατὰ Ματθαῖον ὑπομνήματῳ.

Χρήσεις αἱ περὶ τῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆ Χριστοῦ.

ΤΟΥ ἁγίου Γρηγορίου τῆ Θεολόγου, ἐκ τῆ περὶ ἡοῦ λόγου β'.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆ εἰς τὸ βάπτισμα λόγου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Σούκηνσον πρώτης ἐπιστολῆς.
 Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆ Νύσσης, ἐκ τῆ δευτέρας λόγου κατὰ Εὐνομίου.
 Ἀναστάσις Αντιοχείας, ἐκ τῶν πρὸς Σύργιον.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων.
 Τοῦ ἁγίου Ιουστίνου Φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆ περὶ τριάδος. κεφ. ιζ'.
 Θεοδοίου Ἀλικαρᾶς περὶ τῆ αὐτοῦ σκοποῦ.

Αἱ λοιπαὶ ὑποτεταγμέναι χρήσεις εἰσὶν, αἱ τῶ ἀγγελικῷ λόγῳ συνάδουσιν ὡς
 ἐψηλαφήθη ἡ θεία πλάσι καὶ τῶν ἡλῶν αἱ διατρέσεις, παρὰ τῶ
 ἁγίου Θωμᾶ τῆ Ἀποστόλου.

ΤΟΥ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆ εἰς τὴν νέαν κυριακὴν λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆ Χρυσοστόμου, κατὰ Ἀρειανῶν, καὶ εἰς Θωμᾶν τὸν Ἀπόστο-
 λον. κεφ. ις'.
 Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆ πρὸς Ερμεῖαν διαλόγου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν αὐτῶν τῆ ἡ. λόγου.
 Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τῆ Νύσσης, ἐκ τῆς τῆ ἀνθρώπου κατασκευῆς. κεφ. κς'.
 Πρέκλου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν γέννησιν τῆ Χριστοῦ.
 Τοῦ ἁγίου Εφραίμ ἐκ τῆ περὶ ἀγάπης λόγου.
 Ἐστὶ τῆ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν σχολίων περὶ τῆ ἀνδρακῶ.

**Antirrheticus, seu confutatio eorum quæ Eusebius & Epiphanius
 contra Christi Salvatoris nostri Incarnationem inepte disse-
 ruunt.**

**Hujus Antirrhethici duæ sunt partes, prima contra Eusebium,
 Secunda contra Epiphaniem.**

De vita, moribus, doctrina, ac scriptis Eusebii, Disquisitio.

Antirr-

Antirrheticus contra impium Eusebium,
Capitibus LXXVI.

PROœmium.

- I. Mamonom librorum adulteratorum ac spuriorum testimonia observasse.
- II. Mamonom Apostolicorum, Evangelicorumque dictorum oppugnatorem fuisse, & Christianorum spe excidisse.
- III. Ab scelesto & impostore Hebræo hæreticam rabiem ad Leonem & Constantinum Isauros manavisse.
- IV. Mamonom sacrorum Templorum ac donariorum ornatum penitus delevisse.
- V. Item multis contumeliis affectos Monachos & culeis insutos in profundum mare demersos esse.
- VI. Mamonas falso sanctos Patres hæreseos suæ testes prodegit.
- VII. Magistros sibi proposuit Eusebium Arianum, & Epiphanidem Docetam hæreticum.
- VIII. Eusebius Filium creaturam & ministrum Patris vocat.
- IX. Refutatio epistolæ Eusebii ad Imperatricem Constantiam.
- X. Confundi ab eo substantiales Christi formas, & earum proprietates.
- XI. Unam formam veram agnoscens, alteram monstruosam ac falsam statuit.
- XII. Ariani dicunt formam in Christo humanam non esse propriam naturam, sed figuram simplicem, absque hypostasi.
- XIII. Quid sit forma, & quare dicatur forma, & quot modis dicatur?
- XIV. Quomodo expressa formæ imago, secundum humanas proprietates effingatur.
- XV. Eadem sensisse Eusebium, quæ impii hæretici Valentinus, Marcion, Manes, & Arius.
- XVI. Quid sit, in similitudinem carnis peccati Christum natum esse.
- XVII. Eusebius Imperatrici innuit, non potuisse Christum liberare nos ab Idolis.
- XVIII. Eusebius commixtionem & alterationem formarum statuit.
- XIX. Ariani substantiam & hypostasim idem esse statuunt.

XX. Chri-

- XX. CHristum in transfiguratione deificatum esse dicit Eusebius.
- XXI Eadem sentire Eusebium, quæ Manes, Marcio, Marcianus, & Massaliani.
- XXII. Mutatam & confusam esse humanam CHristi naturam cum Divina substantia opinatur Eusebius.
- XXIII. Argumentum ex eo petitum, quod Imperatores & Martyres jampridem per imaginem formæ cogniti sint.
- XXIV. CHristum per speciem nostræ similem exprimi.
- XXV. De Baptismate, & quomodo verus noster homo crucifixus sit.
- XXVI. Transformatum CHristi corpus, jam & immortale evasisse dicit Eusebius.
- XXVII. Argumenta de mutatione & conversione.
- XXVIII Quid sit in CHristo substantia, & *inimicitia*.
- XXIX. Non circumscripta humana forma, necesse esse passiones Divinitati tribuere.
- XXX. De Arianorum opinione.
- XXXI. De Docetarum errore.
- XXXII. DEum Verbum ex sancta Virgine cum assumpto corpore humano prodiisse.
- XXXIII. Contrariæ Sectæ hæreticos opinari deificatum esse in Jordane CHristum, ac Filium vocatum fuisse.
- XXXIV CHristum post resurrectionem visum esse hominibus non immutatum. (sen editis.
- XXXV. Naturalia & essentialia non mutari. De prodigiis per Moy-
- XXXVI. De Divina Incarnatione.
- XXXVII Quid sit naturæ novatio in divina Incarnatione.
- XXXVIII. Ad primigeniam pulchritudinem rediisse humanam naturam.
- XXXIX. Negari prorsus ab Eusebio CHristi Incarnationem.
- XL. Aliam in DEO rationem spectari, aliam in Incarnatione.
- XLI. Etiam nostra corpora post resurrectionem non immutari.
- XLII. Contra opinionem Manetis.
- XLIII. Quomodo formam Eusebius substantiam vocet intellectualem qualis est Angelorum.
- XLIV. Eusebius & Ariani inanimatam CHristi carnem dicunt, eamque utpote intellectualem non effigiari.
- XLV. An Sacerdos Eusebius nominandus sit CHristi hostis?

- XLVI. Contra eos qui Divina Christi Myſteria in Sacramento Eucharistiæ imaginem eſſe corporis dicunt.
- XLVII. Contra eos qui veros Chriſtianos Idololatrias vocant. (atur.
- XLVIII. Quid ſit Idolum, & quatenus Idolum dicatur, & quot modis di-
- XLIX. Contra eos qui mutationem & alterationem factam in Chriſto ſtatuunt.
- L. Exemplum Solis, de unionem inconfuſa duarum Chriſti naturarum.
- LI. Quid ſit, *Non facias ſimilitudinem eorum quacumque in cælo ſuprà, &c.*
- LII. Nos Chriſtianos vivificæ Trinitati, ac DEO cœli ſervire.
- LIII. DEum juſſiſſe etiam incorporeorum Cherubinorum imagines fieri. (conſecraſſe.
- LIV. JEſum, Nave filium lapides ex Jordane eductos factis columnis
- LV. Iſaias columnam, id eſt, ſtatuum futuram Domino in Templo ejus prædicat.
- LVI. Jacobus Patriarcha columnam in modum ſtatue erexit.
- LVII. Ab ipsis Apoſtoliſ transmiſſum eſſe uſum effigendæ Chriſti Imaginis. (licetis.
- LVIII. Eusebium ipſum narrare hiftoriam de ſtatua Domini & mu-
- LIX. Quid ſit illud, *Si enim cognovimus, inquit, ſecundum carnem Chriſtum, at nunc non cognoviſimus.*
- LX. Teſtatur Eusebius Imaginem Manetiſ à Manichæis in conto ſive haſta circumlatam fuiſſe, ut Imperatorum Imagines in militariſ ſignis.
- LXI. Eusebii argumentatio ex illis verbis, *Beati mundo corde*, & ad eam reſponſio.
- LXII. De Divina natura: eam incomprehenſibilem eſſe.
- LXIII. De teſtimoniis quæ Mamonas proſe ex Gregorio Nyſſeno protulit, ubi is ait, *& Ario dico, & Aërio.*
- LXIV. Contra Apollinarium.
- LXV. Teſtimonia S. S. Patrum de inconfuſa unionem & individua hypotaſi.
- LXVI. Contra Eusebium, qui mutatum & alteratum Chriſtum ſtatuit.
- LXVII. Ambroſii Mediolanenſis verba de anacraſi, ſeu commixtione, quide ea ſit.
- LXVIII. De perfectis Chriſti naturis.
- LXIX. Definitio dogmatica formæ & perſonæ.
- LXX. De ſtatua, & herba adnata.
- LXXI.

LXXI. De Apostolis & Jacobo DEi fratre, cujus imagines Hierosolymis, primis statim temporibus ab ejus Discipulis celebratae sunt.

LXXII. De Asterio.

LXXIII. De statua Christi quam furatus est Maximinus, Julianus autem Apostata abolevit.

LXLIV. De Jacobo Patriarcha.

LXXV. Sancti Gregorii Armeniae verba.

LXXVI. Sectatores Eusebii dicunt eum praenituisse & ad orthodoxam fidem conversum esse, quod est falsum.

Index χρήσεων quae contra Eusebium & Mamonam proferuntur, videlicet

ΤΟΥ ἁγίου Ἰωάννου τῆ Χρυσόμου, ἐκ τῆς πρὸς Καيسάριον μοναχὸν ἐπιστολῆς μετὰ τὴν δευτέραν αὐτῆ ἐξορίαν.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὴν τέλει.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀλεξανδρεῖς προσφωνητικῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Εβραίους τῆς Ἀποστόλου ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς αὐτῆς ὑπομνήματ^{ος}.

Τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς κατὰ Ἀπολινάριον δευτέρου λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ ἐνανθρωπήσεως λόγου.

Ἐκ τῆς αὐτῆς λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Επὶκτητον ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ Ἀρειανῶν τρίτου ἢ τετάρτου λόγου.

Τοῦ μεγάλου Γρηγορίου τῆ Θεολόγου, ἐκ τῆς πρὸς Κληδόνιον πρώτης ἐπιστολῆς.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς περὶ Τιῶδ λόγου δευτέρου.

Τοῦ Χρυσόμου, ἐκ τῆς εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆ Σωτῆρ^{ος} λόγου.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς. λόγ. ιδ'.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῆς.

Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου. ἐκ τῶν εἰς τὴν ἔξοδον ὑπομνημάτων.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς διαλογικῆς συντάγματ^{ος}, ὅτι ἦς ὁ Χριστός.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν ἐπιλύσεων τῶν προσεγεχθαισῶν πύσεων τῶ αὐτῷ μακαρίῳ Κυρίλλῳ παρὰ Τιθερίῃ διακόνῃ καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐν κεφαλαίοις ιβ'. κεφάλαιον ἕκτον πρὸς τὴν λέγοντας, ὅτι τὸ ἀναληφθὲν σῶμα τῆς ἁγίας τριάδος συσκέ-
κράται.

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν διαλογικῶν, λογ. α'.

Rppp 2

Τοῦ

Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Σούκενσον ἐπισκοπὸν Διοκασαρείας. ἐπισ. α.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τρίτου τόμου τῶν κατὰ Νεστορίου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῶν σχολίων.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Βαλεριανὸν ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατὰ τῶν Συνοουσιαστῶν λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Γρηγορίου τῆς Νύσσης, ἐκ τῶν κατὰ Απολινάριου.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς κατ' Εὐνομίου τρίτου λόγου.
 Ἀμφιλοχίου τῆς Ἰκονίου, ἐκ τῆς πρὸς Ἀρειανῆς λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Μεθοδίου ἐπισκόπου Μύρων, ἐκ τῆς εἰς τὴν ὑπαπαντὴν λόγου.
 Ἐκ τῆς ὁροῦ τῆς αἰγίας πέμπτης συνόδου.
 Ἐκ τῆς ὁροῦ τῆς ἑκτῆς συνόδου.
 Τοῦ αἰγίου Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, ἐκ τῶν πρὸς Γρατιανὸν τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς συμβόλου.
 Τοῦ αἰγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς περὶ ἀγάπης λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Σωφρονίου ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐκ τῆς πρὸς Ονώριον τὸν πάπαν Ῥώμης
 δογματικῆς ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αἰγίου Διονυσίου, ἐκ τῆς περὶ τῶν Θεῶν ὀνομάτων.
 Τοῦ αἰγίου Ἀθανασίου, ἐκ τῆς περὶ τῆς σωτηριῶδους ἐπιφανείας τῆς Χριστοῦ.
 Τοῦ Θεολόγου, ἐκ τῆς περὶ βαπτίσματος λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Επιφανίου ἐπισκόπου Κύπρου ἐκ τῆς λεγομένης βίβλου αἰκυρωτοῦ.
 Τοῦ ἱεροῦ Ἀμφιλοχίου, ἐκ τῆς πρὸς Σέλεσκον ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αἰγίου Εφραίμ, ἐκ τῆς εἰς τὴν μαργαρίτην λόγου.
 Τοῦ αἰγίου Κυρίλλου, ἐκ τῶν πρὸς Θεοδοσίον τὸν βασιλέα.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς τὸν αὐτόν.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς ὑπομνήματος τῆς πρὸς Εβραίους ἐπιστολῆς.
 Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς Θεσαυροῦ, βίβλ. β'. κεφ. κδ'.
 Θεοδοίου ἐπισκόπου, ἐκ τῆς εἰς τὴν Θεοτόκον, καὶ εἰς τὸν Συμεῶνα λόγου.
 Τοῦ ἀποστόλου πρὸς Κολοσσαεῖς.
 Τοῦ αἰγίου Διονυσίου περὶ ἡνωμένης διακεκριμένης Θεολογίας κεφ. 6.
 Τοῦ αὐτοῦ, περὶ τῆς τέλης αὐτοῦ κεφαλαίου.
 Τοῦ αὐτοῦ περὶ Θεῶν ὀνομάτων κεφ. α'.

*De Pseudonymi Epiphanii doctrina, Dissertatio
 contra Epiphanidem, Capita XXX.*

- I. Fuisse Epiphanidem Docetarum hæresi & Manichæorum impie-
tati addictum.
- II. Magnum Epiphanium Cypri Episcopum de omnibus hæresibus,
scripto contra eas Libro, triumphasse.
- III. Sanctum Sidæ Metropolitam testari supposititiam esse eam Epi-
stolam, quæ Epiphanio tribuitur.

IV.

- IV. Contra Epiphanidæ testamentum.
 V. Definitio seu Expositio dogmatis Epiphanidæ.
 VI. Contra eos qui dicunt non faciendam esse imaginem Christi, nec sanctæ DEI Matris.
 VII. In illud, *Cum manifestatus fuerit: similes ei futuri sumus.*
 VIII. Sancti Epiphanii verba contra Collyritas, & de mulieribus quæ erant in Arabia.
 IX. Quomodo effingantur Angeli, testimonia Prophetarum.
 X. De Acataleptetarum & Aperigraptetarum opinione.
 XI. Contra eos qui dicunt; *Ubinam iussit Dominus fieri imaginem & adorari?* (Romanos.
 XII. De Abgaro, & imagine non manufacta, apud Edessenos, &
 XIII. Contra eos qui dicunt; *Institutum illud esse à maligno spiritu.*
 XIV. Contra eos qui dicunt, Idololatriam in mundum rursus à diabolo esse invec̃tam.
 XV. Ex sua genealogia Epiphanides mendax arguitur.
 XVI. Epiphanidem eadem cum Valente sensisse.
 XVII. Contra eos qui dicunt homines à diabolo rursus ad idololatriam esse pertractos.
 XVIII. Contra eos qui dicunt; *Quisnam verterum Christi Imaginem depinxit?* (Christum.
 XIX. Contra eos qui dicunt senes pingi Apostolos, comatum autem
 XX. Contra eosdem dicentes, si comam habuit Christus, quare Judæi ad illum prodendum triginta denariis Judam attraxerunt?
 XXI. Epiphanidum Marcionis, Manetisque sectatorem fuisse.
 XXII. De velis, quæ præcepit dari ad sepulturam pauperum.
 XXIII. Contra eos qui dicunt oportere jejunare in Sabbato, & sanctam DEI Matrem gladio interfectam esse impie affirmant.
 XXIV. Sanctus Epiphanius omnes hæreses proscripsit.
 XXV. De Epistola Nili.
 XXVI. De imagine sanctæ Protomartyris Theclæ.
 XXVII. De Leontio Hæretico.
 XXVIII. De Leontio Cyprio, Orthodoxo.
 XXIX. Multis argumentis probari Pseudonymum Epiphanium diversum esse à Magno Epiphanio. (Ilorum.
 XXX. Opinio Arianorum, Manetis, Apollinarii, Dioscori, & Acepha-

*Index χρήσεων αἱρετικῶν quæ Antirrhetico contra Eriphanidem
subjunctæ sunt.*

ΕΥδοξίου Κωνσταντινουπέλεως Αρειανῶ, ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως λόγου.
Λευκίου ἐπισκόπου Αλεξανδρείας Αρειανῶ, ἐκ τῆς εἰς τὸ πάσχα λόγου.
Μαίνου ἐκ τῆς πρὸς Σκυθιανὸν ἐπιστολῆς, ἐν ἑτέροις δὲ, Βαλεντίνου τῆς διδασκαλίου
Μάινεντος, ἐπιγέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Κόνδαρον Σαρακηνὸν ἐπιστολῆς.
Τοῦ αὐτοῦ, ἐκ τῆς πρὸς Οὐδᾶν ἐπιστολῆς.
Απελιναρίας τῆς αἰνοῦντος καὶ ματαίωφροντος, πρὸς Πέτρον.
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον. ἐν ἑτέρῳ, πρὸς Ηράκλειον γέγραπται.
Τοῦ αὐτοῦ, πρὸς Διόδωρον.
Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς περὶ σαρκώσεως τριῆς.
Διασκόρου, ἐκ τῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης ἐπιστολῆς ἀπὸ Γαγγρῶν εἰς Αλεξάνδρειαν.
Ἐκ τῆς συγγραφῆς Τιμοθέου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Μαρκιανιστῶν ἦται κεφαλῶν
καθ' ὧν ἠγωνίσαστο Κύριλλος Αλεξανδρείας, Φλαβιανὸς καὶ Θεόδοτος Ἀντι-
χείας, Λιτόν Μελιτηνῆς, καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου οἱ τινες, &c.

TOMUS II.

Preliminaria Interpretis.

PRÆFATIO de iis quæ in hoc volumine continentur.
Dissertatio de Synodo Nicæna secunda, ac in eandem observa-
tiones variæ.

Recensio critica quamplurimum Operum variorum SS. Patrum, ex
quibus fragmenta contra Imagines protulerunt Iconomachi.

Præfatio ad Macarii Magnetis Opera.

De Macario Magnete testimonia recentiorum Scriptorum.

*De Macario Magnete Veterum testimonia, seu de verbis Macarii Magnetis, quæ
Iconomachi contra Imagines sacras impie usurpaverant, Antisicium Or-
thodoxorum Judicium.*

PROCÆMIUM. Non esse temere cuilibet doctrinæ credendum, sed
ei tantum quæ cum sacris Scripturis congruens sit.

De

De mala fide Iconomachorum qui testimonia trunca ac mutila , vix indicatis Authoribus , examinanda (*S. Nicephoro*) miserant.

De testimonio ex Apocriticis Macarii sumpto.

De manuscripto codice vetustissimo in quo continebantur Apocritica Macarii.

De Macario ipso cujus fuerit , & quo tempore vixerit.

Excerpta ex Apocriticis Macarii , sive ex ejus Dialogis cum Græco sive Ethnico.

Ostendit sanctus Nicephorus , quæcumque Macarius in iis libris de Imaginibus disputavit , non pertinere ad Imagines Christi vel Sanctorum , sed ad profanas gentilium Deorum Imagines.

Brevis Præfatio Interpretis.

Sancti NICEPHORI Antirrheticus liber. Contra eos qui divinam Imaginem Idolum nominare impie ausi sunt. Item quid sit ὑπαπόστασις καὶ οὐκ ὑπαπόστασις ? Et quomodo intelligendum illud , Non facies ullam imaginem , &c.

Item observanda esse ea quæ à Patribus tradita sunt : denique testimoniorum quæ ab Ecclesia hostibus impie usurpata sunt, confutatio.

PROOEMIUM. Propositum sibi esse veram doctrinam confirmare, adversariorum autem errores refellere. Servanda esse ea quæ à majoribus tradita & longo usu confirmata sunt.

Orthodoxos stabili fundamento niti ; hæreticos autem non ita. De Ecclesia.

Orthodoxorum & hæreticorum viæ quam diversæ sint. Iconomachorum mores. Incarnationis mysterium ab Iconomachis aboleri. Eorum sævitia.

Cap. I. De crimine Idololatriæ orthodoxis objecto.

Persecutio contra orthodoxos excitata quem exitum habuerit.

Cap. II. Iconomachos , postquam Idololatriæ arguere orthodoxos frustra conati sunt , aliâ viâ aggredi , & mota de *circumscripto* controversiâ, Incarnationis mysterium oppugnare, ac Valentini & aliorum errores amplecti.

Cap. III. Iconomachos objicere orthodoxis illa verba legis Mosaicæ ; *Non facies omnem similitudinem , &c.* Illius objectionis solutio.

Legem

Legem illam , *Non facies similitudinem &c.* datam esse Judæis post exitum ex Ægypto , ne Ægyptiorum Idololatriam imitarentur. Quæ in lege scripta sunt, ea ad Judæos pertinent , non ad Christianos. Lex imagines coli vetat , quadrupedum scilicet , ac cæterarum creaturarum , non autem Christi.

Iconomachi non statuunt ullum discrimen inter imaginem Christi & imaginem creaturæ , ac proinde nec inter Christum & creaturam.

Cap. IV. Quam procul absit ab orthodoxis Idololatriæ crimen. Non licuisse Judæis DEum effingere , quod cum non vidissent; Christianis autem licere , quia viderint.

Cap. V. Lege vetitum esse ne fierent simulacra τῶν εἰκονισμῶν, non autem τῶν ὑπερκοσμίων, De tabernaculo , Propitiatorio , & Cherubinis. Imagines Judaicæ , cum iis quas Christiani venerantur , collatæ. Ipsi Iconomachi crucem adorant , quæ nil aliud est quam imago passionis Christi.

Cap. VI. Iconomachos traditionis & longi usus nullam habere rationem. Imaginum cultum antiquissimum esse. Melius facturos fuisse Iconomachos , si scripta Christianorum ac SS Patrum legissent , à quibus eæ quæstiones jam examinatæ essent.

Cap. VII. Iconomachorum dicta adeo futilia esse , ut ne refelli quidem digna sint. Imaginum cultum , Christi & Apostolorum totiusque Ecclesiæ autoritate constitutum , traditione ac longo usu confirmatum , ipsi denique rationi consentaneum esse. De sancto sudario. De Iconomachorum incredulitate.

Cap. VIII. Imaginum cultum non ideo esse rejiciendum , quod lege non sit constitutus.

Cap. IX. De testimoniis quibus utuntur Iconomachi ad errores suos astruendos. Eos noctu pugnantibus similes esse.

Cap. X. Testimonium sancti Joannis Chrysostomi ab Iconomachis contra imagines productum , ex commentariis ejus in Evangelium Matthæi. Videtur autem eo loco S. Chrysostomus damnare picturam , & artem *πεικλιτικήν*.

Mens Chrysostomi declarata ex aliis ejusdem scriptis. Nicephori observationes.

Verba Prophetica cum S. Chrysostomi verbis congruentia.

Verba Basilii magni eodem pertinentia.

Ex

Ex libro Exodi, verba quibus commendantur variae artes, veluti textorum, sculptorum &c.

Artes illas de quibus actum supra, non esse per se malas, sed abusu tantum, neque id ignoravisse sanctum Chrysostomum.

Quatenus ex artes utiles sint? quatenus inutiles ac perniciosae?

Sanctum Chrysostomum non fuisse ab imaginum cultu aversum.

Sancti Chrysostomi tempore ornata fuisse picturis texturisque variis templa & ipsa altaria.

De aurificum arte; eam laudabilem esse, si templis non mulierculis ornandis serviat.

Testimonium sancti Nili ex ejus Epistola ad Olympiodorum de Picturis, quatenus ornandis templis utiles sunt, vel non utiles.

De pravis vanisque artibus.

Iconomachorum crudelitas, luxus, fastusque. Iconomachos Picturae infensos esse quatenus templis decorandis servit: non autem quatenus eorum luxui ac fastui blanditur, contra quam sanctis Patribus visum est.

Sanctum Chrysostomum suam de supradictis artibus, pictoriâ nempe & statuariâ, opinionem tum alibi clarius indicasse, tum in vigesima, seu ut alii numerant duodecima oratione *εις τὸν ἀνδριανταίον*. Item in decima & sexta decima. Verba sancti Chrysostomi.

Cap. XI. Testimonium Methodii Myrorum, vel Patarorum Lyciae Episcopi, ab Iconomachis contra imagines productum, ex oratione *πρὸς ἀναγκάσιον*.

Diversam esse rationem profanarum sacrarumque picturarum: utraque autem ab Iconomachis confundi.

Iconomachorum impietas in imagines. Non intelligi ab iis Methodii sententiam. Eum loqui de pictoribus qui ad voluptatem & ambitiosum ornatum pingunt.

Non ideo contemnendam pictorum artem, quod colores facile deleantur: nec corruptis imaginibus ipsa quoque archetypa corrumpi.

De varia significatione vocis *ἑδωλον*.

Quæ Methodius contra sophistas dixerit in oratione supra memorata, ea in Iconomachos aptissime cadere.

Qqqq

De

De aliis locis in quibus Methodius mentem suam apertius indicavit. Eadem ab iisdem scriptoribus & laudari & vituperari, prout exigit propositi argumenti ratio, ac pro variis circumstantiis.

Methodii verba ex eadem oratione ad statuariorum laudem pertinentia.

Iconomachi peiores quam Idololatræ. Nam hi suorum numinum profana simulacra coluerunt. Iconomachi autem sanctas ac venerandas imagines ludibrio habuerunt.

Methodii verba de pictura & coloribus. Ejusdem verba ad sculpturam pertinentia. Alia ejusdem verba de imaginibus.

Dissertatio, cujus duæ partes. Prima de pseudosynodo Copronymiana. Altera de Concilio generalibus, & ad quem spectet congregare Concilium: ac quodnam universale & æcumenicum dicatur.

Liber Antirrheticus, cujus duæ partes. Prima. Refutatio & everſio decreti illegitimi & pseudonymi, quod promulgatum est ab iis qui Catholicam & Apostolicam Ecclesiam deseruerunt, & alienæ sententiæ se accommodarunt ad evertendam Divini verbi Incarnationem.

Proœmium. * In religione nihil innovare tutissimum esse ac saluberrimum: quanta fuerit pax ac tranquillitas, quam florens Ecclesiæ status, quandiu nihil innovatum sit.

Post autem hæc verba, καὶ χρυσὴ καὶ λίθοις τοῖς Ἰνδικοῖς, λαμπρὸν ἀπαγράψουσιν. Ἐθὶ τιπὶ τῷ δογματῶν, ἢ τῷ ἀληθινῷ ἐκαλλωπίζοντο χρώματι, καὶ ὅσον . . . desideratur folium unum vel plura; resumitur vero ab his verbis: τρέπαμα γήσωτι, ἀλλά τὸ πᾶν καὶ τὸ θεοῦ φόβου ἀπηχύνθησαν, καὶ ἦσαν καὶ τῶν ἁγίων, καὶ φ. &c.

De Leonis Armeni morte.

Quibus artibus Leo Armenus pacem Ecclesiæ turbare cœperit.

De Synodo, quam idem contra imagines coëgit.

Eam Synodum non fuisse canonice habitam.

De autoritate Pontificis Romani neglecta: de exclusis communione iis qui Ecclesiæ præerant.

De

* Examinatur in hoc libro ὁρθὴ σive decisio pseudosynodi, à Leone Armeno convocata, quæ abrogabatur Nicænum Concilium secundum, confirmabatur autem Synodus Copronymiana.

De illius pseudoSynodi decisione , quam Nicephorus vocat *ἡ ἁγία σύνοδος*.

Ne refutatione quidem digna esse Iconomachorum scripta , utpote
futilia ac delira.

De Imperatoribus Leone Isauro & Constantino Copronymo hære-
seos authoribus.

Cap. I. Initium decisionis , seu decreti , quo confirmatur Copro-
nymiana Synodus.

Refutatio. Falsum esse, quod dicunt Iconomachi, convocatam esse
illam Synodum à Leone & Constantino Imperatoribus : convo-
catam enim esse à Copronymo post mortem Leonis.

Quanam à Leone Isauro gesta sint : ut Patriarcham deposuerit, &
aliud in ejus locum intruderit.

De Constantino Copronymo : ut pseudosynodum suam coegerit,
Invectiva in eam Synodum.

Cap. II. Verba Iconomachorum , sumpta ex supradicta decisione,
Concilii Copronymiani confirmatrice.

Refutatio eorum verborum, quatenus negant traditione niti Christi
pingendi usum.

De imagine Christi Edessena , cujus reliquiae cernebantur adhuc
Nicephori temporibus.

Non esse inutilem imaginum cultum. (fuisse.

Iconomachi fatentur se imagines coluisse , ac idolorum sacerdotes

De concilio Copronymiano: vere illud acephalum fuisse ; habitum
enim esse Constantinopolitana sede vacante, nec creatum esse no-
vum Patriarcham , nisi sub finem Concilii.

Imaginum cultum ab Iconomachis damnari ea mente , ut Incarnati-
onis memoria deleatur.

Imagines Christi ad hoc pingi, ut ejus memoria conservetur, ac reno-
vetur.

Alia argumenta quibus probatur non esse inutilem pingendarum
imaginum usum.

Cap. III. Verba Iconomachorum ex eadem decisione.

Refutatio. Negat Nicephorus Christianos imaginibus tamquam
idolis servivisse.

Non ideo malam esse rem aliquam, quia possit aliquis ea re abuti.

Cap. IV. Verba Iconomachorum, indidem sumpta.

Refutatio. Non congruere quæ Iconomachi statuunt cum sex Synodis Oecumenicis , præsertim cum sexta.

Non ideo negligendum esse imaginum cultum, quod illi præferendus sit is, qui in spiritu & veritate exhibetur.

Vera causa cur Iconomachi imaginibus bellum indixerint.

Invectiva in Iconomachos.

Pios Imperatores multos fuisse , nullum tamen contra imagines sævuisse.

Quæ imagines colunt, iidem DEum in spiritu & veritate colunt.

De vera adoratione.

CHRisti corpus nostro prorsus simile fuisse , idque vere ac re ipsa, non δοκῆσαι καὶ φαντασίᾳ ; itaque & circumscriptum fuisse , & pingi potuisse.

De cultu imaginis CHRISTI ; quis sit illius finis , & quantas utilitates habeat.

Post hæc autem verba : Ὅτι μέσου τῶτων ἐπὶ τὰ ὧν εἰσι σύμβολα, οὐ μνηστευγημένους ἀνάγειν. ἐπιθεῖν καὶ ἐρμηνεύει τὰ θαυσιλίστα ὑπάρχουσιν. . . desideratur folium unum ; forte plura : resumitur vero ab his verbis , αἰρούσας εἰδώλοις ὡς θεοῖς προσκεκυηκότων. ἡ γοῶν ἐπὶ κατὰ γὰρ τῶτων δοτὶ φλυαρίας &c.

Synodum Copronymianam Conciliorum sex Oecumenicorum æmulatricem falso dici.

De Synodo Nicæna , de Constantinopolitana utraque , de Ephesina , de Chalcedonenſi.

De sexta Synodo Oecumenica.

Veterum canonum , quos sancti Patres constituerunt Apostolicæ doctrinæ consentaneos , collatio cum canonibus Concilii Copronymiani.

Canon de sacris Symbolis salutaris Christi incarnationis.

Cap. V. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Iconomachos sancti Gregorii Nysseni testimonio abuti contra imagines.

Cap. VI. Verba Iconomachorum indidem sumpta & ad testimonium Gregorii Nysseni supra memoratum pertinentia.

Invectiva in Iconomachos.

Iconomachi testimoniis hæreticorum , veluti Eusebii Ariani, utuntur : negligunt autem sacras Scripturas.

Ne

Ne ipse quidem CHristus Cæsaris hominis Idololatæ & Ethnici imaginem contempsit.

Iconomachorum opinionem de imaginibus longè diversam esse à SS. Patrum doctrina.

Invectiva.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum ex decisione.

Refutatio. Falsissimum esse quod Iconomachi asserunt, Ecclesiam tranquillam fuisse, ex quo Copronymus Synodum suam habuerit.

De persecutione atrocissima, quæ Copronymianam Synodum consecuta est.

Quæ inde clades DEo irato consecuta sint.

Terræ motus, glacies, pestis, ætherei terrores.

Cap. VIII. Verba Iconomachorum.

Invectiva in illos quos Iconomachi viros vocant; laus mulieres Irenes Imperatricis, quam iidem despiciunt.

Quantum illa muliebris simplicitas salutaris omnibus fuerit.

Narratio historica eorum quæ Synodum Nicænam secundam antecesserunt, eique convocandæ occasionem dederunt.

De secessione Pauli Patriarchæ.

De Tarasio Patriarcha.

De Synodo Nicæna secunda.

Collatio hujus Synodi cum Copronymiana.

Cap. IX. & X. Verba Iconomachorum.

Qui illi Synodo interfuere Episcopi, ii horum magistri fuerunt, & hos, à quibus despiciuntur, unxerunt.

Invectiva in Episcopos Iconomachos.

Laus Episcoporum qui Nicæno secundo Concilio interfuerunt.

Laus Imperatricis Irenes.

*Post hæc verba ἀλλὰ τὸ προσφητῶν ἐπικαλεῖται, καὶ δὴ καὶ ἑτέρῳ παρα-
νίζων ἐπιθρηνεῖται. ἐγὼ ἐφύτευσα σὲ. desideratur folium unum vel aliud
forte, resumitur vero ab his verbis: ἐκείνων μεγαλοφύαο ἔχοντες,
ὥσπερ χύτρα εὐθραυστὴ τῇ σερρήτητι τῇ γενιᾶν οἷον λίθῃ προσκρο-
τούμενοι, τὸ σῶμα ἐφ' ἑαυτῆς, &c.*

Cap. XI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachi idem cum Manichæis & Arianis sentiunt.

De cultu imaginum.

Qqqq ;

Cap.

Cap. XII. Verba Iconomachorum.

Apologia pro imaginibus.

Cap. XIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Quidni imaginibus tribuatur is honor, quem Copronymus equis & equitibus exhibuerit? Quanta fuerit Copronymi insania circa equestres pompas. Copronymus equos ungventis delibutos publicè prosequutus est, præferentibus faces & sacra vasa clericis.

Cap. XIV. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Nec DEus circumscripto corpore circumscribitur, nec Divinitas à carne separatur.

Exempla. Solare corpus, & solis radius.

Cap. XV. Alia Iconomachorum verba.

Refutatio. De differentia γραφῆς καὶ εἰκονογραφῆς. Hæc eadem alibi fusius disputata sunt ab eodem Nicephoro in prioribus Antirheticis.

Quosnam authores Iconomachi sequantur. Valentini, Marcionis, Marciani, Manetis, Eusebii, & Epiphanidæ & opiniones.

Testimonia viginti, quibus vera de circumscripto doctrina constituitur.

Cap. XVI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Iconomachos Epiphanidæ Manichæo ac Docetarum erroribus obnoxio, assentiri.

Imaginem CHRISTI non esse pseudonymam, sed veram: omnem imaginem esse archetypo similem, & ad eum relationem habere. Etymologia vocis εἰκών.

Cap. XVII. Verba Iconomachorum Refutatio. Seiplos damnant Iconomachi, cum Synodum secundam Nicænam damnant.

Cap. XVIII. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Cultus non imaginibus ipsis, sed archetypis per imagines exhibetur.

Cap. XIX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. De Synodo Copronymiana.

Quoniam sint, quorum autoritate ac testimoniis utantur Iconomachi.

Testimonia Patrum corrumpunt ac trunca proferunt.

Sacras

Sacras scripturas, in quibus de Cherubinīs agitur, irrident ac nihili faciunt.

* Conciliorum sex Oecumenicorum præcipuæ decisiones.

Post hæc autem verba: τὰ τούτοις ἐπίμεινα, ὅταν αὐτοῖς ἀναπλάττει τὴν τετρατείαν, καὶ οἷσις ἐναντι - - - desunt folia duo, in quibus Iconomachorum decisiones conferebantur cum decisionibus supradictarum Synodorum: resutitur vero ab his verbis: - - - λαθρον ἢ δόξαν συζησαι βυλόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ τῷ θεοῦ ἔχ' ὑπετάγησαν καὶ τὸν, &c.

Exemplum Pantheræ, quæ hominis imaginem ipsam odit. Habes illud exemplum integrum in alio Antirrhethico.

De mysterio Eucharistiæ, an sit imago corporis Christi.

De Concilio Nicæno secundo. Quæ in eo Concilio constituta sunt, ea cum decisionibus Conciliorum cæterorum congruere.

Cap. XX. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Non consentire Iconomachos cum suis magistris Copronymo & aliis, imo nec ipsos secum.

Cap. XXI. Verba Iconomachorum.

Refutatio. Si imagines malæ sunt, cur Idola non vocantur?

Nihil in Ecclesia receptum esse, quod esset malum.

Iconomachos non esse Christianos, cum ab Ecclesia defecerint.

De testimoniis, quibus ii utuntur ad errores suos defendendos. Ut corrumpant Scripturas ac testimonia Patrum, variis technis ac dolis.

Admonitio Interpretis ad Lectorem

Pars altera Antirrhethici.

Refutatio testimoniorum quæ Iconomachi contra imagines protulerunt.

I. Testimonium sumptum ex Constitutionibus Apostolorum,

Refutatio, in qua testimonium Evagrii pro imaginibus.

** II. Testimonium Asterii Amasææ Episcopi contra imagines. Ex oratione de divite & Lazaro.

Re-

* Editæ à Combessio in *auth. Bibl. P. P. Gr. Tom. II. pag. 603.*

** *Tota oratio de divite & Lazaro editæ est à Combessio in auth. primo Biblioth. S. S. P. P. Gr. pag. 2.*

Refutatio, in qua testimonium ex eadem oratione pro imaginibus.

Item Encomium mulieris, quæ sanguinis fluxu liberata statuat
Christo crexit: eodem Asterio auctore.

Testimonium Antipatri Bostrensis de eadem muliere.

Testimonium Eusebii Cæsariensis de eadem re.

III. Testimonium Leontii contra imagines.

a) **Refutatio**, in qua veri Leontii, Neapolcos in Cypro Episcopi testi-
monium pro imaginibus, sumptum ex Apologetico Christiano-
rum contra Judæos.

IV. Testimonium Theodori Galatæ contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem pro imaginibus, ex oratione
in laudem Virginis, DEI matris.

Testimonia varia pro imaginibus, contra falsi Theodoti testimo-
nium.

b) **Testimonium** Asterii pro imaginibus, ex ejus Oratione in lau-
dem Euphemie, seu potius Ecphrasi tabellæ in qua depicta
erat Euphemia.

V. Alia falsi Theodoti verba contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium sancti Basilii pro imaginibus.

VI. Alia Pseudonymi Theodoti verba.

Refutatio, in qua testimonium Gregorii (Nazianzeni) de imagine
Polemonis Philosophi.

Testimonium Gregorii Nysseni pro imaginibus.

Item Basilii Magni.

Item Joannis Chrysostomi.

VII. Alia verba Pseudonymi Theodoti.

VIII. Testimonium Pseudonymi Basilii Seleucienensis contra imagines.

Refutatio, in qua testimonium veri Basilii Seleucienensis pro imagi-
nibus, ex Epistola ad Imperatorem Leonem.

IX. Testimonium Amphiloerii Iconiensis contra imagines ex Enco-
mio Basilii Magni.

Refutatio, in quâ ejusdem Amphiloerii verba, ex eodem Enco-
mio proferuntur.

Testimonium sancti Chrysostomi, ad illustrandam Amphiloerii sen-
tentiam.

X. Con-

a) Editum in Concilio Nicæno II. *Act.* IV. pag. 233.

b) Editum in Concilio Nicæno II. *Act.* IV. pag. 207.

X. Continuatio testimonii Amphiloichiani.

Nicephori observationes ad Amphiloichii testimonium.

De præstantia Picturæ.

XI. Testimonium Basilii Magni contra imagines, ex Oratione de hominis creatione.

Refutatio, in qua testimonium ejusdem Basilii Magni pro imaginibus, ex ejus Epistola ad Amphiloichium Iconii Pontificem.

XII. Testimonium Gregorii Nysseni contra imagines.

Refutatio, in qua testimonia Patrum Gregorii Nazianzeni, Gregorii Nysseni, Epiphani, sancti Joannis Chrysostomi pro imaginibus.

XIII. Testimonium Gregorii Nazianzeni, contra imagines ex ejus Poëmæ quodam.

Refutatio, vel potius explicatio illius testimonii.

XIV. Testimonium sancti Chrysostomi, ex encomio Romani Martyris contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XV. Ejusdem testimonium ex oratione in laudem Abraami, itidem contra imagines.

Explicatio illius testimonii.

XVI. Ejusdem aliud testimonium, ex Oratione in custodem carceris.

Explicatio illius testimonii.

XVII. Testimonium Epiphani contra imagines, ex ejus Testamento.

Refutatio illius testimonii.

XVIII. Ejusdem testimonium contra imagines ex oratione quæ inscribitur, contra eos qui imagines Idolico ritu facere student in similitudinem Christi, & Virginis DEI matris, item Martyrum, Angelorum ac Prophetarum.

Refutatio.

XIX. Ejusdem testimonium ex Epistola ad Theodosium, contra imagines.

Refutatio.

XX. Ejusdem testimonium, ex Epistola ad Joannem Æliæ Episcopum contra imagines.

Refutatio.

Argumenta duodecim quibus probatur non esse veri Epiphani ea testimonia quæ ab Iconomachis allata sunt.

R r r r

OPE-

*Opera S. Nicephori Patriarchæ CPOL
antehac edita.*

Pŕæfatio generalis, Interpretis.

Synodus Constantinopolitana sub Nicephoro, in qua Iosephum quem defunctus Tarasius, propter conciliatas incestas nuptias Constantini Imp. filii Irenes deposuerat, in Presbyterum recepit.

Concilium Constantinopolitanum habitum contra Antonium Silæi Metropolitam à S. Nicephoro Patriarcha CP. & Episcopis CCLXX.

Sancti Nicephori CP. Canones XXXVII. ex Ecclesiasticis constitutionibus ipsius & S. S. Patrum cum eo congregatorum collecti.

Ex canonibus Nicephori sanctissimi Patriarchæ CP. œcumenici, ex ipsius Ecclesiasticis Constitutionibus Canones XVII.

Sancti Patris nostri Nicephori Patriarchæ CP. & confessoris Epistola Canonica.

Epistola Nicephori qua prolixè confessionem fidei suæ anno DCCCII. Leoni Papæ declarat; cujus titulus: Leoni Papæ antiquæ Romæ fratri & comministro per omnia sanctissimo beatissimoque Nicephorus DEI misericordia Episcopus CP. in Domino salutem.

Chronologia tripartita secundum rationem Græcorum olim Latine versa ab Anastasio Bibliothecario; explicata à Joachimo Camerario. Eadem emendata & notis illustrata per Antonium Contium. Ac demum sub titulo brevis Chronographiæ ad varias editiones recensita, tabulisque Chronologicis & Adnotationibus ditata prodiit Parisiis anno MDCLII. cura & studio viri de re literaria optime meriti admodum R. P. Jacobi Goar Ordinis Prædicatorum.

Sancti Nicephori Patriarchæ CP. Breviarium Historicum, de rebus gestis ab obitu Mauricii ad Constantinum usque Copronymum, primum in lucem editum ac Latine versum opera & studio viri doctissimi ac eruditissimi adm. R. P. Dionysii Petavii è Societate Jesu, cum ejusdem Notis Chronologicis. Parisiis, MDCXVI. & ex Typographia Regia MDC. XLVIII.

Opera

Opera Dubia S. Nicephori Patriarchæ CPOL.

*Interpretamenta somniorum secundum ordinem alphabeti, versibus Jambicis.
Edita à Nicolao Rigaltio post Oneirocriticon Asvamplychi, eodem quo
Oneirocriticon Artemidori volumine, In quarto Lutetia, ex officina Clau-
dii Morelli. MDCLII.*

*Macarius Magnes, seu de Macario Magnete, authore vetustissimo, veterum ac re-
centiorum testimonia, Item fragmenta ex ejusdem libris excerpta, pleraque
nunc primum è manuscriptis codicibus depromta.*

Index eorum quæ hoc libello continentur.

- I. **P**Ræfatio Joannis Boivinii, de Macario Magnete & de ejus ope-
ribus.
- II. Testimonium Photii de Macario Magnetum Episcopo.
- III. De verbis Macarii Magnetis, quæ Iconomachi contra imagines
sacras protulerant, Antistitum Orthodoxorum disputatio, quæ
continentur multa ex ejusdem libris Apocriticis excerpta.
- IV. Testimonia recentiorum. Item Fragmenta Apocriticorum à
Turriano & aliis quibusdam Recentioribus edita.
- V. Fragmenta Commentarii ejusdem Macarii Magnetis in Gene-
sim, ex mss. codice Eminentissimi Cardinalis Ottoboni de-
sumpta.

HACTENUS CONSPETUS OPERUM S. NICEPHORI
CPol. à V. C. Anselmo Bandurio junctim edendorum.

Scriptores alii ad Historiam Byz. facientes inediti.

**Supplementum Historiæ Byzantinæ ex MSS. Bibliothecæ Vindobo-
nensis concinnandum una cum nova editione Codini promissit
Lambecius pluribus locis commentariorum suorum de illa Bibl.
ut T. 1. p. 132. T. 3. p. 56. 126. 172. 173. 174 &c.**

**Idem T. 1. p. 147. seq. Specimen exhibet hallucinationum & men-
darum occurrentium in Catalogo Bibliothecarum CPolitana-**

rum, quem *Antonius Verderius* * edidit, monetq; Possevinum quæ ad calcem Apparatus sacri ex Verderio excerptis, errores illos ne utiquam emendasse, ac simul pollicetur ex MS. Codice Bibl. Vindob. Historico XLIX. se Catalogum illum longe emendatius editurum esse Græce & Latine, intelligens ni fallor Codicem Historicum XCVIII. ordinis Nesseliani, † in quo post Anonymi Miscellaneas Antiquitates CPolitanas, MSti exstant Catalogi Græci Librorum *Constantini Varini*, *Antonii Cantacuzeni*, *Jacobi Marmorata*, *Joannis Suzi*, & *Manuelle Eugenici*.

De *Georgii Piside* & *Theodosii Diaconi* scriptis ineditis huc facientibus, dixi supra p. 228. De *Leone Diaconi* & *Mich. Pselli* p. 352. quemadmodum & de Chronicis ineditis *Joannis Siculi*, *Georgii Acropolitæ*, *Simeonis Logothetæ*, *Simeonis Sethi*, *Theodosii Melitini*, *Georgii Chumni*, & *Ephrami*, pag. 158. seq. *Michaëlis Attaliatæ* Chronicon MS. sive Historiam à Mich. Balbo usque ad Michaëlem Ducam Parapinacium, quod fuit in Bibl. Scoriacensi, memorat Labbeus in Protreptico pag. 46. Idem pag. 42. ex Possevinianis Catalogis MSS. meminit *Georgii Gemisti Plethonis Byzantii* * Epitomes Historiarum Sicularum, & Historiæ *Georgii Monachi Lecapeni*.

Scriptores Historiæ Byz. deperditi.

Ammonii Poëtæ Græci carmen Heroicum de Gaina Gotho tyranno per Arcadium oppresso, quod Theodosio juniore A. C. 438. recitans vehementer placuit, ut ex Socratis VI. 6. Hist. narrat Tripartita

* Ad calcem supplementi Bibl. Gesnerianæ subjunxit Verderius *Bibliothecam CPolitanam*, quæ antiquitates ejusdem Urbis & permulti libri MSS. in hac tunc exstantes recensentur. Lugd. 1585. fol.

† Vide Nesselii Catalogum MSS. Vindob. parte V. p. 151.

** Hujus *Georgii Gemisti* Orationes duæ, quarum altera de rebus Peloponnesiacis constituendis ad Manuelem Palæologum Imp. altera svaloria ad Theodorum Despotam, de eodem argumento, editæ Græce & Latine cum versione Gvil. Canteri. Antwerp. 1575. fol. ad calcem Eclogarum Stobæi, plane diversæ sunt à duobus libris ejusdem *Gemisti* de rebus Peloponnesiacis gestis olim post pugnam Mantineam. Hi Græce viderunt lucem una cum Xenophonte Venet. 1503. fol. apud Aldum, & ad calcem Herodoti Basil. 1557. fol. Latine vertit præter M. Antonium Antimachum Basil. 1540. 4. Zacharias Orthus, Professor Gryphiswaldensis, Rostoch. 1575. 8.

tita X. 6. & Nicephorus Callistus XIII. 6. Ex illo poemate videntur repetita quæ affert Etymologici Magni scriptor in *μίσαντος*.

Bemarchius Cæsareensis Cappadox Sophista, cujus præter Orationes & declamationes varias, etiam libros X. de rebus gestis Constantini Magni Svidas memorat in *Βημάριος*. Constantini tempore vixisse, neutiquam constat. Hujus an alius Bemarchii Paraphrasis in quatuor Evangelia occurrit in Catalogo quodam MSS. apud Lambecium lib. 1. p. 150.

Callistus Juliani & *Ἀδύβατος* in Persica expeditione comes, de ejus rebus poema heroicum composuit teste Nicephoro Callisto lib. X. hist. cap. 34.

Candidi Isauri Historia, de qua supra p. 239.

Capito Lycius Græce vertit Svida teste Eutropii Historiam quæ in Joviani obitu desinit libris X. De illa versione quæ intercidit, quemadmodum & de altera quæ exstat, *Peanii*, dixi in Bibliotheca Latina lib. 3. cap. 6. ubi de Eutropio Latino scriptore.

Constantinum Imperatori nescio cui ab Epistolis, Eutychianum Protosecretarium & Grammaticum Imperatoris Eleusium Diaconum & Philosophum, Troilumque Rhetorem inter Historicos Byzantinos laudat Codinus in Originibus CPol. p. 17.

Demetrius Cyzicenus, laudatus à Scylitze & Cedreno, supra p. 388; 389.

Dexippi Historia de qua supra p. 231.

Eudocia Heroico nomine descripsit victorias per Romanos reportatas à Persis. Vide Socratem VII. 21. Hist.

Eunapii Historia, de qua supra p. 232.

Eusebius Scholasticus scripsit bellum quo Arcadius Imp. Gainam Gothum vicit. Vide Nicephorum Callistum XIII. 6.

Eutychianus à Codino laudatus. Vide paullo ante in Constantino. Videtur utique idem esse Floridus Eutychianus, primarius Imperatorum scribe quem ab virtute & eruditione laudat, & à quo ad scribendam Historiam excitatum se scribit Agathias in proœmio. Valde enim falluntur, qui omnes illos à Codino ibi & auctore Originum CPol. memoratos, Constantini M. ætate vixisse opinantur.

Heliconius Byzantius Sophista, cujus Chronicon ab Adamo ad Theodosium Magnum Svidas memorat.

Hermolaus Grammaticus Βυζαντινὰ sua laudat in Epitome Stephani ἑρμολάου in Γόρδοι.

Hesychii illustris Historia, de qua supra pag. 240. 242.

Joannes Antiochenus cujus Historiam laudat civis ejus & cognatus Evagrius lib. V. Hist. cap. ult. Adde III. 10. 28.

Joannus Lydi, Monachi, inter Historicos meminit Scylitzes.

Leonis Byz. antiqui scriptoris sub Philippo Alexandri M. parente clari libros VII. de rebus veteris Byzantii Svidas memorat.

Malchi Philadelphiensis Historia de qua supra p. 236.

Manuel Byzantius, inter Historiarum scriptores à Jo Scylitza & Cedreno laudatus. Supra pag. 388. 389. Labbeo videtur idem cum Manuele Protospathario, qui Magistri Joannis Curcuæ res octo libris fuit complexus teste Cedreno p. 630.

Nicephorus Phryx & Diaconus, quem iidem Cedrenus ac Scylitzes memorant.

Nonnos Historia de qua supra p. 239.

Olympiodori Historia de qua pag. 237. seq.

Petri Patricii Historia de qua supra p. 234.

Praxagora Atheniensis, Ethnici scriptoris libri duo de rebus Constantini M. quorum argumentum habet Photius, Cod. 62.

Prisci Historia de qua supra p. 235.

Sergii Confessoris Historia de rebus gestis Imperatorum Iconomachorum Constantini Copronymi & Michaëlis, laudata Photio Cod. LXVII.

Teuceri Cyziceni de Byzantio liber Svidæ memoratus in Τεύκερι.

Thalassius citatus ab eodem Svida in Θεόφιλλο.

Theodorus Sebastenus & alius *Sida Episcopus*, laudati à Joanne Scylitza & Georgio Cedreno, quorum verba adscripsi p. 388. 389.

Theophanu Byzantii Historia, de qua supra p. 239.

Trajanus Patricius ρεσιτινικαῖται & ὁρδοδοξῶται sub Justiniano Rhinotmeto clarus, cujus Chronicon σύντομοι laudat Svidas, & ante Svidam citat Theophanes in rebus Gratiani & ex eo Anastasius Bibl. in Historia Eccles.

Troili Sophistæ CPolitani Epistolarum libri VII., ab eodem Svida laudati non pauca Historica ad res Byzantinas spectantia continuisse videntur. Confer Labbei protrepticum p. 53.

XXVI. FRANCISCUS COMBESIIUS * ad calcem Allatii de Simeonum scriptis, Paris. 1664. 4. edidit *Originum rerumque CPolitanarum*, variis auctoribus, *manipulum*, in quo continentur:

1) Παράθεσις σύντομοι χρονικῇ, de monumentis, spectaculis & ædificiis CPolitanis eorumque conditoribus *breves demonstrationes Chronologicae*, incerto auctore, p. 1-39. Græce primum editæ à Codice Regio à Lambecio ad calcem Codini, cum notis, ut dixi supra pag. 480. sed à Combessio recensitæ, & versione atque animadversionibus illustratæ. In his cum Lambecius quandoque reprehendatur, id ægerrime ferens ille passim ** in Combesium est inventus, pollicitusque novam hujus scripti editionem, in qua notas Combessii confutare voluit. Sed illa nunquam vidit lucem, & injuriam Combessio facit Lambecius quod ejus manipulum subinde vocat plagiarium farraginem, eam nempe ob causam, quod illi inseruit quæ-

- * Obiit Combessius Congregationis S. Ludovici Ord. Prædicatorum Monachus Parisiis A. 1679. 23. Jun. ætat. 74. non 47. ut supra p. 348. perperam excusum est. Vir præclare meritis de Antiquitate Ecclesiastica, nec minus de CPolitana ut tot ejus scripta testantur. Ab ejus enim industria habemus 1) Bibliothecam Concionatoriam Veterum Patrum Paris. 1662. fol. VIII. volum. 2) Auctarium novum Bibliothecæ Patrum, Paris. 1648. fol. 2. Vol. quorum posterior præfixam habet Historiam Monothelitarum. 3) Auctarium novissimum. ibid. 1672. fol. 2. Vol. 4) Amphilochem, Methodium & Andream Cretensem. Paris. 1644. fol. 5) S. Maximi Opera ibid. 1675. fol. 2. Vol. 6) S. Chrysostomi Homiliam de Morali Politia & in præcursoris Decollationem ac Peccatricem, cum Vindiciis & emendationibus scholiorum S. Maximi ad Dionysium. ibid. 1641. 4. 7) S. Chrysostomi librum de educandis liberis, & alios quinque tractatus Varios: Severianum Gabalorum Episc. de S. Cruce, Basilium Seleuciensem de S. Stephano ejusque reliquiis, Zachariæ Hierosol. Episcopi Epistolam ad suæ plebis reliquias à Perfide, & incerti de eadem captivitate, Urbisq; excidio Paris. 1656. 8. 8) Ecclesiastem Græcum sive sermones & tractatus Basilii Magni & Basilii Seleuciensis. ibid. 1674. 4. 9) Basilium Magnum ex integro recensitum, sive Varias Lect. castigationes, notas & supplementa in Basilii M. opera. ibid. 1679. 8. 10) Theodoti Ancyranus de fide Concilii Nicæni, & Germani Patriarchæ CPol. in dormitionem B. Mariæ Virginis. Paris. 1675. 8. 11) Illustrium Christi Martyrum lectos triumphos, vetustis Græcorum monumentis consignatos. ib. 1660. 8. 12) Notas in Theophanis Chronicon, de quo supra pag. 151. seq. & 13) scriptores post Theophanem de quibus pag. 348. seq.

** Lambecius lib. 3. p. 126. lib. 4. p. 71. lib. 8. p. 462. &c.

quædam monumenta jam ante à Lambecio vulgata , cum tamen iterum iterumque testetur se ea ex Lambecio repetere , & quæ Græce tantum ille dedit , Combefisius versione ac notis illustrata exponit Lectori.

2) *Constantini Porphyrogeniti Imp. CPolitani διήγησις ἀπὸ ἀρχαίων ἀθροισθεῖσα ἱστοριῶν περὶ τῆς πρὸς Ἀνταρρον δόξασις ἀχειροποίητος θείας εἰκόνος* ἧς ἡμεῖς ἔχοντες ἐξ Ἑδέσσης μετεκομίσθη πρὸς τὴν πανευδαίμονα αὐτὴν καὶ βασιλίδαν τῶν πόλεων Κωνσταντινέπολιν. *Narratio de imagine Christi Edessena* pag. 75-101. Vide quæ de hoc scripto notavi supra p. 490. & Lambecium VIII. p. 335. ubi loca quædam ejus illustrat. De imagine vero Edessena Christi, CPolin allata mentio apud continuatorem Theophanis in Romano Imp. p. 268.

3) *Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Θεόφιλον περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων*, *Orientalium Patriarcharum Christophori* * Alexandrini, Jobi Antiocheni , & Basilii Hierosol. aliorumque MCCCCLV. Episcoporum ac Clericorum *Epistola Synodica* (Joanni Damasceno perperam tributa in Codice Mazariniano) *ad Theophilum Imp. de SS. imaginibus* p. 110-145. Meminit hujus Epistolæ Constantinus Porphyrogenitus in jam memorata narratione de imagine Edessena p. 90. (sed male ibi Jobus vocatur Alexandrinus & Christophorus Antiochenus) , & Auctor MS. narrationis de Imagine B. Virginis apud Lambecium VIII. pag. 334.

4) *Nicephori Patriarchæ CPol. πρὸς Λέοντα βασιλέα τοῦ Ἀρμενίου περὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων*, *Disputatio cum Leone Armenio , Imperatore, de SS. imaginibus*, p. 159-178. ex ejus vita scripta per Theodorum Graptum, & MS in Bibl. Sorbonica. Confer supra p. 674. seq.

5) *De Angelorum imaginibus* locus p. 178-182. ex ejusdem Nicephori antirrhetico secundo cap. 7. Vide supra p. 654.

6) *Theodori Grapti*, Confessoris imaginum, Vita incerto auctore p. 191-213. ex Codice Regio. Incipit: τῶν ὑπὲρ χειρὸς τῶν ἀθλησιν ἰλομένων. Latine pridem ediderat Lipomannus, & ex eo Surius 26. Dec.

7) Ex libro ejusdem *Theodori Grapti*, ὑπὲρ τῆς ἀμωμότητος τῶν χριστιανῶν πίστεως , *de inculcata Christianorum Fide*. p. 221. seq. cum latina

* Hujus Christophori Alexandrini Parænesin asceticam & parabolicam de vita humana MS. Græce in Bibl. Vindob. memorat Lambecius VIII. p. 364.

na versione Joannis Baptistæ Roussel. Servatus hic Theodori Grapti locus à Nicephoro Patriarcha CPol. in cujus antirrhetico secundo cap. 3. legitur, ut supra p. 654. notatum est.

8) *Theopbanis Grapti Canon sive Hymnus in fratrem Theodorum Graptum* p. 224 - - - 239. ex Græcorum Menæis 27. Dec.

9) *Germani Patriarchæ CPol. Oratio in Encæniam Templi S. Deiparæ inque sanctas fascias Domini nostri Jesu Christi, & in venerationem Zonæ ejusdem S. Deiparæ* p. 232-241. Incipit: Διδόξα σμένα ἐλαλήθη πρὸς σὺ. Latine vulgaverat Lipomannus T. 6. & Surius ad 31. August.

10) *Απονυμί διήγησις πρὸς τῆς οἰκοδομῆς τῆς καὶ τῆς μεγάλης ὁ θῦ Ἐκκλησίας, τῆς ἐπονομαζουμένης ἀγίας σοφίας*, Narratio de structura Templi magni DEI Ecclesiæ S. Sophiæ p. 243-264. ex MS. Raphaëlis du Fresne. De Codice MS. Vindobonensi, ex quo hæc narratio longe emendatior edi potest, videndus Lambecius VIII. pag. 462. seq. ubi insignia hujus rei specimina.

11) *Procopii Casarensis* de eodem templo locus pag. 283-291. ex libro primo de ædificiis Justiniani, de quo opere Procopiano dixi supra pag. 252. seq. quemadmodum de aliis scriptoribus qui magnum illud Templum CPolitanum descripserunt, p. 279-280. non-gentis quondam Sacerdotibus celebratum scribit Crusius in Turco-Græcia p. 54.

XXVII. FRIDERICUS SYLBURGIUS * ex MSS. Codicibus Palatinis Græce & Latine cum notis suis anno ante obitum edidit *Saracenica sive Moametica*, Heidelberg. ex Typographia Com-melini 1595. 8. in quo volumine occurrunt

1) Ἐλεγχοῦ σαφὲς τῶν Ἰσμαηλιτῶν καὶ τῆς Φλυαρίας τῶν δογμάτων αὐτῶν, *Ismaëlitæ, futiliumque ejus selecta dogmatum perspicua confutatio*, pag. 1-34. cum Latina versione Jo. Jacobi Beureri, Professoris Græcæ Lingvæ in Academia Friburgensi, qui sine nomine auctoris hoc scriptum ad Sylburgium misit, Sylburgius vero observavit esse titulum XXVIII. Panopliæ † *Euthymii Zigabeni*, circa A. C. 1112. clari ⲭ Σαρακηνῶν, contulitque cum quatuor Codicibus

Libri scti Pars Altera.

SSSS

MSS.

* De præclaro hoc viro dixi lib. 3. cap. 6. §. 38. in notis.

† In Bibliotheca Patrum edit. Lugd. cujus Tomo XIX. Panoplia Euthymiana exstat ex Zini versione, Latine, est titulus XXIV. p. 229. seq.

MSS. Bibl. Palatinæ, & cum latina interpretatione *Petri Francisci Zini* qui totam Panopliam latine vertit, de qua infra in Euthymio. Jam sufficiat notasse Elenchum hunc Ismaëliitarum ex Sylburgii editione legi etiam in Auctario Græcolatino Bibliothecæ Patrum Ducaano Paris. 1624. Tom. 2. p. 292.

2) Περὶ τῆς δόξης τῶν Σαρακενῶν Μωάμεθ, ὁ καὶ Μαχαμέτ. *De Saracenorum Principe Maometho*, incerti scriptoris, p. 54-73. cum versione Sylburgii, qui observat gemina fere legi non modo in Georgio Cedreno p. 346. seq. edit. Basil. sed etiam in MS. *Joannis Siculi* Chronico quod in Michaële Theophili filio desinit.

3) Τάξις γινομένη πρὸς τοὺς ἀπὸ Σαρακενῶν ὁπιστρέφοντες πρὸς τὴν καθάρτην ἀληθῆ πίσιν ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν. *Ordo qui observatur super iis, & anathematismi ab illis dicendi qui à Saracenis ad nostram Christianorum puram veramque fidem se convertunt*, p. 74-91. cum ejusdem Sylburgii versione. *Catechesis ista*, inquit, *Saracenorum ad Christianam fidem accedentium* è MS. *Palatina Bibliotheca* libro satis vetere desumpta est: in quo multa sunt ejusmodi constitutiones sive ordinationes super iis qui ab Hæresi aliqua Gentilismo, Judaismo & similibus ad Christianam religionem se aggregant. Hoc κατηχητικὸν πυκτικὸν respicitur à Niceta Choniata in Manuele Comneno, ut jam dixi supra p. 437. Confer etiam anathematismos Saraceni qui ex libro XX. thesauri Orthodoxæ Fidei ejusdem Nicetæ leguntur Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XXV. p. 186. sq. Non omittendum denique quod Sylburgius in notis p. 128. ex eodem MS. Codice Græce & Latine exhibet *Modum recipiendi Hæreticos in Ecclesia*: πῶς χρὴ δέχεσθαι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεων τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ προσερχομένους.

4) Ex *Theophanis* Monachi Chronographia, & qui Theophanem latine vertit *Anastasi* Bibliothecarii *Historia Ecclesiastica*, narratio de *Saracenica sive Moamedica sectæ primordiis* p. 92-105. Utrumque, Theophanem & Anastasium ab eo tempore integros vulgarunt viri eruditi, ut supra p. 151. sq. dictum est, sed Sylburgio eos MStos Bibliotheca Palatina suppeditavit. *Erunt autem fortasse*, inquit, *qui & alia his addidituisse dicturi sint. Fateor. Primum enim Joannem Damascenum a) paullo post Saracena sectæ initium vixisse, & contra eam scripssisse,*
sed

a) Forte respexit quæ habet *Damascenus* ad calcem libri de hæresibus in Cotelerii monumentum, *Ecclesiæ Græcæ* T. 1. p. 326-335. atque inter *Damasceni opera* T. 1. edit. Viri Clariss. Mich. le Quien p. 110. seq.

sed pauca valde, in cribrationis sua prologo tradit illustris ille Cardinalis Nicolaus de Cusa, atque adeo inter Damasceni opera exstat b) Christiani & Saraceni disputatio. Deinde Roma in Vaticana Bibliotheca exstare dicitur Nicetæ Byzantini Philosophi contra Maomedem liber, & Epistola ab Agarenis missæ confutatio ad Michaëlem Theophili filium, Imp. CPolitanum. Sed quoniam neque illius neque hujus exemplaria Græca nancisci nobis licuit, alia eorum edendorum expectanda fuit occasio. Joannis Cantacuzeni c) contra Maomedem orationes quatuor, & tres * Christianæ religionis contra Saracenorum hæresin Apologetici; ad hæc Richardi Florentini d) confutatio Corani Moa-

SSSS 2

medici

- b) Latine in antiquis Damasceni editionibus legitur, & incipit: *Si interrogatus à Saraceno, quis sit Christus.* In nova editione T. 1. pag. 466. Græca quidem addita ex Theodoro Abu cara, sed passim manca, & subjunctus p. 470. alius dialogus Saraceni Theodori, ex ore Joannis Damasceni, hoc initio: *ἐπὶ μοι ὁ Ἐπίσκοπε.* Græca ad Jo. Aubertum miserat Allatius. In MS. autem Vipdobonensi, teste Lambecio V. p. 126. prior *διάλεξις* MS. exstat Græce alio ordine, atque incipit sic: *Ἐρωτηθεὶς ὁ Χριστιανὸς παρὰ Σαρακηνῶν, τίνα λέγεις αἰτίαν καλῶ καὶ κακῶ;* Hisce scriptis jungendus Bartholomæi Edesseni, elenchus & confutatio Hagareni, quam capite mutilam Græce cum versione sua edidit Stephanus le Moynes à MS. Scaligeriano in Variis sacris T. 1. p. 302-428. & alterius scriptoris κατὰ Μωαμέδ, p. 429-451. Conferenda etiam quæ de Muhamede scribit Constantinus Porphyrogenitus lib. de administrando Imperio cap. 14. seq. Gennadii Scholarii Patriarchæ CPol. Confessio & dialogus cum Amurathe Sultano Mahomede, *de via salutis humana & recta fide Christianorum*, de quibus mox ad Turco Græciam Martini Crusii.
- c) Vide supra p. 473. & quæ de Georgio Phranza ex his Cantacuzeni orationibus plura mutuato p. 618. * quatuor.
- d) Richardi propugnaculum fidei adversus deliramenta Alcorani prodiit latine Paris. 1511. Hispali 1520. & Venet. 1607. 4. Græca autem Demetrii Cydonii versio cum latina interpretatione Bartholomæi Piceni de Monte Arduo ad Ferdinandum Arragoniæ & Sicilia Regem exstat in Theodori Bibliandri Syntagmate scriptorum antiMuhamedanorum Basil. 1543. fol. subjuncta Christianæ fidei exomologesi adversus Saracenos, incerto auctore, Græce & Latine. In Codice MS. Cæsareo hæc est inscriptio libri Richardi: *Ἀνατροπὴ κεφαλαιώδης τῶ νόμου Μωαμέδ, ὑπὸ μὲν Ῥικάρδου τινὸς ἐκτεθείσα λατινικῶς, ὑπὸ δὲ τῷ Δημητρίῳ τῷ Κυδωνίᾳ ἐρμηνευθεῖσα ἑλληνικῶς.* Vide Lambecium lib. I. p. 145. & lib. V. p. 168. In Bibliandri editione ita inscribitur: *Ῥικάρδου τῷ τῷ τὰ γράμματα τῶν παρὰ Λατίνους καλεσμένων Πρεδικατόρων κατελεγμένον ἀνάσκειν τῆς παρὰ τῷ καταράτῃ Μωαμέδ τοῖς Σαρακηνῶς τεθείσης νομοθεσίας, μετενεχθεῖσα ἐκ τῆς Ἰταλῆς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τινὸς Δημητρίου.* De Richardo illo, sive Ricoldo, Ordinis Dominicani Monacho qui circa A. C. 1300. floruit, vide Ambrosii de Altamura Bibliothecam Ordinis Prædicator. p. 86. & 465. seq. De Demetrio Cydonio qui Imp. Joanni Cantacuzeno charus fuit medio sæculo XIV. & quam plurima scripsit, dicendi locus erit alias.

medici à Demetrio Cydónio in Græcum sermonem conversa. v. consulto à nobis omiſſa, quod & recentiora eſſent, & prolixiora quam quæ enciridii forma exarari poſſent.

XXVIII. MARTINI CRUSII * qui ante hos centum annos Academiam Tubingensem doctrina atque ingenio suo exornavit, atque ut Græcæ lingvæ priscæ † peritissimi, sic Græcobarbaræ primi ** in Germania interpretis ac doctoris *TurcoGræcia libri octo*, quibus Græcorum status sub Imperio Turcico in Politia & Ecclesia, Oeconomia & Scholis describitur, excusi sunt Basileæ Anno 1584. 1594. fol.

Libro

* Natus A. 1526. 19. Sept. & Professor utriusque lingvæ in Academia Tubingensi obiit A. 1607. ætat. 81. Inter Historicos Germaniæ magna ejus laus ob editos *Annales Svevicos* Francof. 1595. 1596. fol. 2. Vol. *TurcoGræciæ* vero jungenda ejusdem Crusii gratulatio ad Salomonem Schweigerum, Imperatoris Rom. ad aulam CPol. legatum, cum descriptione illius peregrinationis. Argentor. 1582. 4. & Stephani Gerlachii iter CPolitanum diu post ejus fata editum Germanice Francof. 1674. fol.

† Quam familiaris fuerit Crusio lingva Græca, docet edita ab eo Witeberg. 1602. fol. quatuor tomis distincta *Corona anni*, sive Homiliæ quas & ille ex ore Theologorum Germanice verba pro concione facientium, Græce calamo excepit, atque ita Græce & Latine edidit. His adde poemata ejus Græca non invitis Musis scripta & Orationes Græcas Epistolasque editas Basileæ apud Oporin. 1566. 4. itemque alia carmine & prosa Græca, quæ libris sex *GermanoGræciæ* complexus est Basil. 1585. fol. Plures etiam Hymnos nostræ Ecclesiæ Germanicos Græca Metaphrasi donavit, quæ adhuc MS. apud venerandum D. Val. Ernestum Læschærum asservatur, una cum profaria eorundem expositione sive Homiliis Hymnodicis, quarum latinam versionem edidit Rev. Jo. Christophorus Olearius, Arnstad. 1705. 8 Crusius quoque fuit qui non modo Jacobi Herbrandi compendium Theologiæ, sed & Augustanam Confessionem vertit Græce, quæ ad Patriarcham CPol Jeremiam missa, & cum amœbæis illius Jeremiæ & Theologorum Tubingensium scriptis utraqve lingva edita est Witeberg. 1584. fol. Omitto Grammaticam Crusii Græcam quam ipse puer olim didici & Narrationem Græce scriptam de bello Smalcaldico editam inter scriptores rerum Germanicarum à Marq. Frehero, Tomo tertio p. 429. Francof. 1611. fol. Commentarium in lib. 1. Iliados, Observationes ab Heliodori Æthiopica &c.

** Crusius ipse de se in *TurcoGræciæ* p. 181. *Πρῶτον*, (absit gloriatio & invidia) *introducet Barbaro Græciæ Lingua in nostram Germaniam. Quod si non ubique κατὰ θῶσιν*, veniam mihi ὡς πρῶτον περὶ τὴν *benigne dari peto. Mihi quidem hanc linguam ἀόκνως καὶ ἀεργαλίως αὐτομαθίσαντι* diu nullum adjuvmentum, aut certe exiguum invenienti, *DEus novit quanto labore, investigatione, ratiocinatione opus fuerit.*

Libro primo, cui effigies Imperatoris CPol. habitu prisco & insignibus Imperatoriis ornati præmittitur, exstat 1) *Historia Politica CPoleos ab Anno CHristi 1391. ad A 1578.* puriore stylo Græce descripta & ad Crusium missa à Theodosio Zygomala, p. 1-43. Græce & Latine cum Crusii versione, & notis à pag. 44-68. In his statim sub initium memorat MS. Codicem quæstionum Grammaticarum *Manuelis Moschopuli*, qui pridem Reuchlini fuit, scriptum ante Annum CHristi 1392. docetque eundem esse qui Basil. 1533. prodierit sub falso nomine *Basilii M.* ἡ μισοῦλα βασιλεία πρὸς Γραμματικῆς γυμνασίαις. Laudat etiam pag. 44. 190. 195. *Niceta Acominati* Choniatae Historiam BarbaroGræce MStam in inclytæ Augustæ Vindelicorum Bibliotheca, ex qua præcipua BarbaroGræca Hieron. Wolfius in suas ad Choniatam notas transtulerit. Annæ Comnenæ sepulchrum in templo Patriarchatus CPoli obvium describit p. 46. & locum ex ejus Alexiade tunc adhuc inedita profert adversus primatum Papæ Romani. Narrat etiam p. 48. se accepisse Damasceni ἡσχωρὶν, & p. 53. illum *Damascenum Hypodiaconum & Studitam* appellat, qui composuit Homilias thesauro illo comprehensas, qui liber in pagorum Græciæ & Thraciæ templis, suis Dominicis & festis diebus quibus ejus λόγοι inscripti sunt, à Sacerdote ad populum legi solet. P. 68. & 210. meminit *Barbaro Græci MS. Chronici* ab exordio Mundi ad Michaëlem Botaniatam, quod ipsi abstulit Stephanus Gerlachius.

2) *Theodosii Zygomala* de CPoleos obsidionibus & Turcica expugnatione rebusque hodiernæ Græciæ *Epistola ad Martinum Crusium* scripta Byzantii A. 1581. p. 74-98. cum Crusii versione & notis à p. 99. ad 104. in quibus fragmenta aliarum Epistolarum Græcarum ad Crusium & Gerlachium missarum tum ab eodem Theodosio qui pag. 100. Protonotarium se magnæ Ecclesiæ CPol. vocat, tum à Simone Cabasila, & p. 104. Epistolam absolutariam qua Michaël Patriarcha Antiochenus Theodosium à peccatis absolvit. In calce Epistolæ hujus, quemadmodum & aliarum passim in hoc opere, nomen & titulus scriptoris miris literarum ductibus more Græcorum recentium obscure indicatus potius quam expressus cum expositione à Crusio addita legitur.

Libro secundo, cui effigies Patriarchæ CPol. præmissa est, exhibetur *Historia Patriarcharum CPolitanorum* qui fuerunt à capta Anno 1453. per Mahomedem II. CPoli, quid singulorum temporibus

gestum sit, & quisnam fuerit auctor pescesii (ἑπισκοπίας) sive muneris quod Patriarcha novus Sultano dat, quis præterea Charatzii, (ἑχαρτζίου) sive annui tributi Ecclesiastici, quis item additionem quodque tempore majorem fecerit. p. 106-184. Hujus Historiæ lingua Græca vulgari scriptæ auctor est incertus, descripsit eam Emanuel Malaxus, Peloponnesius, à quo Stephanus Gerlachius illam tribus thaleris redemit A. C. 1677. mense Aprili, Crusius vero qui eam accepit à Gerlachio, latinam versionem, & à p. 185-212. notas adjunxit. Malaxus ille jam A. C. 1581. diem obierat, qui pueros & adolescentulos Græcos sub Patriarcheio in parvula & misera casa docendo & libros describendo vitam toleravit. Quæ ex Historia Ecclesiastica Malaxi laudat Allatius de Georgiis, leguntur in Crusii editione p. 107. seq. & 110. Sed quæ idem habet Allatius p. 391. non memini me in illa legere, ut aliud forte exemplum ejus habuerit. Cæterum ex hac Historia hausit Henricus Hilarius, quæ de Patriarchis post CPolin captam notavit ad Georgii Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ. In notis sub initium Crusius observat quædam de Græcis qui Concilio Basileensi, Ferrariam deinde atq; A. 1439. Florentiam translato interfuerunt, de quo conferendus etiam Lambecius VIII. p. 504. sq. Ad dit præterea Crusius pag. 186. in Academiæ Basileensis Bibliotheca publica exstare complura Græca volumina MSS. tempore Concilii eo delata, è quibus *scholia ex Patribus in Genesim & Exodum* memorat. P. 187. ait se apud Jo. Zygomalam inspexisse venalem librum MS. hoc titulo: ἑπισκοπίας καὶ λογιωπίας Ματθαίου ἑκαμαριώτης ἐξηγήσεις εἰς τὰς ἑπιστολάς Συνείσις, ἑπισκοπίας καὶ Θεοφιλεστάτης Ἐπισκόπου, μηχανομένη δίκαια χεὶρ ἑαυτῆς ἑκαμαριώτης. Καὶ ἐπὶ βραχὺ ὑπόμνημα εἰς τὸν αὐτὸν ἑκαμαριώτην, ὅτι διὰ Θεοφιλότητος &c. Doctissimi viri Matthæi Camariotæ commentarius in Rever. Episcopi Synesii Epistolas, manu ipsius scriptus. Præterea commentariolum in eundem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione Philosophus, huc CPolin venerit ultimis Imperatorum Palæologorum miseri temporibus: & hic post urbem amissam substituerit, postquam Scholaris qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorundam aliorum optimatum, circa medium regni Amurata, præceptor fuisset. Patriarcheii CPol. icon & descriptio exstat p. 190. Ibidem & p. 275. notat in Bibliotheca arcis Tubingensis extare MS. partem operum Basilii M. & librum pulcherrime in membranis descriptum continentem Sanctorum vitas per τρίτον τρίμηνον sive per menses Martium, Aprilem, Majum. P. 196. ubi

ubi de Græcorum Psalmodia, Horisque Canonicis, laudat vetustum MS. πανδέκτιον καὶ λειμωνάριον Antiochi Monachi τῆς Λάουρας ἔξ Αἰββά Σάβα ad Eustathium Abbatem μονῆς Ἀταληνῆς Ancyrae in Galatia, additque ei subjunctum λειμωνάριον sive λόγους καὶ βίβλους διαφόρων γερόντων καὶ ἁγίων πατέρων quod opus auctor quisquis fuit Sophronio cuidam inscripsit, quem ἱερὸν πνεῦμα τέκνον appellat. Conciones sacras à Græcis fieri p. 197. 207. notat non lingua Græcobarbara quæ à vulgo intelligatur sed antiqua. Ibidem nonnulla de Musica Græcorum Ecclesiastica, & quanti sit apud Christianos & Turcas Patriarchæ CPol. auctoritas. Imperatorem qui à S. Babyla Antiocheno Episcopo exclusus templo fuit, ex Legenda Græca MS. 4. Sept. notat fuisse Numerianum. P. 198. & 200. 203. Græce affert verbum Διόπτρας, latine deinde edita à Jac. Pontano (de qua dixi supra p. 556. sq.) & p. 199. 205. laudat MS. Augustanum Codicem Historiæ Georgii Pachymeris (de qua supra p. 458.) nec minus memorat Augustanam Confessionem à Græco versam in linguam Ibericam sive Georgianam: & Joannicium Hieromonachum Cartanum & magnum Protosyncellum Cercyrotum librum varii argumenti, inscriptum ἀνθ' αὐτοῦ composuisse curas fallendi causa Venetiis in carcere in quem eum Arsenius Monembasiensis Episcopus compingi fecit, si Cartanum quidem audimus non ob aliquod crimen sed ob studium pietatis & veritatis. P. 200. Epigramma Michaëlis Sophiani Byzantii in Templum S. Georgii Venetiis A. C. 1564. ex libello Zachariæ ἱερέως σκορδουλῆς Κρητὸς ἔξ ἐπινομαζομένης Μαραφρῆ καὶ Ἰππιδρέπας τῆς Κωνσταντινουπόλεως οἰκονομικῆς Πατριαρχῆς. Seragliæ sive Regiæ Ottomannicæ CPolitanæ icon pag. 202. P. 203. memorat Georgium Cantacuzenum, Antonii Cantacuzeni, à quo Hieron. Wolfius Zonaram redemit, filium in Bibliotheca sua habuisse Ἀἰτὰ τερτίου, quartίου & quintίου Concilioῦ, exegeσιν διαφόρων in Pentateuchum, Nilum Theologum aliosque libros optimos, sed inæstimabili pretio æstimatedos. P. 204. 250. 273. memorantur διδασκαί Ἀλεξίῳ ἱερέως ἔξ Παρτάρου καὶ χαρτοφύλακ' αὐτοῦ τῆς Κερκύρας, excusæ Venetiis A. 1560. cum præfatione Theonæ quæ his verbis inscribitur: ὁ ἐν δεξιερῶσιν ἐλάχις αὐτοῦ Θεωνᾶς καὶ ἐξάρχ' αὐτοῦ ἡ παναγιωπότης Πατριαρχῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πῶς αἰδεσίμοις δεξιερῶσι καὶ Φιλαρέτοις πατέραςι, τῷ τε λοιπῷ ἡ Κυρία χειρωνύμφω πληρώματι εὐπράτην. Ibidem exstat notitia de Cyrillo Metropoli Nicæno Anno 1675. Ephesino Athanasio & Thessalonicensi Ιωσαφάθ, & de Patriarcha CPol. Ιερεμία p. 205. quem virum humanissimum vocat ac veritatis studiosissimum,

perpe-

perpetuum in lectione Patrum & aliorum bonorum Autorum, quantum ei per negotia Ecclesiastica & politica concessum fuit. Nam præter Ecclesiarum, inquit, curam incumbit ipsi etiam onus judicandi causas Græcorum, quas coram iudice extraneo sive Turca disceptari nolunt. Cumque nemo sit qui liberales artes hodie juvenes doceat, non erubescit in virili ætate Dialectica, Rhetorica & Ethica à Rhetore suo sene Joanne Zygomala, nunc Cathedralis Ecclesia Scripturarum interprete audire, qui artium harum mediocrem cognitionem Patavii ante plures annos hausit. Epitomen Dialectica, Rhetorica & Ethica, Basilea impressam Patriarchæ vertit. - - In tota Græcia studia nullibi florent: Academias & Professores publicos nullos habent, præter scholas triviales, in quibus pueri ὡρολόγιον, ὠκτωήχον, Psalterium aliosque libros quorum in Missa usus est, legere docentur. Qui vere eos intelligat inter presbyteros & calogeros, paucissimi sunt. Quidam Italia Academias adveniunt, in quibus antiquam linguam, principia Philosophiæ, Patrumque Theologiam percipiunt. Hi reversi domum alios interdum erudiunt, quemadmodum CPoli in Patriarchatu medicus quidam Leonardus è Chio (idem qui expugnationem CPolis descripsit) Patriarchæ aliisque Calogeris Ammonii Commentaria in Organum Aristotelis, Rhetorica Hermogenis & Hesiodum explicat. P. 106. summum Græcorum sacerdotem & Archiepiscopum Venetiis Anno 1580. fuisse testatur Gabrielem Philadelphiensem Archiepiscopum. Vitam Apollonii (Tyrii) & Tarsis lingua Græcobarbara memorat p. 209. Michaëlem Eparchum Corcyraeum διδάσκαλον καλὸν qui Venetiis causas egit, & Andreæ Eurcumelem p. 208. Trojæ ruinas referens multosque adhuc ejus superesse muros testatus, addit majorem illam CPoli fuisse urbem p. 210. Ibidem ex Barbaro Græco Chronico quod Michaëlis Cantacuzeni * fuit, affert narrationem de Trisagio, & p. 211. hosce versiculos in duodecim festa Græcorum:

Τὸ χαῖρε, γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
θαβώριον, Λάζαρον, Βαῖα, Ζύλον,
Ἐγερσις, ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόνον.

Non prætermittendum est quod in Historia Ecclesiastica Malaxi quam Crusius Græce & Latine exhibet notisque illustrat, etiam inserta legitur Confessio Gennadii Scholarii pro veritate fidei Christianæ ad Amuratem Suldanum Muhamedem II. capitibus XX, Græce & Latine cum Turcarabica versione Achmetis qui Berrhææ prætor & Mahometi

* Hic strangulatus est 3. Martii Anno 1578. Anchiali in sua domo. Vide Crusium pag. 211. 274.

hometi Zelebi Commentariensis pater fuit, jussu Suldani facta, & Græcis literis descripta pag. 110 - 119. Eadem prodiit etiam Græce & Latine ad calcem Orationis Dav. Chytræi † de statu Ecclesiarum in Græcia, Asia, Africa, Ungaria, Bohemia Francos. 1583. 8. & curante Joanne à Fuchte Helmst. ** 1611. 8. una cum ejusdem argumenti sed prolixiore dialogo Gennadii & Amurathis *ὁ ἐν τῇ ὁδῇ τῆς σωτηρίας ἀνθρώπων* qui Græce & Latine vulgatus est à Jo. Alexandro Brassicano, Viennæ 1530. 8. atque à Christiano Daumio una cum Hieronymi Theologi Græci Dialogo de Trinitate, Cygneæ 1677. 8. Latine vero *** ex Gregorii Hermonymi Spartani versione, Joanne Polo de Albo Castro curante in Hæresiologia Jo. Heroldi Basil. 1556. fol. p. 797. & in Bibliothecis Patrum. De Codicibus MSS. hujus Dialogi vide Allatii diatribam de Georgiis p. 402. & Eusebium Renaudotum in Gennadii operum notitia p. 83.

Libro tertio continentur variaz Græcorum inter se ab A. 1556. ad 1580. scriptæ *Epistolæ*, à *Theodosio Zygomala* in Crusii gratiam selectæ, cum Crusii versione & notis. Digestæ autem sunt in partes tres hoc modo:

Primæ pars complectitur Epistolas scriptas lingua vulgari, cum apposita per eundem Zygomalam versione Græca puriori. Scriptæ sunt à *Joanne Maximo* Sacerdote & *δευτερίῳ* seu Secundano; *Hermodoro Leßarcho* Medico è Chio; *Simeone* Hieromonacho & Episcopatus Ephemero sive vicario ex Andro, à *Michaële* Zygomalæ affine è Nauplio, *Manuele* scribe ex Anchialo, *Michaële Sbiri* è Monembasia & *Stratio* (Eumathio) fratre Zygomalæ ex Anchialo. Subjungitur etiam pag. 228. *Parthenii* metropolitæ Sophiæ in Bulgaria Epistola ad Imperatorem Rudolphum II. data A. 1580. & pag. 229. Testimonium Comiti Alberto Levvensteinio datum A. 1578. Cairi à Patriarcha Alexandro *Joachimo*. Utrisque Joachimi & Parthenii literis præter

T t t t

subscri-

Libri 5ti Pars Altera.

† Hic quoque Chytræus Orationi illi subjunxit varias Epistolas ex Græcia ad Martinum Crusium & alios datas, Græce & Latine.

** Notabis in Fuchtenii editione tantum extare capita duodecim, adeoque octo postrema deesse.

*** Non Græce & Latine, ut legas in Appendice ad Hist. literariam scriptorum Eccles. præstantissimi Cavei.

subscriptiones obscuris circumductionibus literarum involutas, una cum explicatione subjuncta sunt etiam eorum sigilla.

Pars secunda continet Epistolas scriptas lingua Græca puriori complures, quarum primoribus decem idem Zygomala versionem Græcobarbaram, omnibus latinam versionem & notas Crusius adjunxit. Qui Epistolas scripsere sunt *Joannes Corefes* (Κορέης) Medicus è Chio ad Patriarcham CPol. *Metrophanem*: *Hermodorus* supra memoratus, *Joannes Zygomala*, magnus Rhetor Magnæ Ecclesiæ CPol. (sive Exarchus Rhetor vide p. 259.) *Joannes Despotæ* seu Rex Moldaviæ, *Demetrius Despotæ* scriba ad Patriarcham CPol. *Joasaphum*, *Nicolaus* Protopapa Naupliensis, *Manuel* è Chio, *Matthæus Monachus* è Chio, *Methodius* Hieromonachus, *Neophytus* Larissæ Metropolitæ, *Jeremias* Patriarcha CPol. *Eugenius* Episcopus montis Sinai & Raichi ad Imp. Maximilianum A. 1569. *Demetrius* Diaconus CPol. ad Philippum Melanchthonem quem præceptorem suum appellat A. 1559. p. 263. Interposita etiam sunt p. 258. seq. Epitaphia versibus scripta in *Isaacum* Sacerdotem Peloponnesium, & *Gratiosam* Theodosii Zygomalæ matrem, nec non *Jo. Zygomalæ* Epigramma in Concilium Decemviro- rum illustrissimæ Reip. Venetæ, & preces ad Mariam Virginem, à qua morbo levare exoptat.

Tertia pars habet Epistolas septem ab Anno 1556. ad 1575. stylo Græco mixto sive Ecclesiastico qui puris barbara adpersa habet scriptas à *Callisto* Metropolitæ Rhodi, *Logizo* Sacerdote in Insula Chio, *Theona* Paronaxiæ, ac deinde Thessalonicæ Metropolitæ, *Arsenio* Metropolitæ Tornobi ad Principem Mich. Cantacuzenum: à *Joanne Bonapheo* à Patris Achajæ, *Maximo* Protosyngelo Patriarchæ, ex Joanninis sive Cassiope Ætolix, & *Ignatio* Hieromonacho è Chio, ad magnam Chartophylacem Alexandrum à Tera.

In notis p. 222. Crusius è libro α' 9 @ τὰς χαρίτων affert parabolam de septem filiabus Diaboli ex injustitia susceptis, arrogantia, avaritia, fraude, invidia, hypocrisi, superbia ac scortatione. P. 230 seq. ex Martyrio S. Catharinæ in veteri Codice MS. chartaceo folii magnitudine singulis paginis binas columnas quadragenorum versuum habentibus, rubro corio asserentibus inducitur, cum bullis seu umbilicis & cum duabus clausuris (more Græco) in aculeos insculpendis. Fuerat is Codex cum aliis pluribus MSS. à Cardinale Joanne de Ragusio tit. S. Sixti, Basileæ in Concilio relictus. P. 234. *Meletius* Patriarchæ Alex. Protosyncellus commen-

datur

datur ut vir perdoctus, perhumanus, religionis studiosus. Ibidem narrat Turcas quinque quotidie ad preces convocari hora una ante lucem, tum circa horam nonam, duodecimam, & quartam, atque hora prima noctis. Initium precationis eorum esse *ne Deus concordiam Christianis det.* De *Josepho* Hieromonacho Gardiano in Monasterio S. Catharinæ in monte Sina, vide p. 235 seq. *μαχαρί, βιβλίον ἔχον τῆς Θεοτικῆς ἐγκώμια* pag. 243. Ex Gerlachio cognovi, inquit p. 246. plerisque Græcorum templis in singulis Civitatibus, scholas puerorum adjunctas esse, in quibus nulla sint classes nec diversæ lectiones, sed unus præceptor pueros in Psalterio, Horologio, Acoluthiis aliisque libris quorum in Ecclesiis usus sit, instituens. Ab Joanne Zygomala, complures Patriarchatus officiales antiquam linguam mediocriter doctos esse: etiam à doctioribus Græciæ discipulos ad illam alii, & propter eam discendam Italiae quoque Academiæ à Peloponnesiis, Cretensibus, Chiis adiri. Illum Joannem Zygomalam ex magno Rhetore Patriarchico factum *μέγαν τῶν Σείων ῥητορὰν ἐρμηνευτὴν* notat pag. 248. atque pag. 264. scribit versionem Confessionis Augustanæ Græcam sub Dolscii editam nomine, compositam fuisse à Philippo Melanchthone, qui illam per Demetrium Thessalonicensem, Diaconum CPol. misit ad Joasahum Patriarcham CPol. De illa versione vide etiam p. 488. 496. Eadem est quæ cum Wurtenbergenſium Theologorum scriptis ad Jeremiam Patriarcham CPol. prodiit Witeb. 1584. fol.

Libro Quarto Crusius exhibet Epistolas alias sexaginta vario stylo Græco scriptas, cum latina versione & notis. Auctores Epistolarum sunt: *Metrophanes* Cæsareæ Cappadociæ Metropolitæ & deinde Patriarcha CPol. *Nicolaus* Sacellarius & alii Clerici Chii. *Joasaphus* Patriarcha CPol. *Jeremias* Patriarcha CPol. *Michaël* Patriarcha Antiochenus, *Sophronius* Hierosolymorum & Palæstinæ, *Gregorius* Metropolitæ Prusæus, *Antonius* Mytilenes, *Callistus* Metropolitæ Rhodi, *Macarius* Hieromonachus & Abbas Monasterii Insulæ Patmi, *Sophronius* Hieromonachus antehac Abbas, & *Neophytus* Hieromonachus atq; Protosynkelus Patriarchicus, *Hippolytus* Chii Metropolitæ (cujus Epistola p. 304. directæ est ad magnæ Ecclesiæ CPol. Clericos, Magnum Oeconomum, Magnum Logothetam, Magnum Scevophylacem, magnum Sacellarium, & parvum Logothetam, item Nomophylacem, & Dicriophylacem, protonotarium ac protoapostellarium) *Joannes Corcæſes* & *Franciscus Domesticus* Medici Chii; *Leonbardus Mendonius* Anchialo,

Smaragda Canabutzena, *Joannes Burclas*, *Stamatius* * è Scyro, *Josephus* Episcopus Scyri, *Joachimus* Imbri Episcopus, alius Protopapa sive Episcopus Teni insulæ, *Dionysius* Nauplii & Argorum, *Joasaphus* Menembasiæ Metropolitæ, *Arsenius* Coronæ Episcopus, *Dionysius* veterum Patrarum Metropolitæ Corinthi, *Nicanor* Athenarum, *Joasaphus* Thessaloniciæ, *Jeremias* Larissæ Episcopus & *Damasceus* Demonici & Elafsonis, *Damasceus* Episcopus Λιτῆς καὶ Ρενδίνης, Litæ & Rhendinæ: *Pachomius* ὁ Γάννης καὶ Χιώτης Ganni Metropolitæ & Chorræ, *Theophanes* Hieromonachus qvi Theodosii Zygomalæ se spiritalem parentem p. 332. appellat: alius *Oeconomus* Calliupoleos, *Joasaphus* Adrianopoleos Episcopus, *Gabriel* Pogojanæ ArchiEpiscopus, *Gerasimus* Polianæ Episcopus, *Zosimus* Citri, Tornobi *Arsenius*, *Sophronius* Archiepiscopus primæ Justinianæ & Achridarum, *Methodius* Melenici Episcopus, *Neophytus* Dicæi cœnobii Hieromonachus, *Thomas Palaeologus* Despota Porphyrogenitus, cujus Epistolæ p. 344. subjiciuntur Sultani Turcici *Selimi* literæ comminatoriæ ad Venetos quibus Cyprus ab eis repetit. Et p. 312. exstat formula testamenti facti A. 1574. Chii à *Maria Pilia*, cum subscriptionibus. Plerisq; etiam Epistolis hōc quarto libro subscriptiones adjunguntur, notatu dignæ tum propter nomina ipsa personarum & locorum, tum ob monogrammata & intricatos literarum ductus quos cum expositione semper ad αὐτόγραφῳ accurate expressos Crusius lectori inspiciendos exhibet. In notis idem p. 320. & 293. notat Theodosium Zygomalam A. 1576. cum Nomophylace magnæ Ecclesiæ presbytero *Sabbatiano* Exarchum in insulas emissum fuisse, nempe ad colligendas pecunias de quibus τὸ χαράτζιον tributum Sultano persolveretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha CPol. *Antistites* Insularum, clericos Politicosque viros, & plebem ab Imbro & Lesbo Rhodum & Carpathum u que, ut velint contributione βοηθεῖν τῇ μητρὶ πατρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἅτε τῆς βοηθείας αὐτῶν αὐτῆς καὶ μέχρ' ἔ νῦν σωτηρικῆς, καὶ τὸ ὁποῦνδε σωτηρηθησομένης. *Idem* ἔχει ** potestatem quodque habent à Patriarcha ἔ δέγχε ποιεῖν καὶ ἀφορίζειν, privandi dignitate Ecclesiastica & excommunicandi δι' ἐυλόγους αἰτίας, si quos hujusmodi pena dignos repperint; sicut vicissim quoque penitentes absolvendi. De Zygomalæ fratribus & aliis propinquis vide p. 324. Απολυτικῇ sive dimissoria Epistolæ Clerico à Metropolitæ Rhodi datæ exemplum legitur p. 299. qualium in veteri Ecclesia usus, de quibus Bernardinus Ferrarius lib.

i. de

* Stamatii sive Eumathii Zygomalæ mentio p. 314.

** Confer p. 502.

1. de antiquo Ecclesiasticarum genere cap. 8. & Beveregius ad can. XVII. Trullanum. Ex Basilicis tum temporis adhuc ineditis loca proferuntur à Crusio p. 331. De Athanasio Lauræ Monasterii in monte Atho conditore temporibus Nicephori Phocæ Imp. vide sis p. 333.

Libro quinto occurrunt LXII. Epistolæ sive argumenta, Scholasticis qui in stylo utroque exercere se volunt, proponenda, quæ Theodosius Zygomala A. 1578. ad Crusium misit stylo græcobarbaro cum pure Græcis è regione positis, atque editor denique auxit latina interpretatione p. 349-370.

Libro sexto exstat 1) *Demetrii Zeni Zacynthii*, ejusdem cujus liber de Alexandro Macedone versibus Græcobarbaris politicis, Venet. 1529. excusus est, *Batrachomyomachia Homérica*, vulgari lingua Græcorum, versibus itidem politicis expressa, una cum latina versione Crusii. pag. 373-382. subjuncta hujus Oratione de laude fabulæ p. 383-389. & notis in *Batrachomyomachiam* p. 390-399. Hanc *Demetrii Zeni Batrachomyomachiam* Venetiis primum excusam, postea ex Crusii editione Græce ac Latine recudi fecit Joannes Michaël Langius in parte altera *Philologiæ BarbaroGræcæ*, Altdorfii 1707. 4.

2) Carmina aliquot Crusii Græca, cum versione interlineari Græcobarbara *Simeonis Cabasila* Hieromonachi, & latina Crusii interpretatione p. 400-407.

Libro septimo Epistolæ XXVIII. Tubinga CPolin & CPoli Tubingam missæ ab A. 1573. ad 1578. Græce & Latine p. 410-483. cum Crusii notis p. 484-514. Tubinga scripsere Crusius, & D. Jacobus Andreæ: CPoli vero *Theodosius Zygomala*, hujus pater * *Joannes Zygomala* Rhetor, ex Nauplio Peloponnesi, *Jeremias Patriarcha* CPol. *Simeon Cabasila*, & *Joannes Trachaus* Nærensis. Patriarcham *Jeremiam* ita describit Crusius p. 486. *Patriarcha Hieremias vir humanus & placidus est, amabili vultu, hominum animos ipso intuitu sibi devinciens. Corpulentus est & procera statura. Veste utitur monastica, nigra & pralonga: caput cucullo tectum habet, crines nutrit crispas, & ex antecessorum consuetudine in humeros (quemadmodum Salvator noster pingi solet) disfluentes. Cumque totius Græciæ, & plurimum locorum, caterorumque Patriarcharum quasi *Επίσκοπος* sit, nihil splendoris vita ipsius habet, sed omnia simplicitatem & humanitatem singularem sapiunt.* & pag. 491. *Similis moribus, forma & statura*

T t t t 3

tura

* vide pag. 431. 491.

tura nostro Cancellario D. Jacobo Andrea, & forte longior: in medio capitis rasura, in syncephite corolla, in occipite & temporibus longi capilli, sicut in omnibus illis Monachis. Patria ejus Ἀρχαλλοῦ, vulgo Achilò, Ponto Euxino vicinum opidum. Aetas illius A. 1578. fuit circiter XLII. amorum. Patriarcha, Metropolitae & Episcopi cognominibus carent. Fertur tamen Hieremia familiam vulgo Τρανός dici, id est μέλζοντας. Ex fragmento veteri MS. Barbarogræco iconibus ornato de amoribus Lybistri & Rhodamnes specimen affert Crusius p. 489. 490. & argumentum totius fabulae à se in compendium missum latine exponit, de qua alio loco, ubi scriptores Eroticis recenseo. De Emanuele Margunio Cretenſi, in Academia Patavina Philosophiam Græcasque literas edocto mentio p. 495. uti de Simone Diacono p. 500. qui Crusio significavit habere se undecim capita Apollonii Dyscoli Grammatici, eatenus desiderata p. 503. ubi etiam de Philippo Ptolemaeo Perusiano Medico Physico Sceptico, qui A. 1578. Græcobarbaro Epistolio Crusii amicitiam ambivit, & paulo post ad Turcas accessit, pag. 504. Longus Catalogus aliorum virorum in Græcia tunc clarorum doctrina & dignitate occurrit pag. 506. sq. ex albo D. Stephani Gerlachii. P. 498. ex Gerlachii Epistola hæc brevis notitia librorum CPoli MStorum exhibetur:

Μεγάλη Βιβλιοθήκη (Photii, vide p. 512.) in insula Chalce.

Μέλισσα (Antonii Melissæ Loci Communes.)

Γρηγορίῳ ἔθεολόγῳ περὶ τῶν καθ' αὐτὸν: ἃ χρύσεα ἔπη καλεῖται.

Νικηφόρος καὶ πρεσβυτέρῳ ἔβλεμίδι ἐξηγήσεις εἰς τὸ Ψαλτήριον.

Τετραεὺς ἀγγέλιον ἐξηγητῶν, εἰς πέντε ὑπόθεσιν τῶν τετραεὺς ἀγγελιστῶν, ὡς καὶ ὡσεὶς ἔπαμφίλῳ, πρὸς Καρπιανὸν μοναχόν.

Χρυσόδαλῳ μοναχῷ libri tres contra Judæos.

Josephi Monachi, cognomento πειννίῳ, (forte Βρυεννίῳ) orationes Theologicae: quas temporibus Manuelis Regis plerasque in palatio Regio, & templo Apostolorum, habuit: de S. Trinitate, de processione Spiritus S. tantum ex Patre, contra Latinorum sententiam.

Joan. Damasceni κεφάλαια v. περὶ τῶν αἱρέσεων.

Γρηγορίῳ πάπῳ τῆ παλαιᾶς Ῥώμης, μὴ καὶ πέντε ἔφιλοσόφῳ διαλόγοι.

Εκκλησιαστικὸς ἀλφάλογος ἔταπειν Συμεῶν, ἀρχιεπισκόπος Θισσαλονίκης, καὶ πᾶσιν τῶν αἱρέσεων: καὶ περὶ τῆς μότης πίστεως τῶ θεῷ.

Τυπικὸν τῆ ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας, τὸ ἐκ ἱεροσολύμοις ἀγίας λάνθας, τὸ οὖν πατὴρ Ζαββα.

Id

In Patriarchatu , maximum opus , titulo : Συναγωγή ἐξηγήσεων
 ὑπὸ Διαφόρων ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων (Athanasii , Cyrilli , Basi-
 lii , Chrysostomi , Theodoretii , Greg. Nysseni , Isidori , Eusebii , & aliorum)
 εἰς πλὴν βιβλὸν τῶν ψαλμῶν ; συλλεγείσα ὧσα τῶν ἱερωτάτων μητροπολίτων
 ἡρακλείας Νικήτα τῷ Σεργίῳ.

Pandecta , continens summas , seu argumenta , canonum Apostolico-
 rum : septem Synodorum universalium , & provincialium , Epistolarumque Syno-
 dalium : Acta vero sexta & septima Synodi , perfecta . Cui addita est ἐξήγησις
 τῶν θεῶν κανόνων τῶν ἁγίων ὑποστόλων , καὶ τῶν οἰκουμενικῶν συνόδων , καὶ το-
 πικῶν : ποιηθεῖσα ἰωαν. μοναχῷ Ζωναρᾷ.

Εξηκοντάβιβλος , liber Juris civilis , precio aliquot centuriarum Au-
 reorum.

Historici Laonicus Chalcondyles , Michael Glycas , Ἀγαθίας , Εὐνάπιος .

Fragmenta quadam historia Turc. de expugnatione Constantinopolcos , lin-
 gua vulgari.

Επιστολαὶ Πηλασιώτου (Isidori) ἀνδρὲς σοφιστῆς.

P. 510. narrat CPoli missos hosce libros MStos, emtos 37. tha-
 leris : Demosthenem ab edito multum differentem , (adde p. 503.) ad-
 ditis nonnullis vitis Plutarchi , Thucydidem , Theodoretii ἐκαστὴν cum ex-
 plicatione Epigrammatum inedita , & Κεράμειος (Theodori) λόγος Θεο-
 λογικὸς tunc adhuc ineditos . Deinde Librum Canonum , cui Acta Con-
 ciliarum Patrumque auctoritates plurimæ insertæ , pro pretio duode-
 cim thalerorum . Testamentum Novum pulcherrimum cum iconibus ,
 Psalterio adjuncto , ex libris Mich. Cantacuzeni , pro decem thale-
 ris , quod Græci quindecim ducatis redimere voluerunt . Manassæ
 (Constantinum) Historicum tum nondum editum , pro tribus thaleris .
 Festorum Græcorum canones cum explicatione libri Psaltici , qui usi-
 tatissimus Græcis ὀκτώηχος dicitur , quatuor thaleris . Librum
 sermonum Theologicorum . Orationes Gregorii (Naz.) Theologi
 cum expositione (Nicetæ) τῷ Σεργίῳ Metropolitæ Homeliæ , duode-
 cim thaleris , ac denique Theodosium Melitenum Historicum pro duo-
 decim Venetis Ducatis sive Zechinis quorum unus sex & viginti ba-
 ciis sive grossis valet . His p. 503. addit Greg. Nyssenum in Canticum
 Canticorum Bibl. Tubingensi inferendum . Prognostica Astrologica
 Annorum 1577. & 1578. exhibet Græce p. 499. & 501. narrat Halepo
 sive Hierapoli CPolin vocatum esse Astrologum quendam , qui Sultanum de fortuna
 sua

sua ex astris pramoneat. Ideo ex Galatensi colle exstruxit profundam detestamq; turrim, cuius summo imposuit astrolabium, & multos circulos ex orichalco magnos, inde prædicturus scilicet quas gentes amicas quas inimicas habiturus sit Murates. Operi perficiendo septennium sumfit, quotannis stipendiorum millium ducatorum, ejus duplum finito opere à Rege accepturus. Adjutor ei fuit Judeus quidam Thessalonicensis, qui ambo Cometam A. 1577. Arabia & Persia bellum minari dixerunt. Exitus tandem hic fuit, quod sphericum illud opus mense Januario A. 1580. spatio unius horæ omne solo æquatum est, quod vulgo crederetur id omnis hactenus mali, bello in Persis infelicitè gesto, causam fuisse. Etiam Græce exstare libellum τὸ τῷ Σολομῶντι & κλαβίκαλα, cognosces ex pag. 503. Tituli quatuor Patriarcharum, CPol. Alexandrini, Antioch. & Hierosol. nec non quatuor CPolitano Patriarchæ non subjectorum ArchiEpiscopum, Tornobi Bulgariae, Peciæ Serviae, primæ Justinianæ, & Iberiæ sive Georgianæ leguntur Græce pag. 507. seq.

Libro Octavo denique cum versione & notis occurrunt Epistolæ Græcæ XVIII. à Crusio scriptæ ad *Franciscum Portum* Cretensem, ejusque filium *Emilium Portum*: ad *Gabrielem Philadelphiensem* ArchiEpiscopum (Venetiis A. 1580. seq. degentem,) ad *Meletium* Cretensem Alexandriae Ægypti Protosyngelum & Hieromonachum, ad *Joannem Morzinum* Cretensem: & vicissim à *Porto* utroque (Geneva & Lausannâ) à *Constantino Patricio* Chio (Patavio) à *Gabriele Philadelphienfi*, *Joanne Medico* è Peloponneso Epidaurio & ab *Andronico Cublido*, Oeconomo & Procuratore fraternitatis ad S. Georgium Græcorum, (Venetiis,) ad *Crusium*, Pars Epistolæ Crusii ad *Emanuellem Margunium* Cretensem p. 527. qui idem est Margunius auctor Epigrammatis p. 538. quod commentario Danielis Furlani in Aristotelem de partibus animalium præmittitur. Propinqui ejus, *Maximi Margunii*, Cytherorum Episcopi Epistolam Hoescheli Photio suo præfixit.

XXIX. In LEONIS ALLATII * συμμίκτοις varia etiam leguntur, ad res CPolitanas facientia, itaque & hujus collectionis bre-

* Obiit Allatius Romæ 19. Januar. 1669. octogenario major. Catalogum scriptorum suorum ipse texuit in Apibus urbanis. Alius legitur ante librum de templis Græcorum edit Colonienfis, & ad calcem scripti de mensura temporum antiquorum. Videndi etiam Elias du Pin T. XVIII. Bibliothecæ scriptor. Eccles. sub init. Prosper Mandosius in Bibl. Romana, Petrus Bayle in Dictionario Historico Crit. Christophorus Hendreich in Pandectis Brandenburgicis &c.

brevem recensitionem præsentis loco inferendam existimavi. Prodi-
erunt itaque curante Bartoldo Nihufio Amstelodomi A. 1653. 8. li-
cet titulus Coloniam Agrippinam præ se ferat, atque distributa sunt
in libros duos, in quorum priore exstant

1) *Joannis Phoca* Cretensis ** Monachi qui Matthæi Mona-
chi in Patmo filius fuit & A. C. 1185. Palæstinam lustravit, *de locis An-
tlochiam inter & Palæstinam* nec non Syriae, Phœniciae & Palæstinæ, Græ-
ce & Latine p. 1-46. Hæc descriptio etiam Latine ex Allatii versio-
ne præmittitur Tomo secundo Act. Sanctorum Maji, cui Papebro-
chius subjunxit fabulosum Itinerarium Antonini Placentini è MS.
Tornacensi, cum suis animadversionibus.

2) *Epiphani* Monachi ac presbyteri Hagiopolitæ sive Hieroso-
lymitani incertæ ætatis, *Syria & urbs sancta*, Græce è Codice Vatica-
no, cum Feder. Morelli versione per Allatium multis locis interpolata
p. 48-63. Ejusdem scriptoris *de vita S. Deiparæ* laudat Allatius de Si-
meonum scriptis p. 106. & ad Eustathii Hexaëmeron pag. 285. seq.
Homiliam de S. Andrea Apostolo, idem de Simeonibus p. 93.

3) *Perdicca* Protonotarii Ephesini *Hierosolyma* versibus Politicis
cum metaphrasi ejusdem Morelli carmine Jambico, pag. 65-68. Can-
gio hic idem videtur Perdicca de quo pseudoSynodus Palamitarum.
A. C. 1347. habita pag. 171. & Pachymeres VI. 24. Hist. Ac Sy-
nodo illi CPolitanæ interfuere bini hoc nomine, unus *Theodorus Per-
dicca*, magnæ Ecclesiæ à supplicationibus: & *Georgius Perdicca*, sce-
vophylax Imperatorii cleri, ab utroque tamen horum Ephesius
diversus fuisse videtur.

4) *Anonymi de Locis Hierosolymitanis*, lingua Græca vulgari, cum
Allatii versione p. 80-102.

5) *Eugesippus* de distantis locorum terræ sanctæ, Latine,
p. 104-120. è Codice Caroli Moroni. Scripsit hic *Eugesippus* A.
C. 1040.

6) *Willebrandi* de Oldenburg Canonici Hildesheimensis qui
A. C. 1211. Palæstinam adiit, Itinerarium terræ sanctæ. Latine,
p. 122-152.

Uuuu

8) Ejuſ-

Libri sti Pars Altera.

** De primis sex scriptis in priore hoc *συμμικτῶν* volumine comprehensis conferri
placet quæ dixi libro IV. cap. 2. §. 18.

7) Leonis Allatii dissertatio de solea veteris Ecclesiæ, sive loco in quo solium Imperatoris p. 154-174.

8) Ejusdem Epistolæ sive dissertationes tres ad Bartholdum Nihusium, *prima* pro *γνησίῳ* Liturgiæ S. Jacobo Apostolo tributæ pag. 176-203. *secunda* pro Græcorum communione sub specie una p. 204-223. & *tertia* de reliquiis S. Crucis p. 224-235.

9) Rituale Ecclesiæ Ægyptiæ sive Cophitarum, Latine ex versione Athanasii Kircheri, S. I. qvi eam A. C. 1647. jussu Cardinalium Congregationis de propaganda fide ex lingua Copta & Arabica transtulit p. 239-267.

10) Conradi Marpurgeri de Miraculis S. Elisabethæ viduæ, Thuringiæ Landgraviæ, Latine p. 269-293.

11) Gabrielis Sionitæ Epistolæ binæ ad Nihusium de nonnullis Maronitarum ritibus p. 295-302.

Tomo sive libro posteriore occurrunt Græce & Latine 1) *Constantini Porphyrogeniti* Imp. liber *de vita & gestu* avi sui *Basilii Macedonis*, Imperatoris CPol. p. 1-178. Vide quæ supra p. 349.

2) *Joannes Cameniata de excidio urbis Thessalonica* A. C. 904. pag. 180-316. Vide quæ supra p. 351. & Allatium ad Georgium Acropolitam p. 224.

3) *Joannes Anagnosta Thessalonicensis de capta Thessalonica* A. C. 1430. pag. 318-380. Vide supra p. 486. & Allatium de Simeonibus p. 188.

4) *Theodori Gaze* Epistola ad Franciscum Philelfum *de Origine Turcarum* p. 382-392.

Hiscæ Latine subjiciuntur 5) Melchioris Inchoferi S. I. dissertatio de Evnuchismo ab antiqua Ecclesia improbato, ad Leonem Allatium p. 382-392.

6) Allatii confutatio fabulæ de Joanna Papissa, ex monumentis Græcis. Editio quarta ex duabus primis recognita pag. 415-434.

7) Lucæ Holstemii ad Nihusium Epistola de usitata etiam Abassinis communione sub una specie p. 436. seq.

8) Ejusdem & Anonymi de Sabbatio flumine p. 439-444.

9) Ca-

9) Catalogus operum *S. Joannis Damasceni*, Jo. Auberto qui post Cyrillum Alex. recensitum novam eorum editionem meditabatur, suppeditatorum ab Allatio & Lutetiam transmissorum pag. 448 - 453.

XXX. Catalogus Episcoporum Byzantinorum qui ante Constantinum M. fuisse incerta fide feruntur.

1. **A**NDREAS * Apostolus, confer Lambecium lib. 3. p. 56. & 154. Philippum Cyprium p. 3. Nicephorum CPol. in Chron. & Nicephorum Callisti II. hist. c. 39. & VIII. 6. Codini Origg. CPol. n. 124.
2. *Stachys* (cujus mentio Rom. XVI. 9.) per annos XVI. Martyrolog. & Menolog. 31. Octobr. pseudoDorotheus pag. 431. seq. post Chronicon Paschale Cangii, Jus GræcoRom. Leunclavii pag. 296. Codinus loco laudato & Matthæus Cigala, qui ex LXX. discipulis fuisse annotat. Vide & Bandurium p. 731. ad Antiquitates CPol.
3. *Onesimus*, ** per annos XIV.
4. *Polycarpus* (apud Lambecium III. p. 56. male Πολύκαρτος) per annos XVIII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
5. *Plutarchus*, per annos XVI.
6. *Sedechias* (apud pseudoDorotheum p. 432. Philippum Cyprium in Bandurii Imperio Orientali T. 1. p. 218. & Lambecium III. pag. 56. & in jure GræcoRom. Σεδεκίας) per annos IX. male in latina pseudoDorothei versione novemdecim. Omittitur à Matthæo Cigala.
7. *Diogenes* per annos XV.
8. *Eleutherius* per annos VII. Hic à Matthæo Cigala omittitur.
9. *Felix* per annos V.
10. *Athenagoras* per annos IV. hic à PseudoDorotheo & Cigala omittitur. Philippo Cyprio & in jure GræcoRom. p. 297. *Athenogenes*.

Uuuu 2

11. Poly-

* Non ab Andrea sed à Petro Apostolo primos Byzantio datos Episcopos contendit Baronius ad A. C. 44. n. 12. ex fide Agapeti Papæ.

** Hunc cum Onesimo Philemonis servo confundunt PseudoDorotheus, Philippus Cyprius & Matthæus Cigala. sed illum Onesimum Ephesi Episcopum tradunt veteres. Vide Baron, & Acta Sanctor. 16. Februar.

11. Polycarpus (secundus) per annos XVII. Cigala XVIII. qui interponit Eleutherium , atque sedisse per annos VII.
11. b. Athenodorus PseudoDorotheo p. 433. post Polycarpum memoratus. Cigalæ Athenogenes , quem ait sedisse annos IV. Idem alium hic interponit Polycarpum , annis XVIII.
12. Euzoius , per annos XVI. (PseudoDorotheo VI.)
13. Laurentius per annos XI. menses 6.
14. Alypius per annos XIII. menses 6. à Cigala ponitur post Pertinacem.
15. Pertinax (Magister militum & Consulatu functus) per annos XIX.
16. Lempianus per annos XI. PseudoDorotheo & Cigalæ rectius Olympianus. ita & Philippus Cyprius Bandurii.
17. Marcus per annos XIII.
18. Cyriacus per annos XVI. PseudoDorotheo Cyrillianus.
19. Castinus (qui templum S. Euphemiae † in Petrio CPoli condidit) Philippo Cyprio Κησίνος Cestinus , in Nicephori Callisti Codicibus Constantinus , per annos VII.
20. Taratus per annos XXXV. menses 6. PseudoDorotheo Titus. Philippo Cyprio Τάρατ Ⓞ ὁ Κιτήτης.
21. Demetrius * frater vel filius potius Probi Imp. A. C. 282. defuncti, per annos XXIV. menses 6. Confer Acta Sanctorum T. 1. Junii p. 391.
22. Probus , ejusdem Demetrii filius , per annos XII.

Exiguam fidem mereri qua de successione Episcoporum jam commemoratorum traduntur , recte notat Papebrochius in Actis Sanctor. Tom. 1. Junii pag. 392.

(Cedreno hi tres modo ante Metrophanem memorantur Episcopi Byzantini:

22. b. Presbyter quidam , per annos VIII.
22. c. Philadelphus , per annos III. imperante Antonino Caracalla.
22. d. Eugenius ab anno tertio Gordiani per annos XXV.)
22. e In Chronico MS Simeonis Magistri & Logothetæ celebratur Rasmus qui per annos novem præfuerit Ecclesiæ Byzantinæ.

CON-

† Vide Cangii CPolin Christianam libro IV. pag. 146. & Bandurium pag. 649. seq. Sed Tito Episcopo Byz hoc tribuit PseudoDorotheus post Chronicon Paschale Cangii p. 430. licet & ipse p. 432. hoc referre videtur ad Constinum Imp.

* PseudoDorotheo p. 434. & Philippo Cyprio Demitius , Cigalæ Demitianus.

CONSPÉCTUS CHRONOLOGICUS HISTORIÆ CPOL.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
Flavius Valerius CONSTANTINUS	1	306
Magnus, Constantii Chlōri F. à	2	307 <i>Metrophanes de quo Me-</i>
25. Jul. De rebus hujus Imperatoris	3	308 <i>næa 4. Junii.</i>
Bemarchius Svidæ & Praxagoras,	4	309
Photio memorat ⁹ periere. Exstant	5	310
Græci, Eusebius, Zosimus, Svidas &	6	311
atini Eutropius, Aurelius Victor,	7	312
Anonymus post Ammianum edi-	8	313
tus, Rufinus, Anastasius Bibliotheca-	9	314
carius, aliique Hist. Eccles. atqve	10	315
Chronicorum scriptores.	11	316
	12	317 <i>Alexander Metrophani</i>
	13	318 <i>succedit. Vide Bas-</i>
	14	319 <i>nagii Annales T.</i>
	15	320 <i>2. p. 666. & Ban-</i>
	16	321 <i>durium ad Anti-</i>
	17	322 <i>qvitates CPol. p.</i>
	18	323 <i>888 seq. Acta San-</i>
In hoc año desinit Eusebii Hist. Eccles.	19	324 <i>ctor. Junii T. 1.</i>
In vicennialibus Constantini desinit	20	325 <i>p. 387. seq.</i>
Eusebii Chronicon	21	326 <i>Concilium Nicæ-</i>
	22	327 <i>num</i>
	23	328
	24	329
dedicata CPolis, ex veteri Byzantio	25	330
instaurata à Constantino. <i>Vide</i>	26	331
<i>præter Annalium & Originum CPol. scri-</i>	27	332
<i>ptores, Ez. Spanhemium ad Orat. 1. Ju-</i>	28	333
<i>liani p. 96. sq. Cangii CPol. Christianam</i>	29	334
<i>lib. 1. p. 26.</i>	30	335
	31	336

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
CONSTANTIUS Constantini M. Filius à 22. Maj. cum	1 337	21
fratribus Constantino juniore & Constante. De his	2 338	22
Zosimus, Eutropius, Victor, Amianus, Rufinus & cæte-	3 339	23
ri Hist Eccles. ac Chronicorū scriptores Græci ac Latini.		
Constantinus junior interfectus	4 340	1
	5 341	2
	6 342	3
	7 343	1
	8 344	2
	9 345	3
	10 346	4
	11 347	5
	12 348	6
	13 349	7
	14 350	8
	15 351	9
	16 352	10
	17 353	11
	18 354	12
	19 355	13
	20 356	14
	21 357	15
	22 358	16
	23 359	17
	24 360	1
Flavius Claudius JULIANUS, à 3. Nov. qui ipse	1 361	2
de se in suis scriptis cum Eunapius, Zosimus, Liba-	2 362	3
nus, Eutropius, Victor, Ammianus, Orosius &c.		
Flavius JOVIANUS à 27. Jun. In hujus morte desinit	1 363	4
Eutropii Historia & Sexti Rufi breviarium. De eo-		
dem Zosimus, Ammianus, &c.		
Flavius VALENTIANUS Gratiani F. à 25. Febr. & Fl.	1 364	5
VALENS Frater à 29. Mart.	2 365	6
	3 366	7
	4 367	8
Fl. GRATIANUS Valentini F. Aug. declaratur 24. Aug.	5 368	9
Gratiani annus 2	6 369	10
3	7 370	1
4	8 371	2
5		

Imperatores CPolitani.			A. C.	Patriarchæ.
Gratiani annus 6	Valentiani & Valentis	9	372	Orthodoxi quidem <i>Euse-</i>
7		10	373	<i>grium</i> elegerant, sedis depo-
8		11	374	situs est à Valente Imp.
Obiit Valentinianus Senior 17. Nov.	VALENTIA-	12	375	
NUS filius, quadrimus Imperator pronuntiatur.		13	376	
Gratiani annus 10	Valentiniani jun. 2	14	377	
11	3	15	378	
Obiit Valens, Gratiani annus 12	4	16	379	
in hoc anno desinit Ammianus, & Hieronymi Chron.		17	380	
Fl. THEODOSIUS Magnus à 19. Januar.		18	381	<i>Gregorius Naz.</i> per paucas
Gratiani annus 14	Valentiniani jun. 6	19	382	hebdomades. Huic <i>Nestarius</i>
15	7	20	383	eod. año quo Concilium CPo-
16	8	21	384	lit. inter generalia secundum
Gratianus occiditur die XXV. Augusti. Fl. ARCA-		22	385	celebratum est, successit.
DIUS à Patre Theodosio Consort & Collega in Im-		23	386	
perio adsciscitur 16. Januar.		24	387	
Arcadii annus 3	Valentini jun. 11, Theodosii M.	25	388	
4	12	26	389	
5	13	27	390	
6	14	28	391	
7	15	29	392	
8	16	30	393	
9	17	31	394	
10	strangulatus Valentinianus	32	395	
11	junior, 16. Maj.	33	396	
12		34	397	
Theodosius M. moritur 17. Januar.	Arcadii annus	35	398	
De his Imperatoribus Zosimus, Claudianus		36	399	
Poëta, Paulus Diaconus, & Hist. Eccles. atque		37	400	<i>Nestario</i> successit <i>Joannes</i>
Chronicorum scriptores ceteri. In Theodosii		38	401	<i>Chrysostomus</i> , Antiochenus
M. morte desinit Rufini Historia,		39	402	hactenus presbyter.
		40	403	
		41	404	<i>Chrysostomus</i> throno pulsus
		42	405	in Synodo ad Quercum
		43		Iterum depositus in Synodo CPol.
		44		in ejus locum ordinatus <i>Arsacius</i>
		45		presbyter <i>Nestarii</i> frater, 26. Junii.
		46		Obiit <i>Arsacius</i> 3. Id. Novemb. Vide
		47		<i>Socratem</i> VI. 20. <i>Palladium</i> in
		48		vita <i>Chrysost.</i> p. 94.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	24 406	Arfacio <i>Atticus</i> successit de 1
	25 407	qvo Theodorus Lector lib. 2. 2
Arcadius moritur Calendis Maji. Successore relicto THEO-	408	p. 68, Socrates VI. 20. Sozom. 3
DOSIO juniore, Filio, de qvo Olympiodorus apud Phot.		VII. 20. & Acta Sanctor. ad 3
Procopius lib. I. Persicor.	2 409	VIII. Januar. T. I. p. 473. sq. 4
In hoc tempore Zosimi Historia desinit,	3 410	5
	4 411	6
	5 412	7
	6 413	8
	7 414	9
	8 415	10
	9 416	11
In hoc tempore desinit Orosius.	10 417	12
	11 418	13
	12 419	14
	13 420	15
	14 421	16
	15 422	17
	16 423	18
	17 424	19
In hoc anno desinit Philostorgii Historia,	18 425	Attico defuncto <i>Sisinnius</i> 1
	19 426	ordinatus prid. Calend. 2
	20 427	Martii, Vide Socratem VII. 26 3
	21 428	Obiit Sisinnius 9. Cal. Januar. 3
In hoc anno desinit Idatii Chronicon & Historia Ec-	22 429	<i>Nestorius</i> ordinatus Cal. April. 1
clesiastica Theodoretii,	23 430	Vide Liberatum c. 4. Brevia- 2
	24 431	rii & Antonium Pagi in Cri- 3
	25 432	tica Baroniana, 3
	26 433	In Nestorii mense Junio depo- 1
	27 434	positi locum ordinatur <i>Maxi-</i> 1
	28 435	<i>mannus</i> , 25. Octobr. Vide Socra- 2
	29 436	tem VII. 37. Henschenium ad 1
	30 437	21. April. T. 2. p. 847. 1
	31 438	Maximiano prid. Id. April. 1
In hoc anno desinunt Historie Socratis & Sozomeni.	32 439	mortuo succedit <i>Proclus</i> , de 2
	33 440	qvo vide Acta Sanctor. ad 3
	34 441	Acta Flaviani (18. Febr.) n. 29. 3
		& Tom. 2. Martii X. pag. 29. 4
		Theodorum Lectorem lib. 2. 5
		p. 68. Socratem VII. 40. Co- 6
		dini Origenes CPol. n. 25. edit. 7
		Lambecii, 7
		8

Impe-

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	35 442	9
	36 443	10
In hoc anno desinit Chronicon Prosperi Tironis	37 444	11
	38 445	12
	39 446	1
	40 447	2
	41 448	3
	42 449	1
Theodosius junior obit 18. Jul. succedit in Oriente Fl. Valerius MARCIANUS, Arcadii gener,	1 450	2
	2 * 451	3
	3 452	4
	4 453	5
	5 454	6
	6 455	7
	7 456	8
Marciano qui obiit CPoli 26. Januar. successit LEO Magnus, Græcis etiam ὁ Μάρκιανος.	1 457	9
	2 458	1
	3 459	2
	4 460	3
	5 461	4
	6 462	5
	7 463	6
	8 464	7
	9 465	8
	10 466	9
	11 467	10
	12 468	11
	13 469	12
	14 470	13
	15 471	1
	16 472	2
	17 473	3
Leoni Magno mense Januar. extincto succedit IEO junior, Zenonis F. & mense Nov. Pater ZENO Isaurus.	1 474	4

Libri 5ti Pars Altera.

X x x x

Impe-

* Hoc anno 451. Concilio Chalcedonenſi Anatolius interfuit.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
Zeno à Basilisco tyranno pulsus, post viginti mensium exilium restituitur. De his Candidus Isidorus apud Photium, Procopius lib. 1.	2 475	5
Vandal, Evagrius, Theodorus Lector, Victor Tunnunensis &c. Ne dicam de perditis Malcho Philadelphienſi, Joanne Aegæate, Basilio Cilice, Eustathio Epiphaniensſi, Hefychio Mileſio, aliisque.	3 476	6
	4 477	7
	5 478	8
	6 479	9
	7 480	10
	8 481	11
	9 482	12
	10 483	13
	11 484	14
	12 485	15
	13 486	16
	14 487	17
	15 488	18
	16 489	19
	17 490	20
Obiit Zeno Imp. mense Aprili. successit Fl. Valerius ANASTASIUS, Dyrrhachenus, cognomine Dicorus. De hoc Procopius c. 19. Anecdor. Codinus Origg. CPol. n. 135. Jordanes, Historia Miscella &c.	1 491	21
	2 492	22
	3 493	23
	4 494	24
	5 495	25
	6 496	26
	7 497	27
	8 498	28
	9 499	29
	10 500	30
	11 501	31
	12 502	32
	13 503	33
	14 504	34
	15 505	35
	16 506	36
	17 507	37
	18 508	38
	19 509	39
	20 510	40

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	21 511	Macedonio itidem dejecto & in exilium pulso, sub hujus anni finem succedit <i>Timotheus</i>	23
	22 512	presbyter & Scephylax Vide Theodorum Lectorem p. 163.	1
	23 513		2
	24 514		3
	25 515		4
	26 516		5
	27 517	Timotheus V. Aprilis obiit.	1
Anastasius obiit X. Julii. Successit Fl. Anicius JUSTINUS senior sive Thrax,	1 518	ordinatus in Timothei locum <i>Joannes Cappadox</i> , XVII. April.	2
	2 519	Vide Bandurium p. 896. qui notat primum hunc Joannem usum titulo Patriarchæ Oecumenici.	3
In Justino seniore desinit Theodori Lectoris Historia,	3 520	Johanni Cappadoci defuncto succedit 25. Februarii <i>Epiphanius</i> , de quo Allatius p. 446. de consensu utriusque Ecclesiæ.	1
	4 521		2
	5 522		3
	6 523		4
	7 524		5
	8 525		6
	9 526		7
Justino I. April. extincto successit Fl. Anicius JUSTINIANUS Magnus, Justinii sororis F. De quo Procopius, & quod in Justiniani obitu desinit Jo. Malalæ Chronicon, tum Agathias, ac Jornandes: ut omittam Theophanem Byz. & Nonnosum Photio laudatos.	1 527		8
	2 528		9
	3 529		10
	4 530		11
	5 531		12
Hoc anno desinit Petavii Chronologia, libro XIII. Doctrinæ Temporum.	6 532		13
	7 533		14
In hoc anno desinit Marcellini Comitis Chronicon. Belli Gothici, quod Procopius describit, initium.	8 534		15
	9 535	Epiphano V. Junii defuncto succedit <i>Anthimus</i> , alius <i>Anthemius</i> , hæreticus, Episcopus antea Trapezuntinus.	
	10 536	Anthimo intra mensem	1
	11 537	Martii de posito successit	2
	12 538	centuriatur <i>Mennas</i> , XIII Martii ordinatus De hoc	3
	13 539	Cangi ⁹ p. 60. ad Zonarā.	4
	14 540	Eodem anno celebratum	5
	15 541	celebre Concilium CPoli	6
	16 542	adversus Acephalos Euty-chianos.	7
Encenia prima templi Sophiæ sub Justiniano celebrata. Vide Bandurium p. 770 templum illud pridem jam conditum sub Constantino M. Lambec. VIII. p. 465, & sub Constantio. Bandur. p. 766.			

Xxxx 2

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	17 543	8
	18 544	9
Vandali domiti, de quibus Procopius.	19 545	10
Induciæ cum Persis.	20 546	11
	21 547	12
	22 548	13
Obiit Theodora Justiniani conjux.	23 549	14
	24 550	15
	25 551	16
Bellum Gothicum finis, in quo definit etiam Jornan- dis liber de regnorum successione.	26 552	Mense intra mensem Augustum extincto succedit Eutychius, de quo Papebrochius ad VI. April. T. I. p. 448. sq. ubi Vi- tam ejus ab Eustachio scrip- tam exhibet.
	27 553	Concilium Generale Quintum CPoli celebratum.
	28 554	2
	29 555	3
	30 556	4
	31 557	5
Hoc anno Anecdota sua scripsit Procopius.	32 558	6
In hoc definit Agathæ Historia.	33 559	7
	34 560	8
	35 561	9
Encenia secunda templi Sophiæ, 24. Dec. Vi- de Bandurium p. 776. & Pauli Silentarii poëma, de quo supra p. 275.	36 562	10
	37 563	11
	38 564	12
In hoc anno definit Chronicon Victoris Tunnanensis	39 565	13
Justinianus obiit 13. Nov. successit Fl. Anicius JU- STINUS junior, Caropates, Justiniani Nepos de quo Menander Protector, Corippus Poëta, &c.	40 566	Pulso sede Eutychio XXII. Jan. succedit Joannes Scholasticus de quo præter Theophanem, Cedrenum &c. vide vitam Simeonis
Ab hoc tempore incipit Chronologia Marqv. Freheri, Juri Græco Romano præmissa.	1 567	3
	2 568	4
	3 569	5
	4 570	6
	5 571	7
	6 572	8
	7 573	9
	8 574	10
	9 575	11

Imperatores CPolitani.		A. C.	Patriarchæ CPol.
	IO	576	12
	II	577	Post Joannem, XXXI Au-
	I	578	gusti mortuum, restitui-
	2	579	tur iterum Eutychius (de
	3	580	qvo supra) III. Octobr.
	4	581	4
In hoc anno desinit Chronicon Marii Aventicensis apud	4	581	5
Andream du Chesne T. I. scriptor. Francic.			
Tiberius Fl. MAURICIUS socero Tiberio suc-	I	582	Eutychio VI. April. defun-
cessit 15. August. De hoc Menander Prote-	2	583	cto succedit Diaconus Jo-
ctor & Theophylactus Simocatta.	3	584	annes Neseutes sive Jegu-
	4	585	nator , XII. April,
	5	586	4
	6	587	5
	7	588	6
	8	589	7
	9	590	8
	IO	591	9
	II	592	IO
In hoc tempore Evagrii Historia desinit, & Chronicon	12	593	II
Joannis Biclarionensis.	13	594	12
	14	595	13
	15	596	Joanni Septembr. II. de-
	16	597	functo succedit Cyriacus.
	17	598	1
	18	599	2
	19	600	3
	20	601	4
Mauricio 27 Nov. occiso, FL. PHOCAS, co-	21	602	5
ronatus à Cyriaco Patriarcha Imperator 23.	I	603	6
Nov. de qvo Theophylactus Simocatta VIII.	2	604	7
7. seq. Nicephorus CPol. sub init breviiarii,	3	605	8
In Phocæ initio desinit comus tertius Anna-	4	606	9
bium Samuelis Bafnagii,			IO
			II
			III
			IV
			V
			VI
			VII
			VIII
			IX
			X
			XI
			XII
			XIII
			XIV
			XV
			XVI
			XVII
			XVIII
			XIX
			XX
			XXI
			XXII
			XXIII
			XXIV
			XXV
			XXVI
			XXVII
			XXVIII
			XXIX
			XXX
			XXXI
			XXXII
			XXXIII
			XXXIV
			XXXV
			XXXVI
			XXXVII
			XXXVIII
			XXXIX
			XL
			XLI
			XLII
			XLIII
			XLIV
			XLV
			XLVI
			XLVII
			XLVIII
			XLIX
			L
			LI
			LII
			LIII
			LIV
			LV
			LVI
			LVII
			LVIII
			LIX
			LX
			LXI
			LXII
			LXIII
			LXIV
			LXV
			LXVI
			LXVII
			LXVIII
			LXIX
			LXX
			LXXI
			LXXII
			LXXIII
			LXXIV
			LXXV
			LXXVI
			LXXVII
			LXXVIII
			LXXIX
			LXXX
			LXXXI
			LXXXII
			LXXXIII
			LXXXIV
			LXXXV
			LXXXVI
			LXXXVII
			LXXXVIII
			LXXXIX
			LXXXX
			LXXXXI
			LXXXXII
			LXXXXIII
			LXXXXIV
			LXXXXV
			LXXXXVI
			LXXXXVII
			LXXXXVIII
			LXXXXIX
			LXXXXX
			LXXXXXI
			LXXXXXII
			LXXXXXIII
			LXXXXXIV
			LXXXXXV
			LXXXXXVI
			LXXXXXVII
			LXXXXXVIII
			LXXXXXIX
			LXXXXXX
			LXXXXXXI
			LXXXXXXII
			LXXXXXXIII

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ.
	5 607	1
	6 608	2
	7 609	3
Phocæ V. Octobr. occiso FI HERACLIUS suc-	1 610 Thomæ 10. Martii de-	1
cedit, qva in re defununt libri Nicephori Cal-	2 611 functo succedit 18. April.	2
listi Hist. Eccles. qvos habemus. De Hera-	3 612 <i>Sergius</i> Diaconus. De qvo	3
clio videndum Nicephori CPol. breviarium,	4 613 Nicephorus in breviarior,	4
Theophanes Byz. & ex eo Anastasius Bibl. &	5 614 inter alia Heraclium ab	5
Miscella, aliq; Annalium scriptores. Nam	6 615 eo coronatum referens,	6
Georgii Pisidæ libri de qvibus supra p. 128.	7 616 Hunc <i>Sergium</i> tacito no-	7
nondum viderunt lucem.	8 617 mine laudat Simocatta in	8
	9 618 proemio Historiæ. Mo-	9
	10 619 nothelitis Tavit. Vide	10
	11 620 Combesii Historiam Mo-	11
	12 621 nothelitarum, Allatum	12
	13 622 de consensu p. 451.	13
	14 623	14
In hoc anno definit appendix ad Chronicon	15 624	15
Marii Aventicensis.	16 625	16
	17 626	17
	18 627	18
	19 628	19
In vicesimo anno Heraclii definit Chronicon	20 629	20
Alex.	21 630	21
	22 631	22
	23 632	23
	24 633	24
	25 634	25
	26 635	26
	27 636	27
	28 637	28
	29 638	29
	30 639 Sergio defuncto succedit Pyr-	1
FL. Heraclius CONSTANTINUS * Patri	1 640 <i>rhus</i> Presbyter, Monothelita,	2
Heraclio 2. Mart. defuncto succedit, sed	menfe Januario. Vide Nice-	
	phori breviarium p. 18.	

Impe-

* hunc Constantinum quem è priore conjuge Eudocia suscepit, jam Augustum appel-
laverat Pater 22. Dec. A. 612.,

Imperatores CPolitani	A.C.	Patriarchæ CPol.
post 130. dies veneno à Martina noverca ex-	641	Pyrrhus mense Octobri
tingvitur 22. Jun. substituto FL. HERA-	642	dejectus cui <i>Paulus Pres-</i>
CLEONA Constantini fratre, quem Martina	643	<i>byter</i> successit. Idem Ni-
pepererat. Sed hæc sub extremum anni una	644	ceph. pag. 21. editionis
cum filio Heracleona in exilium pellitur Im-	645	primæ. Etiam Paulus hic
periumque traditur FL. Heracio CON-	646	Monothelitis fuisse visus
STANTI, Constantini Filio. Vide Nice-	647	est.
phori CPol. breviarium, Theophanem &c.	648	
	649	
	650	
	651	
	652	
	653	
	654	
	655	In Pauli defuncti locum
	656	iterum restituitur <i>Pyrr-</i>
	657	<i>hus</i> post menses quatuor
	658	& dies XXII. defunctus,
	659	successore dato itidem
	660	Monothelita <i>Petro</i> Diaco-
	661	no, Oeconomo & Visita-
	662	tore.
	663	
	664	
	665	
	666	Petrus obiit. Vide Anto-
	667	niū Pagi ad A. 656. n. 5.
	668	Post sex menses & dies
		undecim eligitur <i>Thomas</i>
		Diaconus, secundus hoc
		nomine, de quo Acta San-
		ctor T 3 April p. 58. &
		Antonius Pagi ad A. C.
		656. n. 6 ubi cum Catho-
		licum non Monotheli-
		tam fuisse probat
	669	Thomæ defuncto <i>Johan-</i>
	670	<i>nes</i> Presbyter & Protec-
		dicus sive primus Defen-
Idibus Julii occise Syracensis in balneo Constanti		
succedit filius CONSTANTINUS <i>pogonatus</i> ,		
De quo Nicephorus CPol. in breviario.		

Imperatores CPolitani.

A. C. Patriarchæ CPol.

Fl. Heraclius JUSTINIANUS, sedecim annos
natus, (deinde dictus *Rhinotmetus*) Patri
Constantino Pogonato succedit, mense
Septembri.

FL. LEONTIUS Patricius Imperium sibi ra-
pit, Justiniano naribus rescissis relegato in
Chersonesum.

FL. TIBERIUS Apsimarus Constantini Pogo-
nati frater Leontium naribus multat & in
Monasterium Dalmati detrudit, imperatqvs.

4	671	for Ecclesiæ CPol. succe-	3
5	672	dit. Hunc Johannem Phi-	4
6	673	lippus Cyprius in Catalo- go Patriarcharum male omittit.	5
7	674	Johanni succedit <i>Constan-</i>	1
8	675	<i>tinus</i> Cancellarius.	2
9	676	Constantino succedit <i>Theo-</i>	1
10	677	<i>dorus</i> presbyter.	2
11	678	Theodoro dejecto succes-	1
12	679	for datus <i>Georgius Cyprius</i> . Vide Theophanem p. 301. sq. Cangium ad Zonaram p. 71. sq.	2
13	680	Concilium CPolit. in Trul-	3
14	681	lo, inter Oecumenica sex-	4
15	682	tum, adversus Mono-	5
16	683	thelitas.	1
17	684	Georgio pulso sive defun-	2
18	685	cto succedit iterum <i>Theo-</i> <i>dorus</i> presbyter, de quo paullo ante.	3
1	686	<i>Paulus</i> è Laico succedit	1
2	687	post mortuum Theodo-	2
3	688	rum. Vide Theophanem	3
4	689	p. 302, 303. Bandurium	4
5	690	p. 202.	5
6	691	Concilium Quinifextum	6
7	692	Trullanum CPoli habi-	7
		tum, adversus quod dis- putat Allatius lib. 1. c. 27. de consensu utriusque Ec- clesiæ.	
8	693	<i>Callinicus</i> Presbyter Paulo	1
9	694	succedit. Vide Nicepho-	2
1	695	rum p. 25. & 28. brevia-	3
2	696	xii, Theophanem p. 302.	4
3	697		5
1	698		6
2	699		7
3	700		8
4	701		9

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	5 702	10
	6 703	11
	7 704	12
JUSTINIANUS Rhinotmetus restituitur, qui Tiberium captum fratremque illius Heracium & Patricium Leontium supplicio afficit.	1 705 Callinico dejecto privatoque oculis successor datur <i>Cyrus</i> Monachus Amasianus & Presbyter, de quo Bollandus T. 1. Januarii p. 331. seq. Nicephorus CPol. Breviarii p. 28. Theophanes p. 302.	1
	2 706	2
	3 707	3
	4 708	4
	5 709	5
	6 710	6
FL. PHILIPPICUS Bardanis F. Justinianum ejusque filium Tiberium interficit, & Imperium obtinet.	1 711 Cyro dejecto <i>Johannem</i> Diaconum Monothelitæ successorem dat Philippicus Imp. Vide Theophanem p. 302-320. Nicephori breviarium p. 31.	1
Philippico 3. Jun. excecato successit ANASTASIUS II, <i>Artemius</i> antea dictus.	2 712	2
	3 713	3
THEODOSIUS τῶν κατὰ, <i>Adramyttenus</i> , Philippico Thessalonicam relegato successit invit ⁹ est.	1 714	4
Idem mox cessit LEONI <i>Isauro</i> , qui & <i>Conon</i> & <i>Iconomachus</i> dici solet. In hujus quoque potestatem mox venit quem Imperatorem alii nuntupaverant <i>Basilus</i> , Gregorii Onomagali F. novo nomine <i>Tiberius</i> . Vide Nicephori CPol breviarium, Paulum Diaconum, Theophanem, Anastasium Bibliothecarium &c.	2 715 In Johannis dejecti locum substituitur XI. Augusti <i>Germanus</i> Cyzici Metropolitæ, de quo Henschenius ad XII. Maji T. 3. p. 155. seq. Combefissi Auctar. nov. T. 1. p. 1462. sq.	1
	1 716	2
	1 717	3
	1 718	4
	2 719	5
	3 720	6
	4 721	7
	5 722	8
	6 723	9
	7 724	10
	8 725	11
	9 726	12
	10 727	13
	11 728	14
	12 729	15
In hoc anno desinit liber XVIII, Pauli Diaconi.	13 730 Germano succedit XXII. Januarii. <i>Anastasius</i> Iconoclasta. Vide Nicephori breviar. p. 33. 48. & Theophanem p. 302.	1
	14 731	2
	15 732	3
	16 733	4
	17 734	5
	18 735	6

Y y y

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	19 736	7
	20 737	8
	21 738	9
	22 739	10
	23 740	11
Leoni Isauro 18. Jun. aqua intercute extincto	24 741	12
succedit filius Fl. CONSTANTINUS Co-	1 742	13
pronymus sive * Cabalinus. Equidem Ar-	2 743	14
tabazus qui Constantini sororem duxerat,	3 744	15
Tyrannidem invadere fuit aggressus, atque	4 745	16
imagines restituere coepit, & Nicephorum	5 746	17
Constantini F. Imperatorem coronavit.	6 747	18
Sed à Constantino una cum Niceta Artaba-	7 748	19
zi F. victus, captus & obtruncatus est. vi-	8 749	20
de Nicephori CPol. brevium, & Codini	9 750	21
Origines CPol. n. 99. Theophanem, Cedre-	10 751	22
num, Zonaram &c.	11 752	23
	12 753	24
	13 754	Anastasio mortuo succedit
	14 755	Constantinus Ieonomach ⁹
	15 756	& Episcopus Syllæi. VIII.
	16 757	August. cum sedes per ali-
	17 758	quot menses vacasset. Vi-
	18 759	de Bandurium p. 904 seq.
	19 760	ubi ex Nicephori CPol. an-
	20 761	tirrheticis M&S. notat
	21 762	Concilium Copronymia-
	22 763	num illo Anno habitum
	23 764	fuisse sede vacante, & sub
	24 765	finem demum Concilii
	25 766	Constantinum à Mamorta
	26 767	Episcopum CPol. creatum
	27 768	Constantinus XXX. Augu-
	28 769	sti dejectus, eiq; XVI. Nov.
	29 770	datus successor Nicetas
	30 771	Slavus eynuchus, Ecclesiæ
	31 772	SS. Apostolorum presby-
		ter. Vide Niceph. breviam-
		rii p. 48. & Theophanem
		p. 302.

In hoc tempore, quo Irene Leoni Chazaro
nubuit, desinit brevium Historicum Ni-
cephori CPol.

* Καβαλίνη ή ιππεία κόπρος. Crus. p. 173. TurcoGræc.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	32 773	7
	33 774	8
Constantino Copronymo 14 Sept. mortuo	34 775	9
successit filius LEO <i>Chazarus</i> sive à Chazara natus.	1 776	10
	2 777	11
	3 778	12
	4 779	13
Leonem Chazarum 8 Sept. extinctum excep-	5 780	Nicetæ VI. Febr. defuncto 1
pit filius CONSTANTINUS V. A. 771.	1 781	succedit <i>Paulus Cyprius</i> , 2
natus, sub tutela matris suæ IRENES.	2 782	lector, secunda jejuni- 3
	3 783	rum Dominica, Vide Co- 4
	4 784	dini Origines CPol n. 123. 5
	5 785	Paulus in Flori Monaste- 1
	6 786	rium secessit, XXX. Aug. 2
		successoremque habuit <i>Tar-</i>
		<i>asium</i> , XXV. Dec. Vide 2
		de eo Acta Sanctor. 25.
		Febr. & T. 1. Martii pag.
		788. Vitam Tarasii scrip-
		psit Ignatius discipulus,
		deinde Svida teste Episco-
		pus Nicænus.
	7 787	Concilium Nicænum se- 3
	8 788	cundum pro Imaginibus, 4
	9 789	5
Irene matre in ordinem coacta, Constantinus	10 790	6
filius solus imperat.	1 791	7
	2 792	8
	3 793	9
	4 794	10
	5 795	11
	6 796	12
Constantinus oculis 16. August. jussu matris	7 797	13
effossis non diu post obiit, hinc sola impe-	1 798	14
rium gerit IRENE mater.	2 799	15
	3 800	16
	4 801	17
Irene 30. Octobris in Lesbum deportata &	5 802	18
paulo post defuncta Imperium sibi vindica-	1 803	19
vit NICEPHORUS Patricius ὁ πρῶτος γένει-	2 804	20

Yyyy 2

Impe-

Imperatores CPolitani

κων sive Generalis Logotheta & anno post
mense Dec. STAVRACIUM filium, confor-
tem Imperii adscivit.

Nicephoro dum bellum cum Bulgaris gerit 26. Jul. oc-
ciso, & Stavracio in monasterium se abdente Impe-
rium datur Nicephori genero Fl. MICHAELI, Cu-
ropalatae, cognomine *καρακαβη*, 4. Octobr. in hujus
initii definit Theophanis Chronicon. Incipit ab eo
Joannes Scylitzes.

Michaël cum filio Theophylacto abdicare se Imperio
coactus successorem habuit 11. Jul. LEONEM *Ar-*
menium, Bardæ F. Iconomachum, qui à brevi statura
dictus etiam Chamæleon. De hoc Anonymus ad
calcem Theophanis editus, scriptores post Theopha-
nem de quibus supra pag. 349. seq. Anonymus alter
quem Leontium quidam volunt, & Simeon Magi-
ster ac Georgius Monachus, præterea Jo. Scylitzes,
& Genesius MS.

In hoc tempore definit liber XXIV. Hist. miscellæ. Leo-
ni occiso 26. Dec. succedit Thomamque Constanti-
num, æmulum vincit MICHAEL ὁ τραυλός sive
Balbus ex Amorio Phrygiæ opido. De hoc Imperatore
Scylitzes, Genesius MS. & scriptores post Theophanem.

Mich. Balbo 1. Octobr. extincto succedit filius THEO-
PHILUS, de quo videndi continuator Theophanis
Anonymus libro tertio, Simeon Magister, Georgius
Monachus, Scylitzes, Svidas. Genesius MS. & de ejus
nuptiis Anonymus à Martino Crusio ad calcem Epi-
tomes Heliodori editus.

A. C. Patriarchæ CPol.

3	805		21
4	806	Tarasio XXV. Febr. defuncto	1
5	807	succedit XII. April. die festo	2
6	808	Paschatos <i>Nicephorus</i> , de quo	3
7	809	supra pag. 296. seq. 640. seq.	4
8	810	Vide & Acta Sanctor. T. 2. ad	5
9	811	XIII. Martii. Cangium ad	6
1	812	Zonaram p. 74.	7
2	813		8
1	814		9
2	815	Nicephoro XIII. Martii in exi-	1
3	816	lium misso ab Iconomachis	2
4	817	statim succenturiatus <i>Theodo-</i>	3
5	818	<i>tus</i> Melissenus, cognomento	4
6	819	<i>Cassiteras</i> , 1. April. festo Pa-	5
7	820	schatos, & eodem mense sub	6
1	821	eo Concilium habitum. Vide	7
2	822	Cangium ad Zonaram p. 76.	8
3	823	Theodoro defuncto (cui Phi-	9
4	824	lippus Cyprius <i>Theodorum</i>	10
5	825	Spatherocandidati filium sub-	11
6	826	jicit) succedit <i>Antonius</i> Sy-	1
7	827	laxi Episcopus, quem byrsa-	2
8	828	depsam alii, alii Cassimatam	3
9	829	cognomine appellant. Vide	4
1	830	Bandurium p. 908.	5
2	831		6
3	832		7
4	833		8
5	834		9
6	835		10
7	836	Antonio defuncto succedit	11
8	837	XXI. April. <i>Joannes</i> ab hosti-	1
9	838	bus <i>Jannes</i> magus appellatus	2
10	839	& Lecanomanthæ filius. Vide	3
		Continuatores Theophanis	4
		p. 76. 96. Simeonem Magi-	5
		strum p. 403. &c.	6
			7
			8

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	840	9
Theophilo 20. Januar. mortuo succedit filius MI- CHAELE cognomine μέδουρος live μεδουρης, adhuc puer, sub tutela matris suæ THEODORÆ, quæ imagines restituit. Vide Anonymum conti- nuatorem Theophanis libro IV. sive ultimo & Si- meonem Magistrum, Georgium Monachum ac Scylitzen, Genesium MS.	11 841 12 842 1 843 2 844 3 845 4 846 5 847 6 848 7 849 8 850 9 851 10 852 11 853 12 854 13 855 14 856 15 857 16 858 17 859 18 860 19 861 20 862 21 863 22 864 23 865 24 866 25 867 1 868 2 869 3 870 4 871 5 872	10 1 2 3 4 5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 1 2 3 4 5
Theodora cœnobio inclusa, hinc solus deinceps Michaël imperat.		
Barda Imperatoris avunculus Cæsar creatus, feria IV. Paschatos.		
Barda interfecto, † 21. April. in impetii consortium 26. Maj. adscitus BASILIUS Macedo. Post Michaelē 24. Sept. interfectum solus Basilius impetari de quo Constantinus Porphyrog. †† in hujus Basilii vita, Georgius Monachus, Simeon Magister ac Scylitza, & Genesius MS.		

Yyyy 3

Impe-

† Vide scriptores post Theophanem p. 128. 148.

†† Vide supra p. 349. & de Basilii hujus capitibus paraeneticis p. 172. sq.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	7 873	6
	8 874	7
	9 875	8
	10 876	9
	11 877 Ignatio XXIII. Oct. defun-	10
	12 878 cto <i>Photius</i> restitutus ite-	1
	rum succedit xxvi. Octob.	
	13 879 Concilium pro Photio,	2
	14 880 quod Græcis est Octavum	3
	15 881 Generale.	4
	16 882	5
	17 883	6
	18 884	7
	19 885	8
	20 886 Photio in Monasterium	1
	21 887 Armeniacorum Bordi di-	2
	888 ctum relegato succedit	
	889 <i>Stephanus</i> Leonis sapientis	3
	Imp. frater. De quo Acta	
	890 Sanctor. T. 4. ad 17. Maj.	4
	891 p. 36. seq.	5
	892	6
	893 Stephano defuncto mense	1
	894 Majo succedit <i>Antonius</i>	2
	<i>Cauleas</i> cujus vita scripta	
	à Nicephoro Philosopho.	
	Vide supra p 300 Conti-	
	nuatorem Theophanis p.	
	220. Allatum de consen-	
	su p. 614. &c.	
	7 895 Antonio defuncto XII.	1
	8 896 Febr. successit <i>Nicolaus</i>	2
	9 897 <i>Myfticus</i> sive Senator se-	3
	cretioris Consilii, de quo	
	10 898 Acta Sanctor. ad 15. Maji	4
	11 899 T. 3. p. 509. Continuat.	5
	12 900 Theophanis p. 224. 228.	6
	13 901 229 &c. Allatus de Con-	7
	14 902 sensu p 604.	8
	15 903	9
	16 904	10

Basilio 1 Martii extincto succedit filius LEO, cognomine *sapiens* de quo Simeon Magister, Georgius Monachus, Anonymus alter continuator Theophanis p. 217-237. Scylitzes &c. De hujus Leonis scriptis supra p. 363. sq. In morte ejusdem desit olim liber xxiii. Historiæ Ecclesiasticæ Nicephori, cujus hodie soli xviii. libri exstant, cæterorum quinque tantum argumentis brevibus superstitibus.

Excilium Theſſalonicæ, quod describit Johannes Cameniata. supra p. 351.

Imperatores CPolitani,	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25 936	4
	26 937	5
	27 938	6
	28 939	7
	29 940	8
	30 941	9
	31 942	10
	32 943	11
Romanus exauctoratus Monachi habitum induit 16. Dec. Mox etiam filii ejus <i>Stephanus</i> & <i>Constantinus</i> ab Imperio prohibiti. Sic soli Constantino Porphyrogenito Imperium mansit.	33 944	12
	34 945	13
	35 946	14
	36 947	15
	37 948	16
	38 949	17
	39 950	18
	40 951	19
	41 952	20
	42 953	21
	43 954	22
	44 955	23
	45 956 Theophylacto xxvii. Febr. defuncto succedit	1
	46 957 3. April <i>Polyevstus</i> , forte antea in Monachatu	2
	47 958 dictus <i>Epiphanius</i> , ut ita	3
Constantino Porphyrog. 17. Nov. extincto succedit filius ROMANUS II, sive junior. jam A. 948. à Patre, ipso Paschatos festo coronatus,	48 959 fuerit ille de quo multa	4
	1 960 Nicephorus in vita S.	5
	2 661 Andreæ τῷ σελῷ apud	6
	3 962 Herschenium 28. Maji,	7
Romano 15. Martii defuncto successit filius prælati & 16 Augusti coronatus NICEPHORUS II. PHOCAS, qui Theophanonem viduā à Romano relictam uxorem duxit. De hoc Simeon Magister in Annalibus & Scylitzes: è Latinis Luitprandus in Legatione ad hunc Imperatorem quam vulgavit Canisius Ingolstad. A. 1600. Hic etiam est Nicephorus cujus meminit Constantinus Porphyrog. in Basilii Macedonis vita p. 192.	1 963 T. VI. Vide etiam Continuatores Theophanis	8
	2 964 p. 269, 270, 277.	9
	3 965	10
	4 966	11
	5 967	12
	6 968	13

Impe-

Imperatores CPolitani.	A. C.	Patriarchæ CPol.
Nicephoro 11. Dec. mortuo succedit JOHANNES TZIMISCES, coronatus 25. Dec. De hoc Scylitzes, Cedrenus, Zonaras & reliqui Annalium scriptores	7 969	14
	1 970	1
	2 971	2
	3 972	3
	4 973	4
	5 974	1
	6 975	2
	1 976	3
	2 977	4
	3 978	5
Post Tzimiscen anno hoc exeunte sublatum veneno, succedunt BASILIUS II. Bulgaro-ctonus fraterque ejus CONSTANTINUS, Romani junioris filii. Vide præter Scylitzem & Annalium scriptores, quæ Acropo-lyta cap. 11. & 13. & Basilii hujus Epita-phium in Cangii notis ad Zonaram p. 109. & apud Bandurium p. 172. 468.	4 979	Anno incunte abdicavit
	5 980	se Patriarchatu Anto-
	6 981	nus. Sedes Vacavit per
	7 982	annos quatuor & di-
	8 983	midium.
	9 984	Paullo post medium anni
	10 985	ordinatur <i>Nicolaus Ebrys-</i>
	11 986	<i>foberger.</i>
	12 987	
	13 988	
	14 989	
	15 990	
	16 991	
	17 992	
	18 993	
	19 994	
	20 995	
	21 996	Nicolao defuncto succe-
	22 997	dit <i>Sifinnius Magister.</i>
	23 998	
	24 999	Sifinnio defuncto suc-
	25 1001	cedit <i>Se-gius Mona-</i>
	26 1002	chus (<i>Photii ἀρχιεπίσκοπος</i> .)
	27 1003	Vide Continuatorem
	28 1004	Theophtanis pag. 269.
	29 1005	Allatum de consensu
		p. 606, seq. & Bandu-
	Zzzz	Impe.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30 1006	rium p. 923. ex quo 7
	31 1007	discesSergium non(ut 8
	32 1008	Pagius) fuisse bino- 9
	33 1009	minem, nec ante Ser- 10
	34 1010	gium fuisseJohannem 11
	35 1011	nescio quem, sed Je- 12
	36 1012	<i>hannem Patriarcham</i> 13
Basilii Bulgarostoni ejusque fratris Constan-	37 1013	cujus in Epistola Petri 14
tini Imperii annus	38 1014	Antiocheni ad Mich 15
	39 1015	Cerularium mentio, 16
	40 1016	fuisse PatriarchamAn- 17
	41 1017	tiochenum non CPol. 18
	42 1018	litanum. Vide Cotele- 19
	43 1019	rii monum. Ecclesiæ 1
	44 1020	Græcæ T. 2. p. 148. 2
	45 1021	Sergio defuncto suc- 3
	46 1022	cedit <i>Eustathius</i> Pres- 4
	47 1023	byterorum Palatinæ 5
	48 1024	ædis princeps. 6
Basilio mense Dec extincto solus deinceps im-	49 1025	perat Constantinus Romani F. Basili frater. 7
	50 1026	Eustathio paucis die- 1
	51 1027	bus ante Basilium Bul- 2
	52 1028	garostonum extincto 3
Constantino Romani F. defuncto 9. Nov. suc-	1 1029	succedit <i>Alexius</i> Stu- 4
cedit FL. ROMANUS <i>Argyrus</i> sive <i>Argy-</i>	2 1030	dii Abbas mense De- 5
<i>ropulus</i> Constantini gener. De hoc Scy-	3 1031	cembri. 6
litzes, Cedrenus, Zonaras, Glycas, Manasses.	4 1032	7
	5 1033	8
RomanusArgyropulus 11 April. veneno à Zoë	1 1034	9
conjugē extinguitur, succeditq; MICHAEL	2 1035	10
<i>Καταλάκτης</i> , <i>Παπύλας</i> in torum non mi-	3 1036	11
nus quā in Imperium. De hoc Scylitzes	4 1037	12
& Annalium scriptores.	5 1038	13
	6 1039	14
	7 1040	15

Impe-

Imperatores CPolitani.

Michaelē Paphlagonē Monachi induente habitum & paulo post 10. Dec. mortuo succedit MICHAEL CALAPHATES Paphlagonis sororis filius à Zoë adoptatus, sed quam mox cum Joanne Paphlagonis fratre exauktoravit.

Calaphati post effoscos oculos exauktorato 21. Aprill. detrusoque in Monasterium succedit CONSTANTINUS *Monomachus*, 12. Jun. adminiculo Zoës, quam deinde duxit. Vide Scylitzem, Cedrenum, Zonaram, Manassē, Glycam.

2	1043	Alexio XX. Febr. defuncto succedit <i>Michael Cerularius</i> , festo Annuntiatio- nis XXV. Mart. De hoc in- telligendus Jo. Scylitzes	1
3	1044	p. 808. seq. Eum ut Latine Ecclesiæ adversarium infectatur Allatius de consensu p. 616. seq.	2
4	1045		3
5	1046		4
6	1047		5
7	1048		6
8	1049		7
9	1050		8
10	1051		9
11	1052		10
12	1053		11
1	1054		12
2	1055		13
3	1056		14
1	1057		15
1	1058		16
2	1059	<i>Michaeli Cerulario</i> , festo Michaelis, quod Junii VIII. Græci celebrant, deposito successit <i>Constantinus Lichudes</i> . Vide Scylitzem	1
1	1060	p. 809.	2
2	1061		3
3	1062		4
4	1063		5
5	1064	Lichudi circa initium Januarii defuncto succedit	1
6	1065	<i>Joannes Xiphilinus</i> . Vide Scylitzem p. 817. 860. Annam Comnenam pag. 76.	2
7	1066		3
8	1067	Alexiados.	4
1	1068		5

Constantino 30. Nov. mortuo succedit THEODORA, Zoës jam defunctæ soror.

MICHAEL *Stratioticus*, à Theodora consors Imperii adsciscitur, quæ obiit 22. Aug.

In hoc tempore desinit Cedreni Chronicon

ISAACUS *Comnen'* exauctorato Michaelē & in Monasteriū abdere se permissio Imperator eligitur 31. Aug. Vide Scylitzem, & Nicephorum Bryennium libro I.

16. Comnenus in Studii Monasterium se recepturus Imperatorem pronunciat CONSTANTINUM DUCAM, mense Decembri. Vide eosdem scriptores,

Duca 6. Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, quæ proximi anni die 13. Januarii nupsit ROMANO DIOGENI, eumque Augustum fecit.

Duca Junii extincto imperat EUDOCIA vidua cum liberis, quæ proximi anni die 13. Januarii nubuit ROMANO DIOGENI, eumque Augustum fecit.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	2 1069	6
	3 1070	7
Ex infelici adversus Turcas expeditione reversus Romanus Diogenes à Constantini Ducæ liberis mense Octobri excecatur, & in insulâ Pontem relegatur, Imperium vero sibi vindicat ejusdem Ducæ filius MICHAEL Parapinaceus, cum Matre Eudocia, sed quæ paullo post Monacha esse jussa est. De hoc Scylitzes & Nicephorus Bryennius fusc. lib. 2. & 3.	4 1071	8
	1 1072	9
	2 1073	10
	3 1074	11
	4 1075 Joanni Xiphilino 2. Augusti defuncto successit Cosmas Hierosolymitanus.	1
	5 1076	2
	6 1077 Vide Scylitzem pag. 860.	3
Deposito 7. April. & in Monasterium detruso Michael, Imperium obtinuit NICEPHORUS BOTANIATES, de quo Nicephorus Bryennius lib. 3. & 4. Zonaras, Glycas, & qui in hoc definit Scylitzes.	1 1078 Alexiadem Comnenæ p. 68. 76. 79. Forte & apud	4
	2 1079 Niceph. Bryennium lib. 3.	5
	3 1080 pag. 84. pro Θωμάς legendum Κόσμος.	6
Dejecto Botaniatæ 1. April. succedit FL. ALEXIUS COMNENUS, de quo fusc. Anna filia in Alexiade, Nicephorus Bryennius ejus maritus libro quarto, Nicetas Choniates libro 1. & qui in morte hujus Imperatoris desinunt Zonaras & Glycas.	1 1081 Cosmas qui 8. Maji se Patriarchatu abdicavit, succedit Eustratius Garides,	1
	2 1082	2
	3 1083 Evnuchus, Itali errorum suffragator. Vide Annam Comnenam p. 76. 79. 148. Antonium Fagi ad A. C. 1086 n. 9. Lambecium T. 4. p. 324.	3
	4 1084 Eustratio deposito succedit mense Septembri Nicolaus Grammaticus, Vide Annam Comnenam p. 173 & Fagium ad A. C. 1089 n. 8.	1
	5 1085	2
	6 1086	3
	7 1087	4
	8 1088	5
	9 1089	6
	10 1090	7
	11 1091	8
	12 1092	9
	13 1093	10
	14 1094	11
	15 1095	12
	16 1096	13
	17 1097	14
	18 1098	15
	19 1099	16
	20 1100	17
	21 1101	18
	22 1102	19

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
Alexii Comneni ar nus Imperii	23 1103	20
	24 1104	21
	25 1105	22
	26 1106	23
	27 1107	24
	28 1108	25
	29 1109	26
	30 1110	27
	31 1111 Nicolao defuncto suc-	1
	32 1112 cedit Joh. Hieromne-	2
	33 1113 mon, Chalcedonensis	3
	34 1114 Episcopus. Vide Ban-	4
	35 1115 durium p. 915.	5
	36 1116	6
	37 1117	7
In hoc anno (qvo defununt Jo. Zonara & Mich.	1 1118	8
Glycæ Annales,) Alexio Comneno successit	2 1119	9
15. Augusti, filius JOANNES COMNE-	3 1120	10
NUS, ob morum probitatem καλοῦσάνης	4 1121	11
dictus. De hoc videndi Jo Cinnamus libro	5 1122	12
primo, Nicetas Choniates, libro 1. & è la-	6 1123	13
tinis Otto Frisingensis, Gvil, Tyrtius &c.	7 1124	14
	8 1125	15
	9 1126	16
	10 1127	17
	11 1128	18
	12 1129	19
	13 1130	20
	14 1131	21
	15 1132	22
	16 1133	23
	17 1134 Joanni Hieromnemoni	1
	18 1135 defuncto succedit Leo	2
	19 1136 Συρριότη, ὁ Στρατῆς	3
	20 1137 de qvo vide Allatii	4
	21 1138 consensum p. 644.	5
	22 1139	6

Zzzz 3

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.	
	23 1140	7	
	24 1141	8	
	25 1142	9	
Joanni Comneno 8. April. extincto successit MANUEL COMNENUS, Filius, de quo Joannes Cinnamus libris 2. 3. 4. 5. & 6, Ni- cetas Choniates libris septem.	1 1143	Leoni Styppiotæ succe- dit <i>Michael Oxiartes</i>	1
	2 1144	Monachus, cognomen- to Curacuas. Vide Ni- cetam Choniatem p. 58. 59. & 88. & Jo. Cinna- namum lib. 2. p. 33.	2
	3 1145		3
In hoc anno desinit Chronicon Ottonis Fris- ingenus.	4 1146	Leoni se abdicanti suc- cessit <i>Cosmas Atticus</i> , pa- tria Ægineta qui cum per decem menses fuis- set, xxvi Februar. ob Bogomilorum hæresin jure an injuria ei impa- ctam expulsus est. Vide Nicetam p. 88 seq. Cin- namum lib. 2. p. 67. seq. Allatium de consensu p. 683 seq. ubi formula depositionis & apud Bandurium p. 916 seq. Sedes inde per decem menses vacavit.	1
	5 1147	Die xxvi. Decembris Pa- triarcha creatus <i>Nico- laus Muzalus</i> . Vide Cin- namum lib. 2. p. 88 seq. Bandurium p. 920. Lam- becium lib. VI. p. 302.	
	6 1148		1
	7 1149		2
	8 1150		3
	9 1151	Nicolao se circa men- sem Aprilem abdicant- ti successit <i>Theodor⁹</i> Mo- nachus & præfectus Col- legii S. Resurrectionis, quem <i>Theodesium</i> pauci quidam appellant.	1
	10 1152		2

Imperatores CPolitani

A.C. Patriarchæ CPol.

Manuelis Comneni annus Imperii

11	1153	Theodoto successisse a-	3
12	1154	junt Catalogi quidam <i>Neophytum ἱεροκλειστον</i> li- ve Monachum ex clau- stro Evergetidis. Vide Philippi Chronicon Ec- clesiæ Græcæ cum notis Henrici Hilaridis p. 193. & Bandurium pag. 920. qui hunc Neophytum pro commentitio habet. Nicephor ⁹ Callistus suc- cessisse Theodoto ait <i>Constantinum Chliare-</i> <i>num</i> Diaconum, mense Aprili.	4
13	1155	Constantino Chliareno	1
14	1156	successit <i>Lucas Chrysober-</i>	2
15	1157	<i>ges</i> , de quo Cinnamus li- bro V.	3
16	1158		4
17	1159		5
18	1160		6
19	1161		7
20	1162		8
21	1163		9
22	1164		10
23	1165		11
24	1166		12
25	1167		13
26	1168		14
27	1169	<i>Lucæ Chrysobergæ</i> de-	1
28	1170	functo successit <i>Michael</i>	2
29	1171	<i>Anchiali</i> , Diaconus, sa- cellarius & Princeps	3
30	1172	Philosophorum,	4
31	1173		5
32	1174		6
33	1175		7
34	1176		8
35	1177	Sub initium anni extincto <i>Michaeli</i> succedit <i>charito</i> Monachus, eodem anno exente mortuus,	1

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	36	1178 Hunc excipit <i>Theodosius</i> 1
	37	1179 Boradiotes Monachus 2
Manueli 24. Sept. defuncto succedit ALEXIUS	38	1180 collis S. Auxentii, vide 3
junior COMNENUS, Porphyrogenitus, de	1	1181 Nicetam p. 265. 285. & 4
qvo Nicetas Choniates libro singulari, & è	2	1182 Bandurium p. 921. 5
Latinis Gvil. Tyrius.	3	1183 Theodosio in Insulam 6
Alexio mense Octobri strangulato rapit Impe-	1	1184 Terebinthum secedenti 1
rium ANDRONICUS Comnenus Isaaci F.	2	1185 <i>Camaterus</i> . 2
Alexii senioris nepos. De hoc Nicetas libris	1	1186 Dejecto Camatero suffici- 1
duobus, Gvil. Tyrius libro xxii.	2	1187 tur <i>Nicetas Muntanus</i> , 2
Andronico 12. Sept. interfecto succedit ISAA-	3	1188 magnus Sacellarius, 3
CIUS secundus ANGELUS COMNENUS,	4	1189 4
de qvo idem Nicetas tribus libris,	5	1190 Nicetæ dejecto sufficitur 1
	6	1191 <i>Leontius</i> diaconus, dictus 1
	7	1192 <i>Theotocites</i> qvod per <i>Θεο-</i> 1
	8	1193 <i>τόκον</i> quam Imperator 2
	9	1194 apparuisse sibi dicebat 3
Isaacio in carcerem coniecto & excecato 10.	1	1195 electus & post septem 4
April. ALEXIUS Angelus <i>Comnenus</i> frater	2	1196 est, succedente <i>Dositheo</i> 5
Imperium eripit. <i>Alexium</i> Isaaci filium car-	3	1197 Patriarcha Hierosol. qui 6
ceri includit, qvi elapsus Latinos ad ever-		post anni & sex mensium
tendum imperium sollicitat.		spatium cessit locum <i>Ge-</i>
		<i>orgio Xiphilino</i> magno
		Secvophylaci. Vide Ban-
		durium p. 922-925. Al-
		latium de Georgiis pag.
		341. seq.
In hoc anno desinunt Caesaris Baronii &	4	1198 Post Xiphilini mortem 7
Antonii Pagi Annales.	5	1199 vacat sedes duobus men- 1
		sibus, deinde eligitur <i>Ge-</i> 2
		1200 <i>annes Camaterus</i> . Diaco- 3
		1201 nus & Chartophylax de 4
ALEXIUS IV. Isaaci Augusti F. à Latinis 25. Jul. una cum		1202 qvo Allatius de consensu 5
Patre ISAACO restitutus, sed post sex mensium interval-		1203 p. 723. & ad Acropoli- 5
lum strangulatus est ab ALEXIO V. <i>DUCA</i> , cognomine		tam p. 222.
<i>Murxusso</i> * qvi in Imperio successor post 70. dierum spa-		
tium misere periit. Gustavit etiam Imperium NICO-		
LAUS CANABUS, de qvo Nicetas p. 610. & MANUEL		
Isaaci Angeli filius, qvem ad breve tempus Balduinus		
Imperatorem renunciavit.		
Capta CPolis 12. April. à Latinis, Francis Venetisq; in qva de-	1204	6
sinis Joelis Chronicon compendiariū de qvo supra p. 466.		
* quasi supercilioso; vide Nicetam p. 608. Doufam & Acropolitam p. 255. seq. Cangium ad Ville-		
harduinum p. 307.		

Per annos LVIII. quibus * Latini
CPolin tenuerunt.

Imperatores CPol. è Latinis	A. C. Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicææ
BALDUINUS I. Flan- drix Comes, coronatus 31. Maj. de quo Nicetas, extremo lib. XX. & toto 2 XXI. Villeharduinus &c.	1204	Thomas Maurocenus nobilis Venetus, in quem invehitur Ni- cetas.	7
HENRICUS Balduino 1 fratre occiso succedit, coronatus 20. August. de quo Nicetas lib. ult. cap. ult,	1205 FL. THEODO- RUS LASCA- RIS Alexii An- geli, cui ⁹ filiam 1206 Añiam duxerat 1207 gener, de quo 1208 Nicetas lib. 4 1209 ult. Niceph. Gregoras lib. 1210 1. Acropolita 1211 c. 6. seq. & 18. 1212 1213 1214	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10	8 9 10 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
PETRUS Curtimiacus Comes Antifiodoriensis Petro defuncto	1215 1216 1217 1218 1219 1220 1221 1222 FL. JOANNES DUCAS, co- 1223 gnominè BA- 1224 TATZES sive DIPLOBA- 1225 TAZIUS,	11 12 13 14 15 16 17 18 19 20	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ROBERTUS Curtimiac coronatur 25. Mart.		Gervasius Tufcus creatus à Pontifi- ce Rom. Martham sive Mar- thias, à quo Rober- tus coronatus est,	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
			Michaeli defuncto succedit post vaca- tionem decem men- sium Theoderus Ireni- cus cognominè Copas Diconus & Charto- phylax ὁ πάλαιος Φι- λαρόφωv. 8. Sept.
			Theodoro 3. Jun. ex- tincto succedit Alex- m ⁹ Accemetarum Ab- bas, qui Joannem Du- cam† teste Acropo- lita coronavit, sed

A a a a

Impe-

Libri sti Pars Altera.

* Hanc partem Historiæ singillatim illustravit Cangius in Historia Imperii CPolitani
sub Imperatoribus Francis, edita Gallice ad calcem Villeharduini, ejusdem argu-
menti scriptoris, de quo infra. Paris. 1657 fol.

† Exinde apparet falli Clariss. Bandurium (quem alioqui in hac Chronologia libenter
sequor) cum p. 987. Maximum refert ad A. C. 1215.

Imperatores CPol. è Latinis	A. C.	Imperat. Græci Nicæ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicæ.
		Theodori Lascaris, cu- jus filiam <i>Irenem</i> du- xerat, gener. Vide Acropolitani c. 18, ad 12, Gregorani lib. 2.		post sex menses mor- tuus successorem ha- buit <i>Manuelem Sar- anenum Charitopu- lum</i> cognomento Philosophum.
	8	1226	4	Manueli sub extremum 5
	9	1227	5	Augusti mortuo succes- 1
Roberto defuncto suc- 1	1228		6	sit <i>Germanus II. Naupli</i> , 2
cedit JOANNES BRY- 2	1229		7	Monachus, de quo Alla- 3
ENNIUS Hierosolymæ 3	1230		8	tus in consensu p. 211.
Rex, tutorio nomine 3	1231		9	
pro Balduino secundo 4	1232		10	
pupillo suo.	1233		11	
	1234		12	
	1235		13	
	1236		14	
Joanne Bryennio de- 10	1237		15	
functo BALDUINUS 11	1238		16	
II imperium suscipit 12	1239		17	
vix octo & decem an- 13	1240		18	
nos natus				Post Methodium de- functum sedes vacat ultra triennium,
	14	1241	19	
	15	1242	20	
	16	1243	21	
	17	1244	22	
	18	1245	23	
	19	1246	24	
	20	1247	25	
	21	1248	26	
	22	1249	27	
	23	1250	28	
	24	1251	29	
	25	1252	30	
	26	1253	31	
	27	1254	32	
				Sub extremum anni succedit <i>Manuel At- chipresbyter</i> , à Ma- nuete <i>Charitopulo</i> di- versus, licet à Philippo Cyptio confunditur.
				1
				2
				3
				4
				5
				6
				7
				8
				9
				10
				11

Imperatores CPol. è Latinis	A. C. Imperat. Græci Nicææ in Bithynia	Patriarchæ CPol. è Latinis	Patriarchæ Græci Nicææ
28	1255 FL. THEO-33 DORUS junior L. 45- CARIS sive Ducas & Constantinus à qui- busdam dicti, Johan- nis F. De hoc Grego- ras lib. 3. c. 12. Acro- polita c. 52. seq.	23	Manueli paullo ante Imperatorem Ducam defuncto succedit post ejusdem mortem Arse- nius Monachus Anto- rianus, Nicephoro Ble- mida dignitatem illam respuente. Vide Acro- politam, c. 53. Grego- ram, Pachymetrem &c. 2
29	1256 I	24	Allatium de consensu 3
30	1257 2	25	pag. 724. 4
31	1258 3	26	5
32	1259 JOH. ANNES 1	27	Arzenio profugo succe- 2
33	1260 LASCARIS 2 Theodori F. 3 vix sexennis, 3 Imperium admini- strante qui mox il- lud sibi plane vindi- cavit MICHAËLE Commeno PALÆO- LOGO. Vide Grego- ram lib. 3. c. 3.	28	dit Nicephorus Ephesi Episcopus, qui eodem anno, mense Nov. obiit. Vide Gregoram IV. 1.
ac. Jul. CPolis à Mi- 34		Pantaleonis Zu- 29	
chæle Palzologo re- cuperata, atque Impe- rium Francorum, Bal- duino secundo pulso, finem habuit.		stigani annus	

Post recuperatam à Græcis CPolin, *titulo tamen Imperatorum CPolitanorum* adhuc
usque Franciscus sunt Philippus Curtiniacus filius unicus Balduini II. ab A. 1272.

Carolus Comes Valesius, Philippi Pulchri, Galliarum Regis frater, qui duxit Catharinam
Philippi filiam A. 1300.

Catharina Valesia Caroli filia, ab A. 1309.

Philippus II. Princeps Tarentinus, qui Catharinæ nupsit, filius Caroli II Siciliæ
Regis ab A. 1326. ad 1332. quo obiit, titulum Imperatricis retinente uxore Catharina
Valesia.

Robertus II. Princeps Achajæ & Tarenti, ab A. 1346.

Philippus III. Princeps Tarentinus ab A. 1352.

Jacobus Baucius Andriæ Dux, ab A. 1374.

Similiter Pontifices Romani subinde suffecerunt qui *titulum Patriarchæ CPolitani*
post Pantaleonem Zulliganum gererent, ut notatum à Cangio in Historia CPolitana sub
Francis Imperatoribus p. 244. Fuerunt itaque

Hugolinus Malebranchini Cardinalis, defunctus A. 1291.

Petrus ab Honorio IV. confirmatus, mortuusque A. 1301.

Leonardus Ecclesiæ S. Bartholomæi Venetiis presbyter, à Bonifacio VIII.

Nicolaus Nigroponti Episcopus, qui fuit A. 1314.

Petrus, A. 1323.

Gottio Ariminensis, Cardinalis. A. 1331.

Aaaaa 2

Robert.

Robertus A. 1341.

Henricus A. 1345. occisus

Guil. Imus Mediolanensis ArchiEpiscopus A. 1362.

Petrus Thomas Carmelita, ArchiEpiscopus Cretensis ab Urbano V. constitutus Patriarcha CPol. & defunctus A. 1366.

Paulus A. 1367.

Philippus, praefectus Avenionensis A. 1368.

Jacobus Vilfins Cardinalis, ArchiEpiscopus Hydruntinus A. 1375.

Post captam à Turcis CPolin *Isidoro* Cardinali Rutheno dignitatem illam recu-
sante * suscepit oblatam à Pio II. *Bessarion*, Episcopus Sabinus Cardinalis Nicænus,
qui Patriarcha CPolitanus vocatur etiam in titulo Panegyrici, quo Baptista Platina eum
A. 1462 15. Nov. defunctum condecoravit.

Post receptam CPolin à Græcis

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
MICHAELIS <i>Comneni</i> † PALÆOLOGI ann ^o	3	1261 Recuperata CPolin <i>Arsenius</i>
De illo Imperatore fuisse Nicephorus Grego-	4	1262 15. August. restituitur. Con-
ras & Georgius Pachymeres, Addendus	5	1263 ser Bandurium p. 931. 2
etiam Phranzes.	6	1264 Arsenius qui sacris Impera-
	7	1265 tori ob excecaturum Joannem interdixerat à Concilio
	8	1266 deponitur. Hinc sedes per aliquod tempus vacat.
	9	1267 <i>Germanus</i> Episcopus Adri-
		nopolitanus Feste Penteco-
		stes 1 Jun. creatus abdicat
		se 14. Sept. ejusdem anni.
	10	1268 Calendis Jan. ordinatus <i>Jose-</i>
	11	1269 phus Galestii Abbas de quo
	12	1270 Gregoras IV. g. V. 2. VI. 1.
	13	1271 Pachymeres &c. Allatus de
	14	1272 consensu p. 753. 4
	15	1273 5
	16	1274 Deposito Josepho succedit 6
	17	1275 <i>Johannes Bérre</i> sive <i>Rec-</i>
		<i>cus</i> , ordinatus 2. Junii, de quo 7
Hoc tempore filium Andronicum à patre Mi-	18	1276 Gregoras V. 2. VI. 2. Hic est 2
chaële jam in consortium Imperii adscitum	19	1277 qui multa scripsit pro Latij- 3

Impe-

* Ita de *Isidoro* Phranza III. 20. p. 200. Sed *Odericus Raynaldus* ad A. C. 1473. n. 58.
Isidoro mortuo *Bessarionem* surrogatum scribit.

† Coronatus hic sub init. mensis Sept. & Joannem *Lascarim* oculis orbari jussit 25 Dec.
ejusdem anni.

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
patet ex subscriptione Codicis MS 291. Re-	1278	næ Ecclesiæ dogmatibus, 4
gis Christianissimi: ἐν ἔτει 578 δ' ἐπὶ τῷ βα-	1279	quam cum Græca conciliare 5
σιλείας τῷ τε Κυρῷ ΜΙΧΑΗΛ Δέκα Ἀγ-	1280	volebat. 6
γέλω Κομνηνῷ τῷ Παλαιολόγῳ καὶ νέῳ Κων-	1281	7
σταντίνῳ, καὶ ΘΕΟΔΩΡΑΣ τῆς εὐσεβεῶ- 23		
της Ἀυγῆς, καὶ τῷ Κυρῷ ἈΝΔΡΟΝΙΚΟΥ		
Κομνηνῷ τῷ Παλαιολόγῳ, καὶ ἈΝΝΗΣ		
τῆς εὐσεβεῶνης Ἀυγῆς.		
Michaeli defuncto succedit filius ANDRONI-	1282	Vecco 26. Dec. dejecto, re- 8
CUS PALÆOLOGUS <i>senior</i> , de quo Gre-	1283	stituitur <i>Josephus</i> Galeſii Ab- 1
goras, Pachymeres, Joannes Cantacuzenus	1284	bas de quo paullo ante: Huic 2
& Georgius Phranzes. Huic Andronico	1285	autem paullo post cedenti 3
Nicephorus Callisti Historiam suam Eccle-	1286	atque deinde mortuo succe- 3
siasticam inscripsit,	1287	dit <i>Georgius Cyprius</i> , de cu. 4
	1288	jus scriptis supra p. 603. ſq. 5
	1289	6
	1290	Abdicare se mense Jun. coa- 7
	1291	cto Georgio succedit 14. 1
	1292	Octobr. <i>Athanasius Macedo</i> 2
	1293	de cujus scriptis supra pag. 3
	1294	132 ſeq. 3
	1295	Athanasio coacto se abdicare 4
	1296	16. Octobr. succedit <i>Joan-</i> 1
	1297	<i>nes</i> (antea <i>Cosmas</i>) Sozo- 2
	1298	politanus, ordinatus Cal. 3
	1299	Jan. anni proximi. Vide 4
	1300	Gregoram VI. 7. & 11. 5
	1301	6
	1302	7
	1303	8
	1304	Pulſo 3. Aug. Johanne, Atha- 1
	1305	nasius iterum restituitur. 2
	1306	Vide Gregoram VII. 9. 3
	1307	4
	1308	5
	1309	6
	1310	7
	1311	8
		Post Athanasium secundā vi-
		ce se coactum abdicare sedes
		vacat per biennium,

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	30	1312 Initio anni Patriarcha crea-
	31	1313 tur <i>Nipho</i> , Cyzici metro-
	32	1314 pioltanus.
	33	1315 Niphoni ob varia male ge
	34	1316 sta pulso succedit post anni
	35	1317 qvo sedes vacavit spatium
	36	1318 <i>Joannes, Glyxys</i> , curfus pu-
	37	1319 blici Lotheta. Vide Bandu-
	38	1320 rump. 986. Gregoræ VII. 11.
	39	1321 Joanni successit <i>Gerasimus</i> e
Obiit Michaël Palæologus junior, Andronici	40	1322 monasterio Manganorum
senioris filius, quem consortem Imperii		Monach ⁹ . Post Gerasimum
Pater fecerat. Hinc incipit Cantacuzeni		19. April. 1321. defunctum
Historia,		sedes vacat per tricennium.
	41	1323 Patriarcha creatus <i>Esaïas</i> ,
	42	1324 prid. Cal. Dec. Vide Gre-
	43	1325 goram VIII. 18. IX. 3. 6. 7. 9.
Andronico seniori 19. Maji abdicare se coa-	44	1326 10. X. 6. 7.
cto & in Monasterium ubi Antonii nomen	45	1327
adscivit detruso, Imperium rapit ANDRO-	1	1328
NICUS PALÆOLOGUS junior, senioris	2	1329
ex filio Michaële nepos. De hoc Gregoras,	3	1330
Cantacuzenus, Phranzes, Chalcocondylas,	4	1331
	5	1332
	6	1333
	7	1334
	8	1335
	9	1336
	10	1337
	11	1338
	12	1339
	13	1340
Andronico Palæologo juniore 15. Junii de-	1	1341
functo succedit filius JOANNES PALÆO-	2	1342
LOGUS novennis, 19. Nov. coronatus,	3	1343
sub tutela JOANNIS CANTACUZENI,	4	1344
qui res suas & pupilli fide descripsit, cui	5	1345
jungendi Gregoras libro ad XVIII. Ducas,	6	1346
Chalcocondylas & Georgius Phranzes.		
Vide supra p. 469. seq.		

Impe-

Imperatores CPolitani.

Cantacuzenus Januar. 8. CPolin occupat Imperiumq; sibi vindicat: coronatur 13 Maj. & Joanni Palæologo pupillo suo filiam *Helenam* dat in matrimonium,

In hoc anno desinit liber XXIV. Nicephori Gregoræ, ex editis ultimis,

Joanne Palæolo CPolin & Imperium recipiente Cantacuzenus in Monasterium se abdit & *Joasaphi* nomen induit. Hoc tempore desinunt Nicephori Gregoræ libri Historiarum hæctenus inediti.

A. C. Patriarchæ CPol.

1	1347	depositus 8. Jan. Joannes Ca	1
2	1348	lecas, cui datus successor <i>Isi-</i>	2
3	1349	<i>dorus Eucherius</i> , Monembasiæ	3
		Episcopus. Vide Bandurium	
		p. 987.	
4	1350	Isidoro sub extremum anni	1
5	1351	superioris defuncto succe-	2
6	1352	dit <i>Callistus</i> Galata ex Monte	3
7	1353	Atho Monachus, qui	4
		Georgii Palamæ favit, vide	
		Gregoram XVIII. 1.	
8	1354	Callisto dejecto <i>Philothheus</i>	
		Heracleæ Episcopus substituitur, qui & ipse cum Palama fecit. Vide Cantacuzenum extremo Historiæ.	
1	1355	Initio anni restitutus <i>Calli-</i>	1
2	1356	<i>stus</i> .	2
3	1357		3
4	1358		4
5	1359		5
6	1360		6
7	1361		7
8	1362	Sub extremum anni defun-	8
9	1363	cto Callisto <i>Philothheus</i> resti-	1
10	1364	tuitur. De ejus scriptis vide	2
		Bandurium p. 988. seq.	
11	1365		3
12	1366		4
13	1367		5
14	1368		6
15	1369		7
16	1370		8
17	1371		9
18	1372		10
19	1373		11
20	1374		12
21	1375		13
22	1376	Philothheum fatis functum	14
23	1377	exceptit <i>Macarins</i> .	1
24	1378		2

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	25 1379	Philotheus obiit. 3
	26 1380	igitio anni succedit Nilus, 1
	27 1381	2
	28 1382	3
	29 1383	4
	30 1384	5
	31 1385	6
	32 1386	7
	33 1387	8
	34 1388	Anno ineunte Nilus obiit 1
	35 1389	successoremque nactus est 2
	36 1390	Anonimus. 3
Joanne Palæologo extincto MANUEL PA-	1 1391	4
LÆOLOGUS solus deinceps imperat, de	2 1392	5
quo Ducam vide & Phranzem atque Laoni-	3 1393	6
cum Chalcocondylem & Historiam Politi-	4 1394	7
cam CPoleos in lib. 1, Turco Græciæ,	1 1395	Antonii defuncto succedit 8
Manuelem fugat JOANNES secundus Palæo-	2 1396	Callistus II. & huic itidem 8
legus Andronici fratris filius, Imperiumque	3 1397	post tres menses extincto 1
sibi rapit. De quo iidem scriptores.	4 1398	Matthæus. 2
	5 1399	3
	6 1400	4
	7 1401	5
	8 1402	6
Restituitur MANUEL Palæologus, Joannem-	1 1403	7
que victum in Insulam Lemnum relegat.	2 1404	8
Vide Phrancem Ducam, Chalcocondylem,	3 1405	9
& Hist. Politicam in Crusii Turco Græcia,	4 1406	10
	5 1407	11
	6 1408	12
	7 1409	13
	8 1410	Matthæo mortuo succedit 1
	9 1411	Euthymius, de quo Alla- 2
	10 1412	tius p. 173, contra Hor- 3
	11 1413	tingerum. 4
	12 1414	5
	13 1415	6

Impe-

Imperatores CPolitani	A. C.	Patriarchæ CPol.
	14	1416 <i>Josephus</i> II, Ephesi Metro-
	15	1417 polita, Euthymio fati-
	16	1418 functo succedit 21 Maj.
Defuncto Manuelli succedit filius JOAN-	1	1419 Vide Bandurium p. 989.
NES PALÆOLOGUS. De quo iidem	2	1420 sq. ex Syropuli Hist. Con-
scriptores,	3	1421 cilio Flor. sect. s. c. 4.
	4	1422
Ad hunc annum refer Jo. Canani narratio-	5	1423
nem de irrita Turcarum in urbem CPolin	6	1424
conatu, de qua supra p 456.	7	1425
	8	1426
	9	1427
	10	1428
	11	1429
	12	1430
	13	1431
	14	1432
	15	1433
	16	1434
	17	1435
	18	1436
	19	1437
Concilium Florentinum pro concilianda	20	1438
cum Latinis Græcorum Ecclesia. Inter-	21	1439 <i>Joasaphus</i> 9 Jun. Florentiæ
fait ipse Joannes Imperator, * & <i>Josephus</i>	22	1440 in Concilio moritur, hinc
Patriarcha, in illo fati functus,	23	1441 succedit anni proximi ve-
	24	1442 re <i>Metrophanes</i> Metropo-
	25	1443 lita <i>Cyzicenus</i> . Nam Ref.
	26	1444 sario quem aliqui ele-
		1445 ctum scribunt, Romæ hæ-
		1446 sit. Vide Bandurium pag.
		992. & Allatium de con-
		sensu III. 3.
	27	1445 <i>Metrophani</i> succedit <i>Geor-</i>
	28	1446 <i>gius</i> sive <i>Gregorius Mam-</i>
	29	1447 <i>mas Melissenus</i> , Impera-
		toris confessarius.

Libri sti Pars Altera.

* Confer Icones exhibitas à Lambecio VIII, p. 504.

Imperatores CPolitani		A.C.	Patriarchæ CPol.
Joanni defuncto 31 Oct succedit ejus frater	30	1448	4
CONSTANTINUS PALÆOLOGUS.	1	1449	5
	2	1450	6
	3	1451	Gregorius Melissenus Ro-
	4	1452	man se recepit, futurum
	5	1453	Urbis excidium prævi-
			dens. Neque ei alius Pa-
			triarcha substituitur.
CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pente-			
costes. à Mahomede 16 Turcarum Impera-			

CPolis capta die Martis 29 Maj. festo Pentecolles, à Mahomede II Turcarum Imperatore, & Constantinus fugiens oppressus, Vide Chalcocondylam, Phranziam, Ducam, Turcogræciamque Crusii pag. 53. & 101. 102 & p 76 seq ubi Matthæi Camariotæ lamentatio. His adde Leonhardi Chienfis Mytilenes Archiepiscopi Historiam captæ urbis editam separatim latine Norimb. 1543. 4. & à Bzovio insertam Annalibus ad A. C. 1453. n. 6. Isidori Cardinalis Rutheni Episcopi Sabinensis, legati Pontificis Epistolam ejusdem argumenti apud Odoricum Raynaldum ad A. 1453 n. 6.

Patriarchæ CPolitani post captam à Turcis urbem.

A. C.

1454 Georgius Scholarius, postea Gennadius dictus, per annos quinque & aliquot menses. Vide Manuelem Malaxum in TurcoGræcia Crusii pag 107. & Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ p. 336. seq. Hujus Georgii, qui in duos à multis discerpitur, plura scripta exstant, de quibus alibi.

1460 Isidorus Hieromonachus. TurcoGræc. p. 120.

Joasaphus Hieromonachus.

Marcus Hieromonachus CPolitani, cognomento Xylocarabes. TurcoGræc. p. 124.

Simeon Hieromonachus Trapezuntius, primus qui Sultano pescesium sive munus obtulit ut Patriarchatum consequeretur, id. p. 125.

Dionysius Philippopoleos Metropolita, sedit per annos octo, ac deinde se abdicavit. id. p. 127.

Hoc loco Marcum Ephesium male inter Patriarchas CPol. recenset Philippus Cyprius.

Simeon restitutus sedit per triennium. TurcoGræc. pag. 129. Vide & p. 139. ubi de ejus obitu.

Raphaël Hieromonachus Servius. id. p. 130. Hic primus Sultano solvit charatzium sive annum tributum.

Maxi-

A. C.

1480 *Maximus* (ante *Manuel*) per sex annos. id. p. 131. 138. hic vir doctissimus appellatur à Philippo Cyprio , qvi Symboli explicationem ab eo conscriptam memorat pag. 365. Hoc Maximo Patriarchatum tenente obiit Muhamedes II. Imperator Turcarum A. C. 1482.

Nipho Metropolita Thessalonicensis. TurcoGræc. p. 138.

Dionysius restitutus sedit per annos duos & aliquot menses. id. pag. 141.

Maximus (ante *Manasses*) Serrarum Metropolita , Patriarchatum tenuit per sexemium. id. p. 142.

Nipho restitutus , & per annum unum functus patriarchatu, iterum dejectus est.

Joachimus Dramæ Metropolita. TurcoGræc. p. 143.

Nipho tertium electus, Patriarchatu fungi renuit. id. p. 144. seq.

Pachomius , Zichnarum Metropolita. id. p. 145.

Joachimus restitutus. id. p. 146.

Pachomius restitutus, quo Patriarchatum obtinente obiit Imperator Turcarum Bajazetus A. C. 1512.

Theoleptus Metropolita Joanninorum , per annos octo & menses 6. TurcoGræc. p. 152.

Jeremias Sophiæ Metropolita. id. p. 153.

Joannicius Sozopoleos Metropolita. id. p. 154. Hoc tenente Patriarchatum obit Selimus Turcarum Imperator A. 1520.

Jeremias restitutus; Patriarchatum gessit per annos XXIII. & menses aliquot. id. p. 156. 164.

Dionysius Nicomediæ Metropolita. id. p. 166.

Joasaphus sive *Josaphatus* Adrianopoleos Metropolita. id. p. 169. seq. Hic quod bina palatia sibi condidisset superbi nomen tulit , & per Synodum dejectus est. Vide Henr. Hilarii notas ad Philippum Cyprium p. 407. seq. ubi nomina Episcoporum qvi dejectioni ejus subscripsere, petita è Manuele Malaxo.

Metrophanes Cæsareæ Metropolita. TurcoGræc. p. 175. Hoc Patriarchatum tenente obiit Selimus sive Solimannus II. Turcarum Imperator A. 1566.

A. C.

- 1572 s. Maj. *Jeremias* cognomento *Tranus*, *Metropolita Larissæ*.
Vide *Manuelem Malaxum* (qui sub hoc *Jeremia* scripsit)
in *Turco Græcia Crusii* p. 179. Hic est *Jeremias* cujus ex-
stant & *Tubingensium Theologorum* mutua scripta.
- 1581 *Metrophanes* restitutus, post menses novem decessit.
- 1582 *Jeremias* iterum.
- 1584 *Pachomius* *Lesbius* cognomento *Batistas*. Vide *Philippi Cyprii*
Chronicon p. 427.
- 1587 *Theolepans* *Philippopoleos* *Metropolita*.
Jeremias tertium restitutus.
- 1594 *Matthæus* *Joanninorum*, *Patriarchatu* per dies 19. (al. 16.)
functus se abdicavit. Vide *Bandurium* p. 1000.
Gabriel *Theffalonicæ*, per menses V.
Theophanes *Athenarum*, per menses VII.
Meletius *Ἡγῶς*, *Alexandrinus Patriarcha Πατριάρχης* sive
vicario nomine pro more administravit vacantem *Patriar-*
chatum *CPol.*
- 1595 *Matthæus* restitutus, cum quatuor annos functus esset, ite-
rum pellitur.
- 1599 *Neophytus* *Athenarum*, post anni *Patriarchatum* pulsus in exi-
lium.
- 1600 *Matthæus* tertium restitutus, post paucos dies decessit.
- 1600 *Raphaël* *Methymnæ*, post annos quinque & menses sex dejectus.
Neophytus restitutus, annos quinque.
Cyrillus *Lucaris*, *Alexandrinus Patriarcha*, vicario nomine.
Timotheus *Patrarum veterum*, annum unum.
- 1621 *Cyrillus* *Lucaris*, (qui vicario nomine jam functus *Patriarchatu*
fuerat) per annum unum.
- 1623 *Gregorius* *Amaseæ*, menses tres
Anchimus *Hadrianopoleos*, dies 3.
- 1624 *Cyrillus* *Lucaris* restitutus, annos octo
- 1631 *Cyrillus* *Contari*, *Berrhœnsis* dies octo
- 1632 *Cyrillus* *Lucaris* tertio restitutus, annum unum & menses duos.
- 1633 *Atbanasius* *Patellarius* dies 22.
- 1633 *Cyrillus* *Lucaris* quarto restitutus, annum unum.
- 1634 *Cyrillus* *Berrhœnsis* restitutus, annos duos.

Neo-

A.C.

1636 *Neophytus* Heracleæ, annum unum. In hoc definit Catalogus Matthæi Cigala, apud Bandurium p. 218.

1637 *Cyrillus Lucaris*, quintum restitutus sed post annum unum strangulatus est.

1638 *Cyrillus Berrböensis* tertium restitutus, post annum itidem conjectus in carcerem eodem fata periit. Confer Jo. Aymonii librum, Monumens authentiques p. 311. sq. Et quæ pro Cyrillo Lucari Hottingerus, Tho. Smithus aliique, quos contra scripsere Allatius, Rich. Simon, Eusebius Renaudotus &c.

1639 4. Jul. *Parthenius* Adrianopoleos, (qui prius Anchialensi Ecclesiæ præfuerat) annos quinque, menses duos. In hoc definit Philippi Cyprii Chronicon Ecclesiæ Græcæ, apud Bandurium p. 229.

1644 Alius *Parthenius* Adrianopoleos, cognomine Κερκίνης, annos duos mensesque totidem.

1646 *Joannicius* Heracleæ, annum unum, menses undecim.

1648 *Parthenius* posterior restitutus, annos duos, menses sex.

1651 *Joannicius* restitutus, annum unum.

Cyrillus Tornobi, cognomine Σπάρης, dies viginti.

Athanasius Patellarius restitutus, dies quindecim.

1654 *Paisius* Larissæ, undecim menses.

Joannicius tertium restitutus, menses totidem

Cyrillus Tornobi restitutus, dies 14.

Paisius restitutus, per undecim menses.

1656 *Parthenius* Chii, menses octo. Ob literas in Moscoviam missas suspensus.

1657 *Gabriel* Gani, dies duodecim. Suspensus quod baptizasset Judæum quem Judæi Turcam fuisse causabantur.

1657 *Parthenius* ὁ Κερκίνης, Prusæ Metropolitæ, annos tres.

Dionysius Larissæ, ὁ Σπάρης,

Parthenius Cumcumis, restitutus.

1662 *Clemens* Iconii.

Hoc loco ante Methodium Dionysius Larissæ A. 1666. restitutus ponitur in Catalogo Patriarcharum post Cyrillum Lucarem, qui exstat in libro perpetuité de la foi

A.C.   touchant l'Evcharistie T. 3. lib. VIII. p. 449. Sed il-
lum omittit Catalogus Græcus apud Bandurium p. 1002.

Methodius Heracleæ.

Parthenius Cumcumis, tertium restitutus

1671 *Dionysius Muselimes.*

Gerasimus Tornobi.

Parthenius quartum restitutus.

Dionysius Muselimes, restitutus.

Athanasius Rhaidesti, qui post dies duodecim iterum ejectus.

Dionysius Muselimes, tertium restitutus.

Parthenius quintum restitutus

Jacobus

Dionysius Muselimes quartum restitutus.

Jacobus restitutus.

Callinicus Prusæ,

Neophytus Hadrianopoleos.

1687 *Callinicus restitutus per annos quindecim.*

1702 *Gabriel Chalcedonis à 30. Sept. per annos quinque, menses duos.*

1708 *Neophytus Heracleæ Metropolita. Vide Bandurium p. 1003.*

Omitto titulares & nominetenus Patriarchas CPol à Latini-
nis venditatos quos nonnulli memorant, A. 1400. Angelum Cor-
narium, 1474. Hieron. Laudum, 1485. Joannem Michaëlem,
1503. Marcum Cornarium, 1524. Ægidium Viterbiensem, 1532.
Franciscum Pisarum, 1545. Marinum Grimañi, 1546. Ranucium
Farnesium, 1550. Fabium Columnam, 1565. Scipionem Rebibam,
1577. Prosperum Rebibam, 1590. Bonifacium Bevilaquam, 1599.
Bonaventuram Calatagironem.

Catalogus Imperatorum CPol. ordine Alphabeti compositus.

Inserta sunt currentibus literis nomina aliorum Impera-
torum Romanorum & Occidentis.

A Bismarus Tiberius A. C. 698- 705. <i>Achilleus Tyrannus sub Dioclet.</i>	<i>Adolphus Nassovius 1292-1298.</i> <i>Adrianus 117-138.</i> <i>Emilianus 253.</i>

Æmilianus

- Emilianus Tyrannus sub Gallieno.*
Albertus I. ab A. 1298-1308.
Albertus II 1438. seq.
Alexander Severus 222-235.
Alexander Leonis frater 911.
Alexander Tyrannus sub Maxentio
Alexius Comnenus 1081-1118.
Alexius junior 1180-1183.
Alexius Angelus 1195-1203.
Alexius IV. Isaaci F. 1203.
Alexius V. Ducas Murzufus 1203.
Allylus, Tyrannus sub Dioclet.
Alphonfus Castellæ Rex, electus 1257.
Anastasius 491-518.
Anastasi⁹ II. sive Artemi⁹ 713. sq.
Andronicus Comnenus 1183-1326.
Andronicus Palæologus senior. 1282-1326.
Andronicus Palæologus junior. 1326-1341.
Anthemius 465-472.
Antoninus Pius 138-161.
M. Aurelius Antoninus Philosophus 161-180.
Arcadius 383-408.
Arduinus 1012-1015.
Arnulfus 891-903.
Artavastus Tyrannus sub Constantino Copronymo.
Artemius sive Anastasius II. 713. seq.
Attalus Tyrannus sub Honorio.
Augustus anno Christi 14. defunctus
Augustulus 475. seq.
Avidius Cassius, Tyrannus 175.
Avitus 455. seq.
M. Aurelius Antoninus ab A. 161-180.
M. Aurelius Quintillus 270.
Aurelianus 270-275.
Aureolus Tyrannus sub Gallieno.
Balbinus 217. seq.
Balduinus Flander 1204-1206.
Balduinus II. 1237-1260.
Balista Tyrannus sub Gallieno.
Bardanius Tyrannus sub Nicephoro ἀπὸ γενικῶν.
Bardas 860-866.
Bardas Phocas, Tyrannus sub Joanne Zimisce.
Basiliscus tyrannus 475.
Basilus Macedo 866-889.
Basilus II. Bulgaroëtonus 976-1025.
Bassianus Tyrannus sub Constantino Magno.
Jacobus Bauci⁹ Andriæ Dux. Imperatoris titulo usus 1374.
Berengarius 915.
Berengarius II. 950.
Bonosus Tyrannus sub Probo.
Britannio sive Vetricio Tyrannus sub Constantio Constantini F.
Cajus Caligula 37-41.
Nicolaus Canabus 1203.
Caracalla 211-217.
Carausius Tyrannus sub Maximiano Herculo.
Carinus 283. seq.
Carolus M. 800-815.
Carolus Calvus 877. seq.
Carolus Crassus 879-891.
Carolus IV. 1346-1378.
Carolus V. 1519-1558.

- Carolus VI.* 1711.
Carolus Valesius, titulo tenus Imperator 1330.
Carus 282. seq.
Avidius Cassius 175. *Tyrannus.*
Catharina Valesia, titulo solo usa 1308.
Celsus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Censorinus, ex iudem.
Christophorus Romani Lacapeni F. 919. seq.
Claudius 41-54.
Claudius Gothicus 268-270.
Commodus 180-192.
Comneni, vide Alexius, Joannes, Isaacius, Manuel.
Conradus I. 912-919.
Conradus II. 1025-1040.
Conradus III. 1138-1152.
Conradus IV. 1250-1254.
Constans Constantii frater 337-350.
Heraclius Constans 642-668.
Constantinus Magnus 306-337.
Constantinus II., Magni F. 337-340.
Constantinus III. Heraclii F. 640.
Constantinus IV. Pogonatus 668. ad 685.
Constantinus V. Copronymus sive Cabalinus 741-775.
Constantinus VI. Chazari F. 780-797.
Constantinus VII. Porphyrogenitus 912-959.
Constantinus VIII. Romani jun. Filius 976-1028.
Constantinus IX. Monomachus 1042-1054.
Constantinus Ducas 1059-1067.
Constantinus Palæologus 1448-1453.
Constantius Chlorus 305. seq.
Constantius, Constantini F. 337-360.
Cyriades è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Decentius tempore Constantii.
Decius 249-251.
Delmatius tempore Constantii.
Desiderius itidem.
Diadumenianus Macrini F.
Diocletianus 284-305.
Domitianus 81-96.
Domitius Domitianus è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Ducas. Vide Alexius, Joannes Michaël, & Constantinus.
Ecbertus anti Caesar Henrici IV. 1087.
Etruscus Decii F.
Eudocia Michaëlis Parapinacei mater 1067-1071.
Eugenius Tyrannus Theodosii Majoris tempore.
Euphemius Tyrannus tempore Mich. Balbi.
Ferdinandus I. 1558-1564.
Ferdinandus II. 1619-1637.
Ferdinandus III. 1637-1658.
Firmus Tyrannus sub Aureliano.
Firmus Tyr. sub Valentiniano.
Florianus Taciti frater 276.

- Fridericus I. Barbarossa sive Ahenobarbus.* 1152-1190.
Fridericus II. 1212-1250.
Fridericus III. Pulcher 1314-1323.
Fridericus IV. 1440-1494.
Galba 68.
Galerius Maximianus 305-313.
Gallus 251-253.
Gallienus 253-268.
Geta 211.
Glycerius 473. seq.
Gordianus Pater 236. seq.
Gordianus filius 236 seq.
Gordianus nepos 238-244.
Gratianus 376-383.
Gratianus Tyrannus Honorii tempore.
Guido Anti-Cesar Arnulphi 891.
Gvilelmus Hollandus 1254-1273.
Hadrianus 117-138.
Haniballianus Constantii tempore.
Harduinus 1012-1015.
Heliogabalus 218-222.
Henricus I. Auceps 919-938.
Henricus II. 1003-1025.
Henricus III. 1040-1057.
Henricus IV. 1057-1105.
Henricus V. 1105-1116.
Henricus VI. 1190-1198.
Henricus VII. 1308-1314.
Henricus Balduini Frater 1206-1216.
Henricus Hassia Landgravius 1245. sq.
Heraclius 610-640.
Heracleonas 641.
Herennianus è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Hermannus Anticaesar Henrici IV. 1081-1087.
Herodes Odenati F. è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Honorius 395-423.
Severus Hostilianus 245.
C. Valens Hostiliannus 251.
Joannes Tzimisces 969-975.
Joannes Ducas, Batazes 1222-1255.
Joannes Bryennius 1228-1237.
Joannes Lascaris 1259. seq.
Joannes Comnenus. Καλοκαινής. 1118-1143.
Joannes Palæologus 1341-1347. & 1355-1384.
Joannes Cantacuzenus. 1347-1355.
Joannes Palæologus junior Manuelis F. 1419-1448.
Jodocus Barbatus 1411.
Josephus 1705-1711.
Jovianus 363. seq.
Jovinus Tyrannus tempore Honorii.
Irene Constantini Chazaridis mater 780-790. & 797-802.
Isaacus Angel⁹ Comnenus 1186-1195. & 1203.
Isaacus Comnenus 1058. seq.
C. Julius Caesar occisus A. 45. ante Christum natum.
Did. Julianus 193.
Fl. Julianus Apostata 361-363.
Justinianus Magnus 527-566.
Justinianus II. Rhinotmetus 685-695. atqve iterum 705-711.
Justi-

Ccccc

- Justinus senior Thrax 518-527.
 Justinus junior, Curopalates 566-578.
 Romanus Lacapenus 919-944.
Lambertus Gvidonis F. 894.
 Thedorus Lascaris 1205-1222.
 Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
 Leo I. Magnus ὁ Μακελῆς 457-474.
 Leo II. junior, Zenonis Isauri F. 474.
 Leo III. Conon, Isaurus 717-741.
 Leo IV. Chazarus 775-780.
 Leo V. Armenus 813-820.
 Leo VI. Sapiens 889-911.
 Leontius 695-698.
Leopoldus 1658-1705.
Licinius 307 323.
Lollianus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
Lotbarius 841-856.
Lotbarius II. 1126-1138.
Ludovicus Pius 815-871.
Ludovicus II. 856-871.
Ludovicus III. Balbus 848.
Ludovicus IV. 903-912.
Ludovicus V. Bavarus 1314-1346.
Ludovicus Bonosi F. 898.
Clod. Macer Tyrannus sub Nerone.
Macrinus 217. seq.
M. Fulvius Macrianus Pater è triginta Tyrannis, Gallieni tempore.
Q. Fulvius Macrianus, ex iisdem triginta.
Meonius, ex iisdem Tyrannis.
Magnentius 350-353.
- Majorianus* 457-461.
Manuel Comnenus 1143-1180.
Manuel Isaaci Angeli F. 1204.
Manuel Palæologus 1384-1419.
Marcianus 450-457.
Marcus Philosophus post Gordianum.
Marcus Antoninus Philosophus. 161-180.
Marinus Tyrannus sub Philippo Arabe.
Marius è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
Matthias 1612-1619.
Mauricius 582-602.
Maxentius 305-312.
Maximianus Herculus 286-304.
Galerius Maximianus 305-311.
Maximilianus I. 1494-1519.
Maximilianus II. 1564-1576.
Maximinus 235-238.
Galerius Maximinus 308-313.
Pupienus Maximus 237. seq.
Petronius Maximus 455.
Maximus Tyrannus Gratiani tempore.
Maximus Tyrannus tempore Honorii.
Michael Rancabe 811-814.
Michael II. Balbus 821-829.
Michael III. μεθυστής 841-867.
Michael IV. Ραφλαγο, Καταλάντης 1034-1041.
Michael V. Calaphates 1041 seq.
Michael VI. Stratioticus 1056-1058.
Michael VII. Parapinaceus 1071-1078.
Michael VIII. Palæologus senior 1259-1282.

- Michael IX. Palæologus junior. 1321.
 Mizizus five Mezentius Tyrannus sub Constantino Pogonato.
 Julius Nepos 474 seq.
 Nepotianus Tyrannus tempore Constantii, Constantini M filii.
 Nero 54-68.
 Nerva 96-98.
 Nicephorus ὁ ἀπὸ γαικῶν. 802-811.
 Nicephorus II. Phocas 963-969.
 Nicephorus Bryennius, Anticæsar Nicephori Botaniatæ.
 Nicephorus Botaniates. 1078-1081.
 Nicôlaus Canabus 1203.
 Nigrinianus Tyrannus sub Maximino.
 Numerianus 283. seq.
 Nymphidius Tyrannus sub Nerone.
 Octavianus Augustus. A.C. 14. defunctus.
 Odenatus è triginta Tyrannis Gallieni tempore.
 Olybrius 472.
 Otto 68.
 Otto Magnus 938-974.
 Otto II 974-984.
 Otto III. 984-1003.
 Otto IV. 1208-1212.
 Palæologos vide in Andronico, Constantino, Joanne, Manuele & Michaële
 Pertinax 193.
 Pescennius Niger, antiCæsar Didii Juliani.
 Petronius Maximus 455.
 Petrus Curtiniacus 1216-1218.
 Philippicus Bardanis F. 711-713.
 Philippus Arabs 244-249.
 Philippus II. 1198-1208.
 Philippus Curtiniacus, titularis. 1272.
 Philippus II. & III. Principes Tarrentini, iidem titulares 1326. &
 Phocas 602-610. (1352.
 Piso è triginta Tyrannis tempore Gallieni.
 Postumus Pater ex iisdem Tyrannis.
 Postumus filius, ex iisdem.
 L. Priscus Tyrannus sub Decio.
 Probus 276-282.
 Procopius Anticæsar Valentis.
 Proculus Tyrannus sub Probo.
 Pupienus Maximus 237. seq.
 Quietus è triginta Tyrannis sub Gallieno.
 M. Aurelius Quirillus 270.
 Regillianus è triginta Tyrannis.
 Richardus Anglus, electus 1263.
 Robertus Curtiniacus 1221-1228.
 Robertus II. titulo Imperatoris usus 1346.
 Rodolphus I. Habsburgicus 1273-1292.
 Rodolphus II. 1576-1612.
 Rodolphus Suevia Dux, antiCæsar Henrici IV.
 Romanus Lacapenus 919-944.
 Romanus II. Constantini Porphyrogeniti F. 959-963.
 Romanus III. Argyrus. 1028-1034.
 Romanus Diogenes 1067-1072.
 Romulus Augustulus 475. seq.
 Rupertus 1400-1411.
 Ccccc 2 Jul.

- Jul Sabinus Tyrannus sub Vespasiano.*
Saturninus è triginta Tyrannu Galieni tempore.
Saturninus Tyrannus sub Probo.
Sebastianus Tyrannus sub Honorio.
Clodius Septimius Albinus, antiCesar Septimii Severi.
Septimius Severus 173-211.
Alexander Severus 212-235.
Severus Lucanus 461-465.
Sigismundus 1411-1438.
Stavratius 803-811.
Stavratius Tyrannus sub Constantino Chazari F.
Sylvanus Tyrannus sub Constantio, Constantini M. filio.
Tacitus 275.seq.
Tetricus Pater è triginta Tyrannis sub Galieno.
Tetricus Filius ex iisdem.
Theodora Michaëlis μαθουσῃ mater 841-855.
Theodora Zoës soror 1054-1056.
Theodorus Lascaris 1205-1222.
Theodorus Lascaris junior 1255-1259.
Theodosius Magnus 379-395.
Theodosius junior 408-450.
Theodosius Adramyttenus 715. seq.
Theodosius Mauriti Imp. filius à patre confors Imperii factus.
Theophilus 829-841.
Theophylactus 813.
Thomas (Constantinus) Tyrannus sub Michael Balbo.
Tiberius 14-37.
Tiberius II. Thrax. 578-582.
Tiberius III. Apsimar. 698-705. (tempore.)
Timolaus è triginta Tyrannis Gallieni
Titus Vespasianus 79-81.
Titus Tyrannus sub Maximino.
Trajanus 98-117.
Trebellianus è triginta Tyrannis.
Trebonianus Gallus 251.seq.
Vabalathus, ex iisdem.
Jul. Valens Tyrannus sub Decio.
Valens, Valentiniani frater 364-378. (tempore.)
Valens è triginta Tyrannis, Gallieni
Valens Tyrannus atate Maxentii.
Valentinianus senior 364-375.
Valentinianus junior 375-392.
Valentinianus III. 425-451.
Valentinus Tyrannus sub Valentiniano seniore.
Valerianus 253-260.
L. Verus 161-169.
Fl. Vespasianus 69-79.
Titus Vespasianus 97-81.
Trebonianus 252.
Vetrano sive Britannio, Tyrannus sub Constantio, Constantini M. filio.
Victorinus Pater, è triginta Tyrannis, Galieni tempore.
Victorinus filius, ex iisdem.
Vindex Tyrannus, sub Nerone.
Vitellius 69.
Volusianus Treboniani F. cum Patre 252.
Wenceslaus 1378-1400.
Zeno Isaurus 474 491.
Zoë Constantini Porphyrog. mater 912-919.

Cata-

Catalogus Patriarcharum CPol, ordine Alphabetico compositus.

L. *Latinos.* T. *titulares denotat.*

- A** Cadius ab A. C. 471. ad 489.
 Ægidius Viterbiensis L. T. 1524.
 Alexander 317-340.
 Alexius Studii Abbas 1025-1043.
 Alypius 14. *ante Constantinum M.*
 Anastasius 730-754.
 Anatolius 449-458.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Andreas Apostolus 1.
 Angelus Cornarius L. T. 1400.
 Anthimus S. Anthemius Trapez. 535. (1621.
 Anthimus Adrianopolitanus post
 Antonius Cassimata, Sylæi Episc. 821-832.
 Antonius Cavleas 893-895.
 Antonius Studii Abbas 974-979.
 Antonius IV. 1388-1396.
 Arsacius 404-406.
 Arsenius Autorianus 1255-1264.
 Athanasius Macedo, Monachus ex monte Gano 1289 - 1293. & 1302-1310.
 Athanasius Patellarus, Cretensis, Metropolitæ Thessalonice. 1633. & 1653.
 Athanasius Rhaidesti post Ann. 1671,
 Athenagoras *sive* Athenogenes. 10. *ante Constantinum M.*
 Athenodorus 11. b. *ante Const.*
 Atticus 406-425.
 Basilus Scamundrenus 970-974.
 Basilus Camaterus 1183-1186.
 Joannes Beccus *sive* Veccus. 1274.
 Bessario L. T. 1473. (1282.
 Bonaventura Calatagiuro L. T. 1599.
 Bonifacius Bevilacqua L. T. 1590.
 Joannes Calecas 1333-1347.
 Callinicus Prusæ, post 1680. & 1687.
 Callistus 1350-1362.
 Callistus Xanthopulus 1395.
 Basilus Camaterus 1183-1186.
 Joannes Camaterus 1198.
 Antonius Cassimata 821-832.
 Theodotus Cassiteras 815-821.
 Antonius Cauleas 893-895.
 Mich. Cerularius 1043-1059.
 Castinus *sive* Cestinus *sive* Constantinus 19. *ante Constantinum M.*
 Charito 1177.
 Nicolaus Chrysoberges 983-996.
 Lucas Chrysoberges 1155-1169.
 Jo. Chrysostomus 400-404.
 Clemens Iconii 1662.
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Constantinus *supra in Castino.*

Ccccc 3

Con-

- Constantinus Cancellarius 674-
676.
 Constantinus Iconomachus, Syl-
 læi Episcopus, 754-766.
 Constantinus Lichudes, 1059-
 1064.
 Constantinus Chliarenus, Dia-
 conus 1154.
 Angelus Cornarius. L. T. 1400.
 Marcus Cornarius. L. T. 1053.
 Cosmas Hierosol. 1075-1081.
 Cosmas Atticus 1146. seq.
 Cosmas Sozopol. 1293-1302.
 Cyriacus seu Cyrillianus. 18. ante
Constantinum M.
 Cyriacus II. 595-606.
 Cyrillus Contari, Berrhoënsis.
 1632. 1634. seq. 1638.
 Cyrillus Lucaris 1621. 1624-1632.
 1632. 1633. 1637.
 Cyrillus ὁ Σπαρὸς Tornobi 1652.
 Cyrus 705-711. (1656.
 Demetrius sive Domitius 21. ante
Constantinum M.
 Demophilus Arianus 370-381.
 Diogenes 7. ante Constanti-
 num M.
 Dionysius Philippoleos, post A.
 1470. & post 1487.
 Dionysius Larissæ, ὁ Σπαρὸς 1660.
 1666.
 Dionysius Muselimes 1671. ac
 deinde quartum restitutus.
 Domitius, vide supra in Deme-
 trio.
 Dositheus 1191.
 Eleutherius. 8. ante Constantinum M.
 Epiphanius 520-535.
 Epiphanius qvi postea Polyeu-
 ctus. 956-970.
 Esaias 1323-1333.
 Evagrius 370.
 Eudoxius Arianus 360-370.
 Eugenius 22. d. *ante Constanti-*
num M.
 Euphemius Evchaita 489.
 Eusebi⁹ Nicomediensis 340-343.
 Eustathius 1019-1025.
 Eustratius Garides 1081-1084.
 Euthymius Syncellus 906-911.
 Euthymius II. 1410 1416.
 Eutychius 552-565. & 577-582.
 Evzoius 12. *ante Constantinum M.*
 Fabius Columna L. T. 1550.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Felix. 9. *ante Const.*
 Flavianus 446-449.
 Flavitas sive Flavianus II. 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1545.
 Gabriel Thessalonicensis post A.
 1594.
 Gabriel Chalcedonis, 1702.
 Gennadius 458-471.
 Georgius Scholarius in Patriar-
 chatu Gennadius 1454-1460.
 Georgius Cyprius 679-683.
 Georgius Cyprius alter, qvem ma-
 le Zonaras Patriarcham CPol.
 tempore Constantini Copro-
 nymi facit. Vide Allatium de
 Georgiis p. 315 seq.
 Georgius sive Gregorius Cyprius.
1283-1289.
 Georgius sive Gregorius Mamas
 Melif-

- Melissenus 1445-usque ad captam à Turcis CPol.
 Georgius Xiphilinus 1192-1198.
 Gerasimus Tornobi post 1671.
 Gerasimus Monachus 1320.
 Germanus Cyzici Metrop. 715-730.
 Germanus Nauplius 1226-1239.
 Germanus Malchutz 1267.
 Gervasius L. 1215-1220.
 Gotio L. T. 1331.
 Gregorius Nazianzenus 381.
 Gregorius Cyprius 1283-1289.
 Gregorius Amaseæ 1623.
 Gregorius protosyncellus 1445-1453.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
Grullus sive Gryllus à Michale παῖδός τε per jocum creatus.
 Gvilelmus L. T. 1362.
 Henricus L. T. 1345.
 Hieronymus Laudus L. T. 1474.
 Hugolinus L. T.
 Jacobus post 1675. & iterum.
 Jacobus Vissius L. T.
 Jeremias Sophiæ Metropol. post 1519. & 1520.
 Jeremias Tranus, Larissæ 1572. & 1582. & post 1587.
 Ignatius 846-857. & 867-877.
 Joachimus post 1500.
 Joannes Chrysostomus 400-404.
 Joannes Cappadox 518-520.
 Joannes Antiochenus Scholasticus 565-577.
 Joannes Nestevtes sive jejunator 582-595.
 Joannes Proteclicus 669-674.
 Joannes Diaconus 711-715.
 Joannes Camaterus 1198.usque ad captam urbem à Latinis.
 Joannes Iconomachus 832-842.
 Joannes Xiphilinus 1064-1075.
 Joannes Hieromnemon. 1111-1134. (1282.
 Joannes Beccus sive Veccus 1274-
 Joannes Glycis 1316-1320.
 Joannes Michaël L. T. 1485.
 Joannes de Abbatis villa. L. 1246.
 Joannicius Sozopol. 1520.
 Joannicius Heracleæ. 1646. & 1651. & 1655.
 Joasaphus sive Josephus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Joasaphus Hieromonachus post 1460.
 Joasaphus sive Josaphatus Adrianopoleos Metrop. post 1550.
 Josephus Galefii 1268-1274. & 1282.
 Josephus sive Joasaphus Ephesi Metrop. 1416-1439.
 Isidorus Buchiras 1347-1349.
 Isidorus Hieromonachus 1460.
 Isidorus L. T. ante 1473.
 Laurentius 13. ante Constantinum M.
 Lempianus 16. ante Const.
 Leo Styppiota 1134-1143.
 Leonardus L. T. post 1301.
 Leontius Theotocites 1190.
 Lucas Chrysoberges 1155-1169.
 Macarius 1376-1380.
 Macedonius hæreticus 343-360.
 Macedonius II. 496-511.

Ma-

- Manuel (al. Maximus) 1480.
 Marcus, [17. ante Constantinum M.](#)
 Marcus Hieromonachus post 1460.
 Marcus Cornarius, L. T. 1503.
 Marinus Grimani L. T. 1545.
 Matthæus Joanninorum Metropol. 1594. & 1595. 1600.
 Matthæus 1397-1410.
 Matthæus L. 1221-1226.
 Maximianus [431-434.](#)
 Maximus (al. Manuel) 1480.
 Maximus Serrarum, post 1488.
 Melitius Πηγᾶς vicario nomine 1594.
 Mennas [536-552.](#)
 Methodius Cyzici Episc. [842-846.](#)
 Methodius II. 1240.
 Methodius Heracleæ post 1662.
 Metrophanes [307-317.](#)
 Metrophanes Cyzicenus [1439-1445.](#)
 Metrophanes Cæsareæ Metropol. post [1560. & 1581.](#)
 Michaël Cerularius 1043-1059.
 Michaël Autorianus [1206-1214.](#)
 Michaël Οἰκίτης 1143-1146.
 Michaël Anchiali 1169-1177.
 Nectarius [381-400.](#)
 Neophytus ἐγκλειστος 1154. dub.
 Neophytus Athen. [1599. & 1607-1611.](#)
 Neophytus Heracleæ Episc. [1636.](#)
 Neophytus Hadrianopoleos 1686
 Neophytus junior, Heracleæ Metropol. 1708.
 Nestorius [428-431.](#)
 Nicephorus [806-815.](#)
 Nicephorus Ephesinus 1260.
 Nicetas Slavus, Evnuchus 766-[780.](#)
 Nicetas Muntanes 1186-1190.
 Nicolaus Mysticus 895-906. & 911-925.
 Nicolaus Chrysoberges [983-996.](#)
 Nicolaus Muzalus 1147-1151.
 Nicolaus Grammaticus, 1084-[1111.](#)
 Nicolaus L. [1232-1253.](#)
 Nicolaus L. T. 1340.
 Nilus 1380-1388.
 Nipho 1312-1314.
 Nipho Thessal. post 1486. & iterum post 1490.
 Onesimus [3. ante Constantin. M.](#)
 Pachomius Zichnarum Metropol. post 1500.
 Pachomius Batistas, Lesbios 1584.
 Paisius Larissæ 1654. & 1655.
 Pantaleo Zuffiganus L. 1253-1260.
 Parthenius Adrianopoleos [1639.](#)
 Parthenius Adrianop. junior. 1641. & 1648.
 Parthenius Chii Episc. [1656.](#)
 Parthenius Cumcumis, Prusæ Metropol. 1657. & 1661. & 1670. & post 1671. & post 1675.
 Paulus [340.](#) & iterum [343.](#)
 Paulus presbyter 641-655.
 Paulus è Laicis [686-693.](#)
 Paulus Cyprius [780-784.](#)
 Paulus L. T. 1366.
 Pertinax [15. ante Constantin. M.](#)

Pe.

- Petrus Apostolus 1. in not.
 Petrus Diaconus 655-666.
 Petrus L. T. 1323.
 Petrus Thomas L. T. 1366.
 Philadelphus. 22. c. ante Constant. M.
 Philotheus 1354. & 1362-1376.
 Photius 857-867. & 877-886.
 Phraitas sive Flavitas 489.
 Franciscus Pifarus L. T. 1532.
 Plutarchus 5. ante Constantinum M.
 Polycarpus 4. ante Const.
 Polycarpus secundus. 11. ante Const.
 Polyevctus 956-970.
 Presbyter quidam. 22. b. ante Constantinum.
 Probus 22. ante Const.
 Proclus 434-446.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Pyrrhus 639-641. atqve iterum 655.
 Ranucius Farnesius L. T. 1546.
 Raphaël Hieromonachus Servius post 1470.
 Raphaël Methymnæ Episc. 1600-1607.
 Prosper Rebiba L. T. 1577.
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Robertus L. T. 1341.
 Rufinus 22. c. ante Constantinum M.
 Scipio Rebiba L. T. 1565.
 Sedechias sive Sedecion 6. ante Const.
 Sergius Diaconus 610-639.
 Sergius Monachus 999-1019.
 Simeon Hieromonachus Trapez. post 1460. atqve iterum post 1470.
 Simon L. 1226-1232.
 Sifinnius 425-428.
 Sifinnius Magister 996-999.
 Stachys 2. ante Constantinum M.
 Stephanas Leonis Imp. frater 886-893.
 Stephanus Amaseæ Metropolita. 925-928.
 Tarasius 784-806.
 Taratus (al. Titus) 20. ante Constantinum Magnum.
 Theodorus presbyter 676-678. & 683-686.
 Theodorus Spatharocandidati F. 821.
 Theodorus Copas, Irenicus 1215.
 Theodosius Monachus, Boradiotes. 1178-1183.
 Theodosius sive Theodotus 1151. seq.
 Theodotus Cassiteras, Melissenus 815-821.
 Theoleptus Joanninorum Metropol. post 1512.
 Theoleptus Philippopoleos 1587.
 Theophanes Athenarum Episc. 1594.
 Theophylactus Romani Lacapenni Imp. Filius 933-956.
 Thomas Diaconus 606 610.
 Thomas II. 667-669.
 Thomas Maurocenus L. 1204-1215.
 Timotheus 511-517.

D d d d d

Timo.

Timotheus Patrarum Episcopus,

post 1610.

Trypho 928-931.

Joannes Veccus 1274-1282.

Joannes Xiphilinus 1064-1075.

Pantaleo Zuffiganus L. 1153-1260.

XXXI. Hæc de Historia CPolitana, ejusque Græcis scriptoribus dixisse sufficiat, quibus unicum subungere juvat Gallum *Godfridum de Villeharduin* * sive *de Villa Harduini*, Campaniæ Gallicæ Marescalcum (Marechal de Champagne & de Romanie) qui Historiam CPolis à Francis Venetisque A. 1204. captæ, cui ipse interfuit, fideliter descripsit ab A. 1198. ad 1207. Gallico illius ætatis sermone, qui cum ab hodierno usu in non paucis abhorreat, *Blasius Vigenarius* qui primus eam novem libris arbitrato suo divisam edidit, recentiorum Gallicam interpretationem per singulas paginas apposuit, Paris. 1584. 4. Hinc sine ejusmodi interpretatione, sed ex emendatione MS. Veneto prodiit Lugd. 1601. fol. divisa in sectiones CCLVII. Denique *Cangius* Paris. 1657. fol. utramque harum editionum cum MS. membranaceo Regio contulit, Petri quoque Pithoei notulis ineditis usus, quas marginibus ille Vigenarianæ editioni alleverat ex MS. Codice, & ex primis foliis editionis Villeharduini quæ jussu Reip. Venetæ A.C. 1573. imprimi cœpit, sed postea suppressa est. Adjunxit Cangius varias Lectiones in margine, & Vigenarii exemplo interpretationem recenti idiomate Gallico: sectionum divisionem servavit ex editione Lugdunensi, subjunxitque è Bibl. Regia Historiam brevem Imperatorum CPolitanorum Latinorum ab urbe capta usque ad 1243. petitam ex Historia Galliæ, scripta versibus Gallicis à *Philippo Murkes* Episcopo Tornacensi (qui A. 1282. obiit) & hætenus inedita. p. 212-229. Denique p. 230. 231. *appendicem latinam* Villeharduino in MS. Regio à Veneto aliquo temporibus Andronici Palæologi subjectam annexuit. Post Observationes Cangii, quibus Villeharduinus & Historia illius ætatis ex omni genere scriptorum erudite illustratur, & Rhamnusi, Outremanni aliorumque recentiorum hallucinationes subinde castigantur, sequitur ejusdem glossarium veterum vocum Gallicarum, quibus Villeharduinus utitur pag. 354-370.

Non

* A Græcis scribitur Βιλλαρδίν, ut apud Acropolitam c. 47. ubi Achajæ & Peloponnesi Princeps hoc nomine memoratur. Confer Elogium Villeharduini & Genealogiam ejus familiæ, notis à Cangio præmissam.

Non minoris momenti est, quæ Villeharduino subjuncta alteram Voluminis partem constituit, & tota Cangii industriæ debetur, Gallice itidem scripta & singulari studio ex fide dignis monumentis ordine temporum digesta Historia Imperii CPolitani sub Imperatoribus Gallis ab A. 1198. usque ad tempus captæ urbis à Turcis. *Histoire de l'Empire de Constantinople sous les Empereurs Francois, contenant ce qui s'est passé de plus memorable dans cet Empire, depuis que les Francois s'en rendirent maîtres, jusques a ce que les Turcs s'en sont emparez: dans laquelle la suite des Empereurs Francois, des Patriarches de Constantinople Latins, des Roys de Thessalonique, des Princes de la Morée & d'Achéie & d'Epire, des Ducs d'Athenes, de Duras, de Nicfia, des Seigneurs de Négrepont, de Metelin, & autres sont decrites, (pagg. 326.) avec un recueil de plusieurs titres & autres pieces non encore publiées, tirées tant du Tresor des Chartes du Roy, que d'ailleurs, pour servir de preuves à cette Histoire (pagg. 85.)* Paris. 1657. fol. pagg. Raro obvium est hoc opus, in illa quidam Historiæ parte necessarium, quod licet unico modico volumine constat, & nullis iconibus ære descriptis superbit, tamen venit pretio quinquaginta amplius marcarum Lubecensium.

XXXII. Villeharduino jungere juvabit Innocentii III. Papæ Epistolæ, & *Gunsberum* Monachum Parisiensem, Ord. Cisterciensis, eorundem temporum scriptorem, qui latine tradidit Historiam captæ à Latinis CPoleos, editam in Henrici Canisii T. V. *Lectio-num Antiquar.* p. 358. Monachii, 1604. 4. tum alios plures qui Christianorum Europæorum expeditiones in terram sanctam ab A. C. 1080. ad 1291. (quo Syria & Palæstina amissa est) descripserunt, imprimis volumina duo hortantibus Francisco Pithæo & Paulo Petavio collecta à Jacobo Bongarsio, & Hanoviæ 1611. fol. edita sub titulo: *Gesta DEI per Francos*, in quibus scriptores latini illius vel paullo seqvioris ætatis præter Anonymos, Robertus Monachus Hierosolymitanæ Historiæ & belli Christianorum adversus Saracenos scriptor, Basil. 1533. fol. pridem vulgatus: tum Baldricus, Raimundus de Agiles, Albertus Aqvensis, Fulcherius Carnotensis, Gauterius, Gvibertus Abbas quem habeo scriptum ante CCC. annos in membrana, Gvilelmus Tyrius scriptor præcipuus, & Jacobus de Vitriaco, cujus Historia Orientalis & Occidentalis prodierat Duaci 1597. 8.

Benedicti de Accoltis de bello à Christianis contra Barbaros gesto, pro Christi sepulchro & Judæa recuperandis. Venet. 1532. 4. Basil. 1544. 8.

Annalium scriptores, Baronius, Bzovius, Pagius, Odoricus Raynaldus, Spondanus: Lexicorum item Historicorum concinnatores ut Morerius in *Croissade*. Cangii glossar. in *Crux*.

Histoire des guerres des Chrétiens contre les Turcs, par Aubert. Paris. 1559. 4.

Belli sacri Historia, edita à Johanne Mabillonio, Musei Italici T. 1. p. 131. seqq.

Jac. Benzellii Palæstina, sive de terra Promissionis & Sveonum Gothorumque expeditionibus sacris dissertationes duæ Geographico-Historicæ. Upsal. 1703. 8.

Jo. Henr. Bœclerus in diss. de passagiis, T. 1. dissertationum Academicarum p. 581. sqq. ad Æneæ Sylvii Orationem super hoc argumento Romæ A.C. 1452. habitam ad Nicolaum V. Pontificem nomine Friderici III. Imperatoris, pro svadenda in terram sanctam expeditione.

Jo. Franciscus Buddeus in selectis Juris Naturæ & Gentium, dissertatione 2.

Jac. Gretserus in Apologia cruciatarum expeditionum Tom. 3. de Cruce, lib. 2.

Commentarii duo Historici, antea inediti, alter de Regibus vetustis Norvagicis, alter de profectione Danorum in terram sanctam circa A. 1184. susceptam, eodem tempore ab incerto auctore conscriptus, & primum editus à Bernh. Casp. Kirchmanno. Amstelod. 1684. 8. Confer etiam Janum Bircherodium lib. de Ordine Elephantino cap. VIII. seq. p. 51. seq.

Joannes Leunclavius scriptor præclarissimus in Annalibus, Historia & Pandectis Turcicis, quæ sæpius excusa latine & in alias etiam lingua translata sunt.

Stephanus Lusignanus in Historia regnorum Hierosolymorum Cypri & Armeniæ, Paris. 1613. 4. Gallice.

Lud. Maimburgii, S.I. Histoire des Croisades pour la delivrance de la terre sainte, Paris. 1675. & Amst. 1682. 12. quatuor Volum.

Jo. Molani de sacra militia Ducum & Principum Brabantiae, cum notis Petri Louvii, Sylvæducensis. Antvverp. 1592. 8. Confer Clariss. Burchardi Gothelf Struvii Bibliothecam antiquam T. 1. p. 214. seq.

L'im-

L'impresę & espeditioni di Terra santa, & l'acqvisto fatto del Imperio di CPoli dalla Republica di Venetia, doppo l'anno 1198. infino al 1205. da Andrea Morefini. Venet. 1627. 4.

Passage d'outremer de Godefroy de Boullion. Paris. 4.

Passages d'outremer par les François. Paris. 1518 fol.

Petri d'Outremanni CPolis Belgica, sive de rebus à Balduino & Henrico Imperatoribus CPol. ortu Belgis libri V. addito libro singulari de excidio Græcorum, cum notis uberioribus. Tornaci 1643. 4.

Adami Rechembergii Exercitatio de prima expeditione Cruciată, in ejus diff. Historico politicis T. 2. p. 474. seq.

Pauli Rhamnusii de bello CPolitano & Imperatoribus Comnenis per Gallos & Venetos restitutis, qvo in opere Villeharduini vestigiis insistit. Venet. 1603. & curante Jac. Gaffarello, ibid. 1634. fol. & Italice 1604. 4.

Chronicon Hierosolymitanum, sive de bello sacro Historia, libris XII. edita à Reinero Reineccio. Helmst. 1584. 4. Auctor est Albertus Aqvensis, in Gestis DEI per Francos iterum recus.

Frid. Sylburgii Saracenica pag. 107. seq. ubi duodecim expeditiones cruciatę recensentur.

Hermannus Witsius in Dodecade Exercitationum Tom. 2. Miscell. Exercitatione duodecima, qvę est Hierosolymę Historia. §. 41-47.

XXXIII. Pręter Villeharduinum & Historiam CPolitānum sub Imperatoribus Gallis, *Carolus Fraxinetus* (DU FRESNE) *Dominus* DU CANGE, Regi Gallię à Consiliis & Francię apud Ambianos Qvęstor, etiam aliis multis nominibus de Historia, rebus, & antiqvitatibus CPolitanis ita pręclare promeruit, ut ad earum lucem unus industria sua plus videatur contulisse, qvam cęteri universi. Nam ne de Chronico Paschali, cui immortalis est, atqve de Zonarę Annalibus ab eo recensitis & illustratis dicam, de qvibus supra p. 142. & 156. commemini: neqve repetam qvę de ejus notis in Pauli Silentarii descriptionem Templi Sophię pag. 279. & de observationibus in Nicephorum Gregoram p. 321. & in Nicephorum

Dddd 3

rum

rum Bryennium, Annae Alexiadem & Cinnamum pag. 344. 392. & 398. dicta à me sunt, quibus descriptionem CPoleos ex *Christophori de Bondelmantibus* Florentini opere inedito ad Cardinalem Jordanum A. 1422. composito adjunxit: his omnibus veluti cumulus quidam accedunt duo opera pulcherrima & elaboratissima, quibus in lectione scriptorum Hist. Byzantinæ cum fructu versatur⁹ carere nemo potest. Unum est *Historia Byzantina duplici Commentario illustrata*, quorum prior *familias ac stemmata Imperatorum CPolitanorum*, cum eorundem Augustorum *nomismatibus* & aliquot Iconibus, præterea familias Dalmaticas & Turcicas complectitur: alter continet *Constantinopolin Christianam* sive descriptionem Urbis celebriumque ejus ædificiorum ac monumentorum, qualis extitit sub Imperatoribus Christianis, ex omni scriptorum genere summo studio quatuor libris contextam & adornatam. Paris. 1680. fol. Additamenta & emendationes ad hoc opus subjunxit Cangius notis suis in Zonaram T. 2, ad calcem *dissertationis de hebdomo CPolitano* p. 145. seq.

Alterum est * *Glossarium ad scriptores Mediae & infimæ Græcitatæ*, in quo laudatissima Joannis Meursii industria, qui primus in hoc genere elaboraverat, vulgatoque Glossario Græcobarbaro Lugd. Bat. 1610. & cum bis mille fere vocabulorum accessione 1614. 4. egregiam facem hisce literis accenderat, plura vero omiserat & inexplicata reliquerat, innumeris partibus vincitur, & Græca vocabula novatæ significationis, aut usus rarioris, Barbara, Exotica, Ecclesiastica, Liturgica, Tactica, Nomica, Iatrica, Botanica, Chymica explicantur, eorum notiones & originationes reteguntur: complures ævi medi ritus & mores, dignitates Ecclesiasticæ & Monasticæ, Palatinæ, & quamplurima alia observatu digna & ad Historiam præcipue Byzantinam spectantia ex editis atque ineditis monumentis recensentur & explicantur. ** Lugd. 1688. fol. Præmissa *Simonis Portii* Romani Doctoris

* *Ingens ingentis opus* dicitur Cotelerio notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ Tom. 3. p. 655. Cangius ipse *vir admiraculum doctus* T. 1. p. 733. Obiit ex dysuria (quæ Patrem quoque ejus abstulerat) Parisiis X. Cal. Nov. 1633. de cujus vita & scriptis videndus Carolus Peraltus in elogiis illustrium Galliarum virorum T. 1. pag. 160. & Stephanus Baluzius Epistola ad V. C. Eusebium Renaudotum, quæ Chronico Paschali præmittitur.

** Auctor in præfatione, ab hoc opere, inquit, edendo lingua minus publici hodie saporis rationem Parisienses typographos deservit. Tamque dixeram cum Terentiano Mauro, hoc domi clausum manebit: Cum ecce vir rei Literaria perquam studiosus Joan-

storis Grammatica lingvæ Græcæ vulgaris , inscripta Richelio: & ad calcem operis subjuncta Cangii appendix ad Glossarium suum, mediæ & infimæ *** Latinitatis (Parisi. 1678. fol. 3. Vol. editum & Francof. 1681. atqve 1713. recusum, & nunc auctius etiam Parisiis sub prælo sudans) quod vel ideo etiam hoc loco commemorari à me convenit, quoniam annexam habet auctoris dissertationem *de Imperatorum CPolitanorum nomismatibus*, de quibus quemadmodum & de variis CPolitanis Antiquitatibus egregium nuper spicilegium accepimus à doctissimo Viro *Anselmo Bandurio*, in cujus Imperio Orientali (de quo supra p. 569. sq.) præclara inprimis ad Chronologiam & Geographiam CPol. Imperii subsidia continentur. Idem jam molitur aliud Opus hoc titulo: *Imperatorum Romanorum à Trajano Decio ad Palæologos Augustos, Nomismata Latina, Græca, Ægyptiaca, omnis metalli ac moduli, distincta per classes, & quam diligentissime descripta, ac notis brevioribus illustrata, ad quindecim ferme millia, & in iis quamplurima inedita, ex quibus variorum ad tria millia in ære incisa representantur, & in fronte Nomismatum, cujusque Imperatoris vita proponitur*, Paris. 2. Tomis in fol.

XXXIV. De Scriptoribus Historiæ Byzantinæ Græcis quinquaginta, insignem & accuratum Commentarium consignavit præclarus Vir *MARTINUS HANCKIUS*, Gymnasii Elisabethani apud Uratislavienses * nuper Rector, deditque excudendum Lipsiæ 1677. 4. in quo vitas singulorum exponit copiose, scripta etiam & de scriptis judicia distinctiorem in modum recenset, eadem usq^{ue} methodo, qua de Romanarum rerum scriptoribus libros duos concinnaverat, excusos ibi-

Joannes Anissonius, Lugdunensis qui artium Typographicarum, quas sub Gryphiis, Tornasii, Rouillii, aliisque pridem ea in urbe floruit, reparanda gloria, dum paternis insistit vestigiis, sedulus incumbit, Glossarii nostri Græcanici typis suis elegantissimis edendi provinciam ultro ipse suscepit. Cæterum typographi Parisienses injuriam sibi hac querela fieri rati, ediderunt scriptum cui titulus: les Imprimeurs & libraires de Paris à Messieurs les Gens des lettres, in quo negant sibi Glossarium Græcum à Cangio unquam serio oblatum, sed ab Anissonio potius prævertente extortum è manibus. Mais Mr. Anisson s'étant trouvé dans le même sens à Paris, nous enleva cet ouvrage.

¶ Pauca & levia sunt quæ in hoc opere notat Hadr. Valesius in Valesianis.

* Obiit B. Hanckius Uratislaviæ A. 1709. Ejus elogium habes in Actis Eruditorum illius Anni p. 331. in Novis Literariis Hamburgensibus p. 373. & in appendice ad Lexicon universale Historicum editum Germanice cura Rey, D. Jo. Francisci Buddæi.

ibidem 1669. 1675. 4. *Id in Belgio & Anglia pro merito aestimari honorifice, Nobilissimus vir Nicolaus Heinsius index mihi fuit, cui placuit admodum, & vel uni placuisse satius est quam multis aliis minoris commatis, inquit Christianus Daumius *** Epistola ad Jo. Gebhardum, data Cygneæ 10. Febr. 1678. E Gallis vir itidem eruditissimus Joannes Boivinus in Nicephori Gregoræ vita: *Gregoræ Vitam accurate enarratam non ita pridem vulgavit Martinus Hanckius vir doctus, & in Historiis Græcis Latinisque haud mediocriter versatus.* Merito etiam idem Daumius reprehendit malignum nescio cujus de Hanckii opere judicium, qui Vossio eum plura debere scripserat. *Id tamen Tibi dissimulare non possum, quidam nuper istud egregium opus in programmate publico non vituperare quidem ausus est, sed satis frigide laudavit, maxime eo nomine, quia multa deberet Vossio.* Hinc cum Vossio nostrum Hanckium majore cura contuli, moxque sum expertus id male dictum. Exemplo sint Eusebius & Photius. De his quid Vossius? de priore quidem unius folii paginam, de posteriore autem ne paginam quidem dimidiam. At quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hanckius commentarium - Ad hæc scriptores non adeo paucos habet, de quibus vix ullum verbum Vossius, quos etsi Græcos nondum tamen editos, in MSis obvios penitus ignoravit. Igitur absit, ut actum egisse judicetur, ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam, judicium, ordinem, styli elegantiam & parsimoniam, quæ ubivis in hoc opere animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc scribendi genere parem, quo superavit suos ipse scriptores Romanos. Nam his equidem etsi laudem non parvam merentibus præpono Græcos istos, in quibus multa nobis mysteria præsertim in Photio Historica revelavit, vulgo & doctissimis etiam credita & honorata, quæ figmentis esse accensenda primus nobis monstravit &c. Hujus Hanckii, quemadmodum Vossii quoque monumentis ita usum me profiteor, ut spicilegium Tibi post illorum menses dare, benigne lector, & scriptores ab illis omissos supplere fuerim conatus, quod pro æquitate tua boni ut consulas rogo.

XXXV. Denique ut constet quid libri sit quod Hamburgi A. 1686. 4. prodiit ex schedis Rudolphi Cappelli & *μακαρίτης* † Professoris in Gymnasio hujus Urbis bene meriti, sub titulo *Byzantina: Schæ-*

** In Epistolis Philologico Criticis A. 1709. 8. Cygneæ editis p. 137. Vide etiam pag. 88.

† Obiit vir optimus A. 1684. 20 April. De cujus vita consules ubi lubebit Elogia Germanorum quorundam Theologorum à Rev. D. Georg. Henrico Gœtzio in lucem data Lubecæ A. 1708. p. 180.

Schema Corporis Historia Byzantina sive CPolitana, à Constantino I. & Magno ad Constantinum ultimum & miserum: monere juvat nihil aliud esse quam Catalogos Imperatorū ex Calvisio, Goltzio, aliisq; recentiorib⁹, tum icones ac descriptiones Constantini M. & Constantini Palæologi, & de capta per Turcas CPoli narrationem ex Crusii TurcoGræcia, hinc Catalogos Scriptorum Historiæ Byz. ex Labbeo, Hanckio, Vossio & Caveo: denique vitam Constantini Magni è Calvisio, Petavio, Christiano Matthiæ & Jo. Ludovico Gothofredo.

XXXVI. INDICULUS SCRIPTORUM Græcorum
hoc & superiore capite recensitorum.

Asteriscum qui nullum præfixum habent, de illis tantum obiter dictum est. Latini scriptores *currentibus* quas vocant *litteris* expressi.

A Bgarus notarius 561.
Benedictus de Accolis 765.
* Constantinus Acropolita 449.
Acindynus 322.
* Georgius Acropolita 448. seq.
Index Episcoporum & aliorum
ab Acropolita laudatorum.
452. seq.
* Agapeti scheda regia 570 seq.
Agapeti plures 570.
* Agathias Myrinæus 260. sq. In-
dex scriptorum ab eo memora-
torum 263. seq.
Nic. Alemannus 257.
Alexander Monachus 516. 535.
Alexius Rharturus 695.
Leo Allatus 241. 398. 451. ejus
σύμμικτα 704.
Ammonius Monachus Raithi.
549.

Ammonius Poëta 684.
Amorio 114.
Amphilochius 516. 540. 557. ter
* Joannes Anagnosta 486.
Anastasius Bibliobecarius 153.
Anastasius Sinaita 521. 533.
Anastasius Theopolitanus sive
Antioch. Episcopus 531. 544.
553.
Anatolius Episcopus Thessal. 537.
bis.
Angyrianus Chronogr. 137. Lam-
becius legit apud Codinum *An-
cyranus*. Sed MSS. constanter
Ἀγγυριανός. Vide Bandurii Im-
perium Orientale p. 738. 781.
Andreas Hierosol. Archi Episco-
pus Cretensis 521. 527. 533.
534 bis. 537. 542. 544. 545. ter.
550. 552. bis 563.

Eeeee

Andreas

Libri sti Pars Altera,

- Andronicus Cublides 704.
 Andronicus Palæologus 479. 576.
 Anian⁹ Ægyptius Monachus. 135.
 * Anna Comnena 390. seq. 693.
   Index scriptorum ab ea memoratorum. 394. seq.
 Anonymi in Apocalypsin 255.
   — *appendix ad Villeharduinum* 760.
   — Opus contra Barlaamum & Acyndinum 255.
   — *Belii sacri scriptores*. 765. 766. 767.
 Anonymi Catalogi Patriarcharum CPol. 229. 567. Episcopatum 479. 576. sq. Imperatorum CPol. 144. 229. 577.
   — Prologus ad Commentaria in Aphthonium 255.
 Chronicon Alexandrinum sive Paschale 142. seq. Index scriptorum in eo allegatorum. 205 seq.
   — Chronicon Barbaro Græcum. 693. 696. 158.
   — Definitiones fidei 254.
   — Demonstrationes Chronologicae de rebus CPol. 480. 574. 603. 687.
   — *Descriptio CPoleos per XIV. regiones* 229. 577. Auctor ex conjectura præstantissimi Cangii p. 288. ad Villeharduinum, est Marcellinus Comes scriptor Chronici, qui Justiniani Imp. Cancellarius fuit, & Cassiodoro teste (c. 25. Divin. Lect.) *quatuordecim libellis CPolitanam Civitatem minutissima narratione descripsit*. Nisi forte minutissima narratio apud Cassiodorū non notat brevissimā, qualis est illa quam habemus, sed diligentissimā quæ minutius & scrupulosius omnia persequitur.
   — Distinctiones, antiquæ Bibliorum libror. in capita. 255.
   — de Hippodromo 605.
   — Historia Politica & Patriarcharum, CPol. in Turco Græcia Crusii 693. 744.
   — contra Iconomachos 350.
   — de inventoribus artium & disciplinar. 255.
   — Lexica 254. 255.
   — de locis Hierosol. 705. seq.
   — de Lybistri & Rhodannes amoribus 702.
   — contra Mohamedem 689. seq.
   — de officiis CPol. 479.
   — Oraculorum Leonis Imp. expositio 364.
   — Poëta Græcobarbarus 323.
   — de Russorum conversione, apud Bandurium ad Constantin. de administrando Imp. p. 112. seq.
   — *Tactica* 255.
   — de templo CPol. Sophiae 689.
   — Theophanis continuator 349.
   — alter succinctior 350.
   — Vitæ SS. & Martyrum. 510. sq.
   — Vitæ Apollonii & Tarsiae 696.
   — de urbibus quæ nomen mutarunt 605.

Alii

- Alii Anonymi pag. 143. seq. 485.
 568. 573. 574. 575.
 Antiochus 254.
 Antiochi Monachi Pandectes, 695.
 Antipater Bostrensis 536. 680.
 Antonius Mytilenes 699.
 Antonius Monachus 558.
 Aphrodisianus Persa 542.
 Appianus 492.
 Archippus Eremita sive prosmo-
 narius 514. 549.
 Arrianus 492. 127. 135.
 Arsenius Pegadensis 560.
 Arsenius Corcyrensis Episc. 512.
 515.
 Arsenius Tornobi Metropoli-
 ta 700. 698.
 Arsenius Patriarcha CPol. 321.
 Arsenius Coronæ Episcopus 700.
 Asclepiodotus 485.
 Asterius Amasæ Episc. 547. 555.
 680.
 S. Athanasius Alex. 254. 513. 533.
 560.
 Athanasius junior Patriarcha
 Alex. 465.
 Athanasius Ephesinus 695.
 Athanasius Lauræ in monte Atho
 conditor 701.
 * Athanasius Macedo Patriarcha
 CPol. 582. seq. 322. 323.
 Athanasius ὁ ταχυεξαφός 518.
 Michael Attaliata 684.
 * Anselmi Bandurii Imperium Orientale.
 569. seq. *Conspectus operum Nice-*
phori CPol. 640. seq. Opus promissum de numis Imperatorum. 767.
 Barlaam 322.
 Barnabas sive Barbas 555.
 Barsaphtas 511.
 Bartholomæus Edeffenus 691.
 * Basilus Cilix 114. 130.
 * Basilii Macedonis Imp. κεφάλαια
 παρανετικά. 572. seq.
 Basilus Hierosol. Patriarcha 688.
 Basilio Magno tributa Gramma-
 tica commentatio est Moscho-
 puli 693.
 Basilus Seleuciensis 532. 539. 544.
 553. 560. 563.
 Bemarchius 684.
 Bessarionis Epistola 241. 619.
 Joannes Boivin. 300. 319.
 Christophorus de Bondeumontibus 768.
 Brunichius 136.
 Brutius Chronogr. ibid.
 Nicephorus Bryennius 343. seq.
 Joannes Bryennius 322.
 Josephus Bryennius 542. 544.
 qvater, 702.
 Ismaël Bullialdus 567.
 Nicolaus Cabasila. 522. 530.
 531.
 Simon Cabasila 693.
 Caddus nomen corruptum pro
 Candido 239.
 Joannes Calecas 534.
 Manuel Calecas 530.
 Callistus Metropoli Rhodi 698.
 699.
 Callistus Poëta 685.
 Callistus Patriarcha CPol. 534.
 Eeeee 2 Mat-

- Matthæus Camariota, vide Matth.
 * Joannes Cameniata 351.
 * Joannes Cananus 456. seq.
 * Candidus Isaurus 239.
Carolus du Fresne, Dominus du Cange.
 764. seq. 767. seq.
 Antonius Cantacuzenus 684. 695.
 Georgius Cantacuz. 695.
 * Joannes Cantacuzenus Imp.
 469. seq. 691.
 Matthæus Cantacuzenus 474.
 Michael Cantacuz. 696. 698.
Carolus Cantoclarus 230.
 Capito Lycius 685.
Rudolphus Cappellus. 768.
 Cassiani Chronographia 112.
 Georgius Cedrenus 155. seq. In-
 dex scriptorum ab eo laudato-
 rum 159 seq.
Joannes Capistranus 366.
 Chæremonus Syracusanus 550.
 * Laonicus Chalcocondyles 474.
 Demetrius Chalcocondyles 476.
 Michaël Acominatus Choniates.
 402.
 * Nicetas Acominatus Choniates.
 400. seq.
 Christodorus Thebanus 575.
 Christodulus Monachus. 702.
 (Joannes Cantacuzenus)
 Christophorus, Alexandrinus Pa-
 triarcha 688.
 Chrysippus presbyter Hierosol.
 514. 536.
 Macarius Chrysocephalus. Vide
 Macarius.
 Demetrius Chrysoloras 521.
 Manuel Chrysoloras 484.
 Jo. Chrysostomus vide Johannes.
 Matthæus Cigala, Cyprius 366.
 577.
 * Joannes Cinnamus. 396. seq.
 Alii Cinnami 396. seq.
 Clemens Historicus 136.
 * Georgius Codinus 476. seq.
 * *Franciscus Combesius.* 348. *Ejus*
Origines CPol. 687. seq.
 * Anna Comnena, Vide Anna.
 Alexii & aliorum Comnenorum
 scripta 392. seq.
 * Constantinus Acropolita 449.
 538. 550. 562.
 Constantinus Diaconus CPol. &
 Chartophylax 547.
 Constantinus ab Epistolis 685.
 Constantinus Patricius Chius 704.
 * Constantinus Manasses 157.
 * Constantinus Porphyrogenitus
 Imp. 486. seq. 519. 530. 569.
 688. Vita Basilii Maced. 349.
 Cerimoniale MS. 623. seq.
 Constantinus Episcopus Tii 525.
 * Constantinus Magnus Imp. 1.
 seq. Donatio ei tributa. 5. seq.
 Cosmas Vestitor 519. 535. 564.
 * *Martini Crasii Turco Gracia* 692. seq.
 Cyrillus Alex. 532.
 Cyrillus Nicænus 695.
 Cyrillus Monachus & Presb. Scy-
 thopol. 526. 556. 562. Vide
 &, Eutychiana Hist.
 Cyrillus Chronographus 159.
 Damascenus Demonici & Elafso-
 nis Episc. 700.

Da-

- Damascenus Hypodiaton & Monachus Studita 693.
 Joannes Damascenus. Vide Joannes.
 Damascenus Litæ & Rhendinæ Episc. 700.
 Daniel Monachus Raithu. 538.
 Demetrius Chalcocondyles 476.
 Demetrius Chrysoloras 521.
 Demetrius Cydonius 322. 323. 351. 544. 691.
 Demetrius Cyzicenus 685. 388. 389.
 Demetrius Lampenus 399.
 Demetrii Martyris miracula 351. 522.
 Demetrius Thessalonicensis, Diaconus CPol. 698. 699.
 Demetrius Joannis Despotæ scriba 698.
 *Dexippus Herennius 231.
 Alii Dexippi 232.
 Diadochus Episcopus Photices Epiri 530.
 Dio Coccejanus 492.
 Diodorus Sic. 492.
 Diodori Tarsensis Chron. 135.
 Dionysius Nauplii & Argorum Episc. 700.
 Dionysius Patrarum Episc. Metropolitana Corinthi 700.
Dionysius Exiguus 148.
 Dionysius Halicarnassensis 492.
 Dominus 136. Varii hoc nomine. ibid.
 Dorotheus Monembasiæ Metropolitana 366. Ejus Chronicon recusum etiam Græce Venetiis 1684. 4. & cum auctario ac locupletissimo Indice. 1691. 4. apud Nicolaum Sarum.
 Dorotheus Tyri Episcopus 145.
Georgius Doufa 241. *Hujus Epistola de itinere suo CPol. prodiit Lugd. Bat.* 1599. 8.
Theodorus Doufa 451.
 *Ducas Michaëlis nepos. 567.
 Theodorus Lascaris Ducas. Vide Theod.
Abrahami Ecchellenfis Chronicon Orientale 226. *res Ecclesie Alexandrina maxime complectitur, quas nuper nova atque insigni luce perfudit V. C. Eusebius Renaudotus, in Historia Patriarcharum Alexandrinorum Jacobitarum Paris.* 1713. 4.
Jo. Eichelius 256.
 Eleusius Diaconus 685.
 Elias Monachus 530.
 Ephraim Chersonæ Episc. 519.
 Ephraim Chronographus 159.
 Ephraim Syrus. 510. 517. 521. 530. 532. 533. 539. bis. 547. bis.
 Epigrammata 575.
 Epiphanius Cypri Episc. 532. 551.
 Epiphanius Monachus & presb. Hierosol. 512. 542. 705.
Epiphanius Scholasticus 120.
 Evagrius Monachus. 552.
 *Evagrius Hist. Eccles. scriptor. 126. seq.
 Alii Evagrii 127. sq. (sq.
 *Eudocia Macrembolitissa. 587.
 Eudocia Theodosii jun. 684. 588.
 Eeeee 3 Euge-

- Eugenius Episc. montis Sinai & Raithu 698.
 Eumathius sive Stamatius 697.
 * Eunapius Sardianus 232 sq. 703.
 Alii Eunapii 233.
 Evodius 547.
 Euripus Jo. Baptistæ discipulus. 537.
 Eusebius Alex. 529. 530. bis. 531. quater.
 Eusebius Historicus ab Octaviano ad obitum Imp. Cari. Evagrius lib. V. cap. ult.
 Eusebius Monachus 555. Sebastenus. 526.
 * Eusebius Pamphili 30. seq. 324. Index scriptorum in libris Præparat. Evangelicæ 37. seq. & in Historia Ecclesiastica laudatorum 63. sq. Epistola ad Carpianum 97.
 Eusebius Scholasticus 685.
 Alii Eusebii 105. seq.
 Eustathius Epiphaniensis. 126. 136.
 Eustratius Presbyter 526.
 Euthymius Monachus 546.
 Eutolmius 526.
 Euthymius Zigabenus 689.
 Εὐθυμίου ἱστορία à Cyrillo Scythopolitano scripta tribus libris, quorum primus continebat vitam Euthymii Abbatis, defuncti 20. Januar. A. C. 473. secundus vitam S. Sabæ, tertius Joannis Silentarii. Vide Lambecium VIII. p. 306. & Mich.
 le Qyien ad Damascenum T. 2. p. 879.
 Eutropius 136. 685.
 Eutychianus 136. 685.
 Excerpta de Legation. 231. seq.
 Excerpta Peiresciana 490. seq.
 Hugonis Favolii *Hodæporicon Byz. versu scriptum Heroico libris III. proditæ Lovan. 1563. 8.*
 Felix 555.
 Florentius 557.
 Franciscus Domesticus, Medicus Chius 699.
 Carolus du Fresne, Dominus du Cange. 764. seq. 767. seq.
 Gabriel Philadelphiensis. 696. 704.
 Gabriel Pogojanæ Episc. 700.
 * Genesius 620. seq. 389.
 Gennadius Scholarius 364. 365. seq. 696. seq. 575.
 Geoponica 500. seq. Index scriptorum in illis laudatorum. 506. seq.
 * Georgius Acropolita 448. seq. 158.
 Georgius Alex. ArchiEp. 518.
 Georgius Cantacuzenus 695.
 Georgius Chartophylax & Monachus CPol. 543. bis.
 * Georgius Cedrenus 155. seq. Index scriptorum ab eo laudatorum 159. seq.
 Georgius Chumnus 159.
 * Georgius Cyprius. Vide Gregorius.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 * Geor-

- * Georgius Codinus 476. seq.
 Georgius Galeſiota 342.
 Georgius Grammaticus 515. bis.
 Georgius Hagiopolita ſive Hieroſol. 535.
 Georgius Hamartolus Chronici auctor 154. ſeq. 151.
 Georgius Lapitha 322.
 Georgius Lecapenus 684.
 * Georgii Monachi *βίαι βασιλείων*. 353.
 Georgius Monachus, tertii Chronici auctor 353. 492.
 Georgius Metropolitā Nicomedienſis 520. 543. 544. bis. 545.
 Georgius Ocnzota 342.
 * Georgius Pachymeres 458. ſeq. 465. ſeq.
 * Georgius Phranzes 615. ſq. 228.
 Georgius Piſides 159. 228. 575.
 * Georgius Syncellus. 149. ſeq. Index ſcriptorum ab eo laudatorum 177.
 Georgius Zegabenus 361.
 Geraſinus Polianæ Episc. 700.
 Germanus Patriarcha CPol. 514. 534. ter. 535. 543. 544. 545. 546. qvater.
Gēſta DEI per Francos 765.
 * Mich. Glycæ Annales 156. Index ſcriptorum in illis laudatorum 205.
Jac. Goarus 478. 151.
Jo. Georgius Grævius 228.
 * Nicephorus Gregoras. *infra*, Nicephorus.
 Gregorius Antiochenus Episc. 532.
 Gregorius Baſilii Anachoretæ diſcipulus 351.
 * Gregorius Cyprius Patriarcha. CPol. 603. ſeq. 522. 526. 527. 322. 323. 540. 547.
 Gregorius Archidiaconus & Referendarius CPol. 522. 530.
 Gregorius Mytilenæus 531.
 Gregorius Nazianzenus 531.
 Gregorius Neocæſareæ ſive Thavmaturgus 532. 544. 550.
 Gregorius Nyſſenus 245. 524. 528. 541. 544. 547. 548. 559. 561.
 Gregorius preſbyter, Nazianzeni diſcipulus 528.
 Gregorius preſbyter Cæſareæ Cappadociæ 519.
 Gregorius Pruſæus Metropolitā. 699.
Jac. Gretſerus 241. 477. ſeq. 566.
 Ejus de Cruce 533. ſeq.
Gunterus Monachus 765.
Petrus Gyllius 577.
 Harpocratio 255.
 Hegelippus 112.
 Heliconius 685.
Henricus Hilarius 694.
 Heraclius Imp. 148.
 Hermias 123.
 Hermodorus Leſtarchus 697. 698.
 Hermolaus Grammaticus 686.
 Herodotus 492.
 * Heſychius illuſtris Mileſius 240. ſeq. 137.

Heſy-

Hesychius presbyter Hierosol.
112. 137. 144. 243. seq. 512. 531.

540. bis. 554. 556.

Alii Hesychii 243. seq.

* Hierocles Hippiatricorum scri-
ptor. 497.

* Hieroclis Grammatici Synecde-
mus 569 seq.

Hieronymus Monachus 553.

Hippiatrica 493. seq. Index scri-
ptorum in illis allegatorum.
494 seq.

Hippocrates 323.

Hippolytus Portuensis 135.

Hippolytus Thebanus 155.

Hippolytus, Chii Metropolitā.
699.

Corporis Historiæ Byzantinæ con-
spectus 221. seq.

Dav. Hæschelii eclogæ Legationum.
231.

Jacobus Apostolus 543. Hebræus.
542.

Jacobus Monachus 543. bis. 544.
bis. 556.

Jacobus Diaconus 553.

* Matthæus Jattrus. Vide Mat-
thæus.

Jeremias Larissæ Episcopus 700.

Jeremias Patriarcha CPol. 695. sq.
698. 699. 701. seq.

Ignatius Diaconus 295. 723.

Ignatius Chius Hieromonachus.
698.

Specimen sapientiæ Indorum.
460. seq.

Innocentius III. Papa 765.

Inscriptiones 575.

Joachimus Patriarcha Alex. 697.

Joachimus Imbri Episc. 700.

Joachimus Teni Episc. 700.

* Joannes Ægeates 112.

Joannes Anagnosta. 486. 706.

Joannes Antiochenus. 686. 492.

Joannes Apostolus, Theologus.
542 545.

Joannes Bonapheus 698.

Joannes Burclas 700.

Joannes Bryennius sacello præfe-
ctus 322.

Joannes Calecas 534.

* Joannes Cameniata 351. 706.

* Joannes Cananus 456. seq.

* Joannes Cantacuzenus. 469.
seq. 322. 323. 691.

Joannes Chrysostomus 522. 532.
bis. 533. quinquies 534. 537.
552.

Joannes Coreles 697. 698. Me-
dicus 704.

Joannes Damascenus 516. 519.
545. ter. 688. 690. 691. 693.
707.

Joannes Despota Moldaviæ 698.

Joannes Diaconus Magnæ Ec-
clesiæ & Rhetor 539.

* Joannes ὁ Ἀλεξανδρινός. 112.

Joannes Discipulus 546.

Joannes Discipulus Epiphanii.
524.

Joannes Monachus & presbyter
Eubiæ 535. 543. bis. Episco-
pus 530.

Joannes Evchaitorum Metropo-
lita

- lita 513. 517. 523. 525. 527. 532. 545. 561. 562.
- Joannes Geometra. 531. 544. 545. bis.
- Joannes Monachus. 388. 515. Hierosol. 350.
- Joannes Hagiopolita sive Hierosol. 541.
- Joannes Patriarcha Hierosol 538.
- * Joannes Malala 138. seq. 492. Index scriptorum ab eo allegatorum 139. seq.
- Joannes Maximus 697.
- Joannes Laurentius Lydus, Philadelphienfis 485. 389. 324.
- * Joannes Thracensis, cognomine Scylitzes, Protovestiarius & Curopalata 386. seq. 254.
- Joannes Siculus 157. seq.
- Joannes Stavratius, Chartophylax Theffalon. 522.
- Joannes Theffalonicensis Episc. 522. 531. 542. 546.
- Joannes Trachæus, Nærenfis 701.
- Joannes Xiphilinus 529.
- * Joannes Zonaras, vide Zonaras.
- Joannicii 219. 695. 698.
- Joasaphus Monachus (antea Jo. Cantacuzenus) 470.
- Joasaphus Monembasix Metro- polita 700.
- Joasaphus Theffalonicensis 695. 700. Patriarcha CPol. 698. 699.
- Jobus Antiochenus Patriarcha. 688.
- * Joël Chronographus 456.
- Josephus 516. 542.
- Flav. Josephus 492.
- Josephus Bryennius. 531. 544. qvater 702.
- Josephus Historix CPol. scriptor 389. 620.
- Josephus Hieromonachus 699.
- Josephus Episcopus Scyri 700.
- Josephus Theffalonic. ArchiEp. 533. 534. 551. vide Joasaphus.
- Isaacus sacerdos Peloponnesi. 698.
- Isidorus Cardinalis Ruthenus. 746.
- Isidorus Diaconus 137.
- Isidorus ArchiEp. Theffal. 530. 532. 543. 544. 545. 557.
- Judas Historicus 112.
- Julius Africanus 112.
- Julius Metaphrastes 514.
- Julii Pollucis junioris Chronicon 485.
- Franciscus Junius* 467.
- Philippus Labbe* S. I. 229.
- Petrus Lambecius* 364.
- Lampenus Tarchaniota 322.
- * Laonicus Chalcocondyles 474. seq.
- Leo Asianus 389. è Caria 388.
- Leo Byz. 686.
- Leo Cinnamus 324.
- Leo Centuripinus 529.

Fffff

Leo-

- Leonis Diaconi Historia MS. 353.
 Leo Grammaticus 380.
 Leo Metropolitā Chalced. 254.
 * Leo Sapiens, Imperator 363. seq.
 367. seq. Naumachica ejus ē
 MS. edita. 372. seq. Homilia
 519. bis. 521. 522. bis. 523. 529.
 530. bis. 531. bis. 532. bis. 533.
 bis. 534. bis. 544. 545. 550. 551.
 553. 557. 559. 564.
 Leo Philosophus 366.
 Leones alii qui Græce scripse-
 runt. 379. seq.
 Leonhardus Chienſis 746. 696.
 Leonhardus Mendonius 699.
 Leontius Byzantius 349.
 Leontius Episcopus Arabiſſi. 540.
 Leontius presbyter CPol. 519.
 528. 531. ter. 532. 536. 539.
 Leontius Hierosol. 552.
 Leontius Neapoleos Cypri Episc.
 538. 553 558.
 Leontius presb. & Abbas S. Sabæ
 Romæ 528.
 Jo. Leunclavius 766.
 Licinius 136.
 Logizus sacerdos Chius. 698.
 Lucianus presbyter 559.
 Macarius Chrysocephalus Archi-
 Ep. 534. 535. Philadelph. 514.
 bis. 529. 531. 532. qvater. 535.
 536. 537. 551.
 * Leo Magentenus 383.
 Macarius Magnes 683.
 Magnus Historicus 136.
 Manuel Malaxus 695.
 * Malchus Philadelphiensis 236.
- Claudius Malcretus 228. 252. 253.
 256.
 Manuel scriba ex Anchialo. 697.
 Manuel Byz. Protospatharius.
 686. 389.
 Manuel Calecas 530. 559.
 Manuel è Chio 689.
 Manuel Chrysoloras 484.
 Manuel Eugenicus 684.
 Manuel Moschopulus 693.
 Manuel Palæologus. 530. 545.
 546.
 Manuel Phile 322.
 Stylianus Mapa 568.
 Marcellus Archimandrita 537.
 Marcion sive Marcius 555.
 Manuel Margunius 702.
 Maximus Margunius 704.
 Marcus Monachus & Abbas S. Sa-
 bæ, CPol. 528.
 Jacobus Marmorota 684.
 Matthæus Camariota. 517. ejus
 in Synesii Epistolas. 694. la-
 mentatio super capta CPoli.
 746.
 Matthæus Ephesius 323.
 * Matthæus iatrus 479. Nota in
 MS. Vindobonensi, triginta
 versibus audiore, non legi *Μο-
 νὰχῶ ἱατρῶ* sed *Μοναχῶ οἰκτρῶ
 καὶ θύτῃ*, h. e. miseri Hiero-
 monachi. Vide Lambecium
 VIII. p. 469.
 Maximus Planudes 513. 532. 323.
 575.
 Maximus Protosyncellus 698.
 Meletius Cretenſis Protosyncel-
 lus

- lus 704. & inde Patriarcha Alex. 698. seq.
 *Menander Protector 236. seq.
 Constantinus Acropolita, novus Metaphrastes 449. 562.
 Julius Metaphrastes 514.
 * Symeon Metaphrastes. Vide Symeon.
 Methodius (al. Metrodorus) de vita Dionysii Areopag. 522.
 Methodius Episcopus. 365. 366. 533.
 Methodius Melenici Episc. 700.
 Methodius (al. Timotheus) presbyter Hierosol. 531.
Joannes Meursius. 241. 487. seq. 766.
 Metrophanes Patriarcha CPol. 698. 699.
 Metrophanes Smyrnensis Metropol. 568.
 Michael Acominatus Choniates. 402.
 Michael Antiochenus Patriarcha. 693. 699.
 Michael Archimandrita 550.
 Michael Eparchus 696.
 Michael Glycas. vide Glycas.
 Michael Monachus. 514. 554. 561. 568.
 Michael à Nauplio 697.
 Michael Psellus. 511. 513. 517. 528. 531.
 Michael Sophianus 695.
 Michael Sbiri 697.
 Michael Synadorum Episcopus. 514.
 Michael Syngellus sive Syncellus 254. 513. 522.
 Milichius Chronographus 137.
Bernardus de Montfaucon. 300.
Andreas Morefini 767.
Philippus Muskes 964.
 Nectarius ArchiEp. 562.
Ludolphus Neocorus 228.
 Neophytus Larissæ Metrop. 698.
 Alius Hieromonachus & proto-syncellus CPol. 699.
 Nestorianus 137.
 Nicanor Athenarum Episcopus. 700.
 Nicæna Synodus II. 254.
 Nicephorus Basilacas 400.
 *Nicephorus Blemidas 341. 553. 536. 322. 323.
 *Nicephorus Bryennius 343. seq. 702.
 *Nicephorus Callistus Xanthopulus 130. seq. 129. 485. 546.
 Nicephorus Chartophylax 298.
 Nicephorus Chumnus 322. 323. 344. seq.
 Nicephorus Diaconus Phryx. 388. 389.
 *Nicephorus Gregoras 300. seq. 322. 346. 519. 562. 546. bis. 544. 543.
 *Nicephorus Patriarcha CPol. 153. seq. 295. seq. 512. 688. 324. Conspectus ejus operum edendorum à V. C. Anselmo Bandurio. 640. seq.
 *Nicephorus Philosophus 300.
 Fffff 2   Nice-

- Nicephorus Phryx & Diaconus, 686.
 Alii Nicephori 299. seq. 344.
 * Nicetas Acominatus Choniates 400. seq. 418. seq. 323. Ejus narratio de statuis CPolitanis. 321. 547. exhibetur integra. Græce cum nova versione 405. seq. Index scriptorum in Nicetæ historia laudatorum 435. sq. Historia Græco barbarea scripta. 693. liber contra Moamedem. 690.
 * Nicetas David Paphlago Episc. 431. 388. 389. 512. bis. 513. 529. bis. 534. 563. 560. 554. bis. 548. bis. 543. 542. 539. 536.
 Nicetas Rhetor (idem cum Davide) 485. 513. 516. 518. 552. bis. 550.
 Nicetas Philosophus 520.
 Nicetas Serrarum Episc. 703.
 Nicetas Smyrnæ Metropolitæ, ad quem Simeonis Metaphrastæ Epistola apud Allatium p. 254. de Simeonibus.
 Alii Nicetæ 429 seq.
 Nicetæ Xylinitæ duo, de quibus Bandurius in Imperio Orientali p. 715.
 Nicolaus Cabasilas 522. 530. 531. 561. 544. 543. 322.
 Nicolaus Damascenus 492.
 Nicolaus junior Chronographus. 137. seq.
 * Nicolaus Chalcocondyles 475. seq.
 Nicolaus sacellarius Chii 699.
 Nicolaus Naupliensis 698.
 Nicolaus Pepagomenus 339. 323.
 Nicolaus Patriarcha de excidio Thessalonic. A.C. 904. p. 486.
 Nicostratus Trapezuntius 127.
 Nilus 562. alius 472.
 Nilus Monachus 549.
 Nilus Rhodi Metropolitæ 548.
 * Nonnosus 239. seq. Huic Nonnosus Lambecius V. p. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbaso Judæo, & VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.
 Oecumenius 255.
 Olympius 622.
 * Olympiodorus 237. seq.
 Alii Olympiodori 238. seq.
 Onesimus Pauli Apost. discipulus. 564.
 Oracula 324. 363. seq.
 Petrus Outremannus 767.
 Pachomius Ganni & Choræ Metropolitæ 700.
 * Georgius Pachymeres 458. seq. 695. 574. 323.
 Paganus 685.
 Manuel Palæologus 530.
 Gregorius Palamas 254. 530. 545. 322. 323. 324.
 Palamiticæ Synodi 322. 336.
 Palladius Helenopolitanus 518.
 Pamphilus Martyr 254. 255.
 Panodorus Ægyptius Monachus. 135.
 Pan-

- Pantaleo Diaconus & Chartophylax CPol. CPol. 514. ter.
 Pantaleo presbyter CPol. (idem. forte) 534.
 Paphnutius Anachoreta 551.
 Parthenius Patriarcha CPol. 479.
 Parthenius Sophiæ Metropolitæ 697.
 Pascrates 526.
 Patriscus, corruptum nomen pro Prisco 235.
 *Paulus Silentarius 278. seq.
 Perdiccæ varii 705.
Dionysius Petavius 296.
 *Petrus Magister 234.
 Petrus Episcopus Argivorum. 520.
 Manuel Phile 322.
 Philippus Cyprius 576.
 *Philippus Sidetes 112. seq.
 *Philippi Solitarii Dioptra 566. 695.
 Philo scriptor Hist. Eccles. 114. adde Lambecium III. p. 196. IV. 169. VIII. p. 424.
 *Philostorgius 114. seq.
 Alii Philostorgii 114.
 Philotheus Patriarcha CPol. 513. 517. 521. 533. 534. 557. 322. 323. 324.
 Joannes Phocas 705.
 Photius Patriarcha CPol. 255. 485. 575.
 Photius Scevophylax 541.
 *Georgius Phranzes 615. sq. 228.
 Georgius Pisides 159. 228. 575.
 Georgius Gemistus Pletho 684.
 Maximus Planudes. vide Max.
 Polybius Historicus 492.
 Polybius Episcopus Rhinocuro- rum. 524.
 Polycarpus Asceta 560.
Jacobus Pontanus 566. 616. 472.
Antonius Possevinus 684.
Petrus Possinus 343. 398. 459.
 *Praxagoras Atheniensis 686.
 *Priscus Panites 235.
 Alius hoc nomine 236.
 Prochorus S. Joannis discipulus. 536.
 Proclus Philos. 486.
 Proclus Patriarcha CPol. 512. 531. bis. 532. quinquies. 559. bis. 552. 551. 542. 543.
 *Procopius Cæsareensis 248. seq. 689. Index scriptorum ab eo laudatorum 265. seq.
 Procopius Diacomus & Chartophylax 258. 514. 542. 536.
 Alii Procopii 258. seq.
 Michaëlis Pselli Historia 388. 389. MSta adhuc exstat 352. Epistolæ. ibid. Jambi 375. alia 558.
 Philippus Ptolemæus 702.
 Πύρρος sive Pyrrho Chronographus 138.
 Alexius Rharthurus 695.
Paulus Rhamnusius 767.
 Joannes Rhuzanus sive Rhyzanus. 360.
Richardus Florentinus 691.
Rufini Historia Eccles. 118. seq.
 Sabbatianus presbyter 700.
 Sabinus Macedonianus 119.

Fffff 3

Sal-

- Salomonis *κλαβίκαλα* 704.
 Joannes Scylitzes, Curopalata.
 Vide Joannes.
 Segvierianæ Bibliothecæ MSS.
 Græca brevi edenda 253. seq.
 Selimi Sultani litteræ ad Venetos.
 700.
 Sergius Confessor. 686.
 Severianus Gabalensis Episc. 549.
 Severus ArchiEp. 253.
 Sculus Magister, Hist. Byz. scrip-
 tor 388. 389. Joannes Sicu-
 lus 157. seq.
 * Paulus Silentarius 278. seq.
 Simeon Hieromonachus ex An-
 dro 697.
 * Theophylactus Simocatta, vide
 Theoph.
 Sisinnius ArchiEp. CPol. 514.
 Smaragda Canabutzena 700.
 * Socrates Hist. Eccles. scriptor.
 117.
 Mich. Sophianus 695.
 Sophronius Monachus 521.
 Sophronius Hieromonach⁹ 699.
 Sophronius Patriarcha Hierosol.
 534. bis. 554. 547. 546. 536. 147.
 alius junior 699.
 Sophroni⁹ ArchiEp. primæ Justi-
 nianæ & Achridarum 700.
 * Sozomenus 121. seq.
 Stamat⁹ sive Eumathi⁹ 697. 700.
Sebast. Gotfridus Starckius 461.
 Stephanus Byz. de Urbibus 255.
 Stephanus Byz. alius 560.
 Stephanus Monachus Sabaita. 556.
 Stylianus 254. Mapa 568.
 Svidas 247.
 Jo. Suzus 684.
 * *Erid. Sylburgii Saracenica* 689.
 Symeon Cabasilas 693. 701.
 Symeon Diaconus 702.
 Symeon humilis 558. Abbas S.
 Mamantis ad Xerocerum *μετὰ
 θεολόγῳ*. ibid. in notis.
 * Symeon Metaphrastes 509. seq.
 560. 564. seq.
 * Symeonis Magistri Annales, 352.
 pars prior inedita 158.
 Symeon Sethus 460. ejus Chro-
 nicon 158.
 Symeonis Thessalonicensis Chro-
 nicon MS. laudat Cangius
 glossario Græco in *ἑτάλιδος* &
 alibi.
 Tarasius Patriarcha 543.
 Medicus Taronita 322.
 Teucrus Cyzicenus 686.
 Thalassius 686.
 Theodoritus Episcopus 558. 537.
 147. ejus Hist. Eccles. 124. sq.
 Theodorus Abucara 691.
 Theodorus Alania Episcopus, 532.
 Theodorus Balsamo 322.
 Theodorus Cerameus 703.
 Theodorus Cutula 322.
 Theodorus Cyzici Metropolita.
 517.
 Theodorus Daphnopata 388. 389.
 552. 537. bis.
 Theodorus Episcopus 518.
 Theodorus Galata 680.
 Theodorus Gaza 706.
 Theodorus Graptus 688. 324.
 Theo-

- Theodorus junior, Confessor. 543.
 Theodorus Lascaris Ducas 321. 564.
 * Theodorus Lector 128. seq.
 Theodorus Magister 552.
 Theodorus Metochita, magnus Logotheta 114. 528. 547. 323.
 Theodorus Paphi Episcopus 559.
 Theodorus Petrarum Episc. 562.
 Theodorus presbyter CPol. 546.
 Theodorus Qvæstor 527.
 Theodorus Scutariota 552.
 Theodorus Scythopolitanus 254.
 Theodorus Sebastenus 388. 389. 686.
 Theodorus Sidæ Episc. 686. 388. 389.
 Theodorus Studita 254. 533. 555. 538.
 Theodorus Trimithuntis Episc. 518.
 Theodosius Diaconus 228.
 Theodosius Melitenus Historicus 703. 158.
 Theodotus Ancyranus 550.
 Theodulus Abbas 536.
 Theodulus Rhetor 321. Magister 322.
 Theognostus Monachus, Exarchus CPol. 568.
 Theonas 695. 698.
 * Theophanes Byzantius 239.
 Theophanes Graptus 689.
 * Theophanes Isaurus, Confessor, scriptor Chronici 151. sq. 388. 389. 690. Index scriptorum ab eo laudatorum 171. seq.
 Scriptores post Theophanem p. 348. sq. Index scriptorum ab illis laudatorum 354. seq.
 Theophanes Cerameus, Tauro-
 meniz Episc. 535.
 Theophanes Hieromonach⁹ 700.
 Theophilus ArchiEp. Alex. 519.
 Theophilus Cronographus 137.
 Theophilus presbyter 364.
 * Theophylactus Bulgariæ Archi
 Episc. 285. seq. 533.
 * Theophylactus Simocatta 280.
 sq. Index scriptorum ab eo me-
 moratorum 290. seq.
 Alii Theophylacti 284. seq.
 Theosteristus Monachus 550.
 Thomas Apostolus 563.
 Thomas Palæologus Despotæ,
 700.
 Thomas Magister 323.
 Thomais 526.
 Jo. Thracelius, Protovestiarius,
 388. vide Jo. Scylitzes.
 Timotheus Episcopus Alex. 549.
 Timotheus Chronographus 137.
 Timotheus Presbyter Antiochi.
 531. 533.
 Timotheus presbyter Hierosol.
 531.
 Titus Bostrensis Episc. 552.
 Trajanus Patricius 686.
 Troilus Sophista, 686.
Henr. Valesius 230. 491.
 Constantinus Varinus 684.

Varus notarius 561. (al. Abgarus.)

Anconius Verderius 684.

Godfridus de Villeharduin. 764.

Bonav. Vulcanius 257 262. 487.

Hieron. Wolfius 318. 319.

Joannes Xiphilinus 529.

Zacharias Rhetor 114. 126.

Zacharias Maraphras 695.

Zaridas 322.

Georgius Zegabenus 364.

Demetrius Zenus 701.

Joannes Zonaras 156. seq. 531.

533. 559. 557. index scriptorum in ejus Annalibus allegatorum 159. seq.

* Zosimus Historicus 605. seq.

Zosimus Citri Episc. 700.

Alii Zosimi 612.

Eumathius sive Stamathius Zygomala 700.

Johannes Zygomala 696. 698. 699. 701.

Theodosius Zygomala 693. 697. 698. 700. 701.

CAPUT VI.

De HELIODORO & aliis Scriptoribus Græcis Eroticis, editis, ineditis, deperditis.

Heliodorus Æthiopicon scriptor. 1. ejus editiones. 2. Imitatores & Epitome. 3. Carmen ineditum de arte Chemica. 4. alii Heliodori. 5. liber de vero amore perperam tributus Arbenagora. 6. Achillis Tatii de amoribus Clitophonis & Leucippes. 7. Longi Pastoralia. 8. Eustathius sive Eumathius de Ismenii & Ismenes amoribus. 9. Theodori Prodromi de amoribus Rhodantis & Dosiclis. 10. Alia Theodori Prodromi scripta. 11. Alia scripta Erotica edita, 12. inedita, 13. deperdita. 14.

1.
HELIODORUS * Theodosii F. Phœnix Emesenus, Imperatorum Theodosii M. Arcadii atq; Honorii temporibus cla-

- * Auctor in extremo libri X Æthiopicon: τῶν δὲ πέρας ἔχει τὸ σύνταγμα, τῶν περὶ Θεαγένην καὶ Χαρίκλειαν Ἀιθιοπικῶν, ὃ συνέταξεν ἄνθρωπος Φοινῆς Ἐμεσηνός τῶν ἀπὸ Ἡλίου γένεσθαι, Θεοδοσίῃ παις Ἡλιοδώρῳ. Photius cod. LXXIII. hanc ipsam clausulam referens non habet verba τῶν ἀπὸ Ἡλίου γένεσθαι, & pro Ἐμεσηνός legit Ἀμυνδηνός. Meminit iterum Heliodori Cod. LXXXVII, XCIV, & CIXVI.

clar⁹, homo Christianus composuit admodū juvenis ** ΑΙΘΙΟΠΙΚΑ, † fabulam disertam, elegantem & amœnam, scriptam prosa, completamq; amores castos & varias jactationes *Theagenis* & *Charicleæ*, libris X. Postea, teste Socrate, factus Episcopus Tricentis in Thessalia, auctor fuit moris, ut Clericus qvi post susceptum sacrum munus cum uxore ante Clericatum legitimo matrimonio juncta cohabitaret, deponeretur. Quod vero Nicephorus XII. 34. Hist. Eccles. addit Synodum provincialem †† statuissē, ut qvoniam lectione ejus librorum juvenes multi in periculum pudoris conjicerentur, ipsos vel igni abolendos daret vel Episcopatu cederet; atq; Heliodorum Episcopatu excidere, qvam scripta sua abolere maluisse: Hoc merito fabulosum videtur viris doctissimis, Valesio p. 72. ad Socratem, Petavio apud Vavassorem & Vavassori ipsi pag. 149. de ludicra dictione, Sorello in observationibus ad librum XIII. Pastoris sui insanientis (berger extravagant) p. 685. Huetio p. 36. libri de origine fabularum Romanensium, & Petro Bælio in Dictionario Historico Critico Tom. 2. p. 1499. Meminit Helidori hujus ΑΙΘΙΟΠΙΚΩΝ scriptoris, Photium, præter & Socratem ac Nicephorum, Elias Cretenensis ad Orat. 17. Nazianzeni &c. Michaëlis Pselli judicium ineditum de Historiis Charicleæ

Ggggg

ricleæ

Libri sti Pars Altera.

** Socrates V. 22. p. 237. Αλλὰ τὴ μὴν ἐν Θεσσαλίᾳ ἴδης ἀρχηγὸς Ἡλιόδωρος Τρίκκης τῆς ἐκεῖ γενομένης Ἐπίσκοπος, ὃ λέγεται ποιήματα ἐρωτικὰ διβλία ἃ νεοτὶ ὦν συνετάξε καὶ Αἰθιοπικὰ προσηγόρευσε. Totum hoc de Heliodoro omittit Historia Tripartita, Socratis locum latine efferens IX. 38. Photius autem cum Helidori Æthiopica recensuisset Codice LXXIII. Τῶτον δὲ, inquit, καὶ Ἐπισκόπος τυχεῖν ἀξιώματός ὕστερον Φασίν. Dubium quidem hoc videtur Valesio, neque enim satis constat, inquit, utrum libri illi de amoribus *Theagenis* & *Charicleæ* ab Heliodoro Episcopo scripti sint, an ab alio quopiam. Sorellus plane falsum esse hoc non dubitat. At saltem certum est Socratis & Photii temporibus hoc ita traditum fuisse. Et alia exempla Ecclesiasticorum, qvi Erotica scripserunt, collegit Ægidius Menagius in AntiBailletto.

† Alio sensu Αἰθιοπικὰ scripserat Bion Solensis, de quo Laert. IV. 58. & Philo, cujus rerum in Æthiopia & per Æthiopes gestarum historiam laudat Antigonus Carystius hist. mirab. c. 160. Sed Heliodorus Αἰθιοπικὰ scripsit ut Jamblichus Βαβυλωνιακὰ, Aristides Μιλησιακὰ, i. e. fabulam sive drama profarium de amoribus *Charicleæ* Æthiopum Regis filiz & *Theagenis* Thessali. Pro numero librorum decem in quibusdam est capitum XXIX.

†† Severitatem Synodi majorem qvam opus erat fuisse notat Vossius IV. de Hist. Gr. pag. 487. Certe multum abest ut alii scriptores erotici pudorem Heliodori imitati semper succint,

riclex & Leucippes laudat & ex eo nonnihil profert Leo Allatius c. 4. de patria Homeri p. 79. Æthiopica Heliodori antequam ederentur legit & locum è libro ipsius decimo sub *scriptoris non diluta auctoritatis* elogio latine attulit Politianus cap. 3. Miscellaneor.

II. Lucem vidit Heliodorus primum Græcè Basileæ 1534. 4. ex officina Hervagiana, cum præfatione *Vincentii Obsopæi*, qui ex Bibliotheca Matthiæ Corvini Hungariæ Regis à milite * quodam directum redemit. Hæc editio cum MSS. codicibus ab Andrea Schotto ni fallor vel G. Cantero, diligentissime collata fuit in Bibliotheca Marquardi Gudii.

Latine ex versione non ineleganti & cum argumentis *Stanislai Warschevicki* nobilis Poloni. Basil. 1551. fol. apud Oporinum. Versionem subinde præter Bourdelotium in notis castigat Caspar Barthius III. 2. V. 20. Adversar. qui judicat Heliodoro opus esse nova interpretatione, quam etiam promisit sed non dedit Janus Bourdelotius. Porro fallitur Clariss. Bælius, qui in lexico affirmat Heliodori editionem in folio esse Græcolatinam. Separatim versio latina Heliodori recusa est Lugduni Bat. 1637. 12. Inter libros ab Oporino excusos memoratur Heliodorus Græce innumeris locis emendatus à Gvil. Cantero, & latine à Warschevickio versus in 8. Sed illam editionem nunquam vidi.

Græcè & Latine cum eadem Warschevickii versione & *Hieronymi Commelini* castigationibus, qui Heliodorum contulit cum quatuor MSS. Palatino, Vaticano, Gvil. Xylandri & Basileensi. Heidelb. 1596. 8. & Lugd. 1611. 8.

Cum ejusdem Warschevickii versione & notis eruditis *Jani Bourdelotii* Paris. 1619. 8.

Cum

* Opsopæus in præfat. Devenit ad me servatus ex ista clade Ungarica, qua serenissimi quondam Regis Matthiæ Corvini Bibliotheca omnium infrenatissima superioribus annis (A. 1526.) à barbarie Asiaticæ vastata est. Hunc cum alio nonnullis milites quidam plane gregarius (Gregorius perperam exensum est in Mich. Scandri præfat. ad Gnomologiam Stobæi p. 27.) & ab omnibus tam Græcorum quam Latinorum disciplinis abhorrentissimus jam apud nos tuleram agens, tunc vero illustrissimum Principem Casimirum Marchionem Brandenburgensem laudabilis memoria comitatus in Ungariam fortuna non sine merito ror, nec sine numine divinum sustulit, quis auro exornatus nonnihil adhuc ex splendefactis, ne scilicet tam bonus auctor & visus & lectus paucissimis, interiret.

Cum versione eadem & annotationibus Davidis *Parei*, Francof. 1631. 8. Gilberti quidem Gaulmini notæ in Heliodorum quarum spem facit pag. 480. & 530. ad Theodorum Prodromum, nunquam editæ sunt.

Gallicè Heliodorus translatus est auctore *Jacobo Amiot* Paris. 1549. & 1559. fol. & 1575. 12. 1583. 12. quæ versio ipsi Abbatiam ** conciliasse dicitur, licet auctor, quem transtulit, hoc ipso opere Episcopatu feratur excidisse.

Alia Gallica versio paulo nitidior nescio quo auctore cum pluribus nec inelegantibus imaginibus in æs incisis prodiit Parisiis apud *Samuelem Thiboust*, 1623. 8. Metaphrasin *Melipi SanGelasii* (de Saint Gelais) Episcopi Engolismensis qui carmine Gallico *** partem Heliodori transtulisse traditur, haud vidi.

Hispanice è latino, per *Ferdinandum de Mena* Toletanum, recensente *Cæsare Oudino*, Paris 1616. 12. *La Historia de los dos leales amantes Theagenes y Chariclea, trasladada de latin en Romance por Fernando de Mena, vezino de Toledo: vista y corregida por Cesar Oudin.* Aliam versionem ineditam *Jani Vergera* memorat *Nic. Antonius* in *Bibl. Hispana*.

Anglico carmine Hexametro Heliodorum reddere conatus est *Abraham Fraunce*, cujus initium videbis ubi lubebit in *Actis Eruditorum Anni 1687.* p. 580.

Germanice prodiit per *Johannem Zschorn* Westhofii in Alsatia ludimagistrum, Francof. 1580. 8. quæ altera & denuo recensita est editio.

Belgicè Amstelod. 1669. 12.

Polonice, Vilnæ 1606. 8.

Ggggg 2

III. Ve-

** Baillét *Jugemens de Savans* T. 1. p. 157. Quelques uns disent qu'Amiot eut l'Abbaye de Bellosane après la mort de Vatable pour une traduction assez mauvaise qu'il fit du Roman d'Heliodore & qu'il ne raccommoda qu'après son voyage au Coneste de Trente. Mr. Teissier *elog.* T. 2. p. 152. Rouillard dans son *Histoire de Melun* dit qu'Amiot exerça à Bourges la charge de Professeur en la langue Grecque & en la latine pendant dix ans avec beaucoup de reputation: que ce fut durant ce temps la qu'il fit sa traduction de l'*Histoire Ethiopique* de Theogene & Chariclee, dont il ne connoissoit pas l'Auteur, & qu'étant allé à Rome il apprit de *Romulus Amasée*, Bibliothécaire du Pape, qu'Heliodore Evêque de Trica dans la Thrace étoit l'Auteur de cette Histoire &c.

*** Sorel *remarqv.* sur le XIII. livre du *Berger extravagant* p. 683. Mr. Bayle *Dictionnaire* p. 1499.

III. Veram esse historiam quam Heliodorus descripsit, licet subinde instar Herodoti paradoxis refertam, sensit Opsopœus & Philippus Melanchthon & auctor præfationis ad Germanicam versionem. Sed hoc non magis assensum nostrum meretur, quam quod affirmantem G. Calixtum inducit C. W. Eybenius ad Eponymologicum Criticum Magiri pag. 426. licet nihil tale habet Calixtus vir doctus libro de conjugio Clericorum p. 419. Heliodorum libros suos conscripsisse lingua Æthiopica. Vel quod Menagius Tom. 2. Anti Bailleti p. 334. Heliodorum primo loco recensens inter eos qui officio sacro functi amatoria vulgare non dubitarunt, scribit Æthiopice eum sua composuisse cum jam esset Episcopus. Vel quod Sorellus à Clariss. Bælio * confutatus negavit auctorem Æthiopicorum fuisse Christianum. Cæterum in locorum descriptione fide haud indignus esse videtur scriptor certe venustissimus, licet non satis Atticum observet Clarissimus Grævius notis ad Luciani Soloecistam pag. 746. Ita quoque de Heliodoro Salmasius præfat. ad Erotica Achillis Tatii: *Veteres scholiasta aliquando scriptum hoc Achillis Tatii citant nomine Αθικίππης, ut Heliodori Æthiopica sub titulo χαρµαλίας. Hi duo sunt optimi ac præstantissimi Ερωτικῶν αὐτορες qui hodie exsunt & terantur manibus hominum otiosorum & elegantis inertia studiosorum. Reliqui omnes, Eustathii & Prodrōmi, nuga sunt præ istis, vix digni qui legantur. Heliodorus Achille disertior, & in operosiore ditendi genere eloquentiam quam promittit ac præstat, etiam vendicans. Certe abundantior est, & tractatu limpido & amano diffusa orationis, lectorem allicit & tenet. Iste (Achilles) simplicioris & magis inafsectata elegancia sectator, ut plane in eo agnoscas petuliāres Alexandrinis vernulis argutias, & delicias nativi sermonis miro sale ac suavitate conditi. Succinctior ubique est, & vibrantes sententias ex abrupto intorquens. Argumenti varietas & accidentium mutatio in Heliodoro mirabilior (quandoque etiam citra necessitatem & nodum vindice dignum interveniente Deo ex machina) quamvis nec Achilles hac in parte sibi defuerit. Sed Ἐπισόδια intermiscuit paulo lasciviora, cum semper sit castus Heliodorus. Bourdelotius p. 18. ad Heliodor. Achillem Tatium esse Heliodori simiam, si Gualmino meo morem geram ad Achillem Tatium declarabo. Prætereo quæ de Heliodoro erudite ut solet & eleganter illustris Huetius libro de origine fabularum Romanensium p. 36. sq. post alia denique observans à sequentium temporum fabulatoribus Heliodorum tanquam exemplum*

propo-

* Mr. Bayle in *Heliodore*, nota (E)

propositum sibi ad imitandum, perinde ut à Poëtis fere Homerum, Quod de recentioribus etiam non paucis fabularum Romanensium scriptoribus verum esse constat, ut in Gasperis Gilli Hispani Diana latine à se sub Erotodidascali nomine edita observavit Casp. Barthius, in Gvarini Myrtilo & Urfæi Sylvandro Huetius. Confer Claudii Qvilleti Callipædiam libro III. p. 43. edit. Paris. 1556. 8. Elegans epitome nec minus perspicua quam brevis librorum Heliodori concinnata est à *Gvil. Cantero* lib. 1. novar. lect. c. 19. Idem loca nonnulla ejusdem scriptoris castigat in libro de ratione emendandi Græcos auctores ** & novar. lect. lib. 3. cap. 9. probans judicium viri docti, qui Epicis poëtis diligenter legendum Heliodorum, & licet prosa decurrat, pro optimo exemplari illis proponendum svasit. Epitomen Æthiopicorum Heliodori edidit etiam cum quibusdam observationibus & narratione de parentibus suis *Martinus Crusius* Francof. 1584. 8. Sed & *Johannes Scholvinus* Lubecensis Æthiopissam Tragico-comædiam vulgavit versibus latinis, cujus argumentum fatetur se ex Heliodori Æthiopicis petiisse. Francof. 1608. 8.

IV. Tribuitur præterea huic Heliodoro, incerta fide, Poëma Chemicum versibus Jambicis. Chronicon MS. in Bibl. Regis Christianissimi: Ἡλιόδωρος γράψας τὰ λεγόμενα Αἰθιοπικά Ἐπισκοπῶν τῆς Τελεχῆς Πρὶ Θεοδοσίῃς. Γράφει δὲ ἀπὸ σιχῶν ἰαμβῶν πλὴν 3 χρυσῶ ποιήσιν πρὸς τὴν αὐτὴν Θεοδοσίαν. Vide Cangii glossarium Græcum in vocabulo ποιήσις, Conringium de Hermetica Medicina p. 25. Bartholinum de Medicis Poëtis p. 103. seq. Exstat adhuc illud poëma sub Heliodori nomine in variis Bibliothecis manu exaratum, quod interpretabor infra, ubi Chemicos scriptores recensebo libro VI. Nunc Græcum repræsentabo, quale ex apographo Codicis Parisiensis, sed valde inemendato potui exsculpere, ut si non omnia restituerim ac correxerim, lector æquus mihi facile hoc sit condonaturus,

Ἡλιό-

** *Gvil. Cantetus* præf. ad librum suum de ratione emendandi Græcos auctores: Secundo vero loco Heliodori historiam adducemus ex duobus antiquis Codd. mirum in modum à nobis emendatam. Etenim primum cum Vaticano Codice collatum hoc opus à quodam fuit, deinde ex alio in Italia scripto libro G. Falkenburgium idem emendavit. En utriusque porro libri notis in unum collectis Heliodorum correximus, nostris etiam conjecturis interjectis.

Ἡλιοδώρῃ Φιλοσόφῃ * πρὸς Θεοδόσιον τὴν μέγαν βασιλίαν, περὶ
τῆς τῶν Φιλοσόφων Μυστικῆς τέχνης, δι' Ἰάμβων.

Σκῆπτρα γαίης μέδοντες, ὡς πανέμφρονες
Μυστοπόλοι ἐποντες ἄκρῳ δακτύλῳ,
καὶ πανσόφων ἐπῶντι τὴν γνῶσιν πᾶσαν
Ποθόντες ἄψαδον μὲν, ὡς μυῦρδοι
Ἐγκυκλίῃ παιδείᾳ ἐννοίας σοφᾶς
Ἀινυμάτων δὲ καὶ παροιμιῶν λόγους
Μαθεῖν σκοπὸν ἵλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
Σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσιν
καὶ γῶσιν ὧν ἔφησεν οἷα δὴ ἐπῶν,
Πάσης τιμῆς κέρειν αἰξίς πέλαι
Τῆς ἐμπόνως φήπτοας αὐτῶν οὐ πόνους,
καὶ δωρεῶν πλείων πὶ παντίμων χάριν
Νέμει, καὶ τιμῶν ὀκλεῶς πάνυ,
Μάλιστα οὐ γούνασ αὐτοῖς γησίως
Ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
Ἐννοίας δὲ χαίρων πὶ ρητόρων σοφῶν
Ἦσχημένων μύησιν εἰς γνῶσιν πᾶσαν.
Ἐπεὶ σὺ Θεόδοσιε καὶ σάφρον μέδων
Πόθησας ὥσπερ γῶσιν εἰδεῖναι πᾶσαν
Ἐπιστήμην καὶ πρᾶξιν ἐμπειρον δέχεσθαι
Ἐτεχνίον ὡς ἔχουσιν εἰσαγωγικὴν
Τελείαν ἐκμάθησιν εἰς δόξαν κλέους,
Γυμναστικῆς παιδείας ἐνθεον τέλος
Φέρουσιν, ἄρρητόν τε κέρδιον καὶ κράτιον
Ἐς ὠφέλειαν καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν
Τὸν πλεόντων ἀξίους τε πέμπουσιν βροτοῖς,
Πενίας ἀχθῶν ἐκδιώκουσιν βίην
Ἐυκλείας ἐμπιπλῶσαν ἀλήκει, φρένας
Τέρπουσιν, ἡδύνουσιν ἄνδρας φίλων,
Ἐχθρῶν δὲ εἰσάγουσιν ἐκ λύπης φθόον
Ἀπαυσον ἄλγος καρδίας ἕως τέλους.
Σὺ ὦν ἀνὰ πανέμφρον, ὥσεβέστε

5

10

15

20

25

30

Ἀγαλ-

* Latinam versionem nescio a quo auctore compositam audio ex hunc MS. in Codice Regis Christianissimi 311. Apographum Graecum nescio a quo descriptum pervenit ad me beneficio illustris viri Pauli Vindingii, τῷ μακαρίτῳ.

Ἄγαλμα παρθέναις τι θεοεικέλον,
 Πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειέμεν.
 Παιδευτὴς ἐμφρονίας τι καὶ ἄνδρας σεφὺς
 Μύησιν ὡς ἔχοντας ὦν ζητῆς ἐπῶν,
 Κλῖνον τὸ δὲ σε θάπτον ἀκροώμεν.
 Ὀμιλίας τι ὥστερ ἐξηγήτειος
 Τῶτων πῆς ἐυελπίας ἀσμένως δέχῃ.
 Ἄκχε ὦν λέγουσιν μὲν πρὸς ῥήτιαν
 Λινύγματι προσδέχεσθαι καὶ ῥήματι
 Οὔτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσιν σε βίαν
 Κοσμεῖντες ὡπραγεία της βιάσεως
 Κεράτῃ ἐν εὐφραίνοντι ὀρήσει λόγων
 Μύσαι σοφισαὶ οἷτες ἐχεφρονες
 Μηδὲν φθονῶντες τοῖς θύλοισι μαιψάων
 Ἐγκειμένην μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις,
 Ἄλλ' ἀφθόνης ἀπλῶντες ἀξίσις ἐπῶ.
 Κεκρυμμένης ἐννοίας ὥστε πλεῖστον
 Καὶ ποιεῖν ἄριστον ἐκ πῶτον λόγον
 Καρπὺς θεῶν ἰλασμόν εἰς ὀφλημάτων.
 Πρόσελθε γὰρ σοφιστὰ πῆς ἐμεῖς λόγοις
 Τοῖς ἐμπόνως ῥηθείσιν ἐκ πλείστων πόνοις
 Καὶ νυνεχῶς ἄκχε ῥημάτων πλοκάς
 Καὶ σωθέσης ἐννοίαν ὡς μυσαρχικῶς
 Ἐχυσαν εὐληπτον ἀρρήτων λόγων
 Ἐκφανσιν ἐγνωσόντε πῆς φιλεμπόνως
 Ζητῶσι καὶ ποιῶσι νυκτός, ἡμέρας,
 Μυσαρχικῶς τέχνης τι θείας ἱερᾶς
 Τεχνουργίας τέλῃ πῆραν ἐκ θείας ῥαπῆς
 Ἄριστον ἐκπληρῶσαν ἀρχὴν καὶ τέλος.
 Οὕτως πρόσεξέ μοι γὰρ ἀρξάσθαι λέγων
 Ἀρχὴν λόγου πῆρειμι δ' ὁ σκοπὸν ἐπῶ.
 Τεύξεσθαι τέλῃ σύνταξιν ἐξ εἶδος ἐνός
 Φέροντ' εἰς δῆλωσιν ὡς οὐκ ἄλλοθεν
 Ἄλλ' ἐκ μιᾶς τι φύπλης τι κοσμεύμενον
 Τῆς ἐσθιέσης ἐκ θαλάσσης εἰς θῆαν
 Βασαζομένης ὥστερ αἰτμός εἰς νεφῶ.
 Ὡχρὲ τι θερμὴ ἰσχύει καὶ συμπαλαῇ

35

40

45

50

55

60

65

Εἰς

Ἐνωμένοι ἀμφὸν μὲν εἰς μίαν κράσιν
 ταύτης φυλαττέσης δὲ τῶν ἀμφω γένετο
 τὰ ἄρρενα πρὸς θῆλυ καὶ τερπομένων
 Ζεύς τις θελόντων εἶδετο ἀλλοῖον ἱεὺς
 γάλακτι δ' πυρρῆτε γυνάμην γένετο
 συλλαμβάνουσα μὲν βρέφει σιωπῆας
 Ἐξ ἄρρενα θήλεια πικρὰ κλέειτο
 τέρας βροτοῖσι πλῆρες ὄλβου καὶ κράτους
 Ἀεὶ ξένον, πάμπλετον, ἠγαπημένον
 ποσειδάων, φιλητόν ὡς ζητέμενον
 καὶ μηδ' ὅλως τῇ πεῖρα πρὶν ἀναξίοις
 Ἐκφαῖνον αὖτ' ὄψιν, ἀλλ' ἔτως μὲν ἦ
 Κρυπτόν προσάποιον γαστρός ἐπις μητέρει
 τῇ λευκότητι, τῆς δ' Φαιδρας ὑπὸ
 Θησωρὲς ὡς ποικίλ' ἐκφύγει χερσὶν
 Ἀφῆν, ὁρᾶν δὲ κάλλ' εἰδὲς ἰαχίαι
 Ἐκ κοιλίας τῆς μητρός ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ
 Πάρεμι τοῖς ζῆτ' ἐν ἐν μέσῳ πύλων
 Ὁρῶντες ἀγνοῦσιν ὅτι περ τῆς κόποις
 Ζητῆσι καὶ μοχθῶσιν ὡς πλανώμενοι,
 Ἐκῆσε ὡδὲ ἀχολῶνται εἰς κενόν.
 Ἐγὼ δ' ὡς ὑπεργλὸς ἀτιμώμενος
 Δῆλος τι πάντων ἔδαμ' ἀφίσταμαι
 Κτηνῶν γάρ εἰμι δῶλ', εὐρήσεις δέ με
 Ὅπως δ' ἂν οἰκήσωσιν ἀνθρώποι ὅλοι,
 Μὴ ἂν πρηνεὺς μακρὰν ἐκτέμνω ὁδόν
 Οὐ γὰρ πύλῳ εἰς πότον, εἰ ἐκῆσε μὲν,
 Ἐκ τῆς θαλάττης εἰς πέφ' ἀνέρομαι
 Βαίνω γὰρ, ὡς αἶμα, ἐκ πόντος μίση,
 Νέφη ἔχων χιτῶνα καὶ καλύπτουμαι
 Σκότ' ὁμίχλης καὶ μέλασός με σκέπει,
 Ἀνέρομαι δ' ὡς καπνὸς ὡς λεπὶός πῦρ
 Ἀλλ' ἔχει με κρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον
 Εὐερίομαι δ' ἐκλαμπέει ἐκείλ' ἰαχίαι
 Πλῆσσι ὅταν με ἐκπλυνέας θείῃ πύλῳ
 Ἐψῶν παροτῶν καὶ ὕδωρ γὰρ πύλῳ

70

75

80

85

90

95

100

105

Mf

Μέτρω χείων με εἰς πρόσωπον αὐ πάλιν
 Διχῶς μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς γίνομαι
 Κάτω ἀνωτε πατρὶ καὶ τῇ πηχάσῃ
 Ἄλυσή με λευκὴ γυνὴ τῶν σπλάγχνων μέτοι
 Πατρὸς φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται 119
 Θηήσκω βίβιν ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὡς Φοῖβος
 Κτείνω ἰὼν ἔξοικον ὄρφατον πάλιν
 Ὑλῆς ἐν ᾧ ὑπερχεῖν ἔχουσιν μὲν Φέρων
 Λαβὼν δ' ἀπ' αὐτῶν ὀδύνουσιν ἀρεθίσομαι
 Κρείττων, ἔχων τῆς σφῶν τε μορφῆς εἰκόνας 115
 Σαυθὸν φέρων πᾶσι δὲ, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ
 Ὀφθήσομαι μέλας δὲ ποικιλοχρῶς
 Βρῦν χρυσόπτερμον τε καὶ χρυσοζώμιον
 Ὅ καὶ χρυσαυθὸν εἶδός ἐκ μεταλλῆς χρυσῆς
 Ποικιλόμορφον ἄχραντον ἀργυρόχρυσον 120
 Χρυσόαργυρον ξανδόχραν αὐθις πορφύρεον
 Ὡς κυτρινόπρασόν τε πυρρόφειγγίτης
 Χρυσὴ κόραλλός ἐστι πύκτας ἐκφέρων
 Τὰς χροᾶς, αἶδη πάντα καὶ χλοηφορέα.
 Ὅταν δὲ ἴδῃς τὰς εἰς τὸ ἰμφανές 125
 Μορφῆς ἐμῆς πᾶς χροᾶς ἐκμορφωμένας,
 Πρόσελθε γυνήθεντι παιδίῳ νέῳ
 Ἐμοὶ μέλανι ὄντι καὶ κεκρυμμένῳ
 Σκότει ἀφαίεσθαι οἶα καὶ τῇ ἀχλὺι
 Ἀλλ' ἐνδον ἐκσίλβοντι καὶ κακασμένῳ 130
 Γάλακτι ἐκρήλαζε μάστων μητρῶν
 Θηλῆς γάλα πρὸς ὀλίγον πίτιζέ με
 Θρέψον με μικρὰ μικρὰ νήπιός τίλω
 Ἔως ἂν ἔλθῃ ἰσχυρὸς ἐκτρέψασαί με
 Ἀγασα εἰς ἀνδρῶν εὐρυθμον μελῶν. 134
 Εἰς ἄλμα δ' αὖ τέλειον εὐμορφον πάνυ
 Ἐγὼ γὰρ ἀνδρωθεὶς μὲν λεπυνθήσομαι
 Τραφῆς λίαν ξιφικῶς ἀκμάσω νεός
 Τῇ ποιότητι πτωχῶν τῶν σοιχείων
 Καὶ ἐν νύφει ὡς λεπὸς αἰμὼς ἵζομαι 140
 Ἀγρὸν γὰρ εἰς κόλπους με θάλλων βασιλεύει

Hhhhh

Ἐνδον

Ἐνδον δὲ μὲν ἔχων πῦρ ὑψωθήσομαι
 Ἀρθεῖς ἔωσέ ὑψοῦ, ὁμβροῦ ἔσομαι
 Οἶητε γαῖα ξηρὰ θεῶν μὲν νάμα
 Φύτλης ἐμῆς γεννηθεῖς ὡς ὑπερφυῶς 147
 Τῶν σοιχείων τὴν ποικίαν εὐκράτως ἔχει
 Κατακλῦσαι ἀρεδαία γῆν ἐκβλασάνειν,
 Χλοηφόρος παντοίας αἰθῶν εἰδέας,
 Πυκνόμενον γὰρ αἶμας ἐκ γῆς εἰς νέφους
 Ἐξ ὑγρᾶς ὕδατος τε θαττον γίνεται 150
 Ὑδωρ βρέχον τὴν γαῖαν ἐκβλασάνειν γένῃ
 Τῶν αἰθῶν παντοία καὶ καρποφορεῖ,
 Ὅτως γὰρ ἡ τῆς ξηρᾶς ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὑγραν ἐκρέσσει καὶ νάμα
 Ὑπερφυῶς εἰς θεῖον ἐκτραπήσεται 155
 Καὶ τὴν μέλανσιν λευκότητα ποίησιν,
 Ἀυτὴ γὰρ ἡ λευκωσις ἔσται δευτέρα
 Ἥπερ ποθεῖσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 Ἰδεῖν ὅταν μέλανσις ἐκ γαίης τραφῇ
 Τῆς ὥσπερ ὕψος νεκρᾶς ἐξ ὕλης πάχους 160
 Ἐκ θαυρόν ὄμμα λευκότητος ὡς χέον
 Τὸ θεῖον ἐκβλύσσει νέκταρ ἐκ μέσσης
 Πηγῆς ὡς φέρεται τὸ ζητῆμενον
 Ἀφροσελήνης ξανθὸν ἐντὸς γαστέρος
 Τὸ κάλλος ἐξασπλῶν αὐγαῖς ἐκφέρει 165
 Λευκὴν μὲν ὄψιν δεικνὺς ἐκσιλβεν πάνυ
 Χρυσάνθειον κόραλλον, ἀλλ' ἀσώματος
 Ἐνιδὲς εὐέκλαμπρον ἀσραπήχρουν
 Ζῶνας χρυσιζέσας τε καὶ χλοηφόρος
 Πέμπων σέλας καὶ λάμψιν αὐθις ἡλίου 170
 Λέυκωσιν ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρων
 Ἐνδον δὲ τοῖς βλέπεσιν ὥσπερ πυρφόρος
 Λαμπρὴ φλογηφόρος τε φεγγίτης μέλας
 Ταῖς τῶν λίθων ποικίλας ἐκπέμπων χρέας
 Ὡς ἄμπελον χλωρὸν τὸ εἶδος τῶν φύλων 175
 Ὡραῖον, εὐεῖδες μὲν αὐθις βλαστάνων
 Ἐκ τετλάρων κλάδων δὲ συνηγαμένω
 Ὅμῃ μίαν πρὸς ρίζαν εὐκαρπον φέρει

Πέπικρον ἀρδευθέντα βότρυς ὡς μέλα
 Τὴν ποιότητα γένεως κερτημένον
 Λευκὸν πᾶν πρόσχημα καὶ μορφήν ἔχει.
 Οὐτῷ δὲ λευκὸς βότρυς εὐθαλὴς πέλων
 Λειόμενῳ ταῖς χερσὶν οἶνον βλαστάνει
 Πυρρὸν μὲν ὥσπερ αἷμα γένουσι εὐκραταν
 Ἐυοσμὸν ἐξ ἧ βάπτεται ἡ πορφύρεα
 Τῇ κογχύλῃ μεχθεῖσα πόντι ἐκ μέσῃ
 Ἐρυθρὰ ὥσπερ αἶμὸς εἰς νέφῳ, θέσει
 Ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάνει
 Νυμφοσολύσης παρθένῃ Φαιδρὸν γάλα
 Βρέφους νέκ τεχθέντῳ εἰς διατροφὴν
 Ἀνδρωθὲν ἔσθαι γὰρ τεκύσῃ ὡς υἱός.
 Ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐθις ὡς νικηφόρῳ
 Ὀφθίσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλύμενῳ
 Πρὸς συμπλοκῆς ἔνωσιν εἰς συνείαν.
 Ταύτης ἐνωθείσης δὲ Φαιδρῶς ἄρρεν
 Πρὸς δευτέρῃν πλοκήν τε καὶ μίξιν πάλιν
 Ἐσθαι ὅλη ἐκσιλβῶ ἀχλὺν τῆ σκοτὸς
 Ἦλθῃ γεωδὴ ἐκβάλλουσα εἰς τέλῳ
 Καὶ μίγνυται εἰς ζευξιν ἢ ἀφίσταται
 Τῇ δευτέρῃ πλοκῇ τε θᾶττον ἐκτελεῖ
 Πρώτης κλειδὸς πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ νέφῳ
 Λευκώσεως πληρῆσαι ἔργον δευτέρας
 Χρήξασα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν.
 Τὸ σῶμα λευκαίνει πᾶν οἶον καὶ θέλει
 Τῶν τεσσάρων βάπτῃσά σωματίων φύσιν
 Λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκοτὸς
 Τὸ ἱμφωλεῖον ὡς κάλυμμα ἀχλύῳ
 Ἐκσιλβὸν ἐκλαμπρόν τε δείκνυσιν πλέον
 Φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
 Νικῶντ᾽ αὖ λευκότητι λένκωσιν πᾶσαν.
 Ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἄρχεται πάλιν
 Παιδάσεως λένκωσιν εἰς ξανθὸν φέρει
 Παιδόν τε δεικνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην
 Ἐργάζεται γὰρ αὐθις ὥσπερ καὶ πάλαι.
 Οὕτως γὰρ ἡ ξάνθωσις εἰς πέρας φέρει

180

185

190

195

200

205

210

215

H h h h h 2

*Aci-

- Ἄριστον ἐκπλήρωμα καὶ κεκοσμένον
 Πληρημένων τῶν βαθμῶν εἰρμὸν καὶ τέλος,
 Ὡς περ γὰρ ἡ λευκωσις, ὅπως γίνεται
 Ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρέμετον
 Ἐς κέρδιον ὀλβιόντα τὸν κόπον φέρει,
 Καὶ χαρμονὴν πᾶμπλητον ἐξάγει κόπος
 Πάροιθεν ὥς ἱππας, ὥς πλοσίως
 Τῶν τῆς δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν
 Φόρος καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν ἄφραδέστατον
 Ἐς ἐκβολὴν πενίας αὐτὸς εὐρεῖν
 Πλῆτε τε καὶ ὄνησιν ἔνθεον βίῳ
 Οὕτω γὰρ εὐπραγῶντες ἐφθάμεν σοφοί
 Χρηζόντες ὧδε μηδὲν ἐκ τοῦ βροτῆ
 Μὴ ἀσχαλόμενοι δὲ πᾶμπαν ἐν βίῳ
 Ἀλλὰ θεῷ λατρείας αἶνον προσφέρειν
 Στέργειν πυθεῖντε τρυφᾶν ἡτιμασμένον
 Ἀποῖον χαρὰν καὶ δόξαν ἔνθεον χάριν
 Πτωχοῖς νέμειν δέοντα καὶ πάντας θέλειν
 Σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀργῆς νέμειν
 Καὶ χοῖρας συμπαθείας ἐκτείνει πᾶσιν
 Καὶ εὐπραγῶν καὶ μηδὲν ἐκφαυλὸν λέγειν
 Ἡ τεκταίνοσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 Ἀλλ' εὐφρανεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 Εἶναι θέλοντας, κληροῖν ὀλβίον μέγαν
 Ζωῆς ἔχειν μεμητὰς ἔργοις ἐνδείας
 Τῷ Δεσπότῃ Χρυσοῖο θεῷ ἐν λόγῳ
 Πράξει τε φασφαρῶντας εἶναι ὡς σέλας
 Μηδὲν λέγειν εἰς πράξιν ἀπ' εἴτι φρονεῖν
 Πένητας εὐπλοῖα συμπαθεῖν ὅπως
 Τὸν πλῆτον ἐκκενῶντες εἰς αὐτὰς ῥᾶον
 Εὐρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 Ἐντεῦθεν ἐκδημῶντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 Οὗτος γὰρ ἐστὶν εὐτερείας ἐνδεῶς
 Ἀγῶν ποθῶν τε θερμὸς εἰς θεότροπον
 Ζῆλον τελέμεναι, ἀνδρεία φρονῶν
 Καὶ σώματι καθάρσις ὥσπερ καὶ ψυχῇ.
 Οὕτως γὰρ εὐπραγῶντες ἀξιοκλέει

220

225

230

235

240

245

250

Ἐσόμεθα πρὸς Χριστὸν ὡς καὶ τῷ σέφει
 Στεφηφορῆντες αὐτῷ εὐδελῶν πράξεων
 Σκηπυχίας τῶν κληρῶν ἀξιόμεθα 255
 Ἐκλαμψέως εἰς δόξαν αἰγλης καὶ Φάως
 Τιμῆς σέβας ἑκκλησιᾶν εὐσεβεσάτοισ
 Ἀναξί πιστοῖς προσφέροντες ἐντίμως
 Τοῖς τὸ κράτῳ καὶ σκηπύρῳ γῆς πιστευμένοις
 Ὡς χρυσολάτραις ὑπὲρ δόξης ἐμπλέοις, 260
 Ὑμῶντες, εὐλογῶντες, αἰνῶντες Θεὸν
 Ὑπέρθεον τὸν Φωτὸς ὄντα αἴτιον
 Ζῆος χορηγὸν καὶ θελόντα τοῖς βροτοῖς
 Δύτρωσιν εὐεῖν ὥσπερ ἀμπλακημάτων 265
 Οὕτως τυχὴν μέλλουσιν ἑκκλησιᾶν πάλιν,
 Καὶ προσφέρειν λατρίαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
 Θεῷ Λόγῳ σὺν Πατρὶ θεῷ Πνεύματι
 Εἰς κυκλικὰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

V. Fuere & alii Heliodori, quos praesenti loco succincte persequar. Nonnulli quidem nostro antiquiores, ut 1) Heliodorus ῥαζοφύλαξ Seleuci Regis, jussu ejus, templum Hierosolymitanum spoliaturus, de quo 2. Maccab. III. Vide Jo. Valentem ad Annum Imperii Seleucidarium 136. Olymp. 150. 4. 2) Heliodorus Atheniensis, qui Athenæo & Harpocrati ὁ πειρηγητής & 3) Heliodorus alter Atheniensis Tragicus Galeno memoratus. De utriusque scriptis agit Meursius in Bibl. Attica & Vossius pag. 372. de Hist. Gr. 4) Rhetor Heliodorus, Græcorum longe doctissimus, cujus meminit Horatius lib. 1. Sat. 5. 5) Heliodorus Stoicus, qui L. Junium Silanum discipulum suum testimonio apud Neronem oppressit. Schol. Juvenal. Sat. 1. vers. 33. & 35. 6) Heliodorus Philosophus & Rhetor qui Adriano Imp. ab Epistolis fuit. Spartian. Adriano c. 15. & 16. Dio lib. 69. p. 789. Nescio an diversus 7) Heliodorus Syrus, Avidii Cassii Pater, Rhetor, & praefectus Ægypti. Xiphilin. pag. 810. 8) Heliodorus Cassii filius sub M. Antonino deportatus Jul. Capitolin. in M. Antonino c. 26. 9) Heliodorus Alexandrinus Ὀλυμπιονίκης Olymp. 248. 10) Heliodorus factorum interpres sive Mathematicus (h. e. Astrologus) cujus meminit Ammianus XXIX. 1. Nescio an ab hoc vel quinto diversus sit 11) Heliodorus Stoicus qui
 H h h h h 3   recen.

recensetur inter Scholiastas Arati. 12) Heliodorus Arabius Sophista sub Antonino Caracalla, de quo Philostratus 2. de Sophist. pag. 620. Huic Æthiopica tribuenda suspicantur auctor Græci scholii quod Hervagianæ librorum Heliodori editioni subicitur, Sorelius & alii, parum certa conjectura, & Socratis, Photiique testimoniis adversante. 13) Lucius Aurelius Heliodorus ejusque filius 14) Aurelius Valerius Heliodorus, Palmyreni, in Inscriptione Palmyrena XIII. 15) Heliodorus Prusaënsis 16) Heliodorus Medicus Chirurgus cujus mentio apud Juvenalem VI. 373. 17) Heliodorus metricus sive qui de metris Comicis scripsit, laudatus Hephæstioni, Rufino & Prisciano. Idem forte quem allegat Eustathius ad Homerum. 18) Heliodorus Martyr sub Aureliano, de quo Martyrologia 21. Nov. 19) Heliodorus presbyter qui contra Manichæos scripsit teste Gennadio c. 6. de Scriptor. Eccles. 20) Heliodorus qui martyrium obiit Antiochiæ sub Diocletiano. Martyrolog. 28. Sept. 21) Heliodorus libertus & Procurator Vibia Aurelia Sabinæ, Marci Antonini filia, in Veteri inscript. apud Begerum T. 2. thesaur. Brandeb. p. 676.

Alii aequales nostri 1) Heliodorus de quo sæpius meminit Hieronymus in Epist. cum Episcopum appellans. Confer Baronium ad Martyrolog. 3. Julii. Hunc eundem cum Æthiopicon scriptore viri docti faciunt, sed quia est res incerta, illum h. l. separatim memorare volui. 2) Heliodorus Monachus ad quem Nilus in Epistolis lib. 1. Epist. 41. & lib. 2. Epist. 46. 3) Alius ut puto Heliodorus Silentarius ad quem idem Nilus IV. 61. Nescio quisnam ex hisce vel diversus ne ab omnibus sit Heliodorus ad quem exstant Epistolæ Synesii, alius certe cujus in Epistolis Libani meminit.

Alii juniores nostro Heliodoro 1) Heliodorus Martyr in Africa de quo Martyrolog. 6. Maji 2) Heliodorus Antiochenus presbyter circa A. C. 440. cujus de virginitate libellum memorat Gennadius c. 29. de Scriptoribus Eccles. 3) Heliodorus de quo Honoratus Massiliensis in vita Hilarii Arelatensis p. 111. *In his profectibus constitutum subditus ardor accendit, ut Heliodori matrem hæresis Ariana vinculis colligatum expeteret (leg. expediret) illuminaret, attraheret.* 4) Heliodorus quem filium suum vocat Sidonius Apollinaris IV. Epist. 10. 5) Heliodorus Alexandrinus Hermæ F. Ammonii frater. Prætereo 6) Heliodorum presbyterum, qui puer cum disciplinam subterfugi-

fugiturus ad concavam fluvii cujusdam ripam lateret, ab homunculis quibusdam in terram pygmarum delatus, & post longam temporis moram matri suæ restitutus est, quam fabulam ex Silvestri Giraldi itinerario Cambriæ lib. 1. c. 8. plura transcribens quam credens refert V. C. Jo. Christoph. Bemannus Histor. Orbis terrarum Geographica & civili p. 364. seq. 7) Heliodorum præfectum, Cassiodori consanguineum, lib. 1. Var. Epist. 4.

Alii denique incerta ætate, ut Q. Sosius Heliodorus in Vet. Inscript. apud Fabretum p. 253. Heliodorus, cujus Epitaphium Græcis scriptum literis in Ægypto testatur se reperisse Vanslebius p. 374. relat. de Ægypto. Tum ille, cujus Epitaphium legitur ad Gades Hispaniæ in hanc sententiam:

D. M. S.

Si lubet, legito.

*Heliodorus insanus Carthaginien-
sis ad extremum orbis sarcopha-
go, testamento me hic jussit con-
dier, ut viderem si quispiam me
unquam insanius ad me visendum
ad hac usque loca penetraverit.*

Omitto quod apud Themistium Orat. 2. p. 30. (Orat. 14. edit. Peta-
vii) ubi Philo & Heliodorus Sophismatum κυριεύοντες & κρατίως
inventores memorantur, pro Heliodoro Diodorum (Cronum)
non absurde legit vir doctissimus Joannes Harduinus.

Superest unus adhuc dicendus HELIODORUS Laris-
sæus * sub cujus nomine Optica sive κεφάλαια τῶν ὀπτικῶν
paucis foliis constantia edita sunt Græce & Latine Florentiæ apud
Juntas 1573. 4. & ibidem Italice Ignatio Dante interprete, una cum
Opticis Euclidis 4. Ad editionem Florentinam hunc libellum,
Græ-

* Diu post Tiberium scripsisse ostendit se ubi narrat eum de nocte quoque visu valuisse,
Τινὰς καὶ νύκτωρ ὁρᾶν, οἷον ἐκείνῳ ὁ Τιβέριος γέγονεν ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς.
Confer quæ viri docti ad Sveton. Tiberio cap. 68. Laudat & Ptolemæi Ὀπτικὴν
πραγματείαν, ut Platonem quoque & Euclidis σοιχεῖα Opticæ, atque Heronem
Mechanicum ἐν Κατοπτρικοῖς. Multis idem argumentis contendit videre nos
non per solam immissionem radiorum ex objectis, sed & per προβολόμενον ἀφ'
ἡμῶν φῶς sive per lucem ex oculo nostro emissam, quod multis hodie præter
rem absurdum videtur.

Græce & Latine Hamburgi curavit recudi Frid. Lindebrogius Anno 1610. 4. & Tho. Galeus Cantabrigiæ cum Opusculis Mythologicis Physicis & Ethicis A. 1670. 8. Prodierunt etiam Heliodori Larissæi Optica sed pleniora & in duos distincta libros cum interpretatione & animadversionibus *Erasmi Baribolini* Paris. apud Cramoisium 1657. 4. *Κεφάλαια* illa quæ Florentiæ edita dixi in quibusdam Codd. MSS. inscribuntur: *Δαμιάνου Ἡλιοδώρου Λαρισσαίου περὶ ὀπτικῶν ὑποθέσεων*. Vide Labbeum Bibl. nov. MSS. pag. 119. Damiani Heliodori nomen invenio etiam in codicibus H. Vossii, Galei, & Gudii: tum in eo qui exstat in Johannea nostra cod. 56. MS. fol. Inter MStos codices H. Vossii est etiam Heliodorus de mensuris ac ponderibus. Et Labbeus Bibl. nov. MSS. pag. 117. memorat Domni sive Domneni Larissæi Philosophi enchiridion introductorium in Mathematicam, & Enchiridion Arithmeticæ.

VI. De fabula erotica quæ sub ATHENAGORÆ nomine prodiit, alibi dixi: tamen non possum non in præsentī cum Lectorē communicare quæ de eadem nuper ad Collegam meum conjunctissimum scripsit vir supra laudes, & legisse te non pœnitebit.

Eruditissimo viro Jo. Christophoro Wolfio, Sacrarum litterarum Professori, S. P. D. *Maturinus Veyssierius LaCroze*.

Acum forte agere tibi haud ab re videbor, Amicorum carissime, in hacce quam tibi nuper pollicitus sum Πικρίσσει fabula illius amatorie, quam viri quidam eruditi Athenagora Philosopho Christiano adscripserunt. Post illa enim, qua Vir Illustris Gishbertus Cuperus eam in rem annotavit, in quibus consentientem habuit amicum nostrum communem, a) -- vix quemquam fore censeo, qui ei sententia tuenda, in quam Guillelmus Cave b) præter alios propendere videtur, animum deinceps adjiciat. Perpenderam id quidem apud me, cum scribebam me nescio quid eam in rem habere aliis indictum; unde etiam ita lis mota inter eruditos dijudicari posset, ut in posterum nihil futurum esset ea in re controversiarum. Nimirum τὸ πρῶτον ψεῦδος deprehendisse mihi videbar, potissimum

a) Biblioth. Græcæ L. V. pag. 88. & seq.

b) Histor. Litterar. p. 87. ed. Gen.

nam videlicet causam, qua Fumaum illius libri scriptorem impulerat, ut eam fabulam ederet in vulgus, nonnullaque alia observaveram, quibus novitas illius scriptoris liquido demonstraretur,

Ea autem editione usus sum, qua Anno 1599. Parisiis prodit apud Michaëlem Sonnum, quo Typographo c) Martinus Fumaus Genilliacus saepius alias usus est. Ejusdem namque Michaëlis Sonni typis editi sunt tum Procopius de bellis Gothicis & Vandalicis, tum Agathias in Gallicam linguam à Fumao conversi, Anno Christi, 1587. Item eodem anno ejusdem versio Gallica Historiae Indiae Occidentalis, à Gomara Hispanice scripta, quibus addi potest Historia motuum Hungaricorum Fumao auctore, apud eundem Sonnum edita A.C. 1594. Hinc haud agre conjeceris ipsum Fumaum, hunc quem Athenagora factum supposuerat, sua sponte Typographo edendum dedisse, nec esse usum nisi in fraudem nomine Bernardi nescio cuius Sanjorriani, d) cujus cura liber editus esse fertur. Illius autem Sanjorriani Praefatio Athenagora praefixa, Castrì in Occitania scripta est A.C. 1596. quod quidem vix intelligi posse videtur, cum Fumai liber non nisi triennio post Parisiis sit editus, etsi triginta annis antea scriptus, si qua tamen fides haberi potest ejusdem Fumai Epistola qua libri nuncupatoria est, & Marliaco e) A.C. 1569. ad Lamanaum Protonotarium missa fuisse fingitur. Haec sane omnia nescio quid fraudis & doli mali pra se ferre videntur, nec immerito in memoriam revocant dictum illud veteris Poeta, Ἀπὸ οὗς ὁ μὲν ὅτις ἀληθείας ἔφω.

Quicquid tamen de iis censendum putes qua modo legisti, liber sane accurate & jucunde scriptus est, nec multum varietate & festivitate argumenti Heliodori Aethiopicis concedit. Sunt plane quaedam qua haud ita attentum lectorem fallere possint, & memet ipsum initio fere seseclerunt; etsi ea legeram quae Doctissimus Huetius de hoc opere scripsit in Dissertatione de origine fabularum Eroticarum. Primo autem fraus qua jam nonnihil subolebat, manifesto apparuit, cum Libro secundo pag. 64. haec legi de Periandro Corinthiorum Tyranno: Periandre - - - fit prendre trois cens enfans des meilleures maisons de Corcyre, et les fit embarquer dedans des vaisseaux Corinthiens, pour les mener à Sardis vers Haliates, afin de les faire circonscire. Quae cum apud Herodotum legere meminissem, miratus sum ecquid castrationis loco

liiii

Fu-

Libri scilicet Pars Altera.

c) Martin Fumée S. de Genillé.

d) Petrus Faber in fine Epistolae Nuncupatoriae Agonistici : E Sanjorriano Sulurbano, a. d. Kalend. Mart. Anno Christi M. D. XC.

e) Marly.

Fumaus circumcisionem posuisset, ὠκυτομήν pro ἑκτομή, meque vix à difficili loco extricasset, nisi venisset in mentem Herodoti versionem antiquam Gallicam extare, quam forte Fumaus neglectis fontibus expressisset. Nec me conjectura sefellit. Ubi enim Herodotus Libro tertio, c. XLV III. p. m. 180. hac habet: Κερκυραίων γὰρ παῖδας τρεῖς καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν τῶν πρώτων, Περικλῆος ὁ Κυψέλου εἰς Σάρδεις ἀπέπεμψε ὡς ἂν Ἀλυάτεια Ἰππὶ ἑκτομή. Periander enim Cypseli filius trecentos optimatum Corcyraeorum filios Sardis ad Alyatten castrandos mittebat. Hac verba Petrus Salias a) vetus Herodoti Gallicus interpres sic vertit: Car envoient Periandre filz de Cypsele trois cens enfans des meilleures maisons de Corfou à Sardis vers Haliatte pour les circumcir &c. Vel hinc intelligi potest Fumaum baud eum fuisse qui priscos Græca lingua scriptores nonnisi ope parum emendata Gallica versionis intelligebat.

Post hanc observationem se se complures alia aperuerunt, quas mihi fere omnes praripuit Illustris Cuperus, proindeque à me ut par est pratermittentur, si unam aut alteram excipias, baud, puto, inutiles fraudi de qua hic agimus, arguenda. Libro quinto Pseudo-Athenagora, pag. 169. Manerbyssa cupusdam Historia refertur tragica plane & lugubris, verum ita similis ei quam de Eponina Julii Sabini uxore narrat Plutarchus in Erotico, Tacitus IV. Libro Historiarum, & Xiphilinus in Vespasiano, ut facile agnoscas Manerbyssa illius lugubres casus ex Eponina calamitatibus fuisse expressos. Libro septimo Slavones sive Slavos ad mare Adriaticum prope Epidamnium collocat, quo sane nondum migrarant ex avitis sedibus, qua ætate Theogenes & Charide vixisse finguntur. Jovis Hammonis templum ita describitur Libro sexto à pagina 204. ut mirandum plane artis architectonica specimen ibi haberi omnes eruditi fateantur, doctissimusque Blondellus Tomo primo Systematis b) Architectonici Athenagoram propterea inter eos auctores recenscat, quorum lectione Architectonica artis studiosus adjuvari possit.

Adbuc velitationem habuisti & levem pugnam: nunc accedo ad illud argumentum in quo hujus Epistola initio τὸ πρῶτον ψεῦδος latere tibi narrabam. Præter Architectonicen, aliam artem habuit quam jātaret in hoc opere Fumaus, nimirum vanissimam, sic enim censeo, τῶν χρυσοποιῶν ματαιοτεχνίαν. Id miror neminem vidisse eruditorum qui hunc librum manibus sedulo versarunt, ne quidem Doctissimum Huettium, qui se bis Athenagoram legisse proficetur. Ego vero id

a) Edit. in fol. Anno Christi 1566.

b) Cours d'Architecture.

id non solum Fumaum intendisse mox docebo, verum & poetam quemdam haud valde elegantem, cujus hoc Epigramma Latini initio Libri adscriptum est:

De Interprete.

*Dum Gallis Graios flores felicis oliva
Detegit, & lingua lucidiore parat:
Quae fuerant * nullis monumenta ambagibus arcta,
Non mirum si non lucidiora refert.
Haud etenim indignis praestanda scientia, quae vult
Legitimis tantum pabula digna suis.
Qualiacumque tamen sunt hac qua scripserit Author,
Hinc poterunt omnes carpere grata sibi.*

Nosti procul dubio adeptorum, quos vocant mirandam taciturnitatem & enigmaticum dicendi genus. Eo alludit Epigrammatis scriptor: indignis, inquit, haud est praestanda scientia, quae legitimis tantum, id est adeptis & filiis artis revelanda est. Quo hac spectent, intelliges ex fabula quam primo Gallice lib. IX. mox Latine describam ex Pseudo-Athenagora, fol. verso 344.

Entre autres devis Theogenes racompta à Charide une certaine fable, qu'un des principaux de la Cour du Roy Damasdes, estant pour lors en l'armée, où il estoit, fait représenter en un soir dedans la tente pour donner plaisir à plusieurs autres Seigneurs qu'il avoit conviez chez soy à soupper. Du nombre desquels j'estois, disoit Theogenes, & ceste fable fut à ce que je pouvois congnoistre exterieurement seulement par les personnages qui estoient représentez, ne pouvant au reste bien entendre leur langage: que le Dieu Apollo se presenta en place, beau & bien peigné, ayant sa tresse blonde, qui lui pendoit sur les espaules, proferant quelques paroles, que je ne pouvois entendre. Et un peu apres je vey un Daimon se manifestant à nous sous un voile blanc, palpable ce sembloit-il: mais toutefois ne se pouvoit il arrester. En moins de rien ce Daimon s'aprochant d'Apollo, je ne sçay quelle illusion brouilla mes yeux. Car je perdis de veue ce Dieu, & le Daimon sembla demeurer seul. Puis vint Vulcan, voulant ce m'estoit avis, venger Apollo, usant de grande violence contre ce Daimon, lequel ne pouvant supporter cet effort, je fus estonné que je ne le

liiii 2

,,veis

* Forte legendum est, *multis*.

„veis plus : & Apollo nous apparut comme devant. Je ne sçay si
„ces Scythes trouvoient ces changemens & disparutions estranges.
„Mais j'en estois si esmerveillé, que je ne sçavois quasi qui j'estois.
„Je regardois fort attentivement & observois de l'oeil autant qu'il
„m'estoit possible, & neantmoins il m'estoit impossible d'y remar-
„quer aucune subtilité ou tour de main, encor que cela se feist cinq
„ou six fois. Car aussi tost que Vulcan s'estoit retiré pensant avoir
„bien vengé Apollo, & l'avoir remis & rendu en sa premiere forme,
„ce Daimon ne failloit à revenir, & se saisissant promptement du Dieu
„le rendoit esvanouy comme devant. Vulcan revenoit derechef
„faisant pareils effects qu'à la premiere fois. Mon esprit estoit en
„grand peine voyant des actes si estranges : parceque je n'entendois
„rien de ce qu'ils proferoient, & se disoient l'un à l'autre. Ce
„que si j'eusse peu entendre, la merveille peut estre n'eust esté si
„grande, & eusse receu quelque contentement, & aprins quelque
„chose de nouveau, qui n'est commune en la Grece. Or à la sixiesme
„fois, & Vulcan & le Daimon s'estans absentez, Apollo nous parut
„fort débile, encor que son teint ne fust diminué, & se pleignoit
„d'avoir esté tout cassé, & corrompu par ce Daimon, ainsi que ses
„gestes me le donnoient à cognoistre. Ce Daimon non content de
„l'avoir tant tourmenté, revint encor un coup vers luy, amenant
„avec soy un sien compagnon représenté avec un vestement blond,
„qui le couvroit entièrement. Ces deux envahirent ensemble
„Apollo & le reduirent à telle extremité qu'il ne paroissoit plus, &
„ce dernier Daimon plus fort que l'autre sembloit paroître seul. Vul-
„can ne faillit à venir secourir le Dieu, & se montrant plus robuste
„contraignit ces deux Daimons de gagner le haut. Apollo se mon-
„stra, lors encor plus corrompu qu'il n'avoit esté, & ne se pouvoit
„plus soster, demeurant tousjours couché. Æsculape le medecin
„le vint visiter. Je pense bien que c'estoit seulement pour conserver
„la regle, qui veut qu'un Medecin en sa maladie doive s'aider du se-
„cours d'un autre Medecin. Car il est sans doute qu'Apollo est plus
„sçavant, & expert en cette science que n'est Æsculape. Iceluy or-
„donna un bain que je veis faire, composé de certaines drogues
„qu'on apporte des sablons de la region Cyrenaïque, purgées & net-
„toyées de leurs immondices sablonneuses. De ce bain devant un feu
„fut oint & frotté Apollo par plusieurs fois, le sechant autant de fois
„qu'on“

qu'on le frottoit. Puis fut remis en un bain froid fait des excremens[“] de Bacchus durant quelque espace de temps. Je ne sçay si Æscula-[“]pe estoit bien entendu en son art : mais nous voyons que cest Apol-[“]lo diminuoit, & se fondoit en ce bain, comme la neige au soleil,[“] & en toute l'eau du bain sembloit sa substance estre dissipée. Tou-[“]tefois Æsculape ne faisoit point semblant de s'en estonner, ains[“] estoit assez resolu en son fait. Il feit escouler l'eau du bain, laquel-[“]le il mettoit à part, & lui en rebaila de pareille, le baignant ains[“]i souventefois, & quasi autant comme il l'avoit frotté & lavé & se[“]ché de l'autre. Apres pour le rechauffer apposa à ces eaux qu'il avoit[“]tirées du bain, un petit feu, au devant duquel l'humidité qui rendoit[“] Apollo tout mouillé, s'évapora, & estant sec il sembloit encor[“]avoir esté rendu plus debile par tous ces bains, onctions, & lave-[“]mens. Je l'estimois de ma part tout perdu, & m'estonnois com-[“]me en ce pays on representoit devant un peuple la mort de quelque[“]Dieu; estant ainsi que nous devons croire les Dieux estre immortels.[“] Mais je me trompai comme entendrez. Car ce Medicin invoc-[“]quant le fils de l'air & de la Lune que je veis se presenter devant luy,[“] iceluy donna à Æsculape du plus beau & du plus précieux qui fust en[“]soy, le quel il bailla soudainement à avaler à Apollo, qui apres cet-[“]te prinse, semble estre resuscité reprenant un teint vif, & beau à[“]merveilles avec une telle plenitude de vie, qve se communiquant en[“]tel estat aux malades & decrepits, il les remettoit en meilleure dis-[“]position qu'ils n'avoient esté. Voila la fin de ceste fable, laquelle[“]je n'ai peu vous reciter plus appertement que comme je ferois la de-[“]scription de certaines figures que j'aurois vuës en un tableau, sans[“]sçavoir le sujet du peintre.[“] *Hactenus Pseudo-Atbenagoras quem ja-[“]La-*

tine dicentem audies.

Theogenes (è captivitate Scythica redux) inter alias nar-[“]rationes Dominæ suæ Charidi hanc fabulam narravit, quam quidam[“]ex Optimatibus Aulæ Regis Damasdis, qui tunc in exercitu versa-[“]batur, in scenam protulerat in tabernaculo suo, quo multos alios[“]procures quos ad cœnam invitarat, hujus spectaculi voluptate dele-[“]ctaret. Iplis intereram, inquit Theogenes, fuitqve hæc fabula[“]hujusmodi, quantum quidem ex personis intelligere potui, nec[“]enim eorum linguam satis assequabar. In medium processit * [“]

Apol-

* Aurum.

„Apollo egregia forma, eleganter comptus, flava coma in humeros
 „pendente, qui voces quasdam protulit, quas minime intellexi.
 „Paulo post alius nobis Dæmon * apparuit velo candido tectus,
 „qui quidem palpari posse videbatur, etsi nunquam uno loco confi-
 „steret. Cum ad Apollinem is Dæmon accessisset, statim illusio-
 „nis nescio quod genus oculos meos ita fascinavit, ut Apollo ab
 „aspectu evanesceret, solusque postremus ille Dæmon remansisse vi-
 „deretur. Tum prodiit ** Vulcanus, ulturus Apollinem, sic
 „enim mihi videbatur. Is magna vi cum Dæmonem aggressus, eum,
 „ut pote sibi imparem, ita fugavit, ut plane discederet, unusque
 „Apollo, ut antea cerneretur. Haud equidem dixero an Scythis
 „hæ mutationes & fugæ mirabiles visæ fuerint: ego vero eas ita ad-
 „mirabar, ut fere meimet ipsius immemor essem. Quam atten-
 „tissime poteram oculis & animo omnia lustrabam, nec quicquam
 „fraudis aut præstigiarum subesse animadverti, id licet quinquies vel
 „sexies perageretur. Ubi primum Vulcanus exierat, egregie ulto,
 „ut putabat Apolline, restitutoque in pristinum decus, haud mo-
 „ram faciebat hic Dæmon quin rediret, & arreptum Deum, ut antea,
 „evanescere cogeret, qui tamen Vulcano redeunte pristinam de-
 „nuo formam recipiebat. Equidem anxius hærebam mirabili inso-
 „litarum mihi rerum spectaculo eo vehementius perculsus, quod ni-
 „hil eorum intelligerem, quæ inter se fabulabantur; quorum si non-
 „nulla assequi licuisset, minor forte animum meum incessisset admi-
 „ratio; mihiqve aliqua in re satis factum esset, cum novi quidpiam
 „didicissem, apud nos in Græcia haud ita obvium. Itaque cum jam
 „sexies res processissent, Vulcanusque & Dæmon ille abiissent ex ocu-
 „lis. Apollo nobis valde debilis apparuit, utpote qui, licet nihil
 „doloris in colore passus esset, se tamen ab eo Dæmone fractum
 „& luxatum esse querebatur, quod quidem ex ejus gestu intellige-
 „bam. Atqui hic Dæmon quasi parum profecisset Apolline ita cru-
 „ciando, iterum rediit adducto secum comite quodam suo † fla-
 „vam vestem induto qua totus tegebatur. Ambo ergo Apollinem
 „unanimiter adorsi ad eas angustias adduxerunt, ut jam nullo loco
 „appareret, solusque postremus hic Dæmon, socio videlicet suo for-
 „tior, cerneretur. Nectamen defuit Vulcanus quin opem ferret
 „Apollini, & robustior effectus utrumque Dæmonem fugaret. Tum
 „vero“

* Mercurius, sive Argentum vivum.

** Ignis.

† Sulphur.

vero Apollo magis quam antea vitiatus apparuit, fractus enim jacebat, nec jam poterat consistere. Tunc ad eum Æsculapius accessit, moris puto illius servandi causa, qui jubet medicos, si quando ægrotaverint; alterius Medici ope uti. Qvis enim dubitaverit Apollinem & doctiorem & peritiorem esse illius artis quam Æsculapium? Jussit ergo Æsculapius lavationem Apollini parari quibusdam mercimoniis constantem * quæ è Cyrenaica regione afferuntur, purgatis tamen antea à sordibus suis arenosis. In eo lavacro prope ignem unctus fuit & imbutus Apollo, totiesque exsiccabatur, quoties antea unctus erat. Subinde vero, per aliquod temporis spatium in lavationem frigidam immersus est quæ Bacchi excrementis † constabat. Equidem nesciebam an Æsculapius artem suam rite calleret: Apollinem enim minui videbam, & in lavacro diffluere, quemadmodum nix in sole liquefcit; ita ut tota ejus substantia in ea aqua, quæ lavatio constabat, dissipata & dispersa videretur. Nihilo secius id Æsculapium nihil curare credidisses, ita interritus id quod moliebatur peragebat. Lavationis aqua ejecta & seorsim posita, similem ei subinde aquam addebat Æsculapius, sæpiusque lavabat Apollinem quoties fere eum antea unxerat, imbuerat & siccarat. Tum vero ut eum calore recrearet, iis aquis quas è lavatione tulerat, ignem exiguum apposuit, coram quo in vapores solutus est omnis ille humor, quo Apollo madefactus fuerat. Jam vero exsiccatus longe debilior hic unctionibus & lotionibus effectus fuisse videbatur. Itaque Apollinem periisse judicabam, & mirabar qui in illis regionibus alicujus Dei interitus in scena exhiberetur, cum certe Deos immortales esse arbitrari debeamus. Allucinabar tamen, ut mox audies. Nam medicus ille advocavit aëris & Lunæ filium, a) quem ipsi obviam venientem vidi. Is Æsculapio dedit quicquid sibi inerat egregium & pretiosum, quod ille statim Apollini bibendum dedit, qui ex potione recreatus, quasi nova vita donatus est, resurgens vegetiori colore insignis, b) ea pulcritudine & vi sanitatis, ut eo in statu manens, si quos decrepitos & morbo laborantes adeat, seque cum iis communicet, in longe meliorem statum eos restituat, quam is fuerit, in quo antea ver-

„faban-

* Sal Hammoniacus.

a) Ros defecatus.

† Tartarum sive secula vini.

b) Lapis Philosophicus.

„fabantur. Is est fabulæ istius finis: eam autem non potui enarra-
 „re apertius, quam figuras quasdam & imagines in tabella pictas de-
 „scriberem, si quidem ignorarem quidnam in animo habuerit ille
 „artifex, à quo depictæ fuerunt „

*Jam puto aliquam gratiam inivvero à lapidis Philosophici sectatoribus: vix enim crediderim tum in Bibliotheca Chemica Curiosa Jacobi Mangeti, tum in iis voluminibus quibus Borellus omnes fere hujus artis scriptores collegit, ullum processum, ut vocant, clariorem aut expeditiorem legi. Interim dum ipsi hoc tentabunt, & prothesauro, ut solent, carbones nanciscuntur, id saltem habebimus, Fumum hujus libri scriptorem Chemica vanitati fuisse obnoxium, nec posse antiquo scriptori Græco hanc fabulam tribui, quæ novitatem suam manifestissime prodit. Haud sane sum nescius Democriti, Zosimi, Synesii, Olympiodori & aliorum jactari codices Manuscriptos miræ antiquitatis, quibus arcana artis Chemica continentur; ac video viros eruditissimos eorum librorum novitatem ex ipsius Græci Sermonis corruptelis arguisse. Unum novi inter paulo antiquiores Aeneam Gazaum, sæculi quinti exeuntis scriptorem, qui de transmutatione metallorum aliquid attigisse videatur, pag. 67. edit. Barthiana. Ἐπεὶ καὶ παρ' ἡμῖν οἱ περὶ τὴν ὕλην σοφοὶ ἀργυρον καὶ κατ' ἄλλους ὠφέλιμα βέντες, καὶ τὸ εἶδος ἀφανίσαντες ὑπὲρ τὸ σεμιότερον μεταβαλόντες τὴν ὕλην χρυσὸν κάλλιστον ἐποίησαν. „Sic namque apud nos quoque materiarum talium periti, argentum stannumque accipientes, speciem priorem delent, in excellentiorem rem transigunt, aurum efficiunt, pulcherrimum.“ *Hac ex versione Barthii, cujus notas adis in hunc locum. Hoc, inquam, mihi testimonium unum in tota antiquitate occurrit, quo Chemici in arte sua tuenda abuti possint, nisi quis contrahendum putet locum Platonis in Euthydemō p. 289. & 290. edit. Stephani. ὥς οἱδ' εἰ τις πέτρας χρυσῆς ἱπταίμεθα ποιεῖν, οὐδὲν αὖ ἀξία ἢ ἱπταίμεθα εἶναι. εἰ δὲ μὴ κεχρησθαι ὑπὸ τῆς φύσεως τῷ χρυσίῳ, οὐδὲν ὀφείλομεν αὐτοῦ ἐφάμειν ὄν. „Quin etiam si lapides, quidem aureos facere nossemus, nihili æstimanda esset scientia. „Nisi enim sciremus auro uti, nulla sane ex illo rediret ad nos utilitas. „ Sane plerosque Chemica artis studiosos ita credulos expertus sum, ut ne dubitem fore qui his verbis Platonem ad artem suam digitem intendisse arbitrentur.**

Verum redeo ad Athenagoram, à quo tantisper digressus sum. Vides in hac Scythica fabula Apollinem & Mercurium pro metallorum nominibus usurpari, quemadmodum id hodie fit, ex veteri certe usu, nescio tamen an ita antiquo ut ad Athenagoræ ætatem referri possit. Eustatbius quidem in primum Iliadis, id vel

remo-

remotissima antiquitati tribuit p. 25. edit. Romana. Τὸ ὃ σκηπτερον χρυσοῦν ἐσταῶθα πλάττει ὁ Ποιητὴς τῷ Ἀπόλλωνι, τούτεσι τῷ ἡλίῳ, διὰ τὸ καὶ τὸ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ, ἡλίῳ ὡς τῶν παλαιῶν ἀνατίθεσθαι, ὡς τῇ σελήνῃ τὸ ἀργυρον, καὶ ἐπὶ τῶν πλαυήτων ἄλλο τι, καθάπερ ἐν τοῖς τοῦ Πινδάρου Φέρεται. "Sceptrum aureum hic fingit Poëta & Apollini, id est So-
li, adscribit, eo quod metallum auri Soli ab antiquis attributum, sit, ut Lunæ, argentum, & alii Planetæ aliud metallum, ut fer-
tur in Scholiis Pindari." *Hac Eustathius, qui περικβάσεις suas * in Pindarum innuere videtur, quæ non totæ perierunt: earum enim Præfationem longam satis & eruditam Manuscriptam vidi in Bibliotheca Academia Basilcensis. Erunt forte & alii ** Eustathio antiquiores, qui de metallorum affinitate cum Planetis eadem dixerint: certe aliquidejushmodi olim observavi, nec tamen auctoris aut loci in memoriam redeo, - - Interim nonnihil hanc in rem invenies in Commentario Erasmi Schmidii in Odam V. Isthmiorum Pindari, p. 93.*

Kkkkk

Quic-

Libri sti Pars Altera.

- Potuit etiam respicere antiquiora in illum Poëtam scholia, quæ hodie in manibus doctorum sunt, & in quibus ad Isthm. Od. V. leguntur hæc verba: ἐκάσῳ δὲ τῶν ἀστέρων ὕλη τις ἀνάγεται, ἡλίῳ μὲν χρυσὸς, σελήνῃ δὲ ὁ ἀργυρῶς, Ἀρεὶ σίδηρῶς, Κρόνῳ μέλιβδῶς, Διὶ ἡλεκτρῶς, Ἑρμῇ κασσίτερῶς, Ἀφροδίτῃ χαλκός.
- Olympiodorus in 3. Meteorolog. p. 19. b. ἰστέον δὲ καὶ τῆτο, ὅτι θεῶν Πρόκλος ἐν τοῖς εἰς Τίμαιον ὑπομνήμασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τῆς ἐπὶ τὰ πλανημένους λέγων ἀνακείσθαι τὸν μὲν μέλιβδον τῷ Κρόνῳ διὰ τὸ βαρὺ καὶ συγνὸν καὶ ψυχρὸν. Τὸ δὲ ἡλεκτρον τῷ Διὶ διὰ τὸ εὐκρατον καὶ ζωογονοῦν τῷ ἀστέρος, ὁμοίως δὲ καὶ τὸ μίγμα τιμιώτερον εἰς χρυσὸν καὶ εὐκρατον. Τῷ δὲ Ἀρεὶ τὸν σίδηρον διὰ τὸ τιμητικὸν καὶ ὀξύ. Ἡλίῳ δὲ τὸν χρυσόν, ὡς ἀνείκη γῆ Φωτὸς ὄντι. Ἀφροδίτῃ δὲ τὸν χαλκόν διὰ τὸ αἰσθητόν, καὶ ὅτι πλησίον ἐστὶ τῷ ἡλίῳ, ὡς περ καὶ χαλκὸς τῷ χρυσῷ. Ἑρμῇ δὲ τὸν κασσίτερον διὰ τὸ διαφανέστατον καὶ εὐλαβὲς, ἀμα δὲ καὶ διὰ τὸ πλησίον εἶναι τῆς σελήνης, ὡς περ ὁ κασσίτερος τῷ ἀργύρῳ. Τῇ δὲ Σελήνῃ τὸν ἀργυρον, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἀργυρος παρὰ χρυσῷ τιθέμενος δοκεῖ καταλάμπεσθαι ὑπὸ τῷ χρυσῷ καὶ φωτεινότερος γίνεσθαι, ὡς περ ἡ σελήνη ὑπὸ τῷ ἡλίῳ καταλάμπεται. Constantinus Manasses, sed Eustathio junior p. 3. Annapilium:

Ὁ Κρόνος ἦν μελάντερος, μελιβδὸν τὴν χροάν.
 Ἐλαμπε ζεὺς ὡς ἀργυρος, Ἀρης φλογώδης ὡπλο.
 Ἐσίλβεν ἡλὶς λαμπρόν ὡς εὐροῖζον χρυσίον,
 Ἀντήγει δ' ὡς κασσίτερος σφαῖρα τῆς Ἀφροδίτης.
 Ὡσεὶ χαλκὸς ἐρυθραυγὴς Ἑρμῆς ἐλαμπήρηται,
 Διαφανὴς ὡς ὕψος ἡνυγάζει ἡ σελήνη.

Quicquid sit, nihil peribit Chemicis si Athenagoras ipsis decesserit. Vidi quosdam & novi, homines, quod mireris, non ignaros bonarum litterarum, qui in Metamorphosis Ovidii, in Apuleio, in Heliodori Æthiopis &c. nihil aliud agi † contendebant, quam ut ars conficiendi auri anigmatische describeretur. Quid dicam de Mida fabula, quam totam eo libentius & facilius ad artem suam trahunt, quod manifesta transmutationis aureæ mentio ibi occurrat. Ego vero quando jam Athenagoram absolvi, & ad Chemicos digressus sum, etsi vereor ne te adeo prolixa loquacitate obtundam, nonnulla addere constitui ex Plutarchi Parallelis Græcis & Romanis, quorum mihi memoriam Mida fabula in mentem revocavit.

Scis in obscurissimo Poëmate, Ara Dosiadæ, versum septimum parum emendate legi

Ἔς γὰρ βωμὸν ὄρῃς με μήτε * ταγχοῦρον
πλίνθοις, μήτ' Ἀλύβης παγέϊτα βάλεις.

Vides enim me aram nec auri

Lateribus, nec argenti glebis compactam.

Ibi ταγχοῦρον, vocem nibili, probabiliter emendavit Cl. Salmasius, qui sic legit: Ἔς γὰρ βωμὸν ὄρῃς με μήτε γ' αἰγροῦ. Ego vero olim ex historia sive fabula Anchuri filii Mida locum Dosiadæ satis commode interpretabar, ita ut codicis Manuscripti lectio constaret. Nimirum hac refert Plutarchus ille, quisquis est pag. 306. edit. Francofurtana. Cum ad Celanas Phrygiæ, multa domus in hiatus terre absorberentur, oraculiq; responsum Midas accepisset, tum demum biatum coitutum, cum res omnium pretiosissima in eum injiceretur, Ἀγχοῦρος υἱὸς τοῦ Μίδα, Anchurus Mida filius, cum ejus pater necquicquam profecisset, injecta magna vi auri & argenti, se ipsum neq; in biatum injecit nihil anima humana pretiosius existimans. συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, χρύσειον βωμὸν ἐποίησεν Ἰδαίου Διὸς ἀψάμεν τῇ χειρὶ. οὐτ' ὁ βωμὸς πρὶν ἐκείνους τὸν καιρὸν ἐν τῷ χάσματι συνίεντι γινώσκειν, λίθ' ὡς γίνεται, τῆς δ' ὠλισμένης περὶ θυσίᾳ περιλθούσης, χρύσει' ὄρεσιν. „Cum jam terra coivisset, ibi Midas auream aram fecit Idæi Jovis, manu admota (qua scilicet lapides aræ in aurum mutati sunt) „Hac ara circa tempus quo biatum fieri contigit, lapidescit, post illud „vero tempus aurea apparet „ Jam intelligi versum commode legi potuisse μήτ' Ἀγχοῦρου πλίνθοις, neq; lateribus aræ Anchurī similibus. At duo obstitērunt quominus ei sententia inbarerem, quæ initio valde arridebat. Versus

† Multa in hanc sententiam Jac. Tollius vir doctus in fortuitis.

* If. Vossius legit μήτε Γάγγης. Alias conjecturas vide in Clariss. Viri Hadr. Relandi parte 2. diss. Miscell. p. 247. 248.

sus enim Phalacius est quicum Spondao in quarto pede stare non potest. Deinde illius Pseudo-Plutarchi, qui Parallela Græca & Romana scripsit, auctoritas valde vacillat apud eruditos, & videntur hæc Parallela Græculi alicujus recentioris esse fragmentum; quam in rem adeas velim Dodwelli Dissertationem quartam præfixam volumini secundo Geographorum Minorum, Oxoniæ studio Cl. Hudsoni editorum; cui velim addas Josia Merceri notas ad Fulgentii Expositionem sermonum antiquorum. Jam vero merito suspicari licet Parallelorum scriptorem Anchuri fabulam commentum esse, * ut pravam Dosiada lectionem, aliquis aliquando ex Parallelis tanquam ex Plutarcho interpretaretur.

Quod autem Holobolus Rhetor, qui Scholia erudita in hanc aram scripsit, τὰ γχοῦρον vocem esse Persicam affirmavit, quæ aurum significaret, id minime credendum est, & vero valde simile videtur deceptum fuisse Holobolum ex male intellectis locis Cosma Indico-Pleustis, qui τὰ γχαράν lingua Axumitarum, vel Afro-rum Barbarorum aurum significare dixit, edit. Montfauconii pag. 139. D. & 143. versu 4. ante finem. Haud sic dimittam aram Dosiada quinti tibi rem aperiam, quam mirum est latuisse Salmasio & Liceto, qui operosis commentationibus hoc poemata illustrarunt. Nimirum Ἀκροσιχίς est in eo carmine, & litteræ quæ versuum initia constituunt, si ordine legantur, hanc sententiam efficiunt:

Ὀλύμπιε πολλοῖς ἔτισι θύσεις.

Olympie multis annis sacrifices.

Hinc conjicio hanc Aram dono missam fuisse Olympio cuidam, sive in die suo natali, sive Saturnalibus, pro more Græcorum qui Romanos mores induerant, quod vel Lucianus in Epistolis Saturnalibus, sive Κρονικαῖς luculenter docet. Eum Olympium Poetam fuisse, ostendunt hi Dosiada versus:

Σὺ δ' ὦ πῶν κρήνην ἦν

Ἰὼς κόλαψε Γόργον.

Tu vero bibens è fonte, quem

Fœtus exsculpsit Gorgonis.

Qua autem ætate Olympius ille vixerit quis eruet? . . . Hactenus Vir doctissimus Mat. Veissierius la Crose. Nunc alios scriptores Græcos Eroticos persequamur.

VII. ACHILLES TATIUS (velut Tatii libertus vel filius, ut Salmasio placet) apud Svidam Στάτιον, Alexandrinus, Ethnicus primum, post Christianus ac si eidem Svidæ credimus Epi-

Kkkkk 2

lco-

* Hoc, fateor, mihi non videtur esse verisimile, qui puto parallelorum quoque librum argumentis non plane certis Plutarcho eripi. Vide quæ supra lib. IV. c. 11. num. 69. & Dodwellum libro laudato p. 109.

scopus, incertæ admodum ætatis, præter librum *ᾧ σφαίρας* cuius pars hodieque exstat * sub titulo *Isagoges in Phenomena Arati*, scripti etiam libros VIII. *Ἐρωτικῶν τῶν ᾧ Λευκίππην καὶ Κλειτοφῶντα*, sive de amoribus *Clitophontis & Leucippes*, Laudatur à Photio Codice LXXXVII. & XCV. & CLXVI. Mich. Psello apud Allatium c. 4. de patria Homeri, p. 1753. & à Johanne Phoca in Allatii *συμμίκτοις* p. 10. cui dicitur *ὁ πρὸ Λευκίππην γεγράφας*. Exstat & MS. in Bibl. Jo. Mori Eliensis Episcopi n. 219. Photii (vel Leonis Philosophi potius) jambos decem in hos Tatii libros ex inedita Epigrammatum Græcorum Anthologia Salmasius suæ Tatii editioni præfixit. Latine primum lucem viderunt *Annibale Crucejo* Mediolanensi interprete Basil. 1554. 8. apud Hervagium. Deinde Græce è codice Palatino vulgavit, Cruceji-que translationem adjunxit Jo. Commelinus, *Heidelbergæ* Anno 1601. 8. Emendatiorem ab eo tempore editionem debemus *Claudio Salmasio* Lugd. Bat. 1640. 12. qvi usus codice Thuanæo, & collatione duorum exemplarium Bibliothecæ Christianissimi Regis, tum Codice Casauboni qvi est in Bibliotheca Reg. Angliæ, atque comparatione codicum Romani ac Florentini, tantam in illis varietatem reperit, ut non dubitet duas olim *ἐκδόσεις* hujus scripti ab ipso Achille prodiisse. Idem Salmasius Græcis à se recentioris adjunxit jam dictam Cruceji (qvi male Cruccius apud Vossium p. 315. de Hist. Græcis) versionem, & in calce libri breves notas, in quibus varias lectiones persequitur & interpretem subinde castigat. *Si plus otii, inquit, adfuisset, novam versionem adjunxissem. Hoc cum non potuerim, melius judicavi relinquere integram quæ jam prodiit, quamvis infinitis locis vitiosam & à mente Græci auctoris longissime recedentem, quam eam interpolare. Nunquam probavi hujusmodi interpolatores alienarum curarum - - Sive bene sive male alicui cesseris studium auctoris alicujus Græci in latinum convertendi, cur ignorare posteros hoc nolumus, quid quisque in eo genere recte an secus ediderit. Si plura bona malis in versione erunt, ita illa censeo laudanda, ut de his admonere lectores rudiores putem necessarium, non tamen ut licentiam hanc mihi permittam quæ unum opus de meo & alieno, pane rem monstro similem componam. - - Si autem plura vituperanda laudandis interpres aliquis dederit, quid reliquum est nisi ut nova alia subrogetur in locum ejus quæ pessima sit, modo quis id possit aut velit.* Gothofredus quoque Jungermannus novam Tatii editionem versionemque molitus fuisse cognoscitur ex literis Gruteri

quæ

* De hoc libro dixi lib. 3. c. 5. §. 23. Utrumque opus antequam Christianus fieret ab Achille scriptum notant viri docti, ut Ricciolus in *Almagesto*.

quæ leguntur inter Gudianas pag. 210. *Gallice* Anonymol (Francisco Belleforesto forte, vide A. Verdier Bibl. Gallicæ pag. 5. & Crucimanium p. 9.) interprete, Paris. 1568. 1575. 8. Denique *Anglice* quoque prodierunt Erotici Tatii Oxon. 1638. 8. Alia scripta deperdita hujus scriptoris à Svo memorantur *Ἑτυμολογία*, & *ἰσορία σύμμιξι* in qua mentionem fecit de viris insignibus ac clarissimis.

VIII. LONGUS incertæ & ipse ætatis scriptor, & vix cuiquam veterum memoratus, in Jungermanni codice vocatur Σοφιστής, & post Heliodorum scripsisse videtur, cumque locis quibusdam imitatus esse. Exstant ejus libri quatuor Ποιμενικῶν τῶν καὶ Δάφνις καὶ Χλόη, *Pastoralium de Daphnide & Chloë*, quos Politiano pridem laudatos c. 2. Misc. & à Jac. Amioto, *Gallice* versos Paris. 1559. 8. primus Græce in lucem edidit ex Aloysii Alemanni Bibliotheca Florentiæ apud Philippum Juntam A. 1598. 4. cum variis Lect. Raph. Columbanus. Opus hoc prosa amœna Græca scriptum, latino carmine in expositis suis reddidit Laurentius Gambarà jam tum senex, * *sed libere adeo, ut saepe vix Longum agnoscas, adeo multa addit, demit, mutat, ut taceam quod saepe nec mentem Longi fuerit affecutus, quippe Poëta melior quàm Græcè intelligentior, ut ait Vossius pag. 517. de Hist. Græcis, & ante eum Jungermannus præf. ad Longum: Non eo sine Gambarà suos expositos cecinit, quod voluerit interpretem Longi agere. Quin suo sibi modo immutat, mutilat, confundit Longiana. Et de ipsius peritia Ἑλληνισμῶ ne quid odiose protulisse videar, dicant tibi doctissimi illi quos laudis & honoris gratia nomino, Stephanus & Vulcanius.* Ex hac Gambaræ Metaphrasi factum est ut Mallincrotus pag. 39. paralipom. de Historicis Græcis & post eum Morerius in Lexico perperam tradiderint Longum carmine Heroico de amoribus Daphnidis & Chloës scripsisse, cum prosa opus suum Græca contexuerit. Græce & Latine cum versione Gothofredi Jungermanni editus est Longus Hanoviæ A. 1605. 8. additis ad calcem voluminis brevibus interpretis sed eruditis notis, in quibus præter Florentinam edit. codices MSS. Fulvii Ursini Romæ collatos consuluisse se testatur. Cum Laurentii Gambaræ liberio (de qua supra dixi) Metaphrasi Longus etiam prodit ex Commelini officina Heidelbergæ A. 1601. 8. Post Gallicam quam memoravi Amiotti translationem *Anglice* vertit Georgius Thornley

Kkkkk 3

Lond.

* Apud Vossium pro ante annos CLXX, haud dubie legendum ante annos LXXX. Gambaræ poemata & in his expositi ejus lucem videsunt Antwerpæ A. 1569. 8. Vossii liber excusus est A. 1649.

Lond. 1657. 8. Jungermanni vero interpretationem ignorans *Petrus Moll Snecanus*, Professor Græcæ L. in Academia Franeqverana aliam versionem Longi latinā adornavit, quam cum absolvisset, demonstrata licet ipsi postea ab amico Jungermaniana edita, noluit labores suos sibi perire, sed Longum cum nova versione superiorib⁹ notis edidit Franeqveræ 1660. 4. In *Italicam* linguam transtulerat Longum. *Annibal Carus* teste Gaddio de scriptoribus non Ecclesiasticis T. 1. p. 122. sed edita non est quod sciam illa versio. Illustris Huetius libro de fabulis Romanensibus p. 67. *Cum puer essem*, inquit, *Longum latine interpretandum suscepi*, cum nondum haberem exploratum quid in eo laudabile esset, quid viciosum, & quantum ejus lectio pueritiæ damno sit, quam parum etiam atati provectiori decora. Quæ porro in Longo laudentur veletiam reprehendantur, tum apud eundem Huetium tum apud Clariss. Baylium in Lexico ubi voles videbis. A Barthio quidem II. 8. Adversar. celebratur his verbis: *Jucunda sane commentatio Longi Sophista, simplicitate cum rerum natura certans, fortuna vero ludibriis & inopinatis eventibus cum coturno & focco quibusvis.*

IX. EUSTATHIUS, sive ut in Codicibus quibusdam vocatur EUMATHIUS * auctor XI. librorum qui exstant de *Ismenia* & *Ismenes amoribus*, sive dramatis ** prosa Græca scripti καθ' ἱσμινίαν & ἱσμίνη, patria Macrembolites fuit sive Parembolites urbe Ægypti, ut observavit H. Casaubonus quem consule Epistolâ CCCCXXIII. ad Jungermannum. In codice Mediolanensi teste Vossio p. 491. de Hist. Græcis, vocatur *Eumathius Macrembolites Protonobelissimus*, ita enim legendum pro *Protonobelisarius*. In Codice Cardinalis Barberini etiam Eumathius Macrembolites dicitur, teste Holstenio annotationibus ad Ortelium p. 111. In alio codice quem memorat Cangius in Glossario Græco, vocabulo πρωτονωβελίστιμος: Πόημα Ἐυσταθίου Πρωτονωβελίστιμος καὶ μεγάλῃ καρτοφύλακος τὸ καθ' ἱσμινίαν δράμα, βιβλία ὀλίγον ἔχον ἰά. Vix dubitandum adeo mihi videtur, auctorem istum diversum esse ab Eustathio ArchiEpiscopo Thessalonicensi, de quo dixi nonnihil lib. 2. c. 3. §. 9. Quo tempore autem vixerit, adhuc requiro.

* Vide Maussacum ad Harpocration. pag. 277. Jungermannum ad Longum p. 280. 223. Allatum de ætate & interstitiis ordinum apud Græcos p. 186.

** Ismenias ipse in extremo libri XI. Κλήσις δὲ ἔστι τῇ βιβλῳ τὸ καθ' ἱσμινίαν δράμα καὶ ἱσμινίαν ἐμέ.

qviro. Primus Græce vulgavit cum eleganti versione vir doctissimus *Gilbertus Gaulminus*, Molinensis. Paris. 1617. 8. cui editioni antio proximo 1618. accessere ejusdem Gaulmini præfatio ac notæ, in quibus pag. 21. quatuor Codicibus MSS. usum se fuisse testatur. Regio, Maussaci, & aliis duobus quorum unum suum subinde appellat. Latina versio sola cum Parthenii eroticis recusa est Lugd. Bat. 1618. 12. Editionem hujus Eustathii molitus etiam fuerat *Jungermannus*, † sed morte præventus est Hanoviæ A. 1610. Exstat præterea in *Italiam* translatus lingvam à *Lilio Curani* atque ex Italico in *Gallicam* ab *Hieronymo d' Avoft de Laval* Paris. 1582. teste Francisco Crucimano Bibl. Gall. p. 168. & 238. præter versionem Gallicam *Joannis Loveau* Aurelianensis Lugd. 1559. 8. & *Germanicam*, nescio quo interprete, Lipsi, 1663. 12. Laudavit etiam hunc scriptorem, antequam à Gaulmino ederetur, Rigaltius ad Onofandrum &c. Salmasius præfat. ad Tatii amores: *In Germania cum essem, animus fuit in unum corpus omnium ἑρωτικῶν scripta concludere. Et habui tunc plura quæ eo tempore edita nondum erant, ut Eustathium ex codice Augustano mihi descriptum & Cyrum Prodromum ex Palatino.* Cum superioribus neutiquam conferendum hunc Eustathium, sed admodum rudem Heliodori, Tatii, Longique imitorem nec verisimilitudine fictionis nec inventionis dispositionisve elegantia lectiori se probantem notat Huetius p. 62. sq. libri de origine fabular. Romanens. Isaacus vero Casaubonus in Casaubonianis pag. 13. testatus hoc opus legisse se in Codice MS. H. Stephani (quo etiam Palladii liber de Brachmanibus continebatur) *Est sane ejusmodi, inquit, quem legisse me non pœnitet, non legisse hand magni faciam. Inventiones frigidiuscula, narrationes fere ὁμοειδὲς καὶ πιδυρίον ὁκ ἐχέουσι. Dictione negligens sæpe, interdum affectata putidiuscule. Verbis quibusdam & phrasibus ad satietatem scriptor utitur. Vix aliquot periodos reperias sine nomine ὀλῶ.*

X. THEODORUS PRODROMUS, sive ut in MStis Codicibus frequenter, Cangio teste, appellatur, PTOCHOPRODROMUS, inter Monachos *Hilarionis* cognomen adeptus, claruit circa sæculi à Christo nato duodecimi initia Alexio & deinde Joanne * Comneno imperium tenentibus scripsitque *de Rhodantes & Doficlis amoribus* libros IX. versu jambico, quos cum versione sua prosa & versibus mix-

† Vide Epistolas Gudianas p. 210.

* Vide Allatium de consensu Ecclesiæ Orientalis & Occid. p. 629. & adversus Creygh-tonum p. 9.

mixta notisq; præclaris edidit Vir reconditæ eruditionis, à quo Eustathium vulgatum jam dixi, *Gilbertus Gaulminus* Paris. 1625. 8. Edidit autem è Salmasiano Codice, à Peirescio etiam nactus unde lacunas ejus suppleret, qvi per Barclajum Erotica è Codice Vaticano describi curaverat, ut testatur Gassendus in vita Peirescii lib. 3. ad A. 1619.

XI. Alia Theodori hujus scripta, qvi honoris causa subinde
 * *Cyrus*, hoc est κυρὸς sive κύριος, Dominus Theodorus (ὁ φιλόσοφος κυρὸς Θεόδωρος) à Græcis dicitur, scripta non pauca exstant, quæ breviter commemorare non fuerit à præsentī loco alienum.

2. Ἀμαράντιος ἢ γέροντος ἔρωτες. *Amarantus sive senilis amor*, dialogus prosa scriptus, cum IX. amorum libris modo memoratis à Gaulmino latina versione donatus, & primum utraqve lingua editus.

3. Ἀπόδημος Φιλία, *Amicitia exulans*, Dialogus versibus jambicis, cum *Conradi Gesneri* versione sæpius vulgatus ad calcem Stobæi. Tiguri 1543. 1559. &c. fol. Græce primum prodierat inter alia, de quibus mox, Theodori poemata Basil. 1536. 8. Latine vertit præter Gesnerum & Hieron. Erardum, Jo. Laëtius, Paris. 1559. 4. Exstat & Gallice hoc titulo: *Amitié bannie du monde: par Cyre Theodore, Poëte Grec, & traduit en vers François par Jean Figon de Monteilimar en Dauphiné*, à Tholose 1558. 8.

4. Poemata cætera ex Sim. Grynæi codice à Jo. Hontero & Hieronymo Guntio recensita, junctimq; Græce (parum emendate) edita Basileæ 1536. apud Jo. Bebelium in 8. & cum versione latina, argumentis & notis Hieron. Erardi, Lipsi. 1598. 8. hæc sunt:

Τετραστιχα iambeia καὶ ἡρώα eis τὰ κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ γραφῇ, *Argumenta sive capita librorum sacrorum, tetraстichis jambicis eademque Heroicis scripta in Pentateuchum, Josuam, Judices, quatuor libros Regum, totidem Evangelistas & Acta Apostolorum.* Prodierunt hæc emendatiora separatim Græce & Latine sub titulo: *Cyri Theodori Prodromi Epigrammata*

* Falluntur itaque qvi Cyrum pro nomine proprio Theodori Prodromi habent. Vide Barthium XXIX. 19. Adversar. Gaulminum in limine notarum, Antonium Borremansium p. 8. vesperarum Gorinchemensium, & Cangium in Kœp. Nec minus fallitur Kœnigius, qvi Prodromum A. C. 444. floruisse scribit in Bibliotheca. Idem ait Κοιγας in Phrygia fuisse Episcopum, qvo auctore vel teste antiquo, nescio,

mata nunc primum latinitate donata, cura & interpretatione Gvidonis de Sovigny, Blasenſis, Congregat. Oratorii Domini JESU Presbyteri. Juliomagi 1632. 4. addita ad calcem plurium locorum caſtigazione. Non tamen primus hæc Epigrammata Sovignius tranſtulit, nam multis ante annis Joannis Ribitti verſionem Genevæ excuſiſſe traditur Criſpinus, qvanqvam ipſe fateor in hanc nunqvam incidi. Tetraſtica illa cum Anonymi commentario Græco Grammatico exſtant MSS. in Bibl. Vindob. teſte Lambecio VI. pag. 32. ſeq. Epigrammata tria cum verſione & notis exhibet Gretſerus Tomi tertii de Cruce, libro qvarto.

Τετραſτικά ἰαμβεῖα καὶ ἡρώα εἰς τὰ κεφαλαῖωδῶς ῥηθέντα ἐν τῇ βίῳ Γρηγορίου & Θεολόγου, & μεγάλῃ βασιλείῃ καὶ & ἀγίῳ χρυσοſύμῳ. Argumenta ſive capita præcipua de vitio ſanctorum trium Hierarcharum, Gregorii Naz. Baſilii Magni & Jo. Chryſoſtomi, tetraſtichis jambicis & Heroicis comprehenſa.

Προσφωνητικοὶ elegi quibus Paulum Apoſtolum, tres jam dictos Hierarchas, nec non Gregorium Nyſſenum & S. Nicolaum alloquitur.

Ἰάμβοι χεῖλιαſτικοὶ εἰς τὴν προνοίαν, Carmen jambicum querulum, & expoſtulatorium de providentia, quod malis bene, bonis male ſit. Emendavit Euſtathius Swartius lib. 1. Analectorum c. 11. & latinis Jambis reddidit c. 12. Lugd. Bat. 1616. 4.

Ἐἰς τὴν Βαρεία τὴν καταφλυαρῆσαντα αὐτῇ τὴν & αἱρετικὴν ὄνομα. In Baryn * qvi per calumniam illi qvod humanioribus litteris paullo largius ſe imbuiffet, nomen baretici impeggerat, inſectiva verſibus jambicis. Ex hac non omittendus locus, qvo de ſe & parentibus ſuis avoqve & avunculo Epifcopo loqvitur:

*Ἐγὼ, κάκις, δυſσεβῆς εἰς τὸν λόγον;
Ὃς πατέρων μὲν ἐξέφυγν Θεοφρόνων
Τὴν πῖſιν ἐκ τε πραγμάτων πῖſιμμένων
Καὶ κλήσεων μάλῖſτα χεῖρωνυμίας.*

LIIII

Πάπ-

Libri ſti Pars Altera.

* Gefnerus in *Barenm*, Gaulminus *Baream*, ſed nomen hominis Βάρεϋς, ad qvoddalludens Theodorus: ὄντως Βαρεύς σὺ, καὶ γενεὰ καρεδία.
& mox ait componi ex Βάρ qvodd filium denotat (non Græcis qvidem ſed Syris) & ὡς qvodd ſuam,

*Τὸ Βάρ γὰρ υἱός ἐſιν Ἑβραῖοι Φράſει
Τῷ δ' ὡς πρόδηλός ἐſιν ἡ ſημαſία.*

Πάπῳ γὰρ ὁμοίρηκα Προδρομῶν ὄνομα
καὶ θεῶν ἔσχον χερσὶν ὀνομασμένον
Γῆς Ῥωσικῆς πρέσβρον ἀβρὲν ἐν λόγοις,
ὣφ' οἷς ἀναχθεῖς Ὀσβεῶς ἀντιγράφη.

Ait vero, si ad hæretici nomen sufficiat litterarum humaniorum pleniores haustus mente imbibisse, hæreticos fore etiam Basilium, Gregorios, Chrysostomum, Maximum.

Ἄρ' αἱρετικὸν ὡς λόγοις τετραμμένον
καλῆς λέγων ἁμοιβῆς, τοῖς ἐξωτέροις.
Ὡς συγκαλύψης τὴν ἑαυτῷ μωρίαν,
κάλει τὸ λοιπὸν αἱρετικὸν, εἰ θέλεις,
τὸν Γρηγόριον τὸν, τῷ Βασιλεῖ χάρην,
τὸ χρύσειον μέλισμα ἔχρυσόμην,
τὸ Γρηγορίῳ φθόγμα ἔχρυσόμην,
τὸν Μάξιμον, τὸ θαῦμα τῆς ἡσυχίας,
οἷς εἰς τόσον μέτεσι τῶν ἐξω λόγων
Ὡς καὶ Πλάτωνας ἐκτρέπειν καὶ Σωκράτας.
Εἰ μὲν γὰρ λεχθὲν αἱρετικίζειν λέγεις,
συναἱρετικίζοιμι τοῖς λελεγμένοις.

Ἐἰς εἰκονισμένον τῷ βίῳ, in imaginem vite, versus politici.

Νεθετικοὶ κατὰ φθοιόντων, jambi ad invidios.

Jambi ἀνεπίγραφοι in hortum.

Exstant in eodem volumine adjuncta etiam aliorum auctorum quædam carmina ac poemata, de quibus alibi: *Rhetoris* nescio cujus in S. Chrysostomum, Pselli in tres Hierarchas & sanctas septem Synodos, Emanuelis *Phile* (Φιλῆ) ὅτε τῇ χρονογραφίᾳ μεταβληθεὶς ἀπητηθῇ ὄρμον πρὸς ἀσφαλείας, Jambi ad Imp. Michaëlem Palæologum, quibus nihil se adversus illum scripsisse testatur, & propter ea quæ in Chronographia scripserat pulsus in exilium, veniam ac securitatem postulat. *Callisti* jambi in sacram crucem ab Augusta porphyrogenita Anna Alexia ornatam, in Christum in Cruce, & in S. Georgium ex saxo candido sculptum. *Nicephori* denique *Callisti Xanthopuli* synopsis S. Scripturæ & alia carmina de quibus supra p. 132. seq.

Extra illud volumen , prodiit

5. *De sapientia dissertatio sive invectiva in illud Poetæ, ἡ περὶ σοφίης ἐλαχιν, sors pauperum, sapientia*, Græce è Bibl. Regis Christianissimi vulgata à *Federico Morello*, qvi latinam quoque versionem addidit, Paris. 1608. 8.

Inedita Theodori Prodrumi scripta.

6. *Lexicon*, qvod allegat Meursius in glossario Græcobarbaro.

7. *Ἐξηγήσεις sive expositio in Hymnos festis Dominicis * consecratos à Cosma Episcopo Majuma & Jo. Damasceno.* MS. in Bibl. Vaticana, Cæsarea, Mutinensi aliisque. Vide Lambecium lib. V. pag. 276. 277. Montfauconi Diarium Italicum p. 32. & Labbei Bibl. nov. MSS. p. 97. Fragmenta exinde proferunt Gretserus Tomi III. de Cruce libro IV. & Allatius de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 74. seq. Ab hoc opere Theodorus qvi illud Orphanotropho cuidam inscripsit, ὁ τῶν ἱερῶν κανόνων πρῶτος σαφηνιστής dicitur Nicephoro Blemmidæ Orat. 1. de processione Spiritus S.

8. *Epitome commentariorum Theodoriti in Psalmos.* Labbe pag. 78. Bibl. novæ MSS.

9. *De processione Spiritus S. λόγος adversus Latinos.* Incipit: Φανερόν ἐστιν, ὅτι ὡς ὁ υἱὸς, ἔτω καὶ πνεῦμα τὸ ἅγιον οἰσται ἐκ Πατρὸς μόνῃ ἔχειν ὑπαρξιν. Allatius p. 629. seq. de consensu utriusque Ecclesiæ.

10. *Grammatica quedam ad calcem Demosthenis obvia in Bibl. Vindobonensi*, ut notavit Nesselius parte IV. p. 62. Codice philologico CV.

11. *Poëma Astronomicum*, versibus Politicis ad Sebastocratorisfam Irenem. Vide Lambecium VII. p. 83.

12. *Poëma in duos libros distinctum*, versibus itidem politicis. Horum priore libro paupertatem suam deplorat ad Imp. Manuelem Comnenum, altero invehitur in Abbatem suum sive ἡγούμενον. MS. in Regis Gallix Codice 1334. & laudatur à Cangio in Græco glossario.

LIII 2

13. De

* Δεσποτικὰ ἑορτὰ Græcis appellantur Annunciationis B. Virginis, Nativitatis Christi, Purificationis B. Virginis, Epiphaniæ sive baptismatis Christi & transfigurationis, resurrectionis Lazari, festum Palmarum, Ligni seu Crucis, Resurrectionis, ascensionis, missionis S. Spiritus, & assumptionis B. Virginis.

13. *De Mure*, ex codice Regio laudat idem Cangius.
14. *In posteriora Analytica Aristotelis*, & *ἡ ἀποκρίσις* Romæ in Bibl. Vaticana, teste Gesnero.
15. *Depauco & multo, magno & parvo, quod non sint relativa sed contraria.* Labbe p. 115.
16. *Ad quasita Sebastocratorissa Irenes*, brevis enarratio, in Bibl. Regis Galliar. id. p. 90.
17. *Epistola ad Gregorium Monasterii Insulæ Oxia Abbatem.* Incipit *ἀποστολὴ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ τὸν ἐπίσκοπον καὶ τὸν πᾶντα.* Vide Lambecium lib. V. p. 233.
18. *Alia Epistola* in Bibl. Bodlejana, inter Codices Baroccianos n. 131. teste Caveo.

XII. BARLAAM & JOASAPHI sive JOSAPHATI *vi-
ta*, *historia ex interiori Aethiopia seu Indorum regione in S. urbem translata per
JOHANNEM Monachum de contubernio S. Saba.* Hic est titulus libri
(dramatibus eroticis utique, sed castis ac piis adscribendi) in codice
Palatino. Vide Sylburgii Catalogum MSS. p. 115. Prodiit latine
separatim Antvverpiæ in 12. & sæpius inter scripta *S. Johannis Da-
masцени*, è versione non Gregorii Trapezuntii ut habet titulus, sed Tra-
pezuntio antiquiore, qua Vincentium Bellovacensem jam usum ob-
servat Allatius libro de Georgiis p. 376. Sunt qui *Johannem Sinaitam*
qui sub Theodosio vixerit, alii *Johannem Climacum* qui & ipse monachus
Sinaita circa A. C. 564 claruit, libri Græca prosa compositi auctorem
esse volunt, cui etiam tribuitur in Codicibus MSS. Bibl. Paulinæ
Lipsiensis. Vide Joach. Felleri & *μαναργιτῶν* Catalogum p. 157. 163.
Latinam versionem veterem nonnulli adscribunt *Anastasio* Biblio-
thecario, circa A. C. 870. celebri. Confer Casp. Barthii notas ad
Hermæ pastorem p. 910. & ejusdem Adversaria p. 2951. Labbei
Bibl. nov. MSS. p. 192. Ab eotempore latine denuo transtulit *Ja-
cobus Billius* Paris. 1577. & Gallice Paris. 1578. 8. Damasceni esse
post Bellarminum non ab re plerique eruditi dubitarunt, ut notavit
Rob. Cocus censuræ scriptor. vet. p. 428. seq. Græce è Codice Bibl.
Regiæ se editurum inter dubia scripta Joh. Damasceni tomo tertio
recepit, qui jam duobus Voluminibus genuina illius monumenta
præclaro studio expolivit vulgavitque, vir doctissimus Michaël Le
Qvien Monachus O. P.

NAR-

NARRATIO EORUM QUÆ APOLLONIO REGI CONTIGERUNT, è Græco versa ab homine Christiano, * ante mille annos, exstat Latine, è MS. Bibl. Augustanæ vulgata à Marco Velfero Augustæ Vindel. 1595. 4. atq; inter ejusdem Opera junctim curante Christophoro Arnolfo edita ibid. 1682. fol. pag. 681-704. *Casus suos, ut in extremo narrationis illius legitur, Apollonius ipse descripsit, duo volumina perfecit, unum in templo Ephesiorum, alterum in sua Bibliotheca collocavit.* Eandem narrationem latine, sed multis locis ab impressa discrepantem habuit MStam Theodorus Canterus, ut testatus est literis ad Joannem Meursium. Gallice etiam prodiit Roterdami 1710. 8. hoc titulo: *Les aventures d' Apollonius le Tyr, par Mr. le Br.* Et carmine politico Græcobarbaro, Venet. 1696. 8. apud Nicolaum Glycem, διήγησις ἀραιωμένη, Ἀπολλωνίου ἑν Τύρῳ ρημάδα.

De aliis quæ edita Græce supersunt scriptis Eroticis, alibi jam in hoc opere dicere me memini, sunt autem *Anacreontis, Sapphonis, Alcei* aliorumque Lyricorum poemata amores spirantia, de quibus lib. II. cap. 15.

Platonis Philosophi ἐρωτικὸς, *Phædrus* & *Epigrammata* lasciva de quibus lib. III. cap. 1.

Demostheni tributa oratio quæ ἐρωτικὸς inscribitur, de qua lib. II. cap. 26.

Parthenii Nican amatoriarum narrationes, de quibus lib. III. cap. 27.

Plutarchi ἐρωτικὸς & amatoriarum narrationes de quibus lib. IV. c. 11. num. 97. & 98.

Luciani Samosatensis λέξις, ἐρωτες ad Theomnestum, & dialogi meretricii, de quibus lib. IV. cap. 16.

Epistolæ Eroticæ *Aristaneti, Alciphronis*, aliorumque de quibus lib. II. cap. 10.

Musæi carmen de amoribus *Heronis* & *Leandri*, de quo lib. 1. cap. 16.

XIII. *Ineditos* hujus argumenti scriptores Græcos hosce octo observavi, qui à viris doctis aliquando, si tanti videbitur, in lucem protrahentur.

LIII 3

1. JAM-

* *Symposio* versionem illam, incerta conjectura, tribuunt Jo. Meursius, & Casp. Barthius lib. LVIII. cap. 1. *Adversariorum.* Nempe in illa p. 699. & 700. ejusmodi ænigmata legi observavit, qualia *Symposii* habemus, de quibus dicere me memini in *Bibliotheca Latina.*

1. JAMBLICHI liberti Marco Antonino imperante clari *Babylonica de Sinonidis* & * *Rhodanis amoribus* memorata Svidæ qvi libros XXXIX. & Photio cod. XCIV. qvi libros XVI. numerat & argumentum eorum compendio recenset. Meminit Jamblichi iterum inter scriptores eroticos Photius codice CLXVI. Svidas in γάρμ & Φάρμα & Theodorus Priscianus sive Octavius Horatianus lib. 2. de re Medica c. 11. apud quem pro *Sirii aut Amblii* legendum *Syri Jamblichi*, ut notant Reinesius p. 514 Var. lect. & Vossius pag. 548. de Hist. Gr. Fragmentum quoddam illius operis Leo Allatius cum versione sua edidit in Græcorum Rhetorum & Sophistarum excerptis Romæ A. 1641. 8. sub falso nomine Rhetoris *Adriani*, inter cujus declamatiunculas nihil declamationis simile habens quarto loco legitur. Sed in codice Bibl. Florentinæ, unde exscripsit If. Vossius, inscribitur: Ἐκ τῶν Ἰαμβλίχου ἰσορῶν βαβυλωνιακῶν, περὶ Πρώδης ** βαβυλωνίων βασιλείας, teste Colomesio pag. 16. Opusc. Opus integrum fuit manu exaratum in Bibliotheca Scorialensi, si Catalogo MSS. fides (non edito illi Alex. Borvoëtii sed Martini Lafarinæ Abbatis & Philippi IV. à domesticis sacris & consiliis, quem ἀνέκδοτον habuit Isaacus Vossius.) Verum Bibliotheca illa periit incendio Anno 1671. Dicuntur Jamblichi *Babylonica* edere voluisse 1) *Aloysius Alemannus* de quo Joh. Wovveranus II 10. Epistolar. (in literis datis Florent. Cal. Sept. 1601.) *Aloysius Alemannus is qui Longi pastoralia vertit*, *** nescioque Jamblichi inedita parat. 2) *Gothofredus Jungermannus* de quo Scaliger in Scaligeranis secundis pag. 222. *Jungermann donnera amatoria de Jamblicbus, qui à este du temps de Commodus.* Jungermannus ipse præf. ad Longum: si mihi fauebis - - dabo operam ut alium mox scriptorum amænissimum hablenus ἀνέκδοτον publice habeas. 3) *Gilbertus Gaulminus* qvi in notis ad lib. de vita & morte Moïsis, illa citat p. 283. & pag. 216. *Ad Jamblicbum ἐν βαβυλωνιακοῖς plura dicemus.* Quo tamen in loco non inte-

* Ῥοδάνης, Svidæ Ῥοδῆ viri nomen, Σινωνίς virginis, non contra, ut Maussacius p. 156. ad Harpocrat. notatus eo nomine à Reinesio p. 363. Var. lect.

** Vossius Pater pag. 548. de Hist. Gr. legit περὶ πρώδης de progressu Regis *Babyloniorum*. Sane apud Photium Regis nomen γάρμ, non Πρώδης.

*** Non vertit sed tantum edidit Longum Alemannus, itaque recte Colomesius in Wowerii verbis exhibet *dedit*. Adde hunc Aloysium Alemannis quos singulari libro descripsit vir Rev. Urbanus Gotfridus Siberus, Lips. 1710. 4.

integrum opus Jamblichi sed tantum Epitomen ejus à Photio concinnatam promittere Gaulminus videtur Colomesio p. 264. Galliae Orientalis. Diverfus fuit hic Jamblichus & antiquior Jamblichus itidem Syro, Chalcidensi qui sub Constantino Imp. claruit, de quo dixi ad Eunapium & supra lib. IV. c. 28. Confer scholion græcum ab Hoeschelio editum p. 937. ad Photium, è quo discas Jamblichum Babylonicorum scriptorem genere Syrum, Babylone à nutritio suo educatum fuisse captumque inter alios, cum Trajanus Imperator Babylonios bello invasisset: ex quo Svidas forte Jamblichum istum ἀπὸ δούλων sive mancipium fuisse scribit. Alioqui Babylone scribam Regis gessit hic Jamblichus, lingvæ Syriacæ & Babylonicæ peritus & postea Græcam etiam ita edoctus sub Trajano (Jonsius sub M. Antonino, Scaliger sub Commodò vixisse affirmant) ut Rhetor non ineptus illa quoque lingua evaserit.

2. XENOPHONTIS Ephesii *Ephesiaca* de quibus Svidas : *Ξενοφῶν Ἐφεσίου ἱσορικός Ἐφεσιακά, ἔστι δὲ ἑρωτικά βιβλία ἰσὺι Ἀβροχόμῃ καὶ Ἀνθίας.* Hujus operis erotici libri quinque habentur Græcè in Monasterio S. Virginis, Florentiæ, teste Bernhardo de Montfaucon, diarii Italici p. 365. & spes est brevi in lucem edenda esse.
3. CHARITONIS Aphrodisiensis *de Cherea & Callirrhoë amatoriarum narrationum libri VIII.* etiam hoc opus eodem in loco manu exaratum occurrere testatur Montfauconius. Sed & in Vaticana Bibl. exstat teste Huetio pag. 69. & Mallincrotio in paralipom. de Hist. Græcis, ex Dithmaro Mullero Tremonienfi, editore eroticorum Andreæ Capellani.
4. ANONYMI *de amoribus Callimachi & Chrysorrhoës* Versibus politicis, laudat Meursius in glossario græcobarbaro vocabulo βάνειν & alibi passim.
5. NICETÆ EUGENIANI *Poësis de Charicellis & Drosilla amoribus* ad imitationem Prodromi † Philosophi, vide Labeum Bibl. nov. MSS. p. 220.

6. ANO-

† Theodori Prodromi, de quo supra §. 11.

6. ANONYMI ποιήμα scriptum ante Annos 400. de *Amoribus Lybistri & Rhodamnes*, MS. in Cod. Colbertin. 4384. Allegat Meursius glossario græcobarbaro in *γαῖπένιον* & alibi. Crusius Turco Græcia p. 489. 490. Cangius in *Βιτλία* &c. Argumentum & specimen ex Crusio adscribere placet: *Constat versibus politicis: id est, binæ dimetra jambica (quorum posterius, catalecticum) habentibus. Ut cum Rhodamne, quæ adhuc repugnarat amanti Lybistro, jam benigne respondet, ipse gaudet:*

Ψυχὴ γὰρ ἐρωτῶντι , ὅσα ψυχοπονίῃ:
Χαίνα σὺ πίνες, ἂν γλυκὺν μάθῃ & πόθῃ λόγον.

Anima enim amore vulnerata, quamvis multum doluerit:
perdit dolores, ubi dulce perceperit de amore responsum.

In talium vero dimensione, συναίρεσις fit:

πέσας κινδύνους ἔπαθα, καὶ ἀνάγκας ὑπερβίβω;
Τὶ πράγματα ἰσχυρίζουσι δισσέναν εἰς ἐμέναν;
πέτρας ἀνάχες ἔδθησιν, καὶ σιδηρὴν καρδίαν:
να μετὰ σωτηράχης, τὴ ἐπάχρησα δὲ ἰόνταν.

O quot pericula adii, quot necessitates sustinui?

O quæ acciderunt propter te (chara Rodamna) mihi?

Saxeum si habuisses sensum; & ferreum cor:

certè in his condoluisses, quæ passus sum propter te.

Addam sanè totius fabulae hujus argumentum: quantum ex mutilo, & transposita hinc inde folia habente, fragmento, colligere potui: ordinans hoc modo narrationis seriem.

Lybistrum, ingenio formaque præstantem juvenem, Christianum, Regem latinum, solum tristissimè vagantem (quia magico dolo suam charissimam uxorem Rhodamnam amiserat, eamque requirebat) invenit quidam, nomine Clitophon, & ipse amore tristis. Hi una amicitiam juramento ineuntes firmant. Huic Lybister narrat: quomodo initio amorem contemnens, postea occasione venationis & somni, in eum inciderit. Itaque centum Ministris comitatus, in regionem ethnici Regis Chrysi venerit: ac post multos totius biennii labores, speciosissimam illius filiam consilio amici; multis literis sagitta in arcem ejus, nomine Argyrocastrum, conjecit, operaque Eunuchi adhibita, concilians) nomine Rhodamnam (victæ Egyptio Rege Friderico, qui rivalis ejus erat) in matrimonium duxerit: successorque Regni, à Socero designatus fuerit. Deinde dolo
Frider-

Friderici (sicut à vate ei pradiſtum fuerat) magia cuiusdam anus, ſibi ſua chara Rhodamna crepta fuerit. Exiverat ergo maſſiſſimus, cum centum Miniſtris, querens ipſam per mille pericula: Miniſtris in varia loca querendi cauſa dimiſſis: qui, biennio exaſto, ad eundem locum redirent. Tunc invenerat cum ille Clitophon: qui Lybiſtro poſcenti, viciffim de ſua fortuna exponit: ſibi nomen Clitophontem eſſe: ex Regia familia Armenia deſcendiſſe: & quod filiam patruſui ſui, nomine Myrtanum, deperiffet, metu ſponſi profugiſſe. Proſciſcuntur dehinc unà per loca diſſicilima: ſomnium Lybiſtri de aquila & perdice, ut fauſtum, Clitophon exponit. Reperiunt Friderici anum, ignorantes ſcelus ejus: & ab ea decipiuntur. Tandem Clitophontis ſideli prudentia, Rhodamna reperitur: & Lybiſter (quem ipſa, ſcelere anus necatum eſſe putaverat) ad eam cum ſummo gaudio reducitur. Redeunt ad locum, ubi initio Lybiſter à Clitophonte inventus fuerat. Reperiunt & in loco conſtituto centum illos Miniſtros.

Summa cum letitia ad Argyrocaſtrum redeunt: ubi Clitophonti, gratitudinis ergò, Lybiſter ſororem Rhodamne, nomine Melantheiam, uxorem dedit.

Ita biennium Lybiſter conſumpſit in concilianda ſibi & ducenda, Rhodamna: biennium in eadem reperienda conſumpſit, & domum reducenda. Πολὺ, τὸ ἐλθέας πάλαι, ubique: & alicubi, τὸ τῆς ἡδονῆς. Loci communes præcipui: 1. De vi amoris. 2. de bono vera amicitia. 3. quod induſtria & conſtantia omnia vincat. Omnia, caſtiſſima & honeſtiſſima. Vetuſtum autem eſſe cum libellum (cui non pauca initio, medio & ſine, deerant) colligo non modo ex chartarum carie & attritu: ſed etiam ex iconibus, ubi nulli ſclopi apparent: ſed arcus & ſagitta, & muſica teſtudines. Fortaſſe illo tempore exiſtit, quo Germani, Galli, & Veneti, Conſtantinopolin (ante 370. * annos) per Flandrenſes comites rexerunt. Nomen enim Frederichi, Germanicum eſt. Item σκέλπε, ſchelm. In concurſu equeſtri, Lybiſter ad Fridericum: καὶ ἐγὼ τὸ ἀπικερίθηκα: τίρα δὸποθήσκεις σκέλπε. Ego ei reſpondi: nunc moreris, ſceleſte. Hæc Cruſius.

7. ANONYMI διήγησις ἐξαίρετῃ ἐρωτικῇ καὶ ξένη ἔ'Ημπερίῳ θαυμαστῷ, Narratio amatoria de quodam Hemperio, verſibus politicis græcobarbaris, MS. in Bibl. Cæſarea. Incipit: Καὶ πῶς νεγείψω πάλαι δέχῃ δ'ε. Ἀρχὴ τῆς διηγήσεως τῆς χάρας τῆς Πρεβέιτζας. Ἀνθρῶπῳ μέγας θαυμαστὸς αὐθέντης τῆς Πρεβέιτζας. Vide Neſſelium I. p. 342. Lambecium V. p. 262.

8. Anonymi διήγησις ἐξαίρετῃ ἐρωτικῇ καὶ ξένη Φλωρίῳ ἔ'Πανευτυχὸς καὶ κόρης Πλατῆς Φλώρης. Narratio verſibus politicis græcobarbaris

M m m m

* Cruſii liber prodiit A. C. 1584.

Libri ſti Pars Altera.

ris de amoribus Florii & Platystoræ. Incipit: Εἰς καβαλάρης ὄργης ὁρμώμεν ἐκ Ρώμης. Exstat MS. in eadem Bibl. Cæsarea. Vide Nesselium I. p. 343. & Lambecium V. p. 264.

XIV. Restant Scriptores erotici deperditi, quos literarum ordine strictum recensere juvat:

Agathia Δαφνιακὴ de quibus dixi supra in Agathia lib. V. c. 5. p. 263.

Ammonius, *Antiphanes*, * *Apollodorus*, *Aristophanes* Byz., *Gorgias* & *Lyncæus* Samius scripserant de meretriculis Atheniensibus teste Athenæo, qui & ipse de illis non pauca narrat libro XIII. Ex quo multa quæ de scortis famosioribus collegit Jo. Textor in officina sua, non longe ab extremo libri. Dixere olim in laudem Naidis meretricis *Alcidamas*, pro Phryne *Hyperides*.

Antonius Diogenes de Dinia ac Dercyllidis amoribus & quæ ipsis in ultimam usque Thulen & ulterius oberrantibus & jactatis acciderunt, admirandarum atque incredibilium narrationum libri XXIV. Isidoræ sorori inscripti, quorum argumentum recenset Photius Cod. CLXVI suspiciens auctorem non diu post Alexandri M. ** tempora vixisse, Lucianoq; & Lucio atq; aliis qui dramata ejusmodi & commenta erotica scripserunt, occasionem & materiam præbuisse. *Antiphanes*, cujus ibidem meminit, fuit Antiphanes Bergæus, de quo Scymni Chii locum attuli lib. 1. c. 22. §. 4. cui adde Strabonem lib. 2. p. 102. ubi Pythæ, Evemeris & Antiphanis ψευσμάτων mentionem facit.

Aristides Μιλησιακῶν impudicorum libellorum scriptor, quos latine verterat *Sisena* teste Ovidio 2. Trist. V. 443. Mentio illius operis apud eundem v. 413. Plutarchum in Crasso, Appianum Parthicis, Lucianum amoribus aliosque. Vide Politianum c. 16. Misc. & Vossium de Hist. Gr.

Aristo

* Forte apud Athenæum XIII. p. 586. pro Ἀντιφάνης legendum Ἀριστοφάνης.

** Longe junior videtur Francisco Vavassori lib. de ludicra dictione p. 148. nam & duplex nomen, inquit, insitata res veteri Græciæ, & nomen Romanum in Græcum hominem nisi forte liberum minus cadit, neque quod gravissimum est in nomen nata gens Antonia aut facta vox aut audita temporibus illis. Suspicio quoque est nonndum cognitam Thulen insulam de qua isti ferebantur inscripti libri. Confessum tamen, si placet quæ contra Vavassorem disputat Bælius in Lexico T. 1. p. 163.

Aristo Julietes è Julide Cei insulæ opido Peripateticus, circa Olymp. CXL. clarus ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν ὁμοίῳ laudatur ab Athenæo IV. 15. XV. p. 674. Sed & Aristoni Chio Stoico ἐρωτικὰς διατριβάς tribuit Laërtius VII. 163.

Aristotelis ἐρωτικῶν libri. Vide quæ supra III. 6. in scriptis hujus Philosophi deperditis.

Astyanassa περὶ χημάτων σωκρατικῶν. Svid.

Botrys Sculus lascivus & obscænus scriptor, cujus meminit Timæus apud Polybium in excerptis Peiresc. p. 52. quem locum describit Svidas in Δημοχάρης. Adde eundem Svidam in Βοτρυσάγῃ ἐρῇ & Athenæum VII. pag. 312. ubi Botrys παργίων quorundam apud Messanenses repertor memoratur. Fuit & Botrys Medicus Atheniensis Plinio laudatus & Galeno qui ejus compositiones Medicas memorat III. 1. de medicam. κατὰ τέπης.

Cadmus Archelai F. Milesius, quem juniorem Svidas vocat, scripsit eodem teste λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν libris XIV.

Capito Alexandrinus ἐποποιὸς ἐν δευτέρῳ ἐρωτικῶν. Athen. X. p. 425.

Cleantus Stoici περὶ ἐρωτῆς & ἐρωτικῆ τέχνης. Laërt. VII. 175.

Clearchi ἐρωτικά laudat Athenæus XIII. p. 573. πρῶτον ἐρωτικῶν id. XV. p. 669. & aliis in locis.

Cleomachus pugil, mollium & cinædicorum scriptorum auctor, ut colligas è Strabone XIV. p. 648.

Cleomenis Laminthii & Sapphonis ἐρωτικά μέλη memorat Athenæus XIII. p. 605.

Damascium cum Achille Tatio, Heliodoro aliisque hujus commatis scriptoribus conjungit Photius cod. CLXVI. propter libros quatuor περὶ ἀποδείξεων διηγημάτων de quibus cod. CXXX. Incertum an idem hic sit Damascius Damascenus de quo infra inter Philosophos.

Diogenes Cynicus ἐρωτικὸν scripsit teste Laërtio VI. 80. & inter lascivorum auctores scriptorum refertur ab Apulejo in Apologia.

Elephantis (sive ut Svidæ in Ἀσυνάπλωσσι dicitur Ἐλεφαντίνη) fœmina lascivorum poëtria carminum, de quibus vide quæ viri docti ad Priapeia, Martialem XII. 43. & Svetonium Tiberio c. 43. Ez. Spanhemius diss. IX. de usu numismatum p. 771 seq. Ejus περὶ κοσμητικῶν memorat Galenus libro & capite 1. de medicamentis.

M m m m m 2

25

ἡ τόπος. Male *Cleopanti* in quibusdam Plinii editt. ut notatum Tiraquello. Emplastrum Elephantinum, incertum an ab hac Elephantide, laudat Celsus.

Epicurus inter alia περὶ ἔρωτος scriptis traditur à Laërtio X. 27.

Eubius. Ovid. 2. Trist. versu 416. *Eubius impura conditor Historia*.

Evenus ἐκ τῶν εἰς Ἑφήμιον ἐρωτικῶν allegatur ab Artemidoro lib. 1. c. 5. ubi ex eo profert notationem nominis cameli quod dicatur quassί κάμμηρ, *curvans femora*, ut legas etiam in Etymologico Magno. Perstringit idem opus Arrianus IV. 9. *Epictearum*: ἀντὶ χρυσίππου καὶ ἡνῶς Ἀλεξάνδρῳ ἀναγνώσκεις καὶ Ἑφήμιον, ἔδῃ ἀπώλειας; In locum Philosophicorum scriptorum Cbryssippi ac Zenonis jam lectitas impudicas fabulas Milesias Aristidis, & Eveni amatorias: nonne plurimum inde perdidisti? Confer quæ de Eveno utroque supra lib II. c. XI. §. 7.

Hemitheon de cuius Sybaritider sive Sybariticis libellis Politianus c. 15. Misc. & Nic. Heinsius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Heraclidis Pontici ἀκρόσιος ἐρωτικὸς ἢ κλεινίας. Laërt. V. 87.

Herodianus. Theodorus Priscianus sive Octavianus Horatianus lib. 2. Logico cap. 11. p. 85. Utendum sane lectionibus animum ad delicias pertrahentibus, ut sunt *Amphipolita Philippi*, aut *Herodiani*, aut certe *Syri Jamblichi*, vel ceteris (scilicet) *suaviter amatorias fabulas describentibus*.

Lucius Patrensis (ex Patris Achajæ urbe) in libris *Metamorphoseon* è quibus *Lucianus* Asinum suum expressisse videtur Photio cod. CXXIX. quanquam prius subdubitanti utrum *Luciani* διήγησιν amplificaverit potius *Lucius*. *Lucium* hunc Patrensem græcum scriptorem cum *Apulejo Madaurensi* (cui *Lucii* prænomen ex ejusdem *Lucii* imitatione vulgo perperam tribuitur) latino fabularum Milesiarum scriptore perperam confundit Hendreichius in pandectis Brandenburgicis T. 1. p. 234. Ab hoc *Lucio Tertullianus* c. 3. Apologetici *Lucium* dixit pro homine amoribus perduto: *Qui juvenis quam Lucius, quam amasius*.

Lysia Rhetoris Epistolæ ἐρωτικαί. Svid.

Melefermi Atheniensis Sophistæ Epistolarum amatoriarum libri XIV. Svid.

De *Menandri* Ἀφροdisίως dixi lib. II. c. 22.

Misthoni Sybaritæ, hominis impuri meminit *Lucianus* in *Pseudologista* T. 2. p. 434. sed scriptorem fuisse non innuit, non magis quam

quam Ariphradem & Bastam Chium. Unde notandus Nic. Hein-
sius ad Ovidii 2. Trist. 417.

Alnasce ἐρωτικά *Ælian.* XVII. 46. hist. animal. sed legendum *Ευρωπαϊα-
κά* cum Reinesio p. 71. Epist. ad Daumium, ubi promittit eroti-
cos se scriptores vir doctus recensiturum in sexto Variarum li-
bro, sed qui lucem non vidit. Apud Plutarchum in libro quod
non liceat svaviter vivere secundum Epicurum p. 1101. *Xy-
landri* versio exhibet: *Scriptis in Amatoris poeta.* Sed in Græco
aliter est, & jungenda sunt verba ἀφ' ἑαυτῆς ἐν τοῖς ἐρω-
τικοῖς, tum sequitur: ὡς ὁ ποιητὴς εἶρηκε.

Pamphila Epidauria scripserat inter alia quæ memorat Svidas, etiam
περὶ Ἀφροδισίων.

Ραχάτης δωδεκάτεχνον composuerat teste eodem Svida, ἐστὶ δὲ περὶ
αἰσχρῶν ἡμμάτων. Ita leg. pro ἐστὶ δὲ. Confer eundem Svidam
in δωδεκαμήχανον & Schol. Comici ad ranas.

Persei Stoici περὶ ἐρώτων. Laërt. VII. 36.

Phanoclis Poëtæ Elegiaci ἐρωτες sive καλοὶ allegantur à Clemente
Alex. protreptico p. 24. & lib. 6. Strom. p. 627. ubi Demosthe-
ne juniorem docet. Vide & Stobæum Grotii p. 262. & Scali-
gerum ad Euseb. p. 41 seq.

Philanis. Vide infra in Polycrate, & Adr. Junium adagio *Philanidis*
commentarii. Svid. in Ἀσυνάκωσα.

Philippus Amphipolita Rhodiacorum libros valde obscænos teste Svida
scripsit. Huc ipsum allegat in Σποσιμῶσιν. Adde & Theodo-
ri Prisciani locum supra in Herodiano.

Polycharmi Naucraticæ libri περὶ Ἀφροδίτης de Venere Dea allegat
Athenæus XV. p. 675.

Polycrates Atheniensis Sophista turpissimum opus περὶ ἡμμάτων Ἀφρο-
δισίων (consimili scelere quo parentum nostrorum memoria ne-
bulo quidam impudentissimum librum edidit sub nomine Aloy-
siae * Sigæ) vulgaverat sub nomine *Philanidis*, Leucadiæ
Matronæ honestissimæ, ut testatur Æschrion apud Athenæum
VIII. p. 335. Confer Epitaphium *Philanidis* Samiæ auctore
Dioscoride quod ex Anthologia inedita primus vulgavit illustris
Ez. Spanhemius p. 764. diss. 9. de usu numismatum, & emenda-

M m m m 3

tius

* Vide V. C. Joh. Molleri Homonymoscopiam p. 35. Tentzelii Monastische Unters-
suchungen A. 1693. p. 166. seq.

- tius Gvil. Fleetwood p. 338. Vet. Inscription. Memorat *Ἀντίμαχος Φιλαίνιδος*. Timæus apud Polybium p. 53. excerpt. Peiresc & Svidam in *Δημοσχάρης*. Adde Clementem Alex. pag. 40. protreptici, Athenæum X. p. 457. Svidam in *ἀσυνάκτωρ*, Lucianum amoribus T. 1. p. 894. Meminit Philænidis inter meretrices etiam Cleomedes lib. 2. p. 477. Athenæus V. p. 220. *Protagorida* Cyziceni *ἀκροζήσης ἐρωτικῆς* allegat Athenæus IV. p. 162. *Pythonicus* Atheniensis. Vide Athenæum V. p. 220. De *Sophoclis ἑρασαῖς* dixi lib. II. c. 17. *Sotades* mollium & lascivorum auctor carminum de quo dixi lib. II. c. 22. ut & de aliis cinædologis. *Sphærus* Stoicus scripserat *Ἀφελύγης ἐρωτικῆς*. Laërt. VII. 178. *Sphodrias* Cynicus in *πύξη ἐρωτικῇ* allegatur ab Athenæo IV. p. 162. *Θεόδωρος*, *εἰς ἑρωτα μέλος*. Athen. XIV. p. 47. num Anacreontis? *Theophrasti ἐρωτικός* sive *περὶ ἐρωτῆ* liber. Vide supra III. 9. in scriptis hujus Philosophi deperditis. *Xenophon* Babylonius, *βαβυλωνιακά*, *ἐστὶ ἡ ἐρωτικά*. Svid. *Xenophon* Cyprius, *κυπριακά*, *ἔστι ἡ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία*, *περὶ τὰ κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν*, Svid. *Zeno* Stoicus inter lascivorum scriptorum auctores refertur ab Apulejo in Apologia. Ejus *ἐρωτικὴ πύξη*. Laërt. VII. 34. *Zonei* Epistolæ *ἐρωτικά*. Svid.

INDEX HOMONYMORUM

in sex Voluminibus hujus Bibliothecæ
distinctorum.

A Bercii V. 1, 24. p. 188.	Æliani IV. 21, 1.
Abydeni I 22, 5.	Æneæ III. 30, 9.
Achæi II. 19.	Æschines II. 23, 31. & 26, 9.
Achilles IV. 5, 23.	Æschriones III. 5, 19.
Acominati V. 5. p. 402.	Æsculapii I 8, 5.
Acropolis V. 5. p. 449.	Æschyli II. 16, 2.
Adamantii III. 6, 38. V. 1 p. 213.	Æsopi II. 9, 3.
Addæi III. 28, 7.	(223. Agapeti V. 5. p. 570.
Adrasti III. 11.	Agatharchides III. 8.

Agg-

- Agatheméres IV. 2, 10.
 Agathocles III. 11.
 Agathones II. 19.
 Albinus III. 2.
 Alcæi II. 15, 9. II. 19.
 Alcibiadæ II. 26, 1.
 Alcinoi III. 23, 13.
 Alciphrones II. 10, 25.
 Alcmanes II. 15, 10.
 Alexandri III. 8. & 11. & IV. 25.
 n. 11 & IV. 30. in Aristidæ scriptis n. 12.
 Alexines II. 22.
 Alypii III. 10, 6.
 Ammonii III. 11. IV. 26, 15.
 Amunes, Amones I. 2, 2.
 Anatolii III. 11. IV. 29.
 Anaxagoræ II. 23, 7.
 Anaximandri II. 23, 8.
 Anaximenes II. 23, 9.
 Andromachi III. 26, 8.
 Andronici III. 6, 29.
 Antigoni III. 27, 8.
 Antiochi III. 15.
 Antipatri III. 11. & 15.
 Antiphanes II. 22.
 Antiphontes II. 26, 1.
 Antisthenes II. 23. § 32.
 Antistii III. 28, 7.
 Apollodori II. 19. III. 15. & 27.
 §. 7.
 Apollonii III. 15. & 21, §. 7. & IV.
 24, 15. V. 1, 24. p. 191.
 Apollophanes II. 22. III. 15.
 Apſines IV. 31. §. 16. n. 12.
 Arati III. 18, 10.
 Archelai II. 23, 10.
 Archidemi III. 15.
 Archilochi II. 15, 16.
 Archytæ II. 13.
 Arctini I. 2, 4.
 Aristæneti II. 10, 40.
 Aristarchi III. 5, 14.
 Aristidæ IV. 30, 4. & 8. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristippi II. 23, 33. III. 33, 4.
 Aristobuli III. 8. & 11.
 Aristocles III. 11.
 Aristones III. 11. & 15. V. 1, 24.
 p. 187.
 Aristophanes II. 21.
 Aristoteles III. 6, 1.
 Aristoxeni III. 10, 2.
 Arriani IV. 8. 1.
 Arsenii V. 5. p. 771.
 Artemidori IV. 3, 9.
 Artemones II. 15, 19.
 Asclepiadæ II. 15, 20. III. 13.
 Asclepiodoti III. 3.
 Aspasiæ II. 23, 31.
 Astydamantes II. 19.
 Athanasii V. 2. p. 298. V. 5. p. 771.
 Athenæi III. 24, 1. IV. 20.
 Athenagoræ V. 1, 19. p. 91.
 Athenodori III. 15.
 Attali III. 15.
 Autocrates II. 19.
 Autolyçi III. 5, 13.
 Bacchii III. 10, 5.
 Bardesanes III. 24, 9.
 Basilii V. 5. p. 771.
 Batones II. 22.
 Bianores III. 28. 7.
 Biones II. 19. III. 17, 11.

- Boëthi III. 11.
 Botryes V. 6. p. 827.
 Bryennii V. 5. p. 771.
 Calecæ. ibid.
 Calliæ II. 19. & 22.
 Callimachi III. 19, 6.
 Callippi III. 5, 10. & III. 11.
 Callisti V. 5. p. 771.
 Callisthenes III. 11.
 Callistrati III. 24, 14.
 Cantacuzeni V. 5. p. 772.
 Carcini II. 19.
 Carneadæ III. 3.
 Cassii III. 6, 38.
 Castores V. 1, 24. p. 187.
 Celli III. 33, 3.
 Cephisodori II. 22.
 Cercopes I. 19, 2. II. 8, 4.
 Chæremones III. 15.
 Chalcondylæ V. 5. p. 476.
 Chilonæ II. 23, 14.
 Chryssippi III. 15.
 Chrysoloræ V. 5. p. 772.
 Cinesia II. 15, 23.
 Cinnami. V. 5. p. 396. seq.
 Cleanthes III. 15.
 Clearchi III. 11.
 Cleobuli II. 23, 15.
 Cleomedes III. 5, 22.
 Comneni V. 5. p. 392. seq.
 Conones III. 5, 18.
 Constantini V. 5. p. 722.
 Coraces IV. 32.
 Corinnæ II. 15, 24.
 Corinni I. 4, 1.
 Cornuti III. 15.
 Cosmæ III. 25, 3. & 28, 7.
 Crantores III. 6.
 Cratini II. 22.
 Critolai III. 11.
 Critones II. 23, 35.
 Ctesia II. 25, ult.
 Ctesibii III. 24, 7.
 Ctesiphontes II. 15, 26.
 Cyri III. 28, 7. IV. 31, 16. V. 6.
 p. 816.
 Cyrilli V. 5. p. 772.
 Damasceni id. p. 772. seq.
 Daphnæ I. 4, 6.
 Dardani I. 4, 10.
 Demadæ & Demæ IV. 30, 13.
 Demetrii III. 3. & 11. & 14. & 26.
 2. IV. 31. 1. V. 5. p. 773.
 Democrates II. 13.
 Democriti II. 23, 5.
 Demodoci I. 5, 7. III. 28, 7.
 Demophili II. 13.
 Demosthenes II. 26. 8. p. 928.
 Dexippi III. 11. IV. 26, 7. V. 5.
 p. 232.
 Diagoræ II. 23. 16.
 Dicaarchi III. 11.
 Didymi II. 3. 1. & II. 13.
 Dinarchi II. 26. 11.
 Diodori II. 19. III. 31, 7.
 Diogenes II. 19. & 23, 18. III. 13.
 & 15. & 33, 3.
 Diogeniani IV. 9, 4.
 Diones IV. 10.
 Dionysii III. 32, ult. & III. 3. &
 15. & IV. 31, 9. V. 1, 6. & 24.
 p. 191.
 Dionysiadæ II. 19.
 Diophanti IV. 22, 12.

Dio-

Dioscoridæ IV. 3, 2.
 Diotimi III. 15.
 Diphili II. 22.
 Domnini V. 4 p. 136.
 Dorothei V. 4. p. 145.
 Dosiadæ III. 17, 17.
 Dosithei III. 5, 11.
 Empedocles II. 19.
 Epaphroditi IV. 7, 1.
 Ephræmi V. 2. p. 335.
 Epigenes III. 5, 8.
 Epimenidæ II. 13.
 Evagrii V. 4. p. 127. seq.
 Euclidæ II. 23, 36. III. 14, & III.
 33, 6.
 Eudemi III. 6, 31. & III. 11.
 Eudociæ II. 7, 4. V. 5. p. 588.
 Eudoxi III. 5, 9.
 Eunapii V. 5. p. 233.
 Euphrones II. 22.
 Euripidæ II. 18, 1.
 Eusebii V. 4. p. 105. sq. V. 5. p. 774.
 Eustathii V. 6. 9.
 Eustratii III. 6, 29.
 Gaudentii III. 10, 7.
 Gemini III. 5, 20.
 Glauci III. 28, 7.
 Glaucones II. 23, 37.
 Gorgiæ II. 26, 5. p. 810. & IV. 32.
 Hannones I. 6, 9.
 Harpocraciones IV. 36, 13.
 Hegesippi V. 1, 24. p. 189.
 Heliodori V. 6. 1.
 Heracliti I. 1, 3. I. 22, 2. II. 22.
 II. 23, 4. V. 1, 24. p. 198.
 Hercules I. 6, 15.

Hermæ V. 1, 10. p. 30.
 Hermes I. 7, 2.
 Hermiæ V. 1, 19. p. 97.
 Hermogenes IV. 31, 7.
 Herodoti II. 20, 10. II. 1, 2.
 Herones III. 24, 7.
 Hesiodi II. 8, 1.
 Hesychni V. 5, p. 234. sq. IV. 35, 3.
 Hierocles II. 12, 6. V. 5. p. 776.
 Himerii III. 30, 12.
 Hipparchi III. 5, 19.
 Hippiaæ II. 23, 19.
 Hippocrates II. 24, 1. & 6.
 Hippolyti V. 1. p. 211.
 Hipponactæ II. 15, 32.
 Hippones II. 23, 20.
 Homeri II. 7, 11.
 Horapollines I. 13, 3. & 8.
 Hori I. 13, 2. & 8.
 Jamblichi IV. 28, 2. & ult.
 Ignatii V. 1, 13. p. 45.
 Jones II. 19.
 Iosephi IV. 6, 17.
 Isæi II. 26, 6.
 Isocrates II. 19. II. 26, 5.
 Iustini V. 1, 15. p. 52.
 Laërtii IV. 19, 1.
 Lampes III. 28, 7. in Bassus.
 Lampri II. 15.
 Leonidæ III. 15.
 Leontii III. 18, 4.
 Lesbonactes IV. 30, ult.
 Liberales III. 27, ult.
 Lini I. 14, 6.
 Locmanni II. 9, 14.
 Longini IV. 31, 10.

Nnnnn

Lucia-

- Luciani *IV.* 16, 4.
 Lucilii *III.* 28, 7.
 Lycones *III.* 11.
 Lycophrones *III.* 16, 7.
 Lycurgi *II.* 26, 7.
 Lylimachi *II.* 15.
 Magnes *II.* 25. *V.* 1. p. 270.
 Mariani *III.* 28, 7.
 Maximi *IV.* 23, 8.
 Melampodes *I.* 15, 2. & 4.
 Melanippida *II.* 15.
 Melanthii *II.* 19.
 Melissi *II.* 23, 22.
 Melitones *V.* 1, 24. p. 185.
 Menandri *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menedemi *II.* 23, 37. *III.* 13.
 Menelai *III.* 5, 17.
 Menippi *II.* 22. *III.* 13.
 Methodii *V.* 1. p. 259.
 Metii *III.* 28, 7.
 Metrodori *III.* 28, 7. *III.* 33, 3.
 Midæ *I.* 34, 4.
 Milones *II.* 13.
 Miltiades *V.* 1, 24 p. 193.
 Mnesitheî *II.* 22.
 Modesti *V.* 1, 24 p. 192.
 Mœrides *IV.* 34, 5.
 Moschi *III.* 17, 13.
 Musæi *I.* 16, 5.
 Musonii *III.* 13, & 15.
 Myiæ *II.* 15.
 Myrones *II.* 15.
 Neocles *III.* 33, 1. & 3.
 Nepotes *V.* 1. p. 273.
 Nicandri *III.* 26, 8.
 Nicanores *III.* 8.
 Nicarchi *III.* 28, 7.
 Nicephori *V.* 4. p. 299. 344.
 Nicia *III.* 17, 2. & 22.
 Nicolai *IV.* 32.
 Nicomachi *IV.* 22, 2. *II.* 19.
 Nili, ad Allatii diatribam de Nilia.
 Numenii *III.* 3.
 Oenomai *III.* 13. *III.* 28, 7.
 Olympi *I.* 17, 3. *V.* 5. p. 622. 811.
 Olympiodori *III.* 11.
 Opheliones *II.* 22.
 Oppiani *IV.* 20, 1.
 Origenes *IV.* 26. ad vitam Ploti-
 ni c. 3. & *V.* 1. p. 213.
 Orthagoræ *III.* 8.
 Palæphati *I.* 21, 4. & 22, 4.
 Palamedæ *I.* 23, 5.
 Panatii *III.* 15.
 Papæ *V.* 1, 15. p. 59.
 Papiæ *V.* 1, 24. p. 186.
 Parmenidæ *II.* 23, 3.
 Parmeniones *III.* 28, 7.
 Parthenii *III.* 27, 9.
 Pastores *V.* 1, 11. p. 31.
 Pausaniæ *IV.* 15, 1.
 Periandri *II.* 23, 25.
 Phædri *III.* 1, 12.
 Phaniæ *III.* 11.
 Pherecydæ *II.* 23, 26.
 Philemones *II.* 22.
 Philippi *II.* 22.
 Philisci *II.* 19.
 Philistiones *II.* 22.
 Philocles *II.* 19. & 22.
 Philodemi *III.* 33, 3.
 Philones *IV.* 4. *III.* 24, 4. & 29, 3.
 & 33, 6.
 Philonidæ *II.* 22.

Philo-

- Philostrati *IV.* 24, 13.
 Philoxeni *II.* 19.
 Phlegontes *IV.* 13, 1.
 Phrynichi *II.* 19. & 22.
 Pindari *II.* 15, 1.
 Pittaci *II.* 23, 26.
 Platones *III.* 1, 1. *II.* 19. & 22.
 Plutarchi *IV.* 11, 7. (30, 2.
 Polemones *III.* 3, 6. *III.* 6, 38. *IV.*
 Polluces *IV.* 33, 3.
 Polyæni *IV.* 15, 6.
 Polybii *III.* 30, 9.
 Polycleti *III.* 8.
 Polyidæ *II.* 19.
 Polyzeli *II.* 22.
 Porphyrii *IV.* 27, 1.
 Posidippi *II.* 22.
 Posidonii *III.* 15.
 Potamones *IV.* 26. ad vitam Plo-
 tini c. 9.
 Praxiphanes *III.* 11.
 Procli *III.* 15.
 Procopii *V.* 5.
 Prodicti *II.* 23, 41.
 Protagoræ *II.* 23, 28.
 Pselli, ad Allatii diatribam de
 Psellis.
 Ptolemæi *IV.* 14, 1. *III.* 11. *IV.*
 33, 5.
 Pythagoræ *II.* 12, 3. *II.* 13.
 Quadrati *V.* 1. 24. p. 186.
 Junii Rustici duo *III.* 18.
 Sallustii *III.* 13.
 Sapphones *II.* 15.
 Scævola *III.* 15.
 cylaces *IV.* 2, 6.
 Serapiones *II.* 22. *V.* 1, 24. p. 193.
 Severi *III.* 3. *IV.* 30, 10.
 Sexti *II.* 13. *III.* 15. *IV.* 18, 1.
 Sibyllæ *I.* 29, 6.
 Simmiæ & Simones *II.* 23, 42.
III. 17, 14. & Allatius de Si-
 meonibus.
 Simonidæ *II.* 15.
 Sirachi *III.* 29.
 Sisyphi *I.* 34, 2.
 Socrates *II.* 23, 30.
 Sopatri *II.* 10, 12. *II.* 22.
 Sophili & Sophocles *II.* 17, 1.
 Soligenes *III.* 5, 21.
 Sotadæ *II.* 22.
 Sotiones *III.* 15.
 Spinthari *II.* 19.
 Strabones *IV.* 1, 7.
 Tatiani *V.* 1, 19. p. 84.
 Telestæ *II.* 15.
 Thales *I.* 35, 3.
 Thamyres *I.* 35, 6.
 Theanones *II.* 13.
 Themistocles *III.* 15.
 Theocriti *III.* 17, 4.
 Theodectes *III.* 11.
 Theodori *III.* 18, 4.
 Theodoti *V.* 1, 21. p. 107.
 Theognides *II.* 11. 1. *II.* 19.
 Theones *IV.* 31, 14. *III.* 5, 21.
III. 15.
 Theophili *V.* 1, 19. p. 94.
 Theophrasti *III.* 9. ult.
 Thespides *II.* 16, 1.
 Thucydides *II.* 25, 9.
 Tiberii *IV.* 31, 18.
 Timocles *II.* 22. *III.* 15.
 Timones *III.* 33, 5.

Timothei II. 19.

Tzetzæ III. 16, 3.

Vettii Valentes III. 20, 9.

Xanthi II. 15.

Xenocles II. 19.

Xenocrates III. 3.

Xenones II. 22.

Xenophanes II. 23, 2.

Xenophontes III. 4, 1.

Zenæ V. 1, 15. p. 58.

Zenobii IV. 9, 3.

Zenodoti II. 2, 16. III. 28, 7.

Zenones II. 23, 29. III. 15. III.

33, 3. IV. 32.

Zoili II. 7, 10.

Zoroastræ I. 36, 1.

EMENDANDA ET ADDENDA QVÆDAM.

Pag. 3. v. 8. *post verba*, prodiit hoc rescriptum etiam separatim Paris. 1598. *adde*: apud Federicum Morellum, cum latina versione è Baronii Annalibus ad A. C. 319. n. 8. seq. licet versionis auctor non sit Baronius, ut scribit Morellus, sed Petrus Morinus, teste ipso Baronio.

Pag. 8. v. 8. *à fine*, lege Manilius, IV. 547. *pro* Mamilius.

10. v. 17. Constantius Chlorus *pro* Constantinus

13. *post verba*: ut ait Joh. Damascenus in Synodica ad Theophili-
um p. 112. *adde*: Nullum ejusmodi numum reperiri notat Clariss.
Bandurius in Imperio Orientali p. 796. qvi p. 633. è vetusto Codi-
ce Nazianzeni exhibet descriptam ære iconem Constantini M. Maxen-
tium ad pontem Milvium, vincentis, appicto Crucis signo illique in-
scriptis verbis *ἐν τέτρω νικᾷ*.

Pag. 20. *post verba*: sole in occasum vergente, *adde*: *πρὸς δειλινὸν*, in
Originibus CPol. Combefisii p. 26.

P. 25. *à fine*, *post verba*, & hanc plurimi homines conspexerunt, *à*
de: Nicephorus Gregoras in extremo libri VIII. *ἐφάνη δὲ μετὰ βραχὺ*
καὶ ἕτερον ἐν ἑρανοῦ σημειον. *Περὶ γὰρ σαθερὰν μεσημβρίαν τῇ ἡλίῳ τυγχάνοντι*,
ἐφάνη περὶ τὰ ἐσπέρια μέση τῇ ἑρανοῦ νέφους *ἡς τύπον εαυτοῦ*, *πολὺν ἐπὶ χροῶντος τό-*
πον τῇ ἑρανοῦ σώματι, *τὴ λευκῇ καὶ μέλαντι* *ὥσπερ συγκεκραμένον χροώματος*.

Pag. 30. v. ult. *in notis post verba*, uterque à fratre, *adde*: In jure Græco
Romano p. 295. *Εὐσεβίος ὁ Παμφίλῳ* ab interprete male reddi-
tur: *Eusebius Pamphilides*.

Pag. 35. v. ult. *in notis post verba*: Cornelius Tollius, *adde*: Bochelli ob-
servationes MSS Chronicas ad Eusebium laudat Berneggerus ad
Justini lib. XVIII. cap. 6.

Pag. 36. *ad verba*: Anonymi *Ἐπιτομὴ χρόνων* *addendus asteriscus*, & *in ima*
pagina, *ponenda hæc nota*: Alia brevior *Ἐπιτομὴ χρόνων* ab Adamo
usque ad Alexium Comnenum, quam ad calcem Zonaræ edidit
Cangius & in cujus titulo legitur: *ταῦτ' ἰσορεῖ ὁ Καππαριεύς Εὐσεβίος ὁ*
Παμφίλῳ ἐν τῷ λόγῳ ὃς ἐκλήθη βασιλικός. Pag. 63

Pag. 63. pro (Rufino) Abdias, lege (Rufino Abdias.)

Pag. 91. in notis v. 5. à fine post verba: Acta illa Martyrum selecta, adde: recudit emendatius nec sine insigni ab ipso Ruinaro accessione, & cum auctoris vita H. Wetstenius. Amst. 1712. fol.

Pag. 94. adde, Eusebii argumenta in Psalmos edita etiam à Gratio in præfatione ad Tomum tertium versionis Græcæ LXX. Interpretam, Lond. 1709. fol. & 8.

Pag. 101. delenda verba: Undecim libris constitisse usque ad: à Combesio editus, & pro eis ponenda hæc: Quobus librorum decadibus, five viginti libris constitisse illud opus, tradit scriptor Actorum S. Silvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. 322. Verba scriptoris illius sunt: Ο ἡμέτερος ἱστοριογράφος, Εὐσέβιος, ἠνέκα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἔγραψεν ἱστορίαν, παραλείπειν ἐκεῖνα ὧν μνήμην ἐποίησατο ἐν ἑτέροις αὐτῇ ὑπομνήμασι. Καὶ γὰρ ἐν ἑικοσι λόγοις, τεττέσιν ἐν δύο δεκάσι, σχεδὸν τῶν ἐν ἀπάσαις ἐπαρχίαις Μαρτυρῶν, Ἐπισκόπων, Ὁμολογητῶν καὶ αἰγίων γυναικῶν ἃ παρθένων παρεσκευαστὰ πᾶσι φέρεσθαι. Miror Caveum huic operi tribuere libros non viginti sed undecim, ejusque rei auctorem laudare Acta Silvestri à Combesio edita.

Pag. 102 v. 6. post impugnata, adde: Ex eadem Nicephorus Gregoras XIX. 3. Hist. ubi Eusebium τὸ τότε λογίω τὸν πρῶτον appellat p. 591.

Ibid. v. 9. post de incarnatione adde: Sed recte auctori illa suo vindicatur à Clarissimo Boivinio.

Ibid. v. 20. ante Hebed Jesu, adde: Non assentior Bartholomæo Germonio, qvi lib. de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus pag. 305 seq. nullas Pamphili partes in Apologia pro Origene, fuisse contendit, sed meram hanc fuisse Rufini fraudem, qvi Eusebii opus sub Pamphili nomine venditaverit.

Pag. 104. ad Eusebii scripta inedita, adde: Clariss. Caveus ait in Bibliotheca Bodlejana Cod. Barocc. 148. exstare novem Homilias sub Eusebii nomine in memoriam Sanctorum, sed spurias. Exstat vero ibi unica tantummodo, qvæ nona inscribitur.

Ibid. v. 16. adde: Allegatur Eusebii Ἐκκλησιαστικὴ δοτρίδεις in Jure Græco Romano lib. IV. p. 295.

Pag. 105. Eusebiiis variis adde Eusebium Historicum, qvem ab Octaviani, Trajani & Marci Antonini rebus gestis usq; ad obitum Imperatoris Cari, telam Historiæ suæ produxisse scribit Evagrius lib. V. cap ult.

Pag. 107. v. 4. à fine, post verba à Jo. Gagnejo, adde: latine.

Pag. 109. v. 6. à fine, adde: Vitam S. Philippi Presbyteri Argynensis ab Eusebio Monacho scriptam edidit Papebrochius T. 3. Maji, sub initium statim voluminis.

Pag. 110. lege : Eusebius *Officiorum Magister* sub Anastasio Imp.

Pag. 112. de Philippo Sidete adde : Anno XXII. Theodosii junioris scripsit, teste Theophane p. 75.

Pag. 114. lege : MSS. Bibl. Scoriacensis. *Mox adde* per Theodori Metochitæ Historiam Ecclesiasticam forte intelligenda pars Annalium Michaëlis Glycæ, quam sub Theodori Metochitæ nomine edidit Jo. Meursius.

Pag. 124. de Theodoriti Historia Ecclesiastica, quæ ab A. C. 325. res annorum centum & quinq; usque ad mortem Theodori Mopsuesteni & Theodoti Antiocheni A. C. 429. complectitur, videndus Antonius Pagi prolegomenis ad diff. Hypaticam §. 33. seq. & in Critica Baroniana ad A. C. 427. n. 9. seq. qui n. 16. observat admodum incertum esse an Theodoritus post Socratem & Sozomenum scripserit, eosque supplere, ut putabat Valesius, & emendare voluerit. Potius omnes tres circa idem tempus scripsisse videri, postremis Theodosii junioris annis : & Socratem ac Sozomenum cum CPoli degerent, scriptis prodidisse potissimum quæ in CPolitana Ecclesia contigerunt : Theodoritum autem utroq; longe doctiorem & in Oriente versantem errores plurimos in quos uterq; incidit vitasse, & in rebus Orientis fusiores ac diligentiores fuisse, licet de Socrate & Sozomene quidem cogitaret.

Ad Pag. 128. Titulus Epitomes Hist. Eccles. Theodori Lectoris in MS. Veneto hic est : Θεωδώρου ἀναγνώστης ἐκλογὴ ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν. Incipit : Καὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι χορήσιμον ἔλαμπρόν φανείται. Finis : Καὶ τὸ μὲν ὧδε γέγονεν ὁ οἱ προφῆται. Καί περ πρὸ πλείων γενεῶν ὑπὸ γῆν κείμενος σώως ἀνεφάνη ἐν χρῶ κεκαρμένος, ἐν θυρίδι, γενεάδας μετρίως καθεμένην ἔχων, τὴν δὲ κεφαλὴν - - καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ὀλίγω ἐν βάθει τοῖς ὀφρύσι καλυπτομένους.

Pag. 132. v. ult. lege : lib. VIII. pag. 54. seq.

Eadem pag. adde quod Lambecius VIII. p. 63. scribit se apographum syntagmatis Nicephori Callisti de templo & miraculis S. Mariæ ad fontem, communicasse ut ederetur cum Reinoldo Dehnio, S. I.

Ad pag. 145. De Dorotheo Tyrio vide Theophanis Chronicon p. 19. & 41. ex quo hausit Anastasius Bibliothecarius quæ de eodem refert in Historia Eccles. p. 27. seq. Scripta quæ sub hujus Dorothei nomine ambulant, edidi Græce & Latine hoc ipso A. 1714. 8. ad calcem monumentorum variorum de Mosis, Prophetarum & Apostolorum vita.

Pag. 155. pro verbis : è Joanne Scylitze Curopalata qui Cedrenum exscripsit, *lege* quem Cedrenus exscripsit. *Deinde dele totam notam à verbis* : fallitur Labbeus usque ad Pfellum, &c. *Atque loco illius reponere hæc verba* : Vide quæ de Scylitze infra p. 397.

Pag. 157 de Constantini Manassis scriptis adde : In MS. Codice Leonis Allatii fuerunt ejusdem Manassis sed à tinea blattisque misere admodum habita, 1) Ἐκφρασις εἰκονισμάτων κατὰ μέσον μὲν ἔχοντων τὸν κύκλοπα τὰς Ὀδυσσεύς ἑταίρους διασπαράσσοντες

σόντα καὶ ἐοθίοντα, τὸν δὲ Ὀδυσσεύα ὄντι ἀσκὸν προφέροντα καὶ δεξιόμενον πόσει τὸν Κύκλοπα. Incipit: Οὐδὲν ἄρα Φιλοκάλη ψυχῆς ὀλβιώτερον, εἰ δ' ἄμα καὶ Φιλόλογος εὐρεθῇ. 2) Ἐπικηδεῖα πρὸς τὸν ἀποιοχόμενον ἐπὶ τῶν δέησεων Κύριον Νικήφορον τὸν Κομνηνόν. Incipit: Ἀράβων γῆ πτωχότης, καὶ μήτηρ γονίμων χυμῶν, αἶρες δὲ εὖ κεκραμμένοι. His adde 3) quod ē Constantini Manassis libro tertio Hodeporici, rēbus Iambicis scripti locum affert idem Allatius p. 201. ad Georgium Acropolitam.

Pag. 169. adde: Malchus τὰ περὶ τῆς Ζήνωνος καὶ Βασιλίσκου συγγραφόμενος. Z. b. 52.

Pag. 170. dele Metasthenes, nam Megasthenes solum rebus est.

Pag. 190. post Hesychius presbyter, dele verba, & Episcopus.

Pag. 204. lege: Zeuxippus ἰσορρεῖ. 177. forte Dexippus.

Pag. 240. v. 6. post omīssa sunt, adde: Huic Nonnoso Lambecius V. pag. 131. tribuit Gregentii disputationem cum Herbario Indzo, & VIII. pag. 387. Martyrium Arethæ & sociorum.

Pag. 241. post Bessarionis Cardinalis Epistolam scriptam Græco vulgari sermone, adde: servatamque à Georgio Phranza & à Jac. Pontano editam Græce in notis ad Phranzam p. 309.

Pag. 251. ante notam 1) adde: Locum ultimi libri Procopii de origine Gothorum primus ē MS. Græce edidit, latinamque versionem addidit Petrus Pithæus ante Coem Legum Wisigothorum. Paris. 1579. fol.

Pag. 279. lege: anno Imperii sui XXXVI. 24. Dec. Christi anno 562.

Ad p. 287. adde: Commentarios Theophylacti in Prophetas, Græce ē MS. Argentinenſis proferet latinamque versionem addet V. C. Jo. Henricus Lederlinus, Lingvar. Orientalium in illa Academia Professor.

P. 322. nota Bryennium facello præfectum in MS. meo codice vocari Joannem Bryennium. habeo enim & ipse illius aliorumque ad Nicephoram Gregoram Epistolas scriptas in charta ante annos circiter trecentos.

P. 341 post verba, Epistolam ejus Encyclicam, adde: de pellice Imperatoris Mich. Palæologi Marcellini, in Gregorii Thaumaturgi monasterium irrumpente, & ab Blemmyda Abbate repulsa.

P. 342. nota, quod separatim deinde utraque latine etiam Wegelinus vulgavit, Physicam quidem Blemmidæ A. 1606. & Physicam 1607. 8.

P. 348. v. 4. à fine, lege ætatis 74, pro 47.

P. 364. post verba: in appendice Historiæ de vita & rebus gestis Muhamedis, adde: Latine quoque eodem anno 1597. 4. Francofurti apud eosdem de Bry, fratres, cum actis Mahomedis I. Saracenorum Principis. Quod autem illa vaticinia ibidem tribuantur Severo & Leoni Imperatoribus, nullam aliam ob causam factum est, quam quod Svidas in ἐρηόλεφτος scribit Xerolophum à Severo fuisse conditum CPoli, in illoque fuisse θεράτιον τρίπαν, in quo sæpius sacra Severus fecerit. Deinde subjungit: ἰδὼ καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγενῆσθαι. Ex his autem verbis neutiquam colligas Severum oraculorum ibi editorum fuisse auctorem, nedum oracula illa fuisse eadem cum his quæ sub Leonis nomine habemus. Martinus Crusius in TurcoGræcia p. 17. Memini Chienſis & Laonicæ tabularum Leonis, in quibus Catalogus fuerit omnium sæcutorum Constantinum M. Imperatorum & Patriarcharum, usque ad Constantinum ultimum & Patriarcham Iosephum qui Florentia mortuus est, non ulterius. Unde fatale fuerit, ipsorum tempore Imperium Orientis aboleri. Illas tabulas in Monasterio S. Georgii Mangania, ab antiquo assertas fuisse. Aliud vaticinium de Imperii CPol. ruina memorat idem Crusius p. 494.

Ad pag. 366. Oraculum de Turcarum Imperio & fine ejus, cum Gennadii Scholarii expositione legitur in Dorothei Monembasiensis Chronico pag. Φμδ. edit. Venetæ 1684 4 atque inde in Clariss. Bandurii libro VII. Antiquitatum CPol. addita latina versione. Vide sis etiam ejus notas p. 372.

Pag. 395. *Post* ὁ μελωδὴς, *dele verba* : forte Cosmas. Certo certius enim David intelligitur, ad cuius Psalmi XII. 6. Anna respicit, ut notatum Clariss. Collegæ iacobi Christophoro Wolfio, diss. de Bogomilis p. 28.

P. 402. *pro* frater Germanus *lege* germanus.

P. 409. *in fine extrema nota adde* : Scribitur tamen Lysimachus etiam in Nicetæ Alexio Angelo Comneno lib. 3. c. 4. p. 335. ubi de eadem Herculis imagine sermo est.

Ad pag. 459. Icon Pachymeris (qui ὑπομνηματογράφος dicitur in MS. apud Lambecium VIII. p. 385.) occurrit ante Nicephorum Gregoram Hieron. Wolfii, & apud Lambecium VII. post pag. 70.

Ad p. 473. Primam Apologiam ait se scribere Cantacuzenus Anno post Christi σάουωσιν 1360.

Pag. 493 adde : aliud opus Constantini Porphyrogeniti jussu digestum quod MS. in Bibl. Regis Christianissimi exstat teste Clariss. Boivino ad Julii Africani cestos p. 360. In illo excerpta ex Africano & aliis scriptoribus.

Pag. 510 ante nomen Abercii ponendus asteriscus.

Ibid. v. 10. *à fine pro* 20. April. *lege* 22.

v. 3. *à fine pro* 11. Nov. *lege* 2. Nov.

Pag. 511. ante Alexii nomen asteriscus tollendus.

Pag. 515. *leg.* ad Acropolitam, & Athenogenis.

Pag. 537. *leg.* iterum fuit Herodias, πάλιν ἡρωδιάς μάλιστα T. 7. Chrysost. edit. Savilianæ p. 745.

Pag. 559 v. 5 à fine, verba in easdem reliquias & *qua sequuntur, non pertinent ad Stephanum Papam sed protomartyrum.*

Pag. 568. v. 4. post Anonymum, tolle alium, idem enim est *hand dubie.*

Pag. 571. v. 5. post Basil. 1574. 11. *adde* : & Venetiis apud Antonium Bartoli, 1709. 8.

Pag. 572. v. 11. post Francof. 8. *adde* : cum Ottonis Casmanni systemate Doctrinae Vitæque politicæ.

Pag. 582. v. 13. *à fine, post* Alphabetum Slavonicum, *adde* : & Græce ac Latine p. 182. seq. Anonymus de conversione Gentis Russorum ad fidem Christianam tempore & iussu Basilii Macedonis facta.

Pag. 628. *in fine nota extrema post* παναγίας, *adde* : sed male, nam infra p. 635. κυριακή παναγινή iterum occurrit pro nomine solennis diei.

Pag. 629. *in fine pagina adde* : Exstat ille tomus unionis in Jure Græco Romano pag. 104.

Pag. 738. in serie Patriarcharum CPol. è Latinis ad A. 1253. ponendum nomen Pantaleonis Zuffi & pro annis Patriarchatus 21. 22 &c. reponendi numeri 1, 2, usque ad 9.

FINIS.

RESTAURO del LIBRO ANTICO
Cav. G. DI GIACOMO
PESCARA
1973

